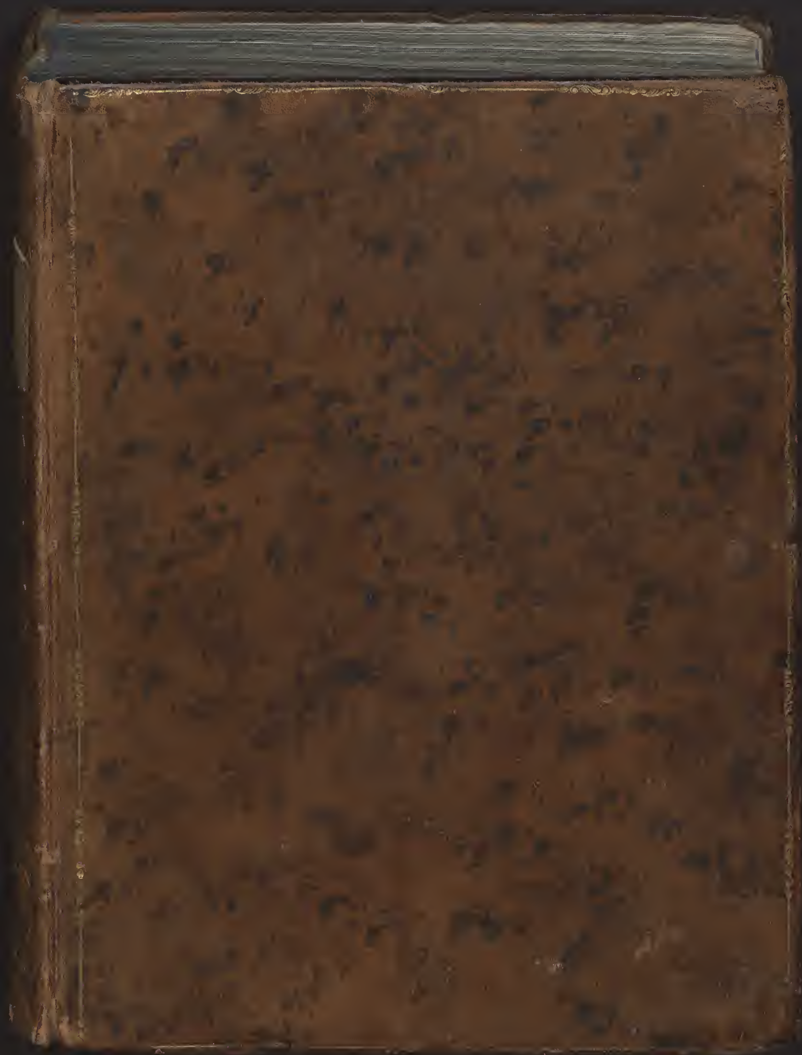
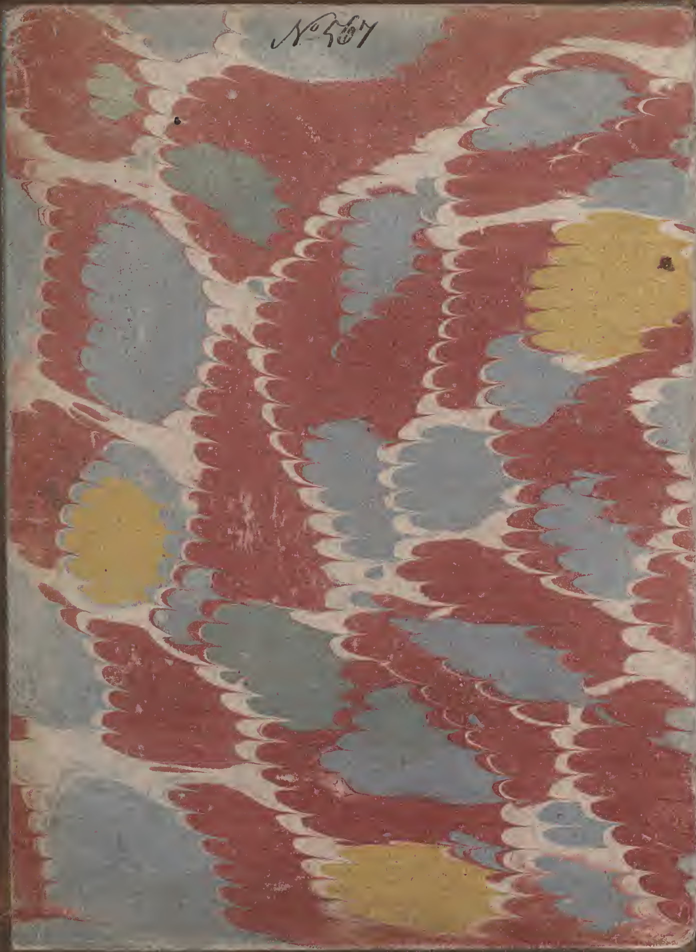
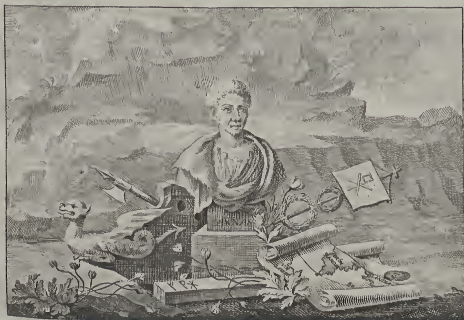

No 587

EDDA

SÆMUNDAR HINNS FRÓDA.

I F Clemens sc.

SUMTIBUS
LEGATI MAGNÆANI ET GYLDENDALII.

EDDA SÆMUNDAR HINNS FRÓDA.

EDDA
RHYTHMICA SEU ANTIQVIOR, VULGO SÆMUNDINA DICTA.

PARS I.

ODAS MYTHOLOGICAS, A *RESENIO* NON EDITAS, CONTINENS.

EX CODICE BIBLIOTHECÆ REGIÆ HAFNIENSIS PERGAMENO, NEC NON DIVERSIS LEGATI ARNA-MAGNÆANI ET ALIORUM MEMBRANEIS CHARTACEISQVE MELIORIS NOTÆ MANUSCRIPTIS.

CUM INTERPRETATIONE LATINA, LECTIONIBUS VARIIS, NOTIS, GLOSSARIO VOCUM ET INDICE RERUM.

HAFNIÆ 1787.

SUMTIBUS LEGATI MAGNÆANI ET GYLDENDALII.

AD LECTOREM.

Inter monumenta Antiqvitatum Borealium, qvæ in harum rerum ſatis inſtructa penu Arna-Magnæana, tanto ſtructoris de indigena hac Arcti noſtræ literatura omne citra dubium optime meriti conamine & impendiis, undecunqve, dum viveret, comparata, etiamnunc viſuntur, ſi non primas jure popoſcerint, priores certe vix ulli conceſſerint EDDÆ. Harum qvidem recentior, qvæ cum mythica ſeptentrionalis hiſtoriæ primordia, tum priſcæ Borealium poëſeos claves & condimenta fabulis numero ſolutis complectitur & exhibet, magnoqve rerum Norvegicarum ſcriptori *Snorrio* tribuitur, *Reſenii* & *Göranſonii* beneficio lucem dudum adſpexit publicam. Hæc etſi decentius aliqvanto in ſcenam produci olim forte potuerit, virorum tamen ſupra laudatorum ſtudioſum ſui animum grata debet agnoſcere, qvorum qvippe manu vindice pluteorum tineis & caligini erepta eruditis palam & liberius innotuit. Altera autem Eddarum eſt rhythmica, priſcarum ſcilicet illa cantilenarum congeries, unde argumenta fabularum mutuatus eſt recentioris iſtius Eddæ concinnator Sturlæſonius, qvi ad hæc carmina, ceu genuinos mythologiæ borealis fontes identidem provocat. Eddam hanc rhythmicam, Sturlæſonio vetuſtiorem, utpote haud paucis non ethnicæ modo, ſed magicæ etiam majorum ſuperſtitionis veſtigiis famoſam, pio Papalis Cleri zelo preſſam, & in angulos abstruſam, diu latuiſſe qvis miretur; qvin his illa tenebris intermortua haud dubie fuiſſet, niſi Islandorum ſuo tempore literatiſſimus, Dioeceſeos Skalholtinæ Epiſcopus, *Brynjolfus Svenonius*, ejus interitum ſanctiſſimæ noſtræ religionis neutiqvam intereſſe judicaſſet. Nimirum renaſcentibus illud bonis literis debetur, qvod, qvemadmodum ſoli a nebula nihil metuendum, ita ſuæ luci reſtituta veritas, jam dudum ejurata hæc & ſua obſcuritate Sphingis fere ænigmatibus magis inexplicita opinionum & ſuperſtitionis commenta haud ultra reformidet.

 Ex

Ex ſuis ita latebris priore tandem ſeculo protracta tantum ſqvaloris & ſitus attraxerat, tantumqve ex longa deſvetudine diurnæ lucis odium concepit, ut cum vel damna corporis & formæ reparare ſemiviva, vel delicatulis elegantiarum Troſſulis anus jam teterrima placere dudum deſperaverit, ſui hunc pudorem & ævi faſtidium nondum ſatis depoſuiſſe videatur. Verum, cum latere penitus ultra neqviret, poſt incertos de ſe rumores eminus paulatim propiusve conſpecta variis hominum, ut fieri ſolet, ſtudiis excepta fuit. Qvidam inſolente forma territi, adqve ſordes amictus & inamoenæ frontis rugas cohorrentes, diffugiunt viſu exſangves, & Maronianum inclamantes: dì talem terris avertite peſtem! Hi, ut ad ſe ſuosqve redierc, Eddam, qvam ne cominus qvidem tueri ſuſtinebant, ut pannoſam, nugivendulam & deliram ruris & inficetiarum inſtitricem, prætereaqve nec viſu facilem nec dictu affabilem ulli traducunt. Alii paullo propius inſpectam velut annoſiſſimam vatem, vetuſtiſſimæ philoſophiæ interpretem, & Odinianis præſtigiis antiqviora dogmata intus foventem venerantur; qvantum igitur illis velut inſipida & frivola ſordebat, tantum ab his admirationis retulit, qvaſi qvæ arcanioris foeta ſapientiæ, qvin et enthea ſæpe nec mortale ſonans, cuiqve magnam ſubinde mentem animumqve neſcio qvis deus inſpiraverit. Nec deniqve deſunt, qvi reliqvorum hebetudinis pertæſi, re propius inſpecta, animadvertiſſe ſibi videntur, Eddam illam vetuſtiorem, nam de recentioris ætate magis conſtat, perſonatam eſſe larvam, qvæ, qvo tempore religio Chriſtiana in loca hæc borealia beneficos ſpargere coepit radios, ex hoc lucis & umbræ contubernio enata, furtivis antiqvitatis coloribus ſpurios natales occultare ſatagat. Hujus qvæ ſunt antiqviſſima, ſemipaganos eſſe volunt ſeculi a Chriſto nato X^mi & IX^ni foetus & commenta; reliqva autem ortus eſſe longe inferioris, & ad ſeculum uſqve XII^um & XIII^um deprimendi. In hanc ſe ſententiam inductos ajunt ipſis Odarum Eddicarum, qvæ religionis dogmata, ritus & myſteria tangunt, argumentis; horum enim plurima ex religione Chriſtiana aut ſacra Scriptura eſſe depromta, licet figmentis impie turpiterqve conſpurcata, ac inſulſis involuta fabulis.

In tantis autem de Edda ſententiarum divortiis litis dirimendæ partes in nos transſumere adeo non eſt noſtrum, ut nemini ſive contemtum Eddæ, ſive mirabundum illius ſtudium, ſeu tepidum deniqve & ſuſpicax ejusdem tædium, noſtris laudibus aut vituperiis nec auctum eamus, nec ademtum; qvin liberrimum potius de eadem ſentiendi arbitrium cuivis integrum cupimus. In adornanda vero horum carminum editione illud ſaltem conſilium votumqve, præter officium, qvo talia typis vulgare jubemur, nobis fuit, ut cordatius de iſthoc non incelebri Antiqvitatis arctoæ monumento æſtimare Lectores poſſent, ipſisqve ad hoc facilior tutiorqve, qvam hactenus patuit, via ſterneretur.

Haud eqvidem diſſimulandum, multos ante nos ſoſpitalem & amicam Eddæ Rhythmicæ, in diem iterum emergenti, porrexiſſe manum; qvis enim neſcit *Reſenii*, *Göranſonii*, *Malletii*, *Schimmelmanni*, *Sandvigii*, *Thorkelini* &c. merita, qvi aliqvot horum carminum in lingvam Latinam, Danicam, Svecicam, Gallicam, Germanicam ſuo qvisqve ſucceſſu transtulerunt: qvis *Wormii*, *Stephanii*, *Bartholini*, *Mölleri*, *Rudbecbii*, *Beronii*, *Keysleri* & aliorum in Eddam ſtudia reticeat, qvi vel ſingularia ejusdem loca occaſione data explanarunt, vel honorifica illius mentione orbi eam literato commendarunt? Qvæ cum ita ſint, induci tamen non poſſumus, ut operam in his carminibus explicandis & publicæ luci exponendis noſtris auſpiciis collocatam, inutilem aut ſupervacaneam eſſe credamus. Qvicqvid enim beneficii modò laudatorum virorum induſtria Eddæ noſtræ hactenus præſtitit, ad exiguam tantum corporis Eddici partem pertinet, cujus paucula membra ac membrorum disjectæ minutæqve particulæ, nec eodem, ſed centum locis fruſtatim qværendæ, typorum ope juris facta ſunt publici; reliqva autem, qvibus injuria temporis pepercit, affecta & ambeſa per forulos, blattis brevi, ni ſubveniatur, futura pabulo, etiamnunc deliteſcunt. Codices enim Eddæ Rhythmicæ membranei, & qvibus ob ætatem aliqva fides & auctoritas, pauciſſimi jam ſuperſunt; chartacea vero, qvæ circumferuntur, exemplaria, ab ignota plerumqve ac indocta manu profecta, unum alterum

ſe

ſe vitioſius progignit, & qvo longius a fonte deſcendunt, eo ſunt mendorum, qvæ ignorantia librarii aut incuria, pariter utraqve laſciviens fudit, uſqve dum omnem deniqve medicinam reſpuant, magis magisqve referta; cum tamen in his carminibus loca paſſim occurrant, qvorum ob argumentum mythicum & per ſe obſcurum, ob verborum & dictionis obſoletam vetuſtatem, ritusqve dudum antiqvatos, ea eſt difficultas, qvæ, ſi vel primæva & genuina contextus caſtitas haberetur, Islandorum hac in palæſtra exercitatiſſimis ſat negotii faceſſit, laboremqve creat vix ſuperabilem; nedum ubi in ipſas lectionis corruptelas, omni ſenſu caſſas, commentari miſere coguntur. Haud igitur miramur, ſi tot inter ſalebras nonnunqvam ceſpitaverint, mentemqve auctoris minus ſubinde feliciter fuerint aſſecuti viri cætera doctiſſimi, qvi Eddicis his carminibus in alias lingvas convertendis operam dederunt, utpote qvi nec priſci Borealium idiomatis mythico-poëtici ſatis gnari, nec tanta codicum, qvanta nobis eſt, copia aut bonitate inſtructi eſſe poterant; qvod tamen citra omne vituperium & calumniam dictum eſſe nos volumus, qvos, ſi qvando in hæc opaca locorum exſpatiari libuit, aliorum oculis videre non piget, unde reduces qvandoqve didicimus, hos ipſos viæ duces & monſtratores, nobis licet multo oculatiores, a ſua tamen arte deluſos atqve deſtitutos interdum cæcutire.

Verum indignabundas qvorundam voces audire nobis videmur, ſuum jam apage nobis occinentium. His nimirum totum hoc Eddicum ſtudium, qvippe qvod laboris & incertitudinis plurimum, utilitatis vero parum aut nihil habeat, haudqvaqvam eſſe tanti videtur, ut in eo erudita ſudet induſtria, bonis & proficuis rebus ſapientius impendenda; nauci has & plusqvam ſemibarbaras ſuis auctoribus gerras, ſuam araneis telam relinqvi debere illi clamitant. Horum nos hominum faſtidia expugnare non valde laboramus: nec vero omnibus aut invitis hoc mythologiæ borealis ſtudium obtrudendum ipſi putamus. Siqvi autem fuerint, qvi de hac Antiqvitatum borearum parte paulo aliter ac illi judicaverint, qvidni his etiam ſua ſeqvi placita, aliorum, qvibus iſta ſordent, pace licuerit?

cuerit? Nempe nugatur & ſcurratur omnis mythologia; nil mirum igitur, ſi idem borealis faciat. Divinis Græcorum & Romanorum fabulis, qvibus tantopere delectamur, qvid inſulſius aut magis crudum cogitari dicive potuit! Neqvid de eo dicamus, qvod mythologiæ Græcanicæ origo tota fere ſit exotica; multa Phoenicibus & Ægyptiis, nec pauca Thracibus Scythisqve & aliis debentur; qvam tamen numinum & myſteriorum peregrinitatem Græcia ſenſim literatior figmenta figmentis contemerando callidius occultare ſtuduit. Et hæc tamen inſipida ſatis & agreſtis commentorum farrago lectu nobis nec injucunda nec inutilis habetur; habetur, inqvam, nec id prorſus temere: tam arctis enim hæ fabulæ cum ipſa Gentilium religione, cum religione ritus, cum ritibus leges, nexibus cohærent, ut horum unum ſine altero rite cognoſci neqveat. Antiqviores porro gentium de rebus theologicis, hiſtoricis, phyſicis, ethicis & politicis opiniones ſub ejusmodi fabularum involucris reconditas latere, res eſt inter eruditos fere confeſſa. Nemo itaqve, niſi rerum imperitus, inficiabitur, harum fabularum notitiam non utilem modo, verum neceſſariam qvoqve iis eſſe omnibus, qvi veterum nationum poëtas, hiſtoriam & leges intelligere cupiunt. Hæc vero omnia qvidni de priſca Borealium mythologia eodem, qvo de cæteris dicuntur, jure valeant, haud ſatis nos videmus.

Multorum eqvidem corrugant nares, aures vulnerant infrunitæ Eddicarum fabularum hyperbolæ, & digna bardis ruſticitas, qvas nec ad exqviſitæ & lepidius juvenantis, qvæ Romanenſes ævi recentioris fabulas commendat, urbanitatis guſtum compoſitas aut caſtigatas contendimus. Qvaſi vero mythicæ Græcorum deliciæ tenuem grajæ ſpiritum camoenæ, harumve auctores inter fingendum Logicam aut Æſtheticam probabilitatem in conſilium ſemper adhibuerint. Aut valde nos fallimur, aut arctoæ mythologiæ cum græcanica antiqviore aliqvanto curatius, qvam hactenus factum, inſtituta comparatio, qvemcunqve ſcholæ, qvod ajunt, idolis non occæcatum docebunt, ovum ovo ſimile, nec illius, qvam hujus pigmenta magis eſſe pingvia, aut filo craſſiore deducta. Qvin etiam hy-

 per-

perbolicum & rude illud de rebus divinis & naturalibus fingendi genus, ultimam vetustatem coarguere & Asiaticam sapere originem haud temere forsitan statuerit, qvi paullo ultra solitos mythicæ doctrinæ terminos egressus, priscarum nationum mythologias, Græca & Romana antiqviores inspexerit. Plebi scilicet illa agresti, & munditiarum, qvas mollior literarum gustus sensim intulit, ignaræ ad palatum olim fuere, qvæ nos saturnium virus & herbis sardois amariora vocamus. Eddica hæcce fabularum monstra ac miracula vulgus qvamvis amaret olim, & pro veris forsitan haberet, cordatiores tamen Borealium, vel ipso ethnicismo vigente, religiosis ejusmodi traditionibus haud plus tribuisse fidei testis est historia, qvam mythologiæ patriæ præco & interpres Ovidius credidit.

Ora Medusæ
Gorgonis angvineis cincta fuisse comis:
Esse canes utero sub virginis: esse chimæram,
A truce qvæ flammis separet angve leam:
Qvadrupedesqve hominum cum pectore pectora junctos:
Tergeminumqve virum, tergeminumqve canem:
Sphingaqve & Harpyias, serpentipedesqve Gigantes:
Centimanumqve Gygen, semibovemqve virum.

Cæterum boreales illæ fictionum qvisqviliæ, si ab extima facie duntaxat æstimentur, satis horridæ, qvamvis nobis, sereniore religionis & scientiarum luce fruentibus, ad morum & ingenii culturam parum facere nec immerito videantur, earum tamen notitiam haud prorsus sterilem aut bonæ frugis expertem illi saltem judicabunt, qvos prisca nosse tempora temporumqve opiniones, nosse, inqvam, veterem patriæ & Sacris Christianis anteriorem conditionem & fata, aut jubet officium, aut sua cogit voluptas. Præstat autem cultoribus, ut omnis, ita vetus Borealium mythologia usum universe triplicem, *poëticum*, nempe, *historicum* & *philosophicum*.

Siqvidem tantus poëseos in Septentrione nostro honos qvondam fuit & pretium, ut liberalium, qvæ animum formant atqve erudiunt, si a juris-

jurisprudentia patria discesseris, artium, hæc sola digna conferetur, cujus disciplinæ & exercitiis ab ungve tenero bene nati adsvescerent; qvoniam porro omnium fere nationum prisca præsertim poësis & mythologia sororio sunt connexæ vinculo, eximiæ hujus artis amatoribus doctrina mythica opus fuisse, nec nisi illius mysteriis initiatos ad sacratiora arctoi Phoebi penetralia aditum habuisse, omnibus est perspicuum. Ex isto artis appollineæ studio illud qvoqve majorum juventus lucrabatur, ut cum poëticis præceptis religionis statim dogmata, patriique sermonis ubertatem & veneres simul addiscerent. Hac certe mythologiæ borealis utilitate motus Sturlæsonius, poëseos æqve ac historiæ patriæ consultissimus, de his artis adminiculis ab interitu vindicandis cogitare coepit. Videbat qvippe vir perspicax & prudens brevi futurum, ut carmina mythica, ab ethnicis temporibus etiam tunc reliqva, vel interciderent, vel ob archaicam dictionem plerisqve, maxime tyronibus obscura redderentur; qvamobrem, qvæ illis carminibus continebatur, materiem in fabulas stylo facili & plano conscriptas digessit, posterisqve reliqvit; his etiam qvoddam qvasi mythicum cornu copiæ, phraseologiæ poëticæ ærarium (*Eddo-kenningar*) & regulas prosodicas vel ipse Snorrius, vel post eum alii adjecerunt, ut haberent, unde sua velut aganippeis lymphis arva rigarent juniores poëtæ. Nec vota fefellit eventus; mythologicus enim iste apparatus Islandorum poëtis, qvi rhythmos historicos hodieqve conficiunt, mire inservit, qvod illis non magis fraudi esse debet, qvam musæ latialis amatoribus mythologiæ Græco-Romanæ usus. Hæc qvidem fere omnia etsi cum prisca Septentrionis dialecto Danis, Norvegis & Svecis dudum jam exoleverint, sunt tamen recentiorum poëtarum nonnulli, qvi Eddicis hisce gustus irritamentis suas subinde dapes condire gestiunt: nec dum omnia hæc ex qvotidiano sermone prorsus exularunt; qvemadmodum enim *Hel*, *Æger*, *Gimle*, *Nastrand*, musis rediviva non displicent, ita aliqvot etiam, præter nomina locis, hominibus, diebus propria, ex. gr. *Ælle-Koner*, *Helsot*, *Hylle-Mænd*, *Mare Lok*, *Torden*, *Vætte-Lys*, & aliæ mythicæ originis voces in ore vulgi adhuc supersunt.

 Usus

Usus mythologiæ borealis historicus, ut eo jam progrediamur, qvo ad omne ævum certius descendit & diffunditur, eo omnibus una evidentior magisqve luculentus patebit. Saxonem Danicæ & Snorrium Norvegicæ historiæ parentes si audiamus, omnem Septentrionis patrii notitiam, qvæ suam memoriam, vel Christianæ saltem religionis his in locis exsplendescentis initia, comitesqve literas, (non *runicas* dico, qvas libris unqvam conscribendis adhibitas merito dubitatur), anteverteret, priscorum vatum, qvæ fida majorum memoria ad posteros utiliter transmisit, carminibus fere deberi, ambo confitentur. Hæc vero veterum monumenta poëtica mythicis plena locutionibus fuisse, cum ex latina passim Saxonis versione colligi, tum ex ipsis poëmatum fragmentis, qvæ suæ historiæ ad faciendam narratis fidem Snorrius intexuit, conspici potest. In tantillis hisce carminum laciniis intercurrunt loca, qvorum sensus mythologicis verborum griphis adeo est abstrusus & inextricabilis, ut illi satis enucleando universa, qvæ superest, Eddarum supellex hermeneutica vix ac ne vix qvidem sufficiat. Qvodsi igitur hi viri, qvos historiæ borealis antiqvæ lumina non immerito dixeris, mythologicæ artis imperiti suos, qvos seqvebantur, auctores poëtas intelligere neqvivissent, vel fide & auctoritate carentia posteris tradere, vel semihiulca atqve demutilata narrationum frusta relinqvere fuissent coacti. Imo nobis ipsis, si Eddis careremus, essetqve nemo, qvi poëtas veteres interpretari posset, horum tam crebra allegantes testimonia Snorrius & reliqvi antiqviores, qvos magno numero habemus, rerum septentrionalium scriptores, surdis narrarent fabulam. Et ne ipsos qvidem historicos veteres utiliter & jucunde legere nobis liceret, apud qvos freqventer obvias habemus loqvendi formulas, ritus & sacra gentilium tangentes, qvæ a paganis profectæ temporibus, absqve penitiore antiqvitatum ethnicarum & mythologiæ cognitione nec perspici nec explicari possunt. Ad historicum mythologiæ arctoæ momentum, qvantum nostri est instituti, uberius demonstrandum accedit etiam illud, qvod mythica Eddarum materies, sive rhythmicæ nostræ carmina, horumqve prologos veteres, sive, qvæ illius

est

eſt ectypa, Snorrianæ fabulas ſpectaveris, bona ſui parte res hiſtoricas aut genealogicas, aliunde vel notas vel ignotas pertractet. Qvotqvot enim ſunt, vel pleriqve ſaltem mythici heroes, qvid? qvod ipſi etiam Odiniani Senatus Dii Conſentes, poſtqvam in hoc adſpectabili mundo perſonam bene vel ſecus egerunt, theatro vitæ mortalis excedentes, qvod aliarum qvoqve gentium mythologiis ſolenne, in utopicum hoc fabularum inane commigrarunt, illudqve, olim ſuperſtitionis ſpectra, nunc fictionum larvæ pervolitant. Qvemadmodum igitur a mythologia gentium hiſtoricis rebus haud parum lucis affundi & foenerari viri docti dudum obſervarunt, ita Eddarum hæc commenta, qvoad ejus fieri potuit, qvantumqve fidei & probabilitatis hiſtoricæ patitur amuſſis, ſuis ſingula temporibus locisqve reſtituit Suhmius, qvi Hiſtoriæ Danicæ telam ab integro exorſus, qvoscunqve illius fontes perqviſivit, nec primoribus tantum deguſtavit labris. Nec aliter de Eddis ſenſit *Th. Thorfæus*, cujus in hiſtoriam ſeptentrionalem merita eruditis dudum innotuerunt. Ille enim *Regum Daniæ Seriem* de novo texturus inter fundamenta hiſtorica primum fabulis, & has inter principem Eddis locum attribuit. Hos de multis duos, hiſtorici Eddarum momenti teſtes idoneos modo nominaſſe hic ſuffecerit.

Numqvid deniqve ſubſidii lucriqve, qvod ſuum facere philoſophum, aut, ſi mavis, hiſtoriæ philoſophicæ ſtudioſum non pigeat, ab Eddica mythologia exſpectari qveat, dicturis porro nobis gradu jam properante per proclivia pergitur. Summa qvædam rerum faſtigia digito monſtraturi, qvæ in Eddicis his carminibus intus latent dogmata omnia plenius & ſpeciatim eruere, examinare, atqve cum mythologicis aliarum gentium placitis collata ad ſuos ortus, qva pote eſt, revocare illis, qvibus plus otii fuerit, relinqvimus. Rem qvidem per ſe haud facilem, & ab horum carminum conſervatoribus aut interpretibus vix ſperandam, tum demum aliqvid ſucceſſus habituram arbitramur, ubi de Thracum myſteriis, de Getarum, aliorumqve Scythiæ olim populorum, nec non priſcarum Aſiæ nationum mythica doctrina qvicqvam certi, & in qvo figere

 pedem

pedem qveas, vel per domestica harum gentium, qvæ superfuerint, monumenta, vel per itineraria docta constiterit. Qvæ enim Græci de his rebus tradidere, nimis sunt jejuna, iisqve fere similia, qvæ de Germanorum & Gallorum antiqvis super rebus divinis ac naturalibus sententiis a Romanis scriptoribus, ad suum omnia gustum & dogma torqventibus, memoriæ sunt prodita.

Enimvero istud, qvicqvid est carminum Eddicorum, pro absoluto paganicæ, qvalis per Septentrionem olim viguit, religionis systemate, & qvodam veluti libro symbolico habendum nulli existimamus, qvippe cum sciamus multa, qvæ hic desiderantur, aliunde scienda, multa, qvæ hic habentur, diversissimum a religionis docendæ proposito finem intendere. Ubi enim universas Eddæ antiqvioris copias coram lustraveris, invenies qvædam hujus carmina in argumento mere historico, genealogico, vel ethico versari; nonnulla dramaticum sapiunt, & animi causa, soloqve oblectandi consilio ficta videntur, qvibus tamen mythologica nonnunqvam admixta reperiuntur; aliis eum vel unicum, vel principem saltem scopum fuisse satis liqvet, ut qvædam veluti synonymorum & epithetorum promtuaria poëtis inservirent; sunt etiam, qvæ non tam genuinè mythica, qvam mythicorum imitamina haud immerito dixeris; nec deniqve desunt, qvæ palam Christiana, atqve adeo Odinianæ superstitionis pura qvidem sunt, licet antiqvarum de rebus abstrusioribus opinionum non prorsus expertia. Plenos porro gentilis Borealium theologiæ fontes in Odis Eddicis non esse qværendos, hoc minus miramur, qvo certius constat, Sæmundinam hanc, aut cuja demum fuerit, carminum collectionem affectam esse & semiperemtam, cum ne illa qvidem, qvibus tempus utcunqve pepercit, integra, sed male lacerata ad nos pervenerint. Haud pauca certe mythologiæ borealis monumenta, qvæ carminibus olim inclusa fuisse, tam ipsa hæc nobis de illo genere reliqva, qvam genius & consvetudo seculi, cui in rebus mythicis æqve ac historicis literarum vicem, & unicum fere memoriæ subsidium rhythmi præstitere, condocent, & ante & post Snorrium, Eddæ recentioris conditorem intercidisse, argumento sunt, & ipsius Snorrii fabulæ, qvæ multa per-

perhibent, qvorum principia atqve fundamenta Eddæ rhythmicæ, qvalis ſupereſt, limitibus non continentur, & loca mythologica, vel in Odis Eddicis, vel apud alios poëtas paſſim obvia, qvæ ex Eddà Snorriana, nedum antiqviore rhythmica poſſunt explicari. His tamen non obſtantibus, uberem ſatis paganicæ Borealium theoſophiæ & philoſophiæ notitiam Eddica carmina ſuppeditant. Nos eqvidem gentilis majorum theologiæ dogmata, qvæ in Odis Eddæ traduntur, uni tantum provinciæ, aut huic vel illi familiæ modo fuiſſe propria, non autem publicæ, & per occiduum Septentrionem ante hæc octo ſecula dominatæ religioni eſſe congrua, idoneis tale qvidpiam ſtatuendi rationibus deſtituti adſeverare nolumus. Exinde enim, qvod ſacrificiorum ordinem, ritus & cærimonias hæ Odæ non deſcribant, eas particulares tantum privatarum perſonarum confeſſiones eſſe, qvis tuto concluſerit? Re ſerio perpenſa, nil niſi catholicam Arcti paganæ fidem præ ſe ferre Edda vetuſtior videtur; non qvod hujus carmina eo ſint conſilio primum compoſita, ut publica qvaſi auctoritate pollentia credendi normam ulli unqvam populo, nedum toti Septentrioni legis inſtar præſcripſerint, cujus opinionis fundamentum nullibi reperietur, cum contra, ut ſupra monuimus, Eddica monumenta partim antiqviſſimæ & a majoribus per manus qvaſi traditæ cognitionis conſervandæ ergo, partim & vel præcipue in poëtarum gratiam, nonnulla etiam voluptatis cauſa ficta ac edita eſſe ſatis liqveat, ſed qvod genuinam, authenticam & publice receptam religionis majorum gentilis theoriam nobis exhibeant. Electos certe, & qvales Romani majorum gentium deos dicere ſolebant, eosdem omnes Eddica carmina deprædicant, qvos Borealibus olim cultos & creditos fuiſſe, tam ſcriptores domeſtici, qvam exterorum de antiqvis Septentrionis numinibus teſtimonia demonſtrant. Et inferioris qvòqve ordinis deos, qvales locorum genii ſive *topica numina*, vulgo *Land-vætter*, *Alfi*, *Dvergi* lucifugæ, *Trolli*, Boreales olim credidiſſe, horum nomina in ore vulgi hodieqve reliqva teſtantur. De diis contra, qvos publica Borealium ſuperſtitio non agnovit aut venerabatur, qvamvis cæteroqvin ſatis eſſent noti, altum, qvod mireris, in

Eddæ

Eddæ carminibus eſt ſilentium. Nec *Jomalum*, peculiare non Lapponibus modo, ſed aliis etiam Albi maris accolis nationibus numen; non *Huldam*, Trollorum principem & deam, priſcis etiam Germanis, modo ſit eadem, non ignotam, cujus fabula Magni Legum-Emendatoris aulicis, ipſiqve Regi & Reginæ, etſi prius & vulgo cognita, nunqvam tamen uberius & concinnius, qvam a *Sturla Thordi* filio, magno ſui ſeculi poëta & antiqvario, enarrata tantopere placuit; non famoſam illam *Thorgerdam Haulgabrudam*, ejusve ſororem *Yrpam*, gentilitia familiæ in Halogia Norvegiæ per aliqvot ſecula regnatricis numina, qvorum etiam optimi & fide digni auctores meminerunt, & qvæ vel in Islandia ſua ſacella, ſuos cultores habuere; nec aulicum Erici Edmundſonii, Sveciæ Regis deaſtrum, qvem in Codice Flateyenſi Hauki Hábroki Vita *Lyterum* appellat; nec populorum a Waldemaro I. Daniæ Rege devictorum deos Saxoni nominatos; nec tot veterum Germanorum numina, qvæ Keyſlerus & alii recenſent, Eddarum carmina commemorant, etſi horum auctoribus pleraqve illa numina, Snorrio ſaltem, fabularum mythicarum ſcriptori qvin nota fuerint, dubitari neqveat. Scilicet omnes Eddarum dii ſunt poëtarum qvoqve dii; poëtæ vero regum & principum laudes atqve geſta ut plurimum palam & publice celebrantes, ſolos, qvos publica ſuperſtitio vel tunc vel olim ſuſpexerat, deos agnovere. Et hanc eſſe rationem exiſtimamus, cur nec exotica, qvamvis nota, nec vel certis tantum intra Septentrionem locis aut hominibus propria & peculiaria numina in Eddarum carminibus aut fabulis deorum ordinibus adſcribantur.

De Theologia gentili Eddica illud qvoqve obſervaſſe lectorem non poenitebit, qvod etſi anthropolatria Odiniana in his carminibus ubivis inculcetur, qvod illorum ætatem Odino & Aſis inferiorem ſimul oſtendit, anterioris tamen deorum naturalium cultus veſtigia haud obſcure ſe prodant, cum *Soli*, *Lunæ*, *Telluri* & aliis, inter deos qvidem locus, atqve adeo veneratio populi publica concedatur, adoratio tamen & ſacrificia iis adempta, qvæ omnia in ſe ſuosqve Odinus transtulit. Verum & ipſo naturalium deorum cultu, qvod antiqviſſimum in orbe omnis idololatriæ

genus

genus mythologi cordatiores fatentur, anteriorem veri æterniqve dei, ab omnibus factitiis & perituris numinibus diverſi notitiam priſcis Borealibus, eorumqve aboriginibus haud prorſus defuiſſe, diſerta Eddæ Snorrianæ in *Codice Wormiano* verba loqvuntur. Et, ſi vel hæc a manu Chriſtiana fabulis Eddicis allitum dixeris, idem tamen dogma in ipſis vetuſtioris Eddæ carminibus, & illis qvidem, qvæ maxime genuinum antiqvitatis colorem præ ſe ferre rerum peritus haud negaverit, per ſpiſſas qvaſi nebulas tralucet. Etenim lucidæ beatorum ſedes & diſcreta piorum in coelo poſt mortem habitacula, in qvæ Odino ſuisqve conſortibus nihil juris aut imperii, in qvæ vaſtatricibus mundi flammis nihil ſit liciturum, niſi & hæc ipſa carmina, qvod facile, neoterica eſſe contendas; aliorſus trahi neqveunt. Talia vero a vulgari veterum religione remotiora, & ad abſtruſiorem, myſticam & philoſophicam eorundem doctrinam referenda ſunt. Cæterum popularis hujus Borealium theologiæ gentilis cognitionem & theoriam ex Eddicis fontibus licet non unice, haud exigua tamen ſui parte hauriendam eſſe, SUHMII noſtri *de Odino & reliqvorum deorum ethnicorum in Septentrione olim cultu* liber, cum Eddis collatus, legentibus ultra perſvaſum dabit.

Genuinas porro & vulgo imperſpicuas majorum noſtrorum de Deo & Natura opiniones Eddicis his carminibus exſculpere qvi conatus fuerit, næ is qvidem rem philoſopho dignam aggreſſus fuerit, ſed qvæ conjecturæ paſſim, qvam certitudinis plus ſit habitura; ejusmodi enim pleraqve rerum, qvo ſunt ſcitu digniora, eo intra myſticum mythologiæ velamen penitius ſunt abdita. Nec male de Eddicis his Odis, easdem in vulgus edere qvondam meditatus, ſed rei, ut videtur, difficultate absterritus pronuntiavit Torfæus: eum illis eſſe orationis intricandæ ſcopum, eam ſenſus occultandi artem, ut cum verborum corticem, ferrea duritie obvolutum deſperando pæne labore fregeris, nucleumqve guſtaveris, qvid ſapiat, ne tum qvidem aſſeqvaris. Non tamen iisdem omnia nubibus myſtica hæc Eddarum dogmata teguntur. Qvædam enim tam clara ſunt & propatula, ut ab omnibus, qvi ſuis modo oculis fidere voluerint, pro

 indu-

indubiis Borealium veterum ſententiis haberi debeant. Alia dubia ſunt, ſuboſcura & qvaſi per nebulam conſpicua, ita tamen, ut conjecturam magis vel minus probabilem patiantur, ac pro varia interpretis ſagacitate a vero certoqve propius longiusve recedant. Sunt etiam haud pauca prorſus obſcura, qvæ meras dixeris tenebras, qvippe cum omni, etiam audaciſſimæ conjecturæ inacceſſa & impervia, nullam lucem vel ipſa habent, vel aliunde admittunt, at pro inanibus tamen figmentis neutiqvam habenda ſunt. Hæc myſtica Eddarum gaza qvamvis in tres ita loculos recte diſtingvatur, meminiſſe tamen neceſſe eſt, eorum, qvæ ſingulis inſunt, ſua omnibus eſſe lucis & umbræ diſcrimina. Nec porro in hunc cenſum referenda credas illa, qvæ pure ſunt hiſtorica vel dramatica, (apologos vero proprie dictos non habent Eddæ), animi paſcendi gratia, ut ante diximus, efficta, qvæ licet mythologicas qvasdam in poëtarum uſum appellationes interſpergant, myſtici tamen ſenſus inania ſunt, cujus generis fictionibus Eddarum carmina fabulæqve redundant. Ex univerſa penu Eddica hæc omnia ſigillatim excutere, & excuſſa ſuis indere capſulis, inſtituti noſtri modum longe transgreditur; facturis tamen, ſiqvi erunt, utcunqve debilem qvod præluceat faculam, aut qvod lectorum ſaltem guſtum ſolicitet, unum alterumqve periculi inſtar dabimus, in hanc vel illam Eddicæ mythologiæ claſſem noſtro qvidem judicio digerendum, ne in ſolis horum myſteriorum induviis ſemper hærere dicamur.

Ad primum igitur genus ea referimus, qvæ de *Rerum Primordiis, Natura & Interitu* Eddica tradunt monumenta. Ex his vero patere nobis videtur, credidiſſe Boreales: Unicum & primum, eundemqve æternum omnium, qvæ ſunt atqve fiunt, auctorem, conſervatorem atqve rectorem Deum, qvi rerum univerſitatem & mundi machinam fabricatus qvidem ſit, incertum vero, an ex nihilo produxerit, cujus dogmatis nullum in Eddis veſtigium apparet. Crediderunt, fuiſſe Deo coævum, ſaltem antemundanum Chaſma ſive ſpatium vaſtiſſimum, qvod *Ginnunga-gap* dixere, a qvo Moſaicum תהו & בהו, Græcorumqve & Romanorum *chaos* non multum abludere qvis dixerit; vaſtum illud ſpatium rebus qvidem

dem vacuum, non tamen inane, ſed rerum omnium elementis foecundum fuiſſe: hæc porro elementa duplicis in univerſum generis, activa & paſſiva, hæc nimirum aqvea, frigida, inertia & opaca, illa ignea, vitæ, caloris & luminis plena, qva creatoris Dei imperio, qva ſuopte niſu coëuntia, duas & ſibi invicem oppoſitas immenſi illius chaſmatis regiones occupaſſe, qvarum hæc, lucis & caloris patria, *Muspellia* ſ. *Muspelhemia*, ſurſus & ad auſtrum ſita, illa deorſum & ad boream vergens, *Niflhemia*, (*mundus nebuloſus*) nominatur, cum Moſis תהום ſ. abyſſo tenebris cooperta comparabilis: in his regionibus intermedia & utriqve contermina chaſmatis parte, effluviis utrinqve emanantibus ſenſim impraegnata, ex ignis & aqvæ, caloris & frigoris connubio, omniparentis, qvi calorem miſit, Dei virtute, enatam exſtitiſſe materiæ mundanæ, atqve adeo orbis noſtri habitabilis molem, qvam *Ymerum* vocabant, cuiqve humanam ſ. giganteam formam *μυθικως* tribuere: ex hac porro mole, viventium omnium & vegetantium matre, per vim naturæ plaſticam & prolificam, marem & foeminam, primos homines, ſponte progenitos. Hanc qvidem veram putamus Coſmogoniæ Eddicæ faciem, qvam totidem fere verbis nobis exhibet Sturlæſonius, in mythologica Eddæ rhythmicæ carmina primum commentatus. Præter *Burii* ex lapide, *Audumla* vacca lingente, ortum, qvi, cum Burius ille Odini & fratrum eſſet avus, ad mythicam Eddæ Theogoniam referendus, triplex in Edda Snorrii cum mundi, tum hominis formatio nobis traditur. *Prima* a Deo ſummo & principe, ut videtur, immediate peracta, cujus in Eddæ rhythmicæ carminibus nullum, ni fallimur, fundamentum invenitur; hæc igitur vere *Biblica*, & Snorrii interpolatoribus tribuenda. Siqvis autem dixerit, opinionem de Deo ſummo & vero, antiqvis Borealibus credito, ſimul tolli & corruere, reſpondemus, illud indidem non poſſe colligi; aliqvod enim Numen mundo hoc noſtro ſuperius & anterius, cui Niflhemiæ, Muspelliæ, Ymeri, qvæ omnia Odini ortum, teſte Edda vetuſtiore, præceſſerunt, origo ſit tribuenda, agnoviſſe Boreales, ut per ſe neceſſarium, ita Eddicis carminibus conſentaneum eſt. *Secunda*, qvam ſupra dedimus, de mundi

& hominis ortu veterum Borealium five opinio five traditio eft *philofophica*, qvæ in Odis Eddicis tota fundatur, unde & illam deduxit Snorrius: hanc opinionem inter aborigines Boreales Odino ultimo antiqviorem, vel ipfa Eddæ carmina innuunt, cum eam a Vafthrudne Jötuno Odinum fcifcitando didiciffe perhibent. *Tertia* Cosmogonia Eddica eft Odiniana, *mythologica* illa & fictitia, qvæ mundi ex Ymeri cadavere, hominum ex lignis formationem Odino & fratribus, Ymeri interfectoribus adfcribit. Niflhemiæ & Muspelliæ fitus Eddicus porro docet, illos, qvorum hæc fuere dogmata, folem meridianum auftralem, umbramqve meridianam femper borealem habuiffe, nempe hemifphoerii borealis incolas fuiffe; qvod etiam, five in Afia, five in Europa vixerint, utiqve verum.

Ad indubias prifcorum Borealium de *Rerum Natura* opiniones referri poffunt: pantheismus, fatum, duplex fpirituum genus, fuperum nempe & fublunare, utrorumqve in mundi & hominum eventus imperium, animæ humanæ origo divina, cum fpiritibus commercium, & inde profecta vis divinandi, immortalitas, in alia corpora migratio f. metempfychofis, duplex, imo multifarius poft mortem ftatus, vitæ priori refponfurus, cum animarum aliæ ad fupera beatorum domicilia, aliæ ad infera loca fint tranfituræ, ibiqve vel elyfiacis heroum bellicorum deliciis in Valhalla fruituræ, vel fub Helæ deæ leges ituræ, qvi tamen fubterraneus uterqve ftatus temporarius, & cum hac mundi epocha finem habiturus; ab Hela enim in Niflhemiam migraturæ animæ dicuntur, & poft mundi excidium, qvæ fceleratæ fuerint, a malefico numine *Nidhöggo* in *Naftrandis* porro cruciandæ; poteft etiam phrafis Eddica, *at fara til Nifiheims*, fecundum reliqva Eddæ principia ita explicari, qvafi crediderint Boreales ethnici, qvasdam animarum, nempe qvæ duraturis præmiis poenisve non effent dignæ, ad chaos tandem primitivum redituras; verum hoc incertum effe fatemur. Horum dogmatum qvænam Odino debeantur, qvænam ipfo fint antiqviora, dictu qvam demonftratu facilius. Pantheifmum, dogma inter homines Pythagora & Platone longe antiqvius, qvod crediderint Boreales, arguit popularis illorum ex monumentis hiftoricis fatis

nota

nota religio, qvibus qvippe dii fuerunt, qvicqvid colere coeperunt. Hinc Borealibus ethnicis tam freqvens illud abstrusioris & magicæ religionis negotium, *at magna*, qvo per incantamenta qvibuslibet rebus, etiam vilissimis, divinam elici virtutem posse sibi persvaserunt. Ejusdem etiam opinionis interpres est antiqva Borealium lingva, in qva *vættur*, & qvodcunqve sacrum ac divinum, & rem in genere qvamlibet significat, unde voces, *ecki vætta, vettugi, prorsus nihil*, originem habent. Omnibus qvoqve rebus, etiam inanimis, divini qvoddam numinis inesse, qvod Odinus ipse & consortes Asi crediderint, aliosqve docuerint, ex Balderiana fabula, cujus nonnulla in carmine *Vegtams-qvida*, multo plura in Edda Snorrii referuntur, satis planum est; hic enim ob ominosa Balderi somnia anxii dii ad omnes *naturas* (*vættur*) Baldero propitiandas qvaqvaversus legatos amandasse traduntur; ab his enim rerum qvarumcunqve naturis & divina potestate damnum sibi, qvi dii haberi coliqve volebant, multo magis hominibus metuendum credidere. Illud igitur Lucani suum fecerunt veteres Boreales: *Juppiter est, qvodcunqve vides, qvocunqve moveris.* Animam porro humanam divini esse ortus & naturæ Odiniana mythologia diserte testatur, hominibus primum formandis animam ab Odino, supremo mythicorum deorum, & solis numine, inditam perhibens; utpote cui igneus hinc esset vigor & coelestis origo. Reliqvas autem, qvas recensuimus, imo plures de Rerum Natura veterum Borealium opiniones, cum ex Eddicis carminibus & fabulis lector qvivis attentior sibi tradere possit, iis diutius immorari nolumus.

De mundi & *Naturæ Interitu* qvid cogitaverint antechristiani Septentrionis incolæ, ex illis, qvæ de *Deorum Crepusculo*, *Ragna-rauckur*, tam graphicis picta coloribus canit Edda vetustior, eiqve admodulatur recentior, sunt discenda. Interitus mundani, vel, qvod clarius & rectius, generalis hujus, qvem incolimus, orbis terraqvei, qvin & integri simul systematis nostri planetarii, cum sol & luna simul perituri, stellæqve de coelo fugituræ dicantur, immutationis, duplices causas afferunt monumenta Eddica, paulo propius considerata; alias nempe terræ nostræ do-

 me-

mesticas & intrinsecas, alias extrinsecus accessuras. *Domesticas* illas sub *Lokii*, *Fenris-lupi* & *Angvis Midgardici* nominibus Edda proponit; his comites dantur *Hrimthursi* duce *Hrymo*; Lokio autem universum *Helæ* deæ, qvæ ipsius est filia, satellitium, nec non infernalis ille *Garmus* sive Cerberus, militabit. *Extrinsecus* autem de coelo naturæ sublunari, ejusqve numinibus exitio veniet *Surtus*, flammis & ante & a tergo comitantibus, qvem Muspellianus seqvitur exercitus. Contra stabunt, seqve & naturam, cujus sunt numina, propugnabunt, *Odinus*, Solis & princeps naturæ deus, *Thorus* terræ filius, virium & roboris, nec non fulminis deus, *Freyrus*, foecunditatis numen, *Thyrus* audaciæ & fortitudinis bellicæ deus, *Heimdallus*, deorum & naturæ custos vigilantissimus & sagacissimus, *Vidarus Taciturnus*, Odini filius, deorum omnium post Thorum validissimus. Hi non solum agmina Valhallica, animas scilicet virorum bello fortiter occumbentium, sed & inferiora naturæ numina, *Genios*, *Alfos*, *Dvergos* sub signis habebunt: hi certe ad hoc discrimen ingemiscere & consternari, sibiqve & superioribus naturæ diis metuere in Eddæ carminibus perhibentur. Orto jam certamine Odinus Fenri-lupo commissus ab hoc devoratur; Fenrem autem patris interfectorem prodiens Vidarus, ora feri disrumpens, perimit: Thorus porro cum Angve Midgardico congressus, hostem qvidem interimit, ipse vero letifero ejus veneno tam male mulctatus discedit, ut brevi mortuus concidat. Freyrum Surtus aggressus, post acerrimam utrinqve pugnam, mortuum prosternit: Tyrus & Garmus canis, mutuo confligentes, ambo peribunt: Lokius deniqve cum Heimdallo singulari & utriqve fatali conflictu depræliabitur. Surtus deinde incendia spargens universum mundum flammis involvit, qvibus ille concremabitur, terraque mari demersa subsidet. Ex aqvis autem postmodum emerget tellus, herbisqve & graminibus sponte virescens, nec non omnifario frugum proventu & ubere ultro ferax & amoena, novis diis, priorum filiis & successoribus, novisqve hominibus habitabitur; hiqve suum etiam solem habebunt, a priore prognatum. Talis fere est Eddica novissimorum descriptio, cujus nihil non allegoricum esse, vel prima ejus

ejus ſpecies qvemqve docuerit. His vero ſi mythicam, qva obnubuntur, umbram detraxeris, interiora ſuo qvodantenus colore patebunt.

Nimirum clare ſatis per hanc fabularum umbram perſpici poteſt, perſvaſum habuiſſe majores: ætatem mundi nobis habitati eſſe definitam, ut a ſuis initiis profectam, ita aſſiduis paſſibus ad exitum properantem. Neutrum autem hunc terminum, *a qvo* & *ad qvem* Natura pergat, nihilo confinem poſuerunt, qvaſi naturæ durabilis ortum nihil præceſſerit, interitum nihil ſit ſecuturum. Utrumqve certe hoc, *ex nihilo* & *in nihilum*, prorſus ignoraſſe videntur, ortum & interitum naturæ nil aliud, qvam periodicam ipſius cataſtropham arbitrati; ex Eddicis ſaltem principiis, illis præſertim, qvæ carmina ſuppeditant, contrarium adſtrui poſſe dubitamus. Ex Eddica porro hac pereuntis mundi parabola diſcimus dogma illud, qvod vires legesqve naturæ in ſe mutabiles & temporarias, non ſolum mutua virium adverſarum pugna niſuqve contrario ſuſpendi & tolli, ſed & a ſuperiore domino prorſus perimi poſſe docet, temporum recentiorum philoſophematis eſſe antiqvius. Qvemadmodum enim credidere veteres Boreales, Naturam ab elementorum ante diſcordium concordia vires vitamqve primitus accepiſſe, id qvod Ymeri natales indicant, ita per horum tantiſper concordium diſcordiam olim ſecuturam ejusdem naturæ vires & vitam aliqvando peſſum itura non dubitarunt. Et qvid qvæſo aliud ſibi vult pugna deorum mundo & naturæ finem factura? Per mythicos enim omnium fere nationum deos, principales naturæ vires, viventibus ſive beneficas, ſive inimicas intelligi, & mythologi conſentiunt, & vel ipſis, qvi eradicandæ ſuperſtitionis ethnicæ fundamenta concuſſere, Eccleſiæ Patribus dudum fuit perſpectum. De Odino, Thoro, Freyro & Tyro ſupra diximus. Heimdallus ætheris deus fuiſſe videtur, cæruleum illud & ſpirabile ſerenum, diæ lucis vehiculum. Si Lokium porro *ignis ſublunaris*, qvalem Phyſici elementarem dicunt, qvin & *ſubterranei*, in ipſis terræ viſceribus latentis numen fuiſſe, ſi ejus liberos hujus ignis effectus naturæ pernicioſos, nempe *vim conſumendi* Fenrem-lupum, animal qvippe vorax & infeſtum, vimqve ignis aqvæ commixti, immodicos

dicos *vaporum calefactorum effectus*, imo *oceani igne ferventis rabiem* terrigenis exitialem, immane illud Angvis Midgardici monſtrum notare, ſi Helam Lokii filiam vim caloris vitalis vitæ ſenſim deſtructricem, vel potius *caloris vitalis exſtincti ſeqvacem torporem*, *frigus & inertiam* ſignificare, ſi Garmum deniqve canem pro ipſa *morte*, ſepulchri, ſive ut cum Edda loqvamur, *Antri Gnipenſis* janitrice, ita ut Hela mortem pro ſtatu, Garmus autem mortem pro ipſo vitæ ceſſantis articulo ſumtam phyſice innuat, accipienda putaveris, omnia ſunt utcunqve plana, cauſasqve fatiſcentis orbis domeſticas perſpicies.

His autem extrinſecam addunt Eddica carmina, Surtum nempe, Muspelliani agminis ducem. Hunc Surtum per antiphraſin dictum, Chriſtum denotare, in fine mundi cum angelis & ſanctis animabus ad judicium venturum, ſunt qvi exiſtiment, cui ſententiæ adſtipulatus videtur Snorrius, aut qvisqvis Eddæ, qvalis in Codice Wormiano habetur, & qvæ Snorrio vulgo tribuitur, auctor eſt. Surtum enim cum ſuis terræ noſtræ advectum ad locum certaminis, *Vigridur*, qvem *campum judicii, thingvöllr*, appellat, contendere perhibet, agmenqve Muſpellicum *valde lucidum* dicit. Horum nos ſententiæ nec refragari nec ſubſcribere ſtuſtinemus. Obſervatu digna ſunt verba Carminis *Völuſpa*, qvæ Surti adventum ſic deſcribunt:

Kiöll fer auſtan koma muno muſpellz um laug lydir enn loki ſtyrir.	i. e.	*Navis pergit ab ortu,* *Veniet Muſpellicum* *Per æqvor agmen,* *Gubernante Lokio.*

Lokius hic *Naglfarii* nauclerus neutiqvam idem habendus cum cognomine illo Fenris & Helæ patre, hic etenim Muſpellianos de coelo venturos minime comitabitur, ſed ſuum ſibi agmen, orcinam ſcilicet Helæ familiam, ducet, ipſeqve poſtremis ejusdem ſtrophæ verbis *Byleiſti* frater vocatur, Fenremqve ſecuturus dicitur; ſed ille Lokius eſt appellativum *ignis* de cælo venturi nomen, unde *lokar-ſpænir*, *aſſulæ ardentes vel igni concipiendo aptæ* in Edda recentiore vocantur. Æqvor ſive *mare*, per

qvod

qvod Naglfarius terræ appropinqvans pergit, non oceanum orbi terrarum circumfluum, ſed regiones intermundanas, ætheris aërisque plenas, qvaſi Moſis *aqvas ſuperiores & inferiores* auctor cogitaſſet, qvod innuat, vel inde perſpicitur, qvod Surtus, Muſpellianorum ductor, coelo disrupto adventurus, & per pontem *Bifraſtam*, qvo a terra ad coelum adſcenditur, perrecturus diſerte tradatur. Hæc vero omnia paulo attentius inſpectans ſuſpicari qvis poſſit, myſticum illud navis Naglfarii nomen, cujus interpretationem Eddicam non moramur, indicare corpus qvoddam coeleſte, (qvalia Hrimthurſos, Ymeri antiqviſſimi filios aut fratres Edda nominat), ardens, cometam, planetam, aut qvicqvid demum fuerit, terræ noſtræ allapſurum, ſuoqve preſſu & incendiis elementa terreſtria, qvorum æqvilibrio tota hæc naturæ ſublunaris oeconomia hactenus ſteterat, in mutuas ruinas irritaturum. Ipſe vero Surtus, ſi inter deos naturales collocandus, *ignis* haberi poteſt, non elementaris ille noſter & inferus, qvem Edda Lokium appellat, ſed ex coelo deſuper venturus; hic cum Freyro congreſſus, vires naturæ foecundatrices & procreatrices, Moſaicum ſcilicet illud פרי, unde ipſius Freyri nomen eſt, peremturus canitur. Minime tamen negandum, ut naturam cum naturæ præſide numine confundere non Eddæ ſolum, ſed omnium fere gentium mythologiis ſolenne eſt, credidiſſe Boreales Surtum orbis vaſtatorem eſſe *numen* nobis *extramundanum*, non ſupremum qvidem & univerſalem Deum, cujus nutu & imperio hæc omnia in regione noſtra ſublunari fieri & contingere haud dubie ſibi perſvaſerunt, ſed ejus miniſtrum, ad hanc expeditionem delegatum. Hunc Surtum *Muſpelhemiæ* non dominum, ſed *finium* nobis proximorum *cuſtodem* ſive defenſorem Edda nominat. Vetus ſcilicet gentilium opinio fuit, mundana hæc a ſupremo omnium Numine per Poteſtates inferiores, qvas *Angelos* nos dicimus, adminiſtrari, cujus vel ipſa mythologica mundi per Odinum & fratres creatio luculentum eſt documentum. His longe plura adjici poſſent; verum nos ſpicilegium & ſpecimen, non integram meſſem pollicitos memineris. Horum autem qvædam ad ſecundam rerum Eddo-mythicarum claſſem dejicienda ſi dixeris, non intercedimus, de rebus qvidem mythologicis acrius contendere

operæ prætium nunqvam ducturi. Cæterum hunc Eddici argumenti usum philosophicum Celeberr. JAC. BRUCKERUS, vir in antiqviore mundi mythologia, ceu omnis pæne Philosophiæ traditionariæ parente, neutiqvam hospes, harumqve proinde rerum, ut doctiores fere solent, placidus & cordatus judex, nobiscum agnovit.

Inter res mythicas, historicas, physicas atqve ethicas, qvas ad secundam argumenti Eddici classem referimus, alia ad Mosaicam Scripturæ sacræ narrationem propius accedunt, alia cum exterarum gentium mythologia placitisqve consentiunt; in qvibus tamen omnibus probe tenendum est, levem qvamcunqve fabularum similitudinem haud semper indubium esse aut communis originis, aut ejusdem argumenti indicium, sed incerta pro incertis, qvantumvis cætera vel probabilibus vel improbandis haberi debere. Qvamvis historica nostri orbis initia supra diluvium Noachicum Edda non elevet, habet tamen, aut hahere saltem videtur aliqvot historiæ antediluvianæ, imo paradisiacæ vestigia, Mosaicæ narrationi satis congrua. Ad tempora autem diluvio, nedum dispersione gentium Babelica aliqvanto inferiora non descendit Edda, nec Chami, Mosis, Josuæ Historiam, qvod reliqvis mythologiis non infreqvens, vel minimum tangit; id qvod traditiones has a furti suspicione vindicare, canæqve vetustatis indicium prodere haud absurde statuerit, qvi Eddæ rebus fidem conciliare voluerit. His tamen omnibus lectorum judicio relictis, ad rem Eddicam, qvalis se nobis offert, ulterius excutiendam progredimur.

Ymerus Eddarum, cujus ex corpore mundus postdiluvianus efformatus, cujusqve sangvine omnis ejus posteritas, præter unam familiam, submersa periit, primum qvidem & proprie *orbem antediluvianum* significat. Verum hoc etiam nomine primum hominem *Adamum* denotari, & aliis ante nos observatum. Hujus Ymeri, dum dormiret, sub ala succrevisse virginem & filium Edda cum perhibet, antiqvam de *Evæ* ex Adami dormientis costa creatione traditionem aperte satis exhibet. *Poma vitalia*, perpetuam juventutem dantia, & diis per Lokii fraudem adempta, docent historiam lapsus Adamici non Semi tantum posteris notam olim

fuisse.

fuiſſe. Nec myſticam illam *flammam verſatilem*, *Vafur-logi*, qva qvicqvid occulta ſpirituum vi inacceſſum hominibus cingitur, aliud eſſe qvis putaverit, qvam hebraicum להמ הפוך, videlicet Moſis להט החרב המתהפכת, qvæ ab aditu Edenis & Arboris Vitæ lapſos homines arcuit, cujus traditionis inter Borealium aborigines ſolum nomen ægre recognoſcendum ſuperfuit. Ymerum porro & *Aurgemlerum* eundem eſſe volunt Eddæ, utroqve enim nomine Adamus innuitur: hujus filius *Thrudgemlerus* qvis ſit, definiri vix poteſt; *thrud* certe *validum* aut *divinum* qvid ſignificat, ut de *Caino* vel *Henocho* cogitare poſſis. Verum inter tot heroas antediluvianos, qvorum famam & geſta Noachum & filios haud latuiſſe vel ipſe Moſes teſtatur, unum hic deſignare temerarium foret. De *Bergelmero* autem nullum eſt dubium, qvin Noacho conveniat, utpote qvi ex diluvio Ymeriano ſolus cum familia culeum vel lintrem ingreſſus evaſiſſe traditur. Ipſum qvinetiam nomen *Bergelmir*, qvod *montanum ſenem* notat, in Noachum apprime qvadrat; ſicuti enim arcam, aqvis diluvii recedentibus, in monte ſubſediſſe ſacra monumenta referunt, ita Noachum, qvoad deinceps vixit, vel ſaltem longo poſt tempore metu & memoria diluvii montem inhabitaſſe, res eſt cum per ſe probabilis, tum aliarum gentium mythologiis conſona, qvibus *Janus* antiqviſſimus, idem certe ac Noachus, & *montis incola*, & ratis ſive *navigii inventor* Athenæo teſte fuiſſe perhibetur. Corvus ex arca a Noacho emiſſus fabulæ de emiſſariis *Odini corvis ſpeculatoribus* originem dediſſe credi poteſt. Eodem certe, qvo Noachus conſilio, corvis uſus legitur *Flokius*, unus ex primis Islandiæ indagatoribus, & quidem prævio ſacrificio, ut rem religioſam eſſe conſtaret, qvod tamen ex antiqviſſima qvadam de corvo Noachi traditione potius, qvam ex ſacra Moſis narratione homo ethnicus haud dubie didicit. Nec reticendum, qvod pons deorum *Bifraſta*, qvo coelo terra jungitur, Surto & Muſpellianis in fine ſeculorum venientibus, fractum & disruptum iri dicatur; hoc autem ponte *iridem* ſignificari notum eſt. Noverunt igitur Boreales ethnici ex vetuſta patrum, ut qvidem opinamur, traditione, hanc rerum ſublunarium periodum, foedusqve Deum inter & terram ex

d 2 divi-

divino, qvod Noacho datum, promiſſo, tamdiu duratura, qvamdiu hic arcus in nubibus foret conſpicuus; unde & ejus deſtructionem inter ſigna excidium mundanum proxime præcedentia diſerte numerarunt. His myſticum illud & *orcinum vinculum, Gleipnir*, qvo Fenrir-lupus ad mundi uſqve finem ligabitur, *tenebrarum catenis*, qvibus inimicas terræ Poteſtates ad judicium uſqve coërceri ex divinis conſtat oraculis, non abſimile; his *Gimlius* & *Alfhemia coeleſtis*, nec non *tres coelorum aulæ* ſive regiones; his *impiorum poenæ* poſt mundi interitum, poenarumqve officina *Naſtrandica*, & alia longe plura Sacræ Scripturæ effatis convenientia adjici poterunt. Hæc autem omnia viris qvibusdam doctis ſuſpicionem moverunt, cauſamqve dederunt credendi, totum illud fabularum Eddicarum ſyſtema ab hominibus paganis qvidem, ſed qvibus religionis Chriſtianæ principia fuerint cognita, ultimis ethniciſmi borealis temporibus exſartum eſſe & conſarcinatum; qvæ qvidem ſententia, magis forte pia qvam probabilis, noſtrum qvoqve punctum auferet, ubi cuncta ea, qvæ in qvarumlibet gentium mythologiis, harumqve ſub involucro latentibus arcanis de Deo & Natura doctrinis, etiam Æra Chriſtiana antiqvioribus, cum divinæ noſtræ religionis principiis conſentiunt, ex Codice Veteris aut Novi Teſtamenti furtim eſſe ſurrepta, nihil autem vetuſtiſſimis nationum traditionibus, a Noacho & filiis ad ſera uſqve tempora transmiſſis, nihil rationis perſpicaciæ gentilibus haud negandæ deberi, demonſtratum illi dederint, qvod in ſe recipere vel erudititiſſimi Eccleſiæ Patres non ſuſtinuerunt.

Multa qvoqve in Eddarum carminibus & fabulis continentur, qvæ ipſa, aut illis ſaltem ſimilia, in aliarum gentium mythologiis inveniuntur. *Odinus*, ſive, qvod forte rectius, *Adonus* Borealium, idem credi poteſt, ac *Adonis:* Adonis enim Veneri adamatus & ab apro interfectus; Odini vero, a lupo tandem perimendi, *Freya*, Borealium *Venus*, fuit concubina; uterqve Solis numen habitus. Cum *Mercurio* qvoqve componi Odinus meretur, cum ob eloqventiam, tum ob imperium in manes; utriqve enim ex opinione veterum congruit illud Horatii, qvod pias lætis animas reponat ſedibus. Ad hanc mutuam utriusqve ſimilitudinem accedit,

qvod

qvod magica illa caducei virtus ſopiendi, propter qvam *virga ſomnifera* Naſoni dicitur, & qvæ ad verbum in Edda *ſveſn-thorn* vocatur, Odino in Prologo carminis *Sigurdrifu-mál* tribuatur, qvo hic Brynhildam, non ſecus ac ille Argum ſoporavit; hujus etiam *virgulæ ſomniferæ* Oda Eddica, qvæ *Corvicinium Odini* appellatur, meminit. *Lokius* antiqvum Septentrionis numen, & Odino ſaltem ultimo longe vetuſtius, primo *Solis deus*, unde etiam Odini frater juratus in carm. *Ægis-drecka* vocatur; deinde *ignis* ſublunaris & *elementaris numen*, Odino & diis naturæ infeſtum ac inſidioſum; tandem invaleſcente Odini cultu palam abominabilis, pro ipſo cacodæmonum, qvem *Vejovem* Latini dixerunt, principe habitus fuit, qvam ſortem ipſe etiam Odinus poſt Sacra Chriſtiana recepta expertus eſt. Hic Lokius cum Græcorum *Apolline* haud exiguam habet convenientiam; hunc enim non tantum cum *Dea Phrygia*, forte Borealium *Frygga*, ad Hyperboreos transiiſſe, verum etiam ex hyperboreis locis Delphos adveniſſe, Delphos autem locum in orbe medium, ſive totius orbis umbilicum, qvod cum Borealium *Midgardó*, deorum ſede, coincidit, ipſi fabulantur Græci. Apollo peſtes immittere creditus, Lokius non ſolum in carm. *Völuſpá* a diis inſimulatur, qvod ætherem aëremqve corruperit atqve venenarit (*hefdi lopt allt læſi blandit*), ſed & in *Deorum Crepuſculo* cum Heimdallo ætheris deo pugnaturus, eumqve peremturus dicitur. Apollo Græcis *Loxias* vocatur, ſive ab obliqvitate Zodiaci, in qvo Sol incedit, ſive ab ambiguitate oraculorum, ſeu deniqve a λοχος, inſidiæ, qvod ultimo certe Eddico Lokio optime convenit, qvi inde *Loki inn lævíſi*, *Lokius fraudum architectus*, crebro nuncupatur. Apollini lupus ſacer; luporum autem omnium rapacitate & voracitate princeps Fenrir, Lokii filius Eddis dicitur. In carmine *Ægis-drecka Momi* perſonam ſuſtinet Lokius. *Thorus Herculi* in multis ſimilis, cum ob fortitudinem & debellatos gigantes atqve hydram, tum qvod a ceto devoratus Hercules, ſed tamen redditus feratur, qvod pugnæ Thori cum Angve Midgardico reſpondet. Tria Thori inſignia fuerunt, nempe malleus *Miöllnir*, cingulum *Megingiardir*, & manicæ ſeu chirothecæ ferreæ *Jarnglofar*, unde num ortum ſit illud Danicum: *at tage paa noget med Staalhandſker*, alii viderint; horum

 rum

rum iſte clavam, illud pellem leonis, hæ cæſtus, totidem Herculis etiam inſignia, notare poſſunt. Præterea *Thoro* cum *Jove* magna eſt ſimilitudo, vel inde conſpicua, qvod *Miölnero,* qvi *tonitrus* haud dubie eſt ſymbolum, gigantes in tartara detruſerit. *Balderus* ob pulchritudinem & fortitudinem *Solis numen* credi poteſt: luctus ob ejus interitum non ſolum Fryggæ & deorum, ſed toti propemodum naturæ, communis *Adonidis* & *Attinis* fabulas ſapere videtur. *Tyrus Marti*, imo *Herculi* reſpondet; uterqve enim cum *Cerbero* ſive *Garmo* colluctati. *Heimdallus* æthræ deus, idem ſortitus officium, qvod inter ſua naturæ numina *Minervæ* Græci & Romani dederunt. Poterit etiam *Ægæon*, ſive gigas Homeri & Virgilii, ſive deus marinus Heſychii & Naſonis Eddico *Ægero* comparari, neqvid de *Rana* Eddica, *Doridis* Græcorum æmula, harumqve filiabus, qvas Græci *Nereidas*, Boreales *Ránar-dætor* appellant, dicamus. De deabus etiam reliqvis idem dici poteſt, harum enim vel ipſa nomina qvædam peregrina videntur. De *dea Phrygia* & *Frygga* ſupra meminimus; *Hlina* & *Helena*, *Fulla* & *Phyllis*, *Loduna* ſive *Hlodyna* & *Latona*, ſatis ſimile ſonant. Et hæc certe Hlodyna qvomagis cum Græcorum Latona eadem haberi poſſit, Hecatæi & aliorum teſtimonium evincere videtur, qvi "in locis Celtica terra ſuperioribus eſſe inſulam Oceani non minorem Sicilia, urſas verſus, qvæ ab hominibus habitetur, Hyperboreis vocatis, qvod longius diſtet a flatibus Boreæ; hanc inſulam fertilem eſſe & rerum omnium abundantem, mirificamqve habere temperiem, adeo ut bis qvotannis fructus ferat; in hac vero inſula Latonam natam eſſe", fabulantur. *Freya*, ademto marito, inconſolabilis *Venerem* æmulatur; Veneri porca, Freyæ apro, vulgo *ſónar-gölltur*, litabatur: *Freya* porro ut foecunditatis dea partim *Lunæ*, partim *Terræ* omniparenti adſimulanda eſt, de qva & illud notabile, qvod cæſorum ſtragem cum Odino participare ſit credita. Huic commento ea ratio ſubeſſe nobis videtur, qvod cæſorum pars dimidia, videlicet corpus, terræ foecunditati, & vegetantium æqve ac viventium nutrimentis inſerviat: niſi malis, bello cæſorum animas permultas per metempſychoſin Borealibus creditam, generationis naturalis, cujus

jus Freya præſes, interventu in nova corpora redituras hoc dogmate ſignificari. *Fryggam* porro & *Freyam*, non ſecus ac *Junonem* & *Dianam*, a puerperis invocari ſolitas, docet carmen Eddicum, qvod *Oddrunæ Threnus* vocatur. *Terra* ipſa inter deas Eddicas refertur; imo manifeſte ſatis *Frygga* & *Freya*, deæ Borealium principes, ſenſu phyſico *terram* denotant. Qvemadmodum in Ymeri nomine non ſolum orbis antediluvianus, ſed primus hominum parens Adamus latet, ut ante monuimus, ita *terram* cum *Eva*, qvæ communis omnium viventium mater Moſi vocatur, in Edda confundi non mirabitur, qvi idem exterorum Iſidi contigiſſe noverit. Jam pridem enim mythologis obſervatum, nomen *Iſis* ſecundum Latinorum & Græcorum idioma ex *Iſſa*, ſive Hebræorum אשה, eſſe detortum; ut enim prima *Iſcha* uxor Adami in Geneſi vocatur, ſic ex veteri Ægyptiorum traditione *Iſis* fuit uxor *Oſſidis*, qvem Latini aliqvanto mollius *Oſiridem* appellant; nec fortaſſe multum erraverint, qvi ipſum Latinorum *uxor* ab אשה potius, qvam ab ungendi ritu nuptiali derivandum exiſtimarint. Ut autem ad Eddam redeamus, ipſum hoc *Iſchæ* nomen in antiqvo Borealium idiomate mythico, inter appellationes terræ poëticas, multo minus, qvam in Græco-latino Iſidis nomine corruptum ſupereſt; hic enim terra *eſka* ſive *eſkia* nuncupatur, cujus nominis ſiqvis aliam magis plauſibilem originem dederit, in ejus ultro ſententiam pedibus ibimus. Erunt forte, qvi hæc delira & nimis longe petita dicturi ſunt; ne igitur iſtius delirii gratis inſimulemur, addimus porro: primorum hominum ab Odino & fratribus formatorum nomina ejusdem originis videri. *Aſkur* & *Embla*, ſi terminationes Borealium vernaculas demſeris, mere ſunt hebraica איש & אם, *mas* & *mater*; prius ſcilicet mythicum Germanorum *Mannum*, eundem haud dubie cum *Adamo*, poſterius veram nominis *Evæ* rationem, ab ipſo Adamo datam nobis repræſentat. In poſteriori nomine *b*, poſt affinem *m* inſertum, & terminationem foemineam *la*, ut in vocibus, a *gimbur gimbla*, *ovis foemina*, a *hrís hríſla*, *virga* &c. non moramur. Danis *Amme nutricem*, matrem vero & nutricem primitus unum idemqve fuiſſe qvis neget, Islandis *amma*

ma aviam ſignificat; utrumqve vero qvi aliunde, qvam ab hebræo אם, qvi deduxerit, is nobis eſt ſagacior. Verum originis vocum obliti dudum Boreales, nominibus his arbores homonymas affinxerunt; & tale qvidpiam navis mundo fatalis *Naglfarii* nomen haud dubie paſſum videtur. Cæterum homines primos ex lignis formatos, qvod deinde commenti ſunt, ut multa fabulæ commiſcent, haud alia eſt ratio, qvam qvod Noachus & uxor, generis humani non primi qvidem parentes, ſed poſt diluvium reſtauratores, ex arca lignea, *aſkur* etiam *navis* nomen, in novum mundum prodierint, qvæ tamen vocum *aſkur* & *embla*, origo mythica & ſeqvior eſt habenda. *Nornæ* Borealium, non ſecus atqve Græcorum & Latinorum *Parcæ*, vitæ humanæ moderatrices, *fata* hominum *nere* in carm. *Völundar-qvida* memorantur. Vetus etiam opinio de Geniis lucifugis, qvibus, ſi dies oppreſſerit, exitiale; juramentum exploratorium per aqvam ferventem; Odini humicubitiones magicæ & peregrinationes mentis a corpore, cum Orphicis Thracum myſteriis comparandæ, qvin & Mimeri caput cum Orphei capite oracula edente conferendum; capra aulæ Odinianæ altrix *Heidruna*, capræ Jovis nutrici non abſimilis; gallus coeleſtis rutilus *Fialarr*, ſecundus deorum *Gullinkambius* ſive *auro criſtaſtatus*, tertius orcinus fulvus, mundo olim ignes & incendia canturi, unde neſcio an ortum ſit Danicum illud: *den röde Hane gale over Huuſet*, loqvendi ratio iis, qvi incendium domui minantur aut ominantur, etiam nunc familiaris; arbor myſtica *Yggdraſill*, *Audumbla* vacca, & ſexcenta alia Eddica, vel ortu peregrina, vel peregrinis cognata videntur. His ſubjici poſſunt *Argi oculi* in ſtellas, pavonis coeleſtis caudam ornantes, mutati, a *Thiaſſii oculis*, in ſtellas itidem converſis non abludentes; nec non univerſa terra a Junone, ne parturienti Latonæ locum concedere vellet, jurare coacta; cui commento juramentum ab univerſa natura, ne Baldero eſſet nocitura, a Frygga Eddica ſimiliter exactum reſpondet. Unicum, qvod vetuſtiſſimas maxime diſſitorum populorum opiniones in Eddicis carminibus reperiundas doceat, exemplum adjiciemus. In argumentis proſaicis, carmini *Faſnis-mál* inſertis, traditur *Sigurdus Fabnericida* angvis

Fab-

Fabneri a ſe occiſi corde eſo & ſangvine hauſto, avium lingvas intellexiſſe. His ſimilia de *Democrito* fama vulgavit: ſolitum qvippe eum certo nomine aves qvasdam nominare, e qvarum ſangvine commiſto angvis naſceretur, ex qvo ſiqvis ediſſet, avium omnium intelligeret idioma. Angvibus etiam acceptum tuliſſe *Melampus* refertur, qvod avium ſermones intelligeret. Avium qvoqve omnium voces intellexiſſe fertur *Apollonius Thyaneus.* Qvæ qvidem omnia rei vaniſſimæ fidem non faciunt, ſed vetuſtatem opinionis demonſtrant.

Moralia deniqve in ipſis ſubinde Eddarum fabulis penitus latere, docet *Freyrus*, ob nimiam curioſitatem *Phaëtontis* inſtar punitus; idem qvoqve mulieroſitatis poenas dabit, orbatus gladio, in ſuo cum Surto certamine ſibi olim perqvam neceſſario. *Tyrum*, dextra a Fenre-lupo mulctatum, temeritatis ſero poenituit, ſuoqve ille malo didicit verum eſſe, qvod *in audaces non ſit audacia tuta.* Roboris in *Thoro* fiducia ab *Utgarda-Lokio* (*Ugarthiloco*) deluſa, ab Odino ſalſe deriſa; hic enim in carm. *Harbarz-liod* ſervos poſt mortem Thoro eſſe peculiares non aliam ob cauſam dicit, qvam qvod gloria virium corporis, mancipia, improbis laboribus deſtinata, magis qvam ingenuos deceat juvetqve.

Jam tertium argumenti Eddarum mythici genus nobis reſtat, paucis tangendum; hic enim eo licet eſſe brevioribus, qvo cuivis hæc antiqvitatis monumenta legenti crebrius obveniunt ea, qvæ vel lynceam interpretis aciem confundunt. Qvibusdam uſus vocum dudum antiqvatus, aliis titubantia lectionum, qvam critico judicio jam figere res eſt ſyſiphii pæne laboris; multis rerum, rituum, opinionum & traditionum obliterata vetuſtas, obſcuritatem creat; multa etiam hiſtorica aut ſunt, aut eſſe videntur, ſed qvorum notitia penitus intercidit, & qvæ ſitus, fictio & omnimodum apud alios auctores ſilentium perpetua nocte damnavit. De his ſiqvis ambigat, in enucleando Odæ, qvæ *Fiölſvinns-mál* dicitur, argumento penitiore vires ipſe periclitetur. Nubes hæc ſunt, inqvies, & inania; ſint igitur, eſto, tuqve interpretamentum dediſti facillimum qvidem, ſed & maxime inane. *Havrmeiti*, *niardlás*, *greſiárn*, voces mi-

nime fictæ, ſed olim perſpicuæ, nunc autem ſubobſcuræ ſunt. Qvalis *ſeidur*, qvale fuit *ſortilegium per ſangvinem* (*hlaut*), cujus uſus *Hænero*, novi jam mundi incolæ, in carmine *Voluſpá* tribuitur? Qvænam eſt *Saga* illa carminis *Grimnis-mál*, oceanum ſubtus habitans, qvacum perdius ſemper convivetur Odinus? Qvid ſibi volunt *tabulæ* illæ *aureæ*, deorum qvondam cimelium, poſt palingeneſiam mundi in gramine reperiundæ? Cujus emblema eſt *aqvila*, Yggdraſilli ramis inſidens, qvam inter & *Nidhaggum* ſurſum deorſumqve per arborem curſitans ſciurus *Ratatauſkus* mutuarum ſimultatum ſemina diſpergit? Verum qvantilla hæc ſunt de multifaria Eddarum gaza mythica, nobis totidem myſteria, qvæ ſingula luci reddere qvi ſperaverit, aut perdet operam, aut nobis erit alter Apollo. Eorum, qvæ in Eddicis carminibus hiſtoricam lucem admittunt, multa poſt Saxonem & Snorrium Torfæus, plura SCHÖNINGIUS & SUHMIUS elucubrarunt; in plurima autem tantum tempori & oblivioni licuit, ut ſolum mythicum vix unqvam ſint migratura. Ad hanc claſſem referri meretur *Gullveiga* illa, qvæ in carmine *Voluſpá* in *Havii* (*Alti*) aula occiſa, imo ter cremata, totiesqve renata, hodieqve ſuperſtes eſſe traditur: cædivalis nympha ſive *Valkyria*, & ejus qvidem generis, qvalis *Brynhilda Budlina*, *Hladgunna*, *Hervara* & *Aulruna*, carminibus *Sigurdrifu-mál* & *Völundar-qvida* memoratæ, harumqve princeps, ſiqvidem prima in mundo ſtragis bellicæ miniſtra Borealibus credita fuiſſe videtur. Nec aliter de *Völundo*, mythico illo Borealium Dædalo ſentiendum, de qvo non ſolum ex carmine Eddico, qvod ipſi inſcribitur, ſed ex aliis etiam fictionum monumentis, nobis conſtat. Fabuloſa hæc eſſe qvis negaverit; nihil tamen vetuſtioris traditionis hiſtoricæ his figmentis occaſionem dediſſe non majori forte jure contenderis, qvam ſi *Medeam*, *Minoa*, *Jaſonem*, *Ænæan* nuſpiam exſtitiſſe dicas, qvia, qvales a Græcis Latinisqve vatibus pinguntur, nuſpiam exſtiterunt. Ejusmodi etiam illa eſſe arbitramur, qvæ æmula geſtorum & facinorum commemoratione *Harbardus* & *Thorus* in carmine *Harbarz-liod* invicem jactitantes inducuntur, qvæ ab hiſtoricis licet initiis haud dubie profecta, hiſtoricam notitiam prorſus amiſerunt,

ſerunt, & ne ex Eddicis qvidem carminibus aut fabulis, ſi *Hrungneri Thiaſſiiqve* cædem, ac expeditionem Thori Utgardicam exceperis, qvicqvam lucis mutuantur. Eddicæ etiam adhuc ſuperſtites, qvæ ad *Skaldam* pertinent, nomenclaturæ, refertæ ſunt nominibus regum, heroum, piratarum, qvorum de tanta olim celebritate & fama, nihil, præter nuda hæc nomina, nobis jam relictum; heic etenim, uti & apud poëtas veteres, vera & hiſtorica nomina, hominibus propria, a mythicis & fictitiis facili plerumqve negotio ab harum rerum ſagacioribus dignoſcuntur. Verum hæc de Eddico argumento ejusqve uſu triplici generatim monuiſſe ſatis eſto.

Ubi ex ſuis latibulis Edda hæc antiqvior ſive rhythmica ante hoc fere ſeſqviſeculum iterum prodiit, *Sæmundo Multiſcio*, ab ipſius, ut ſupra monuimus, indagatore Brynjolfo Svenonio ſtatim fuit adſcripta. Hunc vero auctorem eſſe carminum Eddicorum qvamvis vetus & vulgaris Islandorum eſſe velit opinio, necdum tamen concordem eruditorum nacta eſt adſenſum. Qvid porro de hac re in utramqve partem a viris doctis varie diſputatum fuerit, qvidve ſuper hac controverſia ſenſerit *Arnas Magnæus*, talium, ſiqvis alius, ſagaciſſimus ſcrutator, Vita Sæmundi Multiſcii a viro beato conſcripta plenius docebit. Dubia vero illa, qvæ hunc doctorum diſſenſum peperere, hic omnia recoqvere nobis nec libet, nec vacat; pauca ſaltem hic dicemus, qvæ, rationibus credendi vel non credendi ponderatis, noſtro qvidem judicio ad verum proxime accedunt.

Eddica carmina, ſi *Solare* exceperis, cujus tamen auctoritas etiamqve dubia, Sæmundus Oddenſis neutiqvam compoſuit, nec runicis prius exarata characteribus, literis latinis primus deſcripſit. Eorum, qvibus poſterius placuit, ſententia, qvam *Reſenio Gudmundus Andreæ* perſvaſit, nullo nixa fundamento vix refelli meretur. Nec ſine cauſa dubitavit Arnas Magnæus, Runas olim & ante Sæmundi ætatem libris conſignandis unqvam adhibitas, qvamvis earum uſus in ligneis baculis, lapidibus, armis, ædificiis obtinuerit; Runis vero deſcripti libri ævi longe ſeqvioris male ſedulam antiqvitatis affectationem produnt. Qvin etiam nullos in

 Sep-

Septentrione ante Sacra Chriſtiana vernacule conſcriptos libros exſtitiſſe, ſed omnia, & ipſas etiam leges memoriæ, cui in rebus hiſtoricis & ſacris poëſis haud exiguum præſtitit uſum, beneficio conſervata, ſentienti A. Magnæo citra veritatis injuriam adſtipulandum arbitramur. Illis autem, qvi Sæmundum carminum Eddicorum faciunt auctorem, cum, qvod ſuæ ſententiæ fundamenti loco ſubſternant, præter famam plebejam & ſine capite, qvæ tot alia mendaciorum monſtra eidem Sæmundo appinxit, nihil ſuppetat, qvod virum tantæ in antiqvitatibus patriis lectionis & perſpicaciæ, qvanta A. Magnæo fuit, in ſuas partes pertrahere neqviverint, haud eqvidem miramur. Nobis igitur nulla ratio ſatis idonea videtur, qvæ, qvominus cum *Bartholino*, *Torfæo* & *A. Magnæo* Eddica hæc carmina non a Sæmundo, nec ſi unum alterumve exceperis, a qvoqvam Islandorum eſſe profecta, ſed a variis auctoribus & diverſis temporibus in deorum heroumqve laudes & artis poëticæ ſubſidium olim concinnata cum colonis Norvegis aliisqve in Islandiam primum transiiſſe, ibiqve demum, poſtqvam cum religione Chriſtiana uſus literarum invaluit, ex ore hominum, ea prius ſola memoria tenentium, excepta, literisqve conſignata fuiſſe ſtatuamus, diſſvadeat. Ne nihil autem opinioni Eddam hanc rhythmicam Sæmundo adſcribentium, famæqve renaſcentium in Islandia literarum tempore vulgo ſatis communi, tribuatur, haud diffitemur, eſſe per ſe credibile, qvod, qvamvis aliqvot horum carminum ab aliis ante Sæmundum, complures enim literatos Sæmundo anteriores & coævos habuit Islandia, literis forte tradita fuerint, pauca tamen hæc & diſperſa Sæmundus, qvibus qvippe ad conſignandam antiqvam Septentrionis ethnici hiſtoriam carere non potuit, ut erat antiqvitatum & hiſtoriæ æqve ac literarum ſtudioſus, collegerit, plura de ſua & aliorum memoria adjecerit, & ſic carminum mythicorum, literis mandatorum, collectionem, reliqvis omnibus ſuo tempore locupletiorem & accuratiorem primus adornaverit & poſſederit. Hæc mythica carminum farrago, inter reliqva Sæmundi ſcripta librosqve, *Snorrio Sturlæſonio*, dum *Johannis* ſive *Jonis Lopti* filii, Sæmundi vero ipſius nepotis, domo & diſcipli-

na ufus adolevit, primum innotuit, cujus deinde vel autographum vel apographum nactus Snorrius, fabulas ipfe mythicas illa duce & magiftra compofuit. *Sæmundina* igitur dici meruit collectio, qvam vel primus vel princeps inftituit Sæmundus. Eddæ vero nomen, utrum a Sæmundo, vel, qvod magis probabile, a Snorrio aliove profectum fit nec ne, parum qvidem intereft. Nomen ipfum ab *Edda*, *avia*, potius qvam ab *Odur*, qvod A. Magnæo placuit, derivandum dixeris; ipfam autem *poëfin*, non *librum*, mythica carmina complexum, Eddæ nomine olim veniffe, gratis affumta & in fubfidium opinionis cufa conjectura videtur. Morem feculi fapit ille titulus; veteres enim ab intercedente qvadam fimilitudine nomina mutuati libris rebusqve aliis indere fveverunt. Sic Haraldus Severus, Rex Norvegiæ olim inclytiffimus, loricam fuam *Emmam*, *matrem*, appellavit, a tuendi corporis, qvod liberis matres præftant, officio. Ipfius Snorrii, qva in anniverfariis & generalibus patriæ comitiis uti folebat, taberna *Gryla* fuit dicta; eft autem Gryla, cui Germanorum *Greuel*, Danicum *gruelig*, funt affinia, lamia, five fabulofum puerorum terriculamentum: auctor itaqve nominis innuere voluit, Snorrii potentiam atqve folertiam reliqvis patriæ primoribus, haud fecus ac lamiam pueris effe metuendam. Similem etiam ob caufam pars prima Hiftoriæ Regis Sverreri *Gryla* ab argumento fuit nuncupata, eoqvod Sverreri Regis initia, qvæ defcribit, hoftibus, qvantumvis potentioribus effent formidolofa. Ita perqvam verifimile eft, librum, doctrinæ mythicæ promum-condum, *Eddam* five *Aviam* fuiffe nominatum, cum ob anile & venerandum argumenti fenium, tum qvod aviarum olim, perinde ac matrum fuerit, res a vulgi notitia fecretiores, videlicet hiftoricas, genealogicas, nec non ipfius religionis arcaniora pueros docere. Qvod vero carminum Eddicorum auctor perperam habeatur Sæmundus, præter rationes ab A. Magnæo allatas, qvæ rem ulterius evincant, plura fubjici poffunt argumenta, qvorum nos unum alterumqve afferemus.

Primò qvidem genus dicendi, Eddicis his carminibus peculiare, qvantum nobis perfpicere datur, a reliqvorum poetarum, qvi ævo Sæ-

 mundi

mundi propinqviores vel ante vel poſt ipſum floruerunt, multum abludit. Artificioſæ illæ & ambitioſæ vocum circumductiones, transpoſitiones, rerumqve ab Eddicis principiis detortæ, longeqve ſæpius atqve anxie quæſitæ nuncupationes, qvæ omnia tanti fecerunt poëtæ Norvegi & Islandi ſeculo octavo inferiores, in Eddicis his carminibus aut raræ, aut nullæ. Hic poſitus verborum ſimplex plerumqve & naturalis, ætatem prodit, qva his artis ornamentis Muſæ Boreales nondum uti coeperant; & Eddica certe poëſis ad *Starkatheri* & *Biarkii*, qvam ad *Thiodolfi Hvinenſis*, *Eyvindi*, aut aliorum his juniorem venam propius accedit. Non qvod Eddica recentioribus ſint plana magis aut perſpicua; verum heic non in vocum ſitu & flexura, qvalis apud cæteros poëtas, ſed vel in verborum obſoleta vetuſtate, vel lectionum corruptelis, vel denique, ut plurimum, in mythica ipſius argumenti caligine omnis cubat obſcuritas. His & illud ſubjungimus, qvod duo carmina Eddica, *Atla-qvida* hin *Grönlendzka*, & *Atla-mál in Grönlendzko* vocentur; hujus tituli, certe antiqvi, alia ratio plauſibilis vix afferri potuerit, qvam qvod hæc carmina in Grönlandia, non illa Americæ contermina, qvod abſonum & puerile, ſed huic cognomine parte Norvegiæ olim non incelebri, in conviviis, aliisve comitiis lætioribus decantari olim ſolita, vel ſaltem inde in Iſlandiam translata, adeoqve non a Sæmundo Oddenſi aut Islandorum alio quopiam compoſita fuerint. Deniqve Regis *Olafi Tryggvini*, qvi Norvegiam cum coloniis ad Chriſtum primus convertit, *Hiſtoria*, qvalis in *Codice Flateyenſi* habetur, carmina Eddæ, nempe Odam *Sigurdi Fabnericidæ Secundam*, & illud poëmation, qvod *Helreid Brynhildar* dicitur, in dicti Regis aula LX. circiter ante natum Sæmundum annis recitata, aliaqve duo, ſcilicet carmen Eddicum *Gudrunar-qvida* dictum, etiamqve ſuperſtes, nec non *Gunnari* (*Giukungi*) *Melos*, qvod nobis periit, lyræ modulis decantata perhibet. Hæc ſcripſiſſe *Gunlögus*, hiſtoriæ modo memoratæ auctor, eaqve a *Giſſuro Halli* filio non emendata retinuiſſe credi non poteſt, ſi conſtitiſſet Eddica hæc carmina a Sæmundo Oddenſi primum pacta fuiſſe, qvæ res vel ipſum Gunlögum vel Giſſurum ſaltem, qvi anno 1206, ſenex de-

defunctus, atqve adeo ante mortuum Sæmundum natus, in magna Oddensis familiæ vicinia & familiaritate ſemper vixit, utpote virum hiſtoriæ & literaturæ patriæ peritiſſimum latere neqvibat. Et nec vergente ſeculo XIVto, qvo tempore Codex Flateyenſis literis fuit conſignatus, omnem adeo de ſcriptis Sæmundi notitiam inter Islandos doctiores periiſſe putandum eſt, ut qvæ ille compoſuit, carmina, plusqvam ſemiſeculo ante ipſum natum in Norvegia exſtitiſſe, memoriæ ultro prodere ſuſtinuerint. De hiſtorica porro eorum, qvæ de *Norna-Geſto* ibidem traduntur, fide in cæterum non laboramus, qvæ ſive ex toto, ſive ex parte conficta fuerint, liqvido tamen commonſtrant, tempora ævo Sæmundino proxima noviſſe, Eddica carmina Oddenſi huic Sæmundo longe eſſe antiqviora. Hæc tantiſper monuiſſe non piget, ne interpretis, cujus opera in vertendis hiſce carminibus uſi ſumus, opinionem, qva in proœmio *Corvicinii Odiniani* & alibi Sæmundum Odarum Eddicarum auctorem agnoſcere videtur, nobis lector imputaret.

Hæc igitur carmina, modo unum aut alterum exceperis, nec Sæmundo nec Islandis ortum debent: conſervata vero ab iisdem ſunt, ita tamen, ut magna eorundem pars dudum perierit. Odini tamen ultimi ævo ſunt inferiora, qvippe qvæ Odinianum dogma tantum non omnia deprædicant crepantqve. De ſingulorum vero ætate preſſius inveſtiganda, qvæ cum ratione dici poſſunt, ſuis paſſim ſcriptis SUHMIUS inſeruit, qvo lectorem amandamus. Opiniones autem antiqviſſimas & hiſtoricarum traditionum lacinias qvasdam, in his carminibus reliqvas, Odini, anthropolatriæ Borealis auctoris, tempora transſcendere, vel exinde lector perſpiciet, qvod multa his Odis contineantur, qvæ idolomanicum Odini ſyſtema convellunt, ſubvertunt atqve ludificantur, qvæ tamen Chriſtianæ religionis guſtum neutiqvam præ ſe ferunt. Hoc ipſius Odini tam crebra cum Septentrionis aboriginibus *Jötnis*, jugibus licet ſui & ſuorum hoſtibus, colloqvia & commercia, ſcientiæ lucrifaciendæ ergo inſtituta, hoc Odini ex *Mimerico* ſapientiæ *fonte*, Hrimthurſorum, & qvi ab his deſcendunt, Jötnorum peculio, hauſtus affatim loqvitur.

Præter

Præter ſpecimina ſcripturæ *Codicis* pergameni *Regii*, nec non *fragmenti* membranei, in Bibliotheca *Univerſitatis* Hafnienſis inter Manuſcripta Arna-Magnæana conſervati, hanc carminum Eddicorum editionem ornat *Vita Sæmundi Frodii* ſive *Multiſcii*, Eddæ hujus antiqvioris auctoris, qvod ajunt, putativi, a Celeberr. *Arna Magnæo*, Antiqvitatum Borealium peritiſſimo, conſcripta. Antea qvidem ex variis fide dignorum virorum ſcriptis Vitam Sæmundi a ſe collectam commemorat Torfæus, in *Serie Dynaſt: & Reg. Daniæ*, *Libr. I. Cap. V.* Verum Torfæana hæc falce critica putavit, ſelegit & adauxit A. Magnæus. Sæmundi illa Vita ad Editionem Eddæ Sæmundinæ eo majori jure pertinere nobis viſa eſt, qvo plura continet, non de Sæmundo tantum, ſed de Eddis etiam ſcitu perdigna. Obſervationes autem, huic Sæmundi Vitæ ſubnotatas, adjecit Collega olim noſter, nunc magno harum literarum damno, noſtroqve deſiderio defunctus Johannes Erichsen.

Carmina ipſa latine vertit, variasqve lectiones collegit & dijudicavit, atqve notas inſuper philologico-hiſtorico-criticas elaboravit *Gudmundus Magnæus*, Stipendiarius Arna-Magnæanus; idem qvoqve *Gloſſarium*, ſive *Indicem Vocum* elucubravit, primasqve *Indicis Rerum*, brevioris qvidem, ſed non inutilis, lineas duxit, qvas illo abeunte deinceps digeſſit & recognovit *Jonſonius*, alter Stipendii A. Magnæani alumnus. In difficillimo hoc negotio ſi non ubiqve rem acu tetigit G. Magnæus, ſi nec ſibi ſemper, nec nobis, nec lectoribus ſatisfecit, ejus tamen, utpote in priſca Borealium poëſi & philologia non mediocriter verſati, qvin & aliarum lingvarum cognitione haud leviter imbuti, operam & induſtriam Eddæ noſtræ neutiqvam inficiandam cenſemus: multa certe] docte & ſolerter, multa argute & audacter reſolvit, qvæ aliis hactenus gordio magis nodo inextricabilia fuerunt. Nec reticendus deniqve eſt, ſed vel principe dignus loco, *Gunnari Pauli filii*, Hiardholtenſis in Islandia olim Paſtoris, & Dalenſis Toparchiæ Præpoſiti, nunc autem ob ſenectutem emeriti, Editioni huic noſtræ maxime proficuus labor & ſedulitas, qvi continuos fere in Eddica hæc carmina commentarios nobis qvotannis transmiſit.

Gla-

Glaciem hi ſcidere, qva non infracta, clauſus ſæpius hæſiſſet G. Magnæus, ubi jam ſatis acutum, imo duce, ut fit, nonnunqvam acutius cernere ſibi videtur; hujus enim ſenis ſive ingenium, ſive doctrinam ſpectaveris, eo utiqve in rebus ad veterem patriæ poëſin & philologiam pertinentibus magis verſatum aut feliciorem inter Islandos hodie reperiri non credimus. Codices deniqve manuſcripti, tam membranei qvam chartacei, hanc Editionem molientibus adhibiti, & qvi in variis lectionibus citantur, ſunt ſeqventes, qvos inter honoris ergo *Regium* primo ponimus loco, reliqvos ordine alphabetico daturi:

I) *R. Codex Regius* membraneus, cujus formam & ſcripturam tabula prior æri inciſa repræſentat. Hic ille eſt codex Eddæ Rhythmicæ, unicus jam dudum ſui generis, qvantum ſcimus, ſuperſtes, ab Epiſcopo Skalholtenſi *Brynjolfo Svenonio*, anno 1643, in Islandia detectus, qvi Bibliothecam Regiam majorem etiam nunc ornat, de qvo in Vita Sæmundi, ejusqve annotationibus pluribus agitur. Ante medium ſeculi XIVti ſcriptum eſſe, ex certis ſcriptionis indiciis conjicimus, ejusqve orthographiam Edda hæc noſtra in omnibus, qvas ille habet, Odis, preſſe plerumqve ſeqvitur. Indoles orthographica ipſi in multis eſt peculiaris; amat etiam ſcribendi compendia qvædam, alibi vix obvia, qvæ typographicus hic exprimere defectus vetat. Oda *Vegtams-qvida*, qvod mireris, caret hic codex, cum reliqva ad mythologiam deorum ſpectantia carmina ſuo & continuo ordine exhibeat, unde, qvod iſtam Odam nunqvam habuerit, haud levis nobis eſt ſuſpicio. Ingenti, qvod notum eſt, lacuna, qvæ in carmine, *Brynhildar-qvida Budla-dóttur*, alias *Sigurdrifu-mál* dicto, incipit, hic codex laborat. In fine præterea mancus VI. carmina deſiderat, qvæ *Fiölſvinns-mál*, *Hyndlu-liod*, *Gróu-galldur*, *Grottu-ſaungur*, *Sólar-liód* & *Hrafnagalldur Odins* vocantur, qvorum ultimum in hoc codice nunqvam exſtitiſſe perſvaſum habemus.

II) *Anon.* Codex eſt *anonymus*, cujus varias lectiones in *E.* ex Luxdorphii noſtri codice Eddæ Sæmundinæ chartaceo, ubi variarum inſtar lectionum intra contextum ſunt annotatæ, ipſe b. Erichsen deſcripſit.

ſit. Inter omnes lectionum varietates, qvascunqve Eddæ noſtræ interpres G. Magnæus vidit, has, qvæ *Codici Luxdorphiano* primitus debentur, facile præcipuas eſſe fatetur; earumqve tantum momentum & præſtantiam agnoſcit, ut nec carmen *Voluſpá* ſine his exponi recte aut intelligi poſſe contendat. Egregium etiam ſibi in Odis *Fiölſvinns-mál*, *Hyndlu-liód* & *Solar-liód*, uſum easdem præſtitiſſe porro dicit. *Anonymum* hunc Eddæ rhythmicæ codicem amplius ſupereſſe non ſine ratione dubitatur, qvo inde decerptæ lectiones variæ, in codice Luxdorphii & *E.* adhuc ſuperſtites, cariores ſunt habendæ. Odam, qvæ *Hrafnagalldur Odins* vocatur, in hoc anonymo codice non exſtitiſſe, inde concludit G. Magnæus, qvod ad hanc Odam lectio varia, eodem, qvo reliqvæ, ſigno notata, in *Ericiano* codice unica tantum reperiatur.

III) *E.* Codex eſt chartaceus, a ſuo, heu prius, poſſeſſore Joh. Erichsen ſic dictus, inter chartaceos, huic Editioni adornandæ adhibitos, teſte G. Magnæo, optimus & locupletiſſimus. Illud vero hujus codicis meritum præ cæteris inſigne & maximi uſus eſt, qvod lectionum varietate totus ſit inſtructus, adeo ut ſeptem inſtar codicum ille ſolus nobis fuerit, cum præter Textum codicis *Luxdorphiani*, & exinde transſcriptas lectionum varietates, cum ſuprà laudati *Anonymi*, tum *alius* etiam *anonymi* infra memorandi, varias inſuper lectiones codicis *Langebekiani*, *Sveci*, *Sveinſoniani*, nec non *Olaviani* carminis *Solar-liód*, de qvibus infra ſigillatim dicetur, a b. poſſeſſore, qvi horum codicum collationem ipſe inſtituerat, excerptas deſcriptasqve exhibuerit. Cæterum ipſe *Codex Ericianus* ex ante dicto *Luxdorphii Codice* manu viri beati eſt transſcriptus. Codicis autem Luxdorphiani, atqve adeo, qvi illius eſt tradux, Ericiani originem, ſibi cæteroqvin ignotam, a Codice Regio minime derivandam exiſtimat G. Magnæus, qvi hæc omnia penitius examinavit, qvamvis Odarum ordinem contrarium ſvadere non diſſimulet. Carmina, *Grimnis-mál*, *Skirnis-för*, *Hymis-qvida*, *Ægis-drecka* & *Thryms-qvida*, elucubranti Eddæ noſtræ interpreti *Codex Ericius* non adfuit. Erratis ſcriptionis non prorſus caret hic codex, qvod cum chartaceis ipſi eſt commune;

mune; iis tamen omnibus, qvibus ipſe uſus eſt, emendatiorem eum eſſe G. Magnæus teſtatur.

IV) *G.* Codex chartaceus a poſſeſſore *Geiro Vidalino*, Philologiæ & Theologiæ in Academia Hafnienſi Studioſo, ſic nominatus, & ſeculo proxime elapſo ex Membrana, ut videtur, deſcriptus; ad Membranam ſaltem provocat in loco carminis *Fafnis-mál*, ubivis corrupto & obſcuro, hic etenim Stropham V[tam] his verbis finit: *fór á brenno ſkiór á ſkeid.* Qvamvis orthographiam ſubinde pravam æmuletur hic codex, inter alia, qvod in fine vocum *ir* pro *ur*, qvale vitium multis, etiam melioris notæ chartis commune, in Editionis noſtræ carmine *Vafthrudnis-mál* ex Codicis Regii tachygraphia tunc minus perſpecta irrepſiſſe hic monemus, ſubſtituat, lectiones tamen vero ſenſui paſſim, & præſertim in carmine *Hrafnagalldur Odins*, nec non in tribus ultimis hujus Editionis Odis, eruendo proficuas ſuppeditavit; cujus ergo poſſeſſoris humanitas, qvæ ejus interpreti fecit copiam, palam hic laudari meretur. In carminibus *Vafthrudnis-mál*, *Grimnis-mál*, *Skirnis-för*, & *Hymis-qvida*, exponendis hic codex non eſt adhibitus.

V) *L.* Codex eſt chartaceus b. Langebekii, qvem ipſum qvidem non habuit G. Magnæus, ſed varias ejusdem lectiones in *E.* a b. Erichsen annotatas. Unde factum, ut hæc lectionum varietas cæteroqvin perutilis in illis Odis deſideretur, qvas, ſupra a nobis ad *E.* recenſitas, cum curaret, Ericiano Codice interpres carebat. *Langebekianum* hunc eundem cum *Luxdorphiano* primitivum, unde ambo deſcendant, codicem agnoſcere b. Erichsen exiſtimavit; huic autem ſententiæ & diſparitas lectionum, & diverſus Odarum ordo, nec non carmen *Hrafnagalldur Odins*, qvod *Luxdorphianus* qvidem habet, non item *Langebekianus*, refragantur. Cæterum cum ex hoc procul dubio codice fide ſatis deſcriptus ſit *Codex Suhmianus*, de eodem infra ad *S.* plura qvædam obſervabimus.

VI) *O.* Codex chartaceus Legati Arna-Magnæani, ex forma folii *Oblonga*, unde ipſi nomen eſt inditum, facile noſcendus. Hic codex ſeculo proxime prægreſſo nec bene nec accurate pictus, archaicam ſcribendi rationem magis ſedulo qvam ſolerter æmulatur. A Codice Regio

per

per aliqvot intermedios descendere videtur. In carminis *Vafthrudnis-mál* var. lectionibus *chart.* vocatur; nec ultra Odam *Thryms-qvida* in hac Editione curanda est adhibitus.

VII) *S.* Codex est chartaceus, a possessore P. F. Suhmio denominatus, & a *Marco Johannis filio*, Academiæ Hafniensis, ubi suum deinceps diem obiit, tum cive, ex *Codice*, ut conjicit interpres, *Langebekiano* nitide & castigate descriptus; illi igitur, qvæ supra de Langebekiano dicta sunt, conveniunt. Orthographiam hujus codicis, cui illud vel maxime peculiare, qvod *e* pro *i* ante qvaslibet vocales Anglo-Saxonum more substituat, Editionis nostræ carm. *Fiölsvinns-mál* passim observat. Eundem præterea interpres in Odis *Harbarz-liód*, *Hymis-qvida*, *Ægis-drecka*, *Thryms-qvida*, *Vegtams-qvida*, *Alvis-mál*, *Fiölsvinns-mál*, *Hyndlu-liód* & *Solar-liód*, sedulus consuluit. Illud vero vetustioris originis indicium interpretamur, qvod Odam ominosam, *Hrafnagalldur Odins*, sive *Corvicinium Odini*, ut supra ad *L.* monuimus, non exhibeat. Nec illud reticendum, qvod Stropham, qvæ incipit: *Sundurbornar miök* &c. qvam post Stropham carminis *Grimnis-mál* XXXV*tam* *E.* cum aliis qvibusdam chartaceis inserit, omittat, illamqve soli Odæ *Fafnis-mál*, cum utraqve membrana vendicet hic *Codex Suhmianus.*

VIII) *Svec.* Codex *Svecus* chartaceus, non ipse qvidem præsens, sed ex qvo varias lectiones excerpsit, & ordinem Odarum notavit b. Erichsen, qvæ in Codice *E.* singula visuntur. In illis igitur Editionis nostræ carminibus, ubi codicis *E.* copiam habuit interpres, hujus etiam codicis varias lectiones consuluit adhibuitqve, qvas, etsi in universum non optimas esse censeat, aliqvem tamen in obscurissimo *Odini Corvicinio* usum sibi dedisse fatetur.

IX) *Sveinson.* Codex chartaceus, a *Pauló Sveinsonio*, Ecclesiæ Videyensis in Islandia qvondam Diacono, non incelebri nostræ memoriæ librario, scriptus & appellatus, cujus varias lectiones, ejusdem fere cum Svecanis modo memoratis momenti, interpreti sæpius laudatus codex *E.* exhibuit, qvæ ad carmina, qvibus ipse codex *E.* inservivit, suis accurate locis sunt notatæ.

X) *U: Fragmentum* Eddæ Sæmundinæ *membraneum*, fex tantum foliis conftans, inter Manufcripta Legati Arna-Magnæani fub *num.* 748. forma, qvam *Qvartam* vocant, in Bibliotheca *Univerfitatis Havnienfis*, unde nomen habet, reperiundum, cujus fcripturam æri incifam tabula pofterior huic operi præmiffa repræfentat. Incipit haud dubie hoc fragmentum in carminis *Vafthrudnis-mál* Stroph. XX. lin. 2. his verbis: *Ædi duger;* reliqvumqve hujus Odæ perfeqvitur: cui totum carmen *Grimnis-mál*, & huic Odam *Hymis-qvida* integram fubjungit; moxqve de *Prologo* carm. *Völundar-qvida* tres primas habet lineas. Altera pars fragmenti, incertum an priori anteponenda nec ne, in carm. *Harbarz-liód*, Stroph. XVIII. lin. 7. ab his verbis incipit: *Minna verka* &c. Odamqve hanc porro ad finem ufqve exhibet. *Vegtams-qvidam* eadam mox pagina orditur, eiqve titulum rubro adpictum, *Balldurs-traumar*, præfigit. Huic Odæ, qvam totam habet hoc fragmentum, carm. *Skirnis-för*, qvod hic *Skirnis-mál* vocatur, fubjicit, & hujus deinceps carminis, Stroph. XXVII. lin. 8. in his verbis: *enn fráni ormr med fírum*, prorfus definit. Infignis hujus fragmenti defectus, nullo tamen exftante lacunæ veftigio, in carm. *Vegtams-qvida*, Stroph. II. *var. f.* eft annotatus. Egregius fane hic codex magno Eddæ noftræ detrimento & damno periit. Hujus orthographia fimplex eft, naturalis, & omnis affectationis archaicæ expers, qvam Editionis noftræ carmen *Vegtams-qvida* accurate obfervat. Tachygraphia ejusdem itidem plana perfpicuaqve laudari meretur, conjecturæ dubiis raro aut nunqvam obnoxia.

Præter hos primarios Eddicorum carminum codices, minora qvoqve, & qvæ uni alterive Odæ illuftrandæ haud pigendum ufum præftitere, fubfidia ad manum habuit, eorumqve lectiones vel infra Textum, vel in Gloffario dedit atqve dijudicavit G. Magnæus; qvorum hic recenfus:

1) *Erl.* eft fragmentum chartaceum, a *Johanne Erlendi filio*, inclyto fatis feculi prioris librario, confcriptum, qvod duas tantum Odas, fcil.

 Skir-

Skirnis-för & *Hyndlu-liód*, continet. Hoc fragmentum, cujus possessor est S. Th. Thorlacius, interpreti communicavit b. Erichsen, cum harum Odarum prior typis jam esset exscripta; qvamobrem ejus a nostræ Editionis contextu varietates ad carmen tantum *Hyndlu-liód* & in Glossario annotari poterant. Archaicæ scribendi rationis nimis affectatæ ab interprete nostro postulatur; lectiones tamen haud spernendas ipsi nonnunqvam subministravit.

2) *Flat. Flateyensem* Bibliothecæ Regiæ *Codicem* membraneum indicat, qvi de carminibus Eddicis solam Odam *Hyndlu-liód* continet. Fidem orthographicam nec habet, nec meretur celeberrimus hic codex; nihilo tamen secius ad verba dicti carminis corrigenda, sensumqve dilucidandum tantum contulit, ut inter ea, qvæ huic Odæ adhibita sunt, subsidia, primarium & præcipuum haberi debeat.

3) *H.* est *Gudmundi Hugenii*, Vestmanneyensis in Islandia Ecclesiæ qvondam Sacerdotis, exscriptum chartaceum carminis *Solar-liód*, qvod ille pridem latine verterat. Mendis qvidem & orthographiæ sphalmatibus non prorsus caret hoc *Hugenianum exemplar*, tanti tamen pretii visum est G. Magnæo, ut inter tot, qvæ huic Odæ interpretandæ adhibuit, exemplaria, nulli temerè postponendum existimet. Habet autem illud cum aliis qvibusdam chartis commune, qvod ultimam carminis *Solaris* stropham omittat.

4) *O.* inter var. lectiones carminis *Solar-liód* passim obvium, dictæ Odæ exscriptum chartaceum denotat, a *Johanne Olavio* Grunnavicensi, qvi ipsius b. Arnæ Magnæi Amanuensis, postqve illius obitum primus instituti A. Magnæani Stipendiarius fuit, consignatum. Ipsum qvidem exemplar *Olavianum* non habuit G. Magnæus, sed ejus varias lectiones in codice *E.* nec non ejusdem versionem latinam, ab hoc *Olavio* elaboratam. Inter varias has lectiones esse qvasdam ab ipsius *Olavii* conjectura pro-

profectas suspicatur, earumqve nonnullas pro veris & bonis habendas G. Magnæus arbitratur.

5) *P.* qvoties inter varias lectiones occurrit, *Gunnari Pauli f.* supra commemorati codicem chartaceum innuit, ex qvo, maxime ad Odam *Hrafnagalldur Odins*, varietatem lectionum, suumqve de iis judicium interpres passim apposuit.

6) *Al.* inter var. lectiones sicubi obvenerit, *alius anonymi* varietates, in codice *E.* visendas indicat, sed cujus tanta neutiqvam est auctoritas & præstantia, qvanta *anonymi*, primo inter chartaceos loco nobis laudati.

Hafniæ, Calend. April. MDCCLXXXVII.

LUXDORPH. SUHM. THORLACIUS. A. KALL. BADEN.

Legati Magnæani Ephori.

CAR-

CARMINUM CONSPECTUS, ORDO, NUMERUS.

VITA

VITA
SÆMUNDI MULTISCII
VULGO
FRODA

AUTORE

ARNA MAGNÆO.

ANNOTATIONIBUS AUCTA.

Sæmundus ſacerdos natus eſt in auſtrali Islandia, anno, ſecundum *Annales Regios* 1), *Flateyenſes* et *chartaceos*, 1056; ſecundum alios, 1057; ſecundum *Vitam S. Jonæ Holenſis Epiſcopi* 2) 1054; patre *Sigfuſo* ſacerdote, matre Thoreya, qvorum majores ex *Libro Origg. Islandiæ* 3), *Olai Tryggvonii Vita* 4) et *Chronico magno Islandiæ* uberius cognoſci poſſunt. *Sæmundus* adhuc puer, natali relicto ſolo, exteras acceſſit terras, ac, ut dicta *St. Jonæ vita* ait: *doctrinæ lucrandæ gratia, longe a patria remotus diu vixit*, adeo ut nulli conterraneorum de eo qvid

a con-

1) vid. *Langeb* Script. rerum Dan. T. III. p. 44.

2) Sæmundum enim *Jona*, 1052 nato, duobus annis juniorem ponit. *A. Magn.*

3) edit. Isl p. 19. 20. 96 140. 149. 159. Havn. p. 29. 204. 206. 305. 324. 333. 345. et alibi. 4) edit Skalholt P. II. pag. 211.

conſtaret, donec *Jonas Ögmundi filius*, epiſcopus poſtea Holenſis, Romam peregrinans, cum ſtudioſe inveſtigaret, inventumqve ex terris auſtralibus, (Romam habent qvædam *Vitæ* ejus exemplaria, *Arius*, in *Schedis* 5), Franciam nominat), ſecum in patriam reduceret, anno, ut habent *Annales Regii* 6) et *Flateyenſes* 1076 7), qvod *Skalholtenſes* minus recte ad annum 1078 referunt.

Sæmundus, ut in Islandiam redierat, hæreditarium fundum *Odda*, in auſtrali inſulæ parte ſitum, inhabitare coepit, munusqve ſacerdotale ſubiit, veluti hæc referunt *S. Jonæ Vita*, *Appendix Libri* Origg. *Islandiæ membranei* 8), et *Hiſtoria relig. chriſtianæ in Island. introductæ* 9). Huic ita præfuit, ut in dicta *S. Jonæ Vita columen Eccleſiæ Islandicæ*, item, *qvi Eccleſiæ Dei in Islandia maximo fuit emolumento*, dicatur; idqve non ſine cauſa, utpote qvi, teſtibus *Ario* 10), *Chronico Epiſcoporum Islandiæ* 11), *Appendice Libri Origg. Isl. membr.* 12), et *Hiſtoria relig. chriſt. in Isl. introd.* p. 22 13), cum *Giſſuro* Epiſcopo et *Marco* Nomophylace, Islandis, ut aliorum chriſtianorum more decimas ſolverent, autor extitit, *Thorlacoqve*

5) cap. IX edit. Isl. p. 10 *Busſæi* p. 56. ed. Oxon. p. 70.

6) apud *Langeb.* l. cit. p. 46.

7) Hinc *A. Magn.* eum 20 annos tum natum fuiſſe concludit. E.

8) Hic et infra aliquot locis vir b. lapſu facile excuſabili *Appendicem Libri Origg. Isl. Membr.* tanquam ad hunc *originum Librum* vere pertinentem, ab *hiſtoria* vero *religionis chriſt. in Island. introductæ* diverſum allegat, quippe ad calcem Codicis *Libri originum* membranei, quem tum præ manibus habuit, obviam. Verum hanc *Appendicem* ad *Librum Originum* non pertinere, ſed ipſam religionis Chriſtianæ in Islandiam introductæ hiſtoriam (vulgo *Chriſtindoms-* vel *Kriſtni-Sagam*) eſſe, utriusque libri editiones ad oculum monſtrant; teſtimonia enim, ad qvæ vir b. hic et infra provocat, in ſola *Kriſtni-Saga*, non vero in Appendice *Libri originum*, habentur. Cauſas autem, cur *Kriſtni-Saga* antiquis *Originum* exemplaribus, ut et prædictæ Membranæ, adjuncta inveniatur, atque ideo pro Appendice *Originum* facile ſumi potuerit, *Præfatio Kriſtni-Sagæ* edit. Hafn. docet. E.

9) edit. Hafn. p. 110. 116.

10) Sched. cap. X. ad Isl. p. 11 *Buſſæi* p. 60 ed. Oxon. p. 74.

11) i. e. Hungurvaka. cap. VI. p. 46- 48. 12) vide ſupra not. 8.

13) edit. ſc. Island. cap. XII. edit. Hafn. p. 110.

Iacoque et *Ketillo* Episcopis in constituendo *jure Ecclesiastico* suffragia tulit; qvod his verbis ipsum *jus Ecclesiasticum* in fine testatur 14).

"sva setto þeir Ketill biscup oc þorlákr "biscup, at ráþi Özorar Erkibiscups, oc "Sæmundar, oc margra kennimanna an- "nara, kristinna Laga þátt, sem nu var "tínt oc uppsagt i. e.

ita Ketillus Episcopus et Thorlacus Episcopus, ex consilio Asseri Archiepiscopi, Sæmundi, multorumque aliorum sacerdotum, jus Ecclesiasticum constituere, prout nunc recensitum et dictum est.

Sæmundum insuper *Islandorum eruditissimum* nominant *Append. Libri origg. Isl. membr.* 15), *christindoms-Saga* 16), et *Chron. Episcopor. Isl.* 17) unde et *frode*, i. e. *multiscius* cognominatus est. Uxorem ejus, nomine *Gudrunam Kolbeini filiam*, *Liber origg. Isl.* 18), *Liósavatnensium Historia*, et *Chronicon Magnum Islandiæ* exhibent, qvorum liberos et nepotes, clarissimam sui temporis inter Islandos familiam, dictum *Chronicon Magnum Islandiæ* fuse commemorat. Inter Proceres Islandiæ *Sæmundum* numerant *Libri origg. Isl. membr. Appendix* 19), et *relig. Christ. in Island. introductæ Historia* pag. 24. 20), qvo et loco anno 1121 se dignum præstitit, cum discordes invicem *Thorgilsum Oddi filium* et *Haflidum Mari filium*, tantæ inter Islandos potentiæ viros, ut eorum studium præstantissimos qvosqve ad internecinam fere seditionem armasset, una cum aliis pietate & auctoritate conspicuis viris, conciliaret, teste *Chronico magno Islandiæ*. Huic etiam, qvippe magna antiqvitatum cognitione imbuto, *Aras multiscius* primitias suas historicas, inter ceteros, revidendas obtulit, ut ipse pag. 1. 21) fatetur.

Sæmundus autem, alienorum operum censorem agere non contentus, ipse antiqvitatibus ab interitu vindicandis, *Aræ* exemplo, manum admovit, annos circi-

14) conf. edit. Hafn. 1775. p. 140. 15) vide supra not. 8.
16) loco supra cit. 17) loc cit. p. 46.
18) ed. Isl. p. 160. Havn. p. 336.
19) vide supra not. 8. 20) sc. edit. Isl. cap. XIII. sed Hafniensis p. 116.
21) ed. scil. Isl. *Busæi* p. 2 Oxon. p. 1.

ter 70 natus, uti ex calculo noſtro de hiſtoriarum in Islandia ſcriptarum initiis 22) colligi poteſt. *Hiſtoriam Norvegicam* ab Haralldo Pulchricomo ad Magnum Bonum conſcripſiſſe certum eſt; cujus umbram *Anonymus* qvidam exhibet, qvi Regum tantum ſeriem, annosqve imperii, inde excerpta, frigidiori vena in carmina Islandica redegit, qvæ, ad Sverreri uſqve Regis tempora a ſe continuata, nepoti *Sæmundi, Jonæ Lopti filio* dedicavit. Dictam *Anonymi Odam*, 83 verſibus conſtantem, *Codex Regius Flateyenſis* nobis reſervavit 23), cujus priores qvadraginta *Sæmundi* auctoritate nituntur, ut ex ſeqventi, qvi relationem de Magni Boni obitu claudit, verſu liqvet.

"Nu hefir ec talt	*Hucusque recenſui*
"Tíu landreka,	*Decem regnantes,*
"Þá er hverr var	*Quorum quisque deſcendit*
"Frá Haralldi.	*Ab Haralldo.*
"Innta ec ſua	*Enarravi ita.*"
"Æfvi þeirra,	*Vitam eorum,*
"Sem *Sæmundr*	*Prout Sæmundus*
"Sagdi *hinn frôde* i. e.	*Dixit multiſcius.*

Iſtam *Sæmundi* hiſtoriam *Oddus Monachus* in *Vita Olavi Tryggvonii* duobus locis allegat, prior hic eſt 24):

"Enn

22) in commentariis ſc. nondum editis ad *Arii* multiſcii *Schedas* ſ *Librum de Islandia,* cujus editionem elaboratiſſimam vir b. olim molitus eſt, cuique ulterius adornandæ hanc *Sæmundi Vitam* etiam paravit. E.

23) Sæmundianæ hujus *Seriei Regum Norvegiæ* apographa qvædam in Islandia inveniri, ſed hæc haud ſatis accurata eſſe, vir b. in Schedula ſoluta annotavit eo fine memorari debere, ne quis, ſi genuinam illam ex Codice Flateyenſi edi aliquando contingeret, ex collatione induceretur ad credendum, aut qvod Codex male expreſſus, aut qvod lectiones variantes ex alio qvodam Codice deſumtæ ſint, cum hæc Regum Norvegiæ Series nullibi in membrana, niſi in ſolo Codice Flateyenſi ſupeſit. E.

24) conf Olai Tryggvæ filii hiſtoriam ex edit. *Reenbielmii* 1691 cap. XXII p. 98. 99

"Enn þeſſer menn ſamþyckia þetta, at " *Olafr Tryggvaſon* hafi verit 32 vetra, "þa hann com í land med þeſſum hætti, " *Sæmundr* hinn *Frodi*, oc *Ari* hinn *fró-* "*di;* er hvers tveggia ſaga er truanleg, "at *Hákon* hafi ſtyrt ríkinu 33 vetur, "ſidan er fell *Haralldr Gráſelldr* i. e.

Hi autem viri in eo conſentiunt, Olaum Tryggvonium 32 *annorum fuiſſe, cum in Norvegiam rediret hoc modo, Sæmundus nempe multiſcius, et Arius multiſcius; utriusqve relatio fide eſt digna, qvod Hakon imperio præfuerit* 33 *hyemes, poſtqvam Haralldus Grafeldus cecidit.*

Poſterior ita ſonat 25)

"Þeſſa þings getr *Sæmundr* preſtr hinn "frodi, er ágetr var at Speki, oc mæll- "ti ſva: á adru ári ríkis *Olafs Tryggva-* "*ſonar* ſamnadi hann ſaman mikit fiiöl- "menni, oc átti þíng á *Stadi* á *dragsei-* "*di*, oc let eigi af at boda mönnum "retta tru, fyrr enn þeir tóku ſkírn. "*Olafr*. k. hepti miöc rán oc ſtuldi oc "manndráp. hann gaf oc gód lög folkinu "oc gódann Sid. Sva hefir *Sæmundr* ri- "tat um *Olaf* Kong i ſinni bók i. e.

Hujus (ſc. Dragseidenſis) *conventus Sæmundus ſacerdos multiſcius, vir inſignis ſapientiæ, meminit, qvi ita locutus eſt: Anno Regni ſui ſecundo Olaus Tryggvonius collecta in promontorii Stadenſis Iſthmo Dragseidi magna populi multitudine, conventum celebravit, veramqve religionem prædicare prius non deſtitit, qvam tota concio baptismum ſuſciperet. Rex Olaus rapinas furta et homicidia valde caſtigavit, populumqve bonis legibus et bonis moribus vivere fecit. Hoc modo de Rege Olao Sæmundus in ſuo libro ſcripſit.*

cumqve *Sæmundum* ſingulare aliqvod opus de patria ſua ſcripſiſſe non conſtet, memoratæ *hiſtoriæ*, in Vita ſcilicet Haralldi Pulchricomi, deberi arbitror teſtimonium illius de prima Islandiæ inventione, a *Libro Origg. Isl.* 26) et *Olai Tryggvonii Vita* productum, ad qvod *Arngrimus* reſpexit, cum Specim. Island. p. 79 ſæpedictum *Sæmundum Annalium Islandicorum concinnatorum* nominaret. Verba qvibus ci-

25) conf. edit. cit. cap. XXXIII pag, 121.
26) ed. Isl. p. 3. Havn. p. 6.

tati libri relationem de *Naddoddi* in Islandiam adventu, mora ibi perafta, abituqve ejus finiunt, ex utroqve ita se habent:

"Þar heitir nu ReyÞarfiall i Austfiördom, "er Þeir höfdu at komit. Sva sagdi *Sæ-* "*mundr* prestr hinn fródi. i. e.

Ubi Naddoddus cum suis Islandiam primum appulit, Reydarfiall in orientali Islandia hodie dicitur. Ita Sæmundus Sacerdos multiscius retulit 27).

Hæc tantum de dicta *Sæmundi* historia temporis injuria nobis constare permisit; qvæ cum in *Magno Bono* desinat, auctor vero ad *Haralldi Gillii* et *Magni Cæci* tempora supervixerit, ab illo in extrema senectute elaborata, morteqve præpedito, ad umbilicum non perducta esse videtur. Una autem adhuc relatio historica superest, a *Sæmundo*, non scriptis, sed viva voce prolata, qvæ ex *libro Origg. Isl.* p. 179 28), *ejusdem libri membranei appendice* 29), et *Christindoms-Saga* p. 25 30) desumta, auctoritatis illius monstrandæ gratia, locum hic invenit:

"Þau misseri hafÞi sva mikill manndau-"Þi verit, at *Sæmundr* prestr sagdi sva "á Þíngi, at eigi mundi færri menn ha-"fa andast af sótt, enn Þá voro komner "til Þíngs i. e.

Eo anno (1119- 1120) *tam multi in Islandia mortui sunt, ut Sæmundus sacerdos in comitiis* 1120 *se credere diceret, illos, qui morbo obierant, pauciores non esse iis, qui tum comitiis adfuere* 31).

Mortuus autem est *Sæmundus multiscius* fere octogenarius 32), anno, secundum *Annales Regios* 33), *Flateyensis*, *Resenianos*, et *chartaceos*, 1133, vere scilicet illo, qvod *Thorlaci* episcopi *Runolfi filii* mortem proxime seqvebatur, uti *Chronicon*

nicon

27) *Sæmundi* relationem de anno excessus Olai Trygvonii, et religionis christianæ in Islandia receptæ allegat *Arius* cap. VII. ed Isl. p. 9. Havn. p. 46. Oxon. p. 49. E.

28) sc. edit. Isl. in Appendice, Havn. vero ibid p. 391. 29) vide supra not. 8.

30) edit. sc. Isl. cap. XIV. Hafn. p. 124.

31) Arnaldus Gronlandorum Episcopus, teste *narratione de Einare Sockii filio* in *Codice Flateyensi*, cum Gronlandiam petiit, hospitium hibernum apud Sæmundum Oddæ habuit, quod in hyemem 1125- 26 incidit *A. Magn.*

32) proprie 77 vel 79 annos natus. 33) apud *Langeb.* l. cit. p. 53.

nicon Episcoporum Islandiæ 34) nos docet. Obitum illius *Annales Schalholltenses* ad annum 1135 perperam referunt. Atqve hæc sunt, et non plura, qvæ de sæpedicto *Sæmundo* in fide dignis antiqvitatibus inveni; cujus fama cum apud Islandos etiamnum tanta vigeat, ut ad traditiones, nullis veterum suffragiis innixas, fabulasqve 35), non raro descendant, qvæ et aliis, etiam doctissimis, viris minus accurate de eo scribendi occasionem dedit, hæc tam prolixe commemorare volui, ut qvi antiqva monumenta ipsi minus versant, qvid de eo vere, et qvid extra veterum testimonia tradatur, posthac secernere qveant.

His autem proxime inspicienda veniunt, qvæ de libro antiqvissimo Islandico, vulgo *Edda Sæmundi*, in literas relata sunt, qvem longo tempore in obscuro latentem *Brynjolfus Svenonius*, Dioecesi Skalholtensi in Islandia anno 1639 præfectus, primis officii sui annis e latebris eruit, uti ex *Stephanii* Notis ad *Saxonem* pag. 93 liqvet. Cum enim antiqva monumenta magno studio conqvireret, qvo nomine a *Wormio* in Præfatione in *Lex. Run.* 36) et *Resenio* Proleg. in *Eddam* Island 37). merito laudatur, inter alia membranam qvandam antiqvissimam, carmina Islandica continentem, nactus est; qvæ, ut lectioni commodius inservirent, in recenti membrana exarari fecit, ac ita transscriptis titulum *Eddæ Sæmundi multiscii* propria manu præfixit: Hanc recentiorem membranam *Brynolfi* dono postea obtinuit vir magna antiqvitatum scientia clarus *Thormodus Torfæus*, Regius hodie in Norvegia historiographus, qvi eam in museo suo inter plura antiqva monumenta etiamnum asservat. Veteriori, in edenda Hafniæ 1665 *Völuspá*, dicti *Torfæi* beneficio usus est *Resenius*, qvam, in *Proleg.* ad *Eddam Island.* 38), *Codicem Regium* appel.

34) cap. XII. p. 84.

35) Harum fabularum haud paucas partim ipse vir b. ex aliorum relationibus annotavit, partim ad se transmissas collegit; Sed certum est eum, ut *Johannes Olavius Grunnavicensis* in suo exemplari monuit, animi tantum gratia id fecisse, non vero qvod vel minimum qvidem harum fabularum ipse crediderit, qvoniam erat vir ab omni vana credulitate longe alienus. E.

36) pag. 2 circa finem. 37) Lit k pag. 1. 38) Lit h. 3. pag. 1. 2. item k pag. 1.

appellat, lapſu facile excuſabili, cum memoratus *Torfæus* eo tempore monumentis Islandicis, qvorum magna copia *Regiam* ornat *bibliothecam*, juſſu glorios. mem. *Friderici* III transferendis operam daret; unde *Reſenius* ex *Bibliotheca Regia* deprompta eſſe exiſtimavit, qvæ *Torfæus* ex propriis facultatibus illi communicavit 39). Harum (autem) membranarum vetuſtiorem, antiqvam ſcilicet illam, *Brynjolfo* primitus oblatam, omnes ejusdem argumenti Libri, in Islandia et alibi ſub *Eddæ Sæmundi* nomine extantes, pro matre venerari coguntur; qvod eo tutius aſſevero, qvo accuratius omnes, qvas illa habet, mendas, ac aliqvot foliorum lacunam in chartaceis exemplaribus, e variis Islandiæ partibus ad me delatis, occurrere viderim; adeo ut dicta membrana ſola ejus generis hodie ſupereſſe credatur 40); qvamvis diffitendum non ſit, talia monumenta tempore *Brynjolfi* plura exſtitiſſe, unde variæ lectiones, et integri qvandoqve verſus, qvæ membranæ deſunt, in chartacea ejus apographa translata

39) Hæc, utpote primum juſto feſtinatius ſcripta, virum b. poſtea mutare decreviſſe argumento eſt ſchedula ejus autographa, in qva, inter alia occurrunt hæc verba: "ádr M. Brynjulfr eignadiſt þad exemplar, ſem nu er hiá þormodi ex Bibliotheca Regia" i. e. *anteqvam Mag. Brynjulfus nactus eſt exemplar, qvod nunc apud Thormodum eſt ex Bibliotheca Regia;* qvibus ipſe ſine omni ambage fatetur, exemplar, qvod *Brynjulfus* primum detexerat, ad Bibliothecam Regiam tum pertinuiſſe, et apud *Torfæum* fuiſſe; qvod etiam in ſeqventibus *Membranam Regiam* conceptis verbis appellat. Unde ulterius concludi poteſt, virum b. tum deprehendiſſe, verum eſſe qvod *Reſenius* narraverat, de Vetuſtiore hoc *Brynjulfi* Codice, vel verius *Regio*, in edenda *Völuſpá* 1665 a ſe adhibito. Certe hic ipſe Codex, ad qvem, præ reliqvis, hanc noſtram editionem exegimus, in *Præfatione* ad lectorem plenius deſcriptus, in Bibliotheca Moſtorum Regis noſtri auguſtiſſimi adhuc ſervatur, ſine omni dubio Friderico III. gl. m. cum pluribus id genus antiqvitatum cimeliis a *Brynjulfo* donatus. Monogramma enim, duo ſc LL. in ſe invicem ducta, qvo nomen ſuum, *Lupum loricatum* notans, *Brynjulfus* pingere ſolebat, in fronte præfert, adjecto numero anni 1643, qvo detectus eſt. Ita etiam in ipſo hoc Codice ſuo loco, propria *Torfæi* manu annotata reperitur lacuna, qva *Eddam Sæmundi* laborare in addit. ad Seriem R g. Dan. pag. 514 memoravit. conf. *Torfæana* p. 50 et 60. E.

40) Cum hæc ſcripſit vir b. nondum ad notitiam ejus pervenerat egregium illud fragmentum membraneum, in *Præfatione* uberius deſcriptum, qvod poſtea nactus eſt, qvodqve ex ejus legato, in Bibliotheca univerſit. Hafnienſis No. 748 in 4to adhuc ſuperſtes, ad hanc noſtram editionem efformandam haud parum contulit E.

lata esse videntur, qvorum tamen originalia aut hodie desiderantur, aut in latebras iterum abierunt. Multæ præterea odæ, qvas membrana non habet, in chartaceis exemplaribus inveniuntur, partim ex aliis Codicibus, etiamnum extantibus, eo translatæ, partim vero ex ignotis hodie originalibus descriptæ; atqve ita e variis Codicibus consarcinatum corpus *Edda Sæmundi* vulgo dicitur, fide scilicet *Brynjolfi Svenonii*, qvi titulum illum primo, ut ante dictum est, apographo præfixit; qvæ sententia, tanqvam ex Apollinis cortina profecta, adeo invaluit, ut dictus liber eo nomine hucusqve constanter venerit, nec ullus, de ejus inscriptionis authentia, qvæstionem movere præsumserit. (Sed tamen *Eddam Sæmundi* ante *Brynjolfi* tempora ita vocatam fuisse, fide patris sui sexagenarius mihi retulit *Thormodus Torfæus*) 41).

Ex hoc autem *Eddæ Sæmundi* titulo sic recepto binas contrarias sententias emanasse video: unam *Stephani Olai*, qvi in Notis ad Carmen *Völuspa* Stroph. 9 42) asserere videtur, *Sæmundum*, fabulas poëticas, eatenus non scriptas, sed in ore tantum hominum existentes, ab interitu vindicare volentem, eas, carminibus Islandicis a se inclusas, in unicum corpus, *Eddam* scilicet memoratam, congessisse. Alteram, huic directe oppositam, profert *Gudmundus Andreæ*, Notis in explicationem Stephanianam carminis *Völuspa* 43); qvippe secundum qvem *Sæmundus* tantum, qvi literas Latinas induxit in Islandiam, e literis Runicis, hæc poëmata, in literaturam vulgarem, qvæ in primis maxime Latinam sapuit, transtulit literatenus, non composuit. Hunc secutus *Resenius*, in Præfat. ad Carmen *Völu-spá* ed. Hafn. 1673 44) et Lexicon Island. *Gudmundi Andreæ* 45), "*Sæmundum* fabulas poëticas ex runicis documentis illustratas latinis characteribus descripsisse", iisdem verbis scribit;

b et

41) hæc ergo circa ann. 1696 vel paucis post annis scripta sunt; *Torfæus* enim 1636 natus est. E.

42) edit. 1665 Lit. A. 4 pag. 1. 43) ejusd. edit Lit. C. 3 pag. 2.

44) Lit. b. p. 2- 3 levis hic memoriæ lapsus; hæc enim Præfatio *Resenii* non est, sed ipsius *Gudmundi*, unde omnino reponendum: *Hanc suam sententiam idem Gudmundus repetit in Præfatione ad Carmen Völuspa ed. Hafn. 1673, cumqve secutus Resenius in Præfat. ad Lexicon Island.* etc. qvod etiam ipse vir b. infra, circa finem hujus commentationis, prædictam Præfationem *Gudmundo* tribuens, recte observavit E. 45) pag. 13.

et ante Præfat. ad dictum carmen, illud olim tanqvam versus Sibyllinos Runicis literis traditum circumlatum esse (*Gudmundus*) asserit 46). Media qvasi via incedunt *Brynjolfus* ipse apud *Stephanium* Not. in Sax. p. 17, et *Wormius* in Syllabo auctorum ante Lex. Run. 47), qvi *Sæmundum* hujus libri auctorem tantum statuunt; an vero ipsas Odas, vel earum saltem Collectionem ei, tanqvam auctori, assignent, disertis verbis non produnt; nisi qvis illos eandem cum *Gudmundo* et *Resenio* sententiam fovisse, inde elicere velit, qvod in operibus suis, *Brynjolfus* nempe *Periculis* in *Saxonem*, et *Wormius* in *Literatura Runica*, omnia, qvæ ex hac *Edda* adducunt, Runicis pingant characteribus. Qvicqvid sit, magna horum carminum antiqvitas vulgo creditur, adeo ut primum eorum *Völuspa* "ipsis Asiaticis huc terrarum concedentibus antiqvius esse" contendat *Runolfus Jonas* in Dissertatione, qvam *Lingvæ Septentrionalis Elementa* vocavit, habita Hafn. 1651, "atqve hos tale car- "men, ex Erythreæ Sibyllæ (qvæ ante Trojani belli tempora floruisse creditur) ore "natum, ex Asia secum huc transportasse", idemqve asserat *Resenius* (lege: *Gudmundus*) Præfat. in carmen *Völuspa* ed. Hafn. 1673 48), proximumqve *Hávamál* ab eodem *Runolfo* et *Resenio* in *Prolegom. in Eddam* 49), et in limine memorati carminis ab eo editi Hafn. 1665 50) ipsi Odino adscribatur. De cæteris *Eddæ Sæmundi* Odis apud Islandos in confesso fere est, eas rebus, qvas memorant, coævas esse, ac a *Sæmundo* in unum tantum Volumen collectas; qvamvis inter eos etiam non desint, qvi a *Sæmundo* primum compositas esse velint. Carminis *Voluspa* antiqvitatem eo adstruunt *Runolfus* et *Resenius* 51) qvod ab *Havo* (ɔ: ipso Odino) cum Ganglero loqvente, tanqvam illo antiqvius documentum, sæpius in *Edda Snorronis* allegetur. Ode autem *Hávamál* ab Odino composita ideo vulgo statuitur, qvod inibi tanqvam in propria persona locutus inducatur, qvale et judicium de Oda *Grímnismál*, et aliqvot aliis, qvæ Deos Deorumqve socios tanqvam suo ore dicentes nobis repræsentant, eodem modo valere potest.

Ut

46) ed. 1673 b. pag. 1. 47) pag. 1. voce *Edda*. 48) Lit. b. pag. 3. 4.
49) Lit. h 4. pag. 2. 50) vid Titulum. et Lit. A. pag. 1. 51) loc cit. et Prolog in *Edd.* h. 3 p. 2.

Ut autem, qvæ de his omnibus mea ſit ſententia, tandem aperiam, de ſæpe dicto *Eddæ Sæmundi* titulo primum monendum, illius ſcilicet ne minimum qvidem veſtigium in antiqviſſima illa *Torfæi* (Regia) membrana exſtare, utpote qvæ omni prorſus inſcriptione caret; cumqve nullibi apud antiqvos invenire potuerim, librum iſtum, vel *Eddam* dici, vel a *Sæmundo* qvoqve modo confectum eſſe, non poſſum non ſuſpicari, *Brynjolfum*, nulla veterum auctoritate, ſed *Sæmundi* fama, vulgariqve Islandorum relatione, motum, memoratam ſæpius inſcriptionem de ſuo addidiſſe; qvippe qvem majorum traditionibus nimium qvandoqve tribuiſſe, ex illius Epiſtola ad *Wormium* Literat. Run. (edit. 1651) p. 42 patet, et luculentiſſime ex verbis ejus a *Stephanio* adductis Not. ad Sax. p. 17 52). *ubi enim*, ait, *ingentes theſauri totius humanæ ſapientiæ, conſcripti a Sæmundo multiſcio?* cui qvæſtioni alia interrogatione ſatisfacere convenit: unde tales theſauros unqvam exſtitiſſe conſtat 53)?

Sæmundum Odas haſce compoſuiſſe antiqvitates, mihi viſæ, ſimiliter tacent. Nec veriſimile eſt *Eddæ Snorronis*, ut vocant, ſcriptorem, illas, tanqvam ignoti auctoris, contra ſuam aliorumqve veterum conſvetudinem, qvi poëtarum potius, qvam carminum, nomina, ubi de utroqve conſtat, adducere ſolent 54), allegaſſe, nisi

b 2

52) qvæ pag. typographi vitio 15 eſt.

53) *Edda Sæmundi* qvaſi auctor *Landnama-bokar* (ſ. libri originum Island.) nominatur in *Catalogo Bibliothecæ Reſen.* p. 179. n. 12. Aſt ni fallor dicere voluit catalogi auctor, vel rectius Islandus qvidam qvi *Reſenio* iſta ſuggeſſit, *Niáli hiſtoriæ* auctorem eſſe *Sæmundum Fróda*, qvod *Reſenius*, harum rerum ſatis ignarus, non intellexit. *A. Magn.* idem porro in alia Schedula notavit: "*Sæmundi* Poëtæ Svecici vetuſtiſſima carmina "Mſſta *Schilterus* nactus eſt a Sparvenſeldio Barone Svecico 1691, vide Epinicion Lu-"dovici Regis pag. 4. vide et p. 34. 49. 60." Manifeſtum eſt *Eddam* noſtram hic intelligi, vel verius qvædam eorum carminum, qvæ ad eam referri ſolent, et in his *Hrafnagalldr Odins*, *Gróugalldr*, et *Solarliód* ſ. carmen ſolare, qvod *Sæmundo* multiſcio, tanqvam autori, diſerte tribuitur l. c. p. 34 & 60. Hunc autem *Schilterus*, (ut a b. *Langebekio* Script. Rer. Dan. T. II. p. 74 not. p. jam tum obſervatum eſt), falſa relatione deceptus, Svecum eſſe perperam credidit. E.

54) ipſe vir b. hic annotavit: hæc mutanda eſſe, adjecto exemplo, ubi carmen *Vellekla*, omiſſo autoris nomine, allegatur. Nihilo tamen minus veriſſimum eſt, ſæpius multo a veteribus allegari Poëtarum qvam carminum nomina, ubi utraqve cognita habuerunt. E.

nisi earum artificem ignorasset, qvem, si *Sæmundus* fuisset, nescire vix potuit, nempe 180 circiter annis, ut mox probabitur, illo tantum posterior, qvo temporis intervallo antiqvitatum studia in Islandia maxime floruerunt. *Sæmundo* itaqve longe vetustiores esse oportet, qvamvis de stupenda, qvæ eis adscribitur, antiqvitate merito dubitetur; cum *Resenii* et *Runolfi* argumento simili jure includi possint *Völuspá brevior*, alias *Hyndlo-lióþ*, *Fafnis-mál* vulgo sic dicta, *Vafþrudnismál*, plures-qve harum Odarum, nunc expressis, nunc suppressis, nominibus, in iisdem fabulis aliqvoties citatæ, qvarum tamen prima dedicata est, ut ipsa ostendit, *Ottaro stulto*, qvi, si *Originibus Norvegicis* 55) fides, a *Noro*, Norvegiæ eponymo, septimo gradu descenderat. *Norum* autem Odino posteriorem fuisse præter alia arguit Vanlandus, qvintus post Odinum Sveciæ gubernator, qvi, teste *Snorrone* 56), Drifam, Snionis grandævi filiam, Nori autem amitam, uxorem duxit, qvicqvid *Arngrimus* Crymog. p. 31. 32 et in *Supplem. Hist. Norv.* Mssto, eumqve secutus *Jonas Ramus* in *Norvegia antiqva* sæpius contra asserant, illi solum innixi argumento, qvod Odiniana immigratio in Gylfenis Sveciæ Regis tempora incidisse in *Edda* Snorronis memoretur, qvem eundem cum Gylfone, Nori ex fratre Goro nepote, esse volunt; *Ramusqve* p. 25 57) *Eddæ* hanc assertionem adscribit, qvæ tamen sui Gylfonis stemma a Noro ne verbulo qvidem deducit, nec salva veritate deducere potuit, cum duo hi Gylfones revera sint longe diversi, et ipse Norus Gylfone Sveciæ Rege tempore multo inferior. *Secunda* recensitarum Odarum *colloqvium* est *inter serpentem Fafnerum, et ejus occisorem Sigurdum*, qvi secundum *Thorgilsi plagipedis Vitam*, alias *Floanorum Historiam*, Sigmundi, Odini abnepotis, filius erat, qvas genealogias, qvamvis ego pro incertis habeam, antiqvos tamen magni fecisse constat. *Tertia* dictarum Odarum sermones qvidem Deorum, tanqvam ex eorum ore fluentes, refert; Sed rebus, qvas recenset, se juniorem esse, eo simul prodit, qvod, omissis qvandoqve illorum effatis, ad historicas narrationes transeat, ut *Abiit Odinus*, *Intravit*

55) conf. Olai Trygg. Vitam ed. Isl. P. 2. p. 331-35. 56) edit. Hafn. T. 1. p. 19.
57) conf. vers. Dan. *Borrichii* pag. 23. et 29.

travit Odinus, et ſimilia; qvæ verba non ipſi Odino, ſed acta ejus celebranti tuto adſcribenda videntur; qvalia et in ipſa *Völuspá* et memoratarum odarum plurimis paſſim occurrunt.

Non itaqve exiſtimandum *Eddæ* auctorem carmina hæcce, tanqvam a Diis citata adducentem, ea Deorum ore fuſa, aut Diis antiqviora credidiſſe; ſed potius, ut ſe vetuſtiora, in fabularum poëticarum ſtabilimentum ipſum allegaſſe, ſtatuendum eſt. Qvod autem ad Odas *Hávamál*, *Grímnismál*, aliasqve, ſola Deorum effata continentes, attinet, eas ab ipſis Diis compoſitas eſſe, inde ſtatim concludere non posſumus, qvod illos in prima perſona loqventes inducant, magis qvam Danorum et Sveeorum Reges *chronica Rhythmica* Danica & Svecia. qvæ eos ſimili modo repræſentant, compoſuiſſe. Veriſimilius mihi videtur memoratas Odas prosopopoeiam continere, Deorum perſonis ab alio longe recentiore affictam; qvod in pluribus veterum carminibus forte obſervandum, qvæ ſcriptores etiam antiqvi, talibus locutionibus decepti, iis, de qvibus agunt, tanqvam auctoribus adſcripſerunt. Neqve hanc ſententiam evertit qvod *Reſenius* Proleg. in *Eddam Island.* 58) et in limine carminis *Hávamàl* 59) ſcribit, illud nempe in ſolenni convivio, cum Odinus apud Gylfonem Sveciæ Regem hoſpitaretur, tanqvam pro feſtivo delectamento recitatum eſſe; nec qvod ipſe *Eddæ* auctor, a *Reſenii* verbis paululum diſcrepans, Gylſonem Sveciæ Regem, ſub Gangleri perſona a Diis exceptum, hæc carmina fudiſſe, tanta accuratione memoret, qvanta Fenjam et Menjam carmen *Grotto-ſaung* in molendino Frothonis compoſuiſſe perhibet, qvod, ſi diligentius examinetur, antiqvitatem Frothone ſeqviorem ſtatim prodit. Tutiſſime itaqve credi autumo, Eddicas haſce, ut vocant, Odas a Deorum cultoribus, imo, ut conſultiſſimus antiqvitatis judex *Bartholinus* Antiqv. Dan. p. 192 ſtatuit, diverſis temporibus, ab diverſis, in eorum laudem compoſitas, ac poſtea, cum religio chriſtiana literarum notitiam ſecum in Islandiam invexiſſet, ab aliqvo, antiqvitatum ſtudioſo, ex ore hominum, iſtas memoriter tenentium, excerptas, et, ne perirent, in librum congeſtas eſſe,

 qvi

58) Lit, h. 3 pag. 2. 59) Lit. A. pag. 1.

qvi, qvisnam fuerit, antiqvitates alto ſilentio prætereunt. *Sæmundum* illum laborem ea propter minus præſtitiſſe arbitror, qvod ante annum ætatis ſeptuageſimum non feciſſe, ex iis, qvæ de primis Islandiæ ſcriptoribus diſſerui 60), certum ſit; et reliqvum ætatis illius conſcribendæ hiſtoriæ Norvegicæ vix adeo ſuffecerit, qvin, morte præventus, illam imperfectam reliqverit. Neqve is, ut *Gudmundus* 61), omni antiqvitatum ſuffragio deſtitutus, ſcribit, vulgarem, vel, qvod idem eſt, Latinam literaturam primus in Islandiam introduxit, niſi *Isleifum* Epiſcopum (ut illo antiqviores literatos omittam) Herfordiæ ni fallor Weſtphalorum, ſecundum *S. Jonæ Epiſcopi Vitam* et multos alios, a puero eruditum, primisqve epiſcopatus ſui annis, ſecundum *Arium* 62) et plures, Scholam in Islandia erigentem, viginti circiter annis anteqvam *Sæmundus* in Islandiam rediret, literas ignoraſſe velimus. Nec majori veterum conſenſu *Eddam* e Runica literatura in vulgarem transſcriptam eſſe aſſerit, præſertim cum de ullo ejus generis libro, dicta *regia membrana* antiqviore, nemo hodie viventium ne fando qvidem audierit; ut taceam non ſine cauſa a multis ambigi, an libri, literis Runicis conſcripti olim in uſu fuerint.

Sed hinc ad alia. Offert ſe *Edda*, ut hodie vocant, *Snorronis*, qvæ, cum a nonnullis *Sæmundo* etiam adſcribatur, paucis hic excuti meretur. *Arngrimus* qvidem Crymog. p. 82 illam *Snorroni Sturlæo* adſcribit, qvem ſeqvuntur *Wormius* in Præfat. *chron. Norveg. Snorronis*, et in Syllabo auctorum ante *Lexicon Run.* 63). *Stephanius* Not. in *Sax.* p. 93, *Reſenius* inſcriptione *Eddæ Island.* a ſe editæ, ubi 1215 conſcriptam eſſe præter cæteros tradit, *Proleg.* in eandem *Eddam Island* 64), et *Præfat.* ad carmen *Völuſpá* edit. Hafn. 1673 65) et *Lexicon Isl. Gudmundi Andreæ* 66). Ipſe tamen *Arngrimus* in epiſtola qvadam, a *Reſenio* in *Proleg.* ad *Eddam*

60) in E commentariis ſcil. ſupra memoratis not. 22.

61) not. ad *Voluſpá* ed 1665 lit. C 3 pag. 2.

62) Sched. cap. IX ed. Isl. p. 10 *Buſſæi* p. 54. Oxon. p. 68.

63) pag. 1. voce *Edda*. 64) Lit. I. 2 p. 2. I. 3. p. 1. 2 et M. 2. pag. 1.

65) Lit b pag. 3. ſed hæc *Gudmundo* tribuenda v. ſupra not. 44. E. 66) pag. 13.

Eddam Isl. allegata 67), ejusdem auƒtorem facit *Sæmundum multiſcium*, varia, ut credere par eſt, relatione diſtraƒtus, niſi apud eum poſtea prævaluiſſe exiſtimemus *Biörnonis Jonæ* f. de *Skardzá*, ſibi coævi, judicium, qvi, in opere de *Gronlandia* Mſſto, *Snorronem* plurimarum rerum apellationes Poëticas conſtituiſſe, *Eddamqve*, a *Sæmundo fróda* ante conſcriptam, locupletaſſe perhibet; ac itaqve, in *Gloſſario* ſuo *Juridico*, et alibi, *Eddam*, qvam nunc *Snorronis* vocant, tum ſoli Sæmundo, tum *Sæmundo* et *Snorroni*, qvem ſimiliter *fróda* vocat, ſimul ſæpius adſcribit 68). Talium traditionum non ignarus *Stephanius* Not. in Sax. p. 136 ſcribit, nonnullos *Eddæ* auƒtorem facere *Snorronem Sturleſonum*, alios *Sæmundum Frode*. Non multum prodeſt vulgares Islandorum opiniones, qvi diƒtam *Eddam* hodie, non *Sæmundo*, ſed ſoli *Snorroni* attribuunt, heic anneƒtere, cum vetuſtiora deſint teſtimonia; præcipue, cum tam de hoc, qvam de illo, qva *Eddæ* auƒtore, dubitari poſſit.

Ut autem ad rei veritatem propius accedere detur, monendum eſt, trinas hujus generis membranas, qvæ chartaceis exemplaribus originem dederunt, hodie inveniri. Harum *una* ex Islandia olim in Daniam, ac e Dania in Sveciam iterum translata *Academiæ Upſalenſis* Bibliothecam nunc ornat, de qva videantur *Loccenius* Not. ad Hiſt. Svec. ed. Upſ. 1662 p. 3. *Hadorphius* in Apogr. Donat. Teſtam. Comitis *Magni de la Gardie* N. xi. et *Verelius* Not. ad Hiſt. Hervoræ p. 187. *Alteram*, Upſalenſi paulo completiorem (vide *Rudbeckii* Atlant T. 1. pag. 693 et *Bartholini* Antiqvit. Dan. p. 325) ante memorati *Brynjolfi Svenonii* dono poſſidet Rex Daniæ. *Tertiam* ipſe poſſideo, (eademqve eſt cum *Codice Wormiano*), qvarta ſui parte prioribus auƒtiorem, illa ſcilicet, qvæ ſub *Skáldæ* nomine ab *Olao Wormio* in *Literatura Runica* ſæpius allegatur. Hanc *Codicis Wormiani* partem cum recentiores Islandiæ

67) Lit. I 4. p. 2.

68) hanc in rem vir b. porro annotatum reliqvit. "Eddam illam Prosaicam, qvæ vulgo *Snorra-Edda*, *Sæmundo fróda* tribuit *Biorno* de *Skardzá* in *Commentario* ſuo in *Ænigmata Geſti Cæci* in *Heid iks-Saga*, 1641 ſcripto, item eodem modo in *Commentario* in *Skiolldunga-viiſr* (carmina de Skiöldungis)." E.

landiæ: antiqvarii in reliqvis binis Codicibus abesse viderint, singularem tractatum esse crediderunt, et ideo diverso ab *Eddæ* auctore scriptori assignarunt, qvem *Arngrimus* (cujus dono dictus Codex in possessionem *Wormii* venit, fatente ipso *Wormis* in Syllabo auctorum ante Lexic. Run. 69) Crymog. p. 26 tanqvam Anonymum producit ac dictum opus circa annum Domini 1216 scripsisse tradit. Memoratus autem *Biornus de Skardz-á* in citata sua *Gronlandia Gunnlögum* Monachum Thingeyrensem de literis Islandorum, lingvæqve et poëseos ornamentis et vitiis libellum conscripsisse ait, additqve hunc tractatum in *Codice Arngrimi* Jonæ inveniri 70). Sed, ut pace eorum dicam, tractatus hicce ad *Eddam* omnino pertinet, at in *Regio* et *Upsalensi* Codicibus deest, qvod cuivis, illum cum ultimis Eddæ conferenti, necessario manifestum evadit. Promittit ibi *Eddæ* auctor, se *regulas*, *licentias* et *vitia* poëtica demonstraturum, qvorum duo fuse satis perseqvitur, tertio in dictis Codicibus penitus omisso, qvod in hoc tractatu luculenter explicatur. Pluribus sæpedictus tractatus *Eddæ* vindicari posset, nisi nimias digressiones lectori tædium afferre metuendum esset.

Ruit ergo sententia, de *Eddæ* et *Skaldæ*, ut vocant, diversis auctoribus, superius adducta, cum uni saltem scriptori debeantur, qvem *Sæmundo multiscio*, *Gunnlögo monacho*, et ipso *Snorrone Sturlæo* recentiorem esse, ipse liber manifesto aperit, dum in hac controversa sui parte Haqvini grandævi, Magni, et Erici et Haqvini Norvegiæ Regum mentionem carmine qvodam celebrat, qvorum ultimus, secundum annales *Regios* 71) *Flateyenses* et *Chartaceos* 1270 in lucem prodiit, 1273 testibus iisdem *Annalibus* 72) et *Jure aulico Norveg.* Dux Norvegiæ factus est, ac tandem, dictorum *Annalium* 73) et adhuc *Skalholtensium* testimonio, 1299 ad regiam dignitatem evectus est; *Sæmundus* autem, ut antea monitum, 1133 obiit; *Gunnlögus*

Mona-

69) pag. 1. voce *Edda.* Post *Olaum Wormium* hic Codex ad filium ejus *Wilhelmum* transiit (vid. *Resen.* Proleg. in *Eddam* Lit. l. 4. pag. 1, post hunc vero ad *Arn. Magnæum* E.

70) idem *Biörnus* etiam *Skaldam* vocat eam *Eddæ* partem, qvæ ita vulgo appellatur, in *Commentario* in *Ænigmata Gesti Cæci* (supra citato) *A. M.*

71) apud *Langebek.* l. cit. p. 110 72) l. cit. p. 112. 73) l. c. p. 122.

Monachus ſecundum *Annales Flateyenſes* et *Skalholtenſes* 1218, ſecundum *Regios* 74) et *chartaceos* 1219 mortuus eſt; *Snorronis* vero *Sturlæi* cædes in *Haqvini Grandævi* Norvegiæ Regis *Vita*, *Chronico magno Islandiæ*, ut et *Annalibus Regiis* 75), *Flateyenſibus* et *Chartaceis* ad annum 1241 refertur. Præterea in dicto libro *Snorronis* regulæ Poëticæ non ſemel allegantur, ejusqve carmina, tanqvam omnibus Danicæ lingvæ Poëtis imitanda proponuntur, qvo arrogantiæ *Snorronem*, virum cordatum, proceſſiſſe, credibile non eſt. Illius autem opera a poſteriore qvodam Poëſeos ſtudioſo honorifice commendari, non mirabitur qvi *Snorroni*, eundem inter antiqvos ſeptentrionis Poëtas, ac *Virgilio* inter Latinos, locum deberi novit. Adhæc dicti libri auctor non paucos Poëtarum, alibi in antiqvitatibus vix obvios, paſſim adducit, qvos ideo ſub Magno, Erico, & Haqvino Norvegiæ Regibus, qvorum acta, comitatus etc. antiqvi non niſi mutila nobis tradiderunt, floruiſſe puto. Omnia igitur eo tendunt, ut dictam *Eddam* ſeculo XIV conſcriptam eſſe demonſtrent, cujus, qvod ſciam, auctorem cum antiqvitates nusqvam nomine exprimant, illo nolentes carere cogimur.

Unum ſaltem dubium hic intervenire poſſe video, nempe illum, qvi in antedicta *Eddæ* parte (hactenus *Skalda*) *Valdemarum* Danorum Regem, ſc. ſecundum, ab anno 1202 ad 1241, uti præter ceteros vere tradit *Erico Pomerano* adſcriptum *Chronicon Danicum*, ſedentem, *Wormio* Lit. Run. (edit 1651) p. 72 recte id conjectante, *Dominum ſuum* appellat, anno chriſti milleſimo trecenteſimo ſupervivere vix potuiſſe. Potuit qvidem. Sed aliud hic ſubeſſe videtur. Dubitare licet, an illa, qvæ *Codex Wormianus* de literis, literarumqve accidentibus, qvibus hæc prædicta includuntur, memorato ſæpius tractatui præmittit, ad *Eddam* pertineant, cum ad auctoris inſtitutum nihil penitus faciant. Memorant *Regum Daniæ Vitæ* Islandum qvendam, nomine *Olaum Theodori filium*, in Valdemari II aula vixiſſe, multumqve eruditionis ex illo hauſiſſe, ac ejus præclarum famam in Islandiam reducem ſecum attuliſſe. Ejusdem rei meminit *Chronicon Magnum Islandiæ*, inſignem dicti Regis in

c *Olaum*

74) l. cit. p. 82. 75) loc cit. p. 94 95

Olaum favorem multum deprædicans. Hic autem eſt *Olaus*, cognomento *Hvíta-ſkálld* i. e. Albus Poëta, *Snorronis Sturlæi* ex fratre Theodoro nepos, cujus in citato *Chron. magno Islandiæ*, et *Haqvini grandævi* Norvegiæ Regis *Vita* non rara mentio incidit. Vixit is Valdemaro II. Daniæ, Haqvino grandævo Norvegiæ, Erico balbo Sveciæ, Regibus, Skuloni Norvegiæ Duci, et Domiti Canuto, Haqvini Galini filio, familiaris Poëta, uti ex *Catalogo Poëtarum Septentrionis* patet, obiitqve 1259, uti *Annales Regii* 76), *Reſeniani*, *Flateyenſes* et *Chartacei* teſtantur. Illi, ſi qvis prædictum de literis literarumqve accidentibus tractatulum vindicaret, parum forte a vero deflecteret. Confirmat hanc conjecturam *Olai* cujusdam, qvi ſine dubio idem eſt, *regulæ grammaticæ*, in controverſa hactenus *Eddæ* parte bis allegatæ, unde in hac materia clarum exſtitiſſe liqvet. Nec impedit qvod *Codex Wormianus* tractatulum huncce, qvaſi ſub *Eddæ* auctoris nomine venditet; facile enim ab imperito, argumenti ſimilitudine illecto, in *Eddæ* textum poſtea adſciſci potuit, qvaliter a liberariis ſæpe peccatum eſſe nemo ignorat; et certe *Codicem Wormianum* ab indocto exaratum eſſe, præter alia arguit, qvod partem illam, de qva hucusqve disputatum fuit, medio libro inſeruerit, cum ultimo loco poni debuiſſet. *obs. Olaus Hvita-Skálld.* et *Snorro Sturlæus* de arte Poëtica qvidem ſcripſerunt, qvorum tractatus, ſed mutilos, in membrana poſſideo, et *Olai* certe eſt gnoma illa Valdemari puta II, ſed hæc omnia poſtea compilavit is, qvi *Codicem Wormianum* exaravit, multaqve de ſuo addidit in principio et fine 77).

Hanc

76) apud *Langebek.* l. cit. p 102.

77) Hac obſervatione, quam b. autor poſt adjeciſſe reperitur, animo, ut videtur, ad hujus ductum, ulterius illuſtrandi qvæ de *Edda*, et ſpeciatim *Skaldæ*, autore primum ſcripſerat, indicatur fragmentum illud Membranaceum prorſus egregium, ſeculi XIV initio exaratum, et in Bibliotheca Legati N. 748 in 4to adhuc obvium, cui eadem, qva Codex ipſe ſcriptus eſt, manu, ſed rubro atramento, hæc, lemmatis in modum, inſcripta leguntur: "Hær ær lykt þeim lut bókar, ær Olafr þordarſon (Hvítaſkáld) hæfr "ſamanſatt. Upphæfr ſkalldſkapligar kenningar, æptir því ſem fundizt hæfer i kvædum "höfud-ſkállda, oc Snorri hæfer ſidan ſamanfært oc ſætt i. e. *Hic finitur illa pars Libri*

Hanc ſæpe dictam *Eddam* locupletiorem exſtitiſſe volunt *Stephanius* not. in Sax. p. 16, ac ibidem ab eo allegati *Magnus Olai* et *Brynjolfus Svenonius*, qvorum primi hæc ſunt verba "Imprimis cum (*Saxonem*) aliam *Eddam*, antiqviorem "videlicet, et fabuloſis narrationibus inſtructiorem, habuiſſe ea, qvam hodie tanto-"pere ſuſpicimus et admiramur, nullus ambigo." Scilicet hæc credidit *Stephanius* eo, qvod *Saxo* de Diis multa narraret, qvæ in noſtra *Edda* non inveniuntur. *Magni Olai* ratiocinium tale eſt. "Ex veterum Rhythmis, ut etiam appellationibus "Aſarum nonnullis, et imprimis *Odini*, et aliarum deniqve rerum apparet, aliam "fuiſſe *Eddam antiqviorem*, aut volumen fabularum ab ipſis Aſis confectum, aut "eorum nepotibus, qvod interierit, et cujus hæc noſtra *Edda* aliqvale ſit compen-"dium, qvia nominum pauciſſimorum, qvæ *Odino* ex variis caſibus indita ſunt "plurima, ut *Edda* profitetur, ex ejus fabulis reddi poteſt ratio, nec etiam plurium, "qvæ ibi occurrunt, appellationum." Non minus a *Brynjolfo* 78 periiſſe deplorantur "ingentes theſauri totius humanæ ſapientiæ, conſcripti a *Sæmundo ſapiente*, "et imprimis nobiliſſima illa *Edda*, cujus vix milleſimam partem reliqvam nunc "præter nomen habemus, atqve hoc ipſum, qvod habemus, omnino perditum fuiſ-

 "ſet,

Libri (ſc. de arte Poetica) *qvam Olaus Thordi (Albus Poëta) compoſuit. Incipiunt* (vero) *appellationes poëticæ, uti in carminibus poetarum primariorum inventum eſt, formatæ, qvas Snorro poſtea collegit et compoſuit.* Qvæ verba, qvamvis a duumviris noſtris *Suhmio* (Crit. Hiſt. af Danm. T. II. p. 660) et *Schönningio* (Præfat. ad Tom. I Heimskringlæ pag. x.) dudum in lucem producta ſint, non incommodum viſum eſt integra hic repetere, utpote ad rem præſentem proprie pertinentia. Teſtimonium enim præbent, ob Codicis antiqvitatem, recenti tam *Snorronis* qvam *Olai* memoria non multo inferiorem, magni utiqve faciendum, qvod uterqve horum, et primum qvidem *Snorro* (nam iſtud *ſidan* v. *poſtea*, non ad *Olaum*, qvi primo nominatur, ſed ad *poetas primarios* antiqviores, qvorum proxima mentio, referendum eſt) de arte poetica ſeparatim ſcripſerit. Horum autem ſcripta, et qvidem hæc ipſa, fundamenti loco eum ſubſtraviſſe, qvi partem Eddæ recentioris poëticam, qvalem eam hodie habemus, concinnavit, utraqve conferendo deprehendi, qvod etiam qvilibet, cui volupe eſt, facile experiri poterit. E.

78) ibid. pag. ſeqv.

"ſet, niſi *Snorronis Sturlæi* epitome umbram potius & veſtigia, qvam verum cor-"pus *Eddæ* illius antiqvæ, reliqva feciſſet." Libere admodum hæc pronuntiant viri eruditiſſimi, opinione illa inducti, qvod Septentrio longe ante Chriſtiani dogmatis profeſſionem libros habuerit, qvam ex ſinceris antiqvitatibus adſtrui poſſe valde dubito; Contrariam potius ſententiam, nempe ſeptentrionales, ante chriſtianam religionem huc invectam, ne literas qvidem (Runas excipio) noviſſe, utpote non levibus argumentis probabilem, pluribus, ſi loci anguſtia concederet, defenſurus. Relationum autem non ſcriptarum, qvas de rebus tam poëticis qvam hiſtoricis ſedula calluit antiqvitas, bonam partem interiiſſe, earumqve multas ad *Saxonem* perveniſſe, qvæ nos hodie latent, nemo, niſi in antiqvitatibus cæcus, et in *Saxonem* iniqvus, negabit; fabulas vero poëticas, ſcriptis antea comprehenſas, periiſſe, facilius dicitur, qvam probatur. Vixerunt qvidem in Septentrione, ante chriſtiani nominis et literarum notitiam, non pauci Poëtæ, qvorum permulta carmina adhuc ſuperſunt; ſed qvi, in operibus ſuis lepore poëtico condiendis, relationes et regulas omni ævo inter Poëſeos ſtudioſos memoriter conſervatas, ſecuti ſunt. Non igitur ſæpedictus *Eddæ* auctor aliam *Eddam*, ſe antiqviorem, in compendium redegit, uti *Brynjolfus* credidit, nec "Sæmundinam illam priſcam interpolavit," certoqve conſilio ad Poëſin accommodavit, ut loqvitur *Stephanius* Not. in Sax. p. 93- 94; ſed magis, artis poëticæ promovendæ cupidus, omnia, qvæ ſua ætate exſtiterunt, carmina diligenter luſtravit, indeqve fabulas poëticas ſolerti acumine decerpſit, relationibus poëticis, ad illius tempora demiſſis, non raro adjutus; qvæ cum ſæpius deficerent, non mirum, ſi non omnia pro poſterorum deſiderio explicare potuerit; nec diffitendum, accuratis veterum carminum lectoribus Spicilegium adhuc relictum eſſe, ſi talibus ingenium exercere uſui eſſet. Unicum tantum exemplum ex *Sturlæ Theodori*, Seculi XIII Poëtæ, carmine proferam, qvod *Haqvini Grandævi* Norvegiæ Regis *Vita* tale nobis conſervavit:

"Þar ſigrhlióþ	*Ibi victoriæ carmina*
"Syngva knáttu	*Cecinerunt*

"Hardla

"Hardla hvell	*Admodum ſonoro*
"Hvörſum munni	*Acuto ore*
"I Her-faur	*In expeditione*
"Höfuds-manna	*Principum,*
"Haugna mans	*Högnicæ virginis* (Hildæ Högni filiæ).
"Hlyrna Díſir i. e.	*Oculorum Deæ.*

Senſus carminis eſt, ſagittas et miſſilia, qvæ *Hildæ oculorum Deas* vocat, Regi victoriam conciliaſſe. Prolixam autem de Hedino, Högno, et ejus filia Hilda fabulam *Edda* recenſet, ex qva tamen hæc phraſis neutiqvam explicari poteſt. Prolixius dictam fabulam perſeqvitur *Högni et Hedini Vita,* ubi additur, Hildam bellum inter Hedinum et patrem ſuum e loco qvodam ſpectaſſe, eorumqve prodigioſam pugnam deploraſſe. Sed neqve exinde aliqva lux obſcuræ locutioni mutuari poteſt. Conjectura itaqve hic valebit, fabuloſam inter Poëtas traditionem olim fuiſſe, lacrymas Hildæ in ſagittas, bellum Hedinianum aucturas, transmutatas eſſe. Talia forte ſæpius occurrunt, qvorum recenſus hujus loci non eſt.

Anteqvam autem ab Edda disceſſero, de *titulo* illius pauca annectere libet. Exciderat fere mihi inſcriptionem ejus dubiam videri, anteqvam in bina Seculi XIV carmina, ubi ſolum hanc *Eddæ* vocem offendi, incidiſſem, qvorum prius ab *Arna Jonæ filio* Abbate Mukethveräenſi, conſecrato 1371, in Islandia de *Sto. Gudmundo* compoſitum, Poëticam artem vocat *Eddu-liſt.* Alterum, vulgo *Lilia* dictum, incerti fere auctoris (dicitur *Eyſteinus* *) præcepta Poëtica *Eddu-reglur* nuncupat. Sed et hinc haud obſcure colligitur, dictam vocem *Edda*, non librum poëticum, ſed ipſam Poëſin vel doctrinam poëticam ſignificare, cum ars metrica longe ante conſcriptam *Eddam* in uſu fuerit, ac ideo a libro, ſeculo primum XIV, ut ſuperius monſtravi, compoſito, denominari non potuerit. Unde autem Poëſis ita dicatur, non

c 3 facile

*) de eo jam plura docuit celeb. *F. Johannæus* Hiſt. Eccl. Island. T. 1. et 11 ubi etiam Carmen *Lilia* p. 398 etc. integrum legitur E.

facile eſt indagatu, nec niſi per ſolas conjecturas expiſcandum. Vocem iſtam in veterum arctoa lingva *proaviam* ſignificare recte tradit *Gudmundus Andreæ* (in Lex. Island. 79), cui fere conſentit *Helvaderus* in *Onomatetymologico:* "*Edde, ait, in Friſia dicitur patris vel matris mater.* Hinc *Gudmundus* librum *Eddam* qvaſi Poëſeos et paraphraſium matrem denominatam eſſe arbitratur. Ego vero ſæpedictam voculam, præcipue cum librum ipſum, uti mox dictum, non denotare videatur, illuc referre neqveo; nec ad *atta*, qvod Gothis olim patrem ſignificavit, uti *Joh. Reſenium* voluiſſe ait *P. Reſenius* Proleg. ad *Eddam Island.* 80). Multo minus huc pertinet qvod *Helvaderus* libro citato ſcribit: *Edda in Livonia* (Holſatia, Flandria, Pruſſia de ſuo addit *Gudmundus*) *nomen proprium mulierum eſſe*; Neqve *Hetha Saxonis Grammatici* (qvam *Gudmundus* rectius *Eddam* vocari fingit, cum in *Haraldi Hildetanni Vitæ fragmento* 81) *Heiþr* dicatur) huc qvicqvam facit, priusqvam *ſcriptores*, qvi illam in *fabulis Mythologicis inſigniter peritum fuiſſe, adeoqve ejusmodi fabulas poſt ſe reliqviſſe plurimas* aſſerere traduntur, monſtrari poſſint 82). *Magni Olai*, viri alias eruditiſſimi, ſententia, de *Edda* ab *edo* derivanda, refutari non eget. Nec plauſibilior eſt etymologia a *Biörnone* de *Skardzá* olim producta, qvod *Edda* ab *Odde*, *Sæmundi* multiſcii prædio, denominata ſit, utpote a *Sæmundo*, ut ille credidit, coepta, a *Snorrone* perfecta. Metuo autem, ne, dum ab aliorum conjecturis diſcedo, ipſe ad pejores delabar. Ut vero cum cæteris aliqvid et audere liceat, antememoratam dictionem ab *Oþr*, vocula maſculina, deduco, qvæ ſapientiam vel rationem primitus ſignificat. *Völuspá:* Oþ gaf Hænir ɔ: *rationem* (homini recens creato) *dedit*

79) voce *Edda*. 80) g 4. pag. 2. 81) Sagobrot ed. Peringſk. p. 21. 22.

82) forte *Gudmundo* et aliis hac occaſione in mentem venit, *Heidr* v. *Heiþr*, Sagæ v. Volæ nomen, *Johanne Olavio Grunnavicenſi* obſervante, in *Fridthiofi vegeti vita*, qvin in ipſa *Völuſpá* obvium, qvo ad hanc opinionem inducti ſunt. E.

dedit *Hænerus*. Ejusdem originis vocabulum *æþi* in neutro gen. depromit Oda *Vafþruþnismál:* æþi þer dugi i. e. *ſapientia tibi auxilietur.* Hinc, cum in Poëſeos ſtudio maximum olim artificium conſiſteret, Poëmata eodem nomine *Oþr* apellata ſunt; *Theodorus Kolbeinſon* in *Olai Tryggvonii Vita:* Oþr vex ſkálldz i. e. *augetur carmen Poëtæ.* Atqve ex hac maſculinæ vocis *Oþr* ſignificatione foemininum *Edda*, idem denotans, prognatum eſſe reor, cum ex maſculinis dictionibus foemininas ejusdem ſignificationis derivari, in antiqva ſeptentrionis lingva freqvens ſit; e. gr. ab *höttr* maſc. capitis geſtamen, fit *hetta* foem. idem; a *köttr* maſc. felis mas, *ketta* foem. felis foemina; ab *hallr* maſc. lapis, *hella* foem. idem, et ſimilia. Nec vocalium in *óþr* et *Edda* diverſitas qvidem impedit. Ita enim a *köttr*, *höttr* ſuperius dicuntur *ketta*, *hetta*. Sic a *gódr* bonus *giæþi*, vel, ut ſæpe ſcribitur, *geþi* res bona, poſſeſſiones; a *broþir* frater, *bræþr* vel *breþr* fratri dat.; a *ſkoþ* noxa, *ſkeþr* nocet, et innumera alia 83). Cæterum þ. et *dd* non raro inter ſe mutari, in vocula *ſaddr*, ſatur, apparet, qvam *Hymisqviþa ſaþr* effert: áþr ſaþir yrþu i. e. *antequam ſaturi fierent* 84); item *Harbars-lióþ:* ſaþr em ec enn þeſſ i. e. iſtius etiamnum ſatur ſum. Similiter a *mæþi*, laſſatio, venit *mæddr*, feſſus; a *ſtaþr*, locus, *ſtaddr*, conſtitutus vel ſitus; a *ſkaþi*, damnum, *uſkaddr*, indemnis; ab *háþ* illuſio, *hæddr*, illuſus; a faþir, pater, *ſamfeddr*, *qvi eundem cum alio patrem habet*, et ſexcenta alia, veteris lingvæ gnaris nimis nota, qvos ſolos hujuſce meæ conjecturæ judices.

83) in Schedula addidit: *þollr* maſc. in foem. *þella* ex *Kormaks Saga*, et: *ſtaddr á ſteddu* ex *Grettis Saga*. E.

84) locus hic *Hymisqvidæ* omni exceptione major non eſt; præſtat enim, et nexui orationis multo melius convenit *Saþir* ibi pro: *ſannir* i. e. *certi* accipere, uti in hac noſtra editione pag. 118 factum eſt. Teſtimonium vero carminis *Harbarzliod*, qvod ſeqvitur, rem ſatis evincit, cum plurima ſimilia facile addi poſſint, ſi opus eſſet. E.

dices agnofco, gratias habiturus, fi qvis verifimiliorem produxerit, ipfe nec minus, fi qvando melius erudiri contigerit, ab illa fponte receffurus. Qvamvis autem vocem *Edda*, in prædicto *Arnæ Abbatis* carmine, librum, ita vulgo nominatum, non denotare, probaffe mihi videar, attamen ei *Eddæ* titulum penitus abrogare nolo, etiamfi aliqvantum depravatum effe credam, adeo ut qvi nunc *Edda* dicitur, olim *Eddu-bók* i. e. *Poëfeos liber* vocatus fit, qvaliter et a *Biörnone* de *Skardz-á* femel allegatum invenio; qvem et forte librum nonnulli *Skállda-bók* i. e. *Poetarum Librum* vocitarunt, unde *Skalldæ* nomen, qvamvis parti tantum ejus hodie aptatum, provenire potuit, non fecus ac *Originum Islandicarum Liber* caftrato nomine *Landnáma* vulgo dicitur, qvem membranæ Refenianæ infcriptio et *Thorgilfi Plagipedis Vita Landnáma-bók* i. e. *terræ* (Islandiæ) *occupationis librum* multo rectius vocant; ut reliqva hiftoriarum Islandicarum nomina, veluti funt: *Vatnzdæla*, *Laxdæla*, *Eyrbyggia*, contra membranarum fidem nimis infcite detruncata, prætercam, pro qvibus *Vatnzdæla-Saga*, *Laxdæla-Saga*, *Eyrbyggia-Saga* i. e. *Vatnsdalenfium*, *Laxdalenfium* etc. *hiftoria*, omnino reponi debent.

Eddicis hifce, *Sæmundi* nominis occafione, nimis forte prolixe explicatis, *Annales* fuccedunt, ab ejusdem *Sæmundi* fundo *Odda-Annalar* i. e. *Oddenfes Annales*, vel, ut aliis placet *Oddveria-Annalar* i. e. *Oddenfium Annales* vulgo dicti, qvi in Chartaceo exemplari, mihi ex Islandia transmiffo, ab initio mundi incipiunt, ac in anno chrifti 67 definunt. Tractant autem antiqviffima regnorum Hebræorum, Affyriorum, Perfarum, Græcorum, Latinorum, et omnium fere nationum primordia, ac regnantium apud varias gentes feriem tradunt, vitas infuper clarorum virorum aliasqve memorabiles res non raro adjungentes. Hos Annales *Sæmundum multifcium*, ex lingva Latina, in Islandicam, qva fcripti funt, convertiffe, infcriptio claris verbis afferit; claufula vero, eundem illos Latine compofuiffe, ac alium aliqvem Islandice poftea transtuliffe, non leviter innuit. Sed qvales nunc funt *Sæmundum* nec Latine nec Islandice confcripfiffe certum eft, cum ex pluribus, fe antiqvioribus,

oribus, consarcinatos esse, ex ipsis clare liqveat; et qvidem nuper passim interpolatos satis evincit stylus passim plane recens, et omnium luculentissime illa, qvæ ad annum mundi 3513 habent, Græciam scilicet ob bella inter Laconas et Athenienses non secus ac Islandiam ob dissidia inter Ögmundum & Jonam episcopum, libertatem priscam amisisse. Accedit qvod *Danum* A. M. 2598 Daniæ, et *Magogum* circa A. M. 1800 Sveciæ, primos Reges faciant, eorumqve successores ex mente *Saxonis* et *Joh. Magni* proferant, qvæ a nupero qvodam superiore seculo assuta esse non ignorare potest, qvi antiqvis Islandis, de Daniæ et Sveciæ Regum catalogo, cum dictis scriptoribus non convenire novit. Interea tamen fatendum, multa in his annalibus reperiri, qvæ non ita pridem elaborata esse, dictio non nova arguit. Hæc an *Sæmundus* scripserit, nec ne, ex tacentibus antiqvitatibus nihil concludi potest: qvod non fecerit, argumento, ab aetate illius desumto, superius probabile reddidi. Qvicqvid sit, negari non potest, eorum auctorem suo tempore docti nomen meruisse, qvamvis hæc cum cæteris, dictis annalibus contentis, omnino sint indigna, qvæ hodie legantur. Nihil itaqve de dictorum *Annalium* antiqvitate dicendum habeo, nisi qvod illorum exemplar, æqve ac hoc interpolatum, *Biörnoni* de *Skardzá* ad manum fuisse, ex opere illius de *Runis*, scripto 1642, videam, ubi eos allegat, ac, citra ullum ex antiqvitate productum testimonium, a *Sæmundo* compositos esse dicit. Ejusdem *Sæmundi* Annales indigitat *Runolfus Jonas*, ubi ex *Annalibus Oddverianis*, ut ille vocat, A. S. F. i, e. auctore *Sæmundo Fróda*, refert, Norvegorum familias Anno 874 Islandiam primum occupare coepisse. Cum autem meum exemplar, uti antea dictum, annum tantum christi attingat 67, illud, qvo hic usus est, completius fuisse oportet; nisi, qvod magis credo, allegata hæcce, qvippe in omnibus Islandiæ Annalibus occurentia, ex alio qvodam exemplari descripserit *Runolfus*, qvod *Sæmundum*, virum inter Islandos nimis celebrem, confecisse forte existimavit. Ad præscriptam Runolfi traditionem ni fallor respexit *Gudmundus*, dum Præfat. in *Völu-spá* ed. Hafn. 1673 85), et ex eo *Resenius* Præfat. ad Lex. Isl. *Gudmundi Andreæ* 86),

d *Sæmun-*

85) Lit. b. pag. 2- 3. conf. supra not. 44 et 65- 86) pag. 12.

Sæmundum Annales ſev chronicon ab orbe condito usqve ad ſua tempora conſcripſiſſe aſſeruit, illum vero diſcendi gratia in Germaniam tranſiiſſe, Coloniæ ad Rhenum (Moenum corrigo) gymnaſium triennio freqventaſſe (Lutetiæ *Sæmundum* adoleviſſe ſcribit *Brynjolfus* in conjectancis in Sax.), in Islandiam reducem Scholam qvalemcunqve in prædio ſuo erexiſſe, literasqve docere coepiſſe, nec non mox dictum *chronicon* latinis ut plurimum literis exaraſſe, cum Runica tantum literatura antea in uſu fuerit, literamqve ex Runicis (þ intelligit) necesſario retinuiſſe, ac, ne illius uſus et valor peculiaris ab idiomatis commoditate periret, alphabeto Latino ad finem ſubjunxiſſe. Qvæ loco cit. memorant *Reſenius*, *Gudmundus*, & *Runulfus* Ling. Sept. elem. aſſert. 3 vulgares Islandorum relationes magis qvam vetuſta documenta ei ſubminiſtrasſe puto. Illa autem, qvæ de *Saemundi* a magiſtro ſuo diſcesſione ibidem tradit, magiſtrum nempe illum, in patriam revertere volentem, ſummopere tardasſe, tam qvod ſqvalidam illam terram tam perito viro omnino putaret indignam, tam qvod ingenioſa ejus opera ipſe frui deſideraret; *Sæmundum* vero a magiſtro, arte eluſo, ſe avulſisſe, tandemqve eluctantem ſolum vertisſe, ex *Biörnonis* de *Skardzá* antedicto opere Runico fideliter deſumſit. Is vero eadem extraxit ex inſulſa fabula, qvibusdam *St. Jonæ vitæ* exemplaribus inſerta, qvæ *Sæmundum* maternam lingvam nomenqve ſuum, ac omnia, qvae in patria egerat, oblitum fuiſſe perhibet, *Jonæqve* epiſcopo, in peregrinatione Romana conſtituto, obviam factum, *Kolli* nomen, a Magiſtro ſcilicet inditum, profesſum esſe, *Jonam* autem, divinitus edoctum, eum novisſe, nomenqve genuinum ac res in pueritia peractas ei in memoriam revocasſe, utrumqve deinde, abſente magiſtro, diſcipulum alias dimittere nolente, fuga abiisſe; hunc vero, ex aſtrorum inſpectione, de abitu eorum certiorem factum, illos continuo ſectutum esſe, *Sæmundum* autem, magiſtri iter ſimili peritia ex aſtris videntem, calceum aqva refertum capiti ſuo impoſuisſe, qvo ſtratagemate magiſtrum, cœlum verſus ſpeculantem, eluſum, diſcipulum ſuum aqvis ſubmerſum credidisſe, ſed mox,

demto

demto calceo, reiqve veritate ex aſtris comperta, eos iterato inſecutum esſe, usqvedum *Sæmundus* calceum ſangvinis plenum capiti ſuo denuo ſuperimpoſuit, qva mutatione in cœlo viſa, magiſtrum, qvaſi de diſcipuli nece certum, domum rediiſſe, *Sæmundum* autem cum *Jona* evaſisſe 87). Puderet aniles haſce nugas adſcribere, niſi partem earum alios in *Sæmundi* vita antea tetigisſe viderem. Decreſcente vero apud Islandos antiqvitatum notitia, tanta invaluit *Sæmundiani* nominis celebritas, ut qvicqvid in iis docte, qvicqvid accurate elaboratum fuerit, illi, fere ſine ulteriori disqviſitione, adſcribi conſveverit 88). Qvibus famæ viribus inter plures obrutus antedictus *Bjornus* de *Skardzá* in opere ſuo Runico *Sæmundi* labores hiſtoricos ni-

 mis

87) gemina huic Fabulæ cenſeri debet altera, qvam vir b. in Schedula adjecta annotavit hoc modo. "*Compendium hiſtoriæ univerſalis,* qvod mihi eſt in 4to majori:" hann (Adam) var LX at hæd, epter Sögu *Sæmundar*, hann var ſkapadr epter likneſkiu ſiálfs Guds at likams formi, hafandi CCXL og átta bein, og CCC og LX æda i. e. *Ille* (Adamus ſcilicet) *LX ulnas altitudine æqvabat, ſecundum relationem* Sæmundi, *creatusqve erat ad imaginem Dei ipſius, qvâ formam corporis,* CCXLVIII *oſſa, venarum vero* CCCLX *habens.*" ad qvæ vir b. "An ergo nugator hicce impie credidit, Deum tot oſſibus et venis conſtare, et humana forma præditum eſſe. *Sæmundum* certe Sacerdotem ſaniores de immenſo et æterno ſpiritu opiniones foviſſe indubitanter credimus. incredibile (ſcilicet) eſt Sæmundum ita rudem fuiſſe, ut hanc ſtultitiam aſſereret; potius ſtatuendum erit compendii hujus ſcriptorem (*Sæmundi* nomine) nugis ſuis auctoritatem addere voluiſſe."

88) exempli loco vir b. in Schedulis ſolutis annotatum reliqvit: *Niali Vitam* a *Sæmundo froda* compoſitam eſſe qvidam volunt, neſcio qvibus innixi argumentis" (inter hos inprimis memorat *Biornonem* de *ſkardzá* tam in *Commentario in Egilli Skallagrimii Höfudlauſn* ſ. *Redemptionem capitis* Stropha: *varat villur ſtadar*, qvam in *Centone* ſ. excerptis ex *Libro Origg. Island.* et aliis antiqvis hiſtoriis, ubi præterea addit: *Sæmundum* magnam partem *Vitæ Olavi Tryggvonii* Norvegiæ Regis compoſuiſſe). "*Sæmundum Fróda* auctorem eſſe *Hálfsrecka-Sögu* (Halfi Regis Vitæ) ſibi videri ait is, (absqve dubio *Gudmundus Olai)*, qvi conſignationem fecit Svecice librorum Islandicorum ab *Helgone Olai* Stockholmiæ exaratorum."

mis celebravit, ſuisqve inibi poſitis verbis *Thormodo Torfæo*, viro in antiqvitatibus hodie verſatiſſimo, illa, qve ex ejus ser. Reg. Dan. Nobiliſs. allegat *Bartholinus* Antiqv. Dan. p. 192, ſcribendi anſam dedit. Hæc *Torfæus*, Biornonem fere ſecutus, juvenis ſcripſit, qvæ qvod hic commemoraverim, illum, pro ſuo candore æqve laturnm confido, cum in ejus offenſionem ne verbum qvidem dictum velim. Sed de *Sæmundo* disſerendi hic tandem finis eſto, cui vere contigerunt illa Poetæ:

Omnia poſt obitum fingit majora vetuſtas,
Majus ab exeqviis nomen in ora venit.

VAF-

ſtari. vid kvnar þv verr en vætt ne goðo gamþv grido þ.
Oþu ok oþu tia ſol ok oþ olu vaxt þ tár ne trega. ſerto niþr
en ec mun ſegia þ ſvaran ſvſ breca. ok tvenan trega. Tra
mar gneyppa þic ſco gerſtan dag iotna gorþo i. til hrim
þurſa hallar þu ſkt hverian dag kranga kosta laus kranga
coſta von. grat at gamni ſkaltu igogn hafa ok leida m; ta
rom trega. Meþ þurſi þrihavfþoþo þu ſkt e nara eþ ver
laus va. þitt geð gripi þic morn morni ver þu ſe þiſtil ſa er
v þrunginn i avn ofan verþa. Til holtz ec gecc ok t' hraſ vidar
gambantein at geta gambantein ec gat. Reiþ e þ oþin reiþ
er þ aſabragr þic ſkl freyr fiaſc. en firin illa mer en þu
fengit heft gamban reiþi goda. Heyri iotnar heyri hrim
þurſar ſynir ſuttunga ſialfir aſliþar. hve ec fyrbyd hve ec fyrir
banna manna glaum mani manna nyt mani. Hrimgrimnir heit þurs
e þic hafa ſkl fyr nagrindr neþ. þar þ vilmegir a viþar ro
tom geita hland gefi. Ӕðri drycio fa þu aldregi mer af þi
nom munom. mer at minom munom. Þurs riſt ec þ ok þria ſta
fi ergi ok æþi ok oþola. ſva ec þ af riſt ſem ec þ a riſt ef gorax
þarfar þs. Heill ver þu nu heldr ſvein ok tac viþ hrimcal
ki fullom forns miaþar. þo hafþa ec þ etlaþ at myndac al
dregi vnna vaningia vel. Orindi min vil ec ol vita adr
ec riþa heī heþ. ner þu a þingi munt enom þroſca nenna niar
þar ſyni. Barri heitir er vit baþir vitom lunde logn fara. en
en eptir netr ix. þar mvn niarþa ſyni gerþr vnna gamans. Þa
reiþ ſcirn heī. freyr ſtoþ vti ok q'ddi hā ok ſpurþi tiþinda. Segþu
m þ ſc. aþr þu verpir ſaudli af mar ok þu ſtig feti framar
hvat þu arnaþ i iotun heīa þis eþ mīſ munar. Barri. h. l. e.
vi. l. l. e. e. n. n. þ. m. n. ſ. g. v. gamanſ. Laung e nott langar
ro tver hve ū þreyiac þriar. opt m manaþ minni þotti
Þor for or auſtr Harbarz lioð en ſia halp hyp nott.
vegi ok kō at ſundi eino aþrō megō ſundzis var
ferio karlin m; ſkipit. Þor call. Hver er ſa

VAFTHRUDNISMAL.

A

CONTENTUM.

Hæc Ode, qvæ inter Eddicas in Codice Regio qvarta eſt, ad modum colloqvii, majoribus adamati, iter qvoddam deſcribit, ab *Odino*, ſub *Gangradi* nomine latente, ad *Vafthrudnem* Gigantum, ſed ſine dubio Jotunorum vel Jotorum, qvendam Principem ſuſceptum. Cujus itineris hic erat finis, ut certarent, experirentur, demonſtrarent, uter ſapientior haberetur. Multis igitur qvæſtionibus ultro citroqve motis, ſolutisqve, plurima, qvæ majorum in religione dogmata continent, proponuntur. Sunt ſc., qvæ eorum Cosmogoniam, ut ſtrophis XXI. XXIX. XXX. XXXIII. illuſtrant. Sunt, qvæ eorum de mundi interitu ideas docent ſtroph. ſc. XIX. XLV. XLVII. XLIX. LIII, & hominum poſt mortem conditionem Stroph. XL. Sunt alia deniqve, qveis rerum naturalium ratio exponitur, ſtroph. nempe XII. XIV. XXII. XXV. XXVII. XXVIII. XLII. XLV.

I. ODINN.

I. ODINN.

Ráþ þv mer nv Frigg. 1)
allz mic fara *a*) tíþir
at vitia *Vafþrvþnis.*
forvitni micla
qveþ ec mer á fornom ſtavfom
viþ þann inn alſvinna iotunn. 2)

I. ODINUS.

Da mihi conſilium 1) *Frigga!*
Siqvidem cupio
Inviſere VAFTHRUDNEM:
Aviditatem magnam
Profiteor eſſe mihi contendendi de antiqvis literis (myſteriis)
Cum omniſcio iſto 2) *gigante.*

A 2 II.

a) al liſtir.

---

1) *Frigga*, *Fiörgvini* filia, conjux *Odini* erat *Reginaqve* coeli. vid. Mythol. III & XXX. coll. cum illuſtriſſ. Dni *P. F. Suhm* ſcripto *de Odino.*

2) Per *Jotnos*, majores noſtros, non modo homines, ingentia corpora, ſed etiam dæmones, genios, ſemideosqve, intellexiſſe neceſſum eſt. In priori ſignificatu nobis adhuc ſumitur, ut olim; unde *Jötunheimr* Jötunorum patria. Deos autem, ſed medioxumos, fuiſſe ex Stropha XXXVII infra, ubi de *Hræſvelgo*, Ventorum patre, qvi *Jotunn* apellatur, agitur, facile patet. conf. *Edd.* Mythol. IV. de *Ymero.* Nec obſtat illa negans, *Ymerum*, pro Deo, habitum fuiſſe; ſcilicet ex plebe minorum deorum eſſe potuit, nec tamen divino cultu celebratus. Ita apud *Ovid. Jupiter.*

Sunt mihi *ſemidei.* ſunt ruſtica NUMINA Nymphæ
Fauniqve, *Satyriqve*, & monticolæ *Sylvani.*
Qvos coeli — — nondum dignamur honore.

Reſpondent igitur *Jötni* Græcorum *Titanibus*, qvos non ſolum *Heſiodus* in θεογονια. v. 640. ſed ipſe Ζευς v. 640. ibid. Θεȣς apellant. Inter hos atqve *Gigantes*, contra *Heſiodum* l. c. v. 207. coll. cum v. 185. & *Diodor. Siculum* Lib. V. p. 327. qvos ſeqvuntur *Procopius Gazæus*, *Albericus Philoſophus*, & *Servat. Gallæus* &c. eos confundentes, hoc diſcriminis eſſe docet *Servius* ad *Æneid.* L. VI. v. 580. qvod "*Titanas* contra *Saturnum* (*Terra*) genuerit, *Gigantes* poſtea contra *Jovem*, & ferunt fabulæ *Titanes* ab irata contra Deos *Terra* ad ejus ultionem creatos, unde & Titanes dicti ſunt απο της τισεος ɔ: ultione." Sed cum in his differentia ſpecifica nulla adſit, crediderim *Titanes* cum *Gigantibus* eosdem eſſe, qvod vel communes utrisqve natales, forma, mores, ſat ſuperqve evincunt. Diverſa cæterum nomina, diverſis temporibus, uni eidemqve genti, data eſſe conſtat.

II. FRIGG.

Heima letia
ec munda heriafaudr 3)
í gaurdom goþa,
b) þvíat engi iotvnn
ec hvgþa iafn ramman,
ſem VAFÞRVÞNI, vera.

II. *FRIGGA.*

Domi manere ſvaderem
3) *Heroum Patri*
In manſiònibus Deorum;
Nullum enim gigantem
Ominor fortitudine parem
Vafthrudni eſſe.

III. ODINUS.

Fiölþ ec fór, 4)
fiölþ ec freiſtada,
fiiöþ ec reynda Regin;
hitt vil ec vita,
hve VAFÞRVÞNIS
ſala-kynni ſe.

III. *ODINUS.*

Multa obivi, 4)
Multa expertus ſum,
Multa tentavi divinarum virtutum;
Scire igitur cupio,
Qvalia VAFTHRUDNIS
Domicilia ſint.

IV. FRIGG.

Heill þv farir,
heill þv aptr komer,

IV. *FRIGGA.*

Salvus ito!
Salvus redito!

Heill

(*b* þvi engi. L.

3) *Heria-faudr* ſ. virorum Heroumqve pugna fortium Pàtrem Odinum vocat Eddæ Myth. III. Fieri etiam poteſt, ut *Heriar*, hic ſint illi *Einheriar* ɔ: Monoheroes, Valhallæ cives in Myth. XXXV. *Ein* per apocopen ablato. Stropha IV. eum vocat *allda-faudr* qvod ſignificare poteſt & Seculorum ɔ: æternum patrem, & hominum genitorem; nam Öld, *Auld* 1. ævum 2. homines eo viventes denotat.

4) *Plurima obivi.* Ex Oda Eddæ Sæmùndinæ *Grimnismálom* conſtat *Odinum* XLII itinera ſuſcepiſſe perſonatum. Etenim hæc, qvæ ſingulis itineribus nomina ſibi dederit, diverſa enumerat. In his *Gangradi* deeſſe miror, niſi pro *Gangleri*, ibi occurrente, legi debeat *Gangradr*, qvod facilis credo. *Gangleri* qvippe nomine latuit olim *Gylvius* Rex Sveciæ, *Odinum* & ſocios exploraturus. Ex omnibus vero ejus itineribus hoc modo ſuſceptis, nota nobis tantum ſunt, qvæ 1) *Vegtams-qvida*, ſæpius impreſſa. 2) *Hervararſaga* Cap. XV. pag. 142. 3) *Grimnismál.* 4) Mythol. Eddæ Snorr. LI. & 5) iter, qvod hæc noſtra, deſcribunt.

Heill þv Afynnom 5) fer.
Öþi þer dvgi,
hvars þv fcalt 6) or alldafavþr
orþom mæla iotvn.

Salvus Deabus 5) *efto!*
Ingenium tibi fufficiat
Ubicunqve opus habueris nofter 6) *æternitatum Pater!*
Verbis alloqvi Gigantem.

V.

Fór þá Oþinn
at freifta orþspeci
þefs inns alfvinna iotvns.
at haullo hann com,
er átti Imsfader. 7)
inn gecc Yggr 8) þegar.

V.

Abiit protinus Odinus
Tentatum colloqviis fapientiam
Omnifcii iftius Gigantis.
Ad aulam venit
Qvam poffedit Gigantum Pater. 7)
Intrat Yggus 8) *ftatim.*

VI. ODINUS.

Heill þv nv Vafþrvdnir!
Nv em ec í haull kominn,
á þic fiálfann fiá.
Hitt vil ec fyrft vita

VI. *ODINU.*

Ave Vafthrudnis!
Jam tuam ingreffus fum aulam,
Te ipfum videndi gratia.
Cupio autem inprimis fcire:

5) *áfinnum* ɔ: interim *Dan.* imidlertid, faa længe, legit Cod. *Reg.* fed placet magis lectio Cod. *Svecici*, qvam retinui. Scilicet *Frigga* de conjuge Deo follicita, anxiaque, optat fibi & Deabus cæteris gaudium, ex felici Odini reditu percipiendum.

6) *Or* pro *vor* nofter, optime apud antiqvos dicitur; hujus loco *viþ* fc. cum *Vafthrudne* habet Codex *Langebeckianus*.

7) *Imsfader* f. ut Cod. *Langeb.* vult, *Ymisfader* ɔ: *Ymeris* Pater, *Vafthrudnem* notat, aut qvia filium habuit nomine *Ymerum*, aut (qvod rectius eft) cum Pater, Princeps, f. Rex effet *Jötnorum*, qvi *Ymero*, (de qvo infra,) editi erant. Adeo ut in una hac voce duo adfint tropi. Metonymia fc. efficientis in *Ymero*, qvi pro effecto, pofteris nempe, ponitur, & Metaphora, qva Pater pro Rege adhibetur.

8) *Yggr.* unum ex *Odini* nominibus, mihi ab at *hyggia* f. *Yggia* curare, attentum effe. Qvod *Odino* f. Deo dignius eft, qvam fi ab *yggr*, *yggilegr* ɔ: fufpecto, timendo, derivetur.

Ef þv fróþer ſer
c) eþer alſviþer iotvnn. 9)

An ſapiens ſis
Omniſciusve Gigas? 9)

VII. VAFÞRUDNER.

Hvat er þat manna,
er í mínom *d*) ſal
e) verpomc orþi á?
Vt þv ne comer 10)
orom haullom *f*) ofrá
nema þv inn ſnotrari ſer.

VII. *VAFTHRUDNIS.*

Qvis ille hominum eſt,
Qvi meis in domiciliis
Alloqvitur me verbis?
Neutiqvam egrediaris 10)
Ex noſtris aulis,
Niſi eo ſapientior ſis.

VIII. ODINN.

GAGNRÁÞR 11) ec heiti,
Nú emc af göngo kominn
þyrſtr til þinna ſala,
Laþar þurfi
hefi ec lengi farit
oc þinna andfánga Jotvnn.'

VIII. *ODINUS.*

GAGNRADUS 11) *nominor,*
Jamqve de via veni
Sitibundus ad tua domicilia.
Hoſpitalitatis indigens
Diu vagatus ſum
tuæqve Gigas! receptionis.

IX.

c) edr Cod. *Ericius.* *d*) ſaulum. *e*) verpo mic. *gloſſa eſt.* *f*) frá C. E. *al* orfrá

9) *Jötnn.* Sunt qvi putant voce *Jotun* ſcomma appellato propinari, ſed ſalluntur, qvod vel *Gagnradus* hoſpes, *Vafthrudnem Jotun* ſalutans, edocet ſtropha hæc & 8, maximum initurus periculum, ſi heröe tanto fuiſſet indignum, conf. Stropha XIX, ubi ſe ipſum vocat Jötunem *Vafthrudnis.*

10) *Neutiqvam egrediaris* &c. Convenit hoc cum Mythol. Eddæ II, ubi *Har* ſ. *Odinus, Ganglero* hoſpiti, Deorum ſapientiam tentaturo, minatur, exitum illi liberum minime conceſſum iri, niſi eo ſapientiorem ſe probaret Diis. Nec aliter hic evenit; ſiqvidem periculum ſapientiæ atqve ſimul capitis ineunt *Vafthrudnis* & hoſpes. vid. *Stropha* XI coll, cum Stropha LV.

11) *Gangrádr* legit Cod. *Eric.* qvod vtiqve rectius; denotat hoc itinere cinctum, viatorem, qvo verba *jam de via veni* tendere videntur. Male vero *Gagnradi* c: conſiliis ingenui nomen ſibi indidiſſet Odinus, qvippe qvi verſutus erat malefidusqve. C. S. legit, *Gagnradir.*

IX. VAFÞRUDNIR.

Hví þv þá GAGNRÁÞR
g) mæliz af golfi fyr?
12) farþv í ſes í ſál.
þá ſcal freiſta
h) hvarr fleira viti
Geſtr, eþer inn gamli þvlr. 13)

IX. *VAFTHRUDNIS.*

Qvi igitur GAGNRADE!
Nos de pavimento alloqveris?
Pete in aula ſedem 12);
Et tunc experiundum erit
Uter plura ſciat,
Hoſpes, *an orator* 13) *ſenecio.*

X. GAGNRADR.

Óauþigr maþr,
er til auþigs kömr,
mæli þarft eþer þegi. 14)

X. *GAGNRADUS.*

Pauper homo,
Qvi divitem adit,
Proferat utilia, *cæteroqvin taceat.* 14)

Ofrmæl-

g) mælir. *h*) hver.

12) Mos fuit majoribus a ptima memotia, ubi perſonas illuſtres & melioris notæ adierunt, honoris ergo coram ſtare, nec niſi juſſu ſedere. vid. Edd. §. 2. "ſtattu frammi ſagdi Hár medan þu fregnar. ſitia ſkal ſá er ſeigir ɔ: *Har Gylfium, dum qværeret, coram ſtare juſſit, addens, dicentem ſedere debere.* Sed hoſpitalitas feſſis qvietem, exoptata hero ſalute, digito monſtravit.

13) *þulr.* ut hane dudum obſoletam vocem intelligamus, opus eſt, ad majorum mores provocare. Hi pigritiem ignaviamqve odio habentes, *ſi otiandum eſſet*, omnes in hoc intendere nervos, *ne otioſi eſſent*, *neqve ſuum otium foret otioſum.* Hinc viri foeminæqve ſenio confecti, & rebus gerendis vires poſcentibus inutiles, ſellularias exercebant artes, in juvenibus erudiendis qvam plurimum occupatas. Sic alii philoſophabantur; alii hiſtorias, & fortia facta virum enarrabant; alii cauſas ferventis ad modum foti, ſed domi ſuæ, perorarunt. vid. *Joh. Erici* notas in *Gunnl. Ormstungæ* vit. pag. 48. & ſeqq. Omnes *þylia* ɔ: orare, perorare, recenſere, repetere, fabulari, dicebantur, ſedi inſidentes ſ. cathedræ illis *þularſtóli* ɔ: cellâ oratoria. vid. *Havamál*, a *þula* prolixus ſermo, oratio. Qvi docendi modus literis antiqvior ſit, neceſſum eſt, imo maxime proficuus, qvippe in Academiis adhuc ſervatus. Hinc *þulr* orator, confabulans. A. S. *þyla*, *þyle* orator occurrit apud *Lye & Manning*,

14) *Proferat utilia* &c. idem *Evripides* apud *Stobæum:*

Ἢ λεγε τι σιγης κρειττον, η σιγην εχε.

Dogma noſtris majoribus proprium, ſapiente dignum, qvi (ut ait *Ennius*) *multa loqvive, tacereve poſſet*, vindicat *Maxim. Tyrius* Diſſert. XV. dicens: "Ἦλθεν εις Ἕλληνας εκ τῆς Σκυθῶν γῆς των εκεῖ βαρβάρων ανὴρ σοφος σοφίαν ὀ πολυῤῥήμονα, ὀδὲ λάλον. αλλ' ην αυτῆς τὸ κεφάλαιον, βιος ακριβὴς καὶ γνώμη ὑγιὴς καὶ λογος βραχὺς, ευςοχος, εοικως ὀ

πελ-

Ofrmælgi micil 15)
hygg ec at illa *i*) geti
hveim er viþ kaldrifiadann kömr.

Loqvacitatem multam
Ominor male ceſſuram eſſe 15)
Illi, qvi cum malevolo rem habet.

XI. VAFÞRUDNIR.

Segþv mer GAGNRÁÞR,
alz þv á golfi vill
Þíns vm freiſta frama.
Hve ſá heſtr heiter,
er *k*) hverian dregr
Dag *l*) oc dróttmavgo?

XI. *VAFTHRUDNIS.*

Dic mihi GAGNRADE!
Siqvidem in pavimento cupis
Tuæ virtutis experimentum dare:
Qvo nomine eqvus iſte inſigniatur,
Qvi ſingulos trahit
Dies ſuper humanum genus?

XII. GAGNRÁDR.

SCINFAXI 16) heiter,
er inn ſcíra dregr

XII. *GAGNRADUS.*

SKINFAXI 16) (*juba ſplendens*) *vocatur*
Qvi ſerenum trahit

dag

i) vegni. C. L. *k*) inn ſkira. i. e. ſerenum P. S. er hveriann dag.
l) dregr drottmaugo. C. S. *alii legunt* of *pro* oc

πελταςῃ μισθοφορῳ απροορατως θεοντι, αλλ᾽ ὁπλίτῃ βάδην ιόντι, καὶ κινυμενῳ ασφαλῶς. Et in hoc non *Pythagoram*, cujus, pergente Tyrio, ησαν λογοι εοικοτες τοις νομοις βραχεῖς καὶ επιτομοι, ſecuti ſunt, ſed e contrario eos Samius ille doctor imitatus eſt. Sed erint, pvi contendant *Anacharſim* illum *Scytham* inter exteros, præſertim *Græcos*, evaſiſſe ſapientem, auctoritate *Herodoti*, Lib. IV. §. 76 & 77. fulti. His ingenue fateor me, hac in re, hiſtoriæ Patrem minime tanti facere, ſuis qvippe popularibus ſæpius blandientem, qvanti *Juſtinum* Lib. II. c. 1. 2. et *Platonem* in *Cratylo*, ubi minime negat *Græcos* plurima a *Scythis* accepiſſe. *Clementem Alexandrinum* taceo, *Theodoretumqve*, idem confirmantes.

15) Etenim ſecundum Græcos
Ξενῳ μαλιςα συμφερει το σοφρονειν.

16) *Skinfaxi* ɔ: jubare jubatus, cujus juba non modo radiis coruſcat perennibus, ſed iiſdem coelum illuminat atqve ſolum vid. *Edd. Snorr.* Myth, VIII. Auroram hunc eſſe credo, qvæ Græcis φωσφορος vocabatur, Latinis *Lucifer* eqvum deſultatorium mane habens album. Nec a noſtri diſcriptione multum differt *Varronis* illud "*Jubar dicitur ſtella Lucifer, qvæ in ſummo habet diffuſum lumen, ut Leo in capite jubam.*

dag vm drottmavgo.
Hesta beztr þyccer
hann meþ reidgotom 17).
æy lyſir mavn af mari.

XIII. VAFÞRUDNIR.

Segþv þat GAGNRÁDR etc
m) Hve ſá jór heiter
er avſtan dregr
nótt oc 18) nyt reginn?

XIV. GAGNRÁDR.

HRIMFAXI 19) heiter,
Er hveria dregr
Nótt oc nyt reginn.
Meldropa fellir hann
Morgin hvern,
Þadan kömr davgg *n*) vm dala.

Diem ſuper humanum genus;
Eqvorum optimus habetur
Ille inter eqvos 17)*;*
Semper lucet juba eqvi.

XIII. *VAFTHRUDNIS.*

Dic GAGNRADE! *etc*
Qvid ſit eqvo nomen,
Qvi ex oriente trahit
Noctem ſuper 18) *benefica numina?*

XIV. *GAGNRADUS.*

HRIMFAXI 19) (*Juba pruinoſus*) *vocatur,*
Qvi ſingulas trahit
Noctes ſuper benefica numina.
De lupatis ſtillare facit guttas
Qvovis mane,
Inde venit ros in convalles.

B XV.

m) als þú á golfi vill þíns um freiſta frama. *repetunt chartacei Codd.*
n) í dali. *gloſſa.* C. Er.

17) *Reidgotum;* ſunt qvi volunt *Reidgota* hic verti *Reidgotalandiæ* incolas; ſed qvæſo, cur ſolos apud Gothos optimus tantum haberetur? cum tamen videatur *Gangradus* innuere, eſſe eum omnium omnino eqvorum præſtantiſſimum. Placet igitur *Reidgota*, eqvum vertere. Qvomodo inqvies? ſcilicet a *Reid* eqvitatio, iter eqveſtre, & *Goti* A. S. *Gotend* accelerans, pro qvo hodie *ſkióti* dicitur, compoſitum eſt. Sit adeoqve *Reidgoti* eqvitationem accelerans, translate eqvus. Taceo *Gota* vocari in *Edda* feras. & κατ ἐξοχην eqvos; hos ab *Gota Gunnari Ginkæ* filii eqvo, illas a celeritate, nominis illud acqviſiviſſe puto. Poſſunt tamen etiam *reidgotar* eqvites vocari.

18) *benefica numina.* eodem modo Heſiodus Deos vocat in θεογ.

—— δωτῆρες εάων.

19) De *Hrimfaxo* eqvo ſc. pruina jubato, per qvem *Heſperum* intelligo, qvæ refert *Edda Snorr.* Mythol. VIII. hinc deſumſit. *Meldropar* guttæ ſunt, decidentes, ubi eqvus (cum *Arato* loqvor)

Spu-

XV. VAFÞRUDNIR.

Segþv þat GAGNRÁDR etc
Hve ſv á heiter,
er deilir meþ iotna ſonom
Grvnd, oc meþ goþom?

XV. *VAFTHRUDNIS.*

Dic GAGNRADE! *etc*
Qvid ſit flumini nomen,
Qvod hominum inter filios dividit
Terram, atqve Deos?

XVI. GAGNRÁDR.

IFING 20) heitir á,
er deilir meþ *o*) alda ſonom
Grvnd, oc meþ goþom:
Opin renna hon ſcal
Vm aldr daga
Verþrat is á á.

XVI. *GAGNRADUS.*

IFING 20), *vocatur amnis,*
Qvi dividit mortalium inter filios
Terram, atqve Deos:
Apertus fluet
Per ſeculorum dies;
Nunqvam fiet glacies in fluvio.

XVII. VAFÞRUDNIR.

Segþv þat GAGNRÁþR etc
Hve ſá vavllr heiter,
Er finnaz vígi at
SVRTR 21), oc in ſvaſo goþ.

XVII. *VAFTHRUDNIS.*

Dic illud GADNRADE!
Qvid nominis habeat campus
Ubi in cædes ruent
SURTUS 21), & *placida numina?*

XVIII.

o) Jötna ſonum *Cod. Er.* aldnaſonom C. S.

Spumanti mandit, ſed qva ferus, ore lupata. compoſitum eſt 1) a *mel* hod. *mil* & *miel* lupus, lupata, Græce λυκος, ferrum ſ. catena ferrea ori eqvino indita, a verbo at *milia* contundere. 2) *dropi* gutta, v. *at driúpa* ſtillare. Alias *mili* in Sveonum poëſi ſumuntur pro fræno, ex gr. Sådel aff Sölff och forgyldene *mile*, der med plaga Swenſke Jomfruer at ride. vid. Rudb. Atlantic. Tom. I. pag. 648. Cap. 24 §. 4.

20) *Iſing.* Origines majorum noſtrorum retegens *G. Schönning* amnem hunc cum fluvio *Vuim*, Uvim, aut *Uſa* eundem eſſe ſtatuit. *Norſke Folkes Oprind.* p. 111. Sed poteſt fieri, ut moralem ſimul habeat hæc ſtropha ſenſum, qvo, *Iſing* diſcordiam, inimicitiam perpetuam, nec unqvam coaleſcentem, notet, qvæ fluminis inſtar inimicos Diis *Jötnos*, hominesqve, a beatorum diſterminat ſedibus; etenim nobis *Iſing* dicitur animi ad iram commotio, & *iſa* ad iram provocare.

21) *Surtus.* Hic, & infra Strophis XLIV ad finem, agitur de conſummatione. ſeculi. Fieri hæc dicitur

XVIII. GAGNRÁÐR.

p) VIGRIÞER 22) heiter völlr,
Er finnaz vígi at
SVRTR, oc in ſvaſo goþ:
Hvndraþ raſta
hann er á hveriann veg.
ſá er þeim völlr vitaþr 23).

XVIII. *GAGNRADUS.*

VIGRIDI 22) *nomen campo eſt,*
Ubi in cædes ruent
SURTUS, *& placida numina:*
Centum milliaria
Longus is eſt qvaqvaverſum.
Hic illis deſcriptus 23) *eſt campus.*

XIX. VAFÞRUDNIR.

Fróþer ertv nv geſtr,
far þv á becc iotvns,
oc melomc í ſeſſi ſaman.
havfþi veþia
viþ ſcolom havllo í
Geſtr! vm gedspeki.

XIX. *VAFTHRUDNIS.*

Sapiens vere es hospes!
Adi ſcammum Gigantis,
Atqve colloqvamur ſedentes:
Capitis periculum faciamus
Nos in aula,
Hospes! ſuper ſapientia animi.

 CAPI-

p) *Gigridr* Cod. S. Qvæ lectio ſat ridicula venit ex ſimilitudine τȣ V majuſculæ in Cod. membr. cum hodierno G. Verum collatis inter ſe vocibus a V incipientibus omne dubium evaneſcit, qvin legendum ſit *Vigridr*.

tur prælio inter *Surtum*, inimicis Deorum ſtipatum, atqve numina. Eſt Vero *Surtus* finium *Muspellshemiæ* Rector, gladium radiis ſole clarioribus rutilantem manu geſtans. Ille in fine ſeculi, ante ſuos vectus eqvo, comitibus flammis, in cædes ruet, numina vincet omnia, inqve cineres totum vertet mundum. vid. *Voluspá* Stroph. XLIX. Edd. Mythol. IV & XLVIII.

22) Aliter Carmen *Eddæ Sæmund.* de *Sigurdo Fafnerem* occidente. Qværit hic *Sigurdus.*

Seg þú mer þat Fafner:	ɔ: *Dic age Fafnere:*
Hve ſá hólmr heiter,	*Qvid appellatur inſula,*
er blanda heorlægi	*Ubi commiſcent gladiorum ictus* (v ſangvinem)
Surtus oc Æſir ſaman	Surtus *& Dii mutuo*
Reſpondet Fafner	
Oſcopnir hann heitir	ɔ: Oſcopnir *vocatur.*

23) *Vitaþr* ɔ: deſcriptus, in aliis vero monumentis, *lagdr*, *hasladr*. Solebant enim majores noſtri locum prælii hoſtibus ſolenniter præſcribere: & qvidem

1. Principes, ne cæde ac ſangvine omnia implerentur, anteqvam in deſcriptum deſcenſum eſſet campum; vid. *Hervar. Sag.* Cap. XIX. pag. 174.
2. Privati monomachiam inituri, ut res litigioſa, a momento oblati duelli, in ſtatu, qvo tunc erat, ſalva permaneret, ipſiqve hoſtes ſem-

CAPITULUM.

XX. GAGNRÁDR.

Segþv þat iþ eina 24),
Ef þitt öþi dvger,
Oc þv Vafþrvþner viter:
Hvaþan iörþ vm com
eþer vphimin
fyrſt? inn fróþi iotvnn!

CAPITULUM.

XX. *GAGNRADUS.*

Dic age hoc primum 24),
Si tibi ingenium ſufficit,
Et tu VAFTHRUDNIS *noris:*
Unde terra venit
Superneve coelum
Primo? ſapiens Gigas!

XXI.

---

tempore intermedio ɔ: usqve ad cauſæ deciſionem armis faciendam, utrinqve ſecuri esſent. vid. *Arneſonii* Introd. ad Proceſſ. Island. Cap. VII.

24) Ut hæc & ſeqventia eo melius intelligantur, ex *Eddæ Snorr.* Mythol. IV & V. coſmogoniam afferre liceat. Illa hæc eſt. *Multa ante tempora, qvam crearetur terra,* † factus eſt Niſlheimus, *in cujus centro fons* Hvergelmer *dictus. Effluvia is habet* Snöl, Guntra, Fimbul, Thul, Slidr, Hridr, Ylgr, Sylgr, Wid, Leyptr, Giöll, *proximum cancellis inferni flumen. Qvi in plaga meridionali primus erat mundus,* Muspell *vocabatur, lucidus ille calidusqve flagrans & torridus, extraneis, & præter domeſticos, omnibus acceſſu intolerabilis. In hujus mundi terminis ſedem habet* Surtus, *vid. Stroph.* 17. *Cæterum amnes qvi* Elivagi apellantur, *cum a ſcaturigine tam procul abeſſent, ut venenum, qvod fluebat ſimul,* obrigeret, indureſceretqve, *ſcoriæ inſtar ex igne ſcintillantis, in glaciem converſum eſt. Qvæ glacies cum conſiſteret, ſuperfuſa eſt jugiter veneni exhalatio, qvæ in pruinam congelata eſt, & ſic una ad aliam accrevit pruina usqve in Ginnungagap ſive ingens illud vacuum.* Ginnungagap *Septentrionem ſpectans, pondere & gravitate oppletum eſt glaciei & pruinæ, ſed introrſus aura & nebula. Pars autem ejusdem auſtralis ſcintillis ex* Muspellsheimo *advolantibus allevata fuit. Nam ut* Niſlheimus *frigus & omnia ferocia ſpirabat, ita qvicqvid* Muspellum *ſpectabat, calidum erat lucidumqve. Erat vero* Ginnungagap *leve ut aer ſine vento. Qvumqve aura caloris ab eo latere tangeret, congelata pruina, dum ſtillare incepit, in guttas reſoluta eſt vividas. Ex qvibus decidentibus, per virtutem ejus, qvi calorem miſit, homo factus eſt nomine Ymerus,* qvem Hrimthuſſi Aurgelmerem *vocant, ſuam illi originem debentes.* Non *erat hic* Ymer *Deus, qvippe qvi malus & tota ejus progenies. Sic autem refertur, qvod dormiens ſudorem emiſerit ſub ala ſiniſtra, unde mas & foemina nati ſunt, & qvod pes alter alteri filium genuerit. Hinc genus* Hrymthuſſorum, *qvorum primus fuit* Ymer. *Cæterum ex pruina proxime ſtillante vacca fiebat, dicta* Audumbla. *Ex ejus ubere qvatuor lactei amnes profluxerunt: his nutritus eſt* Ymer. — *Aſt* Böri *filii* Odinus, Vilius, *&* Ve *occiderunt* Ymerum. & *ferebant eum in medium* Ginnungagapii. *Hic crearunt ex illius carne terram; ex ſangvine ſalum*

† Opponere hic qvis poſſet, præteritum *var görr* factus eſt, eandem habere ſignificationem ac ἐγενετο cujus valor non ubivis idem eſt. Verum ingenue fateor me neſcire verbum *göra*, cujus participium *görr* factus, aliud ſignificare, qvam facere, creare.

XXI. VAFÞRUDNIR.	XXI. *VAFTHRUDNIS.*
Or Ymis holdi	*Ex* Ymis *carne*
q) Var iörþ vm ſcavpvþ,	*Creata fuit terra,*
enn or beinom biörg,	*Sed ex Oſſibus ſaxa,*
Himin or havſi	*Coelum ex cranio*
ins hrímkalda iotvnns,	*Pruina frigidi Gigantis,*
Enn or ſveita ſiór.	*Sed ex ſangvine ſalum.*

q) Varþ *Cod. Er.*

lum atqve flumina; ex oſſibus montes; ex oſſibus fractis & dentibus molaribus primoribusqve ſaxeta & lapides; ex capillis herbas; ex capite coelum; ex palpebris habitabilem hominibus orbem: & ex cerebro demum creatæ ſunt nubes. His, qvæ maxime confuſa ſunt & allegorica, contineri Syſtema Cosmogoniæ phyſicum nullus dubito, ita tamen, ut res haud paucæ eidem commixtæ ſint, qvæ ad tempora nobis propriora pertinent & referri debent. *Sic Bergelmeri* fabula ad diluvium ſpectat. Qvæ vero in his genuina erunt, & ab orbe boreali ante *Odini* ultimi adventum vulgo credita, in ſeqventes articulos reſolvi poſſe credo

1) Nulla materia, nulla res ab æterno fuit.
2) Qvoniam vero exiſtere coeperunt, neceſſum eſt ab omni æternitate fuiſſe principium aliqvod, ens ſc. perfectiſſimum, qvod cauſa rerum, creatorqve omnium eſſet, easqve ab æterno præcederet, illud ſc. qvod *calorem miſit*, & de cujus ortu altum eſt ſilentium.
3) Ens hoc ſapientiſſimum creavit omnium primum *Niſlheim* ɔ: nebulæ mundum, locum. qvæ adeoqve prima eſt omnium materia.
4) Hac producta diviſit in regiones vaſtiſſimum, qvod tunc erat, vacuum, a lateribus ſpatii abyſſi intermedii, qvod *Ginnungagap* vocabatur, ubi aer tenuiſſimus erat, hic calorem, illic frigus conſtituens.
5) Aqvoſam deinde materiam ex *Elivagis*, qvos centrum fuiſſe puto fluminum ex *Niſlheimo* effluentium, per leges motus agitatam promanare fecit in ſpatium vacui extenſi calorem inter atqve frigus medium.
6) Ex hac materia, pruinam ob frigus referente, hic calore fota, maſſam compoſuit, eiqve animam indidit, qvæ rebus deinde omnibus ineſſe credebatur. (vid. I. *Erici* Obſervat. pag. 34.) Hæc materia vocabatur *Ymer*, cui humanam tribuerunt majores noſtri formam, ideo forſan, ut conſtaret ſe putare hominem μικροκοσμον ex iisdem, ac mundum hunc, elementis eſſe conflatum.
7) Ex eadem materia mundum, locatum in media vacui ſede, hominem, & omnia creavit ſummum numen (Myth. II.), electis ad unum qvodqve ex illius particulis, qvod cujusqve fini obtinendo maxime conveniret.

Animadverterunt poſteri in creatione tres virium Divinarum ſpecies præ cæteris illuxiſſe: qvarum naturam conſiderantibus, nihil erat difficilius, qvam a conſvetudine oculorum aciem mentis abducere; ea difficultas induxit & vulgo imperitos, & ſimiles philoſophos imperitorum, ut, niſi figuris hominum conſtitutis, nihil poſſent (cum Cicerone loqvor) de diis immortalibus cogitare. Et is modus eſt, qvo creationem *Büri* filiis *Odino*, *Vilio* atqve *Veo* Edda tribuit Mythol. VI. Hoc vero ita factum eſt. Erant olim illi, viri heroes & late dominan-

XXII. GAGNRADR.	XXII. *GAGNRADUS.*
Segþv þat annat,	*Dic age hoc alterum;*
ef þitt öþi dvgir,	*Si tuum ingenium valeat,*
Oc þv VAFÞRVÞNIR vitir:	*Et tu* VAFTRUDNIS! *ſcias:*
Hvaþan 25) MÁNI vm kom	*Unde* 25) LUNA *venit,*
*) Sva at ferr menn yfer,	*Qvæ homines obit,*
eþer **) SOL. iþ ſama?	*Et* SOL *eodem modo?*

XXIII.

*) Sá er ferr C. S. et *Cod. Leg. Magn. Membr.* No. 748 in 4to. **) Sunn C. S.

minantes Reges, qvi, qvoniam & anima divina in iis habitare credebatur, & ſubditos beneficiis obſtrinxerant ſibi, habiti ſunt Dii, ſed primum minores. Poſt unum vero alterumqve ſeculum, cum

Omnia poſt obitum fingat majora vetuſtas,

Verum fabulis mixtum eſt. Hinc Odino, qvæ minime ſunt ejus, atqve in iis attributa, ſoli *allfödr* ɔ: vero Deo competentia, a credula nimis & neſcia veri poſteritate ſæpius tribuuntur. Qvis igitur mirabitur, ſi illum, modo *Allfödr*, Patrem hominumqve Deumqve, et *aldafödr* æternum Patrem, creatoremqve omnium, Deum dici, modo ex materia ortum eſſe & a lupo devorandum legat. Idem fere obſervavit b. Moshemius, de magno iſto *Jove*, qvi *Homero Heſiodoqve* ſæpius vocatur

— Πατὴρ ανδρων τε Θεων τε

& — μεγιςος Θεων αειγενεταων.

Qvicqvid ſit, ex omnibus facile evincitur cl. *Bruckerum* Hiſt. Philoſ. Tom. I. pag. 334 & 335 minus recte ſtatuere majores noſtros crediđiſſe, " *Ymerum ante ſecula vixiſſe, & nihil enim eo niſi ingens ſpatium, imo* " *Deo ante ſecula condita exiſtenti adjunxiſſe chaos* Ginnungagap *vulgo dictum.* Qvæ doctrina e medio oppoſita eſt *Eddæ*, §. 3. in Cod. Reg. antiqviſſimo: ubi 1) Ar var allda þá er ecki var ɔ: *Mane erat ſeculorum, cum nihil adhuc eſſet.* 2) Allfader ſmiþadi himin oc iörþ oc loptin oc alla eign þeirra ɔ: Παντοπατηρ *creavit coelum, terram, æthera, & omnia, qvæ in iis ſunt.* Et *Voluſpa* recentior idem tradit hiſce verbis:

Ar var alda	ɔ: *Mane erat ſeculorum*
þa er *Ymer* bygdi	*cum Ymerus habitare coepit.*

Scilicet, toto differt coelo *Mane ſeculorum* ɔ: incipiens temporum dimenſio, qva *Ymerus* habitare ɔ: exiſtere coepit: & *Ante ſecula*, a qva dictione, de *Ymero* agens, citatum carmen ſedulo ſibi cavet. Nec melius *ſyſtema emanativum* illis tribuit Tom. V. p. 174. Qvod demum poſt *Odini* tertii (qvi ut nefandus ille *Piſiſtratus* ſanctiſſimis religionis myſteriis plebi piæ fucum fecit) tempora, nec tamen ab omnibus, receptum fuit. Sed hæc viro maximo, lingvæ noſtræ ignaro, condonanda erunt. Cæterum ſi lubeat conferatur Diſſertatio *de Creatione mundi ad Doctrinam Hyperboreorum* ſub præſidio Dni Sven. Lagerbring defenſam a *Nicol. Dahlman* Londini Goth. 1752.

25) Hic ut qvid ſingulare obſervandum, *mána* ɔ: lunam in Lingva veteri & hodierna Danica Norvegicaqve maſculini generis eſſe, ſolem vero ſexui adnumerari ſeqviori.

XXIII. VAFÞRUDNIR.

r) MVNDILFÖRI 26) heiter,
hann er MÁNA faþer,
oc fva SÓLAR iþ fama.
Himin hverfa
Þav fcolo hveriann dag,
Avldom at s) ártali,

XXIII. *VAFTHRUDNIS.*

MUNDILFÖRUS 26) *vocatur*
Qvi Pater eft LUNÆ,
Atqve SOLIS *eodem modo.*
Coelum circumibunt
Hi, die qvovis,
Hominibus in anni computum.

XXIV. GAGNRADR.

Segþv þat iþ þridia,
Alz þic fvinnan qveþa,
Oc þv VAFÞRVÞNIR vitir:
Hvaþan DAGR 27) vm com,
fá er ferr drott yfir,
eþer NOTT meþ niþom?

XXIV. *GAGNGRADUS.*

Dic age hoc tertium,
Siqvidem prudens vocaris,
Et tu VAFTHRUDNIS *noris:*
Unde venit DIES 27),
Qvi homines obit,
Et NOX *cum tenebris?*

XXV.

r) Mundifari. C. S. s) aldtali No. 748 i. e. *computum feculorum.*

26) *Mundilförr*, *Mundilföri* f. *Mundilfari* ɔ: Mundum circumagi faciens, a *Manndill* & *fari*, qvod a *fara* facere ut qvid cadat, moveatur &c. vid. Eddæ Mythol. IX. vel a *föra* movere. Per hunc Axem intelligi puto, circa qvem coelum volvi credebant feu fidera, terra manente fixa. Innuunt hoc verba: *Himin hverfa;* nam ut olim *Hyginus* in Pöetic. Aftron. pag. 561. Edit. *Staverianæ*. credidit, *Neceffe folem moveri non ftare*, ita qvoqve noftri (confr. *Speculum Regale*) omnia fidera per fe volvi dixerunt. Nec alter Græci. apud Aratum,

Οἱ μὲν ὁμῶς πολέες τε καὶ ἄλλυδις ἄλλοι ἐόντες,
Οὐρανῷ ἕλκονται πάντ' ἤματα συνεχὲς αἰεί.
Αὐτὰρ ὅγ' οὐδ' ὀλίγον μετανίσσεται ἀλλὰ μάλ' αὔτως
Ἄξων αἰὲν ἄρηρεν. ἔχει δ' ἀδάλαντον ἁπάνη
Μεσσηγὺς γαῖαν. Imo *Möndull* in *Grottufaung* verticillum v: manubrium notat, qvod alias *Sveif* audit, et hoc modo *mundilföri* eft *verticillum movens* vel *rotans*.

27) De his ita *Edd.* Mythol. VIII. *Niörfvi* f. *Naurvi* Jötun erat Jothunheimiæ incola; hic filiam habuit, qvæ *Nott* ɔ: Nox vocabatur, nigram & fufcam inftar generis fui. Illa viro nupfit nomine *Naglfari*, cum qvo filium habuit *Audr*. Deinde matrimonio juncta fuit *Anaro* (illorum filia *Jörd* ɔ: terra.) Poftremo elocatn eft Afarum cuidam *Dellingo*. Horum filius eft *Dagus* ɔ: dies, lucidus & clarus paternoqve generi fimilis. *Nottam*, et filium ejus *Dagum*, παντοπατηρ ad fe recepit, deditqve fingulis fingulos eqvos cutrus-

xxv. VAFÞRUDNIR.

Dellingr heiter,
hann er Dags faþer,
Enn Nott var Navrvi borin.
Ny oc niþ 28)
ſcopo nyt regin,
Avldom at ártali.

xxv. *VAFTHRDUNIS.*

Dellingus *illi nomen eſt,*
Qvi Diei *eſt pater*;
Sed Nox *eſt* Nörvö *prognata.*
Novilunium, 28) *Lunæqve diminutionem*
Crearunt benefica numina,
Hominibus in anni computum.

xxvi. GAGNRADR.

Segþv þat iþ fiórþa,
t) Alz þic fróþan qveþa,
oc þv Vafþryþnir vitir:
Hvaþan Vetr vm com
eþer varmt Symar
fyrſt, *u*) meþ fród regin?

xxvi. *GAGNRADUS.*

Dic age hoc qvartum,
Siqvidem ſapiens vocaris,
Et Tu Vafthrudnis noris:
Unde venit Biems
Calidaqve Æstas
Primum, ſapientia inter numina?

XXVII.

t) hunc verſum tribus tantum literis per a. þ. f. notat Cod. Reg. ſeqventem conſtanter omittit, ſed chartacei jugiter repetunt.

u) *al* und fríd i. e. ſpectabilia. um *Chartæ.*

currusqve, atqve ita eos in coelum evexit, ut ſingulis nychthemeris totum orbem circumeqvitarent. *Notta* præcedens eqvo fertur. vid. ſupra Str. 12. 14.

Nótt. f. Nox Gr. Νυξ. Ternæ ejus nuptiæ indicant forte, noctem in tres dividi partes, *eyktir* vulgo dictas. Filius *Audus*, qvem cum Naglfare habuit, & Ditem, & vacuum qvid, ſ. vacationem a labore ɔ: qvietem, v. ſilentium noctis notat. Per *Anarem* ſ. ut etiam ſcribitur, *Onarem*, cui ſecundo nupſit, ſi ab *Aunn* ɔ: labor, derivetur, amicus Diti intelligitur labor: ſi a Græco Ὀναρ, mortis frater, vſum Noctis, ſomnum docet Edda. *Dellingo* ſ. Diluculo deniqve elocata *Dagum* ɔ: diem peperit. Qvicqvid ſit, Noctis hæc conjugia haud multum diſſimilia eſſe Phoenicum fabulis Sanchoniathoneis, apud Euſebium Præparat. Evangel. Lib. 1. Cap. x. obviis, obſervavit b. Tychonius. in *Prærogat. noctis præ die.*

28) Eodom modo teſtatur Cicero Qv. Tuſc. L. I. c. 28 *lunam accretione & diminutione luminis qvaſi faſtorum narrantem & ſignificantem dies ferri.*

XXVII. VAFÞRUDNIR.

VINDSVALR heiter,
hann er 29) Vetrar faþer,
Enn *) SVASVÞR 30) ſvmars.
x) Ar of bæþi þav
ſcolo æy fara
unnz riúfaz reginn.

XXVII. *VAFTHRUDNIS.*

VINDSUALUS *vocatur,*
Qvi 29) *hiemis eſt pater;*
30) SVASUDUS *vero æſtatis.*
Per ſecula (annos) ambo
Semper ibunt,
Usqve dum ſolventur numina.

XXVIII. GAGNRADUS.

Segþv þat iþ fimta,
Alz þic fródan qveþa. etc
Hverr ASA ellztr,
eþer YMIS niþia,
Yrþi í árdaga?

XXVIII. *GAGNRADUS.*

Dic age hoc qvintum,
Siqvidem ſapiens vocaris etc.
Qvis Aſorum primus (natu maximus)
Aut, qvis YMERIS *poſterorum,*
Prodierit initio dierum?

XXIX. VAFÞRUDNIR.

Orofi vetra
áþer veri iörþ ſcöpvþ 31),

XXIX. *VAFTHRUDNIS.*

Immenſitate hiemum ɔ: *plurimis retro ſeculis*
Ante creatam terram 31),

C þá

*) Svaſaþr. E. R. Svöſuþr.

x) hos tres verſus omitt. C. R. et No. 748. ſed *chartæ* addunt.

29) *Vetr.* m. 1) hiems. cujus hæc eſt in Cod. Reg. *Eddæ* Genealogia: *Faþer Vetrar er ymeſt kallaþr* Vindloni eþer Vindſvalr, *han er* Vaſaþar ſon. oc *voro* þeir *attungar* Grimmer (immitis ferus immanis) oc Svalbrioſtaþr (frigida ſpirans) oc *hefer* Vetr þeirra *ſkaplynde* ɔ: "Pater Hiemis modo *Vindloni*, modo *Vindſvalus* appellatur. Ejus pater *Vaſudus. Vindſvalo* cognati erant *Grimmer* & *Svalbrioſtadus;* & hos ingenio refert Hiems." Cujus fabulæ hic eſt ſenſus: Hiems (*Vetr*) a nomine adj. *Votr* humidus, tempore anni ventoſo incidit, atqve ſimul imbribus triſti, qvorum porro imbrium ventis agitatorum inclementia, & humore mixtum frigus, hiemis naturam conſtituunt. 2) Annus per ſynecdochen partis. *De computatione annorum per hiemes* priſcis gentibus Hyperboreis uſitata videatur Ad. Henr. Lakmanni *diſputatio Chronologico hiſtorica.* Kilonii 1744.

30) *Svaſudr* (Verba ſunt *Eddæ* Snorronianæ) vocatur Pater æſtatis: hic adeo delicatus eſt, ut ab eo placidum qvicqvid, *ſvasligt* denominetur

31) Hoc de renaſcente poſt diluvium terra intelligendum eſt. Etenim ſi ad primævam mundi creatio-

þá var *y)* Bergelmer 32) borinn.
z) Þrvdgelmer var þess faþer,
Enn *a)* Avrgelmer afi.

Natus fuit Bergelmerus. 32)
Thrudgelmerus *illius erat pater,*
Sed Aurgelmerus *avus.*

xxx. GAGNRADR.

Segþv þat it siavtta,
Alz þic svinnann qveþa. etc
Hvaþan Avrgelmer com
meþ Jotna sonom
fyrst? inn fróþi iotvnn!

xxx. *GAGNRADUS.*

Dic age hoc sextum,
Siqvidem prudens vocaris; etc
Unde venit Aurgelmerus
Inter Jotnorum *filios*
Primum? sapiens Gigas!

xxxi. VAFÞRUDNIR.

Or Elivagom 33)
stvcco eitr dropar,
Sva óx, ynnz varþ or iotvnn.

xxxi. *VAFTHRUDNIS.*

Ex Elivagis 33)
Prosiluere veneni guttæ;
Qvæ succrescebant, donec fieret inde Gigas.

b) Enn

y) Bergemlir. *Cod. Er.* *z)* Þrúdgemlir. id. *a)* Aurgemlir. id.

creationem referri velis, nullum invenies locum, qvi populosæ Jötnorum genti habitabilis esset. Crediderim itaqve, cum prima mundi formatione, confundi diu subsecutam terræ ex undis diluvii Noachici emersionem.

32) Bergelmer s. *Bergemler* monticolam senem notat, a *Berg* mons, & *gemler* senex. *Noachum* fuisse vult cl. *E. J. Biörner* in Antiqvit. Hyperbor. Gothicis p. 63. Qvemadmodum *Thrudgelmerem* ɔ: virum fortem, *Lamechum*, & *Aurgelmerem* ɔ: Grandævum, *Adam* fuisse statuit ibid. Cui maxime officit graduum distantia *Adamum* inter atqve *Noachum*, qvæ huic genealogiæ minime convenit. At vero majores nostri minutiis non immorandum esse censuerunt.

33) In his & seqventibus confusam proponit Vafthrudnis hominis protoplasti creationem. Siqvidem in Edda Snorr. pro *Aurgelmero* alias *Ymere* sumi necessum erit:

1) materiam rebus creandis aptam, ex qva mundus factus est.
2) Hominum Adam principem, ex eadem massa factum.

3) Mun-

b) Enn ſiom fleygþi
Or ſuþheimi,
Hyrr gaf hrimi fiör.

Scintillis vero projectis
Ex auſtrali plaga,
Calor dedit pruinæ vitam.

XXXII. GAGNRÁDR.

Segþv þat iþ ſiavnda,
Alz þic ſvinnan qveþa. etc
Hve ſá börn gat
Enn *) aldni iotvn,
Er hann hafþit gygiar gaman?

XXXII. *GAGNRADUS.*

Dic age hoc ſeptimum,
Siqvidem prudens appellaris, etc
Qvo modo liberos procreavit
Annoſus ille Gigas,
*) *cum foeminæ giganteæ amoribus non frueretur?*

XXXIII. VAFÞRUDNIR.

Vnder hendi vaxa
Qváþo Hrímþvrſi
Mey oc mavg ſaman.
Fótr viþ föti gat
Ins fróþa iotvns
**) Ser havfþaþann ſon 34).

XXXIII. *VAFTHRUDNIS.*

Sub ala ſuccreviſſe
Ferunt Gigantis
Virginem & filium (ɔ: *marem & foeminam*) *junctim:*
Pes ex pede genuit (*ſuſcepit*)
Sapientis iſtius Gigantis
**) *Suo ſibi capite gaudentem filium* 34).

b) tres ſeqventes verſus add. *Cod. Er.* qvos *Cod. Reg.* et No. 748 neſciunt.
*) balldni ɔ: validus v. protervus. No. 748. **) ſexhöfdadan i. e. ſexcipitem. No. 748.

3) Mundum antediluvianum, cujus ſangvine vel cruore, ɔ: aqvis, ſubmerſa eſt gens Jotnorum.

Qvæ a ſe invicem probe diſtingvenda ſunt, ſi Bergelneri Fabula ſenſum aliqvem habere debeat. vid. Illuſtriſſ. Dn. *P. F. Suhm*, de Odino.

34) *Pes cum pede.* Dogma hoc de gignendi apud Deos facultate optime illuſtrat *Voſſius* Theolog. Gentil. Lib VII. Cap. 6. Stoici, inqvit, in "Natura attendentes vim activam et paſſivam, "eam et marem et foeminam dixere; marem "illud, qvod vim in alia exſerit; foemi-"nam, qvæ vim alienam recipit, et qvaſi "foecundatur. Præivit ad hanc opinionem *Or-"pheus* hymno ſuo in naturam. Verba ſunt

Παντων μεν πατηρ, μητηρ, τροφος, ηδε τιθηνος

"Eadem

XXXIV. GAGNRAD.R.

Segþv þat iþ átta
Alz þic fróþan qveþa. etc
Hvat þv fyrſt of mant,
eþer fremſt vm veitzſt?
þv ert alſviþer iotvnn.

XXXIV. *GAGNRADUS.*

Dic age hoc octavum,
Siqvidem ſapiens vocaris: etc
Qvid tu primum memineris,
Aut primum noveris?
Tu es omniſcius Gigas!

XXXV. VAFÞRUDNER.

Orófi vetra
aþer væri iörþ vm ſcavpvþ,
Þá var BERGELMER borinn.
Þat ec fyrſt vm man,
Er ſá inn fróþi iotvnn
var á *c*) lvþr vm lagiþr. 35)

XXXV. *VAFTHRUDNIS.*

Plurimis ſeculis
Anteqvam crearetur terra,
BERGELMERUS *naſcebatur.*
Hoc primum recordor,
Qvod ſapiens iſte gigas
Fuerit impoſitus tubæ 35).

XXXVI.

c) ſkip. i. e. *navi* Charta. *qvod utiqve gloſſa eſt.*

"Eadem *Valerii Sorani*, et *Varronis* ſententia "fuit téſte *Auguſtino* in civitate dei lib. VII. cap. IX.„ Scriptores de ſexu Deorum collegit b. Joh. Albert. *Fabricius* in Bibliographia Antiqvaria Cap. VIII pag. 234- 35 et ſeqq.

35) Hujus ita mentionem facit Edd. Mythol. VI. Filii *Böri Ymerem* gigantem occiderunt — tantus autem cruor ex vulneribus cadentis effuſus eſt, ut hoc diluvio univerſum Hrimthuſſorum genus ſubmergeretur, præter unum, qvem Bergelmerum vocant Gigantes; Ille cum uxore & familia cymbam (minime vero molam, ut vitioſe legit Edit. Reſen.) aſcendens vitam conſervavit; idqve ſibi volunt verba, "Tubæ impoſitus fuit.„ Hæc tamen, de diluvio communiter intellecta, aliter explicat illuſtr. *Schöningius* i norſke Folkes Oprind. pag. 105. Scilicet Odinum putat per Gigantes late ſtragem dediſſe; & Bergelmerem cöegiſſe, remotas glacialis maris oras ſ. refugium qværere. Cæterum tres diverſi dantur modi, qveis in diluvio Ymeriano fertur vitam, famliamqve conſervaſſe Bergelmerus

1) Tubam *Buccinamve aſcendendo* Str. 35. Verum, qvam magna fuit iſta tuba, tuba inqvam cui buccinator alligaretur, non vero huic illa. Fictane hæc fabula eſt? Negatur. Ponamus a) *lúþr* derivari ab *at lyþa* ſonare, ſonum dare, & *lúþr* canorum qvid, adeoqve tympanum valere. b) tympana ſ. uteres pelliceos aëre interius incluſo expanſos, a prima hominum memoria in uſu fuiſſe: nemo ibit inficias, eos, præter uſum muſices, cymbarum etiam præſtitiſſe, præſtareqve adhuc qvibusdam in oriente populis. vid. C. Nieburhs Reiſebeſchreibung nach Arabien. Et concedat qvivis abſurdum hic aſpectu primo, penitius conſideratum evadere

XXXVI. GAGNRÁDR.

Segþv þat iþ níonda
Alz þic ſvinnan qveþa. etc.
Hvaþan VINDR vm kömr,
*) Sva at förr vag yfir?
**) Æ menn hann ſialfann vm ſiá.

XXXVI. *GAGNRADUS.*

Dic age hoc nonum,
Siqvidem prudens vocaris; etc
Unde venit VENTUS,
Qvi ſpirat *) *ſuper mare,*
Hominibus **) *ſemper inviſibilis?*

XXXVII. VAFÞRUDNIR.

***) HRÆSVELGR 36) heiter
Er ſitr á himins enda 37),

XXXVII. *VAFTHRUDNIS.*

***) HRÆSVELGUS 36) *vocatur,*
Qvi ſedet in extremitate coeli 37),

 Jotvnn

*) Sea at ferr menn yfir. i. e. homines L.
**) Er menn ſialdan ſialfann ſiá. i. e. qvem ipſum homines raro vident Ch.
***) Hröſuelgr. C. S.

deve probabile. Nec immerito; fabulæ ænigmata ſunt, qvæ non corticibus verborum hærentem, ſed intus latentem clauſamqve veritatem exhibent. Et difficultatem vera collineandi auget ignorantia de majorum moribus, rebus oeconomicis, factis fortibus & id genus aliis.

2) *molam conſcendendo.* vid. *Reſenii* Verſio Eddæ latina Mythol. VI. Ignorat hæc textus, & neſcio qvo excuſentur modo. Sunt tamen adhuc, qvi videntur ſibi rem rite intelligere. Etenim alii *molam* volunt molarem eſſe lapidem, qvo conſcenſo incolumis evaſerit Bergelmerus. Ab his peto, velint explicare, qva potuerit ratione fieri, ut tam grave corpus aqvæ innataverit, niſi ad miracula provocent. Alii molam, pro molendino poſitam eſſe afferunt, ajentes, poſſe totam regionem undis mergi, nec tamen molas, qvæ in muris, aliisve editioribus locis ſunt, aſcendentes periculum pati. His conſentiam, modo probent ſimul, tales fuiſſe veteribus Scythis molas, qvales nobis hodie ſunt.

3) *Navi ſe ſuosqve crediſſe.* vid. textus Eddæ *Reſen.* l. c. Et de hujus poſſibilitate nemo eſt, qvi dubitat. Et fieri poteſt, ut pro *Ludr*, legendum ſit *Lid* navis. Angloſax *Lid.*

36) *Hræſvelgr*, a *Hræ* cadaver & *ſvelgr* helluo; cadaverum igitur ſ. rerum noxiarum helluonem dixeris; nec id inepte; cum Ventus aerem flatu reddat ſalubrem, nociva auferat. *Senecam* audiamus Lib. IV. Nat. Qvæſt. Cap. 18. "*Inter cætera*, inqvit, *providentiæ opera*, *hoc qvoqve aliqvis ut dignum admiratione ſuſpexerit. Non enim ex una cauſa ventos aut invenit aut per diverſa diſpoſuit. Sed primum ut aëra non ſinerent pigreſcere, ſed aſſidua vexatione utilem redderent, vitalemqve terris.* Hoc beneficio ductus *Auguſtus*, vento Circio, cui Vett. Galli coeli ſui ſalubritatem debebant, ædificia cæterum qvasſanti, templum, dum in Gallia moraretur, & vovit & fecit. Satis qvoqve tritum eſt proverbium; *loca venenoſa, niſi ventoſa.*

37) In extremitate coeli ſc. ad polum arcticum, ſiqvidem antarcticum accolit *Surtus.*

Jotvnn í arnar ham 38);
Af hans vengiom
*) Qveþa vind koma
alla menn yfir.

Gigas exuvias amictus aqvilæ: 38)
Ex ejus alis
*) *Ferunt venire ventum*
Omnes ſuper homines.

XXXVIII. GAGNRÁDR.

Segþv þat iþ tionda,
Alz þv tiva ravc
avll VAFÞRVÞNIR vitir:
Hvaþan NIÖRÞR 39) vm kom
meþ ASA ſonom?
Hofom oc Havrgom
hann rædr hvnn mörgom
**) oc varþat hann ASOM alinn.

XXXVIII. *GAGNRADUS.*

Dic age hoc decimum,
Siqvidem Deorum origines
Omnes VAFTHRUDNIS *noris*:
Unde venit NIÖRDUS 39)
Inter ASORUM *filios?*
templa & Deorum ſimulacra
Is regit plurima,
**) *Nec tamen* ASIS *procreatus eſt.*

XXXIX.

*) qved ec. i. e. ajo v. dico.

**) varat. Ch. oc var þadan. C. S. male.

38) Qvis hic Latinorum Aqvilonem non agnoſcit, *ventum* (Feſti verba ſunt) *a vehementiſſimo volatu ad inſtar aqvilæ*, qva nulla avis volat vehementior juxta Cicer. de Divinat. L. II. appellatum. Qvæ tamen volatus vehementia minime ſumenda eſt de celeritate, ut placuit *Gerh. Joh. Voſſio* de Theol. Gent. Lib. 3. Cap. LXXVI, nam admodum tarde volat aqvila, reſpectu trochili, hirundinum, columbarum, accipitrum, & id genus avium, qvod ſæpius teſtis oculatus obſervavi. Verum illa diutius, absqve ulla intermiſſione, per terrarum ac marium tractus volans, omnes alites vincit, qvippe qvæ longiſſimo tempore volare ſufficit. Forſan & hæ exuviæ regium inſigne ſunt; imo in Scripturis ipſis Aqvila ſymbolum eſt Regis, apud Ezech. Cap. XVII. v. 3. 7. ſiqvidem de *Nabuchodonoſore Chaldæorum*, & *Pharaone Ægyptiorum* Regibus loqvitur Propheta. Nobis deniqve, ut *Aqvila* Rex habetur avium haud ſecus ac *Pindaro* in Olymp: Οιωνων βασιλεὺς, ita *Aqvilo* ventorum moderator eſt, imo eidem in Pyth. Od. 4.

— — — κὰι γὰρ ἑκὼν
Θυμῶ γελανει θᾶσσον εντυεν Βασιλεὺς ανεμων
Σηταν καλαϊν τε πατὴρ Βορεασ.

Vocatur autem Gigas, cum ob robur & præſtantiam, tum ob receptum veteribus modum, cauſas rerum phyſicas ad hominum formam referendi.

39) *Niördus* natione *Vanus*, non parvæ apud ſuos dignitatis erat, qvamvis Lokius in *Ægisdrecka* ſ. *Lokaſenna* his eum dicteriis compellet:

Þegi þú Niörþr	*Taceto Niorde!*
þú vart auſtr hedan	*Tu enim in Orientem, hinc*
Giſl um ſendr at goþom	*Obſes ad Deos mittebaris*

Hymis

xxxix. VAFÞRUDNIR.

Í Vanaheimi 40)
ſcopo hann vís Regin,
oc ſeldv at gislingo goþvm:
í aldar ravc
hann mvn aptr coma
heim meþ víſom Vaynom.

xxxix. *VAFTHRUDNIS.*

In Vanorum *mundo* 40) (*regione*)
Crearunt illum ſapientia numina,
Dederuntqve Obſidem Diis:
In temporum exitu
Ille redibit
Domum, ad ſapientes Vanos.

xl. GAGNRÁDR.

Segþv þat et ellefta.
d) Allz þú tíva ravc
Aull Vafþrúdnir vitir:

Hvat einheriar vinna
Heriafauþrs at
unz riúfaz 41) regin.

xl. *GAGNRADUS.*

Dic age hoc undecimum;
Siqvidem Deorum origines
Univerſas Vafthrúdnis *cognitas habes:*

Qvid Monoheroes operentur
Exercituum apud Patrem,
Usqve dum ſolventur 41) *numina?*

XLI.

d) Pro ſeqventibus qvinqve verſibus, qvos Cod. *Ericiano* debemus, Codex Regius habet tantum binos, ſenſu fere carentes "

Hvar *) ytar tvnoin í
hauggvaz hveriann dag. i. e.

Ubinam terrarum viri in areis
Qvotidie manus conferant.

*) *Yrar* Chartæ *male*

Hymis meyar — *Virgines Giganteæ*
haufþo þic at hlandtrogi — *Te pro matula utebantur*
oc þer í munn migo — *Et tuum in os mingebant.*

Ur vero ejus populares continuis belli infortuniis ad incitas redacti erant, pacem ab *Aſis* hoſtibus petierunt, retuleruntqve, et *Niördum* dederunt obſidem. Hic beatus vixit; ſiqvidem ab *Aſis* cultui Deorum externo præfectus eſt. Auxit muneris gravitatem regimen in Svecos, illi poſt Odini mortem lubenter oblatum. Eſſe apud Deos otioſum (ϰδε γαρ ο Ζευς χολην αγει) minime decet eum, qvi in vivis

—— —— *tot & tanta negotia ſolus ſuſtinuit;* hinc mortuus, ut ſe non gratis eſſe Deum oſtenderet factis; ventos regere, opes & commercia moderari, annonamqve diſtribuere coepit, unde a nautis, mercatoribus, ruricolis, pro divitiis vero ab omnibus, invocabatur. vid. Edd. Mythol. xxı. conf. illuſtriſſ. *Suhm* om Odin p. 191 ſeqq.

40) *Vanaheimr Vanorum* mundus, Regiones vocabantur *Tanaim* inter atqve *Wolgam*. vid. *Snorr. Sturlæſonii* Heimſkr. pag. 1. confr. ill. G. Schöningii *Norſke Folkes Oprind.* pag. 84 ſeqq.

41) *Regin*. n. plur. numina communiter, & ſic a me, vertuntur. jam vero collatione inſtituta inter l. c.

uns

XLI. VAFÞRUDNIR.	XLI. *VAFTHRUDNIS.*
e) Allir einheriar,	*Omnes Monoheroes*
Oþins túnom 42) í,	ODINI *in areis* 42)
Hauggvaz hveriann dag.	*Ictus partiuntur ictibus qvotidie.*
Val þeir kiósa	*Cædendos eligunt,*
oc ríþa vígi frá,	*Et a prælio domum eqvitant;*
*) Aul 43) med Ásom drecka,	*Cerevisiam* 43) *cum Diis potant,*

oc

e) Hæc stropha etiam est Cod. *Er.* pro qva Regius:

Val þeir kiósa	Cædendos eligunt,
oc ríþa vígi frá	Et a prælio domum eqvitant
sitia meirr vm sáttir saman i. e.	Concordes consessuri.

*) hunc & seqventem versum Chartæ inserunt.

uns rinfaz regin, & illud Salvatoris nostri apud Luc. Cap. XXI. v. 26. Δυναμεις των ȣϱανων σαλευθεσονται, suspicio subiit *Regin* hic intelligi, qvæ illic δυναμεις. Qvam vocem vulgata transfert *virtutem*, Lutherus *Kräfte* robur. Dani Islandiqve, Lutherum secuti, illi *Kræfter*, hi *Krafta* appellarunt. A qvibus tamen Revisorum Regiorum novissima versio an. 1748. discedit, δυναμεις ȣϱανων *Himmelens Hær*. ɔ: exercitum coelorum vocans. Ego vim, vel virtutem, universi compagem continentem, intelligo, qvæ licet una, diversos effectus producens, plura nomina sortitur, qvo modo pluraliter δυναμεις appellari possunt. Qvicqvid sit, erit mihi *Ragn.* plur. *Regin* 1) robur, vis, potestas. 2) per metonymiam adjuncti potens, validus, robustus: vnde A. S. *Regn* Principem, rectorem, præsidem, præfectum notat. imo etiam Deum, numen, ut in *Reginn Giscapu* ɔ: divinum decretum. Verbo: *Regin.* sive a Latinorum, *Regno* sive a *Ram megin* vis, robur excellens, valde magnum, derivetur, apud majores nostros nomen fuit, diis & mortalibus, divinum qvid s. excellens habentibus, tributum, Verterem itaqve: *Huat vinna einheriar heria fauþrs at uuz riúfaz regin* ita: Qvid operantur Monoheroes exercituum apud Patrem usqve dum, vi universi compagem complexa cessante, omnia solventur. v. dum vires vel potestates universi compagem continentes solventur. Et hæ vires ad mortalium relatæ formam, sine qva a majoribus comprehendi non poterant, certis in Edda nominibus insignitæ et cultæ sunt. Idem valet stropha XXVII. qvæ Genes. IV. v. 22. convenit.

42) Oþinstún area est ad Walhallam, ubi Monoheroes armis ludunt. vid. *Eddæ* Mythol. XXXV. *Recreatio Monoheroum qvotidiana hæc est, qvum poculis non indulgent: vestiti omnes armantur, in aream descendunt, congrediuntur, & mutuis sternuntur cædibus. Hic illorum ludus. Instante vero prandii tempore omnes incolumes in aulam eqvitant, & ad potandum consident.*

43) *Aul* Cerevisiam fortes in armis viros bibere tradens hæcce stropha, *Eddæ* Snorr. Mythol. XXXIV repugnare videtur, ubi *mulso* sitim restingvere perhibentur. Sed contradictionem adesse tantummodo apparentem evincit *Alvis* in *Alvismálum* interrogatus, qvo nomine insigniretur liqvor ille dulcis; respondit; Öl vocatur ab hominibus, *Hreinalang* inter *Jötnos*, sed ab Asis *Beor*, in

Helia

oc ſeþiaz Sæhrimni 44),
ſitia meirr vm ſáttir ſaman.

Veſcuntur SÆHRIMNIS 44) *lardo,*
Et qvam maxime concordes conſident.

XLII. GAGNRÁDR.

Segþv þat iþ tólfta,
**) Hví þv tíva ravc
Avll VAFÞRVÞNIR vitir?
Frá Jotna rvnom 45)
oc allra goþa
Segþv iþ ſannaſta
Inn alſvinni Jotvnn!

XLII. *GAGNRADUS.*

Dic age hoc duodecimum
Cur tu Deorum origines
Omnes Vafthrudnis noſcas?
De Gigantum literis (myſteriis) 45)
Omniumqve Deorum,
Dic qvod eſt veriſſimum,
omniſcie Gigas!

D XLIII.

**) Því. L.

Helia *Miödr*, appellant *Veig* Vani, *Suml* vero *Suttungi* filii. unde *Aul* potum qvemlibet, inprimis nobiliorem, denotare poteſt.

44) *Sæhrimnir* aper erat, cujus carne veſcebantur Monoheröes: unde patet cerevifiam & lardum ſecundum Eddam effeciſſe

Nectar & ambroſiam, latices epulasqve Deorum

Qvas virtute obtineri ſola crediderunt, haud ſecus ac Dux ille *Spartanorum* dicens "*Pergite* Lacedæmonii, *hodie apud Inferos fortaſſe coenabimus.*

45) *Jötna rúnom oc allra goda.* Magnus de Runis inter doctos diſputationum fuit æſtus. Sic ex inſtituto ingens horum numerus de iisdem ſcripſit. Alii voluerunt, eas ab Odino ceu auctore in Septentrionem allatas fuiſſe, alii multo recentiores eſſe contenderunt. Largam ſatis utriusqve ſectæ meſſem recenſet *I. Erici Bibliotheca Runica*, & qvæ illi adjecta eſt *Anonymi Epiſtola.* Qvibus addi poſſunt illuſtriſſ. Dnus *P. Frid. Suhm* Om Odin. *I. Hen. Schlegel in Samlung zur Däniſchen Geſchichte, Münzkenntniſz &c 2 Band. 2 St. pag.* 16. *Uno Troil* de Runarum in Svecia Antiqvitate, & *Johannes Guſtav. Steenberg* de Runarum patria & Origine; uterqve ſub præſidio Dni Johannis Ihre. Hic Runarum poſt Odini tempora inventarum gloriam *Alamannis* adſerit, hoc præſertim fundamento, qvod, Runarum valor & poteſtates unice eorum lingvæ propriæ ſint: ſed vereor, ut Auctor, dum majorum lingvam, apud Islandos ſolos reſiduam, hodierno Danorum, Germanorum, Norvegorum, Svecorum etc. idiomate metitur, fallatur & fallat. Unicum ex §. xv. pag. 20. adferam exemplum. D (inqvit) *qvod ut qvodammodo deſignent Runographi* ᛦ *ſubſtituere ſolent. Non eſt qvod exiſtimes hujus locum commodius occupare potuiſſe* þ *Gothorum, qvod D ſonuiſſe multi putant. Scire enim convenit, ſibilum hujus literæ a ſono* TZ *D adeo diverſam* illam

XLIII. VAFÞRUDNIR.
Frá Jotna rvnom
oc allra goþa
Ec kann fegia fatt,
Þvíat hvern *) hefi ec
heim vm komit.
Nió kom ec heima
fyr

XLIII. *VAFTHRUDNIS.*
De Gigantum myfteriis
& omnium Deorum,
Verum dicere poffum;
Qvemlibet enim
obivi mundum:
Novem ego luftravi mundos

*) hefk L.

illam reddidiffe, ut nullæ figuræ apud antiqvos minus inter fe alternent, qvam þ *& D nec Runographos videas nifi negligentiores alteram pro altera pofuiffe.* Sed pace viri doctiff., qvod ad fonum attinet, contrarium obtigiffe, Codices membranei, Ex gr. *Eddæ* Regius, Ll. Isl. *Grágás.* & *Vitæ Sanctorum*, Legati Magnæani, omnes feculo XIV. nitidiffime picti; & qvod maximi intereft, ad ungvem accurate fcripti, fat fuperqve evincunt. Siqvidem in his þ pro *d* fæpisfime fubftituitur, v. c. in *qveþa* dicere, canere; *eþer* vel, five; *hafþi* habuit; *þrottinn* dominus; *Oþinn* Odinus. Verbo: Lingvæ noftræ genius, qvem Auctor forfan nefciit, literam þ medio inter *D* & *T* fono, & utriqve cognatam effe docet; qvid qvod *D* omnino carere poteft, five literis Runicis, five Latinis fcribendum fit. Reliqva lubens taceo ejus fundamenta, fpeciem duntaxat veri præ fe ferentia, qvod cum Deo & die, fi. Codex Legum Scanicarum Runicus, Legati Magnæani Cimelion, olim prodeat, clarius demonftrabitur. Cæterum non poffum non mirari auctorem clariff. *Odinum* facere rudem, qvemadmodum orbis noftri ante eum indigenas, miferos hominum, ferarum, pifciumqve venatores, qveis in alimentis undiqvaqve care colligendis totum tempus terebatur, ita ut ne unum qvidem momentum haberent, artibus feritatem mollientibus addifcendis tribuendum; adeoqve extreme barbaros. En auctoris verba, p. 11. *Arma, tela, glodiosqve, non ita pugillares calamosqve in farcinis fuis attuliffe Odinum arbitror; et fi animo proponamus illos, qvorum hofpitio exceptus fuit, pifcaturæ, venatui & non inhoneftis latrociniis, tempus fuum impendentes, probabile inveniemus, fi qvos apperuiffet ipfe, vel duodecim ipfius confentes, literarios ludos, paucisfimos futuros, qvi operam ipfis daturi effent.* Qvæ vix fcripfiffet, fi evolviffet Perill. *Schöningii Norfke Folkes Oprindelfe* pag. 301. qvidqvod *Edda Snorr.* Gylfium Sveciæ Regem, virum fapientem & multifcium *(vitr oc fiölkunnigr)* expreffe laudat, unde luculenter docetur, alium fuiffe ante Odini tempora, Hyperboreorum ftatum, qvam perperam vulgo fingitur. Qvod deniqve ad Runas attinet, ex ftropha allata patet eas Odino antiqviores effe; adde hæc ex *Skirnisför*, qveis *Gerdæ Skirnir minatur:*

Thurs rifti et þer	ɔ: *Runam Giganteam (þurs) tibi fculpo*
oc þriá ftafi	*Tribusqve literis*
ergi oc æþi oc óþola.	*Infaniem, furoremqve inqvietatemqve.*
fva et þat afreift	*Eas ita facilis abrado,*
fem ec þat areift	*Ac eas fculpo,*
ef geraz þarfir þes	*Si opus fiat.*

Nomina *Runeherret* territorii Scaniæ, & *Runetoft* oppidi Cimbriæ Auftralis antiqviffima effe, qvis non videt. vid. *Suhms* critifke Hift. af Dannem. Tom. 3. pag. 7 & 10.

fyr *f*) Niflhel 46) neþan	*Ante* (ↄ: *fupra*) *f*) Niflhel 46) (*qvod eft*) *infrā*,
Hinig deyia or helio 47) halir.	*Huc moriuntur* 47) *ex* Hela *viri.*
xliv. GAGNRADR.	xliv. *GAGNGRADUS.*
Fiölþ ec fór.	*Plurima obivi,*
fiölþ ec freyftaþac.	*Plurima expertus fui,*
fiölþ ec reynda regin.	*Plurima tentavi divinarum virtutum.*
Hvat lifer manna,	*Qvi vivent hominum,*
Þá er inn *) mæra liþer	*Cum* *) *infignis illa tranfierit*
47†) Fimbvlvetr meþ firvm?	*vehementiffima hiems* 47†) *inter homines.*

D 2 XLV.

f) *Niflheim.* eft locus condemnatis poft mortem deftinatus. *) magna i. e. vehemens Ch.

46) *Novem mundos*) convenit hoc cum *Edda Snorronis*, ubi recenfente Odino, "Vondir menn fara til *heliar*, oc þaðan i *Niflhel*, þat es nidr i en Niunda heim„ ↄ: *Mali in* Helam *defcendunt*, *ac inde in* Niflhelam; *in mundum fcilicet* Nonum. Et qvemadmodum, juxta *Virgilii* Æneid. Libr. vi. v. 439. Inferis

Fata obftant, triftiqve palus inamabilis unda
Alligat & *Novies* ftyx interfufa coërcet.

Ita Superi, *Ariftotele* affirmante, *novem* coelorum *Sphæris* gaudent. Imo vulgus, etiam hodie, *novem* fingit *coelos* fibi. De Sanctitate & ufu numeri *novenarii* omnes fere apud Gentes videantur *I. B. Scherer* Nordifche Nebenftunden. Tit. Chafowo. 1 Th. p. 44. ad pag. 57. & *Joh. Lohmeyer* de Luftrationibus. p. 443 & 444.

47) *Hel.* f. Hecate mors, Inferni Regina. Dan. Hiel mors: at ſlaae ihiel morti tradere, occidere. De ea *Eddæ* Mythol. xxvii. & xxviii. *Ex Angrboda* (ↄ: angoris nuntia) foemina Gigantea fufcepit *Lokus* filiam *Helam*, qvam Pantopater in Niflheimum demifit, imperiumqve dedit fuper novem mundos, ut manfiones inter eos, qvi ad eam mittuntur, diftribuat. Hi funt omnes morbis & fenio mortui homines. Multas ibi ædes habet magnasqve, cancellis cinctas grandibus. Ei Palatium eft *Elind* f. *Olund* ↄ: triftitia, dictum. Patina ejus *Húngr* ↄ: fames: cultellus *fultr* ↄ: Efuries: Servus *Ganglate* ↄ: fegniter ambulans: Ancilla *Ganglöt* ↄ: tardigrada. Limen *fallandi forrád* ↄ: præceps interitus. Lectus *kör* ↄ: diuturnus marcor & ægritudo; Stragula *blikande böl* ↄ: micans maledictio. Hela altera parte cærulea eft, altera media colorem retinet pellis humanæ, torva & truculenta, qvare facile dignofci poteft. Qvæ defcriptio conferri meretur cum illa Virgiliana. Æn. vi. v. 275.

Pallentesqve habitant morbi, triftisqve fenectus:
Metus, & malefvada fames, & turpis egeftas,
Terribiles vifu formæ, lethumqve, laborqve.

47†) *Fimbulvetr.* hiems famofa, triftis, horrens, de qva fic Edda. Gravia funt & multa, qvæ de Crepufculo Deorum referri poffunt. Erit hoc initium. Veniet hiems vocata vulgo *Fimbulvetr*, nivibus ex qvavis mundi plaga pluentibus horrens. Erit tunc frigus maximum, & rapida tempeftas, fplendor vero folis nullus. Tales hiemes tres comitabuntur junctim, nulla æftate interjecta. Poft has aliæ tres fubfeqventur. Erint tunc per totum orbem bella cædibus gravia. Fratres avaritia fe invicem occident. Pater & filius alter, qvam alteri debet, pietatem exuent, cognatiqve fangvinis jura dedifcent. Teftis *Voluspá*

Bræ-

XLV. VAFÞRUDNIR. | XLV. *GAGNRADUS.*

Líf oc *) Lífþrafir, | *Vita, & calor vitalis:* 48)
Enn þav leynaz myno | *Sed hi latebunt*

*) Leifdrafer. Ch. | f *) hol-

Brædor mono berias.	*Pugnabunt fratres*
oc at bönom verda	*Alterqve alteri mortis causa erit.*
muno fyftrungar	*Cognati etiam*
fifiom fpilla.	*Cognationis violabunt jura.*
Hart er med hauldom.	*Gravia accident hominibus*
hordomr mikilf.	*Adulteria crebra.*
fkeggöld, fkálmöld,	*Ævum barbarum, framearum,*
fkildir klofnir.	*(Qvo) clypei finduntur,*
Vindöld, Wargöld,	*Ventorum, ferarumqve ævum*
Adr veröld fteipiz.	*Anteqvam mundus corruit.*

Qvæ qvam exacte conveniant cum his Ovidianis, nemo non videt. fc.

Jupiter antiqvi contraxit tempora veris,
Perqve hiemes, æftusqve & inæqvales autumnos,
Et breve ver, fpatiis exegit qvatuor annum:
Tum primum ficcis aer fervoribus uftus
Canduit: & ventis glacies adftricta pependit,
Tertia poft illas fucceffit aënea proles
Sævior ingeniis, & ad horrida promtior arma.
Nec fcelerata tamen de duro eft ultima ferro.
Protinus erumpunt venæ pejoris in ævum
Omne nefas, fugere pudor, verumqve, fidesqve:
In qvorum fubiere locum, fraudesqve doliqve
Infidiæqve & vis, & amor fceleratus habendi.
Jamqve nocens ferrum, ferroqve nocentius aurum
Prodierat, prodit bellum, qvod pugnat utroqve
Sangvineaqve manu crepitantia concutit arma.
Vivitur ex rapto, non hofpes ab hofpite tutus,
Non focer a genero, fratrum qvoqve gratia rara.
Imminet exitio vir conjugis, illa mariti.
Lurida terribiles mifcent aconita novercæ.
Filius ante diem patrios inqvirit in annos.
Victa jacet pietas, & virgo cæde madentes
Ultima coeleftum terras Aftræa reliqvit.

Eft vero *Skeggöld* vi vocis, barbarum ætas, a *Skegg* f. barba & *öld* generatio, ævum, ætas. Qvæ derivatio fi vera eft, non video, qva ratione ævo, qvod defcribit Vola, trifti fcilicet & malo, tale nomen tribui poffit. Etenim barba virum gravem atqve fapientem, imo Deum ter opt. max, (qvem Pontificii, Græci, & hodie dum Rutheni barbatum fingunt) decens, in honore femper fuit, & hinc majoribus.

Non coma, non ulla barba refecta manu.
Qvod immerito miratur Vates Sulmonenfis: nam barba privari ignominiofum fuiffe, tum facra, cum prophana monumenta conteftantur. Romani fervos, noftrates fures, lege mulctarunt capillis & barba. Idem qvoqve faciunt adhuc Turcæ. Et qvis nefcit Hifpanos, promiffe barbatos, orbem novum occupantes, incolas, qvod non alerent barbam, fed radicitus evellerent pilos, beftiis effe pejores, ejeraffe. vid. *Benzon* Nov. Orb. Hift. Lib. II. C. 17. Barbam igitur a politiffimis gentibus maximi habitam fuiffe cum probe conftet, neceffum eft aliam nominis effe caufam, lufum forfan, aut ænigma; potuit etenim a *barbarus*, barba fumi, per *fkegg* explicari, adjectivive loco compofita in voce poni. Verum ego *Skeggöld* a *Skeggia* ɔ: fecure, derivo; nam hinc potuit commodiffime ævum cæde madens appellari, cum inter arma fecures promineant. Qvidqvod, *Skeggöld* falutatur Dea cædivalis, parca, qvæ cæfis bello in Valhalla pocula miniftrat. *Grimnismal* teftor, ubi Odinus *Valkyrias* enumerat, nominibus, qvæ gradus belli monftrant. *Hrift* oc *Mift* vil ek mer horn beri, *Skeggöld* oc *Skögul*, *Hildr* oc *þrudr*, *Hlöck* oc *Herfiötr*, *Göll* oc *Geyrahöd*, *Rångrid* oc *Reginleif*, þær bera *Einheriom* öl ɔ: Hrift *et* Mift. *volo mihi cornu afferant*, Skeggöld *et* Skögul, Hillda *et* Thruda, Hlöck *et* Herfiötr, Göll *et* Geyrahöd, Rångrid *et* Reginleif *hæ monoheroibus potum miniftrant*,

48) Senfum hujus ftrophæ hunc effe crediderim. Vita &, qvi eam producit, vitalis calor, latebunt

Í *) holti hoddmimis.
Morgin davggvar
Þav ſer at mat hafa.
Þadanaf aldir **) alaz.

In *) *colliculo* HODDMIMIS;
Rore matutino
veſcentur:
Et hinc naſcentur homines.

XLVI. GAGNRÁDR.

Fiölþ ec fór,
Fiölþ ec freiſtada. etc
Hvaþan cömr SÓL
á inn ***) ſletta himinn
Þá er þeſsa hefir FENRIR farit.

XLVI. *GAGNRADUS.*

Plurima obivi,
Plurima expertus fui. etc
Unde veniet SOL
In ***) *planum illud coelum,*
Cum hunc perdiderit FENRIR?

XLVII. VAFÞRUDNIR.

Eina dóttr
berr alfravdvll,
áþr hana 49) FENRIR fari:

XLVII. *VAFTHRUDNIS.*

Unam filiam
Pariet Sol,
Antequam eam FENRIR *perdat.* 49)

 ſú

*) holdi i. e. *carne* Ch. **) aldr

***) Svala i. e. *ſerenum*, et ſvala i. e. *refrigeratum* Ch.

bunt in corpore terræ renaſcentis. Hi rore mediante matutino, ceu ſucco maxime temperato, homines producent. Qvæ gentilium Scytharum, Ægyptiorumqve dogma ſapiunt, qvi, ut etiam hodie Sinenſes, homines initio cum cæteris animalibus e terra, ſtirpium adinſtar, ignis beneficio omnia producentis, ortos crediderunt. vid. *Juſtin.* Lib. II. C. I. Eo ſpectat Atheniensium gloriatio, ſe eſſe αοτοχθονας γηγενεις ſive eodem, qvod incolerent, innatos ſolo. l. c. cap. 6. Cicero pro L. Flacco c. 26. Nec aliter Virgil. Georg. II.

Cum primum lucem pecudes hauſere virumqve
Ferrea progenies *duris caput extulit arvis*

Modum deſcribit vates Sulmonenſis Metam. I. hiſce verſibus

Cætera diverſis tellus animalia formis
Sponte ſua peperit, poſtqvam vetus humor ab igne
Percaluit ſolis; coenumqve udæqve paludes
Intumuere æſtu, foecundaqve ſemina rerum
Vivaci nutrita ſolo, ceu matris in alvo,
Creverunt, faciemqve aliqvam coepere morando.
Qvippe ubi temperiem ſumſere humorqve calorqve
Concipiunt, & ab his oriuntur cuncta duobus.
Cumqve ſit ignis aqvæ pugnax, vapor humidus omnes
Res creat, & diſcors concordia foetibus apta.

Hæc inqvam doctrina Scytharum phyſiologiæ convenit apud Juſtinum l. c. in brevius contractæ.

49) *Fenrir*, lupus erat, monſtrum vita hominum morientium ſaturandum, qvi ſedes deorum contemptus cauſa cruore aſperſit. Tyri manum momordit;

fú fcal *) ríþa,	*Illa* *) *eqvitabit,*
50) þá er regin deyia,	*Ubi numina mortua funt* 50),
**) modvr bravtir mær.	**) *Matris vias virgo.*
XLVIII. GAGNRÁDR.	XLVIII. *GAGNRADUS.*
Fiölþ ec fór. etc	*Plurima obivi. etc*
Hveriar ro þær meyar,	*Qvænam funt virgines*
er líþa mar yfer	*Qvæ fuper gentium multitudinem*
***) fróþgeþiaþar fara,	*Providæ tranfeunt.*
XLIX. VAFÞRUDNIR.	XLIX. *VAFTHRUDNIS.*
Þriar þioþar falla	*Tres populi pervolant*
þorp yfer	*Oppida* ɔ: *terras*
Meya mavgþrafis.	*Virginum Maugthrafis.*
51) Hamingior einar,	51) (*Qvæ*) *una* (*fpecies eft*) *geniorum tutelarium*
g) þeirra í heimi ero,	g) *Qvi in mundo funt:*
þó þær meþ iotnom alaz.	*Qvanqvam illæ apud* JÖTNOS *enutriantur.*

L. GAGN-

*) rifa i. e. *furget* vitiofe. **) módar No. 748. i. e. *difficiles* ***) froþgeþar. *chart.*
g) þær er í heimi i e. folæ fortunæ moderatrices, qvæ in mundo Ch. etc. No. 748

mordit; folem denique & *Odinum* (qvi iidem effe videntur) devoraturus. Forfan lupus hic eft tempus omnium rerum edax. Cæterum hæc fabula monftrat, qvam antiqva fit traditio, qvæ draconibus & id genus animalibus defectum folis atqve Lunæ, apud gentes qvam plurimas, imo Americanos qvoqve, tefte *Lafiteau* in der allgemeinen Gefch: der Länder und Völker von America P. 1. p. 118. adfcripfit.

50) *ubi numina mortua funt.* Summum numen cum fecundum *Eddæ* Mythol. 11. fine careat, feqvitur, hic debere tantummodo intelligi femideos heroas, qvi in magno Deorum crepufculo omnes abforbentur. Eandem de Diis fuis ideam fovebant Stoici, vid. *Senecæ* Tragoed. in Hercule Oethæo v. 1012. ubi

Coeli Regia concidet,
Certos atqve obitus trahet,
Atqve omnes pariter Deos
Perdet mors aliqva & chaos

Deos fc. minores. vid. Epift. Lib. 1. Epift. IX.

51) (Hamingior) *Genii tutelares* f. boni, de qvibus vid. *I. Erici* Obferv. 2. p. 149. Cæterum hic fen-

L. GAGNRÁDR.

Fiölþ ec fór. etc
hverir ráda æſir
eignom gopa
52) þá er ſlocnar *h*) SVRTA logi.

L. *GAGNRADUS.*

Plurima obivi. etc
Qvinam regent ASARUM
Bona Deorum,
52) *Cum fuerit exſtincta* SURTI *flamma?*

LI.

h) Surtar L.

ſenſum hunc eſſe credo: Genus hominum renaſcens diviſum in tres populos, terram ex mari emergentem occupabit ɔ: inhabitabit: omnia tunc erunt geniis repleta bonis, qvi a malis univerſum tuebuntur.

52) *Cum exſtincta fuerit flamma Surti*) ɔ: Conſummatione ſeculi peracta. Hæc referente *Edda* Mythol. XLVI. fieri credebatur

1) per ignem, mediante

2) aqva, qvæ *Surti* flammam exſtingveret, nam ſecudum *Voluspá*

immergitur terra aqvis
— & —
— — emergit
Iterum — —
Terra ex oceano
Pulcherrime viridis.

Et in his cum noſtris majoribus, ſi modum ſpectes, qvo interibit mundus, conveniunt Stoici

1) *Sophocles*, cujus hæc ſunt verba

Εςαι γαρ εςαι κεῖνος αιωνων χρονος
Οταν πυρος γεμοντα θεσαυρον. χαση
Χρυσωπος α.θηρ. η θ' βοσκηθεισα φλοξ
Απαντα ταπιγεια κὰι μεταρσια,
Φλεξει μανεις.

unde ſuum Jupiter apud *Ovidium* Metam. Libr. I. procul dubio hauſit, dicens

Eſſe qvoqve in fatis reminiſcitur, affore tempus,
Qvo mare, qvo tellus, correptaqve regia coeli
Ardeat, & mundi moles operoſa laboret.

2) *Seneca* Qvæſt. Nat. Libr. III. Cap. XXVIII, pag. 368. m. "Aqva & ignis terrenis dominatur; ex his ortus & ex his interitus eſt. Ergo qvandocunqve placuere res novæ mundo (ɔ: Deo per totum diffuſo), ſic in nos mare emittitur, ut deſuper fervor ignis.

3) *Lucanus* Lib. VII. canens de cæſis in acie Pharſalica

Hos Cæſar populos, ſi non combuſſerit olim.
Uret cum terris, uret cum gurgite ponti.
Communis mundo ſupereſt rogus oſſibus aſtra Miſturus,

Sed differt exuſtio mundi Eddica ab illa Stoicorum, ratione effectus. Etenim hæc, poſcente fati ordine, repetitis vicibus novos iterum iterumqve mundos devaſtabit, perdet, depaſcetur, ſicqve æternis periodorum orbibus orientur & flagrabunt mundi. vid. *Cicero* de Nat. Deor. Lib. II. Illa tantum unica eſt, nec fato alligata. Hæc in nihilum omnia vertet; illa tantum hunc in vacuo fluitantem orbem, ſalvis beatorum ſedibus, & horrendo, qvem cum *Nidhöggo*, Dæmonum principe condemnati incolunt, mundo,

LI. VAFÞRUDNIR.

53) Viþar oc Vali
byggia ve goþa,
Þá er flocnar *i*) Svrta logi.
54) Moþi oc Magni
fcolo 55) Miöllni k) hafa
ok vinna *l*) at Vigþroti 56).

LI. *VAFTHRUDNIS.*

53) Vidar & Valius
Habitabunt loca ſancta Deorum,
Ubi exſtingvitur Surti *flamma.*
54) Modius & Magnius
55) *Miolnerem obtinebunt*
l) *Et bellis finem facient* 56).

LII. GAGNRÁDR.

Fiölþ ec fór etc
Hvat verþr Oþni
at aldrzlagi
þá er rivfaz regin?

LII. *GAGNRADUS.*

Plurima obivi. etc
Qvis erit Odino
Ætatis (*vitæ*) *finis,*
Cum ſolventur numina?

LIII.

i) Surtar. L. *k*) Miaulne. C. S. *l*) Vitnis at vígþroti Cod. Acad. i. e. *lupo cæde debellato.*

53) De *Vidare* ɔ: Victore, & *Valio*, qvi potentem notat, hæcce nobis tradit Edda. *Viþarr* heiter einn hinn þaugli As. hann hefer ſkó þiokkvann. hann er ſterkr næſt því ſem Þór er. Af hanom hafa goþin mikit trauſt í allri þraut, *Ali* eþer *Vali* heitir einn ſonr *Oþens* oc *Rindar*, hann er diarfr í oroſtom oc miöc happſkeitr. ɔ: Vidar *nomen eſt Deo illi taciturno; calceum is habet craſſum*, Thoro *fortitudine proximus. Et hic eſt tutiſſimum in qvolibet periculo Deorum præſidium.* Ali ſ. Vali Odini & Rindæ *filius pugna fortis eſt, & ſcopum collineare doctus.*

54) *Modi* eſt vis, vigor animi, ſ. virtus, *Magni* robur valet. Erant illi Thori filii, ſed Odini nepotes. Hæc autem qvatuor nomina mirum in modum conveniunt cum *Pallantis ex ſtyge* ſuſcepta prole apud Heſiodum in θεογ. v. 383. & ſeqq.

Στυξ θ' τεκ' Ωκεανϐ θυγατηρ Παλλαντι μιγεισα
Ζηλον κὰι Νικην καλλισφυρον εν μεγαροισι
Καὶ Ερατος, ηδὲ Βιην αριδεικετα γεινατο τεκνα
Των ϐκ ες' απαναευθε Διος δομος ϐδὲ τισ εδρη
Ουδ' οδος οππημε κεινοις θεος ηγεμονευει
Αλλ αει παρ Ζηνι βαρυκτυπω εδριοωνται.

55) *Miölner* ɔ: contundens, malleus erat *Thori*, qvo hoſtes percuſſit, debellavitqve. Per hunc b. *Kilian. Stobæus*, magnum ſuæ patriæ decus, fulmen intellectum fuiſſe putat in diſſertatione de cerauniis betulisqve lapidibus, habita anno MDCCXXXVIII. Cui ejus ſententiæ lubentior ſubſcribo, qvam *Johannis Göranſonii*, qvi in libro *Is Altinga*, Stockholm 1747. *Thoronis* malleum, crucem noſtri Redemtoris adumbraſſe, & illum hujus typum eſſe, certus adſerit. pag. 26. 27.

56) *lupo cæde debellato.* Thorus, *Odini* ex *Terra* filius, cum ſerpente Midgardico in conſumatione ſeculi congreſſus, victoriam eqvidem reportat, ſed

LIII. VAFÞRUDNIR.

Úlfr 57) gleypa mvn
aldafavþr,
þes mvn Viþarr reca.
kalda kiafta 58)
hann klyfia mvn
m) VITNIS vigi at.

LIII. *VAFTHRUDNIS.*

57) *Lupus devorabit*
Seculorum patrem,
Hoc VIDAR *ulcifcetur:*
58) *frigida ora*
is disrumpet
VITNIS *in cæde.*

LIV. ODINN.

Fiölþ ec fór etc
Hvat mælti OÞINN,
áþr á bál ftígi,
fiálfr í eyra 59) fyni?

LIV. *ODINUS.*

Plurima obivi: etc
Qvid locutus eft Odinus
Rogum afcenfuri
Ipfe in aurem 59) *filii*?

LV. VAFÞRUDNIR.

Ey mannz þat veit,
hvat þv 60) í árdaga

LV. *VAFTHRDUNIS.*

Nemo hominum id novit,
Qvid 60) *tu initio dierum*

E fagder

m) ita C. S. et No. 748. Vignis *Cod. Langeb.* Vingnis. *Cod. Reg.*

fed viribus ita exhauftus, ut nifi novem paffus ab angve confoffo fe recipere neqveat, ubi ob vim veneni, qvod hoftis in eum ejecit, mortuus cadit. vid. *Edda* Mythol. XLVIII.

57) *Lupus devorabit.* In confumatione feculi, qvæ bello fieri dicitur, feu modo, qvi ingenium majorum noftrorum prodit, erat Odino pugnandum contra lupum *Fenrirem*, de qvo vid. *Eddæ* Mythol. XLVIII. fed a qvo ille devoraretur. Repugnaret hoc Mythol. II, qvæ teftatur fummum univerfi creatorem effe immortalem, verumqve Deum. Sed ex allatis in nota ad ftroph. 17 & 18. Othinum patet eum non fuiffe; unde omnis evanefcit contradictio. Et qvis nefcit, veteres Græcos Latinosqve ejusmodi humanorum plurima ad Deos transtuliffe. vid. Cicer. Tufcul. Qvæft. Lib. I. cap. 26.

58) *Frigida ora* fc. lupi, qvi Odinum devoravit; frigida vero dicuntur, omnia, unde malum aliqvod nafcitur; fic *köld rád*, frigida, mala, fubdola confilia, *köld rif* frigidæ coftæ, frigida latera, unde noxia confilia promuntur.

59) *Filii* fc. *Balderi*, cognomine boni, de qvo vid. Eddæ Myth. XLIII. XLIV. XLV.

60) *Tu.* Jam demum cognovit Vafthrudnis Odinum præfentem effe, qui folus hanc qvæftionem folvere potuit.

ſagder í eyra ſyni.
feigom mvnni 61)
mælta ec mína forna ſtafi,
Oc vm ragna ravc.
Nv ec viþ Oþinn deildac
mína Orþſpeki.
þv ert æ víſaſtr vera.

Depoſueris auri filii.
61) *Mortem præſago ore*
Recenſui meas antiqvas literas
Et Deorum fata.
Jam, dum cum Odino tentavi
Meam in diſſerendo ſcientiam:
Tu es ſemper ſapientiſſimus hominum.

---

61) *mortem præſago ore.* Perdiderat ſcilicet aleám certaminis qvæ capite ſtetit. vid. Stroph. xix. ſupra, unde crediderim, *Othinum* itinera eum in finem ſuſcepiſſe, ut dolis vinceret, qvos aperto adoriri marte prudentia diſſvaſit.

Grím-

GRÍMNIS-MÁL.

*) FORMÁLI
TIL
GRÍMNISMÁLA.

HRAUDÚNGR konúngr átti tva ſono. het annarr AGNARR, en annarr *a*) GEIRRAVÞR. AGNARR var x vetra, en GEIRRAVDR VIII. *b*) vetra. þeir rero tveir á báti med *c*) dorgar ſínar at ſmá-fiſki. vindr rac þá í haf vt. *d*) þeir brvtv í náttmyrkri vid land. oc gengo vpp. *e*) fvndo cot-bónda einn. Þar voro þeir vm vetrinn. Kerlíng fóſtraþi AGNARR, en karl *f*) GEIRRÖD, *g*) ok kendi honum rád. At vári fecc karl þeim ſcip. Enn er þav kerling leiddo þá til *h*) ſtrandar,

PROOEMIUM APOLOGI
DE
GRIMNERE ɔ: PERSONATO.

REX HRÖDUNGUS *duos habuit filios;* (qvorum) *unus nominabatur* AGNARR*; ſed alter* GERRÖDUS. AGNARR *x hyemes*, GEIRRÖDUS *autem* VIII *hyemes*, *erant nati*, (cum) *illi duo ſoli lintre provehebantur in mare*, *cum arundinibus ſuis piſcatoriis*, *ad piſcium parvulorum capturam. Tempeſtas pueros in altum propulit: fregerunt navem ad terram* (qvandam) *noctis in tenebris; et egreſſi ruſticulum quendam offenderunt. Ibi perhyemarunt. Hoſpita* AGNAREM, *Hoſpes autem* GEIRRODUM *curabat*, *atqve hunc imbuebat conſiliis* (calliditatibus). *Idem, vere adventante, navem*

þá

*) Ita O. ɔ: Codex Oblongus. Frá Hraudvngi Konúngi *de Hraud. rege* U. ɔ: Fragm. Membr. Univerſitatis. In R. ɔ: Cod. Membr. Regio Inſcriptio vacat.

a) Geirödr. U. *b*) Vetra, neſcit. O. *c*) Dorgir. U.

d) í náttmyrkri brutu þeir vid. etc. O. R. nulla diſtinctione antepoſita. i. e. *Tempeſtas eos per tenebras noctis prop.* *e*) ok, ſine neceſſitate inſer. O.

f) fóſtradi, rep:t. U. id quod antiqve ſapit. g) Ok ... rád, negligunt O. R.

h) Skips. *navem.* U.

Þá mælti karl *i*) ein-mæli vid Geirravd. Þeir fengo byr, ok qvomo til ſtavdva *k*) favdvrs ſîns. Geirrödr var fram í ſcipi. han hlióp vpp á land. enn hratt vt ſcipino. ok mælti: Far þv *l*) nv þar er ſmyl hafi þic. Scipit rac *m*) í haf vt, en Geirrödr geck *) upp til böiar. honum var þar vel fagnat. *n*) Fadir hans var þá andadr. Var þá Geirrödr til konúngs tekinn; ok vard madr ágætr. Oþinn ok Frigg ſáto í *o*) Hlid-ſciálfo, ok ſá um *p*) heima alla. Odinn mælti: Ser þv Agnar fóſtra þinn, hvar han **) elr börn vid gygi í hellinom, enn *q*) Geirrödr fóſtri

dedit pueris: ubi autem ipſe cum ſua uxore deducebat eos ad littus, ſeorſum (aliquid) *cum* Gerrödo *loqvutus eſt. Pueri ventum ferentem nacti veniebant ad ſedes patris ſui.* (tum) Geirrodus, *in primore nave conſtitutus, exſiluit in terram, navem autem protruſit, et dixit: Nunc tu ito, ubi larvae* (*mali genii*) *potiantur te. Navis auferebatur in pelagum;* Geirrödus *vero ad praedium* (regium) *egresſus, benigne ibi acceptus eſt. Pater ejus tum erat exſtinctus.* Geirrödus *igitur creatus eſt rex, et vir celebris exſtitit.* (Inter haec) Odinus *et* Frigga *in Hlidſkialfa ſedentes omnes regiones oculis perluſtrabant.* Odinus *fatus eſt: Vides* Agnarem *alumnum tuum, ubi liberos gignit cum muliere gigante in iſto antro? at* Geirrödus

minn

i) Ein mæli. R. í einmæli. O. *k*) Fauduſ. R. ſed iſtud magis eſt receptum.

l) Ná male neglig. R. O. *m*) í haf, omitt. Id.

*) út, *extrorſum.* R. inepte. Mox böia, *praedia.* U. itidem.

n) þá var (var þá O.) faþer hans andadr. O.

o) Ita per *o* in fine melius ſcribi cenſeo, ad genus vocabuli oſtendendum. Hlidſkiálf. U. Hlidſkiálg. O. quae ſcriptio per g in fine non forſan temere eſt damnanda.

p) alla heima U. **) etr, *comedit* pueros una cum gig. l. apud gig. O.

q) konúngr fóſtri minn ok ſ. etc. U. ubi vitio ſcribæ excidit poſt En: *Geirrödr er*, quo repoſito ordo fit honeſtior.

minn er Konvngr, ok ſitr r) nv at landi. Frigg ſegir. han er matníþíngr s) ſá, at han qvelr geſti ſína, ef honum þiccia of margir coma. Odinn ſegir, at þat er in meſta lýgi. þau vedia vm þetta mál. Frigg ſendi t) æſki-meý ſína Fullo til Geirrödar. hon bad konvng varaz, at eigi u) fyrigerþi honum fiölkvnnigr madr ſá, er þar var kominn í land. ok ſagdi þat marc á, at engi hvndr x) var ſva ólmr, at á hann mvndi hlavpa. En þat var inn meſti hegómi, at Geirröðr konvngr veri eigi matgóþr. y) ok þó lætr han handtaca þann mann, er eigi vildo hvndar á z) ráda. Sá var í feldi blám, ok nefndiz Grimner, ok ſagdi ecci fleira frá ſer, þótt han veri at ſpvrþr. Konvngr (þ) let hann pína til ſagna, ok ſetia

alumnus meus eſt rex, et nunc degit vitam quietam in regno ſuo. Frigga *loquitur: Ille tam ſordide parcus eſt, ut excruciet ſuos hoſpites, ſi ei videntur nimium multi advenire.* Odinus *dicit id maximum eſſe mendacium. Illi in hanc rem ſponſionem* (inter ſe) *faciunt.* Frigga *adlegavit ad* Geirrödum *nympham* Fyllam, *ſuam ciſtellatricem, monens regem ut caveret, ne illi veneficiis noceret magus* (quidam), *qui in eam regionem adveniſſet; et pro ſigno* (unde iſte agnoſceretur) *adferens, quod nullus canis tam rabidus eſſet, ut in eum foret incurſurus. Ea autem erat maxima vanitas, quod* Geirrödus *rex cibi benignus non eſſet. verum tamen ille comprehendi curavit hominem, quem noluerunt canes invadere. is in pallio erat cæruleo, et nominabatur* Grimner, *nihil autem amplius de ſe narrabat, tametſi rogaretur. Rex verum ex eo per tormenta exquiſiturus hominem collocari* imilli

r) at löndum. U. s) ſvo at kvelr etc. O.
t) Eſcis-mey. R. O. u) forgerdi O. x) væri. O. y) ænn þó U. ok þá let. O.
z) hlaupa U. (þ) lætr pina hann. U.

imilli elda *æ*) tveggia, ok ſat han þar *) VIII. nætr. GEIRRÖDR konvngr átti *a*) þá ſon x. vetra gamlan, ok het AGNARR eptir bróþur hans. AGNARR geck at GRIMNI, ok gaf honum horn fvlt at drecca. **) ſagdi at *b*) konvngr gerdi illa, er han *c*) let pína hann ſac-lavſan. GRIMNER dracc af. þá var *d*) eldrinn ſva kominn, at feldrinn brann af GRIMNI. *e*) Han qvad

fecit inter duos ignes; ubi ille perſedit VIII. *noctes.* GERRÖDUS *rex habuit filium, hoc tempore* X *hyemes natum, qui vocabatur* AGNARR, *patrui nomen referens.* AGNARR *ad* GRIMNEREM *accedens, dedit ei cornu plenum bibere; dicens regem malę facere, qui illum juberet cruciatu adfici innocentem.* GRIMNER *cornu exhauſit. Tum vero eo proceſſerat ignis, ut ureretur pallium* GRIMNERIS. *Ille cecinit:*

æ) tveggia, omitt. U.

*) Qvaeri poteſt, cur Odinus tamdiu inter ignes ſederit, cum non dubium ſit, quin vi ſua divina et magica ſtatim á primo potuerit evadere iſtum cruciatum? hoc ita ſolvo: Virtute ſua magica probabiliter efficere potuit, ut nullum nec ab igne neque ab inedia ſentiret incommodum conf. *Snorrium* in Ynglinga Saga cap. VII. At longa iſta inter ignes ſeſſione voluit patientiam ſuam et conſtantiam animi oſtendere, et hominibus perſuadere, aliqvid ſibi divini ineſſe, quippe in quem elementum violentiſſimum, ignis, nihil, ad laedendum, virium haberet.

a) þá malè ignor. R. O.

**) ok, inſer. O. U. nullam ob cauſam.

b) Fadir hans, *patrem ſuum.*

c) píndi þenna mann ſakl. *adficeret hunc virum.* U.

d) elldr kominn ſvo nær, --- *tam prope acceſſerat.* O.

e) Haec omitt. O.

*) GRÍMNIS-MÁL.

I.

Heitr ertv 1) hripvþr,
Ok heldr til micill,.
f) Göngomc firr funi!
Lodi *g*) fviþnar,
Þótt ec á lopt *h*) berac,
i) Brennomc feldr fyri.

II.

2) Átta nætr fat ec
**) Millum elda her,
Sva at mer mangi
Mat ne baud,
Nema einn AGNARR,
Er einn fkal ráda

GRIMNERIS MELOS.

I.

CALIDUS *es*, *ignis!*
Et impendio major;
Difcedamus ab invicem 1) *ignis!*
Lacerna aduritur,
Quamvis (eam) *furfum attollam*,
Uritur mihi prae (te) *veftis*,

II.

2) *Octo noctes fedi ego*
Inter ignes hic,
Ita ut mihi hominum nemo
Cibum (non) *offerret:*
Nifi unus AGNARR,
Qvi folus imperabit

GEIR-

*) Infcriptio vacat in R. *f*) Göngumz *id.* U.

g) fuidnir U. forte, *urit:* et tum quidem *Lodi* fignificabit *ignem;* convenientibus Germ. *Loder* favilla, et *Lodern* flammigare.

h) vera, furfum levatus effem, l. in fublimi *conftitutus.* U. atque ita vitatur Tautologia in, *Lodi fuidnar*, et: *Brenn felldr.*

i) For *id.* O. **) Milli. R. Millomk. O.

1) Tautologia fi quae eft in voce *Ignis*, imputanda eft egeftati fermonis Latini, non enim fermonis Noftri, cum *Edda* in uno loco LX *Ignis* vocabula fimplicia recenfeat. Notionem autem et originationem vocum, *Hripudr* et *Funi*, petas in Gloffario.

2) G. *Pauli* ita quidem difpofuit hanc Stropham, nempe in octo verficulos: ceterum in Nota fubdita mavult ordinem effe:

Atta nætr
Sat ec millum ellda her,
Sva at mer mangi mat ne baud.

Tripe

GEIRRÖDAR *l*) ſonr	GEIRRÖDI *filius*
m) Gotna landi.	*Gothorum regioni.*

III.

Heill ſcaltv AGNARR,	*Salvus eris* AGNARR,
Allz þic heilan bidr	*Siquidem te ſalvum jubet*
Vera týr 3) vera.	3) *Hominum Benefactor eſſe.*
Eins drycciar	*Unius potionis,*
Þv ſcalt aldregi	*Tu numquam*
Betri giöld geta.	*Melius pretium reportabis.*

IV.

Land er *n*) heilagt 4)	4) *Terra eſt ſancta,*
Er ec liggia ſe	*Quam jacere video*
ÁSOM ok ÁLFOM *o*) ner.	ASIS *et* ALFIS *propinquam.*

F Enn

l) ſon. U.

m) Gotlandi O. et Alii apud *G. Pauli.* quod ille nimis breve eſſe cenſet. Ceterum *Gotnaland* de Gothia Sueciae provincia dici, caret auctoritate, ut ego opinor; ſubit ergo ſuſpicio τὸ *Gotna* apellative ſumendum eſſe, pro *Viris*; (*Gotnar* enim proprie ſunt *Equites*, à *Goti Equus*, aut *Viatores*, à *Gata* Via: quibus oppoſiti ſunt *Flotnar*, *Navigantes*, *Nautæ*, a *Fliót* l. *Flot Fluidum*, *Aqua*.) Ita ſenſus fortè fuerit: *Equitibus (Viris, Incolis) celebri regioni.* Aut *Gotna* ad praeced. *Einn* referendum, ut ſit ordo: Er einn gotna ſk. r. landi, *qui virorum unicus regioni* etc.

n) beylagt, mendoſe. O. *o*) nær. O. U.

Tripedem nempe (inqvit) oportet hic eſſe Semiſtropham. Poſterior pars quadrupes eſt, et alius metri. Haec ille. Auctor de numero verſiculorum in una Stropha (ſive, ut ego ſoleo exprimere, Stropharum in uno Verſu) non eſt uſquequaque ſollicitus, ut videmus infra in Fluviorum et Equorum recenſu; imo per totam hanc *Eddam*. Verumtamen certus numerus verſiculorum unius Strophae apud eum praecipue dominatur in qualibet Oda, uti in hac ſenarius.

3) *Vera-tyr*, unum ex *Odini* nominibus adſciticiis, non tamen (cum *G. Pauli*) ſimpliciter vertendum per, *Odinus*, proprium et verum nomen hujus Dei; quod ſi ille ſtatim aperte profiteretur in principio Odae, res erat transacta, et omnis ſubſequens narratio ſupervacanea, ac veriſimilitudine caſſa.

4) Haec terra eſt *Thrudheimus*, quem ait ſitum eſſe in *Aſorum* et *Alforum* confinio.

Enn í þrúdheimi
Scal þórr vera
Unz *p*) vm riúfaz regin.

Sed in Thrudheimo
Thorus *habitabit,*
Donec deficiant dii.

V.

5) Ý-dalir heita,
þar er Ullr hefir
Ser vm *pp*) gerva ſali.
Álfheim Freý gáfo
I árdaga
Tívar at tann-fe.

V.

5) Ý-dali *vocantur,*
Ubi Ullerus
Sibi fecit habitationem.
Alfheimum Freyero *dederunt*
In principio dierum (*primis temporibus*)
Dii, in dentitionis primae monimentum.

VI.

q) Bær er ſá inn þridi 6),
Er blíd regin
Silfri þavćto ſali:
Vala-skiálf heitir,
Er *r*) vælti ſer
Áſſ í árdaga.

VI.

Villa eſt 6) *tertia,*
Ubi ſereni (*ſuaves*) *Dii*
Argento aedes texerunt;
Vala-skialfa *dicitur* (habitaculum iſtud),
Quod ſibi adſcivit
Deus tempore priſco.

VII.

p) of *id.* *pp*) gorva R.

q) Bör R. *id.* Mirum videri poteſt, quod haec ſcriptio per ö *G. Pauli* induxerit, ut ille τὸ *Bör* de nomine proprio Aſorum unius caperet; etſi hunc mire et extra Eddam inter Aſos hic poni ipſe poſt fatetur; unde et illi hic (ut ait) in mentem venit appellativum *Bær* habitaculum, villa, Dan. Gaard; quod ſane in expedito erat. conf. not. 6.

r) valdi, *elegit.* O. et Al. apud *G. Pauli*

5) Si *Y-dalos* hoſce putamus partem fuiſſe *Thrudheimi,* quam privigno ſuo *Ullero* habitandam conceſſerit *Thorus,* ceſſabit difficultas, quae oritur Stroph. VI. I.

6) *G. Pauli* hic annotat: *Inn þridie* tertius (vid. l. var. q.) ante quem tamen tres memorantur, *Thor*, *Ollerus*, et *Freyr*, quicunque demum iſtorum ſit omittendus. Sed ſi praecedens *Bör* pro

Bær

VII.

Saucqua-beccr heitir s) hinn fiórdi,
Enn þar ſvalar knego
Unnir yfir glymia:
Þar þav Odinn ok Sága
Drecca vm alla daga
Glavd or gvllnum kerom.

VII.

Söcqua-beckus *dicitur* (*domus*) *quarta*;
Ubi frigidae poſſunt
Undae (*aquae*) *ſupra inſonare:*
Ibi Odinus *et* Saga
Bibunt per omnes (*totos*) *dies*
Laeti ex aureis vaſis.

VIII.

Glads-heimr t) heitir enn fimti,
Þars u) hin gvllbiarta
Valhaull x) víd y) of þrvmir.
Enn þar Hroptr kýſſ
Hverian dag
Vapndavþa vera.

VIII.

Glads-heimus *nominatur quintus* (*locus*),
Ubi auri inſtar fulgida
Valhalla *ſpatioſa perſtat:*
Ibi autem Hroptus *eligit*
Quolibet die
Ferro exſtinctos homines.

IX.

Miöc er avþkent
Þeim er (þ) til Ódins koma

IX.

Perfacile (ab aliis aedibus) *dignoſcitur*
Iis, qui ad Odinum *veniunt*

Sal-

s) en IIII. R. t) er *eſt.* u) Enn, gen. Maſc. ſicut modo, En, gen. foem. utrobique male. R.

x) Etiam legi poteſt, Vid, ſono obtuſo, quod permanentiam notat, ut *balldaz vid*, *ſtanda vid* etc. Praepoſitione adverbiaſcente, ſenſu hic aeque commodo. *G. Pauli.* *Vid* quoque per *i* tenue legit *A. Magnæus* in Barth. Antiqq. p. 404. et pro Suſtantivo cepit, redditque verſiculum: *Valhalla tignis innititur.*

y) of. neſcit U.

(þ) *til*, hic exclud. U. quod et facit R. Stroph. ſequ. atque id ſalvo ſenſu fieri poteſt. Verſionem autem hujus Hemiſtichii, ubi repetitur Str. ſequ. de induſtria variavi, cum conſtructio verborum duplex in eo locum habere poſſit, etſi res eodem abeat.

Bær apellativo ſumitur, tum habitatoris nomen deſideratur. niſi forte hunc *Bæ* ſc. *Vala-ſkiálf*, in *Alfheim* (regione Freyero data) collocare libet, et hunc ipſum *Aſum* (v. 6.) ſive Deum hanc

Sal-kynni at fiá:
z) Skavptom er rann rept,
Scioldom er falr þakiþr,
Bryniom vm becki æ) ftrád.

(Ejus) *aedes adfpectu:*
(*Haftarum*) *manubriis contabulatum eft laquear,*
Clypeis (fuperne) *contecta eft domus,*
Loricae per fcamna ftratae.

X.

Miöc er avþkent
Þeim er til Odins koma
a) Salkynni at fiá:
Vargr hángir
Fyri veftann dyrr,
Ok *b*) drvpir aurn yfir 7).

X.

Perfacile eft nofcere
Iis, qui ad Odinum *veniunt*
Ad domicilium ejus vifendum:
Lupus pendet
Ab occidente oftio,
Et imminet aquila fuperne. 7)

XI.

c) Þrym-heimr heitir enn fiötti,
Er Þiazi bió
Sá inn á-mátki jötvnn;
Enn nú Skadi byggvir
d) Skír

XI.

Thrym-heimus *dicitur fextus* (locus),
Ubi Thiassius *habitavit,*
Praevalidus ille gigas:
jam vero Schade *inhabitat,*

z) Nihil hujus Hemiftichii vifitur in O., et R. id transponit cum ultimo hemiftichio fequentis verfus. æ) Strát, per *t* in fine. R. *a*) Sala-kynni, in Plur. num. O.

b) dripr. O. corrupte. drífir, Alii apud *G. Pauli.* eodem modo.

c) Þrimr heitir heimr enn etc. *Thrimus* (ɔ: Intonans) cæt. O. Mox, Enn fiötti omittit *Edda Snorr.* et Sætti, fcribit U. vı per numerum. R.

---

hanc fibi fedem elegiffe dici, credere, quo etiam modo ante dictus ternarius (non Deorum, fed villarum) numerus recte fe habet, qualem et fequentia exhibent. Et haec haud dubie veriora. Hactenus ille. Sed conjecturae huic obftat *Edda Snorri*, quae Fab, xv. tradit Odinum fuiffe poffefforem *Vala-fkialfæ*; is adeo femet Afi nomine fimplici hic indigitat.

7) Subaudio, *Oftio*, *G. Pauli* in parenthefi adpofuit: *eodem utens pabulo*, fc. *atque Lupus.* unde planum eft, eum intelligere haec animalia viva; ego fimulacra eorum intelligo, quae credo infignia fuiffe *Valhallae.*

d) Skír brvdr goda
e) Fornar tóptir faudur.

Casta Deorum nympha,
Priscas domos patris.

XII.

Breida-blik f) ero in g) fivndo,
h) Enn þar Baldr hefir
Ser i) vm gerva sali:
Á k) þuí landi,
Er ec liggia veit
Föfta feicn-ftafi.

XII.

Breida-blica *sunt septimo loco,*
At ibi Ballderus
Sibi fecit habitacula:
In ea regione,
Ubi exstare novi
Paucissimas immanitates.

XIII.

l) Himin-biörg ero en átto,
Enn þar Heim-dall
Qveþa valda veom:
Þar vörþr m) goda n) dreccr,
I o) væro ranni,
Glaþr p) hinn góda miöþ.

XIII.

Himin-biörga *sunt octavo loco;*
At ibi Heimdallum
Ajunt praeesse domiciliis:
Ibi vigil Deorum bibit,
In amoena domo,
Hilaris bonum medum.

d) Skíd-brúdr, conjic. *G. Pauli.* ratio adfertur in Gloffario.
e) Forna. U. quod procedit, fi voces *forna* et *toptir* conjungantur.
f) heita, omiffo, *in fivndo Edda Snorr.* ita et Stroph. feq. v. 1. g) fiaundo. U. fiöundo. O.
h) þar er, *ubi.* Edd. Snorr. i) of giörfa. Edd. Snorr.
k) þí *A. Magnaeus* et *G. Pauli.* invitis Membranis, in quibus *i* fuprafcribitur, quod indicio eft, *u* per fcripturae compendium effe omiffum, fed ab Lectore debere fuppleri.
l) Himbiörg. O. *idem.* nam *Heimr* etiam dicitur *coelum: ei* autem et *i* grave lubenter inter fe permutantur. m) Guda, *Edd. Snorr.* et *A. Magnæus.*
n) Verbum hoc hic collocant *A. Magnaeus* et *G. Pauli.* At *Oddus Johannæus* in Exfcripto *Eddæ Snorr.* ab eo incipit Verf. feq. difficile eft decernere utrum fit melius.
o) vero U. et Edd. Snorr. *id.* nam *e* pro *æ* faepe fubftituitur.
p) goda l. góda. R. pofterius vix patitur genius Linguae. prius fonat, *Deorum* l. *Divinum,* fc. medum.

XIV.

Fólc-vángr *q*) er inn nívndi,
Enn þar Freýia ræþr
Seſſa coſtom í ſal.
Hálfan val hon *r*) kýſs
Hverian dag,
Enn hálfan Odinn á.

XIV.

Fólk-vangus *eſt nonus* (locus);
At ibi Freyia *poteſtatem habet*
De ſedibus diſponere in triclinio:
Dimidiam ſtragem illa (ſibi) *eligit*
Quotidie,
Dimidiam vero Odinus *poſſidet.*

XV.

Glitnir *s*) er inn tíundi,
Han er 8) gulli *) ſtvddr,
Ok ſilfri þactr ip ſama.
Enn þar Forseti byggir
t) Fleſtan dag.
Ok ſvæfer allar ſakir.

XV.

Glitner *eſt decima* (*domus*);
Ea eſt 8) *auro ſuffulta*,
Et argento tecta pariter:
Ibi autem Forsetus *habitat*
Plurimum diem (*perpetuo*),
Et ſopit omnes lites.

XVI.

Nóa-tún ero en *u*) elleptu,
En þar Niörþr hefir
Ser vm gerva ſali.

XVI.

Noa-tuna *ſunt undecima;*
Sed ibi Niördus
Sibi fecit aedes:

x) Man-

p) Heitir. *Edda Snorr.* numero omiſſo. Heitir enn, *dicitur porro. A. Magnæus* ap. *Bartbol.*
r) á, *poſſidet. Edd. Sn.* Cod. Reg.
s) heitir ſalr, *dicitur domus;* ea — fulta, et ſic porro. *Edda Snor.* Heitir etiam U.
*) Staddr, O. *corrupte.* *t*) fleſtum. *Edda Sn.* Cod. Reg. quando *Dag* erit Ablativus.
u) Ita O. nec eſt ut lit. p quemquam offendat hic, non magis quam in voce *Gröptr* foſſio, ſepultura. Ceteri ſcribunt per compendium numeri; et U quidem praemittit, Er h.

8) Ait iſtam domum aureis columinibus ſuſtineri. *G. Pauli* hunc verſum reddidit: *Ea* (domus) *eſt auro egeſta;* et τὸ *Studdr* cenſuit ad parietes eſſe referendum, adferens pro iſto ſenſu verba Gigantidis ad *Brynbilldam:* Skalltu í gegnum-gánga eigi grioti *ſtudda* garda mína, ɔ: *Tu domum meam ſaxeam non pertranſibis.* Mihi tamen aliquanto nimium videtur, iſtius domus parietes ex auro fuiſſe. Dicat quis, omnia eſſe ficta. Sino: ſed fingenda erant cum aliqua veriſimilitudine.

x) Manna þengill
y) Enn meins vani
Há-timbroþom z) haurgi rædr.

Hominum rex
Ille innocens
Alte structo delubro praeest.

XVII.

Hrísi vex
Oc há grasi
(þ) VIDARS æ) land 9) vídi.
Enn þar 10) mavgr a) af læzc
Af mars baki
Fröcn b) ok hefna favdor.

XVII.

Virgulto obsita est,
Et alto gramine,
VIDARIS 9) *regio* (atque) *salice:*
Ibi autem gnatus 10) *descendit*
Ex equi dorso
Vegetus in ulciscendo patre.

XVIII.

x) Mana. U. obscure. y) er *est*. O. z) havrg, *omisso*, rædr. R. O. *obscure*.

(þ) Vinþars. R. Viþains. O. Vinþains, Al. ap. *G. Pauli*. corrupte omnes.

æ) *land-vídi*, una voce, a principio legit *G. Pauli*, ɔ: Víd-lendi *tractus late patens*, post ragna-röckr sc, in quo unius noctis filius futurus praedicitur *Vidar*. Haec ille; sed tamen postea amplectitur alteram lectionem, quam expressi. Valius Odini Filius unam noctem natus fuit, cum Ballderi caedem in Hödo ultus est. atque adeo Interpres, memoria lapsus, *Vidarem* pro Valio posuit.

a) of læz, idem U. oflesk. *una voce*, *corrupte*. O. of lezc, *G. Pauli*, capiens τὸ *Lezc*, pro *Hledsk* l. *Hledst*.

b) at *G. Pauli* privato, ut videtur, ausu, at eo tamen fere necessario; nam istud, ok, quod libri praeferunt, turbat nexum orationis, est tamen, ut παρέλκον esse possit, positum pro *of* in *Vafþrúdnis-malum*.

9) Non arbitror hic agi de regione Deorum, quam *Vidarr* possessurus est post Deorum Interitum; qui enim magis *Vidari* haec adsignaretur, quàm *Valio* fratri, communi possessori? et praeterea hic non agitur id, ut futura praedicat Odinus, sed ut se, res veras et praesentes memorando, Geirrödo oblique indicet. *Vidarr*, *Deus ille Taciturnus* (hinn þögli Ass), videtur fuisse parum sociabilis, atque adeo à ceteris Diis parum frequenter invisus: *hinc igitur dicit Odinus*, *territorium ejus virgulto et alto gramine esse obsitum*; juxta illud suum in *Háva-mális*:

Hrísi vex
Ok há grasi
Vegr, er vætki treydr, ɔ:
Virgulto obsita fit etc.
Via, quam nemo calcat.

10) Hic et in seqq. Odinus videtur innuere, *Vidarem* quidem multum equitare, suum intra territorium, at paucos ad eum visendum, ut supra: verum, quanquam ita spernatur à reliquis Diis, fore tamen, ut, prae iis, se vegetum sit praestiturus, in morte patris ulciscenda

XVIII.	XVIII.
c) Andhrimnir lætr	Andhrimnerus *reddit*
I Eldhrimni	*In* Eldhrimnero
d) Sæhrimni ſodinn.	Sæhrimnerum *coctum,*
Fleſca *) bezt.	*Carnium optimam.*
En þat fáir vito	*Illud vero pauci ſciunt*
e) Hvat Einheria 11) alaz.	*Qvantum* 11) *Idiomachorum* (ea) *victitet.*

XIX.	XIX.
Gera ok Freca	Gerium *et* Frekium
Sedr gvnntamiþr 12)	12) *Satiat bello adſuetus*
Hróþigr *f*) Heria-faudor.	*Glorioſus Exercituum Pater.*
Enn viþ vín eitt	*Sed vino ſolo*
Vapngavfvgr	*Armis nobilis.*
Odinn æ lifir.	Odinus *ſemper vivit.*

XX.	XX.
13) Huginn ok Muninn	13) Huginus *et* Muninus
Flivga hverian dag	*Volant quotidie*

g) Iör-

c) *Andhrímir*, et deinde, *Elldhrími*. O. *id*. *d*) *Sérimni*, *id*. O. *G. Pauli*.

*) bazt. *G. Pauli*, ſine dubio ex *Edda Snorrii*. *id*.

e) Ita U. Hvat Einheriar. R. *corrupte opinor*, ex altero: Vid hvat Einheriar. O. ɔ: *quo idiom. victitent*.

f) *Hæna* corrupte. *G. Pauli* intelligens Hænerem, rationi linguae et hiſtoriae repugnanter.

11) Ita *G. Pauli* primus, opinor, reddit, addens in Nota: *Einheriar* nihil aliud ſunt quam viri domeſticum bellum ſub uno duce gerentes. Cui ego facile adſentior. In *Vafþrúdnis-málum* XLI. 1. Cod. U. ſcribuntur *Einſ-heriar* q. dicas *Commilitones* aut *Sodales* Καθ' ἐξοχὴν. quod attendi meretur. Utut eſt, receptum illud *Monoherorum* vocabulum neque exprimit τὸ *heriar* genio ſermonis convenienter, neqve ab obſcuritate eſt liberum. Senſus autem hujus et praecedentis Verſiculi eſt, multitudinem Einheriorum eſſe pene infinitam. Quodſi quis retinere maluerit Lectionem Vulgatam, *Vid hvat Einheriar*, poterit ſenſus eſſe; Inauditum quiddam et prodigio ac miraculo eſſe ſimile, eodem apro ſemper victitare Einherios.

12) Omnem cibum, qvi ſibi anteponitur, Odinus dat Lupis iſtis, ipſe nullo cibo veſcitur; Auctore *Edda Snorrii*.

13) Duo fortaſſe latenter dicit per totum hunc Verſum; Unum: Vim illam animae humanae, qua

g) Iörmvn grvnd yfir.	*Arva telluris super:*
h) Ovmc ec i) of HUGINN	*Paveo (de)* HUGINO,
At han aptr ne k) comiþ,	*Domum ne non redeat;*
Þó l) fiámc meirr vm MUNINN	*Magis tamen circumspicio (sollicitus sum) de* MUNINO.

XXI.	XXI.
*) Þýtr 14) ÞVND,	14) *Sonat* (amnis) THUNDA,
m) Unir þióþVITNIS	*Tranquille vivit* THIODVITNERI (amnis *l.* lacus)
Fiscr flódi í.	*Piscis in aqua.*
Árstraumr n) þikir	*Amnis impetus*

G o) Of-

g) iormvn grvnd, *divisim* R. iörmun grund. U. h) Oumz. U.

i) um. U. Utramque particulam omitt. *G. Pauli*, ex auctoritate *Eddae Snorrii*, per Hellenismum.

k) komi, fine suffixa negativa. U. l) fiámz ok, — *etiam* U. *) þyter þunder U. *obscure.*

m) Unþir flódi í. O. *mendose. Mox* þiód vitnis, *duabus vocibus.* R. U.

n) þikir, *non est in* R. O. et potest tam sensus (subaudito, Er: est), quam metrum, fine eo consistere, dum secundam in *Arstraumr* et in *Ofmikill* producte enuntiemus, ut debemus.

---

qua remota sibi et praeterita, tamquam praesentia, quomodocunque repraesentat. Alterum: Rationem et Memoriam cum diligenti cura colendas esse et conservandas; nam dubium esse num recuperentur unquam, si semel amittantur. Haud absurde huc contulerim proavi mei *Stephani Olavii*, Poëtae Celeberrimi, Epigramma in vinolentos:

Þad er vondt ad verda ær
Med vilia, og líkiaz fuínum:
Þui einginn veit hvert aptr nær
Öllu vitinu sinu. i. e.

Molum est fieri dementem
Cum voluntate (dedita opera), et adsimilari suibus:
Nam nemo scit, num recuperet
Omnem rationem suam.

14) Hanc qualemcunque obscuri hujus versus translationem, a *G. Pauli* datam, retinui, quamquam ea merito mihi suspecta erat, cum ob scrupulum Viri Doctiss. sub Lect. Var. p adscriptum; tum quod hic nullus locus est Fluminum recensioni, quae infra demum fit; denique *þiódvitnir* et *Valglaumir*, fluviorum nomina, nusquam leguntur alibi. Ego suspicabar sensum esse:

Ululat

o) Ofmikill | *Habetur nimius*
p) Val-glaumi at q) vaþa. | Val-glömem *pedibus transire.*

XXII.

o) Ofimikill, *idem.* O.

p) Ita R. Valglaumni. U. O. *G. Pauli*, cui tamen hoc nomen amnis masc. gen. satis videtur insolens, et potius existimat fuisse *Valglaumu* f. g. aut *Vallglaumu;* quemadmodum enim apud Latinos fluviorum nomina sunt masculina propter substantivum subintellectum, ita et in nostra lingua respectum haberi ad vocabulum commune *á* f. g. Sonat autem Illi *Valglauma* amnem sonorum, hominibus in praelio caesis transeundum; et *Vallglauma* amnis per campos sonans. Eidem, ex dicto fundamento, *þiódvitnir* vix amnis est.

q) vallda, *pollere, superare. valere posse.* O.

Ululat (α) *Odino* (et)
Manet (β) inclytus Lupus
(Tanquam) piscis in fluvio:
(γ) Amnis (istius) torrens
Nimis (est) magnus
(δ) Volucri equo
Ad vadandum.

(α) *þund* pro *þundi*, per Aphæresin. Et valet modo: *þundi*, ad voluntatem Odini, l. ex ejus decreto; non quod ei decreverit ululare, sed in fluvio ululare, cujus in Insula vinctus tenetur.

(β) Intelligitur Fenris-Ulfus. *þiód*, in Compositis excellentiam et celebritatem notat, ut in *þiód-hagi*, *þiódskálld*, Artifex, Poeta, celebris. þiódvitnis, Genitivus pro Nominativo, uti *Askr Yggdrasils* pro *Yggdrasill;* ita enim *Vola-spa*:

Ask veit ek standa
Heitir *Ygdrasill.*

Fiskr porro vocatur Lupus, quod vivat in flumine, quamquam proprie in Insula fluminis. Potest autem etiam hujus et sequentis Strophae sensus esse: *Vivunt laeti inclyti Lupi pisces in profluente*, ɔ: in amne illo, quem ex rictu Lupi profluere tradit *Edda Snorrii.* et hic sensus melior est, ob sequens Hemistichium; quamquam non sit verisimile lupinam istam salivam piscibus esse salubrem. at in Mythologia paucissima sunt ad verisimilitudinis regulas exigenda.

(γ) Aut intelligendus est Fluvius *Amsvartner* (molesto nigrore praeditus) cujus in Insula constrictus vinculis adservatur lupus. Sed potius est ut intelligatur Amnis iste salivaris, de quo nota praeced. cujus magnitudinem hic exaggeret Odinus.

(δ) *Valr*, a volando, per excellentiam. *Glaumr* equi nomen. ergo *Val-glaumr* equus pernix, hic quilibet equus. Postremo non est dissimulandum, omnem hunc Versum, de Serpente Midgardensi posse capi, qui et *Gandr* i. e. Lupus Gr. χανδος hians apellatur; quod ex nomine ejus *jörmun-gandr* constare potest. Tum vero *Flód* et *Arstraumr* per Litoten hic dictus esset Oceanus, Graeco more. An vero, missis omnibus hisce ambagibus, intelligendus est unus quidam fluvius innominatus, piscibus qui *Lupi*, Dan. Giædder, a nostro *Gandr*, vocantur, copiosus? hoc fortasse simplicissimum.

XXII.

VALGRIND heitir,
Er ſtendr velli á,
r) Heilög *s*) for helgum dyrum.
Forn er ſú grind,
En þat fáir vito,
Hve hon er í lás *t*) um lokin.

XXII.

ELECTORUM CLAUSTRUM *dicitur*,
Quod ſtat in campo,
Sanctum ante ſanctum oſtium;
Vetus eſt illud Clauſtrum;
At id pauci ſciunt,
Quomodo iſtud ſera claudatur.

XXIII.

u) Fimmhundrvþ dvra,
ok *y*) um fiórom togom
Sva *z*) hygg ec (þ) at VALHAVLLO vera.
Áttahundrvþ EINHERIA
Gánga *æ*) ſenn or einom dvrom,
Þá er þeir fara *a*) vid Vitni at vega.

XXIII.

Quingenta oſtiorum
Et ultra quadraginta,
Ita puto in VALHALLA *eſſe:*
Octingenti EINHERIORUM
Exeunt ſimul per unum oſtium,
Cum contra Lupum pugnatum eunt.

XXIV.

Fimmhundrvþ gólfa
Ok vm fiórom *b*) togom,
Sva hygg ec BILSCIRNI 14b) med bvgom.
Ranna þeirra

XXIV.

Quingentas contignationes
Et praeterea quadraginta,
Ita (tot) puto in BILSKIRNERO 14b) *anfractuoſo.*
Domuum earum,

r) Heilögum, *ſancto*, ſc. campo. O. *s*) Fyr, eſt in R. *t*) um, neſciunt R. O. et *G. Pauli.*
u) Vhund. *G. Pauli*, ex *Edda Snorrii.* Hic Verſus ſedem mutat cum ſequenti in R et O.
y) of. O. XL. U. *z*) kvet, *dico.* U. (þ) á Valhaull. U. *G. Pauli.* *æ*) ſenn, *ignorant.* R. O.
a) at. R. O. *b*) tigom. U.

14b) (MED BVGUM.) In tali enim domo multas portet eſſe ambages anfractusque. *G. Pauli.*

Er ec rept vita, — *Quas ego contignatas noverim,*
Mínſ veit ec meſt magar. — *Mei ſcio maximam filii.*

XXV.

c) HEIÞRUN heitir geit, — HEIDRUNA *vocatur capra,*
Er ſtendr hávllo á d) Heria-faudrs, — *Quae ſtat ſupra aulam Odini,*
Ok bítr af *) LÆ-RAÞs limom. — *Et pabulum ſibi carpit ex* LÆRADI *ramis:*

e) Scaptker 15) fylla hon ſkal — *Craterem* 15) *illa* (quotidie) *implebit*
Ins ſcíra miadar. — *Liquidi illius medonis.*
f) Kná at ſv veig vanaz. — *Non potis eſt iſte potus deficere.*

XXVI.

EIKÞYRNIR heitir hiörtr, — EIKTHYRNER *dicitur cervus*
Er ſtendr á havllo Heria-favÞrs, — *Qui ſtat ſupra aulam* ODINI,
Ok bítr af LÆRÁÞs limom. — *Et paſcitur ex* LÆ-RADI *ramis.*
En af hans hornom — *At ex ejus cornibus*

g) Drýpr

c) Heiðin, *mendoſe.* O.

d) Heria-födvr. U. Cum autem Stropha haec juſto ſit longior, videntur verba *Er ſtendr,* in fine Strophae praecedentis collocanda. *) Le-ráds, hic et infra. O.

e) *Skaptker,* Vas anſatum. O. et quaed. Mſſ. *Eddae Snorrii* Fab. 35. docente G. *Pauli.* Cui tamen haec Lectio ſane inepta videtur, quid enim (inquit) tali vaſi, ut ignitabulo, cum manubrio? Lego ſine haeſitatione *Skápker,* (alias *Stocka-ker),* vas ſcrinii inſtar quadratum, ex aſſeribus (uno ſupra alium) compactum. Haec ille. Sed neutrum mihi perſuadet. R. I git Scap-ker originatione ducta ab *at ſcapa,* diſtribuere, ita ut ſenſus ſit, Tò *ſcap-ker* tantum potus continuiſſe, quantum omnibus einheriis ſatis eſſet

f) Knn-ſa etc. U. quod capiendum interrogative, ita tamen, ut aequipolleat negativo.

15) SKAPTKER, per euphoniam *Skapker,* antiquitus in conviviis uſitatum, praeſtitiſſe videtur eundem fere uſum, atque hodie faciunt noſtri Ponche-Boller, nempe ut potulenta calefacta iſti in coenaculo infuſa, atque inde a pocillatore in cornua ſ. pocula hauſta fuerint. Commodiſſime mihi viſum eſt Latine reddi *Crater,* ex auctoritate *Barthii* apud *Fabr. Soran.* in voce *Crater.* Anſatum id vas, ſive manubriatum fuiſſe, ob uſum commodiorem, nihil in ſe habet abſurdi.

g) Drýpr í Hver-gelmi,
Þadan eigo vötn avll vega:

Stillat in Hver-gelmerem;
Inde omnes fluvii vias (originem) possident:

XXVII.

Siþ ok Viþ. 16)
Sækin ok h) Eikin.
i) Svavl ok Gvnn-þró.
Fiörm ok Fimbvl-þvl.
Rín ok Rennandi.
Gípvl ok Gavpvl.
Gavmvl ok Geirvimvl
Þær hverfa vm k) hodd goda.

Þyn ok Vin,
Þavll ok l) Havll,
Gráþ ok Gvnnþorin.

XXVII.

Sida *et* Vida. 16)
Sækina (Sequana) *et* Eikina.
Svöla *et* Gunn-throa.
Fiörma *et* Fimbul-thula.
Rina (Rhenus) *et* Rennande.
Gipula *et* Göpula.
Gömula *et* Geirvimula.
Illae volvuntur per circulum (regionem) Deorum.
Thyna *et* Vina.
Thölla *et* Hölla.
Grada *et* Gunn-thorinia.

XXVIII.

m) Vina heitir
En avnnor Vegsuinn.
Þridia þióðnvma,
Nýt ok n) Navt.

XXVIII.

Vina *dicitur*
At altera Vegsuinna.
Tertia Thiodnuma
Nyta *et* Nöta.

G 3 Navnn

g) drvpir, *id.* mox, Hvergemli O. U. h) Ækin. U. i) Sæl. O. k) haudd O.
l) Bavll, videtur esse in R.; consentiente *Edda Snorr.* Cod. Reg. m) Vin á. R. O.
n) Nöt. U.

16) Verine, an ficti, sint hi Amnes incertum est; mihi quidem fit verisimile misceri utrosque. Nomina autem eorum pleraque sunt appellativa, quorum adeo sensus literalis suis locis dabitur in Glossario; hic Latinam modo terminationem singulis dedi, sic ut commodissimum visum est.

NAVNN ok HRAVNN.
SLIþ ok HRÍþ.
SYLGR ok YLGR.
VÍþ ok o) VÁN.
VAVND ok STRAVND.
GIÀVLL ok LEIPTR:
þær falla gumnom nær,
p) En falla til Heliar hedan.

NÖNNA *et* HRÖNNA.
SLIDA *et* HRÍDA.
SYLGIA *et* YLGIA.
VITHA *et* VANA.
VÖNDA *et* STRÖNDA,
GIÖLLA *et* LEIPTRA.
Illae cadunt hominibus propius;
At cadunt Helam (Orcum) verſus hinc.

XXIX.

KAVRMT ok AVRMT,
Ok KERLAUGAR tvær,
þær ſkal ÞÓRR vada,
q) Dag hvern, er han döma ferr
At Aſci YGG-DRASILS.
þuí at Aſ-brv brenn avll r) loga 17),
Heilög vötn hlóa.

XXIX.

KÖRMTAM *et* ÖRMTHAM,
Et KERLÖGAS *duas*,
Illas THORUS *vadabit*,
Die quolibet, *cum jus dictum it*
Apud Aeſculum YGG-DRASILLI:
Nam Aſorum pons flagrat omnis flamma 17),
Sacri fluvii calent.

XXX.

GLAþR ok GYLLIR.
s) GLER ok SCEID-BRÍMIR.
SILFRIN-TOPPR ok SINIR.
GISL ok t) FAL-HÓFNER.

XXX.

GLADUS et GYLLER.
GLER *et* SKEIDBRÍMER.
SILFRINTOPPUS *et* SINER.
GISL *et* FALHOFNER.

GULL-

o) Vad. U. p) Er, *cum.* R. O. þær, poſt *falla* inſer. O. q) Hverian dag. R, O.
r) logo, in foem. gen. R. s) Glær. U. t) Falæpnir. U.

17) Scilicet, *ſi Thorus per eum vehatur*, *Rheda ſua fulminatrice.* De iſta autem vi Rhedae Thori, nihil memini me uſquam legere, praeterquam apud Thiodolfum Hvinenſem in Fragmento Poëmatis *Höſtlöngae* in *Edd.* Snorr. Fab. LVI. ſed verum ſenſum ibi adſequi, haud ſane promtum eſt.

GULL-TOPPR ok LETT-FETI:
Þeim rída Æſir *u*) jóm,
Dag hvern, er þeir döma *x*) fara
At Aſci YGGDRASILS.

XXXI.

Þriár rötr ſtanda
Á þriá vega
y) Undan Aſci YGG-DRASILS:
HEL býr undir einni,
Annarri HRÍM-ÞVRSAR,
Þridio menzkir menn.

XXXII.

z) RATA-TOSKR heitir (þ) íkorni,
Er renna ſcal
At Aſci *æ*) YGG-DRASILS;
Arnar ord
Han ſcal ofan bera,
Ok ſegia *a*) NIÞHAVGGVI nidr.

XXXIII.

Hirtir erv ok fiórir
Þeirs af *b*) hæfíngar á

GULLTOPPUS *et* LETTFETUS.
Illis vectantur Aſi equis
Die quolibet, *cum conventum habitum eunt*
Ad Aeſculum YGGDRASILLI.

XXXI.

Tres radices extenduntur
Adverſum tres partes (*plagas*)
Subtus ab Arbore YGGDRASILLI:
HELA *habitat ſub una*,
(*ſub*) *altera* HRÍM-THURSI (*Arimaſpi*),
(*ſub*) *Tertia homines vera humanitate praediti.*

XXXII.

RATA-TOSCUS *dicitur ſciurus*,
Qui curret
Per Aeſculum YGG-DRASILLI:
Aquilae verba
Ille deorſum feret,
Et dicet NIDHÖGGO *inferius.*

XXXIII.

Cervi etiam ſunt quatuor,
Qui cacumina, quae inſunt (*aeſculo*),
c) Gag-

u) jóum. U. unde alterum illud eſt contractum.
x) FARA, ignor. U. quando ſequens AT hanc Stropham claudere deberet. *y*) Und *ſub* U.
z) Rata-töſkr. O. Rara-toſkr. U. (þ) íkorni. O. et *G. Pauli*. *æ*) Yggdraſis. R. *a*) Nid-hóggi. U.
b) Ita R. Hæfíngiar. U. Hefíngar, et Hæfniugar, (quod et O praefert) erat in Libris *G. Pauli*, ipſe tamen legere malit, *Hefning* ultio, quaſi ultores inſtantes; ſequentem autem

vocem

c) Gag-hálſir gnaga.
DÁÍNN ok DVALINN,
DVNEYRR ok *d*) DVRA-ÞRÓR.

Colla obliqui demordent.
DAINUS *et* DVALINUS,
DUNEYRUS *et* DURA-THROUS.

XXXIV.

Ormar fleiri liggia
e) Und Aſci YGGDRASILS,
Enn *f*) þat of hyggi hverr
g) Oſviþra *h*) apa:
GÓINN ok MÓINN
þeir *i*) ro GRAFVITNIS ſynir.
GRÁ-BAKR ok GRAFVÖLLUDR
OFNER ok *k*) SVÁFNER hygg ec at
æ *l*) ſcyli
m) Meidar *n*) qviſto má.

XXXIV.

Serpentes plures cubant
Sub Aeſculo YGG-DRASILLI,
Quam ut id exiſtimet quilibet
Inſipientum ſimiorum (*fatuorum*).
GOINUS *et* MOINUS,
Illi ſunt GRAFVITNERIS *filii*,
GRA-BACUS *et* GRAFVÖLLODUS,
OFNER *et* SUAFNER: *his*, *puto*, (fati lege) *decretum eſt*
Arboris ramos (*vimina*) *ſemper atterere.*

XXXV.

Aſcr YGGDRASILS
Drýgir erfidi

XXXV.

AESCULUS YGG-DRASILLI
Suſtinet laborem

Meira

vocem *á* dicit ſe intelligere ſubſtantive a verbo at *á* l. *ægia*, et ſubſtantivum hoc ei ſignificat appetitum, cupiditatem; creditque Vocem, *á-giarn* avarus, huc non male referri poſſe; vertit autem Stropham hancce obſcuram ſic: *Qui avide* ramos depaſcuntur. haec omnia in medio relinqvo. Meae interpretationis rationem reddo in Gloſſario, Vocibus *Hæfing* et *á*; ubi et propono plures interpretandi modos probabiles.

c) Agaghálſir. R. praepoſitione *á* male adglutinata voci *Gaghálſir*, cum pertineat ad verbum *Gnaga*, ut ſit, *admordent*, *adrodunt*. ſed hac lectione admiſſa, τὸ af Str. praeced. non habet quo referatur. *d*) Dyra-þrór. U. O. Duna-þrór, Al. notante *G. Pauli.*

e) Undir. R. O. *f*) þat, omitt. U. Mox, *vf* pro *of*, legit R. g) Oſvinnra. U.

h) Ita R. et U. Aſa *hominum.* *G. Pauli*, ex *Edda Snorr.* utrumqve ignorat O.

i) ſic U. eru, Ceteri. *k*) Svafver. R. *l*) ſkúli. O. Muni. *Edda Snorr. hi atterent.*

m) Meids R. O. *Edda Snorr.* flexione magis vulgari.

n) *Kviſtum*, in dandi caſu, aut corrupte ex *Kviſt* l. *Kviſtu um*, quando *um*, vel παρέλκον erit, vel ſignificabit *circum*. O. et *G. Pauli* ex *Edda Snorr.* jure tamen praefert, *Kviſtu.*

Meira, enn menn o) of viti.
Hiörtr bítr ofan,
En p) á hliþo q) fvnar,
Skerdir NIDHAVGGR nedan.

Majorem, quam ut mortales norint:
Cervus carpit ſuperne,
At in latere putreſcit,
Minuit NIDHÖGGUS *inferne.*

XXXVI.

HRIST ok MIST
Vil ek at mer horn beri.
r) SKEGGÖLLD ok SKAVGVL,
s) HILLDR ok ÞRÚDR,
HLAVCC ok ſſ) HERFIÖTÖR,
GAVLL ok t) GEIRAVLVL,
u) RANDGRÍÞ ok RAÞGRÍÞ
x) Ok REGINLEIF:
xx) Þær bera EINHERIOM avl.

XXXVI.

HRISTA *et* MISTA
Volo ut mihi cornu (potorium) ferant.
SKEGGÖLLDA *et* SKÖGULA,
HILLDA *et* THRUDA,
HLÖCKA *et* HERFIÖTÖRA,
GÖLLA *et* GEIRÖLÖLA,
RANDGRIDA *et* RADGRIDA
Et REGINLEIFA:
Illae ferunt EINHERIIS *cereviſiam.*

XXXVII.

ÁRVACR ok ALSVIÞR
Þeir ſcolo *) vpp hedan
y) Svaſligir ſól draga:
En vnd þeirra bógom
Fálo blíþ regin,
ÆSIR, iſarn kol.

XXXVII.

ARVACUS *et* ALSUITHUS,
Illos oportet dehinc
Suaves (delectabiles) ſolem trahere.
At ſub eorum armis
Absconderunt clementes Dii,
ASI, *ferreum refrigerium.*

o) *of* inſerit U. ſolus. p) *á* neſcit O. q) fúnir. U. ſicut *ſvidnir* ſupra.
r) Skeggiölld. R. O. *Edda Snorr.* s) Hildi — Þrúdi. in accuſandi caſu. R.
ſſ) Herfiötra R. et *Edda Sn.* Cod. Reg. t) Geirrömvl. U. Geira höd. *Edda Snort.*
u) Rann-gríd. *Edda Sn.* Cod. Worm. x) *ok* delent R. O. **) Þer. R.
*) æ, *ſemper.* G. *Pauli.*
y) Ita O. G. *Pauli* legit, Svaligir *frigefactos*, atque hoc a prima manu videtur fuiſſe in R., ſed deinde mutatum eſt in: Svángir *famelicos*, quam etiam Lectionem praefert U.

XXXVIII.

z) Svalin heitir, han ftendr
Sólo (þ) fyri
Sciöldr fcinanda æ) gudi.
Biörg ok ææ) brim ec veit
a) At brenna fcolo,
Ef han fellr í frá.

XXXVIII.

Svalinus *dicitur*, *is ftat*
Solem ante
Clypeus fulgentem Deum.
Saxa et mare fcio
Exuftum iri,
Si ille de fuo loco ceciderit.

XXXIX.

Scavll heitir vlfr,
Er fylgir éno fcírleita godi
Til b) varna vidar.
En annarr Hati,
c) Hann er Hrodvitnis fonr,
Sá fkal d) fvr heida brúdi himins.

XXXIX.

Sköllus *dicitur Lupus*,
Qui fequitur candidum afpectu numen
Ad cingens (Tellurem) mare.
Sed alter Hateus
Is eft Hrodvitneris *filius*,
Eum (ire) oportet ante ferenam coeli nympham.

XL.

Or Ýmis e) holdi
Var iörþ f) vm fkavpvd,
En or fveita g) fær,
Biörg or beinom,
h) Badmr 18) or hári,

XL.

Ex Ymeris *carne*
Terra creata eft;
Ex fanguine autem mare;
Saxa ex offibus;
18) *Vegetabilia ex capillis;*

En

z) Svavl. R. O. at *Svalin* (rectius *Svalinn*) quod eft in U. praefert *G. Pauli*, tum quod mafculinum genus convenientius fit clypeo, tum quod hoc ipfum nomen inter Clypei appellationes habeat *Skallda*. (þ) Fvr. R. for. O. æ) Sic U. godi, Ceteri.
ææ) brini. O. *corrupte.* a) hann, *illum*, fc. fi deciderit, effe exufturum. O.
b) vauma, *idem.* U. c) Hrodvitnis fvn. U. d) for. O. Fyri. U.
e) blódi, *fangvine.* O. mendofe. f) of. *Edda Snor.* g) fiárr. *Edda Snorr.* h) Badmr. U.

18) Vocabulum Badmr, quod alias *arborem* notat, hic, ipfa re f. narratione jubente, ad totum *regnum vegetabile* eft extendendum. *G. Pauli.*

En or hauſi himin.
En or hans brám
Gerdo blíd regin
MIDGARD 19) manna ſonom.
En or hans heila
Voro þav in hard-módgo
Ský avll vm ſkavpvþ.

Ex cranio autem coelum;
Sed ex illius ciliis
Fecerunt propitii Dii
19) MIDGARDUM *hominum filiis*;
Verum ex ejus cerebro
Sunt illae dura indole praditae
Nubes omnes creatae.

XLI.

20) ULLAR hylli *i*) hefir
Ok allra goda
Hver er tecr fyrſtr *) á fvna.
Þvíat opnir heimar
Verda *k*) vm ÁSA SONOM,
Þá er *kk*) hefia af hvera,

XLI.

20) ULLERI *favorem habet*
Atque omnium Deorum,
Quicumque primus ignem tetigerit;
Nam apertae regiones
Fiunt circum ASORUM FILIOS,
Cum (homines) *amoverint* (ab igne) *lebetes.*

i) hefr. R. ad verbum, *extollit*, ad ſenſum, *capit*, *colligit ſibi*. *G. Pauli* non ſatis accurate vertebat Hefr, *habet*.

*) Contextus videtur poſtulare ut legatur, *af*, quae praepoſitio, conglutinata cum ſequenti nomine a Librario, perdidit ſuum f, propter concurſum ejusdem literae. ita fit Senſus: *depoſüerit, ab igne, Lebetas.*

k) med, *apud*. O. *G. Pauli* etiam τὸ *Um* exponit *apud*, et praecedens Heimar *Domicilia*.

kk) þeir, *illi*, inſer. U.

19) MIDGARD, Mediam terram. Imo aggerem ſ. murum (*Borg*, in *Edda Suorr.* Fab. VI.) quo ab interioribus regionibus arcerentur gigantes extra habitantes. Unde nude vertendum erat ſ. potius retinendum nomen MIDGARDUM, qui eſt ipſiſſimus hic murus. *G. Pauli.*

20) Totus hic Verſus, ut verbis clarus ſatis, ita re ſane quam obſcurus eſt. Mea quidem haec eſt conjectura: Super ignes iſtos, quos inter continebatur Odinus, ſuſpenſi fortaſſe erant lebetes coquinarii; ad hos removendum Odinus ſpecioſa hac pollicitatione allicere vult Geirrödum, aut ſaltem aliquem ex ejus familiaribus; ſive quod vere credit Aſos tum ſe viſuros eſſe, quanto in vitae periculo verſetur, atque ſuam ad liberationem cito adfuturos; ſive nihil hujus credit ipſe, Geirrödo tamen eam ſuſpicionem tentat injicere, quo ille magis ſe dimittere maturet,

XLII.

IVALDA ſynir
Gengo í árdaga
Scíþ-BLADNI at ſkapa,
Scipa bezt,
Scírom FREÝ,
Nýtom NIARDAR bvr.

XLII.

IVALDII *filii*
Adgreſſi ſunt olim
SKÍD-BLADNERUM *fabricare,*
Navium optimam,
Candido FREYERO,
Salutari NIÖRDI *filio.*

XLIII.

Aſcr YGGDRASILS
l) Hann er öztr viþa,
En Scíþ-BLADNER ſcipa,
ODINN Áſa,
Enn jóa SLEIPNER,
m) BIFRAVST brúa,
Enn Bragi ſcálda,
HÁ-BRÓC havca,
Enn hunda GRAMR.

XLIII.

Æſculus YGDRASILLI
Ea eſt praeſtantiſſima arborum:
At SKIDBLADNER *navium:*
ODINUS *Aſorum:*
Equorum autem SLEIPNER:
BIF-RÖSTA *pontium:*
Sed BRAGIUS *poëtarum:*
HÁ-BROCUS *accipitrum*
Canum vero GARMUS.

XLIV.

l) *Hann*, excludit. O. ut et *Enn* Stroph. ſeq. ineunte. *m*) Bilravſt R. et U.

turet, ante quam omnes Aſi, ſuo cruciatu per amotionem lebetum viſo, advolent, ſeque ingratiis ac damno Geirrödi eripiant. Hunc ſenſum adſtruit Vers. XLIV. cum mea interpretatione. Quod ſi de *igne* quocunque et quibuscunque *lebetibus*, non apud Geirrödum ſaltem, ſermo hic ſit, oritur in hoc verſu ſententia quaedam abſtruſa generalis, neque mihi quidem quicquam in noſtra Mythologia ſe obtulit, unde ejus ſenſum erui poſſe exiſtimem. Sed enim hac, neſcio qua, generali ſive potius aenigmatica ſententia admiſſa, haud parva exiſtit difficultas in Verſ. XLIV. explicatione; quae, priori illo ſpeciali ſenſu adoptato, maximam partem evaneſcit. *G: Pauli* annotatio ad hunc XLI. verſum conciſa nimis eſt, nec liquida ſatis, ſic enim Ille. "Hoc forſan dicto, promiſſo, ac nuncio voluit Grimnir ſ. Odinus Geirrudum ad maturandum allicere, quo prius ipſe ſibi cauſa mortis exiſteret, ſed fruſtra, uti ex ſequentibus ſ. iis quae carmini ſubjecta ſunt, patet.."

XLIV.

21) Svipom hefi ec nú ypt

n) Fyri SIGTÍVA fonom,
Vit þat fcal o) vilbiörg vaca:
Avllom ÁSOM
þat fcal inn coma
Ægis becci á
Ægis p) drecco at.

XLIV.

21) *Speciem* (meam) *nunc repraefentavi*
Coram SIGTIVORUM *filiis,*
Ad id jucunda falus vigilabit.
Omnes Asos
Id introducet
Gigantis (*Tyranni*) *in fcamna,*
Gigantis ad convivium.

XLV.

q) Hetomc GRÍMR.
r) Ok GÁNGLERI,
s) HERIAN ok HIÁLMBERI,
ÞECCR OC ÞRIDI,
t) ÞVDR OC ÚDR,
HELBLINDI ok HÁRR.

XLV.

Vocabar GRIMUS,
Et GANGLERIUS,
HERIANUS *et* HIALM-BERUS,
THECCUS *et* THRIDIUS,
THUDUS *et* UDUS,
HELBLINDIUS *et* HÁRR.

n) Fvr. R. For. O. frá, *de*, conjic. *G. Pauli*, et Stroph. praeced. reddit: *Momenta nunc tetigi (celebravi).*

o) Vidbiörg, *fublevatio*, *adjumentum*, Quidam Libri apud *G. Pauli;* at huic Interpreti VILBIÖRG eft nomen proprium, nefcio quid, ipfe enim noluit oftendere.

p) dreckio. O. Dryckio *id.* U. q) Hetnmz, *id.* U.

r) Hetomc, repet. R. O. Mox *Gánglari* ex fuo Cod. *Eddæ* (Cui confentiunt Worm. et R g.) adfert *G. Pauli*, quod exponit, *Ex itinere pedestri laffus.*

s) Hanc Stroph. non agnofcit O.

t) Þundr. R. Mox Vardr pro Udr. *Eddæ Snorr.* Cod. Reg. at Cod. Worm. τὰ *Þudr* et *Udr* conglutinat in unum nomen Þudrudr.

---

21) Interea, dum Odinus fudit duos antecedentes verfus, intelligendum eft acceffiffe quosdam Geirrödianorum, et ab igne fuftuliffe lebetas; nunc igitur praedicat, verene an falfo? imaginem fe fuam Afis objeciffe, atque oftendiffe quanto fit in vitae periculo, hinc ait fibi falutem vel liberatio-

XLVI.

SADR ok SVIPALL,
Ok SANN-GETALL.
HERTEITR ok HNICARR.
BIL-EYGR BÁL-EYGR.
BAVLVERCR FIÖLNIR.
u) GRÍMARR ok GRIMNER.
GLAPSVIÞR ok FIAVLSVIÞR.
SÍÞHAVTTR SÍÞSCEGGR.
SIGFAVDR HNIKVÞR
ALFAVÞR *) VALFAVÞR
x) ATRIDR ok y) FARMATÝR:
Eino nafni z) hetomc aldregi
Síz ec (þ) med fólcom fór.

XLVI.

SADUS *et* SVIPALLUS,
Et SANN-GETALLUS,
HERTEITUS *et* HNICARR,
BIL-EYGUS BÁL-EYGUS,
BÖLVERCUS FIÖLNER,
GRÍMARR *et* GRIMNER
GLAPSVIDUS *et* FIÖLSVIDUS,
SIDHÖTTUS SIDSKEGGUS,
SIGFÖDUS HNICUDUS,
ALFÖDUS VALFÖDUS,
ATRIDUS *et* FARMATYRUS.
Uno nomine vocabar nunquam,
Postquam inter gentes (varias) *ire coepi.*

XLVII.

u) Grímr omitt. *Edda Snorr.* et sane inepte hic repetitur in R. U. O. unde *Grímarr* pro eo substitui ex Nomenclaturis Eddicis. *) Hoc non est in *Edda Snorr.*

x) Atridi. *Edda Snorr.* Cod. Reg. y) Framatyr. O. z) hetumz, *omisso* aldregi. U.

(þ) *Med* omitt. U. male, nisi *Fólk um* legatur divisim, *circum gentes.*

---

rationem paratam esse, nam statim omnes Asos apud Geirrödum adfuturos, et se ex vitae discrimine erepturos. *Ægor* gigantis nomen est; hic autem *Geirrödum* ita vocari arbitror, vel qvod vere generis erat gigantei, vel ob violentiam ejus et saevitiam in Odinum, nam apellative notat *territorem*, *hominem truculentum ac minacem:* utrumque adeo sensum in Versione Strophae sextae adhibui. *G. Pauli* posterius Hemistichium intelligit de Carmine apud Ægerem (hospitem puta Deorum, de quo in Prooemio *Loka-Glepsae* et *Eddæ Snorr.* Fab. LVIII) recitando. Qui mihi sensus huc non satis aptus videtur.

XLVII.

Grimni mic heto
At *æ*) Geirradar;
En Iálc at *a*) Ásmundar.
En þá Kialar
Er ec kialca dró;
Þrór þíngom at.

XLVII.

Grimnerem *me vocarunt*
Apud Geirrödum,
Ialkum *vero apud* Asmundum,
Kialarem *autem*,
Cum traham ducerem,
Throrem *in conventibus forensibus.*

XLVIII.

b) Vidr at vígom:
Osci ok Omi
Iafnhár ok *c*) Biflindi
d) Gavndler ok Harbardr med godom.

XLVIII.

Vidus (*dictus sum*) *in praeliis,*
Oskius *et* Omius:
Iafnhárr *et* Biflindius
Göndler *et* Harbardus *apud Deos.*

XLIX.

Sviþvrr ok Sviþrir
Er ec het at *dd*) Savccmímis,
Ok dvlda ec þann inn aldna jötun,
Þá er ec *e*) Midvitnis 22)

XLIX.

Svidvrr *et* Svidrer
Nominabar apud Söcc-mimerem,
Et celabam (veritatem) *veterem illum gigantem,*
Cum ego 22) Midvitnerem

Varc

æ) Geirrödar. U. *a*) Ölmundar. R. O.

b) Hanc Stropham intuli ex U. *Vidri* praeferunt Chartæ monente G. *Pauli*, et tum haec Stropha claud.re debet Versum praecedentem.

c) *Eddæ Snorr.* Cod. Reg. Biblindr. *Cod. Worm.* Biblindi.

d) Gönder. *Eddæ Snorr.* Cod. Worm. *dd*) Savk-mímis. O. *e*) Miödvitnis. O. Miþviþnis R.

22) G. *Pauli* intelligit Midvitneri filium, nescio quem. Ego hunc ipsum Midvitnerem fuisse credo filium Söccmimeris; ita ut Odinus hic jactet

Varc inſ mæra bvrar	*Praeclarum illum gnatum* (*ejus*)
Ordinn *f*) einbani.	*Solus occidiſſem.*
L.	L.
Avlr ertv GEIRRAVDR,	*Temulentus és*, GEIRRŎDE,
g) Hefir þú *h*) of drvccit,	*Nimium potaviſti*,
i) Miklum ertu midi tældr.	*Multo deceptus es mulſo*:
Miclo ertv *k*) hnvgginn,	*Magna re dejectus es*,
Er þv ert míno *l*) gengi,	*Cum es meo auxilio*,
m) Aullom Einheriom 23), ok ODINS hylli.	*Omnibus* 23) EINHERIIS *et* ODINI *favore.*
LI.	LI.
Fiöld ec þer *n*) ſagdac.	*Multa tibi dixi*,
En þú fátt vm mant 24),	*Sed tu* 24) *pauca memoria tenes*,
Of þic *o*) vela vinir. 25)	*Dolis te circumveniunt* 25) *amici:*
Mæki liggia *p*) ec ſe	*Gladium jacere video*

Mins

f) einn bani. R. O. *g*) Hefr. R. O. *h*) ofdruckit, conjunctim. R.
i) Hanc Stropham ex Chartis intulit *G. Pauli.*
k) Hnögginn. Quidam apud *G. Pauli.* Hníginn alii apud eundem, item O.
l) gedi, *animo*, *amoris affectu* alii, monente *G. Pauli.*
m) Hanc Stropham in duas partitur *G. Pauli* *n*) ſagda. R. O. et *G. Pauli.*
o) Ita Iid. *væla.* U.
p) τὸ *Ek ſe* ad initium Stroph. ult. transfert O. metro equidem non invito.

tet ſuam audaciam atque aſtutias, quod ad patrem ejus quem occiderat ultro ſe contulerit, et tam callide ſuam perſonam diſſimulaverit, ut non quiverit agnoſci.

23) Figurate, pro benevolentia vel amicitia eorum.

24) Credibile eſt Odinum, cum Geirrödus puer olim, quod in Prooemio narratum eſt, apud eum hyemaret, multa hunc docuiſſe de rebus Aſorum; quorum nunc oblivionem illi objicit; nam ſi meminiſſet Geirrödus, jam diu fuiſſet agniturus Odinum, ex tota ejus oratione, tam luculenter eum indicante.

25) Se et Friggam, qui hoſpites quondam fuerant Geirrödi, deſignat. *G. Pauli* reddit hanc Stropham:

Míns vinar
Allan í dreýra drifinn.

Mei amici (alumni)
Totum ſanguine aſperſum.

LII.

Egg-móþan val 26)
Nú man YGGR hafa;
Þitt veit ec líf *q*) of liþit.
r) Uvar ro díſir.
Nv knáttv ODIN ſiá.
Nálgazſtu mic ef þv megir.

LII.

Acie (ferri) *defeſſam* 26) *ſtragem*
Nunc YGGUS *nanciſcetur;*
Tuam ſcio vitam transactam;
Saevae (tibi) *ſunt Deae.*
Nunc potes ODINUM *videre;*
Appropinqua me, ſi poſſis.

LIII.

OÞINN ec nv heiti,
YGGR ec áþan het,
s) Hetumz ÞUNDR fyri þat.
VACR ok *t*) SCILFÍNGR,
VAFVÞR ok HROPTA-TÝR,
GAVTR ok *u*) IÁLCR meþ godom,
OFNER ok SVAFNER,
x) Er ec hygg at ordner ſe
Allir *y*) af einom mer.

LIII.

ODINUS *ego nunc nominor,*
YGGUS *modo nominabar,*
Vocabar THUNDUS *ante id.*
VACUS *et* SKILFINGUS,
VAFÖDUS *et* HROPTA-TYR,
GAVTUS *et* IALCUS *inter Deos,*
OFNER *et* SUAFNER;
Quos puto factos eſſe
Omnes ex uno me.

q) um. R. O.

r) Ita U. Ufar. *G. Pauli*, ſcriptione magis uſitata. Varar *cautae* R. O. nullo fere ſenſu commodo, niſi quidem *Varar* legatur. *noſtrae*, *nobis faventes.* Verar i. e. værar *propitiae*, alii apud *G. Pauli*, quam Lectionem factam conjicit, ex *Urar*, voce illi non expoſita, et mihi ignota. *s*) Hetomc. R. O. *t*) Skylſíngr. O.

u) Vera-tyr. *Edda Snorr.* reliqu. omiſſis. *x*) *Er*, non agnoſcit U.

y) or. *G. Pauli.* *At.* U. i. e. *in me tranſiſſe* vel *converſos eſſe.*

pham: [*Amici te componunt* (*ad ſepulturam*). quod quidem ego in medio relinquo. At *J. Jonſonii* expoſitio plauſibilis ſane eſt, quam videas ad *Vitam Nialis* pag. 447. et 448.

26) Loquitur tamquam de multis, quum tamen unum Geirrödum intelligat.

Geirravdr konvngr ſat. ok hafdi ſverþ vm kne ſer, ok brvgdit til miþs. En er han heýrþi, at Odinn var þar kominn, z) þá ſtóþ han vpp. ok (þ) vill taka Ódin frá eldinom. Sverþit ſlapp or hendi honom, æ) ok viſſo hiöltin niþr. Konvngr drap föti, ok ſteyptiz áfram. enn a) ſverþ ſtód í gögnom hann, ok fecc han b) bana. c) Ódinn hvarf þá, enn Agnarr var þar konvngr lengi ſîþan.

Rex Geirrödus *ſedebat, poſito ſuper genubus ſibi gladio, media parte tenus evaginato: at poſtquam audivit* Odinum *ibi adeſſe, ſurrexit,* Odinum *ab igne parans abducere. gladius ei de manu cecidit, ſpectante deorſum capulo; rex pede offendens prolapſus eſt, et, gladio corpus ſuum penetrante, mortem oppetiit. Tum disparuit* Odinus; Agnarr *autem ibi per longum exinde tempus rex fuit.*

z) þá, inſerit U. (þ) vildi. R. O. æ) ok, add. U. deinde, *Viſſi*, in ſingulari. O.

a) ſuerdit. R. O. at illud alterum honeſtius. Deinde *ígœgnum*, ſcribit U.

b) þar af : *ex eo*, inſer. U. c) Enn Agnarr vard Konúngr, *At Agn. rex factus eſt*. ſubnect. U.

FÖR

FÖR SCIRNIS.

*) FÖR SCIRNIS.

FREYR ſonr NIARÞAR hafdi **) ſetzc í HLIÞ-SKIÁLF, oc ſá vm heima alla. han ſá í *Iötunheima*, oc ſà þar meý fagra, þá er hon gecc frá ſcála faudur ſíns til ſcemmo. Þar af fecc han *a*) hugſóttir miclar. SCIRNER het ſcóſveinn FREYS. NIÖRÞR bad hann qveþia FREÝ máls. þa mællti SCADI.

ITER SKIRNERI.

FREYERUS NIÖRDI *filius in* 1) HLIDSKIALFA *adſederat*, *et omnes regiones perſpeculatus eſt*; *is in* jötunheimos *conjiciens oculos adſpexit ibi virginem pulcram*, *cum ea transiret ab aedibus patris ad exedram* (ſuam) *ſolitariam. Hinc magnas nactus eſt animi aegritudines.* SKIRNER *dicebatur* FREYERI *pediſequus*; *hunc* NIÖRDUS *rogavit*, *ut* FREYERUM *de eloquio* (faciendo) *apellaret. Tum* 2) SCHADEA *loquuta eſt*.

I. Ríſtv

*) Skyrnis-för. O. Skirnismál, *de Skirnere Fabula.* U.

**) einn dag ſæz, *die quodam* etc. U.

a) hugſótt mikla, in Singulari. O.

1) *Hlidſkialfa* ſolium fuit in palatio *Valaſkialfa*, non enim in Vaihalla, ut Quidam tradidit. Hujus ſolii ea fuit natura, ut omnem mundum perſpectare potuerit, qui ibi ſederet; ſedendi autem jus ſoli Odino et Friggae competiſſe probabile eſt ex *Edda Snorr.* ubi hic amor Freyeri ſpectatur tanquam poena audaciae ejus in ſacra iſta ſede occupanda. Vid. Prolog. *Grimnism. Edd. Snorr.* Fab. xv. xxxii.

2) SCHADEA mulier nationis giganteae, Niördi uxor, et Freyri noverca, quem Niördus in Vanorum terra ex ſorore ſua ſuſtulerat. *Snorro* Yngl. S. 4.

I.	I.

b) Ristv nv Scirner,
Oc gacc at beida
Occarn mála mavg,
Oc þess' at fregna,
Hveim c) enn fróþi se
d) Ofreidi e) afi? 3)

Surge jam Skirner,
Et i postulatum
Nostrum eloquia gnatum:
Atque id rogatum,
Cui ille sapiens sit
Nimis iratus 3) *consanguineus?*

f) SCIRNER QUAD.

SKIRNER CECINIT:

II.

Illra orþa g) er mer
h) On at ykrom syni,
Ef ec geng at mæla vid maug,
Oc þess' at fregna,
Hveim enn fródi se
Ofreidi afi?

II.

Malorum verborum est mihi
Spes a vestro filio,
Si abeo ad compellandum gnatum,
Et ad id rogandum:
Cui ille sapiens sit
Nimis iratus consanguineus?

 i) SCIR-

b) Upp rístu nú, conjic. *G. Pauli*, ut recta sit poësis. c) inn. O.
d) Ofrædi. O. et Alii apud *G. Pauli.* obscure. R. ofræidi. e) api. O.
f) Hoc, et sequ. Versum integrum negligit O.
g) τὸ *Er mer* sequenti Strophae jungit *G. Pauli.*
h) Von af ydrom. U. Van of. alii. apud *G. Pauli*, qui ipse etiam legit, *Af* pro *At.*

3) Potest etiam reddi simpliciter *Vir*, per Synecdochen. Ita Poetae Latini *Matres* et *Nurus* pro *Mulieribus quibuscunque* saepe ponunt.

i) SCIRNER QUAD:

III.

k) Seg þú mer þat Freýr
l) Fólcvalldi 4) goda!
Oc ec m) vilia vita:
Hví þú einn ſitr
n) Enn lánga 5) ſali
Minn drottinn vm daga?

FREYR QUAD:

IV.

Hví vm ſegiac þer
Seggr enn vngi!
Mikinn módtrega?
þuíat álfravþvll 6)

SKIRNER CECINIT:

III.

Dic id mihi Freyere
4) *Populi divivi princeps!*
Atque ego ſcire velim:
Qui tu ſolus habitas
5) *Perpetua palatia,*
Mi domine, quotidie?

FREYERUS CECINIT:

IV.

Qui tibi dicam
Homo adoleſcens!
Magnum animi moerorem?
Etenim 6) *ſol* (*Alforum l. Regionum rubefactor coruſcator*)

Lýſer

i) Inſinuationem Perſonae loquentis, hic, et ante quatuor Vers. ſeqq. neglig. O. R. Deinde Str. 2, pro *goda*, geda *bonorum*, *commodorum*. O. qvaſi, *commodorum humanorum auctor*.
k) Segdu þat. R O. et *G. Pauli*. l) Fólk valdi, diviſim. *Iid.* m) Vilda, *vellem*. O.
n) Ændlánga, *id.* U.

4) Ordo eſt: Goda folk (vel folks) valldi. neque tamen abſurde verteretur: *Inclyte princeps Deorum.* Dum ex analogia fiat probabile, *Fólk*, haud ſecus atque *þiód*, in Compoſitis, *magnitudinis* et *celebritatis* notionem admittere. Explicatio *G. Pauli*, *Deorum unus hominum rector*, non videtur Textui reſpondere aut Linguae genio.

5) *G Pauli* non probat *Perpetua* vel *Tota palatia;* offenſus, ut puto, verbo *at ſitia* conſtructo cum Accuſandi caſu; cum tamen vulgo notum ſit: *At ſitia jörd*, *fundum* vel *villam habitare*, *incolere*. Refert igitur *Enn-lánga* ad *dies*, et ex *Sali* facit *Sáli*, quod idem illi eſt ac *Sálugr miſer* (apud *Olavium* in Gloſſario Diatribes), quaſi (ut argute exponit) *mox anima tantum tenus ſuperſtes futurus.* huc etiam allegat vocem miſerantium: *Karl-ſálin*, *Kerlingar-ſálin* (*Senex miſer*, *Anus miſera*), et verbum *At ſálga enecare.* Sed tantiſper iſtam interpretationem autori relictam volo, dum auctoritas vocabuli *Sáli* ſit probata.

6) Ambigua eſt vis vocabuli hujus poëtici, propter priorem ejus partem, nempe: *Semonum*, *fluviorum*, *regionum*, *Orbis dimidii*, (Hemiſpherii noſtri) *rutilator*.

Lýfer vm alla daga,
Oc þeygi at mínom mvnom.

Lucet omnes dies,
Et non tamen ad meam voluptatem.

SCIRNER QUAD:

V.

Mvni þína *o*) hycca ec
p) Micla fua vera
At þú mer feggr 7) ne fegir.
Þufat 8) úngir *q*) faman
Várom í árdaga.
Vel mættim *r*) tvæir trvazc.

SKIRNER CECINIT:

V.

Curas tuas non puto
Magnas adeo effe,
Ut tu mihi, 7) *vir, nön dicas.*
Etenim 8) *parvi una*
Fuimus olim.
Aequum foret duo inter nos ut cre-
deremus.

FREYR QUAD:

VI.

I Gýmis gaurþom]
s) Ec gánga fá
Mer tíþa meý.
Armar lýfto,
En af þaþan
Alt lopt ok *t*) lavgr.

FREYERUS CECINIT:

VI.

In Gymeris *domiciliis*
Ego incedere videbam
Mihi defideratam virginem:
Brachia lucebant,
Sed et inde
Omnis aer et aequor.

VII-

o) hikk ek, fine negatione, *perperam.* O. Verbis *bycca* ek, *G. Pauli* orditur Stropham feq. *p*) fua mikla. R. O. *G. Pauli.* *q*) *faman*, male abeft in O. *r*) tveir omittit U. rhythmo invitô. *s*) Ita hanc Stropham reftituo, lege adliterationis fic poftulante; cum R. O. habeant, *Ek fâ gânga;* et U. *Sá ek gánga.* *t*) lægir, *idem.* U.

7) *Seggr* ad verbum *Loquendi facultate praeditus;* fi ita accipimus, non jejunè aut abundanter, fed ad rem praefentem accommodate, inferitur, et continet argumentum a poffibili.

8) Argumentum a jufto, et tuto. Per educationis in pueritia confortium olim exiftebant jura amicitiae et familiaritatis, quae nefas erat violare.

VII.

Mær er mer tídari,
Enn *u*) manni hveim
x) Ungom í árdaga.
Ǻſa oc Alfa
þat vill engi *y* madr 9)
At viþ *z*) ſamt ſem.

VII.

Puella magis mihi cordi eſt,
Quam homini ulli
Adoleſcenti olim:
Deorum et Semonum
Id vult nemo 9) *homo,*
Ut nos duo unà vivamus.

SCIRNIR QUAD:

VIII.

Mar gefdv mer (þ) þá,
þann er mic *æ*) vm myrqvan beri
Víſan *a*) vafrloga 10):
Oc þat ſuerd,
Er ſialft vegiz
Vid iötna *b*) ætt.

SKIRNERUS CECINIT:

VIII.

Equum da mihi ergo,
Qui me per obſcuram (fumigantem) ferat
Certam (tutam) 10) *cingentem flammam:*
Atque eum gladium,
Qui ipſe (ſua ſponte) vibretur
Adverſus gigantum genus.

FREYR

u) mann. R. unde, *Man* amica, conjiciente *G. Pauli.*

x) Aungom. R. eodem ſenſu, ut cenſet *G. Pauli*, aut etiam *nulli*, per Pleonaſmum et Catachreſin. *Aungon*, quod obſcurum, alicunde adfert *G. Pauli.*

y) mann, nove. O. *z*) ſát. R. O. et *G. Pauli*, vertens Stropham: *Nobis convenire.*

(þ) þaþer. U. omiſſo þann er, ſequ. Stropha. *æ*) of myrkan. U.

a) vafr loga, diviſim. R. *b*) æt. R. O. *G. Pauli.*

9) *Madr*, vel catachreſtice vel latius ſumto *hominis* vocabulo, cum alias tria haec genera (*Aſ. Alf. et Hom.*) pro diverſis haberi ſint ſolita *G. Pauli.* Latenter, et quaſi ipſe non advertens, Freyerus fatetur, Aſos, quamquam pro Diis ſe gerant, tamen eſſe Homines. Ob imparilitatem autem matrimonii de conſenſu in id Aſorum deſperat.

10) Varios ſenſus in priore parte hujus vocis, pro varia etymologia, propono in Gloſſario. De re ipſa diſpiciant philoſophi. Mihi quidem fuiſſe videntur pura puta praeſtigiarum terriculamenta. De *Vafrloga*, aedem ſolitariam Brynhilldae Amazonis ambiente, habemus in *Brynhilldar-quida*, et in *Hel-reid Brynhilldar*, apud *Sæmundum*; adde *Eddæ Snorr.* Fab. LXXIII.

FREYR QUAD:	FREYERUS CECINIT:
IX.	IX.
Mar ec þer þann gef,	*Equum tibi do,*
Er þic c) of myrkan d) berr	*Qui te per obſcuram fert*
Víſan vafrloga:	*Certam cingentem flammam:*
Oc þat ſuerþ 11)	*Atque eum* 11) *gladium*
Er ſiálft e) mvn vegaz	*Qui ipſe vibrabit ſe,*
Ef ſá er horſcr er hefer.	*Si animoſus (ſapiens) eſt qui utitur.*

SCIRNER MÆLTI VID HESTINN.	SKIRNERUS LOQUEBATUR EQUO.
X.	X.
Mýrct er vti.	*Tenebricoſum eſt foris,*
Mál qveþ ec ocr fara	*Tempus dico (inſtare) nobis eundi*
Urig fiöll yfir,	*Uuidos per montes,*
f) Þyria þióþ yfer;	Torridorum *per gentem;*
Bádir viþ comvmc 12),	12) *Ambo perficimus iter,*
Eþr ocr báda tecr	*Aut nos ambo potitur (rapit)*
Sá g) inn á-mátki iötunn	*Prævalidus ille gigas.*

Skirner reiþ í Iötun-heima til Gýmis-garda. Þar voro hyn-

Skirnerus *in* Iötunheimos *ad* Gymisgardos *pervectus eſt: ibi ca*dar

K

c) vm myrqvan. R. O. d) beri. O. e) vegiſſ. O. mendoſe, ex z. faciens geminum s.
f) Þurſa. U. Unde firmatur ſagax conjectura *G. Pauli*, qui *Þyria* eodem ſenſu accepit; cum ego id verbum eſſe putarem notans *volare*, *properare*, ut in *Skallda* eſt, á Gr. πτερον ala. g) inn, male omitt. U.

11) Hunc gladium dono dedit Skirnero, atque ideo inermis fuit in congreſſu cum Belio; tradente *Edd. Snorr.* Fab. XXXII.

12) Significat equo, ſe eum non eſſe deſerturum, ſed unam ambo quamcunque ſortem ſubituros. conf. adloquium Mezentii ad Rhoebum equum ſuum, apud *Virgil.* Aen. x, 861. ſeq.

dar ólmir oc bvndnir fyri *h*) fcídgarz hlidi þeſſ er *i*) vm ſal GERDAR var. Han reiþ *k*) at þar er ferhirþir ſat á havgi, oc qvaddi hann.

nes rabidi erant, ligatique ante oſtium ligneae ſepis, quae exedram GERDAE *circumdabat. Ille equo acceſit, qua cuſtos pecoris in tumulo ſedebat, atque eum* (*ita*) *apellavit.*

XI.

Segdv þat hirþir,
Er þv á havgi ſitr,
Oc vardar alla vega:
Hve ec at *l*) anſpilli komvmc
Ens vnga mans
Fyri greýiom GÝMIS?

XI.

Dic illud, paſtor,
Siquidem tumulo inſides,
Et cuſtodis omnes vias:
Qui mihi ad colloquium pervenire
Liceat adoleſcentulae
Per canes GYMERIS?

HIRDIR QUAD.

XII.

Hvart ertv feigr 13),

Epr ertv framgenginn?
m) Anſpillis vanr
þv ſcalt æ vera
Gódrar meýiar GÝMIS.

PASTOR CECINIT.

XII.

13) *Utrum morti propinquae es devotus,*
An vero es defunctus?
Colloquio excluſus
Semper eris
Bonae puellae GYMERIS.

SCIR-

h) Skídgardi hlidi. R. *i*) vm, neglig. O. *k*) þar at. O. *l*) Andſpilli komumz. U.

m) Cum Autor lubenter variet in numero Stropharum, facile carere poterimus hic Stropha tertia, quam tamen *G. Pauli* non uno modo ſupplevit; nempe: Inn mannſki maugr, *(humanitate praedite homo):* Maugr enn mangiarni *(Vir puellae appetens):* Ella ertu frá viti vældr *(an faſcino ad inſaniam redactus es?)*

13) Extremae temeritatis facinus et miraculo ſimile cenſet, quod ſolus ad gigantes ire auſus fuerit, et per *Vafrloginn* tranſierit, conf. *Gerdae* verba infra XVIII 4 et 5. ſic in *Hamarsheimt* Thrymus gigas ex Lokio quærit: Hví ertu einn *kominn*

SCIRNIR QUAD.

XIII.

Koſtir ro betri,
n) Enn klaucqva ſe,
Hveim er o) fúſſ er fara.
p) Eino dógri 14)
Mer var aldr q) vm ſcapaþr,
Oc alt líf vm lagit.

SKIRNERUS CECINIT.

XIII.

Aliud magis expedit,
Quam ut ſingultiendum ſit,
Ei, qui paratus eſt interire:
14) *Ad unum diem*
Mihi erat aetas decreta
Et omnis vita conſtituta.

GERDR QUAD.

XIV.

Hvat er þat hlym r) hlymia,
s) Er ec hlymia heyri nú til
Oſſom t) ravnnom í!
Iörþ bifaz,
Enn allir fyri
Sciálfa gardar Gýmis.

GERDA CECINIT.

XIV.

Quid iſtuc eſt ſonitus ſonituum,
Quod ſonare nunc exaudio
Noſtris in domiciliis!
Terra movetur,
At univerſae inde
Tremunt aedes Gymeris.

u) AMBÖT QUAD.

XV.

Maþr er her vti,
Stíginn af mars baci,
Ió x) letr til iardar taca.

ANCILLA CECINIT.

XV.

Vir adeſt extra,
Degreſſus a manni dorſo,
Equum facit gramen carpere.

n) Helldr enn at, pro Enn. R. O. deinde, Klaukka. U. o) fúſir, Nominativ. plur. O.
p) eno, *ad iſtum* ɔ: *certum*. O. q) um, omitt. U.
r) hlymi, Ablativ. ſing. O. Hlymia, hic omitt. U. s) Hlymia er ek heyri til. U.
t) Haullom. U. u) Ambot. O. Ambátt. U. x) lætr han til *etc.*

hominn í jötunheima? Qui (quo pacto) *ſolus in jötunheimos delatus es.*

14) I. e. Semel mihi definita fuit dies fatalis inevitabilis. Hromundus in *Landn. b.* oſſ var ádr *afmar-*

GERDR QUAD.

XVI.

Inn biþ þv hann gánga 15)
I occarn ſal,
Oc drecca inn mæra miöþ.
þó ec hitt óvmc 16),
At her vti ſe
Minn bródvr bani.

XVII.

Hvat er þat *y*) ÁLFA,
Ne 17) ÁSA SONA,
Ne *z*) víſſa VANA 18?
Hví þv einn (þ) vm komt
æ) Æikin fvr yfir 19)

a) Or ſalkynni at ſiá?

GERDA CECINIT.

XVI.

15) *Intrare eum roga,*
In noſtram domum,
Et bibere merum illum medum:
16) *Quamquam iſtud metuo* (*ſuſpicor*),
Ne hic extra adſit
Mei fratris interfector.

XVII.

Quid eſt iſtuc ALFORUM,
Aut 17) ASORUM FILIORUM,
Aut 18) *ſapientum* VANORUM?
Cur (*quomodo*) *tu ſolus tranſiſti*
19) *Infeſtum* (*protervum l. formidabilem*) *ignem*
Noſtra viſum habitacula?

SCIR-

y) Aſa ok Alfa ſona ne *etc.* U. *z*) víſa, R. O. *G. Pauli.* (þ) um, *neſcio.* U.
æ) Eik inn fyrir, i. e. penetraſti *ad locum ilicibus ſeptum.* U. *a*) Vár. U.

afmarkadr alldr, Nobis olim *determinata fuit aetas.* Einginn *kemz fyri* ſitt *Skapadægr*, nemo *praeterit diem* ſuum *fatalem*; Paroemia vetus. *Styrmer* Polyhiſtor in *Hardar-ſaga:* Ecki má ſköpoñom renna, i. e *non eſt fata effugiendi poteſtas.*

15) Praebet hic locus, cum plurimis aliis, egregium priſcae hoſpitalitatis exemplum, cujus adhuc gens noſtra pro viribus, ſi non ultra vires, tenax. *G. Pauli.*

16) Multum hic accedit ad laudem liberalitatis puellae, quod vel fratris ſui occiſorem vult ad ſe intromitti, praeſtantiſſimo potu accipiendum. Pudeat Chriſtianos hacc legere, qui non modo non benefaciunt inimicis, verum etiam eos leviſſimis ſuper offenſis acerrime perſequuntur.

17) *Aſa ſona* pro, *Aſa* ſimpliciter. Helleniſmus et Hebraismus.

18) Sapientes vel ſaltem ſagaces habebantur Vani. *Vafþrudnismál:* med *viſum* Vönom i. e. *ad ſapientes Vanos. Hamarsheimt* de Heimdallo: Viſſi han vel fram ſem Vanir adrir i. e. *Ille multum providebat* (*ſapiebat*) *quemodmodum ceteri Vani.*

19) *G. Pauli* reddit: *Lignis nutritum ignem.* ut *Eikinn* ſit participium ſine verbi origine.

SCIRNIR QUAD:	SKIRNERUS CECINIT:
XVIII.	XVIII.
b) Emkat ec ÁLFA,	*Non sum ex* ALFIS,
Ne ÁSA SONA,	*Neque* ASORUM FILIIS,
Ne víssa VANA.	*Neque sapientibus* VANIS:
Þó ec einn vm comc	*Tamen unus veni*
Eikin fvr yfir,	*Molestum per ignem,*
c) Ydor salkynni at siá.	*Vestra visum habitacula.*
XIX.	XIX.
Epli ellífo	*Poma undecim*
Her hefi ec *d*) al-gvllin 20)	*Hic habeo tota* 20) *aurea,*
Þav *e*) man ec þer GERÞR! gefa.	*Ea tibi,* GERDA! *dabo,*
f) Friþ at caupa,	*Amorem mercaturus,*
At þv þer FREÝ qvedir	*Ut tibi* FREYERUM *dicas*
Oleidaztan *g*) at lifa.	*Gratissimum (omnium) vivere.*

GERDR QUAD.	GERDA CECINIT.
XX.	XX.
Epli ellífo	*Poma undecim*
Ec *h*) þigg aldregi	*Accipio nunquam*

At

b) Versus hic abest in U. *c*) Ydo. O. corrupte.
d) Allgullin, *G. Pauli*, et vertit, *tota aurea;* rectius, *valde aurea.* *e*) Mvn. R. O.
f) Poteft et legi, Fríd *pulchra*, atque ad Gerdam aut poma referri; ita τὸ kaupa valebit *pretio accipere.* g) At, ignor. U. *h*) þikk. Alii apud *G. Pauli.*

20) *Virgilius* ex persona pastoris loquentis de munere amatorio, Ecl. III. 70.
— — silvestri ex arbore lecta
Aurea mala decem misi: cras altera mittam,
ubi *Aurea*, aurei coloris, interpretatur *Servius.*
Propertius Lib. II. Eleg. XXXIV. 69 et 72. hun *Virgilii* locum designans:
Utque decem possint *corrumpere mala puellam.*
Et: Felix, qui viles *pomis mercaris amores.*

Scho-

At *i*) mannzcis mvnom,
Ne viþ *k*) Freyr,
Meþan *l*) okkat fiör lifir
Byggiom bædi ſaman.

Ex nullius (ullius) hominis voluntate.
Neque ego et Freyerus,
Dum noſtra vita ſupereſt,
Vivimus ambo una.

SCIRNIR QUAD.

XXI.

Baug 21) ec þer þá gef,
þann er brendr var
Med vngom Oþins ſyni.
m) Átta ero iafnhavfgir,
Er af driúpa,
Ena nivndo hverio nótt.

SKIRNERUS CECINIT:

XXI.

21) *Annulum tibi itaque do,*
Eum qui uſtus erat,
Cum juvene Odini *filio:*
Octo ſunt ejusdem ponderis,
Qui inde ſtillant,
Nona quaque nocte.

GERDR QUAD.

XXII.

Baug ec *n*) þikkat,
þótt brendr ſe
Med vngom Odins ſyni:

GERDA CECINIT.

XXII.

Annulum non accipio,
Utut uſtus ſit
Cum juvene Odini *filio:*

Era

i) Mannz einkiz U. unde altera Lectio eſt contracta.

k) Frey in Accuſandi aut Auferendi caſu, per Figuram Syntheſin. R. O. *G. Pauli.*

l) Occart. R. Occar. O. *m*) Hinc, uſque ad, *Era mer*, Vers. ſeq. perperam omitt. U.

n) Ita expreſſi, ex Aliis apud *G.Pauli*, habentibus þikk at. In R. et O. eſt *þiccac*, quod Idem. Vir. Doctiſſ. eodem ſanſu accepit.

Scholiaſtes *Ariſtophanis* citante *Emmeneſſio* ad Virg. Ecl. III. 64. Μηλοβολεῖν γὰρ ἔλεγον τὸ εἰς ἀφροδίσια δελεάζειν. Ἐπεὶ καὶ τὸ μῆλον Ἀφροδίτης ἐςὶν ἱερὸν i. e. Mala jacere ſane dixerunt, pro eo, quod eſt, ad res Venereas illicere. Alioqui etiam malum (pomum) Veneri ſacrum eſt.

21) Intelligitur Annulus *Draupner*, ad verbum *Stillator*. Hunc Odinus in rogum filii Ballderi impoſuit; et tum meruit annulus dotem foecunditatis

Era mer gullz vant
I görþom Gýmis
At deila ſe favþvr.

Mihi non deſit aurum
In aedibus Gymeris
Pecuniam ut partiar patris.

SCIRNIR QUAD:

XXIII.

Ser þv þenna mæki *o*) mær
Miófan, málfán,
Er ec hefi í hendi her?
Havfvd havggva *p*) ec mun
Þer hálſi af
Nema þv mer *q*) ſætt ſegir.

SKIRNERUS CECINIT:

XXIII.

Vides hanc machaeram, virgo,
Tenuem, (ferro) *politam,*
Quam habeo hic in manu?
Caput amputabo
Tibi de collo
Niſi mihi amorem (erga Freyerum) *addicas.*

GERDUR QUAD.

XXIV.

Ánavd þola
Ec vil aldregi
At *r*) mannzcis mvnom.
Þó ec hins get,
Ef *s*) iþ Gýmir finniz
Vígs *t*) ótravdir, at yccr vega tídi.

GERDA CECINIT.

XXIV.

Servitutem (coactum) ferre
Volo nunquam,
Ad nullius (ullius) hominis arbitrium.
Id interim conjicio,
Si tu et Gymer *conveneritis*
Ad pugnam impigri, fore ut pugnare vobis libeat.

SCIR-

o) Voce *Mær* ſequentem Stropham incipit *G. Pauli.* *p*) mun ek. U. ek ſkal. O.
q) ſátt. U. ſælt *proſperum (negotium)* O malè. *r*) Mannz enſkis. U. ut ſupra.
s) Þit, *id.* *t*) Ita omnes mei Libri. *Otraudr*, in ſingulari. *G. Pauli.*

ditatis hic memoratam; rediit autem ad Odinum, ex inferno ei a Balldero miſſus, in monimentum ſui, cum Legato, quem Odinus ad Helam miſerat, Balldero ad Aſos redeundi veniam ab ea expetitum. *Edd. Snorr.* Fab. XLIII. et XLIV. origo Annuli proditur Ibid. Fab. LIX.

SCIRNER QUAD:

(SKIRNERUS CECINIT:)

XXV.

Ser þv þenna mæki mær
Miófan, málfán,
Er ec hefi í hendi her?
u) Fyri þeſſom eggiom
Hnígr ſá inn aldni jötvunn,
Verþr þinn feigr faþir.

XXV.

Vides hanc machaerum, virgo,
Acutam, clariſonam,
Quam geſto in manu hic?
Ab his aciebus
Cadet grandævus ille gigas:
Occupatur a letho tuus pater.

XXVI.

Tams vendi ec þic drep 22),
Enn ec þic temia mvn
Mær, at mínom mvnom.
Þar ſcaltv gánga
Er þic gvmna ſynir
Síþan *x*) eva ſe.

XXVI.

Domitoria virga te 22) *pulſo,*
Domabo autem te,
Virgo, ad meam voluntatem:
Ibi ingredieris (*eo abibis*)
Ubi te hominum gnati
Exinde nunquam adſpiciant.

XXVII.

xx) Ara þvfo 23) á
Scaltv ár ſitia.

XXVII.

In 23) *aquilae tubere*
Matutina ſedebis;

y) Hor-

u) fvr. R. For O.

x) æva ſiá. U. *xx*) Ar ſkalltų ſitia Ara þvfo á. U. numero forſan concinniori.

22) An pulſat revera? an minitatur id ſeſe facturum? Prius nihil in ſe habet abſurdi, et forſan vult eam opinionem injicere *Gerdae*, virgam hanc ſupernaturalem quandam vim habere; flectendi ad obſequium animos, aut mutandi ſtatum eorum, qui tangerentur illâ, ad tangentis voluntatem. Hoc ultimum colligi poſſe videtur ex ſeqq.

23) *Araþúſa*, vel proprie de certo quodam terrae tubere, vel appellative, ex eo quod communiter accidit, vel ab eventu vel caſu quodam ſpeciali. Solent autem aquilae diu immobiles ſedere, ubi conſederunt. *G. Pauli*. Vid. et ad XXIIX. 7. Plinius Hiſt. Nat. x, 3 de Aquilis: *Prioribus horis diei*, donec impleantur hominum conventu fora, *ignavae ſedent*. Unde conſtat ratio, cur *Ar* Stroph. ſeq. reddiderim, *matutinus*, l. *manè*. *G. Pauli* vertít, *ſemper*, haec adnotans: *Ar*, mane, olim, hic locum vix habere videtur

y) Horva *z*) heimi or 24)	24) *Adſpectum a mundo avertes,*
Snvgga Heliar til.	*Teque convertes ad* Helam.
Matr ſe þer (þ) leiþri,	*Cibus tibi ſit ingratior,*
Enn manna hveim	*Quam hominum cuivis*
Enn fráni ormr 25) meþr fírom *α*).	*Ille* 25) *coruſcus anguis inter homines.*
XXVIII.	XXVIII.
At vndr ſiónom þv verþir	*Miraculo fias* (*In monſtrum transformere*)
Er þv *a*) vt kömr.	*Cum* (hinc) *exieris.*
Á þic Hrimnir 26) hari,	26) *In te* Hrimner *fixo haereat obtutu,*
Á þic *b*) hótvætna ſtari.	*In te omnes res intentos defigant oculos:*
Vídkvnnari 27) þv verþir	27) *Latius Nobilis evadas*
Enn vörþr med godom 28).	*Quam* 28) *Cuſtos inter Deos* (*Deorum*).
c) Gapiþv *d*) grindom frá 29).	29) *Hies a Clathris averſa facie.*

L XXIX.

y) Ok ſnugga Heliar til O.

z) heim (omiſſ. or.) *domum reſpectabis.* R. Ok ſnugga Heliar *etc.* U. Heimi or. *G. Pauli,* ſolus.

(þ) Liþari. O. et Al. apud *G. Pauli.* Leidr, in Poſitivo, *G. Pauli.* Meirr leiðr, *magis* etc. U.

α) Hic deficit U. non ſine magno damno in obſcura hac Oda. *a*) vt, male omitt. O.

b) hótvetna. O et Al. *c*) gapi þú. O.

d) girndom, *voluptatibus deſtituta*, aut, *voluptates averſere.* melius fortaſſe, cum altera illa Lectio pugnare videatur cum praeced. XXVII. 4. O. et Al.

tur aut punctum aliquod temporis ſpectari, ſed potius menſura ac duratio, ut ſit id quod dicitur *ár út og ár inn, ár oc dag:* vel etiam *ár og ſíd*, per ellipſin.

24) Hac et ſequ. Stropha intelligitur, Vitae taedium, et moriendi cupiditas.

25) Vermes, in *Speculo Regali* vocantur *Leidendi, Odia*, quaſi res deteſtabiles. Nota quoque Formula Latina: Cane pejus et *angue* fugere. Non tamen dubium, quin hic praecipue deſignetur Serpens Midgardenſis.

26) Obſtupefactus nempe forma tua monſtroſa, aut certe notabili ejus a forma Hrim-thurſorum differentia.

27) Nempe eo ipſo, quod ſpectaculo omnibus circumferere. Ceterum comparatio haec claudicat, cum Heimdallus dicatur *Vidkunnr*, ſenſu activo, ɔ: *Late gnarus Regionum et Nationum*, ob longinquam ſuam perſpicaciam; Gerda autem *Vidkunnari*, ſenſu paſſivo.

28) Heimdallus, in extremitate coeli conſtitutus, ſecundum *Eddae* Fab. XXV. Adeo conſpicuus atque eminens locus (ut videri poteſt) *Ara-þuſa*, cacumen ſummum montis alicujus altiſſimi quemadmodum apud nos *Iökulþúfa. G. Pauli.*

29) *Hies*, quod languore ac taedio adfectis accidit, Per τὸ *Grindom G. Pauli* intelligit *Helgrindor* vel

XXIX.

Topi 30) ok Opi,
Tiavsvll oc ó-þoli,
Vaxi þer tár med trega.
Seztu niþr,
En ec mvn ſegia þer
Svaran *e*) ſus breca,
Oc tvennan trega 31).

XXIX.

30) Solitudo *et* Aversatio,
Vincula *et* Impatientia,
Augeant tibi lacrymas cum luctu.
Adſide,
At ego dicam tibi
Saevum acerbitatis fluctum,
31) *Geminumque dolorem.*

XXX.

Tramar 32) *f*) gneypa
Þic ſcolo gerſtan dag
Iötna gavrþom ſ.
Til Hrimþvrsa hallar
þv ſcalt *g*) hverian dag
Kránga 33) koſtalaus
Kránga koſtavavn.
Grát at gamni

XXX.

32) *Horrores te angent (depriment)*
Toto die
Gigantum in domiciliis:
Ad Gelu-Torridorum *aulam*
Meabis quotidie
33) *Imbecilla (incurva) commodis carens,*
Imbecilla commodorum expers.
Fletum pro joco

Scaltv

e) ſúſſ. O. Súſbreka, junctim, *G. Pauli.* *f*) gneip, adflicta, *aut incurva.* O. male.
g) Koſtalaus kránga. koſta vaun. omiſſo: Hverian dag. O.

vel *Nágrindor*, de quibus paulo poſt, iq quod parum conciliatur cum praeced. XXVII. 3. et 4. cum mea translatione (nam *G. Pauli* illic vertit *Snugga, ſingultire*, ambiguo ſenſu, et mihi ignoto). Ego ideo per *Clathros* modo intelligendum puto *arctam cuſtodiam*, in qua apud *Hrimthurſos* habitum iri dicit Gerdam.

30) De malis, tanquam perſonis, loquitur. Arbitratur *G. Pauli* haec eſſe nomina propria Gigantum: ſed utrumlibet ſit, trium primorum varias notationes dabo in Gloſſario.

31) Intelligere videtur *Bonorum defectum* et *Malorum abundantiam.* conf. XXX. 6. 7. 8. et 9.

32) Vocabulum mihi eſt incognitum, adeo varia in Gloſſario ſuper ejus origine conjeci. Forſan intelligendae ſint Hrim-Thurſorum deteſtabiles figurae et mores: forſan etiam furialis angor conſcientiae Gerdae, ex repulſa Freyero data.

33) Aut *macilenta meabis*, ut vult *G. Pauli*, id quod ex inedia et moerore neceſſariò ſequi debebat. hic tamen ſenſus vocabuli mihi ignotus eſt.

Scaltv í *h*) gögn 34) hafa,
Oc leida med tárom trega.

Habebis 34) *viciſſim,*
Et duces cum lacrymis luctum.

XXXI.

Med þvrsi *i*) príhavfþvþom
Þv ſcalt æ *k*) nara,
l) Eþ verlavs vera.
Þitt ged grípi 35)
Þic morn morni;
Verþv ſem *m*) þiſtill 36),
Sá er þrvnginn var
I avnn *n*) ofanverþa.

XXXI.

Cum Torrido *tricipite*
Aegram ſemper aetatem duces,
Aut innupta ages.
Tuus 35) *animus raptet* (*vexet*)
Te mane ex mane,
Eſto inſtar 36) *ſentis,*
Qui intruſus erat
In anticam (*alnum*) *ſupremam.*

XXXII.

Til holtz ec gecc
Oc til hrás vidar
Gambantein 37) at geta;
Gambantein ec gat:

XXXII.

Ad collem acceſſi,
Atque ad crudam ſylvam,
37) *Divinam virgam acquiſitum;*
Divinam virgam acquiſivi.

XXXIII.

h) gegn, *id.* O.

i) þríhaufudum. O. *k*) nára. O. *l*) eþir. O. et Al. vitioſe. *m*) þiſtil. R.

n) ofan verda, diviſim. R. Ofán conjic. *G. Pauli*, et per eam vocem *mala* (ſubſt) intelligit, tumque Aunn praecedens interpretatur per amorem, alias *Terram*, occupationum humanarum objectum praecipuum; denique *Onu*, *fornaces*, pro eadem *Önn* legendum proponit idem Interpres.

34) G. *Pauli* interpretatur, *Commodorum loco* vel *inſtar*. Ego *Gögn* in plurali non vidi, niſi de *Inſtrumentis*. Stropha praecedente alludi poteſt ad id, quod Lacrymae ſunt doloris levamentum.

35) Aut, inſanus virorum humaniorum amor, cui ſatisfaciendi facultas Gerdae erepta erit; aut angor animi remordens, ob ſpretum Freyerum,

36) *G. Pauli* plauſibiliter arbitratur *Sterilitatem* indicari; addo; Contemtum et Odium, quod merito ſpinæ accidit, inutili et infelici plantae. Conjecturas meas ſuper ignota voce *Aunn* pete in Gloſſario.

37) Haereo, an intelligenda ſit Virga illa, de qua ſupra xxvi. an alia ab hac diverſa, in qua (probabili-

XXXIII.

Reiþr er þer Oþinn,
Reiþr er þer 38) Ása-bragr,

Þic ſcal Freyr ſíaſc.
Enn v) fyr in illa mær
En þv fengit hefir
Gambanreiþi goda,

XXXIII.

Iratus eſt tibi Odinus,
Iratus eſt tibi 38) Asorvm praeſtantiſſimus (*Thorus*).
Te freyerus *averſabitur.*
Verum prius mala virgo,
Quam tu nacta es
Immanem eram Deorum,

XXXIV.

Heÿri 39) Iötnar!
Heÿri hrímþvrsar!
Synir Svttvnga!
Siálfir p) Ás-liþar! 40)
Hve ec q) fvrbýd,
Hve ec fyrirbanna 41)
Manna glavm mani
Manna nyt mani.

XXXIV.

Audiant 39) Gigantes
Audiant Gelu-Torridi,
Filii Suttungi,
Ipſi 40) Dii socii:
Quomodo interdico,
Quomodo 41) *prohibeo,*
Hominum gaudia virgini,
Hominum fructum virgini.

XXXV.

v) Ita commode dividit G. *Pauli*, τὸ *Fyrin*, quod ſine ſenſu praefert R. cenſens in hac poſteriore Verſus parte ſenſum pendere, connectendum cum ſequentibus.

p) Aſtliþar. Al. apud G. *Pauli*, pui Stropham reddit: *Ipſi (tui) conſanguinei.*

q) fyrir byd, G. *Pauli.* Forbíd vel Forbid. O.

---

babiliter) mox Runas incidet. Quod de *Gamban* invenire potuimus quaeras in Gloſſ.

38) Conf. *Eddam* de Thoro et ejus denominationes, nec non de *Brago* Fab. xxiv. G. *Pauli.*

39) Diſtinctiones Gigantearum nationum adverte, in quibus *Hrim-Thurſi* videntur antecelluiſſe feritate.

40) Poteſt et ſimplicius reddi: *Deorum ſocii*, ut intelligantur vel *Alfi*, vel *Homines moratiores*, vel etiam, ex *Gigantibus*, *Suttungi Nepotes*, qui praeceſſerunt.

41) *Fyrir-banna* impeditionem actualem videtur deſignare, aut etiam poenae denuntiationem interdicto adjectam.

XXXV.

r) Hrím-grimnir heitir þvrs
Er þic hafa 42) ſcal
Fvr ná-grindr neþan;
Þar þer vil-megir
Á viþar rótom 43)
Geita hland gefi.

XXXV.

Hrimgrimner *dicitur gigas*
Qu te (*in poteſtate*) 42) *habebit*
Infra Mortuorum Clathros:
Iſtic tibi viles homunciones (*ſcrvuli*)
43) *In arborum radicibus*
Caprarum urinam praebeant.

XXXVI.

*) Öþri dryccia
Fá þv aldregi
Mær s) af þínom mvnom,
Mær t) at minom mvnom.
Þvrs 44) riſt ac þer
u) Oc þríá ſtafi
Ergi 45) oc Æþi x) oc Ó-þola.

XXXVI.

Praeſtantiores potus
Nanciſcare nunquam
Virgo, *ex tua ſententia*,
Virgo, *ex mea ſententia.*
Gigantem 44) *ſculpo tibi*
Et tres charaЄteres
45) Impotentiam (Veneream), furorem, *et* inquietem.

r) Hrímgrimir. O.
*) Hae quatuor Strophae rectius clauderent Verſ. praeced. contextu ante et poſt eam diſpoſitionem poſtulante. s) at. O. t) af. Id. et *G. Pauli.*
u) í. O et Al. apud *G. Pauli*, ſine ſenſu. x) oc, *omittunt Al.*

42) Aut in matrimonio; nam dictum eſt ambiguè. Et quaeritur porrò, an dabantur conjugia inter mortuos, ex noſtra Mythologia? et an Hrim-Thurſi (viventes adhuc) habitarunt in Inferno? Sed omnia fortaſſe in hoc Skirneri ſermone non ſunt nimìum ſollicite excutienda, cum magis id agat ſine dubio, ne quid omittat, quod Gerdae poſſit eſſe terrori, quam ut omnia ex vero et cum ratione dicat.

43) ſc. ad eas alligatae. *G. Pauli.* Sed *Nágrindae*, opinor, ita erant firmae, ut continere valerent incluſos, ſine ulla alia adligatione. Intelligo igitur vaſa ex arborum truncis ſine omni artificio excavatu, in quibus Gerdae ait propinatum iri, locô argenteorum adfabre factorum, in quibus apud Gymerem bibere ſolita ſit; aut dicit radices arborum in iſtam urinam immiſſas fore, eive incoctas, quo potio reddatur amarior.

44) *þurs*, ambigue; nam accipere poſſumus maritum *Hrimgrimnerem*, de quo modò; vel etiam literam magicam hoc nomine inſignitam. Hac autem characterum inciſione Skirnerus diras ſuas quaſi obſignat.

45) Sunt nomina Characterum magicorum, ex eorum poteſtate aut effectu ficta.

Sva ec *y*) þat af rift,
Sem ec þat á reift,
Ef göraz þarfar þeff.

Ita ego id abrado (exfculpo),
Uti ego id infculpfi,
Si ejus rei inciderit opus.

(GERDR QUAD.)

XXXVII.

Heill *z*) ver þv nv helldr fveinn,
Oc tac viþ hrímcalki 46)
Fvllom forns miaþar.
þo (þ) hafþa ec þat etlad
At *æ*) myndac aldregi
Unna *a*) Vaningia vel.

(*GERDA CECINIT.*)

XXXVII.

Salve nunc potius, adolefcens,
Et accipe calicem frigidum 46) (*candidum*),
Plenum vetufti medi.
Tamen ego iftud cogitaveram,
Numquam fore me
Vanigenam *probe dilecturam.*

(SCIRNIR QUAD.)

XXXVIII.

Örindi mín
Vil ec avll vita
Ádr ec rída heim heþan.
Nær þv á þíngi
b) Mvnt enom þrofca
Nenna Niarþar fyni.

(*SKIRNER CECINIT.*)

XXXVIII.

Meae legationis exitum
Volo omnem fcire,
Anteqaam domum avehar hinc;
Quando tu in conventu
Decernis illi aetate integro
operam dare Niördi gnato?

(GERDR

y) þer *tibi.* Al. et O. hic et Stroph. feq. *z*) verþú. R. Deinde hölldar pro helldr, inepte. O. (þ) hefdak ok *vel* ek. O. *æ*) Rhythmus pofceret: aldregi myndac. *a*) Vanníngia. O. *b*) Male et imperite, fi poëfin fpectes, cum effe deberet: Enum þrófka munt. *G. Pauli.*

46) *G. Pauli* arbitratur τὸ *Hrím* in hoc vocabulo *argenti* notionem habere, quod ob fimilem colorem *glacies* et *nix manuum* dicatur, quod penitus improbare non aufim, etfi idonea defit auctoritas. [Salutatio autem illa et propinatio a puella facta, confenfus atque amicitiae fignum eft.

(GERDR QUAD.)

XXXIX.

Barri heitir,
Er viþ bædi vitom,
Lundr *c*) logn fara 47)
Enn ept nætr nío
Þar mvn *d*) Niarþar syni
Gerþr unna gamans.

Þa reiþ Scirnir heim. Freyr ſtód vti oc qvaddi hann. oc ſpurþi tíþinda.

(*GERDA CECINIT.*)

XXXIX.

Barrius *dicitur,*
Quem nos ambo novimus,
Lucus tranquillorum itinerum 47).
Verum poſt noctes novem
Ibi Niördi filio
Gerda *concedet gaudia.*

Tum Skirnerus *domum reverſus eſt; quem* Freyerus *ante domum adſtans, ſalutatum quid novi adferret, percontatus eſt:*

XL.

Segþv mer þat Scirnir,
Áþr þv verþir ſavdli af mar,
Oc þv ſtígir feti framarr 48).
Hvat þv árnaþir
I Iötvnheima
Þíns eþr míns mvnar?

XL.

Dic mihi id, Skirnere,
Ante quam deponas ephippium equo,
Et (unum) *pedem progrediare* 48):
Quid tu perfeceris
In Iötunheimis
Ex tua vel mea ſententia?

FREYR

c) Al. loga fara *ardentium itinerum*, aut, *ardere igni.* || Loſa fara. O. Fortè, Loſn fara, i. e. *aptus itineribus ad amorum delicias capiendas. Loſn* fuit Nympha Aſiana amoris praeſes ſive Pronuba.

d) R. Niarþa. quando Nominativus foret *Niörþi* l. *Niarþi.* ſic *Surtr* et *Surti*, *Berſerkr* et *Berſerki*, invenitur.

47) Quia a turbis ventorum immunis ob denſitatem.

48) Periphraſis formulae, *þegar i ſtad*, Lat. *Ilico.*

(SCIRNIR QUAD.)

XLI.

Barri heitir,
Er viþ bádir vitom,
Lundr *etc.*

(*SKIRNERUS CECINIT.*)

XLI.

Barrius *vocatur*,
Quem nos ambo ſcimus,
Lucus etc. *ut. Str.* 39.

FREYR QUAD:

XLII.

Laung er nótt,
Lángar ro tvær,
Hve vm þreýiac þriár?
Opt mer mánaþr
Minni þótti,
Enn ſiá hálf hý nótt 49).

FREYERUS CECINIT:

XLII.

Longa eſt nox (una),
Longae ſunt duae;
Qui tres perdurare queam?
Saepe mihi menſis
Minor eſt viſus
Quam haec dimidia nox deſiderii 49).

49) I. e. Una dimidia ex illo novem noctium ſpatio. Priorem partem vocis *Hynótt* excutio in Gloſſario.

HAR-

HARBARZ-LIÓÞ.

*) HARBARZ LIÓÞ.

Þórr fór or Avſtrvegi, oc kom at ſvndi eino, avþrom *a*) megom ſvndzins var feriokarlinn med ſcipit. Þórr callaþi *b*).

HIRTOBARBI CANTILENA.

THORUS *ex Oriente profectus venit ad fretum quoddam: ab altera freti parte aderat portitor cum ſcapha:* THORUS *clamavit.*

I. Hverr

a) meigin. O.

b) Praeter praefationem hanc ſolutam, Chartae quaedam, in quibus Exemplaria *J. Erici* et *G. Pauli*, addunt aliam ligatam, quae meo quidem animo non ſapit genium Auctoris; ſed ita tamen habet:

Þórr fór aptr	*Thorus redibat*
Or auſtrvegi,	*Ex oriente,*
Oc kom at ſundi ſiþ.	*Et venit ad fretum ſerô die.*
Fley var hinnig	*Navigium erat ultrà*
Oc ferio hirdir.	*Et pontonis cuſtos:*
Kallar þórr á þegn.	*Inclamat Thorus hominem.*

*) De *Harbardo* iſto, qui fuerit, variatur ſententiis: Gigantem eum facit Interpres *Chriſtni-ſagae*, pagg. 52. et 53. et *Indice* in hac Voce; quam ſententiam quoque amplexus videtur *G. Pauli*. Sed obſtat Eddae ſilentium, nusquam Harbardum inter gigantes nominantis, quorum ea tamen recenſum copioſum habet duplicem. Neque nimium bene congruunt in gigantem, quae Harbardus de ſe memorat Verſ. XVII. XIX. XXIII. XXIX. Adde, quod giganti tam arguto parum convenit nihil ad ea reſpondere, quae Thorus glorioſe de ſeſe et injurioſe de gigantibus dicit Vers. XVIII. XXII. XXXV. XXXVII. Altera ſententia eſt Anonymi viri eruditi, qui Harbardum putat fuiſſe vilem neſcio quem homuncionem. Sed oppono huic, praeter Verſus priore loco a me allegatos, etiam Verſ. XV. et XXXVIII. tum ipſam Harbardi ſuperbiam et contumaciam, item convicium in ipſum Thorum XXV. et in uxorem ejus XLVI. quae ul-

lum

I.

Hverr er ſá ſveinn ſveina,
Er ſtendr for ſvndit handan?

c) HARBARÞR SVARAR
Hverr er ſá karl karla,
Er callar vm vaginn?

II. ÞÓRR QVAÞ.
d) Ferþv mic vm ſundit,
e) Feþi ec þic á morgon 1);
f) Meis hefi ec á baki,
Verþra g) matrinn betri 2).

I.

Qui ſervorum eſt, ſervus iſte,
Qui adſtat ultra fretum?

HARBARDUS RESPONDET.
Qui virorum eſt, vir iſte,
Qui clamat trans canalem?

II. *THORUS CECINIT.*
Vecta me trans fretum;
1) *Alo te cras:*
Cophinum geſto in dorſo,
Non exiſtit cibus melior 2).

c) Hann, *ille.* O. G. ſ. liber chartaceus nobilis literarum ſtudioſi *Geiri Vidalini.*

d) Fær þú. Iid. minus exquiſite. e) fæþi. E. *id.* vulgatius.

f) meys. Codex chartacrus illustrisſ. *P. F. Suhmii.*

g) matirinn. G. quales mutationes *r* in *ir* alias merito exploſi. || matr inn, conj. *G. Pauli,* et hanc lectionem cibi praeſtantiae convenire ait.

1) Tanquam portorii nomine, ſeu, in mercedem vecturae.

2) Subintellige: *quam qui eô continetur.* Tropus Metonymia.

lum vilem homuncionem in Deum tam potentem auſurum fuiſſe, mihi non ſit veriſimile. Tertia ſententia mea eſt ipſius, conſentientibus doctiſſimis antiquariis, *Joh. Olavio* Grunnavicenſi in *Opere* ſuo *Eddico* mſcr. pag. 1268. et *Joh. Jonſonio* in *Niáls-ſaga* latine verſa pagg. 352. et 354. coll. Gloſſario Ejusd. Libri in voce *Harbardr:* Per *Harbardum* igitur noſtrum intelligo *Odinum*, qui hic ſub vili portitoris perſona voluerit filium ludere et ejus ingenium experiri. Quadrant plane in Odinum, quae Harbardus praedicat, *de amoribus ſuis*, *de bellicis exercitiis*, de *Incitationibus regum in ſe invicem*, de *Faſcinatione gigantis Hlæbardi*, etc. Praeterea *Harbardi* nomen ei tribuit *Edda Snorrii*, atque adeo ipſe ſibi id tribuit in *Grimnismálom:* Quibus ego auctoritatibus fultus in mea perſiſtam ſententia tantisper, donec contraria aequae validis adſtruatur argumentis. De metro verbulum: Id in hac Oda ſingulare eſt prorſus, et adcommodatum, ut videtur, ad rem ipſam, orationem nempe perſonarum ſeſe ex intervallo inclamantium.

Át ec í hvíld,
Áþr ec heiman fór,
Síldr oc hafra 3)
h) Saþr *i*) 4) em ec enn þeſs.

Veſcebar per otium,
Ante quam domo abirem,
Haleces et 3) *avenas,*
4) *Satur adhuc ſum iſtius* (*prandii*).

III. *k*) HARBARDR QVAÞ.

Árligom verkom
Hróſar þv *l*) verþinom:
m) Veizatu *n*) fvr görla 5);
Ðavpr 6) erv þín heimkynni;
*) Dauþ *o*) hygg ec at þín móþir ſe.

III. *HARBARDUS CECINIT.*

Ab alibili virtute
Laudas prandium:
Non praeſcis probe 5):
6) *Triſtia tua ſunt domicilia;*
Defunctam credo eſſe tuam matrem.

V. HAR-

h) Saddr, *id.* S.

i) em enn þeſſ. *et*, ec enn þeſſ, adfert ex ſuis Libris *G. Pauli*, unde ipſe facit, emc enn etc.

k) Hinn, *iſte alter.* E. *l*) Hanc vocem in Stropha ſibi ſeorſum ponit E. invitô metrô.

m) Veitztattu. *G. Pauli* ex ſuis Libris, bene quod geminat *t* in *attu*, ſed male id infert ante *attu.* Stropha haec non eſt in S.

n) Fyrir. E. P. fyr, et for Al. G. forgiörla *nimis accurate.* O. quod et apud *G. Pauli* viſitur *invito Textu* vertentem: *Non praeſcis nimis accurate.* Idem, ut potius, conjecit, *fir* vel *firr* ɔ: fiær, i. e. *parum tibi nota ſunt quae procul aguntur*, videl. *Döpr* etc.

*) Chartae ap. *G. Pauli* inſerunt Stropham: Dauſt í ranni, *moeſtum tectum* vel *illaetabile.*

o) Hykk ek — módur. O. ultimum per *ur* corruptè

---

3) Ita, potius quam *hircos* (ut *Eddae* Fab. 38), ut de vilitate potius quam praeſtantia ciborum dictum videatur. *G. Pauli.*

4) Dicit ſe adhuc frui ea caena, quam, ante quam domo abiret, ſumſerat, quae vel dapium iſtarum erat bonitas, vel corporis Thori ευκρασία, vel utrumque. *G. Pauli.*

5) Forte ſubaudiendum ſit: *Tantum tibi, ob meae vecturae repulſam, reſtare itineris, ut ipſe viatico tuo opus habeas.* Inter *Gunnaris Pauli* verſiones haec videtur praeſtare: *Non ante ſcis, quam ſentias* vel *deprehendas.* et tamen laborat obſcuritate, nam, *quid neſciat*, non docetur.

6) Haec Harbardum dicere credo, ut Thoro injiciat majorem cupiditatem, ad funus matris properandi domum, quo ei moleſtior fiat vecturae denegatio.

IV. ÞÓRR QVAD.

Þat ſegir þv nv
Er hveriom þiccir *p*) meſt at vita.
At mín módir dauþ ſe.

IV.

Id loqueris tu nunc,
Quod omnibus acerbiſſimum eſt ſenſu;
Meam matrem eſſe extinctam.

V. HARBARDR QVAD.

q) þeygi er ſem þv,
Þriv bv góþ eigir,
r) Berbeinn 7) þv ſtendr
Oc hefir *s*) brautínga gervi,
t) þatki at þv hafir brækr þínar.

V. *HARBARDUS CECINIT.*

Non eam praebes ſpeciem,
Quaſi tria praedia opima poſſideas;
7) *Nudipes adſtas*
Atque uteris circulatorum habitu;
Ne quidem ut geſtes braccas tuas.

VI. ÞÓRR QVAÞ.

u) Stýrþv híngat eikionni,
Ek mvn þer *x*) ſtavþna kenna.

VI. *THORUS CECINIT.*

Dirige huc ilignam lintrem;
Ego te ſtationem docebo.

p) Alii in E. et apud *G. Pauli*, habent:

Meſt at vita — *acerbiſſimum eſt ſenſu*
Mein í (meini E.) ſinni. — *Malum in animo,*
Er þú mína ſegir — *Cum tu meam di.is*
Vera móþur dauda. — *Eſſe matrem mortuam:*
Fárr gledz foreldris bana — *Pauci laetantur parentis morte.*

q) þeigi S. mox, *er* abeſt in O. *r*) Berbein S. *malè*. Berbeina. Alii in E.

s) Ita et S. G. Brautíngia reliqvi, vtrique plauſibiliter.

t) Þakki. Al. in E. þuíki. Al. Ibid. et apud *G. Pauli*, qui ſubaudit, *at gegna* vel *ſæta*, ſenſu fere eodem. || E et Al. Ibidem, atque apud *G. Pauli*, rurſum inferciunt Strophas duas:

Vilmaugom líkr — *Mendicis ſimilis,*
Ok veſalmannligr (veſalmenni) — *Et miſellis (homuncionibus).*

u) ſtyrþ. O. G. *improbè*.

x) Stauþvi. O. *ſuſpectè*. ſtauþva, *ſiſtere, conſtituere*. S. et Al. in E. optima forte lectio.

---

7) Credibile eſt Thorum a primo exuiſſe braccas et caligas, conſilio vadandi trans fretum, ante quam magnitudinem hujus, et commodiorem transeundi occaſionem, animadverteret.

Eþr hverr á ſcipit,
Er þv heldr viþ landit.

VII. HARBARDR QVAÞ.

Hildólfr ſá heitir,
Er mic halda bad,
Reccr inn rádſvinni,
Er býr i *y*) Radseýiar 8) ſundi.
Badat han *z*) hlenni-menn flytia
Eþr hroſſa þióſa;
Góda eina,
Oc þá (þ) er ec *æ*) gerva kunna.
Segdv til nafns þíns,
Ef þv *a*) vill vm ſvndit fara.

VIII. ÞÓRR QVAÞ.

Segia mvn ec til nafns míns
Þótt ec *) ſecr ſiac 9),

Cuja autem eſt navis,
Quam tu contines ad ripam?

VII. *HARBARDUS CECINIT.*

Hildolfus *is adpellatur,*
Qui me continere juſſit,
Vir ille conſilio valens,
Qui incolit 8) Radseyense *fretum:*
Edixit ut ne latrones veherem,
Neque equorum abigeos;
Probos ſolos (portarem)
Et quos probe noſſem.
Ede nomen tuum,
Si cupis fretum trajicere.

VIII. *THORUS CECINIT.*

Profitebor nomen meum,
Etſi 9) *in noxa ſim,*

Oc

y) Raudseyiar, ſuſpicatur *G. Pauli.*

z) Ita conjunctim recte legit *E.* et *G. Pauli*, quamquam ſenſum ignoret, et varias proponat conjecturas inutiles, ut *Hledimenn*, *Hlædimenn*, et *Hleynimenn.* Reliqve diſjunctim legunt *Hlenni menn*, inepte; nam ita *Menn* non habent, quò referantur. Hleimimenn. O. et Al. apud G. *Pauli*, ab Librariorum inſcitia; unde Vir ille acutus duas etiam procudit conjecturas: *Hleymi-menn* Viros clamoſos, et *Hlemmi-menn*, ſem hlemma ſer nidr á þóftuna, eda eru ſem hlemmar yfir bátnum (i. e. *qui cum valida impreſſione in tranſtro adſident, aut operculi in modum ſcapham ſuper integunt*) Feſtivè ſanè.

(þ) *er*, omitt. O. *ec*, omitt. Alii apud *G. Pauli*, unde et Ille conjicit Kunnac, in fine Strophae.

æ) görva. E. G. O. giörva, melius. P. *a*) omitt. O. nam ignoravit ſecundam eſſe perſonam.

*) ſetr. Al. in E. pravè et obſcurè.

8) Forte ſita fuit Inſula, Radseyia nomine, Hildolfo illi habitata, in hoc ipſo freto, quod Thoro nunc eſt trajiciendum.

9) I. e. inter hoſtes, (ut nunc Thorus probabiliter intra gigantum fines erat conſtitutus) vel verti poteſt: hoſtili perſecutioni obnoxius.

Oc til allz *b*) avÞliss.
Ec em OÞINS sonr.
c) MEILA bróÞir,
d) Enn MAGNA faÞir,
Þrúþvaldr 10) goda,
Vid ÞÓR knáttu her *e*) dæma.
Hins vil ec nv spyria *f*) hvat þú heitir?

Atque universum genus:
Ego sum ODINI *gnatus,*
MEILII *frater,*
At MAGNII (Valentis) *pater,*
10) *Severus dynastes Deorum:*
Cum THORO *hic habes colloquium.*
Istud nunc requiram; qui tu vocaris?

IX. HARBARÞR QVAÞ.

HARBARDR ec heiti:
Hylc vm nafn sialdan.

XI. *HARBARDUS CECINIT.*

HARBARDUS *nominor:*
Celare nomen raro soleo.

X. ÞÓRR QVAÞ.

Hvat scaltv *g*) of nafn hylia.
Nema Þv sacar eigir?

X. *THORUS CECINIT.*

Quid tu nomen celes,
Nisi sons (injuriarum reus) sis?

XI. HARBARDR QVAÞ.

Enn Þótt ec sacar *h*) eiga 11),
Þá mvn ec forÞa fiörvi mino
k) Fvr slícom, sem Þv ert,
Nema ec feigr se.

XI. *HARBARDUS CECINIT.*

11) *Imo etiamsi sons forem,*
Tamen saluti meae consuluerim
Adversus talem atque tu es,
Nisi properae morti sim devotus.

XII.

(*b* auÞils Al. ap. *G. Pauli.* AÞils. O. *suspecte Utrique.*
c) Meyla. E. S. *d*) *ok.* S. et Al. in E. *e*) döma. E. O. de qua scriptione vide in Gloss.
f) In Stropha sibi disjunctim haec ponit E. *g*) *um.* O.
h) eigi. O. improbè. forte, *eigia* vel *eigat* reponendum, si Contextus negationem requirit, quae in τω *eiga* sincera non est. *k*) for. O. G.

---

10) *Deorum unus Thrudæ pater,* a potestate patria *G. Pauli.* quod paucis linguae gnaris, puto, probaverit.

11) Per ironiam haec dicit omnia, nam scit se, ob freti interjectum, esse in tuto.

XII. ÞÓRR QVAÞ.

l) Harm liótan mer þiccir
m) J þuí at vaþa vm vaginn til þín,
Oc væta *o*) avgr 12) *p*) minn.
Scylda ec launa
Cavgorſveini 13) þínom *q*) kánginyrþi,
Ef ec *r*) komvmc yfir ſundit.

XII. *THORUS CECINIT.*

In foeda id pono moleſtia,
Transvadere ſinum ad te,
Et madefacere 12) *amictum meum:*
Gratiam referrem
Tibi, 13) *puſio*, *ob aculeata dicteria,*
Si transire fretum mihi contingeret.

XIII. HARBARDR QVAÞ.

Her mvn ec ſtanda
Oc þín hedan bíþa.
s) Fanntaþv *t*) mann inn hardara
At *u*) HRÚNGNI *x*) dauþan.

XIII. *HARBARDUS CECINIT.*

Hic conſiſtam:
Et te hinc opperibor.
Non inveniſti hominem duriorem (*aſperiorem*)
Poſt HRUNGNEREM *extinctum.*

XIV.

l) harmliótann, *una voce*, (forte, harmliótan in gen. neutr.) *deinde*, þiki mer. O.
m) τὸ *J þuí* non male clauderet Stropkam anteced. || *iþir*. G. et Al. in E. corruptè.
o) ſva *ita*, inſer. O. P. Tum pro *Avgr* propono *ángr*, nam hae voces in *Edda* noſtra inveniuntur alternare; exſtat autem ángr *onus* (unde et fortè etymon habet) in compoſito vocabulo, farángr, *impedimenta itineris* notante. *Kögr* ex alio Ex. adoptavit *G. Pauli*, cujus interpretationem intuli in Gloſſar. ita etiam legunt Alii in E. Sed haec Lectio meis auribus eſt ingrata, ob ſequens *Kavgorſveini.* *p*) mín, neutr. plur. O.
q) *Kángin yrdi*, diviſim. G. S. et poſterior quidem in Stropha ſeparata. melius Al. in S. *Kánglnyrþi ef ec*, Stropha diſtincta.
r) Kom umc ſundit. O. corruptè. *s*) Fantattu. E. Fanta þu. G. S.
t) manninn, junctim. E. S. non tam ſcitè. *u*) Hrugni, vulgato errore. O.
x) daudom, corruptè. Al. in E. quod non ſcirent hanc voculae *at* cum Accuſ. caſu conſtructionem.

12) Poteſt et reddi, *ſarcinam.* quamquam utroque ſenſu inauditum eſt. *G. Pauli* plane miſſum fecit.

13) Quod puelli ſaepe ultra adultos ornentur, queis hunc humuncionem non majorem habet Thorus. *G. Pauli.* Nec abſurde verterim: *Cucullate, Larvate homo*, aut etiam *Nebulo.* ſenſus hic in originatione vertitur et antiqua notione vocis *Kögr*, de qua in Gloſſario diſquiro.

XIV. ÞÓRR QVAÞ.

Hins *y*) viltu nv geta,
Er vid *z*) HRVNGNIR deildom
Sá inn (þ) ſtórvþgi jötvnn
Er or ſteini var *æ*) havfvþit 14) a;
a) þó let ec hann falla
Oc *b*) fvr hnſga.
Hvat vantv þá meþan Harbardr?

XIV. *THORUS CECINIT.*

Iſtud nunc intendis memorare,
Cum ego et HRUNGNER *certabamus*
Magnanimus ille gigas
Cui e ſaxo erat 14) *caput:*
Tamen eum feci occumbere,
Atque ſuccumbere.
Quid gerebas tum interea, HARBARDE?

XV. HARBARDR QVAþ.

Var ec meþ FIÖLVARI
c) Fim vetr alla,
J ey þeirri,
Er ALGRÖN heitir:
Vega *d*) ver þar knáttom
Oc val fella,
Margs at freiſta,
Mans at koſta.

XV. *HARBARDUS CECINIT.*

Eram cum FIÖLVARE
Quinque hyemes perpetuas,
In inſula ea
Quae ALGRÖNA (Omnivirens) *dicitur:*
Pugnare ibi nobis contigit,
Et corpora leto ſternere,
Multarum rerum pericula facere,
Puellis largiter uti (Amoribus indulgere).

XVI. ÞÓRR QVAD.

Hverſv *e*) ſnvnvþo
f) Yþr konor yþrar?

XVI. *THORUS CECINIT.*

Quam commode vobis evenere
Mulieres (Amicae) veſtrae?

y) vildo S. *z*) Hrugnir. Al. in E. item Hrvgni, quod et praefert S.
(þ) ſtóraudgi *ditiſſimus*, pravè. Al. in E. Harþúþgi, *ingenio ſaevus*, ipſe E. adliteratione reclamante. *æ*) forte, Hiartad i. vid. *not.* voculam á exclud. O. quod ferri poteſt.
a) Oc þó. O. *b*) for. G. forhníga, *uno verbo*. O. *c*) Ita recte G. Fimm. R. O.
d) virþar, *viri*, pro *ver þar* G. O.
e) ſtiunuþu. Al. in E. forte pro, ſtianudo *ſtuduerunt*, *operam dederunt*.
f) Yþr þá — *tum* vel *igitur*. Iid. et referunt ad Stroph. praeced.

14 Edda Fab. LV. narrat Hrungnerem *poſſediſſe cor è ſilice*. Sed relationes facile potuerunt variare.

XVII. HARBARDR QVAÞ.	XVII. *HARBARDUS CECINIT.*
g) Sparkar *h*) atto ver konor	*Alacres* (*Sagaces*) *habuimus mulieres,*
Ef ofs at fpavkom yrdi	*Si nobis eveniffent fapientes* (*placidae*).
Horfcar átto ver konor,	*Elegantes habuimus mulieres,*
Ef ofs *i*) hollar veri.	*Si nobis benevolentes forent*:
Þær or fandi 15)	15) *Illae ex arena*
k) Síma vndo,	*Funem nexuere,*
Oc or dali divpom	*Et ex valle profunda*
l) Grund vm grófo.	*Terram fuffodere.*
m) Varþ ec þeim *n*) einn avllom	*Evafi eis folus omnibus*
o) Æfri at ráþom.	*Superior confilio.*
p) Hvílda ec hiá þeim fyftrom VII.	*Cubui cum iftis fororibus* VII.
q) Oc hafþa ec geþ þeirra allt oc *r*) gamann.	*Et poffedi animum earum omnem atque gaudia* (*ludos*).
Hvat vantu þá meþan ÞÓRR?	*Quid tu geffifti interea* THORE?

XVIII.

g) Ita G. et Gunn. Pauli. Spárkar *divinas* reliqvæ Chartae, quod *G. Pauli* recte cenfet dure fatis formatum, à verbo *at fpá*. Membranæ hic nihil juvant, nam eae virgulis non utuntur accentualibus. Forte Sprakar *garrulas*, *verbofas*, legendum fit, quomodo *Spracki*, mulieris vocabulum, venit à *Sprakli* fermo. *h*) áttom. E. S.

i) horfkar, repetit S. *mox*; væri O. væro S. *k*) fína vel fina. E. O. fine fenfu.

l) Grunþom. O. *prava fcriptione, et obfcurè.* *m*) var. G. minus benè. *n*) einn *omitt.* S.

o) æþri, *id.* G. S. *p*) Hvildac hiá etc. S. et Al. in E. *Deinde*, fiftröm. O.

q) Ec hafþa þá — *tum.* O. — hafþac geþ etc. S. et Al. in E.

r) gaman, cum fimplici *n*. O. G.

15) Notum eft Proverbium: *Ex arena funem nectere;* Forte etiam adfine huic: *Vallem fuffodere*, de labore vano et inutili. Ut adeo haec quatuor Strophae latenter dicant; Mulieres iftas infidiatas effe Harbardo, fed fruftrà et temerè. *G. Pauli* fic "Vinculum, filum, vel fila, funes, "ex arena mirâ arte contorferunt. *Oc or dali* " — *gröfo.* Ita perfodiffe intelligo vallem profun-"dam (atque humidam) ut hic durus exifteret "campus: vel fote per catachrefin ufurpato ver-"bo *gróſo*, ita perfoderunt ac dejecerunt utrin-"que montes, ut omnia complanerent vi mag-"na et labore, ut prius (*undo fíma or fandi*) "arte." Hactenus ille. Ego nondum video verum fenfum et fcopum prioris; pofterius ex Textu fequi non arbitror.

XVIII. ÞÓRR QVAÞ.

Ec drap *s*) Þiaza
Enn *t*) þrvngmóþga 16) jötvn.
Upp ec varp avgom 17)
u) Allvalda ſonar
Á þann inn heida himin.
Þav ero merki meſt 18)
*) Minna verca,
Þav er allir menn
Síþan *x*) vm ſe.
Hvat vantu y) meþan Harbardr?

XVIII. *THORUS CECINIT.*

Occidi Thiazium
16) *Animoſum illum gigantem:*
17) *Surſum jeci oculos*
Allvalldii *filii*
In ſerenum illud coelum.
Ea ſunt 18) *ſigna maxima*
Meorum facinorum,
Quae omnes mortales
Deinceps conſpiciant.
Quid geſſiſti interea Harbarde?

XIX. HARBARDR QVAÞ.

Miclar *z*) manvelar
Ec hafþa viþ (þ) myrcriþor 19),

XIX. *HARBARDUS CECINIT.*

Multas amatorias machinas
19) *Strigibus nocturnis admovi,*

s) Þiaſſa. O. G. *t*) Þiúþmóþga, *ſaevo animo praeditum*, videtur fuiſſe in R.
u) Alvalda. S. Ölvaldi vocatur in *Edda Snorr.*
*) Hinc incipit U. ſive Fragm. Memb. Univerſitatis.
x) of ſæ. U. utitur autem fere *æ* pro *e*. Siá pro ſe. O. G. et Al. in E. *y*) þá, inſer E. G. O.
z) Ita E. P. et U, niſi quod hic ſcribit *Vælar* ſuo more. || Man velar, diviſim R. G. Mannvelar. O. S. et Al. apud. *G. Pauli.* quod ex mendo eſſe non dubito. *G. Pauli* exponebat *Commutationem virorum.* (þ) Myrcreþor. O. *nocturnas terriculas*, ſuſpectè.

16) Ita ut hujus vix pectus caperet (animum), ingentes animos anguſto in pectore verſantem. *G. Pauli.* eleganter. Thiaſſii genus, et caedem cum ſuis circumſtantiis, tradit *Edda Snorr.* Fab. 6. 54. 51. 52. 53. *G. Pauli* ait eum fuiſſe patrem Örvandili, citans *Eddæ* Fab. 56. ſed ibi Thiaſſii nulla fit mentio, in meo Exemplari.

17) Meminit hujus rei *Bragius* poëta, in *Edda*, et *Þórs kenningom:* Hemiſtichium id, alias corruptum, ſic rectè habet ex Cod. Regio;

1 2 3 8 9
Hinn er varp a víþa
10 6 7
Vinda Ondor-diſar
12 14 15 13
Yfir manna ſiót margra
11 5 4
Münnlaug favþr augo

1 2 3 8 9
Ille qui jecit in amplum,
10 6
Ventorum curſoriorum aſſe-
7
rum Deae,
12 14 15 13
Supra mortalium ſedes multorum,
11 5 4
Mälluvium, patris oculos

Unde dubium nullum reſtat, quin ſermo hic Thoro ſit de Thiaſſio Scadeae patre.

18) Bene *Merki*, cum de *Sideribus* loquatur, factis ex oculis Thiaſſii; et *Meſt* ob celebritatem et perennitatem.

19) Intelliguntur *Mulieres giganteae*, quae lucis adſpectum non tolerabant, et ſi forte a die deprehenderentur, transmutabantur in ſaxa; quem admodum in *Edda* noſtra (*Helga qvidâ Haddingia-*

Þá er ec *æ*) velta þær frá verom.
Harþan jötvn *) ec hugda
Hlebarþ vera.
Gaf han mer *a*) gambantein 20).
En ec vælta hann *b*) or viti 21).

Cum eas arte abduxi a viris.
Fortem gigantem putabam
Hlebardum (Opaco-barbum) *esse;*
Dedit is mihi 20) *mirificum baculum,*
At illum ego dolo 21) *de mente deturbavi.*

xx. ÞÓRR QVAÞ.

Illom hvga lavnaþir *c*) þv þá
Góþar giafar.

xx. *THORUS CECINIT.*

Malo animo tum rependisti
Bona munera.

xxi. HARBAÞR QVAÞ.

Þ*at hefir eik*
Er d) *af annari* e) *scefr* 22)

xxi. *HARBARDUS CECINIT.*

Id lucrifacit arbor (altera)
Quod alteri 22) abraditur.

Um

æ) Vælta. O. et Al. in E. vællta. U. literam *l.* mendose geminans.

*) hugda æk. U. hug'a, excidit in O.

a) Gambanttein U. ad verbum, *incantamenti* aut *ludi vincientis baculum.* Lectio non temere aspernanda, de qua forte plura in Glossario. *b*) frá *idem.* S. *et Al. in* E.

c) Ita Al. in E. þ*ú* þ*á* ad sequ. Stroph. refert ipse E. et S. þ*á* ignor. U. et post legit *giafir.* *d*) *af* omitt. O. suspectè. *e*) scefir, *mendose.* Al. in E.

---

dingia-skada) de Hrimgerda, et in *Grettissaga* de gigantide vel Oreade Bardardalensi; confer et *Alvismál* in fine. Vocantur aliàs *Kveldriþor*, ut in loco citato. *Eddae* nostrae, et ab *Hallfredo* apud *Snorrium* (Edit, Hafn.) T. 1. pag. 221. et *Kveldrunnar Konor* ab alio Poëta in *Edda Snorr.* in Thori appellationibus; quasi tu dicas, *Vespertinas equites*, *cursores.* Deinde nomen haesit in *sagis* s. lamiis, ut videmus in *Eyrbyggia* de Geirrida.

20) *Gambanteinn*, "a magnitudine, secundum quosdam: alii bacillum quoddam sacrum intelligunt, quod bene, puto, conferetur cum: *Hristo teina* in *Hymisqvida;* et pretiosum donum mox à Thoro praedicatur. cf. *Scirnisför* item *Æn.* 6. de ramo aureo." *G. Pauli.* Interest, quid sit Etymon ʺ|ʺ *Gamban*, de quo in Glossarium intuli meas conjecturas.

21) Forte ipsius hujus virgae vi divinâ; *G. Pauli.*

22) "*Skefr*, non active, seu transitive, qui sinister est sensus, et perversam gignit praxin; et quomodo arbor alteri quid abradat? (Frictu fortè et conflictu vi tempestatis acta) sed absolute et neutraliter: Fruitur iis arbor, quae alteri abraduntur, a vento nimirum, effluviis (vel seminibus) ad eam delatis, quae res sive proverbium (et proverbium notitia genuit) gentium priscarum notitiam ostendit. Multi perverso sensu ad prava abripiuntur,

Um *f*) ſic er hverr í ſlíco. 23)
Hvat vantu *g*) þá meþan Þórr?

Sibi ſtudet quiſque in tali re 23).
Quid tu feciſti interim, Thore?

XXII. ÞÓRR QVAÞ.

Ec var ayſtr
Oc jötna bardag
Brúþir bavlvíſar
Er til biargs 24) gengo.
Micil mvndi ætt jötna
Ef allir lifdi,
Vætr mvndi manna
g) Vndir Miþgarþi 25).
Hvat vantv þá meþan Harbarþr.

XXII.

Fui in oriente,
Et gigantum percuſſi
Sponſas ad nocendum callidas,
Cum ad 24) *petram ibant:*
Magna foret natio gigantum
Si omnes viverent,
Nihil ſupereſſet hominum
25) *Sub* Midgardo,
Quid tum feciſti interea Harbarde?

XXIII. HARBARÞR QVAÞ.

Var ec á 26) Vallandi
Oc vigom fylgdag,

XXIII. *HARBARDUS CECINIT.*

Fui in 26) Gallia,
Et pugnas ſequebar:

f) *ſitt.* Al. in E. et apud *G. Pauli. circa ſuum negotium vel commodum occupantur.*
g) *þá*, abeſt in O. et *meþan* in U. hoc per metrum procedit, illud non item.
g) O. S. et Al. in E. *und*, idem.

tur, ſed Harbardus quod recte intellexit male adplicare potuit, et facto pravo obtendere." *G. Pauli.* Olet improbam paroemiam, ex perſona eorum, quibus proprium lucellum etiam cum damno aliorum ſuave eſt.

23) S. ubi agitur proprium commodum et alienum. Huc ſpectat illud Terentii, And. IV. I. 12. *Proximus ſum egomet mihi.*

24) i. e. antrum, domicilium ſuum. Septem mulieres giganteas a Thoro cæſas uno verſu nominatim complexus eſt Vetus poëta gentilis, *Thorbiörnus Diſarſkåld*, in *Edda Snorr* Thori appellationibus.

25) I. e. intra *Midgardum*, quo propugnaculo muniebantur homines, adverſus incurſiones gigantum. *Edd. Snorr* Fab. VI. Cum vero haec acceptio voculae *undir* ſit inſolens, promtum erit vertere: *Sub luna;* nam ea in *Edda* appellatur *Midgarþr;* dictum autem foret *Sub luna*, quemadmodum *Sub ſole*, pro *Sub* coelo.

26) *A. Magnæus*, apud *Bartholin.* Antiqq. Dan. pag. 387. ambigue nimis reddidit, *Vallandia:* cum nihil impediat, quo minus Galliam hic accipiamus, quae ſaepe in priſcis monumentis hoc nomine ſolet inſigniri. Non tamen celabo vocem

Atta ec iöfrom 27)
Enn *h*) aldri ſættac.
ÓÞINN á jarla 28)
i) Þá er í val falla,
Enn ÞÓRR á 29) þræla kyn

27) Concitavi principes inter ſe,
At nunquam conciliavi.
ODINUS *poſſidet* 28) *heroas*
Qui in belli ſtrage occumbunt,
At THORUS 29) *poſſidet ſervile genus.*

XXIV. ÞÓRR QVAÞ.

Ójafnt ſcipta *k*) er þv mvndir
Meþ *l*) ASOM *m*) liþi 30)
n) Ef þv ættir vilgi micils vald.

XXIV. *THORUS CECINIT.*

Inique diſtribueres tu quidem
Inter Asos 30) *cohortes,*
Si poteſtatem ex ſententia (*ſatis*) *magnam haberes.*

XXV.

h) aldir *populos.* O. improbè, nam Odinus non ita erat faſtidioſus, ut plebem etiam non admitteret in monomachorum ſocietatem.

i) Enn þórr þá er í v. f. oc þræla kyn, *At Thorus eos qui in b. ſtr. o. et ſervile genus.* O. G. peſſimo errore; quem a primo quidem erravit Librarius in Membr. R. at ipſe correxit.

k) Voculam *er* abjic. S. O. et *A. Magnæus* l. citato, ſed ea tuetur ſeſe ex *Alvismálom*, VII. 2. et *Fiölſvinsmálom* Vers. ult. Hic tamen poſſit eſſe pronomen, pro þer *tibi.* || þú *mündir*, ad ſequ. Str. rejicit S.

l) Sic omnes Libri praeter U. qui praefert: Æſa, *inter Aſorum populum.*

m) *lyþi* O. non malè. *n*) Ættir þá vilgi etc. O.

vocem apellative hic poſſe capi, pro *Campo praelii funeſto;* aut etiam pro *Terra peregrina:* vid. *Gr. Thorkelinum*, Indice *Orkn. ſagae* in Voce *Valſka.*

27) Quo fine hoc fecerit, docet ipſe Str. 5. et 6. confer Verſum lepidum *Snorrii* in *Skallda* et *Häconarſaga* de Gauto amico Skulii dynaſtae, diſcordias inter hunc et Haconem regem ſerente, ubi hoc nomine Gautum cum Odino comparat Poëta. Sanè hic Thorus poterat Odinum in Harbardo agnoſcere, ſed facie ſcilicet, habitu, provinciaquae praeſenti Harbardi, deceptus eſt, quo minus agnoſceret.

28) Licet quoque reddere *Viros ingenuos* l. *liberos,* ut plenae oppoſitioni conſulatur; eum ſenſum ex ipſa *Edda* noſtra firmare conabor in Gloſſario.

29) Scomma eſt plane fictum, nuſquam probandum, ad aegre faciendum adverſario, contemtumque quocunque modo declarandum, qualia ſunt Sinfiötlii, Skarphedini etc. (unde ſcitur iſta convicia fuiſſe plane ficta?) et ad riſum aliis movendum. Hinc nec ad Thorum, ſed in Valhallam, cum hero iturus erat ſervus Skafnartungi. *G. Pauli.* Aliter ſentiunt *A. Magnæus* et *Bartholinus* l. ante citato; non tamen putem aliunde probatum iri hanc Thori poſſeſſionem.

30) i. e. populum l. poteſtatem in populum. *Viros* interpretatur *A. Magnæus*, ſicce nimis. *Vilgi*

XXV. HARBARÞR QVAÞ.

Þórr á afl o) ýrit,

Enn ecci hiarta.

Af p) hræzlo oc hvgbleyþi

q) Þer var í r) hannzca 31) troþit,

Oc s) þóttisca þv þa Þórr vera.

Hvarki þv þá þorþir,

t) Fvr hrözlo þinni,

u) Físa ne hnióſa

Sva at Fialarr 32) heyrþi.

XXV. *HARBARDUS CECINIT.*

Thorus *possidet robus (corporis) nimium,*

At nullos animos.

Ex metu et animi mollitie

Tu in 31) *chirothecam eras infertus,*

Neque tum pro Thoro *te ferebas:*

Nec sustinebas ibi,

prae formidine tua,

Pedere neque sternuere,

Ita ut 32) Fialarr *audiret.*

XXVI. ÞÓRR QVAÞ.

Harbarþr inn ragi

Ec x) mvnda þic í hel drepa,

Ef ec y) mætta seilaz vm svnd.

XXVI. *THORUS CECINIT.*

Harbarde *mollis!*

Ad necem te verberarem,

Si exserta manu trans canalem possem pertingere.

XXVII. HARBARÞR QVAÞ.

Hvat *) sceyldir þv vm svnd seilaz,

Er z) sakir ro alls (þ) öngar?

Hvat vantu þá æ) Þórr.

XXVII. *HARBARDUS CECINIT.*

Quid tu manum trans canalem intenderes

Cum offensae existant prorsus nullae?

Quid gessisti porro Thore?

XXVIII.

o) Ita U. solus. *Ö i it.* R. G. E. *Ærit.* O. quae omnia eodem valent

p) *Hrözlu.* E. *Hröstv*, hic et mox. G. depravate. q) Var þer. U.

r) Hanzka. U. O. per unum *n.* || *Vautt.* Al. in E. idem; sed tum laborat adliteratio.

s) *Þóttiskattu*, idem. U. *Þóttizþú*, negatione prave neglecta. O. t) *For.* O. G. *fyri.* U.

u) Ita U. solus, consulens scilicet adliterationi. *Hnióſa ne físa.* Rell.

x) *mynda.* S. et Al. in E etiam recte. y) mættac. O. Deinde, *of sundit.* U.

*) skallu, *intendas.* U. mox, *sundit.* U. ut modo. z) sakar erv — ængar. U.

(þ) *avngvar.* Al. in E. æ) *meþan*, inser. E. S. O.

gi in Str. sequ. *Gunnari Pauli* est nomen, *amice*, aut *inimice*: neutrum facilè probabitur.

31) Confer *Laka-sennam* LXI. *Eddam Snorr.* Fab. XLI. coll. cum XXXVIII.

32) Nomen propr. gigantis in *Edda*, sed ponitur hic pro Scrymere s. Utgarda-lokio per Antonomasian.

XXVIII. ÞÓRR QVAÞ.

Ec var avſtr *a*)
Oc ána 33) varþac,
Þá er *b*) mic ſótto
Þeir *c*) SVARÁNGS SYNIR 34).
Grióti þeir mic *d*) bavrþo,
Gagni vrþo þeir *e*) þó litt fegnir,
Þó vrþo þeir mic (*) fyrri
f) Friþar at biþia.
Hvat vantu þá meþan HARBARÞR.

XXVIII. *THORUS CECINIT.*

Eram in oriente,
Et 33) *amnem defendi,*
Cum me petebant
34) SVARANGI FILII:
Saxis illi me inceſſebant,
Succeſſu tamen parum triumpharunt,
Imo etiam coacti ſunt priores (*ultro*)
A me pacem orare.
Quid feciſti porro interim HARBARDE?

XXIX. HARBARÞR QVAÞ.

Ec var avſtr
Oc viþ *g*) einhveria 35) *h*) dæmdag.

XXIX. *HARBARDUS CECINIT.*

Eram apud orientem,
Et cum 35) *quadum colloquia ſevi.*

i) Læc

a) τὸ *Oc* ex Str. ſequ. huc transfert S- *b*) þeir mic ſótto Svarángrs etɔ. U.
c) Suttúngs O. Svarángrs, etiam Al. in E. *d*) *bardu*, idem. Al. in E. *e*) *þó*. exclud. U.
*) firri, *pracul* (diſtantes ſc.) O. *f*) Cum preced. Str. continuat S.
g) *ein hveria*, diviſim prave. R. *Einhveria*, quod ob pluralitatem Librorum adoptabam, pro maſculino plurali, *quibusdam*, cepit *G. Pauli*, addens tamen, indeterminate ſatis dictum eſſe, nec factorum jactationi admodum convenienter. *Einheria*, *Idiomachis*. Al. in E. et apud *G. Pauli*. qui de ea Lectione ita cenſet: "*Einheria*, glorioſe; quo tamen admiſſo, mira in Thoro viri ignorantia, tam brevis rei tantae mentio, nulla hinc altercatio, et hominis vivi cum mortuis commercium. Diſpiciendum videtur de nomine quodam ſimili, e. g. *Eyveria* etc. *Eyberia*" || *Einherio*. U. quod eſt foemininum ſingulare, ſive *nomen proprium* ſit *mulieris*, ſive *Amazonem* notet *aliquam*, aut *vivam*, aut *mortuam* et *inter Idiomachos* ſ. *Electos Odini receptam;* ſeu denique alluſio ſit ad nomen Gunnlödae, de qua re, ex utriusque vocis etymo, diſpiciam in Gloſſario.
h) *dömþac*. Ceteri

---

33) ɔ: ab ejus tranſitu vi prohibui adverſarios.

34) Hunc nominat *Edda*, in gigantum nomenclatura.

35) Nomen puellae ſedulo celat, ne Thoro ſe manifeſtet. Q. d. *Cujus tibi nomen me dicere nunc nihil adtinet*, aut *cujus nomen tua nihil refert*. De amoribus ſuis, varioque in iis ſucceſſu, ipſe Odinus memorat in *Hava-málom* Vers. 88. ſeqq.

i) Læc ec viþ ena *k*) lindhvíto
Oc *l*) laung þíng háþac.
Gladdac ena *m*) gullbiörto
Gamni mær *n*) vndi.]

Lúſi cum illa tiliae inſtar candida,
Et longos convèntus egi;
Delectavi illam auri inſtar fulgidam:
Ludus virgini erat jucundus.

XXX. ÞÓRR QVAÞ.

o) Gód átto *p*) þer *q*) mankynni þar þá.

XXX. *THORUS CECINIT.*

Bonarum vobis puellarum copia erat ibi tum.

XXXI. HARBARDR QVAD.

Liþs þíns *r*) vera ec þá þvrfi
Þórr! at ek helda
Þeirri enni linhvíto mey.

XXXI. *HARBARDUS CECINIT.*

Auxilio tuo tum indigueram,
Thore! *ut obtinerem*
Iſtam byſſino more candentem virginem.

XXXII. ÞÓRR QVAD.

Ec mvnda *s*) þer þá þat veita,
Ef ec vidr *t*) of *u*) kæmimz.

XXXII. *THORUS CECINIT.*

Ego tibi id tum praebuiſſem,
Si otium mihi ſupetiſſet.

i) Lec. O. G. illud alterum eſt inſolens.
k) *linhvítu*, *lini inſtar* etc. U. Al. in E. et apud *G. Pauli.*
l) launþing, *clandeſtinos conv.* U. et Iid. *m*) gullhvíto, — *candidam l. lucidam.* U.
n) *mundi* ſine ſenſu. O. et ſequentem Verſum Harbardo etiam tribuit continuatum cum hoc.
o) *Gott* in ſingulari. S. *p*) þeir *illis.* E. S. O. Al. ap. *G. Pauli.*
q) mannkynni, et Mannakynni, *virorum copia*, aut *commercium* l. *conſuetudo*, (quomodo et id, quod in Textu eſt, exponi poteſt, *puellarum conſuetudo.)* O. E. et Al. apud *G. Pauli*, qui id autumat vel vere dictum de illis, vel iron. Harbardo inviſente. || Mankyni bonum *puellarum genus.* S. et una cum E. haec disjungit in Str. ſeparatam.
r) *var*, in Modo Indicativo. O. Vara, *non eram.* G. male. Deinde, *þá* omitt. E.
s) þaþ þá þer etc. G. In vocula *þat* intendenda eſt pronuntiatio.
t) *Um* Al. in E. *vid*, ante. U. *u*) *Kömiz*, R. *Komiz* Omnes præter U.

XXXIII. HARBARDR QVAÞ.

Ec x) mvnda þer þá trva,
Nema þv mic í trygd y) væltir.

XXXIII. *HARBARDUS CECINIT.*

Ego tibi etiam confisus essem,
Nisi tu me per fidem deciperes.

XXXIV. *) ÞÓRR QVAÞ.

z) Emkat ec sá (þ) hælbitr 36),
Sem æ) hvdskórr a) forn b) á vár 37).

XXXIV.

Non sum is 36) calcanei morsor,
Ut coriaceus calceus vetus 37) verno tempore.

HARBARDR QVAÞ.

c) Hvat vantu meþan þórr 38).

HARBARDUS CECINIT.

38) *Quid fecisti interea* THORE.

XXXV.

x) *Munþa*, hic et modo ante R. improbe. y) *vælltir*, ut superius. U.

*) Hunc etiam versum Harbardo tribuit S. et P. ut videtur, non ita male forsitan.

z) *Einkat* O. G. corrupte, quod *Emkat* non intelligerent.

(þ) *holbítr*. Al. in E. depravatum ex antiqua scriptione ö pro æ. alias foret, *in viscera morsu penetrans*, quod hinc est alienum.

æ) *Hunskór*. O. *Húþscr*. S. Utrique prave et obscure. a) fæti, *pedi*, inser. E.

b) Sic exprimendum putavi, proxime ad U, qui *avár*, et O. qui *ávar inerat*, legunt. || Avar *nimium*. R. G. E.

c) Huc Al. in E. et apud *G. Pauli*, inferunt tres Strophas, quae praebent speciem subobscuri cujusdam proverbii in hominem levem et futilem; ita autem habent:

Emkat ec sú Fleþa,
Sem fluga á vatni,
I svásum yl heidar suþu

Non sum iste palpator,
Ut musca (volucris) super aquam,
In suavi vapore sereni solis.

In ultima Str. adliteratio flagitat legi: *Su*þu heiþar.

36) Proverbium videtur esse in eum, qui, dum prodesse et juvare debet, obest ac nocet. Similis sensus Paroemia fertur: Höggr sá sem hlifa skylldi, *Ferit, idem qui protegere debuerat.* Accedit istud *Plauti* in Poenulo: *Canes meae me allatrant.*

37) Cum ab solis vapore intensiore aresit et induratur.

38) *Hvat vantu* etc. Otiosum h. l. ac velut intercalare, ut supra — *um sund feilaz* etc. *G. Pauli.* Exemplum parum aptum est, nam ibi ad Thori comminationem fit responsio. Additamentum tamen Chartt. not. (c.) quid plausibile in ore Harbardi sonet, nondum perspicio; alii dispiciant, si tanti est.

XXXV. ÞÓRR QVAÞ.

Brudir berſerkia 39)
d) Barþac í *e*) Hleseýio,
Þær höſþo verſt *f*) vunnit
g) Velta 40) þióþ alla.

XXXV. *THORUS CECINIT.*

Sponſas 39) *gigantum*
Converberavi in Hleseya;
Eae peſſimum patraverant ſcelus
40) *Dolis ceperant* (*corruperant*) *omnem gentem.*

XXXVI. HARBARDR QVAÞ.

Klæki vantv þá Þórr,
Er þv á konom 41) barþir.

XXXVI. *HARBARDUS CECINIT.*

Flagitium tunc committebas, Thore,
Cum tu 41) *mulieribus verbera ingerebas.*

XXXVII. ÞÓRR QVAÞ.

42) Vargynior *h*) voro *i*) þer,
En varla konor;
k) Sceldo ſkip mitt,
Er ec ſcorþat *l*) hafdac;

XXXVII. *THORUS CECINIT.*

42) *Lupae erant iſtae,*
At vix mulieres:
Eliſerunt navem meam,
Quam deſtinis firmaveram:

 m) Ögdo

d) Barda æk. U. *e*) Hlæſey. U. Hleſseyio. S.
f) Ita expreſſi, conſulens adliterationi, cum omnes Libri praeferant *vnnit*, vel: *unnit.*
g *vælta*, idem. Al. in E. Villta, *in errorem induxerant.* U. *h*) þat voro. U.
i) *Þær.* O. S. *þat.* G. et Al. in E.
k) *ſkælldo*, idem. U. ſkældo *diſtorſerunt, luxarunt.* O. G. ſkælfdu, *conquaſſarunt.* G. Pauli. ex conjectura. *l*) hafda. U.

39) Gigantibus hic *Berſerkorum* nomen tribuit, quod alibi legere non memini, neque certum habeo, gigantesne in genere intelligat, an ſpeciem quandam eorum, inſigni praeditam naturae feritate, atque inſuper vi magica.

40) Forte ediderant miracula quaedam magica, Odinianorum aemula, atque eo modo humanum populum ad defectionem ab Aſis ſollicitaverant, aut ſaltem auctoritatem Aſorum apud homines imminuerant.

41) Turpe id cenſebatur olim atque indignum viris fortibus, ut, inter alia, videmus ex *Vita Giſlii Surſonii*, de Eyiolfo *glauco* et Öda Giſlii conjuge.

42) Si non potius pardales (pantherae); licet enim lupus ſaepiſſime dicatur *Vargr*, docet tamen *Skalda* diverſa eſſe animalia *G. Pauli.*

m) Ogdo mer *n*) iarnlvrki;
Enn elto 43) ÞIÁLFA;
Hvat vantu þá meþan HARBARDR?

Intentarunt mihi ferreum fustem;
At in fugam egerunt 43) THIALFIUM.
Quid gessisti tum interea HARBARDE?

XXXVIII. HARBARÞR QVAÞ.

Ec var í hernom
o) Er 44) híngat *p*) gördiz
Gnæfa *q*) gunnfána
Geir af *r*) rióþa.

XXXVIII. *HARBARDUS CECINIT.*

Eram in exercitu,
Qui 44) *huc occupavit*
Sublimia inferre signa bellica,
(Et) frameam rubro tingere,

XXXIX. *s*) ÞÓRR QVAÞ.

45) Þess viltv nv geta,
Er þv *t*) fórt oss

XXXIX. *THORUS CECINIT.*

45) *Id nunc dicis scilicet,*
Cum tu ibas nobis

u) Óli-

m) *Ægdo*, idem. U. *n*) *ëarnlurki* l. *isarnlurki*, postulat adliteratio.
o) Oc, *atque* —*occupavi*. O. G. *p*) *gerdiz*, idem. U. O. goþiss G. depravate.
q) *Gunfána* U. *Gunn fána*, divisim. R. *Gunn fara* et *fiarra* nullo commodo sensu, G. et Al. in E. *r*) bióda, *porrigere*. Al. in E.
s) Haec Harbardo dat O. et sic mirifice turbat omnem ordinem et sensum in seqq.
t) *fórz*, idem. Al. in E.

---

43) Is servus erat Thori, et comes perpetuus; qua autem occasione in Thori servitium venerit, tradit *Edda Snorr.* Fab. XXXVIII.

44) I. e. his finibus prior bellum intulit; et videtur Odinus intelligere expeditionem quandam suam in gigantes, quorum sine dubio intra fines haec res agitur, (colloquium sc. Thori et Harbardi). Sed Thorus haec aliorsum accipit, non contradicente Harbardo, et captante hinc occasionem, eum ulterius ludere. *Huc*, per, *ad vos* exponit *G. Pauli*, ex sua hypothesi, et porro ad Versum sequentem haec adnotat: "Ex his duabus Strophis videri potest, expeditionem quandam contra Asas (in Asgardo, non Valhalla agentes) suscepisse (per catachresin supra *Einheria* dictos, quemadmodum et Lokius Thorum apellat in *Lokasenna*) gentem Harbardianam, atque adeo bis eadem de re hominem gloriari."

45) Ironiam continet hic Versus, compositus cum XII. 5. et XXVI. 1. et magna est emphasis in pronominibus, *þú*, *Oss*, quasi dicat: *Tu vilis homuncio*, *Nobis potentibus Diis*; atque adeo ista pronomina ex metri ratione in elocutione sunt acuenda.

u) Óliúfan 46) at *) bióþa.

XL. HARBARDR QVAÞ.

Bæta ſkal *x*) þer þat *y*) þá,
Munda baugi 47),
Sem iafnendr vnno,
Þeir er occr vilia *z*) ſætta.

46) *Moleſtas conditiones offerre.*

XL. *HARBARDUS CECINIT.*

Satisfiet tibi igitur de iſto,
47) *Manuali annulo,*
Prout arbitri aequum cenſuerint,
Qui nos volunt conciliare.

u) Ita reſtitui ex inſolenti voce, et inſolentis ſcripturae (dum júngit *i* et *y* in una ſyllaba) *Oliyfan*, quam clare exhibet U. nam quid R habuerit, hodie non eſt perſpicere, ob literas magnam partem extritas á vetuſtate. In ceteris Libris vehementer fluctuatur, *Olubann* habent P- E. S. in quam Lectionem operae pretium eſt audire commentarium *G. Pauli:* "*bann* n. g. prohibitio: *ól* f. g. reſtis lorum, hic facile attrahendo et affigendo clypeo. *Baun* hic forte *band*, re altera ſimul intellecta: Sed et paci et quibusvis bonis obeſt bellum. Ad hoc ipſum *baun* l. *band* referri poteſt *bannere.*" Haec ille, obſcure nimis, meo quidem animo, nam tantundem fere ut antea, hoc eſt, nihil fere, nunc intelligo, quid ſit iſtud *ólubann.* Praeterea *ól* non facit *Olu* in genitivo, ſed *Olar* ex rationibus Grammaticis: adeo haec lectio prorſus mihi rejicienda videtur; ſed procederet, arbitror, levi opera ex ea facere, *Ölubann aetatis diſpendium;* procederet, inquam, et in ſenſu et ex analogia linguae, quomodo *ſala venditio* facit genitivum *ſölu*, ab *ec ſel; vara merx vöru*, ab *ec ver impendo, permuto*; ſic *Ala, ölu, nutritio, aetas, vita*, ab *ek el, alo, gigno.* Audacius foret fingere *Ali-bann*, eodem ſenſu, aut pro *fame*, commeatu ſcilicet Aſis intercluſo ab adverſariis. || Al. in E. habent *Olisbann* (quod proxime accedere videtur ad umbram literatum Cod. Reg.) et monſtrum vocis *Olillian.* Alii porro Ibidem, *Olifian*, i. e. *peſtem, perniciem*, plauſibiliter ſatis. Denique O. G. et Un. in E. *Inn at bióþa, intra invitare*, nullo commodo ſenſu.

*) *veita*, idem, *praebere.* S. *x*) *þat þer.* O. G. *þat þá*, ignor. U. ſalvo ſenſu et metro.

y) *þá*, ad ſequ. Stroph. referunt E. et S.

z) *ſætt hafa*, idem. U. *ſætta hafa*, ad verbum, *reconciliatos habere* l. *reddere.* Al. in E. quae circumlocutio verbi neque inſolens eſt, neque inelegans.

---

46) Ita ſimpliciſſime interpretabar, ſubaudiens in Textu ſubſtantivum *Koſt*, ex ſolenni elegantia ſermonis antiqui. Alteram probabilem notationem Vocis *O-liúfan*, pro Subſtantivo neutr. gen. acceptae, dabo in Gloſſario,

47) I. e. Brachiali, vel Armilla, et accipi poteſt, ut dictum eſt, de uno annulo, cujus pondus et bonitatem ex modo injuriae determinarent arbitri. *G. Pauli* ita commentatur: "Pro his injuriis ſatisfacturum ſe promittit Harbardus, ſed ronice

XLI. ÞÓRR QVAD.
Hvar namtv þessi
(þ) In æ) hnæfiligo orþ 48),
Er ec heyrþa *) aldregi
a) Hnæfiligri.

XLI. *THORUS CECINIT.*
Unde percepisti
Dicta ista aculeata 48),
Quibus audivi nunquam
Magis aculeata?

XLII. HARBARDR QVAÞ.
Nam ec. b) at c) mönnom
þeim d) enom e) aldrænum 49)
Er bva í **) heimis f) scógom 50).

XLII. *HARBARDUS CECINIT.*
Percepi ex hominibus
Illis 49) *vetustis,*
Qui incolunt 50) *habitaculorum umbras.*

XLIII.

(þ) *Hin.* U.

æ) Sic unus U. et *G. Pauli. Hnöfiligu*, minus probe. R. E. S. G. *Hnæfuligu.* O.

*) *aldri*, idem. U. a) *In*, add. U. pleonasmo non improbando. b) *af*, idem vulgatius. O.

c) *Mönnom*, non est in. U. quo hic Versus fit Distrophos, et sensus magis ambiguus.

d) *hinom.* U. Einom, *unice vetustis* ɔ: *pervetustis.* O.

e) Ita U. S. et Al. in E. *aldrönom* R. E. G. O. **) *Hemris* depravate ex altero. G.

f) *skaugom.* U. Al. in E. et apud *G. Pauli*, improbante eo, levi ex ratione, quod dicatur, *at búa á* (non *í*) *skaga.* sed futilem apparet esse Lectionem, vel ex iisdem ipsis Libris, qui mox in Thori responso non habent *skaga* sed *skóga*, adeo ut operae non sit praetium, quicquam in ejus sensum inquirere.

ironice et novo scommate, *Munda baugi*, annulo manuali I. appenso (clypeo bellico) et qvidem suae partis arbitris, qui et ipsi interfuerant (Non video haec ex Textu sequi); quae verba Thoro *Hnæfilig* videntur ɔ: petulantia, acria etc.„

48) Non video etiam, quid tanti acuminis sit in Harbardi dictis praecedentibus: Nisi Thorus in contumeliam videtur accipere, quod homo non nauci, qualem censet Harbardum, sibi de compositione aut resarcitione verba facere audeat, ultore malleo potius ad necem verberandus: Sed et *una armilla* pro *bello illato* contumeliosa erat satisfactio.

49) Videtur loqui de parentibus aut praeceptoribus suis, jam pridem mortuis; ex horum, dum vivebant, institutione, ait se didicisse argute loquendi scientiam: Nam de *Mortuis* qua mortuis, non procedit; aliud majoris momenti, quam dicta acuta, tradebatur in Larvarum scholis. Non tamen plane negaverim, oblique hic alludere Odinum ad commercium suum cum mortuis.

50) Hypallage, pro *Skoga heimum*, *umbrosa habitacula.* Hanc autem aenigmaticam caliginem, ad ipsa verba et Thori responsum quam proxime adumbravi; Etymologicam faculam adlucebo in Glos-

XLIII. ÞÓRR QVAÞ.
Þó gefr þv
Gott g) nafn h) dyſivm,
i) Er þv kallar k) þær
Heimis ſcóga.

XLIII. *THORUS CECINIT.*
Sane tribuis tu
Honeſtum nomen tumulis,
Cum vocas eos
Habitaculorum umbras.

XLIV. *) HARBARDR QVAÞ.
Sva l) dæmi ec m) vm ſlict far 51).

XLIV. *HARBARDUS CECINIT.*
Ita judico de tali itinere 51).

XLV. ÞÓRR QVAÞ.
Orþkríngi þín
Mvn þer illa coma,
Ef ec n) ræþ á vag at vaþa.
Úlfi hörra hyggec

XLV. *THORUS CECINIT.*
Argutia tua
Tibi male cedet,
Si incipio ſinulum ingredi;
Lupo elatius

þic

g) *namn*, idem. Al. in E. *Nam*, rurſus Al. Ibid. non temere damnandum, ut proxime ad Graecam originationem accedens; Et ſic *iam* pro *jafn* in compoſitis frequentant Veteres.
h) *duſium* O. *dyſſiom*, ſibilo geminato. R. ſolus. i) At þú kallar. G. O.
k) *þær*, exclud. U. S. þat, *iſtud genus*, *iſtam rem.* O. G. et ſic quoque legi poteſt in R.
*) Hanc Stropham praecedenti Verſui adjung. O.
l) *dömi.* R. ſcriptio ö pro æ in talibus nimis a pronunciatione abhorret, atque eo nomine mihi ſemper diſplicuit.
m) *vm*, omitt. U. Deinde, pro *far*, U. et S. habent, *fár*, *peſte*, aut *ira*, nullo commodo ſenſu, quod videam. n) veþ um vaginn, *pervado ſinulum.*O.

Gloſſario, et eadem conabor ſenſum verum detegere. G. *Pauli* ſic commentatus eſt: "*Heimis ſkógom*; *Heimr*, *heimi*, *heimili* Sedes domicilium. *Heimi*, genit. *heima*, *Hver til ſins heima* (Sed hic non agitur de *Heima*, verum *Heimis*). Sepulcrum autem fixum eſt mortuorum habitaculum, a quibus ſe (jam ibi conſtitutus) didiciſſe cavillatur Harbardus, qualem ſermonem Thor *ordkringi* apellat, ɔ: dicacitatem; proterviam." De *Sepulcro* recte: de Ceteris ipſe viderit. id unum miror, quod ad τὸ *ſkógom* nihil annotavit.

51) Subaudi: *morientium ex vita hac* l. *ex mundo.* Cenſeo, inquit, id eſſe migrationem in aliud occultius habitaculum.

o) þik æpa mvno
Ef þv hlýtr af hamri havgg.

Credo te ululaturum,
Si accipis a malleo ictum.

XLVI. HARBARÞR QVAÞ.

Sif á hó heima,
Hans *p)* mando fvnd vilia 52),
Þann *q)* mvntv þrec drýgia 53),
Þat *r)* er þer *s)* scyldara.

XLVI. *HARBARDUS CECINIT.*

Sivia *moechum habet domi,*
Ejus, puto, congressum expetis 52).
53) *Eum strenue obieris laborem,*
Id tibi magis incumbit.

XLVII. ÞÓRR QVAÞ.

Mælir þv at *t)* mvnnz ráþi 54),
Sva at mer scyldi verst þiccia,
u) Halr 55) enn hvgblaudi.
Hygg ec at þú livgir.

XLVII. *THORUS CECINIT.*

Garris ex 54) *oris lubidine,*
Quod meo animo molestissimum accideret,
55) Civis infernalis *effoeminate!*
Censeo te mentiri.

XLVIII. HARBARÞR QVAÞ.

Satt hygg ec *x)* mic segia;
Seinn *y)* ertv *z)* at för þinni.

XLVIII. *HARBARDUS CECINIT.*

Verum censeo me dicere:
Segniter capessis iter tuum:

Lángt

o) Ita U. solus. et τὸ *Muno* est infinitivus verbi auxiliaris futuri. *At þv öpa munir (mynir).* Rell.

p) mundo. G. *Mantu.* S. U. simplicius et castius.

q) Kantu, *vales obire.* aut, *obeas licet.* S. et Al. in E.

r) Mun, Alibi mihi quondam lectum, *credo incumbere.* non inhonesta repetione ejusdem verbi.

s) skylldra, contracte. U.

t) muns, *animi.* U. S. *Munuþs* O. suspecte, nam ex regulis esse deberet *Munaþs* in gen. masc. et *Munaþar* in gen. fem. Sensus foret: *ex lubidinis suggestione* l. *instinctu.*

u Halrinn, junctim. O.

x) þik, *te.* Subaudi *me mentitam gestare personam*, aut, *Tibi acerbam esse moechi cum uxore consuetud.nem.* *y) er þú.* O. *munto.* Al. in E. *credo*, etc.

z) atför, *aditionem*, *invasionem*, quam sc. minitatus erat Thorus. U.

52) Subintellige: *Qui tantum studeas domum festinare, ut etiam cogites de freto impervio vadando.*

53) Ibi locus est, ubi ostentes tuam fortitudinem, potius quam in me.

54) Ad oris consilium, quod in buccam venit. G Pauli.

55) Hunc maxime proprium esse sensum vocis *Halr* constat ex *Alvis-málom.*

Lángt (þ) mvndir þv nv *) com- inn Þórr!	*Longum jam spatium confecisses,* Thore!
Ef þv æ) litom a) færir 56).	*Si* 56) *in aliena specie ires.*
XLIX. ÞÓRR QVAÞ.	XLIX. *THORUS CECINIT.*
Harbardr b) enn ragi	Harbarde *cinaede!*
Heldr hefir þv c) nv mic d) dvalþan.	*Impendio majorem jam mihi moram objecisti.*
L. HARBARÞR QVAÞ.	L. *HARBARDUS CECINIT.*
e) Ása-þórs f) hvgda ec	Asaei Thori *putabam*
Aldregi g) mvndo	*Nunquam*
h) Glepia fehirdi i) farar.	*Offecturum pastorem itineribus.*
LI. ÞÓRR QVAÞ.	LI. *THORUS CECINIT.*
Ráþ mvn ec þer k) nv ráþa.	*Consilium ego tibi nunc consulam.*
Ró þv híngat bátinom.	*Remigio huc age scapham*
l) Hættomc m) hættingi 57).	*Cessemus utrinque a* 57) *minaciis.*
Hittv favþvr Magna.	*Accede parentem* Magni.

P LII.

(þ) *Myndir*, idem. Al. in E. *) *Kominn þórr*, deest in S. et videtur ea Ellipsis procedere.
æ) *hefdir l. farit*, —*isses*. Al. in E. et apud *G. Pauli.*
a) Ita U. *förir* R. et plerique cet. b) *hinn*, idem. U. c) *mik nú*. O. G. *nú*, omitt. E. S.
d) *dvalit* U. e) *Asaþor*, in Dativo, sensu eodem, U. f) ec hugda U.
g) *mynda*. S. corrupte. h) *glæpia*, idem. U. i) *farir* vulgatiori flexione. Al. in E.
k) *nú*, exclud. O. l) Ita E solus. Et est deponens reciprocum. Alii, hættom, *cessemus* à etc.
m) Sic R. E. S, et Al. apud *G. Pauli. Hettíngi*, P. *Hæitíngi*. U. *Heitingi*. *G. Pauli*, ex conjectura, quae omnia ad eundem sensum abeunt. *Hæltigi*, obscure. O. G. *Hættigi* Al. apud

56) I. e. corpore adscititio suscepto; quod artificium calluere Odinus, Lokius, et Heimdallus.
57) Harbardus quidem nihil minitatus est; sed convicia parum distant a minis. Hic autem sensus vocis probatur ex *Ölkofra-þætti* et *Kormaks-Saga.*

LII. HARBARÞR QVAÞ.

n) Farþv *o*) firr ſvndi
p) þer ſcal fars ſynia.

LII. *HARBARDUS CECINIT.*

Faceſſe a freto;
Tibi trajectum abnuere decretum eſt.

LIII. ÞÓRR QVAÞ.

Viſa þv mer nv leiþina,
Allz þv vill mic *q*) eigi
Vm vaginn feria.

LIII. *THORUS CECINIT.*

Monſtra mihi igitur viam,
Quandoquidem me recuſas
Trans ſinulum vehere.

LIV. HARBARDR QVAÞ.

Lítiþ er *r*) ſynia 58):
Lángt *s*) er at fara.
Stund 59) er til *t*) ſtocſins 60),
Avnnor *u*) til *x*) ſteinſins;

LIV. *HARBARDUS CECINIT.*

Parum eſt denegatu 58):
Longum eſt itu.
59) *Spatium aliquantum eſt ad* (*certum*) 60) palum,
Alterum eſt ad ſaxum:

Haltv

apud *G. Pauli*, quod ille cenſet ſuo loco facile relinquendum. Mihi conjicere liceat *Hæti-gi* pro *hæti* l. *bóri eigi*; unde ſenſus: *Periclitemur nihil prorſus*; ego ſc. fretum vadando, tu vecturam denegando, et convitiis meam iram exaſperando.

n) Far þú. U. O. *o*) fyr. S. for ſundit O. *í ad caput freti, circumi fretum.* || *frá*, idem U.
p) þers, *iſtum.* S. *q*) *nú*, inſerit U. Deinde, of, habet, pro Um. *r*) *At*, inſer. U.
s) forte junctim, *erat*, *non eſt*; et idem ſentit *G. Pauli*, inſerendum putans *ei* poſt *er*, dictorum convenientiae cauſſa: ſed cum Ironia tamen capienda foret iſta negatio. || *ær* R. E. quanquam in R. legi poteſt *æer*. Utrumque obſcure, niſi *ær* nomen foret, *Laborem* ſignificans.
t) *Stoks*, lepide. U. ſæpe omittitur Articulus propoſitivus. *u*) *er*, grata repititione. U.
x) *Steins*, ut modò. U. *Steinvegs*, *Viam lapideam.* Al. in E.

58) Subaudi *petitum*, id dicit minus eſſe, qvam ut repulſa dignum ſit. *G. Pauli* videtur de *Vectura* intellexiſſe, vertit enim ſic, *Non multum*, l. *magni momenti*, *eſt quod denegatur.*

59) *Stund*, modus viae permetiendae breviculus, *G. Pauli.* Videtur hic certa eſſe viae menſura. *Stund* et *Mila*, conjunguntur à *Thorleifo jarlaſkáldo*, in Carmine ſuo ultimo. Forte *Stund* idem ſit modo ac *Afángi*, i. e, *quantum ſpatii uno conſit itineris curſu*, *ante quam interqviescatur*: res hic ad etymologiam, ut ſaepius, redit.

60) *Stocſins*, *Steinſins*, Locorum I. metarum in via nomina propria. *G. Pauli.* Quo credibilius eſt, *Stund* capiendum eſſe de *menſura viae definita.*

Haltv sua til vinſtra vegſins, / *Deinde inſiſte viam ſiniſtrorſum,*
Uns þv hittir *y*) VERLAND *61*). / *Donec attingis 61)* VERLANDIAM.
Þar *z*) mvn FIÖRGYN / *Ibi* FIÖRGYNIA
(þ) Hitta ÞÓR ſon ſinn; / *Videbit* THORUM *gnatum ſuum;*
Oc mvn hon kenna *æ*) honom / *Atque eum docebit*
Áttvnga bravtir / *Gentilitias vias*
Til OÞINS landa. / *Ad* ODINI *regiones.*

LV. ÞÓRR QVAÞ. / LVI. *THORUS CECINIT.*

Mvn ec taca *a*) þángat *b*) i dag? / *Eone pertigero hodie?*

LVI. HARBARDR QVAÞ. / LVI. *HARBARDUS CECINIT.*

Taca viþ vil, / *Pertinges cum miſeria,*
Oc *c*) viþ erfiþi / *Et cum labore,*
At *d*) vppverandi sólo / *Exſtante ſupra horizontem ſole,*
Er ec *e*) get *f*) þá ná *62*). / *Quem tum conjicio fore prope 62).*

y) Valland U.

z) mun. U. Utroque carent. O. G. *videat*, in Modo Subjunctivo ſi τo *hitta* capiamus.

(þ) *ſinna*, idem. S. et Al. in E. *æ*) hanim. S. ſuſpecte.

a) heim þángat — *domum*. Al. apud *G. Pauli*. Þángat etc. in alteram Stroph. diſponunt E. S.

b) *á* dægi, *uno die*. U. *c*) *viþ* omitt. O. G.

d) upprennandi (— *rennanda*, male. S.) *exoriente*. U. Al. in E. et apud *G. Pauli*.

e) gekk, *gækk, gek*, corrupte S. O. G.

f) ſic U. ſolus. *þána*, junctim, *calefactum* aut *tepefactum iri*. P. F. et *G. Pauli*. Þana. O. G. quo et referendum eſt R. accentu ſc. carens. obſcure.

61) Nomen villae l. pagi. *G. Pauli.*

62) *ab horizonte* ſc. h. e. non quidem obiiſſe, ſed in ipſo obitus articulo verſari. plures ſenſus vocis *ná* hoc loco evolvam in *Gloſſario*. Intelligo autem hic *Veſperam ejusdem diei*, quod hujus verſus initium et praecedentis finis perſuadent: *mane poſterum* intellexit *G. Pauli.*

LVII. ÞÓRR QVAÞ.	LVII. *THORUS CECINIT.*
Scamt mvn nv mál *g*) occat *h*) vera,	*Curtum jam colloquium noſtrum erit,*
i) Allz þv mer *k*) ſkætíngo einni ſvarar.	*Quando tu mihi dicteriorum ambages meras reſpondes.*
Lavna mvn ec þer *l*) far ſynion	*Reddam tibi gratiam pro denegata vectura,*
Ef viþ *m*) finnomc i finn annat.	*Si congredimur altera vice.*

LVIII. HARBAÞR QVAÞ.	LVIII. *HARBARDUS CECINIT.*
Farþv nv þars	*Nunc abi, qua te*
n) þic hafi *o*) allan gramir 63).	*Potiantur cunctum* 63) *ſaeve poteſtates.*

g) *ockart.* O. *Occarr.* E. corruptè. *h*) *vera*, non inſcite reſecat, U.

i) Ær þú vill, *cum tu cupis reſpondere.* U.

k) *ſkötingo.* R. F. S. et *G. Pauli. Skætíngi eino*, ſuſpectè O.

l) *farſynian.* S. al. in E. *farsynio*, ſuſpectè. O. *m*) ſinnumz. U.

n) *þic*, ſubtexunt Strophae praeced. E. S.

o) allir, *cunctae.* U. Al. in E. et apud *G. Pauli*, diſcrimine, ut ille cenſet, parvo vel nullo.

63) Cum, *Snorrio* teſte, *Bellatores* olim dicti fuerint *Gramir*, Aſi hic per Prolepſin commode poſſunt intelligi, qui prae ceteris fuerunt *bellicoſi*; ita nulla erit imprecatio in hoc verſu, ſed ſub Imprecationis ſpecie Votum, *ut Thorus incolumis ad Aſos redeat.*

HYMIS-

HYMIS-QVIDA.

*) HYMIS-QVIDA.

I.

AR 1) VALTÍVAR
2) Veiþar námo,
Oc *a*) Svmblſamir,
Áþr *b*) ſaþir 3) yrþí,
Hriſto teina,
Ok *c*) á hlavt 4) ſá,

DE HYMERE ODA.

I.

Olim 1) DII STRAGIUM
Capturis operam dederunt 2),
Et bibaces (*conviviis dediti*),
Antequam 3) *verum deprehenderent,*
Concuſſerunt bacillos (*divinatorios*),
Et ſanguinem ſacrum 4) *inſpexerunt;*
d) Fun-

*) Hanc Inſcriptionem hujus Odae habet *Fragment. Membr.* U. et *Liber Oblongus Chart.* ut et alii *Chart.* quos *G. Pauli* ad manum habebat: cui tamen placuit ſubſtituere: Þórr dró Midgarz-orm, ɔ: *Thorr hamo extraxit Hydram Midgardenſem*, et ſic quidem R.

a) *Sumb* v. *Suml* U. ancipiti ſcriptione. || Suml-ſamir, *convivio iidem* (*uná*), O. Suml ſaman, —*uná.* memini me legisſe. *b*) Sadir, eodem ſenſu, Ch. Alii, Saddir, *ſaturarentur.*

c) Alii, in quibus U. *á blautum*, *G. Pauli* conjicit diviſim legendum eſſe, *blaut um.*

---

1) *Tivar* ſimpliciter Dii; *Valtivar*, quod horum ſocii fierent bello caeſi. Dicitur et *Surtr Valtívi* in *Völuſpa*, ut pugnatum veniens Deus. *G. Pauli.* Simili appoſitione Áſi nuncupantur *Sigtivar*, quaſi Dii praelii, aut, bellicoſi, in *Loka-glepſa* l. *Senna* (nam utroque nomine cluet haec Oda). vers 1. et 2.

2 *Veidar námo.* Vel attractionem Serpentis Midgardenſis ſpectat, vel augurii (ſive potius haruſpicii) captationem, vel lebetis acquiſitionem, de quibus in hac Oda. *G. Pauli.* Poſſit quoque reddi ſimpliciter; *Venationes*, ɔ: feras, *ceperunt;* nempe ut inde haruſpicium inſtituerent, quod ex ſeqq. eſt intelligere.

3) *Saþir* (et *Sadir*, *d* molli, uti *Medr*, pro, menn.) ɔ: *Sannir;* vox alias paſſive ſumi ſolita: *ſannr* þeſſ eda þeſſ, compertus rei alicujus; hic active ſumitur, ut ſaepe fit in adjectivis, e. g. *bærr*, *færr*, *hættr* cum compp. etc. obſervante *G. Pauli.* Ad eundem modum dixit *Snorrius* in *Clave;* Emk *kudr at ſliku*, notus ſum circa eam rem, i. e. *Ea res mihi nota eſt.* Accedit locutio: at verda *eins vís*, *ſentire*, ſeu *reſcicere quid.*

4) *Sá*, pro, *ſán;* flexione antiqua, etiam Proſaicorum optimis amata.

d) Fvndo þeir at e) Ægis
5) Avrcoſt **) hvera f).

Invenerunt (-que) apud AGEREM
5) *Lebetum defectum.*

II.

Sat 6) bergbvi
g) Barnteitr h) fyri,

II.

Sedebat 6) rupicola hoſpite adveniente
Pueri inſtar laetus,

Miöc

d) *Funþ.* O. mala ſcriptione, dum ponit þ poſt *n.* Fundut, *non invenerunt. G. Pauli* ex conjectura; ſiquidem *Urkoſtur* (quod idem eſt, ac *Aurkoſtr)* pro *copia* acciperetur, quomodò frequentatur hodie.

e) Egis *Ch.* quædam, quod eòdem redit: nam *æ* et *e* alternant antiquis.

**) avlkoſti. S. ſ. Codex Suhmianus.

f *Hveria* .v *Hverra.* U. ne confundatur ſcilicet cum accuſativo plurali.

g) *Biarnteitr, urſi inſtar laetus. Chartt.* apud *G. Pauli. biarnleitr* i. e. urſino vultu S.

h) For. O.

---

5) *Fundu þeir at Ægis Avrkoſt* etc.) Nempe hoc arcanum ſortilegio, aut haruſpicio ſupra dicto, indagavere. Juxta *Snorrium* Fab. L. *Æger* Hleseyae dominus, magus inſignis, profectus Asgardum, ſplendido ibi ab Aſis convivio acceptus fuerat: diſcedens autem Odinum et omnes Aſos, termino trimeſtri conſtituto, ad ſe viciſſim invitaverat (*Snorr.* Fab. LVIII). Nunc Aſi, mirati, ut videtur tantam magnificentiam, ſive adeo ſuperbiam Ægeris; forſan etiam veriti aliquid ſubeſſe fallaciarum; (ſicuti inter Aſos et gigantum nationem ſemper malè ſida erat amicitia), nunc, inquam, hoc cogitantes Aſi voluerunt, ut conjicio, ſacrificio explorare, an ſerio ſe invitaſſet Æger, et an par eſſet promiſſo implendo. Ergo ubi inueniunt homini deeſſe lebetem, vident eum ſibi illuſiſſe inani iſta invitatione; hinc, ut puniant talem vaniloquentiam, et contemtum erga ſe, poſtulant ut ſtatim impleat promiſſum, quod ſciunt implere non poſſe. Hanc probabilem conjecturam capere licet ex *Snorrii* locis citatis. Quoniam vero *Edda* noſtra antiqvior (qualem eam habemus hodie), nuſquam verbulo tangit Ægeris ad Aſos profectionem, nedum invitationem; alia hujus ſacrificii et legationis ratio poſſit cogitari: Scilicet Aſi, cum noſſent Ægerem eſſe hominem divitiis florentem, (Vide *Ægisdreckam* Noſtri, et *Snorrium* Fab. LIII) invidia illos et cupiditas harum potiundarum inceſſit; vident autem per fraudes auferri haſce non poſſe, hic enim res erat cum homine callido; ergo vi agendum, bello nimirum: ſed enim hoc ſine cauſa idonea invidioſum erat; hanc cum non poſſent comminiſci, ad ſacrificium confugiunt; hic invento, quod quaerebatur, mittunt ad Ægerem, et poſcunt ab eo convivium: quod ſi Æger recuſaret, ultrò ſe profitebatur iis inimicum: promitteret autem, et non impleret, contemtor atque irriſor erat majeſtatis Aſorum. res utraque ſpecioſa belli cauſa. Denique ſi neutra harum conjecturarum placeat, poſſit ſtatui Aſos calliditatem Ægeris, qua forte cum iis aemulabatur, tentare voluiſſe, aut ſuperbiam ejus deprimere.

6) Notabiliter hic Æger dicitur *Bergbúi*, et verſu ſequ. *Jotunn.* Nec non et notanda inſtituta ad eum legatio, hic brevitatis cauſa omiſſa. *G. Pauli.*

Miöc *i*) likr *k*) megi	*Vultu admodum*
l) Mifcor-blinda 7).	*Giganteo* 7).
Leit í avgo	*Intuebatur* (*ifti*) *oculos*

8) Yggs

i) *Glicr* R. *Gligr* S.

k) *Mega*. O. quod pro verbo accipere licebit: ut fit fenfus; *Talis (tam torvo vultu praeditus; barnteitr* enim, quod praeceffit, ironice dictum arbitror), *ut poffit caligine objecta fere occaecare*. Dicimus de hominibus perterrefactis, aut animi deliquium paffuris: þat fortnar fyri augum, ɔ: *tenebrae oculis oboriuntur*. Porro *Mifkor* capere licet, pro *nebula*; nam *k* pro *t* poft *s* faepe pofuere veteres noftri. Quodfi *Megi* pro *filio* accipiamus, *Mifkor* pro *nebula*, et *blinda* activo fenfu, pro *occaecantis;* tertia oritur interpretatio, nempe ut illa: *Miök likr megi* etc. ftatuantur effe verba gigantis ad Legatum, h. m. *Valde fimilis (es) filio praeftigiatoris* fc. *Odini*.

l) Ex ambigua fcriptura U. legi poteft, et *Mifkor* et *Mifkæ*.

---

7) *Mifkor-blinda*. Per hanc vocem *felem* intelligit *G. Pauli*, et putat ex *Myflor-blindi* facile fieri potuiffe *Mifkor-blindi:* hoc autem ipfum (fc. *Myflor*, pro, *Myfla* v. *Myflu*, mufculorum, aut mufculi) fibi perinde obvenire air, ac *XII mánodor ftefna*, pro *XII mánada;* et infra verf. xxiix *Kröptrligr*, quod alias foret *kraptarligr* vel *Kröptugligr*, uti *vöxturligr* et *voxtugligr*. Certe *Maufurtre* (in *Helga-þætti-þórifs*. et *Grænl. S.* edit. Skálh.) aliud illi non eft, quam *Múfatre*, lignum mures abigens, *rufcus*, Germ. *Maus-dorn*. Poteft autem, ex ejus fententia, Felis dici *Maufur-blindi* vel *Myflorblindi* cum tranfitive, mures fallens ac veluti excaecans; et vulgo dicitur felis ad oftium muris fufurrans (*malandi*) eum occulta quadam vi, aut. allectione extrahere; tum intranfitive, quod dum praedam devorat, oculos claudat. Expofuit ergo: *Miök likr megi* etc. *admodum fimilis filio aeluri*, ut nofter hilaris Gigas, in hac ftropha, agili ac ludibundo aeluri catulo affimiletur, quemadmodum puerulo vel urfo, in praecedenti. Ambigi autem poteft, an *Barnteitr* (Str. 2) fit *pueri inftar laetus*. Genio linguae convenientius videtur explicari, per, *erga puerum laetus*, ficut *barngódr* non eft, bonus inftar pueri, fed bonus v. blandus erga puerum. Sed quicquid fit, ironice hic eft accipiendum, nam Gigas videtur aufterum fe erga Thorum praebuiffe, faciemque de induftria efferâffe, fi forte Thoro terrorem incutere poffet. firmant hanc conjecturam Strophae 5 et 6. Cum autem *gigas* et *felis* communi nomine gaudeant (nam *Kuttr* gigantis nomen eft), cumque *Lik*, unde adject. *likr*, fimilis, faciem denotet, fpeciali notione; et poftremo, cum *Mögr Mifkurblindu* nihil aliud hic fit, quam *Mifkurblindi*, i. e. gigas, aut gigantum genus, figura Graeca, quomodo et in *Loka-Glepfa*, *Sigtiva fynir*, filii Deorum bellicoforum, pro, *Dii bellicofi;* cum, inquam, haec ita fint, conftabit, opinor, ratio verfionis Strophi 3. et 4. Veruntamen fatendum eft ingenue, hanc verfionem, uti et illam alteram, quam *G. Pauli* dedit, perquam infirmo inniti fundamento, Vir enim ingeniofiffimus, iis, quae fuper parte vocis *Mifkur* difputavit, eam non tam exponit, quam explodit. Si quis ergo incerta fcriptura U. fupra, Var. Lect. *l.* legat *Myfki*, murium genus, uti ab: hús, *hyfki* familia, ab Lús, *lyfki* pediculorum multitudo, aut phitiriafis (quae vox occurit in *Annal. Flatey.*), haud multum, puto, erret: nifi forte explicatio ultima, fub *Var. k*, propofita, ceteris fit præferanda omnibus.

8) Yggs *) barn *m*) í þrá.
9) þv scallt Ásom
10) Opt svmbl *n*) gefa.

Odini puer 8) *crebro (pervicaciter).*
9) *Tu debes* Asis
10) *Mature (mutuum) convivium dare.*

III.

Avnn fecc iötni
o) Orþbæginn *p*) halr.
Hvgdi at *q*) hefnd
Han *r*) næst viþ goð.
Bad han 11) Sifiar ver
Ser færa hver,
s) Þannz *t*) ec avllom *u*) ydr
Öl of heiti.

III.

Curam injecit cyclopi
Vir haut grata loquens:
Cogitavit de ultione
Iste mox in Deos;
Rogavit 11) Sifae (*Sibyllae*) maritum
Ut sibi adferret lebetem,
Eum (inquit), quo omnibus vobis
Cerevisiam coquam.

*) *Barne þrá, puero protervo.* O. *Barni því, isti puero.* memini me álicubi legisse.

m) *Idia, gigantis-* per antonomasian. conjic. *G. Pauli.*

n) *Gera, Gora, parare.* R. O. et *G. Pauli* ex *Chartt.* nonnullis.

o] *Ordboginn, verbis obliquus. G. Pau'i* affert ex *Chartt.* nonnull. et jure improbat R. *orþ-böginn.* || *Ordborginn, confidens in loquendo.* O.

p) *balum* v. *basum.* O. quod si scribatur *bálum, básum,* notabit *lubrico* ɔ: *infido*, aut *rauco.*

q) Ita U. Optime. nam ex *befdum*, quod praeferunt Chartæ, et *befdom*, quod habet R. nullus fere commodus sensus existit, hic nempe, *cogitavit deinde de Diis honorandis;* manifeste repugnanter cum contextu. *r*) *Nest.* Ch. quidam apud *G. Pauli.*

s) Ita U contractè pro *þann es* ɔ: er. O. *þann er. G. Pauli* ex Chart. *þann ek.*

t) *Er* U. perperam.

u) Sic U. at *G. Pauli* ex suis *Chartis*, et O. alio ordine, sc. Öl *Ydr of beita;* quod et satis bene in metro procedit, et auctoritate R. ulterius confirmatur.

8) *Yggs barn.* Intelligitur Thorus Vers. III. 5. et IV. 6. *G. Pauli.* Et svavius dictum *barn*, quam *Son*, unde et *puer* vertebam. Hic demum Autor, brevitatis in paucis studiosus, ostendit, quasi aliud agens, quis legatus fuerit.

9) *Ok mællti*, et dixit, Autor pro solenni suo omisit: et imperiose satis: *þu skallt gefa.*

10) *Opt* modo profuit pro *titt*, necessitate adliterationis impulsus: *titt* autem significat, et saepe, et mature, celeriter. *G. Pauli* cepit pro adjectivo, *Opt suml* frequens, numerosum convivium: Utcumque sit, pro *saepe* hic non potest accipi, cum *Edda* non agnoscat nisi unum convivium apud Ægerem.

11) *Sifiar ver.* Thorum scilicet. Sagaciter autem odoratus est consilium Asorum, nec minus callide illos hoc responso elusit Æger.

IV.

12) Ne þat mátto
x) Mærir tífar,
y) Ne ginnregin
Of geta *z*) hvergi.
Unz af trygdom
13) Týr (þ) Hlórriþa
Áſtráþ mikit
æ) Einom ſagdi.

IV.

12) *Id non potuerunt*
Celebria (*illuſtria*) *numina*,
Nec Dii (*pellaces*)
Uſquam acquirere;
Donec ex fidelitate
13) Tyr Hlorridio
Benignum magni momenti conſilium
Soli dixit.

V.

Býr *a*) fyri avſtan
14) Elivaga
Hyndvíſſ Hýmer
At himinſ enda:
Á minn faþir
Móþugr ketil,
b) Rvmbrygdan hver,
Raſtar divpan.

V.

Habitat orientem verſus
Ab Elivagis 14)
Caninae ſagacitatis Hymer
Sub extremitate coeli:
Poſſidet meus pater
Animoſus lebetem,
Capacem (*in diametro*) *lebetem,*
Milliaris profunditate.

VI.

x) *Merir.* O. *y*) *Ok.* Idem et R. Mox *Ginregin.* Idem et *G. Pauli.*
z) *Metto (metti) hvergi.* Chartt. nonnull. apud *G. Pauli*, et O. metti R. ſed litura induĉta.
(þ) *Hlorida.* O et *G. Pauli* ex ſuis. *æ*) *Einn um*, *ſolus* (novit enim ſolus) conjic. *G. Pauli.*
a) *Fyr. G. Pauli* ex ſuis. *Fur.* O. omnes recte.
b) Exhibemus Lectionem U. et quorundam Chart. *Rumbrugdinn*, *G. Pauli* ex aliis, item O. et R.

12) *Ne — hvorgi* Duplex negativum, perinde ac apud Graecos, cum τὸ *hvergi* communiſſime *unſquam* ſignificet, poteſt tamen et uſquam ſignificare. *G. Pauli.* Hic autem ſciendum eſt, Thorum jam ad Aſos reverſum eſſe, et hiſce legationem ſuam expoſuiſſe; quod Pöeta lectori intelligendum reliquit.

13) *Tyr.* Hic diverſus eſt ab *Tyre* Aſo, Odini quippe filio. Vid. Edd. in Tyris appellationibus, et Noſtrum infra V. 5. vii. 5. viii. 4. et 5. xi. 3. *Hlórridi* Thorus vocatur; (Vide *Eddam* in Thori appellationibus) quaſi *dominus Hlorae*, alumnæ ſuæ.

14) *Fyr auſtan Elivaga.* De *Elivagis* adiri poſſunt illuſtria Virorum perilluſtrium *Suhmii* et *Schöningii* Scripta. *Torfæus*, ni fallor, in Hiſt. Nor. amnem Volgam intelligit, literarum forte veſtigia

VI.

c) Veiztu 15) ef þiggiom
þann 16) lavgvelli?
Ef d) vinr velar
e) Viþ giörfum til.
Fóro drivgom
f) Dag þann g) fram
h) ASGARDI frá,
Uns til i) ægis quomo.

VI.

Nosti an 15) *impetraturi simus*
Hunc 16) *laticis fervefactorem?*
(*Sumus*) *amice*, *si dolos*
Intenderimus.
Ibant (*igitur*) *passibus magnis*
Per eum diem porro
Ab ASGARDO,
Donec ad gigantem pervenerunt.

VII.

Hirdi han hafra
17) Horngavfgazta,

VII.

Ipse (*Thorus*) *in caulam introduxit hircos*
17) *Cornibus ornatissimis:*

 Hvrfo

c) *Veitztu* scribit *G. Pauli.* d) Vinir, *amici;* sc unanimes, conjunctis studiis U.

e) *Vitt late*, ɔ: varios, multiplices. U. Mox, *Gorvom* scribit *G. Pauli.* et R *Görfum* O.

f) *Dag fráliga*, — *perquam perniciter.* U. g) *Framar.* Quidam Libri apud *G. Pauli.*

h) Frá Asgardi. O. minus accommode ad metrum.

i) Ita U. Ex Libris *G Pauli* alii *Egis*, alii *Egils*, quomodo etiam R. S. & O. Hanc autem ultimam lectionem parum probat: ego ceteris nihilo inferiorem putem: *Ægir*, *Egir*, et *Egill*, vi vocis *territorem* denotant; apta giganti nomina.

---

gia legens. Amnes dicuntur *Elivagar Edd. Snorr.* Fab. IV. Altera etiam hic oritur difficultas, quod hoc loco dicatur, *Fyr austan Elivaga*, in *Edda* vero *Snorrii*: *Nordan ysir Elivaga.* Unde vel geminos statuere Elivagas oportet, vel *nordan ysir* pro *austanysir* male librariis obrepsisse, cum hujus Odae *austan* poesis sollicitare prohibeat; vel denique cursum *amnis* sive *amnium* caurum inter et evronotum constituere, ut ita aeque vere dici possit *Fyrir austan*, et *Nordan ysir. G. Pauli.*

15) *Ef*, (εἰ et inde *Si*). hic *an* s. *num* notat, ut alias saepe, unde et Dan. *om* et germ. *ob.* Hinc et in *Jure veteri Saxonico* Corbejschen freyen Feldtgericht:

Segget my vor Recht	*Dic mihi pro tribunali,*
Eff eck iuve Knecht	An *mihi tuo servo*
Dussen Stoel setten möge.	*Hanc sellam imponere liceat.*

Et sic porro in sequentibus. G. *Pauli.*

16) Ita ollam cerevisiariam tropice nuncupat.

17) Animalium in deliciis habitorum cornua auro ornari solita (ut colla canum) unde *Gullhyrndar* kyr (*in Hamars-heimt* apud Nostrum); *Gollinhorni*, taurus; *hornglóinn*, aries. Add. Hist. *Giafa-Ref. G. Pauli.*

Hvrfo at havllo	*Converterunt se ad aulam*
Er HÝMIR átti.	*Quam* HYMER *possidebat.*
18) Mavgr fann *k*) avmmo	18) *Filius invenit aviam*
Miöc leiþa ser,	*Sibi valde ingratam,*
Hafdi havfda	*Habebat* (*ea*) *capitum*
Hvndrvd nío.	*Nongenta.*
VIII.	VIII.
Enn 19) avnnor gecc	*Altera* 19) *autem processit*
Algvllin fram	*Tota aurata,*
Brvnhvít bera	*Albicantibus superciliis, ad ferendum*
l) Biórveig syni.	*Cervisiam* (*laetificam*) *filio.*
m) Atniþr jotna	(*Dixitque*) *Fili gigantum!*
Ec viliac ycr	*Ego volo vos*
Hvgfvlla tva	*Animosos duos*
20) Und hvera setia.	20) *Sub lebetibus collocare.*

IX.

k) *Aumu* scripsit *G. Pauli*, (cui R. favet), et ex quibusd. Libr. etiam affert *Aumd.* Alias *Ama* et *Imd* sunt vocabula Gigantidum.

l) *Biörgveig*, O. et p rs *Chartt.* apud *G. Pauli*, qui interpretatur *cerevisiam in antro*; malim *cerevisiam refectionis* exponere. Affert quoque *Biörveig* ex Libb. aliis eodem significatu.

m) Hoc si de Tyre intelligatur, positum est pro *áttnidr* v. *ættnidr*, et intellgendum est, *Nidr jötna ættar*; imo et de Thoro ac ipi potest, ut *N dr* sit contractum ex *Nidudr*, depressor, vexator, deletor nationis giganteae. R. scribit át niþr nullo sensu.

18) *Mögr.* Nepos intelligendus. *Aumu.* Quam Hymeris matrem fuisse oportet. *G. Pauli.*

19) *Onnor — algullin* etc. Cujus (ut ante Hymeris) filius hic dicitur Tyr, uxor fuit Hymeris, humanae prosapiae, sive rapta, seu impetrata, regiae certe aut nobilis alicujus familiae, pulchra ipsa, et pulchre ornata, atque adeo non inclementer aut indecenter a gigante habita *G. Pauli*, Cetera optime, nisi quod, propter vers. sequ. str. 1. et infra xxx. 1. hanc concubinam Hymeris fuisse, verisimilius est: junior etiam videtur fuisse, quam ut Tyris mater fuerit; cur enim Hymer foeminam quadragenariam, (huc, ut minimum, aetate esse debebat, si Tyri foret mater) quid, inquam, hanc *totam auratam* haberet? Neque *Syni*, quod mox sequitur, quicquam probat, ad eam enim vocem extrinsecus potest suppleri *jötuns*, aut *husbónda*, gigantis v. heri;

20) *Und hvera setia. ob mariti* animum malignum abscondit *uxor* hospites, et quidem ejusmodi in

latibulo

IX.

Er minn *n*) frí
Mavrgo ſinni
Glavggr viþ geſti
o) Geyrr *) ilz hvgar.
Enn *p*) vaſcapadr,
Varþ ſíþbvinn
Hardráþr Hýmir
Heim af veiþom.

IX.

Eſt meus amator
Multoties
Parcus erga hoſpites
Pronus ad malum animum (iram).
Varius autem animo.
Sero paratus erat
Durus Hymer
Domum ex venatu.

X.

21) Gecc inn í ſal,
Glvmdo iöclar,
Var karlſ er com
22) Kinnſcógr frörinn,

X.

21) *Intravit domum.*
Intonuere montes glaciales;
Erat ſenis, cum veniebat,
22) *Sylva genarum conglaciata.*

XI.

q) Ver þv heill, Hýmir,
I hvgom góþom:

XI.

Ave Hymer,
Bonoque ſis animo:

n) Ita et O. R. Sed U. *Fadir*, pater, quando haec verba Tyri forent tribuenda.

o) *Gerr*, eodem ſenſu. U. *Geiríliz*. O. ſine ſenſu.

*) *Allz* U. quando ſenſus foret, *animo ad omnia paratus*. Eadem tamen manu *i* ſuper *a* poſitum eſt. *p*) *Vaſkafidr*, *male politus* ɔ: horridus. O

q) *Ve*. O. Haec autem verba anui tribuenda ſunt; non enim juvenculae; quippe quae Thoro ſavebat.

latibulo, qualis in fabulis ſaepius mentio; quemadmodum et ad noſtrorum fere parentum memoriam non minima divitiarum pars in lebetum copia poſita. Simili modo ſimilem ob cauſam cum hoſpitibus agit hera *OL. S* Tr. Lib. I. pag. III. *G. Pauli.*

21) Hos quatuordecim verſus Codex una velut ſtropha (uno verſu) complectitur, quam ſuadente tum ſenſus tum metri commoditate, in duas diſpeſcere viſum, quam circa rem ſua cuique libertas. *G. Pauli.* Ita et leguntur continue in O. ne quid de U. dicam.

22) *Kinnſkógr*. Barbam intelligit, pulchre et ſignificanter hoc vocabulo magnam et horridam exprimens.

Nv er *r*) ſon kominn	*Iam venit filius*
Til ſala þinna,	*In tuam domum,*
Sá er *s*) viþ vættom	*Quem exſpectavimus*
Af vegi löngom	*De longa via:*
Fylgir hanom	*Comitatur eum*
t) Hrodrs andſcoti	*Famoſus hoſtis (noſtrum),*
u) Vinr *x*) verlida	*Amicus gentis humanae,*
23) VEORR heitir ſá.	*Is dicitur* 23) VEORR.

XII.

r) Ita U. *Sonr* R. et Alii.

s) Hanc voculam omitt. O. et quidam alii apud *G. Pauli.* Mox *vettum* ſcribit. O.

t) Ita U. & R. et nonnulli apud *G. Pauli.* quos putabam ſequendos. Notum eſt ſubſtantiva genitivi caſus ſaepe adjectivorum vicem ſuſtinere Poteſt tamen reddi, *famae hoſtis,* ɔ: infamis; aptum in Thorum maledictum in ore gigantidis. *Hrödis* ex quibusd. Libr. citat *G. Pauli*, quod oportet eſſe gigantis vocabulum, quaſi *Hrædiſ*, territoris. *Hrodiz.* O. quando haec ſtropha per parentheſin pronuntianda fuerit, hoc ſenſu; *pavet hoſtis.* Mox *Andſkota* legit U. quod nihil fere ad ſenſum intereſt, nam expono; *adducit illum famoſum hoſtem, amicum* etc. et *bonum* in Stropha praeced. de Thoro intelligo odioſe pronuntiatum. Denique *Hródrſ* aut *Hródiſ* pro nomine proprio gigantis alicujus accipit *G. Pauli*, nulla, quod ſciam, auctoritate. *u*) *Vin.*

x) Ita una voce U. Item O qui praefert *verlyda. G. Pauli* diviſim legit ex ſuis Libris conſentiente R., et reddit *Vinr ver lyda* v. *lida, benignus populorum, virorum defenſor* et τὸ *Vinr* adjective ſumit. Quomodo autem Poëta hic dixit *Verlida*, ita et *Verþiód* uſurpavit in *Loka-g'epſa* Verſ. xxv. (quamquam alii ibi legant *veriód*, quod eodem abit). Commode etiam acceperis *Verlida* pro nautis, quorum *amicus* Thorus dicatur per πρόληψιν, utpote numen tutelare naviculatorum et piratarum in poſteriori Ethnicismo. Denique *Vinr verlida* poteſt eſſe parenthetica adlocutio ad gigantem, *O amice nationis giganteae!* et haberet talis adlocutio vim exhortationis ad ulciſcendum Thorum ob illatas gigantibus injurias; *ver* enim eſt gigantis nomen.

23) Hoc unum ex nominibus Thori; dubii etymi et ſignificatus. In *Volu-ſpa* nuncupatur *Midgarz veorr*, quaſi *defenſor Midgardi.* per epentheſin τȣ̃ o. In O. ſemper ſcribitur *Ueór. Veorr* forte eſſe poteſt, *acer ad arma*, modo *Ve* intelligimus arma, cum *A. Magnæo* apud *Bartholinum.*

XII.

y) Se þv hvar *z*) ſitia
Und ſalar gafli
Sva (þ) fordaz,'
Stendr *æ*) svl *a*) fyri.
Svndr ſtavcc Svla
24) Fyri ſión iotvnſ,
Enn áþr í *b*) tvav
Áſs brotnaþi.

XII.

Aſpice, ubi ſedent
Sub extremitate domus,
Ita vitant (*onſpectum tuum*),
Stat ante (*eos*) *columna.*
Diſſiliit columna
24) *Ad aſpectum gigantis,*
Ante vero in duas partes
Crepuit lignum ſupremum.

XIII.

25) Stvcco átta
c) Enn einn af þeim
d) Hverr hardſleginn
Heill af þolli.
Fram gengo þeir,

XIII.

25) *Excuſſi ſunt octo,*
Sed unus eorum
Lebes durus (*firmiter fabricatus*)
Illaeſus, de columna.
Prodierunt illi (*hoſpites*)

Enn

y) *Ser.* O.

z) *Sitr*, *ſedet.* Idem, et Lib. quid. ap. *G. Pauli.* quando de ſolo Thoro intelligendum fuerit.

(þ) Ita. U. non recuſante metro. *Forda ſer*, *ſaluti ſuac conſulere ſtudent.* O. R. *þú for þá ſer*, *Ita ut ex adverſo ipſos videas G. Pauli* ex ſuis Libb. Quae lectio ex parte pugnat cum verſ. ſequ. ſtr. 5. 7 et 8.

æ) *Sól.* U. O et *U* libenter alternant. *a*) *For.* O.

b) *Tva.* Idem, et Quidam al. ap. *G. Pauli.* ſubauditur *Luti.*

c) *Sem.* Iidem. quae lectio non bene cum contextu conciliatur.

d) *Hunr.* Iidem. Quod *G. Pauli* haud incommode dici videtur de lebete, ab anſulis, ſive auriculis. R. habet *hvr*, virgula tranſverſa ſuper poſita.

---

24) Conf. *Ol. S. Tr.* Lib. 2. p. 303. De magna quorundam oculorum vi non raro notatu digna leguntur. *G. Pauli.*

25) *Stucko átta — af þolli.* Hic apparet ad columnam (quae *þollr*, arbor, ſive lignum erectum appellatur) ſuſpenſos fuiſſe lebetes, pone quos *þórr* et *Tyr* conſtituti, non, ut de aliis memoratur, ſub lebetum ſyntheſi (*Katla-kerfi*) occultati atque incluſi. *G. Pauli.*

Enn *e*) forn iotvnn
Siónom leiddi
Sinn *f*) andſcota.

Sed vetus gigas
Oculis perluſtravit
Suum adverſarium.

XIV.

*S*agdit honom
Hvgr vel þá er *g*) han ſá
h) Gýiar *i*) græti
Á gólf kominn.
Þar voro þiórar
þrír *k*) of teknir,
Bad *l*) ſenn iotvnn
Sióþa gánga.

XIV.

Praeſignificavit ei
Haud laeta animus, cum videret
Gigantidis contriſtatorem
In pavimentum progreſſum.
Ibi erant tauri
Tres aſſumti,
Juſſit mox gigas
Coctum iri.

XV.

Hvern leto þeir
Hávfdi ſcemra,
Ok á *) Seýdi
Siþan *m*) bárv.
Át SIFIARR VERR
Áþr ſofa gengi

XV.

Quemlibet (*taurorum*) *fecerunt*
Capite breviorem (*truncatum*).
Et ollae (*igni*)
Deinde ingeſſerunt (*impoſuerunt*)
Comedit MARITUS SIFAE,
Ante quam dormitum iret,

Einn

e) *Forniötunn* conjunctim leget U. *f*) *Annſkota* legit ex ſuis *G. Pauli*, et R.

g) Vocula *han* non viſitur in U.. *h*) *Gigiar*. O.

i) *Gæti*. U. quod exponi poteſt, vel per *ſpeculatorem*, ɔ: inſidiatorem; vel per *occupatorem* ſ. *oppreſſorem:* quandoquidem *at geta* eſt capere; Unde *Gáta* praeda apud *Snorrium* in *Clavi Metr*. R. habet Gröti.

k) *Ofteknir* una voce. *G. Pauli* ex quibusd. ſuorum, qui et adfert ex Aliis *afteknir* ɔ: *mactati;* quando foret Hyſterologia. Alias *Afteknir* commode reddi poteſt, *exemti de grege*, ad laniandum ſc. *l*) *Svn filium* ſc. coctionem aggredi. U.

*) R. ſcribit ſæyþi. Id. *m*) Gafo. O. obſcure.

Einn med avllo
n) Eyxn tva HÝMIS.

Unus omnino
Duos tauros HYMERIS.

XVI.

Þótti hárvm
o) Hrvngnis spialla
Verþr HLÓRRIDA
Vel fvll-micill.
Mvnom at p) apni
Avþrom verþa
Viþ veidi mat.
Ver þrír lifa

XVI.

Videbatur cano
Hrungneris collocutori (giganti)
Coena HLORRIDII
Plane satis magna. (aitque.)
Erit nobis vespera
Altera necessarium
Cibo captitio
Tribus victitare.

XVII.

VEORR quaz vilia
Á vag róa,
Ef ballr iotvnn
Beitor q) gæfi.
r) Hverf þv til s) hiarþar,
Ef þv hvg trvir,
Briótr t) berg-dana
Beitor sökia,

XVII.

VEORR *dixit se velle*
In pelagus remigare,
Si strenuus (excellens) gigas
Escas (piscibus capiendis) daret.
Ad armentum te converte, (ait gigas)
Si animo confidis,
Fractor saxeae nationis
Escas acquisiturus.

n) Ita scripsit G. *Pauli* ex nonnullis suorum, consent. R. Alii habebant *Eyksn*, in quibus est O. *Yxn* u. U. o) *Hrngnis.* O. p) *Apni* etiam U. R. et O.

q) *Gefi.* O. et al. ap. G. *Pauli.*

r) Alii *Hverfdo*, et *Hverfo*, in his R. O. & S., ɔ: *vertamus nos*, rursus Alii *Hverfo*, quam lect. merito explodit G. *Pauli.*

s) *Hallar*, *aulam.* stabulum, quod in sylva potuit situm esse.

t) Ita U. rectissime. Vox composita est ex *Berg*, rupes, et *Danir*, Dani. Apud Eylifum Gudrunæ filium in *Þors-drapa*, Gigantes apellantur *Flódrifs-Danir*, *costae pelagiae Dani*

XVIII.

Þess u) væntir mik,
At þer x) myni
y) Avgn af z) oxa
(þ) Avþfeng vera.
26) Sveinn sýsliga
Sveif til scógar,
þar er æ) vxi stóþ
27) Alsvartr fyri.

XVIII.

Id auguror,
Tibi (nimirum) fore
Escas de tauro
Faciles obtentu.
26) *Vir celeriter (sedulo)*
In sylvam abiit,
Ubi taurum stantem
27) *Plane nigrum deprehendit.*

XIX.

Bravt af þióri
Þvrs a) rádbani

XIX.

Defregit tauro
Funerum giganteorum auctor

28) Há-

o: populus saxicola: alibi apud eundem *Gandvikur-Skotar*, Scoti Gandvicenses, quod hoc genus priscis temporibus Gandvikam frequens incolebat. Immo *Bergdana brióti* vel *brióttr* diserte est in *Haustlöng* de Thoro dictum, quod *G. Pauli* citat, sed damnat praeter causam. Sic infra *Hraun-Valar*, Galli aspretorum, dicuntur Gigantes. Porro gigantes *Regum* nominibus adpellari docet *Edda*, juncto sc. aliquo giganteo adtributo. Notus autem est rex *Danr*, *Danus*, ex *Rigsþula* et *Snorrio*; ergo, sensu quidem eodem, sed ratione diversa, *Bergdana* hic accipi potest: *Saxeorum dynastarum*; quando gemina figura erit in τῶ *Dana*, nempe Antonomasia et Prolepsis. Denique legibus Eddicis convenienter natio gigantum insignitur populorum nominibus propriis, modo adjungatur vocabulum quoddam sedes giganteas denotans. In Libris *G. Pauli* fuit *Berganda*, quod ille exposuit sane ingeniose (vide in d. in h. v.), sed frustrà. In O. est *Bregda ná*, lectio sensu cassa.

u) Ita U. *Vanti ek*, O. R. et quos habebat *G. Pauli*, nec placebat illi satis haec lectio, ob hiatum. x) *Muni*, O. *Munit*. U. de quo mox.

y) *Ögn at uxa*. U. S. sensus; *Haud facilè bovem tibi visum iri formidabilem.*

z) *Ogksa*. O. corruptè. (þ) *Afeng, ingentes, abundantes*. O. æ) *Uksa*. O.

a) Demtâ virgulâ, et praeposita aspiratione foret *Radbani*, seu *Hradbani*, *celer interemtor* gigantum; quomodo fere crediderim Auctorem scripsisse. Nam *Radbáni* est, quô jubente,

26) *Sveinn*, hic viri v. herois praeclarum est vocabulum. *G. Pauli*. Intelligitur autem Thorus; et poterat reddi *juvenis*, si *Snorrium* audiamus Fab. XLII. sub. init.

27) Confer *Hamars-heimt* vers. XXI.

28) Hátún ofann
Horna tveggia.'
29) Verc þiccia þín
Verri myclo,
b) Kiola valdi!
Enn þv kyr ſitir.

28) *Sublimen ſedem* (*arcem*)
Duorum cornuum:
29) *Facta tua videntur* (*inquit gigas*)
Pejora multo
Navium domino (*v, domine!*)
Quam ſi quietus ſedeas.

XX.

Bad *c*) hlunngota
Hafra drottinn
d) Áttrvnn 30) apa
Utarr *e*) færa.
Enn ſa iötvnn
Sína taldi

XX.

Rogavit equum phalangarium (*navim*)
Caprorum dominus (*Thorus*)
Similorum cognatum 30)
Ulterius promovere.
Verum ille gigas
Suam dixit

Lit-te, aut conſilium ſuggerente, quis interficitur; quale nihil de Thoro legi, ſed ſimplices et apertas gigantomachias, rectè obſervavit *G. Pauli.* Interim tamen lectio in Contextu expreſſa, eo defendi poteſt, quod verbum *at ráda* ſæpe ponitur, pro eo, quod eſt, *at vallda*, cauſam eſſe, actu propriô. Quod autem *G. Pauli.* in annotatione ſua, τὸ *þurſ rádbani* interpretatus eſt, *tauri interfector ex Gigantis conſilio*, non ſatis attendit Vir eruditus ad Linguae Noſtrae genium.

b) Ita omnes, at melius eſt *Kiöla*, ut ambiguitas in ſenſu vitetur.

c) Neſcio cur *G. Pauli* ſcripſerit, *Hlunn* góta. Mox *Drottin.* U.

d) Ita ſcribendum duxi, pro *Atrunn*, quod erat apud *G. Pauli;* cum punctum ſupra literam *t* poſitum, quod eam geminandam eſſe ſignificarit, facile potuerit excidere. *At Rúmi*, *ſpatium verſus*, ɔ: vaſtum pelagi. O. at rvnn R.

e) *Fora. G. Pauli* forte: Föra *fara*, *ire*, vel *provehi*, *equo phal.* i. e. navi O.

28) *Tún* proprie eſt ſepes: Synecdochice locus ſeptus, et in ſpecie apud antiquos oppidum. Hinc illud *Dúnum* in nominibus oppidorum apud *J. Caeſarem*, ut *Noviodunum* etc. Ceterum *Arnold. Montanus* ad Caes de B. G. 11. 12. ait *Dunum* ſignificare montem, veteri Gallorum lingua. Hic vero *Hátun horna*, *altum caput* denotat.

29) Hoc loquitur gigas Thoro tauri caput apportanti.

30) *Attrunn apa.* Apta periphraſi ſic vocat Poëta monſtroſum et ferum gigantem, quaſi plus mutae beſtiaae habentem, quam hominis. *G. Pauli* putat, *Api* nomen proprium gigantis cujusdam fuiſſe, cui cognatus fuerit Hymer.

Litla fýſi	*Exiguam cupiditatem*
f) Lengra at róa.	*Ulterius remigandi.*
XXI.	XXI.
Dró *g*) mærr Hymir	*Attraxit egregius (inclytus)* Hymer
Móþvgr hvali	*Animoſus balaenas*
Einn á avnglí	*Unus hamo*
Upp *h*) í ſenn tva.	*Surſum ſimul duas.*
Enn aptr í ſcut	*In puppi vero, parte (navis) poſtica,*
i) Oþni ſifiaþr	Odino *cognatus*
Veorr vid velar	Veorr *callide*
Vad 31) gerdi *) ſer.	*Lineam adornavit ſeorſim (ſibi)* 31);
XXII.	XXII.
Egndi á *i*) avngvl	*Indidit eſcam hamo*
Sá er *k*) avldom bergr	*Populorum auxiliator*
Ormſ *l*) ein-bani	*Serpentis (Midgardenſis) ſolus occiſor*
m) Uxa höfdí.	*Taurinum caput.*
Gein vid *n*) agni	*Hiavit ad (adverſus) eſcam*

Sú

f) *At róa lengra.* Omnes Libri. quod aure poſtulante mutavi.

g) *Mairr poſtea.* U. *mörr* R. ſuo more.

h) *Senn.* R. & O. *Om ſenn.* Quidam Libb. apud *G. Pauli. Senn eda tva, unam, aut ſimul duas.* U. *i*) *Odinn ſiálfr, Odinus ipſe.* O. turpi lapſu.

*) gördi R. *i*) *Avngli* affert *G. Pauli* ex Libb. quibusdam.

k) *Auldo bregr* (quaſi, *brekr*) fluctum frangit, remigando ſc. vertente *G. Pauli.* Quidd. ejus Libb. et O.

l) Ita melius U. quam *einn bani*, qud habent R. et alii. *m*) *Ukſa.* O. et alii quidam.

n) *Aungli.* Omnes praeter U. Id eſt, *Hians excepit hamum.* interprete *G. Pauli.*

31) *Gerdi* (l. *Glördi*) *emiſit*, vertit *G. Pauli*) et probat quidem eam verbi notionem, ſed tum ſtatuenda eſt Hyſterologia, quae Noſtra interpretatione vitatur.

Sú er god *) fia	*Diis exoſum*
o) Umgiörþ *p*) nedan 32)	*Cingulum* 32) *inferne claudens*
Allra landa.	*Omnium terrarum.*

XXIII.	XXIII.
Dró diarfliga	*Attraxit animoſe*
Dáþraccr ÞÓRR	*Fortis* THORUS
33) Orm *q*) eiturfán	33) *Anguem ſudore veneni madidum*
Upp at bordi:	*Surſum ad latus uſque navigii;*
Hamri knýþi	*Malleo tundebat*
34) Háfiall Scarar	34) *Caput* (*arduum*)
r) Ofliótt ofan	*Nimis turpe ſuperne*
35) Ulfs *s*) hnit-bróþvr	35) *Lupi fratris* (*fratri*).

XXIV.	XXIV.
36 Hreingalcn *t*) hrutu,	36) *Petrae ruebant,*

*) *Fya.* O. *o*) *Umgerd.* U. *p*) *Ein*, *unicum.* O. *q*) *Eitur fari.* O. *r*) *Of liótri.* O. *s*) Hnitbródir. Idem. et poteſt de Thoro capi, hoſte *Fenris-Ulfi*: quemadmodum *Fángviur* dicitur colluctator. *Hnikbródr*, *fratris volubilis*, ſatis aptô ſerpentis epithetô, Libb. quid apud *G. Pauli.* *t*) *Hlumdu*, *reſonabant.* *G. Pauli* ex ſuis, i em O. R. ſcribit hlvnþo.

32) *Umgiörd nedau* etc. Periphraſis Serpentis Midgardenſis. Poteſt autem vocula *Nedan* referri ad *Gein*, ut ſit ſenſus: *inferne hiavit.* || *Umgiörd* perizoma, cingulum quodlibet, hic quaſi vaſis vel dolii. *G. Pauli.*

33) Cum nihil audiverim de *anguibus ſudore veneni madidis*, puto ordinem eſſe; *eitr-orm fán* l. *fáinn*, et ſenſum; *anguem pictum*, *verſicolorem.* Saepe vetuſti Poëtce conjungunt ſejuncta, et vice verſa: alias *Eitrfán* poteſt exponi, *veneno imbutum.*

34) Ad verbum, *altum montem ſincipitis*, verticem.

35) Intelligit *Fenris-Ulfum*, Serpentis Midgardenſis fratrem germanum; ex Lokio et Angrboda gigantide. *Edd. Snorr.* Fab. XXVII. ultima.

36) Salvis aliorum conjecturis, puto *Gálkn* eſſe diminutivum à *Gálgi*, plenè *Gálgan*, et contractè *Gálgn* l. *Gálkn.* Petrae autem, quas ſcandunt rangiferi muſcum ſibi quaerentes, non male dicuntur *eorum patibula*, nam ibi inter pabulandum quodammodo pendent. *Virgilius*, ex perſona paſtoris, Bucol. I. 76. de capellis:

Non ego vos poſthac viridi projectus in antro
Dumoſâ pendere *procul* de rupe *videbo.*

Verum poſſunt hic etiam *Lupi* intelligi per *Hreingálkn*, nam dicuntur eſſe infeſti rangiferis; tum vero in oratione eſt Hypallage, tribuitur enim *Lupis* ruina, et *Aſpretis* ululatus. Poſſunt denique per *Hreingálkn* intelligi *Jöklar*, mon-

Enn 37) havlcn þvto,	*Sed* 37) *aſpretâ ululabant,*
u) Fór 38) hin forna	*Contrahebatur illa* 38) *vetus*
Fold avll ſaman:	*Tellus tota in arctum.*
x) Söktiz ſidan	*Demerſit ſe deinde*
Sá fiſcr í mar.	*Hic piſcis in mare.*

XXV.	XXV.
Oteitr iötvnn,	*Parum hilaris gigas,*
Er þeir aptr rero,	*Cum reverſi remigarent,*
Sva at *y*) ár 39) HÝMIR	*Adeo ut ſtrenuus* 39) HYMER
Ecci mælti,	*Nihil loqueretur,*
Veifþi han *z*) rædí	*Agitavit* (*autem*) *remum*
Vedrſ annarſ til.	*Aliorſum.*

XXVI.

u) *Fóro í forna, abdiderunt ſe in veterem tellurem. G. Pauli* ex ſuis Libris. Mox *In* O. et quidam alii.

x) *Saucþiz*, Omnes praeter. U. *y*) *Ord*, *verbum. G. Pauli*, ex conjectura.

z) *Reidi* O. *Ræder.* U. ſed dubie *röþi*, qvod idem ac rædi, R.

---

tes glaciales, rangiferis ſine dubio incommodi, quia grata eorum paſcua, muſcoſas petras, mole ſua obruunt.

37) Tropicè dixit *Aſpreta ululâſſe*, cum tamen lupos intra cava' aſpretorum ululantes intelligat. Vocabulum *Haulku* occurrit in *Laxdæla-ſaga*, capite, quô Thorgils Hallae filius occiditur. Verba Laxdælae: — Geck þórgilſ *veſtr yfir ána*, ok ſkylldi giallda ſe ſonum Helga, han ſez nidr *á haulknit fyri afan budirnar.* Hinc concludere poſſunt, opinor, qui gnari locorum ſunt in *Foro* noſtro *Univerſali*, quid proprie ſit *Hǻulku. Haultuardalr* hodiedum nuncupatur vallis quaedam in Fliótzdalſheida (Mulenſis Praefecturae teſquis) ea vallis eſt editi ſitus, et ab natura ſoli aſpera ac ſalebroſa. Affero haec, ſi qua lux inde obſcuro huic vocabulo affundatur.

38) *Fór ſaman*, Pulcher Jconiſmus terrae motus, tranſlatio videtur ab homine, ſubita re attonito, qui toto corpore corripi ſolet (quod nos dicimus, *at Kippaz vid*). Aliter etiam locus hic exponi poteſt, nempe; *Ambulabat —— Tellus tota*, ſedibus ſuis mota ſcilicet. Omnes autem haec turbae, ex mente Auctoris, excitatae ſunt ex violenta Serpentis commotione ad ictum ab Thoro ingeſtum.

39) Antimeria: nam *Arr* proprie eſt nomen ſubſtantivum. Potuit etiam dicere *Ar* pro *Hár*, canus, ſenex, aſpiratione, ob neceſſitatem poeticam, abjecta.

XXVI.

(Þ) Mvndo of vinna
Verc hálft viþ mic,
At þv heim hvali
Haf til bæiar,
Eþr *æ*) flotbrvſa
Feſtir occarn?

XXVI.

Faciesne (ait cyclops)
Dimidiam mecum partem operis,
Ut balaenas
Domum (meam) portes,
Aut cymbam
(In navali) firmes noſtram?

XXVII.

Gecc Hlórriþi,
Greip á Stafni,
Vatt med avſtri
Upp lavgſáki,
*) Einn med árom
Ok *a*) avſtſcoto;
Bar han til bæiar
40) Brimſvín iötvnſ,
Ok *b*) hollt riþa 41)
c) Hver í gegnom.

XXVII.

Acceſit Hlorridius,
Apprehendit proram,
Raptim ſubduxit cum ſentina
Navigium,
Solus cum remis
Et hauſtro nautico;
Portavit domum
40) *Balaenas Cyclopis,*
Et montium ſublimem 41)
In aulam intro (uſque).

XXVIII.

(Þ) *Mun þú.* O. quam lectionem ego praetulerim. Mox, *Um.* Idem, R. et *G. Pauli* ex *ſuis Libris.* *æ*) *Fletbrúſa* O. *) *Enn*, *ſed* Idem.

a) *Med*, *cum*, addunt R. et Libri *G. Pauli.* *Auſtſkutu.* O. *Auſtkatu* vel *Auſtkotu* U. ancipiti ſcriptura.

b) Ita U. duabus vocibus. O & R. *Holltrida*, unâ voce, i. e. *aſpretorum rectoris* l. *domini.* quam etiam lectionem in quibusdam ſuis Libris *G. Pauli* invenit, ſed damnat. In aliis apud eum erat *Hlotrida*, in aliis etiam ut et S. *Holtriba*, quod ex Dialecto Nordlandi a foret, *ſalebrarum coſtae*, i. e. ſaxi, vel ſaxeam. Ipſe novam excudit Lectionem. *Holtridia* l *Holtrydia* ɔ: *Holtroda*, et vertit has duas ſtrophas: *Inde (et) plene infertus lebes.* *c*) *Hrer.* O.

40) Poteſt et *Brimſvin* reddi per *navem*, quod et ſuadet verſus praecedens.

41) *Rid* proprie videtur eſſe *altitudo*, ſpecialiter *aſcenſus ad loca* vel *aedificia edita.* *Hver* hoc

loco

XXVIII.

p) Enn ænn iötvnn
q) Um 42) afrendi, —
Þrágirni vanr
43) Viþ Þór *r*) fenti.
Qvaþat mann *s*) ramman
Þótt róa kynni,
t) Kravptorligan
Nema *u*) kalc bryti.

XXVIII.

Sed adhuc gigas,
De 42) *praeſtantia* (*roboris*),
Pervicaciae aſſuetus,
43) *Cum* Thoro *altercabatur:*
Negavit virum (*ſatis*) *fortem* (*eſſe*)
Quamvis ad remigandum valeret,
Firmiter compactum
Niſi calicem frangeret.

verbum est, cum partic. um, quæ non interpunctanda est, commate post a. affixo

XXIX.

p) *Ok et* R. O. et *G. Pauli.*

q) U. *Afafrændi.* vel *Apafrændi.* De hoc vide ſupra ad Vers xx. Str. 3 not. 30. Illud p teſt reddi, *Frater avorum* ſc. *Thori*, cujus mater *Jörd*, Tellus, gigantene ſine dubio originis fuit. Vel poteſt ſolvi, ut ſit, *Af* (pro *of*). *Afrændi*, eodem ſenſu, atque in Textu eſt.

r) *Sinti* O. *iraſcebatur* Thoro. Utimur proverbio: Þeim verdr at *ſinnaz* ſem ſamen ero, ɔ: oportet *iras evenire* inter cohabitantes. Haud abſimile in *Petronio Arbitro*: *Mihi in animo*, in malo *eſſe*, pro *coepi indignari*; (ſcio tamen Gallum Interpretem alio ſenſu hoc cepiſſe). *s*) *ramann.* U.

t) *Kröptugligan.* O. Arbitror autem hanc vocem non incommode jungi cum Stropha praecedente, deleta diſtinctione commatis. ita locutio foret elliptica, *at róa Kroptugligan* ſubaud. *Ródr*, remigare validam *remigationem*. *u*) *Kalt.* O.

---

loco accepi pro *domo*, ex auctoritate Hallmundi in *Grettiſ-ſaga*, qui domum ſuam indicans dixit, *Ek ætla regnſ í rím ketil*, *cogito* (*ire*). *in pluviae pruinoſae* domum. Videtur ſanè *Hver* propriè notare cavum quiddam et rotundum. Unde *at Hverfa* circumire in *Edda Sæmundi* non uno loco; *Horſinn* cinctus, in *Laxdæla*, et *Hverfull*, verſatilis, volubilis, item rotundus in *Kormaksſaga* de campo certaminis ſingularis. Uſus autem ſum voce *Aulæ*, ob notionis ambiguitatem haud abſimilem, quae nota eſt ex *Plauti* Aulularia.

42) *Afrendi*, nomen ſubſtantivum foem. nuſquam alias legere memini: eſt vero (ſi quidem eſt) a noto adjectivo *afrendr*, quod praecurrentem, v. curſu priorem, potiorem, proprie denotâſſe puto, quaſi dicas *Afrennr*. Non autem temere legitur *Afrendr*, niſi addatur, *ad afli*, aut *breyſti*, robore, fortitudine. *G. Pauli* exponit *um Afrendi*, *de jactu*, deducens vocem a verbo *ek renni*, currere facio, mitto, ut pilam etc. hanc lectionem ſequentibus putat confirmari.

43) *Viþ þór ſennti.* Mihi *Senna* (ſubſtantivum) et verbum *at ſenna* originem ducit a particula

ſenn,

XXIX.

Enn Hlórridi,
44) Er at havndom com,
Brátt let brefta
Brattftein *x*) í tvav.

Sló han fitiandi
Svlor í gognom,
Báro þó heilan
Fyr Hými fiþan.

XXIX.

Verum Hlorridius,
44) *Cum ad ipfum veniretur,*
Mox frangi fecit
Arduum (*erectum*) *lapidem* (*columnam*) *in duas partes.*

Elifit fedens
Columnas trajiciendo;
Portabant tamen integrum (*calicem*)
Hymeri *poftea* (*famuli*).

XXX.

Unz þat y) hin fríþa
Frilla кenndi
Áftráþ miкit

XXX.

Donec illud pulchra illa
Amica doceret
Benignum confilium magni momenti,

x) *I tvo.* O. *J tva*, pars Libb. apud *G. Pauli*, pars autem habebat quod edidi. In U. eft *Gleri*, *vitro*, i e vitreo, v. vitri inftar polito ac laevi, calice *fecit crepare faxum*, nempe aut parietes antri, praeludii gratia, aut columnam, ut Interpres exponit. Ceterum extitiffe aliquando vitrum infrangibile, difcimus ex *Petronio Arbitro* et *Plinio:* gigantum tamen noftrorum quemquam talis Vitri fabricandi artificium fciviffe, de eo quidem merito dubitatur.

y) *it*, v. iþ *pulchrum*. Omnes praeter U.

fenn, unà, fimul; qui autem unà habitant, faepe jurgant inter fe, ut verè ait proverbium, quod fupra adduxi. fed et jurgantes fimul loqui amant. Sine dubio tamen, *at fenna*, proprie nihil aliud eft, quam fermones combinare, conferre; improprie autem jurgare: quomodo in *Niálf-faga*, cap. 35. et h. l. *Viþ þór fenti*, vertit *G. Pauli*, *Thoro litem movit:* haec annotans: *Senti* a verbo eg *fenni*, (ɔ: *fannyrdi*, *fannfæri*, conatu certe et intentione, fi non revera. *Hyndlo-Lióð; Sennum* vid or Södlum, ɔ: de veritate conferamus (fermones conferamus) ex fellis ɔ: inter equitandum) arguo. *Loka-Senna*, hanf *Sannyrdi*, crimina Diis objecta. *Senniliga*, *fannliga*, verè. Hactenus ille.

44) Lufum hunc feu certamen tentamenque, cujus in hoc verfu et duob. feqq. fit mentio, vix folius hujus gigantis fuiffe exiftimo, fed plurium vetufti Seculi, quam mihi fufpicionem haud levem injiciunt virorum cognomina (hac parte fortiter fe gerentium). *Hornabriótr* (*Landn.* Hafn. p. 322) et *Hornklofi* (*Scálda*). Et quis fcit, an

Eitt er viſſi:
Drep viþ *z*) havſ Hýmis,
Han er hardari,
(þ) Coſtmóþſ iötvnſ,
45) Kalki *æ*) hveriom.

Quod unicum novit:
Allide ad caput Hymeris
(*Illud eſt durius*),
Cibo gravati gigantis,
Quodlibet 45) *poculum.*

XXXI.

Harþr *a*) reiſ *) á kne
Hafra drottinn
Fördiz *b*) allra
J Áſmegin.
Heill var karli
46) Hiálmſtofn ofan,
En *c*) vínferill
d) Valr rifnadi.

XXXI.

Durus in genua ſe erexit
Hircorum dominus, (*Thorus*)
Induitque plane (*Intenditque omnes*)
Robur divinum: (*Vires divinas*)
Illaeſum manſit ſeni
46) *Fulcrum galeae ſuperne,*
Poculum autem
Teres rumpebatur.

XXXII.

z) *havſ* omitt. U.

(þ) *Koſtmódr.* U. ad verbum, ut opinor, *animi copia* ɔ: animoſus: ſubſtantivo pro adjectivo poſito, quemadmodum Latini ſaepe loquuntur.

æ) *hveriu* O. et quos evolvit *G. Pauli:* qui etiam putat *Kalk* in genere neutro recte dici.

a) *reiſ* omitt. U. ſenſus: *genu inſiſtens*, v. *innixus.*

b) *Allr.* O. ad *Allra* ſubauditur *Krapta*, monſtrante *G. Pauli*, et eſt genitivus modi.

c) *Vínferilſ.* U. ſenſu eodem arbitror: eſt vero ad verbum, *figura cylindrica vinigeri*, per Hypall gen, pro, viniger ſ. calix cylindricus.

d) *Völr.* Libb. quidd. *G. Pauli* laudati, quod idem eſt.

non etiam hinc dictus Olafr *völubriótr?* Luſum autem ipſum conferre licet cum altero ſimili *Hnutna-Kaſt.* Ad vocabulum *Kalkr*, et praedictum certamen, haud invite ſe referri patietur adjectivum *Kelkinn*, refractarius, pertinax, unde ſubſtantiv. *Kelkni* f. g. pertinacia, et þrá-*kelkni* idem. *Ad Kelkia á móti*, reddidit B. *Eynlfus Jonae* Vallenſis v. ἀντοφθαλμεῖν, Act. xxvii, v. 15. *G. Pauli.*

45) Poteſt et reddi, *Quovis calice*, et ad *durius* referri Str. penult. parentheſi deleta.

*) *reiſ á kne.* Modo erat *Sitiandi*, nunc vero magis nitendum. — *Genibusque* adverſae *obluctor* arenae *Virg.* Aen. 3. (v. 38.) *G. Pauli.*

46) Caput intelligitur. *Stofn*, quod ſuſtinet rem, fundamentum rei; in ſpecie truncus arboris.

XXXII.	XXXII.
Mörg veit ec mæti	*Multa novi bona*
Mer gengin frá,	*Mihi ademta (periisse),*
e) Er 47) ec ĸalĸi ſe	*Ubi video* 47) *calicem*
f) Yr ĸniám hrvndit,	*Genibus nitendo protruſum,*
Karl ord vm qvad,	*Senex elocutus eſt,*
48) knácat ec g) ſegia	48) *Dictum revocare nequeo*
Aptr h) evagi, *)	*Unquam quicquam.*
i) Þv ert avlþr of k) hæitt.	*Tu cereviſia nimium cales.*

 XXXIII.

e) Voculam *Er* ſolus U. agnoſcit.

f) *Ur.* O. *Fyri*, *ante genua*, ɔ: de genubus. U. Mox, *rundit*, idem.

g) *Segia.* U. h) *Ævagi* eadem notione. *G. Pauli* ex ſuis Libris et R.

i) *Þvær.* U. quod ſi diviſim legatur, *Þú ær*, ſenſu congruet cum Textu, et quidem ſuavius in elocutione erit.

k) *Hæt.* R. et *G. Pauli. Hætt*, *periculoſe.*

---

47) *Er ek kalki* etc. Humano more, ex jactura calicis, giganti in mentem venit aliarum jacturarum: vigoris praeſertim viriumque juvenilium amiſſarum, quapropter damnum rei tam pretioſae nunc inultus ferre cogatur. Has autem quatuor Strophas putem ſeorſum a gigante dici, Thoro non audiente. Niſi malimus gigantem ſenili more haec dicere: ſe puero fortiores viros extitiſſe, neque opus habuiſſe, uti nunc Thorum, genibus nitendo calices jacere.

48) *Knákat ek ſegia aptr* etc. Gigantes ſolent induci dictorum ſervantes, quomodo ſe natura eſſe praedicat *Hymer*. Loquitur autem hic vel de jactu calicis, cujus ipſe fuerat auctor; vel de ſecuritate Thoro forſan promiſſa: quamquam in antecedentibus nulla hujus mentio eſt expreſſa. *Segia aptr*, cepi notione parum trita, at ſermonis analogiae tamen congrua, pro, *At taka aptr ord ſin:* idem quoque vocatur, *At aptra: Ecki ſkal bodi aptra*, ɔ: non reprehendam (revocabo) *invitationem. Vallna-Liötz Saga.*

*) *Ævagi*, *æva eigi*, vel *æva-gi*, negativum quidem manifeſte, ſed Senſu, qui recte arrideat, non aeque manifeſto. *G. Pauli. Evagi* v. *Ævagi*, ſi ad verbum interpretemur, erit *Aetatum non*, latinius, *aetatem non.* compoſitum ex *Æva*, Genitvo plurali nunc inuſitato, et particula inſeparabili *Gi*, contracta ex *eigi*. Quod autem ſaepius in *Edda* noſtra *Æva* ſolum negat, id ſane intelligendum eſt fieri per ſubanditionem dictae particulae *Gi* ſ. *eigi*. Eodem modo *Vætr* ſ. *Vættr* ſolum negat, quod plene effertur *Vætrgi*, et *Vettogi*. Duas porro negationes videtur Autor pro una poſuiſſe, ad ſignificatum intendendum, Graecorum more. Vide et *Eyrbygg.* cap. 25. carmen *Hallii Berſerki.*

XXXIII.

49) Þat er til coſtar
Ef coma *l*) mættiþ
Ut or *) oro
Öl-kiöl hofi.
Týʀ leitaþi
Tyſvar hræra,
Stóþ at hvaro
m) Hverr kyrr fyri.

XXXIII.

49) *Datur* (*a me*) *copia* (*ludi alterius*)
Si efferre quiveritis
Foras e noſtro
Lebetem palatio.
Tyr *tentavit*
Bis movere:
Stetit penitus (*nihilominus*)
Lebes immotus, eo aggrediente.

XXXIV.

Fadir Móþa
Fecc 50) á þremi,
51) Oc í gegnum *n*) ſtód
Gólf nidr *o*) á Sal.
Hóf ſer á havſvþ *p*) vp
Hver Sifiar verr,
Enn á hælom
Hríngar ſcvllo.

XXXIV.

Pater Modii
Apprehendit 50) *labrum* (*lebetis*)
51) *Et pedibus perforavit*
Pavimentum deorſum aulae.
Elevavit ſibi in caput ſurſum
Lebetem Sifiae maritus,
Ad calces vero
Alliſi climacteres.

XXXV.

q) Fóro lengi
Ádr líta nam

XXXV.

Iverunt diu,
Donec reſpiceret

Aptr

l) *Mættir*, *quiveris*. U. ut Thoro ſoli hoc dictum ſit. *) *Varv*. U.
m) *Hver*. *G. Pauli* ex ſuis. item O. minus diſtincte. *n*) *Steig*. Iidem. et R.
o) *í*. Iidem. *p*) *Up*, non apparet in O.
q) *Fórut*, *non iverunt*. conj. *G. Pauli*, ſervat tamen alteram lectionem.

49) *Þat er til koſtar* etc. Proponitur alterum roboris periculum. Et mire ipſe Gigas inducitur, Thoro facere poteſtatem auferendi lebetis.

50) *Fecc*. Subint. *Tak*, *handfeſti*. *G. Pauli*. Imo *Fekk*, pro *tók*, citra Ellipſin.

51) *Ok í gegnum ſtód*. etc. Haec illata ſunt ad niſum Thori ſignificantius exprimendum.

Aptr ODINS *r*) ſon
Eino ſinni.
Sá han or *s*) hreyſom
Med HÝMI *t*) avſtan 52)
u) Fólc-drótt fara
x) Fiölhavfdaþa 53).

ODINI *filius*
Una vice.
Vidit ille ex cavernis
Cum HYMERE *ab oriente* 52)
Multitudinem ire (*venire*, *ſequi*)
Multicipitem 53).

XXXVI.

54) Hóf *y*) han ſer af herdom
Hver *z*) ſtandanda,
Veiſdi han (þ) Miöllni
æ) Módgiörnum fram,
Ok *a*) hravn-hvali

54) *Depoſuit ſibi ab humeris*
Lebetem ſtantem, (*ſtans*)
Libravit Miöllnerem
Infeſtum antrorſum,
Et ſaxeas belluas

 Han

r) *Sonr*, Libb. *G. Pauli*, et O. *s*) *breiſom*, *virgultis*. O.

t) *Æſtan*, ſubaud. *gang. incitato greſſu*. O. quanquam non eſt diſſimulandum in hoc Libro ſcribi fere *æ* pro *av*. *u*) *Fólk-drót*. *G. Pauli*. ille non amat literas geminare.

x) *Fiölþ-höfdada*. Idem et O. nec non R. Ceterum þ poſt *l* vix invenias crebrius in ulla Membrana melioris notae. *y*) *Han* omitt. O. *Ser* Omitt. *G. Pauli*.

z) *Stanþanþi*. O. iterum male adhibet þ poſt *n*. (þ) *Miölni*. O.

æ) *Mordgiörnum*, *mortiferum (caedium cupidum)*. Idem et *G. Pauli* ex ſuis Libris nec non R.

a) *Hraunvala*. O. R. et *G. Pauli*, qui *ſaxicolas* interpretatur; haec annotans: *Valir*, Nomen Gentis. Sic Germani Jtalos vocant, vel certe Sec. xvito vocarunt, die Wahlen. Nihilo tamen minus prius damnavit *Berg-dani*. pro gigantibus? Verumtamen ſi Autor intellexiſſet Italos, *hraunvali* dixiſſet, non — *Vala*. Melius ergo eſt *hraunvala* modo accipere pro *aſpretorum dominis*: Valius erat Aſorum unus filius Odini; Aſorum autem nomina

52) *Auſtan*. Vid ſupra Vers v. et ibi annotata. *G. Pauli*.

53) *Fiöldhöfdada*. In deſcribendis quam monſtroſiſſimis Jötnis ingenio et affectui multum indulſiſſe Veteres, vere aliis obſervatum. *G. Pauli*.

54) *Hóf*. Sarcina deponenda ſaepe prius nonnihil attollenda. *G. Pauli*. *Standanda*. Str. 2. poteſt eſſe Dandi caſus, et ad Thorum referri, qui inter deponendum Lebetem, non acclinavit ſe aliquo, aut corpus inclinavit, quomodo ſolent gravium onerum bajuli. *Módgiörnum*. Str. 4. ſi pro *iracundo*, aut confidente, accipiamus, erit ſuavis Hypallage, pro *Módgiarn*.

Han alla drap,'	*Ille omnes cecidit,*
b) Er med HÝMI	*Quae cum* HYMERE
Eptir fóro.	*Insequebantur.*

XXXVII.	XXXVII.
Fórod lengi,	*Non diu erant profecti,*
Ápr 55) liggia nam	*Antequam jaceret* 55)
Hafr HLÓRRIDA	*Hircus* THORI
Hálfdavpr *c*) fyri,	*Semimortuus ante* (*currum*).
Var 56) fcirr *d*) Scavkvlf	*Erat* (*enim*) 56) *vitabundus temonis*

*) Scacr

mina recte tribuuntur gigantibus, idonea determinatione adhibita. Sic *Thiodolfus* de Hui- ni in *Hauſtlöng* de gigante:

Vara byrgi *Tyr-biarga*
Bleydivendr - - - i. e.
Non erat Tyrr (Deus, dominus) *latibulorum ſaxeorum*
Verecundus.

Quod autem in contextu ex auctoritate U. legitur *Hraunhvali*, foret ad verbum, *Cetos aſpretorum*, ſed latinius mihi videbatur, *belluarum* vocbaulo exprimere. Sane *Hvalr* ſimpliciter gigantis nomen eſt, a mole corporis et monſtroſa figura inditum; verum Autor vocabulum *hravn* ex abundanti adjungens, noluit loqui ambigue.

b) Hae duae Strophae non apparent in U. R. et O. neque ſane videntur dignae brevitate Autoris Noſtri.

c) *Fór.* O.

d) Quidam Libb. *Skaukull.* eſtque *Skirr Skaukull*, *averſus temo*, vel etiam *purus*, *directus.* *G. Pauli* interprete O. Skyrr.

55) *Liggia nam Hafr* etc. Quod hic de offifragio poſterius narratur, id prius habet *Edda Snorronis* (nempe Fab. XXXVIII); quamque illa cauſam ſilet, hacc aperit Ode, conſilium fuiſſe Lokii illud maleficium. *G. Pauli.*

56) *Skirr ſkökulſ.* Hafrinn ſkirrandiz (ſkökulinn) *G. Pauli.* Forte etiam [*Skirr ſkökulſ* eſt appellatio generalis jugalis jumenti, quod hoc vitare neceſſum habeat temonem, ne inde percutiatur. Quin et *Skirr ſkokuls* poſſit eſſe ipſe *currus*, quem ſane neceſſe erat *claudicare*, ɔ: non recte aut bene procedere, altero jugalium amiſſo. nimirum ajunt avis nomen eſſe *Skiærr*, quod picam denotet, id vero recte etiam ſcribi *Skirr*, uti *ſiærr* et *ſirr*, nemo, opinor, qui aliquid ſcit de permutatione litterarum in Lingua noſtra, negaverit. tum vehicula, avium nominibus ſatis commode appellari arbitror, ſi apta adjiciatur determinatio, uti hic *Temonis.*

*) Scacr á 57) banni:	*Claudicans in 57) ſolo (pede):*
Enn c) þvſ f) hinn lævíſi	*Hic vero fraudulentus*
Loki g) of olli.	Lokius *in cauſa fuit.*
XXXVIII.	XXXVIII.
58) Enn h) er heyrt hafiþ	58) *Vos vero audiſtis,*
(Hverr i) kann k) of þat	*(Quis poteſt de eo*
l) Godmálvgra,	*Theologorum,*
Giörr at ſcilia)?	*Plenius enarrare?)*
Hver af 59) hravn-búa	*Quodnam ab 59) antricola*
60) Han m) lavn n) vm fecc,	60) *Ille pretium acceperit,*
o) Han gallt bædi	*Is (nimirum) duobus rependit*
Börn ſin p) fyrir.	*Liberis ſuis damnum.*

XXXIX.

*) *Skakkr.* U.

e) *þú, Tu Loki — fuiſti.* O. et quidam alii apud *G. Pauli.*

f) *Jnn.* R. O. *Jn G. Pauli* ex ſuis Libris, prava ſcriptione. g) *Um.* R. O. et *G. Pauli.*

h) *þer.* U. idem i) *kann* Omitt. O. k) *Um* R. O. et *G. Pauli.*

l) *Gódmálugra. diſertorum.* O.

m) *laug* Quidam ex Libb. *G. Pauli.* non male, ut ille arbitratur, et exponit per Dan. Vederlag. n) *Of.* U.

o) *Er han hæþi gallt, Cum is rependerit* etc. R. & *G. Pauli.* p) O. *för.*

---

57) *A banni,* ɔ: beini (*pede, crure,*) qui tamen ſenſus vocis mihi eſt ignotus: et praeterea tum dicendum erat, *í banni.* vel *bandi,* ut *annſkoti* pro *andſkoti. G. Pauli.* Si hoc admittatur ſenſus Strophæ fuerit: *Diſpar erat in funiculo jugali* ſ. *copula jugali,* ɔ: inhabilis ad officium ſuum (rhedae trahendae) ex aequo cum compare implendum Malui autem *Bann* pro *Tellure* accipere ex *Eddae* auctoritate; ut ſit ſenſus: *Claudicans erat inter gradiendum.* Videtur autem *Bann* proprie eſſe pars terrae ſepta, aut certis limitibus incluſa.

58) *Enn er heyrt haſit* etc. Hinc licet colligere, Autorem antea ſcripſiſſe Iter Thori ad Utgarda-Lokium, de quo nunc in hac Edda verbulum nullum legitur; ita veriſimile eſt multa alia aurei illius operis eſſe perdita.

59) *Hraun-búa.* Talis ergo Thialfii et Röſkvae patet *G. Pauli.* Colonus vocatur a *Snorrio* Fab. XXXVIII.

60) *Han.* Thorus intelligitur. Et Stropha ſequenti *Han* eſt gigas hoſpes Thori, cujus peccatum diſcimus ex *Snorrio* Fab. modo citata.

XXXIX.	XXXIX.
q) Þrótt-avflvgr	*Robore* (*vigore*) *pollens* (*Thorus*)
Kom á þíng goda,	*Venit in Deorum coetum*
Ok hafdi hver	*Habuitque* (*attulitque*) *lebetem*,
r) þanz Hýmir átti	*Quem* Hymer *possederat*,
Enn *s*) vear 61) hverian	*Quem vero* (*ex quo*) *Dii* 61)

Vel

q) *Þrot-öflugr* legit *G. Pauli*, et vertit *robore praeditus*, aut *perditus* (dubie enim hanc vocem scripsit); credo eum ex consuetudine sua alteram literam *t* ex *Þrott* abjecisse, quod obscuritatem clarae voci offundit. Alias *Þrot-öflugr* posset esse Hypallage, pro *Afl-Þrotinn* viribus defectus, sc. ab laboribus itineris lassus. O. habet *Þrór*, quod et *G. Pauli* observavit, at non explicavit. Potest autem esse *Þrórr* firmus, vel pertinax, quasi *Þrárr*. Alias *Þrórr* substantive est nomen Odini, item nomen nani, quae vix est ut huc congruant.

r) *Þannz, G. Pauli* ex suis Libris. *Þans*. Lib. obl. est autem contracta vocula ex *Þann es*, eum quem, ubi, *es*, pro *er*.

s) U. *Vearr*, quod fateor me non intelligere; si legamus *Veárr*, significabit Thorum, quasi pacis ministrum et custodem, tuentem scilicet Asos ab insultibus gigantum. Subaudiri autem potest *mællti* dixit, si haec lectio admittatur, et intelligi, Thorum successu itineris triumphantem reliqua hujus Versus Asis esse locutum. Nisi forte haec jungi placeat antecedentibus, ut sit ordo: *Enn Vearr Þrott-öflugr kom á Þing* etc. sed sermo ita tractus et transpositus non sapit genium Nostri poëtae. *Vear*, quod in Contextu expressum, ad verbum foret: *Sancti*, a *Ve* sacrum, religio.

61) *Hverian Vear skolo drecka*. Jonsbók: Et se *drekkr sig sialft*, *si pecus se ipsum lactet*. *Getspeki Heidreks konungs*: Grísir þegiandi *Gylltu drucku*, porcelli silentes *scrofam lactebant*. *Apulej*. (Metamorph. 11. non longe post initium) *Bibere nutricem*. *G. Pauli*. Subauditur ex Viri Doctissimi sententia *Hver* lebetem, ad τὸ *Hverian*, quod hic stat pro *Hvern*: nisi forte *Hverian* hic significet *lebetem*, a nominativo *Hveri* genitivo *Hveria*. Vid. Lect. Var. ad vers. 1. hujus Odae. Utrumlibet horum statuatur, magna interim incommoditate laborat constructio in Textu; neque enim dicitur, opinor, *at drecka hornit ölit*, sed potius *at drecka ölit or edr af horninu*. Malim itaque totum Hemistychium ita ordinare

et

Vel ſcolo drecca | *Bene (probe) bibent*
t) Öldr at Ægis | *Cerevisiam apud* Ægerem
62) Eitt *u*) havrmeitiþ. | 62) *Unius meſſis (integrae).*

T

t) *Aulþr*, vitioſe þ pro *d. G. Pauli.* item. R. Idem ex ſuis adducit *Aul þat*, ɔ: *iſtam cereviſiam*, aut *iſtud ſympoſium* ſc. quod conſtitutum erat. Adducit quoque *Aulþir*, quod et in O. viſitur, et vertit *cereviſias*, malim *inebriati*, ut ſit contractum ex *Ölvadir*.

u) Ita legit G. *Pauli*, fide quorundam Librorum, quibus accedit R; alii apud eum habent *Horn meitiþ*, quod Viro ingenioſo ſuggerit, ut ipſe ait, memoriam praedicti cornu Hymeriani, cujus *meitir* (ruptor, fractor, diſſector) Thorus diceretur, unde ſe lectio epexegetica offert: *Ætt hornmeitis*, Dii Thoro ſanguine juncti. Ex aliis rurſus affert *Haupt meitid*, haec annotans: *Haupt, Dii* (ut alias *bönd*), per ſe quidem bonum eſt, quod hic per

---

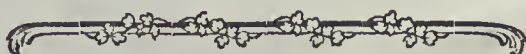
et intelligere: *Enn Vear ſkulo vel drecka at Ægis eitt Öldr hverian hörmeiti*, ɔ: ſed Dii bene potabunt (potare decreverunt, aut potare dicuntur) apud Ægerem unum convivium (celebrando) quovis autumno, vel quavis meſſe. Poſſit tamen altera conſtructio quadamtenus reddi tolerabilis, ſi, *Eitt hörmeitiþ öldr* ſtatuatur Epexegeſis ad Tò *Hverian*, ut ſit ordo: *Hverian Vear ſkolo vel drecka at Ægis, eitt hörmeitid öldr* ɔ: quem (lebetem) Dii ſtrenue apud Ægerem evacuabunt, omnem cereviſiam uno anno meſſam (collectam); Quaſi tantum cereviſiae ceperit Lebes iſte, quantum ex unius anni meſſe redibat Ægeri. Hoc ſpectavi in verſione ſtrophae ultimae, quam *G. Pauli* omiſerat, ſed annotationem dedit tamen, mox exhibendam.

62) *Eitt haurmeitiþ*, forte q. d. per unum liniſecium ſ. meſſis tempus. Convivia quidem auctumno libenter inſtituta, ſed poſt meſſem, *ad vetrnóttum. Meitill* m. inſtrumentum fabrûm ferrariorum ſectorium. *Eg meitla* verbum inde ductum; quorum primitivum eſſe poteſt *Eg meit* l. *meiti*, et Dani dicunt at meie, afmeie, et Latinum eſt *meto* — fui. *G. Pauli. Hörmeitiþ* utrum ſit nomen, an participium, non dixit; cepi autem pro participio, etſi parum mihi liqueat, quis hic *lino* ſit locus, cum Autor de frugibus, unde confiebat cereviſia, loquatur. Supra conjiciebam ex veſtigiis U. legendum eſſe *Hörmeiti*, quod ſubſtantivum eſſe, et ſatis commode ſignificare poterit *Liniſecium*, atque ſynecdochice *meſſem quamcunque*, metonymice vero autumnum ipſum. Feci Notâ praeced. vocabulum hoc generis maſculini, a nominativo *Hörmeitir*, ſed melius forſan ſtatueretur foemininum indeclinabile, aut etiam neutrum, genitivo *Hörmeitis*, in ceteris caſibus *Hörmeiti*. His conſtitutis, una etiam vice hoc Hemiſtychium ſic ordino: *En hverian Vear ſkolo vel drecka eitt öldr at Ægis hörmeiti*,

per epexegesin admitti potest, et *eitt meitid* unam messem significare. haec ille. O. *Harþmeitiþ strenue* aut *laboriose demessum*. U. in hac voce est ambiguae lectionis, sed tamen *Hörmeirr* videtur habere, quod sensu plane caret, unde nihilominus effingere licet *Hörmeiri*, sensu eodem atque in Textu, aut *Hvemeirr*, certatim.

---

hörmeiti, i. e. sed quem (qualem) Dii facile ebibent uno convivio, in messe Ægeris. Quomodocunque tandem nos torqueamus, aliquid tamen hic ambigui, atque adeo obscuri, manet ac manebit.

ÆGIS-

ÆGISDRECKA.

*) ÆGIS-DRECKA. *CONVIVIUM ÆGERIS.*

(Introductio, sive Prologus,

ad

RIXAM LOKIANAM).

a) Egir, er avþro nafni het Gýmir. han hafþi bvit Ásom avl. þá er han hafþi fengit ketil *b*) inn micla. sem nv er sagt 1). Til þeirar veizlo com Oþinn ok *c*) Frigg kona hans. Þórr kom egi. þvíat han var í Avstrvegi. Sif var þar kona Þórs. Bragi ok Iþvnn kona hans. Týr var þar. han var einhendr.

Eger, *altero nomine dictus* Gymer, *apparaverat* Asis *convivium, postquam nactus erat cacabum illum ingentem, de quo* 1) *modo narratum est. Ad id convivium venit* Odinus, *et* Frigga *uxor sua.* Thorus *non venit, aberat enim in* Oriente. *Adfuit* (*autem*) *ibi* Sifia *uxor* Thori, Bragius *et* Idunna *uxor sua. Adfuit* (*item*) Tyrys, *is unam*

d) Fen-

*) Egis-drecka. O. Frá Egi ok Goþom eþr Egisdreckia. S. *a*) Ita omnes Libri. *b*) enn. S. *c*) kona hans Frigg. S.

1) Scilicet in Hymisquida.

d) Fenrisvlfr ſleit *e*) havnd af honvm, þá er han var bvndinn. Þar var Niörþr ok kona hans Scaþi. Freyr ok Freýia. Viþarr ſon Oþirs. Loki var þar. ok þiónvſtomenn Freys *f*) Beyggver ok beýla. Mart var þar Ása ok Álfa. *g*) Ægir átti tva þionvſtomenn *h*) Fimafengr ok Elder. Þar var 2) lýſigvll haft fvr eldzliós. Siálft barſc þar avl 3). Þar var griþaſtaþr *) micill. Menn loſoþo miöc hverſo goþir *i*) þiónvſto menn Ægis voro. Loki mátti eigi heyra Þat, ok drap han Fimafeng.

(*modo*) *habebat manum*; (*nam*) *Lupus* Fenrer *manum illi morſu abruperat, cum vinciretur.* Niördus (*porro*) *et* Schadea *ejus uxor*, Freyius *et* Freyia, Vidarr Odini *filius*, *hic adfuere.* Lokius (*etiam*) *huc venerat, et famuli* Freyi Beyggver *ac* beyla: *venerat* (*praeterea*) *multum* Asorum *et* Alforum. Æger *duos habebat famulos* (*quibus nomina*) Fimafengus *et* Elder. *Ibi* 2) *aurum lucidum* (*fulgens*) *adhibitum eſt vice ardentis luminis: Potiones* 3) *ſemet ipſae adferebant. Loci pax* (*ſecuritas*) *erat ſanctiſſima* *). *Convivae magnis laudibus tollebant, quam liberaliter miniſtrarent famuli* Ægeris; *id* Lokius *aequo animo audire non potuit, et* Fimafengum *interfecit. Tunc* Asi

þá

d) Fenris — bundinn, omitt. O. *e*) af hanim haund. S.

f) B igver. Beigv r. O. S. deinde, Beila. O. *g*) Ita hic. R.

h) Ita R. et O. figurate. *Fimafeng*, ſimpliciter, in Accuſandi caſu. S. *Funafengr*, quaſi *Ignis excitator*, a miniſterio ſic dictus, praefert *G. Pauli* ex ſua conjectura.

i) Þiónoſtomenn, una voce. O. S. inſcite; nam *Góþir þiónoſto* in ſenſu ſunt conjungenda.

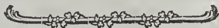
2) Adluditur fortaſſe ad Fluvios auriferos, forſan etiam ad uberes quaeſtus ex navigatione ſ. mercatura.

3) Liquida in *Mari* (quod etiam *Ægir* ſignificat) ſua ſponte ferri, ſequitur ex horum natura.

*) Aut ob Deorum praeſentiam, aut ob jura hoſpitalia; aut ita in anteceſſum pacti erant inter ſe Aſi et Æger.

þá ſcóco *k*) Æsir ſciöldo ſína 4) oc *l*) öpþo at Loka. ok elto hann bravt til ſcógar. enn þeir fóro at drecka. Loki hvarf aptr. oc hitti vti Eldi. Loki qvaddi hann.

ſuos quaſſavere 4) (*percuſſere*) *clypeos, et in* Lokium *infeſtis clamoribus invecti, abspulſum eum in ſylvam perſequuti ſunt. deinde ad potandum ſe receperunt.* Lokius (*autem*) *revertens* Elderem, *foris offenſum*, (*ita*) *compellavit.*

LOKA

k) Eſir. O. *l*) æpþo. S. Epþo. O.

4) Hoc ſignum erat iracundiae, et ardoris pugnandi, cui tamen hic ſervire non erat licitum, ob religionem loci.

*) LOKA SENNA.
EÞR
LOKA GLEPSA.

I.

Segþv þat Eldir
m) Sva at þv einvgi
Feti n) gángir framarr.
Hvat her inni o) hafa
At avlmálom
Sigtífa ſynir?

II. ELDIR QVAÞ.

Of vapn ſín dæma
Ok vm vigriſni p) ſína
Sigtífa ſynir.
Ása oc Alfa,
Er her inni ero,
Mangi er þer í orþi vinr.

III. LOKI QVAÞ.

Inn ſcal gánga
Ægis hallir í

LOKII RIXA.
SIVE
LOKII CANINA MORSIUNCULA.

I.

Dic hoc Elder.
Ita ut tu ne uno (quidem)
Paſſu procedas ulterius;
Qvid hic intus tractant
Convivalibus ſermonibus
Sigtivorum filii?

II. *ELDER CECINIT.*

De armis ſuis colloquuntur,
Et de gloria ſua bellica
Sigtivorum filii.
Asorum *et* Alforum,
Qvi hic intus ſunt,
Nemo eſt tibi in ſermone fautor.

III. *LOKIUS CECINIT.*

Intro ibitur
Ægeris *in aulas*

Á þat

*) Loka Glepſa, tantum. O.
m) áþr *antequam.* S. quod non procedit, ob negationem in *Einvgi.*
n) framar gángir. O. o) Ad Verſic. ſequ. refert S. p) ſína, abeſt in S.

Á þat fvmbl at *q)* fiá
Joll oc *r)* afo 5)
Færi ec ÁSA SONOM
Ok blend ec þeim fva *s)* meini mióþ.

Iftam coenam fpectatum:
5) *Clamorem et incommodum*
Porto ASORUM FILIIS
Et fic mifceo iis pefte medum.

IV. ELDIR QVAÞ.

t) Veiztv ef þv *u)* inn gengr
ÆGIS hallir í
Á þat fvmbl at fiá
Hrópi oc rógi,
Ef þv eyfs á *x)* holl regin,
Á þer mvno þav þerra 6) þat.

IV. *ELDER CECINIT.*

Scin', fi ingrederis
ÆGERIS *in aulas*
Iftam coenam fpectare;
Convicium et probra
Si fundis in alma numina,
In te illa 6) *abstergebunt iftoc.*

V. LOKI QVAÞ.

y) Veiztv þat ELDIR,
Ef viþ einir fcolom
Sáryrþom facaz;

Avþigr verþa *z)* mvn ec
I andfvörom,
Ef þv mælir til mart.

V. *LOKIUS CECINIT.*

Noftin' ELDER,
Si nobis duobus ufu veniat
Amarulentis dicteriis invicem nos accufare,

Copiofus exiftam
In refponfis
Si tu loqueris nimis multum.

Síþan

q) fe, vix recte. O.
r) áfo. R. S. áfá, *nimiam ebrietatem*, aut ófá *malum diarrhæa* conjic. *G. Pauli.* *Jól* ante, pro *Joll*, notatum manu *A. Magnæi* in O.
s) mein í, *peftem in medum.* *t)* Veitzu. S. *u)* inngengr, junctim. O. S.
x) Ita pofui ex O. poëfi fic flagitante, pro *öll* et *aull*, quae erant in R. et S.
y) Toto hoc Verfu caret O. *z)* man ec, (ordiens eo Stroph. fequ.) et deinde *Annfvörom*. S.

5) Obfcuras voces *Joll* et *Afo* illuftrare conor in Gloffario.

6) J. e. Te puniendo iftas fibi eluent maculas. Et adpofite fubdidit *þerra*, quum praemiferit *eyfs á*.

Síþán gecc Loki inn í havllina, en er þeir (þ) ſá, er fyri voro, hverr inn var kominn. þaugnoþo þeir allir.

Deinde Lokius *in triclinium ingreſſus eſt. Verum, qui illic praeſto erant, ubi intro advenientem adſpexerunt, omnes conticuere.*

vi. LOKI QVAÞ.

Þyrſtr ec com,
Þeſſar hallar æ) til
Loptr vm lángan veg.
a) Áſo at biþia,
At mer einn gefi
Mæran drycc miaþar.

vi. *LOKIUS CECINIT.*

Sitiens ego veni
Hanc ad aulam
Loptus *per longam viam,*
Asos *rogatum,*
Ut mihi unam dent
Meram potionem medi.

vii.

Hví þegit er
Sva þrvngin goþ
At þer mæla ne megod?
Seſſa ok ſtaþi 7)
Velit mer ſvmbli at
b) Eda heitiþ mic heþan.

vii.

Cur tacetis adeo
Animo contracto (*bile commoti*) *Dii*
Ut vos loqui nequeatis?
7) *Sedes et loca*
Mihi deligite in coena;
Aut mihi denunciate hinc (*abire*).

viii. *) BRAGI QVAÞ.

Seſſa oc ſtaþi

viii. *BRAGIUS CECINIT.*

Sedes et loca

U c) Ve-

(Þ) *ſcá*, in praeſenti. S. *ſáo*, vulgate. O. æ) *til*, reſecat O. vix recte.

a) Aſa. O. iſta altera terminatio eſt rarior. b) Eþir, vitioſe. O.

*) Ita S. cujus auctoritatem ſequor, cum ob ſalutationem Bragii ab Lokio mox omiſſam xi. 4. et 7. tum ob ipſa Bragii verba xii. 3. Ceteri Libri ſilent.

7) Negat qualicunque ſede contentum fore ſe, ergo delectum adhibendum monet in ſede ſibi adſignanda, utpote uni ex Diis; hinc utitur verbo *At velia*, et *Seſſa* et *Staþi* in plurali, cum ſingularis numerus, *Seſs* et *Staþ*, aeque bene in metro proceſſiſſet.

c) Velia þer sumbli at
Æsir aldregi,
þvíat ÆSIR vito
Hveim þeir alda scvlo
d) Gamban svmbl e) vm geta.

Tibi designant in coena
ASI *aetatem numquam:*
Nam ASI *norunt,*
Cui natorum se deceat
Amplam praebere coenam.

IX. LOKI QVAÞ.

Mantv þat OÞINN,
Er viþ í ardaga
Blendom blóþi saman 8)?

Avlvi f) bergia
Letztv eigi mvndo,
Nema g) occr veri baþom h) borit.

IX. *LOKIUS CECINIT.*

Meministine, ODINE,
Cum nos primordio temporum
Sanguinem 8) (*nostrum*) *miscuimus una?*

Potionem gustaturum
Confirmabas te numquam,
Nisi nobis esset ambobus lata,

X. OÞINN QVAÞ.

Rístv þá VIÞARR,
Ok lát Ulfs favþr
Sitia svmbli at,
i) Siþr osf LOKI qveþi
Lasta stavfom
ÆGIS havllo í.

X. *ODINUS CECINIT.*

Surge igitur, VIDARR,
Et fac Lupi genitorem
Adsidere ad sympofium;
Quo minus LOKIUS *nos compellet*
Contumeliosis vocibus
ÆGERIS *in aula.*

Þá

c) velit. O. *designetis.* prave.
d) Gaman suml, *hilarem*, *festivam.* O.
e) *gora*, minus eleganter. S. f) *berga*, suspectum. O. g) *ocr*, insolenter. R S.
h) boþit, *oblata.* S. i) Siþan — qvaþdi, falso. O.

8) De sanguinis missione et commixtione, usitata his, qui sic dictam *Coalumnorum Societatem* (*Fostbrædralag*) sacramento inter se condebant more antiquo, vide *Fóstbr. sago* cap. 2. et *Gisla Surs sonar Sago.*

Þá ſtóþ VIÞARR vpp. oc ſkencti LOCA. En áþr han drycci qvaddi han ÁSONA:

XI.

Heilir *k*) ÆSIR 9),
Heilar ÁSYNIOR,
Ok avll *l*) ginnheilög goþ.
m) Nema ſá einn Áſs,
Er innar ſitr
BRAGI becciom á.

XII. BRAGI QVAÞ.

Mar oc mæki
Gef ec þer mins fiár
Ok *) bætir þer ſva bavgi *n*) BRAGI 10),
o) Síþr þv ASOM
Avfvnd vm gialdir.
Grem þv eigi god at þer.

Tum ſurgens VIDARR, LOKIO *propinavit: is autem, ante quam potaret, Deos ſalutavit:*

XI.

9) *Salvete* ASI:
Salvete ASYNIAE!
Et omnia amplae ſanctitatis numina!
Niſi unus ille Deus,
Qui interius adſidet
BRAGIUS *in ſcamnis.*

XII. *BRAGIUS CECINIT.*

Equum et machaeram
Do tibi meis ex bonis,
Et ſic tibi *) *ſatisfacio annulo* 10)
BRAGIUS:
Minus tu ASIS
Malevolentiam exhibeas.
Ne exaſpera Deos adverſum te.

k) Aſnr. O. *l*) *Ginnleilaug*, mendoſe. S *Ginheilök*. O.
m) *Neſa*. O. in cujus Matrice fortaſſe fuerit *Neſa*, nam ſ pro *m* interdum ponitur in Membranis: e. g. *naf* pro *nam*, *Edda* Cod. Reg. *) ita R. alii *bæti*.
n) Hoc nomen non eſt in S. vid. notam. 10. *o*) Siþan, *deinde*. falſo ob ſeqq. O.

9) Notetur antiquitas moris *ſalutaria bibendi*, hic in ſeptentrione. conf. *Skirnisför*. XXXVII. 1. ubi Gerda, virgo gigantea, Skirneri ſaluti libare videtur, ante quam proculum ei dat.
*) ſcilicet, pro ea offenſa; quod primus refragabar, ne in conſeſſum Deorum potantium admitterere.
10) *Baugi* tranſlate, de his ipſis rebus, equo ſc. et enſe. *G. Pauli*. Eleganter: Verum aliud tamen videtur ſuadere Lokii reſponſum armillas expreſſe nominantis. Ergo ſenſus potius fuerit: *Tum iſta tibi annulo ſuppleo*, tanquam auctario, ad *Equum* et *Machaeram* adjecto. Sic credo *Bauga* poſterioribus temporibus ad multas ſolutas additos fuiſſe, ut corollaria quaedam, et pignora firmae compoſitionis. conf. *Nials-ſagam*

xiii. LOKI QVAÞ.

Jós oc armbavga
p) mvndv æ vera
Beggia vanr BRAGI.
ÁSA ok ÁLFA,
Er her inni ero,
Þv ert viþ víg varaſtr
Ok ſciarraſtr viþ ſcot 11).

xiii. *LOKIUS CECINIT.*

Equi et armillarum,
Semper eſſe te credo
Utriusque expertem BRAGI!
ASORUM *et* ALFORUM,
Qui hic intus ſunt,
Tu es pugnarum fugaciſſimus,
Et pavidiſſimus ad telorum jactus 11).

xiv. BRAGI QVAÞ.

Veit ec ef *q*) fyr vtan 12) verac,
Sva ſem fvr innan emc
ÆGIS havll vm kominn;
Havfoþ þitt *r*) bera ec
I hendi mer,
s) Litt ec þer þat for lýgi 13).

xiv. *BRAGIUS CECINIT.*

Scio, *dummodo* 12) *extra*
Forem, *uti ſum intra*,
ÆGERIS *aulam conſtitutus;*
Caput tuum geſtarem
In manu mihi (*mea*),
13) *Parum ego iſtuc tibi mentirer.*

xv. LOKI QVAÞ.

Sniallr ertv í ſeſſi,
Scalattv 14) ſva giöra

xv. *LOKIUS CECINIT.*

Impiger es in ſede (*inter ſedendum*),
Noli 14) *ſic facere,*

BRAGI

p) *mando* S. *mun þú.* O. *q*) *þvr*, mendoſe, R. *r*) berac. S.

s) lykt títt ek þer for *etc.* O. depravate. Unde tamen mihi in mentem veniebat, legendum eſſe: Lykia ec þer þat etc. *hoc tibi redderem* pro mendacio. Lykt ek þer *etc*, habent E. et G. quod meae conjecturae favet.

Latinam pag. 314. lect. var. l. cum obſervatione Doctiſſ. Interpretis. Porro *bæti þer-Bragi*, Quaſi dicat: *Ego Bragius facio, quod me dignum eſt, aequitatis et pacis amante, dum de injuria, quam illatam tibi a me eſſe putas, potius ſatisfacio tibi, quam ut majores hic excites turbas.*

11) Hoc *machaerae* occaſione calumniatur. quaſi dicat: *Quid tibi cum machaera, ignave?*

12) Nam intra aedes Ægeris, neminem fas erat violare, ob ſacroſanctam pacem.

13) I. e. Ego non fallerem tibi hoc promiſſum, l. tuo malo experirere me non eſſe mendacem.

14) I. e. Fortitudinem tuam ad menſam tantum et pocula oſtentare.

Bragi beccſcravtvþr.
t) Vega þv gacc
u) Ef þv reiþr ſer.
Hyggz vætr hvatr fyrir.

Bragi, *ſcamnorum decus!*
Pugnatum ito,
Dum iratus ſis.
Acer nihil circumſpiciendo haeſitat.

xvi. JÞUNN QVAÞ.

Biþ ec 15) Bragi
Barna ſifiar 16) dvga
Oc allra óſcmaga.
At þv Loca qveþira
Laſta ſtavfom
Ægis havllo i.

xvi. *IDUNNA CECINIT.*

15) *Obſecro*, Bragi!
16) *Liberorum neceſſitudines ut valeant*
Et omnium filiorum adoptivorum;
Tu ne Lokium *appelles*
Contumelioſis vocibus
Ægeris *in aula.*

xvii. LOKI QVAÞ.

Þegi þv Jþvnn.
Þic qveþ ec allra qvenna

xvii. *LOKIUS CECINIT.*

Tace tu Idunna;
Te ſcio omnium foeminarum

U 3 Ver-

t) forte *reka*, ultum. Sane adliteratio claudicat in *Vega* et ſubſeq. *reidr*, cum hic *Veidur* eſſe deberet ex lege poëtica: ſed *G. Pauli* eam ſuſtentari putat, ſi capimus *Vega* pro *Uega* aut *Uga*, (quando *e* in vocula *Ef* ſit litera rhythmica ſ. Capitalis metrica. hoc enim ſentire videtur, uſque ad obſcuritatem h. l. brevis). Idem ſimilem Anomaliam poëticam obſervat ſupra 11. 6. *J ordi Vinr.* ubi ſic ſcribit: "Hic conſona *V.* ad vocalem o perinde ſe habet ac ſi vocalis eſſet, quod tamen frequentius accidit conſonanti j. Ad verbum *ec Ann* commode refertur *Vinr* ɔ: *unnr. Haec ille* Notavit etiam ſimile quid in *Viþarr* et *Ulfs*, ſupra x. 1. et 2. Sed has minutias pauciſſimi, credo, ipſorum poetarum ſentiunt, nedum alii.

u) Er reiþan ſer, *cum iratum* (me) *adſpicis*. O. inſcite.

15) Obteſtatio per liberos communes. *Oſcmaga* G. *Pauli* reddit *Exoptatorum filiorum*, (i. e. ut puto, qui adhuc in votis erant, nondum nati; nam alias eſſet futilis Tautologia). Tum addit, brevitati ſuae litans, "Sed et hoc forte latius" ſc. hoc *Maga* forſan extendi voluit ad *Cognatos* et *Neceſſarios*, cariſſimos.

16) De hac ipſa ac ſequente *Lokaſennae* ſtropha vid. Perill. *Suhmius* de Odino pag. 266—7 et de tota hac altercatione in ipſo hoc opere (Tom. III) ſparſim. Liberorum autem Bragii et Idunnae nulla alias mentio. *G. Pauli.*

Vergiarnaſta vera.
x) Sítz þv arma þína
Lagder ítr-þvegna
Um þinn bróþvrbana 17)

Virorum maxime adpetentem eſſe;
Poſtquam (quoniam) brachia tua,
Circumdabas apprime lota
Tui fratris 17) *interfectori.*

XVIII. JÞVNN QVAÞ.

Loca ec qveþca
Laſta ſtavfom
Ægis havllo í;
Braga ec kyrri
Biórreifan
Vilcat ec at iþ reiþir vegiz.

XVIII. *JDUNNA CECINIT.*

Lokium *non compello*
Maledictis
Ægeris *in aedibus;*
Bragium *ſedo*
Potione commotum;
Nolo vos incitatos dimicare.

XIX. GEFIÓN QVAÞ.

Hví iþ Æsir tveir
Sculoþ inni her;
Sáryrþom ſacaz?
y) Lopzci 18) þat veit
At han leikinn er 19),
Ok hann fiorgvall fría 20).

XIX. *GEFIONA CECINIT.*

Qui vos Asi *duo*
Hic intus inter vos
Acerbis dictis concertetis?
18) Loptus *id neſcit,*
Quod 19) *ludificatus eſt,*
Atque eum fati neceſſitas provocat
(*impellit*) 20)

XX.

x) Sitztu, conjunctim. S. y) Loptzki. S.

---

17) Bragium ipſum intelligi arbirror, et in praeced. phraſi *Lagþir arma þína um* thori ſocietatem cum eo initam. *Hávamál:* Nema þeirri einni *er mic armi verr* i. e. *Niſi ei ſoli* quae me brachio circumdat ɔ: *uxori meae.* Sic *Thiodolfo* in *Hauſtlöng* Lokius elaganter dicitur *Farmr Signyiar arma* i. e. Onus brachiorum Signyiae (ſuae conjugis); ut et *Eyvindo Skalldaſpilleri*, *Friggiar faþmbyggvir* i. e, Friggae gremii incola, Odinus apellatur.

18) *Lopzki* contractum ex *Loptr es eigi.* *) Loptr erat alterum hujus deaſtri nomen *G. Pauli.*

19) *Leikinn*, incantationibus vel malo quodam attactu l. adflatu dementatus. *G. Pauli.*

20) Sc. ad dicacitatem. *G. Pauli.* Conjecturas de praecedenti portento vocis *Fiorgvall* pete in Gloſſario.

XX. LOKI QVAÞ.

Þegi þv Gefión.'
Þess' mvn ec nv geta,
Er þic glapþi at geþi
Sveinn inn hvíti 21),
Er þer figli gaf
Ok þv lagder lær yfir 22).

XX. *LOKIUS CECINIT.*

Tace tu Gefiona.
Id ego nunc commemorabo,
Cum (*Quomodo*) *ad amores te illexit*
21) *Juvenis ille candidus,*
Qui tibi monile dedit,
Super 22) *quem tu collocasti femur.*

XXI. OÞINN QVAÞ.

Örr ertv z) Loki!
Oc avrviti
Er þv fær þer Gefion at gremi.
Þvíat aldar orlavg
Hygg ec at hon avll (þ) vm viti
æ) Jafngiörla sem ec.

XXI. *ODINUS CECINIT.*

Insanus es, Loki!
Atque demens,
Cum tu iram Gefionae *tibi arcessis:*
Nam fata viventium
Credo eam omnia scire,
Æque probe atque memet.

XXII. LOKI QVAÞ.

Þegi þv Oþinn
Þv kvnnir aldregi
Deila víg meþ vervm 23).
Opt þv gaft þeim,
Er þv gefa scyldira,
Enom slævörom sigr.

XXII. *LOKIUS CECINIT.*

Tace tu, Odine!
Tu scisti nunquam
23) *Certamina inter viros distribuere;*
Saepe tu dabas,
Quibus dare non debueras,
Ignavioribus illis victoriam.

XXIII.

z) *Nú*, add. O. (þ) *um*, omitt. O.
æ) jafngorla. R. S. *o* pro *ö* l. iö scribentes in *gorla;* quod non est, ut imitari velimus.

21) *Edda Snorr.* Fab. XXVII. Loki er fagr ok fríþr synom i. e. *Lokius est candidus et pulcher facie.* Videtur adeo hic semet latenter signare. *G. Pauli* servum intelligit, nescio quem.

22) Quod ajunt in coitu facere mulieres lascivas. *G. Pauli* interpretatur. *Quem tu tuis imposuisti femoribus;* Sensu mihi subobscuro, neque ad genium linguae satis adcommodate.

23) H. e. De praeliorum eventu l. fortuna juste disponere, victorias pro fortitudinis merito tribuere.

xxiii. OÞINN QVAÞ.

Veiztv ef ec gaf þeim,
Er ec gefa ne ſcylda,
Enom ſlævorom ſigr?
Átta vetr vartv
Fvr jörþ neþan
Kýr *a*) meólkandi 24) oc cona,
Oc hefir þv þar *b*) borit,
Oc hvgþa ec þat args aþal.

xxiii. *ODINUS CECINIT.*

Scin' (*Scias*), *ſi dabam,*
Quibus dediſſe non debueram,
Mollioribus illis victoriam?
Octo hiemes eras,
Sub terra inferius,
24) *Bos lactaria et mulier,*
Atque ibi peperiſti.
Id quod ego cenſebam mollis viri eſſe proprium.

xxiv. LOKI QVAÞ.

En þik *c*) ſiga koþo,
d) Sámseyio 25) í,
Oc draptv á *e*) vett 26) ſem vavlor.

Vitca *) líki
Fórtv *f*) verþióþ yfir,
Oc hvgþa ec þat args aþal.

xxiv. *LOKIUS CECINIT.*

Sed te tardigradum (*fuiſſe*) *perhibebant*
In 25) Samo,
Et 26) *pulſabas aedes tanquam mulieres fatidicae;*
Magorum facie (*praeditus*)
Ibas per humanum genus.
Id quod ego ducebam (*eſſe*) *hominis mollis proprium.*

XXV.

a) *mólcandi* R. inſolenter.
b) Börn of borit. S. intra duos ſemicirculos, et Stropha ſeparata.
c) *ſíþa* ɔ: ſeiþa *(veneficium* illud nomine quam re notius *exercuiſſe)*, conjic. *G. Pauli.*
d) *í Sámſeyio.* S. *e*) vætt. O. *) liþi *ſodalis* l. *in comitatu.* S. *f*) *Verioþ*; ſuſpecte. O.

24) Nulla hujus rei alias extant veſtigia in priſcis monumentis.

25) Samus hic intelligi videtur Thracia ſ. Threicia, vel forte altera in mari Jonio, ſiquidem haec facta dicit Frigg (Stroph. ſeq. 5) *í árdaga*, ɔ: olim ſ. in eorum juventute. *G. Pauli.*

26) Cum plures ſenſus obſcuri hujusce loci poſſint conjectari, tantiſper hunc amplexus ſum, uti ſimpliciſſimum, ceteros in Gloſſario adducam. Ait autem Odinum per Samon, et forſan latius, vagatum eſſe, mendicabulorum hariolando victum quaeritantium, perſona adſumta, quod explorandi gratia eum feciſſe veriſimile eſt.

XXV. FRIGG QVAÞ.

Avrlavgom ycrom
Scylit aldregi
Segia feggiom frá,
Hvat íþ æfir tveir
Drýgdvt í ardaga.
g) Firriz æ forn ravc fírar.

XXV. *FRIGGA CECINIT.*

Evēnta veftra
Nunquam vos oportet
Hominibus commemorare;
Quod vos Afi duo
Geffiftis primordio temporum.
Fugiant femper prifcorum operum recenfum viri.

XXVI. LOKI QVAÞ.

Þegi þv Frigg.
Þv ert Fiorgyns h) mær 27)
Oc hefir æ vergiörn verit.
i) Er þa Vea oc Vilia 28)
Leztv þer Viþris qvæn
Bada k) í badm vm tekit.

XXVI. *LOKIUS CECINIT.*

Tace tu, Frigga!
Tu es 27) Fiorgyni *gnata*,
Et femper virofa fuifti;
Quando (*Quae*) Veum *et* Vilium
Tibi Vidreris *uxor*
Ambos in finum fufcipiebas.

XXVII. FRIGG QVAÞ.

Veiztv ef ec inni l) ettac
Ægis havllom í
Baldri lícan bvr,
Ut þv ne qvæmir

XXVII. *FRIGGA CECINIT.*

Scias, fi intus haberem
Ægeris *in aedibus*
Baldero *fimilem filium*,
Foras non exires

g) firniz, *obfolefcant*. O. abfurde, nifi *Fíra* fubderetur.
h) *qvæn*, mendofe. S.
i) Þá er. O. k) *í*, nefc. O. *ulnis amplexa es*. Deinde *of*, pro *um*. S. l) ættac. S.

27) Oportet Friggae patrem humilis fuiffe conditionis, nam ni fic accipiamus, Stropha haec in fenfu languet. Verbulo moneo, errare, qui *Fiörgyns* hic capit de matre Friggae. *Fiörgyn* enim, quando foeminam notat, facit Genitivum *Fiörgyniar*, atque Telluris eft nomen; *Völufpa*.

28) Rem narrat *Suorrius* in *Yngl. S.* cap. 3.

Frá Ása sonom
Oc veri þá at þer *m*) reiþom vegit.

Ab Asorum filiis;
Atque tum incenso (infestae) tibi inferrentur manus.

xxviii. LOKI QVAÞ.

Enn vill þv Frigg
At ec fleiri telia
Mína meinſtafi.
Ec því ræþ 29),
n) Er þv ríþa ſerat
o) Síþan Baldr at ſavlom.

xxviii. *LOKIUS CECINIT.*

Porro expetis, Frigga,
Ut plures ego memorem
Ex me ortas noxas:
Ego ejus 29) *auctor ſum,*
Quod tu equo vehi non adſpicis
Poſthac Ballderum *ad palatia.*

xxix. FREYIA QVAÞ.

Örr ertv Loki,
Er þv yþra telr 30)
Lióta *) leiþſtafi,
Orlavg Frigg
p) Hyggec at avll viti
Þótt hon ſiálfgi ſegi 31)

xxix. *FREYIA CECINIT.*

Amens es, Loki!
Cum tu 30) *veſtras memoras*
Foedas aegritudines (moleſtias),
Fata Friggam
Credo omnia ſcire
Tametſi ipſa non 31) *eloquatur.*

xxx. LOKI QVAÞ.

Þegi þv Freýia.
þic cann ec fvllgerva
Era þer vamma vant.

xxx. *LOKIUS CECINIT.*

Tace tu, Freyia!
Te novi pulchre.
Non eſt tibi nequitiarum penuria.

Ása

m) Lex adliterationis poſtularet legi: vegit reiþom. *n*) *At.* S. ef *ſi.* O.
o) *Síþar*, inepte. O. *) leikſtafi, *fallacias.* O. *p*) *hvg.* R. G.

29) Dupliciter hujus ſceleris auctor fuit Lokius: 1. quod conſilium jaculandi in Ballderum Hódo ſugeſſerat, et jaculum, quod ſolum funeſtum erat, ei monſtraverat. 2. quod, in mulierem giganteam transformatus, Ballderum ab inferis ſuo fletu revocare noluerat. *Edd. Snorr.* Fab. 43 et 45.

30) I. e. Quae tua opera illi evenerunt.

31) Oracula non edat, aut, pro vate ſe non gerat.

Ása oc Álfa,
Er her inni erv,
Hverr hefir þinn *q*) hórr verit.

Asorum *et* Alforum,
Qui hic intus sunt,
Quisque tuus adulter fuit.

xxxi. FREÝIA QVAÞ.

Flá er þer tvnga 32),
Hygg ec at þer *r*) fremr
s) Muni ogott vm gala.
Reiþir ro þer Æsir
Oc Ásynior.
Hryggr mvntv *t*) heim fara.

xxxi. *FREYIA CECINIT.*

32) *Fraudulenta est tibi lingua,*
Conjicio, fore, ut tibi porro
Nihil boni garriat.
Irati in te sunt Asi
Atque Asyniae.
Tristis discedes domum.

xxxii. LOKI QVAÞ.

Þegi þv Freýia
Þv ert fordæþa,
Oc meini blandin miöc.
u) Sítztv at *x*) bræþr þínom 33)
Siþo *y*) blíþ regin;

xxxii. *LOKIUS CECINIT.*

Tace tu, Freyia!
Tu es venefica,
Et peste imbuta multa.
Adversus 33) *fratrem tuum*
Veneficiis incitasti propitia numina;

X 2 Oc

q) Ita S. *hór* Ceteri.

r) frómir *boni* l. *praestantes.* O. inscite. *s*) Ita O. *myni.* G. *my*, lapsu scribae. R. S.

t) *um.* G. unde legendum fortasse, *heim um*, plenius et aptius in metro. *u*) *Sísto* O.

x) *broþr.* O. bröþer. R. *bræþir*, incitas. G. quando *þínom* erit Num. plural. *tuos necessarios.* Ceterum sciendum hunc Librum *ir* saepe pro *ur* scribere, vitiose.

y) blíþregin, una voce, S. O.

32) Dicit hanc linguae volubilitatem in ipsius Lokii malum evasuram. Et in sensu jungenda sunt *Flá þer*, non *Er þer.*

33) In loco re, et partim verbis, obscuro, duabus nempe hisce Strophis, hunc admittere sensum libuit, potius quam nullum; rationes, et alias expositiones, petas in Glossario Voc. *Sítztu*, *At*, et *Siþo.* Freyerus autem hic intelligitur; neque quicquam in se habet absurdi, Freyiam, vario ingenio praedítam mulierem, in hunc aliquando, per veneficia, Asorum iras excitavisse, quamquam nullum hujus vestigium in Historia est invenire.

Oc mundir þv þá Freyia 34) frata.

Et tum, credo, Freyia, 34) crepitum ventris edidiſti.

xxxiii. NIÖRÞR QVAÞ.

Þat er válítit 35),
Þótt ſer z) varþir 36)
(þ) Vers fái æ) hóff edr a) hvars 37).

Hitt er vndr, b) er áſſ ragr

Er her inn of kominn,
Oc hefir ſá bavrn of borit.

xxxiii. *NIÖRDUS CECINIT.*

35) Parum noxae habet,
Etſi 36) cuſtodes velamentorum
Sibi parent amaſium, vel 37) quemcunque.

Iſtud monſtri eſt ſimile, quod Deus pathicus

Huc intro advenit,
Atque is (quidem) liberos (aliquot) peperit.

xxxiv. LOKI QVAÞ.

Þegi þv Niörþr

xxxiv. *LOKIUS CECINIT.*

Tace Niörde

þv

z) Varþer varþir. S. inepte, quamquam *Vardkur* ſolum poſſet defendi, licet inſolens, et *amplexatrices* notare; et invenit ſane *G. Pauli* hanc lectionem in ſuis Libris, neque improbat. || *Varþir vers, Varþkur vers.* O. nempe poſterius ut varietatem adferre volens.

(þ) Verk, *opus* l. *officium.* S. *Unz* G. obſcure, et ad poëſin parum apte.

æ) foſſs, *torrentem* l. *impetum aquae* O. adliterationi repugnanter..

a) hvarſs, *refugium l. praeſidium.* O. G. quod non prorſus reprobem; fortaſſe tamen legendum *hvers*, et capiendum pro lebete, quo veneficia confecerit Freya.

b) at áſbragr, *quod Aſorum princeps.* O. improbe.

---

34) Tangitur deteſtabilis nequitia operationis Seidicae, de qua aliquid apud *Snorrium* in *Yngl. S.* cap. 7. conf. *Wazdælam*, de Liota venefica, cap. 24. item *Landn. b.* Edit. Hafn. pag. 194.

35) Ita *G.Pauli* reddit hanc Stropham. Sed poteſt et Senſus eſſe, *Non eſt mirum*, quem adſtruo in Gloſſario. Loquitur autem Niördus, ut Vanus, apud quos licitos fuiſſe vagos concubitus, haud ſecus ac inceſtas nuptias, haud eſt improbabile. conf. *Snorr. in Yngl. S.* cap. 4. ultimo.

36) *Mulieres* periphraſtice deſignantur; eſt et, ut in ſpecie *mulieres nuptas* intelligamus. *Ser varþir* conjungit *G. Pauli*, et intelligit *mulieres ſerico ornatas*, ſine omni, quod ſciam, auctoritate; quin tum potius *varþar* f. pl. legendum foret.

37) ɔ: Quocunque talem virum vulgo quaeſitum nomine libeat appellare. Interim reſpice Lect. var. *a*.

þv vart avſtr 38) heþan	*Tu eras* 38) *in orientem hinc*
c) Gils vm d) ſendr at goþom.	*Obſes miſſus a Diis;*
Hýmis meýiar havfdo	Hymeris *filiae utebantur*
Þic 39) at hlandtrogi	39) *Te pro lotii alveolo,*
Oc þer í mvnn migo.	*Atque tibi in os immejebant.*

xxxv. NIÖRÞR QVAÞ.	xxxv. *NIÖRDUS CECINIT.*
Sv eromc lícn	*Id eſt mihi ſolatium, (ejus incommodi)*
Er ec e) varc lángt heþan	*Cum eram longinque hinc*
Gíſl vm ſendr at goþom.	*Obſes miſſus a Diis;*
Þá ec mavg gat 40)	40) *Quod eum procreavi gnatum,*

X 3 þann

c) Ita R. hoc loco, at Vers ſeq. Str. 3. Gíſl. vide *Gloſſarium* in utraque voce. || *Gíſlom ſendr.* S. O. non abſurde, pro, *at gíſlom*

d) ſelldr *datus*, conjic. *G. Pauli*, ut uſitatum hac de re verbum; quamquam non damnet alterum. e) var. S.

38) Non *ex noſtro borea orientem verſus obſes miſſus*, ſed *in oriente obſes Diis datus*, ante quam hi boream attingerent, ut habet hiſtoria. *G. Pauli.* Sed mutavit deinde ſententiam, ut videbimus Not. ſeq. quod ego, ut Textus verbis magis coveniens, in verſione ſequi non dubitabam. Neque ſane *At* goþom pro *Goþum* ſimpliciter aut *Til goþa*, neque *Auſtr heþan*, pro *Auſtr frá*, *in oriente*, eſt ex Linguae noſtrae genio.

39) *Hymis meyiar* etc. Quando, quaenam, ubi, incertum, cum inter Vanos et Aſas, nec alibi degiſſe memoretur Niördus, niſi quatenus cum Schade Noatunis et Thrymheimi eum habitaſſe memorat *Edda*, quo tempore forte aliquid abominandi *Seidici* miniſterii in gigantidum gratiam obitum: a Vanis enim hoc veneficium, ut et Niördus, amantes omnia gratificantur, et Hymeri nomen vel late fumi poteſt, pro quovis gigante, vel Hymerus ille, cum quo Thoro res erat, alium habere cognominem. Niſi forte putandum, Freyum (Niördum, credo voluit ſcribere) ab Aſis aliquando cum ſorore Jötnis obſidem datum, cum orientem verſus ultra Elivagas Hymerus habitaret, docente *Hymisquida*, qua de re nihil habetur, nec facile inter hos populos ullum foedus. Admittit tamen haud invite hunc ſenſum particula *at.* quomodo τὸ *ſendr* ſatis commode adhibebitur, nullo memorato partium conventu, nec inter tam diſſitos admodum probabili, quemadmodum nec conventio aliqua inter gentes alioqui diſcordes impoſſibilis, perinde e. gr. atque inter Turcas et Chriſtianos. *G. Pauli.* Perilluſtr. *Suhmius* in marg. ſui Codicis hinc concludit, Gigantes interdum Diis in bello fuiſſe ſuperiores.

40) *þá*, pro *At*, *quod*, accipio, nam ſic interdum ſignificat. Ita evaneſcit difficultas, quae ex improbabili nativitate Freyeri in iſto Niördi apud jotnos obſidatu, poſſet moveri.

Þann er mangi fïar,
Oc Þiccir sá Ása jadarr.

Quem hominum nemo aversatur,
Et qui Asorum *censetur princeps.*

XXXVI. LOKI QVAÞ.

f) Hettv nv, Niörþr!
Hafþv *g*) á hófi þic.
Mvnca ec því leýna lengr.
Vid systor þinni
Gaztv slíkan mavg,
Oc *h*) þera 41) þó *i*) ono verr.

XXXVI. *LOKIUS CECINIT.*

Desine tandem, Niörde!
(Et) modum tibi statue.
Ego id non celabo ulterius;
Cum sorore tua
Genuisti talem filium,
Neque tamen 41) *pro spe te deteriorem.*

XXXVII. TÝR QVAÞ.

Freyr er beztr
Allra ballriþa 42)
Ása gavrþom í.
Meý 43) han ne *k*) grætir
Ne mans kono
Oc leýsir or *l*) havptom hvern.

XXXVII. *TYRUS CECINIT.*

Freyerus *est optimus*
Omnium 42) *potentium equitum*
Asorum *in aedibus:*
43) *Virgini ille fletum non facessit*
Neque mulieri cum viro nuptae,
Et exsolvit vinculis quemque.

XXXVIII.

f) hættu. S. G. g) þic *í* hófi. O. usitatius.

h) Forte, pro, þ*at era*, sicut þ*atz* pro þ*at es*, *Sás* pro *sá es*, et *Lopzki* pro *Loptr es eigi* supra. Sensus: *Neque tamen id est spe deterius* ɔ: Nihil melius sperandum erat de homine Vano. || þ*ero* þ*á* vitiose. S.

i) óno legit *G. Pauli Öno* est in O. et Al. apud Eundem, quod illi Gentile nomen est, i. e. mulieris Vanae.

k) grætr, *flet.* absurde. O. S. *l*) *haupt*, suspecte. S.

41) Fáir verþa föþrbetríngar, *pauci existunt patre meliores.* Paroemina.

42) Vere hoc epithetum (*Ballriþar*) omnibus competebat Diis, quotidie per pontem *Bifrost*, et amnes profundos equitantibus, et praeterea aliter atque aliter vectis. *G. Pauli.* Potest tamen *Riþi* esse *Princeps*, ab eminenti dignitate sic dictus, nam *at ríþa* proprie est *in sublimi versari.*

43) Freyeri liberalitas et clementia laudatur, grata virginibus, quorum sponsos, et mulieribus nuptis,

XXXVIII. LOKI QVAÞ.

Þegi þv Týr,
Þv kvnnir aldregi
Bera *m*) tilt 44) meþ tveim.
Handar ennar hægri
Mvn ec hinnar geta,
Er þer ſleit Fenrir 45) frá.

XXXVIII. *LOKIUS CECINIT.*

Tace, Tyre!
Tu ſciſti numquam
44) *Litem inter duos componere.*
Manus dextrae
Mentionem iſtius faciam,
Quam tibi 45) Fenrer *morſu abrupit.*

XXXIX. TÝR QVAÞ.

Handar em ec vanr
Enn þv *n*) hróþrs vitnis 46);
o) Bavl er beggia þrá.
Ulfgi hefir oc vel,
Er í bavndom ſcal
Bíþa ragna ravcrs.

XXXIX. *TYRUS CECINIT.*

Manus ego ſum expers,
At tu 46) *honeſtae famae*;
Calamitoſa eſt utriusque orbitas.
Neque cum Lupo bene agitur,
Quem in vinculis oportet
Deorum exſpectare interitum.

XL.

m) *Tylt.* O. *Titt*, adfert *G. Pauli*, ex chartaceo Exemplari, ut ait, haut ſpernendo; quod ille reddit *crebro* l. *celeri motu:* mihi autem valet *gratiam* l. *amicitiam*, quando τὸ *Bera* foret *Conſtituere*; et haec Lectio fortean ſit optima.

n) Hroþvitnis, *Lupo vaſtatore*, ſc. orbus. *G. Pauli* ex conjectura.

o) Forte, baull *vehemens*, nam duo iſta Subſtantiva orationem faciunt inſolentem, et ſenſum minus liquidum.

tis, quorum maritos et filios, bello captos, ſervare et in libertatem reſtituere conſveviſſe eum, hinc probabiliter colligitur. Atque hinc fortaſſe *Freyeri* i. e. *Liberatoris* cognomen meruit, cum alias *Yngvius* vocaretur.

44) De Tyro *Edda Snorr.* Fab. XXIII. Han er *ecki* Kallaþr *ſættir manna* i. e. *Non cluet reconciliator* l. *arbiter hominum.* Unde hanc Strophan qualiter cunque ſum interpretatus, cum de ſenſu vocis *Tilt* nihil certum ſciam, et res ad meras redeat conjecturas, viſendas in *Gloſſario.*

45) I. e. Lupus, Lokii filius, alias *Fenris úlfr.* Rem tangit Prologus Odae noſtrae, copioſius autem ennarrat *Snorrius*, Edd. Fab. 29.

46) Nullam cauſam video, quam ob rem hunc ſenſum improbet *G. Pauli*, cum flagitia Lokii ex hac Oda, et paſſim alicunde nota ſint. Quod autem ſi per *Vitnis* Lupum intelligere debeamus, poterimus, ſine ulla vi textui illata, *Hródrs vitnis* exponere, *Inclyto Lupo* l. *Celebri, Famoſo.* ſic Thorus in *Hymisquida* appellatur *Hróþrs andſkoti*, *Inclytus adverſarius.*

XL. LOKI QVAÞ.

Þegi þv Týr
Þat varþ þinni cono,
At hon átti mavg viþ mer.
Avln ne *p*) penníng
Hafþir þv þeſſ aldregi
Vanrettis *q*) veſall.

XL. *LOKIUS CECINIT.*

Tace tu, Tyre!
Id (*culpae*) *evenit tuae uxori*,
Ut ex me filium pareret;
Ulnam (*panni unam*) *aut nummum*
Tu ob iſtum obtinuiſti numquam
Injuriam miſer.

XLI. FREYR QVAÞ.

Ulf ſe ec liggia
Ár óſi for 47)
Unz rivfaz regin.
Þuí *r*) mvndo næz,
Nema þv nv þegir,
Bvndinn bavlva ſmiþr.

XLI. *FREYERUS CECINIT.*

Lupum video jacere (*jaciturum*)
47) *Amnis ante oſtium*
Donec diſſolvantur numina.
Ad eundem modum eris peniſſime,
Niſi tu nunc taceas,
Vinctus, malorum architecte.

XLII. LOKI QVAÞ.

Gvlli keypta 48)
Leztv Gýmis dóttvr,
Oc ſelder þitt ſva ſverþ 49).
En er Múspells synir
Ríþa *s*) myrcviþ yfir

XLII. *LOKIUS CECINIT.*

48) *Auro mercatus es*
Gymeris *filiam*,
Atque 49) *ita tuum alienaſti enſem*
Verum ubi Muspelli filii
Vehuntur per ſylvam nigram,

Veizta

p) peníng. O. *q*) veſæll. O. *r*) mando. S. *s*) myrc viþ, diviſim. R.

47) In inſula videlicet amnis Amſvartnir. *G. Pauli.*

48) Exprobrat illi imparitatem conjugii cum Gerda. Notetur ſimul antiquitas moris, quo ſponſa emebatur auro l. pecunia a marito data, nam alias legitimum aut validum, poſterioribus utique temporibus, non cenſebatur conjugium, ut docui in *Gloſſario Niáls-ſagae*, voce *Kvanarmundr.* Venit nunc in mentem *Aureorum malorum*, quae Gerdae offeruntur in *Skirnisför*, quae *Mala* fortaſſe fuerunt auri maſſae in pomorum ſpeciem formatae, et probabiliter indigantur nomine *Auri* hujus Sponſalitii.

49) Hinc patet *Enſem* illum non utendum datum eſſe Skirneri ſed poſſidendum, tanquam mercedem legationis ad Gerdam: quod ambigue relatum in *Skirnisför.*

Veizta 50) þv þá vefall hve þv vegr.

50) *Nefcis tum, infelix, quo pugnes (telo).*

XLIII. BEYGGVIR QVAÞ.

Veiztv ef ec *t*) öþli ættac
Sem *u*) INGUNAR FREYR,
Oc *x*) fva fælict fetr.
Mergi fmæra *y*) mvlda ec
z) Þá meincráco 51),
Oc lemþa alla í liþo.

XII. *BEYGGVER CECINIT.*

Scias, fi genere natus effem
Quo JUVENIS FREYERUS,
Et tam fplendida uterer fede.
Medulla minutius contunderem
Diram iftam 51) *cornicem,*
Et comminuerem omnem articulatim.

XLV. LOKI QVAÞ.

Hvat er þat (þ) iþ litla
Er ec *æ*) þat *a*) lavggra *) fec.

XLV. *LOKIUS CECINIT.*

Quid eft pufillum iftuc,
*Quod ego *) fe inclinare (ligurire) video,*

Oc

t) *æþli.* O.

u) *ingunnar.* O. et omnes Libri hanc vocem ab *i* ordiuntur, non *y*. *x*) *fva*, ignor. S.

y) *Mavlþa* R. *Mulþa.* O. inepte Uterque, dum þ pro *d* afpero adhibent.

z) þína, *Te*, memini alicubi legere. (þ) iþ, omitt. S.

æ) þer, *tibi.* G O. contra Contextum. Quin etiam τὸ *þat* in Textu abundat, aut faltem fenfum parum aptum fuppeditat, hunc nempe, fi fideliter interpretari velimus: *Cum* l. *fiquidem ego iftud fe incl.* etc. Quamobrem reponendum putem, *þar* iftic.

a) Ita, ex compendiaria Membr. R. fcriptione, cum aliis fimilibus abbreviationum figlis collata, legere non dubito, adftipulantibus quadam tenus G et O. qui praeferunt, *lavgra.* || *Lauggva* S. et *G. Pauli.* quod huic eft Adverbium, *perfpicue.* ego pro Verbo capio in *Gloffar.*

50) *Majus etiam incommodum ex amiffione enfis* (hujus) *fentiet* Freyerus, *cum Mufpelli, nati belligerant. Edd. Snorr.* Fab. 32.

51) Species pro genere, ficut dici folet; þad fezt ecki *fugl kráka:* et avis pro homine, metaphora. *G. Pauli.* Cornix eft litigiofa et petulans avis, atque adeo ejus nomen per fe recte in Lokium congruit. *G. Pauli* ait apparere, Beygverum haec fubmiffius ad folum Freyerum loqui; id autem concludit ex lectione a femet ficta, fub lit. c. notanda, item e verbo *klaka fufurrare, pipire*, quod avium eft; Vers. feq. ult.

*) De fenfu hujus et Seq. Strophae fufius difquiritur in *Gloffario* Voc. *Lauggra*, *Snapi*, et *Snapvífs.*

Oc *b*) ſnapvíſt ſnapir?

At eyrom Freýs
Mandv æ vera 52),
Oc vnd *c*) qvernom klaca.

xlvi. BEYGGVIR QVAÞ.

Beyggvir ec heiti,
En mic bráþan 53) qveþa
Goþ avll oc gvmar.
Þvi em ec her *d*) hróþvgr 54),
At drecca *e*) Hropts megir
Allir avl ſaman.

xlvii. LOKI QVAÞ.

Þegi þv *f*) Byggvir!
Þv kvnner aldregi 55)
Deila *g*) meþ mönnom mat.

Quodque catillandi gnarum carpit edulium minutias?

52) *Ad aures* Freyeri
Credo te ſemper haerere,
Et ſub molis ſuſurrare (glocire).

xlvi. *BEYGGVER CECINIT.*

Beyggver *nominor,*
Sed me 53) *promtum dicunt*
Dii omnes atque homines.
54) *Eo hic ſum alacer,*
Quod potant Hropti *neceſſarii*
Omnes cereviſiam una.

xlvii. *LOKIUS CECINIT.*

Tace tu, Byggver!
55) *Tu ſciſti nunquam*
Dispertiri inter homines cibum:

Oc

b) Incertum an cum *a* duro ſit legendum, ſnápivſt.

c) *Kvern um.* O. in Num. Sing. et *um* *παρέλκει.* || *Kverkom*, infra *mentum*, conjic. *G. Pauli.* Item, Um, *circa* ante pro *Und;* videtur tamen ei hoc ipſum *Und* etiam *circa* denotare poſſe, et in eam rem allegat *Þrymsquidam* xv. 9. ſed jure de eo ſenſu ambigitur, donec plura accedant documenta. *d*) Ita R. at Ceteri, *Hróþigr*,

e) *Hropts*, male omitt. O. deinde *Megom* obtrudit, pro *megir*.

f) *Beygver*. S. O. *g*) mat meþ mönnom. O.

---

52) Exprobrat illi calumniandi libidinem, et ſervilem conditionem, nam *Molere* ſervilis, ancillarum certe, erat labor. Vid. *Grotto-ſöng* et *Helga Qvida Hundings-b.* 2.

53) *Animis*, *audacia*, l. *lingua*, poſſumus ſubaudire.

54) Q. d. *Ne in hilaritate Deorum conviviali triſtem me praebeam*, aut etiam *ob Deorum praeſentiam qua tutus ſum ab injuriis.*

55) Adeo Byggver cocus fuit aut promus-condus, ſed eam provinciam imperite et inique adminiſtrabat.

Oc þic í fletz' *h*) ſtrá

Finna ne mátto,

Þá er vágo verar.

Et te in grabatuli ſtrato (abſconditum)

Invenire nequibant,

Cum dimicabant viri.

XLVIII. HEIMDALLR QVAÞ.

Avlr ertv Loki

Sva at þv er *i*) avrviti,

Hví ne *k*) leztaþv 56) Loki?

Þvíat ofdryccia

Veldr alda hveim

Er ſína mælgi ne manaþ.

LXVIII. *HEIMDALLUS CECINIT.*

Temulentus es, Loki!

Ita ut ſis demens;

Quidni ſegneſcis 56), Loki?

Nam temulentia

Cauſa eſt mortalium cuique,

Suum ut multiloquium non recordetur.

XLIX. LOKI QVAÞ.

Þegi þv Heimdallr!

Þer var í ardaga

Iþ lióta líf vm lagit.

Avrgo 57) baci

Þv mvnt æ vera,

Oc vaca vörþr goþa.

XLIX. *LOKIUS CECINIT.*

Tace tu, Heimdalle!

Tibi fuit in principio dierum

Foeda illa vita forte deſtinata:

57) *Udo dorſo*

Tu eris ſemper,

Et vigilabis cuſtos Deorum.

h) *ſtrám*, conjicit *G Pauli*, quoniam ita loquatur Ullſerkus apud Snorrium. Idem Stroph. ſeq. τὸ *ne* excludendum ſuſpicatur "niſi forte (inquit) ne ibi quidem invenire licebat." || *Fleſtra ſtrá Fima*. O. depravate.

i) orvti. R. forte, pro *or-vitki*, quod eſt in G.

k) Ita R. et G. *Lezcaþo*. S. *Lezc*, *Letſt G. Pauli*, incertum, an cum ſuffixa negatione *a*.

56) Ad potandum ſcilicet, atque rixandum.

57) Exprobrat Lokius Heimdallo ſtationem aëris injuriis expoſitam, quibus ſaepe tergum quam facies libentius obvertitur. *G. Pauli*.

L. SKAÞI QVAÞ.

l) Lætt er þer Loki,
m) Mvnnattv *n*) lengi ſva
Leica lavſom hala 58).
þuíat þic á hiörvi 59) ſcolo
Ins hrímcalda magar
Görnom binda goþ.

L. *SCHADEA CECINIT.*

Alacer es, Loki!
Haud tu ita diu
58) *Ludes libera cauda:*
Nam te 59) *ſupra muricem*
Gelidi illius gnati (*tui*)
Chordis (*inteſtinis*) *vincient Dii.*

LI. LOKI QVAÞ.

Veiztv ef mic á hiörvi ſcolo
Ens hrímcaldá magar
Görnom binda god.
Fyrſtr oc *o*) öfztr 60)
Var ec at at fiörlagi,
þars ver á Þiaza 61) þriſom.

LI. *LOKIUS CECINIT.*

Tenes, ſi me ſupra muricem
Gelidi illius gnati
Chordis vinciant numina,
Primus et 60) *ſaeviſſimus*
Fui ad perniciem,
Ubi nos 61) Thiassio *manus intulimus.*

LII.

l) *Lett.* S. O. *commodum tibi eſt*, garrire ſc. *ex facili garris.*
m) Sic R. et G. quod advertendum. *Manattu*, *Munattu.* S. O. *n*) ſva lengi. O.
o) æfſtr. O. S.

58) A canibus ductum, (Quorum, ad alienas domos crebrius ventitantium, caudis imponitur furca lignea; quod illi in contumeliam accipientes, et præterea doloris ſenſu probabiliter moti, quam ocysſime ad ſuas recurrunt domus. dicuntur autem tales *Halaklyſtir hundar* i. e. *Canes caudas furcati* l. *cum caudis furciferis.* Hinc phraſis: At hlaupa ſem halaklyſtr hvndr, *cum contumelia curſim ſe abripere.* G. M.) et pluribus animalibus, quae caudam aliquo modo adſtrictam minus movere atque erigere poſſunt. *G. Pauli.* Canes indignabundi caudam crebro movent, dicit ergo *Schadea* cohibitum iri Lokio caninam iſtam mordendi libidinem ſ. conviciandi licentiam.

59) *A hiörvi*, Non ſupra gladii aciem quidem, ſed tamen ſupra petras acutas. Sed et forte hic (*Hiörr*) nomen loci. *G. Pauli* De ſupplicio Lokii *Edda Snorr.* Fab. 47. Sed forte *Schadea* revera intellexerit *gladium*, ſupra cujus aciem conſtrictus Lokius, lento ſupplicio excruciandus eſſet, quamvis haec res ad exſecutionem non venerit.

60) Ita reddit *G. Pauli.* Non tamen abſurde redditur, *Ultimus;* ut glorietur *Lokius* primum ſe et ultimum, i. e. auctorem et conſummatorem, fuiſſe in nece Thiaſſi.

61) Patri *Schadeae*, cujus caedem et caedis occaſionem narrat *Edda Snorr.* Fab. 51 et 52.

LII. SKAÞI QVAÞ.

Veiztv ef fyrſtr oc öfztr
Vartv at fiörlagi,
Þá er er á ÞIAZA Þrifod.
Frá minom veom
Oc p) vavgnom ſcolo
Þer æ kavld ráþ 62) coma.

LII. *SCHADEA CECINIT.*

Tenes, ſi primus et ſaeviſſimus
Eras ad perniciem,
Cum vos THIASSIO *intuliſtis manus.*
A meis domiciliis
Et fundis, faxo,
Tibi ſemper 62) *frigida conſilia veniant.*

LIII. LOKI QVAÞ.

Lettari í málom vartv
Viþ LAVFEÝIAR SON,
Þá er Þv letz mer á bed Þinn boþit.
Getiþ verÞr ofs ſlics,
Ef ver giörva ſcolom
Telia q) vömmin vár.

Þá gecc r) BEÝLA fram oc byrladi LOKA í hrímcalci 63) miöþ. oc mælti.

LIII. *LOKIUS CECINIT.*

Lenior in ſermonibus eras
Erga LÖFEYIAE *filium,*
Cum me in tuum invitabas thorum;

Talis negotii nobis incidit mentio,
Si nos accurate oportet
Commemorare noſtra flagitia.

Tum procedens BEYLA LOKIO *medum in* 63) *argenteo propinavit calice, et (ſic) profata eſt.*

p) vángom. O. q) Vammin. O. S.

r) Ita G. et O. in R. vacat nomen, adpoſita tamen omiſſionis nota. *Sif.* S. improbe ſine dubio.

62) I. e. Perniciofa, exitialia. Charientiſinus.

63) Haec interpretatio vocis *Hrímcalcr* auctorem habet *G. Pauli*, ad *Skírnis-för* XXXVII. 2. quamquam ei tum accedere dubitabam; neque obſtat quod mox in altera proſa ſubſequitur, *Calicem* hunc fuiſſe *Cornu;* nam potuit *Cornu* iſtud argento eſſe exornatum. Advertere autem debemus modò, *Kalc* et *Horn* pro Synonymis ab Auctore uſurpari.

LIV.

Heill ver þv nv Loki
Oc tac viþ hrímcalci
Fvllom forns miaþar:
s) Heldr þv hanc eina 64)
Látir, meþ Ása ſonom
t) Vammalauſom, vera.

Han tóc viþ horni. ok dracc af *) ok qvaþ.

LIV.

Ave nunc, Loki!
Et accipe argenteum calicem
Plenum vetuſti medi:
Quo magis 64) *illam ſolam*
Sinas, *inter* Asorum *genus*
Inculpatum, *eſſe intactam.*

Ille cornu acceptum exhauſit, *et cecinit.*

LV.

u) Ein þv værir 65),
Ef þv ſva verir
Vavr oc gravm at veri 66).
Einn ec veit
Sva at ec vita þicciomc
Hór oc af 67) Hlórriþa,

Oc var *x*) þat *y*) ſeá inn lævíſi Loki.

LV.

Sola tu fores 65),
Si adeo eſſes
Cauta et ſevera 66) *circa maritum.*
Unum ſcio,
Ita ut ſcire ſim perſvaſus,
Adulterum (*Rivalem*) 67) *etiam* Hlorridii;

Atque is erat callidus ille Lokius.

LVI.

s) Sic Libri omnes, non, *Heldr enn*, quod venire cuiquam in mentem poſſet, quaſi illum incitaret Beyla ad maledicendum etiam *Siviae* conf x. 4. et xi. 4.

t) *Vammalauſa*, aut *Vammalauſa um*, *inculpatam*, quum ceteros jam fuiſſet criminatus. *G. Pauli.* ex conjectura praeter juſtam cauſam. *) ok qvaþ, omitt. R. G. O.

u) Enn *aſt* G. minus apte. *x*) þar *ibi.* O. G. *y*) ſic S. *ſá*, Reliqui.

64) Hoc loquitur oculos aut digitum in *Siviam* Thori uxorem intendens; et cum eodem geſtu capienda ſunt verba Lokii Vers. ſeq.

65) ſc. *quam intactam linqverem*, ſ. *cui nihil probri dicerem.* Et id vult, hanc inter omnes Aſynias ad caſtam proximae accedere, non planè tamen caſtam eſſe.

66) Hoc eſt, in fide conjugali ſervanda. Quod autem ſi *Ver* accipiatur, de *Viro quovis alieno*, ſenſus fuerit: *Sedula cuſtos pudicitiae*, *et ſaeva erga alios eam ſollicitare adfectantes.*

67) Particula *ok* ſententiam intendit.; quaſi mirum quiddam et incredibile ſit, quod non modò cetero-

LVI. BEÝLA QVAÞ.

Fiavll avll sciálfa.
Hygg ec á för vera
Heiman 68) Hlórriþa.
Han z) ræþr ró (þ) 69)
Þeim er æ) rægir her
God avll oc guma.

LVI. *BEYLA CECINIT.*

Montes omnes tremunt;
Credo iter pergere (huc)
68) *A domo* Hlorridium:
Ille 69) *quietum reddit eum,*
Qui hic contumeliis onerat
Deos omnes atque homines.

LVII. LOKI QVAÞ.

Þegi þv Beyla!
Þv ert Byggvis 70) qvæn,
Oc meini 71) blandin miöc.
Okynian meira
Coma meþ Ása sonom,
Avll ertv a) deigia dritin 72).
Þá com Þórr at. oc qvaþ.

LVII. *LOKIUS CECINIT.*

Tace tu, Beyla!
Tu es Byggveri 70) *conjux,*
Et 71) *malo conflata multo;*
Monstrum foedius
Non extitit inter Asorum filios,
Ancilla es usque conspurcata 72).
Tum Thorus *superveniens cecinit.*

LVIII.

z) ræþir *loquitur*. O. G. ex lectione minus, ut puto, recta compendiariae notae in Membrana.
(þ) Vocula seq. *þeim* Stropham claudit S.
æ) Sic S. *röger*. R. hoc more ö pro æ haud raro praeferens
a) *dreya*. S. obscure. *Deigio*, in Ablativo, conjic. *G. Pauli.*

terorum Deorum, sed Thori etiam, praeter ceteros Deos irritabilis et saevi, thalamum contaminare ausus sit. *G. Pauli* aliam dedit interpretationem in quatuor hasce Strophas, proponendam in *Glossario* Voce *Hör.*

68) Nihil impedit, quin *Heiman* sic interpretemur, non *Domum*, cum *G. Pauli*, adversus loquendi consuetudinem. Nempe Thorus, ex Oriente (Vid. Prooemium) domum reversus, comperiens Asos apud Ægerem convivari, iter ad eos properavit studio videndi quid agereter Quod autem Idem *G. Pauli* suspicatur, istud *heiman* esse adjectivum, id, mihi utique, minime sit probabile; dedisset sensum aliquem isti adjectivo, et saltem Nominativum ejus nobis ostendisset.

69) Cum sensus hujus Strophae in propatulo satis sit positus, mira tamen et partim minus cohaerentia super voce *Ró* commentus est *G. Pauli*, inserenda Glossario in hac voce.

70) Servi, sine dubio, atque adeo ipsa serva, cujus verba nihil habere debent auctoritatis. Aliàs potest de conjugio praemisisse, quò acerbius deinde Stupra objiciat Stroph. ult.

71) *G. Pauli* suprà ad XXXII. 2. intelligit hoc de arte venefica, quam forte *Beyla* à *Freyia* didicerit.

72) Forte Seidicis inquinationibus. *G. Pauli.* Aut etiam, stupris. Ignotam hodie vocem *Deigia* illustrare conor in *Glossario.*

LVIII.

Þegi þv *l*) ravg vettr 73)!
Þer ſcal minn þrvdhamarr 74)
c) *Miöllnir* mál *d*) fvr nema.
Herþa klett 75) *e*) drep ec
Þer hálſi *f*) af.
Oc verþr þá þino fiörvi vm farit.

LVIII.

Tace tu 73) *impura animans!*
Tibi meus 74) *vehemens malleus*
Comminuens *loquentiam demet.*
75) *Humerorum ſcopulum*
Tibi decutio a cervicibus,
Atque tum vita tibi interimitur.

LIX. LOKI QVAÞ.

JARÞAR *g*) bvrr
h) Er her nv inn kominn.
i) Hví þraſir þv ſva ÞÓRR?
Enn *k*) þá þorir þv ecci,
Er þv ſcalt viþ ULFINN vega.

Oc ſvelgr han 76) allan SIGEAVÞR.

LIX. *LOKIUS CECINIT.*

TELLURIS *gnatus*
Huc jam intro advenit:
Quid adeo fremis THORE?
Sed tum audes nihil,
Cum adverſus LUPUM *tibi eſt dimicandum*

Atque ille 66) *totum glutit* PRAELIORUM PATREM.

LX.

b) Ita diviſim. R. unice recte. Junctim, *Ravgvetur*, et *Raugvættr*. O. G. S.
c) *Miölnir*. G. *Miollni* S. ſuſpecte. *d*) *fyr*. S. *for*. G. *fornema*, junctim. O. non male.
e) *rep*, mendoſe. O. *f*) *frá*. S. *g*) *burr*, excidit in R.
h) *Er her*, claudit Stropham praeced. in S. *i*) *Því* S.
k) *Þú Þorir eigi*. S. languidius. *Þá*, etiam obeſt in O.

73) *Raug vettr*, ad verbum, *mollis* l. *effeminata ſubſtantia;* aptum convicium in Lokium, muliebria paſſum, ut videre eſt ſupra XXIII. 6. 7. 8. et XXXIV. 4. 6.

74) *Þruþhamar* malleus bellicus; nam *þrúdr* erat Valkyria. *G. Pauli.* Non arbitror: nam ita Odinus *þrúþr*, et Thorus *þrúþvgr áſs* denominarentur ab eadem Valkyria, quod non eſt probabile, neque dignum majeſtate tantorum numinum, cum praeſertim *Thruda* illa numeretur inter miniſtras Odini, in *Grimnismálom*.

75) Periphraſis *capitis*, in *Edda*, quod meminerim non exſtans. Ratio forſan eſt, quod *ſcopuli* inſtar ex *humeris* adſurgat l. emineat.

76) Id eſt, ſolidum corpus, una transvoratione, Quo ſimul immanis vaſtitas hujus belluae oſtentatur.

LX. ÞÓRR QVAÞ.

Þegi þv r. v. *etc.*
Upp 77) ec þer verp
Oc á *auſtr vegá*
l) Síþan þic mangi ſer.

LX. *THORUS CECINIT.*

Tace tu i. a. etc,
77) *Sublimem te jacio*
Atque in orientis plagas:
Deinde nemo te hominum adſpicit.

LXI. LOKI QVAÞ.

Auſtrförvm 78) þínom
Scaltv aldregi
Segia ſeggiom frá.
m) Sízt í hanſca þvmlvngi

Hnvcþir þv einheri 79)
Oc *n*) þóttiſca 80) þv þá Þórr vera.

LXI. *LOKIUS CECINIT.*

78) *Itinera tua orientalia*
Nolito unquam
Mortalibus memorare.
Poſtquam in chirothecae pollicari tegillo
Incurvus cubaſti, 79) *monomache.*
Et tum 80) *diſſimulaſti* Thorum *te eſſe.*

LXII. ÞÓRR QVAÞ.

Þegi þv ravg vettr *etc.*
Hendi inni högri

LXII. *THORUS CECINIT.*

Tace tu i. a. etc.
Manu illa dextera

Z Drep

l) *Ser þ c mangi ſíþan.* O. numeris haud illepidis. *m*) *Síz.* S.

n) Ita S. *þóttis.* G. et O. mendoſe, neque plus exſtat in R. nam duae ultimae literae, *ca*, ſunt abraſae. Sed idem Liber perſpicue praefert *þóttiſca* in *Harbarz-Lióþom*, ubi eadem haec Stropha occurrit.

77) H. c. In ſublime te rapiam, et procul in ventos abjiciam.

78) Illatam *orientis* mentionem detorquet argute in opprobrium Thori; ſignificat autem negotium ejus cum *Utgarda-Lokio*, quod copioſe narrat *Edda Snorr.* Fabb. 38. et 41.

79) *Einheri*, Detrahitur hic per contemtum divinitatis axioma. *G. Pauli.*

80) Prae formidine ſcilicet. Sed poteſt et ſenſus eſſe: Adeo omne animi robur te deſeruerat, ut ne ſcires quidem ipſe Thorum te eſſe.

Drep ec þic o) Hrvngnis bana 81),
Sva at þer p) brotnar beina hvat.

Ferio te 81) Hrungneris *peremtore,*
Ita ut tibi comminuatur offium quodque.

LXIII. LOKI QVAÞ.

Lifa ætla ec mer
Lángan aldr
þóttv q) hætir hamrí mer.
Scarpar r) álar 82) s) [þótto t) þer — u) Scrýmis vera,
Oc máttira þv þá nesti ná,
Oc x) svaltz þv þá 83) hvngri heill.

LXIII. *LOKIUS CECINIT.*

Victurum me decrevi
Longam aetatem
Etsi mihi intermineris malleo.
82) *Aspera lora visa sunt tibi*
Scrymeris *esse,*
Neque tum quibas viaticum nancisci,
Atque esuriebas (peribas) illic fame
83) *sanus et valens.*

LXIV. ÞÓRR QVAÞ.

Þegi þv r. v. þ *etc.*
Hrvngnis bani
Mvn þer í hel coma
Fyr nágrindr neþan.

LXIV. *THORUS CECINIT.*

Tace tu i. a. etc.
Hrungneris *occisor*
Te in orcum detrudet
Subter mortuorum fores cratitios (clathra).

LXV.

o) *Hrvgnis*, vulgate euphoniae causa. G. O.
p) *brotna.* O. eleganter, dum Singularem distributivum jungit plurali.
q) Sic S. non enim *bættir*, quod alias legere memini. *H itir.* G. O. S. r) *ólar.* G. O.
s) *þótti*, in singulari, non sine exemplo. O. t) Voculam ad seq. Stroph. rejicit. S.
u) *Skrumirs*, non inepte forsan; nisi illud *r* ante *s* extrudendum est. O. *Scrimnis, Skrymnis*, vulgari corruptela. S. G. x) *Svalltu*, bene. O. *Svallzu*, male S.

81) *Hrúngnis bana*, de malleo intelligendum, quod et Stropha sequens ostendit, et narratio Eddica (Fab. 55.) de hac caede docet. Duplex ablativus instrumenti. *G. Pauli.*

82) H. e. aut inflexibilia aut valide nodis adstricta. conf. *Edd. Snor.* Fabb. 38. et 42.

83) Quo ipso acerbior erat fames. *G. Pauli* τὸ *Heill* facit Hypallagen pro *heilo* sc. *húngri:* Sed expressisset ille Latine hanc suam Hypallagen. Super duplici interpretatione τȣ̃ *Svaltz* þv, consulas *Glossarium.*

LVX. LOKI QVAÞ.

Kvad ec fvr Ásom
Kvaþ ec fvr ASA SONOM 84)
y) þaz mic hvatti hvgr.
En fvr þèr einom
Mvn ec vt gánga;
z) þuí at ec veit at þv vegr 85).

LXIV.

Avl giörþir þv ÆGIR 86),
En þv aldri mvnt
(þ) Síþan fvmbl vm giöra.
Eiga þín avll 87),
Er her inni er,
Leiki yfir logi
Oc brenni þer á baki 88).

Enn eptir þetta falz LOKI í FRÁNÁNGRS FORSI í lax líki. þar tóco ÆSIR hann. Han var bvn-

LVX. *LOKIUS CECINIT.*

Cecini coram ASIS,
Cecini coram 84) ASORUM FILIIS,
Id, quod me impulit animus.
At tibi uni cedens
Foras exibo,
Nam fcio 85) *te pugnaturum.*

LXVI.

86) *Convivium fecifti,* ÆGER,
Sed tibi numquam continget
Pofthac fympofium inftruere.
87) *Habentia tua cuncta*
Quae hic intus eft,
(Eam) fuper infultet flamma,
Et 88) *deflagret tibi in dorfo.*

Ceterum poft haec LOKIUS *falmonis formam indutus, in cataracte* FRANANGRENSI *delituit. Ibi* ASI *eum*

 dinn

y) *Þars ubi,* aut *quandoquidem.* G. O. z) *Þuí ec.* O. et fane alterutrum *At* non male abeffet.
(þ) Segia feggiom frá, *hominibus de ejus exitu referre.* S.

84) Bis idem dicit, nam *Afa fynir* Graeco more ufurpari folent pro ipfis Afis: hoc loco *plebs Aforum* intelligenda fit; nifi forte *Alfom* pro *Afom* hic fit reponendum, qvod et E habet. cf. Prooem. item 11. et fæpius.

85) Videtur latenter omnes Afos ceteros pro imbellibus reprehendere. Sed poteft et effe convicium in Thorum, tanquam pacis facrofanctae foedera prae iracundiae impetu facile violaturum. conf. *Völo-fpá* xxv.

86) Maledictis in omnes Afos cumulum imponit dira in hofpitem ipfum exfecratio.

87). *Eiga þín aull — leiki yfir logi,* oc brenni þer *á baci.* Prius anomalως dicitur per antiptofin, idque ob pofterius diverfum cafum requirens G. *Pauli.* Poterat dicere *eigo þína alla:* fed locutio f. constructio eft figurata Graeciffans.

88) Utrum τὸ *Brenni* ad *Eiga*, an vero ad *Logi* referendum fit, cremandi fignificatu, certum non habeo, prius tamen malo, ut figuratius et fignificantius. Imprecatur autem ei, ut fuae posfeffionis incendio ipfe vivus obruatur l. fepeliatur.

dinn með þaγrmom ſonar e) ſíns Nara. en Narfi ſonr hans varð at vargi. 89). Scaþi tóc eitrorm oc feſti upp yfir annlit Loca. dravp þar or eitr. Sigýn kona Loca ſat þar. oc helt a) munnlavg vndir eitriþ. *) Enn er munnlavgin var fvll bar hon vt eitriþ. en meþan dravp eitriþ á Loka b). Þá kiptiz han ſva hart viþ, at c) þaþan af ſcalf jörþ avll d). þat 90) erv nv kallaþir e) landſciálftar.

ceperunt et vinxerunt inteſtinis (ilibus) filii ſui Narii: filius autem (alter) Narfius in lupum converſus eſt 89). Schadea anguem attulit, et ſuſpendit ſupra faciem Lokio; inde autem cadebat venenum. Adſedit Sigynia uxor Lokii, et pelvi ſuſcepit venenum, atque ubi oppleta erat pelvis, id extulit foras; interea autem cadebat venenum in Lokium. Tum ille tam vehementi corporis agitatione corripiebatur, [ut inde tota terra contremiſceret. Id 90) hodie apellantur Terraemotus.

e) *ſins*, male abeſt ab R. O. G. a) Mundlaug. S. *) *Enn* uſque ad *Meþan*, omitt. O.
b) at hon ſteipti ur, *dum effundebat*, hic add. O. c) *þaþan af*, exclud. O.
d) þaþan erv, *inde* etc. O.
l) *landſciavtar* l. *landſciaptar*. R. mendoſe et ambigue. *Jarþſkealftar*. S.

89) *Ab Aſis*, ſcilicet, *et Narium fratrem diſcerpſit. Edda Snorr* Fab. 47. quae omnia haec narrat accuratius.

90) Conſtructio haec videri poteſt inſolentior; ſed ita factum eſt de induſtria, ad exprimendum idiotiſmum Textus, qui accedit quodam modo ad Syntheſin Figuram, *þat eru kallaþir — ſkiálftar*, pro, *þat er kallaþ-ſkiálftar*.

ÞRYMS-

ÞRYMS-QVIDA.

*) ÞRYMS QVIDA, EDR HAMARSHEIMT.

ODA THRYMI, AUT RECUPERATIO MALLEI.

I.

Reidr var þá Vingþórr 1),
Er han vacnadi 2),
Ok sins hamars
Um sacnadi.
Scegg nam at hrista 3),
Scavr nam at dýia;
Reþ *a*) Jarþar burr
Um at þreifaz.

I.

Indignabundus erat tum 1) Vingthorus,
2) *Cum expergiscebatur,*
Atque suum Malleum
Desiderabat:
Barbam 3) *commovebat,*
Caput percutiebat:
Telluris *gnatus*
Manibus circum pertentabat.

II.

Ok han þat orda
Allz fyrst vm qvaþ.

II.

Atque ille id verborum
Omnium primum dixit:

Heyr-

*) Utrumque Titulum praefert S. in O. et G. est tantum *Hamarsheimt.*

a) *Jarda*, in plurali. O. prave.

1) Conjecturas meas, super sensu prioris partis in hoc Thori nomine, qualescunque ex *Glossario* petas.

2) Nescio qua auctoritate annotatum est in margine G. Thorum hic ex crapula expergisci.

3) Fortasse flatu oris vehementiore hoc factum sit Conf. *Ol, s. Tryggvas.* Impress. i *þætti Rauds Ramma*, ubi sermo est de Idolo Thori, tempestatem excitaturo.

Heyrdv nv Loki!
Hvat ec nv mæli,
Er *b*) eígi veit
Jardar *c*) hvergi 4)
Ne *d*) vpp himins.
Áss er ſtolinn hamri.

III.

Gengo þeir fagra
Freyio tvna.
Ok han þat orda
Allz fyrſt vm qvaþ.
d) Mvntv mer Freýia
Fiaþr hams 5) lia
Ef eç minn hamar
Mættac hitta.

IV. FREÝIA QVAÞ.

Þo mvnda ek *e*) gefa þer
Þótt or gvlli veri.
Ok þó *) ſelia
At veri or ſilfri.
Flo þá Loki
f) Fiadr-

Audi nunc, Loki,
Quod ego nunc dico;
Quod non eſt notum 4)
In tera uſquam,
Neque in coelo ſupra:
Deus *eſt* (*furtim*) *ſpoliatus malleo.*

III.

Ibant ad fulgida
Freyiae *domicilia;*
Atque ille id verborum
Omnium primum dixit:
Commodabis mihi, Freyia,
5) *Pennatam formam*,
Meum ſi forte malleum
Poſſem inveſtigare?

IV. *FREYIA CECINIT.*

Tamen ego tibi donarem
Etſi ex auro eſſet,
Et tamen traderem (*cederem*)
Etſi eſſet ex argento.
Volitavit igitur Lokius,

b) Ita S. ſed R. dubie, nempe *eg*, transverſâ lineola ſuper ducta. *Einginn.* O. *nemo* novit. *c*) *hvergi*, invito metro, omitt. O. *d*) *upphimins*, una voce. S. *d*) *mando.* S ſuſpectum. *e*) *geda.* S. ſuſpecte. *) *ſeka*, et deinde, *Verþr*, pro, *Veri or.* O. improbe.

4) Sc. eveniſſe prius.

5) *Valshamr* apellatur in *Edda Snorrii* Fab. LII. i. e. *Forma* vel *corpus adſcititium accipitris*; niſi *Valr* ibi accipiendus ſit de quocunque *Volatili.* attribuitur autem *Freyiae* in eadem Fabula; ſed male Friggae, in hujus Deae nomenclaturis, adſignant quaedam *Eddae* Exemplaria.

f) Fiadrhamr dvndi 6),
Uns fvr vtan com 7)
Ása garda,
Ok fvr innan com
g) Jötna heima.

Pennatum 6) *sonitavit indumentum,*
7) *Donec exierat*
Asorum finibus,
Atque intraverat
Gigantum *regiones.*

V.

Þrymr sat a 8) havgi

Þvrsa drottinn,
h) Greyiom 9) sínom
Gvllbavnd snöri,
Ok mavrom sínom
Mavn jafnadi.

V.

Thrymus *sedebat (foris)* 8) *in loco edito*
Thursorum *dominus;*
9) *Canibusque suis*
Torques aureas torquebat,
Atque equis suis
Jubam tondendo concinnabat.

VI. ÞRYMR QVAÞ.

Hvat er med Ásom?
Hvat er med Álfom?
Hví ertv i) einn cominn
I Jötunheima?

VI. *THRYMUS CECINIT.*

Quid agitur apud Asos?
Quid agitur apud Alfos?
Cur tu solus accessisti
In Jötunheimos?

VII.

f) Fiadrhams. O. g) Jötunheima. O. S. h) Ok, add. S. male. i) inn, *intro*. O.

6) Alis sc. pulsantibus aërem.

7) Asos et Jötnos fuisse conterminos, ex hoc loco recte concludit *Gerh. Schöning.* Om det Norske Folkes Oprindelse, pag. 106. 107.

8) Hoc vetustis in Septentrione regibus, et viris etiam nobilibus, solenne fuisse, concludo ex *Snorrio* T. I, pag. 136. Ed. Hafn. et *Ol. f. Tr. f.* de negotio Hallfredi ac Thorlevi Sapientis. Videtur autem hoc Symbolum quasi fuisse, cum eminentis eorum dignitatis, tum curae quam rei publicae debebant, utpote pro salute ejus tanquam in specula constituti. Primaria tamen hujus moris causa fuerit fortasse, ut aditus ad reges esset facilior. *Haugr* non male exprimeretur Latine per *Suggestum*, sive is naturalis, sive factitius.

9) Rex Thussorum aurifex, tam philippiae, quam cynophiliae veterum exemplum. Ita ornatos canes memorat quoque *Refi a Donis* denominati (*Giafa*-Refs) *historia. G. Pauli.*

(vii. LOKI QVAÞ).

Ilt er med Ásom,
k) Ilt er med Álfom.
Hefer þv Hlórida
Hamar vm fólginn?

vii. (*LOKIUS CECINIT.*)

Male agitur cum Asis,
Male agitur cum Alfis.
Habes tu Hlorridii
Malleum absconditum?

viii. (ÞRYMR QVAÞ.)

Ek hefi Hlórrida
Hamar vm folginn,
Átta 10) rávſtom
Fvr jörþ nedan;
Hann engi *l*) madr
Aptr vm heimtir
Nema færi mer
m) Freyio at *n*) qvæn.

viii. *THRYMUS CECINIT.*

Ego habeo Hlorridii
Malleum absconditum,
Octo 10) *milliaribus*
Subter tellure.
Eum nemo homo
Iterum recipit,
Niſi mihi adducat
Freyiam *in uxorem (nuptias).*

ix.

Fló þá Loki,
Fiadr hamr dvndi,
o) Unz fvr vtan kom
Jötnaheima,
Ok fvr innan com

ix.

Volavit tum Lokius,
Pennatae reſonarunt induviae,
Donec exierat
Gigantum *regionibus,*
Atque intraverat

k) Haec Stropha non eſt in R. O. ſed Metri ſaltem gratia requiritur.
l) *mann.* male. O. *m*) *Frey.* ridicule. O. *n*) *quon.* O *o*) ok, *atque.* add. R. O.

10) *Röſt*, certa viae menſura antiquitus, ſed quanta, quaeritur; niſi locorum periti aliquid concludere poſſint ex verſu *Arnori jarla-ſkâldi* in *Hryggiarſtycki*, Vita Magni Boni, collato cum circumſtantiis ipſius narrationis. Verſus:

Vitt lá *Vinda* flótti, — *Late proſtrati iacuere Vandali fugientes,*
Varþ þar er *Magnús* bardiz — *Neceſſe erat, (contigit) ubi Magnus pugnabat,*
Havggvinn valr at hylia — *Ut caeſa corpora operirent*
Heiþi raſtar breiþa. — *Teſqua in raſtae latitudinem patentia.*

Confer et *Hryggiarſtycki* in Hiſtoria Erlingi Comitis, de *Olavo U-gæfa.*

Asa garda.
Metti han Þór
Midra garda,

Ok *p*) han þat orda
Allz fyrst vm qvad.

Asorum *fines.*
Obviam habuit Thorum
Mediis in vestibulis (areis suae domus):

Atque ille id verborum
Omnium primum dixit.

X.

q) Hefir þv erendi
Sem erfidi 11)?
Segdv á lopti 12)
Löng 13) tiþindi.
Opt-sitianda
Savgor vm fallaz;
Ok *r*) liggiandi
Lýgi *s*) vm bellir.

X.

Confecisti negotium,
Quemadmodum 11) *laborem?*
Dic 12) *ex alto*
13) *Longa eventa:*
Saepe sedenti
Narrationes deficiunt (abrumpuntur),
Atque cubans
Mendacium jactat.
(In mentiendo est validus).

XI. LOKI QVAÞ.

Hefi ek *t*) erfidi
Ok örindi:
Þrymr hefir þinn hamar
Þvrsa drottinn.

XI. (*LOKIUS CECINIT.*)

Confeci laborem
Atque negotium:
Thrymus *habet tuum malleum*
Thursorum *dominus:*

LX.

p) *Þat han.* R. *han*, male exclud. O. S. *q*) Hoc Distichon claudit Versum praeced. in R. *r*) liggianda, in Accusandi casu, quasi, *cubantem agitat.* O. *s*) om bellr. S. *t*) Erendi ok erfidi. O.

11) I. e. Itineris molestias s. iter. Interrogat, an defunctus jam ex voto sit negotio, sicut defunctus erat itinere?

12) aut, sublimis in aere pendens, nondum deposito corpore volatili, aut, in pedes erectus, i. e. statim.

13) I. e. quamvis longa narratione sint exponenda, aut, diu mihi exspectata.

Hann engi madr
Aptr vm heimtir,
Nema *tt*) hanom föri
Freyio at qván.

Eum nemo homo
Recuperat,
Nisi illi adducat
Freyiam *in nuptias.*

XII.

Gánga þeir fagra
Freýio at hitta,
Ok han 14) þat orda
Allz fyrst vm qvad.
Bittv þic Freýia
Brvdar líni.
Vid scolom aka tvau
I Jötunheima.

XII.

Eunt fulgidam
Freyiam *videre;*
Atque 14) *ille id verborum*
Omnium primum dixit.
Redimias te, Freyia!
Bysso nuptiali:
Nos duo aurigabimus
In Jötunheimos.

XIII.

Reid *u*) vard þá Freýia
Ok *x*) fnasadi;
Allr Ása salr 15)
Undir bifdiz.
Staucc 16) þat ip micla
Men brísínga 17).

XIII.

Irascebatur tum Freyia
Et fremebat;
15) *Omnis* Asorum *aula*
Concussa est.
16) *Exsiluit illud magnum*
Monile 17) *rutilans.*

 Mic

tt) hanim. S. vitiose. *u*) Var, *irata erat.* O. *x*) *fnasasi*, mendose. R.

14) Lokii an Thori haec sint verba, non liquet, G. *Pauli.* Thori esse arbitror, ut supra III. 3. ubi similis est locutio; facit eo et subsequens aurigandi mentio; adde quod res Thori hic agitur major quam Lokii.

15) Dea hic irascitur, ergo decorum observat Poëta, dum ejus irae effectus in tantum amplificat.

16) Sc. á collo l. pectore Deae, prae iracundia intumescente. *G. Pauli* etiam putat verbum *staucc* per *Dissiliit* posse exponi, quamquam mox integri fiat mentio, forte reparati, octo dierum intervallo, quod dicitur infra, XXVI. 6.

17) Cum *Brisingr* sit *ignis* vocabulum, non dubitavi ita reddere. *G. Pauli* accipit *Brisinga* pro nomine patronymico, quod Dvergis illis, quorum mentio fit in *Sörlaþætti*, haesisse, vix dubitat.

Mic veiztv 18) verþa
Vergiarnaſta,
Ef ec ek meþ þer
I Jötunheima.

Me 18) *ſcis natam*
Viroſiſſimam,
Si tecum avehor
In Jötunheimos.

XIV.

Senn voro Æsir
Allir á þíngi,
Oc Ásynior
Allar *y*) á máli,
Oc *z*) of þat reþo
Ríkir tivar,
Hve þeir Hlóriþa
Hamar vm ſætti.

XIV.

Cito aderant Asi
Omnes in concilio,
Atque Asyniae
Omnes in colloquio,
Et de eo conſultabant (inter ſe)
Auguſta numina,
Quo pacto Hloridii
Malleum repeterent.

XV.

Þá qvaþ þat Heimdallr
Hvítaſtr 19) Ása;
Viſſi han vel fram 20)
Sem Vanir aþrir:
*) Bindo ver Þór þá
Brvþar líni 21)

XV.

Tunc id elocutus eſt Heimdallus
19) *Candidiſſimus* Asorum;
Pulchre ille 20) *proſpexit,*
Ut Vani *ceteri:*
Vinciamus ergo Thorum
21) *Nuptiali byſſo:*

Haſi

y) *at.* S. *z*) *um.* R. O. G. *) Bindi þer þá þór, *Vinciatis* etc. O.

18) I. e. Non recuſo, quin talem me eſſe cenſeas.

19) Multa eleganter et acute, ſuper nomine et natura hujus Divi, commentatus eſt *G. Pauli*, quae integra viſuntur in Gloſſario.

20) Ope nimirum artis *S*eidicae futura proſpiciens, conf. *Barthol.* Antt. Lib. 3. cap. 4. *Hrafnagaldr Oþins* 1, 3. *G. Pauli. Gerh. Schöningius* Lib. ſupra citato pag. 268. plauſibilem adfert rationem, cur Vani i. e. Tanaitae, ut ille cenſet, toties in *Edda* noſtra *Sapientes* appellentur.

21) Velamen quoddam faciei intelligitur, quale *Flammeum*, quod novae nuptae apud Graecos et Romanos uſurparunt.

Hafi han iþ micla
Men brísínga.

Gestet is magnum illud
Monile flammeum.

XVI.

Látom (þ) vnd hanom 22)
Hrynia *æ*) lvcla,
Oc kvenváþir
Um kne falla,
En á brióſti
Breiþa 23) ſteina,
Oc hagliga
a) Um havfvþ typpom 24).

XVI.

Faciamus 22) *ſub eo*
Clangere claves;
Et veſtem muliebrem
Circa genua defluere.
At in pectore (collocemus)
23) *Amplas gemmas:*
Atque dextre 24) *apice*
Caput amiciamus.

XVII.

Þá qvaþ þat Þórr
b) Þrvdvgr Áss:
Mic mvno Æssir
Argan kalla,
Ef ec bindaz læt
Brvþar líni.

XVII.

Tum ſic fatus eſt Thorus,
Severus Deus:
Me futurum eſt ut Asi
Effeminatum appellent,
Si velari me patior
Nuptiali byſſo.

XVIII.

Þá qvaþ þat Loki
Lavfeýiar ſonr:

XVIII.

Tum loquutus eſt Lokius
Löveyiae *gnatus:*

 þegi

(þ) Forte *undan*, quod ſonus praeaudiatur. l. forte *um* (circa eum) *G. Pauli.*
æ) lykla S. *a*) *um*, exclud. O. *b*) þrúþigr. S.

22) I. e. Ei de zona ſuſpenſos, l. ſub palla geſtandos. et videtur hoc antiquitus in nova nupta uſitatum fuiſſe, tanquam ſymbolum poteſtatis oeconomicae ab ea intra limen mariti capeſſendae.

23) *Brióſtkrínglor* (orbiculos pectorales) memorat *Völvndarqviþa.* Etiam hodie pectoris ornamentis (mulieribus) apud nos locus. *G. Pauli.*

24) Notetur antiquitas redimiculi capitalis mulierum noſtrarum, quod *Skautafaldr* vocatur.

Þegi þv Þórr
þeirra orþa:
þegar mvno iötnar
Ásgarþ bva,
Nema þv þinn hamar
Þer vm heimtir.

Abſtine, Thore,
Iſtorum verborum:
Ilico gigantes
Asgardum *habitabunt*,
Niſi tuum malleum
Tibi recuperes.

XIX.

Bvndo þeir Þór þá
Brvþar líni,
Oc eno micla
Meni bríſſínga,
Leto vnd hánom
Hrynia lvcla,
Oc kvenváþir
Um kne falla,
En á brióſti
Breiþa ſteina,
Oc hagliga
Um havfoþ typto.

XIX.

Redimiebant Thorum *igitur*
Byſſo nuptiali,
Atque illo magno
Monili flammeo,
Faciebant ſub eo
Clangere claves,
Et muliebrem veſtem
Circumfluere genua,
Sed in pectore (ponebant)
Latas gemmas,
Atque dextre apice
Amiciebant caput.

XX.

Þá qvaþ þat Loki
Lavfeýiar ſonr:
Mvn ec ok meþ þer
Ambót vera;
Viþ ſcvlom aka tvav 25)
I Jötvnheima.

XX.

Tum profatus eſt Lokius
Löveyiae *gnatus:*
Ego quoque tecum
Famula ibo;
25) *Nos duo aurigabimus*
In Jötunheimos.

XXI.

25) *Viþ tvau*, duo, neut. gen. ut de duobus diverſorum ſexuum, cum ambo eſſent mares, et ambo mulieres ſimularent. Sed repetuntur verba

XXI.

Senn voro hafrar
Heim vm reknir,
Scyndir at ſcavclom
Scyldo vel renna.
Biörg brotnoþo,
Brann jörþ loga 26)
Ok Oþins ſon
I Jötvnheima.

XXI.

Extemplo hirci
Domum ſunt acti,
Raptim (-que) adpliciti temonibus
Properae curſurae deſtinati.
Petrae rumpebantur;
Ardebat tellus flamma 26),
Aurigante Odini *filio*,
In Jötunheimos.

XXII.

Þá qvaþ þat Þrymr 27)
Þvrsa drottinn:
Standit vpp Jötnar,
Oc ſtráiþ becci 28);
Nv færit 29) mer
Freyio at *c*) qvan
Niarþar dóttr
Er Nóatvnom.

XXII.

27) *Tunc profatus eſt* Thrymus
Thursorum *dynaſtes:*
Surgite gigantes,
Et 28) *ſternite ſcamna;*
Nunc 29) *adducite mihi*
Freyiam *nuptum*;
Niördi *gnatam*
Ex Noa-tunis.

XXIII.

Gánga her at garþi
*) Gvll hyrndar kýr 30),

XXIII.

Accedunt huc ad aedes,
30) *Auratae cornua vaccae,*

Öxn

c) qvæn. S. *) gullhyrndir kvígir, *auricornes juvenci.* conjic. *G. Pauli.*

ba prius ita recte prolata. *G. Pauli.* Lokius forſan perſonam muliebrem non aſſumſit prius, quam in Jötunheimos ventum erat.

26) Vide not. ad Grimnismál XXIX. 7.

27) Adveniente l. adpropinquante nova nupta.

28) *Alvismál* I. 1. in circumſtantiis haud abſimilibus: Becki *breiþa*, Scamna *ſternunt.* *G. Pauli* confert *Vegtams-quiþam* XI. 5. et 6. magis tamen congrue verba Egilli Ullſerki apud *Snorrium* Ed. Hafn. T. 1. pag. 149. ſi ea recte intelligantur.

29) Superbe hoc ſatis a Thrymo fit, quod ipſe foras non egreditur, ad ſponſam talem excipiendum: ſed ita forſan moris fuit ea aetate.

30) *Gullhyrndar kyr.* Boophilias l. Taurophilias exemplum.

Öxn 31) alfvartir 32) Jötni at gamni.

31) *Boves* 32) *usquequaque nigri, Giganti in voluptatem.*

Fiölþ

---

plum, quale et fuggerit *Refi hiftoria* citata, nec non appellatio poëtica: *Gollinhorni* (nam *Golinhorni* vix rectum puto), forte et *Rekningr* (item *Rekinn*), à *rekendum* ɔ: torquibus, fc. aureis. Trahit quoque hinc fine dubio originem puerorum ad ceraften noftrum vermiculum f. limacem agreftem (*Isl. Reife* pag. 715) jocus: Brecku-fnigill breidtu ut *hornin* þín, eg fkal gefa þer *gull á þau*, og gull á þau. *Al.* gefa þer á ok kú og kóngsdóttur á morgun. (I. e. Cochlea collina l. terreftris, (nam ita vocabulum ad literam fonat), extende *cornua* tua; dabo tibi *aurum* in *ea*, et aurum in ea. *Al.* — Dabo tibi agnam et vaccam et virginem regalem craftino). Surdus an ille ad has voces, experietur, qui volet. Similem plane huic infecto producit natura lapillum, *Brecku-fnigil-ftein* dictum, quem puero mihi aliisque oftendit posfeffor fenex, Vir optimae fidei, fola craffitudine à dicto animalculo differentem, longitudine, forma, ac colore, quantum obfervare potui, mire convenientibus. Absque fuperftitione credi ac dici puto, hominem, qui eum geftaverit, aqua non mergi, cujus rei exemplum dictum fenem aliquando extitiffe, ab aliis narrari memini. (Ifta de Lapillo obfervatio nihil quidem ad rem pertinet; fed cum interpreti incongruum non vifum fit, eam, fic ferente occafione, fuo inferere commentario, nihil erat cur vellem lectores talium rerum curiofos iftius fructu defraudare.) Eft quoque verniculo *Brecku-fnigill* comes alter (Scarabæus) *Jötunuxi* dictus, ɔ: gigantis l. giganteus taurus, ab aureis quibusdam maculis l. circulis, alias niger, et forfitan alicubi viridis fic forte dictus; neque enim vel boare illum aut fonitum quendam edere memini, nec, ut alterum, cornutum effe. Vidi eum faepius puer, nec deinceps, fed non fine horrore quodam, ut hinc propius atque accuratius obfervare non libuerit. Volare eum dicunt interdum per aeftatem, quo quidem tempore ego facile crediderim ipfum, ut quasdam mufcas, fonum quendam graviorem, aut alarum ftrepitum, edere, indeque nomen accepiffe, accedente facile fabula aliqua olim de quadam ejus metamorphofi: et tam de fono quodam, quam tardo volatu, qui melius ac certius obfervarunt, nunc mihi confirmant. conf. *Iter Isl.* p. 600. *G. Pauli.*

31) Kyr *öxn*, afyndeton: vel etiam epexegefis cum Synthefi liberiore, et τὸ *kyr* vel utrumque fexum complectens, vel per catachrefin pro folis tauris, cum vix credam id honoris habitum vaccis: (Quidni? fiquidem vaccae majorem ex fe fructum praebent, quam tauri.) Ait tamen avis divina ad *Atlium Idmundi filium*: * Hof mun ec kiófa, haurga marga, gullhyrndar kyr frá grams bvi *G. Pauli.*

*) Locus hic exftat in *Helga quida Haddingia-fkaþa* V. 1. feq. Senfus autem ejus eft: Fanum optabo (pofcam in praemium), aras multas, *auricornes vaccas*, a villa regali (*aut*, ex regis armento). Quo patet morem iftum aurandi boum cornua diu apud majores noftros obtinuiffe: neque prorfus obfolevit noftra aetate, nam bos, quem Rex Auguftiff. Chriftianus Septimus, die fefto coronationis fuae, plebi metropolitanae in vifcerationem dedit, cornua habuit aurata.

32) Niger color in bobus, nulla variatus albedinis macula, prae ceteris videtur gloriam obtinuiffe antiquitus, idque ob raritatem fuam fingularem. In *Hymisquiþa* mentio fit *Tauri prorfum nigri*, quem a Thoro interfectum gravabatur Hymer gigas, adeo ut videatur huic fuiffe in deliciis. Porro hinc colligi poteft, armentum Thrymi fuiffe oppido numerofum, cum *tauros plures* l. multos, (in plurali enim loquitur), fe habere praedicet, colore tam fingulari.

Fiölþ á ec meiþma 33)
Fiölþ á ec menia.
Einnar mer Freio
Ávant þiccir.

Multum habeo 33) *cimeliorum,*
Multum habeo monilium:
Sola me Freyia
Carere censeo.

XXIV.

Var þar at qveldi
d) Um comit snimma 34),
Ok fvr iötna
Avl fram borit.
Einn át *e*) oxa 35),
Átta *f*) laxa,
Kráſir allar
Þær er konor scyldo,
Dracc Sifiar verr
Sáld 36) þriv miaþar.

XXIV.

Eo vesperi
34) *Ventum est mature,*
Atque gigantibus
Cerevisia prolata.
35) *Unus comedit bovem* (*integrum*),
Octo salmones,
Bellaria omnia
Quae mulieres oportebat (*comedisse*),
Potavit Siviae maritus
36) *Modios tres medi.*

XXV.

Þá kvaþ þat Þrymr
Þvrsa drottinn

XXV.

Tum prolocutus est Thrymus
Thursorum *dynastes:*

B b Hvar

d) *Um*, non agnosc. O. *e*) *uksa*, O. G. *f*) *Lagsa*. Iid.

33) *Meiþma*. Occurit saepins in Odis hisce Eddicis haec vox, nusquam tamen magis determinate, quam ut in genere pro *Cimeliis* accipi posse videatur. Ex etymologia aliquid forte subsidii (in Glossario quaerenda). *G. Pauli.*

34) A convivis, sc. quos Thrymus vocaverat.

35) Non *unus* gigantum, sed Thorus; cujus polyphagia etiam praedicatur in *Hymisquiþa*. Congruum, credo, putavere Antiqui, inusitate robustum etiam esse inusitate edacem; cujus quoque exemplum suppeditat *Historia Augusta* in Maximino Caesare.

36) *Sálld*, Mensurae genus aridorum et liquidorum, et primum, puto, aridorum, a verbo *at sá*, seminare, modii ni fallor, capacitate. De hac voce ab aliis forte actum, et mea de ea ulteriora cogitata, in aliam chartam aliquando conjecta, lucem forsitan visura, hic, ratione temporis habita, sciens volensque omitto. *G. Pauli.* *þriggia sálda* avl videor legisse alicubi, sed locus non succurrit.

Hvar ſáttv brvþir
Bíta hvaſſara?
Sáca 37) ec *) brvþir

Bíta g) en breidara 38),
Ne inn meira miöþ
Meý vm drecka.

Ubi vidiſti novas nuptas
Carpere cibos avidius?
37) *Non vidi* (*ego quidem*) *novas nuptas*

38) *Carpere iſthoc amplius;*
Neque adeo plus medi
Virginem bibere.

XXVI.

Sat in alſnotra
Ambot *h*) fvr 39),
Er orþ vm fann
Viþ iötvns máli.
Át vætr Freýia
Átta nóttom,
Sva var hon óþfús
I Jötvnheima.

XXVI.

Adſedit illa lepidiſſima
Pediſequa 39) *coram,*
Quae verba invenit (*commoda*)
Ad gigantis orationem:
Nihil (*cibi*) *guſtavit* Freyia
Noctes octo;
Ita inſane cupiebat
In Jötunheimos.

XXVII.

Lavt vnd *i*) líno 40),
Lyſti at cyſsa.

XXVII.

Inclinavit ſe 40) *ſub byſſum,*
Cupiens baſiare:

Enn

*) bráþir, *dapes*, in accuſandi caſu. G. ſuſpecte. g) *en*, reſecant, O. S. G.
h) *fyrir*. S. *for*. O. G. *i*) líni, *id.* O.

37) Reſpondet Thrymo gigantum unus, quem ſigillatim erat adloquutus. Poteſt tamen, ut omnia haec ſint Thrymi, et aut quaeſtio praecedens ad novae nuptae famulam directa, aut univerſim certe tanquam ab admirante prolata; ita autem *ſecundam perſonam* pro *quacunque* poſuit, *Sáttu* pro *Sá nackurr*, *Sá menn*, Vidit quisquam, Viderunt homines.

38) I. e. grandioribus uti bucceis, aut, buccis magis diſtentis cibos ſumere.

39) I. cominus. Poteſt etiam reddi, *in promtu*, quandoquidem nota eſt phraſis, *at ſitia fyri ſvörum*, reſpondentis perſonam ſuſtinere; poteſt etiam reddi: *in ſubſellio*, ſc. ante ſolium cui Freyia inſidebat.

40) H. e. Velum byſſinum, quo ſponſae facies erat obnupta

Enn han vtan ſtavcc 41)

Endlángan ſal.
Hví ero avndótt
Avgo Freýio?
Þicci mer or *k*) 42)
Avgom brenna.

Verum 51) *ille introrſum ſaltu ſe corripuit*

Perpetuam per aulam.
Cur ſunt infeſti (atroces)
Oculi Freyiae?
Opinor 42) *ex oculis*
Emicare flammam.

XXVIII.

Sat in alſnotra
Ambót fyri,
Er *l*) orþ vm fann
Viþ jötvns máli.
m) Svaf vætr 43) Freýia

XXVIII.

Adſedit illa perelegans
Famula cominus,
Quae ſcitum invenit reſponſum
Ad gigantis verba:
43) *Nihil dormivit* Freyia

k) augom Eldr of brenna. S. et claudit hanc Stropham voce *Augom*. Sed altera Lectio etiam in metro procedit, et lepidam habet ellipſin.

l) *jord*, à prima manu. S. quod per ſe fortaſſe non improbandum foret, ſicuti apud veteres poëtas invenitur *jöld* pro *öld;* quin et rationi metricae ita melius conſuleretur, *jord* et *jötuns* reſpectu literae capitalis metricae apte convenientibus.

m) Haec Stropha a Vocali debuerat incipere, propter reſpondentem adlitterationis Vocem *Atta* in Stroph. ſeq. Eſt ergo licentia poëtica. Alias ex facili poterat dicere, *Ecki ſvaf Freyia.*

obnupta. *G. Pauli* per *Lino* intelligit *ſponſam ipſam*, lino nuptiali ornatam, et *und* exponit, *ad inferiores faciei partes, infra faciem.* Mihi ſenſus eſt: *Inclinato corpore Thrymus admovit ſe ad ſponſae ſedentis faciem, et veli byſſini infimum amovit manu, quo ſibi oſculandi fieret copia.*

41) Thrymus ſcilicet, aſpero Thori obtutu perterrefactus. Neque abſurdum eſt tamen hoc de Freyia noſtra ſubdititia capere, quae hoc indicio voluerit ſuam verecundiam et nimiam pudicitiae ſeveritatem oſtentare. *Utan*, ex parte domus exteriore; unde concludi poſſet, ſedem honoratiorem hic loci apud januam fuiſſe.

42) Ita *Quiþa Gudrunar* Vers. ult. de Brynhilda Budliade, dolore ob necem Sigurdi exardeſcente: *Brann* þá Brynhildi Budla dóttur *Eldr or augom.*

43) Conf. Vers. praeced. V. ſeqq. et nota diutinae inſomniae in oculis effectum, ſaltem ex veterum opinione.

Átta nóttom,
Sva var hon ódfús
I JÖTVNHEIMA.

Noctibus octo,
Ita furebat abire
In JÖTUNHEIMOS.

XXIX.

Inn com in arma
Jötna ſyſtir 44),
Hin er brvþfiár 45)
Biþia þorþi:
Látto þer af havndom 46)
Hrínga ravþa,
Ef þv avþlaz vill
Áſtir mínar,
Áſtir mínar,
Alla hylli.

XXIX.

Intro venit dira illa
44) *Gigantum ſoror,*
Quae quidem 45) *pecuniam nuptialem*
Poſcere auſa eſt:
46) *Cedo tibi e manibus*
Annulos rutilos,
Si adipiſci cupis
Amores meos,
Amores meos,
Omnem voluntatis inclinationem.

XXX.

Þá qvaþ þat ÞRYMR
Þvrſa drottinn

XXX.

Tunc elocutus eſt THRYMUS
THURSORUM *dynaſtes:*

Beriþ

44) H. e. Thrymi gigantis. Sic Bryuhilda Budlias in ſua *Oda* apud Noſtrum vocatur *Dís ſkiöldúnga*, *Soror regum*, cum tamen fratres non legatur habuiſſe praeter ſolum *Atlium* regem. Poteſt etiam hic intelligi *mulier gigantea* ſimpliciter, quanquam hoc eſt inſolentius.

45) Videtur intelligi Beckiargiöf, coll. *Ol. S. Tr.* Lib. 2. p. 163. licet paulum diverſis cerimoniis: et hic quidem ſimiliter, ac *donum matutinum* (morgongiöf) apud nos petunt pronubae, *Línkonur* dictae, pro nova quidem nupta, ſed non ſuo nomine, ut h. l. *G. Pauli.*

46) Loquitur Thrymo giganti, et quidem ex perſona *Freyiae*, quam verecundia, in ſponſa commendabilis, non ſinit ipſam poſcere; non enim (ſi mores poſteriorum ſeculorum ſpectemus) poſcere potuit ſibi l. ſuo nomine ut *G. Pauli* cenſet not. praeced extrema. Fatendum tamen eſt ſimpliciſſimum et Textui proximum eſſe, ut anus ſibi ipſi a ſponſa munera iſta poſcat, et ulterius id aſſeritur Verſu Ult. ubi munerum loco verbera accipit: Et ſane notandum vocabulum *Brudfe* tali ſenſu, imo munus ipſum a ſponſa datum, cujus vix aliud exemplum putem inveniri in Antiquitate. Poſcit annulos, aut, quos tum Sponſa geſtabat in brachiis, aut, qui ad geſtandum ibi comparati ſunt ɔ: armillas, intelligit. Poſtulabatur autem hoc tanquam pignus rati atque conſtantis matrimonii aut potius amicitiæ cum vetula.

Beriþ inn hamar 47)
Brvþi at vígia,
Leggit *n*) Miöllni
I meýiar kne,
Vigit *o*) ocr ſaman 48)
Varar hendi.

Ferte intro 47) *malleum*
Novam nuptam conſecrare.
Collocate Comminuentem
Sponſae ſuper genua,
48) *Initiate nos in conjugium*
Pronuba manu.

XXXI.

Hló Hlórriþa 49)
Hvgr í brióſti,
Er harþhvgaþr 50)
Hamar vm þecþi.
Þrym drap han fyrſtan
Þvrsa drottinn,
Oc ætt iötvns
Alla *p*) lamdi.

XXXI.

49) *Riſit* Hlorriþio
Animus in pectore,
Cum ille 50) *ſaeviter animatus*
Malleum agnovit.
Thrymum *percuſſit primum,*
Thursorum *dynaſtam;*
Atque genus giganteum
Omne (*ad necem*) *comminuit.*

XXXII.

n) *Miolni.* G. *o*) *ockr*, uſitatè magis. G.
p) Ita S. *lamþi.* R. et G. orthographia parum proba.

---

47) Quo et (malleo) Thorus Ballderi rogum conſecravit. *G. Pauli.* Adde *Conſecrationem poculorum*, iſtius *Mallei* ſigno quibusdam olim uſitatam, quod ex verbis Sigurdi Hlada-jarli apud *Snorrium* T. 1. pag. 143. colligere eſt. Et nota *Malleum Thori* pro re ſacra à gigante habitum, vel ob priſtinum poſſeſſorem Deum, vel ob vim quae in eo erat mirabilem et tanquam divinam.

48) Nota Conſecrationem in nuptiis adhibitam etiam apud gentiles. Et ſenſus eſt: Adminiſtratis rite cærimoniis tam ſanctas nobis efficite nuptias, ac ſi ipſa adforet Dea *Vár*, quae pactis nuptialibus praeſſe dicitur. conf. *Edd. Snorr* Fab. 30. || Convenit apte his rebus Deae nomen, quod *Cautam* notat, nec non et forte *cavendam*, quod fidem fallentes ulciſceretur Edd. loc. cit. *G. Pauli.*

49) I. e. Thorus ſecum latenter gaudebat, ſive, in ſinu gaudebat, ut dicunt Latini.

50) Poteſt et *Fortis* intelligi, ut ſit perpetuum Thori epithetum, et dolore jam diu amiſſi mallei atque iracundia in Thrymum exaſperatus; Ita Gudruna Giukias in *Oda* ſua dicitur fuiſſe, *Harþhugud* um hrær fylkis, ɔ: *duriter animata* ob regis (Sigurdi mariti) funus.

XXXII.

Drap han ina avldno
Jötna *q*) ſyſtor,
Hin er brúþfiár
r) Of beþit hafþi,
Hon ſkell vm hlavt

Fvr ſkillínga,
En havgg hamars
Fvr hrínga fiöld.
Sva com Oþins *s*) ſonr
Endr at hamri.

XXXII.

Percuſſit illam veterem
Gigantum ſororem,
Quae quidem dotem maritam
Poſtulaverat:
Ea cottabum (*ſonantem plagam*) *accepit*
Pro tinnulis numis,
Ictus autem mallei
Pro annulorum copia.
Sic Odini *gnatus pervenit*
Rurſus ad malleum.

q) *Syſtir*, qui nominandi caſus eſt. G. S. improbe. Deinde *hinn*, in gen. maſc. S. itidem.
r) *Ofheþit*, junctim .G. S. prave. *s*) *ſon*. G.

HRAF-

HRAFNA-GALDR ÓÐINS.

Mira inſcriptio Carminis, ne γϱυ quidem, quod huic reſpondeat, habentis. Bene igitur a *Paulo Widalino* (an ut auctore primario, neſcio), imo optime ac rectiſſime, in indice capitum hujus Eddae, adjectum invenio: *Þad eru Forſpiallsliód*, id eſt *Prologus*, *Prooemium*, *Praefatio*, *acceſſus* atque *introitus* ad rem ipſam, quales plures habent hujus libri odae introductiones proſaicas. Hic igitur, ſi rem carminis conſideremus, praeſagia ominoſa, curas et ſolicitudines, tacente vatis oraculo, conſultationem in craſtinum rejectam, ejusque tandem diei exortum; ad Ballderi imminens periculum haec eſſe referenda deprehendemus, et ultima hujus carminis cum initio *Vegtams-Quidae* optime atque intime ac immediate (ſi ita placet) cohaerere; ut facile credere quis poſſit, unam hic Oden in duas male eſſe divulſam, pariterque male ex *Hræſa* l. *Hræſva-galldr* (Vegt. Qv. *Vallgaldr*) factum eſſe *Hrafnagalldr*, cum nec in *Vegtams-Quida* corvi occurrant. Titulus autem *Vegtams-Kvida* poterat medio poëmiti inſeri, ſeu poſteriori hujus parti imponi, quemadmodum in *Hávamálum* pars ultima, de Runis agens, dicitur *Rúna-capituli;* in *Havamálum*, inquam, non extra aut ſeparatim, quod ultima hujus Capitis ſtropha oſtendit; nec non, in *WafÞrudnismálum*, *Capitulum*, incipiente Odino gigantem interrogare. Valde quoque dubitandum videtur, quamvis Odini corvi totum terrarum orbem pervolarent, eique, quae viderant atque audierant, referrent, ſagaxque hoc avium genus haberetur, eorum tamen augurio atque oraculo ac revelationi hic fuiſſe locum, tacentibus aliis. Unde vix ſuſpicandi locum hic eſſe puto, magnam partem carminis ejusmodi de rebus agentem hic deſiderari, cum nec ſtricturam hujusmodi ullam vel in *Scallda* adduci, vel alibi citari meminerim. Unum mihi hic obſtare video, id videlicet, quod in *Hrafna-galldri* pertinax ſe prodat ſilentium, hic (in Vegt. Qv.) vero vel plurimum reſponſorum fiat mentio. Sed ut auctoris fallibilitatem omittam, ſuique ipſius inter fingendum poſſibilem neglectum, poterat nocte intermedia, vel poſteri diei tempore matutino, hactenus occultum aliquid aperiri. Nec multo melius,

lius, quam quae modo tetigi, secum in ipsa *Vegtams-Kvida* consentiunt aut consonant ista: *Valfaudr uggir* etc. et *Hveim ero bekkir — Hver mun Balldri — Hver mun Haudi — Hveriar ro meyiar* — neque enim hic de defectu illo supplendo quidquam. *G. Pauli.* Mihi autem hic usu venit, quod alias saepe, ut à Viro Doctissimo seorsum sentiam, neque ullum nexum *Vegtamsquidae* cum hoc poëmatio agnoscam, his inductus rationibus. 1) *Vegtamsquida* et verbis et re satis plana est, satisque plena pro suo utique instituto; cum è contrario istud *Corvicinium* non modo verbis interdum et enunciationibus obscurum fit, verum etiam, quod pessimum est, re ipsa principali s. argumento abstrusum. Adeo ut ne umbram quidem verisimilitudinis videam, cur unum poëma sit statuendum, quod in partibus sibi tam est dissentaneum, ut sunt *Corvicinium* et *Vegtamsquida.* 2) *Edda Snorrii*, Fab. XLIII. seqq. ubi mortem Balderi cum suis circumstantiis ambitiose narrat, prodigiorum, quae hanc praesignificaverint, nullam facit mentionem, praeterquam somniorum infestorum ipsius Balderi, memoratura sine dubio, si plura extitissent prodigia; consentitque in hac re cum *Vegtamsquida*, licet in aliis quibusdam ab ea dissentiat. 3) Oracula (quaecunque demum fuerint) super funestis Balderi somniis consulta, sine omni difficultate atque ambage responsum dederunt (Vegt. Qu. II. 4. seqq.); idem verisimiliter in Prodigiis hujus *Corvicinii* factura, si ea ad Balderum solum spectavissent. Haec satis sunt, credo, ad improbabilitatem istius sententiae monstrandam; quam de cetero qui amplexus fuerit, nullam lucem adfuderit *Corvicinio*, nonnullas vero tenebras *Vegtamsquidae.* Quod autem ad *dissensionem* sive *dissonantiam* adtinet, quam Laudatus vir in ipsa *Vegtamsquida* esse existimat, suae credo, ut obstetricetur sententiae, eam forte, si tanti sit, levi negotio discutiam suô locô: Conclusio enim a Partibus Odarum *Hávamál* et *Vafþrudnismál*, quae partes expresse *Capituli* nomine inscribuntur, ad *Vegtamsquidam*, cui nulla *Capituli* mentio praefigitur, ipsa se coarguit. Sed ut discedam aliquando à *Vegtamsquida*, mea super *Corvicinio* opinio huc fere redit: 1) Arbitror per se plane liquidum, Odam hanc capite et calce mutilam esse. Capitis dispendium clamat obscuritas quatuor primorum Versuum octostichorum, praecipue vero istorum primi, qui quantô verbis est clarior ceteris, tantô re est obscurior; Neque luculae quicquam feneratur a sequentibus, ut cum quibus in nullo aut parvo utique est nexu, adeo scilicet argumentum et intel-

 lectum

lectum hujus Versus ex praecedentibus dependisse. Sequentium trium Versuum alia est ratio; verbis enim partim sunt obscuri, re tamen hactenus clari, quod umbram quandam exhibent oraculorum l. vatum consultationis irritae, et somniorum infausti ominis; at qua super re ista consultatio fuerit facta, id tacent, quasi notum videlicet ex anterioribus. A calce autem mutilam esse Odam inde planum est, quod verbum nullum habet de Bragii, qui custos relictus erat nymphae fatidicae, ab ea discessu, aut negotii inter eos, postquam soli erant, exitu; multo minus de Asorum ulteriori conamine, aliquid quoquo modo ex hac vate eliciendi, super secreto sibi tam momentoso, quodque hanc solam scire crederent. Faciamus enim Bragium solum cum sola nihil profecisse, tum valde probabile est, ipsum Odinum rem esse aggressum, et calliditalem suam atque suavitatem omnem sermonisque et gestuum apud nympham adhibuisse, ad eliciundum ex ea oraculum et mali remedium. Statuo igitur: 2) Cum praecipuas sine dubio partes in hoc Dramate sustineat *Idunna* quadam, *Edda* autem nullam, hoc nomine, mulierem agnoscat, praeter Idunnam Bragii uxorem; praesentis igitur, inquam, Odae, dum erat integra, primarium argumentum fuisse statuo, quô pactô et quâ occasione haec ipsa *Idunna* uxor *Bragii*, et *poma Asorum vitalia*, quae servat, (tradente *Edda*, Fabb. 24. 51. et 52.) ad Asos venerint; scilicet quaestui huic, Asis tam sospitali, occasionem praebuisse oblata nescio quae dira, et abstrusae significationis ac procurationis prodigia, horumque, interpretationem et remedia summo labore quaesita. Hanc ego opinionem facile mihi demi non patior, et longe inteponendam contendo Paulinæ sententiæ, super Balderiani fati prodigiis, superius allatæ. Unum addo meae hypothesi super *Idunna* firmandae, scilicet non recenseri illam inter Asynias in *Edda Snorrii*, non plus quam *Schadeam* Niördi, et *Gerdam* Freyeri, giganteae stirpis feminas, unde concludo neque eam ex Asorum aut Vanorum gente fuisse. 3) De *inscriptionibus* Odae (si minus placent notata ad Var. Lect. o et p V. III) sic arbitror: Formatae sunt ab recentioribus, meritoque huic laciniae talia nomina propter obscuritatem et perplexitatem ejus imposita, sicut *Corvorum voces* hominibus sunt obscurae; *Vaticinia* item et *oracula* sensu saepe ambigua ac perplexa fuere. Quod autem siquis hisce inscriptionibus respici malit ad *Vaticinia quaesita* et *Oraculorum sciscitationem*, quae tangit hoc Fragmentum, ei quidem id per me licuerit, cum tanti non sint hae inscrip-

ſcriptiones, ut ſuper earum ratione ambitioſe diſquirendum ſit aut contendendum. Cumque praeſertim planum ſit, duas poſteriores *Forſpiallsliód* et *Forſpiallsmál* hoc ſenſu capi poſſe; quid enim aliud ſonant vi vocis, ad rem ipſam magis adplicabile, quam *Praedictionis odam l. melos?* nam quod *G Pauli* eas vertit *Prologum*, *Pooemium*, id per ſe quidem recte habet, verum ab argumento Odae eſt alienum, et praeterea ab conſuetudine *Eddae* noſtræ, cujus omnium, qui ſuperſunt, *Prologorum* nemo niſi in oratione proſa eſſe invenitur. Quin et prima Inſcriptio *Hrafnagalldr Odins* ad eundem *Vaticinii* ſenſum per levem tranſlationem reduci poteſt, dum attendamus, Corvos olim, imò et hodie, etiam ab uno vel alio, pro *alitibus vaticinis* l. *fatidicis* eſſe habitos. Adeo nihil cauſae video, quin factitiam recentem Inſcriptionem, *Hræva-galdr* (*Funereum* l. *Ferale carmen*), ſuo relinquam auctori. Haec de Titulis Odae ſatis ſunto. Porrò non diſſimulabo meam ſuſpicionem: Non arbitror ſcilicet Odam hanc eſſe *Sæmundi*, ſive quisquis fuit auctor *Eddae Rhythmicae* l. Antiquioris, *Sæmundo* communiter tribui ſolitae, certe illo non indignae; verum potius credo foetum eſſe aemuli alicujus aut ſimii Sæmundiani, qui rem quidem ſuo tempore notam, at intactam *Sæmundo*, Hiſtoriam putà Idunnae et Pomorum Vitalium, voluit ad ejus modum et exemplum, forte et in ejus invidiam, et gloriae poëticae deminutionem, tamquam tenui nimis et ſimplici plebejoque ſtylo ſcribentis, verſibus complecti, oratione magis exquiſita et ab uſu vulgari remotiore; cujus rei gloriam dum quaeſivit ambitioſius quam prudentius, incidit, meo judicio, in deteſtandum obſcuritatis crimen; unde adeo profectam conjicio raritatem hujus Odae, ut cujus nullum exſtet exemplar, non dico in *Codice Chart. Suhmiano*, quam tamen Odarum Sæmundinarum Collectionem novi pleniſſimam; ſed ne in copioſa quidem illa *A Magnæi* Bibliotheca. Fuiſſe tamen quosdam credibile eſt, quibus Oda ſe olim, ipſà obſcuritate ſua, ut fit, commendaverit, quorum beneficio non tantum non interiit, verum etiam inter Sæmundinas recepta eſt. Unde autem tibi ſuſpicio, *Sæmundi* non eſſe hanc? video quaeſitum iri; et reſpondeo: Primò, ob genium ſcribendi, neſcio quem, ſed multum diverſum ab omni illa *Edda* quae *Sæmundo* tribuitur. Deinde propter obſcuritatem ſuam, quae non unum verbum aut phraſin, non unam ſtropham aut unum verſum octoſtichum, quod interdum apud *Sæmundum* uſu venit, ſed totos, ſine interruptione, tres, quatuor, verſus poſſidet

nonnunquam. Denique, id quod primarium eſt mihi argumentum, ob rei principalis ſ. materiae perfunctoriam et ſupinam, at ex adverſo ambitioſam et ſolicitam, rerum indifferentium narrationem e. g. ubi *ſomnum* et *noctem* deſcribit, quae uno et altero verbo adtigiſſe ſatis habuiſſet *Sæmundus*, inutilium digreſſionum ſeverus oſor, et perſaepe ea ex ſuarum narrationum contextu ſolens reſecare, quae ipſum per ſe lectorem videt poſſe intelligere; quam ejus laudabilem brevitatem notavi ad *Hymisquidam*. Verumtamen non diffiteor ipſas hujus odae digreſſiones lepidas eſſe ſatis, eamque adeo harum praecipue meritô dignam mihi videri, quae lucem adſpiciat publicam. Ad poſtremum ingenue advertendum puto lectorem, ut quicquid hic ſiſtitur meae utique verſionis et illuſtrationum in obſcuriora loca praeſentis Odae, id aliter ne accipiat, quam pro infirmo quodam tentamine. Et ſimul adeo non pudeo fateri, ut etiam profitear et prae me feram, quatuor me totos menſes, in hujus tantillae Odae, tantulo cum fructu, ſcrutinio conſumſiſſe, idque, cum inter manus haberem laudabiles *Gunnaris Pauli*, qui harum literarum cluet ſcientiſſimus, in eandem diſcuſſiones; nam hoc punctulum modo temporis eſt, ad decennium *Erici Hallæi* Höfdenſis, poëtae Iſlandi non incelebris ſeculo praeterito, qui tamen, poſt id decennium rimandae noſtrae Odae inſumtum, abjeciſſe eam perhibetur, addens, nihildum ſe aut parum ex iſta intelligere.

*) HRAF-

*) HRAFNA-GALDR ÓÞINS. AL FORSPIALLS-LIÓÞ, FORSPIALLS-MÁL.

I.

1) ALFÖDR *a*) orkar 2).
ÁLFAR *b*) ſkilia 3),
VANIR vitu.
Víſa 4) nornir.

CORVICINIUM-ODINI. AL ORACULI l. VATICINII-MELOS.

I.

1) OMNIPARER 2) *pollet:*
SEMONES 3) *intelligunt:*
VANI *ſapiunt:*
4) *Monſtrant Parcae.*

 c) Elr

*) Non extat haec Ode in R. neque in S. aut O. Tertiam ejus inſcriptionem non agnoſcit G.

a) *occar*, Varians Lectio eſt in E. ſive Codice *J. Erici. noſtrum duorum* ea notat, ad Contextum noſtrom inepte.

b) ſkiria, legit P. ſ. Exemplar Gunnaris Pauli, monſtrum verbi, qnod ille reddit *illuſtrare tentant*, adferens *Ek ſkíri, purgo, illuſtro*, tanquam velit *ſkiria* hujus eſſe Tertiam perſonam Indicativi pluralis, quod non procedit. || Spyria, ſkynia *Quaerunt, inquirunt*, conjic. *G. Pauli.*

---

1) Latet forte is ſenſus: Facultates l. Virtutes, quae Odino et ceteris Poteſtatibus Καθ᾽ ἐξοχὴν hic tribuuntur, nihil eos juvaſſe in praeſenti rerum ambiguitate.

2) I. e. pollens, valens potens eſt. *G. Pauli* addiderat aliam verſionem, *neytir orku, vires intendit;* de quo ſenſu parum mihi compertum eſt: aut conjungendum putat cum ſequenti, ut ſit: *Orkar þeſſ at Alfar ſkiria, rem illuſtrare tentant;* ita enim ille obſcure, eum ejus ex mente eſſe deberet: *Id agit (efficit) ut Alfi — tentent.* Sed iſta confuſio non placet, cum omnes Strophae hujus Octoſtichi ſuum quaeque ſibi ſenſum habeant abſolutum et diſtinctum ab ſe invicem.

3) Aut, ſunt intelligentes l. ſcientes; ut ſupra monui, aut, ſentiunt aliquod mali imminere, et ſic etiam Str. ſeq. ubi *G. Pauli Vitu* reddit: *Scire conantur:* Mihi tamen verbum *at vita* abſolute poſitum hac notione ignotum eſt.

4) I. e. Fatorum ſunt indices; ſed hoc ſcilicet loco praeſcientia earum fruſtra fuit. || Demonſtrare conantur: vel, *víſa frá ſer til annara (Prodigia l. conſulentes ſeſe ad alios vates relegant.) G. Pauli*

c) Elr 5) Ividia.	5) *Auget Dryas:*
Aldir 6) bera.	*Mortales* 6) *patiuntur:*
d) þreýia 7) Þursar.	7) *Exspectant* Thursi (*Geloni*):
e) Þrá 8) valkyrior.	8) *Desiderant stragium nymphae.*

II.

f) Ætlun 9) Æsir	9) *Decretum* Asi
g) Illa gátu.	*Malum* (*esse*) *suspicabantur.*

h) Ver-

c) *Elir* Al. apud E. quod et *G. Pauli* conjecerat; vid not. 5. verbum mihi inauditum. || Deinde, *i viþia*, divisim. E.

d) *þreigia* P. suspectum. *þreygia*, conjic. *G. Pauli*, parum feliciter vid. n. 7.

e) þiá *adfligunt*, *vexant*. E. G *f*) *Ættom*, Al. in E. forte, Ætt om *de gente sua*.

g) Ita Al. in E Sed Alla *omnem*. E. G. P. unde *G. Pauli* has Strophas interpretatur: *Sagacitatem* (suam) *omnem adhibuerunt Asi*, l. *aliorum quaesiverunt*, *obtinuerunt*. Uterque

5) Aut, Auget revera et fovet, quae ipsa excitaverat objeceratque prodigia f. prodigiorum terriculamenta, aut, verbis ea exaggerat. Alias *Elr* notat *parit*, *gignit*, quod et de monstrorum terrificorum per vim magicam productione licebit capere; aut etiam simplicius de partu et educatione alicujus sobolis, Diis quondam et Hominibus perniciosae; adeo ut haec Dryas, sive Mulieris giganteae species, non absurde conferri posse videatur cum illa, quam canit, *Völospá* Vers. xxviii. *G. Pauli* vertebat: *Pluit coelum*, l. potius ningit, advocans ex *Völospa:* Nio man ec heima, nío *Ividi*, *coelos* l. *sphaeras*. Unde autem ille novit, quod *Ividia* et *Ividr* idem sint? at sint idem sane; unde igitur probat, quod *Ividr*, in *Völospa*, *Coelum* notet? Praeterea ingens scilicet prodigium, si *Coelum pluit* l. *ningit*; ut omittam, inepte nimbi mentionem injici in Versu, qui totus versatur circa personarum statum describendum: Porro *Elr*, *elir* in *pluendi* aut *ningendi* notione, mihi valde est suspectum, insolens utique. Meae acceptionis Vucabuli *Ividiae* auctorem habeo *Eddam;* confer et *Hyndloliód* xlv.

6) Solam *passionem* aut *patientiam* hic praedicat de *Humano genere*, utpote *Ceteris* imbecilliore, et nato ad miserias. *G. Pauli* exponit: *Ferunt* sc. *hoc incommodum*.

7) Subaudire possumus: *Quorsum eveniant l. evadant portenta*, aut, *eorum complementum Divis et hominibus calamitosum*. Quod autem *G. Pauli*. præfert *Premuntur*, id ab usu et analogia linguae alienum videtur.

8) I. anhelant, sub *liberationem*. *G. Pauli*. Et is quidem usitatus sensus est Verbi: hic tamen possit esse: *animos obstinant l. obfirmant adversus instans malum;* quod ab harum duro ingenio non est alienum. Aut simplicissime, þrá *pertinaciter desiderant exitia populorum*, ut saevae et sanguinariae, adeo ut potius urgere voluerint mala instantia, quam ea arcere. Notabis, si placet, omni hoc Versu non modo intelligi posse, calamitates, quaecunque demum eae fuerint, prodigiis ostentatas, verum etiam actu incumbentes.

9) I. e. Crediderunt aliquid mali sibi portendi; verum quid esset, aut quo remedio posset averti, id

h) Verpir 10) *i*) villtu
k) Vettar rúnom.
l) ODHRÆRIS 11) ſkyldi
URDVR 12) geyma,

10) *Verſipelles* (*eos*) *confundebant*
Poteſtates ſermonibus.
11) ODHRÆREM *juſſa erat*
12) URDA *cuſtodire*,

m) Máttk

que prior ſenſus Verbi *gátu* ſuſpectus eſt; ultimus per ſe probus, at cum ſequentibus pugnans. unde adeo Lectionem *alla* non potui admittere. Simpliciſſimus ſenſus harum Stropharum eſt: *Propoſitum Aſi omne valebant exſequi.* ſed parum hic congruit; vide tamen not. 1.

h) Conjicio, *Verpar*; nam *Vettur* l. *Vættur* in priſco ſermone non temere invenitur niſi genere fæminino.

i) *Villdo veita*, pro *Villtu Vettar*, conjic. *G. Pauli*, hoc ſenſu duarum haruncce Stropharum: *Aſae pallidi l. anxii* (litverpir, hugverpir) *voluerunt ſuccurrere ſodalibus l. collocutoribus*, ɔ: ſuis.

k) *Veltar*, Al. in E. et ſic etiam poteſt legi in G. quin credo Exemplar *Gunnaris Pauli* idem habuiſſe (potius quam *Vettar*, aut *Veita*), etſi ille ſileat; notavit enim in eo eſſe, *Villtu* Str. praec. unde hunc ſenſum conjecit: *Jactores* (*talorum fatalium*) *in errorem* (*hos*) *inducebant Runasque inclinant*, ſ. *invertunt*, ne quid ſc. inveſtigari poſſet. Neque prorſus abſurde *Velltr*, (cujuscunque ſit generis), quaſi *Volvens* l. *Volubilis*, de Talo hic ad ſortilegium adhibito, caperetur; tum vero *Runum* ſonaret, non quod Ille vult, nam id ex verbis non poteſt elici, ſed *Experimentis inſtitutis*, *Rúnom* pro *Raunum* poſitô.

l) *Odræris — Urdur* feliciter conjecit *G. Pauli*, pro eo quod Libri habent: *Odbrærir-Urþar*, quaſi *Cacabus debuerit Urdam* cuſtodire. Servari tamen poſſit haec Lectio, ſi *Urþ* non *perſonam* ſed *Fatum* intelligimus, quod celarit divinus ille Cacabus; ſed ſic nullus ſenſus fuerit in ſequenti *Mattk at*, atque adeo ſubſtituendum *Mattkr at* in gen. maſcul.

---

id in ſequentibus inveſtigare fruſtra conati ſunt: Poteſt et ſenſus eſſe. Decretum (fatorum) difficulter adſequebantur conjectura, aut inquiſitione, quod ex ſubditis patet.

10) Mortuorum evocationem fruſtraneam intelligo. Vid. *Vætt* in Gloſſario.

11) Irritum quoque erat ad *Odhrærem* (*Mentis excitatorem*) confugium, Cacabum ſcilicet ubi adſervabatur liquor ſapientiae, *Edd.* Fab. LX. ad hunc enim acceſſus per Urdam prohibebatur, conſtitutam ibi cuſtodem, a poteſtatibus quibusdam ſuperioribus occultis, quae nunc Aſis erant infeſtae. || * Huic autem Parcae cum nihil vel cum Aſis, vel eorum vaſe eſſet negotii, videri poteſt hic *lebetis* illius nomine venire fons ille ſacer, cui cuſtodiendo virgines illae erant conſtitutae, et quidem hoc loco, ne quid reſponſi inde peteretur. *G. Pauli*,

12) Hic poni videtur, pro ſocia *Skulda*, quae futura curat *Völu-ſpá* vers XVIII *Edd.* Fab. XV.

m) Máttk at veria
n) Meſtum þorra 13).

Potens (inde) arcere
Pleramque multitudinem 13).

III.

14) Hverfr o) því hugr
p) Hinna leitar.
q) Grunar 15) guma
Grand, ef dvelr.
16) Þótti er r) ÞRAINS
Þúnga draúmr;
DÁINS dulo
Dravmr þótti.

III.

14) Converſus igitur animus
Alios quaerit;
Metuunt 15) Servatores
Cladem, ſi ceſſetur.
16) Sententia eſt THRAINI
Grave ſomnium;
DAINI occultum
Somnium ſententia.

IV.

m) *Máttkat, Mattigat*, Libri habent, ſine ſenſu; unde levi opera alterum in Textu repoſuimus.

n) In Libris eſt, *meſt um*, diviſim, *maxima*, et *um* παρέλκον, quae conjunxi, duce *G. Pauli*.

o) Ita P. et G. *þur*. E. mendoſe forte, pro *þurr* l. þyrr *volat*, quod verbum hoc ſenſu adſero in Gloſſario: tum autem *Hugr* intelligi debet *Húginn* Corvus Odini, atque hinc colligi poſſet, cur Ode inſcribatur *Corvicinium*, quamquam ſic quidem ineptus ſatis foret Titulus iſte: admiſſa autem hac Lectione antecedens *Hverfr*, *agilis* aut *circumiens*, ſonabit.

p) *G. Pauli* ſuſpicabatur τὸ *Hinna* non eſſe Pronomen, coll. xx. 8. infra, ſed aliam potius vocem, qua (inquit) alibi ſe non offerente, ejus nulla mihi ſunt praedicata„. Ego audacter ſubſtituerim, *Himna*, ut ſit *Coelos petit*, l. *coelos verſus*, ex collatione loci citati. Facile imponere potuit Librario ſcriptio Membranae compendiaria *H.na*, ut legeret *Hinna*; quin *Himna* et *Hinna*, *membrana*, in ſermone vulgari indifferenter ponuntur. Senſus autem hujus meae emendationis apte cohaeret cum praeced. var. o.

q) *Griviar*. Al. in E. forte, *gryſiar*, *prona incumbit* ſc. clades.

r) *þránis* Al. in E. lapſu facili, ob ductum literarum *in*, non ſatis diſtinctum.

13) ſc. Conſulendi gratia inde guſtare cupientem.

14) Convertunt ſe Aſi ad aliena oracula, ubi ſua incaſſum conſuluerant.

15) I. e. Dii, ut pulchre advertit *G. Pauli*. vid. Gloſſ.

16) De his praeterea nihil, ſpontene, an conſultis oblata ſomnia. *G. Pauli*. Hi Dvergi nihil aliud reſponderunt, quam triſtia et obſcura ſomnia ſibi eveniſſe.

IV.

Dvgir 17) med DVERGVM
Dvína. *) heimar
18) Niþr *s*) á Ginnvngs
t) Niþi favckva.

IV.

17) *Vires inter* DVERGOS
Deficiunt. Coeli
18) *Deorfum in Ginnungi*
Propinquos fidunt;

*) Forte, *Heinar cotes*, aut *montes*. vid. not. 18.

s) *At*, E. P. G. approbante *G. Pauli*, vid. not. 18. ult. *á* Al. in E, quod unice rectum cenfebam. *t*) Sic Al. in E. *Niþir* E. P. G. vid. not. cit.

17) Nempe, à praemoleftia futurae, aut vi praefentis, nefcio cujus, calamitatis. *Dugir* pro verbo accipit *G. Pauli*, non autem, quid fit, docet contentus modo hoc adnotaffe: "Forte hactenus, quod aliquid fomniarunt, Str. praeced. vel forte *Dugirat*, quod ipfis fomniis nodus non folveretur." Ita ille; fed quid mea, cum fententiam ejus in hoc Verfu non potuerim admittere: Idem conjunxit: Dvína heimar *Deficiunt mundi*, Viventium nimirum habitacula, hominum fc. et Deorum: tum quod nihil profectum, tum quod mala prementia (Str. fequ.) interitum minitarentur. Haec ille, non male per fe quidem, verum mihi non adprobata tamen, propter proxime fequentia.

18) Magna dubitationis vertigine circumegit me locus ifte, cujus varios intellectus poffibiles hic ponere vifum eft: Primus igitur, quem in Verfione perftrinxi hoc dicit: *Coelum cafum minitans, deftinis* feu *tibicinibus* ɔ: *columnis fuis* (Dvergis nimirum, quos *Edda* narrat illud fuftinere, Fab. VI.) *adeo graviter, cum ruendi molimine, incumbit, ut amplius fubfiftere non valeant. Heimr* coelum (uti *Mundus* apud Latinos,) vel in foluta oratione, ut oftendo in *Gloffario. Ginnar* nani nomen, quafi *Pellax*, pro quo hic ex facili pofitum *Ginnúngr*; hujus *Niþir* (f. potius *Niþiar*) *cognati, gentiles*, Dvergi quicunque, fpeciatim hic loci *coeli columina*. Hic intellectus, ob fequentem *Alfviþi* mentionem, prae ceteris placet. Alter eft talis: *Domicilia* ɔ: *faxa* aut *montes* (vid. var. l. *) *procumbunt fuper Dvergos*, ob Terrae motum fc. verfu fubfequenti memorandum. Tertius eft: *Coeli fubfidunt (deprimuntur) fuper falconis cognatos, id eft ipfos falcones*, hic pro *omni avium gente* pofitos, ɔ: in athmofphaeram declinant tanquam cafuri. *Ginnúngr*, falco, ex *Edda* notus eft, cetera plana. Quartus fenfus ab ceteris omnibus plane eft diverfus, fed forte cum primo certat de probabilitatis palma; eft autem hujusmodi: Heimar ginnungf fauckva nidr á Niþi, *Domicilia accipitris* (manus) *fubfidunt* (*defidunt*) *Nidio Dvergo* ɔ: ex confternatione a malo imminenti obftupefcit Nidius, aliquis forfan ex Dvergorum gentis principibus, aut fi ita libet, pro quovis Dvergo modo per Antonomafiae fpeciem pofitus: quod idem valere poteft de *Alfvidi* (Panfopho) in fequentibus, ut nempe *modo dejiciat manus*, *modo attollat*, tanquam inter metum et fpem fufpenfus, aut potius, nequicquam luctans cum defperatione. Haec erat mea fymbola. *G. Pauli* fic: "*Nidr at Ginnúngs*, forte *i Ginnunga gap*: et poteft *Ginnúnga* idem effe, genitivus fingularis, ut *Hörda*, *Hada*, *Hringa Ranma*, etc. (mirum exemplum, nam hi omnes funt Genitivi plurales. et *Ginnungi* pro *Ginnunga gap* nimis audacter fictum.) In medio hoc chafmate dicuntur Dii (filii Boris) ex Ymeri corpore coelum terramque f. globum terraqueum feciffe, adeoque per illa hoc non impletum, quo minus etiam deinceps vacuum illud extra exiftat. *Nidir* homines, quemadmodum et alias *megir*, *konir* abfolute." Haec ille.

Opt Alsviþr 19)	*Saepe* 19) Perustus
Ofan *u*) fellir;	*Nutare* (*Delabi*) *finit* (*eos*);
Opt *x*) of föllnum	*Saepe deciduos* (*caducos*)
Aptr 20) ſafnar.	*Rurſum* 20) *colligit* (*attollit*).
V.	V.
Stendr 21) æva	21) *Conſiſtit nuſquam*
y) Strind ne ráuþull.	*Tellus neque jubar*:
Lopti med lævi	*Aëre cum clade*
Linnir ei ſtravmi.	*Non ceſſat flumen.*
Mærum dylſt í	*Limpido deliteſcit*
Mímis 22) brunni	22) Mimeris *in fonte*

z) Viſſa

u) fellr *cadit*, ɔ: ſuccumbit prementi oneri; quando ad ſequ. *föllnum* ſubaudiretur, *ſer* ſe, et *ſafnar*, *erigit*, intelligeretur. G. non male, imo optime.

x) Ita E. *af faullnom* G. et G. Pauli ex conjectura, reddens, *ex lapſis*. af faulnom, *ex pallentibus*. P. improbante *G. Pauli*. Offólgnum, *tectos*, *abditos*, nullo commodo ſenſu, Al. in E. *y*) *Strindne*, conjunctim, E. mendoſe.

19) Intelligo proprie *Sudrium* meridionalis cardinis tibicinem: ſed hic pro ſe et ſociis poſitum. Et Str. ſeq. ult. ad τὸ *Fellir* ſubaudio *byrd* l. þúnga (ſinn) *ſarcinam* l. *pondus ſibi incumbens*: quin et, *heima coelos* ex praecedd. repetere, promtum eſt. Alias ex Lect, var. *u*, collata cum ſenſibus, a me propoſitis not. praec. ſecundo et quarto loco, intelligi poſſit Dvergus quivis, et tum totus hic Verſus eo tenderet: Aſos nequicquam conſilium à Dvergis petiiſſe, cum hi ipſi ſuarum rerum ſatagerent. *G. Pauli* haec ita exponit: "Alſvidur (*Solis equus*, *omnia adurens*) *dejicit* ſc. homines; *ex lapſis* (quosdam) *iterum colligit*. Dejicere autem dici poteſt nimio aeſtu, et bona aëris temperie (non penitus quidem lapſos, ſed afflictos) recolligere: unde et, *af faullnom*, quosdam lapſorum." Satis, quidem acute et plauſibiliter; intelligerem tamen potius *Fulgura* et *Tonitrua* inuſitata, a quibus pars exanimati, pars contacti, et ad terram perculſi fuerint.

20) I. e. allevat; dum per intervalla vires aut animum recolligit.

21) Hic ſtrictim tandem tanguntur prodigia quaedam; ut Terrae motus continui, Solis curſus inordinatus (Str. 1. 2), Tempeſtates funeſtae (St. 3. et 4.). Ventus eſt flumen aeris, ut Phyſici dicunt. *G. Pauli* nihil hic de re, ſed multum de Etymis vocum *Straumr* et *Stormr*, in Gloſſario ſiſtendum, diſputat.

23) Guſtatum ex *Mimeris fonte* eſt, ſine ulla revelatione inde hauſta. De divinis hujus fontis dotibus prodit *Edda Snorr*. Fab. XIV.

z) Viſſa vera.
Vitid 23) enn eda hvat.

Notitia virorum,
22) *Noſtis adhuc? et quid?*

VI.

24) Dvelr í dölom 25)
Dýs (þ) forvitin,
YGGDRASILS 26) frá

VI.

24) *Diverſatur in* 25) *vallibus*
Dea praeſaga,
26) RORIFERA *ab*

z) Ita P. G. *Viſſa* et *Viſſa*, utrumque in gen. plur. conjic. *G. Pauli*, quaſi *Viſſa* foret, *Certitudinum*, et *Viſſa* pro *Viſra Sapientum*, quorum tamen, inquit, non dici poteſt filia, utpote aliunde orta Str. ſq.; reddit autem, *Viſſa Vera*, *Sapiens femina*, ut *Vera* ei ſit (quaſi *Vira)* à *Ver mas Vir*, maritus, mulieris nomen, *Idunnae* ſcilicet, de qua mox agitur. || Víſa vera. ſenſu, quo in Verſione. conf. *J. Olavii* Gl. Synt V. *Víſa:* alias *Sapiens femina*, *ſubſtantia*, *vis*, *poteſtas.* E. quam Lectionem ſcio placituram fuiſſe *Gunnari Pauli*, ſi eam ſciſſet; Cujus nunc obſervationem adſcribam: "Aliam hanc (Nympham) eſſe ab illis tribus, de quibus *Eddae* Fab. 14. oſtendit cum fontis, tum nominis diverſitas, nec non quod arcanorum revelatio a Parcis illis vix eſſet ſperanda. Ex fonte autem in quo latere dicitur, illi ſapientia, in ſpecie futurorum praeſcientia. Quod vero haec Nympha hic in fonte latere dicitur, et mox valles Niflheimicas inhabitare (Hoc ipſum eſt praecipuum, quod me ab hac ſententia amplectenda deterruit), id ſane de mutatis vicibus commode erit intelligendum, qualis avium aquicolarum eſt natura; vel forte τὸ *í* pro *hia* juxta, apud, ad, (ſine exemplo prorſus) accipiendum." Mea explicatione hae difficultates evitantur.

(þ) *forvitinn* E. G. inepte, maſculinum gen. de femina; Sic et mox *Hníginn.* Iid.

23) Stropha in *Völo-ſpa* frequens, atque inde parum oportune huc intruſa; incertum enim eſt, a quo et ad quem haec dicantur. Senſus tamen is conjici poſſit: *Num quae, et quaenam, nunc reſtant oracula?*

24) In ambiguo eſt qua ex perſona Auctor narret ea, quae hoc et ſubſequenti Verſu continentur, an Dvergorum aut Aſorum cujusdam, qui de vate illa divina indicium fecerit; Ego ad poſterius credendum ſum proclivior.

25) *Valles Niflheimicas* intelligit *G. Pauli*; vid. ad var. l. *z. Opacis et profundis vallibus* conſtat *via ad Infernum: Edda Snorr.* Fab. 44. Hic alicubi abdita, credo, erat Nympha.

26) Ubi forte prius habuerat ſedem, || Ne citra neceſſitatem ſtatuatur contradictio inter iſta: *Yggdraſils — hnígin*, et *Yvallds — barna*, (atque Verſ. praeced. 5. 6. 7. et Huj. 1. 2. ſic enim credo cogitaſſe Interpretem, nam inter illa, quae attulit, nulla contradictionis eſt ſpecies. *G. M.)* dici forte putandum, eam ad radicem l. ſub radice arboris *yggdraſils* fuiſſe procreatam. Convenit et hinc bonae illi nymphae ſapientia et ſagacitas, eaque ita geminata haut mediocris, ſed vel potius ſumma, *G. Pauli.* Quaeri poſſet, cur dixerit, *geminata?* forte, ob ortum ex *arbore divina*, et manſionem in *fonte divino.*

Aski hnígin,	Aesculo *decidua*,
Álfa 27) ættar,	27) Semonum *progenies* (*ſtirpis*);
Iþvnni heto	Idunnam *vocabant*,
æ) Ivallds 28) ellri	Ivalldi 28) *majorum*
Yngſta barna.	*Minimam liberorum.*

VII.	VII.
a) Eirdi illa	*Tulit moleſte*
b) Ofankomo 29)	*Deſcenſionem* 29)
c) Hárbadmſ undir	*Comatae ſubter arboris*
Halldin 30) meiþi;	*Detenta* 30) *ſtipite*;

d) Kun-

æ) *Y-vallds* (quaſi *Arcipotentis)*, ut potius conjic. *G. Pauli. Ivars*, Al. in E.
a) *Eyrdi* E. perperam. *b*) *Ofan komo*, diviſim. E. *c*) Hardbaþm, *durae* arb. E.

27) Cum tamen filios Ivalldi ſ. Yvalldi *Dvergos* appellet *Eddae* fab. 59. Sed de hac confuſione videndus *Dn. Suhm* de diis p. 228-9. Qua occaſione celare non libet, in capite Runico apud me eſſe: Oþinn med Aſom, enn fyr Alfom Dáinn (Dvalinn. G.), Dvalinn (Dáinn. G.) oc dvergom fyr, Alſviþr iötnom fyr: quemadmodum et inter Dvergos Dvalinum recenſet *Völuſpa. G. Pauli.* Cujus in ultima Nota reponendum erit *Dainum* pro *Dvalinum*, auctoritate ejusdem *Völoſpuae*, nam alias nihil probat locus ab eo allatus, quod *Alſi* et *Dvergi* ejusdem fuerint gentis, de quo tamen dubitandum non arbitror, ſi intelligamus certam ſpeciem *Alforum*, nempe *Döck-álfa*, qui ſub terra habitant, Edd. Fab. 15. coll. 13. et *Propinqui Dvergorum* ab Auctore appellantur infra xxv. 7. 8. Si haec minus adrideant, promtum fuerit ſtatuere Idunnam, per maternam originem, ex Alforum gente fuiſſe; reſpice Str. ſeqq. et not.

28) I. e. Ex priori matrimonio ſuſceptorum. *Majoris* vertebat *G. Pauli*, capiens *Ellri* pro Genitivo ſing. duosque faciens *Yvaldos*, quorum natu majoris filia fuerit Idunna: Fortiter autem, inquit, ferendum ulterioris horum *Yvaldorum* notitiae deſiderium, et duos in iſta gente vel familia cognomines exſtitiſſe, rariore certe exemplo, notandum. Sed ambigi poteſt, num *ellri* recta ſit genitivi flexio, nam ordinaria eſt *ellra*, quod ego ſciam.

29) Subaud. *ſuam:* et ratio redditur in ſequentibus ſtrophis. *G. Pauli.* intellexit, *in inferiores regiones miſſorum adventum*; qui nondum factus erat, atque adeo non potuit nymphae moleſtiam creare, niſi hoc de praemoleſtia quadam ſive ingrata praeſenſione iſtius adventus intelligamus.

30) *Tanquam in cuſtodia*, nam ea vis eſt participii *Haldin.* Cum autem, ut legimus in *Grimnismálom*, ſub una radice Arboris *Yggdraſilli* habitet *Hela*, ſub altera vero *Hrimthurſi*, planum eſt, triſte illud hoſpitium noſtrae fatidicae apud horum alterutrum eſſe quaerendum, conf. not. 31. et 33. Non tamen viſum eſt diſſimulandum,

d) Kvnni ſizt	*Adquievit minime* (manſioni)
At Kundar *) NÖRVA 31)	*Apud* 31) *cognatam* NIÖRVII,
e) Vön at **) væri	*Adſueta commodioribus* (*quae eſſet*)
Viſtom heima.	*Manſionibus mundanis.*

VIII.	VIII.
f) Siá SIGTIVAR	*Vident* DII BELLICOSI

D d 3 *g*) Syr-

d) Sic E. et Al. apud *G. Pauli. Kunnu* (in plurali) G. et P. quod Eum pro Singulari accipere auſum eſſe miror, proba lectione rejecta; ſed provocat ſc. ad Str. XII. 2.

*) *Nærva.* Al. in E. quod neque damnaverim.

e) Von *ſpes*. P. G. unde *G. Pauli* neceſſitate compulſus junxit, *von at væri viſtum Spem eſſe hoſpitii*, contra omnem uſum loquendi.

**) Forte; værri *commodioribus*. punctulum geminationis literae *r* facile potuit excidere, aut a Librario temere negligi.

f) Crediderim hunc Verſum poſt duos conſequentes eſſe locandum; niſi forte σκότεινος iſte conſilio turbavit ordinem, ut litaret obſcuritati ſuae.

dum, *antea* hic poſſe ſubaudiri, ut deſignetur hic, quomodo in poſteriore hemiſtichio, priſtinae habitationis deſiderium.

31) *Nörvii* gigantis filia erat *Nox*, Noctis autem ex Enare filia erat *Tellus*; porro *Nörvi* et *Narvi* l. *Narfi* idem videtur eſſe nomen, paululum variatum; *Narvii* autem, *Lokii* filii, ſoror fuit *Hela*. Quibus notatis integrum Lectori relinquo, quam ex iſtis tribus velit ſtatuere Idunnae fuiſſe hoſpitam: Ipſe quidem ad poſteriorum alterutram inclino, motus praeſertim Vers. ſequ. Str. 3. hanc ob rem de induſtria ambigue vertebam *Kund* per *Cognatam*, non invita, credo, etymologia. *G. Pauli* ſic vertit hoc Hemiſtichium: *Minime novit apud gigantidem ſpem eſſe* (*ſuperiorum*) *mundorum incolarum hoſpitii* (l. *habitationis*). Kund filia, uti *Kundr* filius. *Nörvi* gigas, noctis pater, ut nunc *gigantis fila* dici videatur, quae modo vel *Alſi* vel *Dvergi* erat; niſi *Nörvii Kind* l. *Kund* ideo apelletur, quod inferiorem, tenebricoſam, et borealem (noctis) regionem inhabitaret. *Viſtum* pro *Viſta*, Anomalia, antiptoſis. *Heima*, Locus pro incolis. Vel (quod tamen vix admittit praeſcripta interpretatio. *G. M.*) ab *Heimir*, incola, domeſticus. Hactenus ille. Interpretatio contorta, et genio ſermonis parum conveniens; praeterea dubito, an Verbum *Kúnnu*, per *novit*, transferri poſſit: Cur enim Nympha aegre ferret adventum hoſpitum mundanorum, cujus nullam ſpem eſſe noſſet?

g) Syrgia *h*) NAUNNO 32)	*Moerere* 32) NANNAM
33) Viggiar at veom,	33) *Telluris* (*Helae*) *in habitaculis*,
i) Vargsbelg feldo 34),	*Lupinam pellem dederunt* 34);
Let í færaz,	(*Hac se fecit indui*,
35) Lyndi breýtti,	35) *Ingenium vertit*,

36) Lek

g) Al. in E. *Syria*; forte pro, *ſordere*, aut *ſordidam eſſe* moerore ſcilicet; alias a *ſúr* eſſe poſſit, ut ſit *acerbe moerere:* conjici etiam poſſit, *Sörva* ɔ: *ſórva Torquis gemmeae*, unde *Syrva nanna*, mulieris appellatio; denique *Syrva* adjective *ſordidam*, luctu nimirum.

h) *Naumo.* E. quod etſi forte nihil aliud quam *Nympha* ſit, minus tamen placet. || *Nonno.* Al. in E. ɔ: Nunno *Solitariam* l. *Eremitidem;* quod vocabulum in Ethnico poëmate vix procedit.

i) *Varg-ſvelg*, quod *Lupinam voraginem* notat. P. unde G. Pauli conjecerat *Vargſbelg*, quod ceteri Libri firmant.

32) *Nannam* modo pro *Idunna* poſuit, nam haec nomina vi Etymologiae idem notant. *G. Pauli* appellative cepit, et *Nympham* vertit: mirum videri poteſt, quod, ſuae hypotheſi firmandae, non intellexit hic *Nannam Balderi uxorem;* ſed vidit ſcilicet, id quod res eſt, hujus mentionem nimis ex abrupto, atque extra omnem nexum, illatum iri. Idem τὸ *Sigtivar*, Str. praeced., de Legatis Aſorum capit, per Prolepſin, ut vocat.

33) I. e. in locis ſubterraneis, vel, inferis; quo translata intelligi debet vi numinum Aſis iratorum, ne Aſi eam facile offendere, aut oraculum inde et remedium incumbenti malo auferre poſſent. Rationes etymologicas meae Verſionis adfero in *Gloſſario*. *G. Pauli* verſio et obſervatio haec eſt: "*In domicilio Viggi* l. *Viggae:* quod nomen l. vocabulum quid ſibi velit, non ſuccurrit." Þorna *Vigg*, in feſtivo poëmatio *Skida-rima*, invenio poſitum eſſe pro *mulieris* appellatione, neque, *Vigg* ibi *Deae* eſſe nomen, cujus demum cunque ſit, dubium habeo.

34) Ambigi poteſt cui dederint; nam ſi Nymphae, quod *G. Pauli* vult, cui bono? cum hoc modo difficilius eſſet ab ea obtinere, quod petebatur. Fortaſſe igitur *Heimdallo* dederunt Aſi *pellem iſtam*, uſuro ſc. ſaevitia apud Nympham, dum clementia nihil proficeret. Quodſi omnino *datam Nymphae pellem* intelligere debeamus. *Sigtivar* Str. 1. nobis capiundi ſunt, non de Aſis, ſed de numinibus aliis, quae Aſis nunc infeſta, animum Nymphae lupinum in modum efferaverint, ne quid eam Aſorum miſereret, nec quicquam reſponſi daret iis ſalutiferi. *Belgr* an hic de *externa* etiam *forma*, an vero ſolum de *animi habitu* ſit capiendus, diſquirere non vacat, prius videtur colligi ex ſeqq. hujus verſus; ego tamen proclivior ſum ad poſterius; nam quod eſt in ultima Stropha *Litum ſkipti* id ad vultus oculorumque ſaevitiam poteſt reſtringi: *Lupo oculos* (in tenebris) *ſplendere*, *lucemque jaculari*, tradit C. *Plinius* Nat. Hiſt. XI. 35.

35) Mentem quidem mutavit (quod proprie erat *at hamazt*) ad animalis illius naturam, non tamen ita, ut aliquid revelaret, ut docent ſequentia *G. Pauli*.

36) Lek at lævisi,
37) Litom skipti.

36) *Fallaciis callidis lusit,*
37) *Colorem* (*vultum*) *mutavit.*

IX.

Valdi VIDRIR
Vavrþ BIFRASTAR 38)
k) Giallar 39) sunnv
l) Gátt at fretta,
40) Heims *) hvívetna,
m) Hvert er vissi:
BRAGI ok LOPTR
Báro kvidu.

IX.

Delegit SAGAX
BIFRASTAE *praefectum* 38)
Ab 39) *Giallae jubaris*
Anta (*muliere*) *exquirere,*
40) *Mundi res singulas,*
Quicquid (*earum*) *sciret:*
BRAGIUS *et* LOPTUS
Testes agebant.

X. *o*) Galldr

k) *Giallarsumni* E. corrupte illud, *sumni.*

l) *Gat.* E. itidem corrupte, etiamsi id pro verbo Auxiliari periphrastico acciperemus, ut foret *Gat at fretta*, loco simplicis *fretti.*

*) *hvívitna.* G. suspecte.

m) Ita reposui, pro eo quod in Libris est, hvort *utrum*, *num*, *Gunnari Pauli quocunque*, adverbialiter, capienti. forte sequens *Vissi* pro *Spectaret.* Hvörs conjic. Idem, quod tam ad *Ió fregna* quam ad *heims* referri posse ait.

36) Cum *Lupus* et *Vulpes* cognata sint animalia, dubium non est, quin *is* aliquid habeat de *vulpina vafricie*, quo hic fortasse ab Auctore adluditur. Quin et *Fallacia* erat *callida*, Lupinum ingenium sub forma humana gestare, ut et *elinguem* et *lacrymantem* simulare (Vers. XII), si tamen ea hoc simulavit.

47) Phrasis *At skipta litom*, de uno eodemque rarius, de duobus frequentius, legitur in vetustis monumentis: allegabo in praesenti *Snorrium* Hist. Norv. Tom. 1. cap. 6. *Edd.* Fab. LXV. *Gripis-spa* in *Edda* nostra Vers. XXXIX, XL, et XLI. *Getspeki Heidreks*, in Prooemio.

38) *Heimdallam*, mittendum sc. (s. potius principem legationis) quae enim praecedunt Strophae duae, prolepticae sunt. *G. Pauli.*

89) *Gióll* flumen Eddicum, *Helgrindis* proximum, ejus *Sunna* aurum: ejus *gátt* (arbor lignum) foemina, h. l. Idunn. *G. Pauli.* * De voce *Gátt*, quatenus apellationem muliebrem ingreditur, accuratius. egit Interpres in Addendis, quod ex Glossario petas, conf. interim *Eddam* Snorr. in Mulierum appellationibus periphrasticis, nomine *Selia*, et *Lág.*

40) Hanc Stropham illustrat Vers. XI. Str. 5. et seqq.

X.

o) Galldr gólo 41),
Gaundom riþo
p) RÖGNIR OC REGIN
At *q*) ranni *r*) heimis 42).
43) Hluſtár OÞINN
s) HLIDSKIÁLFO í
Let bravt 44) vera
Lánga vego.

X.

Carmina canebant 41),
Lupis vecti ſunt
REX *et* MAGISTRATUS
Ad 42) *domum coeleſtem:*
43) *Auſcultat* ODINUS
In (*Ex*) HLIDSKIALFA,
Removit 44) *arbitros*
Longo intervallo.

XI.

o) *Galdr.* E. G *galldra*, in plurali, conjic. *G. Pauli*, niſi forte, inquit, unius carminis concentum intelligimus. *p*) *Rögnar*, videtur eſſe in G. *Reges.*

q) *Rann.* E. quod foret à Nominativo barbaro, *rannr.*

r) *Himis*, *himins*, conjic. *G. Pauli*, praeter cauſam, cum *Heimis* eundem ſenſum admittere videatur, quemadmodum *Heimr* pro *coelo* poſitus invenitur.

s) *Hlidſkiálfi.* E. G. corrupte in gen. maſc. aut neutr. Altera lectio unice vera cenſenda eſt, ex *Edda Snorr.* Membr. Reg. et Worm. Fab xv. Neque moror, *Hlidſkiálfs* apud *Hallfredum* in Olafs ſ. Impreſſa, cum *Hlidſkiálfar* legit *Hallfredar-Saga* in Optima Mbr. quam vocem etiam bene adtulit *G. Pauli*, ex *Thorolfo* poëta, in *Eddu Kenningom* ſ. periphraſibus poëticis.

---

41) Pro ſucceſſu legationis ſcilicet; quo an etiam pertineat *Luporum vectatio* ſubſequens, pro *ſpecie operationis magicae* ſumta, non dixero: *Lupos equitationi adhibitos* fuiſſe conſtat ex *Edda Snorrii* Fab. XLIII. et *Hyndlo-lióþom* vers v. Porro, haec de legatis non ſunt intelligenda, ſed iis iam digreſſis, de Odino et diis cæteris Str. 3. monente *G. Pauli.*

42) *Valaſkialfam* nempe, quod ex ſequenti Hlidſkialfae mentione colligo, conf. *Edd. Snorr.* Fab. xv. Nec male *G. Pauli* intelligit *Vindgolfum* ex Vers. XVII. et ſua conjectura, ſub, Lect. Var. r. adducta; a primo autem intellexerat *Domum Heimeris*, neſcio cujus.

43) Ex *Hlidſkialf* quae gererentur (ſc. inter Legatos et Nympham) videre voluit Odinus, et forſitan quae dicerentur inaudire. *G. Pauli.* Locus in paucis notabilis, et ponderoſus ſane, ad plenum *Hlidſkialfae* etymon eruendum, cum de hujus *Virtute acuſtica* alibi inveniatur nuſquam quicquam.

44) Ad verbum *Viros* aut *cuſtodes*, homines, (monoheroas, vel et, latius ſumto vocabulo, deos alios. *G. Pauli*). Hoc autem fecit odinus, ne attentionem ſuam turbarent. Non tamen celandum viſum eſt, ſenſum, licet non adeo aptum, hunc etiam eſſe poſſe: *Dixit abeſſe* Nympham l. Legatos l. utroſque *longo intervallo*, adeo ut eorum colloquium ſatis nequiret ex ſolio divino exaudire.

XI.

Frá enn 45) vitri
Veiga ſelio
t) Banda byrþa,
Oc *u*) brauta-ſinna
46) Hlýrnis heliar
Heims ef viſſi
47) Ártíd, æſi,
Aldrtila.

XI.

Scitatus ille 45) *ſapiens eſt*
Potionum promam,
Deorum complicum ſobolis,
Atque (*hujus*) *ſociorum,*
46) *In coelo* (*tegmine*) *inferni*
Orbis, num ſciret
47) *Diem emortualem, aetatem,*
Vitae exitum.

XII.

Ne *x*) mun 48) mælti,

XII.

Neque 48) *optata eloquebatur,*

t) *bondo.* Al. in E. ſine ſenſu.

u) Libri omnes habent diviſim, *brauta ſinna*, quod *G. Pauli* reddit *ſuorum ſociorum*, faciens Nominativum ſingularem *Brauti iteneris ſocius;* inſolenter quidem, verumtamen non repugnanter analogiae: pro hoc tamen conjecit *Brautar ſinna*, *comitum* vel *aſſeclarum*, quemadmodum, ait, in *Edda* dicuntur *Heliar ſinnar.* Ego, nulla fere variatione Textus, ejusdem ſenſus vocem expreſſi.

x) Haec lectio numero vincit, exſtans in P. G. et Al. in E. cum ipſe E habeat *mun mæli*, rectius foret mun-mæli *grata verba* eleganter quidem Munn mællti, *os* (quidni, *ore?*) *locutum eſt*, tanquam commodius pulchriusque poëtaque dignius, conjic. *G. Pauli*, τῶ Munn pro *Munnr* poſito per Apocopen, nullo idoneo, quod ſciam, auctore.

45) *Heimdallus*, a ſapientia etiam laudatus in *Hamarsheimt.*

46) I. e. in oris ſuperis ut *Virgilius* loqui amat; qui et *Tellurem* noſtram vocat *Altum aethera*, reſpectu *Inferorum.* Aen. VI. 436. || *Heliar heimr* eſt *Niſlheimr*, mundus inferior; ejus *coelum* (*Hlyrnir*) noſtra tellus, et haec pro incolis h. l. (Ego ſimpliciter cepi pro genitivo loci *G. M.*). Ordo autem et ſenſus talis, ni fallor, commodior erit: Hinn vitri frá veiga ſelio, ef (hon) viſſi ártíþ, æſi (ok l. edr) alldrtila Heliar hlyrnis heims (imo, *Heliar heims hlyrnis*, vel ex mente ipſius Interpretis, initio hujus notae. *G, M.*) banda burda ok brauta ſinna (brautarſinna). i. e. *Interrogavit — mulierem, ſi* (vel *num*) *ſciret diem emortualem, aetatem, mortem* (l. *mortis cauſam ac modum*) *terreſtrium Deorum ſobolis ſuorumque ſociorum* l. *eorumque* (ſc. *Deorum*) *ſociorum G. Pauli.* Mea interpretatio ſtricte expreſſit Hyperbaton, quod in Textu erat.

47) *ártid* Tempus mortis. *Æſi*, Spatium aetatis reliquum, quantum vitae iis ſupereſſet, *hve lángt þeir ætti eptir ó-lifat. Aldrtila*, genus mortis. Haec autem omnia monſtrant, Aſos de ſua vita, non ſolius Balderi, hic fuiſſe ſollicitos.

48) Ea, quae conſultores ſcire expetebant. ſed hunc ſenſum parum adprobat *G. Pauli*, et ad Vers. XV.

Ne mál *) knátti	*Neque ſermonem (quidem) potuit*
y) Gívom greiþa,'	*Avidis expromere,*
Ne glaum hialdi:	*Neque tinnula (confuſa) verba fabulata eſt:*
Tár 49) af tindozt	49) *Lacrymae ſtillabant*
z) Tavrgom (þ) hiarnar 50),	*E clypeis capitis* 50),
æ) Elivn a) faldin 51)	51) *Studio celatae,*
Endr 52) rióþa.	*(Et) manus* 52) *rigabant.*

XIII.

*) *Knáttu.* P. inepte.

y) Sic Libri omnes. *G. Pauli* diviſim legit *Giv om Gigantea mulier*, l. *Oreas*, et *om* παρέλκει. plauſibiliter ſane, niſi quod a Textu diſcedendum non viſum eſt mihi, dum ſenſum non ineptum ſuggereret.

z) *Torgom*, a *Torg forum.* P. G. inepte; nato errore a perverſo more Membranarum quarundam, *o* pro *ö* ſcribentium.

(þ) Ita Libri habent, tanquam a Nominativo *Hiarnr. G. Pauli* ſubſtituit *Hiarna*, a Nominativo *Hiarni*, cenſens illud alterum male ſcriptum eſſe.

æ) *elium fallin*, *per nimbos* l. *nimbis cadentes* (lacrymae) repoſuit *G. Pauli*, exploſa altera lectione, tanquam incommoda et inepta plane. Mihi, *Stillare*, et *per nimbos cadere*, videntur repugnantia invicem. a) *feldinn.* E. vitioſe.

---

xv. vertit: *Nihil (ne γρυ quidem) locuta eſt gigantis.* Non diffiteor, Str. 2. et 3. τὸ *Knátti greida* Linguae convenienter accipi poſſe, pro circumlocutione verbi *greiddi*, quando ſenſus fit: *Neque vocem quidem emittebat coram avidis.* Sed major vis eſt in illa altera acceptione.

49) Ipſae lacrymae, cum obſtinato conjunctae ſilentio, poterant ab Aſis pro triſti oraculo accipi, quacunque demum ex cauſa, aut quocunque ex adfectu, nympha eas fuderit.

50) A clypei tum rotunditate, tum ſplendore, proprio quodam adjecto, *Oculi* denominantur. *G. Pauli.*

51) Ne ſc. eorum mentibus majorem angorem injiceret.

52) *Endr*, pro *'Hendr*, per aphaereſin. Vel forte *Endr rióþa*, *iterum iterumque* oculos *rubefaciunt*, ut canit *Catullus*: *Flendo* turgiduli *rubent* ocelli. *G. Pauli*

XIII.	XIII.
53) Eins *b*) ok kemr 54) auſtan,	53) *Similiter atque accedit ab* 54) *oriente*
Or 55) Elivágom,	*Ex* 55) Elivagis,
Þorn af *c*) atv	*Spinea virgula impulſu (jactu)*
56) Þvrs hrímkalda;	56) *Gigantis frigidi;*
Hveim drepr dróttir	*Quo ferit populos*
d) Dáinn allar	*Soporifer omnes,*

 Mæran

b) Hanc particulam ex conjectura intuli, quo connexio fiat ſequentium cum Verſ. xv. 1.

c) Ita fidenter poſui, pro *Öto*, ab *at etia* ὠθεῖν impellere, protrudere. In E eſt *atri* quod facile potuit corrumpi ex *atu*, cum *u* et *ri* non admodum diſſimiliter pingantur in Membranis; poteſt tamen illud *Atri* poſitum eſſe pro *Hatri*, *odio*, adſpiratione ſublata, ſicut modo in *Endr:* Sed iſtud *Spiculum ſoporiferum* gratum magis eſt, quam ingratum; adeo haec acceptio mihi non probatur. Non diſſimulabo legi etiam *poſſe of átu*, *unde ſenſus fit: ſuper cadaver* (Germ. Aas. Dan. Aadſel) *gigantis letho frigidi*, Imeri ſcilicet, i. e. *ſuper Tellurem*, quam ex carne Imeri factam tradit *Edda* Fab. VI. Porro in P. et G. eſt, *atre;* unde *G. Pauli* vertit hanc Stropham; *Spina (ramulus) ex ligno (arbore);* et ſuper vocabulo *atre*, quod *á-tre* legiſſe videtur, ſic commentatur: *Tre* tam arborem quam lignum notat; ſed quid *a (á)* initiale ſibi velit non ſatis aſſequor: Interim, perinde ac in lingua Graeca, interdum apud nos ſimpliciter redundare hanc literam, oſtendunt voces *Líkt*, *álíkt*, *Undan*, *medan*, *a undan a medan* etc.

d) *Dáin*, g. n. fem. *languorifica* i. e. Nox omnia ſoporans. *G. Pauli*, ex ſuo Libro.

---

53) Conferri poſſe non nego deae hujus ſilentium cum nocturno ſilentio, hominibus animalibusque communi, quo et referri poteſt *þá* Strophae ſequentis initio, ſic ut et *jamt* Str. 15. Sed tamen non nudam eſſe comparationem docet relatio Str. 21. in fine. *G. Pauli.* Ego pro comparatione ſto: tum quod *Eins*, pro *Undir eins ſimul*, exemplo careat, tum quod *ſolis occidentis* mentio demum fiat Vers. XXIV. aliquod autem temporis ſpatium conſumtum fuiſſe planum eſt, in ulteriori Legatorum inquiſitione, in reverſione eorum, et in coenatione apud Aſos. Decepit virum Doctiſſimum tranſpoſitio prioris Hemiſtichii Verſus XXIV. in locum poſterios Hemiſtichii Verſus XXI.

54) Bene, *Auſtan;* nam hanc coeli regionem primum occupant noctis tenebrae.

55) *Ur Elivagum.* Amnes quosdam ita appellat *Edda* fab. 4. Illuſtriſſimo *Dn. Suhmio* eſt mare Album, De Odino et Diis pag. 152. ſc. quantum capio, ubi ſe intra terram mare longius inſinuat, et amnes in illud ſe exonerant, Maris minutuli receſſus dicuntur *Vagar*, nec amnes unquam; ſed a dicto confinio hos appellatos fuiſſe oportet. *G. Pauli.*

56) *þurs* hic quinam intelligatur, in proclivi non eſt divinare; vix tamen alius eſſe poterit, quam Nörvius noctis pater, quicquid ſit de ceteris. *G. Pauli.* Sic *þurs Hrímkálda* poſitum erit modo pro

Mæran of *) miþgarþ
e) Meþ 57) nátt *f*) hverri.

XIV.

g) Dofna þá dáþir,
Detta hendor:
h) Svífr of *i*) ſvími
Sverþ *k*) ás 58) hvíta:
l) Rennir órunn 59)
m) Rýg-

Splendidam ſuper Tellurem,
57) *Cum nocte qualibet:*

XIV.

Torpeſcunt tum vigores,
Dejiciuntur manus;
Vacillat à vertigine
(*Ipſe*) *Enſiger* 58) *Deus albus*:
59) *Pellit torrentem*

*) *Ondgard.* E. quod monſtrum lectionis natum videtur ex Angloſaxonica pictura literae *m* in Membrana, quam Librarius ignoravit *e*) Mid, *media.* P.

f) Hver, *quaelibet.* Omnes Libri. quod bene quidem conciliatur cum *Mid*, ſed non cum maſc. *Dâenn* Str. 6. unde adeo neceſſario finxi, quod in Textu eſt.

g) *Dofnar — dád er*, in ſingulari, *Torpeſcit vigor*, *cum* etc. G.

h) *ſvipr*, idem ſuſpecte. G.

i) *ſvrmi*, corrupte. E. *i.* cum *r.* facile confudit imprudens Librarius.

k) *áſs*, in genitivo E G. et *Sverd áſs*, diviſim. Senſus non nimis commodus: *Nutat — enſis. Dei. G. Pauli* videtur mecum legiſſe *Sverdás.*

l) Sic E. *Rennr orvit (örvit)* G. P. vid. mox, var. lect. *n. Rennr ör vit* (*viþ*) Al. in E. *volat. ſagitta*, ſoporis ſc. *apud Ventum Gigantidis*, ɔ: mentem perſtringit.

---

pro *Hrimþurs*, quamquam frequentius apud Noſtrum *Hrimkaldr* dicitur *mortuus*, ut in *Lokaſenna*, et in *Vafþr.mál.* de *Imere.* Sed forſan per iſtum *Gigantem* intelligatur *Somnus*, ſive *poteſtas aliqua ſomni praeſes*, isque dicatur *Hrímkaldr* per Metonymiam cauſae, propterea quod nimium frigus torporem et ſtuporem inducit; poſſit quoque eo epitheto alluſum videri ad *Somni* et *Mortis* cognationem.

57) I. e. aut appetente nocte, aut opera cum nocte conſociata.

58) *Heimdallus*, qui Deus et quidem minimi ſomni eſt, nam, *utitur minore ſomno, quam avis, Edd.* Snor. Fab. XXV. non valet tamen reſiſtere vi ſoporiferae, nedum alii. *Homerus* in Iliad. ξ.

Ὕπνε ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων
δ' ἀνθρώπων

59) Hoc facit gigas ille, de quo ſuperiore verſu. *órunn* Fluminis eſt nomen in *Edda*, hic *fluxus* et *motus*. *Glygia* videtur diminutivum eſſe, à *Glygg* ventus: *Animus* autem dicitur *Ventus gigantidum*, Eddice. Erit igitur ſenſus harum trium Stropharum: *Dainns iſte, impulſu virgae ſuae mentes quaſi in vertiginem agendo, adimit iis omnem motum ɔ: ſenſum et cogitationem, penitusque ſtupidas reddit.* Quodſi admittenda ſit lectio *Rennr*, vocem *Orunn* capiendum erit ſenſu quidem inſolito, verum tamen ob derivationem plauſibili, pro *Lentitudine fluidi ſ. ceſſatione curſus l. motus*: et ſenſus fiet: *illabitur (obrepit) lentitudo aurae gigantidum* ɔ: *animi torpor.*

m) Rýgiar *n*) glýgiv | *Gigantidis aurae,*
o) Sefa ſveiflom | *Mentis circumactionibus (vertiginibus)*
Sókn giörvallri. | *Coetui omni.*

XV. | XV.

Jamt 60) þótti *p*) JÓRVNN 61) | *Haud aliter* 60) JORUNNA 61)
q) Jólnom *r*) komin | *Viſa eſt Diis adfecta,*

E e 3 Sollin

m) Ita expreſſi, analogia inductus; ſicut *Gygur Gigas femina*, et *Ylgur Lupa*, aut *porca fera* (ut colligo ex Oda poſteriore *Stiörnv-Odda-draums* adhuc inedita), faciunt genitivum *Gygiar*, et *Ylgiar*, non *Gygar*, *Ylgar*. Libri omnes et *G. Pauli* legunt *Rygar*, quibus accedit Summus Poëta et Antiquarius *Egerhardus Olavius*, in Carmine Satyrico, *Píknaſpillir*, *Virginum Corruptela*; Verum praeter analogiam, etiam ſvavitas enunciationis pro *Rygiar* militat.

n) Ita E. *Glyu.* G. *Gylv.* P. *Gyla* cognatum eſt τω *Gola* ventulus, flabrum, ſicut *Gyll*, nubecula illuſtris ſolis (interdum) antambulo, triſtioris ſaepe aëris nuncia; unde vulgatum: Sialldan er *Gyll* fyri góþv *(Raro* Gyll *bonum portendit). Rygur* eſt giganteae fæminae nomen ſ. apellatio in *Skallda*, hic *noctis*, puto, quippe patre ſatae gigante. *Örvit.* *Urvit*, ut *Örviti* in *Lokaſenna*, *Frávita*, *affinna*. *Rygar gyla* videtur eſſe *flatus* ſ. *aura noctis languorem ferens*, et *Rygar Gylv örvit rennr alri ſókn ſefa ſveiflum*, i. e. *Nocturnae aurae deliquium* l. *delirium occupat omnem coetum mentis involutione l. circumrotatione, ablatione; G. Pauli*, acute et ingenioſe. Haud tamen incommode forte monuerim *Gylv* hic pro *Gælv* ſumi poſſe: eſt autem *Gæla* proprie *lenocinium cantus*, *cantus illecebroſus*, *quo nutriculae deliniunt triſtes puerulos, et ſomnum iis alliciunt.* Qui ſenſus vocis apte congruit in rem praeſentem: *Nox* erit *Nutrix*; ejus *Lenocinium*, *Humor* ac *refrigerium*, languorem inſtillans, aut etiam ipſum *Silentium*, quod ſomnos invitat; *Pueri*, animalia. *Animi deliquium*, *ſomnus.*

o) *ſæfa.* G. idem. *ſefi* Al. in E. *Sefi-ſveiflor* l. *ſæfi-ſveiflor*, una voce ſonarent *agitationes ſoporantes* l *ſopori arceſſendo*, quales *Cunarum* ſunt.

p) *Jórun.* G. et P. *Jiorna*, *jorma*, corrupte. E. et Al. Ibid.

q) Ita *G. Pauli*, cui adſtipulamur corruptae Lectiones Al. in E. *jol mun* et *jólmim.* || *Jötnum* P. G. *gigantibus. Jötnvm.* E. ſine ſenſu.

r) *Kominn*, et mox *ſolliun* in gen. maſc. E. inſcitia Librarii.

---

60) *Sc.* ac dormientes, extra rationis ſermoniſque uſum conſtituti. *G. Pauli.*

61) Quaſi *Laborioſa* l. *Laboris amans*, ab *ar*, l. *ár* l. *ör Labor*, praefixo J. non ſine exemplo. Jam tertium variavit nomen Idunnae, conf. ſupra n. 32, Poteſt tamen ſonare *Örunn*, celeritatis amans aut *ör-runn* celeriter currens. ſenſu a ceteris haud longe diſtante.

Sollin ſútom
Svars er ei gáto.'
s) Sóttv því meirr
At *t*) ſýn var fyrſ.
Mvn þó miþr
Mælgi *u*) dvgdi.

Turgens moeroribus
Reſponſi cum nihil potirentur.
Tendebant (*inſtabant*) *eo acrius,*
Quod (*quo magis*) *repulſa dabatur,*
Voto tamen minus
Loquela eorum valuit.

XVI.

Fór frvm kvavdvll 62)
Fregnar brauta
x) Hirdir at Herians 63)
Horni giallar,
64) NALAR *y*) nepa
Nam til fylgiſs.
65) Greppr *z*) GRIMNIS
(þ) Grvnd vardveitti.

XVI.

62) *Abiit primipilus* (*princeps*)
Interrogatorii itineris,
Cuſtos 63) *Odiniani*
Cornu vocaliſſimi;
64) NALAE *puerum*
Adſcivit in comitatum:
65) *Poëta* LARVATI
Nympham adſervavit.

XVII.

s) *ſókti*, in ſingulari. Al. in E. Deinde, *mar* pro *meir*, *mare*, aut *equum*, ſc. petebant abituri. E.

t) *Þeckia.* Al. in E. forſan pro *Þeggia taciturna*, ſicut *ſeggia* pro *ſegia* dixerunt veteres; tum vero, ne fraus fiat allitterationi, in Stropha praec d. tranſponendum foret, *Því* meirr ſótti l. Því ſóttv meirr. *u*) *dygdi*, Imperf. conjunctivi. P. G.

x) *Hirþar.* Al. in E. Senſus: *ad aulam Odini*, cum cornu etc.

y) Ita omnes Libri recte ſatis, arbitror; ſed *G. Pauli* ſubſtituit *Neſa*, quaſi *f.* et *p.* vulgo inter ſe non varientur. *z*) *Grimis*, idem. Al. in E.

(Þ) Forte, *Grind fores*, ne elaberetur ſc. Nympha: quamquam hoc Auctore non indigna eſt Lectio *Grvnd Tellus*, ſemiplena mulieris apellatio, qualis nulla mihi uſquam, quod meminerim, in *Edda* noſtra eſt obſervata. Porro, *Vardveiti*, *adſervet* l. *adſervare debuit.* G.

62) Cum nulla daretur ſpes ullius reſponſi. *G. Pauli.*

63) *Odini*, i. e. ab Odino ſibi traditi et commiſſi. *Idem.*

64) *Nál* erat alterum nomen matris *Lokii. Edd.* Fab. XXVII, ductum, ut videtur, a teneritate.

65) *Bragius* (*Poëſeos ſcientiſſimus. Edd.* Fab. XXIV.) virginis cuſtodiae relinquitur, ſi forte illa, ad ſe vel ſanam mentem reditura, aliquid reſponſi daret. *G. Pauli.*

XVII.

Vingólf 66) tóko

Viþars 67) þegnar,
Forniótz 68) ſefvm
Fluttir báþir.
æ) Iþar gánga
Æſi kvedia
Yggiar þegar
Viþ 69) avlteiti.

XVII.

Vingólfum 66) *tetigerunt* (*pervenerunt*)

67) Vidaris *miniſtri*,
68) Fornioti *cognatis*
Vecti ambo:
Intro eunt,
Aſos ſalutant,
Yggi *clientes* (*ſtatim*)
Ad 69) *convivialem feſtivitatem.*

XVIII.

Heilan Hánga-tý
Heppnaztan Áſa
a) Virt öndvegis
Vallda *b*) bádv.
Sæla at *c*) ſvmbli
Sitia Día

XVIII.

Salvum suspensorum Deum,
Beatiſſimum Deorum,
Nectaris, *in ſolio*,
Regna poſſidere optabant:
Felices in ſympoſio
Accumbere Divos

Æ med

æ) *idr gângo*, ſenſu caſſo. Al. in E.

a) *vird*, idem. P. quod G. *Pauli* vertit *bonore*, ſignificatu mihi incognito.

b) *bavdv*, forte pro *budv*, jusſerunt G. *c*) *ſumli*. G.

---

66) *Vingolf*, domus Deabus ſacra, *Edd.* Fab. 12. G. *Pauli.* Ubi *Hörgr*, quſi tu dicas ἱερὸν *templum*, vocatur: id erit *babitaculum piorum poſt mortem*, tradente eadem *Edda* Fab. 3.

67) Hic *Vidarr*, quaſi *Victor*, eſt Odini nomen, Eddae ignotum quidem, ſed congruens tamen in ſenſu cum ceteris, *Vidr*, et *Vidrir*.

68) *Forniótz ſefvm*, Ventis, quibus praeerat *Kári Fornioti* filius. G. *Pauli.* I. e per aërem, ventorum elementum, forma avium ſuſcepta, ſicut alia vice in forma phocarum dimicabant, ut prodit *Edda*, ex auctoritate *Ulfi Ugguiadae.* Forſan in *Corvorum* forma ierint, atque hinc nomen Carminis ſit arceſſendum.

69) Mirum ingenium Autoris, ſive, ut verius dicam, mire ineptum! cum Aſos, in ultimo diſcrimine conſtitutos, facit conviviali feſtivitati indulgere. aliter decorum obſervare ſolet Auctor *Eddae Sæmundinae.*

Æ med *d*) YGGIVNGI 70)
Yndi halda.

Semper cum 70) AUGUSTO (*venerando*)
Voluptate perfrui.

XIX.

Beckiarſett *e*),
At *f*) BAVLVERKS 71) ráþi,
Siöt, SÆHRIMNI
Saddiz *g*) Rakna.
h) SKÖGUL *i*) at ſkvtlvm
Skaptker 72) HNIKARS
Mat af midi
k) MIMIS 73) hornvm.

XIX.

Per ſedilia diſpoſitus,
Ex 71) BAULVERKI *imperio,*
Coetus, SUE FULIGINEO
Saturabatur, *Numinum:*
SKÖGULA *ad menſas*
72) *Craterem* VICTORIS
Metiebatur ex medo
73) MIMERIS *cornibus.*

XX.

Margs *l*) of frágv
Máltíd yfir . .

XX.

Multa rogitabant
Coenam ſuper

HEIM-

d) *Yggivm*, Ablat. plur. Al. in E. prave.

e) er *eſt*, omiſſo ſequenti *At*, ex Cod. Succ. notatum in E.

f) *Bauverks* forte pro *Bavdverks*, *caedium auctoris.* E.

g) Ita E. G. P. per ſolennem permutationem literarum *g.* et *k.* *Ragna.* Al. in E.

h) *ſkolvg.* P. quod *G. Pauli* cum *coetus* jungit, vertens; *probe lotus*, *madidus*, et componit *Virgil.* (Aen. I. 743) *Pleno ſe proluit auro.* Sed melius erit, *Skögulam* Monomachorum pocillatricem, ut habent *Grimnismál*, ſuo hic honore non defraudaſſe.

i) af, de menſis. E. inepte.

k) *Minnis.* P. G. Al. in E. et Suec. *Memorialibus*, ɔ: quae in honoremDeorum, et abſentium amicorum recordationem potabantur. *l*) *ofrágv*, prave. E.

70) I. e. *Odino*, qui *Yggivngr áſa* appellatur in *Völv-ſpá.* conf. *Gloſſarium.*

71) *Odinus* modo erat rex convivii. *Bavlverkr* vi vocis ſonat, *Calamitatum auctor.*

72) Manifeſta eſt Hypallage, (*Hon*) *mat Mimis hornvm ſkaptker af midi*, pro *Miöd af ſkaptkeri.*

73) *Mimir* Odini nomen eſt in *Edda* Snorr. Nomenclaturis poſterioribus, a μιμέομαι, credo, ductum, nam ille artifex erat in alienis formis imitandis; et bene ei datur poſſeſſio cornuum aut medi, utpote coenae patri Str. 2.

Heimdall há god,	Heimdallum *celsi Dii,*
74) Havrgar *m*) Loka.	74) *Divae* Lokium:
Spár eda ſpakmál	*Vaticinia et ſagaces ſermones*
Sprvnd ef kendi,	*Num Virgo* (*eos*) *docuiſſet;*
n) Undorn 75) *o*) ofrám 76)	75) *Tenebræ circulum marginalem* 76)

m) Forte inſerendum *ok et;* Quo ſenſus foret: *Celſi Dii ſacrae domus*, aut, *in ſacra domo*, (ut ſit genitiv. Loci) *interrogarunt Heimdallum et Lokium*. vid. not. 66. et genitivum *Hörgar* recte formari arbitror, ſicut invenio *Biörnum* poetam in *Eyrbyggia-ſaga* dixiſſe *Heſtar*, *equi*, in eodem caſu. || *Havrgvr* f. pl. conjic. *G. Pauli*. quod faceret in Nominat. ſing. *Havrga* quaſi *delubri antiſtita*, aut *domina;* ſed nihil eſt opus.

n) Ita omnes Libri. *G. Pauli* legit modo *undr*, modo *Undörn*, quod contractum putat ex *undrin*, *undorin*, *undurin*, prodigia, nempe illa, inquit, de quibus Str. 3. ſeqq. nec non ſomnia *Ballderi* in *Edda*. Ruiſus in addendis, *Undörn* compoſitum credit ex *Und* pro *Undr*, per apocopen, et *örn*, *þav arna* demonſtrativa vocula vulgari, quod ultimum mihi non ſapit. || *Unorm*, ſenſu caſſum. Al. in E.

o) Sic leviter reſtitui, cum in E. G. ſit *oframm*, et in P. *ofram*, unde *G. Pauli* fecit *of röm*, *nimis valida*. Forte ex illo *oframm* faciendum *áfram porro*, *eo uſque*, et id in ſenſu jungendum cum τῶ *frágu* Str. 1. ɔ: *inſtiterunt porro rogitare*, *donec* etc. Denique haud abſurde legeretur *ó-fravm*, ut Tenebrae dicantur *pudibundae*, propterea quod *pudibundi* eas quaerunt: Poëta, quis non memini, *Pudibundus quaerit latebram. Kormaks-ſaga*. Han ſkauzt í ſkugga ok ſkammadiz ſín i. e. *Surripuit ſe* (ex conſpectu) *in umbram*, *et pudefactus eſt*.

---

74) *Hörgar* Dearum delubra, hic in gen. foem. pro ipſis *Deabus*, inſolenter. *G. Pauli* adlegat *Edd.* Fab. 12. et Verba Freyiae in *Hyndlolio-dvm: Havrg han mer gerdi;* addo *Hervarar-ſagam* Cap. 1. et *Landn. b. Gloſſarium* in voce *Havrgr:* ſed in omnibus iſtis nihil eſt, quod hunc ſenſum vocabuli illuſtret aut firmet. Videndum igitur, anne praecedens *god* bis numero capiendum ſit, ſive ex Ellipſi revocandum ut *Há god* ſint *Dii maſculi*, *Havrgar* (gen. ſing.) *god*, *Dii Hörgi* i. e. *Vingolſi praeſides* et *Domini*, nempe *Deae*, reſpice. not. 66.

75) Dicit Aſos eo uſque produxiſſe coenam et confabulationes. *Undorn* (ab *und ſub*, et *ad árna* ire,) occurrit in *Völv-ſpa* Vers. VI. et *definitam quandam temporis partem* notat, forte eam, qua ſol ſub horizonte eſt, ſive potius, mediam noctem, quod concludo ex hiſce verbis dicti Verſus:

Morgin ſettv,	i. e. *Mane conſtituerunt* (*Dii*),
Ok midian dag,	*Et meridiem,*
Aptn ok Undorn	*Veſperam et* Undorn,
Arvm at telia	*In anni computatione* — (*annuatim numeranda.*)

Ubi *Mane* et *Veſpera*, *Meridies* et *Undorn* ſibi reſpondere videntur.

76) I. e. horizontem: Compoſita vox ab *of*, *ob circum*, et *rám* pro *reim*, ora, margo, fimbria, limbus

p) Unz nam *q*) himia.	*Donec occuparent coelorum.*
XXI.	XXI.
77) Illa letv	77) *Male perhibuerunt*
Ordit hafa	*Eveniſſe,*
r) Eyrindisleyſv	*Negotium fruſtraneum,*
Of litilfræga:	*Nimis inglorium* (*reſponſi expers*):
s) Vant at væla	*Ita rationes inſtituere* (*ita conſulere*)
Verda myndi,	*Arduum futurum,*
Sva af *t*) ſvanna	*Ut ex nympha*
Svarſ of *u*) gæti.	*Reſponſum obtinerent* (*obtineretur*).

XXII.

p) *yngſt*, *vngſt*, l. *unzt*, conjic. *G. Pauli*, et deinde legit *nám*, vertitque has duas ſtrophas: *de validis illis miraculis noviſſimam cognitionem cæterorum* (alienigenarum). *Ungſt nám hinna*, quod noviſſime illi (inframundani) percepiſſent. Mihi perplexa nimis haec videntur, et violenta.

q) Ita Quidam in E. quod poteſt formatum eſſe a Singulari *Hími* l. *Himir* pro *Heimi*, *Heimir*, nam *ei* et *í* grave inter ſe permutantur: || *Hinna* P. G. et Al. in E. quod aliquatenus quidem expoſitum eſt var. l. praeced. ultima. Sed verius crediderim id corruptum eſſe ex *Himna;* vid. ſupra III. 2. lect. var. *p*. Subſtituere itaque hanc lectionem poſſunt, quibus *Himia* non probatur. || Himin, in Accuſandi caſu E. quod facile conciliatur cum mea conjectura ſub var. l. o.

r) or *ex*, inſerit E. id quod et numeros et ſenſum turbat.

s) Quatuor Strophas ab initio Verſus XXV. huc tranſponunt P. *G.* et *G. Pauli*, ſc. *jörmungrundar* uſque ad *Þollar*. Porro ſequentem Verſum XXII. ordiuntur a Strophis noſtris praeſentibus, *Vant at væla* etc. claudunt vero cum poſteriore Hemiſtichio Verſus XXV. *Gengo til reckiv* etc Tum demum ponunt eum Verſum, qui Mihi in ordine eſt XXII. Quae mira eſt confuſio.

t) *Syanna*, monſtroſe. E ſcilicet, *v* Angloſaxonice pictum, pro *y* cepiſſe Librarium.

u) Ofgræti, *fletu elicerent.* l. *extorquerent.* E. ſuſpecte. *Geti*, pro *gæti.* Al. in E. *obtineant* vel *obtineatur.* in Subjunctivo praeſenti.

---

limbus; *ei* et *á* inveniuntur alternare, verbi gratia in nominibus propriis virorum *Aſlákr* et *Þorlákr* quae nihil aliud revera ſunt, quam variata *Aſleikr* et *Þórleikr*, i. e. *divina facie praeditus*, et *Thori facie praeditus.* Cui autem hoc diſplicuerit, is poterit *ofrám* capere pro *of-ráf* *Laquear* l. *Tegmen ſuperius*, nam *f.* et *m.* libenter permutantur; *Coelum* autem eſt *Tegmen* Telluris; *Ovid.* in prima Metamorphoſi: *Quod tegit omnia coelum.*

77) Incertum, an Legatorum verba, an ceterorum Aſorum, hoc verſu referantur.

XXII.

Anſar *x*) Omi,
Allir hlýddv,
78) Nótt ſkal nema
y) Ny-ræda til:
Hugſi til *z*) myrginſ
Hverr ſem orkar
Rád til leggia
Rauſnar Áſom 79)

XXII.

Reſpondet (*profatur*) Omius,
Omnes auſcultabant:
78) Nox adhibenda eſt
Novis conſiliis:
Cogitet uſque in craſtinum,
Quiſquis valet
Conſilium promere
79) *Aſis ſoſpitale.*

XXIII.

Rann med *) ravſtvm
(Þ) Rindar *α*) móþur 80)

XXIII.

Properabat ſecundum longos aggeres (*juga longa*)
80) Rindae *matris* Valldii (*Valentis*),

x) *Onn* E. facile corruptum ex *Omi.* O*þinn.* Quidam in E.

y) Ny-ráda *idem.* Al. in E.

z) *Myrgis.* P. G. et *G. Pauli*, voce mihi inaudita, quam tamen temere non damnaverim.

*) *roſtvm* P. G. *vortices*, vertente *G. Pauli.*

(Þ) *Ryndar.* G. et *G. Pauli.* ego *Rindam* Nympham per *y* nuſquam ſcriptam deprehendi in bonis Codicibus.

α) Ita levi mutatione ſubſtituendum duxi, pro *Módr*, quod habet Unus in E. et notat Subſtantive *Animus*, *vis animi*, Adjective *defeſſus.* *Móþur.* f. plur. *flumina*, conjecerat *G. Pauli.* || *Móþir.* P. G. Al. in E. *Suec.* et *G. Pauli.* *Moſar.* E. i. e. *Fuſcum reddit*, aut *Fuſcum fit*, quando praecedens *Rann*, *Domum* ſignificaret, ſed non conciliatur hoc cum ſequentibus

78) Noctu urgenda conſilia, nox dabit conſilium, *Eraſm.* in *Chiliadibus.* Adeo etiam hoc ſapientiae genus novit ſeptentrio, et gnome haec poëtica veteris noſtrae linguae comes. *G. Pauli.* Sic Nox εὐφρόνη, quaſi *bene ſapiens* dicitur *Euripidi* in *Iphigenia.*

79) *G. Pauli* vertit: *Aſorum gloriae*, et addit: non novo adeo honori quaerendo, ſed veteri retinendo. *Til rauſnar áſvm*, verbo foret: *In erectionem l. ſublevationem Aſis* ɔ: lapſis Aſorum rebus. Plus hic agebatur, arbitror, quam *gloria Aſorum*, ipſa eorum ſalus agebatur, aut ſaltem agi videbatur.

80) *Med rauſtvm Rindar, modur Vallda*, i. e. ſecundum l. per fines occidentales aut boreales. *conf.*

a) Fódrlardr — *Alma* (*nutritiva*) *vis*

Fenris *b*) VALDA: — FUNESTI LUPI.

Gengo

a) Sic P. G. et *G. Pauli. Fauþr larþr*. E. sensu nullo, nisi *Favþr* haud secus ac *Fóþr* in alendi notione sumatur, quod certe licet, vi originis, a verbo *at fæda. Fauþr iardar* Al. in E. et Suec.: qui *Patris terrae* vertit, inepte, more suo, et nulla cum ceteris cohaerentia: Ex hac tamen Lectione aliquis sensus existit, hic nempe: Rindar móþir rann valla med ravstvm (med * valla ravstvm) faudr iardar Fenris, i. e *Rindae mater* (sol) *vix properabat* (lente incedebat, tanquam fessa cursu) *secundum longa dorsa patriae terrae Fenreris gigantis* ɔ: juga montana septentrionalia. Vel. *Rindae mater currebat secundum (per)* * *camporum longas eminentias genitalis soli Fenreris gigantis.*

b) Ita Al. in E. *Valla.* G. P. E. *G. Pauli*, *et Suec.* Propositis jam omnibus Lectionum varietatibus in loco hoc longe obscurissimo, integrum sistam Gunnaris Pauli commentarium in quatuor hasce Strophas: "Rann med rostvm Ryndar móðir Fódrlardr Fenris valla, i. e. *Ivit per* (l. *juxta) maris evripos mater Rindae.* Sed revera, quomodo hic in tenebris sit palpandum non invenio: Descriptio est in hac Stropha solis occidui, (Non enim *Solis orientis per gradus*, ut nugatur Suecus Interpres. *G. M.)*, et die recedente noctis oborientis (vid. praeced. Var. Lect. *s.).* Sed quomodo *Sol* (nobis faem. gen.) dicatur *mater Rindae* (ex qua Odinus *Alium* sive *Valium* suscepit) dictu vix erit proclive, nisi ponatur illam matrem habuisse *Soli* cognominem *(Sól*, *Sunna*, *Ey-gló*, *Syn)*, vel *Rindam* dicendam fore filiam *Solis* (Conf. n. 31. ad *Vegtams quidam)*, quam illa ante Deorum crepusculum est paritura (Haec satis plausibilia sunt, si modo cetera iis responderent *G. M.).* Hoc modo quae sequuntur *Fodrlardr etc* sunt Epexegesis (Quid fiet τῷ *Valla* in hac Epexegesi? *G. M.):* Sin vero legere libeat, vel in alio Codice legatur *Módur*, erunt Subjectum orationis, et priora praedicatum (Obscure, nam *quae* erunt Subjectum, et quae praedicatum? *G. M.)* atque hoc modo *Móþur* vel flumina, et quidem *Rindae*, ut septentrionalia (forte *Elivagar)*, quae una cum mari pertransiit Sol. Vel *Módr* adjectivum, *Fessus*, *lassus*, *anhelus*, et *ryndar módr* fessus cursu (ut *ryndur* notet *cursum)* a v. *ek renn*, curro. *Fodrlardr* l. *Födrlardr*, quid sit, conjectare non possum; *Fenris vellir* autem *campos lupinos* sonant, forte oceano boreali adjacentes. *Fodr* et *Fódr* sunt voces in aprico positae: sed *Lardr* nescio an extra locutionem: *mer*, *honvm* etc. *sígr lardr*,

---

conf. Vegt. Qv. XVI. 1. et 2. Et hoc bene de Sole jam occasuro. Porro, *Fóþr lardr Fenris*, hic dicitur *Sol*, utpote ab *Lupo*, suo persecutore, ante *Crepusculum divinum* devorandus: et Antonomasia est, *Lupi Lokii filii*, pro *Lupo solari.* Denique *Vallda* sumsi pro *Vala*, filio Odini, nam eandem vim esse utriusque nominis ex originatione facile est probare. Dubito sane, alium sensum, aptiorem simul ad circumstantias, et qui in Textum sit minus violentus, hinc extortum iri.

Gengo frá gildi, *Discesserunt e convivio,*
Goþin quöddv *Diis vale dixerunt,*

 HROPT

lardr, lassor fatigor; et verbum *at laraz* lassari, cum particip. *Laradr*, indeterminato, quid proprie sit Lardr (quod ope Etymologiae conabor evolvere in Glossario. *G. M)* Si fingere libeat (quod pene videtur necessarium. *G. M.)*. *Solem* dici *Fenris* (Lupi) *Fódrlard*, quod in *Edda* praedictum sit, fore ut Lupus solem deglutiat, Fab. 48., cum hic *fódr* ɔ: pabulum legere liceat, nec quid sibi hoc loco velit τὸ *fódr* appareat (Deest Apodosis ad το Si, quod non mirum in tanta fluctuatione. *G. M)*; nisi forte statuatur Lupum, devorato sole, incommodum quoddam ac virium detrimentum sensurum. *Fodrlardr.* Male me exercuit monstrum hoc verbi, et tantum non in vertiginem egit, nunc tandem ulciscendum et falce critica exscindendum; cujus in locum commode mihi substituere videor *Förular dyr* l. *dur*. *Förvll* adjectivum in composito *tídförvll* active significat; quando vero dicimus: *þad er mer ecki förvllt*, passive, quae hujus loci est significatio: *Förvlar dvr*, ostium saepe (Soli) tritum, sive hic coeli quadriforis occidentale illud, s. boreale intelligere quis malit. *Rindar módir*, ut supra. *Fenris vellir* l. *Ulfs vellir* aut loci est nomen proprium juxta mare, aut ipsum mare, ita periphrastice dictum a pisce quodam, qui forte *Fen-grani* cujus meminit *Skállda*, a *fön* lanugo (sicut et Lupus *Fenrir* dicitur) et *grön* labrum, ut apparet, dictus. Hunc facile crediderim aliquem esse cetorum *Skíþa-fiskar* dictorum, quorum oris corneae lamellae in summitate lanuginem habent: nisi forte intelligatur *Lupus marinus*, sive ille sit noster *Steinbítr* s. alius quispiam. Quod si cui forte hic arriserit lupus (lupi) Eddico solaris, cottidie cum eo aquis marinis mergi creditus, ego quidem nolim refragari; ita tamen, ut mare tum non dicatur *Fenris vellir* sed *Fenris vadlar*, vada lupina, non locus immanendi atque inhabitandi, aut elementum conveniens, sed transgrediendi. *Fenrir* et *Egir* s. *Ægir* sunt gigantum nomina, unde *Fenris dyr* sunt *Ægis dyr*, per antonomasiam poëticam, et *Ægir* maris Deus s. dominus. Sed quorsum igitur *Ægisvalla dur?* Est *Ægisvöllr* l. *vellir* ipsum mare, (quomodo id dicitur *Aequor maris*, *Campi liquentes* apud *Virgilium. G. M)* et ejus *dur* id quod ante dictum est, regio cardinalis, ostium, quod subit Sol. Forte et *Ægis halla* l. *hallar* aulae (maris), cui quam campo aptius convenit ostium." *G. Pauli.* Cujus conjectura *Förular dyr*, prout ab eo adserta est docte et ingeniosé, magnam habet probabilitatem quidem, verum tamen est nuda conjectura, auctoritate Librorum destituta, atque adeo eam in Textum recipere nondum audeo. Dissimulandum non videtur, quod *Sol* absolute dici possit *Fódr* lardr quasi *fovens* (*nutriens*) vigor aut *Vis*, animantium sc. et plantarum, quae almo suo calore fovet: Tum vero fort ordo Rindar modir, fódr lardr rann med ravstvm Fenris valla, i. e. *Mater Rindae* (sol) — *currebat secundum longa dorsa (porrectas extremitates) marinorum camporum*, ɔ: coeli et maris confinia, j mjam mare subitura. Nec denique invenuste legeretur, Lafdi (Angl. *Lady)*, et sensus foret *Alma regina*, *fovens*

Hropt ok Frigg
Sem 81) Hrimfaxa *c*) fór

Hropto (*nempe*) *et* Friggae,
81) *Prout incessit* Gelucomus.

XXIV.

Dýrvm fettan
82) *Dellings mavgr*
Jó fram keyrdi
d) Jarkna fteinvm:
Mars of *e*) Mannheim 83)
Mavn *f*) af glóar;
g) Dro leik Dvalins 84)
Drösvll i reid 85).

XXIV.

Charis distinctum,
82) Dellingi natus
Equum propulit (*incitavit*)
Praestantissimus gemmis:
Manni per 83) Mannheimum
Micat juba:
Traxit 84) Dvalini Ludificatricem
Jugalis in rheda 85)

XXV.

vens dominat atque ita *Soli* confervatur genus fuum femininum, quod in noftra lingua nolens amittit. Imo *Lardr esse* poteft *Dominus* (Angl. *Lord* et in pronuntiatione *Lard*), fenfu quidem fere eodem, fed non tamen ita convenienter Linguae, propter genus mafculinum.

c) Hoc verbum non videtur fuiffe in Exemplari Sueco, nam Interpres, homo fuavis, inducit Deos falutantes *Hrimfaxium* noctis equum.

d) *Jokna, rokna.* Al. in E. prius fine fenfu, pofterius *immanem* notat, fed adliterationi officit.

e) Ita Al. in E. et reftituerat, ex fuo ingenio, G. *Pauli: Manheim* P. G. E. quafi *Splendidum mundum*, quod foret Ætheris epitheton perpetuum. Stroph. Sequ. Men *monile, torquis*, pro *mavn* P. *Man* G. *f*) *of* Al. in E. *ef*, fine fenfu. Ipfe E.

g) *Droleik*, uno verbo fenfu caffo. P. *Leik*, non *Leikv*, Omnes.

81) I. c. Noctis equo procedente, *Edda* Fab. VIII. G. *Pauli* videtur *Hrimfaxa* in gen. fem. capere, et de Nocte intelligere; fic enim ille: "Nocte iter ingrediente, ab equo fic dicta."

82) *Dagus*, auriga folis. *Edda* Fab. VIII. G. *Pauli* haec, et fequentia, de initio fequentis diei accipit, ego contra de inftante fine praefentis diei; nam Verfu XXVI, 2. *Sol* demum, cum Diis furgentibus, dicitur *oriri*, et *Nox difcedere*. Dicit ergo Auctor, *folis aurigam* properare ad locum pernoctandi: Bene autem *auriga* Stroph. feq. dicitur *Propellere Equum folis*, tanquam ab labore diei feffum.

83) *Mannheim* hic accipio, tanquam Nomen proprium regionis, quam, fi recte memini, inter *Gandvikam* et *Halogiam* conftituit *Hervararfaga* cap. I. conf. *Thiodolfum de Hvini*, apud *Snorrium* in *Ynglinga faga*, cap. IX. G. *Pauli Mannheim* apellative capiebat de *hominum orbe*.

84) Ratio hujus interpretationis colligi poteft ex *Alvismálvm*, Verf. XXXV. 5. 6. et 7. coll. Verf. III. 2. et XVII. 3. cum nota.

85) Oratio cohaeret cum initio Verfus fequentis, neque ullius incifionis patiens eft.

XXV.

Jórmvngrvndar
h) I Jó-dyr *i*) nyrdra 86).
k) Undir rót ytſtv
Adal *l*) þollar
Gengo til reckiv.
m) Gýgivr ok Þursar 87),
Náir 88) Dvergar,
Ok Döck-Álfar.

XXVI.

In almae telluris
86) *Equeſtre oſtium boreale.*
Sub radice extrema
Arboris primariae
Ibant ad lectos
87) Oreades *et* Thursi,
88) *Propinqui* Nani,
Et atri daemones (*genii*).

XXV.

Rifv *n*) raknar,
Rann álf-ravdvll,

XXVI.

Surrexere Dynastae:
Exortus eſt Semonum (*regionum*) *rutilator:*

Nordr

h) τὸ *i* ad finem Strophae praecedentis trajiciunt Al. in E. numeris non ita commodis.
i) Neþ:s, *inferius.* Al. in E. ſuſpecte, ſaltem obſcurius.
k) Und, *idem.* G. P. *G. Pauli* ad ſuam Verſionem hujus et ſequentis Strophae, quam retinui, haec addit: "Forte *Adal þollr*, arbor *Dvergorum* et *Svartalforum* naturae conveniens, utpote, ibi ortorum et habitantium: niſi forte illud *Náir nánir* (Str. 7) ad virginem illam dubii generis ſit referendum, ut ſenſus ſit: *Vix illi* (cognati) *obtinuerunt*, nedum nos, ſive alieni." Ut haec intelligat Lector, advertendus eſt ſedulo de Tranſpoſitione harum quatuor Stropharum, quam ſupra indicavi ad xxi. lit. *s*. Et apparet *Gunnarem Pauli* haec accipere, tanquam dicta Legatorum, de irrito ſuo itinere, commemorantium.
l) *þollaz*, corrupte. Al. in E.
m) *Gygur*, in ſingulari. P. quod de *Nympha fatidica* gigantei generis (ſc. Idunna) intellexit *G. Pauli.* Sed et *Gygiur* in plurali conjiciebat Idem Vir, ajens *Idunnam* inter has ſimul intelligendam eſſe, interrumpente ſimul nocte colloquium. Probe iterum attendas Tranſpoſitionem modo dictam, ut haec intelligas.
n) *Racknar*, minus recte. E. conf. ſupra xix. 4.

86) I. e. Borealem mundi cardinem. De *jórmvngrvnd* et *jó-dyr* fuſius diſputatur in Gloſſario.

87) Appetente luce bene inducit *Monſtra Lucifuga* (Natttröll) lectos petere.

88) *Náir*, vel reſpectu habitaculi, vel ingenii.

Nordr *o*) at NIFLHEIM 89)	*Boream verfus ad* NUBILUM ORBEM 89)
90) NIÓLA *p*) fótti.	90) ACUPOTENS *contendit*:
Upp *) rann ÁRGIÖLL 91)	*Surfum cucurrit per* 91) MANISONAM
q) ULFRÚNAR 92) bvrr,	92) ULFRUNAE *gnatus*
r) Horn-þytvalldr 92)	*Buccinator potens* 93)
s) Himin-biarga.	*Coeleftium rupium.*

o) *Niflheim i, in Niflh.* Al. in E. commode fatis ad fenfum et metrum. Nidr *deorfum,* pro *Nordr* ante, fine neceffitate conjicit *G. Pauli*; quafi *Edda* non dicat *Niflheimum* fitum effe *Nordr ok nidr*, in borea inferius. *p*) *fókti*, idem vulgarius. P. G. E.

*) Ita P. G. reid *equ tavit* conjic. *G. Pauli*, tanquam Deo dignius, opinor. *Nam.* E. *Upp nam* foret *recludit*, aut *fuftulit*, fenfu parum commodo. aut *Nam* eft verbum auxiliare, fubaudito verbo principali fc. *fara*, *ire.*

q) *Ulfrimar nidr.* iftud *rimar* eft ab imprudentia Librarii. *Niþr*, etiam G.

r) Ita diftinguit *G. Pauli. Horn-þyt valldr*, divifim. E. *s*) *Himni biarga*, depravate. E.

89) Bene *Nocti* dat domicilium apud Inferos,

90) Ita *Noctem* dictam arbitror à *Nál* acu, foporifera fc. qua pungit animalia.

91) *Argiöll*, nomen Iridis, alias mihi nufquam obvium, ficto hoc vocabulo expreffi: *Sonat* autem illa Diis equitantibus, ut obfervat *G. Pauli.*

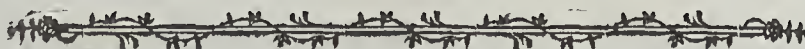
92) Haec inter novem virgines matres *Heimdalli* numeratur in *Hyndlvliódvm* xxxv. 5.

83) *Horn-þytvalldr Himinbiarga.* Epexegefis, quemadmodum *Ulfrúnar bvr* periphrafis. *Horn-þytvalldr*, *cornu inflator*, *Himinbiörgorum dominus.* Et poteft illud *Valldr*, potens, tam ad *cornu*, quam *Himinbiörg* referri, nec non ad τὸ *þytr*, et tum caufam efficientem notat. *G. Pauli.*

VEG-

VEGTAMS-QUIÐA.

*) VEGTAMS-QUIÞA. *VIATORIS (PUGNATORIS) EXERCITATI ODA.*

I.

Senn voro *a*) Æsir
Allir á þíngi,
Ok Ásynivr
Allar *b*) á máli 1).
Ok *c*) of þat rædv
Ríkir tífar
Hví veri *d*) Balldri 2)
e) Ballir draumar.

I.

Simul erant Asi
Omnes in concilio,
Atque Asyniae
Omnes in 1) *colloquio:*
Ac de eo consultabant
Potentes Divi;
Cur essent 2) Balldero
Violenta somnia.

II.

*) Balldurs draumar, *Somnia Ballderi.* U. *Hræva galldr Odins* vere olim dictam fuisse putat G. *Pauli. Vegthams-* et *Vegþams-Quida* vitiose inscribitur, in ita dictis Danske Sange af det ældste Tidsrum.

a) Esir. G. *b*) *at*, idem. S. *c*) *um.* U. *þat ræþu. G.*

d) *Balldrs*, et eadem manu supra scriptum *Balldri*, priori tamen Lectione integra. U.

e) Baulvísir *calamitosa.* S. G.

---

1) Apte hic utitur voce *Mál*, cum mulieres plus valeant lingua quam consilio.

2) Interpres Danus, intellexit *Somnia Deorum de Balldero;* ego *ipsius Ballderi de sese*, auctore *Edda Snorrii*, Fab. XLIII. incunte.

f) II.

Miök var *g*) hapti 3)
Havfvgr blvndr,
Heillir í fvefni
h) Horfnar fýndoz.
Spvrdo *i*) iötnar 4)
Spár framvífar
Ef þat *k*) myndĩ
l) Avgrs vita.

II.

Valde erat Deo confenti (averrunco)
Moleftus fomniculus;
Felicitates in fomno
Evanuiffe vifae.
Confuluere 4) *gigantes*
Vaticinia futuri praefcia,
An ifta res
Terrorem portenderet?

III.

5) Frettir favgdo,
At feigr væri

III.

5) *Vaticinia (Oracula) denunciabant,*
Properae morti effe devotum

f) Quatuor fequentes Verfus defiderantur in U. nullo tamen ibi exftante lacunae veftigio.

g) Hropti, *Odino*. E. vix recte.

h) *hverfar*. E. G. *averfae*, vel *inftabiles*, ut vertunt Interpres Danus et *G. Pauli*.

i) Ita omnes Libri. G. in margine habet gloffam: Voro iötnar adfpurdir um forlög hans ok fögdu þeir hann feigan vera i. e. *Interrogati funt gigantes de fatis ipfius, dixeruntque ei mortem inftare*. quae Gloffa flagitaret in Textu legi, *jötna* five in Accufandi cafu, ut fubfequens Stropha fit Epexegefis, five in Gignendi, ut *jötna fpár* fint *oracula gigantea*, et τὸ *Spvrdv* de Diis intelligatur. *k*) Ita E. G. P. *mundi*. S.

l) ángurs, *angorem*, *moleftiam*, *calamitatem*. Al. in E. commode fatis, et magis perfpicue.

3) *Hapt* etiam appellatur *Lokius* in *Völofpa*. Vers. xxxviii. tanquam *Deus* confideratus. Interpres Danus vertit: Beſværlig og etc. quod vix puto ex Textu fequi.

4) Hoc fecerunt, vel rogatu Aforum, vel propria inducti folicitudine de falute Ballderi; nam Ballderum gigantibus etiam in amore fuiffe, colligere licet ex eo, quod una cum *Gelu-torridis* frequentes ejus exfequiis interfuerunt, *Edd. Snorr*. Fab. xliii. Interpres Danus nimis angufte vertit Stroph. feq. *Spár framvifar*, per viſe Koner, cum etiam viri fagaces inter gigantes fuerint, ut vel ex Vafthrudne conftat, et aliis, qui *Hundvífir* apellati funt; praeterea *Spá*, pro *Spá-Kona* praecife nufquam legitur.

5) Vocem *Frettir*, in Gloffario fuo recte expofitam, retinuit in Verfione Interpres Danus, non tanquam nomen proprium, quod argutantur *Auctores Diarii Literarii*, fed, credo, ne Latino *Oraculorum* vocabulo praeter neceffitatem uteretur; melius pofuiffet *Fritter* vel *Frittene*, cum at frittv, in fenfu *quaerendi*, adhuc habeat Ser-

m) ULLAR n) sæfi 6)
Einna þeckaztr;
Feck þat ángrs 7)
FRIGG ok SVAFNI,
o) Ravgnom avdrom;
Rád fer festo.

6) ULLERI *adfectum*
Unice gratissimum (*suavissimum*);
7) *Id attulit angorem*
FRIGGAE *et* SVAFNERI
Numinibus (*que*) *ceteris*;
Consilium (*ergo*) *sibi firmum capessebant.*

IV.

m) Alldar, *generis humani*, cujus delicium erat *Ballderus*. conjic. *G. Pauli*, praeter necessitatem.

n) *sefi*, idem, per notam permutationem *e* et æ P. G. *Gunnari Pauli* non satis patet, quomodo aut qua ratione Ballderus dicatur Olleri *Sefi*, quod ait notare posse *amicum* vel *cognatum*, nisi quatenus spectari possit communis Deorum concordia. conjicit igitur *Sessi* (*confessor*), a consessu in judiciis et conviviis, quamquam de eo nihil haberi meminerit. sed facile caremus ista conjectura.

o) Sic E G. P. Raungom ordom. S. i. e. *pravis verbis*. perperam.

---

mo Danicus. *Frett*, rarius *Frettir*, in antiquis monumentis speciatim notat *Responsum divinum* s. *oraculum*, ut *Landn.* b. p. 229. Ed. Hafn. et apud *Snorrium* Hist. Norv. T. 1. p. 219. Ed. Hafn. unde adeo *Spár* praeced. Vers. de *oraculis Numinum giganteorum* capi possent, de quibus tamen nihil mihi constat.

6) *Ullr* (*Ullerus*) non *Ullar*, ut apud Danum Interpretum, fuit privignus Thori ex Sivia, *Edd. Snorr.* Fab. XXVI. Deceptus ergo est Interpres Danus, qui *Ullerum* facit Auctorem generis Deorum, et falsi sunt Censores ejus, qui Ulleri nomen ajunt plane unum esse ex cognominibus Odini: ista adeo relinquo suis auctoribus. Ballderus autem hic vocatur *Ullar sæfi* vel *sefi*, *Ulleri animus*, ob praedictum adfinitatis vinculum. Ita etiam apud Latinos *Adfectus* et *Caritates* adpellantur alicujus cognati et necessarii proximi; tralatitium quoque est in eadem lingua *Amor* et *Cura*, pro eo, qui amatur et curae est cui. Potuit sane, praeter necessitudinem, *Ullerum* et *Balderum* intercedere singularis amicitia. Praeterire non libet, quod *Sefi* cognatum notat in *Helga Quida Hundingsbana* uda; quae notio minus huc quadrat, nisi dicamus *Siviam* fuisse Odino aut Friggae cognatam, quae conjectura nihil in se habet absurdi, cum praesertim *Siviae* genus ignotum sit. Confer denique *J. Olavium* in Gloss. Diatrib. voce *Sifi*.

7) Sorrig græb da, reddit Interpres Danus quod in sensu quidem eodem redit, verum minus convenit Grammaticæ nostræ, dum *Angrs* fecit Nominativum, et ita facere eum coegit verbum *Feck* in *capiendi* notione sumtum. Commode potuerat reddere, Det forvoldte Anger, et sic servasset Adliterationem; sed dicet quis mihi hanc in Danica poësi esse vitiosam, dicet, inquam, non probabit. Similiter porro illi evenit Stroph. 7. et 8. ubi Nominativos ex Dativis faciendo, Odinum et Friggam consilio capiendo exclusit. In hoc Hemistichio et Stropha prima Vers. sequentis *G. Pauli* observat Asyndeton geminum, nec non Stropharum (mihi *Versuum*) cohaerentium, sive τελεια ςιγμη non interstinctarum exemplum. Posterius bene habet, sed non video nisi unum Asyndeton, nempe in hac 7ma Stropha; nam si Asyndeton habendum est, quod copula *ok* deest initio Strophae sequentis, talibus plena est *Edda* nostra.

IV.

Ut ſkylldi ſenda,
Allar p) vættir
Grida q) at beida,
Granda eſ BALLDRI:
Vann allz conar
Eid at r) vægia
*) FRIGG tók allar
Feſtar ok ſæri.

IV.

Amandandum eſſe legationem,
Omnes naturas
Pacem oratum,
BALLDERUM *ne violarent;*
Dedit omne genus jusjurandum,
Ab noxis temperandi;
FRIGGA *exegit omnes*
Stipulationes et juramenta.

V.

VALFAUÞR vggir
8) Van ſe tekit;
9) Hamíngior ætlar
Horfnar s) mundo;
t) ÆSI kallar,
u) Afráþs 10) krefr,

V.

CAESORUM PATER *ſuſpicatur*
8) *Defectu laborare exactionem;*
9) *Felicitates putat*
Disparuiſſe (abſuiſſe)
Asos *convocat,*
10) *Sententiam decretoriam poſtulat:*

 Mál-

p) *Vættur.* E. G. ſuſpecte.
q) Vocula *At* caret S. quando τὸ *Beida* refertur ad praeced. *ſkylldi*, et exponitur per *orandum.*
r) *Vinna.* S. quem ſequutus eſt Interpres Danus. *Vann at vinna* dictum eſt, pro *Vann praeſtitit*, ſimplici: et notanda ſane non protrita circumlocutio verbi per ſe ipſum.
*) *Frygg*, hic et ſupra ſcribit *G. Pauli*, contra uſum Veterum, et, ut credo, veram etymologiam. s) G. et Al. in E. *muno.* S. *mynda.* vitioſe. t) *Eſi.* G.
u) af ráds, *ex iis conſilium* etc. G. fortaſſe rectius; nam altera Lectio, ſenſu quo eam cepimus, inſolens fere eſt, neque verbulum de ea fecit *G. Pauli*, niſi quidem in alio ſignificatu, hinc alieno, nempe qvo notat, (ut ille dicit) *damnum non mediocre per caedem, ultionem potiſſimum, illatum.* Quod ſane non erat hujus loci.

8) Aut omnia entia ad jusjurandum non fuiſſe adacta, aut aliquid in promiſſis eſſe praetermiſſum, aut jurisjurandi formulam minus diligenter et ſevere fuiſſe conceptam.

9) Forſitan *Felicitates* hic ſint perſonatim intelligendae de Parcis, quaſi iſtae non adfuerint cum ſponſio caperetur. *Tutelas* vertit *G. Pauli*, in novo hujus Odae commentario.

10) Poſſumus et ſermoni convenienter vertere *Afráð Sententiam ſalutarem* ſ. *rationem mali avertendi*

Málftefnv *x*) at
Mart *y*) of rædiz 11).

In concilio
11) *Varie differitur.*

VI.

Upp ræis OÞINN
Allda gavtr 12),
Ok han á SLÆIPNI
Savdvl vm lagdi;
Ræid *z*) han nidr Þadan
Niflhæliar 13) til;
Mætti han hvælpi
(Þ) Þeim ær or hæliv kom.

VI.

Surrexit ODINUS
12) *Gentium confervator,*
Atque ille in SLÆIPNEREM
Sellam quidem impofuit:
Devectus eft illinc
13) *Nebulofum ad infernum:*
Obvium habuit catulum
Qui ex orco veniebat.

VII.

æ) Seá var *a*) blódvgr 14)
Um brióft framan,

VII.

Is erat fanguinolentus 14)
In pectore adverfo,

*) Kiapt

x) *at*, male abeft in S.
y) Ita divifim edidi, cum Libri obtruderent *Ofrædiz* conjunctim, quod vitiofum cenfeo.
z) *Han*, omitt. S. E. G. Sermonis et rhythmi fvavitati non fervientes.
(Þ) Hac vocula Stropham praeced. claudit S. *æ*) *Sá.* U. G. non ita fignificanter hoc loco.
a) *blodigr* Omnes, praeter U.

11) Id videtur innuere: multa quidem fuiffe in medium confulta, ad malum avertendum, fed nihil omnium adprobaffe Odinum, praeterquam *Iter ad inferos.*

12) *Virorum fummus*, et Størft af alle, quomodo verterunt *A. Magnaeus* apud Bartholinum pag. 633. et ejus fide Interpres Danus, a fenfu et origine vocis *Gautr* plane abhorrent. *G. Pauli.* mecum fentit.

13) *Niflheim*, vertit Interpres Danus; cum quo facit quidem *Edda Snorr.* Fab. XXVIII. Sed fciendum, Eddam in hac re fibi ipfi non conftare, nam Fabula III. pro diverfis locis habet *Helam* et *Niflheimum*, quod ego verius puto. *Nifl* notionem habet *nebulae, umbrae,* l. *nigredinis*, unde adeo forfan *Gunnarr* et *Högnius*, Giukiadae, dicti funt *Niflungi*, à fufco colore faciei: quamquam aliter tradit *Farrago genealog. Reg.* ad calc. Ol. f. pag. 334. videtur etiam *Nifl* de *Umbris defunctorum* ufurpari, in Carmine *Gróv-galdr.*

14) *Seneca*, in *Hercule Furente.* vers. 785. de *Cerbero:*

fordidum tabo caput.

Lucanus Lib. VI. 702.

Janitor et fedis laxae, qui vifcera faevo
Spargis noftra cani.

*) Kiapt *b*) vígfrekan,
15) Ok kiálka nedan:
Gó han á móti
Ok geſn ſtórvm
c) Galldrs födr;
d) Gól vm længi.

Rictu mordendi avido,
15) *Et maxillis inferius:*
Adlatrabat ille
Et hiabat multum
Carminum patri;
Baubatus eſt diu.

VIII.

Framm ræid ODINN,
Folldvægr dvndi,
e) Han kom at *f*) háfv 16)
HÆLIAR ranni:
Þá ræid *g*) YGGR
Fyrí avſtan dyrr
h) Þar ær han viſſi
Völv 17) læidi.

VIII.

Provectus eſt ODINUS;
Terra ſubtus tremuit (*intonuit*).
Pervenit ille ad 16) *altam*
HELAE *domum:*
Tum equitabat YGGUS
Ab oriente oſtio
Ubi eſſe novit
Sagae 17) *tumulum.*

IX.

*) Hanc et tres ſequentes Strophas omitt. U. cujus omiſſiones, tam frequentes in una hac Oda; cum in aliis ſatis ſit accuratus, mirae poſſunt videri.

b) *viþ* l. *víþ frekan; feroculo. vaſte diducto.* S.

c) *Ok*, inſer. U. deinde *Gaulldrs* legunt omnes Rell. improbe..

d) *gólv*, in plurali, tanquam Canis iſte, ut *Cerberus*, multiceps fuerit. U.

e) Unz Kom, *donec* etc. E. G. S. et *A. Magnæus* τῶ *han* male omiſſo.

f) *háfom*, in gen. maſc. S. et Al. in E. vitioſe. *g*) O*þinn*. U.

h) *þángat ſem*, memini videre alicubi, rhythmo ſvaviore.

15) Hanc Stropham in Verſione ſua omiſit Interpres Danus. Neque etiam ſcio, cur ille ſequentem Stropham verterit: Han ſtod med ham.

16) *Aula ejus* (Helae) *eſt incredibilis altitudinis. Edd. Snorr.* Fab. XXVIII.

17) Iterum in inferno mori impios, antequam in locum ſupplicii *Niſlheim* (*Tartarum*) transferrentur, teſtari videntur *Wafþr. m.* Vers. XLIII. collato cum *Edda Snorr.* Fab. III. Sed de ſepultura apud inferos nusquam, credo, alibi lectum eſt; videtur autem per iſtam notari *Status quidam* intermedius inter *Orcum* (Helju) et *Tartarum.* || Neceſſarium videtur ſtatuere hujus (ſubterranei, credo) incolam olim exitiſſe hanc fatidicam. *G. Pauli.*

IX.

Nam han *i*) vitvgri
18) Valgalldr kveda,
k) Leit í nordr 19),
Lagdi á ſtafi,
l) Fræþi tók þylia 20),
Fretta beiddi,
m) Unz naudig ræis
n) Náſs ord *o*) vm kvad.

IX.

Incoepit ſagaci
18) *Ferale carmen canere,*
Spectavit 19) *boream verſus,*
Impoſuit literas (*magicas*),
20) *Docta praecepta coepit profari,*
Oracula popoſcit:
Donec invita ſurgeret,
Ac mortuales voces eloqueretur.'

x. VÖLVAN QVAD.

Hvat ær *p*) manna þat
Mer ókunnra,
Er mer hæfir avkit
q) Ærfit ſinni?
Var ec *r*) ſnívin ſnióſi,
Ok ſlægin rægni,
Ok drifin davggv:
Daud var æk længi.'

x. *VÖLVA CECINIT.*

Quid eſt hominum iſtuc
Mihi ignotorum
Quod mihi creavit
Solicitas mentes?
Eram nivata nive,
Et icta nimbo,
Et ſparſa pluvia.
Mortua eram diu.

XI.

i) *Vittvgri.* U. quod non temere damnandum, propter *Vitta vettur* apud *Snorrium* T. I. p. 20. Ed. Hafn. *k*) Iterum hae IV. ſtrophae deſunt in U.

l) *fræþr.* S. ſuſpecte. *m*) *unſt.* G. *n*) *Nás.* U.

o) *queda*, *eloqui.* S. et Al. in E. *Of*, pro *um.* E. et *A. Magnæus.*

p) þat manna. *A. Magnæus.* *q*) Ita U. *Erfitt* in ſingulari. Rell.

r) *G. Pauli* praefert *ſníuvin*, quod et viſitur in Marg. S. et Al. in E. Sed in Textu S. eſt *ſvínn*, contra poëſin, et nullo commodo ſenſu.

18) Carmen necromanticum, quali uſae *Skulld* et *Hilldur. G. Pauli.*

19) Vel quod *Niflheimus* in ea parte ſitus eſſet, vel quod dirae quaedam poteſtates, in talibus carminibus invocari ſolitae, ibi habitare crederentur.

20) i. e. Formulas ad larvarum evocationem compoſitas.

XI. (VEGTAMR QVAD).

VEGTAMR ec hæiti,
s) Sonr æm æk VALTAMS.
Sægdv mer or hæliv 21)
Æc man or hæimi,
22) Hvæim erv bekkir
23) Baugvm *t*) ſtrádir
Flæt fagrlig
u) Flóþ i gvlli.

(XI. *VEGTAMUS CECINIT.*)

VEGTAMUS *appellor;*
Filius ſum STRAGIUM PROMTI:
Narra mihi ex orco 21)*:*
Narrabo e mundo:
22) *Cui ſunt ſcamna*
23) *Annulis ſtrata,*
Lecti fulgentes
Inundati auro?

XII. (VÖLVAN QVAD.)

Hær ſtendr BALLDRI
Of brvgginn 24) miödr
x) ſkírar væigar
Liggr ſkiolldr yfir.
Ænn ÁSMÆGIR
J *y*) ofvæni

XII. *VÖLVA CECINIT.*

Hic exſtat BALLDERO
Temperatus 24) *medus,*
Liquidum nectar,
Jacet clypeus ſuper.
At ASORUM FILII
In deſperatione (*ſunt*).

H h 25) Nav-

s) *Valtams em (er) ek ſon.* Omnes Rell.

t) ſánir, *conſiti*, obſiti, *ſparſi*, U. G. quod neque eſt improbandum.

u) Ambigi poteſt, *Flód*, an *flódir* (ad *bekkir* referendum) ſit in U. ſed vocula *i* inde abeſt.

x) *ſkyrar* S. ſuſpecte.

y) Sic U. unice recte, arbitror. Ofveini; ofvæini, *nimio ploratu. A. Magnæus*, et G. *Ofvæginn*, *Ofveiginn*, *Ofvæinn*, *ofveinn.* S. E. et Al. in E. corrupte omnes.

21) Credit eam ſcire, quid rerum in orco geratur, quamquam jam diu mortuam; ob arcanum ſcilicet inter ſpiritus commercium.

22) Callide, tanquam certum ponit id, quod certum nondum ſcit, ad facilius eliciendum ex Völva reſponſum. Et ſenſus eſt: *In cujus illuſtris viri adventum tam ſplendidus ſit apparatus.*

23) *Baugum* modo pro *auro*, et aut *inaurata* intelligi poſſunt, aut melius, *auro intextis pulvinaribus ſtrata;* quod et ſuo modo valet de Stropha 8. ubi *Ornati* minus ſignificanter verterunt *A. Magnæus* et Danus Interpres; G. *Pauli* vertit *inundata*, forſan per *Flæt*, *domicilia* aut *coenacula* intelligens, et iſtud Metaphoram vocat pulcherrimam.

24) Et quidem *Crateri* (*Skapkeri*) jam infuſus; nam alias non procedit, quod de *Clypeo* ſubjicit.

25) Navdvg ſagdak
Nv man æk þægia.

25) Invita dixi:
Nunc (adeo) ſilebo.

xiii. (VEGTAMR QVAD.)

z) Þægiattv völva,
Þik vil ec fregna,
Unz (þ) alkvnna;
Vil ec ænn vita:
Hverr man Balldri
At bana verda
Ok Odins ſon
Alldri 26) ræna?

xiii. (*VEGTAMUS CECINIT.*)

Ne ſileas, ſaga!
Te cupio percontari,
Donec rem omnem noſcam.
Volo porro (etiam) ſcire:
Quisnam Balldero
Necem inferet?
Atque Odini *filium*
Aetate 26) *ſpoliabit?*

xiv. (VÖLVAN QVAD.)

Havdr 27) berr æ) háfan

xiv. (*VÖLVA CECINIT.*)

Hödus 27) *portat celſum,*

Hródr

z) *þegat þú.* G. *þegeat þú (þegiat)* S. *A. Magnæus.* Deinde, *vala* Iidem et E.

(þ) Ita U. rara voculae *al* ad verbum agglutinatione. *Allt kunnak* E. G. et *A. Magnæus. Kunnac allt.* S.

æ) *Hæfan habilem*, (de Surculo quo percuſſus Ballderus); item *hæfinn* jaculandi certus, (de *Hödo).* conjic. *G. Pauli.* vide Var. ſeq.

25) Propterea quod quies ejus erat turbata; vel *Invita* ideo quod Helam reformidaret; ne puniret ſeſe, ob revelata homini vivo arcana infernalia.

26) Bene utitur verbo *ræna*, cum ſermo ſit de *Juvene*, *Dei filio*, *Deo*, et cui incolumitatem juraverant omnes naturae. Neque hae duae Strophae continent inanem palilogiam, ſed ponderoſius eandem rem exprimunt.

27) Sentio hic cum Dano Interprete; nam contorta nimium eſt Verſio *A. Magnæi*, et vix cum genio linguae conciliatur. *Barmr*, pro *Barmi*, *frater*, quamquam inſolens, tamen ab analogia defenditur, nam ſic formantur *Heimi* et *Heimr* Tectum, coelum, *Geimi* et *Geimr* mare. Non celabo interim ſenſum eſſe poſſe *Hödus gerit excelſum, glorioſum, pectus ad id negotium* ſc. Ballderi necem: Sed nimirum jure ambigitur de hoc τȣ̃ *Barmr* acceptione in Lingua noſtra vetere, licet uſitata ſit in ejus traduce, Lingua Danica, poëtica ſaltem.

Hródr *a*) barm 28) *b*) þinnig.	*Inclytum, fratrem* 28) *istuc:*
Han man Balldri	*Ille* Balldero
At bana verda,	*Percussor existet* (*eveniet*),¹
Ok Odins son	*Atque* Odini *filium*
Alldri ræna.	*Ætate spoliabit.*
Navdvg s.	*Invita d.*
Nú m. þegia.	*N. silebo.*
xv. (VEGTAMR QVAD.)	xv. (*VEGTAMUS CECINIT.*)
Þægiattv völva *etc.*	*Ne sileas, saga!* etc.
Hverr 29) man *c*) hæipt *d*) Hædi	*Quis* 29) *irae atrocis in* Hödo
e) Hæfnt *f*) of vinna?	*Ultionem perficiet?*

a) G *Pauli* sic: "*Hróþur barm.* Male, ut puto, legendumque potius *badm.*, arborem arbusculam, sc. *Mistiltein.* Sed quomodo *hávan, excelsum*, cum tenellus esset surculus? Respondeo: Tenellus quidem erat, celsitudinis tamen sive proceritatis alicujus, certe tantae, ut hastae missilis usum praestaret. Sed et quomodo infelix haec arbuscula *Hróþr-badmr*, s. *laudabilis?* Hic vel *Hróþr* non *laudem* significat, sed *opprobrium*, ut *Arborem famosam* inerpretari liceat, quemadmodum utroque modo *Famosus, facinus* etc. in lingua Latina sumuntur. vel legendum *Hroþbadm*, ɔ: surculum vastatorem." || Conjectura *Badm* sane probabilis est, et commodior Textu; ab eo tamen discedere non est visum, dum sensum suppeditat haud plane absurdum. Ceteris conjecturis *Hrod*, et *Hæfan*, *Hæfinn* Var. praeced. nihil erat opus. *b*) *þinig.* U. insolenti scriptione.

c) Havdi heiptir giallda, *Hödo iras* (maleficia) *rependet?* S. Hödi heipt (hefnd) of vinna, *Atrox odium (vindictam) in Hödum exercebit?* P. et Al. in E Lectionem in Textu expressam tuentur, praeter U. E. et *A. Magnæum*, etiam duo Exemplaria apud *G. Pauli*, et ipse adprobat. *d*) Sic U. Alii *Havdi, Hödi.*

e) *Hefnd*, idem. S. in Marg. et *G. Pauli* ex conjectura, qui male exponit: *Quaenam ira ultionem Hödo inferet?* vel, *Quaenam ultio iram in Hödum exercebit?* || *heipt* repetit G. non male. *Quis iram pro ira in Höd. exercebit?*

f) *ofvinna*, male. *A. Magnæus. inna* pro *vinna*, i. e. *quis iram (maleficium) Hödo ultor rependet?* praefert *G. Pauli*, ex sua conjectura.

28) Sc. ad aulam Helae, quam gestu ostendit. Quodsi verbum *Berr* accipimus *ferit, verberat*, licet in negotio jaculandi vix putem id usurpari; τὸ þinnig valebit *ita, ad eum modum, eo usque*, sc. ad necem.

29) Ordo verborum est: Hverr man vinna Havdi hefnt of heipt, et intelligitur hic *ira Hödi* in Ballderi nece exserta, non autem *ira ultoris*, quod *G. Pauli* vult; sic enim ille vertit: *Quis odium*

Æda Balldrs bana
Á bál 30) væga?

Aut Ballderi *percuſſorem*
In pyram 30) *tollet?*

xvi. (VÖLVAN QVAD.)

Rindr berr *g*) ſon
I *h*) Væſtr 32) ſölvm,

xvi. (*VÖLVA CECINIT.*)

Rinda *parit filium*
31) *In occidentalibus domiciliis*;

Sá

g) *ſon*, deeſt in U. haud inſcita Ellipſi: Et ſic Str. 3. ad τὸ *ſá*, extrinſcecus ex Zeugmate ſuperioris *berr*, ſupplendum erit, *bvrdr* l. *burr*, *foetus*, *partus*, *proles.*

h) *Veſt ſavlvm.* G. Vetr ſavlom, *hybernis palatiis*, olim alicubi legere memini.

odium in Hödum ulciſcendo l. per ultionem exercebit? ait autem τὸ *Heſnt* hic ſatis commode eſſe adverbium, a verbo, *ek heſni*, quam commoditatem fateor me non perſpicere.

30) Ita fere Danus Interpres, melius, mea ſententia, quam *A. Magnæus*, qui exprimere volens utrumque ſenſum verbi *at vega*, reddit: *Occidendo, rogo adaptet.* Eſt autem hic, ut et xvi. 7. et ſupra xiv. 1. in verbo *berr*, Conſequens pro Antecedente, et Occiſori tribuitur, quod quidem actu ipſe non facit, ſed cauſa tamen eſt, ut fiat.

31) *Rindur*, Princeps Ruſſica, *J veſtr ſavlvm* occidentem verſus, loquentis, an *Aſarum* domicili reſpectu. G. *Pauli*, *in priore commentario.* *J veſtr ſaulom.* Hoc aſſertum, ſive hanc loci ac regionis deſignationem, cum iis, quae de Byzantio vel Ruſſia, Odino et Rinda, parum Eddice tradit Saxo, et ex eo Perill. *Suhmius* Tom. III. non poſſe convenire, quilibet facile animadvertet; atque hinc apud priores Aſas in Aſia accidiſſe oportere. Recentioribus igitur illis omiſſis (ad priſca forte accommodatis), Eddica haec Eddice omnino intelligenda ſunt et interpretanda. *Rindur - berr ſon*, haud dubie *ſolis* filia, jam tum nata, de qua *Vafþrudner: Eina dóttur berr Alfrödull*, etc. Unde in *Hrafna-galdri* Sol dicitur *Rindar módir.* Ex hac igitur ſe digna concubina ſuſcepiſſe puto Odinum tanti vigoris filium, ut uninox Hödum interficeret, fratremque Ballderum ulciſceretur, ut hic dicitur. Nomen illi *Ali* et *Vali*, *Edd.* Fab. 26. et hinc in preriphraſibus poëticis *Hödr Vala dólgr* (*Valii adverſarius*) dictus. Valkyrias inter Eddicas appellatur *Hrynd*, an ipſa noſtra haec *Rind* (Atqui *Rindur* dicitur non *Riud*, unde haec conjectura mihi non ſit probabilis *G. M.*) et poëtarum *Hrvnd*, non dixerim. Certe tales extra Valhallam plures extiterunt, nec omnes neceſſario coelibes. vid. *Suhm.* Tom. III. 285. *J veſtr ſavlom.* Non abludere a vero (mythologice) mihi videtur, hanc filiam aliquando ex ſole, occidentalem oceanum propius petente, fratrem Odini *Ve* ſuſcepiſſe (et quidni tantam pulchritudinem appeteret) ibi ſcilicet habitantem regnantemque; ab ejus nomine Mare dictum *Ver*, et Occidentalem regionem *Veſtr*, ɔ: *Ves dur:* ibi virginem (Rindam) apud patrem manere, donec poſt *Ragna röckr* matris vicem ſit obitura. Haec ultima orbis terrarum pars ac regio vere dici merebatur *Veſtr*

ſalir,

Sá man 32) Odins ſon	*Is* 32) Odini *filium* (Hödum)
Æin-nættr væga;	*Uni-nox* (*unam noctem natus*) *interficiet:*
Hönd vm *i*) þværa 33),	33) *Manum* (*ille*) *non lavat,*
Næ höfvd kæmbir,	*Neque caput comit,*
k) Ádr á bál vm berr	*Ante quam in rogum effert*
Balldrs andſkota.	Ballderi *adverſarium.*
Navdvg *etc.*	*Invita etc.*
XVII. (VEGTAMR QVAD.)	XVII. (*VEGTAMUS CECINIT.*)
Þegiattu v. *etc.*	*Ne ſile* etc.
l) Hveriar ro 34) mæyiar	34) *Quaenam ſunt virgines,*

i) þuera, *idem*, nimium ambigue. E. S. *þvær*, eodem ſenſu; omiſſa priori negatione, non ſine exemplo. U. *k*) *Adir.* E. S. barbare. *l*) *Hveriarro þær m.*

ſalir, quam, a *Vala* ſive fatidica hic ſubmonitum, oportet Odinum inviſiſſe etc. Et hinc forte eſt, quod nil amplius quæreret, aut juramenta exigeret, quod propoſitum erat, ſed prae gaudio exſultans (ſit venia verbo) Deus ſalaciſſimus, et Fatidicæ miſellae inſultans. et ſe quodammodo prodens, unam tantum aliusque generis quaeſtionem proponeret, cetera fatis committens inevitabilibus. *G' Pauli, in Commentario poſteriore.*

32) *A. Magnæus* et *Interpres Danus* vertunt. *Odini filius — armis utetur*, i. e. dimicabit. Han ſkal fegte; verbo *at vega* ſumto abſolute. Quam verſionem neque ego reprobaverim.

33) *Havnd vm þværa.* Vix id quidem tempore permittente, certe non requirente. Interim tamen huic rei ſimile eſt votum Haralldi pulchricomi; quemadmodum et in *Helga Qu.* (*Hundingsbana* I. VI. I.) Stendr i bryniv burr Sigmvndar dægrs eins gamall (*Stat in lorica filius Sigmundi, unam diem* aut *noctem* (12 horas) *natus. G. Pauli.*

34) *Hveriar rò meyiar* etc? Hic obtento itineris fine, non ſimplicem quaeſtionem proponit Odinus, ſed aenigma, quo, quis ipſe ſit ſciens volensque quodammodo pateſacit; quod non explicat *Vala*, directe reſpondens, ſed ipſum calliditatis arguit, quod ſe alium, quam revera erat, dixiſſet. Sunt autem haud dubie, de quibus hic quaeritur, *virgines, Maris undæ*, Ægeri et Ranae filiae; *Lacrymantur* autem illae, cum tenuem imbrem ſ. pſecadem in ſummo emittunt, radente ſimul vento. *G. Pauli.* conf. ejus notam ſequ. Viſum autem eſt mihi retinere interpretationem Viri Doctiſſimi, quam tanto molimine tantoque eruditionis apparatu adſtruere cona-

m) Ær at mvni gráta,
Ok á *n*) himin verpa
35) Hálſa ſkautvm?

Quae pro lubitu lacrymantur,
35) Et in coelum jaciunt
Cervicum pepla?

o) Seg

m) Erat mano etc. *quae non lacrymabunt*. S. rectiſſime forſan; vide me in Nota 34.
n) *Himni*, in ablativo caſu. Al. in E. figurate, ſenſu eodem.

---

conatus eſt; praeſertim cum Ille ſibi conſentientem habet *Theodorum Thorotti*, popularem noſtrum, hominem haud mediocriter doctum Linguae noſtrae veteris atque antiquitatum. Sed fatendum eſt Interpretationem hanc laborare in ſenſu et adplicatione commoda vocis *Hálſa ſkaut.* praeterea valde improbabile eſt Odinum jocari aut argutari in tam ſerio negotio: Ego crédideram ánimo ejus jam ſubire umbram quandam praeſenſionis, de muliere illa, quae Balldero, per fletum ab Hela repetendo, ſola ſuarum denegavit lacrymarum officium. Verteram autem ſic: *Quaenam ſunt feminae, quae*, non *ſint lacrymatnrae, et in coelum cervicum* (caput) *pepla imponent?* Quod *Himinn*, prima ſua et propria notione, ſignificet *Tegmen, integumentum,* recte ſtatuit Gr. *Thorkelinus* in Indice *Vafþr. m.* et ego amplius conabor evincere, in Gloſſario; *Caput* autem ſuperne integit *collum*, atque adeo ejus *Tegmen (Hálſa himinn)* ſatis plauſibiliter dicitur. Videntur porro mulieres Septentrionis antiqui, quemadmodum Graecae et Romanae, in luctu fuiſſe nudo capite, et paſſis capillis, quod exemplo *Hildignnnae* in *Niálsſaga* firmatur; contra autem, in feſtivis ſolennitatibus, lino capita redimiebant, ut teſtatur *Laxdæla*, de ultimis nuptiis *Gudrunae O-ſviiadis*, et *Eyrbyggia*, de *Thordiſa Styriade*, quae, die ſimulatarum cum Berſerko nuptiarum, cum ſublimi calyptra inceſſit. Eſt igitur ſenſus in verbis Odini: *Quaenam mulieres adeo non lugebunt in funere Ballderi, ut etiam, quaſi in feſtivitate quadam, apicibus lineis capita ſint exornaturae* vel *exſtructurae.* Haec ſententia etiam placebat collegae meo *J. Jonſonio:* In ceteris quidem nobiscum conſentiebat homo eruditus et acutus, popularis noſter *J. Giſlavi*, ſed numero tamen multitudinis, *Meyiar*, inductus, *Valkyrias* intelligendas cenſebat, quarum ingenium eſt, potius caedibus hominum lactari, quam contriſtari. Sed enim ita ut prius, quaeſtio haec rediret ad inanem argutiolam a circumſtantiis alienam. Quod autem ſi Völva, verum reſpondiſſet ad quaeſtionem, quo ſenſu eam accepi, magna res ab Odino effecta erat, et haud dubie proviſum, ut Ballderus ab Hela poſſet revocari.

35) I. e. coelum verſus, in ſublime. Hinc una earum *Himinglæva, coelo tenus fulgens, coelum verſus micans. Hálſa ſkaut. Skaut*, peplum calantica. unde harum una *Blódvghadda* (i. e. *Sanguineam comam habens.* unde ea parum apte huc trahitur. *G. M.*) Et in *Get-ſpeki: Hadda bleika hafa þær enar hvitfavldvdo* (*Comas pallidas gerunt illae albis apicibus redimitae.*) In ſummo autem jam ruinam minitans maxime albeſcit unda, idque in medio (*holſkeflandi*) ubi in ſinus ſe ſcindit *reductos* (ut ait *Virgilius*) *praeruptus aquae mons:* exteriora autem, minus aſſurgentia, dicuntur *Hálſar* (Hoc negant periti nautae, quorum unum et alterum conſului. *G. M.*)

o) Seg þú þat eina	*Dic illud unum:*
Sefrattu 36) fyrri.	*Non* 36) *dormis prius.*

XVIII. (VÖLVAN QVAD.)	XVIII. (*VÖLVA CECINIT.*)
Ærtattv Vægtamr	*Non es* Vegtamus,
Sæm æk *p*) ádr hvgdac,	*Ut ante credebam;*
37) Hælldr ærtv Oþinn	37) *Verum tu es* Odinus
Allda gautr.	*Gentium custos.*

(VEG-

o) Hae duae Strophae male absunt in U.

p) *hvgda*, excluso *ádr*. U. poësi invita.

M.) quod et gubernatores observant, og *hálsa bárvna*, dum summitate ejus vitata, per declivia ac depressiora navem dirigunt (Sunt tamen, qui dicant, *ad hálsa bárv*, significare, *proram navis* (quae *Háls* dicitur) *undae oblique opponere.* G. M.) Et *Skaut* quoque nobis *sinus* est, et sinum attollit unda. *Hálsa skaut.* Nihil cum peplo (capitis) collo muliebri, aut viceversa. Sed quemadmodum linteum suum quadrilaterum in formam triangularem complicant mulieres, et hinc capiti circumdant, inque altum extendunt; sic quodam modo se habent undarum cum medio praedictae extremitates; et medium lintei (s. medius angulus) est quod in altum assurgit. *Skaut* tam *sinum*, quam angulum (verum l. imaginarium) notat, unde *Himinskaut* l. *Heims skaut*, cardo coeli, *Segl skaut* pes veli, unde *beggia skauta byr*, ventus secundus, in quibus utraque notio concurrit, ut extremum sinus noteтur. Sinuant autem mulieres et convolvunt ac complicant quadratas suas plagulas sive lintea. *A bimin*, altius attollentes. *Verpa*, ut in luctu, *Tum nymphae, passis fontesque lacusque Deflevere comis. Ovid.* Met. 2. *G. Pauli.* Meam hebetudinem fateor; Nondum plane perspicio quid hic sint *Hálfaskaut*, neque satis capio, quomodo cohaereat, cum *eadem altius attolli*, et *depressa esse* dicuntur. *Arnas Magnaeus* et *Interpres Danus* per *Meyiar* mihi videntur intellexisse *Mulieres Asorum*, et per *Hálsa skaut*, *Strophia mulierum pectoralia*, quae illae in Luctu Ballderi *coelum versus*, ɔ: *in ventos*, *abjecturae sint*, nudis pectoribus incessurae: ut adeo quaerere voluerit Odinus, quibus mulieribus Asorum maxime luctuosa futura esset mors Ballderi? Sed periculum est, ne adfingam Interpretibus id, quod nunquam somniarunt.

36) Statum mortuorum, *somnum* vocat.

37) Concludit hoc ex ambiguitate quaestionis, aut etiam ex mentione *Mulierum non fleturarum*, quam rem neminem vivorum praeter Odinum, praevidere potuisse existimat.

(VEGTAMR QVAD.)

Ærtattu *q*) Völva 38)
Næ víſ kona,
Hælldr ærtv þriggia
Þvrsa modir.

(*VEGTAMUS CECINIT.*)

Non es Völva
Neque ſagax femina 38):
Verum tu es trium
Torridorum *mater.*

xix. (VÖLVAN QVAD.)

Hæim ríd þú Odinn
Ok ver hródigr 39)
40) Sva *r*) komit manna
Moeirr aptr á vit.
s) Unz lavſs Loki 41)

xix. (*VÖLVA CECINIT.*)

Domum veharis, Odine!
Atque triumphes 39):
40) *Ita* (*tale*) *ne veniat genus viventium*
Porro (*me*) *reviſere,*
41) *Donec liber* Lokius

Lídr

q) *vala.* E. G. S. et *A. Magnæus.*

r) Ita U. *Komir* E. G. S. P. unde *G. Pauli* ſic interpretatur: *Ita homines iterum inviſes*, vel, *ut homines iterum inviſas, iſque praeſto ſis (auxilio adſis).* qui ſenſus mihi minus congruere videtur cum ingenio gigantidis Diis hominibusque infeſto. || *Kemr. A. Magnæus*, reddens Stropham: *Nemo tali modo veniet;* quod reſpectu negationis, in Textu ejus excluſae, vix procedere arbitror: vide tamen ſupra var. L. *g*.

s) Sic E. et approbat *A. Magnæus*, et videre me memini in quodam Codice. Er *cum, quando*. Reliqui omnes. quod mihi nullo modo cum circumſtantiis videtur poſſe conciliari, niſi

38) Sc. quod neſcis reſpondere ad hanc quaeſtionem. Deinde *þriggia þvrſa módir*, pro *quavis muliere gigantea* poſita videtur, quae fortitudine magis, quam ſapientia pollebant. Poteſt tamen hic intelligi *certa quaedam Gigas*, trium filiorum parens, Odino quondam nota, ſed nunc primum recognita.

39) Sc. *de Succeſſu itineris.* et eſt Sarcaſmus ſ. ironica inſultatio calamitoſi, nam adeo hic nihil eſt, quod triumphet, ut etiam re deplorata reverti cogatur.

40) Deprecatur ſibi plures viventium viſitationes, ſaltem eorum, qui vi divinitatis ac magiae tantum poſſint, ut Odinus. Eſt tamen, ut imprecetur Odino, ne unquam ad ſuperos evadat, ſed erret in locis inferis uſque ad *Deorum crepuſculum:* tum vero *Sva* vim habet optandi, quamquam inſolentius.

41) Hoc vult dicere: *Tum enim neceſſario Deorum hominumque genus per interitum jungetur nobis mortuis, tumque magis congrua erit noſtra ſocietas.*

Lídr or böndvm	*Exit e vinculis,*
Ok ragna ravk 42)	*Et* 42) *crepuſcula Diis*
Rivfændr koma.	*Pernicioſa veniunt.*

I i

niſi forte hoc uno, (admiſſa Lectione *Komir* Str. 3): Ita venias *iterum homines (nos mortuos* ſc) viſere, *oracula a nobis petiturus*, aut *in noſtram ſocietatem ingreſſurus, tum demum* cum Lokius etc. i. e. Nunquam nos reviſas antea.

---

42) Multiplicem ſenſum ob ambiguitatem ſuam admittunt iſta, *ragna ravk riufendr*, ſed ordinem feci, *ravk, ragna rivfendr*, auctoritatem ſequutus *Gunnaris Pauli*, qui vertebat: *Et venient crepuſcula, Deorum perditores;* haec adnotans: "Alibi: *Unz riufaz regin (uſque dum numina diſſolvuntur* l. *diſperenut.)* Diverſum nempe genus (ſc. maſculinum *riufendr*, etſi *ravk* ſit gen. neutr.), quamquam nihil impedit, quin τὸ *riufendr* ſit omnis gen. admittit appoſitio: et *rök*, ut rökkr, tam plurale quam ſingulare eſt; *Hyndlv Liod* 1. 5. Nú *er rök rökra*" Hactenus ille. Tribueretur autem *Crepuſcnlis illis extremis*, interitus Deorum, per Metonymíam adjuncti. Quodſi ex plauſibili ſententia *Gr. Thorkelini*, Indice ad *Vafþr. m.* per *ravk* intelligendus ſit *Occaſus, interitus*, erit ſenſus: *Occaſus Deorum pernicioſi, exitiales*, idque tam Diis ipſis, quam mundanae univerſitati. Video quid dici poſſit adverſus iſta: nempe *Ragna ravk* in ſenſu ſemper conjungi, atque pro uno *Termino complexo* (ut ajunt philſophi) in *Eddis* uſurpari; quod qui magnopere contendunt, poſſunt interpretari: *Crepuſcula Deorum, diſjicientia (disturbantia, dirumpentia, deſtruentia) machinam hujus univerſi*, ut *Heims* aut *Veraldar* extrinſecus adſumatur: Haec fere videtur eſſe ſententia Interpretis Dani. Nos hactenus cepimus τὸ *riufendr*, in quo v. cujus nexu omnis cubat ambiguitas, partim in connexione cum *Ragna*, ut fuerit *ragna riúfendr*, partim tamquam Epexegeſin aut Epithetum τȣ̃ *ragna ravk*. Sed *A. Magnæus* aliam viam ingreſſus eſt, nam vertit: *ragna ravk riúfendr, Deorum crepuſculum diſſolventes;* cepit igitur *riúfendr* in eo nexu cum *ragna rauk*, qui eſt inter *Agentem* et *Patientem*. Sed non dixit, quinam ſint iſti *Diſſolventes*, neque quomodo *diſſolvant Crepuſculum*. Quinam autem ſint? niſi *Heroes Muſpelliani Surtus et ceteri*, qui in fine mundi Deos bello adorientur et delebunt, *Edd.* Fab. XLVIII.? Quomodo porro *Diſſolvent* l. *diſcutient crepuſculum?* quomodo? niſi vel eximio fulgore ſuo, quem valde praedicat *Edda*, vel ſplendore ignis, quo mundum concremat Surtus, eadem tradente; vel denique remote, tanquam mundi antiqui deſtructione, luci mundi novi, qui poſt *Ragna röckr* exorietur, (*Edd.* Fab. XLIX), occaſionem aut cauſam praebentes. *G. Pauli* verſionem *A. Magnæi* diſtinctius ſic expreſſit: *Qui Deorum crepuſculo finem imponent, advenient*, ſed ulteriorem illuſtrationem non adjecit, quam ego pro meo more et captu tentandam putabam. Denique mihi non viſum eſt diſſimulandum, ſed,

hac

hac occaſione ferente, ſemel proponendum, per *Ragna ravk* ſemper intelligi poſſe *Divinas tenebras*, i. e. *ſummas*, *maximas*, *immanes*, per Hebraiſmum; ſic enim dicitur *Regin-haf*, *Vaſtus* oceanus *Regin-fiall*, *vaſtus mons*, et *Guds vedr Tempeſtas divina* ɔ: inuſitate magna.

ALVÍS-

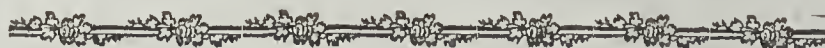
ALVÍS-MÁL.

Hujus Carminis praecipuum inſtitutum eſt, ſpecimen quoddam dare Synonymiarum, quarum copia lingua antiqua ſeptentrionalis omnes alias facile antecellit; iſtae autem Synonymiae à varietate gentium ortae eſſe probabiliter finguntur, pro Dialectis vero non ſunt habendae: Dialectus enim, ut notum eſt, conſtat in varietate ſcriptionis et elocutionis ejusdem vocis, profecta ex varietate populorum ejusdem gentis. Praeterea in hoc Carmine oſtenditur exemplum genuinae vocabulorum impoſitionis, nam pleraeque appellationes petitae ſunt ab rerum natura, effectu, aut ſcopo. Ceterum poëta, ne purum putum agat nomenclatorem, miro artificio rem hiſtorice tractat; inducit nimirum, (verene an ficte?) Nanum quendam ſubterraneum lucifugam, cui, ab ſplendido *Panſophi* nomine, et ab omnium novem mundorum perluſtratione, auctoritatem conciliat; hunc facit, inquam, haſce coram Thoro nomenclaturas recenſentem: narrat eum Asgardum veniſſe, ut filiam Thori, antea ſibi patre abſente deſponſam, domum ſuam in nuptias abduceret. Thorus quidem pactum iſtud irritum cenſuit, ſpem tamen fecit nano potiundae virginis, ſi ex omni orbe ediſſereret ſibi, quicquid ſcire optaret, et examine philologico inſtituto, in tantum noctis callide eum detinuit, donec nanus ab luce oriente oppresſus, Sponſa, et ſine dubio etiam vita, excideret. Lepida hac ratione id obtinuit Thorus, ut neque hoſpitem neque pactum violaſſe videretur, nani autem exitium propriae hujus temeritati cenſeretur eſſe imputandum.

ALVÍS-

ALVÍS-MÁL.

I.

BECKI breiþa 1);
Nv ſcal brvþor *a*) meþ mer
Heim í ſinni ſnvaz.
b) Hrataþ 2) vm megi

PANSOPHI LOGOS.

I.

Scamna ſternunt 1);
Jam ſponſa mecum
Domum ſe ad iter expediat;
Praecipitatum 2) *ultra vires*

a) G. inſerit á, quod et alibi videre memini. Senſus ſit: *In ſcamna lata jam* etc. et illud, *Med mer*, rejicitur in Stroph. ſequentem.

b) hraþaþ, *feſtinatum.* S. hvataþ, eodem ſenſu, alicubi vidi.

1) ſc. *Nuptialia, domi meae, in ſponſae adventum.* Intelligit autem, per *Strata ſcamna*, omnem nuptialis feſtivitatis adparatum.

2) Aut iter dicit noctu non intermiſſum, aut nuptias plus juſto properatas, quod eſſe potuerunt ratione aetatis ſponſae, nam ſponſi quidem aetatem, jam diu ad ducendum juſtam fuiſſe, colligitur ex VIII. 5. ſeqq. Poteſt etiam τo *Megi* eſſe, *Nato:* ɔ: *homini*, nam ita ſaepe ſignificat *Mögr* in *Edda* noſtra, quando praecedens *um* παρέλκει, ut alibi; Ordo autem foret: *Hverivm megi mvn þikia hrataþ um;* ſed ita languidior ſit ſententia. Exſtant *J. Olavii Grunnavicenſis* gloſſae in Quasdam Odas Eddae noſtrae; ille *Megi* etiam capit de *filio*, et videtur intelligere ipſum *Panſophum*; vertit enim ſic: *Nimis properare coactus eſt filius.* Sed non poſſum exputare, unde illud, *coactus eſt*, in verſionem intulerit. Poteſt denique dictum *Megi* poſitum eſſe pro *Mægi adfinitas*, quae vox in *Bauda-manna Saga* occurrit; et ſenſus erit hujus Strophae: *Offenſum* á me, i. e. peccatum, temere conſultum *eſſe, in hac adfinitate contrahenda, credo* etc. Adfinitate ſc. cum Aſis ineunda, poterat videri imprudenter egiſſe, cum ob inaequalem Aſorum et Dvergorum conditionem, tum quod periculum erat, ne hoc pacto ſe et ſuos gentiles Aſis redderet obnoxios. Hic ſenſus, fateor, parum cohaeret cum Stropha ultima, ipſa quoque ſatis ambigua; eam tamen commendationem habet, quod propius accedit notioni verbi *ad hrata;* nam altera acceptio, pro *feſtinare*, inſolentior eſt. Niſi malimus *hrataþ* modo poſitum pro *Rataþ*, ut *rataþ mægi* l. *megi* ſit *caſu inventa adfinitas*, praeter ſpem et meritum. Sed neque celabo, *Megi* de *prole* accipi poſſe, ſive in Neutro ſingulari, ſive Maſculino plurali, à *Mögr*, ut *um megi* ſit, *Liberum quaerendorum gratia;* nam *Megi* pro *Megin* Vires, merito ſuſpectum haberi poteſt. Denique *um Megi*, *per vias*, aut *in itinere* eodem vitio laborat, etſi norim, qui *Megum*, in dictione *Ödrum megum*, et *báþvm megvm*, *ab altera, utraque, parte*, pro *Vegum* Viis, per ἀντίστοιχον dictum eſſe cenſeat.

Mvn hveriom þiccia
3) Heima ſcalat hvíld nema.

Credo cuique viſum iri
2) *Domi nemo requietem demet.*

II. *c*) VÍNGÞORR QVAÞ.

Hvat er þat fíra?
Hví ertv ſua favlr 4) vm naſar?
Vartv í *d*) nótt meþ ná 5)?

þvrſa líci
þicci mer á þer vera.
6) Ertattv til brvþar *e*) borinn.

II. *THORUS AURIGATOR CECINIT.*

Quid iſtuc eſt virum?
Quid ita palles 4) *ab naſo?*
Eras hac nocte (*in tenebris*) *apud* 5) *funus?*

Torridorum *figura*
Videtur mihi in te eſſe:
6) *Non es tu ad ſponſam* (*ducendum*) *natus.*

III. ALVÍSS QVAÞ.

Alviss ec heiti.
Bý ec *f*) fvr jörþ neþan.
Á ec undir ſteini ſtaþ.

III. *OMNISCIUS CECINIT.*

Pansophus *vocor:*
Habito ſub terra inferius:
Poſſideo ſub ſaxo ſedem:

Vagna

c) Perſonarum interpoſitionem per totum Carmen omittunt R. G. et L. ſive Codex qvi olim fuit b. *Langebekii.* *d*) *Not.* obſcure. G. Ert attu, diviſim. G. improbe.
e) bodinn, *invitatus*, aut pro *bodligr*, *offerri* (ſponſae) *dignus*. G. Suec.
f) Fyr. E. for G.

3) Tanquam dicat: *Moleſtiam itineris domeſtica quiete mihi compenſabo, nemine obſtante.* Eſt et alter ſenſus Strophae: *In mundo* (ſuperiori) quies (mihi) *non capietur.* *Heima*, genitivus loci ab *Heimi*, *Tectum, coelum mundus.* Tertius ſenſus eſt: *Domi in ædibus paternis ulterior mora non capietur puellæ* v. non erit diutius *heimaſæta* i. e. innupta domi ſedens.

4) Ideo, *ab naſo*, quia hanc partem faciei primam occupare fertur pallor in morituris. Bene ergo *Naſi pallorem* praemiſit, ſubditurus funeris mentionem.

5) Tanquam ex ejus contagio traxerit lurorem faciei. Tales Gr. dicuntur νεκρώδεις, Lat. *Morticini*, et *Cadaveroſa facie praediti.* Poteſt et reddi, *inter mortuos* l. *manes;* et ſic accipi etiam quiverint *Náir* in *Corvicinio* Verſ. penult. Str. 7.

6) I. e. Tam foede ab natura formatus es, ut non modo hic, verum etiam ſponſam ſis inventurus.

Vagna *g*) vers 7)	*Curruum aequor* 7)
Ec em á *h*) vit komin.	*Ego adſum viſere.*
8) *Bregdi engi favſto heiti i) fira.*	*c*) Mutet nemo firmam fidem virum (*viventium*).

IV. VÍNGÞÓRR QVAÞ.	**IV. *VINGTHORUS CECINIT.***
Ec *k*) mvn bregþa	*Ego mutabo*:
þvíat ec brvþar *l*) áak	*Nam virginis habeo egomet*
Fleſt *m*) vm raþ 9) ſem faþir.	*Plurimam quidem poteſtatem* 9) *ut pater*;
n) Varat ec heima	*Non eram domi*

þá

g) Ita S. ſolus. *Værz*, *værs.* Reliqui, inſolenter. Sequens *ec em* claudit hanc Stroph. in E. S.

h) *viþ*, aut *Víþ*. Suec. prius *ſylvam* notat, ſine ſenſu, poſterius *amplitudinem*, haud inepte, ut dicat ſe *ſuper ſpatioſa tellure adeſſe.*

i) *fara.* Suec. *Fari*, eſt Odini nomen, tanqvam *Viator.* ſic vero ſententia non amplius eſt generalis. *Farli* nani nomen eſt, pro qvo *fari* facile potuit ſubſtitui, ſenſusque eſſe: *mutare nemo praeſumat, quod firmiter promiſſum eſt nano* ɔ: mihi. Sed prius magis probem, hoc ſenſu: *Nemo mutare praeſumat datam ab Odino fidem.* Ut Odinus puellam deſponderit nano, Thoro abſente, quod ullus alius ex Diis haud temere auſus fuiſſet.

k) *man.* L.

l) Hanc Lectionem recepi ex uno *Anonymo* in E. nam pronomen primae perſonae, quod hic in compoſitione tranſiit in *ak*, verbis interdum ex abundanti adnectitur, ſententiae intendendae gratia. *á* aliis eſt, *A.* *m*) *omráþ*, junctim S.

n) Haec lectio vincit numero, nam eſt in L. E. G. *Suec.* item in R. à prima manu eſt, *Várka*, qvod idem notat. *Var* Anon. et R. à ſecunda manu, qvod interrogative capere licebit, etſi altera Lectio ſit potior.

---

7) Ita appellat telluris ſuperficiem. *Tellus* poteſt *Maris* vocabulo deſignari, et *mare* viciſſim *telluris*, adjecta idonea nota diſtinctiva, quae hoc loco à *Curribus* petitur, quam recte aut Eddice, non dixerim; placeret ergo potius, per *Vagna ver* (in gen. maſcul.) *Akv-Thorum*, utpote *Vehiculorum Dominum* ab rheda ſua nominatum, hic intelligi, ſi Nanus eum convenire voluiſſet, quod ex ejus verbis non eſt videre; fieri tamen poteſt, ut puella ei ante fuerit deſponſa, ſub conditione, ſi Thorus conſentiret. *Vær*, planitiem exponit *J. Olavius* in Gloſſis prædictis, acceptione mihi ignota.

8) Habet ſpeciem gnomae, et convenit illi jctorum: *Pacta ſunt ſervanda.*

9) Ambigi poteſt, quomodo illud *ſem* capiendum ſit, an pro *utpote*, an vero pro *tanquam.* ego hacte-

þá er *o*) þer heitiþ var.
p) At sá einn er *q*) giavfer 10) meþ
goþom.

Cum tibi facta est sponsio.
10) *Is solus est dator inter Deos.*

v. ALVÍSS QVAÞ.

11) Hvat er þat recca,
Er í ráþvm telz
Flióþs ens fagr-glóa?
r) Fiarra 12) fleina
Þic mvno fáir kvnna.
Hverr hefer þic *s*) baugvm 13) borit?

v. *ALVISIUS CECINIT.*

Quid istuc est virum,
Quod se potestatem habere (curam gerere) praedicat
Feminae illius forma splendidae?
12) *Longinquorum telorum*
Te pauci, credo, accusant.
Quis te 13) *ad annulos procreavit?*

o) mer, *mihi* L. S. absurde. Sed potest, ut *Mer* hic sic posita, pro *mær*, virgo, et *heitiþ* pro *heitin* desponsa, sicut alibi non semel, *Variþ*, pro *Varin* cincta; sed haec scriptio tamen, propter ingratam confusionem cum *Merr* equa, haud temere videtur amplectenda.

p) Hoc παρέλκον abest in *Anon.* et G. Sed melius servatur, quomodo *Er* infra VII. 2. et alias aliquoties.

q) gigr *terror*, aut *adversarius*, sc. tibi in hoc negotio nuptiali. *Anon.*

r) *fârra*, videtur legisse *J. Olavius*, nam has duas Strophas sic reddit: Eo *quod justo pauciores habeas enses, pauci te interpellabunt.*

s) bavgvm, per ö lene enuntiandum, G. conf. notam.

hactenus dubito de priore significatu hujus particulae in sermone antiquo; unde colligitur verisimiliter, sponsam, de qua hic agitur, non esse *Thrudam* Thori gnatum, sed vel *Röskvam* vel *Hloram*, quae ejus fuerunt alumnae; quamquam puto esse, qui Hloram Thori nutriciam fuisse velit, praeter auctoritatem *Eddae*, opinor.

10) Hoc dicitur, cum superbo gestu, se ipsum ostendentis. Deinde, *Dator* modo est *legitimus collocator puellae in matrimonium;* nam *at* gefa konv, pro *gipta*, frequentatur in prisco sermone, quomodo etiam *Dare* Latinis, ut notavi in Indice *Terentii;* neque *at gipta* aliud revera sonat, vi originationis.

11) Poterat dicere, Hverr er sá *etc.* Sed neutro genere utitur tanquam in contemtum, et de ignoto. sic supra, II. 1. et *Fiölsvinns-mál* III. 1.

12) I. e. *Eam praebes speciem, quasi iners jaculator sis;* si vituperium est; aut: *eam praefers speciem, ut pauci te sint incusaturi, si quam longissime ab iis tela vibras,* ɔ: videris esse acer bellator, à quo longe abesse tutissimum sit; si ad laudem dictum est.

13) *Baugom* est dandi casus, ut sit: *ad percipiendos annulos,* tanquam dicat: *Quis te genuit heredem sibi: Baugar* autem hic notant pecuniam; simpli-

VI.

VI. VÍNGÞÓRR QVAÞ.

VINGÞÓRR ec heiti.
t) Ec hefi víþa 14) rataþ.
Sonr em ec 15) SIÞGRANA.
At ó-sátt minni *u*) scalattu
x) þat iþ vnga man hafa,
y) Oc þat giaforþ getá.

VI. *VINGTHORUS CECINIT.*

THORUS AGITATOR *appellor;*
Passim 14) *commeavi (penetravi);*
Filius sum 15) LONGI-BARBI.
Meo cum dissensu
Non duces istam juvenculam,
Neque eam conditionem nanciscere.

VII. ALVÍSS QVAÞ.

Sáttir þínar
z) Er ec vil snemma hafa,
Oc þat giaforþ geta.
Eiga 16) vilia heldr
Enn án vera
þat iþ miallhvíta man.

VII. *ALVISIUS CECINIT.*

Consensus tuos
Cito quidem cupio obtinere,
Atque éam conditionem adipisci
Habere 16) *malim,*
Quam carere,
Niveam illam virginem.

t) hefic, idem. E.

u) *scalrv.* R. *Anon.* sublata negatione. et hoc dicit: *Si eam* ducis, *duces meis ingratiis, in quo, vide, quantum pericliteris.* aut per interrogationem: *Tune eam ducas meis ingratiis?*

x) *þat*, claudit Str. praeced in L.

y) *ne* E. solus. Sed *ok* videtur stare posse, etsi praecesserit negatio.

z) *Ær*, idem, ex cadente orthographia. E.

simplicius tamen et ad verba propius exponeretur: *qvis te annulis oneravit* i. e. pecunia corrupit, ut mihi molestus esses in hoc negotio. Est et, ut sensus sit: *Quis te ad molestias* (mihi) *genuit?* vid. var. Lect. Poterit quoque levi variatione legi *Bógvm*, i. e. *Quis te parvulum in ulnis gestavit, tanquam parens?*

14) Hoc sensu, hodie jam obsoleto, etiam accipitur verbum *at rata* in *Havamalom* V. 1. et 2. Vitz er þavrf þeim er *víþa ratar.*

15) I. e. *Odini*, qui se *Siþskeggum* vocatum esse, ipse testatur in *Grimn.m.* *Grön* autem, vnde *Grani* formatum est, inter *Barbae* appellationes refert *Edda Snorr.* in *Skeggs heitom.*

16) Ostendere videtur, non multum sibi cordi esse has nuptias; et eo etiam pertinet illud praecedens, *snemma*, tanquam neget se diu esse supplicaturum. Potest tamen hic esse Figura Liptotes, qua minus dicitur, quam reveta intelligendum est; quod si admittimus, vocula *snemma* desiderii impatientiam indicaverit. *Vilia*, hic est Optativus antiquus: quanquam posset esse tertia persona Indicativi praesentis, quo magis commendaretur puella, tanquam multis appetita.

VIII. VÍNGÞÓRR QVAÞ.

Meyiar 17) áſtom
Myna þer verþa
Viſi geſtr of variþ,
Ef þv or heimi
(þ) Kant hveriom at ſegia
Allt þat *æ*) er ec vil vita.

VIII. *VINGTHORUS CECINIT.*

Virginis 17) *amores*
Non erunt tibi
Docte hoſpes denegati;
Si tu ex orbe
Scis quocunque dicere
Omne id, quod ego volo ſcire.

IX. ALVÍSS QVAÞ.

a) Freiſta máttv VINGÞÓRR,
Alz þv frekr *b*) ert
Dvrgs at reyna dvg.
Heima alla 18) nío
Hefic of farit,
Oc vitaþ vætna hvat.

IX. *ALVISIUS CECINIT.*

Experiri potes, VINGTHORE,
Quandoquidem vehementer cupis
Nani periclitari artem (*doctrinam*).
18) *Mundos omnes novem,*
Ego permeavi,
Et exploravi naturas cunctas.

X. VING-

(þ) Hoc verbum claudit Stroph. praeced. in E. S. ad metrum fere indifferenter.

æ) *er*, male exulat ab E.

a) Hujus Verſus nullum eſt veſtigium in R. L. quem tamen genuinum eſſe, nullus dubitem.

b) verbulum male omiſit G.

17) I. e. Tui in virginem amores, ſive copia iis fruendi, connubio rite inito: Nam de *amoribus puellae* erga *Nanum* intelligi non poteſt, quia in manu Thori non erat ut illa nanum amaret.

18) Sic in *Völo-ſpá* II. 5. *Niú* man ec *heima*, nío í-viþi. ubi *Gudmundus Andreae* putat alludi ad novem ſphaeras vel orbes Pythagoreorum; de qua re alii viderint. Mitto *novem ſphaeras coeleſtes ſuperorum*, quarum ex *Ariſtotele* meminit *Grimus Torkelinus* ad *Vafþr. mál* XLIII. 5. et 6. item ibidem commemoratam hodiernam etiam vulgi opinionem de *novem coelis*, cui ſuffragatur *Edda* in *Sylva nomenclationum*, his verbis: *Nio* veit ec *himna* á hæd talit, i. e. *Novem* ſcio *coelos in altitudinem* (ↄ: unam ſupra aliud, adeo ut hic non inteelligenda ſint tot coeli climata, vel regiones) *numerari*. Haec, inquam, mitto; nam nihilo plus inde concludi poſſe arbitror ad *Novem mundos*, quam ex verbis Divi *Pauli*, cum ſe in *coelum tertium* raptum fuiſſe memorat, ad *Tres mundos terreſtres*. Potius arbitror, priſcum ſeptentrionem per *Novem mundos* aut *orbes* intellexiſſe, *novem loca diſcreta*, *novem ſpeciebus animantium intelligentium in habitationem propriam deſtinata*, iſtae autem ſpecies hae, credo, fuerunt:

1. *Alfar*, genii boni et mali. 2. *Aſar*, ſub quibus continentur *Vani*, niſi ex iis nonam ſpeci-

x. VINGÞÓRR QVAÞ.

Segþv mer þat ALVISS
Öll *c*) of ravc 19) fíra
Vöromc dvergr at vitir 20a):
Hve ſv JÖRÞ heitir,
Er 20b) liggr d) fyr 21) alda ſonom,
Heimi hveriom ſ?

x. ALVISS QVAÞ.

22) JÖRÞ heitir meþ MÖNNOM.

x. *VINGTHORUS CECINIT.*

Dic mihi id, ALVISI!
Omnes 19) *rationes viventium* 20a)
Praeſentio te, *nane*, *ſcire:*
Qui (*nomine*) *iſta* TELLUS *vocatur*,
Quae 20b) *jacet coram* 21) *aetatum* (*gentium*) *filiis*,
Omni in orbe?

x. *ALVISIUS CECINIT.*

22) JÖRÞ (*Arvum*) *dicitur inter* HOMINES:

c) Ita diviſim. R. ut *of* ſit παρέλκον. Reliqui conjunctim; vide not. 19. ult.

d) *fyr* E. *fyrir* G. poſterior metro non conſulens.

ſpeciem velimus conſtituere, *Suttungi filiis* excluſis. 3. *Dvergar.* 4. *Halir* Inferi boni, qui ſcilicet in *Niſlheimum* non veniunt. 5. *Hrímþvrſar*, gigantum ſpecies. 6. *Svttvngsſynir* altera gigantum ſpecies, ut ex hac Oda et *Skirnis-för* conſtat. 7. *Jotnar*, quibus deſignatur, aut gigantea gens univerſim, aut ea ſpecies gentis, quae minimum habuit barbariei. 8. *Menn.* 9. *Upregin*, Superae poteſtates, Dii immortales; quo ſenſu etiam accipienda videntur *Ginregin* hac in *Oda*. Quod autem *Nanus* hic dicit *Alla*, latenter adfirmat *Mundos* omnino novem dari, non plures.

19) I. e. Quicquid noſci poteſt, de quibuscunque animantium vel entium intelligentium ſpeciebus. Ofrauc, *primordia* exponit *J. Olavius.*

20) Hoc verborum lenocinio toties adlicit *Nanum*, quo lubentius ſibi narret, ut cui omnia ſit perſvaſurus. Ait ſe autem *praeſentire* ſcientiam *Nani*, aut ex tacita mentis ſuggeſtione, aut per concluſionem ex eo, quod ſe inter omnes gentes dixerit eſſe verſatum.

20b) Latenter adluditur ad *Quietem Telluris* antiquis creditam, aut etiam *Humilitatem* reſpectu *Coeli*, item ad ἔτυμον vocum *Land* et *Lád.* Porro ſequens *Fvr* poteſt commode reddi, *pro*, i. e. in utilitatem eorum, quomodo alibi in hac *Oda.*

21) Ita non dubitavi reddere, cum *aetas* pro *Viventibus* apud Latinos inveniatur; mitto *Secla animantium*, *hominum*, etc. quae toties dixit *Lucretius*, auctor ſane Latiniſſimus. poteram etiam reddere *Seclis mortalium;* nam advertendum eſt ſemel, *Deos coeleſtes* hic non contineri ſub *Allda ſonvm*, quippe apud iſtos nulla eſt *Tellus;* adeo haec Stropha in ſenſu conjungenda eſt cum 4ta praecedente, hoc ordine: *Hve ſu iörþ heitir heimi hveriom ſ, er liggr fvr allda ſenom?* quod velim alibi teneri in ſequentibus, ubi contextus id requirit.

22) Circa *Nomenclationes* in reliqua parte Odae, duo in univerſum moneo: 1) Pauciſſimis in locis ullam invenio rationem, cur haec vel illa huic

Enn meþ *e*) Ásom 23) Fold,
Calla 24) Vega Vanir,
25) Igrön Jötnar
*) Álfar Gróandi 26)
Kalla 27) Avr *f*) Upregin,

At inter Asos Fold (*Regio*) 23):
Dicunt 24) Vega (*Vias*) Vani:
25) Igrön (*Subviridem*) Gigantes:
Alfi Gróandi 26) (*Viretum*)
Dicunt Aur 27) (*Limum*) Superae
potestates.

xi. VÍNGÞÓRR QVAÞ.

Segþv mer þat Alviss
Öll *etc.*
Hve sá Himinn heitir
g) Er 28) á kendi,
Heimi h. i.?

xi. *VINGTHORUS CECINIT.*

Dic mihi id, Alvisi!
Omnes etc.
Qui istud Coelum *vocatur*,
Quod 28) *sentire erat*,
Omni i. o.?

XII.

e) Ita facili negotio reposui, pro *Alfvm*, quod omnes Libri praeferunt; cum tamen *Alfi* occurrant Str. 5. et Nanus non temere soleat Asos praeterire. *Dvergvm*, conjicit Quidam in E. invita adliteratione.

*) Dvergar. *Anon.* in E. adliterationis securus. *f*) *Up regin*, divisim R. male.

g) *Era* S. ɔ: *quod non erat sentire*, apud *Genios nigros*, et inferos, scilicet. Enn hákendi, *illud*

huic vel illi genti, potius quam alteri, adtribuatur, adeo scilicet promiscue ab Auctore fieri illam adtributionem. 2) In vocabulis vertendis, quam proxime exprimere conatus sum vim originationis, de qua consulatur *Glossarium*, sicubi versio videbitur insolentior.

23) Aut vi vocis *Velata*, *Operta*.

24) Alias *Braut* et *Leiþ* dicitur Poëtis; at fateor videri mihi *Vega* in Numero multitudinis haud aptissime hic poni, neque ad consuetudinem in aliis vocabulis ab Auctore servatam; quamobrem incidi in eam suspicionem, istud *Vega* esse Nominativum singularem, quasi tu dicas; *Gestatrix* vel *Sustentatrix*, Animalium puta et plantarum.

25) Bene sic dici fingitur *Gigantibus*, utpote apud quos, sub frigidissimo climate habitantes, numquam ad plenum virorem perveniat. Est autem hic, et in sequenti *Gróaudi*, Antiptosis Nominativi pro Accusativo, saepiuscule post occurrens in hac Oda; subauditur autem in talibus: *Meþ þui nafni, eo nomine quod est* Igrön etc.

26) Aut strictius ad verbum, *Floretum*, *efflorescentia*, *pullulago*, per Metonymiam adjuncti pro subjecto.

27) Congrue inducit Superos tellurem appellare contemtibili hoc et sordido nomine; invenio autem *Aur* pro *Humo* posuisse *Bessum gladiatorem* poëtam, in *Kórmaksfaga*, ubi *ad hylia* einn *auri* est *humare*, *humo cooperire*.

28) *Aërem* speciatim videtur intelligere, nam *ad kenna á* est *sentire*, *gustare*. Aëre autem vescuntur animalia. Sed-enim *Aër* et *Coelum* communi

XII. ALVISS QVAÞ.

HIMINN heitir med Mönnom.

Enn *h*) HLÝRNIR 29) med GOÞOM.

Kalla *i*) VIND-OFNI VANIR.

UPPHEIM JÖTNAR.

ALFAR FAGRA RÆFR.

DVERGAR 30) DRIVPAN SAL.

XII. *ALVISIUS CECINIT.*

HIMINN (*Operimentum*) *dicitur inter* HOMINES:

At HLÝRNER 29) (*Umbraculum*) *inter* DEOS:

Dicunt VINDOFNI (*Ventorum textorem*) VANI:

UPPHEIMUM (*Superam regionem*) GIGANTES,

ALFI FAGRA RÆFR (*Splendidum laquear*),

DVERGI DRIVPAN SAL (*Stillantem* 30) *aulam*.

XIII. VÍNGÞÓRR QVAÞ.

Segþv mer þat *etc.*
Hverſv MÁNI heitir
Sá er 31) menn *k*) ſiá,
Heimi hveriom í?

XIII. *VINGTHORUS CECINIT.*

Dic mihi id etc.
Qui LUNA *illa vocatur*
Quam 31) *animantes intelligentes vident*,
Singulis in mundis?

illud altitudine nobile, aut *ab altitudine denominatum*, conjeceram aliqvando, juvandae laboranti adliterationi; quod iis placiturum ſcio, qui *Himinn* ab altitudine dictum cenſent: nunc ipſe meam ſperno conjecturam. *h*) *hlírnir*. S. ſed receptius omnino eſt *Hlyrnir*.

i) Vindofinn, *Ventis intextum, intertextum*, aut *contextum*. *Anon.* in E.

k) *ſeá*. L. quod cadentis eſt orthographiae.

ni nomine dicuntur *Lopt*, idcirco *Coelo* jam dedit Aëris epitheton: illud adhuc quaero, cur praeterito verbi hic uſus ſit, nam commode poterat dicere, Er á *Kennir*, in praeſenti tempore?

29) Quod *Tellurem* inſtar Umbellae ſuperne ambiat; ſic *Cortinam coeli* de Hemiſphaerio *Ennius* dixit, quod *Cortinae* ɔ: *Velarii* loco inſerviat *Telluri*, quamquam alii dictum velint ab *Lebetiformi rotunditate*. *Tegmen coeli* non ſemel eſt apud *Lucretium*, Gr. σκέπη ȣ̓ρανȣ.

30) Aut etiam *Pendulam*; nam *coelum* ex omni parte terram verſus declinatum eſt, et videtur quaſi *pendere*, ut loquitur *Martinius*: verum hoc tamen ſenſu potius *Drúpan* legendum foret.

31) *Madr*, a μένος mens, aut potius à μήδος vel μῆτις conſilium; et hoc quidem loco ſub appel-

XIV. ALVÍSS QVAÞ.	XIV. *ALVISIUS CECINIT.*
32) MÁNI heitir meþ MÖNNVM.'	MÁNI (*Luna* 32) vel *Lucidus*) *dicitur inter* HOMINES:
En 33) MYLINN meþ GOÞOM.	*At* MYLINN (*Rotundus* 33) *inter* DEOS:
Kalla HVERFANDA HVEL HELIV í.	*Dicunt* HVERFANDA HVEL (*Gyrantem orbem*) *in* ORCO:
l) SCYNDI JÖTNAR,	SCYNDEREM (*Feſtinatorem*) GIGANTES,
En SCIN DVERGAR,	*At* SCIN (*Splendorem*) *Nani*,
Kalla ÁLFAR 34) ÁR-TALA.	*Vocant* ALFI AR-TALIUM (*Anni calculatorem* 34).

XV. VÍNGÞÓRR QVAÞ.	XV. *VINGTHORUS CECINIT.*
Segþv mer þat *etc.*	*Dic mihi id* etc.
Hve ſv *m*) SÓL heitir,'	*Qui* SOL *ille vocatur*,
Er ſiá Alda ſynir,	*Quem cernunt aetatum filii*,
H. h. í.	*Singulis in m.?*

XVI.

l) *ſkindi.* L. S. male, tanquam foret ab, *ad ſkina* fulgere, ſed ea formatio non procedit.

m) *Sunna. Anon.* in E. quod melius adludit ad ſequens verbum ſiá.

---

appellatione *Menu* comprehenduntur etiam Dii, quemadmodum alibi: *Aſa* oc *Alfa* þat vill *engi maþr.*

32) *Manus* eſt vox priſcae Latinitatis, notatque *bonum* aut *Lucidum*, cui forſan cognata ſit noſtra vox *Máni*, potius quam ut ducta conſeatur à Gr. μήνη, Dorice μάνα; intereſt tamen, quae ſit Graecæ vocis origo.

33) ſcilicet Pomi inſtar, à Gr. μῆλον pomum. Scribitur alias *Mulinn* in *Eddae Nomenclaturis* poſterioribus, ubi tamen *J. Olavius* rectius cenſet *Mylin*, et *Globulum* exponit. Poteſt et exponi *orbiculatus* ab ſimili ſaxorum molarium figura, aut etiam *Menſor*, ab *ad Mæla*. Denique *Roſtratus* aut *Cornutus* haud inepte redderetur, ab noſtro *Múli* roſtrum, prominentia, cui adfine Germ. *Maul*; Extulit *os ſacrum*, puto alicubi de *Luna* dixiſſe *Virgilium*.

34) Confer *Vafþruþnismál*, Vers. XXIII. et XXV.

XVI. ALVÍSS QVAÞ.

35) SÓL heitir med MÖNNVM
En 36) SVNNA med GOÞOM.

Kalla DVERGAR *n*) DVALINS-LEICA 37).

EYGLÓ JÖTNAR.

ÁLFAR FAGRA-HVEL.

ALSCÍR ÁSA SÝNIR.

XVI. *ALVISIUS CECINIT.*

35) SOL *vocatur inter* HOMINES:
At SUNNA 36) (*Sidus*) *inter* DEOS (*coeleſtes*):

Vocant DVERGI (*nomine*) DVALINS LEICA 37), (*Nanorum ludificatricem*),

EY-GLOAM (*Semper micantem*) GIGANTES,

ALFI FAGRA-HVEL (*Fulgidum orbem*).

ALSCÍR (*Perilluſtris dicunt*) ASORUM FILII.

XVII. VÍNGÞÓRR QVAÞ.

Seþþv mer þat *etc.*
Hve þau Scý heita,
Er ſcvrvm blandaz 38),
Heimi hveriom í?

XVII. *VINGTHORUS CECINIT.*

Dic mihi id etc.
Qui vocantur iſtae nubes,
Quae imbribus 38) *miſcentur,*
Singulis in regionibus?

XVIII.

n) *Dvalins-leicv,* in accuſandi caſu. *Anon.* Sed ſuperius monui de antiptoſi, quae in Textu eſt.

35) *Sol* dictus eſt, ſecundum *Varronem*, à Sabinorum *Selas* (Gr. σελας) fulgor; ſecundum Ciceronem à *Solus*, vel quod ex omnibus ſyderibus tantus ſit. vel quod, quum exortus eſt, obſcuratis ceteris ſyderibus *ſolus appareat,*

36) Vocatur etiam *Syn* et *Syni* (quibus adſine videtur illud *Sunna*) *Viſus*, *adſpectus*, *ſpecies*, vel quod res faciat viſibiles, vel quod ipſe forma ſit ſpecioſus. Neque aliunde Lat. *Sidus*, quam à Gr. εἴδειν et εἶδος: non tamen negem *Sunna* plauſibiliter dici poſſe, à *Suþa* aeſtus, calor vehemens, quod ipſum eſt ab noſtro *Ad ſióda* coquere, Gr. Ζέειν ſervere.

37) Quod *Dvergi*, et id genus *Lucifugarum* (Natt-tröll) crederentur antiquitus in ſaxum converti, ſi ab ſolis jubare deprehenderentur; cujus re exemplum eſt ipſe noſter Panſophus, item *Hrimgerda* oreas, in *Helga quida Haddinga ſkata,* et oreas *Sandbögenſis* in *Grett. ſaga.* Iſtud autem fictum videtur, ob ſtuporem quo percutiebantur, et quaſi defigebantur, tales tenebriones, ab inſueto ſibi ſolis lumine.

38) Blandaz, quod conſtent ex aliis elementis praeter aquam, ut ſunt *Aër* et *Terra.*

XVIII. ALVÍSS QVAÞ.	XVIII. *ALVISIUS CECINIT.*
Scý heitir med Mönnom.	Scý (*Umbraculum l. Tegmen*) *dicitur inter* Homines:
En Scúr-ván meþ Goþom.	*At* Scurván (*imbris prognosticon*) *inter* Deos
Kalla *o*) Vind-flot 39) Vanir.	*Dicunt* Vindflot 39) (*Venti vehem*) Vani.
Ur-van Jötnar.	Urvan (*Pluviae indicium*) *Gigantes:*
Alfar Veþrmegin.	Alfi Veþr-megin (*Tempestatis vim*)*:*
Kalla í Heliv Hiálm Hvliz 40).	*Dicunt in* Orco Hiálm huliz 40) (*Galeam cooperientem*).
XIX. VÍNGÞÓRR QVAÞ.	XIX. *VINGTHORUS CECINIT.*
Segþv mer þat *etc.*	*Dic mihi id etc.*
Hve sá Vindr heitir,	*Qui ille Ventus vocatur,*
Er *) víþast 41) ferr,	*Qui latissime* 41) *vadit*
Heimi h. i.?	*Singulis* etc.?
XX. ALVÍSS QVAÞ.	XX. *ALVISIUS CECINIT.*
42) Vindr heitir meþ Mönnom.	42) Ventus *dicitur inter* Homines:
Enn *p*) Vav-oþr med Goþom.	*At* Vavödus (*vagator*) *inter* Deos: Kalla

o) *Vindflet* habet Codex *Pauli Sveinsonii* in E. quod notaret *Stratum* l. *Lectum venti.* inepte.

*) *Víþa só* (pro *sá*) *quem passim videre erat.* idem Cod. *Sveinsonii.* male.

p) *Vavoþr.* R. incerta enunciatione. *Vavoþir.* G. corrupte. *Vau-oþr*, *Vauoþr.* E. S. tanquam *in*

39) Quod a vento *vehatur*, sive hac illac agatur. *Venti vehiculum* reddidit *Olavius.* poterat et reddi, *Venti agmen.*

40) Quod faciem coeli *galeae* in modum obtegat.

41) Pulchre usurpat hoc verbum, ad designandum mobilem naturam *Venti*, qui et adeo *Farandi viator* apellatur in *Nomenclaturis Eddae.* conf. Vafþr.m. XXXVI. 5. sic ἔρχεσθαι et ὑπάγειν de *Vento* dixit Servator apud Johann. III. 8.

42) *Vindr*, forsan ab *ad vinda*, quasi *Tortilis*, *Versatilis.* Scaliger *Ventum* deduxit à *Veniendo*, quia Ventus sit Aëris motus, *Venire* autem sit moveri, certe interdum ab Latinis usurpatur, pro *ire*.

Kalla q) GNEGIOÞ GINREGIN.	*Dicunt* GNEGIOÞVM (*Streperum*) AMPLA NUMINA:
r) ÆPI JÖTNAR:	*Æperem* (*Vociferatorem*, vel *Clamosum*) GIGANTES:
ÁLFAR DYNFARA.	ALFI DYNFARIUM (*Tonantem Viatorem*):
Kalla í HELIV 43) HVIÞVÞ.	*Vocant in* ORCO 43) HVIÞVDVM (*Turbinem* aut *Sibilatorem*).

XXI. VÍNGÞÓRR QVAÞ.

Segþv mer þat *etc.*
Hve þat LOGN heitir
Er liggia 44) ſcal
Heimi h. i.?

XXI. *VINGTHORUS CECINIT.*

Dic mihi id etc.
Qui vocatur Tranquillitas (*aeris*) *illa*
Quam 44) *cubare oportet*
Omni i- o.?

XXII. ALVÍSS QVAÞ.

LOGN heitir med MÖNNOM.	LOGN (*Cubans Aer*) *dicitur inter* HOMINES:
En s) LÆGI 45) meþ GOÞVM.	*At* LÆGI (*Cubile* vel *Cubatus* 45) *inter* DEOM.

in vagando incitatus, ſi óþr ſcribere velimus. Vauþir *graſſator*. Cod. Suec. et *J. Olavius*. ſed *Vavþr* magis placeret, ut *Hlavþr proſtrator*, ab *ec bleþ*.

q) Gneggioþ. *J. Olavius*, et ita alicubi videre memini. non tamen ſolicito alteram lectionem; *Hinnientem* expoſuit *Olavius*. r) *Öpi* omnes praeter S.

s) *Lögi*, Omnes, praeter L. S.

43) *J. Olavius* vertit *Sonum repentinum*, nempe ab *ad hvína* acutum ſtridere, quo et reſpicit poſterior mea Verſio.

44) Bene utitur verbo *ad liggia*. nam inde *Logn* derivatum eſt.

45) *Aeris* ſc. aut etiam *Maris*, ut cepit *Olavius*, dum reddidit, *Portus*, *itineris commodum*, juſto ſtrictius.

Kalla *t*) VINZ-FLÓTT VANIR.	*Dicunt* VINZFLOTT (*Venti fugam*) VANI:
OFHLÝ JÖTNAR.	OFHLÝ (*Circumfusum* (*supernum*) *teporem*) GIGANTES.
ALFAR DAGSÆVA.	ALFI DAGSÆVAM (*Diei placamentum*).
Kalla DVERGAR DAGS *u*) VERV 46).	*Dicunt* DVERGI DAGSVERAM (*Diei requietem*) 46).

XXIII.

t) Cum *Vinz-flot*, quod plurimi habent Libri, *Vind-flot* quod *Olavius* habet, et *Ratem Ventorum* exponit, et *Vindflöt* quod est *Anonymi* in E. Cum, inquam, omnes hae *Lectiones* sensum importent ab natura *Tranquilli* alienum, coactus sum ex conjectura mea substituere *Vinz-flótt*: *Flóttr* autem ita recte dici arbitror, ut þockr pro þocki animus, *Geimr* pro *Geimi* mare. Non tamen dissimulo, *Vindflet*, leviori mutatione, hic legi posse, i. e. *Cubile Venti*, quasi *Ventus*, quem Gigantem crediderunt Veteres, fingatur in lecto recumbere, cum tranquillum est; eodem modo Poëta, nescio quis, in *Edda Snorrii* dixit: Löþr var lagt (aut lágt) í bedi, *Spumeus oceanus recubuerat*, *compositus erat* (aut *humilis cubabat*) *in lecto*. *Vinzflot* quod superius adtuli, vix aliud quiveret notare, quam *Venti fluxum*, contra naturam *Tranquillitatis*; nam nugatorium videri potest, per *Venti* aut *aëris stagnationem*, vertere, petita significatione ab *Liquamine adipis concreto*, quod *flot* dicitur. Sed neque multo commodius legitur *Vindflöt*, ad verbum *Planities* aut *aequor (humilitas, depressio) Venti*, unde *aëris lenem et placidam constitutionem* vix extorquere possis sermoni convenienter. Non negligendum est denique, quod popularis meus, harum literarum eruditus, *Theodorus Thorotti*, confirmavit mihi, se in uno Libro vidisse *Vind-slot* (an *Vindslot* quod eodem abit, nam utraque vox est ab *at slúta* inclinare, propendere, demissum esse, *Niáls-sagae* pag. 32. *ad slota*, hodie *slúta*), quod foret *Venti inclinatio*, *demissio*, aut *cessatio*, nam *ad slota* cessare, desinere, etiam notum est; et ista Lectio, tam ad sensum, quam ad poësin, satis apte quadraret.

u) Værv, Quidam ex conjectura in E. sed praeter necessitatem, nam *Verv*, idem sonat.

46) *Diei essentiam*, exponit *Olavius*, quod fateor me nescire quid sit. *Dagr* autem hac et praeced. Stropha poni videtur pro *Tempore*, quemadmodum in *Grettissaga* Membran. cap. LXXXIV. þat ætla ec at lídi *nockurr dagr* þángat til etc. i. e. Credo praeteriturum esse *aliquod tempus*, donec etc. Et forte *Tempus* porro, de *Tempestate* s. aeris qualitate intelligendum sit, sicut vox *Tempestatis* apud Latinos, et *Tempus* notat, et *Habitum aëris*.

XXIII. VÍNGÞÓRR QVAÞ.
Segþv mer þat *etc.*
Hve fá MARR heitir
Er menn róa *x*)
Heimi h. i.?

XXIV. ALVÍSS QVAÞ.
47) SÆR heitir med MÖNNOM.
Enn *y*) SI-LÆIGIA meþ GOÞOM.
Kalla 48) VAG VANIR.
(Þ) ÁLHEIM 49) JÖTNAR.

XXIII. *VINGTHORUS CECINIT.*
Dic mihi id *etc.*
Qui istud MARE *vocatur,*
Quod remis exercent homines
Omni i. o.?

XXIV. *ALVISIUS CECINIT.*
SÆR 47) (*Speculum*) *dicitur inter* HOMINES:
Sed SÍ LÆIGIA (*Perpetuo manans, l. perennis lacus*) *inter* DEOS;
Dicunt VAG 48) (*Vagum*) VANI:
ALHEIMUM 49) (*Anguillae domicilium*) GIGANTES:

x) á, add. G. et Alii in E. i. e. *in quo remigant.* minus exquiſite.

y) *Silægia.* G. et *Olavius*, qui exponit per, *Continuo ſe diffundens, abceſſum et acceſſum habens.* Si *Lægia* ſit ab *ad liggia*, poſſet reddi: *perpetuum aequor*, certe *Lá* et *Lægi* dicitur *Mare.*

(Þ) Alheim. G. et ſic etiam *Olavius*, vertens: *Mundum univerſum, ingentem capacitatem.* prius

47) Sc. à Verbo, *at ſiá, videre.* nam *Mare* eſt Speculorum concavorum maximum, ut dixit Celeberrimus Phyſicus. *Virgilius* in Ecloga II. 25.
nuper *me in litore vidi.*
Quum placidum ventis ſtaret *mare.*
Ubi *Emmeneſſius* advocavit ex Theocrit Idyll VI.
εἰς ἅλα δερκομένα, τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἅσυχα καχλάζοντα, ἐπ' αἰγιαλοῖο θέουσαν. i. e.
In ſalum inſpiciens, pulchri autem *fluctus ipſam oſtendunt*
Placide murmurantes, *per litus currentem.*
Sic et *Virgilius* Aen. x. 209. *Mare* appellavi *Marmor*, à nitore aquae commotae, inquit *Taubmannus*; ſed quidni ab Natura ſua pellucida? quomodo et *Horatius*, ad *Julum Antonium*, *Vitreum* pontum dixit, tanquam Vitri ad inſtar pellucidum, et *Virgilius* iterum Æneid. VII. 759. *Vitream undam*, de lacu aqua pellucida claro.

48) A mobilitate impoſito nomine, atque, eadem ratione *Ignis* ita vocatur XXVI. 3.

49) Modo *Anguillae* poſitum eſt, pro *Piſcium* generatim. Alias *All* eſt *Alveus fluvii*, ſed ea notio vocabuli huc minus videtur congruere; Niſi per Speciem Hypallages dictum ſit, pro *Heims-ál* ɔ: *ól Orbis vinculum.*

ÁLFAR 50) LAGA-STAF.

Kalla DVERGAR 51) DIVPAN MAR.

Alfi LAGA-STAFUM 50) (*Laticum Stamen l. columen*)

Vocant DVERGI 51) DIVPAN MAR (*Altum mare*).

XXV. VÍNGÞÓRR QVAÞ.

Segdv mer þat *etc.*
Hve ſá 52) ELDR heitir,
Er brenn *æ*) fvr alda ſonvm
Heimi h. i.?

XXV. *VINGTHORUS CECINIT.*

Dic mihi id etc.
Qui 52) IGNIS *ille appellatur,*
Qui ardet coram gentium ſubole,
Orbe in omni?

XXVI. ALVÍSS QVAÞ.

ELDR heitir med MÖNNOM.
En meþ ÁSOM 53) FVNI.
Kalla 54) VAG VANIR

XXVI. *ALVISIUS CECINIT.*

IGNIS *dicitur inter Homines:*
At inter ASOS FUNI 53) (*Favilla*).
Dicunt VAG 54) (*Vegetum*) VANI:
55) FRE-

prius ineptum eſt; poſterius aliquatenus procedit; melius tamen forte exprimeretur, *Univerſi receptaculum*, quod Oceanus ambitu ſuo compleƈlatur orbem univerſum. Quod ſi *Al* in alendi vel gignendi notione ſumimus, ex Graeca Mythologia poſſimus interpretari *Parentem mundi*, ut *Albeimr* ſit quaedam Hypallage, pro *Heims-ali;* aut ſi Hypallage diſplicet, accipiemus *Albeim*, *Vi genitiva praeditam* (genitalem) *regionem.* Conf. *Natalem Comitem* in Mythologia Lib. VIII. cap. I. pag. m. 821.

æ) *Fyr* et *fvr*. Ceteri.

---

50) Quod inde oriantur flumina, et eodem deſinant.

51) *Haf* et *Diúp*, Altum, Profundum, ſunt *Maris* ſynonyma, quae hic oblique indicantur; poteſt tamen illud epithetum *Diupan*, tantum propter poeſin eſſe additum, et vocabulum *Mar* Dvergis peculiater attribui.

52) *Eldr*, ab *ec el* alo, gigno, unde et vocatur *Fædir*, altor aut generator, in *Edda.* ſic et *Ignis* dici creditur quibusdam Etymologis quaſi *ingenis*, quod ex eo gignantur omnia.

53) Utrumque Vocabulum probabiliter refertur ad Gr. φάω Luceo, et *Funi* quam proxime accedit ad φαεινὸς Splendidus; Ita *Incendium* ab *Candore* ɔ: luce dicitur Latinis, et *Incendere* pro *Illuſtrare* dixit *Plautus*. ſed poteſt et *Funi*, *Genitorem*, *vim generandi* notare, ob rationem in nota praeced. allatam, atque ad Gr. φύω referri, unde et formata eſt *Fvd* natura ſ. vulva muliebris, quae literis fere convenit cum noſtro *Funi*.

54) Ita *Æeſtus* de *Mari* et *igne* uſurpatur Latinis. conf. XXIV. 3. c. nota. Sic etiam noſtra *Brim* Aeſtus maris, et *Brimi* ignis, perparum diſtant, et ejusdem ſunt Etymi.

55) Frekan Jötnar.'

En 56) Forbrenni Dvergar.

Kalla í Heliv 57) Hravþvþ.

55) Frekan (*Avidum*, aut *Vehementem*) Gigantes:

At 56) Forbrennerum (*Coram ardentem*) Dvergi:

Vocant in Orco Hrödvdum 57) (*Vastatorem, praecipitem*).

xxvii. VÍNGÞÓRR QVAÞ.

Segþv mer þat Alvíss
Öll of ravc fíra
a) Vöromc *etc.*
Hve b) sá Viþr heitir
Er vex fyr alda sonvm
Heimi h. i.?

xxvii. *VINGTHORUS CECINIT.*

Dic mihi id, Alvisi!
Omnes res viventium
Sentio etc.
Qui Sylva *illa appellatur,*
Quae crescit seculorum natis,
Orbe in o.?

xxviii. ALVÍSS QVAÞ.

58) Viþr heitir meþ Mönnom

xxviii. *ALVISIUS CECINIT.*

58) Vidus (*Sylva*) *dicitur inter* Homines:

a) Vörvm E. *K* finale interdum ex talibus resecatur, euphoniae gratia.
b) *sá*, deest in R. contra morem Auctoris.

55) *Frekr*, ab *at Fría* amare, cupere, cui Latina *precari*, et procari, forte adfinia sunt, proprie notat *Avidum*, ut in Paroemia: *Frekr* er hverr til fiörsins i. e. omnes vitae sunt *avidi*; translate autem *Magnum* et *immodicum* notat, et eo sensu etiam *Avidam partem* posuit *Lucretius*, pro *Magnam*, ut recte advertit *Dionys. Lambinus.*

56) Alluditur ad illud superius Er *brenn fyr* alda sonom. Et visitur quoque hoc Vocabulum in *Nomenclaturis Eddae. Olavius* interpretatur, *omnia exurentem*, haud inepte: Possis etiam reddere, *ante se* (ɔ: *obvia*) *urentem.*

57) *Hrapi* appellatur in *Eddae Nomenclaturis*, eadem ambiguiate, nam *ad Hrapa* est, et *praecipitare*, et *praecipitem* agi l. ferri: sic et *Hravþuþr* est vel, ab *ad rydia* ruere (active), prosternere, vel ab *ad hraþa* properare; *Olavius* à priore derivat dum reddit *Consumtorem.*

58) Forsan a *Viere* Latinorum, uti etiam *Lignum* ab *Ligando* deduxit *Isaacus Vossius;* et tum proprie dictum fuerit de *Materia vitili*, s. ad viendum apta; *translate de quovis ligno.* Convenit *Vöndr* Str. 6. quae vox scilicet est ab, *ad Vinda*, torquere, plectere, implicare: adde nostrum *Vidia* catena, vinculum.

En *c)* VALLARFAX meþ GOÞOM. *At* VALLARFAX (*juba l. ſeta campi*) *inter* DEOS:

Kalla *d)* HLÍÞ-ÞÁNG 59) HALIR. *Vocant* HLID-ÞÁNG (*Clivorum arundinem*) INFERI 59)

ELDI 60) JÖTNAR. ELDIUM 60) (*Cremiale*) GIGANTES.

ÁLFAR 61) FAGR-LIMA. ALFI FAGR-LIMA 61) (*pulchre brachiatum*).

Kalla *e)* VÖND VANIR. *Dicunt* VÖNDUM (*Virgam*) VANI.

XXIX. VÍNGÞÓRR QVAÞ. XXIX. *VINGTHORUS CECINIT.*

Segþv mer þat *etc.* *Dic mihi id* etc.

Hve ſú 62) NÓTT heitir, *Qui* 62) Nox *illa vocatur*

f) En

c) Ita Anon. in E. cui conſentit G. ſcribens *Vallarfags.* R. et Ceteri habent, *Vallarfar,* quod non exputo, quid ſibi velit aliud, quam *geſtamen* vel *onus campi*, ab *ad fara* portare; et tamen hic ſenſus contortus eſt, et parum appoſitus: fort ſſe igitur poſterior pars per *a* durum legenda, *Vallar-fár*, tanquam *Peſtis campi*, quod *Sylva* inimica ſit ſegetibus et herbis.

d) Ita expreſſi pro eo quod in Libris eſt *Hlíþ-áng* aut *Hlíþ-ång*, ubi forte alterum Þ. excidit alias *Hlíþáng* exponi poſſit, *Clivorum delicium.* Hliþúng, G. ſolus, quaſi *è clivis oriundam.*

e) *Vond*, prava ſcriptione. R.

59) *Halir*, ab *Hel* infernus. neque hi debent pro *Hominibus* accipi, cum eos ſuo more in prima Stropha, neque temere alias ſoleat repetere. Ita *Egillus Skallagrimi Liotum pallidum* non ſemel vocavit *Hal*, quaſi *Morticinum* aut *Orcinum*, adludens ſcilicet ad cognomen iſtius Berſerki. Porro *Vocabula Sylvae* hac et praecedenti Strmere ſunt Poëtica, quod, ſaepius in hoc Carmine uſu veniens, ſemel animadvertiſſe ſuffecerit, contra eos, qvi varias nationum Septrionalium Dialoctos eo contineri arbitrantur.

60) Ita ſimplicius viſum eſt; non tamen improbo Verſionem *Olavii*, qui *Foetum creſcentem* reddidit, quando reſpectus foret, vel ad *Arborum* prae ceteris plantis *magnitudinem*, vel ad earum *longaevitatem*.

61) I. e. Ramis frondoſis fulgentem.

62) *Nótt*, fortaſſe a νοτὶς humor, unde *humida* appellatur *Virgilo* in ſecunda Æneide. Sunt tamen qui Graecum νύκτα ducant a νυσσω l. νύττω nempe ab acu ſoporifera, qua pungat animalia.

f) En 63) NAVRVI kenda,
Heimi h. i.?

Quae 63) NÖRVII *gnata cluet,*
Orbe i. o.?

xxx. ALVÍSS QVAÞ.

Nótt heitir meþ Mönnom,
En *g*) Nióʟ 64) med Goþom.
Kalla 65) Grímo Ginregin.

Ó-liós Jötnar.
Álfar Svefngaman.

xxx. *ALVISIUS CECINIT.*

Nótta (*Nox*) *dicitur inter* Homines:
At Nióʟ 64) (*Alma*) *inter* Deos:
Vocant Grimam 65) (*Larvam*) *Coelestes potestates:*
O-liós (*obscura*) Gigantes:
Alfi Svefn-gaman (*Somni voluptatem*):
Kalla

f) *Er* Anon. et L. i. e. *quam Nörvii filiam esse praedicavi.* minus apte.
g) Meþ goþvm Niót — *fructuosa* vel *benefica.* L. S.

63) Cont. *Vafþr. m.* xxv. 3. c. nota *Gr. Thorkelini.* Ex analogia Nominativus foret *Nörr*, quemadmodum *Hörr* Linum facit Dativum *hörvi*, et *hiörr* gladius, *hiorvi. Niörvi* autem et *Nörvi*, in nominandi casu, vocatur pater *Noctis* in Edda *Snorrii.* Utcunque sit de varietate nominis, cognatum id credo Lat. *Nervus* et Sabino, *Nero* fortis.

64) Obscura est notatio hujus vocabuli: á *Nál* deduxi cum verterem *Corvicinium* Vers. Ult. Str. 4. Sed cum *Olavius* scripserit: " *Niól* herba angelica, jugiter alens„ crediderim eum et *Hvanna nióla*, fructum angelicae, et nostrum praesens *Niól* ad communem retulisse originem, nempe ad verbum *ad næra*, nutrire, fovere, recreare. De *Hvanna-nióla* hic non sum solicitus, (is forte verius descendit ab Lat. *Nola* ob aliquam figurae similitudinem, sicuti *hvönn* à *Canna*); Verum istam originem *Niolae* (Noctis) eo lubentius amplector, quod sciam *ad næla* hodie dici de iis, qui *reculam facere occipiunt*, sive *tenues facultates minutim quaestu augere*; et quod *Nælingr* vocatur *Gramen primum à terra enascens*, ut me docuit quidam popularis meus. *Nox* vero sine dubio vi alibili gaudet, cum ob humorem suum, tum ob quietem quam dat animalibus; et vocatur quidem ea ab *Orpheo* in Hymnis, *Genetrix Deorum* et *Hominum* et *cunctarum rerum*, item *Cypridos* (*Veneris*) nomine insignitur. Litera autem *r* transit in *l*, in quibusdam vocibus, ut *jall*, *kall*, *á felli*, pro jarl, karl, á ferli, unde improbabile non est, id ei accidere posse etiam in aliis vocibus ubi *rl.* non concurrunt. Si tamen haec displiceant, videndum denique est, an *Niol* significet *Nigram*, à Gr. μέλας, quemadmodum *Nilus* fluvius quibusdam derivatur à μέλας, et *Melas* antiquitus dictus fuisse traditur; item *Nunna* Virgo monialis a μόνος.

65) Quod faciem universi Larvae instar obtegat. Sequens *Ginregin*, *Olavius* vertit, *Delusoriae potestates*; sed alterutrum, *Goþ* aut *Ginregin*, de *Diis coelestibus* accipiendum est, nisi dicamus Auctorem idem bis repetisse.

Kalla DVERGAR *h*) DRAUM-NIÓRVN *66*).

Vocant DVERGI DRAUM-NIÓRUNÁM 66) (*Somnia nectentem*).

XXXI. VINGÞÓRR QVAÞ.

Segþv mer þat *etc.*
Hve þat SÁÞ heitir
Er sá Alda synir
Heimi h. i.?

XXXI. *VINGTHORUS CECINIT.*

Dic mihi id etc.
Qui illa SEGES *vocatur*,
Quam ferunt gentium nati,
Orbe i. o.?

XXXII. ALVISS QVAÞ.

67) BYGG heitir meþ MÖNNOM.

En 68) BARR meþ GOÞOM.
Kalla VAXT VANIR.
69) ÆTI JÖTNAR.
ÁLFAR 70) LAGA-STAF.

XXXII. *ALVISIUS CECINIT.*

67) BYGG (*Hordeum*) *dicitur inter* HOMINES:

At BARR (*Germen*) 68) *inter* DEOS:
Vocant VAXT (*Fructum*) VANI:
ÆTI 69) (*Edulium*) GIGANTES:
ALFI LAGA-STAFUM 70) (*Liquorum stamen*):

Kalla

h) *Draum-mörvn*, corrupte. Anon. et *Olavius*, vertens: *Somniorum claritudinem. Draum-miorvn*, *Sveinsonii* Liber, nullo sensu.

---

66) *Ad nióra*, est *adstringere*, *colligare*, *connectere*, auctore *J. Olavio* in Eddae Snorrianae Commentario, hodie, *ad Niörva* dici fertur eodem sensu; A. Sax. *Nyrvan* est coarctare. Potest tamen *Niórvn* dici *Nutrix*, ab *ad Næra*; sed alterum illud verius existimo.

67) A φάγω edo, quemadmodum et *Fagus*, Germ *Buche*, nobis *Beyki*, ab eodem Graeco verbo ducitur Etymologis.

68) Aut etiam *far*, quod ipsum ab Hebr. *bar* frumentum deducit *Christian. Becmannus* in *Originibus Latinis*.

69) Ob usum suum inter cibaria praecipuum: Sic *Frumentum* a fruendo ɔ: vescendo quidam derivant.

70) Vel quod potulenta inde conficiant, vel quod Liquori incoctum ei robur addat, et fortem reddat, vel quod humori suam debeat substantiam. Cum autem *Mare* supra dicatur *Lagastafr*, appellationem inde ductam videri posse, quod seges in agris, vento mota, maris fluctuantis praebeat speciem, ingeniose observabat *Theodorus Thorotti*. *Lága-staf* legit *J. Olavius*, et vertit, *brevem baculum*. Sane in voce *Staf* adlusum esse potest ad *Culmum segetis*, quicquid tum de *Laga* statuendum sit; forsan *Lága* substantive legendum, i. e. *lacunarum terrestrium*, locorum depressiorum.

Kalla í Heliv *i*) Hnipinn 71).

Vocant in Orco Hnipinn 71) (*Coarctatum*, *incurvum*).

XXXIII. VÍNGÞÓRR QVAÞ.

Segdv mer þat *etc*.
Hve þat 72) Aul heitir,
Er drecca alda ſynir,
Heimi h. i.?

XXXIII. *VINGTHORUS CECINIT.*

Dic mihi id etc.
Qui illa 72) Cerevisia *vocatur*,
Quam bibunt gentium gnati,
Orbe in o.?

XXXIV. ALVISS QVAÞ.

Öl heitir meþ Mönnom.

En meþ Ásom *k*) Bíórr 73).
Kalla Veig Vanir.

Hreina lavg Jötnar.
En í Heliv Miöþ
Kalla Sumbl Svttvngs synir.

XXXIV. *ALVISIUS CECINIT.*

Öl (*Alimonium*) *dicitur inter* Homines:

At apud Asos Biórr 73) (*Potus*).
Dicunt Veigam (*Vigorem*, aut *Vim*) Vani:

Hreina-lavgum (*merum*) Gigantes.
At in Orco Miödvm (*Medum*)
Dicunt Sumbl (*Sorbile*, aut *Poculum*) Suttungo *ſati*.

i) *Hnipin*. S. male reſecto altero *n* finali.

k) *beór*. L. quod eſt cadentis orthographiae.

71) *Ad Hnipna*, eſt contrahi, comprimi, coarctari, aut ut quidam volunt, incurvari, quod videant periti agricolae, quomodo ad ſegetes applicari poſſit. *J. Olavius* videtur *Manipulum meſſis*, dum confert vocem *Knippi*, intelligere, cui opinioni ſuffragatur *J. Giſlavius*. Illud nolui omittere: Auctorem bene hanc vocem tribuiſſe *inferis*, nam Ager *Helae*, inferorum dominae, *Hnipinn* vocari traditur in *Edda Snorrii*.

72) *Avl*, ab alendo, et ſumitur hic laxe de quocunque potu fortiori: ita *Medus* vel *Nectar Deorum* vocatur *Avl* in Wafþr. m. XLIII, 6. et à *Kormaco Ögmundi*, in Carmine quod pepigit moriturus; item *Minnis Avl*, potus memoriae firmandae, legitur in *Hyndlv-Lióþom*.

73) à Gr. antiquo πίω bibo, per praecípuam excellentiam, aut etiam à βίος vita, quaſi *Vitale*.

XXXV. VÍNGÞÓRR QVAÞ.	XXXV. *VINGTHORUS CECINIT.*
I eino brióſti	*In uno pectore (corde)*
Ec ſác aldregi	*Ego vidi numquam*
Fleiri 74) forna ſtafi,	*Plures* 74) *antiquitates.*
l) Miclom tálom	*Magnis dolis*
Ec qued *m*) teldan þic.	*Ego praedico deluſum te.*
Uppi ertu Dvergr um dagaþr.	*Supra tellurem es nane a die deprehenſus (oppreſſus),*
Nv ſcinn *n*) ſól í *o*) ſali.	*Jam ſolis jubar intrat in aulas.*

l) *Miclo táli*, in ſingulari. Anon. Poteſt et legi *tali*, et ſenſus ſit, *multiloquio*, ſc. tui ipſius.

m) Antique, pro *tældan.* taldan, *perſuaſum inductum.* L. S. inepte, niſi talum *ſermonibus* antea legatur.

n) *Sunna* Anon. G. *o*) *Sala* vetuſta flexione. G. L. S.

74) Merito dixit *Forna*, cum pleraque vocabula, ab *Nano* recenſita, in ipſa rerum, quas deſignant, natura quodammodo ſuam habeant originem, quod multis in locis oſtendere conatus ſum. Notetur ſimul grave teſtimonium (utpote divinum) de vetuſtate Linguae Septentrionalis.

FIÖL-

FIÖL-SVINNS MÁL.

Suipdagus, juvenis, ut videtur, illuſtri genere natus, deſponderat ſibi virginem regiam, nomine *Mengladam*, ante vero, quam nuptias cum ea iniret, è terra profectus eſt neſcio quo, veriſimiliter tamen in expeditionem piraticam aut bellicam, ubi ad morem priſcae nobilitatis rem ſibi et gloriam quaereret. Interea credibile eſt multos extitiſſe, qui pactam ſuam illi abſenti eripere conati fuerint, aut ſaltem pudicitiam ejus ſolicitarint, quos non modo repudiaverit illa, verum ne ad colloquium quidem admiſerit; arcem autem, in qua ſe continebat ipſa, ſcilicet fuiſſe egregie munitam, cum operibus, tum virorum praeſidiis, ad defendendam procorum violentiam; flamma certe, quaecunque demum ea fuerit, cinctam fuiſſe arcem, colligi poteſt ex II. 3. forſan etiam ex XXXII. 2. ſeqq. *Suipdagus*, poſt longuiſculam abſentiam redux, ſponſae nec opinanti ſupervenire ſtatuit perſonatus, eo probabiliter conſilio, ut ejus in ſe fidem exploret, de qua fortaſſe aliquid per rumorem inaudierat. Adveniens igitur ad portam, incidit in *Fiölſvidum* quendam, qui ibi praeſidium egiſſe videtur; hic eum conviciis excipit, et ab introitu arcet. *Suipdagus*, quanquam abire juſſus, non obtemperat, ſed, poſtquam ex *Fiölſvido* certum cognoverat, arci iſti praeſidere *Mengladam* ſuam, tum coepit ei quaeſtiones quaſdam proponere ſive verius aenigmata; quae quidem *Fiölſvidus* ptomte diſſolvit; at nihilo minus eorum argumenta nobis hodie ſunt obſcura; ea obſcuritas in re cubat, non in verbis; nam etſi haec quoque interdum multa caligine ſunt involuta, iſta tamen caligo, ope ſedulae meditationis, ab homine linguae non ignaro aliquatenus poterat diſcuti. Praedico igitur Lectori, ne ullam argumenti interioris plenam

nam

nam expositionem, in istorum aenigmatum interpretatione, exspectet, sed sensum verbalem quam potest stricte et fide expressum; et sane, si, quod res est, existimemus, nostrum, qui Linguam veterem prae aliis scire deberemus, praecipuum hoc est officium; sic alii, quibus plus est temporis, eruditionis et acuminis, quamquam de cetero Linguae minus gnari, nostra qualicunque auctoritate et (quae non minima interpretis virtus est) probitate subnixi ac freti, operam tutius, facilius et fructuosius, collocare possunt, in rerum abstrusiorum, quae priscis monumentis continentur, scrutiniis et enucleationibus tentandis. Sed ad rem redeo:

Si quis igitur ex me quaerat, quid opiner de argumento istorum problematum? aut quo consilio et cui bono ea posuisse credam *Suipdagum?* Respondeo ad primum; tria super argumento probabiliter posse conjici: 1) Quod contineat varia ex recondita mythologia, quae aut nusquam alias fuere literis consignata, aut consignata quidem, sed quae hodie, aut potius jam dudum, interciderunt. 2) Quod quaestiones istae versentur circa res actu existentes, quas aut tum oculis suis usurpavit *Suipdagus*, aut de quibus fama inaudierat; nempe ad aulam reginae et ejus munimenta atque ornamenta cum pluribus eo pertinentibus, quae omnia callidus veterator *Fiölsvidus* miraculose exaggeraverit, ad terrorem et stuporem percontatori incutiendum. 3) Quod neutrum forte horum sit, sed ficta quaedam temere et sine fundamento a *Suipdago* ponantur problemata, tanquam qui tentare velit acutum *Fiölsvidi* ingenium, qood hic supra de se praedicaverat; *Fiölsuidus* autem, quasi de rebus seriis non nugatoriis quaestio sit, tam argute ad omnia respondeat, ut inscitiae nusquam queat argui, imo omnibus miraculi quandam speciam inducat. Haec mea est opinio; nunc eligat quisque quod maxime animo lubet suo, aut per me, si ita mavelit, putet omnia illa tria in istis problematibus mixtim contineri.

Quod porro ad alterum attinet; quo nimirum consilio istae quaestiones fuerint positae, et qua verisimilitudine *Fiölsvidus* eas tam patienter ac libenter audierit et expedierit? De eo quidem sic sentio: *Suipdagus* ab introitu repulsus, et con-

 tumeli-

tumeliosis dictis discedere jussus, restitit tamen perseveranter (ne suo scopo scilicet excideret, qui erat amatae ex improviso supervenire, et fortasse etiam, quae de hujus in se fide narrata audierat, penitis cognoscere, ante quam ad eam veniret); id ne ex mera pervicacia ac temeritate facere videatur, simulat sese cupidum esse erudiri a *Fiölsuido*, sapienti homine, super rebus abstrusis et sibi incognitis: ea occasio doctrinae suae, aut arcanarum rerum scientiae, sive verae sive fictae, ostentandae, Fiölsvido grata scilicet atque jucanda accidit, more hominum quidem, quibus ingenii sui et doctrinae laus suavis esse solet. Atque hac adeo ratione ad suum scopum pervenit *Suipdagus*, nam veniam manendi ac discendi nactus, eo usque immorabatur quaestionibus, dum, quasi aliud agendo et inobservate ad mentionem amorum Mengladae delapsus, comperiret neminem praeter se unum illius thalamo destinari. Tum vero demum indicat se, et statim intromissus, ab amica obviam exeunte, postquam ea certum cognoverat qui esset, cum gaudio accipitur. Res vere gesta, an ad veritatis imaginem conficta, in hac Oda narretur, aliis existimandum relinquo; quamquam prius, meo quidem animo, nihil in se habet improbabile.

FIÖL-

FIÖL-SVINNS MÁL. MULTISCII FABULA.

I.

Utan garþa *a*)
1) Han sá upp *b*) um koma
c) þvrsa 2) þeóþar *d*) seót:
3) Urgar brautir

I.

Extra muros (*palatia*)
1) *Ille vidit exoriri*
2) *Giganteae gentis cohortem:*
3) *Humidas* (*per*) *vias*

e) Ar-

a) Sequens *Han sá* huc transfert *Sveinsonii Liber* in E.

b) *upkoma* L. S. male respectu metri.

c) *Þvrs á*, div sim, aliquando conj ci, sensu tali: *Ille (Fiölsvidus) vidit gigantem adscendere popularem sedem*, i. e. *Suipdagum*, gigantis speciem referentem, aut personam repraesentantem.

d) *siót*. E. idem. *Siól*, obscure. Anonym. in E.

1) *Suipdagus* opinor, portae adpropinquans. *Upp koma* surgere, aut prodire ex loco occulto, ubi forsan delituit praesidium istud, ut advenas nec opinantes subito exciperet. Sed nolui dissimulare, illud *Hann* esse posse Accusativum, quando sensus fuerit: *þursa þioþar siót sá hann upp um koma*, aut *Hann sá* impersonaliter ɔ: *sáz koma upp um þvrsa þióþar siót*, i. e. *Praesidium giganteum vidit eum (Suipdagum) coorientem* ɔ: *subito e depressiore quodam loco*, aut *cavo quodam telluris*, *ubi se forte absconderat*, *emergentem l. existentem*; vel, *Vidit eum a mari adscendentem*; nam navi advenisse eum videtur colligi ex Str. 4. 5. Aut denique ultimo verborum positu ad misso: *Videre erat enim* (*Visus est ille*) *ex sede gigantea emergere*, i. e. ex terra, intra fines gigantum, vel gigantibus habitata; quoniam vero *Sedes gigantum* nihil aliud revera sunt, quam *Saxa*, hinc etiam possit ultimi sensus esse: *Visus est per saxa* i. e. *murum saxeum adscendere*, eo scilicet modo arcem intraturus cum portas clausas inveniret. Sane principium Odae nimis abruptum est, unde magna mihi est opinio, Librarios recentiores, ex nota sua decurtandi libidine, prologum ejus, sive Introductionem prosaïcam, penitus resecuisse.

2) Praesidium regiae virginis ex gigantibus constitisse potuit, et ejus praefectus esse *Fiölsvidus* noster, quin et ipsa regia virgo giganteae stirpis forte fuerit, nihilominus ea poterat ab homine amari moratiore, cujus rei exemplum habemus in *Gerda* et *Freyiero*, *Snæfrido* et *Haraldo pulchricomo*.

3) Potest quoque verti, *Tritas*. Haec autem cohors praesidiaria inclamat advenae aut si mavis cohortis praefectus.

e) Arnaþo *f*) aptr heþan;	*Te retro age hinc*;
g) Áttattu her *h*) vernaþar vanr 4) vera.	*Non est tibi hic* 4) *egene! mansio.*

II.	II.
5) Hvat er þat flagda,	5) *Quid istuc est monstri,*
Er stendr *i*) for forgörþvm,	*Quod adstat ante moenia* (*propylæa*),
Ok hvarflar vm *k*) hættan loga?	*Et oberrat ancipitem flammam?*
Hvers þú leitar?	*Quid* (*Quem*) *tu quaeris?*
Eþa 6) hvers þu *l*) á leitvm ert?	*Aut* 6) *cujus tu in quaestione es?*
m) Eþa hvat villtv vinlaufs vita?	*Aut quid vis, invise! scire?*

III.

e) *Arna þú*, divisim. E.

f) *apt.* E. et plures in ea Collatione. suspecte. *g*) *attatu* per unum *t* male S.

h) Ita omnes Libri, praeter S. in quo est *Verndar;* et *Verndar vanr* foret *praesidii* aut *munimenti inops*, *indefensus*, *inermis.* Deinde *Vanr vera* in Stropha sibi seorsim collocat E. metro invito. *i*) *fyrir*, Omnes praeter L. et S.

k) Hæstan, *altissimam*. L. et S. in margine. *Hæstan loga*, male in Stropham distinctam seponit E.

l) *á leit om*, divisim Anon. L. quando *om* παρέλκον est, sensu eodem. *Altom.* E. monstrum vocis. *m*) Hanc stropham dispescit E. in duas. prave.

---

4) Ad verbum: *Fortunarum expers* Credibile est *Suipdagum* gestasse personam mendici, ut in casu simili fecisse constat *Thorleifum Jarla-skálld*, et *Hallfredum Vandrædaskálld*, *Odinum* quoque ipsum in persona mendicabuli circumisse, notum est est *Loka-glepsa.*

5) Haec *Fiölsuidus* advenae loquitur restitanti. Str. 3. intelligendus est ille in priscis Fabulis nomine quam re notior *Vafr-logi*, de quo meam opinionem aperui, arbitror, ad *Skirnisför.*

6) Idem fere bis dixit. Sed Species est Figurae Epizeuxeos, ad ardorem interrogantis designandum. Sic in *Helga Qu. Haddinga skata*:

Hve þic (þú) *heitir* —?
Hve þic *calla conir?*

In *Fafnismálum* sub initio:

Hverivm ertv *sveini* um *borinn?*
Hverra ertv *manna mavgr?*

Quanquam ibi aliqua est differentia, nam prior Str. de *parente* capi potest, posterior de *Stirpe.* Infra XLVII.

Hvaþan þú *fórt?*
Hvaþan þú *favr georþir?*

Ita in *Get-speki Heidreks:*

Heiman ec *fór*,
Heiman ec *ferþadiz.*

In *Brynhildar-Quida:*

Lengi ec *svaf*,
Lengi ec *sofunþ var.*

Ennius,

III. (KOMV-MAÞR QVAÞ.)

Hvat er þat flagþa
Er ftendr *) fyri forgarþi,

Ok *n*) býþrat *o*) líþendvm 7) *p*) löþ?

q) Sæmdar *r*) orþa laufs 8)
Hefer þv feggr *s*) of lifat.
Oc haltv heim heþan.

III. (*ADVENA CECINIT.*)

Quid iftuc eft belluarum
Quod ftat ante propugnaculum (*veftibulum*)

Et non offert 7) *viatoribus hofpitalitatem?*

Honefta fama carens 8)
Garrule! vixifti;
Sed recipe (*amolire*) *te domum hinc.*

*) for fkíþgardi — *ligneam fepem.* L. S. obiter noto, *ad ftanda for*, in Textu, poffe reddi: *defendere*, *aditum* l. *tranfitum prohibere*, ut apud *Virgil.* in Sexta Aeneide: *Stabat pro* templó. et in *Fóftbr. faga:* Eigi mun þinn eidr *fyri honom ftanda*, tuum patrocinium eum *non tuebitur.* *n*) *biþrat*, *i* tenui. S, quod foret, *non precatur.*

o) Líþöndvm, *idem*, recta etiam Dativi flexione. *Sveinfon.* G. *Lyþondvm.* E. *clamantibus.* fed potius credo corruptum effe ex altero. || *lifendvm lífs.* Anon. et S. in margine. i. e. *Viventibus falutem* non optat ɔ: homines non falutat.

p) loþ. *Sveinfon.* S. fcriptione faepe mihi explofa. *Lyþ.* Suec. eodem fenfu, nam *au*, *ö*, *et y* faepe inter fe variant; alias foret *populo*, qui fingularis collectivus recte, arbitror, conftruitur cum plurali *Líþendom*, et fenfus exiftit: *Non invitat errantem (commeantem) populum.*

q) *feimdar* Anon. licita, puto, dyphtongorum variatione.

r) *orþ-laufs.* E. fed nec Hyphen nec contractio hoc loco placet.

s) of-lifat, *nimis diu vixifti*, adeo ut tandem tempus fit meliorem famam fectari. fatis commode. E. *et* Col'.

Ennius, apud *Ciceronem* in Bruto:

Qui tum *vivebant* homines, *aevumque agitabant.*

Haec mihi fic videbantur, quanquam non incommode vertere poteram: *Quid fpecularis? leitvm* fcilicet, pro *Litum adfpectibus*, capiendo. Eft quidam, qui fenfum effe putat: *Quis te quaerit?* fed non arbitror eum fenfum cum fermonis genio conciliari.

7) Cum fe unum fignificet, invidiae tamen augendae gratia, indignantium more, numero plurativo utitur.

8) Ob inhofpitalitatem fcilicet, quae in magno probro habebatur apud majores; quafi dicat: *Nunquam in vita tua fecundam tibi famam conciliafti, credo, cum adeo fis inhofpitalis.* Venit tamen in mentem, hanc pofteriorem Verfus partem *Fiölfuidi* perfonae poffe tribui, qui nunc, praeter convitia, necem etiam latenter minetur advenae, nifi difcedat.

IV.

Fiöl-sviþr ec heiti.'
Enn ec á fróþan *t*) sefa.
u) þeigi em ec mínſ mildr matar.
Innan garþa *x*) þv kemr.
y) Aldr eigi
Oc drif þú *z*) nu vargr (þ) at vegi.

IV.

Polysophus (Multiſcius) *adpellor:*
At poſſideo prudentem animum;
Non ſum ego mei largus cibi.
Intra moenia tu penetras
Ætatem nunquam.
Adeo abripe te jam ſcelerate! (*profligate*) *hinc.*

V. (KOMV-MAÞR QVAÞ.)

9) Augna gamans
Fýſir *æ*) aptr fán,
Hvars han getr *a*) ſvaſt at ſiá.

Garþar glóa mer þickia

V. (*ADVENA CECINIT.*)

9) *Oculorum in deliciis*
Retro cupit paucus,
Sicubi contingit ei ſuave quicquam cernere.

Septa mihi ſplendere videntur

Of

t) ſæſa *idem.* S. conf. *Vegt. Qu.* III. 3.

u) þeygi er E. prius ſuſpectum eſt, quanquam eſſe poteſt contractum þóeigi, *tamen non.*

x) Haec ad ſequentem Stroph. referunt L. S. *Sveinſon.* et *Suec.*

y) her *hic* vel *huc*, inſerunt omnes praeter L. et S. male conſulentes numeris. Deinde *Aldr eigi* disjunctim poſui, auris meae judicium ſequutus, et ut rhythmum laborantem juvarem; nam Libri conjunctim obtrudunt, *aldregi.* *z*) *nú*, ignorat S.

(þ) af veigi, *e medio.* L. S. ſed illud *Veigi*, per *i* intruſum, corrupte. *At Vegi* autem, *in viam*, nihil aliud eſt, quam notum illud, *á braut*, *burt*, Germ. *weg.*

æ) *apti at fá.* L. et S. in marg. i. e. *Lubido* quaſi *vinculo adſtringit*, *oculorum deliciis fruendi*, *ubi cui contingit ſuave* etc. ita nempe *apti* pro *hapti* capio, et *Han* deinde, pro *Nockurr* l. *Maþr*, ut in *Edda Snorr.* Fab. XXX et in *Grá-gáſa* ſaepe.

a) ita optime Anon. et *Sveinſon.* haud procul aberravit G. in quo eſt *ſú aſt.* Sed ſóaſt, *conſumi* inter videndum, *Videndo immori.* E. Peſſime, *hvac*, pro hvaſt *acriter*, L. S.

9) I. e. ita hominum natura eſt comparata, ut res adſpectu jucundas aegre poſſint relinquere. Et illud *Augna gamans*, per genitivum loci vel ſtatus, compendioſe modo poſitum eſt, pro eo quod eſſet, *þar ſem augna gaman er*, *ubi deliciae ſunt oculis.*

Of gullna fali:
Her *b*) mvnda ec *c*) eþli vna.

Circum aureas aulas.
Hic (*meae*) *forti adquiefcerem.*

VI. FIÖL-SVIÞR QVAÞ.

Segþv mer *) hverivm
Ertu fveinn *d*) ofborinn?
Eþa hverra ertv *e*) manna mavgr?

VI. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

Dic mihi, quo (*quibus*)
Es adolefcens genitus (*parentibus*)?
Aut qua ex ftirpe prognatus es (*homo*)?

VII. (KOMV-MAÞR QVAÞ.)

f) VINDKALDR 10) ec heiti.
g) VARKALDR het minn faþir.
þefs var *h*) FIÖLKALDR faþir.

VII. *ADVENA CECINIT.*

10) VENTIGELUS *ego vocor:*
VERNI-GELUS *vocabatur meus parens:*
Ejus erat MULTI-GELUS *genitor.*

VIII. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat FIÖL-SVIÞR
Er ec *i*) þic fregna man
Oc ec *k*) vilea vita.
l) Hverr her ræþr,

VIII. *VINDKALDUS PERGIT.*

Dic mihi id, FIÖL-SUIDE!
Quod ego te rogabo,
Atque velim fcire:
Quis hic potitur,

b) *Mundac.* L. S. *c*) elldi, *foco* ɔ: domicilio, aut *vitae ætati. Sveinfon.* haud ineleganter.
*) Iftud *Hverivm* commodius fortaffe referretur ad Stroph. fequ. nam numeri hujus Str. poffent lenta pronuntiatione fuftentari.
d) *borinn.* G. S. metro refragante. *e*) Haec male in Stropha fibi feorfim ponit E.
f) Vindkálfr — *Vitulus.* L. et S. in margine. Sed *Kaldr* tuetur fefe, per nomina reliqua.
g) Valkaldr, *Lethi-gelus.* Anon.
h) Fiöl-kvaldr *Multi-crucius*, aut *Multi-nex.* L. S. quod damno, ob rationem fub *f.* modo allatam.
i) *þic*, male abeft ab S.
k) vilda *vellem*, in Praeterito Imperf. Omnes, praeter L. S.
l) *Hver.* Omnes. quod foemininum eft. nam recentiores talia amarunt confundere.

10) Fictis hifce nominibus videtur fignificare, fe ex *Hrim-thurfis* ortum effe. *Var-kaldr* etiam poffet reddi *Cauti-gelus*, quafi *periculofo frigore praeditus*, aut id *perpeffus*, ei *adfuetus*.

Oc *) ríki m) hefir,
11) Eign oc n) aud-fölvm?

Et regnum possidet,
Re et 11) opum erogationibus?

IX. FIÖL-SUIÞR QVAÞ.

12) Men-glavþ o) of heitir,

Enn hana móþir of gat
Viþ Svafr p) Þorins syni:

Hon her q) ræþr,
Oc ríki r) hefir,
Eign oc auþ-saulvm.

IX. *FIÖL-SVIDUS CECINIT.*

12) Menglada (*Monili fulgens*) *nomine cluet*,

At illam mater quidem genuit
Cum Svavo (*Vibrante aut Terso*) Thorini (*Confidentis*) *filio:*

Ea hic potitur,
Et regnum possidet,
Re et bonis erogandis.

X. VIND-

*) Her *hic* inserit Svec. tautologia non vituperanda.

m) Hefr, *tollit* E. et plures, improba, sed hodie usitata, confusione. *Styrir* (*stírir* male per *i*) gubernat. S. L.

n) *Audsaulon*, suspecte, eodem sensu. L. G. Auþsælvm, *sorte beata*, *fortunis lautis*. S. in marg. et Anon. in E.

o) *ofheitir* et Str. sequ. *ofgat*, improbe conglutinant Omnes Libri. Totus autem hic versus exulat in G. mira oscitantia Librarii.

p) Þornis. E. tanquam *Spinosi* aut *Pungentis*, aut *Torrefacti*, quo ultimo sensu adlusum posset videri ad nomen gentilitium *Þurs*.

q) *ræþir*. E. pro *ræþr*, pessime. r) *stírir*, ut supra. L. *styrir*. S.

11) *Salaria* videntur intelligi, sive *liberalitates*, quae princeps ministris praebet pro ministerio, mercedis nomine. Licet tamen *quoslibet sumtus* intelligere. *Snorrius* in *Clave* ultima:

Nioti arss
Oc *aud-sala*
Konvngr oc jarl

Ubi itidem mihi ambiguum est, quo sensu illud *audsala* sit capiundum. Haec autem Stropha cum 4ta in sensu cohaeret; at 5ta Str. speciem habet Parentheseos.

12) *Menglöd*, puellae giganteae nomen proprium est, in þætti *Orms Stórólfssonar*. *Mengladar*, n. pl. mulierum appellatio occurrit in *Gróu-galdr*. Deinde *Svafr*, nomen proprium fictum tyranni cujusdam, seu hominis violenti, occurrit quoque in *Sólarlióþvm*.

x. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer *s*) þat Fiöl-suiþr
Er ec þic fregna *t*) munc
Oc. e. v. v.
Hvat sí *grind* heitir,
Er meþ goþvm *u*) sá-at
x) Menn *y*) it *z*) meira (þ) fo-
rat 13)?

x. *VINKALDUS CECINIT.*

Dic mihi id, Fiöl-suide!
Quod te percontabor egomet
Atque v. s.
Quod nomen habet ea foris,
Qua inter Deos non viderunt
Animantes majorem 13) *dolum.*

xi. FIÖL-SVIÞR QVAÞ.

æ) Þrim-giavll hon heitir,

Enn hana þrír gerþv

xi. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

Thrim-gialla (*Tonitrui in modum resonans*) *ea nuncupatur:*

Illam autem tres fabricarunt

s) S. et G. ut chartae parcant et tempori, credo, hic et semper in seqq. omittunt, *þat Fiölsv.* et duas Strophas sequentes; atque hoc quidem loco statim subjungunt: *Hvat grind heitir.*

t) *Munt*, in secunda persona. E. sine ulla Lectionis varietate adnotata, unde facili negotio restituebam, quod in Textu visitur.

u) *Sá at* E. S. G. *Siá at*, in verbo praesent. *Sveinson.* Et improbe omnes avellunt suffixum negativum *at*, a verbo suo. || *Sú at*, corrupte, et sine contextu cum ceteris. L. et S. in marg.

x) *Men*, suspecte. Omnes Libri. *y*) Ita S. solus. *hit.* Ceteri.

z) *mera.* E. *merra*, pro mærra, *clariorem*, *insigniorem*, magis inclytum, posset ferri; *imo etiam positivus Mera* hoc sensu: *qualem insignem dolum ne quidem inter Deos viderunt.*

(Þ) Forrat (i. e. Forráþ). *Sveinson* quod, si quicquam aliud quam mendum est, notabit *portentum*, *miraculum*, *immane quoddam*, aut *quomodo unque praeter alia insigne.* Nam *forráþ* proditio, sive potius *forráda* prodere, Danice sapit; neque id memini vid*e*re usquam apud antiquos scriptores. || *Foral*, G. corrupte. sed *Forald* non displiceret, eodem significatu.

æ) *Þrymgiaull.* G. *Þrim-gavll* L. et S. in marg. notione posterioris partis eadem.

---

13) Ita eam vocat, aut artificiosam fabricam, quomodo *Smid-velar* vocantur ingeniosae et reconditae artificum technae, aut ideo, quia ignaros viatores fallit xi, 3. seqq.

14) Sólblinda ſynir:
a) Fiöturr 15) faſtr b) verþr
Viþ faranda hvern,
Er hana c) hefr frá hliþi.

14) Sólblindo *ſati:*
15) *Compes adfigitur*
Viatori cuique,
Qui iſtam levat ab oſtio.

XII. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat Fiölsviþr
Er ec *etc.*
Hvat ſá *garþr* heitir,
Er meþ goþvm d) ſá-at
e) Menn iþ meira f) forat?

XII. *VINDKALDUS CECINIT.*

Dic mihi id, Fiölsuide!
Quod ego te etc.
Quid nomen ſit aggeri (*domui*) *iſti,*
Quo (*qua*) *inter Deos non viderunt*
Mentes majorem dolum?

XIII.

a) Hoc eſt ex mea conjectura, cum plurimi Libri habeant *Fiötrar* in plurali, quod nullo modo conſtrui poteſt cum adjectivo *Faſtr* in ſingulari; Verum ſi hoc in *faſtir* (pluralem) mutaretur, procederet forſan conſtructio nominum pluralium cum verbo ſingulari, per Hellenismum, ut in *Eddae Codice Wormiano: Er* viþ þit *baugſkilldir kend.r.* || Flötr L. et S. in marg. id depravatum credo ex *Fiöturr*, quod Librarius forte ignoravit in genere maſculino dici, cum tamen vix aliter viſatur in Libris idoneis. Alias *Flötr* eſt *planities;* unde ſenſus eſſe quiverit: *ſolo adfigitur viator* ɔ: immobilis hæret; aut *Flötr* eſt *coſta l. ſcapus clathratae foris, cui* per miraculum quoddam *adhaerere* dicit viatorem; et in utroque ſenſu eſt Species Hypallages: *Flötr verþr faſtr viþ faranda*, pro *Farandi — viþ flöt.*

b) *verþr* in Stropham ſequ. transferunt L. S.

c) *heſir*, tanquam ſit ab *heſi* habeo. S. *Sueinſon* ſuſpecte.

d) *Siá at*, ut ſupra. *Sueinſon.* G. *Siát*, corrupte. E.

e) Meir, *magis*, inepte; aut *ulterius*, *in futurum.* E.

f) Forrat. *Sueinſon* ut ſupra, et hic etiam. G.

14) Verbo: *Solem occaecantis* ɔ: *obſcurantis*, quo neſcio quis validus incantator deſignaretur; aut etiam: *Ad ſolem caecutientis*, quo innueretur poteſtas aliqua lucifuga, *Nätttröll.*

15) Veterator videtur argutari, occultam quandam vim magicam eſſe in iſta fore, qua defigantur extranei, et immobiles e loco reddantur, tanquam compediti, qui eam adlevare ſuſtinuerint. Non poteram reddere: *Compedes injiciuntur*, ſcilicet tanquam nocenti, (Som en Forbryder l. Misdæder), id enim ex verbis Textus non videtur ſequi.

XIII. FIÖL-SVIÞR QVAÞ.

16) GAST-RÓPNIR heitir;
Enn ec hann giörvan *g*) hefk
Or *h*) leir-brímis 17) limvm,
Sua hefic 18) ftuddan,
At han ftanda man
Æ meþan avld lifir.

XIII. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

16) GAST-ROPNER *dicitur:*
Sed eum ftruxi egomet
Ex limi cocti 17) *fruftulis:*
Ita eum 18) *ftatuminavi* (*ftabilem feci*)
Ut ftaturus fit
Semper dum feclum fupereft.

XIV. VNDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat FIÖLSV. *etc.*
Hvat þeir GARMAR heita
Er gífvr *i*) rekar
k) Giörþv fyri löndin *l*) lím 19).

XIV. *VINDKALDUS CECINIT.*

Dic mihi id, FIÖLSUIDE! etc.
Quid ifti CANES *appellentur*
Qui monftra gigantea abspula (*profuga*)
Reddiderunt, (*et funt*) *agris* 19) *tutelae.*

XV. FIÖLSVIÞR QVAÞ.

GÍFR heitir annarr,
En GERI annarr,

XV. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

GIVUS (*Avidus*) *vocatur alter*,
At GERIUS (*Vorax*) *alter;*

Ef

g) hifc. *Sueinfon.* nempe corruptum ex altero. *Hef-* S. male. *h*) *Leir-brims* Suec. E.

i) *reka* E. Anon. Suec. quod aut eft, *pellunt*, *propulfant*, aut infinitivus eft ejusdem verbi, qui connexus cum fequenti Verbo periphraftico, *giörþv*, fonat, *propulfarunt*, *abfpulerunt.*

k) *giörþa.* Omnes, praeter L. et S. fenfu nullo, qui cum ceteris queat confiftere, nifi pro *girþa* pofitum accipiamus, quando *giorþa fyri löndin*, foret, *agros (fundos, villas) praefepiunt* i. e. *praemuniunt.*

l) *Kiur*, aut forte potius kuír *fepta*, *munimenta.* E. folus; adliterationi repugnanter.

16) *Gaft* pro *kaft* jactus, ftructura aggeris, nam dicimus *ad kafta*, pro *blada* jacere, fternere, ftruere. *Ad rópa* clamare, *raupa* (ex eodem paullum variatum) jactare. Unde nomen hoc ficticium fonat: *Structuram (fuam) clamans* aut, *eâ fe jactans*, ɔ: eximie ftructus (ftructa).

17) Sive *maffis;* aut etiam, *elementis* vel *particulis fubtiliffimis;* aut denique *coagmentis*, ab *Lif* coagulum. nam vehementer ambiguum eft, quid iftud *Limum*, ad verbum *Membris*, in Textu fonet. Quodfi, per *i* grave legeretur, *Límum*, foret *glutinibus*, *glutinamentis*, id eft *coagmentis*, ut modo conjeci.

18) Miraculum opificio addit, cum id, ex materia tam fragili, tam firmum et durabile praedicat.

19) *Lím* cepi pro *lif* i. e. *blif*, cum nullus alius fenfus fuppeditet, permutatio autem elementorum *l* et *m* nota fit.

Ef þú villt þat vita
Varþir *m*) ellífv 20)
n) Er þeir *o*) varþa
Unz rivfaz regin.

Si tu cupis id ſcire.
Cuſtodias 20) *undecim*
Illi quidem tuentur,
Donec intereunt poteſtates.

XVI. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat Fiölſv. *etc.*
Hvart *p*) ſe manna nockut,
Þat er megi *q*) inn coma
Meþan *r*) ſókndiarfir ſofa?

XVI. *VINDKALDUS CECINIT.*

Dic mihi id Fiölsvide, *etc.*
An ſit hominum quicquam,
Quod poſſit intrare
Dum invadendi audaces (*petulci*) *dormiunt?*

XVII. FIÖLSVIÞR QVAÞ.

21) Mis-ſvefni mikit
Var þeim *s*) miöc of lagit,
t) Síþan

XVII. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

21) *Diverſitas ſomni multa*
Illis ſane ſortito obtigit,

m) Ita *Sveinſon.* ſolus; ad originem propius. *Ellefv*, more vulgari. Ceteri.

n) *ef.* Suec. forteſſe depravate ex *es* pro *er*; quanquam diffitendum non ſit, *ef* etiam pro *at* poſitum inveniri, ut in *Hryggiar-ſtycki:* þórmiun *haþ ef han mvndi hlyþa*, — rogavit *ut audiret* carmen ſuum.

o) verþa, *exſiſtunt.* G. quando praecedens *Varþir* notaret *cuſtodes*, et diceret ſycophanta, *Canum numerum ad* XI *auctum iri intra finem ſeculi.*

p) *ſe*, mendoſe. E. Et *hvart*, ad antiquum morem, poſui ante, cum omnes Libri oggerant Hvert, confuſione recentioribus ſolenni.

q) um koma, *tranſire*, *praetergredi.* Suec. melius forte, *inn um koma*, ut *um* abundet, more ſuo. *r*) *ſök-diarfir*, ſuſpecte. S.

s) *Miöc lagit.* Plurimi Libri. *of lagit* L. S. accentui metrico non conſulentes. Ego utrumque conſervandum cenſeo, neque probo *Sveinſonii* ordinem hunc: Mis-ſvefni mikit Var þeim miöc lagit.

20) Novum miraculum, cum canes iſti non niſi duas cuſtodias uno tempore agere poſſe videantur. Sed poteſt tamen de diverſis cuſtodiarum vicibus accipi, ut dicat loca omnino undecim canibus iis eſſe ſeruanda, non ſimul et ſemel, ſed unum poſt alterum; atque id in orbem, ut undecima cuſtodia abſoluta, ad primam recurratur.

21) Intelligendae ſunt ſomni viciſſitudines, ſive diverſa ſomnum capiundi tempora, ex Stropha 4. et 5.

t) Síþan þeim var *u*) varþfla vitvþ;	*Ex quo iis erat cuſtodia delegata:*
Annarr of nætvr ſefr	*Alter noctu dormit,*
x) Enn annar of daga	*Alter autem interdiu;*
Ok *y*) kemt þá *z*) vættur (þ) ef þá kom 22).	*Atque adeo penetrat nemo* 22); *ſi tum venit.*

xviii. VINDKALDR QVAÞ.	xviii. *VINDKALDUS CECINIT.*
Segþv mer þat Fiölsv. *etc.*	*Dic mihi id*, Fiölsvide! *quod* etc.
æ) Hvart ſe *matar* nockut,	*An ſit* cibi *quicquam,*
Þat er menn hafi,	*Quod homines habeant* (*habere poſſint*),
Oc *a*) laupi inn meþan þeir eta?	*Et currant intro dum iſti* (*canes*) *edunt?*

t) meþan, *dum.* Anonym.

u) *Varſla*, *Varzla*, idem. L. S. *þila.* Iidem in margine, quod metro quidem non adverſatur, ſed Oedipum tamen conjectorem ſibi poſcit; forte *þvla* ſit legendum, *Oratio* nempe canina, *latratus.* || *Varþſla vituþ* in Stropha ſeparara ſiſtit E. Suec. prave.

x) *Enn*, abeſt in S.

y) *keint*, corrupte ex altero. E. *Kemz.* S. et plures. *Komt*, in praeterito. Anon. G. Deinde forte *þó*, pro *þá*, ſubſtituendum, i. e. *tamen etſi alter tantum vigilet.*

z) *vettur* Anon. G. idem. Veltr *deceptus*, *fruſtratus*, Quidam in E. et S. in margine; quod poſtulat, *kom*, venit, antea legi, uti etiam legitur in margine S.

(þ) *of.* Omnes, praeter S. ſenſu nullo, niſi mutetur ſequens *kom* in *koni*, tum autem erit haud ineleganter. *Nemo tranſit iſtos gentiles* vel *conſanguineos.* Deinde *ſá* pro *þá* habet Quidam in E et in margine S. quod non conciliatur cum ceteris, et poteſt videri depravatum ex *ſo*, vel *ſva*, *ſic*, quae vocula ſaepe, apud priſcos, *tum* denotat. Denique τὸ *Ef þá kom* in Stropha ſeorſim ponit E. perperam.

æ) Ita G. ſolus. Reliqui, *Hvert;* improbe.

a) Sic G. et Anon. *laupa*, per Indicativum, L. S. et Alii. *Kaupa vín emunt* aut *nanciſcuntur vinum* E. mira depravatione. *Meþan þeir eta*, in Stropha disjuncta ſiſtit E. inepte.

---

22) I. e. Sive noctu ſive interdiu adveniat extraneus, propius aut intro accedere ei non licet, nam ſemper canum alteruter agit excubias.

XIX. FIÖLSVIÞR QVAÞ.

b) Vengbráþir *c*) tvær *d*) liggia
I *e*) VIÞOFNIS 23) liþvm,
Ef þv villt þat vita:
þat *f*) eitt er ſva *g*) matar
At þeim *h*) menn of *i*) gefi,
Oc *k*) lavpa inn meþan þeir eta.

XIX. FIÖLSVIDUS CECINIT.

Alarum dapes duae poſitae ſunt
In 23) ARBORI-PENDULI *artubus*,
Si id ſcire expetis:
Iſtuc unice eſt cibi,
Quod iis homines dent (dare debeant)
Et currunt intro, dum edunt.

XX. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat, FIÖLSVIÞR! *etc.*
Hvat þat 24) BARR heitir

XX. VINDKALDUS CECINIT.

Dic mihi id, FIÖLSVIDE! *etc.*
Quid iſta 24) ARBOR *vocatur*

Er

b) Vegn-bráþir, *pendulae (lautae) dapes* aut *viatica*, Omnes, praeter Anon. et G.

c) *tivær* mendoſe. E. *tveir*, in gen. maſculino. *Sveinſon.* inſolenter.

d) *liggia* ad ſequentem Stropham transfert E. et *Sveinſon*, neque Metrum id recuſat.

e) *Vaþofnis.* S. in margine, et Quidam in E. quod ad verbum ſonat: *Veſtem texentis*, aut *tricas nectentis*, *pericula machinantis*, aut *periculoſe penduli*, ab *ad vaſa*, *pendere*, *pendulum agitari*, in *Rúna-tals þætti Oþins.*

f) *er eitt.* S. ſolus. quod non adprobarim.

g) *Matyr*, portentum vocabuli. L. et S. in margine.

h) *Mönnom*, in Dativo, *Anon.* tanquam *Canes* iſtos *hominum* vocabulo ornet. *Monom.* S. in margine. forte pro *Mvnvm*, ante ſubaudito *ad*, i. e. *Cum voluptate* canum, aut *cum utilitate ſua.*

i) gæfi, *dare deberent.* S. in marg. et *Anon.* in E. Geþi, pro *Gæþi*, *quo illos beent.* Iidem; neque auſim condemnare, etſi magis ex uſu foret: *ad þá menn of geþi*; ſed poteſt hic eſſe Hypallage, aut innocens Anomalia.

k) *Kaupa*, ut ante E. ſed hic ſervat ſequens *inn*, pro quo forſan reponendum *inni*, *habitaculum*, *hoſpitium*, quod dapium oblatarum pretio ſibi emant advenae introitum nacti. || Suec. *Laufa*, inſolenter quidem, ſed adludit tamen Germ. *Lauffen.*

---

23) Proprium nomen eſt *galli*, de quo plura inferius XXIV. ſequ. Poteſt etiam exprimi: *Arborei calefactoris*, i. e. perpetuo in ea ſtabulantis. Deinde *Liþvm* accipi poſſet pro *hliþvm*, *Lateribus*, etſi utrumque ſit ſubobſcurum.

24) *Barr* hic manifeſte eſt *Arbor*, quod et arbitror alicubi ſuperius ſuſpicatum eſſe *Gunnarem Pauli*; vi vocis ſpeciatim, *fructifera*, *germinans.* Hunc ſignificatum, alias ignotum, adſtruit etiam *Barri*, nomen propr. *Nemoris*, in *Skirnisför.*

Er *l*) breiþiz *m*) vm 25)
Lönd öll *n*) oc limar?

Quae 25) se expandit per
Regiones omnes, et ramos (suos)?

XXI. FIÖLSVIÞR QVAÞ.

o) MIMA-MEIÞR 26) hann heitir;
p) Menn þat fáir vitv
Af hvereom *q*) rótvm rennr.
Vit þat han fellr
Er *r*) fæstan varir;
Flærat hann eldr ne *) jarn.

XXI. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

26) AEMULATIONIS ARBOR *ea vocatur:*
Homines id pauci sciunt,
Quibus ex radicibus oritur:
Ex eo cadit illa,
Quod paucissimus opinatur;
Non corrumpit eam ignis neque ferrum.

l) *Breidazs, breidass.* E. G. corrupte pro *breidaz*, vel *breidazt*, in Numero plurali.

m) *Um*, sequenti jungit E, quod hujus Strophae mensura sibi demi vix patitur. Ex duacus Strophis hisce unam faciunt L. S. et *Sveinson* contra rationem Carminis, ubi Versus quilibet constat sex Strophis.

n) Hanc particulam ex solo S. intuli cum fine ea rhythmus fiat duriusculus.

o) *Mima-meiþir.* L. S. et *Sveinson*, ubi *Meiþir* censeo ex altero esse depravatum, ut alias saepe. Mvna-meiþr, *memoriae aut voluptatis arbor.* E. G. et Ceteri.

p) Una litera adposita claudicantem adliterationem sublevavi; cum Omnes Libri praeferant: *Enn þat* etc. Quod si vero illud *Enn* ad contextum videatur requiri, substituendum fuerit. *Mangi veit*, nemo scit, pro, *fáir vitv.*

q) rökvm, *initiis.* G.

r) *færstan.* G. *ferzta*, in plurali. *Sveinson.*

*) *éárn*, per diaeresin, magis placeret, et adliterationis gratia, et metri.

---

25) *Er breiþiz* ɔ: *breiþir sik — oc limar*, est Figura *Hendiadys*, nam ramos sine dubio pandit arbor, non proprie caudicem. Quod si *Oc* (Stroph. ult.) pro *of in, super*, capiamus, ut in *Vafþr. málvm* legitur, sensus erit: *Cui innati rami pandantur (pandant se) per Reg. omn.*

26) Quasi aliis arboribus aemulanda, ob exsuperantem proceritatem suam, et fertilitatem. Et deinde notanda est figurata species constructionis τȣ *hon* in gen. mascul. cum nomine propiore *meiþr*, non cum remotiore *Barr*, quod generis est neutrius; Sic Edda Snorrii: á fornvm skildi var titt ad skrifa *rönd* þá, er *baugr* var *kalladr*, non *köllvþ.* Cicero in Sextiana: Tum *domicilia* constructa, *quas urbes* appellamus. Similis constructio habetur infra XXVII. 1. Est autem Hellenismus, sive potius Atticismus.

XXII. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat, Fiölsviþr!
Hvat *s*) af 27) móþi verþr
þeſs *t*) ins mæra viþar
Er han flær ei *u*) eldr ne járn?

XXII. *VINDKALDUS CECINIT.*

Dic mihi id, Fiölsvide!
Quid 27) *animo* (*vitali vi*) *fiat*
Praeclarae illius arboris,
Cum eam non violat ignis neque ferrum?

XXIII. FIÖLSVIÞR QVAÞ.

Ut af hans *x*) aldni
y) Skal á *z*) eld bera
Fyr (þ) keliſivkar konor;
28) Utar hverfa
þeſs *æ*) þeir innar *a*) ſkyli:

XXIII. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

Ex ejus fructu
Igni imponendum eſt
Ad utero laborantes feminas;
28) *Foras exeunt*
Ita, *quos intus* (*eſſe*) *neceſſum foret;*

Sá

s) *á*. L. ſuſpecte. Deinde Möþi *laſſitudine*, inepte E. *t*) ſins *ſui*, nullo ſenſu. G.

u) *eld*, in accuſandi caſu, abſurde Omnes praeter L. et S.

x) *aldyn*, ſuſpecte. *Sveinſon.* *y*) Skala eld, *non imponendum eſt* etc. G. prave.

z) In margine Libri S. poſita eſt varietas, *eld* pro *á*, quod procedit, dum junctim legamus, *eld-bera*, ſenſu eodem.

(þ) *keli ſiúkar*, diviſim. E. et plures. Keti ſiúkar, *carne* aut *lætitia*, i. e. pinguedine aut laſcivia. *Sveinſon* ſuſpecte.

æ) Þ*ar*. L. S. Þ*er*, idem. G. *illae;* nec poteſt niſi de feminis intelligi, hoc forte ſenſu: *producunt foras ita*, quod *illae intus reconderent*. Sed notandum hic eſt, illud *quod*, neque in Textu eſſe, neque commode ſubaudiri poſſe; unde adeo praecedens Þ*eſs*, in Þ*uí* mutandum foret, ſi ratio hujus interpretationis ſibi conſtare deberet. Porro haec eadem Lectio ſic exponi poſſit; *Foras proferunt* (aperiunt) *id* (iſto pacto), quod *intus* (in pectore) *tectum haberent;* i. e. ita earum ingenium palam fit: At, quae ſic per antecedens *keliſivkar* intelligendae eſſent, non ſatis video, niſi *amoribus* aut *libidinibus aegrae*, quod, ſi vacat, amplius diſquiram in Gloſſario.

a) Poteſt et legi, per durum *y*, *ſkyli;* quod expoſitum lect. var. praecedenti. Utrumlibet autem amplectamur, eſt Subjunctivus praſens, quem in Verſione vix erat exprimere.

---

27) *Móþr* animus, vis et robur animi, raro exemplo hic tribuitur arbori, rei inanimatae: Verum ſcilicet non ignoraſſe *Auctorem* de anima plantarum vegetante. Poteſt tamen, ut *Moþr viþar* ſit Periphraſis Graeciſſans, pro *Viþr* ſimpliciter; ut ſit ſenſus: *Quid de iſta — arbore fiat*, ɔ: quomodo intereat.

28) I. e. Foetus ita in lucem eduntur, qui, absque hujusce fructus ope, ſemper in alvo matris eſſent manſuri.

Sá er han meþ mönnvm miötvþr.

Talis est ea in mortalibus medicina.

XXIV. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat, Fiölsviþr! etc.
Hvat sá Hani heitir
Er sitr *b*) í enom háva viþi?
Allr han viþ *c*) gulli 28) glóir.

XXIV. *VINDKALDUS CECINIT.*

Dic mihi id, Fiölsvide! *etc.*
Quid is Gallus *vocatur,*
Qui sedet in alta illa arbore?
Totus iste ab 28) *auro splendet.*

XXV. FIÖLSVIÞR QVAÞ.

Viþofnir han heitir;
Enn han stendr *d*) veþr-glasi 29)
Á *e*) Meiþs kvistvm *f*) míma:
g) Einvm 30) ecka *h*) þrúngr

XXV. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

Vidofner *ille vocatur*;
Verum stat 29) *ad auram coruscans*
In Meidi *ramis* Mimeris.
30) *Merum luctum compingit (construit)*

b) á, *super* arborem. E. et plures.

c) *Gull*, in Accusandi casu L. S. G. Sed altera lectio figurata est magis, et metro etiam adcommodatior.

d) *Veþir* Omnes Libri. putide. Deinde *glasir*. L. S. proba etiam flexione, ut infra XXVIII. 6.

e) *Meiþ qvistom*. E. per Apocopen in *Meiþ*, euphoniae gratia.

f) *Minni*. E. *minoribus*, suspecte; aut *memoriae* ut supra, litera *o*.

g) *Einvm* Omnes Libri. Sed hac voce Stropham antecedentem claudit *Sveinson*, quasi dicat; Hoc solo domicilio uti gallum, aut *Einvm* pro *Einn*, per Hypallagen, *in ramis solis*, ubi habitet *solus*. Hac autem distinctione admissa τὸ *Ecka* foret Genitivus, hoc ordine verborum: *Han þrúngr saman 6-rof ecka*, vel *ecka 6-rof*, *ille coaggerat calamitatum molem discuti (destrui) nesciam.* Ceterum, haec ut sunt, ego non leviter suspicor genuinam lectionem esse, *Einn um*, pro *einom*; quam expono litera *m*.

h) Haec Lectio est plurimorum Codicum *þrúnguz* autem praferunt L. et S. quod nihil aliud sonaverit, quam, *compegerunt sibi*, et *6-rof* tum fuerit nominativus, regens hoc verbum, ac notans vel *numina inviolabilia*, vel *fata inexplicabilia*.

28) Aureo colore, auri ad instar.

29) Aut in aëre sublimis, atque adeo magis conspicuus, aut venti beneficio fulgidior, pennas sibi et plumam commoventis.

30) Nihil nisi molestias creat, easque perpetuas. *Ater* autem dicitur post, non ob faciem corporis, sed ob malignitatem ingenii. De voce *O-rof* amplius inquirendum in *Glossario;* ea quoque exstat in *Vafþ.málum* XXXV. 1. ubi forte notat *Infinitatem*.

i) Han *k)* ó-rof ſaman	*Ille diſſolvi neſcium,*
l) Svrtr *m)* ſinn mavtv 30b).	*Ater, ſibi prandens* 30b).
XXVI. VINDKALDR QVAÞ.	XXVI. *VINDKALDUS CECINIT.*
Segþv mer þat, FIÖLSVIÞR!	*Dic mihi id,* FIÖLSVIDE! *etc.*
n) Hvart ſe vapna nockvt	*Num ſit telorum quicquam,*

þat

i) Hann. Omnes Libri mihi quidem in Accuſandi caſu, etſi non ignorem iſtam diſtinctionem in hoc pronomine vulgo non obſervari, ne in ipſis quidem Membranis; neceſſaria tamen ea eſt, ad ambiguitatem vitandam. Faciamus igitur heic eſſe Accuſativum, atque emerget novus ſenſus orationis, neque is unus, nempe: *O-rof þrvngr hann* (per Antiptoſin) *ſaman einom ecka*, aut *hann þrvngr* (imperſonaliter) *ſaman einvm órof-ecka*, i. e. *Fatum illum comprimit (angit)* mero *(ſingulari, ſolitudinis)* luctu; aut: *Ille comprimitur* (animo *contrahitur) mero luctu diſcuti neſcio.* Alter ſenſus foret ſic: *Svrtar órof þrvngr hann einom-ſaman ecka* i. e. Atri *(infelicis) genii vis* aut *ſententia inviolabilis premit eum mero luctu.* Etſi haec omnia minus placeant eo, quod in Verſione eſt, non tamen viſum erat illa pretermittere.

k) Ita *Sveinſon.* et G. *O-roffaman.* L. et dubie S. verbo, *incorruptibilem.* confer Liter. praeced. *Or offaman* E. et forte plures ejus Collectionis, nullo ſenſu. Sed ſi placeat legere. örr of ſaman, erit: *promtus* vel *largus nimietatum*, ſc luctus aut damni.

l) Svrtar (Sortar) in genitivo. *Sveinſon. Anon.* et S. in marg. quod vel ad *O-rof* referendum, ut factum eſt litera *i;* vel ad *ecka*, ut ſit, *atrum* (funeſtum) *luctum.*

m) ſín. L. S. unde facio (collata litera g ultima): *Einn vm ſin mautv*, pro *ſina*, ut apud *Snorrium* Tom. II. Edit. Hafn. pagg. 127. et 128. dixit *Sighvatus* poëta: *Sá mín fotr*, pro *minn* quod rhythmo non permittente in Textum ibi receptum eſt. et *Hvern ſin mann*, pro *ſinn.* Aut ordo noſtrae lectionis erit: *Einn ſin vm mavtv*, pro *einn ſer*, quomodo *þín likt* pro *þer likt* dixit *Skarphedinus* in *Nials-ſaga* Tranſlata pag. 337. cum nota optimi Interpretis. || Sem, *quod* aut *tanquam*, inepte. E. *Sveinſon.* Deinde, pro *Mautu*, mantv. *Anon.* et *nautc Sveinſon.* nullo ſenſu, qui cum antecedentibus conciliari poſſit. || Haud abſurde forſan conjecero pro *Sinn mautv*, et omnibus iſtius lectionis varietatibus, ſubſtituendum eſſe, *Sín-mörv*, de qua muliere gigantea paulo poſt fiet mentio, ut dicat gallum *moleſtias conciliare* Sinmörae, incertum, an illi ipſi, an aliis extraneis in ejus gratiam et ea auctore.

n) Libri omnes, vitio familiari, *Hvert*, verbo tenus, *quid* aut *quicquid*, quod a talibus interrogationibus plane alienum eſt.

30b) H. e. ſolus; alia animalia ſuo prandio non participans; poteſt et latius intelligi: ſolitaria et inſociabilis beſtia.

Þat er knegi *o)* Viþofnir for
Hníga á heliar *p)* ſiót?

Cujus ope Vidofner *poſſit*
Cadere in orcinam ſedem?

XXVII. FIÖLSVIÞR QVAÞ.

q) Hæva-teinn heitir han;
Enn hann gerþi Loptr *r)* Rúinn,
Fyr ná-grindor neþan,
I *s)* ſæg iárnkeri *t)* liggr han
Hia *u)* Sin-mörv;
Oc halda *x)* niarþ-láſar *y)* nío.

XXVII. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

Hævateinn (*Spiculum in feriendo certum*) *dicitur iſte;*
At eum fabricavit Loftus Ruinn (*Deſpoliatus*)
Infra manium clathratas fores (*clauſtra*),
In ſino, ferreo vaſe, poſitus eſt ille
Apud Sin-möram (*Nervis illuſtrem*);
Et aſſervant (*eum*) *firmae ſerae novem.*

XXVIII. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat Fiölsviþr! *etc.*
Hvart apr kemr

XXVIII.

Dic mihi id, Eiölsvide! etc.
An redit (*vivus evadet*),

Sá

o) *Viþ-fofnir* aut *Víd-fofnir,* tanquam *Arborem amplectens* aut *lato alarum circuitu præditus.*

p) *ſeót.* S. ſcriptione in recentioribus Membranis paſſim obvia.

q) Prior pars nominis variat in Libris: *Heva.* E. *Heve* ɔ: *hæve.* G. *Hevia* L. et S. in margine uterque. quae partim ad notionem *elationis* ſive *vibrationis* redeunt, et arbitror melius ſcriptum iri per *f* quam *v.* In poſteriore parte, pro *teinn, tein* praefert G. in accuſativo, male. et *tún. Sveinſon.* obſcure.

r) *Rúin,* feminina flexione. S. Rvnn, *virgultum* inepte *Sveinſon.* Suſpicor autem, iſtud *Ruinn,* et cetera, depravata eſſe ab Runi *curſor, deſtructor,* aut Rúni *fabulator, incantator.*

s) Libri vehementer fluctuant.: *Segiarn.* S. *Segiarns.* E. G. *Sægiarna.* L. et S. in margine. *Sekiarns* Sveinſon. Ego, cum nihil horum intelligerem, ex tribus prioribus lectionibus, diſtrahendo conjuncta et conjungendo diſtracta, feci *Sæg iárnkeri: Sægr* nempe, pro *Sárr* Vaſis genere, accepi, cujus quaedam epexegeſis eſſet ſequens *iárnkeri.*

t) *liggr ban* ad Stroph. ſequentem refert Suec. *u)* *Smínero,* monſtroſo nomine. S. L.

*) *Niarþar laſſar* (corrigo, láſsar) *Sveinſon.*

y) *nyo.* E. nulla adducta lectionum varietate. quod foret *novae,* aut *novo* ad *keri* praecedens relatum. *Nío,* G. S.

Sá er eptir ferr,
Oc vill þann tein taca?

Qui petitum it,
Et vult eam arundinem capere?

XXIX. FIÖLSVIÞR QVAÞ z).

Aptr mvn koma,
Sá er eptir ferr,
Oc vill þann tein taca;
Ef þat (þ) færír
Sem fáir eigv
æ) Eiri a) aúr-glasis 31).

XXIX. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

Redibit salvus,
Qui petitum it,
Atque eam vult arundinem auferre;
Si id fert,
Quod pauci possident,
Nymphae 31) *limi lucentis.*

XXX. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat, FIÖLSVIÞR! etc.
Hvart se *mæta* nockvt,
þat er b) menn hafi,
Oc verþr því hin c) favlva 32) gigvr d) fegin?

XXX. *VINDKALDUS CECINIT.*

Dic mihi id, FIÖLSVIDE! *etc.*
An sit thesauri (*eximii*) *quicquam,*
Quod mortales habeant (*nancisci possint*),
Et quo 32) *lurida illa gigas laetatur?*

XXXI.

z) Nulla hic Versus nec personae distinctio est in L. S. Et tres quidem posteriores Strophae hujus Versus connectuntur in iis praecedenti Versui, tanquam a *Vindkaldo* prolatae; tres autem priores omittuntur. (þ) *förir* E. et plures, sed peius, *forir*. G.

æ) *Eyrv.* L. S. corrupte, pro Eyri, *orae telluris*, synecdoch. *Telluri*, quae hic, in nexu cum *Aur-glasis*, *Mulierem* (Sinmöram) etiam denotaret.

a) — *glassis.* E. suspecte. *Avr-glasis*, quasi *largi splendore*, sc. annuli. G. et E. supra scriptum. *Aar-glasar.* Sveinson. i. e. *amnici splend ris*, nempe auri. jure tamen dubitatur, an *Glasr* aeque bene dicatur in Nominativo, atque *Glasir* et *Glasi* dicuntur.

b) *liggr í Vidofnis völvm.* G. saltu facto ad Stropham 3. Versus sequentis.

c) *fylva*, etiam recte. L. et S. in margine. d) *feigin*, minus recte. E. et plures.

31) Reddi etiam possit: *Terrae splendentis;* nam *Aúr* diserte notat *Tellurem* in *Alvís-málvm.* Utut est, per illud *Aurglasir* nihil aliud quam *Aurum* videtur significari, quam recte, Chemici viderint.

32) Illud *Lurida*, vel si mavis *Furva*, aut *Pallida*, vel Gigantidum perpetuum epitheton est, vel huic modo tanquam *Vetulae* tribuitur, denique tanquam *infernali furiae* aut uni ex Manibus; quod

XXXI. FIÖL-SVIÞR QVAÞ.

Lióſan *e*) liá 33)
Skaltv í lúþr bera
þann er liggr í *f*) VIDOFNIS g) völvm,
SIN-MÖRV at ſelia
Áþr hon *h*) ſöm teliz
Vapn til vígſ àt liá.

XXXI. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

Lucidam 33) *falcem,*
Conde in ſaccum coriaceum,
Eam quae ſita eſt in VID-OFNERI *alis,*
SIN-MÖRAE *dare* (*dandam*),
Ante quam idonea illi perſuadeatur
Arma ad caedem commodare.

e) *Leá.* S. Deinde *Skaltv* hanc ſtropham terminat in E et aliis.

f) *Vidofnis völvm*, perperam novam Stropham facit in E.

g) *rótvm*, *radicibus* L et S. in margine, poëſi et contextui repugnanter.

h) Ita Anon et G. Dictum autem eſt pro *ſæm apta*, *congrua*, et in ſenſu cum *Vapn* conjungendum. *Soni*. E. forte pro *Syni*, quamquam inſolenter; ut adeo *gallus* iſte fuerit *gigas*, *filius Sinmörae*, *in avem transmutatus*. qualis rei in fabulis antiquis crebra exſtant exempla. Neque diffiteor in G. legi poſſe *Söni;* quod vel maſculinum fuerit pro *ſyni*, vel Neutrum pro *ſæni*, quae vox invenitur in *Rómveria-ſögvm* ſive Compendio Islandico *Salluſtii* et *Lucani*, Auctore *Brando* Epiſcopo: Guds *ſæni* er öll ſkepna himinn oc iörd oc ſiòrr, i. e. Dei *progenies* (a Deo orta) eſt omnis creatura, etc. Qvamcunque autem harum lectionum amplectamur, ordo erit: áþr hon teliz at liá vapn *til vígs ſöni* vel *ſæni*, *telum ad necem filio* (proli), pro *ſvnar* l. *ſænis* filii (prolis). || *Samtelis*. L. S. nullo ſenſu. ſed *Sam—teliz* aliqvatenus procederet, i. e. *ad conſentiendum inducatur*.

---

quod ultimum colligi poteſt ex XXVII. 2. 3. et 4. nam ibi diſtinctio eſt incerta, utrum nempe Stropha 3. cum praecedente in ſenſu ſit conjungenda, puncto aut colo ſibi poſtpoſito; an potius, nulla interpoſita diſtinctione, ad ſequentes ſit referenda; quando Stropha 2. colo clauderetur, et *Telum* iſtud, non in orco quidem fabricatum eſſe, ſed ibi ſervari, intelligeretur.

33) Non *Falcem* quidem revera; nam unde et quomodo Falx in galli alis? Sed *Pennam* dicit, opinor, falcis praeditam figura. Hanc autem jubet indi ſacculo, ut ſervetur incorrupta, et ne, à quoquam forte viſa, ferenti eripiatur; ſecundam vero perſonam, qro qualibet, poſuit, quaſi diceret: *Skal maþr í lúþr* etc. Porro *Lúþr* mihi non videbatur vulgari ſuo ſenſu, de *Tuba* vel *Lituo* poſſe accipi, nihilo magis hic quam in *Vafþr.málvm* XXXV. 6. Senſus autem, quem cep, ratio etymologica adfertur in *Gloſſario*. Cum denique illud *Völvm* in Str. 3. pro *Alis* plane ſit ab uſu abhorrens, etſi ea notio ab analogia et originatione aliquatenus poteſt fulciri, ideo reputandum cenſeo, anne *Velvm* ſcripſerit Auctor, quod ſonat *caudis*, *uropygiis*, et poſitum foret in numero plurali (pro Num. Sing. *Veli*), ſeu ex Enallage, veteribus familiari, ſive ex eo quod *Uropygium* galli, ſi non biſidum eſt, ſaltem ita apparet.

XXXII. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat, Fiölsviþr! etc.
Hvat sá 34) *salr* heitir
Er *i*) slúnginn er
Vísvm 35) vafr-loga?

XXXII. *VINDKALDUS CECINIT.*

Dic mihi id, Fiölsvide! *etc*,
Quid ista 34) aula *dicatur*
Quae circumplexa est
Ingeniosa 35) *ambiente flamma?*

XXXIII. FIÖL-SVIÞR QVAÞ.

k) Hyrr 36) han heitir:
En han *l*) lengi mvn
Á 37) broddz oddi bifaz:

XXXIII. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

36) Ignis *dicitur illa*:
Ea autem diu (*perpetuo*)
Super 37) *spiculi mucrone movebitur:*

m) Auþ-

i) slúnginn, *fixa*, *puncta*, quod hic vix aliud valeret quam, *accensa*. Anon.

k) *hyr*, uno *r*. Omnes Libri. quod foret Accusativus. *Hyr*, aut *Hyrr*, etiam legi posset, i. e. *jucunda*, *suavis*, *amoena*.

l) *Man lengi*. G. haud absurde ad metrum.

34) In ambiguo est, an *Mengladao* aulam dicat, an aliam quandam: Prius videtur probabilie, ex 11. 3.

35) I. c. Ingeniose et sapienter excogitata, ad arcendos et absterrendos extraneos; aut, si ita videtur, *incolumi*, *tuta*, per Metonymiam effecti, quod ab extraneorum incursione et turbis tutos praestaret eos, qui intra eam erant constituti. Utrolibet sensu capiatur τὸ *Viss*, confundendum non est (quod inconsiderate feci in *Skirnis-för*, *Gunnarem Pauli* sequutus) cum *Viss certus*; hoc enim Dativum facit *Vissvm*, et per omnes casus duplum *s* servat. Verbo moneo, fieri posse, ut illud *Visvm* hic sit per Antimeriam et Hypallagen positum, tributumque τῷ *Vafrloga* epitheti in modum, quum adverbialiter (*Vis-liga* sapienter) τῷ *Slúnginn* praecedenti tribuendum erat. Utcunque est, non perspicio satis quomodo *Viss* de *flamma* dici possit.

36) Vel ab splendore suo ita dicta est, vel quod extraneorum oculis appareret, quasi ipsa igne flagrante esset circumfusa atque involuta.

37) Prodigiosum valde, domum adeo tenui innixam fundamento, et semper versabilem, non ruere. De sponte versatili aedificio vide Suetonium in *Nerone Claudio*, cap. 31. et ex Nostratibus, *Rau þúlfs þátt*, in Codice Flateyensi. Verti etiam sic potest: *Tanquam super Spic. mucr.* (*Stimulo aculeato*) *movebitur.* De qua acceptione respice notam 33. in capite. *Adeo*, inquit, *erit mobilis et inquieta*, *quasi stet super mucrone.*

m) Auþ-rans 38) þeſs *n*) mvnv
Um aldr hafa
39) Frett eina ſírar.

38) *Beatae iſtius domus*
Per ſecula habebunt
Auditionem ſolam viri.

XXXIV. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat Fiölſv. *etc.*
Hver þat georþi,
Er ec fyri garþ *o*) ſac,
p) Innan *q*) ás-magá 40)?

XXXIV. *VINDKALDUS CECINIT.*

Dic mihi id, Fiölsuide! etc.
Quis id fecit,
Quod ego moenia videbam
Intra 40) *divinarum poteſtatum*?

XXXV. FIÖLSVIÞR QVAÞ.

41) Uni oc Iri,

XXXV. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

41) Unius *et* Irus,

m) — *ranſ*, poſitum videtur pro, *rannz*, abjecto altero *n*. quod interdum fit in caſibus obliquis, ut *Steins*, *Sveins*, *þórkels*, a *Steinn*, *Sveinn*, *þórkell*. Quod autem ſi *Auþ-ráns* (per *a* craſſum) legatur, id erit *opum rapinae*, et *Ignem* denotabit, ſive *Vafr-logi* is ſit, ſive *Aula* ipſa igneum nomen ſortita.

n) *Mvnv* in Stropham ſequentem transfert Suec. neque hoc male. || *Man*, in ſingulari, etſi *firar* in plurali ſequatur. L. quam Figuram adſerui ſuperius; nunc addo hoc *Sigbvati* apud *Snorrium:* Hve þóri *barg galdrar* Finna, pro *bvrgv*, quod aeque commode per metrum poterat dicere; ne quis garriat id neceſſitate eſſe factum.

o) *ſok*. E. et plures. *Sok*. G. forte corrupta ex *ſek* in praeſent.

p) *Mínvm erf-maga*. E. monſtroſa depravatione. forte fuerit: Minnvm erf. maga, *ad memoriam poſteritatis;* et ſic *Fyri garþ* erit: *ante moenia*.

q) As-magna. *Sveinſon.*

38) Eſt tamen ut reddatur, *Deſertae*, ab *Aúþr* Vacuus; idque forte ob infrequentiam advenarum.

39) Rumore contenti eſſe cogentur; non enim intromittentur, ut eam per ſe penitius queant cognoſcere.

40) Hunc ſenſum ſuadet Vers. ſeq. Stropha ultima. Eſt tamen vertere: *Heroum divina ſtirpe ortorum*. Aut, ſi placet, ordo fuerit: Hverr þat georþi Asmaga, er ec ſác f. i. garþ (þenna l. Menglaþar), *Quis id fecit Deorum*, aut *divinorum artificum*, *quod vidi intra aggerem hunc?* i. e. Quis aulam Mengladae tam divina arte fabricatus eſt?

41) Nomina haec partim ſunt ignota et obſcura, partim Nanorum propria in *Edda Snorii* et *Völvſpa*. Verbalis eorum ſenſus qualiscunque dabitur in *Gloſſario*.

*) BARRI OC ORI,
VARR ok VEG-DRASILL,
r) DORRI OC s) URI,
DELLÍNGR t) AT-VARÞR,
u) Líþski álfr LOKI.

BARRUS *et* ORIUS,
VARRO *et* VEG-DRASILLUS,
DORRO *et* URIUS,
DELLINGUS, ATVARDUS (*Edvardus*);
Subdolus (*ſceleſtus*) *ſemo* LOKIUS.

XXXVI. VNDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat, FIÖL-SUIÞR! *etc.*
Hvat þat bearg heitir
Er ec ſe 42) brúþi á
Þióþ-mæra þrvma?

XXXVI. *VINDKALDUS CECINIT.*

Dic mihi id FIÖLSVIDE, *etc.*
Quid iſta petra vocatur
In qua 42)*virginem video*
Praeluſtrem permanere?

XXXVII.

*) *Bari.* Plerique. r) *Dori.* E. G. *Dari*, vel *Dári.* Anonym.

s) Ita E. *Sueinſon.* et *Suec. Ori* inſcite repetunt *Anon.* G. quanquam alio nomine legi poteſt, *Ori.* Sed neutrum agnoſcunt S. L. et ſubſtituentes *Dellíngr*, una Stropha mutilant Verſum.

t) Sic E. ſolus. At varþar, *et quidem ſervat*, inepte. *Anon.* At (oc) var þar. *Sveinſon.* G. S. L. h. e. *atque ibi adfuit*, ſc. in iſto opere. || *Oc var þar liþſki*, pro hac Stropha reponit. L. contra poëſin. Reliqui τὸ *Líþſki* melius rejiciunt ad Stropham ſequ. Mihi τὸ *at var þar*, ſi hoc pro vera lectione amplectendum ſit, etiam transferendum videretur ad Stropham ſeq. ut *Dellingr* ſolus conſtituat praeſentem Stropham, quod procedere poteſt, per lentam enunciationem utriusque poſterioris Syllabae.

u) Ita L. G. et S. in margine. *Læþski.* Anon. et S. in Textu. quod *reptantem*, *ſuſpenſo gradu incedentem* notat, et aliquatenus cum *Subdolus* in verſione mea conciliatur. *Líþsciálfr*, una voce. E. quod foret, *Populum terrens* aut *Voce tremulus.* Lidko álfr, *agilitatis Semo* i. e, agilis. *Sveinſon.*

---

42) Inter hunc ſermonem videt, aut videre fingit, ut Fiölſvidum tentet, ludatve, mulierem ſuper neſcio qua rupe haerentem immotam. Videt, inquiebam, nam cauſa eſt nulla, quin reapſe vidiſſe credamus. Unde autem *Rupi* vis illa ſalutaris, de qua in Verſu ſequ.? Nempe ab ſuperſtitione animorum, quae interdum efficacior eſt fide et cognitione vera. Unde porro haec ipſa ſuperſtitio? Nempe à perſuaſione, genium neſcio quem in Rupe intus habitare. Verbulo tamen obſervo, per illud praecedens *Bearg* intelligi poſſe. *Arcem Mengladae*, et per *Brúþi* Mengladam ipſam, quae ſe nunc fortaſſe e feneſtra aut loco hypaethro palatii, oſtenderit, et quae,

XXXVII. FIÖLSVIÞR QVAÞ.

x) Hyfia-berg 43) þat heitir:

Enn þat hefir lengi verit
y) Svik 44) oc sári gaman.

Heil verþr z) hver
(þ) þó hafi árs sótt
Ef þat æ) klýfr 45) kona.

XXXVII. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

43) Pileata (*jucunda*) rupes *dicitur illa:*

At ea diu (*quidem*) *fuit*
44) *Curvori* (*debilitati*) *et dolori voluptas:*

Sana evadit quaevis,
Etsi habeat annotinum morbum,
Eo si adscendit 45) *mulier.*

x) Hoc retinui ex L. proxime accedit *Hyvia* in S. *Hy-fara*, *Hy-fvra*. Sveinson. G. corrupte, ut videtur, ab illo *Hyvia* f. *hyfvia*, quod postremum credibile est fuisse in istorum Codicum Exemplaribus, nam Seculis xv. et xvi magna fuit consuetudo *v* otiosum inferciendi, maxime post f. Certe quid istud *Hy* dicat, non satis video; conferatur interim *Hy-nótt* in *Skirnis-för* ultima. || *Hlyfvia ber*. E. i. e. *domus echus*, ad verbum, *Clamorum domus;* Nisi *Hlyfvia* pro *Klyfvia* positum esse credamus, quamquam insolenter, quando erit, *Clivosa*, *ardua*, *domus;* sed istud *ber* credibile est mendum esse, ex *berg*. || *Hiúma* vel Huima vel *Hruma horn*. L. et S. uterque in margine. Primum est obscurum; *Hvima* notat *Circumlationem oculorum*, *Hruma imbecillitatem: Horn*, *rupem prominulam*, notaret; estque forsan lectio *Hruma-horn* ceteris omnibus praeferenda ob sequentia.

y) Ita plurimi Libri, in quibus numero S. L. qui habent *Svikvm* in plurali || *Siúk*. G. S. in margine, et Anonym. dubie, nam supra notatum est *Suic*. istud autem valet, aut *morbo* aut *aegro-*

z) *hverr*, in masc ul. E. qud poscceret, *Heill* eodem genere, ante.

(þ) *þótt*, idem. E. G. et plures. sed auribus hic ingrata sunt, *þótt* et *Sótt*.

æ) Sic E. *klífr*. G. Sveinson. *klifar*. L. S. Omnes recte, arbitror.

quae, vel per se, vel per ministras infra nominandas medicinam factitaverit. Movit mihi praecipue hanc suspicionem epithetum *þióþmær*, quod in ignotam et ignobilem aliquam mulierem parum congruit.

43) Potest, ut, sive Petra illa sive Arx, in apicem adsurrexerit pileiformem, atque inde hoc nomen meruerit. *Höttr*, pileus aut cucullus, puto nomen proprium esse *Verticis* cujusdam *montani* apud tractum *Reidar-fiörþ*; et in Poëmatio faceto proavi mei *Stephani Olavii*, in *Sigurdum* quendam cognomento *Raunkv-föt*, memini puer legere: *Hátúns höttr*, de *Verruca* quadam *montana* in *Fliótz-dals-berado* superiore. De Parenthesi autem, in Versione, confer not. 66. ultimam.

44) H. e. Morbo curvatis (contractis), atque adflictis, laetabili fuit levamento ac remedio.

45) Mirum est petram istam feminis tantum fuisse salu-

XXXVIII. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat, Fiölsviþr! *etc.*
Hvat þær 46) meyiar heita
Er for Menglaþar 47) kneám
a) Sitia 48) ſáttar ſaman?

XXXIX. FIÖL-SUIÞR QVAÞ.

49) Hlíf heitir,
Aynnor *b*) Hlíf-þvrsa,
Þriþea Þeóþ-varta,
Beort oc Blíþ,

XXXVIII. *VINDKALDUS CECINIT.*

Dic mihi id, Fiöl-suide! etc.
Quid illae 46) *virgines vocantur*
Quae ante Mengladae 47) *genua*
Sedent 48) *concordes ſimul.*

XXXIX. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

49) Tutela *dicitur*,
Altera Tutela gigantum (gigas),
Tertia gentium Custos,
Lucida *et* Blanda,

c) Bliþur

a) Syngia, *canunt.* E. G. et plures. Quo forte *Vaticinationes* praeſertim intelligantur, aut incantationes. *Sitia* L. S. ſoli.

b) *Hlífdvrſa.* Sveinſon. Forte *þvrſa* pro utroque reponendum ſit, i. e. *indigentium*, *inopum.* Non tamen diſplicet *þvrſa* accipi pro feminino, a *þvrs*, ut in Verſione adpoſui: nam genitivi illi ſine exemplo clauderent nomen proprium.

ſalutarem. Forte viris eo non dabatur aditus, praeſertim extraneis, ne, per ſpeciem petendae ſanitatis, occaſionem nanciſcerentur *Menglada* potiundi.

46) Divaene hae fuerint, Mengladae praecipue tutelares, an potius feminae ſacrorum antiſtitae, aut vates, aut nihil aliud quam miniſtrae cubiculariae, et arcanorum participes, apud regiam virginem, aliis diſquirendum permitto. Confer interim not. 50.

47) Dictio illa, *For Kne*, alibi apud Noſtrum nihil aliud ſonat quam, *Coram, in conſpectu, apud, praeſto*, ut in *Dauþa Sigvrþar*: Vatt hon vengi *fyri* víſs *kniám*, Verſabat genas (faciem mortui) *ante genua* (*ante oculos*) feminae. In *Odrúnar grát* de Obſtetrice: Gecc mild *fyri kne* meyiv at ſitia, Acceſſit clemens (propitia) *ante genua* virgini (puerperae, ɔ: *apud eam praeſto*) adſidere. Neque multum abludere videtur Graeca dictio πάρα τοὺς πόδας, Actorum VII 58. et XXII. 3. Non tamen negaverim prorſus, hoc noſtro loco adluſum videri poſſe, ad humiliorem ſortem harum virginum, et reverentiam earum erga dominam.

48) *Sáttar*, dilogῶs: aut *concordantes inter ſe*, quod monſtri quidem ſimile dixeris, de novem mulieribus in uno contubernio; aut *conſpirantes in ſedulitate officiorum dominae praeſtanda.*

49) Adverte, ſi tanti eſt, numerum harum cum Graeco Muſarum congruere.

c) Bliþur Fríþ,
d) Eir oc Avrboþa.

Suavis *et* Pulchra,
Salutaris *et* Liberalis.

xl. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat, Fiölsviþr! *etc.*
Huart þær bearga *e*) nockvþ
Þeim er blóta þær 50),
Ef georaz *f*) þarfar þefs?

xl. *VINKALDUS CECINIT.*

Dic mihi id, Fiölsuide! etc.
An eae opitulantur quicquam
His, *qui ſacrificio venerantur eas* 50),
Si ea rè eveniat uſus?

xli. FIÖLSVIÞR QVAÞ.

51) Svmvr *g*) hver

xli. *FIÖLSVIDUS CECINIT.*

51) *Æſtatibus ſingulis*

h) Er

c) Idem fere nomen eſt, cum praecedente, ut adeo videri poſſit *Blikvr*, *candida*, legendum eſſe. Abeſt autem *Bliþur* a G. *d*) Eyr, *promta*, vel *larga*. S.

e) Hanc voculam addunt L. S. ſolae. et quidm ad metrum aptius.

f) Ita, Iidem. *þarfir*, vulgatius. Ceteri.

g) *hvar*. Omnes. quod ſermoni priſco convenienter non poteſt eſſe pronomen ejusdem ſenſus, etſi id forte intenderint boni iſti Librarii; ſed foret ad verbum *ubi*, parum apte quidem, nam ſic ſuo adjuncto privaretur τὸ *Svmvr* praecedens; niſi forte ante id ſubaudiretur, *of* vel *um*, ut eſſet: *per aeſtates.*

50) Opinabile eſt, hunc honorem iis obtigiſſe ſcientiae magicae, aut vaticinandi facultatis beneficio, ſive haec vera fuit, ſive imaginaria. Haud alienum videtur ſubjicere auctoritatem *C. Taciti* in Libello de *Moribus Germaniae* Cap. 8. *Memoriae proditur*, (inquit ille), *quasdam acies inclinatas jam et labantes a feminis reſtitutas, conſtantia precum et objectu pectorum.* —. Ineſſe *quinetiam* (feminis) ſanctum aliquid et providum putant: nec *aut conſilia earum aſpernantur*, *aut* reſponſa negligunt. *Vidimus ſub divo Veſpaſiano* Velledam, diu apud plerosque numinis loco habitam. *Sed et* olim Auriniam, et complures alias venerati ſunt, *non adulatione, nec tanquam facerent* Deas (*ſed tanquam vere Deae eſſent*; videtur ſubaudiendum). *Idem Auctor*, *Hiſt.* Lib. IV. cap. 61. de praedicta *Velleda*: *Ea Virgo nationi* Bructerae late *imperitabat: vetere apud* Germanos *more*, *quo* plerasque feminarum fatidicas, et augeſcente ſuperſtitione arbitrentur Deas. *Tuncque* Velledae auctoritas adolevit: nam *proſperas Germaniae res*, *et excidium legionum* praedixerat. Sic in priſco Septentrione, *Holgium Halogiae* regem, et filiam *Thorgerdam* ſub *Hölgabrudae* cognomento celebrem, vivos etiam pro Diis cultos fuiſſe, colligo ex *Edda Snorrii* Fab. LXIX. Ut taceam *Aſos*, quos viventes quoque ſacrificiis cultos tradit Snorrius, Hiſtor. Norv. Tom. I. pag. 12. Edit. Hafn. et in ſpecie *Freyerum*, qui ſuper ceteros Deos colebatur. Ibid. pag. 16. atque inter Aſynias *Freyiam*, cujus tamen, dum viva eſſet, cultus intra invocationes et vota ſtetiſſe videtur. *Edda Snorr.* Fab. XXI.

51) Videtur dicere, ſtatum iis feſtum eſſe quavis aeſtate,

h) Er menn blóta þær
Á ſtall-helgvm ſtaþ,
i) Ei ſua hátt *k*) foraþ
Kemr at havlda ſonvm,
52) Hvern þær *l*) or nauþvm nema.

Cum iis ſacra fecerint homines,
In ara ſacrato loco;
Nulla tam alta (ingens) peſtis
Supervenit mortalium natis.
52) *Quemcunquae illae nodis eximunt (periculis eripiunt).*

XLII. VINDKALDR QVAÞ.

Segþv mer þat, FIÖLSUIÞR!
Hvart ſe manna nockvt
m) þat er knegi á MENGLAÞAR
Svaſvm armi ſofa?

XLII. *VINDKALDUS CECINIT.*

Dic mihi id, FIOLSUIDE! *etc.*
An ſit virum quicquam,
Cui contingat in MENGLADAE
Suavibus ulnis ſomnum capere?

XLIII. FIÖLSUIÞR QVAÞ.

n) Vetur er þat manna,
Er *o*) knegi á MENGLAÞAR
Svaſvm armi ſofa;
Nema SUIPDAGR einn

XLIII. *FIÖLSUIDUS CECINIT.*

Nihil virum eſt,
Cui liceat in MENGLADAE
Dulci amplexu dormire;
Niſi SUIPDAGUS *ſolus;*

Hánvm

h) *Er menn*, inſcite ad priorem Stropham transfert *Suec.* Neque diſſimulabo τὸ *Er* poſſe eſſe *παρέλκον*, ut alibi; quando verteretur Stropha: *Sacra iis faciunt* etc.

i) Mallem, *eigi*, vel *ecki;* nam illud *ei* vix eſt ut antiquum ſit. Sed E. habet, *Er* i. e. *quum*, *quando;* et tum ſequens *ſua* notaret *valde*, ut in *Landn. b.* et *Grettis ſaga* obſervavi.

k) *Forrat*. Plurimi. ſed reſpice Vers. x. in fine.

l) Illud *or* cancellis includit E. haud inepte forſitan.

m) *Þat*, addunt L. S ſoli. ſcite quidem ad ſenſum et metrum.

n) *Vætur*, id. S. *o*) *gnegi*, id. *Sveinſon.*

---

aeſtate; non enim poſuit *Svmvr*, pro *ár* annis, id quod abhorreret ſcilicet ab uſu loquendi veterum: *Vetr hvern* recte quidem dixiſſet eo ſenſu, ſi id intendiſſet, aut per metrum fuiſſet licitum.

52) Aνακόλουθον eſt, pro eo quod eſſet: Ac þær hvern or nauþom nemit, *quin — eximunt.*

Hánvm var sú en solbearta *p*) brúþur
53) At quán of kueþin.

Ei erat illa solis instar fulgida virgo.
53) *Ad nuptias quidem desponsa.*

XLIV. VINDKALDR QVAÞ.

Hrittv á hurþir
Láttv *q*) hliþ-rúm
Her máttv SUIPDAG seá:
Enn þó 54) vita *r*) far,
Ef vilea *s*) myni
MENGLÖÞ mitt gaman.

XLIV. *VINDKALDUS CECINIT.*

Impelle fores,
Fac portam patulam;
Hic licet tibi SUIPDAGUM *aspicere:*
Verum tamen 54) *visere i,*
Si (An) volet
MENGLADA *meos amores.*

XLV. *)

Heyrþv MENGLAVÞ!
Her er 55) maþr kominn.
Gack þú á gest *t*) seá.

XLV.

Audi, MENGLADA!
55) *Homo huc advenit:*
Eas hospitem aspicere;

Q q *u*) Hvn-

p) *Bruþur*, ad sequentem Stropham referunt E. *Anon. Sveinson.* nec facile decretu est, utrum sit rectius in metro: nisi mihi quidem Stropha Vta rigidiuscule videtur in fine eadem si vox *Brúþur* ei demtur.

q) *Hliþ rúm*, divisim, *ostii laxamentum*, *Spatium in porta*, aut *portas spatiosas*. G. Hlidruni. *Sveinson.* corruptum et sensu cassum; nisi *Hlıdrúni* legamus, ɔ: *da portas (introitum per ostium), confabulator.*

r) Ita G. et rectum, arbitror. *Fáir* pauci sciunt. E. Fár, idem. *Anon.* L. S. Notum est illud *Thordi Kolbeinsoni* apud *Snorrium* T. 1. pag. ult Ed. Hafn. *Fár* hans bæir várv. Diceret ergo Noster: *Incertum est etiam, an à Menglada amer* || *Far* aut *Fár* omitt. *Sveinson.* hoc incommodo sensu: *Etsi sciam (sciunt), an volet — necne.*

s) Sic S. *Muni.* Reliqui.

*) Incertum est quis hic loquatur, *Fiölsuidusne*, an aliquis e famulis *Mengladae* intus constitutis; hoc tamen innuere videtur posterius Hemistichium.

t) *at sia.* Omnes, praeter G. S. meo sensu suavius est alterum.

53) Verbo: *Uxor (in uxorem) dicta* vel *pacta.*

54) jubet eum significare dominae suum adventum, et simul forsan ex vultu illius et verbis observare, quomodo animus ejus se habeat ad id nuntium.

55) Est idiotismus Nostratium, de advena ignoto.

u) Hvndar 56) fagna:
Hús hefir upp-lokiz:
Hygg ec at SUIPDAGR ſe.

Canes 56) *gratulantur:*
Domus ſe aperuit:
Arbitror SUIPDAGUM *eſſe.*

XLVI. MENGLÖÞ QVAÞ.

x) Horſkir 57) hrafnar
Skolo þer á hám gálga
Slíta ſeonir or;
Ef þú þat lýgr
At her ſe lángt *y*) kominn
Mögr til minna ſala.

XLVI. *MENGLADA CECINIT.*

57) *Superbi corvi,*
Faxo, tibi in alto patibulo
Evellant viſus;
Si tu id mentiris,
Huc e longinquo veniſſe,
Juvenem ad meas aulas.

XLVII 58).

Hvaþan þú *z*) fórt?
Hvaþan þv för geörþir?
Hve þik hetv (þ) hiú 59)?

XLVII 58).

Unde tu ibas?
Unde iter faciebas?
Quem te ſalutavit 59) *familia?*

At

u) Hanc Stropham omitt. E. *Anon. Sveinſon. Svec.* peſſime quidem ad metrum et ſenſum.

x) *hoſkir*, vulgatiori ſcriptione. Omnes, praeter S.

y) Voculam *um* vel *at* inſerendam credo, metro et ſenſui convenientius.

z) *fórz*, idem. S. L.

(þ) *heu.* S. eodem ſenſu, nam *e* pro *i* frequentat ante omnes vocales; ſic et *Leuſv* infra L. 2.

56) I. e. Lubentiam ſuam et laetitiam oſtendunt tanquam advena notus iis ſit et familiaris. Conf. *Niálſſagam* translatam, pag. 146.

57) Ex imperioſa hac comminatione adparet, Virginem haud mediocri fuiſſe poteſtate praeditam. *Superbos* autem dicit *Corvos* fore, ex praebenda iis oculorum dape, qvam incredibili cupiditate adpetunt, ita ut vel vivis interdum animalibus effodiant oculos, ubi illa quomodocunque ita impeſlita ſunt, ut ſe tueri non poſſint.

58) Accedenti hoſpiti haec loquitur.

59) I. e. aut conjuges parentes tui, aut familiares ſ. do-

At ætt oc nafni
Skal ec æ) iarteikn vita,
Ef ec var **) þer kvan of kveþin.

De genere et nomine
Certum indicium sciundum est mihi,
Si tibi eram in matrimonium pacta.

XLVIII. VINDKALDR QVAÞ.

60) Suipdagr ec heiti
Sólbeartr het minn faþir;
61) þaþan a) rákvmz vindar kalda vegv:
62) Urþar orþi

XLVIII. *VINDKALDUS CECINIT.*

60) Suipdagus *appellor;*
Solbiartus *vocabatur meus pater;*
61) *Inde agitarunt me venti (per) gelidas vias:*
62) *Fatalis nymphae sententiae (legi)*

 *) Queþr

L. 2. Sed enim ista scriptio *eu* pro *iu* merito improbatur, ut quae multos in errorem inducere possit, de talium vocum enuntiatione et intellectu.

æ) Jartegn. G. *Suec.* Utrumque autem est feminin. singulare, ne quis Neutrum putet, quod recentioris est monetae. Deinde *Hafa*, pro *Vita*, opinor esse in S. quod aliquanto gravius sonat, quasi diat: *Postulo mihi.*

**) þess *isti.* L. S. male.

a) *rákv.* L. S. quando *me* abesset. nam alterum illud conflatum est ex, *rákv mic*, contracte *rákvmc*, variate *rákvmz.* || *Rakinns.* Suec. mendose; quanquam restitui posset: rak inns kalda vindar vegv, *jactatus sum per frigidi venti vias* ɔ: in ultimo septentrione. Conf. et notam 61.

---

f. domestici, aut latius Cives contribules; quanquam ultima notio videri posset insolens, tamen suspicio mihi incidit, *Hin* et *Civis* cognata esse vocabula.

60) Poterat mentiri et suum et patris nomen; ideo credibile est, eum inter haec loquendum personam sibi demsisse, atque a virgine esse agnitum, cum ea nullas ulterius tesseras aut argumenta certiora requirat.

61) *þaþan*, sc. a paterna domo. Deinde, per *Kalda vegv*, mare videtur intelligi. Si *Vindar* pro genitivo copiamus, dicit se, *Regionem* nescio quam *Ventosam* id est *Montuosam* et *frigidam* pererrasse.

62) Latenter dicit, magnos sibi labores, in isto itinere, fatali necessitate fuisse exantlandos. Habent autem hae tres Strophae speciem sententiae

*) Queþr eingi maþr	*Obrogat nemo viventium,*
þótt þat se viþ *b*) laúst 63) lagit.	*Etsi ea* 63) *leviter irrogata sit.*

XLIX. MENGLÖÞ QVAÞ.	XLIX. *MENGLADA CECINIT.*
Vel þú nú kominn!	*Salvus tu nunc adsis!*
c) Hefic minn vilea beþit 64),	64) *Facta ego sum mei voti compos:*
Fylgea skal kueþeo koss.	*Salutem comitetur suavium.*
d) For-kvnnar sýn 65)	65) *Improvisus adspectus,*
Mvn *e*) flestan glaþa,	*Credo, plerosque hilarat,*
f) Hvers hefir viþ annan ást.	*Si quis caritate alterum complectitur.*

L. Lengi

*) Forte, quiþiar *recusat* vel *recusare valet*, *sententiam.*

b) *lavst.* G. i. e. *Vitio*, *injuste*, contra mores et meritum ejus, cui irrogatur. Et sic *Viþ* et *lavst* conjunguntur in sensu; cum alias ordo verborum sit: *Laust viþ-lagit.*

c) *hefi ec* E. G. et plures. *Nú*, additum vidi alicubi, ante *hefic*, quod intendit sententiam.

d) *Forkvnar.* E. G. et plurimi. recentius.

e) *flestvm*, in Dativo. E. quando sequens *glaþa* nomen foret, *hilaritatis excitatio.*

f) *hvars*, pro *hvares.* E. Sveinson. Suec. Ita τὸ *hefir* impersonale fit, hoc sensu: *ubi amor est erga alterum, ubi vere amatur.* Quodsi *Hvers* in Textu pro Genitivo accipere velimus, et ad *Syn* Str. 4. referre, ut sit *Adspectus cujusque, qui* caritate etc. omnino scribendum

tiae proverbialis: ita *Helga Quiþa* ıida, Vinnat skiölldungar sköpvm, *Non sufficiunt principes* (resistere) *adversus fata.* et *Atla-mál in Greenlenzkv:* Sköpvm viþr eingi, *contra fata valet nemo.*

63) I. e. Non stricte aut serio, neque de industria lata sit, sed Nymphae obiter et temere, quasi per imprudentiam et praeter intentionem, exciderit.

64) I. e. Omnibus meis votis satisfactum est, cum te reducem habeo; nihil opto amplius. Potest et interrogative accipi; quasi adhuc satis non credat suis oculis, amantem praesto esse.

65) *Si*, inquit, *immodica laetitia efferri*, *atque adeo quasi perturbata esse videor*, *ob ejus*, *quem amo*, *visum improvisum; id mirum nemini videri debet*, *nam omnibus*, *qui vere amant*, *sine dubio idem*

L.	L.
Lengi ec ſat 66)	*Diu ſedi* 66)
g) Liúfv bergi á,	*Grata in arce;*
Beiþ ec þín 67) dægr oc daga:	*Exſpectabam te* 67) *perdia et pernox:*
h) Nú 68) þat varþ	68) *Nunc evenit*
Er ec i) vætt hefir,	*Quod ſperavi,*
At þú ert aptr kominn	(*Cum*) *tu redux es*
Mavgr til minna ſala.	*Juvenis ad meas aulas,*

 LI.

dum fuerit, Hvers er hefir etc. Nam *Hverr* pro Relativo *Qui* (ut foret *Adſpectus ejus, qui* etc) non invenitur in antiquo ſermone.

g) *leufu.* S. L. vide ſupra ad Lect. var. Þ. liúſa. *Sveinſon.* lúfv, *villoſa*, inepte. E.

h) Þú. S. *tú eveniſti* etc.

i) *vælt.* E. ſuſpecte; forſan pro *diſpoſui*, *providi.* Sed quomodo hoc fecerit quaeritur.

---

idem accidere neceſſe eſt in talibus circumſtantiis. Poteſt quidem illud *Forkvunar* verti, *praeſtabilis*, *excellens*, amantium ſcilicet judicio: ſed enim vocabulum illud, eo ſenſu, cum adjectivo jungi ſolet, non ſubſtantivo.

66) Poteſt, ut illo, *ec ſat*, ad conditionem caelibarem adludat; nam innuptae puellae dicuntur *Heima-ſætur*, et forte etiam *ſætur* ſimpliciter olim dictae fuerint. Porro an per ſequens *Bergi* intelligatur regia *Mengladae*, an potius celſa quaedam petra, quo ea quotidie adſcendens, inde conſueverit in eam partem proſpicere, unde amantem rediturum ſperaret; de eo quidem nihil decerno. poſteriori autem ſenſu adluſio in τῷ *ſat* memorata evaneſceret; ſed *Liúſv* ſuaviter de *petra* diceretur, nempe ideo *amabili*, quod officium ſpeculae praeſtitiſſet virgini, amantem ſuum inde exſpectanti. Denique celatum nolo, illud *Liúfv-bergi*, conjunctim ſcriptum, nomen proprium eſſe poſſe, atque inde forſan reſtituendum ſit ſupra XXXVII. I. *Liúfa-berg*, pro *Hyfia-berg*, et ceteris.

67) H. e. Per omnes noctesque et dies, quandiu abfuiſti. *Dægr* hoc loco *dimidia pars diei naturalis*, *ſemidies:* Alias interdum, *Dies plenus.* priori ſenſu, proxime ad utriuſque linguae genium, *Dieculam*, aut *Dieculum*, licet hoc barbarum ſit, Latine vocari poſſe autumo; nam revera diminutive a *Dægr* formatum eſt.

68) *Nú* habet Emphaſin, quaſi dicat: *Ergo tandem aliquando* etc.

LI. *) SVIPDAGR QVAÞ.	LI. SVIPDAGUS CECINIT.
Þrár hafþar	*Desideria*
k) Er ec hefi til þíns gamans,	*Ego sane habui tuarum deliciarum,*
En *l*) þú til míns mvnar:	*Tu autem mei amoris:*
Nú er þat 69) satt.	*Nunc* adeo 69) *verum* (*certum*) *est,*
m) Er viþ slíta skolom	*Ut nos consumamus*
n) Ævi oc aldri saman.	*Aevum atque aetutem una* (*conjuncti*).

*) In re incerta visum est, hunc Versum *Suipdago* tribuere, cum non sit verisimile eum plane mutum fuisse ad praecedentem sermonem amantis suae.

k) *Er ec hefi*, claudit Stropham praeced. in E. Anon.

l) Nú. Anon. *nunc voluptatis meae explendae.*

m) at. *Sveinson.* S. G. eodem sensu, vulgatius.

n) *Ævi aldri*, per Asyndeton, aut *perpetem aetatem.* E. G. *Anon. Sveinson. Suec.*

---

69) Nunc aequum, congruum, est, inquit, ut longam disjunctionem compensemus perpetua conjunctione, et sic nobis satisfaciamus, pro molestis illis desideriis.

HYND-

HYNDLU-LIÓÞ

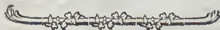
AL.

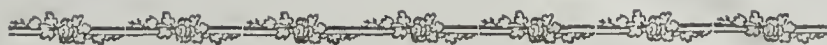
VÖLUSPÁ HIN SKAMMA.

In hoc *Carmine*, qvod alias *Völu-ſpa hin ſkamma* ɔ: *Voloſpá brevior* inſcribitur, Foemina qvaedam inducitur, Deam ex gigantum ſtemmate oriundam ſollicitans, ut ad *Ottaris* et *Angantyris*, de ſuceeſſionis jure et adeunda haereditate diſceptantium, litem dirimendam veteres genealogias retexat: Deaque memorata, ſtemmata illa recenſens, *Thormodus Torfæus*, in *Serie* Dynaſtarum et Reg. Dan. pag. 257. Evenit hoc in Carmine, quod in aliis pluribus Eddae noſtrae, quae, ob incuriam Librariorum, et introductione proſaica, et perſonarum diſtinctione, carent; ut multa ſint in eo obſcura, aut certe ambigua, quae ad ipſum argumentum pertinent: Nam primo: Quae fuit *Freya* illa; Deane an mortalis? poſterius ſtatuere videtur *Torfæus;* at prius haud abſurde colligi poteſt ex Vers XLIV. et XLV. intereſt tamen, utri attribuendi ſint iſti, Item verſus VI. 5. et forte etiam IX. 12. Deinde; quae fuit *Hyndla? Habitavit in antro*, ut Auctor dicit I. 4. Ergo mulier fuit gigantea, et quidem docta pro modo ſui ſeculi, atque inſuper veriſimiliter fatidica aut ſaga. hoc eſt totum, quod de ea cum veriſimilitudine poſſit ſtatui: Nam Deam fuiſſe nondum probatum eſt. Porro *Ottarr* quidam eſt heros *Fabulae;* hujus ſtemma ambitioſe nimis recenſetur, interim quid hominis fuerit, et cujus conditionis, reticetur. Ille an interſit colloquio, necne, in ambiguo eſt: ego tamen ad prius credendum inclino, cum propter XII. 1. XIII. 1. XVI. 10. 11. XIX. 4. XX. 5. 6. ubi oratio ad eum dirigitur, in ſecunda perſona, tanquam actu praeſentem;

ſentem; tum vero maxime propter Vers. XLI ubi una feminarum jubet alteram *ferre potum memorialem* (memoriae juvandae) *ſuo hoſpiti*, aut, ut quidam legunt, *ſuo Verri*, *ut tertio mane memoriter recitare poſſit omnia verba orationis habitae*, *cum ille et Angantyrus ſtirpes explicant.* Adde Vers. IV. 3. cum nota; ſed ſi adſuit colloquio, adſuit modo ut auſcultans, et Κωφὸν πρόσωπον; forte et in *Verris* figuram transmutatus, ne agnoſceretur ab *Hyndla*, quae aemulo ſuo *Angantyro* magis videtur faviſſe; eas tamen praeſtigias irritas fuiſſe, neque fefelliſſe *Hyndlae* perſpicaciam, probabile eſt ex quatuor Verſibus proxime ſuperius adductis, et fortaſſe etiam ex Verſu VI. ſi poſterior ejus pars intelligi recte poſſet, de quo tamen ego, ob unam obſcuram vocem *Val-ſinni*, adhuc deſpero. Haec de perſonis. Sed denique in argumento ipſo, ante et poſt genealogias, multa, forſan mihi ſoli, ſunt dubia, quae, temporis anguſtiis coactus, ſupprimere ſatius duco, quam movere, et infeliciter expedire conari. Neque eſt, ut quisquam ſperet in hac *Fabula* perſonarum diſtinctiones, Verſibus ex more interpoſitas; nihil in hac re auſus ſum, quae vel ſola aliquot hebdomadarum ſpatium ſibi exegiſſet; et ſane, ſi auſus eſſem, ſtultior fuiſſem; cum diſtinctiones iſtae (puto, quod jam tum ignorabantur) in vetuſtiſſimo, et quod unicum in Membrana ſupereſt, exemplari hujus Odae, *Codicis* nimirum Regii *Flateyenſis*, omiſſae ſint. Tandem ita nunc tempus eſt mihi, ut nihil magis ſtudeam quam properare et brevis eſſe, quare non mirandum erit ſed ignoſcendum, ſi notarum illuſtrationes idoneae deſiderantur.

HYNDLV-LIÓÞ.

I.

Vaki *a*) mær 1) meÿia,
Vaki *) mín vina,
b) Hyndla 2) ſyſtir
Er í helli bÿrr:
Nú er *c*) rauk raukra,
Ríþa viþ ſkvlvm
d) Valhallar til
Oc *e*) veſs heilags.

HYNDLAE (VENATRICIS aut *SAGAE) CARMEN.*

I.

Vigilet 1) *virgo virginum*
Vigilet mea amica,
Hyndla 2) *ſoror,*
Quae in antro habitat.
Nunc eſt caligo caliginum,
Equitemus (*duae*) *nos*
Ad Valhallam (*Caeſorum aulam*)
Et ad virum (*locum*) *ſanctum.*

II.

a) M r *mihi.* G. *Erl.* ſive Fregm. *Joh. Erlendini*, quod mihi utendum dedit Peril. *J. Erici.* Quando *Meyia* erit nominativus.

*) M r, *mihi.* Sveinſon. Poteſt utroque loco capi, pro *mær pura*, *illuſtris.* ſed eam ambiguitatem merito exploſi alias, ut opinor.

b) *Hindla*, quaſi *Capreola.* S.

c) rauckr rauckra. *Flat.* ſive *Codex Flateyicnſis*, et *Torfæus.* vulgate et male. *Ravkva*, pro *ravkra*, legere videtur G. *Pauli* ad Vegt. Qv. ultim. quod foret ab *ravk* recte formatum, uti *ſkravkva*, ab *ſkravk* commentum.

d) Til Valhallar. *Torf.*

e) til, inſer. *Flat. Vers*, pro *Veſs.* E. eodem puto ſenſu, et quidem liquidius.

---

1) I. e. Praeſtantiſſima virginum. atque eſt Hebraismus: ſic etiam Str- 5. et fortaſſe etiam per Ironiam in *Haubards-lióþvm*, I et II.

2) Modo, pro *Socia*, adu'andi cauſa, quomodo in *Grettis-ſaga:* Sua vil ek heil, *ſyſtir!* ita ſim ſalva (Ita mihi placet) *ſalve! ſoror.* Verba ancillae ad filiam herilem.

II.

3) Bidiom *f*) heria favþr
I *g*) hvgvm ſitia:
Han *h*) gefr oc 4) geldr
Gvll verþvgvm:
Gaf han HER-MÓÞI
Hiálm oc bryniv,
En SIGMVNDI
Sverþ 5) at þiggia.

II.

3) *Oremus* populorum patrem
In animis (*noſtris*) *inſidere:*
Ille dat et 4) *reddit*,
Aurum dignis:
Dedit HERMODO
Galeam et loricam,
At SIGMUNDO
Enſem 5) *accipere* (*ferre*, *habere*).

III.

Gefr han ſigr *i*) ſonvm 6),
En *k*) ſvmvm aura,
Mælſkv *l*) mavrvm 7)

III.

Dat victoriam 6) *filiis*,
At aliis pecuniam,
Eloquentiam 7) *illuſtribus*,

R r 2 *m*) Oc

f) Herians. *Flat. Suec. Torf.* vox *Herian principem* notat; neque adeo video, quo pacto hic adplicari queat.

g) *Hogom.* S. ambique nimis. *h*) *geldr oc gefr*, male *Flat.*

i) ſvmvm, *aliis*, vidi alicubi, quod nihil eſt cur praeferamus.

k) ſvinnvm *prudentibus*, ɔ: iis qui rei ſerviunt. videtur eſſe in *Flat.*

l) Mavrgvm, *multis*, *Flat. Torf. Anon.* Melſcv, ante. *G. Erl.*

---

3) Hic forſan finis praetexitur itineri ad *Valhallam.* Str. ſequ. τὸ *Sitia* per *illabi* vertit *Torfæus*, quod ejus auctoritati relinquo, ſed juſto tamen minus videtur dicere: quamquam fateor, me non ſatis perſpicere, quid hic ſit *ad ſitia i hvgvm*, ſi non eſt, *imbuere mentes divina ſapientia:* Conferri poteſt, ſi libet, hoc *Eddae Snorrii*, neſcio a quo poëta dictum: þar var *ſiálfr Sigtyrr* i *ſæki-alſi* atals dyra, i. e. *ibi ipſe Deus bellicus* (Odinus) *inerat oppugnatori* navium. Si de *Odini* ipſius *animo* intelligeretur, foret: *placido in nos eſſe animo*, et ſic *ſua benevolentia iter noſtrum ac propoſitum proſperare.*

4) Bene praemiſit *geldr rependit*, cum ſubjiciat *Verþvgvm merentibus:* et *geldr* eſt modo ſpecies Epanorthoſeos τῦ *gefr.*

5) *Gaf at þiggia*, honeſta phraſis; quacum confer *Virgil. Æen.* V. 248. 261. 307. *Homer.* Iliad X, 115. et illud *at þiggia* poterat abeſſe ſalvo ſenſu, at non ſalvo lepore.

6) Deos minores et homines intelligere poſſumus. conf. II. 1. et *Alda-favþr Viventium pater*, alias appellatur *Odinus.*

7) Torfæus *mörgvm*, *ſirvm*, et *bravgnvm*, vertit *Aliis aliis*, quod mihi non videtur eſſe interpretari. Alias

m) Oc mannvit *n*) fírvm,	*Et ingenii sapientiam terrae tutoribus,*
Byri *o*) gefr han bravgnvm,	*Ventos ferentes dat negotiatoribus,*
Enn 8) brag skáldvm,	*At* 8) *carmen poëtis,*
Gefr *p*) mannsemi	*Dat virtutem (fortitudinem)*
Mavrgvm rekki.	*Multo viro alacri.*

IV.	IV.
q) Þór man hon blóta	Thorum *illa sacrificio venerabitur,*
Þess man han bidia,	*Id illa orabit,*
At han *r*) ei *s*) vit þic 9)	9) *Ut ille semper erga te*
Einart *t*) láti;	*Sincerum se praebeat:*

10) Þó

m) Enn. S.

n) *fyrvm.* S. quod non potest improbari prius, quam Etymologia utriusque examinata.

o) *gefr han*, intuli in Textum, ex solo *Flat* et ad rhythmum et orationem commode, arbitror.

p) *han*, addit *Flat.* *Torf.* neque repugnem.

q) Þórr, qui nominativus est, Omnes praeter *Flat.* Deinde *Má* pro *man*, *adorandum illi est* Thorum, aut *credo eam adorare Thorum.* E. *r*) *ey.* G. Erl. *æ.* Flat.

s) *viþr*, idem. E. *t*) *tali*, ingenue tecum loquatur. *Sveinson.*

Alias Ordinem in hisce duabus Strophis hunc licuerit constituere: *Mælsku oc mannvit mavrvm firvm — illustribus viris.* nam ambigi potest, an *firar* idem sint cum *Firdar* in *Edda*, cum Verisimilius sint a singulari *Fiorr*, quod aut *virum* aut *juvenem* notat *Ibidem.* *Mavrvm* videtur esse scriptio saepius a me damnata, pro *Mærum.*

8) Metonymia effecti pro causa efficiente, unde et *Singularem veniam et genium* vertit *Torfæus.*

9) Potest et sensus esse: *Ne erga te severum se praebeat.* Et merito quaeritur in hoc Versu quae sit illa *Hon* Str. 1, et quid sibi velit *þik* te hac Str. Non potest hoc *þik* notare nisi aut *Hyndlam* aut *Ottarem:* Si *Hyndlam* notat, *Hon* Str. 1. *Freyiam* notabit, quasi ea spondeat se *Thoro*, gigantidum perpetuo inimico, pro *Hyndla* supplicaturam esse, ut erga illam animo sit clementi ac propitio, et hanc illi gratiam pro comitatus officio reddituram. Si *þik Ottarem* notat, *hon* denotabit *Hyndlam* nondum egressam, quam *Freyia*, *Ottari* loquens, et eum, ne Hyndlae diffidat, confirmans, dicat *Thoro* esse sacrificaturam, aut eo ipso momento intus sacrificare, in gratiam et prosperitatem Ottaris; tantum abesse ut voluntate ab eo aversa sit, et adversario magis studeat.

10) Þó er *u*) hanom ó-títt
Vit iötvns bruþir.

10) *Tamen ei non intercedit gratia*
Cum gigantum virginibus.

V.

Nú taktv 11) úlf þinn
x) Einn af ſtalli,
Lát hann renna
Meþ *y*) runa múlvm:
Seinn er gavltr þinn
Goþveg 12) troda
Vil ec *z*) mar (þ) minn
æ) Mætan *a*) hleda.

V.

Nunc cape 11) *lupum tuum*
Unum e ſtabulo,
Fac eum currere
Cum curſoriis (magicis) capiſtris:
Segnis eſt verres tuus
Divinam viam 12) *calcare,*
Volo meum equum
Eximium ſternere.

VI.

Flá ertv FREÝIA
Er þu *b*) freiſtar mín,

VI.

Vafra es FREYIA
Cum tentas me,

13) Vís-

u) *hanim.* S. ſuſpecta terminatione. *x*) *Ein* ſola, i. e. ita ut alii id ne ſentiant. *E. G. Flat.*

y) Poteſt et legi *Rúna*, quo Parentheſis in Verſione ſpectat. *Runna.* Anon. quod firmat Lectionem in Textu adoptatam. *Rona Erl.* obſcure.

z) ei, *nolo — onerare.* Flat.

(þ) þinn *tuum.* S. ſolus. Et cum tota ſententia ſit obſcura, decernere non eſt, quae lectio ſit potior; niſi quod altera numero vincit. *æ*) Medan, *interea.* E.

a) hliþa. *Sveinſon.* obſcure: forſan ſit Hlíþa, *auſcultare*, aut *inclamare.*

b) *freiſcar.* Erl. *freyſtar* E. ſuſpecte.

---

10) His Str. prædicat difficile futurum negotium, *Thorum* Hyndlae placandi, aut ejus favorem *Ottari* conciliandi per *Hyndlae* ſacrificium, propter diſcordias inveteratas, qvae *Thoro* ſint cum gigantibus feminis.

11) Reſpice *Corviciniura* X. 2. cum nota. Mox *Einn* dicit, tanquam multos lupos vectarios in ſuo alat ſtabulo.

12) ſc. ad Valhallam, ſupra 1. 7. Quae autem hic de *Verre* et *equo* dicuntur, credo omnibus liquida viſum iri, praeterquam mihi ſoli: *Verris ſellarii* meminit Edda Snorrii hoc Verſu: *Riþr a börg* til borgar etc. *Vehitur porco* ad urbem. confer *Eandem* in *Fab.* XLIII. de *jumentis Freyeri ad rogum Balderi vehentis.*

13) Víſar þú augvm
Á oſs þannig
Er þú hefir *c*) ver þinn
I *d*) valſinni 14a)
ÓTTARI *e*) unga
INNSTEINS *f*) bvr.

13) *Dirigis oculos*
In nos ita;
Cum tu habes virum tuum
14a) *Benevolentem*
OTTARI *juveni*
INNSTEINIS *gnato.*

VI.

Dvlin ertv HYNDLA,
Draums *g*) ætlig þer,
Er þu queþr *h*) ver minn

VI.

Falleris HYNDLA
Somnias, credo,
Cum tu ais virum meum

I *i*) val-

c) *Verr.* L. S. qui nominativus eſt, huc non pertinens.

d) *Val ſinni*, diviſim. L. S. *Valſimri.* E. ubi *Simri* capi poſſet, pro *ſifri*, murmure, ſuſurio, et ſenſus eſſe: *Cum adhibes virum tuum feralibus incantamentis, in gratiam Ottaris. Val ſemri* Succ. *in ſtrage, inter mortuos, potiorem.*

e) *Junga*, et ante, *Ottar.* Flat.

f) *ſyni.* L. S. *Burir*, in plurali, vitioſe. Anon. forte fuit *Buri*, per Paragogen. Ante, *Innſceinns* ſcribit *Erl.* ſtudio archaismi nimium putido, et plane abſurdo.

g) *etlic*, *ætlic.* Sveinſon. S. *h*) *Minn (ver)* E. a cujus matrice *Ver* abfuiſſe videtur.

---

13) I. e. Vel ex obtutu tuo concludere poſſum, aliquam fallaciam ſubeſſe viſitationi tuae, et itineri ad *Vaballam* propoſito. Poteſt et intelligi: *Itane tandem nos ſpectas* ɔ: opem a nobis exſpectas, cum habeas *Odinum* a clientis tui partibus ſtantem? Tertius ſenſus eſſe poſſet: Itane conaris nobis praeſtigias objicere?

14a) *Val* pro *vel* bene frequens eſt in bonis Membranis, nominatim *Guelferbytana Egilsſagae*; cepi ideo hic *Valſinne* pro *Vel-vild* benevolentia, benigno adfectu. Si *Val* de *mortuis* accipimus, *ſinni* de *itinere* foret ſenſus: *in mortuorum itinere*, vel *itinere ad mortuos* ſc. ad Valhallam mortuorum ſedem; tum autem ſequens *Ottari* vertendum eſſet, *in gratiam* vel *commodum* Ottaris. Sin *val* ſit *Electio*, et *ſinni*, *ſocietas, communio*, ſenſus hic exiſtit tortus ſatis: *Cum virum tuum habes in delectus communione cum* Ottare, i. e. *Ottarem* facis *Odini* rivalem. Sed fateor hanc notionem vocis mihi eſſe ſuſpectam. Sciendum eſt tandem *Sinni* etiam accipi poſſe, pro nomine verbali maſculino, quod in nominativo eſt *Sinnir*, et notat vel *euntem*, a verbo *ad ſinna* apud *Sighvatum*, vel *curantem*: hinc tandem novus emergit ſenſus: *Cum habes virum tuum in Veloci viatore (ſtragium curatore)* Ottare etc. Quod non dicit aliud, praeterquam: Cum bellicoſus — *Ottarr* ſit tuus vir vel amator; jejune quidem ſatis, niſi ſtatuamus immanem Hypallagen, hoc modo: Er þu hefir

Ottar

I *i*) valſinni 14b);
Þar er *k*) gavlltr *l*) glóar
15) Gullin-bvrſti,
m) Hildi-ſvíni,
Er mer hagir gerþv
Dvergar tveir
m) Dáinn ok *n*) Nabbi.

(Eſſe) in ſtragium 14b) *cultore;*
Ubi verres fulget
15) *Aureis ſetis praeditus;*
Bellicoſus (Splendidus) porcus,
Quem mihi dextri fecere
Nani duo
DAINUS *et* NABBIUS.

VIII.

Sennom viþ or ſavþlom
Sitia viþ ſkvlom
Oc vm jöfra
o) Ættir dæma,

VIII.

Sermonicemur ex ephippiis,
Sedeamus duæ nos
Atque de regum
Familiis diſputemus,

p) Gv-

i) *Val ſini.* L. *Sinir*, et *Sinnir* in E. nomen proprium eſt *Equi* in *Grimnismálvm* XXXI.

k) *Giltr.* Anon. et S. in margine. melius ſine dubio *Gyltr.* *l*) *glóir.* S.

m) *Hildi ſvíni*, diviſim, Plerique. *Hilldi ſvína* E. forte, *princeps vel coryphæus ſuum. Hildi högni* S in marg. et Quidam in E. obſcure. Alias *Högni* viri nom. propr. *Vindicem* notat, ab *at hegna* punire, in *Eyiolfi Jonae Vallenſis* Onomaſtico.

m) *Dani*, vel *Dáni.* G. Erl. *n*) *Naggi.* Anon. *Natbi.* Sveinſon. poſterius ſuſpecte.

o) *ettir*, idem. G.

Ottar ver þinn i val-ſinni *Cum tu habes* (coram adhibes) Ottarem — *amaſium tuum in veloci (ſtrages appetente) gradario* vel *jumento*, ɔ: cum tu mihi praeſentas Ottarem tuum ſub Verris vel apri figura, conf. not. praeced ſub finem. Imo etiam ſine Hypallage procederet eodem fere ſenſu: *Cum h. vir. t. in jumento, Ottare* etc. i. e. quod jumentum eſt *Ottarr*, ut illa. *Ottari ſinga* etc. ſint poſita per Epexegeſin. Ultima haec acceptio hujus loci forte nonnihil illuſtret Verſum ſequentem Str. 5. et ſequ.

14b) I. e. in apro; qvi forſan eſt cadaverum adpetens. Si accipimus aliter, nexus cum ſequentibus nullus eſt, neque ea tum intelligi poſſunt. Neque tamen repugnem, ſi mavelis exponere: *in ferali* vel *funeſto* itinere aut *comitatu:* nam hoc ratione *Freyiae* verum eſſe poteſt, ſi intelligimus *Freyiam* Deam Aſiaticam, ante multa ſecula fatis functam, cujus adeo ſimulacrum modo hic adeſſet.

15) Eſt quoque, ut vertatur: *Auri in modum cirratus, aureum copite cirrum* (*apicem* aut *criſtam*) *gerens. Gullin-bvrſti* vocabatur *Verres vectarius* l. jugalis *Freyieri;* hujus formam Dea *Ottari* forte impoſuit.

p) Gvma þeirra
Er frá goþvm *q*) kuomv.
*) Þeir hafa 16) veþiat;
r) Vala málmi
ÓTTARR *s*), ungi
Oc ÁNGAN-TÝR.

Heroum iſtorum
Qui a Diis genus duxerunt.
16) *Sponſionem fecerunt*
In caducum metallum
OTTARR *juvenis*
Et ANGANTYRUS.

IX.

**) Skyllt er at *t*) veita
Sua at ſkati inn ungi
Favþrleifd hafi
Eptir frændr ſina.
Havrg han mer gerþi
u) Hladinn ſteinvm;
Nú er griót þat
17) At gleri *x*) orþit;

IX.

Juſtum eſt opem ferre (feram),
Ita ut heros ille juvenis
Patrimonium obtineat
A conſaguineis ſibi relictum:
Delubrum is mihi fecit
Exſtructum lapidibus,
Nunc ſunt ſaxa illa
In 17) *vitrum converſa,*

Rauþ

p) Gumna; *Torf.* *q*) *coma* in *praeſenti*, — *ducunt.* Sveinſon. S.

*) Hic novum Verſum orditur *Torfæus*, qui clauditur Str. 4. Verſus ſequentis.

r) *Mala* vel *mála* málmi, *molitum*, *clangens*, aut *ſtipendiarium* metallum. E. ſolus. Prima notione reſpiceretur ad Fabulam de molitura *Frodii pacifici.*

s) Jungi *Flat.* ut ſupra.

**) Hae quatuor Strophae in omnibus Libris praeter E. conſtituunt Verſum diſtinctum.

t) *Vita*, experiri. G. ſuſpecte.

u) *blaþin*, qvod foret Neutr. plurale. S. vitioſe. *x*) *vorþit*, idem. *Torf. Erl. G.*

16) Extrinſecus ſubauditur: *De ſplendore et antiqvitate generis;* ita ut is, qui ab recenſu ſtemmatis diſcederet inferior, haereditate controverſa excideret. *Vala málmr*, a *Valr* mortuus, mihi notat *Hereditatem*, *poſſeſſore defuncto vacantem*, quae *Dánar-fe* dicitur in *Relatione* de *Stuvo Cattarſono.* Alias *Vala málmr* verti poterat *Lectiſſimum metallum*, nempe *Aurum;* ſed is ſenſus magis eſſet indefinitus. *Torfæus* hunc locum ſic vertit: *Divino metallo* (auro) *pignoris loco certarunt.* Quod fateor me parum intelligere.

17) Hyperbolice forſan ſignificat, nunc ita polita et laevia facta eſſe ſaxa illa, ut pro vitro haberi poſſint, i. e. vitri ſpeciem praeferant. Sic in *Hymisquiþa* Calix potorius vocatur *Gler*, quem tamen vitreum fuiſſe non eſt probabile.

Rauþ han y) í nýiv
Nauta blóþi;
z) Æ trúþi OTTARR
Á ÁSYNIVR.

Unxit ille recenti,
Boum sanguine:
Semper fidebat OTTARR
ASYNIIS.

X.

Nv láttv forna
Niþia talda
Oc uppbornar
Ættir manna:
Huat er 18) SKIÖLDÚNGA?
Huat er SKILFÍNGA?
(þ) Huat er 19) AVÞLÍNGA?
Huat er 20) YLFÍNGA?

X.

Ergo da priscas
Familias numeratas,
Atque editas
Stirpes hominum.
Quid est 18) SKIÖLDUNGORUM?
Quid est SKILFÍNGORUM?
Quid est 19) ÖDLINGORUM?
Quid est 20) YLFINGORUM?

y) nio, *novem.* S. z) *Ei.* L. S. G. Erl. Anon. conf. supra IV. 3.

(þ) Hac Stropha exclusa Versum mutilant Omnes, praeter L. S. cum tamen infra agnoscant *Avþlínga*, xv. 3.

18) *Skiöldungorum* stemmata duo esse constat: Unum Danorum regum a *Skiöldo Odini* filio; alterum dynastarum quorundam *Norvegiae*, a *Skiöldo Skelferi* filio, *Halfdani Grandaevi* nepote, quod alio nomine vocatur *Skilfinga ætt*, quae mox in Stroph. seq. subjicitur. confer *Origines Reg. Norvegorum*, ad Calcem *Olafs-sagae* pag. 331. Edit. Skalholt. qui Libellus nonnihil facit ad illustrandum genealogias hujus Carminis. De *Skiöldungis* Danis quaestionem hic esse non est probabile, cum horum in ipso recensu stemmatum nulla fiat mentio; sed nihilo minus mirum est, de una familia, tanquam diversa, duplicem proponi quaestionem.

19) Haec stirps nomen fortita est ab *Odio Halfdani Grandaevi* filio: hic et frater *Budlius* Saxoniam et *Galliam* armis sibi subjecisse, atque ibi imperasse, traduntur in *Originibus* ante citatis.

20) Unde hoc Stemma nomen traxerit, nihil mihi constat; an ab *Ulfo* quodum (forte proavo *Ottaris*) quod Etymologia suadere videtur, an ab *Alfo* sive *Finnalfo*, *Nori* Norvegiae eponymi nepote, et uno majorum Ottaris nostri, an denique ab *Olio Dagi* filio, *Halfdani Grandaevi* nepote, quae Stirps alias *Döglingorum* nomine cluet. Exemplar *Eddae Snorrii*, mediocris notae, quo utor beneficio possessoris *G. Vidalini*, inter filios *Halfdani Grandaevi* loco *Skelferi* ponit *Yngvium*, *Ynglingorum* generis auctorem; unde suspicari quis posset, *Ynglinga* in Textu nostro esse reponendum, cui conjecturae etiam favet Varietas Lectionis xv. 4. Apud *Snorrium* in

Huat er 21) Havld-borit?
Huat er Hers-borit?
Meſt manna val
Und midgarþi.

Quid eſt 21) *Nobilibus privatis ortum?*
Quid eſt Baronibus (Satrapis) ortum?
Hominum genus lectiſſimum
Sub medioxumo aggere (ſub luna).

XI.

Þú ert α) OTTARR
Borinn INNSTEINI,
En 22) INNSTEINN var
ÁLF enom GAMLA,
ALFUR var ULFI,
ULFR SÆ-FARA,
Enn SÆ-FARI
a) SVAN enom RAUÞA.

XI.

Tu es OTTARR
Natus INNSTEINE,
At 22) INNSTEINN *erat (natus)*
ALFO GRANDAEVO,
ALFUS *erat* ULFO,
ULFUS SÆ-FARIO (Navita),
At SÆ-FARIUS
SVANO RÚFO.

XII.

23) Móþor átti faþir *b*) þinn

XII.

23) *Matrem (tuam in matrimonio) habuit pater tuus*

c) Meni-

α) *Ottar*, Omnes. corrupte in Nominativo.

a) Sívar. *Anon.* male. *b*) Þ*inn*, exclud. *Sveinſon.*

in Vita regis *Ingialldi Scelerati*, mentio fit *Hiörvardi* regis cognomento *Ylfingi*, item *Ylfingorum*, incertum an ſociorum ejus, an gentilium; quod tamen an huc aliqua ratione ſpectet, non vacat diſquirere.

21) De *Höldis* et *Herſeris* videri poteſt *Edda Snorrii* in *Regum vocabulis.* Mirum autem eſt quod *Jarli* hic omittuntur, quodque *Höldi* ante *Herſeros* ponuntur; unde ſuſpicio mihi orta eſt, *Jarlborit*, ſive melius ad rhythmum *Earl-borit* hic legendum eſſe; certe poëſis ipſa non plane reſpuit.

22) *Eyſteinem* et *Ingimundum Alfi* filios memorant *Origines regum* allegatae.

23) Verba ambigua, nam neſcias, utrum intelligatur mater *Innſteinis*, an *Ottaris*; prius ſimpliciter ex verbis ſequitur, poſterius requirunt contextus et circumſtantiae, neque ego hoc praeferre dubitavi, ut innuatur hac et ſequenti Stropha *Ottarem* ex juſtis, et per legitimam emtionem contractis, nuptiis eſſe prognatum.

c) Meniom 24) gavfga,
*) Hyggec at hon heti
d) Hle-dís gydia
Fróþi var faþir þeirrar
En e) Fríant móþir:
Avll þótti ætt sú
Meþ yfirmönnom.

24) *Monilibus decoram (dotatam),*
Ea, credo, appellabatur
Hle-disa *Dea (Anti-stita);*
Frodius *erat pater ejus,*
At Friantis *mater:*
Omnis habita est ea stirps
Inter principes.

XIII.

f) Áli 25) var áþr
Avflgaztr manna
Hálfdán fyrri
Hæztr skiölldúnga:

XIII.

25) Aulus *erat olim*
Robustissimus virum;
Halfdanus *prius*
Supremus (maximus) regum:

c) Menio *Sveinson.* i. e. *Minio*, forte hic pro *rubro genarum colore*, qui diu in laude fuit habitus. Alioquin *Media* est *ornamentum* quoddam *capitis muliebre*, in *Edda Snorrii* sub finem.

*) *Hug.* S. *Hugg*, potest procedere. Deinde *At* male abest indidem.

d) *Hledys*, corrupte per y Quidam in E. *Hleþis* E. Erl. quod non potest esse proprium Nomen mulieris, sed *Hleþis-gydia* conjunctum posset cognomen esse, quasi *Fimbriata* vel *Spinthriata nympha.*

e) Ita solus *Flat. Feraut*, *Ferant* Reliqui. quorum neutrum sapit Septentrionem.

f) *Aali.* E. Erl. G. sed Vocalium gravium duplicationem ignorarunt Membranae veteres; ea introducta est cum corruptione linguae nostrae. || *Auþr*, pro *áþr*, sine Str. E. i. e. *Opulentus*, ut *Sveinn Fissobarbus* vocatus est *Sveinn hinn Auþi* à *Thordo Kolbeini* apud *Snorrium.*

---

24) *Meniom*, a Nominativo singulari *Men*, vel proprie modo intelligimus de *monilibus*, vel Synecdochice de *Auro*, quomodo alias *Baugar* pro *Auro* ponuntur; hac posteriori notione speciatim intelligendam arbitror *Dotem maritam*, sive *Munus sponsalitium uxori a marito datum* sine quo nuptiae antiquitus non censebantur esse legitimae. Priori autem notione *Monilia* extendi possent ad omnia muliebria ornamenta, et ita muliebriter sane mulier ab ornatu commendaretur.

25) *Saxo* Lib. VII. pag. 140 sequ. et Lib. VIII. 145. 147. multa narrat de *Olone Vegeto* (qui nobis foret *Ali hinn frækni*). quem inter alia tradit

g) Fræg voro 26) fólk-víg
Þau *h*) er framir gerþv:
i) Hvarfla þóttv hans 27) verk
Meþ himin-ſkautom.

Celebria erant 26) juſta praelia
Quae praeclari (iſti heroes) geſſerunt:
Volitare viſa ſunt ejus 27) acta
Per coeli cardines.

XIV.

k) Eſldiz 28) han viþ EÝMUND
Æztan manna,
En *l*) vá SIGTRYGG

XIV.

28) *Viribus auctus eſt per* EYMUNDUM
Summum virorum,
At occidit SIGTRYGGUM

Meþ

g) *Freg.* G. idem, et ad originem quidem proprius. *h*) *es*, vetuſte. *Erl.*

i) *hvarla.* S. vulgatam elocutionem ſequutus.

k) *Öſldiz*, pejori ſcriptione. *Flat.* Deinde, *Eimund* ſcribit S. *Eyvindus* autem appellatur in *Originibus.*

l) *hán*, pro *vá. Flat.* quo ſententia fit mutila; credo, voluit ſcribere, *han vá.*

LXX *reges maritimos nauticarum virium certamine conſumſiſſe*, item *cum* Ringo *pugnaviſſe adverſus Haraldum* Hilditannum *in* Bravicenſi *praelio. Torfæus* autem probabiliter ſtatuit hunc *Olonem Saxonis* ex tribus hominibus eſſe conflatum; nempe *Olio Vegeto* Daniae rege *Auni Sueciae* regis ſynchrono et hoſte, de quo *Snorrius* in *Ynglinga-ſaga*, et *Torfæus* in *Serie Dynaſt* pag. 231 deinde ex *Olavo Tre-telgia* (Lignatio) *Ingialdi Scelerati* (*Aſtuti*, Torf.) filio; et denique ex *Olavo Anglo*, *Jutiae* dynaſta, *Sigurdi Ringi* et *Ragnaris Lodbrokis* tributario. Vid. *Seriem Dynaſtarum* pag. 316. 324. Sögobrot vm *Bra-valla-bardaga* ſ. *Fragmentum Hiſtoriae Skiöldungorum* memorat *Aulum* (Ala) quendam cognomento *Vegetum*, inter primarios ſocios *Sigurdi Ringi* in *Bravallenſi* praelio, ſi recte memini, gente Norvegum. *Snorrius* etiam mentionem facit *Auli* regis *Uplandi*, qui hoſtis erat *Adilſo Upſalienſi*, atque ab eo in acie eſt caeſus. Nunc ipſe Lector videat, numquis et quinam horum omnium ſit *Aulus* noſtri *Poëtae.*

26) I. e. quae acie ordinata fiebant, atque diverſa erant a pugnis tumultuariis ſ. velitationibus, ac congreſſionibus levioribus. Talia vocantur *Folkorroſtor* a *Sighvato* poëta apud *Snorrium* in *Vita Olai* Sancti cap. CCLXX. *Vig* eſt praelii Synonymum in *Eddae* Nomenclaturis. Conferri ſane meretur *Gloſſarium Vocum Codicis Johannaei antiquarum*, quod ex *P. Vidaliniano* contractum edere coepit popularis meus homo doctus *Th. S. Liliendal*, in *Scriptis Societat. Litar. Island.* Tom. II. pag. 138. ubi tamen ego optarem aliquam auctoritatem e priſcis monumentis fuiſſe adductam, ad id, quod ibi ſtatuitur de numero et diſpoſitione militum atque ordinum in *Fólk* ſ. *Fólkorruſta*, probandum; nam fateor eam obſervationem novam mihi et inauditam eſſe.

27) *Halfdani* ſcilicet; qui *Hringarikiae* in *Norvegia* rex fuit. Nihil autem ex ejus rebus geſtis ad noſtram notitiam pervenit, praeterquam quod arma late per *Orientem* circumtulerit, atque ibi *Sigtryggum* quendam regem in certamine ſingulari occiderit. Vide *Origines* Reg. pag. 333. *Torfaei Seriem* pag. 249. ſeq.

28) I. e. potentior factus adfinitate cum *Eymundo* contracta. Poteſt et verbo *Elfdiz roboratus eſt*,

adludi

Meþ ſvaulom eggiom:
Eiga geck *m*) han *n*) Álmveig
Æzta kuinnv:
Óło þau oc átto
o) Átián ſono:

Frigidis (ferri) aciebus:
Duxit uxorem Almveigam
Primariam feminam:
Genuerunt illi et ſuſtulerunt
Decem et octo filios:

XV.

Þaþan *p*) ero Skioldúngar,
Þaþan Skilfíngar,
Þaþan Auþlíngar,
Þaþan *q*) Ynglíngar 29);
Þaþan Havldborit
Þaþan Hersborit
Meſt *r*) manna val
Und mid-garþi.

XV.

Inde (*orti*) *ſunt* Skiöldungi,
Inde Scilvingi,
Inde Ödlingi
Inde Ynglingi 29);
Inde Nobilium (Patriciorum) progenies,
Inde Satraparum progenies:
Flos hominum lectiſſimus
Sub vallo intermedio:

m) *han*, intuli ex conjectura, in rhytmi et orationis gratiam.

n) Almveig. *Sveinſon. Alfveig*, et *Ælveig*, appellatur credo in diverſis *Eddae Snorrianae* Exemplaribus; *Alfní*, in *Originibus*.

o) Atián. *Flat.* non male, licet inſolenter *p*) *ro*, idem. S. L. inſuavius.

q) Ita *Torfæus* legit hoc loco, atque omnes Libri, praeter L. S. qui retinent *Ylfingar*.

r) *manna-val*, una voce. E.

---

adludi ad id, quod liberi ſunt vis et robur parentum, et *Numerus liberorum firmius eſt imperii munimentum, quam legiones aut claſſes*, ex *Titi Caeſaris* apud *Tacitum* ſententia Hiſt. IV. 52. Suſtulit autem *Halfdanus* ex filia *Eymundi* natos numero XVIII.

29) Quod hic de *Skioldungorum* et *Ynglingorum* proſapiis dicitur, eas ab *Halfdano Grandaevo* dimanaſſe, de poſterioribus *Skioldungis* et *Ynglingis* accipiendum omnino eſt. Halfdanus enim, vetuſtiſſimis *Ynglingis* et *Skiöldungis* tempore junior eſt, et ab illis deſcendiſſe videtur. Cum autem omnes *Halfdani* filii, inter quos fuere *Skiöldus* (imo *Skelfer*, conf. not. 18.) et *Yngvius*, prae omnibus ſui temporis regibus glorioſi fuiſſent, antiqui illi honoris tituli illis de novo et Κατ' ἐξοχὴν inditi fuiſſe videntur, eorumque nominibus poſteritas cenſeri deinceps voluiſſe. *Torfæus.*

Allt er þat ætt þín,
ÓTTARR 30) heimſki!

XVI.

Var HILLDI-GVNN
Hennar móþir,
*) SVÖFO borin
Ok ſækonungi:
Allt er þat ætt þín
ÓTTARR heimſki.
31) Varþi at viti *s*) ſva.
Villtu *t*) þvlv lengri?

XVII.

DAGR átti ÞÓRO 32)
DRENGIA-MÓÞOR:
Óloz í ætt þar,
Æztir kappar:

Omne id genus eſt tuum,
OTTARR 30) *ſtulte!*

XVI.

Erat HILLDI-GVNNA
Illius (Almveigae) *mater,*
SVAVA *genita*
Et maritimo (*quodam*) *rege:*
Omne id genus eſt tuum,
OTTARR *ſtulte!*
31) *Curet, ut ſciat ſic* (*haec*).
Vis ſermonem (*ſeriem*) *longiorem?*

XVII.

DAGUS *uxorem habuit* THORAM 32),
Fortium virorum matrem:
Innati ſunt ea ſtirpe
Excellentes athletae:

u) FRÓÞ-

*) *Svofv* barn oc ſækonvngs, *Svavae proles et — regis.* Flat.

s) *ſva*, exclud. *Erl. G.*

t) Enn lengra, *ulterius porro progredi*, Omnes, praeter. L. S.

30) Poteſt fieri, ut hoc epithetum, toties in ſequentibus repetitum, nihil in ſe habeat convicii, ſed fuerit cognomentum *Ottaris*, quemadmodum duo Viri nobiles, ex primis terrae noſtrae Inſeſſoribus, dicti ſunt *Rafn hinn Heimſki* et *Ketill hinn Fiſlſki* (*fatuus*). Crediderim autem talibus cognomentis originem dediſſe vel ſimulatam ſtultitiam, quemadmodum *J. Bruti* apud *Livium*, et *Hreidaris* in *Hryggiar-ſtycki*, vel tardam ingenii in pueris exſertionem. Sin compellationem in ſe heic habet injurioſam, taxat in *Ottare* ignorantiam proprii ſtemmatis, quod tam amplum erat et illuſtre.

31) I. e. Diſcipulus noſter (*Ottar*) ad haec attendat animum, et haec ediſcat. Poteſt et τὸ *Varþi* accipi imperſonaliter, *curae ſit*, *curetur*, *ut* etc.

32) *Dagus Halfdani* et *Almveigae* filius, ex *Thora* ſuſcepit novem filios, quorum quatuor nominantur in *Originibus*. Incertum eſt, an filii *Dagi* in ſequentibus enumerentur, an ejus poſterorum celeberrimi, quod ego pronior ſum credere.

u) FRÓÞ-MARR x) OC GYRÞR,
Oc FREKAR báþir,
y) AUNNR OC z) JOSUR-MÁR,
ÁLFR enn GAMLI.
(þ) Varþar at viti ſua.
Villtu enn lengra 33)?

FRODMAR (prudens heros) *et* GYRDUS,
Et FREKII (Lupi) *ambo*,
ÖNNUS *et* JOSVR-MAR (Turbulentus heros),
ALFUS GRANDÆVUS.
Intereſt ut ita ſciat.
Vis adhuc ulterius 33)?

XVIII.

KETILL het vinr þeirra,
æ) KLYPS a) arfþegi:
Var han 34) móþvr-ſaþir
Móþvr þinnar;
b) Þá var 35) FRÓÞI,

CATULLUS *dicebatur eorum amicus*,
KLYPI *heres* (*gnatus*),
Is erat 34) *avus maternus*
Matris tuae:
Tum erat 35) FRODIUS,

Fyrr

u) Ita ſolus. S. Alii, *Fràþmar.* x) oc, neſcit *Flat.* Deinde, *Gyrþir* legunt, L. S.

y) Aunr. G. Forte *Amr* legendum, ſic enim vocabatur unus *Dagi* filiorum. Alterum nomen inauditum eſt.

z) *Joſvr mar*, diviſim. G. *Erl.* Joſvr mar. *Sveinſon.* et forte recta Lectio Strophae foret: *Amr*, *Jöfr*, *Márr*. *Jöfr* invenitur inter *Dagi* filios.

(þ) Sic nunc Omnes Libri, praeter S. qui praefert, *Var*, ſenſu caſſum.

æ) Klyfs. *Sveinſon.* eadem puto notione.

a) Arm-þegi. E. *ulnarum compos*, i. e. in ejus ulnas ſuſceptus, quod educationis praebendae erat ſignum, conf. *Landn. b.* pag. 343.

b) Ita ſolus *Anon.* diſtinctius Ceteris omnibus, qui praeferunt, þar *ibi.* Stropha ſeq. *Karli*, pro *Kári*, ſubſtituit E.

33) Scilicet, in evolvendis ſtemmatibus pergi, aut pergere. Non enim celabo, duas haſce Strophas ſemper tribui poſſe illi mulierum, quae auſcultat, tanquam adſentienti et ad ulterius in ſerie progrediendum alteram hortanti.

34) Ergo, pater *Friantidis* ſupra memoratae. XII. 6.

35) Hic videtur fuiſſe pater *Klypi*, filius *Kauri* ſequentis, atque adeo ordine prior numerandus, in recenſu lineae adſcendentis.

Fyrr enn KÁRI;
Hinn eldri var
ÁLFR vm *c*) getinn.

Prius quam KAURIUS (Curius);
Antiquior (*autem*) *erat*
ALFUS *quidem natu.*

XIX.

36) NANNA var *d*) næſt þar
NAVCKVA dóttir;
Var mavgr hennar
Mágr þíns *e*) favþvr;
f) Fyrnd er ſú mægþ.
Fram 37) tel ec lengra.

38) Kunna ec báþa
BRODD OC HAVRFI;
Allt er þat ætt þin,
ÓTTARR heimſki!

XIX.

36) NANNA *proxima erat heic*
NÖCKVII *gnata*;
Erat natus illius
Adfinis tui patris:
Obſolevit (*autem*) *ea adfinitas.*
37) *Ulterius numerando progredior* (*regredior*).

38) *Novi ambos*
BRODDUM *et* HÖRVIUM.
Omne id genus eſt tuum,
ÓTTARR *ſtulte!*

XX.

g) ISÓLFR OC ÁS-ÓLFR
AVLMÓÞS ſynir
OC SKÚRHILLDAR

XX.

ISOLVUS *et* ASOLVUS
ÖLMODI (Bibuli) *gnati*
Et SKURHILLDAE

39) SKEK-

c) borinn. S. *d*) neſt. *G. Erl.* *e*) Ita ſolus *Flat.* Fauþurs. *Reliqui.*
f) *firnd*, remota. S. g) Hic Verſus exulat ab *Erl. G.*

36) Credo, *Nannam* hanc fuiſſe matrem *Alfi*, proxime ante memorati, *Alfum* vero duxiſſe uxorem ex paterna ſtirpe *Ottaris*, atque adeo in *Alfi* liberis utramque ſtemmatis Ottariani lineam conveniſſe. An vero per *Alfum* iſtum intelligatur *Finnalfus priſcus*, maritus *Svanhildae Auri-pennae*, *Dagi* et *Solis* filiae, pater autem *Svani rufi*, tritavi *Ottaris*; de eo quidem jure dubito, cum *Finnalfi* mater *Bergdiſa* vocetur in *Originibus*.

37) I. e. Hiſce etiam antiquiores commemorabo; ſcilicet *Broddum* et *Hörvium*, et ſine dubio etiam eos, qui enumerabuntur duobus proximis Verſibus.

38) Incertum an re vera, an fama tantum; conf. XXII. 3. 4.

39) Skekkils dóttr.
Skalltv til telia
Skatna *h*) margra 40).
Allt er þat *etc.*

39) Skekkilli *filiae:*
Genus tibi referendum est
Ad 40) *proceres multos:*
Omne id etc.

XXI.

Gunnarr Bálkr,
Grímr *i*) Arþ-skavi
41) Járn-skiölldr Þórir,
Ulfr Gínandi,
k) Bui 42) oc Brami,
Barri oc *l*) Reifnir,
Tindr oc *m*) Tirfingr,
Tveir *n*) Haddíngiar:
Allt er þat ætt þín *etc.*

XXI.

Gunnarr Vallus,
Grimus Aratri laevigator,
41) Ferreus clypeus Thorer,
Ulfus Hians:
42) Bujus *et* Bramius,
Barrus *et* Reifner,
Tindus *et* Tirfingus,
Duo Haddingi:
Omne id genus est tuum etc.

XXII.

o) Áni *p*) oc Ómi
q) Óro bornir

XXII.

Labori et turbis
Erant procreati

T t Arn-

h) Sic *Flat.* Marga, *multos accensere potes.* Reliqui, minus signate.
i) Orþ-skavi, *Verba poliens*, *sermone elegans.* Sveinson. *k*) *Bvr.* E. *l*) Reitnir. L. S.
m) *Tirfíngar*, *Tyrfíngar*, in plurali. *Erl.* G.
n) Haddíngar. *Id. Ok* principio Strophae infert *Flat.*
o) Hic Versus non exstat in S. improbe quidem, cum antecedentem illustret. || Ami. L. Am. G. *p*) Copulam intuli è *Suec.* Pro sequenti *Omi* G. habet *Onn.* Anon. *Örni.*
q) *Voro*, Libri omnes. vix tolerante harmonia poetica.

39) *Skekkill* erat Rex marinus filius *Lofdii*, *Halfdani Grandaevi* filii; *Lofdius* erat *Reidgothiae* (*Jotiae*) rex, atque eam regionem armis occupaverat, *Origg.* pag. 333. An vero de isto *Skekkillo* hic sermo sit, meritò ambigitur, cum, ex oraculi promisso, nullam feminam extitisse in progenie *Halfdani* priusquam post ccc. annos, doceant *Origines* pag. 334. coll. 332.

40) Eos scilicet, qui commemorantur Versu sequenti.

41) *Thorer Jarnskiölldus* celebris est ex Vita *Hrolfi Götreksoni;* qui an hic intelligi possit dispiciendum est.

42) Hoc Hemistichio enumerantur octo ex *Arngrimi* Filiis; conf. *Hervarar-sagam* cap. 3.

ARNGRÍMS ſynir
Oc *r*) EYFVRV:
s) Braúkvn 43) berſerkia,
t) Böls margs-konar,
Um lavnd oc vm lavg
Sem logi færi:
Allt er þat *etc.*

ARNGRIMI *filii*
Atque EYFVRAE;
43) *Tumultuatio Berſerkorum*
Calamitatis multigenae
Per terras et per mare,
Tanquam flamma graſſaretur;
Omne id etc.

XXIII.

Kvnna ec báþa
BRODD OC HAVRFI,
Voro þeir í hirþ
44) HRÓLFS ens gamla.

XXIII.

Noram ambos
BRODDUM *et* HÖRVIUM,
Erant illi in aula
44) HROLFI (*Rudolphi*) priſci.

45) Al-

r) *Eyfvra*, in nominativo, vitioſe. *Sveinſon.* Sí-ſvrv *Anon.* neque notioni nominis repugnanter, neque poëſi.

s) Ita *Flat.* et *Erl.* Braukim, Brankim. *E. G. L.* in nullum ſenſum ex altero detorta. Brankini, Bran kini *Anon. Sveinſon.* depravate etiam; unde tamen levi correctione formari poteſt, vel: Brann-kyni *flammeum* (ɔ: fervidum) *genus;* nam *kyni* pro *kyn* aequo jure dici arbitror, ac *fari* et *þíngi* pro *far* et *þíng:* vel Brann kyni (aut kynd) — böl *etc.* id eſt, *exarſit* eorum *operâ malum multimodum.*

t) *Bavl*, in Nominativo. L. et ſic ipſi Berſerki *malum* vel *mala* vocarentur.

---

43) I. e. *Tumultuantes (bacchantes) Berſerki multas creabant calamitates.* Verbum ſubſtantivum *var* vel *er* omiſſum eſt, ut in *Vigaglums ſ. Sá ec glögt hvat tídt var;* Barn at aldri, *en vegit ſlika hetiu*, ɔ: *Perſpiciebam probe quid ageretur;* Puer aetate (es), *at occidiſti talem athletam.* Et prolata videntur iſta cum adfectu admirationis, et quaſi per exclamationem. Ad genitivum *böls* ſubauditur *orkandi*, quo ſpectat mea verſio; vel ſtatuenda Antiptoſis Genitivi, pro Ablativo, *meþ bölvi* ɔ: *calamitate juncta, calamitatis plena;* nam tales Ablativi ſaepe ſerviunt periphraſi adiectivorum.

44) Credibile eſt, *Hrolfum* regem de *Bergo* vel *Biarga* hic intelligi, cujus mentio fit in *Olafs ſaga Tr. ſ.* pag. 216. Tom. 1. et in Landn. b. pag. 297. Cum autem *Hrolfus* iſte multis ſeculis ante hoc tempus vixerit, non poteſt mulier ejus aulicos noviſſe aliter, quam de fama; niſi aut aperte mentiatur, aut larva ejus tantum ſit, quae omnia haec narrat, ipſa autem olim vixerit *Hrolfo* coaeva.

45) Allir *) bornir
Frá *u*) Jórmvnreki 46)
Sigvrþar mági,
Hlýþ þú fögo minni,
x) Fólkvm grims
y) Þefs er Fafni vá.

XXIV.

z) Seá var vífi
Fra *æ*) Vavlsvngi 47)

45) *Omnes oriundi*
Ab 46) Jormunreko (Ermanarico)
Sigurdi *genero*,
Attende meae narrationi,
Cohortibus faevi,
Ejus, *qui* Fafnerem *interemit:*

XXIV.

Is erat rex
Ortus à 47) Vavlsungo,

*) Hac voce exclufa, fequentem *Frá* huc transfert *Erl.* neque id male.

u) *Jórmundi*, corrupte. *Sveinfon.*

x) Hic novum Verfum ordiuntur Omnes praeter L. et S. Fólkvm. *Flat. Anon. Erl. G.* Folkvini. E. *Sveinfon.* L. S. i. e. *amico populi*, aut *praelii*, quo *Jórmunrekus* intelligeretur, et magna exifteret Synchyfis. Deinde *Grams*, pro *Grims*, Omnes praeter *Flat.* quod in iis, qui *Fólkvini* habent, vertendum eft, *bellatoris* vel *principis*. *Grams* tamen exclud. *Sveinfon.*

y) *Þeff*, ad praecedentem Stropham referunt *E. L. S. Sveinfon.*

z) Hunc Verfum cum praecedenti continuant *Flat* L. S. *Sá — vífir*, vulgatius. Omnes praeter S. *Vífis* tamen eft in *Erl.* putidiffimum fcilicet commentum indocti Librarii, fed archaizants per f in fine pro *r*.

æ) Volfúngi. S. *Flat.*

---

45) Haec non poffunt de *Broddo* et *Hörvio* accipi, cum illi fine dubio multo antiquiores fint *Sigurdo*, et genero ejus; et praeterea *Allir*, de duobus, non procedit. Quamobrem ego contra omnes Libros maxima diftinctione claufi Stropham praecedentem. Haec autem Stropha per magnum Hyperbaton connectitur cum XXIV. 7. hoc modo: *Omnes* Jormunreki *pofteri*, — *Omnis*, *inquam*, *ifta familia ad tuum genus pertinet.*

46) *Jormunrekum* inprolem obiiffe ftatuit *Torfæus*, ex fide ut putat Scriptorum noftratium, quod non poteft cum hoc loco conciliari, nifi *improlem* refpectu prolis virilis intelligamus: *Sonarlaufs*, *filio orbus*, vocatur ille quidem in *Edda Snorrii*, poftquam filium fufpendio necaffet, non autem ideo *barnlaufs liberis orbus*; imo funt Libri *Eddae*, qui *Siónlaufs vifu orbus*, ibi legant, Fab. 67. Anachronifmum autem, cujus fufpecta fit Noftratium de *Jormunreki* et *Sigurdi* adfinitate relatio, cum *Jornande* in *Rebus Geticis* collata, hujus loci aut inftituti mei non eft examinare; legatur *Torfæus* in *Serie* pagg. 335. — 36. — 41 et feqq.

47) Hic avus paternus Sigurdi erat.

a) Oc Heör-dís 48)	*Et* Hiördisa 48)
b) Frá *c*) Hravþúngi.	*Ab* Hrödungo.
Enn Eýlimi 49)	*At* Eylimius 49)
Frá *d*) Avþlíngom.	*Ab* Ödlingis.
Allt er þat ætt þín, *etc.*	*Omne id genus eſt tuum*, etc.

XXV.	XXV.
Gunnarr oc Havgni	Gunnarr *et* Högnius
Giúka arfar,	Giukio *ſati*,
Oc iþ ſama Guþrún	*Atque item* Gudruna
Syſtir þeirra:	*Germana eorum.*
e) Ecki var Guttormr 50)	*Non erat* 50) Guttormus
Giúka ættar,	Giukiani *ſanguinis*;
Þó var han bróþir	*Tamen erat frater*
Beggia þeirra:	*Amborum illorum:*
Allt er þat *etc.*	Omne *id tuum eſt* etc.

XXVI.

a) Enn *ſed.* S. *b*) *Var*, pro *frá*, inepte. S.

c) *Hrauþíngi.* Quidam in E.

d) Oþi gvm. *Sveinſon.* inſolenter, quanquam non ſine ratione, ab *Ödio* ſtemmatis auctore.

e) Ita ſolus *Flat.* Einn, *unus* inter alios. E. G. Erl. Enn, *porro.* Sveinſon. S. quando ſequens *þó* vertendum foret per, *et quidem*, vel *atque adeo*, et 7. ac 8. Strophae illuſtrationem darent duarum praecedentium, ſine Tautologiae culpa.

---

48) Stemma paternum *Hiordiſae* matris *Sigurdi*, ab *Halfdano Grandaevo* ductum, habetur in *Originibus* pag. 333. in quo nullus tamen apparet *Hrödungus:* An vero hic noſter idem ſit cum *Hrödungo* in *Introductione* ad *Grimnis-mál*, nihil poteſt definiri.

49) *Eylimius Hiördiſae* pater ad *Lofdungorum* ſtirpem refertur in *Originibus.*

50) Nempe erat privignus *Giukii* ex *Grimhillda*, quomodo vice verſa *Gunnarr* et *Hognius* videntur fuiſſe privigni *Grimhilldae* ex *Giukio:* nam non procedit ſtatuere, quod *Guttormus* fuerit frater uterinus *Gunnaris* et *Högnii*, propterea quod illum vocant *Fratrem natu minorem*, in *Sigvrþar Quida:* Jam ſi eorum *frater minor* fuit aut genitorem habuit *Giukium*, aut non; ſi habuit, non fuit privignus *Giukii*, quod eſt contra *Eddam Snorrianam Codic. Vidalini* Fab. 65. Si non habuit, fuit ex adulterio procreatus, quando in domo *Giukii* educatum fuiſſe eum non eſt credibile.

XXVI.

51) HARALLDR HILDI-TAVNN
Borinn HRÆREKI
SLAUNGVAN-BAVGA,
Sonr var han *f*) Auþar,
g) Aúþvr Diúpauþga
52) JVARS dóttir,
Enn 53) RAÞBARÞR var
RANDVERS faþir:
Þeir voro *h*) gvmar
Goþom *i*) ſignaþir 54):
Allt er þat *etc.*

XXVI.

51) HARALDUS DENTE ARMATUS
Procreatus HRÆREKO (*Roderico*)
JACULATORE ANNULORUM,
Gnatus erat ille ÖDAE;
Öda Praedives (Magnanima)
52) JVARIS *filia*,
At 53) RADBARDVS (*Robertus*) *erat*
RANDVERIS *pater*:
Illi erant heroes
Diis 54) *conſecrati.*
Omne id tuum eſt etc.

f) Auþlar. *Anon.* eadem notione, a Nominativo *Auþvl.*

g) *Auþar* conjic. Perilluſtr. *Erici*, et eodem quidem inclinant G. et *Erl.* qui habent *Diupauþgv* et *dóttur* Str. ſequ. una cum E. in genitivo. Sed *Auþur* in Nominativo conſiſtere poteſt, nam ſuſtentatur a verbo *Var* Str. 7. *Diúpaudgi*, in maſculino, vitioſe. E.

h) *Guma*, in Dativo ſingul. *Anon.* inepte quidem, niſi *góþvm* legamus poſt, ut ſit: *Conſervatori bono*, ɔ: Odino.

i) Signdir. *E. Sveinſon.* Altera lectio ſe tuetur ex *Snorrio*, cap. de Sacrificiis in Vita *Haconis Boni.*

---

51) Puero ſtatim aut potius infanti inditum fuiſſe hoc cognomentum diſcimus ex *Skioldunga-Sogvbroti*, ubi haec ratio adfertur: þat mark var à honom: Tennvr í avndverþv havfdi voro miklar (*miklir*, corrupte, *Edit. Suec.*), oc gullz litr á, i. e. *Haec nota inſignis (genitiva) in eo erat: dentes in adverſo capite* (primores) *erant magni, et inerat* (iis) *aureus color.* Cognomentum adulto contigiſſe tradit *Saxo*, et aliam adfert rationem. Poteſt etiam *Heros dentatus* verti; item *Dente-coruſcus*, ex diverſo Etymo in priore parte vocis.

52) De *Jvare Vidfadmio* ɔ: *Amplo ſinu* (vel brachiorum ambitu) *praedito*, potente provinciarum expugnatore, ſed homine cetera malo, videndum eſt *Sögo-brot* allegatum et *Torfæus* in Serie pag. 307. ſeqq. qui eum nominat *Danicae monarchiae reſtauratorem.* Adde *Snorrium* in *Yngl. S.* cap. 45.

53) Is erat rex *Ruſſiae*, et maritus Ö*dae* poſterior.

54) I. e. Diis in peculium dicati: quomodo de *Brando* regis *Römi* filio, qui *Godbrandus* inde appellatus eſt, tradunt *Origines*, item de *Thorſteino Thorſka-bíto*, Eyrbyggia, de *Ey-vindo Kinn-rifa*, Oláfs-ſaga. Non vero tantum de *Randvere* et *Radbardo*, verum etiam praecipue de *Haraldo* et *Ivare* ſermonem hic eſſe crediderim.

XXVII.

Vóro ellífv
Æfir taldir,
BALLDR er hne
k) Viþ bana *l*) þúfv:
55) Þefs *m*) lez *n*) VALI
Verþr at hefna;
Sínf *o*) of bróþvr
Sló han *p*) hand-bana.
Allt er þat *etc.*

XXVII.

Erant undecim
Afi numerati,
BALLDERUS *ut incubuerat*
Funefto tuberi:
55) *Eum (id), fe oftendit* VALIUS
Dignum, qui vindicaret;
Sui quidem fratris
Occidit percufforem.
Omne id tuum etc.

XXVIII.

Var BALLDRS faþir
BVRS arfþegi.
FREYRR átti GERÞI,
Hon var *q*) GYMIS dóttir,
Jötna ættar

XXVIII.

Fuit BALLDERI *genitor*
BVRII *filius:*
FREYERUS *duxit* GERDAM,
Ea GYMERI *erat filia,*
Giganteae ftirpis,

Oc

k) Ita eleganter *Flat.* At. *G. S. Erl. A.* Reliqui.

l) *Túfu.* Suec. inaudite, licet ad Etymon proxime.

m) *lefs*, et *lefs.* Erl. G. Quidam in E. et ipfe E. corrupte, et nullo fenfu.

n) *Veli.* Quidam in E. quod *Deceptorem* notat.

o) Voculam hanc expletivam de meo intuli, ut poëfin laborantem juvarem: Deinde, *Bróþurs* habent Omnes praeter *Flat.* ut fupra *Favþurs*, perperam. *Sló han*, ex fequenti Stropha huc transfert E.

p) Ita folus *Flat.* Reliqui *Havfvþ-bana*, quod vel de *nece ipfa*, vel *de caufa illius et occafione* fcio adhiberi, ut in *Laxdæla Magna: at vinna fer* havfvt-bana, *facto fibi quaerere* vel *lucrari* necem. et in *Hólmveria-faga* de Annulo brachiali: *Han fkal verþa* at havfvtbana þer etc. Is necis *exiftet* caufa *tibi* etc.

q) Geymis *Flat* etiam recte. *Gímis.* S. fufpecte.

55) Indignus videri potuit, utpote puer unam noctem natus, qui tanti numinis ultionem fibi fumeret, fed dignum oftendit, ultionem praeftando.

Oc r) AVR-BÓÞO.
Þó var ÞIASSI
Þeirra frændi
*) Skrautgiarn jötvnn,
Hans var SKAÞI dottir.

Atque ÖR-BODAE (Largiter invitantis):
Etiam erat THIASSIUS
Illorum cognatus,
Magnificentiae deditus gigas;
Ejus erat SCHADE *filia.*

XXIX.

Mart fegiom þer,
s) *Oc mvnom fleira.*
Vöromz 56) *at viti sva.*

Villtu enn lengra?

XXIX.

Multa memoramus tibi
Et meminimus plura.
56) Caveamus ne (alter) fciat ita (tantum):

Vis porro longius?

XXX.

HAKI var t) HVEDNV
u) Hóti 57) beztr fona:

XXX.

HAKIVS *erat* HUEDNAE
Aliquanto 57) *optimus filiorum*

Enn

r) *Avrboþa.* Quidam in E. a Nominativo *Avrboþi*, quemadmodum *Angr-boþi* mulieris nomen, in quibusdam *Eddae Snorr.* exemplaribus, et *Skaþi* Divae nomen, mafculine terminantur.

*) Sic L. S. *Skaulgiarn.* G. Erl. forte pro, Skavll-giarn *Fraudulentus* vel *illufor.* Skautgiarn, *velamenti amaus* E. *Flat.* etc. quo allufum effet ad figuram Thiaffiii adfcititiam conf. *Eddam* Fab. LI. et LII. Neque altera Lectio eft hujus notionis incapax, nam *fkavl* poteft cognatum effe verbo at *fkyla* tegere, et *Skyla* integumentum.

s) *Ok* refecant *G. Erl.* haud inelegantur. *Mvnvm enn fleira*, abjecto etiam *Ok.* L. S. quod femel moneo, verti poffe: *adbuc plura dicturae. manvm*, uno loco habet E. quod hunc fenfum firmat.

t) Hvæþnv. *Flat. G. Erl. Sveinfon* qui ultimus inferit fon *filius*, in fine Strophae.

56) Poteft et reddi, *cavemus*; i. e. tam vetufta et recondita evolvimus ftemmata; ut praeftare tutò poffimus, ea adverfario *Ottaris* ignorari. Sed alium etiam fenfum admittit Stropha haec: *Sufpicamur adverfarium haec fcire* aut, credimus haec nota effe; quam notionem τȣ *Vörumz* amplexus fum in *Alvis-málom.* Ita autem hae duae Strophae alterae mulieri tribuendae funt, non ei, quae genera recenfet: et ratio, cur plura adhuc commemorari poftulet, in illa fufpicione continetur.

57) Non vult, revera bonum fuiffe *Hakium*, fed tamen minore, quam fratres, malitia praeditum.

De

Enn Hvednv var
Hiörvarþr faþir.
Heiþr 58) oc Hross-þiófr
Hrimnis kyndar.

At Huednae *erat*
Hiörvardus *pater*.
58) Heidus *et* Hross-thiovus
Hrimneri (*erant*) *progenies* (*Giganteae gentis*).

XXXI.

*) Erv *x*) Völvr allar
Frá Viþólfi:
Vitkar allir
Frá Vil-meiþi:
y) Seiþ-berendr
Frá Svart-havfda:
Jötnar allir
Frá *z*) Ými komnir.

XXXI.

Sunt Sagae *omnes*
A Vidolvo:
Sagi *omnes*
A Vil-meido:
Seidici artifices
Ab Suarthofdio:
Gigantes *omnes*
Ab Ymere *orti* (*propagati*).

XXXII.

u) Hoc ut unice rectum adoptavi ex *Flat. Hon* fenfu caffum, obtrudunt *E. Erl. G.* fi *hunn* fcripfiffent, erat aliquid, cum *húnar* de pueris ufurpetur bis numero in *Volvndarkuiþa* et in *Guþrunar-hvaut* Vers. xi. *Hinn.* L. S. inepte, et contra ufum Linguae, nam ita fequi deberet *bezti*, et tamen laboraret numerus poëticus. Hæztr fona, *altiffimus*, ɔ: praeftantiffimus. *Sveinfon.*

x) Völfvr. *Flat.*

y) Skil-berendr, *intelligentia praediti. Flat.* fufpecte.

z) *Imi.* S. et ita arbitror fcriptum in Cod. Wormiano *Eddae Snorrii.*

De *Hakio Hugleiki* regis occifore, et regni *Svecici* ufurpatore trienni, apud *Snorrium* habetur, *Yngl. S.* capp. xxv. et xxvii. is an idem fit cum noftro, in medio relictum fit.

58) Cum ifte *Heidus* non compareat inter gigantes in *Edda*, poffit videri effe nomen adjectivum, *Hrofsthiovi* epithetum, et notare *Serenum*, *illuftrem*, aut *celfum*. Ita etiam *Hrimnerum* (Gelonum) Str. fequ. de gigante in genere per Antomafian accipere licet, unde conftat ratio parentheticae meae verfionis: nam ambigi poteft num *Kyndar* recte dicatur in Nominativo plurali.

(*) Hunc Verfum ex *Völo-fpa* (*hinni fkömmv*) allegat *Edda Snorrii* Fab. 4. Sed in artium magicarum difcrimina illa inquirere, non eft opis meae nec propofiti.

XXXII.

Mart segiom þer,
(þ) *Oe mvnvm enn fleira.*
Vöromz at viti sva.
æ) *Villtu enn lengra?*

XXXII.

Multa tibi memoramus,
Et meminimus adhuc plura,
Caveamus ne sciat aeque.
Vis porro ulterius?

XXXIII.

Varþ einn borinn
I ardaga
Rammaukinn miök
a) Ravgna 59) kyndar:
Nió baro þann
b) Náþ-gaufgan 60) mann
Jötna meyiar
Viþ jarþar þravm.

XXXIII.

Natus est unus
Initio temporum,
Vi praeditus mirifica,
59) *Divinae stirpis:*
Novem perperunt illum
60) *Pace inclytum (almum) virum,*
Gigantum puellae,
Apud terrae crepidinem.

XXXIV.

c) Hann GIÁLP d) of bar,

XXXIV.

Eum GIALPA *peperit,*

U u Hann

(þ) *Ok* exclud. L. S. Deinde etiam, *Enn* exclud. G. Erl.

æ) *Vitttu*, male, pro Vittv, *Scito* amplius. *Flat.*

a) *Ragna.* L. S. Deinde *Kindar* per *i*, plurimi scribunt.

b) Priorem partem vocis scribunt omnes Codices cum *a* tenui, *naþ*, quod hic non posset aliud quam *ensem* significare. Pro posteriore vocis parte substituunt *E. G. Erl. Sveinson. Flat.* baufgan: et *Suec.* blaufgan. monstra vocabulorum; quorum prius forsan corruptum sit ex, *bavfgan*, quando sensus foret: *ense gravem;* alterum ex *blavfgan*, pro *blómgann*, quando foret: *pace florentem.*

c) Hic Omnes Libri repetunt Versiculum Intercalarem, 'quod incongruum censui, cum de eadem persona continuetur sermo.

d) *Ofbar* junctim. S. E. quales conglutinationes aliquoties damnavi. *Um*, hic et infra. *Flat.*

59) Est tamen, ut reddatur: *Regiae stirpis*, sic: Vis Regin *sapientes principes*, in *Vafþr. m.* Antecedens *Ramm-aukinn* spectat ad singulares naturae dotes, quibus *Heimdallus* excelluit. conf *Edd. Snorr.* Fab. XXV.

60) Epithetum ab officio *Heimdalli* petitum, qui *Limitum custos* apud Asos cluebat.

Hann Greip of bar,	*Eum* Greipa *peperit*,
e) Of hann bar Elgia,	*Peperit eum* Elgia,
Oc *f*) Ángeýia,	*Et* Angeyia,
Hann bar Ulfrún,	*Eum peperit* Ulfruna,
Oc *g*) Avr-giafa,	*Et* Ör-giava,
h) Sindvr oc Atla,	Sindra *et* Atla,
Ok *i*) Járn-saxa:	*Et* Jarn-saxa:,
k) Sea 61) var *l*) aukinn byrr	61) *Is erat auctus puer*
m) Jarþar megni	*Telluris vi*,
Sval-kavlldvm fæ	*Algifico gelido mari*,
Ok *n*) sónar dreyra.	*Et expiationis cruore.*

XXXV.	XXXV.
Mart segiom þer;	Multa narramus tibi;
Oc mvnvm o) fleira:	Et meminimus plura:

Vörom

e) Bar hann Eiſtla. *Flat.* Commode ſatis illud, *Bar hann*, tamen ut praeſtet recepta lectio.

f) Angeyia. *Flat.* *g*) Eyrgiafa. *Flat.* ubi notandum *Eyr*, pro *Avr*.

h) *Imdur*, videtur eſſe in *Flat.* et habetur ſane *Imd* in *Nomenclaturis* Gigantidum *Eddicis*.

i) *Jarnſaxa* E. quaſi *Ferrea* aut *ferruginea coma praedita*.

k) Ita ſolus S. Novum autem Verſum hic ordiuntur E. G. et plures.

l) Hoc poſitu vocum utitur ſolus *Flat.* byr *Aukinn* Ceteri, auþinn, *ditatus Suec.* ſuſpecte; nam *Auþinn* dicitur de *re* quae fortunae auſpiciis alicui contigit, non de eo cui contigit: ut in *Brynhilldar quiþa*, Ok eingi hlvt *auþins fiár*.

m) *Urþar magni*, conjicit *I. Olavius Hypnoneſius*, quo *Succus herbarum* intelligeretur; vide n. 61. Deinde *Magni* habent L. S.

n) *Sonar*, legunt omnes Libri; quod non poteſt intelligi, niſi *Sonar dreyri*, *ſativus ros*, *ſuccus* vel *ſanguis*, de *ſemine virili* capiatur. *Sónar*, de *Sone*, Vaſe illo Eddico accipit *Th. Thorotti*, quando *Latice reconciliationis* vertendum eſſet.

o) *fleyra*. E. et ita etiam ſemel S. ſuſpecte.

61) Hae quatuor Strophae *Oedipum* Sphyngis interpretem ſibi poſtulant: Occurrunt autem tres poſteriores, una voce *Urþar-magni* variatae in *Quiþv Guþrunar*, Vers. XIX. 5. ſeqq. Poteſt autem illud *aukinn* exponi *roboratus*, vel etiam *compoſitus*, *conflatus ex*.

Vöromz at viti p) ſva.
Villtv enn lengra?

Cavemus ne (aliis) tantum ſciatur.
Vis etiam ulterius?

XXXVI.

62) Ól Ulf Loki
Viþ *q*) Ángrboþv;
Enn hann Sleipni gat
Viþ Svaþilfara:
*) Eitt þótti ſkars
r) Allra feiknazt
Þat var *s*) bróþvr frá
Býleizts komit.

XXXVI.

62) *Genuit* Lupum Lokius
Cum Angvr-boda;
At ipſe Sleipnerem *concepit*
Ex Svadil-fario:
Una habita eſt furia
Omnium immaniſſima,
Ea erat a fratre
byleisti *orta.*

XXXVII.

**) Loki 63) af hiarta
t) Lyndi brendo,

XXXVII.

63) Lokius *cordis*
Indole (*praeditus*) *uſta* (*flagitiorum notis*),

p) *ſua*, hic ignorant *G. Erl.* Moneo ſemel, vocem praecedentem per *Víti* legi poſſe, ut ſit ſenſus: ne vitupeiet, Freyia ſc. Aut *Víti* fore nomen; et ſenſus: *Caveamus a malo,* ſc. Ottari aut nobis, Ottari ab amiſſione hereditatis propter ignorantiam, Mihi ab ira tua, ob meam in eo erudiendo operam minus diligentem. Dicitur autem ſane, *ad varaz viþ víti*, unde ſuſpicio mihi incidit, dici etiam poſſe, *ad varaz at víti.*

q) *Angvr-boþa*, in gen. maſc. E. *Angvrboþv*: G. Erl. *Han* Str. ſequ. perperam omittunt *Flat. E. Erl. G.* *) *ætt.* Erl G. *generi*, humano ſc. ſuſpecte. *r*) *Alla* inepte L.

s) *bróþir þeirra.* E. tanquam ſermo eſſet de *portento hominis* neſcio quo, *Lokii* et Byleiſti *conſanguineo* ſ. *fratre.* Cum vero de hoc nihil conſtet, dubium vix eſt, quin Librariorum figmentum ſit. **) Hunc Verſum cum Priore connectit S.

t) Lindi. *S. Flat.* quod *tiliam* aut *fontem* notaret, huc incongrue. Lini, *Lino* vel *byſſo*, itidem abſurde: *Sveinſon.*

62) De monſtroſa ſubole *Lokii*, fuſe narrat *Edda* Fab. 27.- 8.- 9. et 36. Mirum autem *Serpentem Midgardenſem* hic omiſſum eſſe: *Hela* quidem obſcure notari videtur, Stropha 5. ſeqq.

63) Prorſus incertum habeo, qua de re hic Verſus agat; Verba quidem in Verſione quam ſtrictiſſime ſequutus ſum; cetera Griphum, *Heidreco* dignum conjectore, ingeniis acutis excutiendum relinquo.

Fann han hálf-ſuiþinn	*Ille invenit ſemiuſtulatum*
64) Hvgſtein *u*) konv:	64) *Mentis lapidem* (*cor*) *feminae:*
Varþ Loptr *x*) kyndvgr 65)	*Factus eſt* Loptus 65) *doloſus*
Af konv íllri:	*Per feminam malam*;
66) Þaþan er á foldv	66) *Inde in tellure* (*mundum*)
Flagþ hvert komit.	*Monſtrum mulieris* (*hominis*) *quodlibet provenit.*

XXXVIII.	XXXVIII.
67) Haf *y*) gengr hríþvm	67) *Pelagus fertur ſurſum* (*cum impetu*)
Viþ himin ſiálfan	*Ad coelum ipſum,*

Liþr

u) *Komu.* Omnes, praeter S. Verumtamen Str. 6. *konv.* praeferunt L. G. Erl. Venit in mentem, eſſe, ubi *kona* et *koma* inter ſe in ſermone vulgari permutantur, ut in voce *Heima-koma*, *heima-kona*, eryſipelas. Alias *Guma* eſt nomen Gigantidis Eddicum, et forſan etiam *Guma* ſponſa, ſicut *Gumi* ſponſus, quae mutari in *koma* et *komi*, nullae vetant leges orthographicae, ut arbitror.

x) Kindvgr. *S. Flat.* ſuſpectum, ſaltem notionis incertae mihi, quam ex originatione eruere, operae non eſt.

y) geigr. *Sveinſon.* forte idem, ſicut *hígat* et *þagat*, pro *híngat* et *þángat;* forte et corruptum ex *geigar*, *obliquo curſu fertur.*

---

64) Confer *Eddam* in Periphraſibus *Cordis.* An vero *Cor* hic proprie ſit accipiendum, tanquam Veneficae alicujus flammis combuſtae, quod ab igne (ut de potentium Veneficorum cordibus narratur) inviolatum ſuſtulerit *Lokius*, et ad maleficia abuſus ſit; an potius improprie pro *ingenio* ſit poſitum, de eo vero nihil habeo decernere: confer tamen cum priore notione, *Völoſpá* XX. et XXI. cum poſteriore autem *Eddam Snorrii* Fab. XIV. extrema.

65) Poteſt etiam reddi: *confidens, protervus, impudens;* poteſt et: *incenſus, ad libidines impuras* ſcilicet *atque flagitia;* item: *Subole pollens*, aut ipſe *praegnans;* quae tamen duae ultimae notiones adhuc carent auctoritate, niſi ea, quae ab originatione peteretur.

66) Aut ex conſortio (concubitu) *Lokii* cum iſta femina, vel nefando cordis ejus uſu, aut ex femina ipſa, vel feminis; quando *Flagþ* in Str. ſequ. foret plaga, peſtis, clades, malum, quod feminarum adventu ex *Jötunheimis* invectum fuiſſe, tradit *Edda* Loco nuper citato.

67) De effluviis maris loquitur; quae, rudi veterum ſimplicitate, ex alto tantum mari ſtatuit exoriri et ad coelum adſcendere, propterea quod ea in parte coeli declinantis infima plaga videtur

Líþr lavnd yfir
Enn lopt bilar 68):
þaþan koma fniófar
Oc fnarir vindar;
þá er í ráþi
At z) regn vm (þ) þrióti 69).

Labitur fuper terras,
At fupera convexa fatifcunt 68):
Inde veniunt nives,
Et veloces venti;
Tunc in exfpectatione eft,
Ut imber ceffet 69).

XXXIX.

70) Varþ einn borinn
Avllvm meiri
Seá var aukinn *) bvrr
Jarþar æ) magni;
þann kueþa ftilli
Stóraupgaztan,

XXXIX.

70) *Unus erat generatus (extitit)*
Omnibus major;
Is erat auctus natus (foetus)
Terrena vi;
Eum praedicant regem
Longe opulentiffimum,

z) regnom. L. S. *imbres ceffent.* quando *ad þrióta* cum Dativo conftrueretur raro exemplo, quod tamen in ejusdem fynonymo *ad linna* frequens eft.

(þ) þeóti *intonet* S.

*) *bvrr*, non eft in *Flat.* quod per metrum quidem procedit.

æ) *Megni*, ut fuperius, Plerique. Videretur quidem ordo fic concipi poffe: *Seá bvrr jarþar var magni aukinn, is terrae filius erat vi ingenti praeditus*, nifi obftaret Vers XXXIV. 9. et feqq. quicum conferri poteft *Háva-mál* Vers. ultimo, Str. 8.

tur ipfum mare attingere, atque adeo mare et coelum jungi, unde illi in hoc facillimus fit adfcenfus. *Eyrbyggia* Cap. de Morte *Thorgunnae: þá dró* fky-flóka upp ur hafi, *Tum fe* fpiffa nubes ex alto mari extulit.

68) Scilicet, ad mentem philofophiae noftrae, ex vi pelagi irruentis.

69) Venti opera nimirum, qui et inde *El-reki, imbris profligator* appellatur in *Edda.*

70) Quis hoc Verfu intelligatur, in expedito non eft dicere: an *Thorus?* propter Stroph. 4. et 7. fi hoc loco *Sif* pro nomine proprio acciperetur, Strophae autem 6. et 8. in fenfu conjungerentur hoc modo: *Divitiis abundatiorem dynaftis univerfis;* quomodo de *Sigurdo* habet *Gripis-fpá*: hæztr *borinn* hveriom jöfri, Celfior *natus quovis* principe. An potius *Konus*, Regiae dignatis primus auctor et geftor, ut tradit *Rígs-þvla?* An denique *Homo protoplaftus*, in quem apte fatis congruunt omnia, quae de hoc noftro praedicantur a Str. 3. ufque ad finem Verfus.

a) Sif fifiaþan,
b) Siólvm c) giörvöllvm

Cognationis vinculo junctum
Dynastis univerfis.

XL.

71) Þá kemr annarr
Enn máttkari,
Þó þori ec d) eigi
Þann at nefna.
Fáir fiá e) mvnv
Fram vm lengra
Enn Óþinn man
Ulfi mæta.

XL.

71) *Tum (olim) veniet alter*
Illo potentior,
Tamen ego non audeo
Eum nominare:
Pauci, credo, provident
Porro longius,
Quam (tempus quo) ODINUS
Congredietur Lupo.

XLI.

Ber þú minnis avl
Mínvm f) gefti 72),

XLI.

Adfer memorialem potionem
Meo 72) *hofpiti,*

Sva

a) *Sif*, Omnes praeter L. S. in quibus ok *et* fubftituitur.

b) Hanc vulgarem lectionem fequi vifum eft, ex *L. S. G. Erl.* cum *fiatvm*, et *Siautum* fuprafcriptum habeat E. *Siotum* Flat. i. e. *Coetibus*, *gentibus.* quando obiter moneo praecedens illud *Sif fifiadan* etiam verti poffe, *nexu conjunctum*, eo fcilicet, qui imperantem et cives intercedit.

c) Ita *E. L. G. Erl. Flat. Georvallan*, univerfum, inepte. S. *Geirvonvm* Anon et S. in margine. i. e. aut *frameae adfuetis*, pugnacibus, aut *framea carentibus*, placidis et quietis.

d) ey, *femper*. L. S. vix recte.

e) nu, *nunc.* Flat. Sed haec vocula faepe abundat in quotidiano noftro fermone, ita tamen ut nefcio quomodo intendat fententiam, quomodo eam hic accipere nihil vetat.

f) Vulgatam hanc Lectionem fervavi, ex *L. S. G. Erl. Anon.* Sed Gelti *Verri*, habent *E Flat.* de quo in Prooemio et alias monui, quo et adde meam notulam.

71) De *Surto*, Deorum futuro abolitore in ultimo crepufculo, fermonem hoc Verfu effe, vix eft dubium, per Str. 5. ad 8. Ipfum autem *Surtum* ex *Servatore noftro* effinxiffe videntur coeci gentiles, de quo aliquid per nebulam quafi inaudiverant.

72) Si quis tamen *Verrem* hic, et quidem propria notione

Sua han avll g) myni	*Ut is omnia memor*
Orþ at *) tína	*Verba repetat (recensere possit)*
h) Þessar ræþv	*Hujus orationis*
i) At þriþia morni	*Mane perendino,*
Þá er þeir ÁNGAN-TÝRR	*Quando ille et* ANGANTYRUS
k) Ættir l) rekia.	*Stemmata evolvent.*

XLII.	XLII.
73) Snú þú braut heþan;	73) *Apage te hinc*;
Sofa lyſtir mic:	*Dormire cupio:*
Fær þú fátt af mer	*Parum a me obtines*
m) Fríþra koſta	*Pulchrarum rerum (expetibilium praemiorum)*
Hleýpr þú n) eld-vina 74)	*Curſas tu* 74) *ardens amica*

Uti

g) *myni* idem. S. *) *ſina*, corrupte pro ſyna *demonſtret.*

h) Ita reſtitui, cum omnes Libri habeant, þeſſa, *hanc orationem;* quae foret ſatis inepta Epexegeſis. i) *A.* Flat. k) *ettir.* G. ættar. *Sveinſon.*

l) reka. *Erl.* vitioſe; ut et multi hodie literam *i* ex ſimilibus vocibus eliminant. Reikna, *numerant* Flat. novitie et minus eleganter.

m) Sic *Flat.* ſolus. Reliqui *Fróþra*, unde ſenſus foret: *ſcientiarum, dogmatum.*

n) *edl-vina.* Flat. De quo in Nota moneo.

notione, velit accipere, eum ſimul ſtatuere oportet, ratione illum humana per vim magicam fuiſſe imbutum, quomodo de *Cane rege* apud *Snorrium* legitur, in *Vita Haconis Boni* cap. XIII. Sed confer, ſi tanti eſt, meam opinionem in *Praefamine Odae* propoſitam. Porro recepta Lectione *Geſti*, apparet *Hyndlae* hunc Verſum tribuendum eſſe, qui *Freyiae* dandus erit, ſi Lectio *Gellti* admittatur.

73) Certa res eſt, hunc et duo ſequentes Verſus uſque ad XLV. uni perſonae eſſe adſignandos; ſed cui, id vero non ita eſt expeditum: ego tamen, in re ambigua, *Freyiae* eos adſcripſerim, propter Vers. XLV. 5. et ſeqq. ubi altera jubet *Venenatam potionem Ottari propinari malo auſpicio*, quae altera Verſu XLVI. 3. appellatur *Virgo gigantea*, at ea fuit *Hyndla*, ut liquet ex Verſu I. 3. 4. Hic vero *Freyia*, poſtquam, quod voluit, obtinuerat, iter abrumpit, et non modo gratiam pro beneficio *Hyndlae* reddere denegat Str. 3. et 4., verum etiam convicia in eam jacit; quod cum vario ſuo et vafro ingenio mire convenit. Huc evaſerunt pulchra ejus pollicita, nempe deductio *Hyndlae* ad *Valhallam*, ſupplicatio pro ea ad *Odinum*, et cum Thoro reconciliatio. Occaſionem autem indignationi *Freyiae* dediſſe poteſt, ingratum Hyndlae Vaticinium quod Verſu XL. continetur.

74) I. e. aut, *Ardenter me amans* vel *mihi amata*, per

Uti á náttvm
Sem meþ havfrom
Heiþ-run fari.

Foris noctibus,
Tanquam inter hircos
Capra feratur.

XLIII.

o) Rant 75) p) at æþi
q) Eý þreýiandi,
r) Skvtvz 76) þeir fleiri

XLIII.

75) *Fugiebas, usque ad furorem*
Semper desiderans (viros),
76) *Festine subrepebant plusculi*

Und

o) Ita Flat. Anon. G Erl. *Ramt.* L. S. i. e. *vehementer*, aut *ramt* pro *römmv*, *vehementi* ex furore: sic autem forte *ey þreyiandi* de amatoribus *Hyndlae* foret intelligendum. *Raut* E. corruptum, credo, ex *rant:* Verti tamen potest, *Grunniebat* (Hyndla sc), aut *subabat* ut porca: aut *Raut* pro *braut* capiendum, quando foret: *accidit* vel *incidit furor.*

p) af, *per* furorem, *ex* furore. L. S. confer Notam.

q) *Ei.* S. unde sensus: *Non durans*, *impatiens*, prae amoris sc. vehementia; quomodo *Frey*, *erus* de se dixit: Hve vm þreyiac þriár (nætvr) Qui *durare possim* tres noctes ɔ: perferre trium noctium moram. Er, *cum*, aut *tibi* — desideranti, (desiderantes) Erl. G. Deinde, *þreyiadi* Erl. quod pro Substantivo Verbali accipere licet, et ad amatores relatum vertere, *cum desiderio.*

r) *skvluz.* Anon. mendose. neque enim pro skylduz, *delitescebant*, potest accipi.

per Ironiam acerbissimam; aut, *Virorum vagis amoribus flagrans, Libidinosa, salax.* Notum est, *Ignem* de *Amore* et *Amatis* frequentare *Latinos*, quod Veteres Nostrates rarius fecerunt quantum quidem ego meminerim; *Eldr* tamen, et *ad brenna* de *Amore* invenitur in *Háva-málvm.* Altera lectio *Edl-vina*, ab Edli *ingenium*, item *genus*, aut foret reddenda; *mea suavissima amica*, *meum corculum!* etiam per Ironiam pestiferam; aut *ingenio ad amores propensa*, *lasciviae dedita*; aut *Consanguinea!* quemadmodum *sororis* nomine illi palpata est *Freyia*, Versu I. 3. Plures harum vocum notiones evolvere supersedeo; nisi tu velis *Eld-vina* dici, quasi *Ventosa*, i. e. *ingenio levi et vano praedita*, sicut *Ventus* appellatur *Elda-vinr* à *Thorlaco Gudbrandi*, rhythmicorum nostratium principe; Et sane *Hyndla* futiliter se partim et perfunctorie gessit in recensione stemmatum, quod eam de industria fecisse credibile est, ad *Ottarem* decipiendum. Alterum autem *Edl-vina* reddendum putes, *Excetra*, *Vipera*, ab Eþla, quod est genus insecti nescio quid, quando ad versutum et malignum *Hyndlae* ingenium fieret adlusio.

75) Opprobrium: quod fingat pudicam se, et viros aversantem, quorum tamen cupidine inexplebili insaniat. Notum est, Verbum *ad renna* et *currendi* et *fugiendi* notionem habere, quemadmodum Latinum *Fugere* etiam de *Currendo* adhibetur, unde ex industria hic usus sum isto verbo: nam licet quoque sic vertere, distinctione sublata: *Fugiebas furens* (*ex furore*) i. e. huc illuc discurrebas, amoris oestro percita. Sed nec celabo *Ædi* de *animo* hic accipi posse ita: *Discurrebas, animo jugiter adpetens* vel *desiderans.*

76) Ita verto, nam et *festinatio* et *furtum* hoc verbo significatur: Potest et reddi, parvo discrimine aut nullo: *Latenter subsiliebant.*

Und *s*) ſkyrtv fyrir.
Hleýpr þú edl-vina
Uti á náttvm
Sem meþ havfrvm
Heiþrvn *t*) fari.

Sub perizonium.
Circularis tu, mea oculiſſima!
Foris noctibus
Tanquam inter hircos
Montivaga currat.

XLIV.

Ec ſlæ eldi 77)
u) Of ívíþiv
Sua at þú eigi kemz
Á *x*) bvrt heþan:
Hleypr þú *etc.*

XLIV.

Igne circumdo 77)
Sylvicolam feminam,
Ita ut tu non evadas
Ex hoc loco:
Tu curris etc.

XLV.

Hyr ſe ec brenna,
Enn haúþr loga,
Verþa *y*) fleſtir
78) Fiörlauſn þola:

XLV.

Ignem video ardere
Terram autem flagrare
Coguntur plerique
78) *Vitae redemtionem pati:*

X x Ber

s) *Fyrir ſkyrtv.* Omnes praeter L. S. Erl. Melius quidem ad ſenſum, utpote planius, ſed ad literarum harmoniam metricam non adeo aptum. Arbitror autem per hyphen ſcribendum: Fyrir-ſkyrtv.

t) færi, *curreret* S. hic et Verſu ſequenti.

u) Ita poſui, ex mea conjectura; nam Omnes Libri habent, *Af*, forte eodem ſenſu, ob frequentem harum vocalium inter ſe permutationem.

x) *bavrt*, idem. G. Erl. quod neque damnare auſim *y*) þá, *tum* vel *ideo.* add. E.

77) Hoc jam minitatur pertinacius reſtitánti, neque illud ſine effectu, ut ex ſequenti Verſu apparet. Intelligitur autem hic, ut arbitror, ille Antiquis celebratus *Vafr-logi*, nomine quam re notior. Quodſi vocula *af*, proprio ſuo ſenſu, retenta, *ividiv* de *Coelo* vel *Coeli axe*, *polo* (quomodo diverſam vocem *Iviþr* exponit *Gudmundus Andreae* in Völoſpá) intelligimus, ut ſit: *Mitto ignem ab axe mundi;* fulmine hic minitatur *Freyia Hyndlae*, aut flamma fulmine accenſa. Sed enim, ea acceptio Vocis *I-viþiu* caret auctoritate, neque ex originatione, ut credo, facile probatur.

78) Id dicere videtur *Hyndla: Omnes vitam ſuam ſervare oportet, vel ſub iniquiſſima conditione,* quod

Ber þú Ottari	*Tu adfer Ottari*
Biór z) at hendi 79),	*Potionem in manum* 79),
Eitri blandinn (þ) miöþ	*Veneno mistum medum (poculum)*
Íllv heilli.	*Malo auspicio.*

XLVI.	XLVI.
Orþ-heill þín æ) ſkal	*Omen tuum*
Engv ráþa,	*Nihil valeat [faxo],*
þóttú a) bruþr jötuns	*Etsi tu, mulier gigantea,*
Bavlvi heitir:	*Malum mineris:*
Han ſkal drecka	*Ille bibat*
80) Dýrar veigar:	80) *Eximia pocula:*
Biþ ec ÓTTARI	*Precor,* OTTARI
Öll goþ duga.	*Omnes Dii opem ferant.*

z) at þiggia, *accipere.* L. S. confer ſupra 11. 5. et 8. *Af*, pro *at* E. Vide notam.
(þ) meoc, *multum* vel *multo*, Flat. E. æ) *ſkal*, ad ſequentem Strepham referunt L. S.
a) *Brúþir* vitioſe. G. Erl.

quod et mihi nunc accidit; Fertu (alicui ſuorum loquitur) *igitur* Ottari *poculum* etc. Alias *Fiörlausn* per *Vitae ſolutionem, mortem*, exponi poteſt, ut dicat vel generaliter: *Omnibus moriendum eſt;* vel ſpecialiter: *Omnibus, quos iſta flamma oppreſſerit, moriendum eſt; ergo et mihi:* tum imprecationem addat: *Tu* Freyia *adfer poculum* etc.

79) Sic etiam dixit *Egillus Skalla-grimi: ad bera horna-ſund at hendi:* Moneo tamen formulam *at hendi* utrobique verti poſſe: *Deinceps, unam poſt* vel *ſuper aliam;* quod colligo ex *Niáls-ſaga* pag. 140.

80) *Salutares potiones* intelligo, oppoſitas *venenatae*, quam *Hyndla* juſſerat propinari.

APPEN-

APPENDIX
S.
SÓLAR-LIÓÞ.

Poëma hoc continet orationem patris defuncti, ad filium in somnis habitam; id pater jubet, ut coram viventibus recitet, et, si forte evigilantem falleret memoria, literis consignatum tradit. Haec ex ipso Poëmate satis liquent, Vers. XLV. LXXVIII. LXXIX. LXXXI. LXXXIII. Verane, an ficta poëtico more, non disquiro; nihilo magis, quam in fabulam illam tralatitiam, quae *Sæmundum*, in lecto funereo (*á börvnvm*) situm, carmen cecinisse fert. Metrum fere est ut in *Fiölsvinnsmálvm.* Versiones Poëmatis ineditae exstant tres, quas Perillust. *J. Erici* benigne mihi ad utendum communicavit: Una est *Joannis Olavii Grunnavicensis*, antecessoris mei in Magnæano Instituto, notis nonnullis illustrata; Altera est Suecana incerti Auctoris; hujus excerpta modo laudatus *Erici* ad marginem Versionis Olavianae annotaverat. Tertia Versio est *Gudmundi Högnásoni* f. *Hugenii*, mystae Vestmanneyiensis, notis per totum brevibus, sed ingeniosis, succincta. Ex hisce Tribus, et mea Quarta, prout quodque maxime visum est commodum, praesentis *Versionis specimen* (nam multis in locis aliter non meretur appellari) conflatum est. Praemonita dictorum Interpretum super Auctore et Argumento Carminis haec sunt: "Oda haec per totum est moralis, et eatenus a plerisque Odis *Eddae Sæmundinae* dispar. *Sæmundo* ipsi adscribitur in quibusdam tantum Exemplaribus Msstis: An vero verus Autor sit, incertum. Tantum constat Autorem virum Christianum fuisse, tam ex argumento, quod monita vitae piae ubique exhibet, et poenas et praemia alterius vitae agnoscit, quam ex invocatione S. sanctae Trinitatis Str. 75. Stylus per omnia mythicus (malim, allegoricus) et aenigmaticus est; *J. Olavius.* "Carmen hoc Auctor *Solare* vocat, non solum quod in hoc saepe mentio solis fiat, sed et quod per *soles* dies intelligi velit, et ergo carmen Diarium, ut sit quotidianum mortis μνημόσυνον; cum in hoc imprimis de morte agatur. Hinc mortis vim et atrocitatem describens, se ipsum morti vicinum, morientem, et mortuum inducit, inde statum animarum dissimilem et fata post mortem sibi imaginatur [sive potius ut expertus, et testis oculatus, describit. *G. M*]. Exemplis interea parabolicis et doctrinis moralibus causas adducit infelicis mortis; Quae omnia figuris multis perquam obscuris et paucis obviis illustrantur (Mallem, *proponuntur;* nam obscuro nihil, opinor, illustratur). *G. Hugenius.*

SóLAR-

SÓLAR-LIÓÞ *)

I.

Fe oc fiorvi *a*) rænti
Firþa kind
Sá hinn grimmi 1) greppr:
Yfir þá götv
Er han *b*) varþaþi
c) Náþi eingi kuikr komaz.

II.

Einn han at 2)
Opt hardla;

CARMEN SOLARE.

I.

Opibus et vita ſpoliavit
Hominum progeniem
Saevus ille 1) *vir* (*vexator*)*:*
Eam viam,
Quam ille defendit (*cuſtos inſedit*),
Quivit nemo vivus ſuperare:

II.

Solus veſcebatur 2)
Saepiſſime,

d) All-

*) Sæmvndar [preſtz G.] ins fróþa. G. et Quidam in E. atque apud *Olavium.* Er ſagt er ort hafi *Sæmvndr inn froþi*, i. e. *quod compoſuiſſe fertur Sæmundus polyhiſtor. H.* ſive Exemplar *Hugenii.*

a) Malim, *rændi*, ut antiquius et magis euphonicum. *Ræntv*, in plurali, male. E. et transfert in Stropham ſequ.

b) *varþi.* H. eodem ſenſu; tamen ut alterum videatur ſignificantius. *c*) *Mátti.* Anon.

1) *Vir ſtrenuus*, vertit *Olavius*, tanquam vocabulum a *Garpr* deducat. *Direptor*, vertit *Hugenius*, et de *morte* dictum putat; quae ſententia non poteſt, ut arbitror, conſiſtere cum Vers v. 1. 2. 4. et VI. 4. 5. etſi eam cum ceteris Verſibus intermediis ingenioſe ſatis conciliet Interpres. Sive autem res vera hic, ſive ficta, narratur, procerum immodica violentia et tyrannis videtur perſtringi; et ſimul monſtrari, neminem tam eſſe potentem, quin ei, ſi odia hominum ſua inhumanitate in ſe exaſperaverit, vel ab infirmiſſimo et deſpectiſſimo, vitae periculum ſit metuendum. Vis quidem Optimatum maxime in Islandia ſaeviit poſt fata *Sæmundi*, ſed fieri tamen poteſt, ut propullulare jam coeperit eo vivo; rerum autem Islandicarum ejus temporis nulla exſtat Hiſtoria, nam *Hungrvakam* et Annales in Hiſtoriarum cenſum, ob ſuam jejunitatem et brevitatem, non refero.

2) Omnes ſine mora devorare ſolitus. ALLDRI BAUD HAN etc. Nemini moram cibos ſumendi dedit. *Huge-*

d) Alldri bauþ han manni til matar:
Áþr *e*) enn móþr
Oc megin-lítill *f*)
Geſtr *g*) gángandi 3)
Af götv kom:

Nunquam invitavit advenam ad cibum;
Prius quam laſſus,
Et viribus debilis,
Hoſpes ambulans 3)
Ex itinere venit:

III.

Drycks of *h*) þvrfi
i) Hinn dæſti maþr
Ok letz *k*) van-mettr vera;

l) Hræddv hiarta
Han *m*) letz *n*) trúa
þeim

III.

Potus indigum
Feſſus ille homo
Et praedicabat (*fingebat*) *ſe famelicum eſſe*;

Timido corde
Oſtendit ſe credere

d) Hanc voculam ad Stropham praeced. ſine ulla diſtinctione refert H. perperam.

e) er, *cum.* G. quo tollitur hujus Verſus cum ſequentibus cohaerentia.

f) *Geſtr*, huc transfert H. et ſic *Gángandi — kom* uni Strophae includit.

g) af götv kom. G. S. *gángandi* omiſſo. Hanc et ſequentem Stropham in unam contrahunt, *L. Suec.* neque repugnem, ut numerus Stropharum ſenarius Verſui conſtet.

h) Sic Anon. et O. ſive Exemplar *Olavii.* Ofþvrfi, *malè.* H. þvrfti, *indigebat.* Reliqui.

i) *letz*, e Str. 3. huc trajiciunt Anon. Sed nihil opus eſt trajectione, nam oratio eſt figurata propter ſitum copulae *ok*, verbo ante poſitae, cum poſteriori nomini copulato deberet anteponi.

k) Vanmáttr, Van-mátkr, *invalidum.* Anonymi duo.

l) Hrædv, Nom. Subſt. *terroris*, ɔ: territo. G. S.

m) let tína, *fecit praeberi* L quando de *Hoſpite* ſermo eſſet, at in Str. ſeq. de *Viatore.*

n) troþa *obtrudere*, *cumulate praebere beneficia.* S. G. eadem diſtinctione, quam modo ſub lit. *m* obſervavi.

Hugenius. Notatur inhoſpitalitas hominis, quam germani Islandi ſemper in flagitiis numerarunt. Neſcio quid *Olavius* ſibi velit, notans ad Str. 4. et 5. Videri ibi confundi Latronem cum viatore, ſed ſine dubio ſermonem eſſe de latrone vias obſervante.

3) Homo pauper, circumambulando vitam tolerans,

Þeim er ádr *o*) hafdi *p*) vá-lyndr verit.	*Ei, qui ante fuerat malo ingenio praeditus.*

IV.	IV.
Mat oc *q*) dryckiv	*Cibum et potionem*
r) Veitti han þeim er móþr var	*Praebuit ei, qui erat defeſſus,*
Allt af heilvm *s*) hvg;	*Omnia (plane) ex integro animo;*
4) Guþs han gáþi,	4) *Deum reſpexit,*
Góþv honvm beindi,	*Commoda ei ſuppeditavit*
5) Þui han hvgdiz *t*) vo-ligr vera.	5) *Nam intellexit ſe improbum eſſe.*

V. Upp

o) höfþv volendur verit, *iis qui ante fuerant mendici (miſeri).* S. G. Nempe potens ille vir oſtendit ſe ſaluti animae ſuae timere, atque ideo jam conſtituiſſe egenos beneficiis onerare.

p) Hanc conjecturam *Olavii* amplexus ſum; parum abludit H. in quo eſt *Volindr* (corr. *vo-lyndr*) et exponitur *Perniciofus.* | Vællyndr, *ingenio fraudulentus.* Anon. *Volendr.* E. Suec. corrupte, cum praecedat *hafdi* in ſingulari: aliquid erat, ſi ſcripſiſſent: *Volandr, mendicans, de egeſtate ſua queribundus,* formatum eadem analogia ac *Siónandr, ad artificia perſpicax,* apud *Snorrium* in *Oláfs Helga Saga* cap. 111.

q) *dryck.* L. G. H. *Veitti han,* ex ſequ. Stropha huc transfert H. *Veitti han manni þeim,* etiam in hanc Stropham includit G.

r) *Han veitti.* L. et refert in praecedentem Str. *s*) *buga.* Anon.

t) Ita H. *valegr.* E. G. S. corrupte ex altero; vide tamen Notam. *Vælegr*, forte ex *vægiligr*, mitis, clemens, ut ſit, *cogitabat clemens eſſe* Anon. *Vællegr.* L. et *Olavius*, qui id contractum eſſe putat ex *Veſælligr miſer.* Sed *Væl* ſive *Vel* fraus laxe notare poteſt *peccatum, ſcelus,* ut *Hreckir* notant in Lingua noſtra, et *Fraus* in Latina; atque inde formatum foret *Væl-ligr ſceleſtus.*

---

rans, potius videtur intelligi, quam Viator aliquis. Eadem ambiguitate habet *Holmveria-ſaga* Membr. de *Hördo:* Ol hann *geſt gánganda.*

4) Moram paulisper fecit (Direptor, Mors) nutu Dei viatorem de vita tollendi; quod Auctor de ſe dicere vult, et non omnibus contingit. *Hugenius.* Officia erga egenos et miſeros vocantur *Guds þacka'verk*, ɔ: *Officia in Dei gratiam praeſtita,* aut *Officia divinae retributionis;* quo hac et ſequenti Stropha adludi credo.

5) Agnovit vitam ſuam anteactam ſceleratam eſſe, et ab hoc pio opere reſipiſcentiam auſpicari decrevit. *Hugenius* vertit: *Se tamen perniciqlem fore cogitavit.* Suecus Interpres ita: *Credebat enim ſe ſtabilem, validum, durabilem futurum.* Qui ſenſus ex nulla noſtrarum Lectionum ſequitur,

V.

Upp *u*) hinn ſtóþ,
6) Illt han hvgdi,
Eí var þarfſamliga 7) þegit:
Synd hans ſvall,
Sofandi *x*) myrþi
*) Fróþan *y*) fiölvaran.

V.

Alter ſurrexit;
6) *Malum* (*facinus*) *animo cogitabat*;
Non erat 7) *commode acceptum*:
Scelus ejus intumuit (*erupit*),
Dormientem interemit
Callidum, in multis cautum (*providum*).

VI.

Himna guþ
z) Baþ han hiálpa ſer,
Þá han 8) veginn vaknadi:
En ſá gat (þ)

VI.

Coelorum Deum
Oravit, *ſibi opem ferre*,
Cum ille 8) *ictus* (*percuſſus*) *evigilaret*:
Verum alter

Viþ

u) Ita O. ſolus. Ceteri, *han.* *x*) *myrdti*, novitie et duriter. Omnes, praeter H.

*) *Fríþan.* L. aut in genere *praeſtantem*, *celebrem*, quomodo de *Grettero Aſmundi* vox uſurpatur, alicubi in ejus *Vita*, aut *fortem*, ut *Pulcher* apud *Virgilium* accipitur Aeneid. VII. 656.- 7. cum *Servii* et *Pierii* nota.

y) Fiöl vitrann, *in multis prudentem* vel *ſagacem*. Olavius.

z) *Bad han*, in Str. praecedente ponunt. H. G. L. (þ) Sequens *Viþ*, huc transfert H.

tur, niſi fortaſſe ex *Valegr*, confer Me ad *Corvicinium* Vers. XXIII. Magis tamen credere eſt, plane diverſam Lectionem ab noſtris omnibus in Textu Sueci Interpretis extitiſſe, ut *ó-valltr*, *volldugr*, aut quid horum ſimile.

6) Hic et Stropha 4. item Vers. VI. 4. 5. ad homines alluditur. *Hugenius.*

7) *Commode*, hoſpiti, *acceptum*, a Viatore beneficium hoſpitale. *Hugenius* vertit: *Non in uſum accepta ceſſerunt* Viatori. *Olavius* vertit: *Neque enim tanquam egenus beneficia accepit.* þarfſamliga, *utiliter*, *digne*, vertit Suecus Interpres: Sed illud *digne* non patitur notio vocis.

8) *Occiſus*, vertit Suecus Interpres, ut in altera evigilantem vita Dei opem imploraſſe intelligamus. *Evigilans mortifero vulnere*, vertit *Hugenius*. Sed meam et *Olavii* acceptionem vocabuli *Veginn* adſtruit *Sturlunga-Saga* Parte III. Cap. 21. Verba ejus: "þá hlióp ut Tiörvi, ok *vó* þórvalldr fra Bægis-á *hann*, þuí ſva var tilætlat. *Siþan geck Tiörvi ofan á völlinn* þar er Guþmvndr ſtóþ, ɔ: Tum proſiluit Tiorvius; atque *eum percuſſit* Thorvalldus à Bægis-á; nam ita erat conſtitutum. *Deinde Tiörvius degreſſus eſt in aream*, ubi Gudmundus ſtetit." Hic illud *Vó hann*, non recte redderetur, *Occidit eum*, propter ſequentem *ambulationis* mentionem, ſed ſine dubio recte, *Mortifero vulnere percuſſit*, cum Hiſtoria doceat Tiörvium ibi poſt in area occubuiſſe. Nempe *ad drepa* et *Vega einn* dupliciter

Viþ 9) ſyndvm taka,
Er hann hafþi ſaklaúſan ſuikit.

9) Reatus in ſe contraxit,
Qui eum innocentem circumvenerat.

VII.

Helgir englar *æ*)
Komv *a*) úr himnvm ofan,
Ok 10) tókv ſál hanſ til ſin;
I *b*) hreinv líſi
Hon ſkal æ lifa
Meþ al-mátkvm guþi.

VII.

Sancti angeli
Venerunt e coelis deſuper,
Et 10) receperunt animum ejus ad ſe;
Vitam puram (ſcelerum)
Ea ſemper vivet
Apud Omnipotentem Deum.

VIII.

c) *Auþ ne heilſv*
Ræþr 11) *eingi d*) *maþr,*
Þó e) *honvm gángi greitt.*

VIII.

Opes aut ſalutem
In dominio habet nemo 11),
Etſi res illi fluant proſpere,

æ) *komv* è ſequenti huc referunt O. Suec. *a*) *af himni*, de coelo. Anon. Suec.

b) *Hrein-líſi* Anon. L. G. Suec. H. quod, *in caſtitate*, vertunt *Hugenius* et *Suecus Interpres.* Vocula *I* videmur carere poſſe, altera lectione ſervata.

c) *Auþi.* Anon. *d*) *mann*, moderne. L.

e) *han* in Nominativo. Anon. *etſi expedite eat.* parum apte.

pliciter notant: *Percutere*, proprie, *Occidere*, improprie. Sic *Hryggiarſtycki*, í þætti þórgríms Hallaſonar: Hríþin *drap til dauds* ſon þórgríms frumvaxta ɔ: Vis procellae *ad mortem adflixit* (*percuſſit*) filium Thorgrimi adoleſcentulum. Ubi *Til dauds* inepte adderetur, ſi *ad drepa* per ſe notaret *Occidere*.

9) *Reatum*, vertit *Olavius;* cum tamen Plurali utatur *Auctor*, quaſi multa ſcelera in hoc uno facto coierint, nempe quod *innocentem erga ſe*, quod *hoſpitem et benefactorem*, quod *per fraudem*, illum occidit. Sed poteſt et alius eſſe ſenſus: *Alter crimina* caeſi *in ſe accepit* l. *transtulit*, i. e. eorum ſe reum fecit, maleficum in ipſo reſipiſcentiae limine interficiendo. reſpice Vers. IV. 4. et 6. cum nota. *Hugenius* nimis perfunctorie vertit: *Sed ille peccatorum reus, qui* inſontem etc. Incerrum autem eſt, quid hic habuerit Textus Sueci Interpretis cujus haec eſt verſio: *Illum cautum dixit peccata recepturum.*

10) Mortem violentam (innocenti illatam) peccatorum remiſſionem mereri, illa aetate crediderunt, ut ad *Hungrvakam* notatum eſt; evolve ejus Indicem Realem, in *Mors.* Praeterea Maleficus iſte reſipiſcendi propoſitum ceperat, et Dei gratiam in morte imploraverat.

11) Scilicet, tanquam proprium quoddam et amitti neſcium.

Margan þat f) ſækir 12)	Multos 12) opprimit
Er minzt g) of varir.	Quod minime in mentem venit.
Eingi 13) *ræþr h) ſættvm ſiálfr.*	13) Nemo amicitias in poteſtate habet ipſe.

IX.	IX.
Ecki *) þeir hvgþv	*Neutiquam opinati erant*
i) UNNARR ok SÆ-VALDI	UNNARR *et* SÆVALDIUS
At þeim mvndi heill hrapa:	*Sibi felicitatem eſſe ruituram:*
**) Naktir þeir vrþv	*Nudi tamen exſtiterunt*
Ok *k*) næmir *l*) huſ-vetna;	*Et ſpoliati univerſis bonis;*
Ok 14) rvnnv ſem *m*) vargar til *n*) viþar.	*Et* 14) *fugerunt ut lupi ad ſylvam.*

x. Mvn-

f) *bendir.* H. vide Notam.

g) Ita Anon. H. *Vm.* E. L. *af.* G. Svec. Deinde *Varar.* E. G. Svec. ſuſpecte. Varaz, *cavet, vitat.* L.

h) *ſattvm* H. Sialfum ſer, *Nemo ſui potens eſt.* Olavius, infelici conjectura, ut videtur.

*) *þau.* Anon. *Illi vir et mulier.* Suſpecte, cum in Str. 4. et 5. á Ceteris nihil diſſentiat.

i) *Unar.* G. *Unvr.* Anon. Deinde, *Sævalldr.* O.

**) Nauþgir. *Olavius*, inutili conjectura, quam nec ipſe exponit; ſed poteſt eſſe: *Neceſſitatibus (aerumnis) impliciti.* *k*) *næmdir.* O. *l*) Ita G. ſolus. *Hver-vetna*, *Hver-vitna.* Ceteri.

m) *Vargr*, in Singulari H. per quem Interpres *Lupum ſolis perſecutorem* intellexit, vertitque Stropham hanc: *Et ut lupus ſolem perſequens in mare currentes occiderunt.* conf. *Grimnismál* XL. 1. et 3. *n*) Viþa, *ſylvas.* L.

---

12) Poteſt et recte verti: *Multis accidit*, nullo fere ad ſenſum diſcrimine. Non placet *Olavii: Multis imminet:* Paulo melius Sueci Interpretis: *Multos aſſequitur.*

13) Gratia noſtra apud homines, et eorum in nos benevolentia, non eſt in noſtra manu, neque noſtri arbitrii, ſed aliorum, imo quadam tenus eſt munus fortunae, cujus ratio reddi nequit idonea; nam videmus ſaepe, quosdam florere amicitiis, quosdam odiis apud alios flagrare, utrosque ob nullum aut parvum meritum ſuum. Male vertit Suecus Interpres: *Nemo pactis moderatur ſolus.* *Hugenius* etiam juſto ſtrictius vocem *Sættir* de *Reconciliatione* accepit, ita interpretatus: *Nemo ſolus ſuam reconciliationem cum aliis in ſua poteſtate habet*, Niſi ſc. pars laeſa conſentiat. *Idem* obſervat in hac Stropha Doctrinam eſſe et Adagium; Imo Verſus hic è tribus gnomis proverbialibus conſtat.

14) Sermo hoc Verſu videtur eſſ de Piratis aut Mercatoribus quibusdam, ex marino quaeſtu opu-

X.

Mvnaþar ríki
Hefir margan tregaþ;
Opt verþr kvalræþi af konvm;
15) Meingar þær vrþv,
Þó hinn máttki Gúþ
o) Skapti ſkírliga.

X.

Voluptatis vis
Multis maerorem attulit;
Saepe oriuntur dolores ex feminis;
Maculoſae evenerunt illae,
Etſi potens ille Deus
Crearet puriter (*mundas*).

XI.

p) Sáttir 16) þeir q) vorv
Svafaþr ok r) Skart-heþinn,

XI.

16) *Concordes erant*
Svavadus *et* Skarthedinus;

o) Sic Anon. H. *ſkapaþi*. Ceteri. p) *Sættir*. E.
q) viþv, *facti ſunt*. Omnes, praeter Anon.
r) *Skarpheþinn*. H. quod *Aſpera cute* exponitur Interpreti.

opulentis; qui deinde ob delictum aliquod proſcripti (*ad ſylvas damnati, dæmdir ſekir ſkógarmeu*) fuerint, et fortunis omnibus exuti in judicio rerum poſſidendarum ſeu occupandarum (*At fe-ránsdómi*), adeo ut iis nihil aliud reliquum fuerit, quam ſalutis tuendae gratia in ſylvas profugere, atque ibi ex rapto belluarum more vitam tolerare. *Hugenius* parum plauſibiliter ſic exponit: "Exemplum hoc animas monſtrat excandeſcentes, et duello confligentes, qui hoc modo pereunt."

15) Verbo tenus foret: *Mixtae* aut *miſcellae*, ingenio ſcilicet, nam conſentio *Olavio*, *meingr* ab *ad Meinga* miſcere, μιγνύναι, derivanti: Aliter hoc effert *Niálſſaga* Pag. 49. de *Hallgerda*: *Hon* er *blandin* miök; et *Loka-ſenna* de *Freyia*: Meini *blandin* miök. *Hugenius* et Suecus Interpres *Meingar* vertunt, *Nocivae*, *Noxiae*; Nempe à *Mein* malum, noxa; quod neque ego improbaverim.

16) Hoc exemplum, in Praefatione *Gunnl.-ſagae*, pro re ſatis commode adplicatur *Gunnlögo et Rafni*: Arbitratur tamen Perilluſtr. *J. Erici*, id non minus apte intelligi poſſe de *Kiartano Olavi* et *Bollio Thorleiki*, Coalumnis conjunctiſſimis ab initio, ſed, poſtquam *Bollius Kiartani*, in peregrinatione abſenti, *Gudrunam O-ſuiviadem* amatum ejus praeripuerat, inimicis factis; quae inimicitiae in utriusque exitium evaſerunt, non tamen ſimul et ſemel: Primum enim *Bollius*, inſtinctu *Gudrunae*, quae impatienter ferebat, aliam mulierem cum *Kiartano* eſſe nuptam, nefarie interemit *Kiartanum*, deinde ipſe in ejus ultionem eſt occiſus. Quae omnia fuſe narrat *Laxdæla Magna* à Cap. XXXIX. Duo tamen ſunt quae hic difficultatem moveant: Coalumni amarunt moderate, noſtri rivales uſque ad furorem. Illi occubuerunt diverſis vicibus per aggreſſionem inſidioſam; hi ſimul juſto certamine ſingulari. Sed, quod ad *inſaniam amoris* pertinet, poteſt eſſe exaggeratio poëtica: de *Holm-gánga*, ſive *Monomachia ſummi rigoris*, non poteſt conciliari, niſi ea Tropice, pro *dimica-*

s) Hvarrgi mátti annars án vera;
Fyrr enn þeir ædduz
t) Fyri einni konv;
Hon var þeim til lýta lagin.

Neuter ſine altero eſſe potuit:
Ante quam in furorem acti ſunt
Per unam feminam;
Ea iis fato in vitium erat deſtinata.

XII.

u) Hvarkis þeir *x*) gaþv
Fyri þá hvítv meý,
Leiks ne 17) lióſra daga:
Avngvan hlvt *y*)
Máttv þeir annan myna
Enn *z*) þat lioſa (þ) lik.

XII.

Neutrum curabant
Propter candidam illam virginem,
Ludos, neque 17) *lucidos dies:*
Nullam rem
Poterant aliam meminiſſe,
Praeter iſtam fulgidam formam.

XIII.

æ) Daprar þeim vrþv
a) Enar *b*) dymmv nætvr,'
Eingan máttv þeir ſætan ſoſa:

XIII.

Triſtes iis evenere
Noctes illae obſcurae,
Nullum (ſomnum) dulcem dormire potuerunt:

Enn

s) Male Omnes Libri, *hvergi* quod ex uſu Veterum ſonat: *Quiſque, quicunque.*

t) *fvr*. H. Deinde, *eina*, in Accuſandi caſu, vulgari conſtructione. *Olavius*. Contra, Accuſativus ponitur pro Ablativo XII. 2. nam ibi regulariter foret, *þeirri hvítv.*

u) *Hverkis*, Libri habent, minus recte. *x*) gátv, *mentionem intulerunt*. Suec. minus adpoſite.

y) *Máttv þeir*, huc collocant Omnes, praeter L. *z*) *hit*. O. (þ) líf, *animam*. Suec.

æ) Dapir þeir vrþv, *Triſtes illi facti ſunt*. Anon. non ita lepide. *a*) þær hinar. G.

b) dimmv. H. davkvu. Anon.

nicatione quavis, accipiatur. Etiam contra adplicationem ad *Gunnlögum* et *Rafnem* dici poteſt, quod eorum amicitia numquam fuerit adeo vehemens, atque hic deſcribitur; ſed id dubium ſolvitur, eadem ratione ac illud, de *Inſania amoris.*

17) Simili Hyperbole dicitur, de immoderate amante: *Han ſer ecki ſólina fyri henni í heid-ríkv vedrinv*, ɔ: *Non videt ſolem prae illa, ſereno aëre.*

Enn af þeim harmi
Rann heipt ſaman
c) Midlvm d) virtar vina.

Ex eo autem dolore
Coaluit atrox odium
Inter ſingulares amicos.

XIV.

e) Fá-dæmi verþa
I fleztvm ſtöþvm
Golldin grimmliga:
Á hólm þeir f) gengv
g) Fvr iþ h) horſka víf,
Ok fengv báþir bana.

XIV.

Inſolentia [vitiorum] exempla
Plurimis in locis
Vindicantur atrociter:
In arenam certaminis ſingularis deſcenderunt
Ob elegantem illam feminam,
Et ambo mortem oppetierunt.

XV.

Of-metnaþ drýgia
i) Skyli eingi maþr;
Þat k) hefig ſannliga ſeþ.
Þui at l) þeir m) hverfa
Er hanom fylgia
Fleztir n) guþi frá.

XV.

Superbiae indulgere
Fas eſt nemini;
Id ego vere vidi:
Nam diſcedunt (deficiunt)
Qui eam ſequuntur
Plerique a Deo.

 XVI.

c) Ita G. propius originem. *Millvm*, Ceteri.

d) Virtra, pro *Virþra*, *aeſtimatos*, *honoratos*. A. G. *Suec. Olav.* corrupte et inepte. Vitra *ſapientes*. E. L. paullo melius. *Virtar*, ex Anon. adoptavi, euphoniae gratia formatum, de *Virktar*, quod *Gunnl-ſagae* Praefatio exhibet. Magis tamen uſitatum eſt nunc et olim, in plurali dicere, *Virkta vin (vinir)*, non *Virktar* in ſingulari.

e) Hemiſtichium hoc tanquam epiphonema ſequenti poſtponit *Olavius.*

f) *gánga* in Singulari. Anon. g) *Fyrir hiþ*. E. G. L. h) hoſka. E.

i) *Skyldi*, in Praeterito Imperf. Omnes, praeter L. k) Ita G. *hefi ec*, *hef ek* vitioſe. Ceteri.

l) Hverſandi hánvm fylgia, *diſcedentes (averſi) eam ſequuntur.* etc. G.

m) *hverba.* Suec. H. Dialecto Nordlandorum, *Hveba.* Anon. monſtro verbi.

n) Frá guþi. G. H.

XVI.

Rík þau várv
o) RÁÞ-EY 18) ok *p*) VE-BOGI,
Ok hugþuz gott eitt gera:
Nú þaú ſitia
Ok ſárvm ſnúa 19)
q) Imſvm elldi *r*) til.

XVI.

Potentes fuerunt,
18) RADÉYIA *et* VE-BOGIUS,
Et cenſebant ſe omnia recte agere:
Nunc illi ſedent
Et 19) *ulcera obvertunt* (*verſant*)
Varios ad ignes.

XVII.

Á ſik paú trúþv,
Ok þóttuz ein *) vera
Allri þióþ yfir.
Enn þo leitz *s*)

XVII.

In ſe ipſis confidebant
Et cenſebant ſe ſolos eſſe
Omnes mortales ſupra:
Verum tamen viſa eſt

þeirra

o) *Ráþny.* Anon. H. O. quod *Olavius* vertit: *Domina imperioſa, inſtar novilunii fulgens.* Sed Vir Ampliſſ. *Sc. Th. Thorlacius*, in Commentatione de *Hludana*, pag. 68. cenſet, *Ny* in talibus eſſe nudam terminationem femineam.

p) *Viebogi.* E. G. Sic *Viænn*, et *viænti*, frequentat egregia Membrana *Laxdælae Magnae.* Ve-boþi. *Anon. Olavius.* qui id exponit, per *eum, qui pacem denunciat vel imperat.* Mihi ſimpliciter fuerit, *Sacrorum antiſtes* (Goþi).

q) *vmſvm.* G. pro *Ymſum*, quae uſitata eſt ſcriptio.

r) *At.* L. Et ſane inſolens eſt *Til* cum Dativo conſtructum, quod tamen ideo prorſus reprobare non auſim.

*) *Vera*, cancellis incluſum eſt in E. ſine adnotata Librorum collatorum varietate; at prorſus abeſt a G. quod bene procedit, ſi, tranſpoſitis vocibus praecedentibus, legamus: *ein þóttuz.*

s) In his tribus Strophis conſtituendis mire impingunt in metrum Omnes Libri. Nempe E. cum Collatione, item H. O. ita diſponunt:

Enn

18) Rádey, *Imperioſis oculis* (*vultu ſuperbiente*) *praedita.* Vebogi, aut *Religiones* (*jus et fas*) *intorquens*, aut *inflexibilis, immodice rigidus.* Nomina ad perſonarum characterem adpoſite ficta. Vebogi *Hugenio* exponitur, *Arcus ſacer*, quod non ſatis percipio.

19) Faedo ulcerum morbo divinitus percuſſi fomenta quaerunt ſibi apud varios (alienos) focos, non

Þeirra **) hagr	*Eorum fors*
Annan veg alrnátkum guÞi.	*Aliter omnipotenti Deo.*
XVIII.	XVIII.
t) Mvnaþ-lífi þau drýgþv	*Voluptariam vitam agitarunt*
Á marga vegv	*Multis modis,*
Ok havfþv gvll *u*) for gamni 20).	*Et aurum 20) in ludibrio habuerunt:*
Nú er þeim golldiþ,	*Nunc iis retributum eſt,*

x) At

Enn þ. l. þeirra hagr
Annan veg
Almátkum Guþi

Suec. ita: Enn þ. l. þeirra
Hagr annan veg
Alm. guþi.

Ego, meae auris judicium fequutus, verba in Strophas ita digeffi, ut maxime convenire putabam legi metricae.

**) *Vegr.* G. aut *Vitae ratio*, *aut* dignitas. *t*) *Mvnaþ.* O. quod interpretatur, *Luxuriam.* *u*) *fyrir* E. *At.* H. Deinde *gaman*, in Accufandi cafu. *Olavius.* Sed eft lepida Antiptofis.

non ad proprium focum; redacti nempe ad egeftatem, vicatim circulantur mendicabulorum more, omnibus (quod graviffimum eft) ob ulcerofi morbi contagionem abominandi. Scorbutus Islandicus quibusdam appellatur *Sára kránkleikr*, corpora enim hoc morbo laborantium fcatent foedis ulceribus; ipfi autem igni amant adfidere, humori ulcerum ficcando, et dolori leniendo. Nulla poena potuit à Poëta induci, ad faftum deprimendum aptior, quam morbus ille deteftandus, cum ultima egeftate conjunctus. Non diffimulo, *Imfum* ad *Sárum* referri poffe, ut *multa* intelligantur *ulcera*, fed alteram tamen expofitionem praeftare opinor. Interpretes parum hic juverunt: quorum *Hugenius*, accipit *Sárum* pro adjectivo, et fic vertit: *Ad varios ignes acriter fauciantes vertuntur;* Obfcure, nam velim fcire quibus de ignibus fermo fit. Quod fi *Sárum* foret Adjectivum, hoc modo potius intelligerem: *Et hac illac verfant acrem ignem*, per Hypallagen, pro, *Se hac illac volutant*, *ob urentem dolorem ulcerum.* *Olavius* et *Suecus Interpres* vertunt ultimam Stropham. *Alternis ignibus*, *Invicem igni.* Unde nihilo difceffi doctior. Tandem non abfurde ifta de *fupplicio ignis infernalis* caperentur, non obftante mentione *frigoris* infra, nam ifta viciffitudo fenfum cruciatuum magis intendit, et vox *Imfum* eo pertineret, ut, unam flammam vitare volentes damnati, alteri fe objiciant cruciandos.

20) Putarunt divitias fibi effe inexhauftas, atque adeo iis illuferunt, non modo in ufus inutiles profundendo, verum etiam forte unum aut alterum de fuis thefauris ultro abjiciendo aut corrumpendo, tanquam animi caufa, et ut oftenderent, nihil fibi obeffe jacturam aliquam, fi qua forte incideret, in tanta rerum adfluentia. Sic e. gr. *Polycrates* Samiorum tyrannus felicitati fuae illufit, aut eam quafi joci caufa tentavit, pretiofam gemmam, an armillam? in mare projiciens; quo etiam pro fuo modulo acceffit quidam non ita pridem, qui fcheda collybiftica, decem Imperiales valente, tubulum fibi tabaci accendebat. *Interpretes* verterunt: *In jocis, in deliciis, oblectamento:* quod, meo quidem animo, frigidiufculum eft.

x) At þaú ganga ſkvlv	*Ut ambulare cogantur*
y) Midli 21) froſtz ok fvna.	21) *Inter algus et aeſtum.*
XIX.	XIX.
Ó-vinvm þínvm	*Inimicis tuis*
Trú þú aldregi	*Credas numquam,*
Þó *z*) þer fagrt mæli (þ) fyrir;	*Etſi tibi ſplendide loquantur:*
Goþv þú heit 22).	*Benigne* [*tamen*] *promitte* 22).
23) *Gott er annars æ*) *víti a*) *at hafa*	23) Bonum eſt alterius nocumenta
b) *Fyri varnaþi.*	Documento [*ſibi*] habere.

XX.

x) *Er* O. quod ille reddit *Cum:* ſed recte accipi poteſt eodem ſenſu, quo *At.*

y) Ita G. *Milli*, *Millvm.* Ceteri. *ímedal.* O. *z*) *þeir.* E. G. H. *Illi.*

(þ) *Fvr þer.* H. *þer* etiam hic addit G. ſed E. omitt.

æ) Vit, *ſcientiam.* Anon. Suec. G. inepte et illud *Vit* proximum Stropham inchoat in Suec.

a) *at hafa*, initio Strophae ſequ. ponunt E. G. L. et *At* non male reſecat L. *At* hanc Str. claudit in H. et praecedens *Víti* apoſtropho notatur *Vít'*, praeter conſuetudinem linguae noſtrae.

b) *Fyrir.* Anon. Suec. G. *fur.* H. *at*, idem. E. L. At varnaþi hafa, *Olavius*, voculam *at* Stropha priore abjiciens, verbum *Hafa* in hanc transferens, et tum ſitum vocum haud illepide permutans.

---

21) Adluſio fit ad corporis nuditatem, ut dicat *Auctor*, tantillum iis jam ex omni ſua gaza non eſſe reliqui, ut aeſtum ab ſe per aeſtatem, frigus per hyemem poſſint defendere vel arcere. Sed poteſt etiam illud, *milli froſtz ok fvna*, nuda eſſe periphraſis *hyberni* et *aeſtivi temporis*, utut eſt, *gánga* certe Str. 5. eſt *mendicando circulari*, quomodo *gángandi* accipitur ſupra, II. 6. Interpretes verbalem translationem dederunt, nihil ultra.

22) Sc. ſuper reditione eum iis in gratiam, et amicitia in futurum.

23) Haec eſt *Olavii* Verſio, quam retinendam exiſtimavi ob paronomaſiam non illepidam in *Nocumenta Documento.* Ad verba proxime exprimeretur: *Bonum eſt, alterius malo (damno) uti in cautelam* [*ſibi*]. Proverbium in *Niálsſaga* Cap. XIII. effertur. *At láta ſer annars víti at varnaþi*; quod Doctiſſimus Interpres reddidit: *Malo alieno ſapere.* Convenit Vulgaris ille Verſiculus:

Felix, quem faciunt aliena pericula cautum.

Et gnome illa: *Feliciter ſapit, qui malo alieno ſapit.* Accedit hoc *Terentii* in Heaut. I. 2. 36.

Hoc ſcitum eſt, periculum in aliis facere, tibi quod ex uſu ſiet.

Hugenius *Viti* pro *Vitiis* capit, quod non ita placet.

XX.

Sua hanvm gafz 24)
25) SAVRLA invm GÓÞ-RÁÞA,
Þá er han *c*) lagþi á valld hans
d) VÍG-ÓLFS:
e) Tryggiliga han trúþi,
Enn hinn at tálvm varþ,
Sínvm *f*) bróþvr-bana 26).

XX.

Ita illi cessit 24)
25) SÖRLIO *Probo* (INNOCENTI),
Cum rem in potestatem VIGOLFI
commisit:
Fidenter (*firmiter*) *ille credidit*,
(*At alter perfidus extitit*,)
26) *Sui fratris occisori.*

XXI.

Griþ han 27) þeim selldi
Af góþvm *g*) hvga,
Enn þeir hetv hanom *h*) gvlli *i*)
í gegn 28):

XXI.

Inducias (*securitatem*) *iis* 27) *concessit*
Bona fide,
At spoponderunt ei aurum 28) *contra*;

k) Sát-

c) flúþi, *confugiebat*. Anon. *Er* praeced. male omitt. O. Hanc Stropham in duas distrahit E. etiam male.

d) *Uígúlfs* H. et exponit, *Lupi caedentis*. *Vigólfr* pro *Vígalfr* dictum arbitror, et *Bellicosum* aut *Funestum* notare; ad verbum, *Pugnae* aut *Caedis genium*. *e*) *Triggliga*. Anon. H.

f) *broþr bani*. H. i. e. Vigolfus *factus est perfidus interfector* Sörlii *fratris sui*.

g) *Hvg*. H. G. ab Nominativo *Hugr*, nam alterum est ab Nom. *Hvgi*.

h) Aut, *Gull í gegn*, aut *Gulli gegn*, ambigue praefert H. Sane *ad heita* etiam cum Accusativo construitur in *Hólmveria saga*.

i) *gien* E. et sine dubio etiam Anon. cum hujus varietas non sit adnotata. *ígen*. L quas Lectiones Danismi suspectas fateor, sed tamen penitus reprobare non ausim.

---

24) Sc. *Negotium*, *consilium suum*, aut *Fides inimicis habita*; Isl. *Málid*, *ráþ sitt*, edr *trúnaþr til óvina sinna*. Potest etiam ad *Viti* praeced. referri sensus, ut sit: *Ita in malum incidit*. Sörlius, *Sva varþ han fyri viti*.

25) Bene *Sorlii* nomen dat homini bono; nam *Sörli* notat *Solitarium*, quod ex plurali *Serlar* (quasi *Sierlar*, a *ser*, *seorsum*) nam *boni* sunt pauci, et ab improborum turba mentibus secreti. Porro *Góþráþr* interpretatus sum ita, ex opposita voce *Illráþr*, *improbus*, *maleficus*, et *Ill-ræþi* *maleficium*, *scelus*; scio tamen *Góþ-ráþr* esse, *Bene* (*salubriter*) *consulens*, in *Gripis-spá*. Per *Pium* exponit *Hugenius*, neque id male.

26) Ordo est: *Han trúþi sinvm bróþvr-bana*; unde et, vitandae confusioni, Stropham intermedium Parenthesi inclusi. *Olavius* et *Suecus Interpres* ita intelligunt, quasi *Sörlius* fuerit occisor frátris *Vigolfi*, quod pugnat cum XXI. 1. et 2.

27) þeim, *Vigolfo* et ejus sociis in fraterna caede.

28) Aut *aurum* hic, de *pecuniaria satisfactione* pro caede

k) Sáttir letvz
Meþan ſaman drvckv,
l) Enn þó kvamv flærþir fram.

Conciliatos ſe ſimulârunt
Dum compotabant;
Verum tamen provenere fallaciae.

XXII.

Enn þá *m*) eptir
Á avþrvm degi,
Er þeir havfþv í *n*) RÝGIARDAL 29) riþit,
Suerþvm þeir *o*) meiddv
Þann *p*) er ſaklauſs var;
Oc letv hans fiörvi farit.

XXII.

At deinde poſt
Altero die;
Cum in 29) RÝGIARDALUM *equitaverant*,
Gladiis ſauciarunt
Eum, *qui innocens erat*,
Et ejus vitam interemerunt (*ad interitum dederunt*).

XXIII.

k) mætir *Egregios amicos. Olavius*, nullius pretii conjectura, arbitror.

l) *Enn*, non agnoſcit *Olavius*, et poteſt abeſſe ſalvo ſenſu, neque id ſine lepore orationis.

m) aptr, *rurſum*. O. inepte.

n) Ita leviter immutavi *Ryar-dal*, quod Anon. L. et *Rigar-dal*, quod O. praeferunt. *Eyrar-dal.* E. G. Suec. *Eyardal*. H. obſcure Omnes, et minus apte ad harmoniam literarum poëticam.

o) myrþv *occiderunt*. H. quando in Str. Ultima foret Palilogia, noſtris haud inſolens.

p) *Er*, inſerunt O. H. bene, et convenienter Linguae noſtrae.

caede fratris Sörlii, accipiendum eſt: aut *Hetvgvlli*, valet, *Praeclara promiſſa dederunt*, quomodo apud Latinos, *aureos montes polliceri*.

29) Auctor, ne nimis apertus eſſet, de induſtria videtur effinxiſſe hoc nomen, vel ex *Reykiar-dal*, quo nomine tria territoria, et unam villam, in Islandia novi; *Reykiar* autem et *Rygiar* parum inter ſe literis diſcrepant: vel nomen finxit ex *Hytar-dal*, nam *Rygvr* eſt feminae giganteae nomen, qualem *Hytam* fuiſſe notum eſt ex *Vita Bardi Snæfellz-áſi*, et *Geſti* ejus filii, neque vero diſſimile eſt, Territorium et Villam *Hytardal*, denominationem ab iſta Oreade eſſe mutuata. Denique ex mentione loci, nomine ejus proprio tam leviter immutato, haud abſurde concludi poſſe arbitror, ad rei hic narratae veritatem. Seculo *Sæmundi*, in Islandia graſſatas eſſe caedes, rapinas, et varia maleficia, apparet ex *Húngrvaka*, quamquam nullum ſingulare exemplum ibi commemoratur.

XXIII.

Lík hans þeir drógv
Á *q*) leyni-götv,
Ok 30) brytivþv í brvnn niþr;

Dylia þeir villdv,
Enn Drottinn ſá
r) Heilagr himnvm af.

XXIII.

Corpus ejus abstraxerunt
In latentem ſemitam,
Et 30) *fruſtatim diſſectum in puteum dejecerunt;*

Celare voluerunt [*facinus*],
At Dominus adſpexit
Sanctus de coelis.

XXIV.

Sál hans *s*) bauþ heim
t) Inn ſánni guþ
I ſinn favgnvþ fara:
u) Enn ſavkv-dólgar
Hygg ec *x*) ſíþla *y*) mvni
Kallaþir frá kvavlvm.

XXIV.

Animam ejus invitavit domum
Verus ille Deus,
In ſua gaudia immigrare:
At maleficos [*iſtos*]
Credo ſero
Revocatum iri a ſuppliciis.

q) *leinv götv.* E. corrupte, ex *Launv* vel *Leynv*, à Nominativo feminino, *Laun*, *launar* forte et antiquis *Launv*, occultatio, ſecretum.

r) Helgr himni af. *Anon.* — *de coelo.*

s) bnþ, *rogavit*, *juſſit.* Omnes, praeter G. H. Mox *Heim* male omittunt L. O. Suec.

t) *Enn.* L. *Hinn* O. *Sanni*, omiſſo perperam Articulo. E. *Sannr* G. recte quidem demto Articulo, ſed tamen Metro paullo aſperiore.

u) *Enn*, inſerunt H. G. O. bene, ad oppoſitam Sicariorum conditionem deſignandam. Deinde *Sakadólgar* praefert L. contra morem Veterum. Porro *Hyggec* hanc Strophain claudit in E.

x) *Ar*, non male inſerit L. *y*) mano, in Modo Indicativo. H.

30) *Brytivþv i brvnn niþr*, pro *brytivþv ok kavſtuþv niþr i brvnn*; Lepidus noſtri Sermonis Laconismus, quem *Latine* exprime non eſt; hoc tamen voluit *Suecus Interpres*, vertens *Diſſecuerunt in puteum.*

XXV.

z) Dísir 31) biþ þú þer
Drottins mála
(þ) Vera hollar í hvgvm;
32) Vikv eptir
Man þer vilia þíns
Allt at æ) aúþnv gá.

XXV

31) *Divas ora tibi*
Divinorum colloquiorum
Propitias esse in animis;
32) *Tempore postero*
Tibi tuae voluntatis
Omnia fortunate vertent.

XXVI.

Reiþi verk
a) Þau þú b) vunnit hefir
33) Bæt *) eigi ílly yfir:

XXVI.

Iracundiae delicta,
Quae tu patrasti,
33) *Noli maleficio compensare:*

c) Græt-

z) *Dysi*, in Singulari. O. Vocem male per *y* scribunt Omnes.

(þ) Holla vera í. h. *ex animo benevolam esse.* Olovius.

æ) *óskvm.* Anon. L. O. *ex voto succedent.* ödrv. E. i. e. *aliorsum*, aut *ex ordine*, *recte.*

a) *Þau*, in praeced. Stropham refert *Olavius.* Þá, *postquam*, legit H. et *Þá þú* in eandem refert.

b) *Vunnit*, pro *Unnit*, reposui, ut fulcirem aliquatenus adliterationem claudicantem, nempe *Vunnit* et *Verk* Str. praeced. debent sibi, in concentu poetico literarum capitalium, respondere. Regula tamen poscit, ut haec vox ab *r* litera inciperet, propter *Reiþi* in Stropha priore.

*) *Þú*, inserunt Omnes, praeter H. Deinde, *Ei* habent Omnes.

31) Intelliguntur, primum quidem *Virgo Deipara*, deinde aliae Divae inferioris dignitatis, ab Ecclesia prisca et Romanensi cultae, ut *sancta Barbara*, *sancta Svnniva*, et similes. *Disir* per Genios vertit *Hugenius*, plane contra naturam et notionem istius vocis. Porro addito *Drottins mála*, *Auctor* significare vult, *Divas* istas prae ceteris Electis esse *familiares domino:* Quid sibi velint *Interpretes*, cum *Drottins mála* vertunt *Divinorum eloquiorum*, *Eloquia Domini proferentes*, me nescire fateor.

32) Certam partem temporis, pro tempore in genere, positam existimo. *Hugenius* exponit: *Paulo post.* Deinde, *Olavium* sequutus, *Allt vilia þíns* in sensu conjunxi, pro eo quod esset *Allr þinn vili*, *Allt þat er þú vill:* Sed potest et ordo esse: Man þer allt gá at auþnv vilia þíns, *omnia tibi cedent ad impetrationem (indulgentiam) tuae voluntatis:* Est quoque sic accipere: þer man allt gá vilia þíns, [ok] at auþnv, *Omnia tibi evenient ex sententia* [et] *prospere.*

33) *At bæta yfir*, est, peccatum corrigere, pro delicto

c) Grættan *d*) gala	*Luctu* [*abs te*] *adfectum delinias* (*soleris*)
e) Skalltv meþ góþvm hlvtvm,	*Beneficiis;*
f) þat kveþa sálv sama.	*Id dicunt animae esse commodum* (*dicunt esse salutare*).

XXVII.	XXVII.
Á guþ *g*) skal heita	*Deum invocare oportet*
Til góþra hlvta,	*At bonas res* [*acquirendas*],
Þann er hefir skatna skapat.	*Qui homines creavit*

Z z 3 Miök

c) græddan. *Olavius.* vide var. lect. *e.*

d) Ita H, solus, et accipio eodem sensu, quo *gala*, quod notum est apud Veteres, pro, *blando cantu demulcere. Galla.* Anon. O. quod *labem*, *culpam*, notat. *Halla.* E. nullo commodo sensu, sive pro Nomine sive Verbo accipiatur, nisi quidem sit: *In te inclines, animo tibi propensum reddas. Hala.* L. G. Suec. forte *erigas*, aut in tuas partes *trahas;* quamquam jure dubitatur de loco hujus Verbi in Lingua nostra. Legi autem possit, hála *excellenter*, *valde*, *magnopere;* quando ordo verborum et sensus foret talis: *Grættan skalltu hála sama meþ góþvm hlvtvm* (vel *sama* ɔ: sæma *meþ hála góþvm hlvtvm),* þat qveþa sálv, i. e. *Laeso diligenter satisfacias*, (aut *egregiis beneficiis satisfacias), id dicunt salutem* ɔ: salutare esse. *Sæmd* et *Sæmdir*, de *satisfactione pro injuria*, frequenter usurpatur in Antiqua historia.

e) Láttv, conjic. *Olavius*, et priorem atque hanc Stropham vertit: *Consanatum delictum fac bonis rebus. Skalt*, legit H. et refert ad priorem Str.

f) Þína, *sálv sama*, conjicit *Olavius*, et inepte vertit, *Animae tuae sit decorum;* cum deberet esse, *Animam tuam ornes*, *ad honestum componas*, *corrigas.* Deinde ego necessario intuli, *Kveþa*, quod ignorant Libri mei omnes, at id alicubi olim legere memini.

g) skaltu, skalt, *invoca.* Anon. Olav. L.

---

licto satisfacere, quod nemo Interpretum vidit, aut videre voluit, dum vertunt, *Olavius* quidem et *Suecus* ita: *Iracundiae opera — malo ne incrusta* (accumula); *Hugenius* autem ita: *Cum quidquam iratus perpetraveris, non superadde mala.* Quid sit, *Opus malo incrustare*, viderint manes Olaviani. In Textu autem nostro, Oxymori species est, non enim *Maleficio sit satisfactio;* sed mens Auctoris est haec: *Noli*, *pro culpa per iram praecipitem admissa, malum deliberatum laeso offerre loco satisfactionis.* Et occasio hujus praecepti petita est ex ante memorato *Vigolfi* flagitio, qui primum *Sörlii* fratrem occiderat, deinde, satisfactionis vice, ipsum *Sörlium* per fidem deceptum interemit.

Miök fyri verþr 34). — *Magnum dedecus* 34) (*magnam noxam*) *incurrit*

Manna **) hverr — *Hominum quisque,*
Er *h*) sinn fióna favþr *i*). — *Suum qui oderunt patrem.*

XXVIII. — XXVIII.

k) Æstanda *l*) þikir — *Petendum censetur*
Einkvm *m*) vandliga — *Singulari cum studio,*
n) Þess er *o*) vant þikir; — *Quod deesse videtur:*
Allz p) *áni verþr* — Omnium expers fit
Sá er enkis biþr; — Qui nihil petit;
Fár hyggr þegianda þavrf. — Paucus [ultro] cogitat tacentis necessitatem.

XXIX.

**) *Hor* vel *Hór*. G. sine sensu.

h) Ita commode satis legunt, *Hagenius*, et *J. Jonsonius*, Collega meus, in Notis ad elegantissimum suum Poëma, *Islandz-vaka*. Libri plerique habent: seint þióna favþr, *sero serviunt patri*, quod plane adversatur harmoniae literarum poëticae: Non male forte substitueretur, *sinna*, pro *þióna*, *qui sero curant*, *observant*, *respiciunt*, *patrem*. Ser finna favþr, *suum conveniunt patrem*. Anon Er *ser fioþa* (aut fróþa) *favþr*. Alter Anon. in E. qui pro illo *fioþa*, aut *fróþa*, conjicit *Firþa;* credibile autem est hunc Anonymum esse *Olavium*, nam ejus Versio habet, *Qui hominum cernit patrem.*

i) Æsta, huc ex sequenti Versu transfert E. et sic eum Versum foede capite truncat.

k) Hoc ex mea conjectura posui, pro infinitivo *Æsta*, *æzta*, *æskia*, quem praeferunt Libri, oratione et constructione manca. *Ædsta*, est in G. nomen, huc prorsus incongrue.

l) *þætti*, Imperfectum Subjunctivi. *Olavius*. *m*) Varliga, *caute*. E. G. L. Suec.

n) *þat*, in Nominativo. E. *o*) *þikir* (þykir) *vant vera*. E. O.

p) Haec Vox etiam est a mea conjectura; proxime autem accedit, *a ne* (á ne) aut Ane, in G. et *á nei* in H. Longius aberrat, *a me* in E. *ame invisus*, in Suec. Plane diverso modo, non tamen improbe, *á val*, habent Anon. L. i. e. *Omnibus defraudatur*. *Er vani*, legit *Olavius*, verbo *Verþr* temere nimis resecto.

---

34) Non intelligo satis hoc verbum, *at fyri-verþa*, atque adeo neutrius versionis meae veritatem praesto. Interpretes id reddunt, per, *Pudet Pudesiunt*, *confunditur*, quasi in Textu esset, *at fyri-*

XXIX.

35) Síþla ek kom,
Snemma *q*) kallaþr,
Til *r*) dóm-valdſ *s*) dyra:
36) Þángat ek *) ætlumz
t) þuſat mer heitiþ var.
Sá u) hefir krás er krefir.

XXIX.

35) *Sero veni,*
Mature vocatus,
Ad Summi judicis januam:
36) *Inde bonum exſpecto,*
Nam mihi erat promiſſum.
Dapem potitur qui poſcit.

XXX.

Syndir þuſ vallda
At ver *x*) ſyrgir förom

XXX.

Peccata ſunt cauſa,
Quamobrem triſtes diſcedimus

Ægis-

q) Ek kallaþvmz (kallaþiz). O. E. *r*) Ita Anon. *Dóms-vallds.* Ceteri.

s) *dyra* videntur legiſſe *Olavius* et *Hugenius*. quorum ille Stropham vertit, partim non Latiniſſime, *Ad judicii dominum majeſtaticum:* Hic vertit, *Ad judicium potentia praeſtantiſſimi.* Dyrir, *praeclari*, in plurali, ineptiſſime L.

*) *Ætlvnzt*, Omnes, praeter Anon. prava ſcriptione per *n*. *Vænvmz*, puto me olim alicubi vidiſſe, ſatis commode, eodem ſenſu.

t) þuſ er mer etc. idem. L. *er* pro *at* interdum ſubſtituunt veteres.

u) Ita ſolus H. Alii, Hefr *tollit*, vulgata horum verborum confuſione apud recentiores.

x) Hoc audacter repoſui, pro *Hryggvir*, quod Libri habent, ſenſu eodem, ſed plane contra literarum metricarum harmoniam. Vocem *Syrgir* analogia ſatis tuetur: Si autem *Hryggvir* omnino ſit conſervandum, in promtu eſt reponere Hreckir *fraudes, crimina ſcelera,* initio Strophae antecedentis.

---

fyriverþa ſik, pudefieri, verecundari. Qua in re fidem apud dictos Interpretes requiro: et ſi vel maxime ita haberet Textus, quod nuſquam habet, tamen connexionem cum ſequentibus nondum plane ex eorum verſione perſpicerem.

35) Accuſare videtur ſe de nimium ſera ad Deum converſione, et de precibus ad Deum nimium diu neglectis ſibi: Sane de Precibus adhuc agere Eum, apperet ex poſteriore parte Verſus. *Suemma Kallaþr* jam inde uſque à Baptiſmo ſcilicet. Poteſt tamen non incommode ſic intelligi, quaſi *Auctor* hic loquatur de Morbi ſui fatalis diuturnitate, ſentiens cum iis, qui diem mortis et judicii eundem eſſe ſtatuunt, et ſpectans morbum tanquam Libellum citationis ad judicium divinum: Sed minus tamen hoc cohaeret in ſenſu cum poſteriore Hemeſtichio

36) I. e. Clemens apud eum judicium mihi ſpero: poteſt et intelligi, de matura liberatione ex igne purgatorio. Interpretum Verſio, *Eo tamen contendo, Eo tendo, illuc cogitavi,* ſubobſcura mihi eſt. Verſum ſequentem de *Adeundi venia* intelligit *Olavius*. imo de *Clementia Dei*, et *ſpe aeternae ſalutis* eſt intelligendus.

Ægis-heimi 37) ór:
Eingi óttaz
Nema íllt giöri:
Gott er y) vamma-lausvm 37) vera.*

XXXI.

Ulfvm líkir 38)
Þikia allir þeir
Sem eiga z) hverfan 39) hvg:
40) Sua man gefaz

37) *Mundo ex adspectabili.*
Nemo timet
Nisi malum faciat.
Expedit 37*) innocenti esse.

XXXI.

38) *Lupis similes*
Censentur omnes illi,
Qui possident 39) versatilem animum:
40) *Ita eveniet (eventu probabitur)*
Þeim

y) *Vamm-lausvm.* H. L. *Vamma-laus vm*, in Nominativo, et *vm* παρέλκον reponendum putabat quidam Familiaris meus, praeter necessitatem, et minori cum elegantia.

z) *Hverban*, Dialecto quorundam Nordlandorum, Omnes, praeter L. *Eiga*, proxime ante, Omnes, praeter H.

---

37) *Ægir* hic derivo, ab *Auga* oculus', et quando *Ægir mare* significat indidem quoque arcessi posset. respice me ad *Alvismál* in *Maris appellationibus*. Liceret tamen *Ægisheimi* hic reddere, *Formidabili*, aut (maris instar) *turbulento mundo. Globo terraqueo*, vel *terra mari circumfusa*, vertit *Hugenius*, de qua notione vocis ego valde dubito, saltem nego ex analogia et nominis formatione sequi. *Olavius* vertit *Mundi maris*, et ait esse Synecdochen partis pro toto, forte quoque literae Symphonicae gratia admissam; quod ultimum nullo modo ferri potest: quasi vero Auctor, nisi usus esset illo *Ægis*, symphoniae literali servire non potuerit!

37*) Antiptosis Dativi pro Nominativo, per Hellenismum, quemodo apud *Terentium* in *Heaut.* II. 4. 8. ubi multi Libri habent: *Expedit bonis* esse vobis. confer et Phorm. V. 2. 1. Sic etiam *Grettis-saga* de *Thorero Russibarbo:* íllt er íllvm at vera, malum est (nocet) *malo esse.* Ceteri Interpretes Accusativo efferunt: Bonum est *Sceleris parum (insontem)* esse. *Olavius* infeliciter dedit: *Bene se habet homo* sceleris purus (expers); parum, inquam, Latine expressit illud: *Gott er — vera.*

38) Confer notata ad *Corvicinium* VIII. 4. Versutiam in Lupis etiam agnoscit *Servator* Matth. VII. 15. ubi falsos vates adsimilat Lupis ovium vestimenta indutis. adde *Æsopi* Fabulam, de Societate inter Lupos et Canes iis concolores.

39) Ita bene expressit *Olavius:* Sensus autem est, *Qui vario, versuto, ingenio sunt praediti. Volubilem* reddit *Hugenius; Inconstantem*, Suecus Ille ambigue. Hic languide nimis.

40) I. e. Homines vafros recte Lupis adsimilari, re ipsa verum esse experietur, quicunque inter tales belluas, humanam speciem praeferentes, naturae lege versari necessum habet. *Vera á glóþvm* per Metaphoram est, *in periculo versari;* nec multum hinc abludit illud *Horatii* de incepto aleae pleno, Carm. II. 1. 7.

— incedis per ignes
Suppositos cineri doloso.

Þeim (þ) er gánga *æ*) ſkal	*Ei, cui incedendum eſt*
Þær *a*) inar *b*) glæddv götvr.	*Per illas prunis candentibus ſparſas vias.*
XXXII.	XXXII.
Vinſamlig ráþ	*Amica conſilia*
Ok viti bvndin	*Et prudenter contexta*
c) Kenni ek þer 41) ſiav ſaman:	*Trado tibi* 41) *ſeptem ſimul:*
Giörla *d*) þú nem	*Probe tu percipe*
Ok glata *e*) alldri	*Et perde nunquam;*
Avll erv þaú nýt at nema.	*Omnia ſunt ea utilia diſcere.*
XXXIII.	XXXIII.
f) Frá þuí er at ſegia	*Narrandum [jam porro] eſt*
g) Hve *h*) ſæll ek var	*Quam beatus eram*
i) Ægis-heimi í;	*In mundo adſpectabili;*
Ok hinv avþrv	*Atque illud alterum,*

(þ) Ita. H. L. *ſem*, Ceteri. at utrumque peſſime omittit G.

æ) *ſkal*, ignorant H. G. vix permittente poëſi.

a) *inar* ,metro invito, excludit G.

b) *Gliáv* v l *Gliáþv* videtur Suecus legiſſe, nam vertit *Lubricas*, at *Gliá* eſt *Glacies lubrica, et veſtigia fallens.* Per *Glæddar götvr*, infernum intelligit *Hugenius.*

c) Kennik. L. *d*) þaú mvn, *illa memoria retine.* Anon. *þaú*, etiam. H.

e) *aldregi.* L. *aldrei*, vulgata curruptione, Ceteri, praeter H.

f) Hic Verſus locum permutat cum Sequenti, in quibusdam Libris, neque id omnino ſine ratione, ut ſeries narrationis ne interrumpatur.

g) *Hvat.* Omnes, praeter Anon. *h*) *Sællig, Sælleg.* Anon. G. vide lit. ſequ.

i) *Vera í Ægiſ-heimi.* G. ſolus. *Quam beata fuit manſio* [mea] *in* etc.

41) Moralia ſua *ſeptem* pro multis perfectis venditat Auctor. *Hugenius. Conſilia* haec non comparent in ſequentibus Odae, ergo in antecedentibus quaeranda ſunt: unde et mihi naſcitur ſuspicio, in textu legi debere, *kenda ek* in praeterito, *docui te*, pro *kenni ek* in praeſenti.

Hve *k*) ýta fynir	*Quam hominum nati*
Verþa *l*) nauþgir at *m*) nám 42).	*Inviti* 42) *umbrae fiant.*

XXXIV.	XXXIV.
*) Vil ok dvl	*Voluptas et ſuperbia*
Tælir virþa ſonv,	*Decipit hominum filios,*
Þá er fíkiaz á fe:	*Eos qui adpetunt pecuniam:*
Lióſir aurar	*Lucidi nummi*
n) Verþa at laungvm trega:	*In longum moerorem cedunt.*
Margan hefir auþr apat.	Opes multos infatuarunt.

XXXV.	XXXV.
43) Glaþr at mavrgv	43) *Laetus in multis*
Þótti ek gvmnvm vera,	*Viſus ſum hominibus eſſe;*

44) Þuí

k) H. *yta.* Reliqui, *íta.* Intereſt, quae ſit vocis origo. *l*) nauþugir. E.

m) Haec lectio eſt *Olavii*, ſuo merito etiam mihi adoptata. Libri tamen haud abſurde praeferunt, *námi*, unde ſenſus fit: *rapinae cedunt*, ſc. Morti, vel *Opprimuntur, deprehenduntur, occupantur, rapiuntur*, à Morte ſc. *Hugenius* id vertit: *Deficiunt.* quem ſenſum fateor me ignorare.

*) *Vil* per *i* grave, videntur legiſſe *Olavius* et *Hugenius*, cum ille in Verſione habeat, *Sollicitudo*, hic autem, *Dejectus animus.* Sed nec Lectio neque verſio mihi probari poteſt; *Vil* proprie eſt *querimonia miſeriarum, ſuae conditionis miſeratio.*

n) *Verþa*, praecedentem Str. claudit in E. neque id incommode.

42) I. e. moriantur. Sic *Náir* de *Umbris mortuorum* optime intelligitur in Verſu penultimo *Corvicinii;* confer et *Alvís-mál* 11. 3. *Olavius* verbo tenus reddit, *Cadavera fiunt;* paullo Latinius foret, *Funera fiunt, in funera abeunt.* Porro Mors Latinis interdum vocatur *Neceſſitas*, quod hic reſpectu praecedentis *Nauþgir* (*neceſſitate acti*) obſervo; adde hoc *Horatii* de Morte loquentis, Carm. 11. 3. 37.

Omnes *eodem cogimur:* —

43) Cum vox, *Glaþr*, in vulgus ſit notiſſima, tamen certum non habeo, quem ſenſum Auctor hoc loco cum ea conjunctum voluerit; eo tamen inclino, ut *Lubidini nimium indulgentem, luxuriantem et laſcivientem ex rebus ſuis ſecundis*, aut etiam *Securum plane de felicitatis ſuae duratione* vel *diuturno fructu*, intelligi putem. *Jucundus*, redditur *Interpreti Sueco*, quod hinc alienum arbitror, propter Str. 3. *Laetus*, Ceteris,

44) Þuí at ek vifsa fátt fyri;
o) Dvalar-heim
p) Hefir drottinn fkapat
q) Muna-fullan miök.

44) *Nam pauca (parum) providebam;*
Temporariae manfionis mundum
Dominus creavit
Voluptuofum valde.

XXXVI.

r) Lútr s) ec fat
Lengi ok t) hölludvmz 45)
Miök var ek þá lyftr at lifa:

XXXV.

Incurvus (pronus) fedebam
Diu, et nutabam 45),
Vehementer tum eram vivendi cupidus:

o) *Dvala heim* E. illud *Dvala*, in plurali, non poteft placere, nam Auctor de *brevi mora* loquitur, tanquam *Viatoris* et *hofpitis*. Dvlarheim, *Olavius* legit, et explicat *Faftuofum* mundum; quae Lectio prorfus aliena videtur.

p) *Hefir*, Priori Strophae apponit *Olavius* q) *Munaþ fullan*, eodem fenfu. *Olavius*.

r) *Lútr*. L. H. *Latr* E. G. Suec. unde fenfus hujus et Sequentis Strophae fit: *Defes eram — et recubabam;* quo vitam fuam otiofam et fomni ulofam indicat Auctor. Sed poffet quoque fic verti: *Languidus eram — et lecto decumbebam;* quo intelligere languores diuturnos, vel lentas aegritudines, ultimi morbi prodromos, per quas lecto adhaerere neceffum habuerit. || *Hiúfr*, legit *Olavius*, et vertit hanc ignotam vocem, *Nútans*, nulla, quod videam, ratione; mallem igitur, *Sufpirans*, *gemens*, adductus Verbo *ad hiúfra* quod eft in *Guþrúnar-Quiþa* 1. 5. Hriúfr *fcaber*, *infirmus*, pro illo *Hiúfr*, conjicit au. *Olavius* ipfe, aut Perilluftr. *I. Erici*.

s) *Sat ek lengi*. L quo valde corrumpitur metrum in tribus hifce Strophis.

t) Sic optime *Olavius*, et Anon. H. hi tamen vulgari errore fcribunt, *Hölluþvnft* p r *n*. Höllvnft, in praefenti. L. G. *Holluft*. E. nullo commodo fenfu. Praecedens *Lengi* in Priorem Stropham transfert *Olavius*, neque enim aliter poterat Symphoniae poëticae confulere, propter Lectionem illam *Hiúfr*, prius a me adlatam. *Miök*, praefentem hanc Stropham claudit in L. poefi plane invita.

ris, fine ulla illuftratione. Ego morem meum fervo, errare malo interpretando, quam nullam interpretationem tentare in locis ambiguis.

44) Duas rationes adfert vitae fuae voluptariae et licentiofae: ignorantiam, forte et incuriam, rerum futurarum, et mundanas illecebras. *Dvalar-heimr* Str. fequ. haud inepte redderetur, *Temporarium habitaculum*.

45) Videtur dicere, fe diuturna valetudine jam debilitatum fuiffe, quod hominem voluptarium neceffe erat, antequam morbus ille extremus fe invaferit. Aut *Lútr*, et *ad hallaz*, hic de *proclivitate* et *inclinatione ad voluptates* accipienda funt. *Procurvus deflexusque diu fedi*, vertit *Hugenius*, explicatione ulteriori omiffa.

Enn sá u) reþi 46)
Sem ríkr var.
x) *Framm* 47) *erv* y) *feigs götvr.*

At ejus potestas valuit 46),
Qui potens erat:
47) Prorsum tendunt ad mortem properantis viae.

XXXVII.

Heliar reip 48)
z) Kuamv harþliga
Sueigþ at síþvm mer;
Slíta ek vildi
Enn þau (þ) sterk várv,
49) *Lett er lauss at fara.*

XXXVII.

48) *Orci vincula*
Aderant duriter
Astricta lateribus meis:
Rumpere volebam
At firma erant,
49) Leve est liberum (ab onere vacuo) ire.

XXXVIII.

u) rieþ, Omnes praeter H.

x) Ita audacter lego, pro *Frammi*, quod Omnes Libri venditant, quodque ego non satis intelligo, quid hic valeat. *Frammi erv*, per *patent*, *promptae sunt*, interpretantur *Hugenius* et *Olavius*. Versio *Sueci* habet: *Emensae (a tergo) sunt*, quae multum ab ea Lectione distat; so te legerat Ille, *Farnar erv*.

y) *Feiks.* G. literae g. et k. libenter inter se permutantur.

z) *kuámv*, priori Strophae apponit H. et deinde *Sueigþ* in hanc transfert, quo violatur harmonia poëtica in Stropha 3.

(þ) seig *lenta*, *tenacia*: Olavius.

---

46) Scilicet, plus quam istud vitae desiderium, et sine dubio conatus eam conservandi, longa jam luxuria perditam. Ad sensum non multum interest, utrum *Sá reþi* etc. de *Deo* intelligamus, an de *Morte*, tanquam persona spectata.

47) I. e. Morti vicinus directe urget suum cursum, sine obliquis itinerum ambagibus et diverticulis, ac sine retardatione aut intermissione.

48) Dolores morbi atroces, et totum corpus [quo per illud *At síþvm* respicitur] valide occupantes intelligit, per quos tanquam vinctus servatus sit, donec in Mortis potestatem traderetur. Vix est, ut haec accipiamus, de angoribus conscientiae, ob vitam anteactam, quanquam eo videatur spectare Str. ultima.

49) *Hugenius* vertit: *Leviter solute itur. Olavius* ita: *Expeditum soluto ire* (sc. *libere quoquo vult*). *Suecus* ita: *Facile est sine impedimentis procedere;* muta illud *Procedere* in *ire*, et praestabit fortasse hæc Versio meae et Ceterorum. Auctor vult dicere, sibi non convenisse proverbium hoc, in statu quo tum erat, morbo scilicet pressus et onere peccatorum.

XXXVIII.

49*) Einn ec viſſa
æ) Hve alla a) vega
Svllv ſútir mer;
50) Heliar meýiar
Mer hrolla b) bvþv
Heim á hveriv kveldi.

XXXVIII.

49) *Solus ſentiebam,*
Quam omni ex parte
Ingraveſcebant mihi dolores:
50) *Mortis virgines*
Me cum horrore invitarunt
Domum [ſuam] quovis veſpere.

XXXIX.

Sól c) ek ſá
Sanna dag-ſtiörnv
d) 51) Drúpa e) dyn-heimvm í;

XXXIX.

Solem vidi,
Verum diei aſtrum,
51) *Maeſtum in ſonitus regionibus:*

æ) *Hverſv.* Omnes praeter H. O. a) Vego. H.

b) Sic G. H. O. Suec. *Bruþv.* E. quod non poteſt aliud notare, quam *flagrarunt*, neque cum ceteris conciliatur, maxime propter ſequens *Heim.*

c) *Sá ek.* E. Sed altera Lectio eſt ſvavior, et ſervatur magno conſenſu in Sequentibus.

d) Ita ſolus Anon. *Driúpa* G. H. idem, recentius. *Dreupa* E. ſcriptione nimium ambigua ad pronuntiandum et intelligendum.

e) *Dyrheimvm.* Suec. quod ille vertit: *Animantium mundis;* et intelligitur forſan *Circulus* Zodiacus. Poteſt et legi *Dyrheimvm*, per Hypallagen, pro *Heim-dyrvm*, *in porta mundi,* occidua ſc. confer *Corvicinium* Vers. Penult. et *Virgil.* Æneid. x. 5. atque ibi *Taubmannum;* adde *Völv-ſpa* V. 4. ubi tamen *J. Olavius Hypnoneſius* legendum cenſet *Jo-dyr* *jumenta.*

49*) I. e. Dolores mei erant majores, quam ut verbis exprimi poſſent: Forte et dicit, linguae uſum ſibi ablatum.

50) H. e. Parcae, mortis praenuntiae. *Hugenius.* Morbi naturaliter adgraveſcere ſolent nocte appetente, quod ſuum morbum in tantum feciſſe hac allegoria dicit Auctor, ut ad ſingulas veſperas nihil aliud quam mortem exſpectaverit. Aliam acceptionem vocis *Hrolla*, quae tamen ad ipſam rem parum intereſt, pete in *Gloſſario.*

51) Ita hanc vocem accipit, Vir Ampl., M. *Halfdanus Einarius*, Scholae Holanae Rector, et hoc adnotat: "Sol exhibuit ſe triſtem homini purgatorium introeunti [*malim* introituro.]". Aliis *Drupa* exponitur *Stillare*, *Stillantem*, haud ſatis liquide. Poteſt etiam verti, *Vergentem. inclinantem ſe ad occaſum*, ut Auctor hic de *Veſpere* loquatur, ſicut priore Verſu. Forte autem *Drúpa* Hypallage ſit, pro, ipſe *Drúpr*, *Maeſtus*, aut *ad obitum inclinans.* Porro *Dyn-heimar*

Enn *f*) heliar grind
g) Heýrda ec á annan veg
Þióta þúngliga.

At fores orci
Audivi ab altera parte
Stridere graviter.

XL.

*S*ól ec ſá
Setta dreyr-ſtöfvm
Miök var ek þá *h*) vr heimi 52) hallr:
i) Máttvg 53) hún leitz
Á marga vegv
Frá þuí ſem fyrri var.

XL.

Solem vidi
Obſitum cruentis literis (*radiis*);
Multum eram tum e mundo 52) *vergens* (*cernuus*):
53) *Potens viſus eſt ille*
Multismodis
Praequam prius erat.

XLI.

f) *Hel-grindvr.* O. nempe, quia Pluralis eſt uſitatior, ita videtur mutaſſe. Deinde Grund *ſolum*, pro *Grind* Suec.

g) *heirþac*, male per *i.* H. L. *h*) *úr h. hallr*, in Stropham ſeparatam male diſtrahit E.

i) Hanc quantivis pretii Lectionem Anonymo, et *Olavio*, debemus; nam Libri ceteri praeter L. habent: *Máttvg (hon) leyſti Marga frá þuí ſem fyrri var.* quod *Hugenio* Interprete eſt: *Potens ille* (dies ex potentia Supremi) *multos a prioribus* (vitae temporibus) *ſolutos reddidit.* Sed, praeterquam quod ſententia haec parum plauſibilis eſt, adliteratio etiam

mar Hugenio notant *Aëra*, qui hic poneretur pro *Æthere:* Non tamen eſt diſſimulandum, intelligi poſſe *Oceanum*, *Dynheimvm* pro *Dynheima*, per Antiptoſin huic Odae frequentem, poſito; quo ſenſu *Drúpa* verterim, *Deciduum*, *occiduum*, in Oceanum. Accipi etiam pro Verbo poteſt illud *Drúpa*, nullo ad ipſum ſenſum diſcrimine. Denique non celabo, quod mihi in mentem venit, ſepties iterata Sobis mentione Auctorem forte innuere velle, ſeptem diebus ſe cum morte eſſe luctatum. Neque huic opinioni obſtat Vers. XLI. 4. 5. Nam fortaſſe tribus ultimis vitae diebus adeo viribus erat defectus, ut officio adorationis fungi non valeret.

52) I. e. inclinatus eram ad caſum fatalem, jam jam eram occaſurus. τὸ *Hallr* aliter accipiunt *Olavius* et *Sueeus*, nempe: *Ad abeundum eram propenſus*, *E mundo declinabundus ituriebam.* Sed de ea vocis notione hic ambigo, quamquam ſcio, *ad vera hallr einvm* vel *til eins favore in quem inclinare*, probe dici,

53) Ethos pulchre expreſſum, quod homo ſolem nunc admiratur, cujus ulteriorem fructum jam ſentit ſibi ereptum iri; prius fortaſſe in tenui beneficio poſuerat divini hujus luminaris adſpectum. Huc adplicari poteſt tritum illud dictum: Góþr er hverr genginn, *Charus eſt (in pretio magno habetur) quiſque amiſſus.* *Máttvgr* autem hoc loco, non tam proprie *potentiae* notionem habet, quam *excellentiae*.

XLI.	XLI.
Sól ek ſá;	*Solem vidi*;
Sva þótti mer	*Ita mihi videbatur,*
Sem ek *k*) ſæi gavfgan guþ:	*Quaſi adſpicerem auguſtum numen;*
Henni eſt laut	*Eum inclinatus venerabar*
l) Hinnſta ſinni	*Ultima vice*
Allda heimi 54) í.	54) *Seculorum in mundo.*

XLII.	XII.
Sól ek ſá;	*Solem vidi;*
Sua hún geiſlaþi	*Ita ille radiabat,*
At ek *) þóttiz vætki vita. 55).	55) *Ut viderer nihil ſcire:*
Enn *m*) Gilvar 56) ſtraumar	*At* 56) *Acheruntis torrentes*

Gren-

etiam laborat in Str. 6. *Þuí ſem* etc. nam ea Stropha ab lit. *F.* deberet incipere: neque vitio huic medetur, ſed aliquantum id aggravat E. dum tres Strophas in duas contrahit hoc modo: *Máttvg leyſti marga Frá Þuí ſem f. v.* Quod ſi operae foret pretium, promtum eſſet mederi ſic: *Máttvg hún Marga leyſti Frá Þuí etc.* Denique L. habet: *Matt ok leyſti Marga vega Fra etc.* Id eſt, Et vires ſolvebantur [mihi] *etc.* quae Lectio nequaquam adſpernanda eſt.

k) *ſægi.* E. ubi illud *g.* eſt ſuſpectum. Mox *á* inſerunt E. L.

l) *innzta* H. G. vitioſe ad ſenſumque et poëſin. *) *Þóttonz*, depravate pro *Þóttvmz.* H.

m) Ita H. G. *Gilfar.* O. deteriore ſcriptione, niſi ad *Giálfr Latratus* referendum ſit hoc nomen, cum tamen ſecundum rationem eſſe deberet, *Gilfrar.* Forte non male conjecerim *Gylvar* per *y*, a Nominativo *Gyl* ɔ: *Gaul*, ad verbum *Clamoſa*, *Vociferatrix*, amnis ſc. Nobilis

54) Sive *aetatum*, i. e. Viventium, Animantium, ut puto mihi jam ad *Alvís-mál* eſſe obſervatum. Poteſt et ſimplicius eſſe: *In mundo hoc temporario.* Non liquidiſſima videtur Hugenii nota ad hunc Verſum, quae talis eſt: "Diem vidi, et in hoc adorans, quem poſtmodum adorare non valui." Neſcias enim, de cujus adoratione loquatur, Diei, Solis, an Dei per Solem? Ego quidem ſimpliciter de Solis adoratione capio.

55) Hic, oculorum uſu deficiente, ſolem vidit quaſi per nebulam, neque amplius ſenſit ejus radios.

56) Intelligo Amnem *Giöll.* qui Inferni portis proximus eſſe traditur in Edda. *Hugenius* Verſum ſic illuſtrare conatur: "Diem novi me clarum videre, ſed fere neſcius, nihilominus mors ob oculos verſabatur."

Grenivþv á annan veg
n) Blandnir miök viþ blóþ.

Mugierunt ab altera parte
Misti multo sanguine.

XLIII.

Sól ek ſá
o) Siónum ſkiálfandi,
57) Hrædslvfvllr ok *p*) hnipinn;
Þúíat hiarta mitt
Var *q*) heldr miök
r) Rvnnit ſvndr í *s*) ſiga 58)

XLIII.

Solem vidi
Oculis titubantibus (*tremulis*)
57) *Horrore plenus et contractus:*
Nam cor meum
Majorem in modum
Diffluxerat ex 58) *languore.*

XLIV.

nobilis eſt *Gaul (Gvl)* Norvegiae fluvius, nomen ſortitus a ſtrepero murmure; quod nomen ob horrendum ſonorem aurni inſero tibui, haud abſonum eſt. || *Gilnar*. E. Suec et Alii cujus Nominativus foret *Gilin* i. e. *in rupinis fluens*, vel *altis ripis coercitus.* Denique *Gera*, aut *Gilldir*, conjicit *Olavius*, infeliciter, praeter neceſſitatem; et Stropham hanc vertit: *Magni aquarum aeſtus.*

n) *Blandaþir*, idem vulgate. L. Suec. G. *Blandir*, ſuſpectum E.

o) *A* inſerunt omnes Libri et Olavius quidem Stropham vertit: *Supra mare titubantem.* Sed poteſt etiam τὸ á ad ſuperius referri, ut ſit: ſá á *intuebar:* melius tamen viſum eſt ſequi auctoritateam Laudati *Halfdani*, qui illud *á* induxit in H. Neque aliter cenſe ipſe *Erici*, Olavianae Verſioni apponens ſuam hanc: *Viſu titubans.*

p) *hnipin.* H. abſurde, nam feminina eſt haec terminatio, quod non obſervant qui eam pro Maſculina obtrudunt.

q) Heldr. ignorant H. G. quando praecedens, *Mitt*, in hanc Stropham eſt transferendum, ſecus quam *Hugenius* fecit, et numeri tamen ſunt duriuſculi.

r) *Rvnnit*, in Priorem referunt omnes, praeter O. G.

s) *Sega.* Quidam in E. Obſcure. *Seſa.* Anon. forte ex torpore vel *in* torporem aut *ſoporem; nam* Animi *notio* vix eſt ut huc attineat.

57) Dilogῶs hic dicitur *Hrædſla*, ut arbitror, et de *Mortis formidine* et de *horrore* ſive *tremore corporis*, *in articulo mortis.* Porro in acceptione vocis *Hnipinn*, ſequutus ſum Suecum Interpretem; *Olavius* eam vertit, *Nútans:* M. *Halfdanus* autem, *Anxius: Hugenius* longe a vero, arbitror, *Perpallidus.*

58) Diuturnum languorum ſive morbum, aut ſi mavis, lentum illud cum morte luctamen videtur hic vocare *Siga;* quam vocem ſi pro Accuſativo capimus ſenſus erit: *Liquefactum erat in languorem*, ɔ: ab omni vigore penitus exhauſtum et defectum. *Sigi*, deliquium notat Interpreti Suecco,

XLIV.	XLIV.
Sól ek sá,	*Solem vidi,*
Sialldan hrygguari;	*Raro magis anxius;*
Miök var ek þá úr heimi hallr:	*Poene tum eram e mundo caducus:*
Túnga mín var	*Lingua mea erat*
Til *t*) tres 59) metin,	59) *Pro ligno existimata;*
Oc *u*) kólnat *x*) at fyrir vtan.	*Et friguerat circum exterius.*

XLV.	XLV.
Sól ek sá	*Solem vidi*
Síþan aldregi	*Deinde nunquam*
Eptir þann dapra dag:	*Post tristem illum diem;*
*) Þvíat 60) fialla vavtn *y*) lyktvz	*Nam* 60) *tegumentorum aquae*

Bbb *z*) Fyri

t) *triеþz* E. insolenter. *Trega*, conjicit *Olavius*, praeter causam, et Stropham vertit: *Moerori adjudicata.*

u) *kólnvt.* L. ut intelligatur de ipsa Lingua, quod non probo. Klofnat *fissum.* E. G. Suec. obscure, nam nescias, quid fissum sit, aut quomodo.

x) *At*, non est in H. G. Sed videtur tamen Metri causa retinendum, etsi parum suaviter sonet, ob collisionem duorum, *At:* Alicubi videre memini, *Af*, quod pro *Of ob*, *am*, accipi potest, eodem sensu.

*) *þuíat*, omitt. G. et videtur abesse posse, salvo metro et sensu.

y) *Luktvz* in sequentem Str. transferunt L. Suec.

Sueco, haud inepte; moerorem notat *Olavio*, nam *i figa* reddit, *Prae moerore;* sed ea notio Vocis omni auctoritate caret, arbitror; Aeque infeliciter *Hugenius* reddidit Stropham: *In partes fere dissolutum erat.*

59) Id est, Linguae mihi periit usus, et labia perfriguerunt. *Hugenius.* Illud *Kólnat*, de lingua male accipit *Olavius*, nam reddit Str. sequ. *Et extrinsecus infrigidata.*

60) *Fialla vautn* mihi est Hypallage, pro *Vatna fiavll* Aquarum tegumenta; Intelligo autem *Coelum*, ex Genes. I. 6. ad 8. quod *Joannes Magnæus* Löv-asianus, in Hymnis suis Hebdomadalibus, vocat *Vatna hvolfid* blátt, *aquarum cameram* caeruleam; adde Psalm. *Davidis* CIV. 2. ubi *Coelum* dicitur instar *pellis* esse extensum; quod porro *Fiall* proprie notet *integumentum, velum, pellem*, ab *ad fela*, *velare*, concludo ex Völvndar-Quiþa IX. 1. ubi *Berfiall* vix est ut aliud notet, quam *Ursi pellem:* Vide et *J. Olavii* Indicem ad *Landn.* b. in *Bláfialldr;* et Vocem *Himinn* in Meo hujus Libri Indice. Dicit ergo

z) Fyri mer ſaman; | *Occluſae ſunt mihi;*
Enn ek (þ) hvarf æ) kallaþr frá a) kvavlym. | *At diſparui evocatus e doloribus.*

XLVI. | XLVI.

b) Vonarſtiarna 61) flaug | 61) *Stella ſpei avolavit*
c) Þá var ek fæddr | *Cum natus eſſem*
Byrt d) frá brióſti mer; | *E pectore mihi;*
62) Hátt e) at hún fló | 62) *Alte quidem illa volavit;*
f) Hvergi ſettiz | *Nuſquam conſedit*
Sua g) at hyn mætti hvíld hafa. | *Ita ut requietem nanciſci poſſet.*

XLVII.

z) yfir *ſuper me* L. H. minus commode ad poëſin.

(þ) *Hvarb*, ex Dialecto Nordlandorum. H. Stropham hanc in duas inepte dividunt E. O. Suec.

æ) kaldr *ſtigidus*, letho ſc. Anon. H. meliore forſan lectione.

a) *kualvm*, antique. H. b) Uanar. H. c) Var ek þá fæddr, *Tum eram* etc. Suec. H.

d) *or*. L Deinde *Brióſtvm*, in plurali. O. inepte. e) *At* non bene exclud. L.

f) *Sua*, e ſequenti Stropha huc trajicit O. *Ita — ut poſſet*. Nulla ſub neceſſitate. Þó *tamen*, poſt *Hvergi*, inſert G.

g) *At*, ſine cauſa exclud. G.

ergo Auctor hac Allegoria, *Coeli aſpectum ſibi fuiſſe ademtum*, ɔ: ſeſe exſtinctum eſſe, uti *Virgilius* in ivta Æneide 451. poſuit *Coeli convexa tueri*, pro *Vivere*. Huggenius reddit *Fialla vautu*, Montium aquas, et intelligit *Oculos*, ajens *Caput* hic eſſe *Montem corporis*; idem etiam prius conjecerat Perilluſtr. *J. Erici* Sed non arbitror hoc procedere, ut *Fiall* nude, et ſine ulla adjectione diſtinguente, de *Capite* dici poſſit; Edda quidem id non permittit, neque credo probatum iri ex ullo idoneo Poëta. Quomodo *Olavius* et *Suecus* hunc locum intellexerint non apparet ex verbali eorum Verſione, quae cum Hugeniana fere eadem eſt, niſi Suecus *Vavtu* reddit *Flumina*, Olavius τὸ *Luktuz fyri mer ſaman*, reddit, *Concludebantur coram me*.

61) *Animam* intelligit *Hugenius*: quod autem ille τὸ *Fæddr* Str. 2. exponit per *Denatus*, nullo pacto verum eſſe poteſt, utpote notioni vocis plane contrarium. Praeſtat, nemini imponere, et *Natus* ſimpliciter vertere, de ipſo autem ſenſu candide fateri ſuam ignorantiam. Fortaſſe tamen Auctor *Mortem* conſideravit tanquam *Nativitatem* ad *Vitam alteram*.

62) Hoc videtur velle: Anima mea receptaculum ſibi quaeſivit apud ſuperos, ſed manſionem invenit nullam, antequam corpus eſſet humatum, aut antequam ipſa Purgatorium intraret.

XLVII.

Öllvm lengri
Var ſú eina 63) nótt,
Er ek lá ſtirþr á *h*) ſtráum:
i) Þá 64) merkir
Þat *k*) gvþ-mæli:
l) *Maþr er m*) *moldo ſamr.*

XLVII.

Omnibus longior (*moleſtior mihi*)
Erat una illa 63) *nox,*
Qua rigidus incubui ſtramentis.
64) *Tum intelligitur* [*verum eſſe*]
Divinum illud oraculum:
Homo eſt humo congener.

XLVIII.

65) Virþi *n*) þat ok viti
Inn *o*) virki gvþ
Sá er ſkóp hauþr ok himin;

XLVIII.

65) *Æſtimet id et cognoſcat*
Operoſus ille Deus,
Qui condidit terram et coelum,

 Hverſv

h) Ita Anon. Suec. H. et firmat *Olavius*, qui habet, *Strám.* Straum *in fluento, aquae torrente*, obſcure, et ſine dubio corruptum ex altero, praeferunt E. L. G.

i) Þat. L. H. O. *Id ſignificat, comprobat*, aut *id intelligi, ſentiri, poteſt.* Inſuave, propter mox iteratum *Þat*, neque ſenſu tam expeditum, ut altera Lectio.

k) *Guþ mæli* diviſim E. L. quod non dubitavi conjungere et pro nomine adoptare. *Guþ mælti, quod Deus dixit.* Ceteri.

l) *At*, intrudunt Omnes, praeter G. quos non audio.

m) Ita diſtraxi, *Moldoſamr*, quod eſt in L. et H. Molldarſamr *humo deditus.* E. G. Molldaſami. *Olavius.* et id vertit, *Pulveri congener* aut *pulverulentus.* Sed nego iſtam vocem dici poſſe, genio Linguae noſtrae convenienter, niſi forte ſubaudito Articulo *Hinn*, quando non amplius eſſet ſententia generalis. || Ex Anonymo in E. notatur *Molldr.* An vero *molldr ſamr* ibi fuerit, an nude Molldr *pulvereus*, non indicatur, prius quidem monſtrum vocis foret, poſterius autem aptum ſatis et probum, tam linguae ratione quam metri

n) *ok viti Þat.* Omnes, praeter *Olavium.* quem, in tenui diſcrimine, tamen ſequendum putavi.

o) vitki *ſapiens.* E. haud reprobanda quidem Lectio.

63) Sc. Prima à morte nox, qua in ſtramento ſolo jacuit, veſtimentis lectualibus mihi ſubtractis vel ſummotis.

64) Nempe; Ubi quis in eo ſtatu eſt, quo ego tum eram.

65) Deum advocat teſtem, de moleſta ſolitudine defunctorum, quaſi dicat, Neminem viventium cogitatione adſequi poſſe, quam moleſta et taedii plena ſit.

Hverſv *p*) einmana
Margir fara
Þó 66) viþ ſkyllda *q*) ſkili.

Quam ſolitarii (a comitatu inopes)
Multi abeant (vagentur),
66) *Etſi ab neceſſariis digrediantur!*

XLIX.

Sinna verka
67) Nýtr ſeggia hverr:
Sæll er ſá er gott giörir.
Auþi frá
r) Er mer *s*) ætluþ var
t) Sandi orpin 68) ſæng.

XLIX.

Suorum operum
67) *Fructum capiunt hominum ſinguli:*
Beatus eſt qui bonum facit.
Ab opibus deſerto
Mihi deſtinatus erat
Arena ſtratus 68) *lectulus.*

L.

69) Havrvndar húngr
Tælir havlda *u*) opt,

L.

69) *Cutis curandae orexis*
In fraudem illicit homines ſaepe;

x) Þat

p) Einmanalauſir. H. vox nullius pretii, neque ullius fere ſ nſus, etſi *Hugenius* eam vertat, *ſoli ſolutique*. Mvnaþarlauſir. O. id eſt. *Delectationis expertes*, Interprete *Olavio*, aut *orbi*, *deſerti*, *derelicti*, *ab amicis inopes*, ſi vulgarem nominis uſum ſpectemus.

q) *ſkilie*, vulgata ſcriptione. E. G. *Skyli*. L. ſuſpectum; quanquam ſenſus eſſe poſſit, *Etſi aequum ſit, ut ab ſuis comitati ſint.*

r) *Er*, male omittunt L. O. *Er mer*, in priorem Str. haud male refert H.

s) *ötluþ*. Omnes praeter H. Praefert antiquitatis ſpeciem, ſed revera ortum eſt ex corrupta rec.ntiorum enunciatione. *t*) í *in*, addit L. nec mihi probat.

u) ſvno, *hominum filios*. L. Incidenter obſervo, *Haulda* hic de *Divitibus* poſſe accipi.

---

66) Latenter hoc dicit: Numerus cognatorum et amicorum nihil prodeſt, nemo enim vult eſſe hujus itineris comes.

67) Sententia haec generalis facile ad Auctorem applicatur, ut nexus inter antecedens et conſequens ſibi conſtet, quaſi dicat: Neminem ex neceſſariis meis habui mecum decedens praeter opera mea, neque ex opibus meis quicquam, praeter ſandapilam.

68) Non abſurdum arbitror, *capulum funebrem* hic intelligi, imo neceſſarium eſt, ſi Vers. LI. 3. de funeris elatione ſermo ſit, ut probabiliter eſt. *Sepulchrum* tamen intelligunt *Hugenius* et *Suecus*; *Olavius* rem ipſam non declarat, in verbis tantum haeret, vertit autem *Orpinn*, *cumulatus*.

69) Ex praeſenti omnium rerum penuria, merito Illi in mentem venit vitae ſuae prioris luxurioſae.

x) Þat hefir margr y) til mikit:
z) Lauga vatn
(þ) Er mer leiþazt æ) var
Eitt allra hlvta 70).

Eam habent multi impendio majorem:
Balnearum aqua
Mihi quidem in fastidio erat maxime
Una omnium rerum 70).

XLI.

Á *) norna 71) stóli
a) Sat ek nív daga;
þaþan var ek á hest hafinn;
b) Gýgiar c) sól 72)

LI.

In 71) *Parcarum sella*
Sedi novem dies;
Inde fui in equum elatus;
72) *Oreadum sol*

x) *Hann*, et in fine Strophae *mikinn.* Suec. H. quibus *Havrvndar* est generis masculini tanquam a Nominativo inaudito *Havrvndr. Hann — mikinn* etiam est in E. sed alio sensu; vide Literam Z. y) *Til*, perperam omitt. O.

z) *Mikinn*, ex priore Stropha huc transfert E. deinde legit *lánga*, pro *lauga*, et Stropham sic habet, *Mikinn lánga*, vitiose ad metrum, atque etiam ut arbitror ad sensum, qui tamen foret talis: *Illud multi nimis magnum habent intestinum*, forte pro Nimia laborant ventris ingluvie. Sed haec Lectio, ut dixi, in metrum peccat, quod tamen peccatum si operae pretium foret, levi negotio corrigeretur referendo *Míkinn lánga* in priorem Stropham, ut ea esset: *Hann hefir margr til mikinn lánga.* || *Losta kæti mer Leiþuzt vär*, conjic. *Olavius*, et explicat, *Laetitia lasciva.*

(þ) τὸ *Er*, male resecant L. O. Suec. Vatn er mer leiþist, *Aqua mihi taedio est.* E. inepte ad sensum et metrum: sed metro tamen promtum est mederi sic: Vatn er mer (4ta Str.) Varþ leiþazt (5ta Str.) æ) *Varþ.* Suec. et E. et posterior quidem hac voce orditur Ult. stropham.

*) *Nornar*, in Singulari. L. a) *Sat ek*, in Priorem Str. refert O.

b) *Gyar.* E. G. H. Suec. *Gigear.* L. corrupta scriptione omnes.

c) *Sólir*, in plurali. *Olavius*, atque etiam Anon. L. quod ex Varietate lectionis sequenti colligere est.

---

sae. Interpretes hunc Versum de *Jejuniis* et aquae *consecratae lustrationibus* accipiunt; et observante *Hugenio*, "Auctor hic non magnopere laudat ceremonias illas Papisticas, sed ut parum utiles judicat.." Sed confer Auctorem inferius Versu LXXI.

70) Ob immodicum et nimis crebrum usum ejus, scilicet.

71) Id est, ut ego quidem arbitror, *In funebri lecto compositus*, sive ut dicere solemus, *á börvnum. Hugenius* τὸ *Nerno* vertit, *Vatum* (*Sibyllarum*) utrumque inepte, et ambigue saltem; in totum autem Versum sic commentatur: Intervallum temporis describit hac figurâ, quô inter genios conversatus, horribiles sibi dies, cum inter spem et metam esset, antequam iter ultra suscipere liceret.

72) Confer *Cervicininum* Vers. penult. Ubi *Oreades Gygiar* conjunguntur cum ceteris Naturis lucifugis.

d) Er skein grimmliga
Or e) ský-drupnis f) skýiom.

Cum micaret truculenter
E coeli stillantis (devexi) nubibus.

LII.

73) Vtan ok innan
Þóttvmz ek alla fara

LII.

73) *Exterius et interius*
Videbar mihi totos perrerare

74) Sigr

d) τὸ *Er* claudit Stropham praeced. in H. et Quibusd. aliis, ut in E adnotatum est, isti autem Alii non possunt esse, nisi Anon. et L. in quibus dicta particula in terminationem pluralem *Sóler* abiit, incipiunt enim hanc Stropham Verbo plurali *Skinv*, L. O. *Sceinv*. Anon.

e) Ita solus G. proxime accedit *Sky-drypnis* in Suec. *Sky-dripnis*, in Anon. H. || *Scy-deipnis*, monstrosa vox, est in E. *Skíþ-rofnis*, in L. et O. quod Olavius obscure vertit verbo tenus, *Ejus qui diffindit ligna;* nescias enim hoc loco, qui sit iste. Imo istud *Skíþ-rofnis* nugamentum est, et omnino scribendum *Skiþ-rofnis*, per *i* tenue in *Sciþ*, quod ipsum pro *skin* poneretur, ut *Skiþ-drapt*, Luci penetrabile *(transverberatum)* de panno tentorii habet *Snorrius* in *Ol.* h. *saga*, *Færeyínga þætti*, ubi tamen Editores dederunt, *Skír-drapt*. quod mihi nihil videtur praestare altero. Sensus autem nostrae Lectionis, per Hypallagen *Rofnis* pro *Rofnvm*, foret: Ex *luce perruptis nubibus;* Aut etiam simplicius, *Lucem interumpentibus (infringentibus, labefactantibus) nubibus*. *Skyrofnis*, conjicit *Olavius*, et ad literam vertit, *Nubes diffindentis*, unde vix est ut ullus idoneus existat sensus, nisi *Sky-rofnir* sit *Ventus* et *Sky-rofnis sky Ventosae nubes.* Ceterum, si *Skyr-ofnis* scribimus, ut *skyr* positum sit pro *skur*, licita literarum permutatione, erit sensus: *Imbres machinantibus (imbriferis;* aut etiam *Imbre mistis*) *nubibus;* conf. *Alvís-mál* XVIII. 4. 5. XIX. 1. 2. 4.

f) *Skiöm*. L. H. insolenti scriptione, quamquam ea proxime ad Etymon accedat: Quid, si una syllaba enuntiamus, *Skióm* fenestris, ɔ: fissuris nubium? || *Skirni*. G. unde sensus: ex

fugis, nempe *Thursis*, *Dvergis* et *Umbris mortuorum;* Videtur igitur Auctor hic innuere *Solem inferorum*, qui sibi jam in Purgatorium descensuro tristem exhibuerit speciem. *Olavius* videtur sentire mecum, nam *Gygiar* vertit *Spirituum infaustorum*. Quo minus *Solem nostrum* hic intelligendum putem, facit Versus XLV. 1. 2. 3. jure tamen ambigi posse video, an Inferi solem habeant, licet *Virgilius* de Incolis Elysii (quod nostra Mythologia ignorat) dixerit *Æneid*. VI. 641.

— *solemque* suum, *sua sidera norunt.*

Conferri etiam potest *Ejusdem Libri* vers. 535-36. Si quid forte de notione obscurae vocis, *Sky-drupnir*, eruero, ex Glossario petendum erit.

73) I. e. Extremas eorum et intimas partes, atque per consequens etiam intermedias. *Extrinsecus* et

74) Sigr heima ſiö,
g) Uppi ok niþri
h) Leitaþi ek æþra vegar,
Hvar mer væri i) greiþaſtar götvr.

74) *Inferiores mundos ſeptem,*
Supra et infra
Quaerebam meliorem viam,
Ubi mihi eſſet maxime expeditum iter.

LIII.

Frá því er at ſegia
Hvat k) ek fyrſt vm ſá
Þā ek var í l) kvöl-heima kominn:
Sviþnir fvglar,
m) Er ſálir vorv,
Flvgv ſva n) margir ſem mý,

LIII.

Narrandum [porro] eſt,
Quid primum viderim,
Ubi in poenarum regiones perveneram:
Ambuſtae alites,
Quae animae erant,
Volitabant muſcarum inſtar multae.

LIV.

ex nubibus ſtillantibus obſito aethere. Skyrmi. E. Suec. quod foret, *involucri*, *tegumine*, non enim *ovi teſta*, ut hic nugatur Suecus, et intelligeretur *Coelum*, *nubibus pluviis obductum*. g) *Upp ok niþr.* Omnes, praeter Anon. O.

h) *Leitaþk.* H. Deinde, *Æþri.* H. G. ſuſpecto Genitivo.

i) *Greiþzar.* H. vitioſe, pro *Greiþztar.* k) *ek*, rejicit H. ſed melius ſervatur.

l) *kvöl-heimi.* L. in Ablativo ſingulari. Enallage.

m) *Ok.* E. *Et quidem* animae erant. Sed poteſt tamen pro Relativo, *Hverier ed*, accipi, cujus acceptionis exemplum habeo unum et alterum. Enn, *at* iſtae erant etc. H.

n) *margar.* O. refertur ad *Sálir.*

et *Extus* reddunt Interpretes τὸ *Utan;* quod mihi ambiguum videtur, quaſi *extra* hos mundos iter fecerit, aut facere omnino potuerit. Quod autem Str. 2. dicit *Alla*, id non pertinet ad numerum, quaſi *ſeptem omnino* eſſe diceret *Mundos inferos*, ſed ad partes univerſas *horum ſeptem* pertinet. De cetero fateor me parum perſpicere, quamobrem *Deſcenſus ad inferos* homini fuerit tam impeditus et ambagioſus.

74) Ad verbum, *Declives*, *Vergentes.* Sperno hic nugatorios *Mundos* Interpretum, ſc. *Victoriae*, *Felicitatis*, et *Triumphales;* per quos ultimos *Hugenius* ait intelligi *Sphaeras coeleſtes.* Verbalis iſta verſio plane adverſatur praeſenti ſtatui Auctoris; mea illi convenit ſatis, et fundata eſt in originatione vocis *Sigr*, de qua vide *J. Olavium* Hypnoneſium, in Gloſſario Syntagm. Baptiſmi. Interim non celabo, haud abſrde in Textu legi poſſe diviſim, Sigr (vel Sígr), heima i. e. *devergens*, *deciduus*, *deorſum tendens*, aut etiam *Lentus*, *tardus* (conf. *Loka-ſennam*, XXIV. 1.), *Mundos:* De quibus autem Mundis hic ſermo ſit,

LIV.	LIV.
o) Veſtan ſá ek fliúga	*Ab occidente vidi volare*
p) Vonar dreka 75),	75) *Spei dracones*,
Ok *q*) fella *r*) glæ-valls 76) götv;	*Et operire* 76) *ignipotentis viam*;
Vængi *s*) þeir ſkókv,	*Alas illi quaſſabant*,
Sua víþa *t*) mer þótti	*Ut paſſim mihi videretur*
Springa hauþvr ek himinn.	*Diſrumpi ſolum et coelum.*

LV.

o) *Vitar*. Anon. Genitivus eſſe deberet, a Nomine feminino *Vit*, quod tamen mihi ignotum eſt, quamquam ſcio compoſitum *Ey-vitar* legi in *Háva-málvm*.

p) Uanar. H.

q) Ita. E. Anon. L. *Fell á*. Suec. O. quod vertunt: *Decidebant in*. Scio quidem Nomen Plurale interdum cum Verbo ſingulari conſtrui, atque id ipſe obſervavi alicubi ad *Fiöl-svinns-mál*; non tamen arbitror iſti Figurae locum eſſe, in hoc contextu orationis. *Fell'á*, pro *Fellv á* cum Apoſtropho ſcribit *Hugenius*, contra uſum Noſtratium, quod ſuperius ſemel monui. Si *Fellv á* legatur, praecedens *ok* accipi poteſt pro Relativo *Qui*, ut obſervavi ad LIII. 5. et intelligi aut *Angeli lapſi*, aut *Homines quidam dominationem fruſtra captantes*.

r) Sic. L. Sue. H. G. *Glævalldz*, eodem ſenſu. O. *Glor-valls*. E. *ſi Glór-vallz* legatur, erit *Micantis poteſtatis* aut *Poteſtate fulgentis*: Sed Glor-vallz *glorioſae poteſtatis*, ſuſpecta eſt lectio, non tamen prorſus reprobanda. *Glævells*. Anon. in qua Lectione fateor mihi nihil conſtare de illo *Vells*, niſi *Glæ-vellz gata* ſit *Lubrica via ad incedendum*, quomodo *Tor-velldr* eſt *Difficilis*.

s) Skókv þeir. H. *t*) *Þótti mer*. Omnes, praeter H.

ſit, colligitur facile ex adjectivo *Sigr* priore ſenſu ſumto, tamen etſi Auctor id ſibi applicet, non Mundis ipſis. *Sigr*, ſubſtantive, *Inclinatio, declinatio, depreſſio*, dixit *Önundus Lignipes*, in *Grettis-ſaga* cap. IX. ubi rhythmus aegre permittit *Sigr* legere.

75) Figura, de geniis malignis, qui ſperant animas ſe intercepturos, *Hugenius*.

76) Sc. multitudine ſua aut corporum vaſtitate; per *Glæ-vallz götv*, aut *infernus* aut *aether* intelligi poteſt. quod ſenſum verbi *Fella* a me adoptatum attinet, dixi, quod ſatis ſit, ad *Egils-ſagam* pagg. 383.- 4. Glæ-vallz, *igniti campi*, vertit *Hugenius*, quaſi *Völlr* faciat genitivum *Vallz*, quod plane falſum eſt. *Glævallz gata*, per *Lubricum callem* vertitur Interpreti Sueco; linguae ſatis convenienter, nimirum *Glævallz* foret a Nominativo Neutro *Glævalld* Lubricitas, quod Nomen aeque recte formari arbitror, ab *Gliá* Glacies laevis et labilis, aut *ad Gliá* nitere,

LV.	LV.
Sólarhiört 77)	77) *Solis cervum*
u) Leit ek fvnnan fara,	*Vidi ab auftro ire (properare),*
Hann teýmdv tveir faman:	*Hunc ducebant duo una:*
Fætvr hans	*Pedes ejus*
x) Stóþv folldv á,	*Stabant humi,*
Enn tókv horn til himins.	*At pertingebant cornua ad coelum.*

u) *Leit ek*, in priore Stropha ponunt omnes, numeris, ut mihi videtur, duriufculis.

x) *Stóþv*, in priorem Stropham transferunt omnes, quos tamen non audio.

---

tere, atque *Hafalld* licium, ab *ad hafa* continere, *Faralld* via, ab *för*, aut *ad fara* ire in *Viga-fkútv-faga:* Sed enim voce hoc fenfu accepta, per *Dracones* Str. praeced. non intelligerentur *Mali Spiritus*, verum homines turbulenti, factiofi, et dominandi cupidi, quales florente olim republica noftra fuerunt, *Styrus Homicida*, *Vemundus Kögr* (*cirrus*), *Gudmundus Potens*, et *Snorrius* Pontifex; atque eadem ad occafum vergente, *Snorrius Sturlae*, et filius *U-rœkia*, *Sturla Sighvati*, *Kolbeinus juvenis*, et *Giffurus* Comes. Forte non multum erraverit, qui omnes pofterius nominatos, aut faltem eorum quosdam, hac vifione putaverit praefignificatos. Duobus adhuc modis exponi poteft haec tertia Stropha nempe: 1) *Inftituere iter ad fplendidam (labilem) potentiam*, aut etiam *Incedere per ignem* fupplicii caufa, ubi *Fella götv* dictum effet eodem modo, quo *Fella blótfpán* dictum eft apud *Snorrium* et in *Noregs Konunga tali*; per Dracones autem fignificarentur ii, quos modo nominavi. 2) *Sternere fplendido principi viam*, aut *ad illuftrem* (i. e. regalem in Islandia) *poteftatem viam*; Quod dicti viri, partim cafu, partim dedita opera, fecerunt Hacono regi, imperium in Islandos appetenti: *Cafu* dico, nam *Snorrius*, *U-rœkia*, et *Kolbeinus*, non videntur Regi, fed fibi ipfis, quaefiffe imperium, etfi hoc frui illis non contingeret. De *Sturlae Sighvati* propofito clarum fatis eft, ex *Sturlúnga-faga* Lib. VI. cap. 18. quod autem ille infelix non potuit effectum reddere, Regi ut patriam traderet, ejus rei penes cooperatorem fuum, at hoftem eundem et interfectorem, Comitem *Giffurum*, qualiscunque gloria eft, etfi maculis fanguineis, ab *Snorrii* præfertim, et *Thordi Andreae*, caede contractis, nonnihil foedata.

77) Figura, de Pontifice Romano potenter animas liberante; *Tveir*, fc. boni genii. *Hugenius*. Non improbo quidem hanc expofitionem, verumtamen ex Nota fuperiore intelligi hic poffe opinor *Haconum Senem*, regem fui temporis potentiffimum; tum vero illi *duo ductores* forent, *Sturla Sighvati* et *Giffurus:* Aut fi mavis, per *Cervum* illum *Solarem* ɔ: illuftrem, intellige ipfum *Sturlam Sighvati*, qui aliquando principatum totius fere Islandiae tenuit fed perbrevi tempore, nam a *Giffuro* et *Kolbeino* ad Orcum abductus eft.

LVI.

y) Norþan ſá ek ríþa
Niþia ſonv 78),
Ok vârv ſiö ſaman;
Hornvm fvllvm 79)
z) Drvkkv þeir (þ) inn hreina miöþ
Ur brvnni *æ*) baug-regins.

LVI.

'A ſeptentrione vidi ſublimes vehi
78) *Popularium* (*Poſterorum*) *filios,*
Atque erant ſeptem una:
79) *Poculis plenis*
Bibebant hi purum illum medum
E fonte coeleſtis numinis.

LVII.

y) Norþr, *Septentrionem verſus*, O. Sed *Norþan* probabilius eſt, propter *Veſtan* et *Sunnan* in praecedentibus.

z) *Drvckv*, in priorem Str. refert H.

(þ) *in hreino*, vitioſe. H. quaſi *Miöþ* foret Neutr. plurale.

æ) Ita H. et parum abludit *Baug-reigins* in Suec. *Baug-reyens*. E. *Baug-reyis*. G. L. Iſta *Reyins* et *Reyis* mihi ſine ſenſu ſunt; ſi *Reygins* et *Reygis* legeretur, poſſent ea deduci vel ab *Hrúga cumulus* et *at Hreykia cumulare*, vel ab *Róg calumnia, accuſatio, Rægia* accen-

78) Figura, de populis ſeptentrionalibus, qui in mundi ſenecta veram religionem amplexi ſunt, et laeti ſalvantur. *Siä ſaman*, pro Numero perfecto, vel numeroſa cohorte. *Hugenius*. Quicquid de aliis ſit, mihi quidem non fit veriſimile, *Niþia ſonv* pro *Populis*, neque *Septem* pro *Magno numero* poni: *Niþia ſonv* intelligo eos, qui ſanius in Republica cadente cogitabant, quam proceres ante memorati; Hi ſunt: *Johannes Lopti* Oddenſis, et ejus filii *Ormus* et *Sæmundus*, *Thordus Stulae*, et filius *Sturla*, *Thordus Sighuati Kakali* ſive *Teſta*, et *Thorlevus Thordi Gardenſis*. Poſſunt et, pro quatuor prioribus, alii quatuor ſubſtitui, qui ſe conatibus *Giſſuri* valide vario ſucceſſu oppoſuerunt, nempe *Eyiolfus Thorſteini*, *Hranius Kodrani*, *Rafnus Oddi*, et *Thordus Andreae* ex *Oddenſium* ſtirpe, is, quem *Giſſurus* Comes, ſub fide ſalutis data, ſupplicio adfecit. Si conjectura, quam n. 75. periclitatus ſum, non omni probabiliati careat, hanc eodem jure futuram ſpero; ſin minus, pereat utraque, dummodo aliquid eruatur melius. Quodſi *Siö niþia ſynir* de *totidem, virtute et ſapientia praeclaris, majoribus*, intelligendi ſunt, hi erunt quidem: *Thorkillus Luna*, *Aſkillus* Pontifex, *Arnkillus* Pontifex, *Geſtus Oddlevi* Sapiens, *Olaus Pavus*, *Nialus Thorgeiri*, et *Hallus Sidenſis*, illuſtria Veteris Reipublicae lumina. Denique obſervo tres hoſce Verſus ut a me expoſiti ſunt, reſpectu argumenti aliquam, etſi tenuem, habere umbram ſimilitudinis cum egregio illo Loco *Virgilii* in vita Aeneide, a 760 uſque ad 886.

79) Aut hac allegoria ſignificat, *Delicias eorum in altera vita*, aut *innocentiam* et *probitatem eorum dum viverent, animosque bene et ſalubriter in patriam adfectos*. *Baugr* poetice eſt *Clypeus*, at *Clypeus Telluris*, arbitror, eſt *Coelum*, unde *Baug-reginn* ad verbum foret, *Coeli regnator* vel *Dominus*; *Hugenio* vertitur *Dives numen*, *Baug* pro *quibuscunque divitiis* accipienti; neque inficior, *Plútonis* nomen apte exprimi poſſe videri, iſto *Baug-regins*.

LVII.

80) Vindr *a*) þagþi,
b) Vautn ſtavþuaþi;
Þá heyrþa ek grimmligan gny:
Sínvm mönnvm
81) Suipvíſar konvr
c) Mólv molld til matar.

LVII.

80) *Ventus ſiluit,*
Aquae ſiſtebant curſum:
Tum audivi dirum ſonitum;
Suis viris
81) *Vultuoſae mulieres*
Molebant terram [pulveream] in cibum.

accuſare: unde *Baug-reyginn* foret *Pecuniarum concervator*, Baug-reygir *Avarus delator;* quae *Platoni* forte quodam modo poſſent adplicari. *Baug-reirs* Anon. quod *Manum* videtur notare, huc prorſus incongrue, praeterea in numeris poeticis laborat; ſed *Olavius* tamen inde ſine dubio effinxit ſuum, *Baug-reyrirs* et *Bavgg-reyrirs*, (ubi *Reyrirs* male et horride ſcripſit, pro *Reyris); Illi* autem *Baug-reyrir* verbo tenus eſt, *Annulos conſtringens*, ɔ: qui ipſos corradit et cuſtodit, *Baugg-reyrir* vero, *qui Sarcinas colligit et conſtringit:* Imo *Bavgg-reyrir* verti poſſet, *incommoda nectens*, *calamitatum auctor*, nam *Bavggr* eſt *malum*, *moleſtia*, ut conſtat ex Stropha *Viga-Glúmi:* Ofs kom breidr í bygdir *Bavggr* of einv havggi, i. e. *In noſtrum territorium* (Noſtris domiciliis) *inceſſit ampla* moleſtia *ex uno ictu.* Sed tamen, quomodo conciliabitur *Bavgg-reyrir*, hoc ſenſu, cum circumſtantiis?

a) þagnaþi *conticuit.* H.

b) Vatn ſtauþuadiz H. quod *Hugenius* vertit, *Aquae deſtiterunt. Viti*, pro *Vautn.* E. G. Suec. i. e. *Ignis flammans conquievit*, vertente Sueco Interprete.

c) Ita ſolus *Olavius*, ex conjectura, proxime abeſt corrupta Lectio, *Motv*, in H, quam tamen *Hugenius* vertit, *Admetiebantur.* Reliqui, *Mólvþv*, vulgata flexione.

---

80) κατὰ τὸ σιωπώμενον haec intelligenda ſunt, nunquam enim ante mentionem facit Tempeſtatis, niſi forte obſcure LI. 6. Allegorice etiam haec accipi poſſunt, de pace Islandiae, poſtquam ſub regis imperium venerat; quanquam pro ea pace Hacono regi tenuis quidem gratia eſt, ſi ipſe, quod negari non poteſt, bellorum ibi civilium fuit concitator. Utcunque de ſenſu ſit, Stropha II etiam verti poteſt: *Imbres ſiſtebantur* vel *ceſſarunt.* Licet denique, haſce duas Strophas cum Verſu ſuperiore in ſenſu conjungere, ut fingat Poëta, ipſa elementa, tanquam admiratione defixa ſubſtitiſſa, qua *ſeptem illi viri* tranſibant.

81) *Vultu ominoſae*, reddit *Olavius;* Fortaſſe optime, certe melius *Sueco* et *Hugenio*, qui *Torvae*, *Truculentae*, *Tetricae*, reddunt: Poteſt et verti, *Varietatem animi vultu praeferentes. Hugenius* notavit, Auctorem hic ad alia de poenis impiorum transire, et primum agere de Uxoribus

LVIII.

Dreýrga steina
Þær hinar davkkvu 82) konvr
d) Dróv daprliga;
Blóþvg hiörtv e) hengv f) þeim
g) Fyri brióſti vtan 83)
Mædd h) viþ miklom trega.

LVIII.

Cruenta ſaxa
Nigrae 82) *illae feminae*
Trahebant (verſabant) triſti modo;
Sanguinolenta corda propenderunt iis
Extra pectus 83)
Feſſa multo moerore (angore).

LIX.

Margan mann ſá ek
i) Meiddan fara
Á þeim glæddv gavtvm;
Andlit þeirra

LIX.

Multos homines vidi
Sauciatos ire
In illis pruna obſitis viis;
Facies eorum

k) þóttv

d) *Drógv.* H. Deinde, *Davprliga*, ſuſpectum. G.

e) *Hiengv.* E. quae ſcriptio vulgarem elocutionem ſequitur. et *Hiengv þeim* in Sequ. Stropham trajicit idem Liber cum L. Anon. O. neque ego improbarim. *Blóþg*, initiô Strophae. H.

f) *þeim*, orditur Stropham ſequ. in H.

g) For (fvr) brióſt framan (vtan) L. H. *brióſt*, in Accuſandi caſu, etiam Anon.

h) Ita H. et unus Anon *Viþ mikinn.* Alter Anon. *meþ miklvm*, minus belle. E. G. Mavrgvm *multifario*, pro *Miklvm.* L.

i) Hæc eſt Lectio Omnium Librorum, præter H. in quo eſt, Mæddan, *Delaſſatos*, interprete *Hugenio*, aut etiam *Calamitoſos*, *miſeriis confectos.*

---

bus maritis ſuis infidis: Videtur potiſſimum ſermo eſſe de iis, quæ maritis necem machinatae ſunt, quod colligere eſt ex duplici *Sanguinis* mentione Verſu ſequ. Porro *Terram pulveratam* in cibum mortuis tribuit Auctor, ex opinione Veterum; ſic narratur in Fabula, quendam larvae amici, ſuas nuptias ex pacto reviſenti, Terram pulveratam et aquam appoſuiſſe.

82) *Davckvu*, ancipiti ſenſu, de *Vultu* an *Ingenio. Steina* ante, *Malaria* ſc. *Daprliga* poſt, ſapit Hypallagen, pro *Siálfar daprar*, ipſae triſtes.

83) Ibi adpenſa in ſignum cruentae perfidiae; et adpoſite hic inducit, cor potiſſimum poenas dare, quae ſedes amoris eſt.

k) Þóttv mer avll vera	*Visae sunt mihi omnes esse*
l) Rýgiar *m*) blóþi roþin 84).	*Fumanti sanguine* 84) *tinctae.*

LX.	LX.
Marga menn sá ek	*Multos homines vidi*
Moldar gengna	*In humum profectos (humatos),*
n) Þá er 85) eí máttv þiónvstv ná:	85) *Qui nequierant Sacram coenam nancisci:*
o) Heiþnar stiörnvr 86)	*Profanae stellae* 86)
Stóþv yfir havfþi þeim,	*Stabant super capita iis*
Fáþar feikn-stöfvm.	*Pictae diris radiis (characteribus).*

k) *Þótti mer*, in singulari, impersonaliter, H. *Synduz.* O. et transfert in Priorem Stropham, poësi invita.

l) *Ryar.* Suec. H. G. corrupte ex altero, arbitror. *Hugenius* sic vertit hoc Hemistichium: *Omnes eorum facies* cum incisuris *sanguine illitae mihi visae sunt.* Credo illum accepisse τὸ *Ryar* pro Nominativo plurali; Sed quaero adhuc Nominativum singularem Vocis, hoc sensu sumtae, quamquam scio *Ryia* esse *Lacerum quoddam et conscissum,* quod *Ryivr* faceret in Plurali.

m) *bloþ-roþin*, una voce. H. et est quasi Epexegesis, si *Ryar* foret Nominativus pluralis, pro *Raufar* scissurae. *n*) *þeir ed. et.* in Nominativo G.

o) *Heiþvar* Anon. L. obscura et suspecta voce. *Heiþar* conjicit *Olavius* inepte quidem, vel si capiatur de epitheto Stellarum perpetuo.

---

84) In proclivi non est dicere, qui hoc Versu significentur: forte repraesentatur plebis, per bella civilia, laniena, et frequentatae eo tempore membrorum truncationes ac dilacerationes; in hanc opinionem veni, ex eo, quod praecessit Str. 1. 2. *Margan mann meiddan.* Non dissimulabo tamen, connecti quadamtenus posse hunc Versum cum priore, ut intelligantur hic *Mariti, uxorum opera obtruncati,* et *Rygur, Mulier gigantea,* adhibeatur de *Furia,* aut *quavis muliere scelerata.* Tenui cum verisimilitudine statuit *Hugenius,* hoc Versu agi de Poenis in genere. *Rygiar* etiam, si libet, verti potest, *Discordiae, Iracundiae,* nam *Rigr,* pro *Simultate,* et *Ira occulta,* notum est: Imo *Discordia* nomine Gigantidis, *Rygur,* satis belle designaretur. *Rygiar, Superbiae,* vertit Olavius, *Violentiae,* Suecus.

85) *Hugenius* vertit: *Quibus sacra vetita fuerunt,* atque *Ethnicos* intelligit: Ego potius ceperim de *Excommunicatis*; nam nimis durum foret, intelligi eos, qui sine usu Sacrae coenae extremo decedunt.

86) Tanquam signa, aut Ethnicismi, aut numerationis inter Ethnicos.

LXI.

Menn *p*) ſá ek þá
Er miög ala *q*)
'Avfvnd vm annars *r*) hagi,
Blóþgar *s*) rúnir
Várv á *t*) brioſti þeim
Merktar *u*) meinliga.

LXI.

Homines vidi eos,
Qui multum fovent
Invidiam ſuper alterius ſorte:
Sanguineae literae
Erant in pectore iis
Notatae nocenter (*moleſte*).

LXII.

Menn ſá ek *x*) þar
y) Marga ú-fegna,
87) Þeir vóro *z*) allir villir (þ) vega;
Þat kaupir ſa,
Er þeſſa heims
æ) Apaz at ú-heillvm.'

LXII.

Homines vidi illic
Multos, haud hilares,
87) *Illi omnes devii errabant:*
Id [*ſibi*] *emit is,*
Qui hujus mundi
Infatuatur vitiis (*infauſtis rebus*).

LXIII.

p) *ek ſá*, et *Þá er*, Str. ſequente. O. hoc Verſu, et duobus proximis.
q) *Avfvnd*, huc inepte transfert H. *r*) *hægi*, corrupte. E. Anon. *s*) *rúnar* L.
t) *briſti*. G. etiam recta ſcriptione. *u*) meinſtöſvm, *noxis*, *cum incommodis*. L.
x) þá *tum*. Anon. þá Er etc. O.
y) *marg-ú-fegna*, haud abſurda compoſitione vocis. H. et exponit, *Multis modis afflictos.* Deinde O-fegra *deturpare*, *dehoneſtare*, Quidam in E. unde *Olavius* conjeciſſe videtur, O-frægia *diffamant*, nam vertit Stropham, *Qui multis detrahunt.*
z) *Allir*, intuli e Suec. ſolo; nam parum grata accidit auribus meis adliteratio in tribus vocibus ſe continuo ſequentibus. (Þ) *Vegar* in Singulari. H. L. G.
æ) Apar, *inſipienter ruit* in vitia. Suec. Ipſe tamen vertit: *Irridet infortunio.* vix recte. Deinde, *Af* pro *At*. E. ſolus, parvo ad rem ipſum diſcrimine, liquidius tamen Ceteris.

---

87) De Haereticis hic agi, putat *Hugenius*, et ultimam tamen Stropham hujus Verſus reddit: *Agitatur infortuniis.* Potius fortaſſe intelligantur ii, qui non tam animi malitia, quam ſimplicitate, incuria, et abrepti auctoritate potentium, aut exemplo multitudinis, pravos mores ſequuntur. *U-heill* poſſit etiam verti, *Intemperies*, aut *corruptelae*, nam per *Infortunia* verbo tenus exponere, hic vix eſt ut procedat.

XLIII.

Menn sá ec þá
Er mörgvm lvtvm 88)
a) Væltv vm annars *b*) eign:
Floekom þeir fórv
Til fe-giarns borgar,
Ok havfþv *c*) byrþar af *d*) blýi 89).

LXIII.

Homines vidi illos,
Qui 88) *multifariam*
Contrectarunt alterius possessiones:
Cateruatim ibant illi
Ad PLUTONIS *arcem,*
89) *Et gestabant onera e* 89) *plumbo.*

LXIV.

Menn sá ek þá
Er margan havfþv
Fe ok fiörvi rænt:
Brióst í *e*) gegnvm
f) Rendv bravgnvm þeim
g) Öflvgir eitr-drekar.

LXIV.

Homines vidi illos,
Qui multos
Pecunia et vita spoliarant:
Pectora
Raptim pervadebant viris istis
Validi venenati dracones.

LXV.

a) *Vælltv.* E. incerto sensu. *Villtv* Anon. quod, per *Incertas reddiderunt*, utcunque expositum esse videtur, in margine Versionis Olavianae, et tum sermo foret de iis, qui, sub praetextu legum, tricas nectunt super jure dominii alterius, ut eum suis bonis intervertant.

b) *eigv.* Anon. *c*) Ita solus H. *Byrþir* G. Suec. O. Byrþvr *arcas.* E.

d) *Byi*, obscure. Suec. et mire vertit: *de oestro.* *e*) *gognvm.* L. pro *gögnvm*, idem.

f) Hoc verbo clauditur Str. prior in H.

g) *Oflgir*, contractum. H. O. *aufligir*, vitiose. L. *Of-legir* (pro of-ligir) *immanes horrendi.* E.

88) I. e. Qui per varias artes invaserunt et usurparunt opes alienas; Licet quoque vertere: *Qui satagebant tractare (componere) alienas opes.* Utcunque sit, istud *Mörgvm lvtvm* insolens est, in hoc contextu, et sententiam Verbi, *at vælavm*, mihi facit ambiguam. *Multis fraudibus ad se transtulerunt.* etc. vertit *Hugenius;* justo remotius, ut videbatur, a notione verbi, *at væla vm.*

89) Mire, et oppositione quadam latente, sarcina avarorum inducitur e plumbo esse, vilissimo metallo, cum in vita aurum et pretiosissima quaevis congesserint; forte levamento et solatio cuidam iis esset, si nunc in praestantiore onere portando exercerentur.

LXV.

Menn ſá ek *h*) þá
Er minſt villdv
Halda helga daga:
Hendvr 90) þeirra *i*)
Várv á heitvm ſteinvm
Negldar naudliga.

LXV.

Homines vidi illos,
Qui minime voluerant
Colere (*Agitare*) *ſacros dies:*
90) *Manus eorum*
Erant in ferventibus ſaxis
Clavis fixae arcte (*acerbe*).

LXVI.

Menn ſá ek þá
Er af *k*) miki-læti
l) Virduz 91) vonvm framar:
Klæþi þeirra
Várv *m*) kýmiliga
n) Elldi *o*) um-flegin 92).

LXVI.

Homines vidi illos,
Qui prae ſuperbia
91) *Magnifaciebant ſemet plus aequo:*
Veſtimenta eorum
Erant comice
92) *Igne circumfuſa.*

LXVII.

h) þar *ibi*. E. *i*) ad Priorem Stropham refert O.

k) *mikil-læti*. Omnes, praeter H. G.

l) *virtuz*, recentiori ſcriptione. H. *Vyrþaſt*, in ſingulari, et corrupte per *y*. E. *Rieþuzt*. Anon. et Suec. qui Stropham vertit: *Regebantur plus opinione*, ſenſu quidem falſo, et fere nullo, in illo *Regebantur*, cum eſſe deberet, *adgrediebantur*, *moliebantur*. Sed, ut haec ſunt, illud *Rieduz* violat harmoniam literalem, atque adeo non poteſt tolerari; corruptum fortaſſe eſt ex *Væduz* vel *Vædduz*, Veſtiebant ſe; huic conjecturae favere videtur genus poenæ. *m*) Kynliga, *mire*. H.

n) *Elli*. G. aut eodem ſenſu, aut ſimplicius, idque plauſibiliter ſatis, *Vetuſtate*, obſita.

o) *um ſlegin*, diviſim. G. *Vömm*, pro um, *contumelioſe* tacta, percuſſa. Anon. ſed laborat aliquid Adliteratio.

90) Appoſite ait *manus* potiſſimum plecti poena, utpote inſtrumenta in religione feſtorum violanda; et nunc *manus fixae* tenentur *clavis*, quae antea agiles nimium et expeditae fuerant ad operandum vetita.

91) *Virþvz*, mihi eſt Verbum Deponeus intranſitivum, pro, *Virþv ſik*; *Olavio* et *Hugenio* eſt Verbum paſſivum, contra rationem; nam nemo prae ſuperbia magni aeſtimatur, quin potius jure optimo contemnitur.

92) Poſtularant, ſe prae aliis ſplendere et illuſtres eſſe, in vita, atque id nunc iis contingit per ignem poenarum.

LXVII.

Menn ſá ek þá
Er margt *p*) havfþv
Orþ á annan logit:
Heliar hrafnar
Or *q*) havfþi þeim
r) *S*árliga ſiónir ſlitv.

LXVII.

Homines vidi illos,
Qui multa erant
Verba in alterum mentiti:
Tartarei corvi
Ex capite iis
Saeviter oculos eruerunt.

LXVIII.

Allar ógnir
Fær þú eigi vitat
s) Þær ſem hel-gengnir hafa.
Sætar ſyndir
Verþa *t*) at ſárvm bótvm:
*) *Æ koma mein eptir u*) *mvnvþ.*

LXVIII.

Omnes [*ſuppliciorum*] *horrores*
Non potes pernoſcere,
Quos in tartarum delati patiuntur
Dulcia peccata
Expetunt (*Abeunt*) *in acerbas luelas.*
Semper moleſtiae ſuccedunt voluptati.

LXIX.

93) Menn ſá ec þá
Er *x*) margt havfþv

LXIX.

93) *Hominess vidi illos,*
Qui multum

p) *hafa*, in praeſenti. H. *q*) *havfþvm*, in plurali. G.

r) Hoc audacter de meo repoſui, pro *hard'iga*, quod habent omnes Libri, quodque adliterationem uſque ad vitium exaggerat, nam tria *h.* modo praeceſſerunt, eandem autem ſimul turpiter mutilat, reſpectu hujus Strophae.

s) *þær*, oportune intulit ſolus O.

t) A, *ex.* L. G. Suec. ɔ: *ex amaris poenis dulcia fiunt peccata;* nugatorie.

*) opt, *ſaepe.* O. *u*) *Mvnaþ.* E. a Maſculino *Mvnaþr;* alterum eſt foemininum.

x) Ita H. G. ſoli. *Mark* reliqui omnes, unde *Olavius* has duas Strophas vertit: *Qui obſervarant leges divinas.* Suecus vertit: *Qui attenderant ad Leges divinas.*

93) De praemiis piorum: et primum de iis, qui ad pias cauſas pecunias erogaverunt. *Hugenius.*

Gefit at guþs lögvm:
Hreinir kyndlar
y) Várv yfir havfþi þeim
Brendir biartliga.

Donarunt secundum Dei legem:
Purae candelae
Erant super capite iis
Incensae (*ardentes*) *clare.*

LXX.

Menn sá ek þá
Er af *z*) miklvm hvg
Veittv fá-tækvm frama:
Lásv englar
(þ) Helgar bækvr
Yfir havfþi þeim.

LXX.

Homines vidi illos,
Qui magno animo
Pauperum conditionem promoverant:
Legebant angeli
Sacros libros
Super capite iis.

LXXI.

Menn sá ek þá,
Er miök havfþv
æ) Húngri 94) farit havrvnd:

LXXI.

Homines vidi eos,
Qui admodum habebant
94) *Jejunio maceratum* (*confectum*) *corpus:*

a) Eng-

y) *Várv*, in Priorem refert, et deinde *Of* initio hujus Strophae, legit H.

z) *myklvm.* G. non sine exemplo Veterum. Deinde, *Hvga.* Idem Liber.

(þ) Adliteratio hic laborat; quae aliquatenus juvari quidem potest leniter pronunciata adspiratione; Nisi quis malit totum Hemistichium sic refingere: "Liósir englar Lásv bækvr Helgar yfir havfþi þeim," ɔ: *Lucidi Angeli* etc. Si haec correctio justo videatur audacior, necessario fere sequenda erit Lectio *J. Olavii*, etsi numeris duriuscula; Ille nimirum è Stropha 4. et 5. unam facit, at loco 5tae inserit hanc, nusquam in meis Libris apparentem: "Ok himna script" *Et coelestem scripturam.* Videtur quoque Suecus hanc Lectionem agnovisse, nulla enim ex Eo differentia in Versione adnotata est.

æ) Ita optime legunt E. O. Ceteri, fere sine sensu, *Húngr í farit*, quod verbo expressum foret: *jejúnio* vel *inedia indutum*, *amictum;* et praeterea H. refert *Húngr* ad Stropham priorem, atque tum legit, *í-farit* una voce, initio hujus Strophae.

94) Hic Auctor his contradicere videtur, quae in Versu 1. producit; nisi hic de Jejuniis moderatis et in Verbo Dei approbatis agat, illic vero de

a) Englar guÞs	*Angeli Dei*
b) Lvtu avllvm Þeim;	*Inclinabant se coram omnibus iis.*
Þat er ædzta *c*) vnad.	*Ea est summa voluptas.*
LXXII.	LXXII.
Menn sá ek Þá	*Homines vidi illic*
Er *d*) móÞvr *e*) havfÞv	*Qui matri*
LátiÞ 95) mat í mvnn:	95) *Indiderant cibum in os:*
Huílvr Þeirra *f*) várv	*Cubilia eorum erant*
Á *g*) himin-geiſlvm	*In aetheriis radiis*
HafÞar *h*) hagliga.	*Posita commode.*
LXXIII.	LXXIII.
96) Helgar meyiar	96) *Sanctae virgines*
HavfÞv hreinliga	*Puriter*

 Sál

a) *Engar.* G. suspectum, etsi Galli dicant *Ange* Angelus.

b) *Lvtv*, Priori Strophae adponunt E. O. H G. Anon. non ita bonis numeris.

c) *Vnoþ*, in gen. fem. H. solus. Altera vox in gen. neutr. etsi insolens, interim tamen tuentur se Librorum multitudine.

d) moÞvm *Fessis adflictis*, sine dubio legit Suecus, nam in ejus Versione est, *Defessorum.* Possunt autem per *MóÞvm* intelligi, vel *Viatores*, vel *Miseri* et *inopes*: Si prius, de *Hospitalibus* ageret hic Versus; Si posterius, de *Beneficis erga inopes.*

e) Hafa E. G. *indiderunt.* *f*) *várv*, ad Str. sequentem transfert L

g) Ita junctim L. H. Suec. O. *Himinn geiſlvm*, divisim, Anon. G. *In coelum, cum radiis* vel *inter radios.* Himni. E. quando sequens, *Geiſlvm*, praefert speciem Nominis adjectivi, et sensus erit, *In coelo radiato* l. *radiante:* Sed suspectum valde est Adjectivum istud; quid enim habebit in Nominativo? *Geiſlvm*, ad Stroph. sequ. parum commode refert Anon.

h) *hag.* Anon. unde foret: Geiſlum hag, *Splendida conditione.* suspectum. Hogliga *molliter.* O.

---

de inutilibus tantum, quae hominum inventa sunt. *Hugen.* Jejunia, quibus corpus consumitur, nihil minus sunt quam moderata, et tamen talia eximie hic commendantur ab suis praemiis. Nempe *Húngr* Versu I. de *immodica cupiditate* qui *Mecum* acceperit, is, nihil est, ut hic sit de contradictione solicitus.

95) Intelliguntur ii, qui pietatis officia praestant egenis et invalidis parentibus.

96) Incertum est, an Auctor intelligi velit, Divas, ex

Sál af syndvm þuegit,	*Animam a peccatis abluerant*
Manna þeirra	*Hominum eorum*
Er *i*) á 97) mörgvm degi	*Qui* 97) *multo die*
Pína siálfa sik.	*Adfligunt* (*castigant*) *semet ipsos.*

LXXIV.	LXXIV.
k) Hávar reiþar	*Sublimes rhedas*
l) Sá ek meþ himnvm fara	*Vidi apud* (*per*) *coelos ferri*
þær *m*) eiga götvr til guþs:	*Eae habent itinera ad Deum:*
Menn *n*) þeim stýra	*Homines illas regunt*
Er myrþir erv 98)	*Qui sunt peremti* 98)
Allz for eingar sakir.	*Prorsus nullas ob culpas.*

LXXV.	LXXV.
Hinn máttki faþir,	*Potens Pater!*
o) Mesti sonr,	*Maxime Fili!*

Heilagr

i) τὸ *A*, cancellis circumscriptum est in E. Deinde Helgvm *Sanctis* pro *Mörgvm* adliteratione invita obtrudunt E. G. Suec. Anon.

k) *Hár*, idem contractum. E. *Háreiþar*, *Há reiþir*, junctim G. L. deinde *reiþir* minus antiqua terminatione Suec. *l*) *Ek sá* E. O. et ponunt hoc Verbum in Str. priore

m) *áttv* in Praeterito, et deinde *Götv* in Singulari. Anon. *n*) þeir, *ii.* Anon.

o) *Mestr.* Anon L. Suec. O. sine nexu cum Articulo *Hinn*, nam *Hinn mestr* non dicitur.

ex earum numero, quas superius vocavit *Dísir drottins mála*, an Allegoricωs *Virtutes* quasdam, e. g. *Continentiam*, *Vitae severitatem*, *Abnegationem sui ipsius*, aut similes. Lotiones capitis olim et hodie apud nostros populares sunt frequentatae, et administrari a mulieribus solitae, qvo fortasse suavi hoc figmento respexit Auctor. Vide me ad *Egils-sagam* pag. 325.

97) I. e. Quotidie. *Hugen.* Per Figuram Litoten. Deinde *Pína*, *crucifigunt*, reddit *Hugenius*, et notat, Sermonem esse de iis, qui carnem cum concupiscentiis crucifixerunt. Strictius accipiendum credo de iis, qui varias corporis adflictiones sponte sua sibi susceperunt, putantes hoc ad plenum pietatis exercitium requiri; quomodo fecit *Klangus* Episcopus, hyeme nudis pedibus per nives incedens, et *Magnus* Orcadum Comes, qui frigidam aquam ingrediebatur, cum sentiret se tentari cupidine consuescendi cum uxore. Vide *Hungrvakam*, et *Magni Comitais Vitam* cap. XIV.

98) *Martyres* hic intelligit *Hugenius.* conf. supra Vers.

Heilagr andi himins,	*Sancte Spiritus coeli!*
99) Þik *p*) biþr ek *q*) ſkilia,	99) *Te oro eximere,*
Er ſkapat hefir,	*Qui creaſti,*
Oſs alla *r*) eymdvm frá.	*Nos omnes e miſeriis.*

LXXVI.	LXXVI.
s) BIUG-VAVR ok LIST-VAVR 100)	100) BIUG-VARA *et* LIST-VARA
Sitia i *t*) herdis 101) dyrvm	*Sedent in* 101) HERDERI *oſtio*
u) Orgánſ 102) ſtóli á:	102) *Organica in ſella*:

 x) Jar-

p) *Biþ ek.* E. H. *Biþr* omiſſo *Ek.* L. Suec. G. Anon. Deinde *at*, ante *Skilia*, inſerit E. quod nihil eſt opus.

q) Sic E. et forte etiam O. *Leyſa* Ceteri. eodem quidem ſenſu, ſed tamen contra legem Adliterationis.

r) Syndvm *peccatis.* L. Suec. H. G. Anon. quo etiam violatur Lex adliterationis.

s) Bíngvör. E. ſolus *Acervorum*, forte *ſtragium*, *nympha.* ſatis commode.

t) *Her-diſar*, videtur legiſſe Suecus, nam in ejus Verſione eſt *Herdiſae* ɔ: *Deae bellicae*. *A*, ante, pro *i*, habet L *ſupra oſtium.*

u) *Aurgans.* H. ſolus. quod *Hugenius* vertit, *genii pecuniae avidi*, quaſi haec inaudita vox compo-

Vers. VII. coll. cum VI. 6. Sic etiam *Magnus* Orcadum Comes inter *Martyres* numeratur, non quod pro religione mortem oppetiit, ſed quod innocens.

99) Cum ad tres perſonas invocationem Numero tamen ſingulari *þik*, non *Yþr* hic utitur, ſpectans nimirum Unitatem in Trinitate.

100) *Biug-vör*, Mulier incurvata, Alecto: *Liſt-vavr* Mulier aſtuta, Megaera; Furiae. *Hugenius.* Forte *Biúgvavr* Verbo tenus ſit, *Flecti neſcia, Inflexibilis*, *Liſt-vavr*, *Leporis* aut *Amoenitatis neſcia*; aut aliter *Biúg-vavr*, Deprimendi (inclinandi) gnara ſc. homines et res eorum; *Liſt-vavr* Artium (fraudum) gnara, vel etiam Percutiendi gnara, ab *ad lióſta* ferire. Utrovis modo nomina haec fictitia accipiantur, ſatis bene conveniet in Furias, neque abhorrebit ab ipſa Vocum notatione. Sane hic et ſequens Verſus magna obſcuritate involuti ſunt, et in verbis et in re; Sententias autem generales neſcio quas, in nullo neque cum antecedentibus, neque cum ſequentibus, nexu, proponunt aenigmatice.

101) *Herdis*, ex Linguae ratione, eſt Maſculinum, a Nominativo *Herþir*, vix autem Foemininum, ab *Herdi*, nam haec vox faceret ſimilem Genivum, *Herdi*, non *Herdis*. Intelligo autem, per *Herderum*, inclementem illum Tartari tyrannum, *Plutonem.* conf. *Virgil.* Æneid. VI. 273.-4. 279.-80. Quod autem *Olavius* et *Hugenius* reddunt *Herdis*, per *Bellonae*, *Stragis*, id ſine auctoritate, credo, fecerunt, et adverſus rationem Linguae noſtrae.

102) Sellas dat Furiis, Inſtrumenta muſica, quorum pulſu vel concuſſione, ſigna bellis dent, quae

x) Jarna 103) dreyri	103) *Ferreus liquor*
Fellr or nöſvm þeim;	*Defluit iis e naribus;*
Sá y) vekr 104) fión meþ z) ſirvm.	104) *Is excitat odia inter vivos.*

LXXVII.	LXXVII.
Óþins kúon 105)	105) Odini *uxor*
(þ) Rærr á 106) jarþar ſkipi	*Remigio jactatur in* 106) *Telluris nave,*
α) Móþvg á mvnaþ:	*Animo ardens, voluptatem:*
Seglvm hennar 107)	107) *Vela ejus*

Verþr

compoſita ſit, ex *Aurar* aes, et *ad gá* curare. *Olavius* nugatorie conjecit, *Organ* contractum eſſe ex *or-gaman* Severitas. *Sloti* pro *Stóli* habet G. *in caſtello*, inepte, et moderne ut arbitror.

x) *eárna*. H. idem. *Járn*, numeris rigidis. Anon.

y) *verkr* E. pro *Verkar* operatur, quod ipſum tamen apud antiquos vix invenias.

z) Fyrvm. Anon. Firþvm. E. (þ) Verbum hoc Priorem Stropham claudit in E. duriuſcule.

α) Ita E. et accedunt Suec. G. H. in quibus eſt, *móþvga*, qui Ablativus non poteſt eſſe, cum ſuus Articulus, *Hinvm*, deſit. "I moþvgvm mvnoþ." Anon. L. O. i. e. *Fervida voluptate jactatur*, tanquam in Mari-

quae ſuſcitaverunt. Poteſt et *Orgáns* reddi Clamoſa, garrula, ſtrepera, ſi *Orgán* ſit vox domeſticae originis, ab *ad orga* vociferari.

103) Ita vertit *Olavius*, et addit, Procul dubio intellige *Sanguinem* opera armorum effuſum.

104) Dicit ergo, Bella eſſe Tartareae originis. Totius Verſus ſenſus hic eſſe videtur *Olavio: Ad bella gerenda, ardore animi atque arte opus eſt, ſed utroque cum prudentia et cautela temperato.* Sed fateor me parum perſpicere, quomodo talis ſenſus ex verbis ſequatur. *Hugenii* Praphraſis, conferenda cum Lect. var. u. talis eſt: *Mundus propter opes diſſidia excitat, et furibundus in bella ruit.* Quam ego in medio relinquo.

105) Odinus multas habuit conjuges, ſed *Tellus* tamen vocari ſolet *ejus Conjux* καθ' ἐξοχὴν, forte propterea, quod primum filium Thorum ex ea ſuſcepit, ut Edda habet. Hic igitur, cum Hugenio, intelligo *Tellurem*, metonymice pro Incolis ſuis poſitam. *Olavii* ſententiam videbimus ad finem Verſus.

106) *Navis Telluris* quid hic ſignificare poſſit, magna eſt quaeſtio; Ego in re dubia per eam intelligo aut *Proprias inclinationes mortalium*, aut *Inane* ſ. *aërem, ubi Tellus ſuſpenſa eſt. Hugenius*, aliam Lectionem ſequutus, *Voluptatem* facit *Navem Terrae;* tum autem praecedens Verbum, *Rærr*, non debuerat vertere *Remigat*, ſed *Verſatur, Volutatur, Agitatur. Olavius* nihil attulit ad *Navem Telluris* explicandam.

107) I. e. Pertinaciter urget ſuos illos conatus, neque ceſſat unquam. *Hugenius* Verſum ita παραφράζει: *Mundus, ambitioni voluptatique deditus, propter pertinaciam non melior evadit.*

Olavius

Verþr ſíþ-hlaþit	*Sero contrahuntur,*
Þeim er á *a*) þrá-reipvm *b*) þrvma.	*Ea, quae funibus pertinaciae ſunt, ſuſpenſa.*

LXXVIII.	LXXVIII.
Arfi! faþir	*[Mi] Fili! [Ego] pater*
Einn *c*) þer ráþit hefi,	*Solus tibi procuravi,*
Ok *d*) þeir 108) Sólkavtlv ſynir,	*Atque Solaris aulae filii,*
109) Hiartar horn *e*) þat	109) *Cornu cervi illud*

Er

a) *Þrá-reipvm* O. H. *Þrár-reipvm*, nullo ad ſenſum diſcrimine. Suec. *Þuar-reipvm*, eodem ſenſu, E. nam *Þuerr eſt obſtinatus*. Þráþ-reipum, Anon. L. G. i. e. *Funibus fili inſtar tenuibus et infirmis*, quo vana et inania mortalium conamina intelligi poſſunt.

b) Sic ſolus O. *Þrvmar*, *Þrvmir*, in ſingulari. E. G. H. et Plures. unde *Þeim*, initio Strophae, etiam foret Singularis, nec ad *Vela* pertineret, ſed ad Hominem neſcio quem. Reddit autem hanc Stropham *Hugenius*: Ab his qui funibus obſtinatis adhaerent. ſenſu mihi non ſatis liquido. *Þvma*, altera lectione habet O. et Stropham reddit: *Quae in funibus contumaciae reciprocantur.* Sed ignoro hunc ſenſum Verbi, *at Þvma*, quod non aliud notat, quam *Secare*, *inciſionem facere*, adfine Gr. τέμνω, ſenſu hinc prorſus alieno; et tamen *Þvmir*, in Singulari, etiam obtrudit Suec vertitque Stropham: *Iis qui in deſiderii reſtibus haerent.* Eſt una adhuc Verſio hujus Strophae, Olavianae addita, nempe: *Qui vehementis amoris reſtibus digitos adplicant* ubi non ſolicito ſenſum vocis *Þrá*, ſed non video, unde natum ſit illud, *Digitos applicant.*

c) *ek*. O. de quo in Notis. *d*) *Þeir*, obeſt in H. G. Suec.

e) *Þat*, incipit Stropham ſequ. in paucis Libris. *Sem*, pro eo ſubſtituit H. Eadem Str. ineunte.

Olavius ita commentatur: Uxor Odini *Frigg* eſt ſive *Laetitia*, *Odinus* ratio, *Þrá* Contumacia, interdum Luctus et moeror. Senſus igitur eſt: *Mortales in mundo ratione ſua ad voluptates abutuntur* [Explicatio valde contorta], *nec deſiſtunt, licet cum moleſtia et anxietate ſint conjunctae.*

108) Ratio hujus meae Verſionis, quod *Sól-kavtlv* attinet, qualiscunque reddita eſt ad *Hymis-Quidam* XXVII. 10. Per *Sól-kavtlv ſyni* autem intelligo *Angelos*, quibus praeſentibus et opitulantibus ait ſe Carmen hoc compoſuiſſe et attuliſſe filio: ad *Salus*: Str. praeced. ſubaudiendum eſt, *Mortalium. Hugenio Sólkatla* eſt Mulier ſigno Solis notata, Minerva, et ejus *Synir*, alii viri docti praeter Auctorem.

109) Forte poëma ſuum ita vocat, quod putet id mederi poſſe vitiis morum, ſicuti *Cornu cervi*, ut phyſici tradunt, medetur variis corporis vitiis. *Hugenius* Cornu cervi pro *quocunque cornu* videtur accipere, et obſervat, (quod tamen forte

eguerit

Er or *f*) haugi bar	*Quod e tumulo attulit*
Inn *g*) vitri VÍG-DUALINN.	*Sapiens ille* BELLORUM SOPITOR.

LXXIX.	LXXIX.
h) Her 111) ro *i*) rúnir	111) *Hic sunt literae*
Er ristiþ hafa	*Quas exaraverunt*
NIARÞAR dætyr níu:	JOVIS *filiae novem:*
i) BAUG-VÖR 112) in ellzta	112) FLECTENDI GNARA *maxima* (*natu*),
	Ok

f) Hugi, *Hugo* ɔ: *Animus*. O. solus, quamquam etiam agnoscit alteram Lectionem. Sed quid tum notabit Verbum *Bar úr?* certo non *portavit* simpliciter, quod tamen in *Olavii* Versione est; videtur ergo non legisse voculam.

g) *Vitki*. Anon. eodem sensu. Vide superius XLVIII. 2.

h) Ita L. *Her erv*. Reliqui. Þetta, pro *Her*. H. þær illae, post *ro*, inserit Anon.

i) Sic L. solus. *Baugveig* E. Suec. G. O. quasi *Flectendi Vigor* vel *Robur*, aut *Carminis Vigor*, si illud *Baug* ad *Baga* cantilena, stropha, referatur. bauþveig. H. Quod *Hugenio* est *Vinum bellicum*, Calliope. *Raþ-veig* vel *Ráþ-veig* Anon. Prius foret *Vigor Domus*, posterius *Vigor consilii*.

---

eguerit probatione): in cornua literas scribere solitos esse veteres. Porro per *Dvalinn* Str ultima *Nanum* intelligit, et per *Vig-dualinn* Bellicosum Mercurium. Tandem sensum totius hunc esse vult: *Scientiam reconditam, a viris doctis profectam, ego pater tibi trado.* In alia omnia abit *Olavius*, cujus nunc in totum Versum commentarium adscribam: "Sensus esse videtur: *Solus ego pecuniae meae fui dominus, sicut et alii viri pecuniosi. Sól-katla* ad verbum *Katla solaris*, *Katla* autem femininum a *Ketill*, Danice contracte Kield, derivari videtur a Germ. Keßel *Silex* vel lapis lateritius, quo metalla e lapidibus eliciuntur, quae beneficio solis et caloris subterranei nascuntur; Ergo hic per *Sólkatle filios* videntur intelligi *Viri pecuniosi*, quia opes, ut plurimum, metallis pretiosis constant. *Hiartarhorn or hugi* et *Vig-dualinn* mera est appositio. Sensus: *Ego solus cum Virtute et prudentia opes meas curavi, abstinui ab homicidiis et tumultibus civilibus, et hoc quidem animo semper dogma curavi retinendum.*" Haec parum liquida esse fateor, mihi saltem. Intelligo autem per *Vig-dualinum*, ipsum Auctorem.

111) I. e. In hoc poëmate, aut in his tabulis, ubi id tibi manu Musarum exaratum relinquo, respice Introductionem Meam ad hanc Odam. Et multum commendat Poëta artificium Odae, cum eam ab omnibus novem Musis scriptam esse praedicat. *Runir* per Sententias, in parenthesi vertit *Hugenius*, quod hic nihil est opus. Idem per *Niördum* intelligit *Apollinem*, parum probe.

112) ab *at beygia* curvare, flectere, vel quod Carmina facile flectant ingenia, vel ob varios flexus sententiarum, tropos et figuras, in carminibus. *Krepp-varr* ab oratione vinculis metricis adstricta. Paraphrasis *Hugenii* in totum Versum haec

Ok *k*) KREPPVAVR in ýngsta,
Ok þeirra systvr sió.

Et CONSTRINGENDI GNARA *minima*,
Atque harum sorores septem.

LXXX.

l) Hveriv *m*) þeir 113)
n) Hafa bellt
o) SUAFR ok *p*) SUAFR-LOGI!
Blóþ þeir vöktv,
Ok beniar svgv
114) Undir *q*) öllvm eývana

LXXX.

113) *Quantum illi*
Violentiae exercuerunt,
TURBULENTUS *et* VAGA FLAMMA!
Sanguinem miserunt,
Et plagarum suxerunt
114) *Undas omnibus, malo more.*

 LXXXI.

k) Ita Anon. O. *Kripvavr* E. G. L. corrupte, arbitror, utique mihi obscure. *Krippvavr*. H. quae *Hugenio* est *Mulier flexuosa*, Urania.

l) Hversv *quomodo*. O. *m*) þær *illae*. E. Qui tamen Str. 4. masculino utitur.

n) Ita, voces transponendo, emendavi; nam Omnes Libri in Adliterationem impingunt. quorum quidem E. G. L habent, *Bellt hafa*, sed H. *belt hafa*, et vertit: *Quae conturbarunt*, malim, *averterunt*, *vastarunt*, tanquam a verbo *at bæla*. *Billt*. Anon. O. *dejecerunt*, *prostraverunt*, aut *turbarunt*, in Olavii Versione est, *Miscuerunt*.

o) *Suafar*. H. quod *Hugenio* exponitur *Motor*.

p) *Suafarlaugi*. G. H. quod Eidem est, *Motionibus lavans*.

q) *illvm*. O. *malo*, in sensu conjungendum cum sequenti voce. Deinde *Ei-vana*. H. *Eylima* O. et Quidam in E. de quibus in Nota vide.

---

haec est: *Doctrina hac vix perfectior datur*. Etiam in hoc Versu diversam sententiam fovet *Olavius*, ita commentatus: "*Runae* Literae, vel sermones literis mandati. *Maris* [*Niördi*] *filiae* videntur esse Undae maris, quarum 9. in Edda nomina recensentur; adeo ut sensus sit, Quod per navigationem eruditionem et experientiam sibi comparaverit, et mox [forte *primum*] divitias: Nam mox sequitur, *Baug-veig* ɔ: *Firmitudo annularis*, natu maxima, cum divitiae primum quaerendae, utpote rerum gerendarum nervus. *Krep-vavr*, *Dea cautelae* vel *Cauta Adstricta* vel *adstringens*, qua voce *Parsimonia* intelligi videtur, — Septem illae sorores possint esse, *Attentio*, *Prudentia*, *Diligentia*, *Frugalitas*, *Observatio opportunitatis* vel etiam *Mercatura*, nec non *Justitia distributiva* et *remunerativa*." Laudo acumen Viri in hac nota, quamquam sententiam ejus nondum amplecti possum.

113) Aut intelligit certos quosdam populares suos, sibi coaetaneos, vel aetate paullo priores, aut fortasse est Vaticinium de *Sturla Sighuati* et *Kolbeino*, quorum superius memini. *Hugenius* sensum Versus esse putat: *Motibus infestis bellicis, et vita quieta et scientiarum progressus perturbantur, non minus in Insula nostra*. *Hveriv* Initio Versus, Illi est Relativum, quo sensu vix invenietur apud Antiquos: Sed commode accipi potest interrogative, quasi dicat Poëta: *Quis enumerare potest eorum violenta facinora?* aut *In quo vim vel potentiam suam exseruerunt Illi?* Resp. *In caedibus, et sanguine fundendo.*

114) *Undir* hic non possunt esse *Vulnera*, cum *Benier*

LXXXI.	LXXXI.
Kvæþi þetta	*Carmen hoc,*
Er *r*) ek þer kent hefi	*Quod ego te docui,*
Skaltv fyri *s*) kuikvm kveþa:	*Coram vivis cantato (recitato);*
Sólar-lióþ	Solaris Oda
t) Er fýnaz mvnv	*Videbitur, credo,*
Minſt *u*) at *x*) mavrgv login.	*Minime in multis ficta.*

LXXXII.

r) *ek*, male omitt. H. G. L. O.

s) *Kuikvm*, male abeſt in H. cum damno ſenſus et poëſeos.

t) Voculam *Er* in priore Stropha collocant E. L. at omittunt plane H. Suec. *Olavius* eam pro Relativo accipit, reddens *Quae*, quando *Sólar-lióþ*, praecedens, erit Epexegeſis ad illud, *Kvæþi þetta*, initio; Mihi *Er* hic eſt παρέλκον ut ſaepius.

u) *á*. E. et plures. unde ordo: þau mvnv á mörgv fynaz minzt login, *è multis patebit Odam eſſe minime fictam.*

x) *Mavrgvm* L. ordo: Mvnv mavrgvm fynaz minzt login, *aut* Mvnv minzt fynaz login at mörgvm, i. e. *multis videbitur* etc. aut *Minime videbitur, multis* (in Dativo) *mentita. Mönnvm*. O. eodem fere ſenſu, cum proxime praecedente.

Beniar praeceſſerit, niſi Auctor idem bis dicat ſumſi ergo Benjar in Genitivo ſingulari, et *Und* pro *Liquore manante* accepi, neque dubito Noſtra *Und*, *Unn*, et *Unda* Latinorum cognata eſſe vocabula. conf. *Nials-ſagam* Latinam pag. 448. et 446. cum *Gunnaris Pauli* et *J. Jonſonii* notis, ubi *Und* de *Saguine* accipitur. *Una dir*, praepoſitio eſt *Olavio*, et ille reddit hanc Stropham, diverſas lectiones ſequutus: *Sub arbore mala inſulari*; nempe *Ey-limi*, *Ey* eſt *Arbor ſemper frondoſa*, quod quidem verum eſſe poteſt, ſed tamen dicere debuerat, quid revera intelligendum eſſet per *Malam arborem Inſularem*; Ego certe nullum inde ſenſum extorquere poſſum: Quodſi *Limi* Ramum vel Virgam ſignificet, ut ſignificat, *Eylimi* forſan erit *Juventus Inſulana* vel *Progenies Inſulana*, *Undir* autem accipietur pro Nomine, ut prius; aut *Eylimi* notabit *Perpetuum flagellum*, ɔ: Crudelitatem et ſaevitiam eorum, de quibus hic Verſus agit, dum vixerint nunquam deſinentem. Sed redeo ad Lectionem *Ey-vana* quam in Textu retinui, in qua illud *Ey* mihi valet idem ac *ó* negativum, quanquam forte rectius eo ſenſu ſcriberetur *Eivana* cum *Hagenio*, non tamen ita, ut *Ei-vani* ſit Inſulanus, ut ille Interpres ſtatuit; nam *Vani* in Compoſitione, ſi de perſona dicatur, *Carentem* notat non *Adſuetum*. Sueco *Eyvani* eſt *Vetuſta conſuetudo*; *Olavio* eſt, aut *Perpetua conſuetudo* quaſi *Ævani*, aut *Conſuetudo Inſularis*. Denique ſuper ſenſu totius Verſus ita commentatur *Olavius*: "*Svafr* videtur eſſe, qui ſtuporem vel Lethargum inducit, et *Svafrlogi* Tepor calefaciens, forte hic incuriam ſocor-

LXXXII.	LXXXII.
Her viþ ſkilivmz	*Hic nos ab invicem disjungimur,*
Ok hittaz mvnvm	*Conjungemur autem [iterum]*
Á *y*) fegins degi *z*) fira.	*In laetabili die viventium:*
Drottinn minn	*Dominus meus*
(þ) Gefi dauþvm ró	*Det mortuis requiem,*
æ) Hinvm 115) líkn er lifa.	115) *Solatium vero viventibus!*

*) LXXXIII.	LXXXIII.
Dáſamligt **) fræþi	*Mirifica doctrina*

Eee 2 Var

y) *Feigins.* E. corrupte. *Ferginſ.* L. G. Suec. i. e. *gravi*, *premente.* Sueeus Strpham vertit: *In die noviſſimo excidii metuendi*, non male forſan illud *excidii*, quaſi dicat, *In conſummatione ſeculi;* at unde ſumſit *Noviſſimo* et *Metuendi? Fergyns.* H. vertitque Stropham: *In die altricis hominum;* obſcure quidem, nam quae eſt illa *altrix?* Addit tamen notam hanc: "Die hoc magno, in quo omnes in hoc mundo nati judicabantur." Videtur *Fergyns* accipere pro *Fiörgyniar*, quod non procedit, quamquam forte cognatae voces eſſe poſſint.

z) *Fyra* ſuſpectum. E. H. *firda.* O. *fina*, *Lepido.* Anon. Vox occurrit etiam in *Stvrlvnga ſaga*, ſed utrobique ſuſpecta eſt, mea ſententia. Forte Exemplar Anonymi habuit *Funa.* ut *Dagr Fergins funa*, Dies vaſtatricis flammae, ſit *Dies conſummationis ſeculi*, ſive, quod eodem redit, *judicii extremi.* Imo et altera lectio *Fyra* eodem ſenſu poteſt accipi.

(þ) *Gefi*, in priore Stropha habeut E. H. O. L. *Minn*, in eadem Str. omitt. L. G.

æ) *Enn* ſed, addit O. *þeim dauþv*, legit Idem, Str. praeced. deterius quidem in poëſi.

*) Verſum hunc omitt. H. G. peſſime quidem, nam is (Strophâ 1. 2.) non parum habet momenti, ad illuſtrandum hoc poëma.

**) *Kvæþi*, legiſſe videtur *Olavius*, nam *Carmen* eſt in Ejus verſione.

ſocordiam et deſidiam intelligit, quae aliis inducta opes eorum inſtar hirudinis incautis exſugat; vel et opes bello partas, quae quaſi ſcarificando et per phlebotomiam viribus agendi alios privant." Poſterior explicatio acuta eſt, et fortaſſe vera, ubi per *Sanguinem* intelliguntur *opes*, per *Sanguiſugas* ii, qui alios opibus vi vel fraude ſpoliant.

115) Ita haec vox accipitur in *Loka-ſenna*, *Sú erumk* líkn etc. Intelligit autem, per *Mortuos*, praecipue ſemet ipſum, per *Vivos* inprimis *filium*, quamquam et ea vox de aliis cognatis et amicis ſuperſtitibus intelligi poſſit. *Likn* Interpretes reddunt *Miſericordiam;* poteſt et reddi, *Lenimentum* vel *Levamentum aerumnarum.*

Var *a*) þer *b*) í draumi *c*) kuadt,	*Erat tibi in somnio praecepta;*
En þú *d*) sátt 116) iþ sanna:	*Tu autem* 116) *vidisti verum:*
e) Ferþa eingi *f*) var	*Hominum nemo fuit,*
Sua fróþr vm skapaþr,	*Tam doctus creatus,*
g) Er áþr heyrþi SÓLAR-LIÓÞS saugv 117).	*Ut prius audierit* SOLARIS ODAE *narrationem* 117).

a) þeim, *isto* in somnio. O. *b*) *Draumi í* E asperum; melius, draum í.

c) Ita omnes Libri, et notat *Olavius*, *Kuadt* positum pro *Kueþit*, cujus ego nullum scio exemplum; sed *Kuadt* foret ab *at Kveþia* jubere, *valedicere*, et rectius quidem scriberetur *Kuatt*. *Kent*, *tradita*, alicubi videre memini, simplici et plano sensu.

d) *sást*. Omnes. ex moderna corruptione. Stropham hanc male omitt. Suec.

e) Ita E. *Fyrþa*. L.

f) *var*, ad Stroph. sequentem refert L. neque ego improbaverim. Eâdem Stropha intuli voculam *Um*, qua numeri cadunt mollius.

g) *At*. O sed *Er* est elegantius.

116) Quasi dicat: *Quae tibi hic in somnis oblata sunt, tam sunt vera et certa, quam si ea vigilans vidisses.*

117) *Saga Olavio* vertitur *Dictamen*, contra sensum vocis usitatum, *Solarlióþ* maximam partem e *narrationibus* constant.

FINIS PARTIS MYTHOLOGICÆ EDDAE SÆMUNDINAE.

SPECI-

SPECIMEN GLOSSARII,

SIVE

INDEX VOCUM,

TERMINATIONUM RARIORUM ET PHRASIUM,

IN

PARTEM MYTHOLOGICAM EDDÆ SÆMUNDINAE.

ODAE IPSAE ABBREVIATE CITANTUR HUNC IN MODUM:

Æg. Ægis-drecka, *qvo titulo totam* Loka-fennam *video in hac Editione inſcribi, cum tamen* Ægis-drecka *uſitate non extendatur ultra Prologum* Loka-fennae; *Incipit* Pag. 148.

Alv. Alvis-mál, *Incipit* pag. 253.

Fiöl. Fiölſvinns-mál, *Incipit* pag. 279.

Form. Grim. Formáli Grimnis-mála, pag. 36.

Grim. Grimnis-mál, *incipit* pag. 40.

Harb. Harbarz-lióþ, *incipit* pag. 90.

Hrafn, Hrafna-galdr Odins, pag. 205.

Hym. Hymis-qviþa, pag. 118.

Hynd. Hyndlv-lióþ, pág. 314.

Lok. Loka-fenna, *ſicubi forte incidat, quaeratur in* Ægis-drecka.

Skirn. För Skirnis, Skirnis-för, *vel* Skirnis-mál, pag. 68.

Sól. Sólar-lióþ, pag. 349.

Vaf. Vaf-þrúþnis-mál, pag. 3.

Veg. Vegtams-qviþa, pag. 234.

Þrym. Þryms-qviþa *vel* Hamars-heimt, pag. 182.

Numeri Romani Verſum Odae, Arabes Stropham *ſive* Lineam verſus, *ſignificant.*

N. l. n. *adſcripto* numero Arabe, Notam.

Var *adſcripta* litera Alphabeti, Varietatem Lectionis.

Pros. Proſam, Odis *quibusdam intermixtam, et ad* Verſum Antecedentem *referendam.*

Prof. Init. Proſam Initialem, Epil. Epilogum, *indicant.*

Crux, Vocem *vel* Actionem ſuſpectam,

Aſteriſcus, bonam *quidem, ſed* a conjectura profectam, *deſignant.*

A. Á.

A, *pro* i, *terminat* 1. *pers. ſingul. Subjunctivi*, *praeſentis et praeteriti*, *ut* Telia, *pro* Teli, (telie, *hodie*). Æg XXVIII. 2. Vilia, Vilea, *pro* Vili (vilie *hodie*) Alv. VII. 4. Fiöl. VII. 3. Bera *pro* Bæri. Æg XIV. 4. Vita, *pro* Viti. Grím. XXIV. 5. Veita, *pro* Veiti, Mvnda, *pro* Mvndi. Hynd. IX. 1. Harb. XXXIII. 1. *Sed hoc frequentius eſt in priſcis monumentis*, *quam*

A *terminans* 3. *perſ. ſing. Subj.* Mega. *pro* Megi. Hym. II. 3. Var. k. Skilia, *pro* Skili. Sol. LXXV. 4 *vid.* Skilia. *Et ita accipi poteſt* Brotna, Æg LXII. 4. Var. p *ſic*, Fara, *pro* Fari, Egils-S. Impr. *pag.* 423. Mvna, *pro* Mvni, *Eadem, pag.* 475. *utrobique in Proſa.*

A, *pro* i, *claudit Gerundium*, *quod* Latino *in* dum *reſpondet*, *ſive Fut. Neutr. participii Paſſivi*, *ut* Æſtanda *optandum.* Sol. XXVIII. 1. *ita* þeſſ er ecki bidianda, *et* ſegianda er hvat ſínvm vin. Egils-s. *pag.* 423. 330.

A, *non*, *verbis ſuffixum*, *ut* Skyldira. Æg. XXII. 5. Veizta þú. Æg. XLII. 6. þóttiſca þú. Harb. XXV. 5. Mvna. Alv. VIII. 2. *conv.* α privativum Gr. *niſi quod noſtrum poſtponitur. Praeterquam in* Formulis Legalibus, *rarius obvium eſt in Proſa*; *ut* Era ſiá draumr minni. Laxdæla Magna. *Veri-a* þer verri vænleikr minni. Non foret *tibi deterior, minor formae pulchritudo.* Hreidars heimſka þáttr í Hryggiar-ſtycki.

A, *non*, *Pronomini ſuffixum in* þer-a *te* non, *vel* Tibi non. Æg. XXXVI. 6. *Exemplum oppido rarum*, *quod eciam de* A Nomini ſuffixo *valet.*

Á, *Praepoſitio cum Ablativo*, *in*, *ſuper*, á hiörvi, *ſuper murice.* Æg. L. 4. *Hafa ſik* á *hóſi.* Æg. XXXVI. 2. *intra modum ſe continere*; *conf.* Hóf Sofa á konv armi, Fiöl. XLII. 3. 4. XLIII 3. 4. beria á konvm. Harb. XXXVI. 2. á á *in amne*, *ſuper amne.* Vaf. XVI. 6. þeir gnaga á Grim. XXIII. 2. 3. Var. c: *ubi* á adverbialiter *ponitur*, *ſuper*, *ſuperius.* Hæſingar á. Ibid. Str. 2 *Elliptice*, *pro*, á aſkinvm. Sagþi þat mark á, *ſubaud.* honvm, *ſuper eo* ɔ: *de eo.* Form. Grim. pag. 38.

38, *conv.* Germ. auf. Gr. ἐπι. Gall. a, au, aux.

Á, *Praep.* c. *Accusativo significans in locum, ad locum* vel *scopum versus.* Róa á vag Hym. XVII. 2 – á mvnaþ. Sol. LXXVII. 3. Egna *einv* á aungvl. Hým. XXII. 1. 4. 2) *In tempore significat,* á vár. Harb. XXXIV. 2. *ita dicimus,* á daginn, á vetrinn, *pro* Degi, vetri, *in* Ablativo.

Á, *nimium, valde, particula Inseparabilis praefixa, in* Á-mátkr. Grim. XI. 3. *adludit ad* ἀ Gr. intensivum, *sed revera non est aliud, quam* á *super.*

Á f. *amnis, fluvius.* Grim. XXVII. 1. var. m. á á, *super amnem* Vaf. XVI. 6. *cum Articulo definito,* Áin, *Accusativo* Ána. Harb. YXVII. 2. *sine articulo Genitivum facit,* Ár Æg. XLI. 2. Celt. *aa,* Gall. *au.* et *eau.* Dan. *aa.*

† Á 3. perf. pl. Ind. praef. *manent, morantur.* Grim. XXXIII. 2, *aut á prima perf.* ek hái ago, adfum, *abjecta adspiratione: aut ab* ek ái, *respiro, interquiesco, cesso, subsisto,* Gr. αὔω ἰαύω.

† Á f. Grim. XXXIII. 2. var. b. *cupiditas, adpetitus, ad varia adplicabilis; á verbo* at a l. ægia, *jumenta pastus causa (in itinere) paululum dimittere, iis pabulum permittere: unde et* Á-fangi (Mbbr. Ái-fángi) *et* Áfánga-ftadr *pascuum, locus pascuus ---; et haec (sc. nomina* Á *et* á giarn, conf. Var. b. *modo citatam, ita formata esse possunt ab* at ægia), *quemadm. a V.* at geya (geýia, *rectius*) *latrare, venit* gá, *út* god-gá, hvnd-gá: *Sic* bregd (*unde* aúga-bragd) brá f. g. *cilium:* Heý *foenum,* Há *cordum, a foenisecio enatum, sive id secetur seu minus:* ek ligg, lá *etc.* G. Pauli. *vid.* Hæfing, Hæfingr, Hefníng

ek Á, átti, at eiga, *possideo, in dominio l. potestate habeo, potior.* Odinn á jarla-, þórr á þrælakyn. Harl. XXXIII. 5. 7. Freýrr àtti Gerþi, *Iure nuptiarum possedit,* ɔ: *in matrimonio habuit.* Hyndl. XXVIII. 3. *conf.* XII. 1. 2) *pro* hefi, *habeo, praeditus sum, de adfectionibus animi* l. *corporis, quomodo et* Lat. Possideo, *interdum eleganter adhibetur:* þórr á afl Ýrit, en ecki hiarta. Harb. XXV. 1. 2. Ek á fróþan fefa. Fiöl. IV. 2. þeir fem eigv hverfan hvg. Sol. XXX 2. 3. *conf.* Eigv. á Gr. ἔχω, *et primitus videtur fuisse* ák *vel* ág, *quod usus post mutaverit ad facilitatem enuntiandi.*

Á-ak. Alv. IV. 2. *aut pro* á ek *variatum, aut per Diaeresin formatum ex* ák, *quod modo notabam.*

Aar, *pete in* Ár.

Adal-þollr, *Arbor primaria, per eminentiam talis, de* Ygg-drafillo. Hrafn. XXV. 4. *de vero sensu* Adal *nihil definire possum.* þollr *vid. seorsim.*

Ádr, *vid.* áþr.

Ædaz

Ædazt, *furiari, in furorem agi, furore corripi.* Þeir ædduz fyri einni konv, *de amatoribus* Sol. XI. 4. *Verb. Deponens Inchoativum, a Verb. Neutro Activæ formae,* ek ædi *furo, praeceps ruo, saevio.*

Æer, *forte pro* Æger *Impersonaliter, terret, terrori est* Harb. LIV. 2. var. s.

Æfi f. Hrafn. XI. 7. n. 47. *conf.* Ævi.

Æfri, *pro* Efri Superior. Varþ ek þeim Æfri at ráþvm. Harb. XVII. 9. *et* 10. *ab* of, ὕπερ, *super. conf.* Gr. αἰπὸς, αἰπὺς, altus.

Æfstr, ultimus, *pro* Efstr. Æg LI. 4. Var. o. *a præced.* Æfstr, *pro* Æfastr, Æfr Lat. sævus, *ab* of *nimium.* G. Pauli, ibid.

Ægia, *terrere, minitari, malum intentare.* Ægdv mer járnlvrki. Harb. XXXVII. 5. var. m. *Ind. Praef.* ek Ægi. *ab* Agi *timor, reverentia, in* Spec. Reg. Asax. Ege *timor, horror.* Gr. ἀγάω stupeo, ἄγη, ἄγος, *admiratio, veneratio. conf.* Óga *et* Ovmk.

Ægir, m. *Genitivo* Ægis, *nomen adpellativum, Tyrannus, vel gigas.* Grim. XLIV. 6. *et* 7. n. 21 Hym. VI. 8. *sine ambagibus statui potest Nomen Verbale concretum vel activum, a praeced: conf. tamen* Ægir n. pr. Viri *in* Rerum Indice. Hym. XII. 5. 6. *coll. cum* VI. 8. item Sol. XXX. 4. n. 37.

Ægis-heimr m. Sol. XXX. 4. n. 37.

ek Æpi, at Æpa, *clamo, inclamo, exclamo,* item *ululo, ejulo, ploro.* Æpa úlfi hærra. Harb. XLV. 5. 6. *ab* óp *clamor,* Gr. ὄψ ὄπος, *Vox, sonus.*

Æpir m. *Accus.* Æpi, *Venti vocabulum.* Alv. XX. 4. *Verbale concretum, a praeced.*

ek Æsti, at Æsta, *opto, peto, posco. hinc Gerundium* Æstanda. Sol. XXVIII. 1. *paululum variatum est ab* ek æki Gr. εὔχομαι. *ponitur cum* Accusativo Personae *et* Genitivo Rei: Thormodus Poëta *in* Epicedio Thorgeiri: Gvllz reþ Þorgeirr þolla þuí næzt *griþa æsta.* Jónsbók *in* Erfda-Tali, Mbr. Bartholini: Æsta *þíngmenn liþs.* Eadem *in* LandzL. Bálki: Han skal *æsta bændr* at færa se hans úr haga sinvm. Höfvþlausn *ex* Fragm. Mbr. *Hlióðs æsti ek hann,* silentium (audientiam) posco illum.

Æti n. frugis vocabulum. Alv. XXXII. 4. *ab* ek et.

Æva-gi, *et* Æva. Hym. XXXII. 7. Var. h. *cum nota.* Hrafn. V. 1. *adfine forsan est illud* Eysit, *quod est in* Fóstbr. S. Mbr. *Eysit* hefi ek se, *nihil* habeo facultatum, *unde colligi possit* Eysinn, Æfinn, *nullus, aliquando extitisse, unde ea vox habuerit originem.*

Ævi f. *ævum, spatium vitae.* Ævi ok aldr, Ævi-aldr, *junguntur, forsan perpetuitatis notandae causa.* Fiöl. LI. 6. *cum* Var. n. *ab* Æ *semper, in perpetuum,* ut

ut primario notet Statum perpetuum, *hinc est* Dan. Ævig, Noſtrum Æfinnligr, *quod poſterius tamen de perſonis non uſurpatur.* (Ævi, Æfi, *αιων*, aevum *manifeſte.* Eg Vef, *infin.* Vefa, *telam texo:* Vef-vefia, *complico, implico, involvo.* G. Pauli.)

Æztr Summus, primarius, *pro* ædztr hædztr, hærztr. Æz'an manna Æzta kvinnv. æztir kappar. Hynd. XIV. 2. *et* 6. XVII. 4. Ædzta vnaþ. Sol. LXXI. 6.

Æþi, furor, inſania. Hynd. XLIII. 1. n. 75. *ubi de Amore indomito uſurpatur, conf.* at Ædazt, *adde* Skirn. XXXVI. 7. *ubi characteris magici nomen eſt. Generis ambigui eſt Vox, hodie Neutrum frequentatur, ſed* Thomásſaga Erkibiſkvps Mbr. opt. *praefert Femininum:* meþ diöfvl-ligri æþi. *conf.* Sp. Reg. pag. 634. b. *ab* óþr *furioſus, phreneticus,* Angl. wood. Angloſax woþ. Ulph. woþs Daemoniacus. *Cognata ſunt* Germ. Wuth *et* Wuterich. Alias Öþi, *uſitatius et melius* Æþi, gen. n. *eſt* Ingenium *in* Vafþr.

Æþri, *genitivo* Æþra, *Superior,* praeſtantior, melior, commodior. Sol. LII. 5. *conf.* Skirn. XXXVI. 1. *ubi* Öþri dryckia *habetur. Incertum eſt, an ſit Variatum ex* hærri *Comparativo ab* hárr *altus, an vero potius ſit* Comparativus *ſine* Poſitivi *origine, ab* hæþ *altitudo.*

Af, Praepoſ. ab, de, ex. *duplex pro Simplici ponitur, nempe et in verbo compoſito, et ſeparate,* af lækz *af* marsbaki. Grim. XVII. 4. *et* 5. *Ita praepoſitiones ſaepe bis ponuntur ab optimis quibusque priſcorum:* Laxdæla Magna Cap. LXIV: þeir riſv *af* ræfrit *af* ſelinv. Jónsb. Mbr. Barth. í Landzl. bálki Cap. XIX: Leiþa *til* vj ſkynſama menn *til* ſtofns. Snorra Edda Cod. Reg. í Konvnga heitvm: *Frá* Skilldi í Danmörkv erv Skiölldvngar *frá*komnir.

Af, *pro* of, *ſuper, aut ob, circa, per. Ita accipi neceſſe eſt Voculam, ſi* á *ſit* Verbum *in fine* Strophae Grim. XXXIII. 2.

† Afa, *Accuſativo* Afo (Áfo, *ſcriptum eſt* in E.) f. *Offenſio, turba, diſcordia, averſatio, indignatio, odium, moleſtia, importunitas; aut etiam* Vehementia, immanitas, *exceſſus, abſurditas.* Æg. III. 4. *Priori ſenſu foret, vel ab* Af Praepoſitione, ſeparationem *et* privationem *notante, conf.* J. Olavii Gloſſ Diatrib. *in* Heipt, *add.* Ofvgr *averſus, inverſus, praepoſterus, perverſus; vel ab* Ami *offenſa, incommodum, et forte* Afo *ſit pluralis hujus vocis pro* Amo, *nam* m *et* f *permutari inter ſe notum eſt. Poſteriori ſenſu foret ab* Of *nimium, quaſi* Ofa: *conf.* J. Olavii Ind. *ad* Landn. b. *in* Afar-menni; *in hac quoque ſententia eſt* G. Pauli, *etſi aliam lectionem vel*

vel magis inauditam conjecerit, vid. var. r *loco citato: dico, magis inauditam, nam propius ad noſtram* Afo *accedit* Ofo *et* Övu, *ſi non eſt eadem vox paullum variata; habent autem,* Ofo, Atlamál in Grenlenzkv I. 1. *et* Övo, Kviþa Sigurþar: Lítt ſezk Atli *Övo* þína, *parum curat tuam offenſionem* l. *vehementiam. conf.* Gr. ὕβρις *Injuria, contumelia.*

† Afi, *Avus.* Hym. XXVIII. 2. Var. q. *ubi et poteſt* Afa *eſſe Genitivus ſingularis, et exponi* Viri, Thori *ſc.* Afi *et Avus ſunt ab* Ebr. Abba *Pater* item *avus, cum* Afi *vir convenit* Ulph. Aba *vir, maritus.* Iſidorus Avum *dici exiſtimat ab antiquitate* (ɔ: *ut opinor, ab* aevo), *et cum eo facit Voſſius.*

Afi *homo*, hverr ó-ſviþra afa Grim. XXXIV. 4. Var. h. *proprie cognatus ut* G. Pauli *exiſtimat, ita tamen ut quemlibet alium ſignificare poſſit, ut* mögr, konr. *Haec ille.* conf. Skirn. I. 6. n. 3. Afi *Cognatus forſan referendum ad* Gr. ἁφη *nexus, ut ſit proprie cognationis vinculo junctus; jam vero cognationis vinculum omnes homines intercedit reſpectu primorum parentum, hinc factum, ut* Afi *hominem quemvis translate notet. Nolim tamen diſſimulare, quod, in loco allegato ex* Skirn: Afi *exponi poſſit, vel offenſus, averſus,* conf. Afa *ſupra et* Ofræþi; *vel princeps, dominus quaſi* Ofi, *ab* Of *ſuper; vel denique* filius, *et cognatum ſit* Gr. υἱὸς: Gróv-Galdr V. 6. Þikiz ek til úngr Afi, *ubi filius matri de ſe loquitur.* Ái *filius habetur in* Eddae *Nomenclaturis, is certe* τῷ υἱὸς *cognatus eſt.*

Af-ráþ, *n. ſing.* Veg. V. 6. *conf.* n. 10. et or-rædi *in Gloſſ.* Nialae. "Afráþ, *conſilium quoddam certum ex pluribus eligendum,* at ráþa þat edr þat af, *hoc vel illud prae ceteris conſilii capere. Aliter ſe habet* úr-ræþi, *quod res perplexas qua tales ſpectat, et quomodo quis ſe hinc expediat:* at ráþa úr *vel* fram úr hlvtvnvm." *G. Pauli in Annotatis poſterioribus.*

Af-rendi f. Hym. XXVIII. 2. n. 42. *forte ab* at renna *tornare,* renndr *tornatus, et* af *pro* of *circa, per, ut* afrendi *proprie ſit rotunditas, teres figura, opificii bene tornatio commendatio; deinde translate, praeſtantia, perfectio cujusque rei in ſuo genere.*

† Á-gaghàlſir Grim. XXXIII. 3. Var. c. *ab* Á *intenſivo et* Gagháls *qv. vide, quaſi colla valde obliqui.* Á gaghálſvm, *diviſim, etiam eſt in* Getſpeki Heidreks, *loco haud ſane liquidiſſimo. Forte tamen* á *noſtrum ſit negativum ut in* a-vallt, *pro* ó-vallt, *conſtanter, indefinenter: quando* A-gaghálſir *forent rectis* l. *directis collis, erectis cervicibus, praediti.*

Ál pl. Álar f. *Lorum, funiculus e corio.* Æg. LXIII. 4. Gr. ἱλλας, *vinculum contor-*

contortum, εἰλέω *coarcto, contorqueo, verso. conf.* Ind. Landn. b.

at Ala, *ab* ek El, praet. ól *gignere, procreare. Exemplo non vulgari de* patre *usurpatur,* han elr bavrn vid gýgi. Form. Grim. pag. 37. ól úlf Loki viþ Ángrboþv: Hynd. XXXVI. 1. 2. 2) *Alere, nutrire, fovere, unde translate:* Ala avfvnd vm annars-hagi. Sol. LXI. 2. 3. *conf.* Hrafn. I. 5.

Alaz, *pro* aliz *alatur, victitet.* 3. *sing. subj. pass.* Grim. XVIII. 6.

Aldin, *Dativo* aldni n. *fructus arborum etc.* Fiöl. XXIII. 1. *ab* at ala, *aut potius ab* aldinn, *annis maturus, vetus, grandis natu.* Grim. XLIX. 3. inn aldni. Skirn. XXV. 5.

Aldir (alldir) f. pl. *Ætates, secula, tempora; nati, viventes, mortales, gentes.* Æg. VIII. 5. Hrafn. I. 6. Alv. X. 5. n. 21. *Sing.* avld, öld, *Gloss. Diatrib.*

Alda fynir, *humani generis, et spirituum finitorum vocabulum poëticum.* Alv. X. 5. n. 21. *pro* Aldir *simpliciter, ut* Áfa fynir, *pro* Áfar *etc. possunt tamen exponi Temporum filii* ɔ: *in tempore nati, non aeterni, et quorum vitae tempus ad certum terminum restrictum est.*

Ald-rænn adj. *Vetulus.* at þeim envm ald-rænvm, *pro* aldrænv, *nam* m *abjicitur ordinarie cum praecedit Art. definitus.* Harb. XLII. 2. Ald, *vel truncatum est ex* aldr, *vel variatum ex* avld; *quid autem* rænn *hic notet, fateor mihi parum constare, forte est ab* at reyna, *ut* ald-rænn *fit Aetatem sentiens, expertus, vel aetate expertus.*

Aldr (Alldr) m. *Vita, aetas.* ræna *einn* alldri Veg. XIII. 8. Lifa lángan aldr. Æg. LXIII. 1. *et* 2.

Aldregi, *contractum ex* aldr eigi. Æg. VIII. 3. Fiöl. IV. 5. *ex illo porro decurtatum est,* Alldri. Sol. II. 3.

Al-favþr, *Nomen proprium et primarium* Odini. Hrafn. I. 1. Grim. XLVI. 10. *conf.* Edd. Snorr. Fab. III. *ubi* Alfavþr *et* Allda-favþr *unum nomen et idem esse perhibetur.*

Álf-ravþvll m. *Solis vocabulum.* Hrafn. XXVI. 2. Skirn. IV. 4. n. 6. *Ab* Alfr, *numen, genius* A. S. *Ælf, Elf* et raudvll *rubor, jubar, quod iterum ab* rod *vel* rodi *rubor, aurora. Est igitur* Alf-raudull *jubar divinum. de Geniis adeantur* Observ. Illustriss. Dni Joh. *Erici.* Th.

Álfr, *Semo, semideus, genius, daemon, Faunus. hoc nomen tribuitur* Lokio, Fiöl. XXXV. 6. Döckálfar. Hrafn. XXV. 8. *de duplici* Alforum *genere habet* Edda Fab. XV. vid. Gloss. Synt. *Mihi, ut patet quâdam tenus ex Versione,* Álfr *ducitur ab* hálfr dimidius, *tanquam Semideus et Semihomo.* J. Olavius Grunnavicensis, *Operis sui* Eddici Mscr. *pag.* 1597. *statuit* Alfr *vi vocis et proprie idem esse, quod* Eilifr aeternus: *hoc probabile fit ex nomine* Olavi *regis,*

regis, *qui alias dictus est* Geirſtada-álfr, *tanquam* Geirſtadenſis Olavus, *contrahendo nempe* Alfr, *ex* O-láfr: *est autem* Oláfr (Oleifr) *vi vocis vivax, vitalis*, *vel aeternus*, *composito nomine ab* á *intensivo*, *et* Láfr *pro* Lífr, Leifr, *vivus, superstes*, *ut* Lákr *pro* Leikr, Líkr, *in* As-lákr, Þorlákr, *quae eadem sunt cum* Asleikr, Þorleikr, *vid.* Me *a d* Hrafn. XX. 7. n. 76. A-láfr *etiam videntur dixisse antiqui*, *e. gr.* Sighvatus poeta, *in hisce apud* Snorrium: *Oláfs* konvngs *mála*, *et Oláf* um tók *málvm*, *quae in haemoniam poëticam turpiter impingunt et tanto poëta indigne.* *Ita* Ali *et* Oli *ratione sensus et originis eadem sunt nomina*, (*conf.* Hynd. XIII. 1. n. 25) *ex* A-láfr, Oleífr *videlicet detruncata.*

Al-gvllinn, in, adj. Hým. VIII. 2. vid. Gvllinn *et* All-valdr.

Al-heimr m. *Maris vocabulum poëticum.* Alv. XXIV. 4. n. 49.

† Al-heimr, *idem*, *suspectum.* Ibid. var. Þ. Heelverden *vertit* Sandvigius.

Al-kvnna, *omnia sciam.* Veg. XIII. 3. var. Þ. 1 *pers. Subjunctivi*, 1 *Indicativi foret* Al-kann, *et exemplum sane quam rarum est* τὸ al *Verbis praefigi.*

Allda-favþr m. Odini *dignitatis nomen*, *quasi* Viventium pater Vaf. IV. 5. LIII. 2. *conf.* Hynd. III. 1.

Allda-gautr m. *Odini nomen.* Veg. VI. 2. XVIII. 4. Gaútr *hic forte parentem notat*, *ab* at geta *procreare*, *quasi* Getir, Getari.

Allda-heimr. Sol. XLI. 7. n. 54.

Alldr-lagi, *ita*, *pro* aldrzlagi *quod durius*, *habent* U. *et* E c. Collatione. Vaf. LII. 3. *primo Casu est* alldr-lag; *in* Æg. LI. 5. *vocatur* Fiörlag, *ab* at leggia, *ponere*, *deponere*, *dejicere.*

Alldr-tili (aldr-tili) m. Hrafn. XI. 8. Tili, *sine dubio a* Germ. Ziel, *meta finis*, *terminus.* G. Pauli *haec adnotavit:* "Alldr-tili (Oddus Gottſchalki *et* Gudbr. Act. 9. 1.) *mors*, *nex: Vox quidem composita*, *forte ex* alldr (*quod manifestum*) *et* Tión *damnum*, *jactura*, *potius quam ex* Graeco τελος, *ut quidam volunt* (*neque hoc sine ratione.* G. M.) *vel etiam a* Tal, Tala, *numerus*, *a completo dierum vel annorum numero: vel a* Tál *fraus*, *noxa:* Tálar dísir ſtanda þer á tvær hlidar, *sunt verba* Odini *ad* Sig. Fafn. Otiele (Otili *ap.* Snorr. *malum*, pernicies. G. M.), Ó-túli, *quod de malo genio hodie fere usurpatur* (*et cum* Alldr-tila (*ni fallor*) *a quibusdam confertur*) *an huc pertineat valde dubito*, *quamvis ad vocem* Tál *bene possit referri*, *non negative*, *sed intens. et in malam partem: nec non forte ad verbum* at tióa *prodesse*, *ut vel infortunium notet*, *vel mali auctorem.*" O-tili *sine dubio nullam cognationem habet cum* Alldr-tili; *Videtur autem esse ab* O *negativo et Angl. Sax.* Teala *bonum*, *bene.*

Allra,

Allra, *per Ellipsin et Antiptosin adhibitum* Hym. XXXI. 3. Var. b. *Genitiv. pl. ab* Allr *omnis*.

All-valdr, Genitiv. valdz, adj. *Multipotens, Valde potens. hinc* All-valdi-valda, *Nomen pr.* gigantis *est* Harb. XVIII. 4. Alvaldi-da. Ibid. Var. l. *notat Omnipotentem, item* regem *quandoque, ut* heilir *alvaldar bádir! Arnori poëtae salutatio ad reges* Magnum Bonum *et* Haraldum Sigurdi, in Hrýggiar-ſtycki. *De voculis* All *et* Al *in compositione hoc tenendum est, quod* All *valet multum*, Al *omne*.

Allz ſyrſt. Þrym. II. 2. *et saepius in ea* Oda. *Videtur igitur* Fyrſt *nudum esse Ellipticum, quemadmodum, Primum, Adverbialiter ap.* Latinos. Allr, *omnis*, ὅλος.

Allz, *adverbialiter, omnino, prorsus*, ὅλως. allz for eingar ſakir. Sol. LXXIV. 6.

Allz, Alz, *Quoniam, quandoquidem, siquidem, quippe.* Harb. LIII. 2. LVII. 2. Alv. IX 2. *Est Elliptica dictio, pro* allz *l.* allra hellzt at, er, *vel* þa; *quod probatur ex* Ectors Saga ok kappa hans, Mbr. Allra hellzt at þú þikiz vera ſtór-látr-þá ſkalltu þat vita *etc.* i. e. *Omnium maxime (cum praesertim, quandoquidem) te facis superbum, ideo id scias* etc. *conf.* Magnus Saga. Eyia jarlz Cap. 18. Allerhelſt *arbitror Danos dicere eodem sensu. An* Germ. Als *recte cum* Noſtro *conferatur, jure ambigi potest.*

Al-matkr, *Dativ.* -kvm, *contr. ex* Al-máttvgr. Sol. VII. 6. XVII. 6.

Al-ſkír f. *Solis vocabulum poët.* Alv. XVI. 6. *vid.* All-valdr *supra, et* Skír. *Cum haec* Vox *in Substantivum ab Adjectivo transierit, fieri potest, ut discedat quoque ab Adjectivo in flexione ceterorum casuum, et per hos omnes faciat* Al-ſkírv.

† Am, n. *aut* Amr *m. Dativo* Ami, *Labor, molestia, aerumna.* Hynd. XXII. Var. o. Ebr. Amal *laboravit*, Amas *oneravit.*

Á-mátkr, *praevalidus, praepotens.* Thiaſſii *gigantis Epithetum.* Grim. XI. 3. á *intensiv. supra*, et mátkr *pro* máttkr *euphoniæ gratia contractum ex* máttvgr *potens. add.* Skirn. X. 6.

Ama, Amma. f. *sing. vid.* Avmv, Avmmv.

Ambót, Ambot, Amböt, Ambátt, f. *Serva, ancilla, famula, ministra.* Þrym. XX. 4. XXVIII. 2. XXVI. 2. Skirn. pag. 75. Var. u. Suec. Ambot, Ambat. *ap.* Ihreum in Æmbete; *qui nomen olim utrique Sexui commune fuisse concludit ex* Ulph. N. Teſt. *in quo* Ambahis *pro* Servo *comparet* Marc. IX. 35. *atque ex* Weſtg. L. Ærfda B. cap. 7. *conv. Ambactus ap. Jul. Caesarem* B. Gall. VI. 15. Teuton. *Ambaht (ambath) Minister, quod Junius adtulit ex* Gloſſ. Keronis. Aſax. *Embeht, Ambiht, Ymbeaht, Servitium, ministerium. Hinc orta sunt*, Noſtr. *Embætti*, Dan. *Embede.*

bede. Germ. Dan. *Ampt*, *Amt*, *officium*, *munus.* *Item* Noftr. *Ambod Inftrumentum operis ruftici*, *translate* Am-bud (Anbud) í broker, *in* Leg. Cimbr. *membrum virile.* *Vix dubitem* Ambótr, Ambáttr, Amboti, *in* gen. Mafcul. *etiam olim extitiffe: origo mihi eft incerta, interim tamen conferri velim* Afax. Anbvgan obedire, obfequi, Ebr. Abad *Serviit*, *coluit*, *operatus eft*, Ebed *Servus*, *per infertionem literæ* m. *Scio. amicum meum fummum*, J. Olavium, *aliunde derivare*, *quad ille*, *mé plenius et melius*, *ferente occafione evolvet.*

Án, n. *Dativo* Áni, *aut* Inopia, indigentia, *conf.* Áni; *aut* Labor, aerumna moleftia, *cognatum* τῶ Avnn occupatio, cura. Áni bornir Arngrímf-fynir, *vel* fibi ipfis, *quod effent laboriofi*, *vel aliis*, *quod eff nt praedones.* Hynd. XXII. 1. *ad* 3. Eýmda án, *dixit* Biarnius Giffuri *Thing-mulenfis in Eleganti poëmate*, Hrakfalla-bálkr *Calamitatum* Sylva, *vel* moles.

Á-naúþ f. *Adflictio*, *anguftia*, *coarctatio*, *coactio*, *Servitus*, *fervile jugum*, fervilis conditio. Skirn. XXIV. 1. *ab* A, *five Praepofitione*, *five intenfivo*, *et* Nauþ *Vinculum*, *anguftia*, *neceffitas*, *quod vide fibi.*

And-fang. Vaft VIII 6. n. *acceptio*, *receptio.* Antfanclich keroni *acceptabilis.* Antfanckida, Antfanckidi *exceptus*, Antfanckidaz *excipi*, *ab* and gr. ἀντι *et* fang *ab* at fanga *capere.* Th.

And-lit, Ann-lit n. *adfpectus*, *confpectus*, *facies.* Sol. LIX. 4. Æg. *in Epilogo*, *pag.* 180 *ab* and, *adverfum*, *erga*, *et* at líta *adfpicere. haud multum diftat ratio originationis in Noftr.* Áfiona, Áfiána, Áfýnd, Dan. Anfigt, Germ. Angeficht.

And-fkoti, Ann-fkoti m. *adverfarius*, *hoftis*, *quafi contrarius jaculator.* Hym. XI. 8. XIII. 8. Veg. XVI. 8. *ab* And gr. ἀντι, *et* Skoti *pro* Skyti *jaculator*, *fagittarius*, *aut a* Skoti *Situs*, *pofitus*, *conftitutus*, *quod a Verbo* at Skióta *quatenus notat ponere*, *ftatuere*, *inftituere*, *uti in* at fkiota tialdi, fkióta á erendi (hús-þíngi); *et* And-fkoti *hac notione foret oppofitus*, *e regione pofitus*, *exadverfum* (*in adverfa parte*) *conftitutus*, *etiam fine malo fenfu.*

Ang, n. *et* Ángan, n. *in Nominibus propriis* Áng-eýia *et* Ángan-týrr, *vifendis in Rerum Indice*, *Odor fuavis*, *fragrantia*, *it. laxius*, *jucunditas*, *fvavitas*, *amoenitas*, *voluptas.* Guþmvndar Biskvps Saga: Völlrinn flaut med flúr vnaþ ok áng, — *Floribus*, *voluptate et fragrantia.* Þat ángar af þuí, *fuavis inde odor exit.* Hallfredus *de* Kolfinna *fua*, in Hallfreþar Saga: af úngum fuanna þikir — dýrligr ángi — *mirifica fragrantia*, *oppofitum ad id*, *quod* poeta *dixerat in priore parte ejusdem* Verfus: Kol-finna let kenna fúlt af fkáldi, — *praedicabat foetidum odorem*

ex

ex poeta (ɔ: Hallfredo ipſo) *ſentiri.* Ángan íllrar brúþar, *delicium* malae mulieris. Völv-ſpá. Friggiar Ángan, l. Angann *in Maſc.* Friggiae *delicium vocatur* Odinus *in quodam Exemplari Ejusdem Odae, ubi alias legitur* Angan-tír l. týrr. *Sunt originis Ebraicae, ab* Ennag l. ynnag *deliciari*, anog *delicatus*, oneg *delicium.*

† Angr m. *onus, ſarcina, impedimenta.* Harb. XII. 3. Var. o. Gr. ὄγκος *pondus, moles; vel ab* Öngr arctus, *quod funibus coarctetur, et ſane* Baggi *idem eadem forte ratione a* Gr. πηγνύω *compingo.*

Ángr, n. *Angor, anguſtia, adflictio, aerumna, calamitas* it. *aegritudo animi, anxietas, dolor, moeror,* ἀνία. Veg. II. 8. *var.* l. III. 5. *ab* öngr (aungr) *Arctus, anguſtus, quod a* Gr. ἄγχι *prope, ut* Nauþ *ſecundum quosdam a* Ná *prope.*

Áni, m. *Egenus, inops, expers, exſors, carens.* allz áni. Sol. XXVIII. 4. *Haec vox, ut analogiam omittam, ſatis ſe jam tuetur auctoritate unius Exemplaris Odae* Solar-lióþ *ſuperiore ſeculo ſcripti, quod poſſidet notus meus,* I. Vidalinus, nauta *gubernator Veſtindicus. Ab* án, *Germ.* ohne, gr. ἄνευ. *Alam.* Anig carens, Lat. Inanis *bene contulit* Ihreus.

ek Ann, 3 *pl.* vnnv, *concedo, indulgeo, item amo, faveo.* Sem jafnendr vnnv. Harb. XL. 3.

ek Anſa, *reſpondeo, pronuntio.* Hrafn. XXII. 1. Anſar, *ab* and *contra, in compoſitis uſitato, extrito* d, *reſpondet, reponit, communiter; hic rem decidere,* l. *ſententiam deciſivam (omnium quidem ſermoni reſpondentem) in medium proferre ſignificat.* G. Pauli.

An-ſpilli, And-ſpilli, n. *Alloquium, colloquium.* Skirn. XI. 4. XII. 3. *Nihil hic nobis (quemadmodum nec majoribus fuit) negotii cum part.* Germ an, *quae eadem eſt ac noſtra* á *per paragogen* τȣ n. An-ſpilli *ab* And [an, ann, *Euphoniae gratia.* G. M.] *contra [cominus, coram* G. M.], *et* V. at ſpialla, *loqui. G. Pauli.*

An-þíngi, n. *conventus, colloquium.* Lect. Var. Erl. *in* Skirn. XXXVIII. 4. *pro,* á. þíngi, *et iſti quidem Lectioni favet Suecus, in quo eſt* an þíngi. *ab* an, *et* Þíngi *pro* Þíng, *ut in* Al-þingi *pro* Al-þíng, Fari *pro* Far, líki *pro* lík. *Erit ergo ſenſus: Copiam colloquii facies, aut, ſi hic ſenſus verbi* at nenna *non admittitur, Impetrabis abs te colloquium cum Freyero, Vadimonium venerium obibis* Freyero, *vid* þing, *et* nenna.

Apa, *infatuare, dementem reddere.* Sol. XXXIV. 6. *Cui Strophae convenit hoc* Theognidis:

κρήματα τοι θνητοῖς γιγνήται ἀφροσύνη

Apazt at óhcíllvm. Sol. LXII. 6. *ubi etiam verti poſſit: ſectatur* (imitatur, *aemulatur*) *ſimii inſtar.* *ab* Api.

Api

Api, m. *in Ceteris casib. sing.* Apa, *et Genitiv. plur.* Apa, *Simius, item* † *homo absurdus, ineptus, ingenio, perversus, fatuus; item* homo *simpliciter, vid.* Afi *supra.* Hym. XX. 3. XXVIII. 2. Var. q. hverr ó-sviþra apa. Grim. XXXIV. 4. *ubi* G. Pauli *ait*, Apa, *rei convenienter hominem stultum notare.* Angl. Ape. *Dan.* Abe. *Germ.* Affe, Aff. *Belg.* Aep *Frisiis* Ap. *Cambro-Brit.* Ab *vel* eppa. Abranae *vel* Abranes *Simii, Celtis, teste* Hesychio *apud* Junium *in* Etymolog. Angl. *Originem vocis quod attinet, in re incerta conferendum censeo* Germ. ahmen, Nachahmen, Lat. Aemulus *et Imitor*; *add.* Gr. ἕπομαι Sequor.

Apni, *pro* Aptni, *per Euphoniam extrito* t. Hym. XVI. 5. Aptan m. *Vesper*, *Dan.* Aften. *Germ.* Abend. *Alam.* Aband. *Belg.* Avend. *Asax.* Æfen. *Angl.* Evening. Aptan *alias Nobis est Pone, post, a tergo, Gr.* ὄπισθεν ὄπιθεν, *unde* Aptan *Vesper commode derivari potest, subaudito* dags, *quod saepe exprimitur, e. gr. in* Olafs h. Saga Thomas-skinnae Cap. 77. *et* 109. *item a* Sigurdo Jonae *in* Hvgvekiv-psálmvm: Eýdizt heims liós *at aptni dags. Erit ergo* Aptan *vi vocis* pars diei postrema.

Aptr, *adverb.* retro, retrorsum, rursvm. Fiöl. XXVIII. 2. *ubi* Apr *male excusum est.* Líta aptr. Hym. XXXV. 2. 3. Segia (*eitt*) aptr. Hym. XXXII. 6. 7. n. 47. *a* Gr. ἄψ *idem notante, vel* ὀπίσω. *conf.* Opt, *quatenus iterandi, reciproci, mutui, significationem habet.*

Ár n. *proprie aurora, prima lux, mane, item ortus, initium. Cognata sunt:* Lat. *Aura, splendor, ut* aura auri *ap.* Virgil: *in* VIta Aeneide, *ab* Ebr. Ur *derivata* Vossio. Gr. ἦρι *mane.* Lat. orior, ordior. *Hinc adverbiale* ár, *ad primam auroram, cum ortu diei, primo mane.* Skirn. XXVII. 2. n. 23. ár *olim, pridem, primis temporibus, aut etiam mature, tempestive, sine dilatione.* Hym. I. 1. *utroque loco* τὸ ár *ex* nomine *in Adverbium transiit, ob Ellipsin Praepositionis* í, *nam cum hac plenum foret,* í ár. *Conv. Germ.* ur *in Compositis, origo, initium. Asax:* ær *in* ærboren, *Nobis* ár-borinn *primogenitus.*

ár n. *Annus.* ár of, *pro* of ár, vm ár. Vaf. XXVII. 4. *quotannis, vel per omnes annos, omne tempus. conf.* Skirn. XXVII. 2. n. 23. *forte* Ar *et* Lat. Hora, tempus, *ut hora anni pro anno ap.* Plinium, *cognata sint.*

Ar, adj. *rectius* árr, *strennus, gnavus, acer in agendo, operosus, ab* † ár (ar) *opera, opus rusticum, aratio; aut aevi maturus, annis maturus, annosus, ab* ár annus *formatum eadem ratione ac* hárr *comatus, pilosus, ab* hár *coma.* ár Hýmir. Hym XXV. 3. *Cum vero norim fidem Membranarum in literis, quae geminari debent, geminandis, suspicari* coepi

coepi τὸ ár *hic esse Substantivum, et Verbum* (ord) *notare; Sane* Erendi *in Lingua prisca est oratio, ut in illo saepe obvio:* han taladi lángt erendi ok sniallt, *convenit*, Gr. εἴρω ἐρέω dico, Lat. *oro, loquor*, Gr. ἀγορὰ *oratio.*

Ara-þúsa. Skirn. XXVII. 1. n. 23. Ari, m. *Aquila, sonat idem quod Arator, a verbo* at eria *arare, idque a vulneribus rimandis:* et *vir* Ari (n. *propr.*) *dictus, vel avis vocabulo, vel ab actione humana.* G. Pauli. *Ego mallem* Ari, *in Genit.* ara, *ducere vel ab* ὁράω, *aut* ἀθρέω, video, *ob* perspicaciam aquilæ *etiam in* Sacris literis *celebratam, quod etiam adstruunt nomina*, Egdir *ab* auga, oculus, *et* Assa *ab* ὄσσος oculus; vel *ab* ár, annus, aetas, *ob* vivacitatem Aquilae, *unde* aquilae senectus *in proverbium abiit; vel denique ab* ἄρης praelium, ἀρήϊος bellicosus, *ut* Germ. Adler *probabiliter a* Gr. ἆθλος.

í Ár-daga, *ad verbum* in ortu dierum, primordio temporum, primis temporibus. Vaf. LV. 2. Grim. XLII. 2. Æg. XLIX. 2. *Potest haud absurde verti*, initio aetatis, in pueritia, *de* Freyero *dentiente.* Grim V. 5. *it.* in adolescentia vel juventa, Skirn. V. 4. *et.* 5. VII. 3. Æg. IX. 2. XXV. 5. ár-daga *est* Accusativus pluralis, *sed ob* Praepos. *omissam* nomen *hic in* adverbium *transiit, ut in* ár *superius monui: Verum non celabo, melius, mea quidem sententia, divisim scribi*, í ár daga, *ut hoc* daga *sit* Genitivus, ár *autem vel* Accusativus *per* Antiptosin *pro* Ablativo, *vel* Ablativus *per* Apocopen *pro* ári.

Arfi m. heres. 2) filius, *poëtice.* Sol. LXXVIII. 1. Germ. Erbe. Arfi, *Dativus* τῦ arfr, *hereditas, opes.* Ibid. n. 109. Plautus *in* Menaechmis heredem *pro* possessore *posuit, unde non male fecit* Becmannus, *dum* Heres *derivavit ab* Ebr. iarasch, haras, possedit. Arf-þegi, *vid.* þegi.

ár-giöll, f. Iridis vocabulum. Hrafn XXV. 5. n. 91. *aut verti possit*, aurorae instar fulgida; *vid. supra* ár, *et* Gloss. Diatr. *in* gvll.

Argr, *adj. ignavus, nequam, mollis, effeminatus.* Æg XXIII 8. XXIV. 6. Þrym XVII. 4, *vel est transpositum a*, Ragr, *vel a* Gr. ἀργὸς *pro* ἀεργὸς ignavus, iners. Germ. Arg malus, *quo Sensu etiam usurpatur in lingv. Isl. recentiore, forsan etiam antiqviore, nempe quod ignavia olim haberetur in flagitio.*

Ár-ligr, *adj. árlig verk.* Harb. III. 1. *ab* ár annona, victus. [árligr, *de hominibus dici solitum*, nitidum, bene pastum l. habitum, *notat, et* árlig verk *hic de* ciborum virtute *intelligenda, quorum felicem vim et efficatiam* Thorum *laudare ait* Harbardus. *G. Pauli.*] *Aut* Matutina opera, *ab* àr mane, *aut* Laboriosa opera, *ab* ár labor. *utroque posteriore modo* τὸ Verþinvm *foret quaedam* Epexegesis, *commate sibi antepositο.*

Armr

Armr, *in pl.* armar; Skirn. VI. 4. Arma Accuf. pl. Æg. XVII. 4 *brachium, ulna, finus brachiorum.* Sófa á fvafum *konu* armi. Fiöl. XLII. 3. XLIII. 3. Armbaúgr. Æg. XIII. 1. Germ. Dan. Arm. A-Sax Earm. Goth. Arms. Scaliger *in* Varronem: *Armus est commiffura brachiorum ab humeris, itaque ab ἀρμὸς dicta.* Feftus Edit: Gothofredi: *antiqui humeros cum brachiis* armos *vocabant.*

Armr, *adj. mifer, infelix,* (*ɔ: qui aliis miferias parit*) *deteftandus, execrabilis, dirus*, in Arma Jötna Syftir. Þrym. XXIX. 1. *fic* hin arma kerling *maledicta illa anus. vocatur á* Grettero Thurida *lamia*, Grettis Saga. *et*, Þegi Þu hinn Arme *dixit Gudruna Ofvivias ad* lemurem, Laxdæla magna. Þá kom in arma utfkævandi, *tum adfuit illa execrauda varicans, de matre* Attali *Regis apud* Noftrum. Gr. ἀρὰ *diræ.* Ebr. arom, *nudus.* Angl. earm, Dan. Arm, *mifer, pauper,* Junio a Gr. ἔρημος defertus, *deftitutus, conv.* l. Orbus.

Arna *vel* Árna, *ire*, *iter facere, ambulare.* Fiöl. 1. 5. Gróv-galdr: ef Þu arna fkalt vilialauff á vegum. Sighvatus *in* Ol. h. S. hvern er hingad arnar. *ab* ar *vel* Ár *labor, vid. Supr. conf.* Ervide, *item* Örn Indice ad Landnámab. adde Gr. ἐῤῥω. aegre eo. *dicitur etiam* at arka *eodem fenfu. ut* avrkvdvm at avdnv; Gudruna *apud* noftrum: Ebr. arach, iter fecit. orech, iter, via.

Árna, *efficere, conficere, labore fuo* (itinere) *invenire* l. affequi. Skirn XL. 4. *aliter paullo* G. Pauli *neque id quidem inepte:* "ek arna, *acquiro, lucrifacio:* Har. k. Sig. s. Börn ok allt hvat Þú *arnar*, áttu Skiölldungi at giallda. *Ab* aratione f. *verbo* at eria (arare) *actione et vitæ genere lucrofiffimo ductum videtur, quemadm. et* plogr *et* ardr *de lucro. hinc patet, quomodo* Chriftus, vor arnadar madr *olim dictus noftratibus fuerit et hodieque dicendus fit.* Angl. Earne. Mereri. Afax. Earnian Alam. Arnon. *Sunt ab* ἄρνυμαι, *Capio, recipio, confequor.* Junius. *Refpice ad* Arna *praeced.*

Arnar, *genitiv. Sing. ab* Örn m. *aquila.* Grim. XXXII. 4. *vid.* Ari *Supr. Cum* Örn *conf.* Gr. ὄρνις, *quafi* Örn *fit avis per excellentiam* † *A* Sax Earn. *Al.* Arn *Edd.* Ari. *Cambrobr:* Eryr. *Ulph.* Arans. *Belg.* Arend. *Germ.* Ar. Arn. mihi ab Ari *Alam.* Dominus, dicta eft hæc Jovis Ales, *Th.*

Ártali, m. *lunæ vocabulum.* Alv. XIV. 6. n. 34. Ártali. n. *dat. a nom.* ártal *annorum Computus* Vaf. XXV. 6.† 2.) *Luna a cujus accretione et diminutione temporum ratio apud majores pendebat. Th.*

ártid, f. Hrafn. XI. 7. n. 47. *vid.* Indic. Hungrvakae. lat. annale, *dies annuae recordationis defuncti, in fenfu convenit, nam ad annale* fubauditur *tempus.* Tid, *tempus in genere*, lat. *dies: in* Rimbegla

la Tid *notat* Stund, *horam*, *ſtrictiſſime dictam.*

Aſkr, m. *arbor*, *fraxinus*, *aeſculus.* Grim. XXXV. 1. XXIX. 4. XXXII. 3. Angl. Ash. Aſax. æſc. Ebr. Etz, *Lignum, Arbor.*

Áſ-lidar Skirn. XXXIV. 4. n. 40. lidi *Socius vel dux itineris proprie*, *ab* at leida *ducere*, lída *ire*, *conf.* lid *infr. item* Áſtlidar.

Áſmeginn n. Færdiz i Áſmegin, Hym. XXXI. 3 et 4; *vid.* Áſſ *deus*, meginn *robur.*

âſmegir-maga, *dii, aut deorum ſocii.* Veg. XII. 5. Fiöl. XXXIV. 4. n. 40. *vid.* Mavgr *ſeparatim.*

áſo *pro* Áſa *accuſ. pl. ab* áſſ. Æg. VI. 4. *et cum artic. definito* áſona *pro* áſana. Æg. X. *in proſa.*

áſſ, m. *deus.* Æg XXXIII. 4. *nudum, de Odino adhibetur.* Grim. VI. 6. Accuſ. ás. Ablativ. ás. Hrafn. XIV. 4.

áſſ, m. *accuſ.* ás, *culmen, axis vel trabs culminis* Hym. XII. 8. *conv.* lat. axis.

áſt, f. *amor, caritas*, pl. âſtir Fiöl. XLIX. 6. Þrym. XXIX. 8, 9. Alv. VIII. 1. Aſax: oeſt *apud Somnerum, gratia, favor*, amor, Eſt, *munificentia*, *devotio.* Eſtineſſe *benignitas, apud Eundem.* Lappon. Uſteb *amicus, apud* Cn. Leem *Conf.* Gr ἔρως, *amor.* ἐραςης, *amator*, ἀρέσκω, *placeo*, *amicum reddo*, ἀρέσὸς *gratus*, *notum eſt autem* r *ante* ſt *imo etiam ante* ſ *ſimplex*, *ſæpe elidi in lingua noſtra.* *Sic forte* ek ann, *et* at unna, *ab* ἅδέω, ἀνδάνω, placeo. [áſt *amor neceſſariorum praeſertim, nec non et erga deum, forte ab* ás *deus.* G. Pauli].

áſtlidar *conſanguinei* Skirn. XXXIV. 4. *var.* p. lidar *dicuntur* συμμαχοι *ut* Bua-lidar, *Buonis commilitones*; lidr Sing. *generatio*, *in plur.* lidir. áſtlidar *hic pro* áſlidar *locum habere videtur per epexegeſin*, *cum* Gerda *gigantei eſſet generis: in* áſlidar eſt aſyndeton. G. Pauli.

áſtrád n. Sing. Hym. IV. 7. XXX. 3. *conſilium propitium*, *ex amore ſuggeſtum.*

áſyniur, *mulieres Aſianæ*, *deæ*, Veg. 1. 3. Þrym. XIV. 3. Æg. XI. 2. XXXI. 5. *ergo* àſynnom *per duplum* n. *et omiſſo* i Vaf. IV. 3. *non ſatis ſincera eſt lectio.* Ynivr *in ſing.* Ynia, *non videtur eſſe*, *niſi novae vocis formativa terminatio*, *etſi ſunt*, *qui ducant ab* at vnna. *conf.* Germ. in *in nominibus Feminarum*, *et* Dan. inne *itidem.*

At, *Praepos. c. Accuſativo*, poſt. Harb. XIII. 4. *ſic*, at þat poſtea, *ſaepe in* Rigsþvla

At, *praepoſitio cum Ablativo*, *varie ſignificat*, *ſed omnes illi ſignificatus referri poſſunt fere ad* lat. *ad*, *juxta*, *apud*, prope, Grim. XXIX 5. in, *ratione loci et negotii* Grim. XXXII. 3. XXIII. 3. Hym. V. 4. Æg. XLVI. 3. Harb. XLVIII. 2. Æg. VII. 5. Veg. V. 7.

V. 7. in, *ratione temporis.* Hym. XVI. 4. Þrym. XXIV. 2. Hynd. XLI. 6. Harb. LVI. 3. *Exponitur in, adversus,* Sitztv regin *at* Brædr Þinum. Æg. XXXII. 4. 5. *potest tamen* at *ibi accipi cum,* ɔ: *una cum fratre tuo veneficium factitasti; vid.* Regin Sitztv et Siþo. Ab, *ut* at godum. Æg. XXXIV. 3. XXXV. 3. *conf.* Sol. LXII. 6. *ita etiam* nam ek at mönnvm. Harb. XLII. 1. *quamquam ibi potest exponi apud.* vöromz at víti, *pro* viþ, *ab, contra.* Hynd. XXXV. 3. var. p. *Ex, vel secundum,* at munnz (muns) rádi. Harb. XLVII. 1. at mannzcis mvnom Skirn. XX. 3. *et* IV. 6. Þeygi at minum mvnom. *conf.* XXXVI. 3. *et* 4. at auþnv. Sol XXV. 6. De, super, Jarteikn at ætt og nafni. Fiöl. XLVII 4 et 5. *forsan tamen aliter capi debet iste locus; nempe ut* at *valeat supra, ultra, familiam et nomen.* At, pro, *vel* in *c. Accusativo,* at quæn (qvan, quán.) Þrym. VIII. 8. XXII. 6. Fiöl. XLIII. 6. *conf.* Harb. XVII. 2. Æg. XXXIV. 5. I. 5. Hynd. IX. 8. at gamni Þrym. XXIII. 4. Skirn. XXX. 8. at *absolute,* juxta, circa. Sól. XLIV. 6. at *ad locum significat.* Hrafn. X. 4. at vegi *pro* á bravt (brvtt) Fiöl. IV. 6. Asax. aweg, Germ. Weg *removendi particul.* At Geirraþar *ad* vel *apud* Geirrödi, *subaud domum l. aedes.* Grim. XLVII. 2. *ibi ponitur cum Genitivo, quod fit per* Ellipsin *ablativi,* Heima, Bæ, *vel* husum. *Sic etiam,* at Ægis Hym. XXXIX. 7. *add.* Hrafn. VII. 6.

At *vocula abundans, verbis interdum praeposita.* Sol. XLVI. 4. Alv. IV. 6.

At *conj. quia, quod,* Þui meirr sottv, at *etc.* Hrafn. XV. 6. *conf.* VII. 7. ibid. Gr. ὅτι, Lat. *ut.*

At, *negativa verbis Suffixa ut,* emkat. Harb. XXXIV. 1. Skirn. XVIII. 1. Þikk-at Skirn. XXII. 2. Bad-at. Harb. VII. 5. Býþr-at. Fiöl. III. 3. Flær-at Fiöl: XXI. 6. Knác-at. Hým. XXXIII. 6. Quaþ-at. Hym. XXVIII. 5. Sá-at. Fiöl. X. 6. Ser-at. Æg. XXVIII. 5. *forsan non aliud est, quam a privativum adposito* t.

† At, át, átt, átz, l. átst, *degustasti;* Siþo-regin, *pluvias laterales l. Seidicas;* Blíd-regin, *pluvias jucundas.* G. Pauli. Æg. XXXII. 4. 5. *Expositio mihi utique parum liquida; et praeterea nescio, quid Interpres fecerit ex* τῷ bræþr þínvm.

† At, *pro* att, attir, *vel* etiaþir, *concitasti, instigasti,* bræþr þínvm *adversus fratrem tuum,* Sítztv, *postquam tu.* Æg. XXXII. 4. 5. *à praesent.* ek Et *vel* Etia, *sed illud* Et *an dicatur, adhuc quaero.* Gr. ὠθέω.

† At n. *Conflictus, concitatio, commissio plurium in se invicem, contentio, certamen, forte etiam Calamitas, aerumna, quemadmodum* Kíf *et* Stríd *et contentio*

 sunt

sunt et aerumna. Æg. XXXII. 4. *ubi sic foret ordo:* Bliþ regin! sitztv siþo (ɔ: meþ síþo fem. *pro* síþi, seiþi) bræþr þínvm at, *Clemens* l. *propitia regina* (*domina*)! *Conflavisti veneficio fratri tuo aerumnam; et forsan sermo esset, de insano* Freýeri *in* Gerdam *amore, de quo in prima* Skirn. *tanquam hunc* Freyia *injecerit fratri per artem veneficam.*

† Át n. (*ab* ek et, edo) *Esus, comestio, voratio; forsan et Edulium, cibus:* Sístv bræþr þinvm át *etc.* Confecisti (*Coquebas*) *fratri dapem, venenatam* sc. Æg. Ibid.

Áta f. (*ab* ek et) *adesum quid, vel edule.* † *Corpus exanimum, cadaver, quod animalibus voracibus et vermibus cedat in* escam; *hinc* Áta þvrs hrímkallda, *Tellus, poëtice.* Hrafn. XIII. 3. Var. *c. conf.* Nárr, *in* Gloss. Niálae.

* Ata f. *Dativo* atv, *impulsus, projectio, emissio.* Hrafn. VIII. 3. *var.* c. *adfine est*, at ota, *protrudere, obtrudere, protendere. conf.* At *pro* att *supra.*

At-niþr, *cognatus* l. *adfinis* Hym. VIII. 5. *à praepos.* at *ad, et* Niþr, *propinquus, adnexus.* Atniþr, *adversarius, ab* at *certamen* Ibid. var. m.

† A-tre *vel* Á-tre, *pro nudo* Tre. Hrafn. XIII. 3. *var.* o.

† Atri, *pro* hatri, *Odio.* Ibid.

At-riþr, *vel* At-ríþr, m. *Odini nomen.* Grim. XLVI. 11. *aut gravis, ponderosus, auctoritate sc. aut fulciens, sustentans, ab* at-riþ *Momentum rei, caput rei, cardo rei, columen; conf.* at Ríþa *in* Gloss. Nialae. *alias Adequitans, út* Frá-ríþr *etiam vocatur Deus iste, sensu utrobique jejuno satis; denique Verti potest invasor, ab* at-reid f. Atriþ n. *Invasio, impetus.*

† At-rvnnr *adcurrens, adpropinquans.* Atrvnnr apa *vocatur* Hymer, *quasi ingenio ad bestias accedens, aut* a *bestiis* l. *brutis prognatus, ortus; hoc posteriore modo* at *valet* ex. Hym. XX. 3. var. d. *Nisi velimus hic per* Apa *intelligere gigantem, et* Lect. var. d. *in fine adoptare* at rvnn *divisim, quod foret pelagum versus, uam* Hrís, *quodam modo cum* rvnnr *conveniens, notat Mare in* Edda.

Áttián (Átián), *Decem et octo.* Hynd. XIV. 8. Dan. Atten. Átta, *Octo*, Gr. ὀκτώ. Tián, (*á* Tív, Tigv, Tigr, Tvgr, *Decem, decas*) *in compositione est decem;* Asax. Tyn, Goth. Taihun, Belg. Tien, Alam. Zehan, Germ. Zehn, Angl. Ten, *haec omnia simpliciter valent* decem; Dan. Ten, *in compositione*, idem.

* Átt-niþr, *genere propinquus, cognationis vinculo junctus, cognatus, gentilis.* Hym. VIII. 5. var. m.

Átt-rvnnr m. *Cognatus.* Hym. XX. 3. átt *et* ætt *familia, prosapia.* Rvnnr *Rubus, frutex.* G. Pauli. *Super Etymo Vocum* Ætt *et* Átt *mihi nihil constat.* G. Pauli,

G. Pauli *hic legebat* át-rvnn, *et ait hoc unum esse cum* átt-rvnn, *sed non probat.* Rvnnr *potest hic esse positum pro* Rvnninn |(*particip.*) ortus. Átt-rvnnr Hýmis, *vocatur* Thiassius *gigas* a Thiodolfo *poëta*, *in* Haústlöng. Átt-rænn, *legit* U, *in praesenti Loco* Hým-isqu. *verbo*, Familiae, *aut* plagae [mundi] gnarus; *quo* Thorus *intelligeretur, per sequens autem* Apa Hymerus; *quicquid de cetero sensu sit.*

Áttv n. pl. à *primo sing.* Atti *Octavus.* Grim. XIII. 1. (Gloss. Diatr.) *Constructio ibi sit cum* N. propr. *expresso* Himin-biörg, *non cum* adpellativo, *quod reticetur*, Bærr *vel* Salr.

Áttúngr, m. *Cognatus*, *gentilis.* Harb. LIV. 10 *ab* átt, *pro* ætt. Úngr *hic est mera novae vocis formativa, neque quicquam seorsum significat.*

Á-vant, *quod desit*, *vel desideratur*, *ad rei plenitudinem* l. *perfectionem.* Þrym. XXIII. 8. à, *ad*, *super*, *et* Vant *Monoptoton, res desiderata, deficiens, a* Van n. *Inopia*, *defectus.*

Á var, *accipi potest* inerat. Harb. XXXIV. 2. *Tum vero admittenda in* Textum *est* Var. a. fæti, *et ex duabus Strophis faciundae tres, hoc modo:*

Emkat — hæl-bítr
Sem húd-skórr
Fæti forn *á var*

Et ordo est: Sem forn — skórr á var fæti — *erat in pede.*

Á vár. Harb. Ibid. vid. á *cum Accusativo.*

Avar, *adverb. supra modum, ad excessum, vehementer.* Harb. Ibid. var. b. Gr. ὑπερ *in compositione. conf. et* Afar-menni, *in* Indice *ad* Landn. B. *item superius* Afa, Afo.

Avfvnd f. *vulgo* invidia, *obtrectatio: Veteribus saepe malevolentia*, *odium*, *ira*, *Offensio*, *Offensa*, *mentis aversio*, *animus aversus*, *voluntatis alienatio ab aliquo; mala gratia*, *inimicitia.* Gialda einvm avfvnd. Æg. XII, 4. *et* 5. *Ita* Ol. helga Saga *in* Thomásskinna, Cap. CLXXVIII. *de Supplicio* Thoreri Avlvis-soni: Verk þetta vard at *hinni mestv avfvnd*, hoc factum [*regi*] *in maximum vertebat odium. Eadem*, Cap. CCXXXIIII. *de famosa illa S*veini Cnut-sonii *Legislatione.* Enn er þessi laga-setníng kom vpp, þá tókv menn þegar at *reisa avfvnd í móti*, — *iras contra tollere coeperunt cives*, vel, *aversis animis contra insurgere.* Sp. Reg. pag. 782-83. *de caede* Joabi. þat [blód Jóabs] er úthellt *med rettri refsíng* hanvm til idranar, *enn eigi med avfvnd* (*til avfvndar*). Ibid. pag. 786. Nú á konvngr at höggva hvern *utan avfvnd med rettri refsíng.* [aufund, öfund, *Dan.* avind, ɔ: af-und, af-unn ɔ: unnunarleysi, úvingan, *in Legibus passim etc alias communissime Invidia.* G. Pauli] *Suec.* Afund Inimicitia, Alam. ab-anst, *Germ.* ab-gunst.

Avgn,

Avgn, *pl. ab* Agn n. *esca*, *animalibus illiciendis*. Hym. XVIII. 3. Agni, *Ablativo sing.* Gein viþ agni. Hym. XXII. 5. *forte* τὸ agn *á* Gr. ἀκονη, *quod acuat adpetitum animalibus. conf.* Agnarr *in Rerum Ind. et* Egni *infra in hoc* Gloss.

Aúgna, *oculorum*, Genitiv. pl. *ab* aúga. Aúgna gamans. Fiöl. V. 1. n. 9.

† Avgr, m. sing. *Sarcina*, *vectura*, Harb. XII. 3. *ab* ek Veg *porto*, *gesto*, *veho*, Gr. ὀχεω. *Aut etiam*, Vestis, *amictus*, *ex eodem themate*, *quomodo* Germ. Tracht, Dan. Dragt, *ab* at draga, *et* Gr. φάρος *pallium*, *quia* φέρεται *exterius*, *ut quidam Etymologi volunt.*

Avgr, sing. *Incerti generis* sed *probabiliter tamen* Neutr. *Terror*, *res terribilis*, *horrenda.* Veg. II. 8. *ab* óga, ægia, *terrere.*

Aúka, *in praesenti*, ek eýk, *praeterito* iók, *veteribus etiam* Aúkadi, *particip. pass.* aukinn -in - it, *augere*, *incrementum addere*, *supplere*, *amplificare*, *item Componere*, *creare*, *condere*, *conflare*, *conciliare*, *facere.* Bvrr *aúkinn* Jarþar magni. Hynd. XXXIV. 9. *et* 10. XXXIX. 3. *et* 4. Er mer hefir aúkit erfit (erfid) sinni. Veg. X. 3. *et* 4. *ubi etiam ordo et sensus esse potest:* Er *aúkit* hefir sinni, mer erfid, quod [*magna*] *fecit itinera*, mihi molesta. *Etiam* lat. augeo *in* secundo *illo significatu*, *aliquando usurpatum fuisse*, *colligere licet ex ejus derivato* Auctor. Goth. Aukan. A. Sax. Eacan. Ecan. Ican. Belg. Oecken. Alam. Auchon. Angl. Eake, Eake, Dan. Öge.

Avl, n. Alv. XXXIV. 1. XXXIII. 2. n. 72. Grim XXXVI. 9. *collat. cum* Grim. XXV. 5. et Edd. Snorr. Fab. XXXV. Hynd. XLI. 1. 2) *Convivium.* Æg. LXIV. 1. *et in* Prolog. pag. 148. Avl (öl) *communissime cerevisiam notat*, *sed et quemlibet potum inebriantem. Hinc* prov. Avl *er annar madr.* (*quod forte olim* Ölr) *homo ebrius apud se non est.* Öl *autem f.* Avl *á verbo* eg el alo, *unde* Festaröl, Erfisöl, *convivium nuptiale*, *parentalia*, *quod in his non modo cibis*, *sed et potu exhilarante exciperentur convivæ. Hinc et* Jól Jööl *festum deo* ιαω, ɔ: *Soli Sacrum*, *magna lætitia cibo et potu celebratum.* G. Pauli.

Avldnv, *vetulam*, *accusativ. præcedente articulo definito* ina. Þrym. XXXII. 1. *ab* Aldinn *quod vid. Supra.*

Avldr (Aulþr) *gen. neutr. sing. cerevisia.* Hym. XXXIX. 7. *quod* avldr *sit* gen. Neutr. *firmat Poëta Vetus in* Edd. Snorr. *dicens:* Varmt vitnis avldr, *calida lupi cerevisia* l. *potio*, *de sanguine.*

Avldr, *inebriatus.* Hym. XXXII. 8. *ab* Avl. *participium sine verbi origine. Potest tamen hoc loco accipi pro nomine gen. fem. et forsitan ceperit* G. Pauli, *cujus explicationem in hoc loco retinui*, *sed alio tamen sensu*, *intelligens* τό Þu ert Avldr etc. *de* Thoro, *non de* cerevisia

visia, *quod Sensum satis jejunum faceret.*

*A*vl-mál *neutr. plur.* Æg. 1. 5.

Avln, *genitiv.* Álnar *brachium*, *cubitus*, 2) *mensura cubitalis*, *ulna panni venalis*, *aut pretium* ei *respondens*; Æg. XL. 4. Gr. ὠλὴν, ὠλένη.

Avlr *temulentus*, *ebrius*. Grim. L. 1. Æg. XLVII. 1.

Avl-teiti f. Hrafn. XVII. 8. teitr, *alacer*, *hilaris*.

Avlvi *dativus ab* Avl, *pro* Avli. Æg. IX. 4. *ut elocutio sit plenior*, *ita eodem modo formatum est* bölvi *a* böl *malum*, hiörvi *ab* hiörr *ensis*, heývi *pro* heýi *ab* hey. Eyrbyggia membr. *in* historia Tauri Glæseri.

Aumd f. Hym. VII. 5. var. k. G. Pauli *ait idem esse ac* Aumu *quod sequitur*.

Avmmu (aumv) *aviam*, â *Nominativo* amma, (ama) Hym. VII. 5. *sine dubio ab* Ebr. Em. *mater*, *Sicut* Afi *ab* abba *pater: nam avus et avia merito considerantur ut parentes nepotum. Dan.* Amme *nutrix*, *mater quæ mammam dat*, *ut* Plautus *loquitur in* Menaechmis, *ad eandem originem commodo refertur*. [Ama *et* Amma (μαμμη, *avia*) *indifferenter scribi possunt* a. v. eg ama *delicate habeo*, *de quo alibi*. G. Pauli].

Avmv, *Mulierem monstrosam*, *giganteam*. Hym. VII. var. k Amr, m. *gigantis est nomen*, *et* Ama f. *gigantis fem forte ab* Amr n. Labor, *supra. conf. et* Ýmer, *et Ebr.* Eme *terror.*

Avndóttr. adj. *adversus*, *infestus*, *atrox*, *saevus*, *torvus*, *hostilis*. Avndótt aúgv *in* pl. Þrym. XXVII. 5. *ab* and *contra*. G. Pauli.

Aúngr, adj. *nullus*, Manni hveim aungom. Skirn. VII. 3 var. x. *hinc Accusativus*, Avngvan Sol. XII. 4. *ab* Einn-gi, Eingi. *conv.* Gall. Aucun ullus, *usitate* nullus. Aúngr, Germ. Einig, *quidam*, *ullus habet* Ol. helga Saga, *in* Thomasskinna Cap. L. *et hic quoque ita capi potest*.

† Aúngr, *pro* Ungr. Skirn. VII. 3. var. x. *ita* aur *partic. privat. pro* ur.

Aungvll, m. *Dativo* Aungli, *Accus.* Aúngvl, *hamus piscatorius*. Egna *beitv* á Aungvl (Aungli). Hym. XXII. 1- 4. Var. i. Gr. ἀγκύλος *curvus*, *aduncus*.

Aunn (Avnn) f. Cura, solicitudo. *Fá einvm* avnn. Hym. III. 1. Avnn *labor translate sumtum*.

† Avnn, f. *pro* Avnd, *Antica*, *frontispicium aedis*, *Metonym.* aedes *ipsa*. Skirn. XXXI. 8. *forte conv.* Lat. Janua. *Cum vero* Avnn *hoc loco sit sensus vehementer ambigui*, *varias ejus possibiles acceptiones hic adferam:*

Avnn, f. *occupatio*, *Metonym.* † *Terra conf.* var. n Avnn *occupatio*, *a verbo* ek ann *faveo*, *cupio cui*, *ducit* G. Pauli, *nam hominis seduli est*, *inquit*, *suo delectari opere. Sed*, *quo minus* Avnn, *hoc sensu sit ab* án *supra*, *aut a Verbo* ek vinn, *causae nihil video. Verum ut-*

ut est de originatione, Avnn occupatio *hic locum non potest habere*, *nisi metonymice accipiatur de* certo *anni tempore*, *quo homines sunt maxime occupati*, *quale est* Tempus messis, *et apud* Nos *Tempus fenisecii* (*in* Grettis-saga Tún-annir, Tödv-annir), *quo tempore satus vel plantatus carduus non facile proveniret.* Avnn *terra, quod attinet, ad rationem a* G. Pauli, *sub* var. n. *hujus tituli initio allegata*, *traditam*, *addi potest notum illud edictum divinum*, Gen. III. *Cum labore tibi ex ea* (*terra*) *victum quaeras*, *Spinas et carduos tibi ferat. Haec acceptio vocis sensum aliquanto clariorem ceteris suppeditat in hoc obscuro loco*, *nempe: Esto instar cardui* (*Tribuli*) qui difficulter se *emolitur* (*enititur*) *Supra terræ superficiem*, *aut qui in terram summam est depressus Sc. calcando a transeuntibus. Sed si* Avnn *sit terra, possit etiam, non metonymice ad* Avnn *labor referri, sed distincta esse vox*, *forte vel ab Ebr.* Adamah *terra*, *vel ab* Eden basis sustentaculum; *priori modo formaretur quemadmodum verb* ek ann *ab Lat.* amo *ut quibusdam placet; posteriori modo conveniret in sensu et Sensus ratione cum* vigg, *nempe* quod multas *res portet ac sustineat*, *vel*, *quod ipsa sustentaculis* (*columnis*) *saxeis innitatur*, *ex veterum opinione*, *unde* Steini Studd *dicitur in clave* Snorrii *ultima*, *et* Steinabru *ab* Eivindo poeta *in* Edda Snorr. *Aut* Avnn *vocari posset* terra *ab Lat.* onus, *nempe vel ab ipso suo pondere*, *unde* Hallgrimo Poëtæ in Hymn. pass. *vocatur eleganter* hin þunga jörd, *vel ab onere rerum*, *quas Sustinet ut Supra. Porro* Avnn *accipi potest Iter*, ɔ: *Semita*, *via*, *ab* at ana fram *cursum intendere*, *conf. Lat.* vadere *Ital.* andare, *item nostrum* at andra hesti *equo tarde provehi: Sic autem* Avnn ofanverd *foret margo viæ*, *ubi tribuli facile obteruntur a transeuntibus; et sane* Weg-distel, Weg-dorn, *Spinæ genera sunt Germanis.*

† Avnn, f. ædes, *forte latinæ voci cognata* Skirn. ibid. *sane domus ita vocari haud immerito potest*, *est enim tutela hominum adversus aëris etc. injurias*, *ab* at annaz *curare*, *servare*, Avnn *cura: aut ab* Avnn *amor*, *nam sua cuique domus carissima*, *aut* a Germ. Wohnen, Wohnung, *habitare*, *habitaculum*, *abjecto* v *ut* onu *pro* vonu *in* Æg. *item* önu *pro* vönu *ut alii volunt* ibidem. Avnn *Sepes*, *quod locum septum conservet ab externis injuriis*, *eadem ex ratione ac* Avnn *domus.*

† Avnn, f. *forte pro* Audn, *desertum*, *terra inanis*, *sterilis*, *inculta.* Skirn. ibid.

† Avnn, *mucro gladii in* Edda, *forte hic aculeus spinæ*, *ut: sit sensus; esto ut spina, quæ calcata fuit in suo fastigio*, ɔ: *cujus*

ɔ: *cujus summum cacumen depressum erat; aut aliter: esto ut spina mucroni gladii imposita,* Skirn. ibid.

† Avnn, f. *amor.* Skirn. ibid. var. n. *Quando* τὸ í Avnn ofanverda *foret, ex mente* G. Pauli, *in amore supremo; ita enim ille: eris sentis instar (forte* sterilis) *finito jam* Freyeri *in te amore. Ab* ek ann *faveo.*

Aur, m. *terræ vocabulum,* Alv. X. 6. *alias usitate limus, argilla, lutum.* Conf. *tamen* Gr. ἔρα *terra.*

Aurar, m. plur. *nummi, pecuniæ, opes,* liófir aurar Sol. XXXIV. 4, A. *Sax.* Are. *Facultates, possessiones,* are, *æs, item stipendium,* ibid. *Mihi tamen* Eyrir *in plur.* Aurar *potius est ab Aurum, aut a* Gr. ἀργύρος, *quam ab* Eyr aes, *aeris, aera, cum* aes numarium *parùm in usu fuerit apud* majores nostros.

† Aur-gán, *cura pecuniae* Sol. LXXVI. var. u. forte gán *hic positum sit pro,* gá *cura, uti* Spán *pro* Spá *vaticinium, forte etiam* Avrgan *scribendum sit, et notet idem cum* jargan *immodica adpetentia, quod occurrit in adverbio satis trito* jarganliga; *conf.* Gr. ὀρέγω *adpeto, item* ὀργη ira, *animi inclinatio, studium. vid. infr.* Jarkna-Steinar.

Aurgelmer Waft. m. ſtr. XXIX. *nom. propr.* Jötuni *ab* or, ör, f. aur *partic. Extensiva et* gemler, gelmer, gamall *ætate provectus, senex* Th.

Aur-glaſir, m. *in genitivo* -is, *auri appellatio;* Fiol. XXIX. 6. n. 31. Avrglaſir, m. annuli *nomen, vel epithetum,* Fiöl. *ibid.* var. a.

Avrgr, Aúrgr, *udus, madidus,* Æg. XLIX. 4. *ab* aur *quatenus humorem vel aquam notat.* [Aurgu baci, Avrigu, *ab* Aur *lutum; vel* Aurgu *pro* Úrgu, *ut* Úrgan Stafn (ɔ: úrigan) hefir ec opt buit proram *aspergine. madentem saepe habitavi. Sed et* Avr *interdum f. aliquando* liquorem *notat, ut* hár baþmr avsinn hvitum auri. G. Pauli].

Avr-koſtr, m. Hym. 1. 8. *conf.* var. 3. *Defectus, penuria, ab* or, ur, ör, eyr, er, *in compositione varie scripta particula* koſtr, *optio, via, facultas,* G. Pauli.

Avr-lavg, *vide* Or-lavg.

Avr-viti, m. *amens, demens, insanus.* Æg. XXI. 2. XLVIII. 2. ab avr, or, úr, *privativo in compositis, et* Viti m. *intelligens, sapiens, quod non temere tamen occurrit solum, nisi* Viti corvi *vocabulum. conf.* ör-vit *suo loco.*

Auſtan *ob oriente.* Waſthr.

Auſt-ſkota (Aúſt-kota, Auſt-kata) *haustrum nauticum, urna* l. *alveolus sentinae exhauriendae.* Hým XXVII. 6. *et* var. a. *ab* Aúſtr m. *Dativo* Auſtri. Ibid. Stroph. 3. *conf.* ek Eýſſ *haurio, fundo.* Skota f. *est jactus, missus, emissio, effusio, hic Metonymice pro tali instrumento sumitur.* Kota, kata, *si aliunde*

 hic

hic ortae sunt, quam ex abjectione lit. s. *euphoniae gratia, arcessi possunt, vel a* Belg. Katten *jacere, unde* Cateja *priscum Gallorum jaculum ducunt quidam; vel potius ab Lat.* Cadus, Gr. *χάδος*, *Ebr.* Cad. *Vas. Similiter* Scota *referri possit ad Lat.* Scutra, scútella. *Vox* Aúst-skota (*an* Aúst-kota, *nam quomodo ibi scribatur, non memini*) *occurrit quoque in Prosa oratione in* Þorláks-Saga helga.

Aústr, adverb. *in oriente*, Harb. XXVIII. 1. *adverbiascit hic Nomen* Aústr, *ob ellipsin, ut credo, Praepositionis* í. Aústr adverb. *ad locum, usitatum magis.* Æg. XXXIV. 2. *Austr-farar* f. pl. Æg. LXI. 1. *Austrvegar*, vel *-vegir*, *orientalis coeli* (mundi) *regio l. tractus.* Æg. LX. 3. Austr, n. *oriens, plage orientalis, Dan.* Östen, Ost, Öster, *Belg* Oost, *Alam.* Ost, *Angl.* East, *Asax* East, Eost; *omnia haec* Junio *videntur esse à* Gr. *ἠῶς*, *vel ἑώς*, *Aurora, diluculum, oriens*; *nam* Aristoteli *quoque, inquit, τὰ πρὸς ἕω μέρη dicuntur Partes orientales.* Asia, *nobis* Austr-álfa, *sine dubio ejusdem est originis*; Becmannus *tamen in* Originibus Lat. pag. 200 *deducit* Asiam *ab* Ebr. Esch, Es, *Ignis.*

Avþlaz, *Verb. Deponens*, nancisci, obtinere, impetrare. Þrym. XXIX. 7. *ab* Aþal, *quod vide infra, vel* odal, *Gloss. Diatrib. inter quae duo tenuis est distantia.*

† Avþl (auþul) -ar *in genitiv.* f. *n. propr. mulieris, pro* Aúþur. Hynd. XXVI. 4. *var. f. sonat aut animo generosa aut opulenta.*

Avþli — liss *in Genitivo* n. Harb. VIII. 3. *scribitur etiam* Öþli Æg. XLIII. 1. *potest utrobique reddi si ita placeat, sors, conditio. referri potest ad* Aþal.

Auþna f. *Datio.* auþnu, *fortuna in media significatione, fatum, sors, conditio â Deo indulta; ab* ek ann *indulgeo, concedo, tribuo.* 2) *fortuna propitia, res secundæ.* Sol. XXV. 6.

Aúþr, *fortunæ, opes, facultates*, margan hefir Aúþr apat. *proverb.* Sol. XXXIV. 6. *conf. supr.* at Apa. *Dativum facit* Auþ *et* Auþi, Sol. VIII. 1. XLIX. 4. *ab* ek á *vel potius ab* ek ann, *quod Dei indulgentia contingat, et habeatur.* [Audr *filius* Noctis *et* Naglfaris in Edda vid. not. ad str. XXV. Wafthr. m. *multum habet commune cum Romanorum* Dite. Th.]

Auþ-rán n. Fiöl. XXXIII. 4. *var.* m.

Auþ-rann-rans *in Genitiv.* Fiöl. XXXIII. 4. *potest et esse vacua vel deserta domus, ab* Auþr *inanis*, rann. n. *vide separatim.*

Avþrom *Dativ. ab* annarr *alter.* at Avþrom apni, á Avþrum degi, *sequenti, postero, crastino Die.* Hym. XVI. 6. Sol. XXII. 2. Gr. *ἕτερος.*

Auþ-savlvm *Dativ. plur. aut Expensis, conf.* n. u, *aut censibus, tributis, non*

quæ

qvæ ipsa dat virgo regia, sed qvæ ei ab aliis dantur; á prima pl. Auþ-ſavlvr. Fiöl. IX. 6. *ab* Auþr, *et* Sala *datio, traditio, præbitio, in alterum collatio,* l. *translatio; Alias* Auþ-ſavlvm *possit esse, opulentis* l. *beatis aulis, ab* Auþr *et* Salr, *ut sit in Nominativo pl.* Auþ-ſalir. *gen. masc. ita* Auþ-rans *habetur in eadem Oda, aut denique* Auþ-ſavlvm *est opes præbentibus* ɔ: *tributa conferentibus civibus, á Nominativo pl.* Auþ-ſalar, *Nominativo sing.* Aúþ-ſali, m. *pro* — ſeliandi, *quod vocabulum satis bona ratione fingitur, cum simplex* Sali, *venditor, in usu sit.*

Aþal, n. *proprietas, natura, ingenium, indoles.* Argſ aþal. Æg. XXIII. 8. XXIV. 6. *convenit* Oþal, *quatenus animum significat, ut in* Guþrúnar-hvavt *ultima:* Jörlvm avllvm óþ*al batni, — animo fiat melius,* ɔ: *hilariores evadant. add.* Eþli *natura, vel Sors, conditio; item Gloss. Diatrib. in* Adili *et* Ódal, *ut et* obſervata magni JCti P. K. Ancheri, *super voce Athel, Adel, in* Gloſſ. LL. Cimbr. *ab* ſe *editarum.*

Áþr, *adv. prius, ante, pridem, olim.* Hynd. XIII. 1. Áþr, *pro* Áþr enn, *priusquam, antequam, cum Subjunctivo positum.* Æg. X. *in Prosa.* Skirn. XL. 2. XXXVIII. 3. Hym. I. 4. XV. 6. Vaf. XXXV. 2. *ubi* Aþer *est vitiosum, si vel maxime ita haberet Membrana. Conf.* Germ. Eher.

B.

Bad, *jussit.* Harb. VII. 2. Bad-at *non jussit, prohibuit, interdixit.* Ibid. 5. *à Praesenti,* ek Bid, *rogo, item jubeo, ut:* Konúngr *bad hann fara utlægan.* Eyr-byggia.

Badmr, m. Grim. XL. 5. n. 18. *conf.* Hár-badmr. *et* Veg. XIV. 2. Var. a. Germ. *Baum*, Alam. *Boum, paum, poum,* Ulph. *Bagms* l. *Bajms*, Fris. *Baem,* Aſax. *Beam, Beom, Arbor.* Junius, *in* Angl. *Beam, trabs, tignum. Addo,* Angl. *Budde, Germinare, pullare,* Gall. *Boutonner.*

Badmr, m. *Sinus, amplexus.* taka mann ſer í badm. Æg. XXVI. 6. *vid.* Fadmr *in* Gloſſ. Diatrib. [Badmr *et* Bedr *sunt voces cognatae, nec non verbum* at bada (í róſvm) *Hic* badmr (Germ. *baum*) *vel pro* bedr (*Germ.* bette) *positum, vel pro gremio, quemadm. et* rami *arboris brachia dicuntur.* G Pauli.]

Bædi, m. *ambo, vir et mulier.* Skirn. XXXIX. 2. *a Masc.* Bádir, *fem.* Bádar. *Dan. Begge, quod formatum est ab nostro Genitivo* Beggia. Aſax. *Bu, Butu, et Bátwá, quorum posterius utrumque contractum est: ex,* bádir tveir l. bædi tvav. Ulphil. *Ba, Bai.* Alam. *Beidu, Bedu, Bediu.* Belg. Germ. *Beyde.* Angl. *Both.* Lat. *Bini.* Junius *suspicatur,* Ba *et* Bai *esse ex finali syllaba* Gr. ἄμφω, *nostrum autem* Bádir *ex* ἀμφότεροι.

Bæta, *multam luere, delictum expiare, compensare, de peccato satisfacere.* Bæta skal þer þat-mvnda baúgi. Harb. XL. 1. 2. Bæt eigi illv yfir reidi-verk. Sol. XXVI. 1. 3. n. 33. *prima Indicativi*, Ek bæti, *et* ek bætir, *in* Æg. XII. 3. *ubi in Nota verti, suppleo.* Asax. Bet *melius.* Lat. *Bonus. item* Lat. *Pio quatenus notat Satisfacio, delicti poenam luo. nostr.* Bót, bætvr *vid. in* Bótvm.

Bak, n. *Tergum, dorsum.* Mavgr-læzc af mars baki. Grim. XVII. 4. 5. *conf.* Angl. *horsebak.* Meis hefi ek á baki. Harb. II. 3. Eiga þín avll — brenni þer á baki. Æg. LXIV. 4. 8. Asax *Bac, bæc, bæce.* Alam. *Bach.* Angl. *Back.* Dan. *Bag. omnia fortasse à* Gr. *πυγὴ nates, clunes, cui opinioni subservit vocabulum* Asax. *Bæc-þearm, Longanum, the arz-gut*, Arz-görn *et* rass-görn Nialae, *in Conviciis* Skarphedini. *Vide tamen* Gloss. Syntagm.

Bál, n. *Rogus, strues lignorum cremando funeri congesta, pyra.* vega (bera) *einn* a bál. Veg. XV. 5. XVI. 7. *hodie Flammam modo significat*, Dan. Baal. Lapp. *Buolam, flagro.* Asax. *Bæl, Beel, pyra.* Scot. *Bele, signvm igne datum. Strues lignorum nondum succensa* Bál *vocatur in* Egils-saga Cap XLV. *adeo ambiguum est, utra notio sit prior et propria magis, flammae an struis; si hoc, vide an conveniat Lat.* Moles, Gr. *βῶλος Gleba, massa*, Lat. *Pilo, constipo, et Pila, Columna, cui quid incubat. add. nostrum* Bolr *truncus arboris, unde* Bolúngr Bvlúngr (*corrupte* Budlúngr) *strues ex trabibus erectis:* Búlki, *strues oneris in navi pilata* l. *constipata*, Bálkr *et* Bálki *Vallus, agger.*

Bálkr, m. *Cognomen aut* n. pr. *viri.* Hynd. XXII. 1. *vid. Vocem praeced. ultim.* Bálki *etiam* n. pr. *Viri in* Landn. b. *quasi dicas Munimentum, propugnaculum.*

Balldinn, *et cum articulo definito*, enn balldni, *pollens; valens, potens.* Vaf. XXXII. 4. var. *. *Lectio ceterae anteferenda, cum ob harmoniam literalem*, Bavrn enn balldni, *tum ob congruentiam cum circumstantiis*, nam *ideo* Enn balldni *vocatur, quod potuit liberos sine amore gigantidis procreare.*

Balldr, *Dativ.* Balldri (Baldr Æg. XXVIII. 6. Baldri XXVII. 3) *nomen* pr. *Divi notissimi.* Hynd. XXVII. 3. Veg. I. 7. IV. 4. *et saepius. notat Valens, pollens* Jornandi *Baltha*, Asax. *Beald, Bald*, Alam. *bald, pald*, Ulph *Balth*, Ital. *Baldo*, Angl. *Bold, audax.* Baldr *videtur esse Dynastes, princeps, in* Hamdis málvm Vers. XX. *ubi* inn reginkvnni baldr *vocatur rex* Jórmvnrekus; *Ebr.* Baal *Dominus.*

Ballr, adj. *Validus, vehemens, violentus; excellens.* ballr jötvnn, *de* Hymere. Hym. XVII. 3. *in* fem. * bavll þrá. Æg.

Æg. XXXIX. 3. var. o. Ballir draúmar. Veg. I. 8. Lat. *Polleo et Valeo.* [Ballr, *strenuus*, *quas.* böll-fær, *pilae lusui par*, *de quo alibi.* Böllr, *pila.* eg bell *allidor.* Bıalla f. g. *Dan.* Bielde *nola; hinc* Böllr m. g. *Crepitaculum*, *quod quia pendulum*, *hinc* etc. *Non audeo totum dicere.* G. Pauli,]

Ball-riþar, m. pl. Æg. XXXVII. 2. n. 42. *possunt et esse*, *Principes excelsi*, *ab* at rída *in sublimi versari. conf.* Hym. XXVII. 9. Var. b.

Banda, *Deorum.* Hrafn. XI. 3. Bavnd *in Nominativo* Gloss. Synt.

Bani, m. *mors*, *Dativo* bana. Harb. VII. var. p. Gloss. Synt. Bana-þúfa. Hynd. XXVII. 4.

Bann, n. *Vinculum*, *helcium.* Eykr skakkr á banni. Hym. XXXVII. 6. n. 57. *pro* band. Bann *Tellus.* Ibid. *cum quo conferri possunt* Germ. Bahn, Dan. Bane.

† Bann, *pro* bein *os*, *crus*, *pes.* Ibid.

Barmr, m. (*in* Hródr-barmr) *frater*, *usitatius* Barmi, poetica vox. Veg. XIV. 2. *origo mihi ignota est. Sed forte* Barmr *hic sit* Pectus, *hoc sensu:* Hödvs *inclytum pectus gerit erectum in id facinus sc. necem* Ballderi. *Alias* Barmr, *ora*, *labrum vasis.*

† Barmr, n. *arbor.* Veg. Ibid. *Quemadm. a* bedr *est* badmr, *ita et* barmr *dici potest arbor*, *à* bar n. g. *quod fert arbor*, *fructus*, *semen*, *folia*, Glæsir stendr med gvllnv *bari* [Edd. Snorr.] at bída alldrei sitt *bar: male multis* bard. G. Pauli. *vide* Barr.

Barn, n. *proles*, *filius*, item *puer.* Yggsbarn, *de Thoro.* Hym. II. 6. *hinc* Barnteitr. Hym. II. 2. n. 7. pag. 120. Column. 1. Gloss. Diatríb. Barna sifiar, *vid.* Sifiar.

Barr, n. *Arbor.* Fiöl. XX. 2. 4. Barr, n. *Frugis vocabulum.* Alv. XXXII. 2. n. 68. Ebr. Parah, *fructum edidit*, pheri, *fructus*, phyra *ramus.*

Barri, m. n. pr. luci. Skirn XXXIX. 1. *Verbo*, *Frondosus*, *vel sylvosus.* Angl. *Barrow nemus*, *lucus*, Asax. *Bearu*, *Bearue*, Beora. Hesychius: βαρύες, δένδρα. *ex* Junio. *conf.* Barr, *arbor.* Barri, n pr. *unius ex* Arngrimi *filiis*, *quasi* Florens Hynd. XXI. 6.

Barsc. (barsk) *pro* barst, portabatur *vel portabat se.* Form. Æg. pag. 149. ek berr, fero.

Bátr, m. *Dativo* báti, *et*, *cum Artic. definito suffixo*, bátinvm, *cymba*, *linter*, *navicula.* Form. Grim. pag. 36. Harb. L. 1. 2. Asax. Alam. *bat.* Cymr. *bâd.* Dan. *baad.* Belg. Germ. bóot Angl. *Boat.* Lat. Barb. *apud* Fresnæum *Batus.* Gall. *Bateau*, *navigium. Omnia obscurae originis.*

† Bavgg-reýrir-is, m. Sol. LVI. var. æ. pag. 387.

Baugr, m *Dativo* baúgi, *Accusativo* baúg, *genitivo pl.* baúga, *circulus*, *orbis*, *annulus*,

nulus, armilla. Skirn. XXI. 1. Harb. XL. 2. *conf.* Mvnda-baúgr. Æg. XII. 3. n. 10. XIII. 1. *Dativo pl.* baúgum. Alv. V. 6. n. 13. *interdum* mulctam *notat, ut:* gialdi konúngi hálfa mörk í *rán-baug — mulctam rapinae* l. *pro rapina.* Jóns-B. Mbr. Barth. *in* Rekabálki Cap. 3. *qui ſenſus, ſi ita lubeat, adplicari poteſt ad locum ex* Harb. *citatum.* Baúgar, *Dativ.* baúgvm, aurum *notant.* Veg. XI. 6. *A* Biúgr *curvus,* beýgia *curvare, flectere. conv.* Gall Bague *anuulus,* Lat. Barb. *Bauga et Bauca, armilla,* Aſax. *Beage, Corona, ſertum, armilla, monile.* † Baúgr, *clypeus tropice, ab orbe ferreo quo muniebatur.* Harb. loc. cit. n. 47.

Baùg-reginn -inſ. Sol. LVI. 6. n. 79. *et poteſt* baugr *ſimpliciter hic de orbe* ſ. *arcu coeli accipi. Alterae acceptioni vocis* baug-reginn *adplicare licet notam* 13. Alv. V. 6.

† Baug-reýginn, -reýgir. Sol. LVI. var. æ.

† Baug-reýrir -is. Ibid.

Bavg-vör, f. *Muſae nomen ficititium.* Sol. LXXIX. 4. n. 112. Baug-veig f, *Idem.* Ibid. var. i.

* Bavgvm, *Dativ. pl. ab Sing.* Bagi, *Impedimentum, obſtaculum, incommodum.* Alv. V. 6. var. s. n. 13. Bágr *obliquus, incommodus.*

Bavl, n. ſing *malum, miſeria, calamitas.* Æg. XXXIX. 3. Hynd. XXII. 6. var. s. *et* t. *Dativo* bavlvi *pro* bavli. Hynd. XLVI. 4 Chaucero, *et* Scot. *apud* Junium, Bale *eſt Malum, periculum, pernicies, exitium.* Alam. *Palo, pernicies.* Dano-Sax. *Balo malum. Bealofull, bealowe, peſtiferus, dirus,* Thwaiteſio *apud* Junium. Lat. *malus.* Gr. φαῦλος *pravus,* πελὸς ater. μόλος *labor.*

Bavlva-ſmidr, m. *malorum machinator l. artifex,* Lokii *titulus.* Æg. XLI. 6. bavlva, *Genitiv.* plur. *nam* bavla *non dicitur.*

Bavll, f. *Genitivo* ballar, *Amnis* n. pr. Gr. XXVII. 10. var. l. *femininum* a Ballr *ſupra.*

Bavl-verkr, m. Odini *nomen adſcititium.* Grim. XLVI. 4. Hrafn. XIX. 2. *verbo, Mali auctor, aut aerumnoſus operarius.*

Bavl-víſſ, *in fem.* -vís, adj. *dirus, infauſtus, prodigioſus, certum malum portentens vel adferens.* Bavl-víſir draúmar. Veg. I. 8. var. c. *conf.* Harb. XXII. 3.

Bavnd, n. pl. *Vincula, catenae.* Lída or bavndvm. Veg. XIX. 6. Band, *in ſingulari, Ligamen, retinaculum, funiculus, linea, lorum, faſcia, taenia, vitta.* Gall. *Bande, bandeau.* Aſax. Ital. *Bend, Banda. vid.* ek bind.

Bauþ-veig, f. Muſae *nomen fictum.* Sol. LXXIX. 4. var. i. *forte notat, Vigor in aerumnis, nam licitum arbitror* bauþ *de aerumna l. moleſtia accipere, ſicut ejus Synonyma,* Stríd *et* Kíſ, *accipiuntur.*

Beckr

Beckr (Beccr), m. *Scamnum* Becki breiþa Alv. I. 1. ſtráit becci. Þrym. XXII. 4. *conf.* Grim. IX. 6. Veg. XI. 5. 6. *et var.* t. Dativ. pl. beckivm. Æg. XI. 6. *Genitiv. ſing.* beckiar, *unde* Beckiar-Sett ſiöt. Hrafn. XIX. 1. 3. Becc-ſkraútvþr. Æg. XV. 3. *vide* Skrautvþr. Dan. *Bænk.* Angl. *Bench.* Belg. Germ. *Bank*, *Banck.* Gall. *Banc.* Ital. *et* Hiſp. *Banco.* Lat. Barb. *bancus.* Gunnarr Pauli *et* Martinius *derivant* a Gr. *βαίνω ſcando*, *βάθρον gradus*, *et ſane eodem modo* Pallr, *et* gradus *eſt* (*vid.* Raúdulfs-þátt *in* Thomás-ſkinna), *et* Scamnum altius. Junius *autem*, Gerh. Joh. Voſſius, *et* Angel. Caninius, *ducunt ab* Lat. Abacus; *nam* Voſſio *teſte*, Lib. II. Cap. 3. *de* Vitiis Serm. Lat. *ſaepius legitur in poſterioris aevi auctoribus*, in abaco ſedere, *pro eo quod alii dixerunt*, Sedere in banco. [Apud veteres de ſcamnis eorumque uſu vid. illuſt. Dni Erici notas ad Gunnlogi Ophioglottæ vitam. Th.]

Beckr (Beccr), m. *Rivus*, *torrens*; *in* n. pr. *loci* Saucqua-beccr. Grim. VII. 1. Beckr, *a* backi *ripa: utraque vox* Danis *nota Eſt etiam* Beckr *inter Maris vocabula*, *ut prope* Villam *aeque eſſe potuerit mare*, *lacus*, *amnis*, *rivus*, *et ſic vel undae* l. *catarractae* inſonare. *G. Pauli.* Beckr *à* Gr. *πήγη*, *ducit* Gudmundus Andreæ. Aſax. Becc. Kiliano Beke. Angl-Bor. Beck. Germ. Bach. Caudebec, *oppidum*, *ut puto*, *Normanniae in Gallia*, *à* kaldr beckr (*propius ad nomen*, kaldi beckr) *gelidus rivus*, *format* Hickeſius, *et adfert pluscula nomina locorum*, *quae in* Bec *exeunt.*

Bedr, m. *Lectus*, *cubile*, *thorus*; *unde* Bedia, f. *uxor*, *ſicut* Gr. *ἄκοιτις et ἄλοχος*, *a κοίτη et λόχος Lectus.* Þú letz mer á bed þinn bodit. Æg. LIII. 3. Angl. *Bed.* Goth. *Badi.* Aſax. *bed. bedd; quod etiam Culcitam notat.* Alam. *bedde*, *bette*, *pett.* Belg. *bedde. Fortaſſe omnia à* Gr. *παύω*, *παύομαι*, *ceſſare facio*, *ceſſo*, quieſco, *uti Synonymum* Hvíla, f. *ab* ek hvílí *quietem do*, *quieſco.* Junius *vult eſſe ab* Aſax. *bidan* (*nobis* bida *et* bída) *manere. Conf.* G. Pauli *ſupra ad* Badmr *Sinus*, *quamquin credam paucos fore*, *qui*, *quod originem τȣ̃* Bedr *adtinet*, *doctiores inde diſcedant*, *ita homo indulget brevitati ſuae. Diminutivum eſt* beddi, *à* bedr, *tum Lectulum*, *tum* cervical *notans*, *Eodem obſervante.* Martinio, Bette *et cognata*, *ſunt à πέδον ſolum*, *πεδεῖ humi.*

Bein, n. *Genitivo pl.* beina, *Dativo pl.* beinvm. Æg. LXII. 4. Grim. XL. 4. *Os*, *item pes*, *crus*, *conf.* Ber-beinn. Alam. bein. Belg. *Been.* Aſax. *ban.* Angl. *Bone.* Martinius *credit eſſe à* Gr. *βαίνω*, *incedo*, *gradior*, *eo*, *quod τὸ βαίνειν oſſium virtute fiat.*

ek Beini, *praet.* beindi, *dirigo*, *porrigo*, *expedio*, *exhibeo*, *promo*, *expromo*, *praebeo*,

beo, adjuvo; construitur cum duobus Dativis, personæ et rei, Sol. IV. 5. Ind. Landn. b. *et* Gloss. Niálae. *conf.* Gr. *βοηθεῖν juvare.*

Beita, *nominativo et accusat. pl.* beitor (beitvr) f. *esca piscium illex.* Hym. XVII. 4. 8. *Vid.* Avgn *supra*, *et* bíta *infra.* Ind. Landn. b. *in* Beita. *conv.* Lapp. *Bot, idem.*

ek Belli, *polleo*, *potens sum, aut etiam auctor sum, produco*, Liggiandi lýgi vm bellir. Þrym. X. 7. 8. *Vim (audaciam) exsero, violentiam exerceo*, hverjv þeir hafa bellt? Sol. LXXX. 1. 2. c. n. *hoc sensu dixit* Gunnhillda *regina in* Egils-saga, de Egilli *ausis adversus* Ericum *regem.* Hvar-viti menn *slíku bellt* vid konúng-mann? Belli-bragd, *validum l. audax stratagema*, Grettis-saga *in* historia Kingálæ. *Alias* at bella *est* uti, *frui, obtinere, potiri, in potestate habere, ut in hoc* Eivindi *Poëtae: Bellt (Belli)* bragníngr elli, *quae* Lectio *est* 4 *optimorum* Snorrii *Codicum, et amplius adseritur ex* Nor. Kon. Tal, *Conf.* Ballr *supra.* [Bellir lýgi, *profert l. protrudit: vel etiam ferit (homines) mendacio, ut*, hví bellit því, stillir? *apud* Snorr. Gudr. Giúca d. [*in* Gudrúnar-Qvida IIda Vers. XXVII. *ubi tamen* at bella *censeo accipiendum esse, ut in modo adducto loco* Eivindi. *G M*] Máka ek Grímhilldr! *glaúmi bella.* Eg bell *allidor*, *à* böllr, Lat. *pila*, Belli, *allido*, Gr. *βαλλω.* G. Pauli. *Hoc etiam intuens in ipsa Versione posui: Mendacium jactat. G. M.*]

Ben, f. *Genitivo* Beniar, *Vulnus, plaga.* Þeir svgv beniar vndir. Sol. LXXX. 5. n. 114. þeir svgv beniar. *Ibid. quando* Undir *foret*, *Sub, ex, per, parum quidem ad genium linguae in eo loco.* Ulph. Banjos *sunt plagae, ulcera.* Ben, *videtur esse, Labes, macula, aut si mavis, nota, indicium l. vestigium vulneris, in ipso animali quod inflixit vulnus, in* Jónsb. Mbr. Barth. Landzleigv-bálki, Cap. XXXIX: Ef eitthvert naut *hefir ben á hornvm gor* eda *blód* eda *blód-hár*, þá er þat líkligazt til *at hafa stángat.* Ben *in* gen. neutr. *video apud* Snorrium *in Carmine* Jökvlli (Gelonis) *morientis:* Byss mer blód ur *þessu Beni.*

Bera, *ferre, portare*, 3. *sing. Indicativi*, berr. Veg. XIV. 1. XVI. 1. *Recentiores malunt* Ber, *ut sc. confundatur cum* 1 pers. Þeir bárv *þióra* á seýdi Hym. XV. 3. 4. Bera í, *pro* láta *edr* leggia í, Dan. Komme i. Fiöl. XXXI. 1. 2. *sic* Grettissaga *in* Descensu *sub cataractam:* han *bar* beinin *í belginn*, — bulgae intulit l. indidit. Hverr hefer þik baúgvm borit? Alv. V. 6. n. 13. 2) parere, gignere, *et absolute*, *et adjecto* barn: Veg. XVI 1. Æg. XXIII. 7. XXXIII. 6. Hynd. XXXIII. 5. XXXIV. 1. 2. 3. 5. *et in his quidem locis*

locis de matre. *De utroque parente, implicite in hoc:* Svavfv *borin* ok *fækonúngi.* Hynd. XVI. 3. *De* patre *solo etiam indirecte:* Haralldr — *borinn Hræreki.* Hynd. XXVI. 1. 2. *de auctore stemmatis indirecte:* allir *bornir frá Jörmvn-reki.* Hynd. XXIII. 5. 6. Bera ec, berac, *pro* bæra ek. Æg. XIV. 4. var. r. Bera *patiuntur*, *patienter ferunt.* Hrafn. I. 6.

Ber-beinn, adj. Harb. V. 3. berr *nudus, ab* Ebr. Parah. *nudavit*, beinn, *quasi* pedatus, *pedes habens hoc vel illo modo adfectos.* Bein *pedem notasse olim, liquet ex compositis, nempe* hoc nostro, *item* Hvítbeinn, Míóbeinn, Ráng-beinn: *sed* Bein *solitarium hoc sensu non memini usquam legisse.*

Berendr, m. pl. *Gestores, exercentes, tractantes, aut Invectores, inductores, auctores, aut etiam* Parentes; *in* Seidberendr. Hynd. XXXI. 5. *à* 1. *sing.* berandi, *particip. activ. verbi* at-bera.

ek Berg — han bergr, *opitulor, protego, servo, conservo* Sá er avldvm bergr, [*optime, et talis certe habitus* Þórr, Ol S Tr. Lib. 2. p. 186. G. Pauli.] Hym. XXII. 2. *Incertum est* an þær bearga (biarga) *quod habetur* Fiöl. XL. 2. *sit pluralis hujus verbi praesentis, incertum item, quid habeat in Infinitivo, certe* at berga *et* ver bergvm, þer bergit, þeir berga *nusquam puto me vidisse. Est ergo fortasse hoc Verbum anomalum, ex cujus anomalia Recentiores formasse credo novum Verbum* Ek biarga. *Conv. Asax.* Beorgan, *tueri, munire, servare, Dan.* at biærge. *Belg.* Bergen, Borgen, *Germ.* Bergen, *tegere. Lat. Operio. Nostrum*, at Byrgia.

Berg, bearg (biarg. Harb. XXII. 4.) *Rupes, petra, arx, palatium.* Fiöl. L. 2. n. 66. XXXVII. 1. n. 43. XXXVI. 2. *et* 3. n. 42. *ab* ek berg. *conf.* Gr. πύργος. *Hinc* Berg-búi, *gigantis vocabulum.* Hym II. 1.

† Bergandar-da. briótr berganda, Thori *adpellatio, etiam extans in* E. Hym. XVII. 7. var. t. pag. 130. Bergandi *potest esse simplex participium à verbo* ek berg, *auxilior, succurro, sed sensu hoc loco non facile capiendo.* [*Et praeterea ambigi potest, num dicatur* bergandi; *vide* Me, *in* ek Berg. *G. M.*] Ber-ganda, *quasi nudorum luporum, vel bacillorum* (*magicorum*), *etiam sensum fugit.* [*Non fugit penitus, si, ex lege* Eddica, *per Climacem sic exponamus:* Gandr *est lupus, Lupus* Fenrer *vocatur*, Fenrer *autem est vocabulum gigantis.* ber *adderetur, quoniam Gigantes inter pugnandum non utebantur clypeis aut loricis, unde etiam illi* Berserkir *appellantur.* G M.] Berganda, *Spirituum auxiliarium vel rupicolarum, interpretationem admittere potest hujusmodi, quod* Andi *dicatur homo sive gigas per Synecdochen partis, et* berg-andi *gigas antricola,*

antricola, qualium perniciei natus Thorus. G. Pauli. Idem *ad* Vers. XXXII. Hym. *decretoriam tulit ſententiam his verbis: Jam mihi* Bergandar Str. 17. *nihil aliud ſunt, quam* ber-gandar, *h. e. rami nudi, cortice carentes, videl. animalium cornua, quorum fractor* (briótr) Vir fortis. *Haec* Ille. *Unde autem probatur, quod* Gandr *ſit Ramus?*

Berg-danir, -na, m. pl. *Gigantei populi, aut gigantum principes.* briótr *þeirra,* Thorus. Hym. XVII. 7. *conf.* var. t. *ubi a me dictis addo, quod* Berg-ſaxar, *Rupium Saxones, vocantur Gigantes à Poëta vetere, in* Edda Snorr. *Adpellationibus poëſeos; non enim audiendus eſt* G. Pauli, *qui* Berg-ſaxa *ibi legendum conjecit. Cum poſtoriore ſenſu τȣ̃* Bergdanir, *conferri volo* Berg-jarl, *Saxeus Comes vel* Dynaſta, *apud veterem poëtam Ibidem.*

Bergia, 1. ek bergi, *praet.* bergdi, *guſtare.* Avlvi bergía. Æg. IX. 4. *Aſax.* Birigan guſtare, Birgincge *guſtatio,* Birgneſſe *guſtus.* Gr. *βρόκω, βρύχω, Sorbeo, mordeo, βρεκω irrigo, bibo; literis tranſpoſitis.* [Avlvi bergia ɔ: biarga, *ſubvenire, ſuccurrere.* At biarga bolla, *phialae ſuccurrere, quo minus ſc. liquor effundatur: pitiſſo, minutim bibo, unde et hoc verbum* (at bergia *et* berging) *ad S. coenae deguſtationem translatum* G. Pauli.]

at Beria, 1. *praeſ.* ek ber, 3. han berr, *praet.* ek bardi (barda) 3. *pl.* bavrdv; grióti þeir mik *bavrþv.* Harb. XXVIII. 5. Er þú *á konvm barþir.* Harb. XXXVI. 2. Barþac, bardag, *pro* barda ek. Harb. XXXV. 2. XXII. 2. *ferire, verberare, percutere, tundere, caedere. cognatio cum duobus primis eſt aperta.*

Ber-ſerkir, *gigantes appellantur, et* brúþir ber-ſerkia, *Mulieres gigantes.* Harb. XXXV. 1. n. 39. *Vide* Me *ſupra in* Ber-gandar, *et* Commentarium *ad* Kriſtni-ſagam.

Beztr, fem. *et* n. bezt, *ſuperlat. adſcititius τȣ̃* gódr. Æg. XXXVII. 1. Fleſca bezt (bazt), *de* Sæ-hrimnero. Grim. XVIII. 4. *et* var. *. *Angl. Dan. Belg.* beſt. *Aſax.* betſt. *Alam.* bezzeſt. *Mihi* AS bet, betera, betſt *Melius, melior, optimus, abjecto tantum* λ, *videntur facta ex βέλτιον, βελτίων, βέλτιςος.* Junius. *conf. Gloſſ. Diatrib. in* bót. *Comparativus* Betri, *in* pl. *ocurrit.* Skirn XIII. 1. *Latt* Beo, *et Bonus ad eandem familiam pertinere crediderim.*

Biarg, n. *genitivo* biargs. Harb. XX 4. *vid.* Berg *ſupra. in plurali* facit Biörg Grim. XL 4.

Biarga, Bearga. Fiöl. XL. 2. *vid. ſupra* ek berg.

Biarn-leitr, adj. Hym. II. 2. var. 9 Biarnteit, adj. Hym. ibid. Biörn, *urſus*

leitr

leitr, *in compositione, facie præditus qualicunque*, teitr *alacer*, *hilaris*.

Bifaz *moveri*, *concuti*. Fiöl. XXXIII. 3. jörþ bifaz. Skirn. XIV. 4. bifdiz *contr. ex* bifadiz. Þrym. XIII. 4. *est passivum verbi non admodum usitati at* bifa. *Germ.* beben, *moveri*. *Dan.* bæve. *A Sax* Beofian. *Belg.* beven. *Angl.* biver.

Bif-rauſt, f. pontis Aſiani *nomen proprium*, *Iris*. Grim. XLIII. 6. *prior pars ab* at bifa *movere*, *conf.* Bil-rauſt.

at Bila, v. n. *fatiscere*, *debilitari*, *labefieri*, *convelli*, *cedere*. Lopt bilar. Hynd. XXXVIII. 4 *á* Bil. *intervallum*, *lacuna*, *vacuum*, *cui convenit fortasse* Gr. πυλή.

Bil-ravſt, f. *pons* Aſorum, *ex lectione utriusque Membranæ* Grim. XLIII. 6. var. m. Bil *hic videtur notionem habere* motus *l.* concuſſionis. Aer *autem est elementum mobile: conf.* bil *et* Hviki *lunæ satellites in* Edda Snorrii, *ubi verisimile est* bil f *nihil distare in* ſignificatione a Hviki *qui* mobilem *significat: porro* Bilr (*an* Bylr) *est ventus vehemens*, *tanquam Quassator*, *Concussor*; Ravſt *quidam accipiunt de aggere in longum extenso*. *Sunt et qvi* Ravſt *per gradum*, *adscensum*, *exponant*, *qui sensus non male quadrat in hunc pontem*, *quo terra coelo jungitur*, *et foret adeo* bil-ravſt *Adscensus vehementi vento obnoxius*, *aut quod optimum est*, *adscensus ventorum* ɔ: *aërius*, *cum materia ventorum non sit aliud nisi aër*. *Scio* I. Olavium Grunnavicenſem, bil *puellam lunæ satellitem per fulgorem*, *lucem*, *explicare*, *sed*, *unde id habeat*, *quaero*. Ravſt *autem ipsa est vel* ab Rás *cursus*, *vel ab* reiſa, (reyſa) *elevare*, ríſa *surgere*.

ek Bind, *praet.* batt, *inf.* at binda, *ligo*, *vincio*, *involvo*, *amicio*, *redimio*, bittú þik brúþar lini Þrym. XII. 5. 6 bindo ver Þor — bruþar lini, *ob euphoniam pro* bindom ver. Þrym. XV. 5. búndo þeir. *plur. praet.* Þrym. XIX. 1, láta bindaz. Þrym XVII. 5. *Lat. barb. in* gloſſ. Binda *fascia*, *Germ.* Binde. *Lat.* *funis et vincio cognata nostro esse crediderim*. *Angl.* binde, *ligare*, Junius *derivavit á* Gr. πεδᾶν *compedibus adstringere*, *quasi olim proprie significarit pedicis vincire*, a Gr πέδη *pedica*. *Rectius tamen* Gr. *illa referuntur ad nostra* fiöturr, fit, *et verbum* at fitia, *quibus et* fetill *adscribi potest*. *vid.* fiöturr *infra*.

Bing-vör, f. *nomen fictitium furiae infernales*. Sól LXXVI. 1. *var.* s. Bingr. *cumulus*, *strues*, *conf.* Gloſſ. Nialae, *etsi sensus ibi aliquid distet*. Gr. βοῦνος *tumulus*.

Biörg-veig, Biör-veig, f. Hym. VIII. 4. var. l. *possit et reddi*, potio ſalutaris, *l.* vitalis.

Biórr, n. *cerevisia*, *potus quilibet praestantior*. Alv. XXXIV. 2. n. 73. Hynd. XLV. 6. 7. *lat. vet.* Biber. *Lat. barb.* Biberis.

Biberis. *Gall.* Biere. *Angl.* Beer *cerealis potus*, *cerevisia*, *Zythum*. *Ital.* Birra. *Cambr- Brit.* Bir. *Asax.* Beor, *quod ultimum saepe etiam notavit mulsum vel hydromeli*, *observantibus* Somnero *et* Junio.

Biór-reifr, adj. Æg. XVIII. 5 reifr *ab* ek-Hreifi, *moveo*, *cieo*, *incito*.

Biór-veig, *potionis vocabulum, verbo, potionis vigor vel* alacritas. Hym. VIII. 4. *vid.* veig.

at Bíta 1. ek bít — han bítr, *mordere*, *arrodere*, *carpere*, *pasci*, *vesci*. Grim. XXXV. 4. *conf.* XXXIII. 3. Grim. XXV. 3. XXVI. 3. bíta *breitt*, *de homine*, *magnas buccas facere* (taka ftóra bita). Þrym. XXV. 6. bíta *hvast*, *acutis dentibus mordere*, ibid. ftr. 4.

Biþr, ek *pro* biþ ek, *prisca et proba terminatione*. Sól. LXXV. 4.

Biþr-at *non precatur vel optat*. Fiöl. III. 3. *var.* n. o. *ab* ek biþ *et negativa suffixa*.

Blám, *pro* blávm, *Euphoniae gratia contractum*. Sá var í feldi blám Form. Grim. pag. 38. blárr, blá, blátt, *coeruleus*, *-a*, *-um*.

Blandinn, -in, -it, *Mixtus*, *commixtus*, *contemperatus*. Eitri blandinn miöðr. Hynd. XLV. 7. ftraúmar blandnir vid blód. Sol. XLII. 4. 6. Kona meini blandin, *translate*. Æg. XXXII. 3. LVII. 3. *participium passiv. Verbi*, ek blend.

† Blavfgr, *adj. pro* blómgr. Hynd XXXIII. var. b. *à* blomr, m. *hodie* blóm, n. *flos*.

† Blaufgr, *adj. candens*, *nitens*, *micans*. Hynd. Ibid. var. b. *ab* at, blafa, *fulgere*, *candere*. *conv.* blefa *albedo sive alba Virga*, *mediam animalium faciem distinguens*. Bleſkır, *Lapidis nomen in* Edda, *forte gemmae alicujus splendidae*. Blaufgr *ergo non inepte vocaretur* Heimdallus, hinn hvíti Áſſ, *et* hvitaftr Afa, *quicquid statuendum sit de priore parte* Vocis, naþ- *vel* náþ-blaufgr.

Blaúþr, adj. *Mollis*, *infirmus*, *ignavus*, *imbellis*, *timidus*, *in* hvg-blaúþr. Harb. XLVII. 3. *hinc* Bleýdi f. *Mollities*, *debilitas etc. in* Hvg-bleýþi. Harb. XXV. 3. *adfine est* Lat. Mollis. *conf.* Gloſſ. Diatrib. *in* Blídr.

ek blend, 1. *pl. praeteriti* blendvm, *Misceo*, *tempero*, *confundo*. blend ek þeim meini miöþ. Æg. III. 6. Viþ blendvm blóþi faman. Æg. IX. 3. 1. *sing. praeteriti videtur esse* Ek blendi. *Infinitivus autem* at blanda; *ut* Verbum *olim fuerit anomalum*, *recentiores vero inde effinxerint novum* Ek blanda, *praet.* blandadi, *quomodo factum esse in* ek Berg *et* Biarga *superius monui*. *Angl.* Blend, *Asax.* Blendan, *est Commiscere*, *confundere*, *de origine non liquet*.

Blídr (Blíþr), blíd, blítt, *blandus*, *-a*, *-um*, *suavis*, *placidus*, *clemens*, *mitis*, *comis*, *benevolus*, *gratiosus*, *propitius*, *amicus*.

blíd

blíd regin, Blíþregin. Grim. VI. 2. XXXVII. 5. Æg. XXXII. 5. *et* var. y. *ubi* Blíþ *esse potest* fem. sing. *conf.* Regin. *Angl.* Blithe, *Asax.* Bliþe. *Alam.* Blider. *Belg.* Bliide, *laetus*, *hilaris.* *Dan* Blid, *Serenae atque exporrectae frontis homo.* — *Asax.* Bliþe *persaepe denotat hominem Christiana simplicitate praeditum*, *mansuetum*, *placidum*, *placatum. in Argenteo Codice* Bleiþs *est Misericors. ex* Junio. *Add.* Gloss Diatrib. *in hac* Voce, *ubi* Blídr *et* Blaútr *cognata esse statuuntur*, *quod quidem firmat* Spec Reg. pag 214. var. q. *conferri tamen volo*, *Lat.* Placeo, *cujus Verbi origo apud* Etymologos *parum expedita est*; *item*. *Lat.* Placidus: Gr. φιλία *et* φιλότης, *Amicitia*, *Amor*, *certe abstractum* Blída f. *saepe valet gratia*, *benevolentia*, *favor*, *ut:* Konúngsins blída til Cancelers. Thomás-saga Erki-bisk. Þeir-þóttvz vel komnir sem þágv hans blídv, sc. Thomásar Cancelers, *Illi bono in loco res suas esse censebant*, *qui ejus impetrabant benevolentiam*; *Ibid.*

Blíþ, *et* Blíþvr, f *puellarum nomina pr. ficta.* Fiöl. XXXIX. 4 5. Blíþvr *eadem ratione formata, ac* Fríþvr, n. pr *mulieris*, *à* Fríþr *pulcher: sic et prisci dixerunt* Sigrídvr et Sig-rid, Áſt-rídvr *et* Aſt-ríd *mulierum n. propria*, *quorum priora tantum retinemus hodie.*

* Blikvr, f. *Puellae n. pr. fictum.* Fiöl. XXXIX. 5. var. c. *ab* at blikia, *candere*, *splendere*, *quod est* Horn-klofii *ap.* Snorrium, *Dan* Blinke *expositum* Olavio. *conv.* Gr. λευκὸς.

Blóta, *Verbum sacri cultus apud gentiles*, *obvium tamen etiam in* Uiphilae Evangeliis, *vid.* A. Bussæi *Indicem ad* Schedas Arii. Er menn *blóta* þær (meýiar) *á stall-helgvm staþ.* Fiöl. XLI. 2. 3. *Þór* man hún *blóta.* Hynd. IV. 1. Blotan (in Ulphila) *Cultui divino vacare*, *Deo debitum cultum quavis ratione exhibere*; *proprie* Sacrificare, *à* Blod *Sanguis*, *ut* ἅιμιον, Hesychio *exponitur* σφάγιον *Hostia*, *ab* ἅιμα. *Testatur* Plutarchus *Gallis et Schytis creditum*, θεὸς εἶναι χαίροντας ἀνθρώπων σφαττομένων αἵματι, καὶ ταύτην τελειοτάτην θυσίαν. *ex* Junii Gloss. Ulphilae. *Derivationem ex* blód *firmat* blódt, *pro* blótit *vel* blótat, *neutr. participii pass. observatum mihi in* Ol. helga saga *Thomas-skinnae*: *ita* bloþ-monaþ, *et* blotmonaþ, Mensem Novembrem *dixerunt* Asaxones, *a solenni jugulatione pecudum in victum*, *inquit* Somnerus. *Forma Verbi est Varia*, *nempe*, 1. *praes.* blót, blæt, *et* blóta; *primum illud* ek blót *probabiliter colligitur ex hoc* Egilli: Blótk ek eigi af þuí Bróþvr Vílis. *praeteritum priscum est*, ek blet, *recentius* blótadi; *Infinitivus unicus*, at blóta; *particip.*

particip. passiv. blótinn, blætinn, blótadr.

Blóþ, n. *Sanguis.* blóþ þeir vavktv. Sol. LXXX. 4. and-lit rýgiar-blóþi roþin. Sol. LIX. 6. raúþ han (havrg) í nyiv (nív) nauta blóþi. Hynd. IX 5. 9. 10. *vel à* Gr. *βλύειν Scaturire, manare, vel à βλύδιον, quod* Suidae *exponitur humidum,* Hesychio, *humidum et fervens. ex* Junii Gloss. Ulph. *conf. Indic.* Orkney. S.

Bloþvgr (*non* blóþigr) *Sanguinolentus, cruentus.* Heliar hvelpr blóþvgr vm brióst framan, kiapt — ok kiálka neþan. Veg. VII. 1. seqq. Blóþvg hiörtv. Sol. LVIII. 4. blóþgar rúnr, *contractum ex* blóþvgar. Sol. LXI. 4.

Blvndr, m. havfvgr blvndr. Veg. II. 2. blvndr, *Somnus, et quidem communissime brevior. convenit cum* blindr, blinda, [*nomen* gen. f. *caecitas.* G. M] blindleiki [blind-leikr. G. M] blindni, *ob interceptum oculorum usum: nec non cum* v. ek blend, blanda *etc. ut flatum mixtum, vitae et mortis, notare queat.* G Pauli.

Bly, n. *plumbum.* havfþv byrþar af blyi, *de poena damnatorum.* Sol. LXIII. 6. bly, *et ad* magnum pondus, *et ad fixum quid et immobile, notandum interdum transfertur, ut in;* þúngr sem bly, bly-fastr, *et* bly-bvndinn *in dira Cantilena,* Jonae Poetae *à* Berv-nesio, *in Carnificem Alexandrum.* Germ. bley, Belg. plei, *conveniunt, sed origo aeque est incerta ac Latini Plumbum, etsi varia de hoc commenti sunt* Martinius, Becmannus, Vossius. *Fortasse* bly *sit à* bliúgr, adj. *flexus, inclinatus, nam est flexile metallum: ipsum autem* bliúgr *adfine est Lat. flecto,* Gr. *πλέκω plico.*

Böiar, *pro* bæiar. Form. Grim. pag. 37. *Genitivus à* bör, *pro* bær, Grim. VI. var. q. *scriptiones haud temere imitandae.*

Bógr, m. Dativ. pl. bógvm, *armus (animalium),* ala. Grim. XXXVII. 4. *Dan.* Bov. *Germ.* Bug. Gr. *πῆχυς cubitus. invenitur, at raro, de brachiis hominis, ut in hoc Veteris poëtae, non memini cujus:* Ægiligr vnd *bægi, formidabilis vel spectabilis a brachiis.* bægir *enim pro* bógar *in plurali dicuntur, idque etiam hodie ab* Ostfiördensibus. *conf.* Alv. V. 6. n. 13. *sub finem.*

Borinn, -in, -it, *pl. masc.* bornir. *particip. pass. verbi* at bera, *quod inspice.*

Bótvm, Dativ. pl. *à* bætvr f. pl. *expiatio delicti, piaculum sceleris, mulcta, poena, luela* Sætar *syndir verda at* sárvm *bótvm.* Sol. LXVIII. 4 *conf. Supra* Bæti *l.* bæta. Bót, *singularis hujus vocis, usualiter hunc sensum non admittit. vid.* Gloss Diatrib.

Brá, f. pl brár, *Dativ. pl.* brám, cilium, palpebra. Grim. XL. 7. *fortasse ab* ek bregd, *praet.* brá, *verto, cito moveo, ob agilitatem suam, prorsus ut* Lat. Palpebra

pebra Iſidoro *et* plurimis *à* palpito, Cilium à cilleo (cillo) *i. e.* moveo, Martinio *ducitur*, *qui et obſervavit* Cilia *apud* Ebræos *nomen à* motu *habere.* [*Angl.* Brow, *cilium, ſupercilium. Aſax.* bre. brew. brewe. brua. Al. brauua *eſt* cilium ofarbrauua, *ſupercilium.* ogebrauu *vel* augbrauua, Palpebra. uuindbrauua, Supercilia. — Belg. Brauwe *vel* brovwe *eſt* cilium. Wiinbrauwe *vel* Windbrauwe ſupercilium. Gr. ὄφρυα [*et* ὀφρύη *in ſing.* G. M.] *ſunt* ſupercilia, *atque inde liquet reliqua derivata eſſe per aphaereſin primae ſyllabae* Junius]

Brækvr, f. pl. Bracca, Braca, Braccae, Bracae, brachae, Femoralia, ſ. *rectius* femorale *ſc. indumentum.* Harb. V. 5. Aſax. Bræc; *item* brec *Lumbare*, *tegmen pudendorum.* Cymr. Bryccan Alam. Pruah. Belg. Broeck. Angl. Breches. Gall. Vet. Brayes. Venedis Bruchus, *notante* Eccardo *in* Gloſſ. Venedo, *quod intulit* Hiſtoriae *ſuae* Studii Etymologici Germanorum. Dan. Vet. Bröker *in* Leg. Cimbr. *Editis à* P. K. Ancher, Lib. III. cap. 25. *Singularis eſt* Brok, *apud* Veteres *mihi nuſquam obvius*, *ſed hodie frequens; Ceterum* brók *et* brækvr *non uſurpatur fere nunc niſi de* braccis interioribus, (*utuntur enim viri in* Iſlandia braccis *duplicibus*, *quod ſecus* Dani *faciunt.*) *De omnium harum* Vocum *origine remotiore non eſt ut ſcrupuloſius quaeramus*, *cum ipſi* Vett. Grammatici Lat. *fateantur* Brachas *eſſe* Vocem Gallicam; Martinius, *non improbante* Junio, *deducit à* Teut. breken *rumpere*, *frangere: quod ſit* Veſtis bifida *atque* in duas partes diſciſſa, *pro duobus*, *quae tegit*, *femoribus. Cum* Breken (brechen) *conf.* Ebr. Parak *rupit*, *pherek diruptio*, phrak *fruſtum.*

† Bræþa *inſtigare*, *incitare*, *irritare.* Æg. XXXII. 4. var. x. *à* bráþr, *quod vide.*

Bræþr, *pro* bróþr, *fratri.* Æg. XXXII. 4. *ſic in* Þoris Há-leggſ Rímvm, *poëmatio haud novae monetae:* her kemr hún *med ſínvm* brædr. Ol. helga saga Thomás-ſkinnae cap. L, *med* Oláfi Tryggvaſyni *bræþr ſínvm.*

Bragnar, m. pl. *Mercatores*, *naviculatores*, *negotiatores*, *et proprio ſenſu adhibitum videtur in hoc:* Byri gefr han bravgnvm. Hynd. III. 5. *à* bregda *vertere*, *mutare*, *ob rationem cuivis obviam. Neque abſurde confertur.* Gr. πρᾶγμα, *et* πράττειν. Edda Snorrii *aliam adfert rationem nominis*, *mihi quidem non majorem omni exceptione. In ſermone poëtico* Bragnar *extenduntur ad* homines in genere, *ut pleriſque notum eſſe ſcio.*

Bragr, m *poëma*, *poëſis; item* Ars *ſ. Vena poëtica.* Hynd. III. 6. n. 8. *ubi mendoſe excuſum eſt Veniam pro Venam. Conf.* Bragi, n. pr. *in Rerum Indice. aut eſt à* Gr. πράσσω πρώττω, *quaſi* πρᾶγμα, πρᾶξις, *ſicut* ποίημα *a* ποιέω, *nobis*

nobis Verki *opus*, *poëma*, *à* Verk, *et* at gera *ſimpliciter facere poëma.* Bragr, *mos*, *praxis*, *in phraſi:* þat var *bragr hans*, *apud* G. Andreae *in Lexico*, *vix aliundè erit quam à* πρᾶξις, *ergo nihil cauſae video*, *cur* Bragr *poëma*, *aliunde ſit petendum.*

Bragr, m. *princeps*, *qui*, *quae*, *vel quod excellit in ſuo genere*, *in* Áſa-bragr. Skirn. XXXIII. 2. n. 38. *ita* Bragr kvenna *dicitur* Brynhilda Bvdlias *apud* Noſtrum, *et* Halfdanus Niger *junior* Siá-bragr (*forte* Viſu excellens) *à* Jorunna *Poëtria ap.* Snorrium *adpellatur; ubi tamen nunc obſervo* Siá bragr (iſte *princeps*) *diviſim editum eſſe. Forte eſt à* Gr. πρῶτος, πρᾶτος, *Linguali cum palatina commutata: add.* Gr. πρέπω *Excello. Nugas Eddicas mitto.*

Brátt, *adverb. repente*, *cito*, *ſubito.* Hym. XXIX. 3. *revera eſt Neutrum à* bráþr *qv. vide.*

Brattr, adj. *praeruptus*, *abruptus*, *arduus*, *erectus. hinc* Brattſteinn, *Accus.* -ſtein, *de Columna Saxea.* Hym. XXIX. 4. Gr. πρηνὴς *praeceps.*

Braúkvn, (*vel* Bravkvn) f. *Genitiv.* braukanar, *fremitus*, *ſtrepera graſſatio*, *tumultuatio.* braúkvn berſerkia, *de filiis* Arngrimi Hynd. XXII. 5. n 43. brauk n. *turbulentus ſtrepitus*, *ab* at braka *crepare. adde* Lat Fragor, Gr. βρύχω, frendo, ſtrideo.

Braút, f. *Via*, *Nominativo pl.* braútir. Harb. LIV. 10. Fiöl. I. 5. 2) *pro* Ferd, *iter*, *profectio;* unde Fregnar braúta. Hrafn. XVI. 2. *conf. tamen* Braúti m. *Quaſi* brot *vel* brjót, *ab* at brjóta *frangere*, *eruere*, *evertere*, *unde proprie eſt terra ſylvis et ſaxis vacuefacta;. conf. Cognomen magni regis*, Braut-Önvndr *ap.* Snorr. *et Lemma Capitis* CLXXXIX *in* Ol. h. Saga *ap. Eundem:* Frá Urþar-brióti. *hinc et* Egillus Iſlandiam *vocavit* Iſa-brot, *in ſua* Höfvþlaúſn, I. 6. *cum Mea annotatione.*

Braút, *adverb. à*, *de*, *vel ex loco*, *procul*, *remotionem l diſtantiam notans.* Hrafn. X. 7. n. 44. Form. Æg *pag.* 150. *à* braut *Nomine*, *per* Ellipſin Praepoſ. á; *conf.* at vegi *ſuperius in* praepoſ. at.

Brauta-ſinni, m. *Genitivo pl* braúta-ſinna, *itineris ſocius*, *comes.* Hrafn. XI. 4. *et* var. u. *vide* Sinni *l.* Sinn.

† Brauti, m. Viator, *aut Comes*, *ſocius itineris.* Hrafn. XI. 4. var. u *ex mente* G. Pauli, *eodem modo formatum eſt*, *ut* Seſſi, rúni, Spialli. *ultimum exemplum claudicat*, *nam* Spialli *orator*, *fabulator*, *nuncius*, *eſt Verbale concretum*, *ab* ek ſpialla; *atqui Verbum* ek brauta *nusquam lectum eſt*, *ut opinor.* Fregnarbraúta, *Genitiv. pl. Viatorum ſciſcitandi cauſa*, *accipi poteſt.* Hrafn. XVI. 2.

Braút-

Braútingr, *Genitivo sing.* braútingſ, *Genitiv. pl.* braútínga, m. *et* Braútingi, *Genitiv. ſing. et pl.* braútingia, *Erro, circulator, vagus, vagulus.* Harb. V. 4. *et* var. s. Braútíngi, Viator, *hic, ut videtur, mendicus, ſicuti* gaúngvmaþr, gaungv-kona, *ut* braútíngia gervi *ſit mendici habitus.* G. Pauli. *conf.* Sol. II. 5. *et* 6. *atque ibi* Me *in* n. 3. *Eadem eſt nominis ratio, in* Favrv-madr, Favrv-kona, *Mendicabulorum vocabulis.*

Bráþir, f. pl. *a* 1 *ſing.* bráþ, *Dapes, epulae, in* Vengbráþir, Vegn-bráþir. Fiöl. XIX. 1. var. b. *conv.* Gr. βορὰ, βρῶσις cibus, βρωτὸς *Eſculentus. Lat.* Prandium, *eliſo medio* n.

Bráþr, *adj. praeceps, promtus, citus, incitatus.* Æg. XLVI. 2. Lat. *Pronus.* Gr. πρηνὴς.

ek Bregþ, *praet.* brá, *Verto, muto. Bregþa* heiti. Alv. III 6. *Origo eſt incerta; conferri tamen poſſunt Lat.* Varius *et* Verto.

ek Breiþi, *pando, extendo.* 2) *ſterno, obduco, velo;* becki breiþa. Alv. I. 1. Breiþiz *expanditur, pandit ſe, forma paſſiva vel Deponentis Intranſitivi indidem.* Fiöl. XX. 3. *à ſequ.*

Breiþr, adj. *latus, extenſus, patulus, ſpatioſus, amplus, Breiþir* ſteinar. Þrym. XVI. 6. Breiþara, *Neutr. Comparativi,* bíta breiþara. Þrym. XXV. 6. *Goth.* Braiþs. *Aſax.* Brad. *Alam.* Breider, breit. *Dan.* Bred [Breed] *Belg.* Breed *Angl.* Broad *ex* Junio. *Ebr.* paras *pandit, extendit.* Gr. εὐρὺς. *Lat.* Apertus.

Breka, *Accuſativ. ſing., aut Genitiv. pl. in* Sús-breka, Súſ-breka Skirn. XXIX. 5. var. e. Breki m. *fluctus, mare.* Eg braka, *crepo, forte per metatheſin.* [*Conf.* Gr. βράχω *et* βρύχω. Bárvr, brekar, boþar, *Undae, undae ſonorae* l. *ſtrepe-rae, undae ſyrtium indices, junguntur in* Get-ſpeki Heiþ-reks. *conf.* Sús *l.* Súſſ. *G. M*] Brek, *plur. neutr. Infantum petitiunculae* [*querimoniae moroſae et moleſtae.* G. M] *et fletus leviores, et hinc de illis adjectivum ſ. abjective dictum* brekóttr, *petax.* G Pauli. *In Verſione autem ſua* Súsbreka *expoſuit per* Acerbitatem. *Manifeſtum vero eſt, ſi* Breka *hic ſit à* Brek pl. Sús breka *diviſim cum Membranis legendum eſſe, utcunque ſit de* Verſione.

Brenna *flagrare, ardere.* Þikki mer or augvm [eldr of] brenna. Þrym. XXVII 7. 8. brenn, *pro* brennr, 3 *ſing. Indicat. praeſentis, ut,* Sá eldr-er brenn fvr alda ſonvm. Alv. XXV. 3. Ás-brú brennloga. Grim. XXIX. 6. *conf.* renn, *pro* rennr, *in* Gloſſ. Nialae; *ita* Stell, Tell, ſkill, *pro* Stelr, telr, ſkilr, *frequentat* Jóns-b. Mbr. Barthol. Brennnomk, *pro,* brennr mer, *ardet* l. *uritur mihi.* Grim. I. 6. *conf.* omk, *vel* vmk. Gr. πρήθω.

Brefta, *verb. neutr. frangi, rumpi, crepare, cum fragore (crepitu) diffilire.* Hym. XXIX. 3. *conv. Dan.* brifte. *Angl.* bruft. burft. *Afax.* berftan. byrftan. *Alam.* burftan. *Germ.* Belg. Berften, Barften. *omnia fine dubio ab* at brióta.

ek Breyti, *praet.* breytti, *muto, verto, vario.* lyndi breýtti. Hrafn. VIII. 6. *cogn.* Lat. verto, *utrumque incerte originis.*

Brím, n. *aeftus maris, tropice ipfum mare.* Grim. XXXVIII. 4. *ab* at brenna. *Dan.* Brænding *eadem ratione: ita* brenna *flamma, incendium,* pro mari *pofuit* Grimkillus *curio in* Hardar-Saga, *ubi* beidir brennu-lióff *eft viri appellatio.*

Brímir, (Brímr) *coctus, aut fplendens, in compofita voce* Leir-Brimir. Fiöl. XIII. 3. (var. h.) *quae pofteriori fenfu exponi poteft per aurum, collata paroemia,* fkinn á gull þó i fkarni liggi, *corufcat aurum etiamfi in fordibus jaceat. cogn. praecedenti.* Brimi *eft* ignis *et fulgor in* Edda.

Brim-fvín, *fus marinus, navis vocábulum poëticum.* Hym. XXVII. 8. n. 40. *aut balaena vel balaenae, ut in verfione eft ex auctoritate* G. Pauli. *Ita etiam* ítr vnn-fvín, *apud* Eivindum *poëtam in* Snorrio, *rectius per balaenas quam naves exponi cenfet* J. Olavius. Brim-gavlr *tamen de navi ufurpavit* Sturla Theodori *in* Rafusmálvm.

Brióft, *dativo* Bríófti, n. *pectus.* Þrym. XVI. 5. Alv XXXV. 1. Veg. VII. 2. Sól. LVIII. 5. *et var.* g. LXI. 5. *ASax.* Breoft. *Ulph.* Brufts. *Alam.* Bruft, Burft, Pruft. *Belg.* Borft. *Angl.* Breaft. *Dan.* Bryft. Junius *ducit* omnia *à* Gr. πρόσθιος *anterior, adverfus.*

Briótr (Berg-Dana) Thori *appellatio á gigante ei adtributa.* Hym. XVII. 7. *verbo, fractor, comfumtor, oppreffor, vexator domitor. Nomen verbale concretum, ab at* brióta.

Brífíngr, m. *Genitivo pl.* brífínga; *hinc Monile* Freýiae *dictum* Men brífínga. Þrym. XIII. 6. n. 17. *nempe ab colore fuo rutilo: nonnullam tamen difficultatem hic facit numerus pluralis; fed aut pofitus eft Euphoniae caufa, aut copiae fignificandae.* Gall. Braize *pruna. Norveg.* Brifing ignis *vehemens.* Gr. πρῆσαι *incendiffe, à* πρήθω, πρήσω. *adde* βράζω *ferveo.*

Brifti, *pro* bríófti. Sol. LXI. 5. var. t. brifti *etiam dixit Proavus meus* Steph. Olavius, *in* Poemate, *quod incipit:* Vínit held eg bezt brent, Vers. I. *4. fic et* hliþ *pro* hlióþ *invenitur ap. Veteres.*

Broddr, broddz *in Genitivo, aculeus, fpiculum, Lancea, aut Lingula terrae l. rupes in mare porrecta.* Fiöl. XXXIII. 3. *Interdum apud Veteres eft rei pars prior, anterior; ut,* í fvmars broddi, *in fronte (ut ita dicam) aeftatis,* Marcus poeta *in* Knytl. faga. *At vera* í broddi lífs fins, *effe in flore aetatis* ɔ: *adolefcentia l. juventa* (Gr. ἀχμὴ) *dicimus*

cimus haud ineleganter. Þar var kona í ferþar broddi, — *in fronte catervae muliebris*, Niála Mbr. Reg. Broddr *n. pr. Viri.* Hynd. XIX. 8. *alias* Broddi, *quasi primipilus, antesignanus.* Á πρὸ *pro, prae, ante, aut à* πρῶτος.

Bróþvr, *pro* bróþrs; *fratris, Euphoniae gratia resecto* s. Hynd. XXVII. 7. *sic* Favþvr *pro* Favþvrs *patris, quod noto infra.*

Brvgginn, *particip. pass. rarius et elegantius quam* brvggaþr, *coctus, aut factus, temperatus.* her stendr Balldri-brvgginn miödr. Veg. XII. 1. 2. *ubi incertum est an*, brvgginn Balldri, *in sensu sunt connectenda, quò in mea Versione spectavi*; *an potius ordo sit:* brvgginn miödr stendr Balldri her ɔ: *stendr her til hans, stat illi, illum adstans exspectat.* ek brvgga *potulenta* coqvo, *Lat. barb.* braxo, *quod á* Gr. βράζω *derivat* Martinius; *alias hoc verbum nobis significat machinor, struo, paro, ut in phrasi* at brvgga Svik etc. *mihi non certum est uter sensus sit prior.* Conf. Gr. φύρω, φυράω, Misceo.

Brún-hvítr, adj. *candidis superciliis praeditus, fem.* brun-hvit *de puella.* Hym. VIII. 3. *conf. supr.* brá. Gr. πρών *est supercilium montis forsan etiam supercilium propriè olim fuerit, Germ.* brun *tegmen adfert* Wachter *in voce* Augenbrun.

Brvnnr, m. *fons, puteus.* Sol. LVI. 6. *ubi forsan Lethe intelligitur. ASax* Byrna, Burn. *Angl.* Born *torrens. et* Burn *fons, latex Angl. vet. Goth.* brunno *Alam.* brunno, prunno. *Belg.* Born, Burn, Bronn, Brunn, *Dan.* Brynd. Junius *fidenter derivavit* â Gr. βρύειν *scaturire. addo* Gr. φρέαρ - ατος *puteus item* βόθρος *fovea, per transpositionem;* þeir brytiuþu lík hans i brunn niþr. Sól. XXIII. 1. 3.

Brúsi *in composita voce* Flot-brúsi (*quam vide suo loco*) *caper Eddice.* Hym. XXVI. 5. *Mihi ignota est proprietas et origo hujus vocis, conferri tamen volo vocem* buskr m. *quæ pilorum l. setarum collectionem densam et crispam notat* [Brusi *gigas notissimus, est hominum barbatissimus.* Skegg-brusi *homo probe barbatus.* brusi *appellative, urceus, senis barbati effigie insignitus: et talem fuisse navigii proram pro vario veterum insigniendi modo, vix dubitaverim.* G. Pauli].

Brúþvr, f. *sponsa, nova nupta*, Alv. I. 2. Þrym XXX. 4. *ubi est phrasis* bruþi at vigia. *Genitivus est* brúþar Alv. II. 6. *et* IV. 2. 2) *poëtice ex legibus* Eddae *mulier quaevis, virgo, puella, uxor; Sic* Fiöl. XLIII. 5. Jötuns bruþir *in pl.* Hynd IV. 6. *conf.* Hynd. XLVI. 3. bruþir Berserkia. Harb. XXXV. 1. Brúþvr himins, *ob splendorem suum ad instar sponsae, suaviter vocatur* Sol. Grim.

Grim. XXXIX. *6.* *A* Gr. πρίαμαι emo, *quod* uxor olim *emeretur pecunia. conf.* Man, *puellae vocabulum.* priod *vel* priot *in lingua* Celtica *est proprius, item* maritus, *ut* J. Olavius *me docuit; conf. Lat.* Privus, *quatenus est idem ac Proprius, add.* Gloff Diatrib. *A* Brúþvr *sponsa sunt composita:*

Brúþar-lín n. sing. Þrym XV. 5 6. n. 21. *et* Brúþ-fe n. *Genitivo* Brúþ-fiár. Þrym. XXIX. 3. n. 45. 46.

Brynia, f. *Lorica. Accusativ.* bryniv. Hynd. II. *6.* Brynium [er] vm bekki ſtráþ. Grim. IX. *6.* *Lat. Barb.* Bronia. *Asax.* Byrn *Thorax Germ. Vet.* Brun *munimentum pectoris, thorax, lorica, apud* Wachterum. *Forte à* Gr. φράττω *sepio, munio,* φράγμα *Septum; unde et Lat. Cataphracta originem ducit.*

ek Brýt, *praet.* braút Hym. XIX 1. *Infin.* at brióta, frango. 3. *sing. praet. Subjunct.* bryti Hym. XXVIII. 8. 3. *pl. praet.* þeir brvtv, *naufragium fecerunt, elliptica dictione.* Form. Grim, pag. 36 *Ebr.* paratz *rupit, effregit.*

at Brytia, *frustatim dissecare, contruncare, minutim concidere, partiri,* 3 *pl. praet.* brytivþv. (*conf. supra* Brvnnr *sub fini*) Sol XXIII. 3. n. 30. *ab* ek Brýt

at Búa, (*prima* ek bý, Alv. III. 2.) *manere, habitare: item active sive transitive, colere, incolere, inhabitare, insidere, construitur cum Accusativo rei, ut in hoc:* þegar mvno Jötnar *Ás-garþ búa.* Þrym. XVIII. 5. *6.* *Asax.* Bugan. *colere, inhabitare.* At búa, *etiam de mansione transitoria,* e. gr. *unius noctis, invenitur apud* Veteres, *uti bis numero in* Ol. h. Saga Snorrii, Cap. CLXXXIX. *Asax.* Beon *est* Eſſe, *unde Germ.* ich bin, *et Angl.* tô bee, eſſe; *omnia haec ad* Gr. φύω *sum, aut* βιόω *vivo, possunt referri; Verbum autem nostrum* at búa *retulerim lubens ad Asax.* Beon, *eadem ratione atque nostrum,* at *Vera* (Veſa) *esse, saepe notat Manere, commorari, unde* Viſt f. *mansio, domicilium, hospitium. Nisi quis malit ducere à* Gr. παύω παύομαι, *cessare facio, cesso, quiesco, certe in Compositis; ut illa prius observata significatio brevis mansionis sit nostri Verbi,* at búa, *prima et propria.*

Bvgr, m. *Flexus, curvamen, sinus, amfractus, ancon. hús* meþ bvgvm Grim. XXIV. 3. *Asax.* Bugan, bygan, *flectere, curvare. conf. Lat.* Vieo.

Búi, m. *incola, colonus, oeconomus; vicinus, extraneus* (*conf.* Ind. Húngrvakae) n. pr. *unius filiorum* Arngrimi. Hynd. XXI. 5. *item* Viri celebris Bornholmenſis *in* Jómsvikinga-Saga. *Est nomen Verbale concretum, a* Verbo at Búa. Dani *malunt hodie* N. pr. Bugge, *quod et commode referri potest ad Verbum* ek byggi (byggvi) *infra visendum.*

Bvndinn, *particip. pass.* Verbi Ek bind, *Vinctus, copulatus, nexus,* ráþ viti bvndin. Sol. XXXII. 2. *prudenter concinnata.*

Bvrr,

Bvrr, m. *Genitivo* bvrar, Grim. XLIX. 5, *item* Burs *in nomine* propr. *patris* Odini, Hynd. XXVIII. 2. *Dativo et Accuſ.* bvr, *uno* r, Grim. XLII. 6. Æg. XXVII. 3. *Partus*, *foetus*, *puer*, *filius*. *Abſolute ponitur*, Hynd. XXXIV. 9. XXXIX. 3. *ſed ordinarie additur nomini parentis* ut jarþar bvrr, Þrym. I. 7. *et* Inn-ſteins bvr, Hynd. VI. 8. var. f. *ubi notare libet τὸ* bvr, (*adoptata* var. Lect. c. Ottar, *ex* Cod. Flat.) *accipi poſſe pro Accuſativo, hoc ordine verborum in loco intricato:* Er þú hefir í valſinni ver þinn Óttar únga Innſteins *bvr*, Cum tú *adhibeas in peregrinatione* (*votiva*, *religioſa*, *Germ.* Wall-fahrt) *Virum* (*aut Verrem*) *tuum Ottarem* — Innſt. *filium*. *Non eſt merè poëtica vox*, *quod liquet ex illo trito verbo*, *de homine alieno:* han er hvarki *burr* minn ne bródir, *ille neque eſt filius meus nec frater*. *Ab* at Bera, *quò reſpice; Conf.* Barn, *in* Gloſſ. Diatrib. *Aut forſan eſt à* Sequenti *truncatum*.

Bvrþr, m. *Genitiv. pl.* bvrþa, *partus*, *generatio; progenies*, *ſuboles*, *natio*, *genus*. Hrafn. XI. 3. Bvrþr *proles*. ad bera. *ſc.* í liós *l.* fram, *parere* 3æ *Conj. l.* hafa borit, *per Temporum enallagen. Convenit Lat. Pario.* G. Pauli. *Vox tamen* Bvrþr *perrara eſt hoc ſenſu*, *at illo altero*, *quo Partionem*, *genituram*, *nativitatem ſignificat*, *tritiſſima. Aſax.* Byrþor *eſt Foetus. Alias* Bvrþr *prima ſua notione eſt portatio*, *geſtamen*, *probabiliter etiam onus per Metonymiam Adjuncti*, *unde hoc loco accipi poteſt τὸ* Banda bvrþa etc. *de Laboribus et aerumnis*, *quibus Dii et eorum Socii* (*homines*, Dvergi, Álfi) *ſive inſtantibus premuntur*, *ſive imminentibus terrentur*, *in obſcura hac Oda. Denique* Bvrþir m. pl. *ſunt vires*, *vigor*, *valentia: unde* 3*tius hic exiſtit ſenſus: Conſuluit — de Valetudine*, l. *Salute Deorum*, ɔ: *an*, *et quo pacto*, *Dii ſalvi et incolumes ex hac calamitate forent evaſuri.* Bvrþir *autem hoc ſenſu inde dicuntur*, *quod quis ſibi ipſi et aliis rebus portandis idoneus ſit. Quodſi tertia illa interpretatio admittatur*, Ef, Str. 6. *ſimpliciter pro* ſi *accipiendum exiſtimo.*

Bygg, n. *hordeum; latius Segetis* l. *frugis vocabulum.* Alv. XXXII. 1. n. 67. *conf.* XXXI. 2.

ek Byggi, *et elegantius* Byggvi, *maneo*, *habito*; *item active cum Accuſativo rei*, *Colo*, *incolo*, *inhabito*. Grim. XV. 4. XI. 4. Byggia ſaman, *dicitur de conjugibus*, Skirn. XX. 6. Dan. Vet. boe hos nogen, *Eodem ſenſu poſitum invenio in lepida oda*, Det tvungne ſamtykke, *quae eſt tertia in Collectione* Sandvigii. *Vide* at Búa *ſuperius*.

Byggvir (Beýggvir), n. pr. *Viri.* Æg. XLVII. 1. XLVI. 1. *Vel eſt nomen Verbale ab* ek Byggvi, *et ſonat incola*, *villicus; vel idem eſt ac* Böggvir *auctor moleſti-*

moleſtiarum, quod cognomen geſſit Klövius *ille celebris, Samſon Iſlandorum. Vid. Ind.* Landn. b.

Byrla, *potum miſcere* l. *infundere*, item *potum offerre, proqinare cui.* Æg. LIII. *in Proſa. Asax.* Byrle, *pincerna. à* Biórr.

Byrr, m. *Ventus ferens, Accuſativo* byr, *uno* r, Form. Grim. *pag.* 37. *Accuſativo pl.* byri. Hynd III. 5. *ab* at Bera *ferre. Dan.* Bör.

Byrþvr, f. *in pl.* Byrþar, *Geſtamen, onus, faſcis, ſarcina,* φόρτος. Sol. LXIII. 6. *alias* Byrþi, *pl.* Byrþir, *idem, eadem formae variatione ac in* Heiþi *et* Heiþvr *Teſqua*, Veiþi *et* Veiþvr *Venatio. Ab* ek Ber.

Býþr-at, *non offert.* Fiöl. III. 3. Ek býþ, han býþr, *Praet.* baúþ. *Infin.* at bióþa, *offero, defero, polliceor, exhibeo, praebeo. Dan.* at byde, Germ. bieten. *Lat.* Vito *in Compoſito Invito.*

C.

Voces notatu dignae ab hac Litera incipientes quaerantur in K, *cujus ea vicem ſaepe fungitur in* Mbr. Reg. *quàm recte interdum, non diſputo; uti ante* e, i, *in* ſcefr, Harb. XXI. 2. ſciálfa, Æg. LVI. 1. Sciöldr ſcinanda, Grim. XXXVIII. 3. Aſci, Grim. XXXII. 3. drycci, Æg. X. *in Proſa, pag.* 155. becciom, Æg. XI. 6. *in quibus etiam enuntiotur ut* K.

D.

Dægr, n. *à* Dagr. Dægr ok daga. Fiöl. L. 3. n. 67. *forte exponendum: diem ex die.*

at Dæma, *poëtice, Loqui, colloqui, confabulari, ſermocinari;* viþ þór knáttv her *dæma.* Harb. VIII. 8. viþ einhveria dæmdag, *de ſermone amatorio*, Harb. XXIX. 2. *dæma* vm jöfra ættir. Hynd. VIII. Dæma, *jus dicere, conventum habere.* Grim. XXIX. 4. XXX. 7. *Ebr.* thaam *judicium, ſententia*, Dabar *Locutus* eſt, Dabyr *dictum*, dobe *ſermo.*

Dæmi, n. *Exemplum, in* Fá-dæmi pl. Sol. XIV. 1. J Olavius *optime ducit* a Gr. δεῖγμα *idem notante.*

Dæſtr, *feſſus*, ad *languorem redactus.* Sol. III. 2. at daſazt, *eſt defatigari, elangueſcere ab nimio labore, quod participium facit* Daſadr, *unde hoc* dæſtr *forte eſt contractum.* ó-dæſinn *Indefeſſus, impiger, alacer, eſt Vocabulum poëticum, ex quo colligi poteſt, quod Verbum* at dæſa *aliquando extiterit; ſi ita eſt,* Dæſtr *foret hujus particip. paſſiv. Con. Danicum Verbum Vulgare*, at deiſe, *an* dejſe, *Collabi, corruere, item* döſig *Languidus, defeſſus, ſomnolentus. Omnia ſunt ab* Dá *diliquium animi, defectus vigoris, ſtupor, torpor; Ebr.* Daveh *Languidus.*

Dagaþr vppi, *à die oriente, ſupra tellurem deprehenſus.* Alv. XXXIV. 5. *conf.* XVI. 3. n 37. *Particip. paſſ. ab Imperſonali*

perſonali activo, mik dagar vppi. *Aliud eſt Imperſon: neutrum*; þat dagar *dieſcit.*

Dagr, m. *Dies; latius, tempus. vide* Alv. XXII. n. 46. Á mörgvm degi. Sol. LXXIII. 5. Fleſtan dag. Grim. XV. 5. gerſtan dag. Skirn. XXX. 2. hverian dag. Ibid. 5. Grim. XX. 2. Dag hvern. Grim. XXIX. 4. XXX. 7. *Gloſſ.* Synt. *et* Niálae.

Dag-ſævi, m. *in Accuſativo* -ſæva, *Aëris tranquilli ſ. malaciae Vocabulum* Alv. XXII. 5. *et* n. 46. Dagſvera *idem*, Ibid. 6. *Vide* Sæfi, Sefi, *ſeorſum.* At Vera *interdum notat manere in uno loco, unde* Vera *Manſio, mora, quies.*

Dag-ſtiarna, f. *Accuſativo* -ſtiörnv, *proprie Lucifer, phosphorus, Venus; translate Solis adpellatio.* Sol. XXXIX. 2.

Dáinn, m. *Cervi* n. pr. Grim. XXXIII. 4. *vel à* θοὸς *celer, vel* δέος timor, δείδω *timeo, ſicut Dama* (Daa l. Daa-dyr) *quibusdam apud* Becmannum *in* Origg. pag. 1107 *ducitur* à Gr. δεῖμα, δειμὸς, *timor. conf.* Hiörtr. Dáinn, *etiam dicitur Vulpes in* Edda; *conf. noſtr.* tóa *vulpes, Thous canis* n. pr. *ap.* Ovidium, et Gr. θῶς θωὸς, *Lat.* Thos, Thois, Plinio, *Lupus cervarius.*

Dáinn, m. n. pr. *nani.* Hrafn. III. 5. Hynd. VI. 10. *vel ejuſd. originis cum praeced. vel à* Gr. δύνω *ſubeo, ſub terra enim habitabant* Dvergi; *vid.* Alv. III. 2.

Dâinn, m. n. pr. Hrimthurſi *ſoporem immittentis, aut Somni, tanquam Perſonae vocabulum.* Hrafn. XIII. 3. 4. 6. n. 56. Dáin, f. *Noctis vocabulum, eadem ex ratione.* Ibid. var. d. *à* Dá n. *ſupra adlato ſub* Dæſtr.

Dala, *Accuſativ. pl. pro* Dali. Vaf. XIV. 6. Dali, *Dativ. ſing. pro* Dal. Harb. XVII. 7. *à Dalr Vallis, Angl.* Dale, *Goth.* Dalei, *Alam.* dal, tal *Dan. Belg.* Dal. *Cymr.* dól *et* doldir *eſt locus humilis*, planus. — *ASax. apud* Caedmonem dal *uſurpatur de Barathro infernali;* Afdæl, *exponitur deſcenſus, in Ead. Lingua. ex* Junio. *Add.* Ind. Landn. b. *Antiqua origo horum omnium ignoratur.* Dalr *eſt arcus in* Edda, *quod nomen probabiliter habet à curvitate ſua.*

Dapr, adj. *triſtis. Dapr dagr, de die emortuali.* Sol. XLV. 3. Daprar-nætvr. Sol. XIII. 1. Davpvr heim-kynni. Harb. III. 4. *Hinc Adverb.* Daprliga, *maeſte, aut etiam aegre, languide.* Sol. LVIII. 3. *Ebr.* Daab *doluit, maeſtus fuit.*

Dáſamligr, adj. *Mirificus, admirandus, praeclarus, illuſtris.* Dáſamligt Fræþi. Sol. LXXXIII. 1. *ab* at Dáſama *admirari, collaudare*, dáſamandi, *admirandus.* Gudmvndar biſk. S. *et* Hryggiar-Stycki *an* Dá, *quod excellentiae notionem habet in quibusdam Compoſitis, ut* Dá-fríþr, Dá-góþr, *et in ſimplici* Dáendi, *ſit à* Dáþ *virtus, an potius aliunde,*

unde, quod magis crediderim, non vacat inquirere; conf. Gr. *τίω aestimo, honoro, et δα particulam intensivam.*

Daúfr, *adj. surdus.* 2) *insipidus, fatuus.* 3) *subtristis, languidus.* Dauft í ranni. Harb. III. var. x. *conv. Dan.* Döv. *Germ.* taub. *Belg.* doof. *Angl.* Deaf. *Asax.* deaf. *Alam.* toúb. *Videri possunt abscissa ex* Gr. *τυφλὸς, quod licet ut plurimum usurpetur pro Coeco, aliquando tamen etiam Surdum significat:* τυφλὸς τίτεται καὶ ἀντὶ τοῦ κωφός. Hesych. *Etiam* Suidas *adducit illud* Sophoclis, *τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ, Non tantum* captus es *auribus, sed et mente atque oculis. Ex* Junii *Etymolog. Angl. Forte est à* Gr. *κωφὸς, mutata palatina in* Lingualem, *ut κεῖνος (ἐκεῖνος) Dorice* τῆνος.

Davgg, f. *Accusat. pl.* davggvar, Vaf. XLV. 4. *Ros, pluvia.* Vaf. XIV. 6. *Dat.* davggv. Veg. X. 7. Gr. *δεύω* rigo.

Davkkr, *adj. ater, obscurus, fuscus.* Þær hinar davkkvu konvr. Sol. LVIII 2. n. 82. Enar davkvu nætvr. Sol. XIII. 2. var. b. *Origo est obscura; conferri tamen possunt, Angl.* Darke, *Asax.* Deorc, *obscurus, tenebricosus. Hibern.* dorcha *idem, adferente* Edwardo Lye *apud* Junium. *Germ.* Dunckel. *Cambro-Brit. vel Armor* Du *l.* Dy *est Caliginosus, ater niger, teste modo laudato* Edw. Lye *ap.* Junium *in Voce* Dimm.

Dáþ, *pl.* Dáþir, *vigor animi et corporis, vis activa, virtus.* Dofna Dáþir. Hrafn. XIV. 1. *conv. Dan.* Daad, *Germ.* that, *Angl.* Deed, Actio, factum, *Belg.* Daed, *Alam.* dat, tat, *Asax.* dæd. *Angl.* Doe *agere, facere. Asax.* Don, *Alm.* Duon, Tuon, Tuan. *Belg.* Doen (*Germ.* Thun) *Ulph.* Taujan, quae M. Casaubonus *derivata censet ex illo θεῖναι, recte quod olim significabat* facere, operari — *ipsum vero* Taujan *planissime refert.* Gr. *τεύχειν facere, parare. ex* Junio. *Hebr.* Dai *l.* da, *sufficiens, addi potest.*

Dáþ-rakkr, *adj. virtute promtus, vegetus, impiger*, Thori *epithetum.* Hym. XXIII. 2. *sic* Dáþum rakkr *dixit* Gunnarr Hámundi *mortuus in carmine de se ipso, vide* Rakkr *in* Gloss. Nialæ.

Deigia, f. *mulieris vocabulum sive convicium, ambiguae notionis.* Æg. LVII. 6. *conv. Dan.* Deje, *de quo vide* Wadskiæri poetiske Skueplads, *pag.* 193, 194. *Videtur omnino vox esse á* Deigr udus, *humidus; sive* Deigia *sonet promo conda, rei cibariae* procuratrix, *qualis Danice rure vocatur* Boe-Deje, *nempe ab rebus humidis quas tractat, ut* lacticinia *et alia id genus; sive potius sonet concubina, aut etiam latius* scortum, *itidem á* Deigr *esse potest, quod* ejus *arvum genitale saepe madeat. Alias* Deigia *exponi posset* lotrix, *et tum arguta foret oppositio inter* Deigia *et* dritin. *Denique, si retinere libeat versionem meam*

meam in ipso Libri Contextu, Deigia *referri quiuerit ad* þy serva. Dækia Isl. *est convicium muliebre, notionis incertae, et cum* hoc nostro vocabulo *conferri potest. Sed quod ad* Deigia *promâ, conda, dispensatrix, pertinet, consulenda est Constitutio* Pauli *Archiepiscopi apud* Dr. F. Johanneum, Hist. Eccl Tom. I. pag. 510: *et* Ea vox, *si ita magis lubet, non male duceretur a* Gr δαίω *partior, sicut* Bryti *dispensator ab* at brytia partiri; *et sane haud improbabile est,* Beylam *fuisse promam condam, sicut, suum maritum fuisse promum condum, ex* Lokii *in eum convicio probabile sit.* Æg. XLVII. 1, 2, 3. *Interim tamen omni dubio non caret, an* múnka Deigiur, *in loco* Hist. Eccl. *praedicto, recte exponantur per dispensatrices, cum non minori ratione queant exponi per* concubinas *uti* Wadskiærus *fecit* loco supra citato. [Deigia, f mador, humor; *hic adjunctum pro subjecto.* G. Pauli]. Deigr *est à* Gr. δεύω *rigo, humecto.*

ek Deili, -di, at deila, *divido, partior, dispertio, distribuo, Separo.* Ising — *deilir* *meþ* alda (jötna) sonvm Grvnd *ok meþ* goþvm, — *eorum regiones disjungit.* Vaf. XVI. 1. - 3. Deila med, mönnvm. mat. Æg. XLVII. 3. -víg meþ vervm. Æg. XXII. 3. n. 23. at deila fe Favþvr. Skirn. XXII. 6. *ubi,* at deila, *quanquam insolenter, reddi etiam potest, participare, participem vel consortem esse.* 2) *Certo, contendo, simpliciter.* Harb. XIV. 2. *hinc:* Ek deildac viþ Óþinn mína orþspeki. Vaf. LV. 7. 8. ɔ: *certavi cum eo de eloquentia, aut* (*cum ignota sit constructio*, at deila eitt, *pro* deila vm eitt). *Impertivi meam eloquentiam Odino, communicavi eam cum Odino,* ɔ: *feci, ut sciret quam sim eloquens. Mihi Verbum hoc est à* Gr. δαίω *divido, partior, inserto* l, *aut à* δαΐζω *idem, permutatis inter se lingualibus.*

Dellíngr, m. n. pr. *patris Diei, qui ex Asorum erat gente, teste* Edda. Vaf. XX. 1. 2. Hrafn. XXIV. 2. 2) Nani n. pr. *in* Edda, *et probabiliter quoque in* Fiöl. XXXV. 5. *à* Gr. δῆλος *clarus, perspicuus. vide* G. Pauli, *infra in Nomine* Heim-dallr.

ek Dett, at detta, *Cado, labor, procido, decido.* Detta hendvr. Hrafn. XIV. 2. *à* Gr. πέτω, *pro* πίπτω cado, *quasi* πτέτω *Attica dialecto. Ita, ni fallor,* Digvrr, crassus *à* Gr. παχύς.

Díar, *m. pl. accus.* Dia, *Dii, Divi; principes.* Hrafn. XVIII. 6. *Simplicissimum videtur, si nomen Latinum Deus Aeolicum* δεὺς *dicamus esse: hoc autem ab Hebr.* Dai, *quod est* sufficiens, et perfectus. δεύς, ζεύς, σδεύς. *Simile est, quod alii faciunt à* δὶς, διὸς: *quod est nomen* Jovis, *et communiter etiam* dei *ap.* Graecos: *sed ap. Cretenses* θῖος (θιὸς): *qui*

qui et σιὸς *Aeolice. Ex* Becmanni *Originibus Lat. in pag.* 405.

Dimmr, *Angl.* Dim. Enar dimmv nætvr. Sol. XIII. 2. *var.* b. *vid.* Dymmr *infra, nam hanc scriptionem, in re incerta, praeferendam credo. Conferri possunt: Lat.* Tenebrae, *quam vocem* Angel. Caninius, *aliis, si quid video, rectius, duxit à* Gr. δνοφερὸς obscurus; *item* Germ. Demmericht *sublucanus* (*forte et* subluſtris, ſubobſcurus), *Demmerung crepuſculum.*

Díſir, *Deae, divae, ſingul. Dís, conv.* Gall. Deeſſe. Díſir drottins mála. Sol. XXV. 1. *fortaſſe ibi intelligantur virtutes, tanquam perſonæ per phantaſiam poëticam ſpectatæ;* — drottins mála, *quas Verbum Dei colere praecipit;* — hollar i hugum, *favorabiles, nempe in te commendando apud Deum, ut ob earum cultum praemium referas; et praeterea* hollar etc. *ob tranquillitatem mentis tuae recti ſibi conſciae.* Dýs, *nympha, vid. ſuo loco.*

Diupr, *adj. altus, profundus.* ketil raſtar dìupan. Hym. v. 6. *et* 8. diúpr mar *pro* diúp, haf, *maris appellatio:* [*vel* diúpr *maris epithetum.* Alv. XXIV. 6. n. 51. *Dan.* Dyb. *Germ.* Tief. *Angl.* Deep. *Belg.* Diep. *Asax.* Deop. *Alam.* Tiuf. *Cym.* Dwfn. *Goth.* Diups. *origo Omnium eſt incerta.*

at Doſna *langveſcere, torpeſcere, hebeſcere, ſtupeſcere, deficere:* doſna dáþir. Hrafn. XIV. 1. a doſi m. *torpor, abſentia ſenſus, ſtupor, quae ultima vox non differt á doſi niſi ſibilo praefixo. vid. ſupra* Dæſtr *et* Daufr.

Dögri *Dativ ſing. á* Dögr *pro* dægr *q. v. ſupra.* Eino dögri *ſemel.* Skirn. XIII. 4. n. 14.

Dökk-Álfar (Döck-álfar), *genii ſubterranei, lucifugae; cacodaemones.* Hrafn. XXV. 8. *vid.* Davckr *ſupra, et* Alfr. *conf.* Eddam *de duplici* Alforum *genere.*

Dólgr, m. *nominativ. pl.* dólgar, *in compoſita voce* Savkv-dólgar. Sol. XXIV. 4. *vi vocis Bellator, hoſtis, adverſarius.* Dólg, f. *praelium, in* Eddae *Nomenclaturis. conv.* Lat. *Duellum, quatenus Bellum notat; Duellio, Certator, gladiator, item Rebellis; Duellis adverſarius.* Feſtus: *Duellum bellum, videlicet quod duabus partibus de Victoria* contendentibus *dimicatur.*

Döma *pro* Dæma. Harb. VIII. 8. *var.* e. Dömi, *pro* dæmi, *judico, cenſeo.* Harb. XLIV. *var.* l. Dömþac, Harb. XXIX. 2. var. h. *plane abſurde per* þ *in medio poſt* m. *ceterum ſcriptio* at döma *pro* dæma *judicare haud abſurda eſt, ſi* verbum *derivetur á* Dómr; *Uſus tamen ei refragatur, olim rarus, hodie nullus, ſi á Danico* at dömme *diſceſſeris.*

Dóm-valdr, Dómſ-valdr, m. *in genitivo* -valds, *judcii gubernator, praeſes, moderator, ſummus judex; aut etiam poëtice*

tice judex simpliciter. Per eminentiam ita adpellatur Deus Opt. Max. Sol. XXIX. 3. *et* var. r. Dómr, m. *judicium, sententia, item judex ipse, et judicum collegium l. consessus, saepe in* Grá-gás; Sp. Reg. *in Historia* Stephani, pag. 656 *var.* h. þá *kvad dómr* sva at ordi. *Conf.* at dæma *supra, et ibi dictis adde* Ebr. Dun *judicavit, disceptavit, causam egit, jus dixit.* Valdr m. *ab* at valda, *potens, Dominus, arbiter, auctor.*

Dorg, f. *in pl* Dorgar, *arundo piscatoria, lineola cum hamulo subtus adnexo.* Form. Grim. *pag.* 36. Ovidius *in* Arte Amatoria, Lib. II. 77. . . . *tremula* dum captat *arundine pisces. Forte ab* at draga, *quasi* dróg *tractitia, sc.* linea, *ob tractum saepe repetitum literis transpositis. conferri interim possunt:* Gr. ταργάνη *pedica, nexus;* Lat. *Tragula, quatenus instrumentum piscatorium notat;* Gr. τόρος, Lat. *Torus, funiculus. prior pars vocis* Dor-díngvll, *filum pendulum aranei, fortasse huc referenda sit. Verbum* Færeyensium, at dyrgia, *vide ap.* N. Mohrum *in* Scriptis Societ. Lit. Isl. Tom. III. *pag.* 194. 195. Dragg, Anglis *est harpago.* At vera í dorgvm, *metaphorice sumi, de desiderio captandi, monuit* G. Andreae *in* Lex. *hac* voce.

Dorri, (Dori) *n. pr. viri.* Fiöl. XXXV. 4. Dorri, *et* Dvri, *in* Nanorum *nominibus* Eddicis *occurrunt; quorum prius* J. Olavius Grvnnavicensis *timide retulit ad* Dorri *aries, aut ad* Dorra f. *oratio prolixa (item latius Series prolixa, agmen prolixum, Gall.* une tirade, *a verbo* Tirer, ducere, trahere); *fortè cogn.* Lat. Tardus, *ut* Dorri *sit* Cunctator, *atque* Aries *dictus* Dorri *ob* tardam naturam. *Alterum* Dvri Olavio *est* Ostiarius, *si autem scribatur* Dúri, *valebit* Dormitator, *ab* Dúrr, m. Somnus, *abscissa vox à* Gr. δαρθάνω. Dorri, *Cognomentum fuit* viro nobili Cimbro *in* Knytl. Saga, *quod ei contigisse credibile est, vel ob* Lentitudinem in negotiis exsequendis, *vel ob* ingenii in puero tarditatem; *conf.* Me *ad* Hynd. XV. 9. n. 30.

Draga, *prim. praes.* ek Dreg. Trahere, ducere, ductare. Þeir skolv sól draga, *de* Equis solis. Grim. XXXVII. 3. *conf.* Hrafn. XXIV. 7. 8. *ubi* dró *est* 3. praet. sing. Þær drógv-steina, *de* feminis molentibus. Sol LVIII. 1. 3. *Dan.* Drage, trække *Germ.* Tragen. *Asax.* Dragan. *Angl* Draw. *Lat.* Traho *sine dubio à* Nostro *est, cum de ejus origine nihil probabile invenire quiverint* Etymologi. *conf. tamen* Gr. δράσσω, δράττω, prehendo.

Drasill, *in* Ygg-drasill, *vid.* Dröſvll.

Draúmr, m. Somnium, *Dativo* Draúmi, Draúm, Sol. LXXXIII. 3. *cum* Var. Draums ætlig þer, *pro* ek ætla þú sert

 í draumi

í draumi, *vel* Ek ætla þik dreými, *translate hoc loco*, *pro*, cenſeo te ineptire *vel* delirare Hynd. VI. 2. Gloff. Synt. *hinc compoſita:*

Draum-niórvnn, f. Noctis *adpellatio poëtica; quaſi* Somniorum contextrix, *aut* quae ſopore devincit *vel* adſtringit, *ſi* Draúm *pro* Somno *capiendum ſit*. Alv. XXX. 6. n. 66. *conf.* Niórvnn *ſeparatim*, Narvi, et Niarþ-láſſ. Sandvigius *vertit* Drömklarhed, *ratione mihi ignota*.

Draupnir, m. Sol. LI. 6. *in Compoſito* Ský-draupnir, *qv. vide*. *revera* Verbale concretum, *ab* ek drýp, at driupa, *vel* Drúpi, at drúpa, *quae inferius adducam*. Dravpnir, Annuli n. pr. Skirn. XXI. 1. 5. n. 21.

Drecka (Drecca), f. Compotatio, convivium; *in nomine* Prologi Loka-Sennae, *pag.* 148. *Et* Grim. XLIV. 6. *ab* at drecka *bibere*.

Dreki, *m. Accuſativo ſing. et pl.* Dreka, Draco, Anguis alatus l. volatilis, *in Complexa voce* Vonardreka. Sol. LIV. 2. Dracones *dicti ἀπὸ τοῦ δρακεῖν, quod eſt*, videre: *clariſſimam enim dicuntur habere oculorum aciem, qua ex cauſa incubantes eos theſauris cuſtodiae cauſſa finxerunt antiqui, ideoque* Aeſculapio *attribuuntur, quod vigilantiſſimi generis putantur, quae res maxime medicinae neceſſaria eſt*. Feſtus, Edit. Gothofredi. *Eſt autem* Gr. *δρακεῖν variatum per transpoſitionem à δέρκειν. Cum* Dreki *conv. Aſax.* draca, *Alam.* drache, *Dan.* drage, *Cymr.* draig, *Hiſpan.* drágo, *Belg.* draeck. Gr. *δράκων*, *Gall. Augl.* dragon, *Ital.* dragone.

Drengr, m. *vir fortis, in rebus gerendis ſtrenuus, juvenis; Genitivo pl.* Drengia, *in* Cognomento *feminae illuſtris*, Drengia-móþir. Hynd XVII 2 Mihi *vox eſt à* Gr. *δράω, δραίνω, facio: Conſule* Eddam *in* Manna heitvm, *quae propriam ejus notionem tradit.*

Drepa, 1. *praeſ.* ek drep, *Praet.* drap, *pulſo, ferio, percutio, tundo, caedo.* Drepa *einn* -vendi. Skirn. XXVI. 1. -þorni Hrafn. XIII. 3. *et* 5. -hamri. Æg. LXI. 4. 5. 6. Drep viþ haús Hýmis -kalki hveriom. Hym. XXX. 5. 8. Drepa *einvm haufvþ* af halſi. Æg. LVIII. 4. *et* 5. Drepa *einn* í hel. Harb. XXVI. 2. *vid.* Sol. VI. 3. n. 8. Draptv á vett (vætt) ſem völvr, *pro*, þú drapt *etc.* Æg. XXIV. 3. *ita dictum, ut* at drepa á dyr; *conf.* Avnn *antica, aedes, ſupra, et* Vætt *infra, in hac enim voce cubat praecipua obſcuritas hujus loci.* [Draptv á vett (vætt) *Intinxiſti in madidum* ſ. *madefactum, partic. à verbo* ek væti, *humecto, madefacio Vel forte* Væt, ɔ: vætv *liquorem.* Ad drepa á, leniter *attingere* (*digito*) *item Metaphorice de Sermone. Sed et idem quod* drepa í, *et* vpp úr, *unde* Adrepa, *embamma, intinctus. Quemadmodum*

modum vero foedissimae actionis [Seidicae *sc. vide* var. c. *ad* Versum Citatum. G. M.] *modus bene nos latet, ita doctiss.* Hypnonesio *libens assentior, derivationem vocis* Seidr à *coctione minus probanti, quanquam hic de herbarum (Sagarum more) liquoribus excoctis haut absurdum fuerit cogitare: ut enim* Seýdr *à* V. ek syd *per ypsilon* recte *scribitur, ita et per* i Seidr *pro* Sædr, *à* Sæd, Sædi, *eadem rectitudine. Hic (si usum malignum et pudendas caerimonias cogitemus) quamvis turpitudinis plus satis esse poterat, tamen nec altera adhuc foedior atque immanior impossibilis, ab eadem radice ducta, nec propius vel demonstranda vel aspectanda, consentientibus facile Lokonis verbis.* G. Pauli. *In ceteris quidem, quae ad* Seidr *pertinent, dixit haud aspernanda; Sed, quod* Vætt participium *pro* Nomine subst *capi possit, hoc sensu ut Liquorem notet, id nego esse ex* Linguae *genio, interea dum exemplo aliquo, saltem analogia, probetur: nam alterum* Væt, *pro* Vætv, *non est Auctoris, sed ipsius* Interpretis: *Et praeterea velim scire, quid ex mente Interpretis* Odinus *in madidum dicatur* intinxisse, *et cui usui fuerit* intinctus iste. *Ego, ne tantummodo alios culpem, ipse nihil adferens ad* loci hujus obscuri *expositionem, cum* Interprete *accipio Verbum* at drepa à, *pro attingere, et subaudio* Túngv *Lingua, deinde per* Vætt *intelligo Umbram s. larvam mortui evocati; sic verto: Et lingua attingebas larvam* ɔ: *eam adlambebas; Et puto hic tangi necromantiam* Odini: *nam fama est, Evocatores mortuorum consvevisse, tabum hisce ex ore et naribus profluens lingua lingendo demere* l. *purgare, quod foedum officii genus appellatum est*, at taka vitin à draúgnvm, *verbo*, occupare sensus larvae. *G. M.*] At drepa Fæti, *offenso pede lapsare.* Epilog. Grim. pag. 66. *hinc* Fót-dræpr hestr *dicitur equus sternax, alias* hnotgiarn. *De origine* Verbi *parum liquet: conferri tamen possunt*, Gr. θραύω *frango*, *Ferio*, θρύπτω frango, frio, τρίβω, *tero, tundo.* Ulph Draiban *est* Tundendo *excavare, quocum confer*, at drepa á gat, *Foramen incutere, apud* G. Andreae; *qui cum verbo hoc confert* Gr. τρύπα *foramen*, τρυπαω *terebro, ita enim in Eo legendum est pro corruptis* δρέπα *et* τρέφω. In Ulph. *sæpius occurrit verbum* Traiban *vexare, adfligere, sensu physico in moralem commutato inquit* Ihreus: is *etiam credit fore, qui* Gr. δαίρω, δέρω, *percutio praetereundum noluerint: Arab.* darah *percutere adtulit idem pag.* 342.

Dreyri, m. *vi originis, humor stillans, usitate sanguis emissus, cruor. Mækir* i dreyra drifinn. Grim. Ll. 4, 6, járna dreyri Sól LXXVI. 5 Gr. δρόσος ros, s *in* r *converso*, A dreyri *sunt derivata*, Dreyrgr

Dreyrgr *adj. contr. á* Dreyrugr Sól. LVIII. 1. et dreyr-ſtafir *m. pl.* Sól. ſett dreyr-ſtöfvm Sól. XL. 2.

ek Drif. drif þu at vegi, *apage te*, Fiöl. IV. 6. *hinc particip. paſſ.* drifinn-in, *mækir* i dreyra drifinn. Grim. LI. 6. ek var drifin. davggv Veg. X. 7. *An* verbum hoc *in activo ſenſu* (pello, impello) *apud nos olim exſtiterit, dubitari poteſt; nec memini exemplum in Libris idoneis.* Drifwa Svecis, *in primario ſignificatu eſt pellere, cognatum ut* Ihreus *putat Lat.* trudo, *ubi eadem opera monſtrat literas* f *et* d *alternatim poni, ut à Gladius factum ſit* Glaf, *á laudo* lofwa: *confert porro ut propius* Gr. τρέπω, *unde εἰς φυγὴν τρέπειν in fugam pellere.*

Dritinn *ſtercoreus, ſordibus inquinatus.* Æg. LVII. 6. *aut eſt particip. ſine verbi origine, a* drítr m *ſtercus, ſordes ventris, quae vox honeſta eſt in ſermone* Iſlandico *prae altera* ſkítr, *nam haec etſi idem notat, obſcoena tamen in uſu cenſetur. aut eſt particip. á* verbo neutro drít, *praet.* dreit, *quod eſt in* Laxdæla *magna. conv. Angl.* dirt, durt, *coenum, ſordes. Aſax.* Tord, *ſtercus: pro quo Angli* Turd, *Belgae* Torde, *vel* Tort *dicunt. Aſax.* gedritan *eſt cacare. ex* Junio *et* Edw. Lye. *addo Lat.* ſordes.

Driugum, *adv.* ampliter, *multum*, fóro driugum. Hym. VI. 5. *revera eſt Dativus, incertum, ſingularis an pluralis, nominis adj.* driugr, *quod* G. Andreae *expouit denſus, refertus, continuus, frequens etc. ſed origo hujus nominis mihi eſt incerta, niſi ſit ab* at draga, *et valeat productus, extenſus, prolixus,* Svecis dryg *eſt ingens, gravis, apud* Ihreum. *Idem etiam adtulit* Ulph. dryg, *prolixus. Danis* dröj *eſt, ut arbitror, copioſus, prolixus, durabilis, qui diu ad uſum perſeverat, neque facile conſumitur. Anglis Borealibus* dree *eſt longus, taedium adferens, quae omnia ſuſpicionem poſſint movere,* driúgr *et Lat.* duro, *eſſe cognata.* Dru *uſurparunt Aſax. de ſegete denſa, teſte* Benſono *apud* Ihreum *in* v. droſſe *acervus. cum* driugr *denſus conf.* Gr. ταρφὺς *denſus, creber, frequens.*

Driúpr falr, *Coeli vocabulum poëticum.* Alv. XII. 6. *ab* ek dryp, at driúpa, *qu. Vide. conf. et* Ský-draupnir.

Dröſvll, m. Equi *vocabulum poëticum.* Hrafn. XXIV. 8. *alias* Draſill. *Sunt autem vel ab* Rás *curſus; vel ab* at draga *trahere. vid.* Str. 7. *quando proprie* Jumentum *vehicularium notarent.* Dræſa, *pendulum quoddam, quod trahitur, ſyrma.* Ygg-draſill, *celebris illa arbor, quaſi* Yggi *jumentum, quod forte Odinus ex ea ſuſpenſus fuerit, cum runas diſceret,* Rúna-tals þáttr Odins, Vers. I. 11. *Aliam tamen hujus nominis explicátionem pete ſub* Ygg-draſill.

Dropi,

Dropi, m. *in* pl. Dropar, *ſtilla*, *gutta*, *in vocibus compoſitis* Mel-dropar *et* Eitr-dropar, Vaf. XIV. 4. XXXI. 2. *Asax:* dropa, *Alam.* tropf. *Belg.* droppe, droppel, druppel. *Dan.* draabe. *quae videntur*, *extrito* μ, *facta ex* θρόμβος. *Ita legimus.* Luc. XXII. 44; ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντος ἐπὶ τὴν γῆν, *Et factus eſt ſudor ejus ſicut* guttae *ſanguinis decurrentis in terram. Ex* Junio. *cui et* Wachter de hoc etymo *adſentitur. vid* ek drýp.

Drótt, f. *ab* at draga *trahere*, *ducere*, dráttr *ductus*, *tractus*; *proprie agmen*, *cohors*, *comitatus*; *et eodem ſenſu venit Compoſitum*, Fólk-drott, Hym. XXXV. 7. 2) *laxe et poëtice*, humanum genus. Vaf. XXIV. 5. *hinc* Drótt-megir m. pl. *in Accuſativo* Drótt-mavgv, *poëtice*, *hominum nati*, *populi*, *gentes*. Vaf. XI. 6. XII. 3.

Drottinn, m. *Dominus*, *poſſeſſor*, *herus*, *tam in relatione ad rem*, *quam ad perſonam*, *ſervum* ſc. l. *famulum:* Hafra drottinn, Thori *appellatio*. Hym. XXXI. 2. minn drottinn, *compellatio famuli ad herum*, Skirn. III. 6. 2) *Regis vocabulum antiquiſſimum in Septentrione*, *ut:* Þrymr Þvrſa drottinn. Þrym. V. 2. *et alias ſaepius in ea* oda. 3) *Eſt nomen* Dei Opt. Max. Sol. XXV. 2. XXIII. 5. XXXV. 5. LXXXII. 4. *et extra compoſitionem in hoc ſolum ſenſu hodiedum à nobis frequentatur; dico extra compoſitionem*, *nam in voce* Landzdrottinn, ſundi dominus, *adhuc ſuper eſt*, *primario ſuo ſenſu. Eſt à verbo* ek dreg, *et Ducem* (*itineris* l. *agminis*) *proprie notat*. G. Pauli. *alicubi in ſuis commentariis contulit* Gr. τύραννος, *Lat.* Tyrannus; *de qua voce*, *ad Verſum* 266 VIImæ Æneidos: *Pars mihi pacis erit dextram tetigiſſe* tyranni, *ſic ſcribit* Servius: Tyranni, *Graece dixit*, *id eſt*, *regis. nam apud* eos tyranni *et regis nulla diſcretio eſt: illudque nomen initio honeſtum erat; poſtea* principum *improbitate odio eſſe coepit*.

Drúpa, *à prima* ek drúpi, *inclinare* (*incurvare*, *demittere*) ſe, *vergere*, *propendere*, *imminere;* drúpir avrn yfir (dyrvm) Grim. X. 4. n. 7. Ná-reidr á neſi drúpir, *de patibulo* Gudlögi *regis*, *dixit magnus poëta* Thiodolvus *à* Hvino, *apud* Snorr. *in* Ýngl. S. cap XXVI. *item* Ibid. cap. XLIX: Skæreid — of bryniálfs beinvm drúpir, *de loco ſepulturae* Halfdani Hvitbeini. Drúpandakviſtir, *in* Sp. R. pag. 49. var. s. *ſunt*, *credo*, *penduli l. inclinati nivium pondere. Etiam conf.* Sol. XXXIX. 3. n. 51. pag. 374. *adde* Indic. Húngrvakae: *Angl* Droope *eſt Vergere deorſum*, *item dejecto et demiſſo animo eſſe; à* Gr. ῥέπω, *ut cenſet* Mer. Caſaubonus. *hinc eſt:*

Drúpr, adj. *inclinatus, demiſſus, aut occiduus, caducus, nutans, ad caſum pronus; item triſtis, moeſtus, animo (et vultu) demiſſo praeditus.* Sól ek ſá-drúpa dynheimvm ſ. Sol. XXXIX. 1. 3. * Drúpr ſalr Alv. XII. 6. n. 30. *Conf.* Voc. *praeced. ſub finem, quo addas Dan.* Drövet, bedrövet, Germ. Betrúbt.

Dryckia, f. *potus, potio, potulentum quid.* Mat ok dryckiv *at veita einvm.* Sol. IV. 1. 2. þáttr Þorleifs jarla-ſkálds *in* Ol. S. Tr. ſ. cap. CLXIX. T. I: Allir erv meþ þuí edli ſkapadir, at bædi þvrfa *át ok dryckiv, pro,* mat ok dryck. *Hoc ideo attuli, quod* Dryckia *communiter hodie notat* potationem, potandi actum, *ſicut et antiquitus Comiſſationem, convivium. ab* ek dreck, bibo, *quod jam dudum, ab* ek dreg *traho, recte derivarunt alii.*

Dryckr, m. *genitivo ſing.* dryckiar *et* drycks Grim. III. 4. Sol. III. 1. *Genitivo pl.* dryckia. Skirn. XXXVI. 1. *potus, potio; hauſtus, quantum uno potu hauritur, ut in loco* Grim. *citato. Ejusd originis.*

ek Drýgi, *facio, agito, exerceo.* drýgia oſmetnaþ. Sol. XV. 1. þaú drýgþv mvnaþlíſi (mvnaþ). Sol. XVIII 1. var. t. Aſkr Yggdr. drýgir erviþi. Grim XXXV. 1. 2. *ubi in patiendi notione ponitur, quomodo Aſax.* dreogan, *Angl. Vet.* Drie, Drien, *tolerare, pati, apud* Edw. Lye *ad* Junium. Drygia verk edr hlvt, *ut:* hvat iþ drýgþvt. Æg. XXV. 4. 5. Drýgia þrek Harb. XLVI. 3. *ſic* Drýgia dáþ, *Virtutem exercere, fortiter facere, in* Stvrlúnga-Saga *dicitur. Hinc orta ſunt. Germ.* Treiben *facere, exercere, Dan.* Drive *idem.* Noſtri *vero thema eſt* Gr. δράω facio.

ek Drýp, *verb. neutr.* 3. *pl.* driúpa, *praeterito* draúp. *Stillo, guttatim cado.* Grim. XXVI. 5. Skirn. XXI. 5 Epilog. Æg. pag. 140. *Angl.* Dropp, *Stillare. Aſax.* dropan, dropian. *Alam.* tropfen. *Dan.* Dryppe. *Belg.* droppen, druppen, drupen. *Vel referenda ſunt ad* Dropi, *vel ad* ek Drúpi.

Drypnir, m. *in conpoſito* Coeli *vocabulo,* Sky-Drypnir. *maſcul. Verbale, ab* ek drýp, *vel* drúpi. Sol. LI. 6. var. e, *quaſi Stillator, pluens, vel Devexus, pendulus; conf.* Alv. XII. 6. n. 30.

Dvalar-heimr. m. Sol. XXXV. 4. Dvöl, f. *mora, brevis manſio. vid.* ek Dvel. Dvala-heimr *Mundus ſoporis.* Ibid. var. o. *forte quod Vita humana Sopori ſit ſimilis, ut eam Somno ſimilem ſtatuit* Boiſſy Gallus *in* Fabula *Theatrali, cui Titulus:* La vie eſt un ſonge, *Vita eſt Somnus.* Dvali m. *Genitivo* Dvala, *Suec* Dwala, *eſt Stupor ſ. ſopor gravis, medius inter vitam et mortem, exponente* Stiern-hielmio *ap.* Ihreum; *ab* ek Dvel, *ceſſo, quod in eo ceſſent actiones corporis.*

Dvalinn,

Dvalinn, m. *Cervi n. pr.* Grim. XXXIII. 4. Gr. δειλὸς *timidus Asax.* Dwelian, dwolian, *Errare, vagari, ap.* Junium *in* Gloff. Ulph. 2) Dvalinn m. *Nani n. pr. in* Völv-fpá *et* Edda Snorr. *unde* Dvalins-leika -leik, *Solis vocabulum poët.* Alv. XVI. 3. n. 37 Hrafn XXIV. 7. Dvalinn *hoc fenfu, f. de perfona dictum, fonat Cunctator, aut Stupidus. Sed alias in voce* Dvalinf leika *accipi poteft* Dvalinn *pro adpellativo, ut fit vel Sopiens, et intelligatur Somnus ipfe, vel Sopoiatus, dormiens: atque* Sol *dicatur* Dvalinf-leika, *quod Somno quafi illudat, nempe fuo fplendore illum discutiendo.*

ek Dvel, *praet.* dvaldi, *infinitivo* at dvelia, *ceffo, moror, cunctor*; Ef dvelr, *pro,* ef dvalit er, *Imperfonaliter.* Hrafn. III. 4. *conf. tamen* var. o. *ad eundem Verfum, nam hac admiffa fenfus foret*: ef han (*fc.* hvgr *vel* hvginn) dvelr. 2) *Commoror, diverfor, dego* Hrafn. VI. 1. Theotifce, tuuala, dvala, mora, Keroni *et* Otfrido. Germ. weile, otium, mora. Gr. παῦλα *eft quies, unde ego quidem* Dvöl, dvali, *et* ek Dvel, *arceffendum crediderim; conf. fupra* ek Dett.

Dvergr; *vide* Dvrgr.

ek Dugi *valeo, fufficio, Infinitivo* at dvga. Ef þitt æþi (öþi) dvgir. Vaf. XX. 2. XXII. 2. *praet.* dvgþi, *effecit, profecit.* Hrafn. XV. 8. 2) at dvga *einvm, auxilium praeftare cui, i. e. optime interpretante* Ihreo, *vires fuas ejus ufui et auxilio impendere.* Hynd. XLVI. 7. 8. *vide fupra* Dáþ, *et adde* Gr. δύναμαι.

Dvgr, m. *in pl.* Dvgir, *vis, vires, robur, pollentia, virtus.* Hrafn. IV. 1. 2) *de arte, l. fcientia, translate ufurpatur.* Alv. IX. 3. *ab* at dvga.

Dvína, *Deficio, ceffo, defino, intereo.* Dvgir dvína, *vel* † dvína heimar (heinar). Hrafn. IV. 1. 2. n. 17. var. *. n. 18. *forte à* Gr. δύνω *fubeo, occido: Sed et optime* Ihreus *contulit* Gr. φθίνω, *pereo, deficio.*

Dvl, f. *genitivo* dvlar, *occultatio, diffimulatio; item forte, Ignorantia, infipientia, falfa perfuafio l. praefumtio, temeritas, ftulta confidentia, vanitas, fuperbia:* Vil ok dvl tælir viþa fonv. Sol. XXXIV. 1. 2. Egillus Skallagrimi: Ne ek fága dvl driúga, *in* Egils-Saga, *pag.* 224. *cum mea Verfione et annotatione.* Skálda *in* Homonymis: þeff vættir *dvl* ok *vil*, at linna mvni ervidi ok víl, ɔ: *id exfpectat falfa perfuafio et lubido etc. Hinc* Dvlar heimr, *forte mundus vanitatis.* Sol. XXXV. 4. var. o. Ab ek dyl.

Dvla, *f. Genitivo* dvlv, *Velum, Tegmen, involucrum.* dvlo-draumr, *obfcuritatibus involutum fomnium.* Hrafn. III. 7 8. *ita fimplicius eft, quam* τὸ dvlo *accipere pro Genitivo anomalo praecedentis* Dvl, *uti* Snótv *pro* Snótar *dixit* Ein-

arr Skúlasonus *in* Jubare: Grióti Danskrar snótv; Sálv *pro* Sálar, *à* Sál, *huc ut analogum trahi non potest, cum* is *genitivus formatus sit ex diverso nominativo* Sála.

Dvlda ek, *praet. verbi* ek dyl. Grim. XLIX. 3. *ubi verti potest, dissimulando fefelli.*

Dvlinn, -in, -it *celatus*, (*i. e. cui l. coram quo aliquid celatur*) *ignarus, ignorans, insciius.* Hynd. VI. 1. *particip. pass. verbi* ek dyl; *potest tamen ibi formatum esse à Nomine* Dvl, *et tum erit sensus, Vana persuasione l. opinione decepta es: alias* Dvlinn *est Dissimulans, dissimulationi deditus, dissimulandi peritus, sed is sensus vix convenit huic loco. Pro* Dvlinn, *primo sensu, alias dicitur* Dvldr, *ut in* Skálda: Dvldr fer ek hins Er drengr þegir, *Ignarus incedo* (*i. e.* sum) *istius etc. Et in* Lilia Vers. 39. Dvldr em ek þess, þat ferr at hvldv.

Dvndi, *praet. verbi* ek Dyn, at Dynia. Fiaþr-hamr dvndi. Þrym. V. 6. IX. 2. Fold-vegr dvndi. Veg. VIII. 2. *Sonitabat vel concutiebatur. vid.* ek dyn.

Duna-þrór, þrórr *pro* þrárr, *in strepitu l. adversus strepitum pertinax, aut strepitum amans, n. pr. Cervi.* Grim. XXXIII. 6. var. d.

Dvn-eyrr, m. *n. pr. Cervi*, Ygg-drasilli *incolae.* Grim. XXXIII. 6. *quasi tinnula l tremula aure praeditus; à* Dynr m. dvna f. *sonitus*, tremor, *et* Eyrr *auritus.*

Dvra, *pro* Dyra, Dvrvm *pro* Dyrvm, *ostiorum, ostiis.* Grim. XXIII. 2. *et* 5. † Dvr Fenris valla. Hrafn. XXIII. 3. var. b. *pag.* 229.

Dvra-þror, m. *Cervi n. pr. stabulantis in* Yggdrasillo. Grim. XXXIII. 6. *quasi ferarum adpetens, si* dvra *pro* dýra *accipimus; huic opinioni favet* Varietas d; *nam* Dvra-þrórr, *in ostio haereus l. permaneus, ab* at þreyia *exspectare, durare, permanere, locum hic habere non potest, nisi ponamus* Arborem Yggdrasilli *sitam fuisse ad fores* Dicasterii Asorum. *Potest et, si* dvra *pro* dýra *retinemus*, þrórr *autem ducimus à* V. at þróa *augere, amplificare, reddi Feras augens*, ɔ: *earum progeniem amplificans: quod autem* dvr *pro* dýr *accipere liceat, concludo ex* Kló-dvri *in* Kristin-R. Árna bisk. *ab* Ampliss. Gr. Thorkelino *edito. Si vero scribatur* Dúra-þror, *à* Dúr *Somnus levis, erit adversus somnum obstinatus, Vigilans.*

Dvrgr, Dvrgs *in genitivo*, (*unde proxime forte formata* Dyrgia *femina* nani). Alv. IX. 3. *pro magis usitato;* Dvergr, *nanus*, pumilio, pygmæus, *inter cujus vocis plures malas derivationes, minime mala est* G. Andreae *in notis ad* Völuspá, *cui* Dvergr *videtur dictus esse, quasi* θεουργός *divinus artifex, ob decantatam pygmeorum fabricandi dexteritatem. Huc pertinet locus ex* Sörlaþætti *in* Ol. S. Tr. Cap. 1. þeir *voro menu sva hagir,* at

at þeir lavgþv alt á geörva hönd (*forte leg.* á alt geörva hönd) þeſſháttar menn ſem þeir voro kölluþv menn Dverga ɔ: *illi tanti erant artifices ut manum artificioſam omni opificio (materiae) imponerent, (adhiberent): ejusmodi homines, atque illi erant, appellarunt* Dvergos. *Non ignoro tamen hunc locum aliter accipi poſſe, ſed de ea acceptione hic non diſputo.* Ihreus *non dubitat*, Odinum Dvergorum *nomen, cum mythologia Borealium ex* Schyticis *Regionibus ad nos transtuliſſe; quod facilius dicitur, quam probatur. Cum vero* θεεργὸς *non inveniatur in eo ſenſu, quem* G. Andreae *poſuit, ſed notet in ſacris operantem, veni in ſuſpicionem* Dvergr *ex* δαεργὸς *aut* ζαεργὸς *eſſe formatum, et notare potentem artificem,* δα *et* ζα *in compoſitione ſenſum intendunt et* ἔργος *eſt operans in pluribus compoſitis. Addo* Gr. *παῦρος brevis, parvus, ob brevem* Dvergorum *ſtaturam; conf.* Dvel *et* Dett *ſupra. Dan. eſt* Dverg. *Belg.* Dwerg. *Aſax.* Dweorg. *Alam.* Dwerch. *Germ.* Zwerg. *Angl* Dwarf.

at Dýia, (*ex* G. Pauli *interpretatione*) *ferire, manu terere;* Skavr *tam* at dyia *frontem et capitis anteriora* — Þrym. I. 6. eg dy, dudi, dya, *verbum non admodum frequens, cum quo conveniunt* Gr. πταίω *et Lat.* pavio. *Liceat ex cantilena ſatis vili praeteritum verbi adferre:* Rúdi fidrit (Jardarinnar) beitſla blakkr, búinn til þúngra nauda, dúdi raſſinn hardr hnakkr, hann var kominn at dauda. *G. Pauli. Addo* Ebr. daca, *attrivit. Sed mea quidem ſententia* at dýia *in hoc loco, non minus probabiliter exponi poteſt, commovere, quatere, agitare; et eo quidem ſenſu verbum uſurpavit* Hornklofius poeta *de* Berſerkis, *apud* Snorrium, Tom. I. *pag.* 95. lect. var. 18: íſarn dúdu, ɔ: tela quaſſaverunt *me interprete.* Hrappr dúdi ſpíótſprikuna — *quaſſavit* haſtam, Laxdæla magna Cap. 64; *quicquid ibi de τῶ* ſprikuna *ſtatuendum ſit, quod hujus loci non eſt inquirere.* J. Olavio Grunnavicenſi at dúa *eſt* motu tremulo quatere. *Sed unde* at dýia *hoc ſenſu veniat, non dixerim, conferri tamen volo* Gr. πτύω *quod olim fuiſſe* Ventilo, *credibile eſt ob* πτύον ventilabrum.

ek Dyl, *praet.* dvlda, *infinitivo* at dylia, *abſolute ponitur.* Sol. XXIII. 4. *ſed ſubauditur forſan ibi,* Verkit, *aut* Lík hans, *ex* Str 1. Tego, velo, occulto, celo, diſſimulo. *Hinc* Paſſivum, *aut* Deponens Dylſt, *tegitur*, latitat, occultat ſe, *quaſi* Dylr ſik. Hrafn. V. 5. *et* 7. *Dan.* Dölger. *Origo eſt incerta; ſed conferri poteſt tamen* Ebr. thillel, Tegere, abſcondere.

Dymmr, *adj. obſcurus, opacus, tenebroſus.* Sol. XIII. 2. Dvmba f. *caligo, ut opinor, à quibusdam Noſtratium vocatur, et* Dvmbv-litr, *color fuſcus. Angl.* Dunn colour

colour *est Fuscus*, *subniger*, *subaquilus color*. *Asax.* dunn, *Alam.* dun: *quae* Junio *sunt à Camb. Brit.* Dwnn *subfuscus*, *aquilus color*. *Omnia fortasse cognata Latino* Fumus. *conf. et* Dimmr *supra*.

ek Dyn, dvndi, at dynia, *tono*, intono, tinnio, resono, sonum tremulum edo. Þrym. V. 6. IX. 2. Veg. VIII. 2. *vide* Dvndi *supra*. *Potest tamen omnibus hisce locis exponi per* Tremo, concutior, agitor, *eodem modo atque* Sighvatus *ap.* Snorrium *in* Ol. h. S. cap. CCXXVIII *dixit*. Vítt var (vard, *rectius*, *ut vidi in uno* Apographo Mbr.) *fold* vnd fótvm *at dynia*, ɔ: *Late oportebat tellurem sub pedibus tremere* *Angl.* Dinn Junio *exponitur sonitus*, *crepitus*, *strepitus*, *fragor*, *Asax.* dyn. *Belg.* Done, Denne, *Nobis* Dynr, Dýnkr, m. Dvna *f. in pl* Dvnvr, *Verbum Imperson.* þat dúnkar, *subtus trepidat*, *succutitur*. *conf.* δονέω δονέομαι, *Agito*, *concutior*, *unde ego quidem crediderim nostrum* at dynia, *cum suis derivatis et cognatis esse*, *ortum*, *eique* tremendi *notionem esse primariam*, *alteram vero* Sonitus *notionem secundariam per* Metonymiam Adjuncti. Edwardo Lye *omnia sunt ab Lat.* Tinnio, *quod Verbum à sono fictum statuit*. *Ab* at dynia *et* dynr *Composita sunt*.

Dyn-fari, m. Venti *vocabulum poët.* Alv. XX. 5. Fari, *nomen verbale concretum*, *ab* ek Fer *l.* ferr.

Dyn-heimar, m. *pl.* Coeli, *aut* oceani, *adpellatio*. Sol. XXXIX. 3. n. 51.

Dyra-þrór *aut* Dýra-þrór. Grim. XXXIII. 6. var. d. *vide* Dvra-þrór.

Dyr-heimar, m. *pl.* Coelorum *vocabulum*. Sol. XXXIX. 3. var. e. † Dyr-heimar *per speciem* Hypallages, *pro* heim-dyr, *i. e. puncta ortus et occasus solaris*. *vid.* Hrafn. XXV. 2.

Dyrr, n. *pl. pro* Dyr *uno* r. *ostium*, *fores*. Veg. VIII. 5.

Dýrr, adj. *Carus*, *pretiosus*, *egregius eximius*, *mirificus*, *divinus*. Dýrar veigar, *diae potiones*. Hynd. XLVI. 7 *Jórr*, *settr* dýrvm jarkna-steinvm, — *eximiis viridibus gemmis*. Hrafn. XXIV. 1. 3. *et* 4 Til dómſ-valdſ dýra, *ad augustum illum judicem* Sol XXIX. 3. var. s. *ita enim ibi*, *per* ý *grave* sc. *est legendum*, *nam alioquin tota ea varietas futilis est*. *Dan.* Dyr. *Belg.* dier, *Germ.* theuer. *Angl.* Dear. Ihreus *tenui cum verisimilitudine derivavit à nostro* Digr crassus. *Ego potius retulerim*, *vel ad Gr.* διὸς *Lat.* Dius, Divinus, *praestantissimus: vel ad Gr.* τίω *aestimo*, *sicut* Mætr, *ejusdem fere notionis vox*, *est ab* at meta *aestimare*, *honorare*, *vel denique ad Gr.* δέω *indigeo*, *cum indigentia caritatem addat rei*, *et omne rarum sit carum*, *ut vulgo dici solet*. *Addo Lat.* Decor *et* Decorus. Martinius, *apud* Junium *in* Dear, *ducit ab Lat.* Duro, Gr. δηρὸς diuturnus, *non sine specie aliqua*.

Dys,

Dýs, f. nympha. Hrafn. VI. 2. *Accusativo* dýsi, *suspecta flexione.* Sol. XXXV. 1. var. z. *Video etiam per* y *scribi in* Carmine Eivindi Poetae *apud* Snorrium Tom. I. *pag.* 14. *Alias* Dís *est* Soror *poëtice; et* Jód-dís, *incertum an divisim legendum* jód dís, *pro duobus nominibus, est in vocabulis mulierum* Eddicis, *quocum conferri posse opinor* Gr. θῆσσα ancilla, *sicut* Man *et* Servam, *et puellam liberae conditionis, olim denotavit. Hinc forte* Dýs, *de Idunna, loco citato* Hrafn. *nihil amplius est, quam simplex mulieris vocabulum.*

Dys, f. *genitivo* dysiar, *Dativ. pl.* dysivm (Dyssivm *per duplum* s, *suspectum*) Tumulus. Harb. XLIII. 2. *et* var. h. Gr. θὶς θινὸς acervus, cumulus, τάσσω colloco. *Scribitur et* Des, *in Voce composita* Hey-des, strues l. cumulus foeni, *in* Stvrlúnga-Saga Part. II. Cap. XXVIII. *Conf.* Indic. Landn. b. *in* Dis. Des *etiam pulvinum hortensem* (*Dan.* Haugebed) Suecis *et* Isl. *dici, narravit mihi* Th. Thorotti.

E.

E *ponitur pro* æ *interdum, ut:* Verak, berak, *pro* værak *et* bærak. Æg. XIV. 1. *et* 4. Letr, *pro* lætr. Skirn. XV. 3. Ettak, *pro* ættak. Æg. XXVII. 1. melomk *pro* mælomk. Vaf. XXIX. 3. Veri, *pro* væri. Þrym. IV. 2. 4. Feþi *pro* Fæþi. Harb. II. 2. etlik, *pro* ætlig. Hynd. VII. var. g. Vetvr, *pro* Vætvr. Fiöl. XLIII. 1. *Et passim alias.*

Ecki, *nihil,* Hym. XXV. 4. *revera est neutrum* τȣ̃ Engi, einngi qv. vide. Skútv Saga: Glúmr hafdi ecki í hendinni, -nihil in manu habuit (telum *sc.*) Finnboga-Saga Ramma, Cap. Antepenult: man þá *eigi* þikia *ecki* vort erendi, tum *non* videbitur, *nullum* esse nostrum negotium, ɔ: *non censebitur esse irritum.*

Ef, *si*, dummodo, *cum Subjunctivo positum, haud vulgari constructione.* Grim. LII. 6. Æg. XV. 5. 2) *an, num.* Vaf. VI. 5. Hym. VI. 1. n. 15. Veg. II. 7. Fiöl. XLIV. 5. *Angl.* if, *si*, *Goth.* jabai, *Asax.* gif, gyf, *Alam.* job, ob, oba, ibu, (*Dan.* om). Graecis εἰ *vel* εἴπερ, *vel* εἴπȣ *est* Si, *vel* Sicubi. *Junius.*

ek Efliz, *praet.* Efldiz, *Infin* at eflaz, *corroborari, invalescere, viribus et potentia crescere.* Efldiz han viþ Eymvnd. Hynd. XIV. 1. n. 28. *ubi* Elfdiz, *vitiose est excusum. ab* afl (abl) Robur, vires, *quod mihi a* Gr. ὀφέλλω, augeo, adjuvo.

Egg, f. *genitiv.* Eggiar, *Dativ.* Eggiv, *Dativ. pl* Eggivm, *acies ferri. han* vá Sigtrygg meþ svavlvm eggivm. Hynd. XIV. 3. 4. hníga fyri eggiom. Skirn. XXV. 4. Gr. ἀκὴ mucro, ἀκὶς acumen, ἀκωκὴ acies.

Egg-

Egg-móþr, *adj. ferro confectus l. oppressus, de homine caeso.* Grim. LII. 1. *vide* Móþr *sibi.*

Egna, *praet.* egndi, *laqueum, s. technam venatoriam tendere, intendere, disponere* (egna snavrv, gildrv). 2) Han egndi á aúngvl (aúngli) vxa-höfþi. Hym XXII. 1. *conf.* Avgn.

Eí, *semper.* Hynd. IV. 3. IX. 11. var. z. æ. Gr. ἀεὶ.

Eidr, m. jusjurandum. Vinna eid. Veg. IV. 5. G. Andreae *confert* Ebr. ed, *testis, testimonium. add.* Gr. ἐτὸς, ἐτεὸς.

Eiga, habeam, *Subjunctiv. verbi* ek Á. þótt ek sakar eiga. Harb. XI. 1. *conf.* X. 2. *ita* at eiga savkótt vid *einn, criminibus obstrictum esse cui, injuriarum causa illi multum debere, dicitur in* Grettis-saga; *conf.* Me *in* Gloss. Nialae, *Voce* Saka-stadr, *et Indicem Terentii mei; in Debeo.* Eigv, *pro* Eiga, *possident, habent,* 3. *pl. Indicativi praes.* Fiöl. XXIX. 5. Grim. XXVI. 6. *vid.* Ek Á.

Eiga, f. *possessio, habentia, substantia, Facultates, res.* Æg. LXIV. 4. Eign f. *idem,* ráda eign ok aúdsölvm. Fiöl. VIII. 6. IX. 6. *ab* at Eiga.

Eikia, f. *Lembus,* linter; *Dativ. sing. cum Artic. suffixo* Eikionni. Harb. VI. 1. *ab* Eik, 1) arbor, *de qua proverbium,* Harb. XXI. 1. 2. *vide* Skef. 2) Qvercus, robur, ilex, *Dan.* Eeg, *Alam.* Eich, Eih. *Asax.* Ac, *Angl.* Oak, oke. Origo *omnium est incerta.*

Eikin, f. *genitivo* Eikiniar, *vel* Eiknar, Amnis *n. pr.* Grim XXVII. 2. *forsan* Achelous, *aut* Acheron. *vi vocis sonat,* Proterva, petulca, pugnax, *vide sequ.*

Eikinn, *adj pugnax, petulans, infestus, molestus; Epithetum* τȣ̃ Vafr-loga, *in* Eikin fvr. Skirn. XVII. 5. XVIII. 5. Gr. ἀγὼν certamen, ἄχος dolor.

Eikinn, Skirn. Ibid *in* Eikin fvr, Arboreus, lignis nutritus, *exponitur à* G. Pauli, *tanquam sit participium sine Verbi origine ab* Eik Arbor. *Et simul ille observat Taurum cornupetam dici* Eikinn, *sine dubio inde, quod Cornua dicantur* Biúg-viþir haúsa (*curvae arbores capitum*) e. g. *in* Ragnars-Qviþv Lodbrókar. *Prius* Ego *in medio relinquo; sed hoc, de* Tauri epitheto, *Ille mihi nondum persuasit.*

Einart, *adverb. Simpliciter, integre, candide, sincere, fideliter.* Láta einart viþ einn, *sincere cum eo versari.* Hynd. IV. 3. 4. *revera est neutrum nominis adj.* Einardr, *quod* 1) *proprie est Simplex, ab* Einn *unus, et* ardr *formativa productione novi vocabuli.* Laxdæla Magna Cap LXIV. Einart þak var á húsinv ok ecki gróit, i. e. *Simplex tectum in aedificio erat, et nondum coalitum, sive Tectum aedificii exterius constabat é simplici tegularum cespititiarum strato, quod nondum coaluerat. Hinc translate notat.* 2) *Intrepidum, constantem, serium, severum, non dubitantem l. haesitantem:*

tantem: 3) *Integrum, integra voluntate erga aliquem praeditum, ut in hoc noſtro loco.* 4) *notat Continuum, jugem, non interruptum, ut in* Víga-ſkútv Saga: hvndrinn gó einart vpp í fiallit, *canis jugiter latrabat ſurſum verſus ad montem.* Marcus poeta *in* Knytl-Saga *de* Vandaliae regno: Einart la þat fyrr vnd Sveini, *Solidum (totum, integrum, aut conſtanter, jugiter) id prius* Sveini *erat ſubjectum. Denique* ardr, *in* Einardr, J. Olavio *videtur formatum à* verdr, *exiſtens, manens, in compoſitis obvio, e. gr. in* önd-verdr, *ut* Einardr *ſit proprie idem manens, deinde conſtans, continuus, integer: ipſum autem* verdr *ducit ab* at vera eſſe.

Ein-bani, m. *Solus, unicus, ſolitarius, ſingularis, percuſſor,* μονοφονεύς. Grim. XLIX. 6. Orms einbani, Thori titulus. Hym. XXII. 3.

Ein-heri, m. *ſic* Thorus *appellatur.* Æg. LXI. 5. *quaſi* Solitarius belligerator, *ut* Thorus *ſaepe fuit, adverſus gigantes; aut* unicus, ɔ: *ſingularis, eximius,* athleta. heri, *ab* herr m. bellum, heria *bellare.*

Ein-heria f. *accuſativo* Einheriv, *vocabulum mulieris, ambigui ſignificatus.* Harb. XXIX. 2. var. g. 1) *notare poteſt Singularem* ɔ: *excellentem* bellatricem, *vide* Ein-heri. 2) *Si* heria f. *ſit ab* herr cohors (*quae forte cognatae voces ſint,* herr *et* cohors *puta*) *claſſis, coetus, populus, ut in Genitivo* Allz-heriar, *totius populi, in* Landn. b. *et* Niála; *ſi ergo* heria *inde ſit, et* Einn, *quod omnes ſcimus, valeat Idem, notabit* Einheria *feminam ejusdem claſſis, coetus vel populi, eritque* Socia, amica, civis. 3) *Eſſe poteſt talis femina, quae ipſa ſibi ſola pro coetu et ſodalitio eſt, quae ſolitaria degit, ab hominum commercio ſecreta, qualis* Gunnlöda *fuit* Hvitbiargis *incluſa.* 4) *per* Einheriv *intelligere licebit Mulierem levi et inconſtanti ingenio praeditam, quae ipſa ſecum perpetuum quaſi bellum gerit, uti illa Lucretia in* Comoedia Holbergii, *et aliae id genus heroinae.* 5*tum ſenſum adtigi in citata* Lect. var. g. *Alias* Heria *eſt* Valkyriae *et* giganteae mulieris *vocabulum in* Edda.

Ein-heriar, *m. pl. à Singul.* Ein-heri, Civium Odinianorum *vocabulum* Vaf. XLI. 1. *ubi ad totum* verſum *attendas, velim. Genitivo* Einheria, Grim. XVIII. 6. *ubi* n. 11. *inſpicienda. Dativo* Einherium. Grim. L. 6. Einheriar, *ſoli inter ſe pugnantes, inteſtinum bellum gerentes.* G. Pauli. *Ad locum* Vaf. *citatum addo neglectam varietatem lectionis ex* Mbr. U. Einsheriar, *ejusdem gregis bellatores, aut ſocii, vide* Einheria f. *membro* 2. *aut ſibi invicem belligerantes, ut loco in* Háva-mális *non liquidiſſimo:* tveir ero einsheriar i. e. *vel duo inter ſe belligerant, ſubaudito, nedum*

dum l. multo magis plures. conf. cum hoc ſenſu not. 11. *ad* Grim. *et Verba* G. Pauli *modo adducta*, *meaque ſub* Einheria, membr. 4. Ein-heriv, *accuſativ. pl. pro* Einheria, Harb. XXIX. 2. var. g. *ut* Áſo *pro* Áſa, *quod reſpice.*

Eingan, *nullum* Sol. XIII. 3. *accuſativus ab* Eingr, öngr. Gloſſ. Diatrib.

Eingi, *pro* einn-gi, *nullus*, *nemo*. Sol. VIII. 6. XV. 1. XXX. 4. Eingi *neminem*, *vid.* Engi. *ab* Einn, *et negatione ſuffixa* gi. *mire declinata ſola negatione*, *facit genitivum* Eingis, *unde* Enkis, *qu. vide*; *et*, *declinata utraque parte compoſita*, Einſgis, *unde vulgatum* Einskis, *etiam in* Membranis *occurrens.* Gloſſ. Diatrib. *in* Eingi.

Ein-hendr, *adj. unimanus. Form.* Æg. *pag.* 148, hendr, *in compoſitis*, *manu præditus qualicunque.*

Einhverr, f. -hver, *aliquis*, *quidam*, *unus* è *multis*, *Gall.* un tel, *Dan.* Een viſſ, Gr. δεῖνα. Harb. XXIX. 2. n. 35. *invenitur et de vili et contemto.*

Einkvm, *adverb. unice*, *ſingulariter*, *eximie.* Einkvm vandliga, *aut* Einkvm æſtanda: Sol. XXVIII. 1. 2. *revera videtur eſſe. Dativ. pl. à nominativ. ſing. inuſitato* Eink, *unitas*, *ſingulare quid*; Einkar, *ejusdem notionis et uſus*, *atque* einkvm, *hujus genitivus ſingularis eſt*, *ut arbitror.*

Einn, *unus.* Eino dægri. Skirn. XIII 4. n. 14. 2) *ſolus*, *quo ſenſu et dicitur* Einn ſaman. Fiöl. XXV. 4. var. i. 3) *idem. vide* Einheria, f. *membro* 2. *et ita poteſt accipi.* Grim. XLVI. 12.

Einna, *in* Einna þeckaztr. Veg. III. 4. *Adverbii ſpeciem habet*, *ſed reapſe eſt Genitiv. pl. ab* Einn, *et deeſt Subſtantivum*, hlvta, *quod plene effertur apud* Snorr. Tom. II. Cap. LXXXVI: Fátt er ſva einna hlvta, at örvænt ſe at hitti annat ſlíkt, i. e. *Paucum eſt adeo unicum* (*ſingulare*), *ut incredibile ſit, aliud tale* [*poſſe*] *inveniri*; *aut*, *Pauca rerum ſingularium exiſtunt talia*, *ut etc. Valet ergo* Einna, *in noſtro loco*, *ſingulariter*, *eximie.* [Einna þeckaſtr, *omnium cariſſimus.* Einna, *genitiv. pl. ab* Einn *unus*, *ſolus*, Gr. εἱς. *Hic conſiderantur* Einir, *ſoli*, *qui claſſem aliquam conſtituunt*, *ab aliis hactenus ſejuncti*; *et* Einna *cum ſuperlativo poſitum* (*quemadm. ſemper ponitur*) *talium ſummum ac primum proprie notat*, *et hinc latius inter primos. Merito autem* Ballderus, *optimus et pulcherrimus*, *gratorum gratiſſimus praedicatur. Genitivus Singularis eſt* Eins, *quo ut adverbio ſimilitudinis utimur*, *idque per* Ellipſin, *ut ſubintelligatur* Kynſ, háttar, *ſequente conjunctione* og, *item* ſem, konar. *Habent et* Dani *ſuum* eens; *et Germanorum* als *videtur interdum idem eſſe*, *interdum vero noſtrum* enn *quam. Nec forte negligendum* einſ, þeſſ, annars ſlags, *ubi nos genitivo utimur*, Dani *in priore*

voce

voce l. vocis parte nominativo, translato s *genitivi finali (et* nos *imprudenter sequendo) ad initium sequentis* lags, *ubi et Germani habent* ley. G. Pauli].

Ein-nættr, *adj.* Veg. XVI. 4. nættr, *participium sine verbi origine*, *ab* nótt.

Eins, Eins ok, *adverb. similiter, itidem, eodem modo ac, haud secus atque.* Hrafn. XIII. 1. n. 53 *vid.* G. Pauli. *sub voce* Einna; *potest et subaudiri* Vegar, *quatenus* Vegr, *via, modum notat.* [† Einf, *simul* (undir einf) *Ibid.* G. Pauli].

Einv-gi, *nullo.* Æg. I. 1. 2. 3. *est Dativus gen. neutr. ab* Eingi (engi). *conf.* Gloss. Diatrib.

Eir, f. *conservatio, salus, securitas, item clementia, indulgentia, gratia, venia, pax. N. pr. Virginis in* Fiöl. XXXIX. 6. Gr. ἐρύω, εἰρύω, *servo, custodio.* εἰρήνη *pax.*

ek Eiri, *adquiesco, aequo animo fero, contentus sum;* Eirdi *illa* ofankomv. Hrafn. VII. 1. *adsciscit Dativum rei.*

Eitr, n. *virus, venenum. Epilog.* Æg *pag.* 180 *cum artic. definito sufixo* Eitriþ. *Ibid. hinc* Eitr-ormr, *Ibid.* Eitr drekar. Sol. LXIV. 6. Eitr dropar, *rectius junctim* Eitr-dropar. Vaf. XXXI. 2. Eitr-fáinn, *de Angue, in accusativo* Eitr-fán *contracte.* Hym. XXIII 3. n. 33. *vide* Fáinn. Gr. ἰτρὺς, *vel, ut quidam volunt,* ἴτυς *est venenum, Alam.* Eiter, *Dan Vet.* Edder. *Angl. Belg.* Adder *est Anguis, vipera, Dan.* otter *in Composito* otter-flange, *Asax.* æter, ætter.

Ei-vani, m. Sol. LXXX. 6. *forte, perpetua consuetudo, ab* eí *semper, et* Vani *mos. conf.* Eý-vani.

Ek (ec) ego; *interdum duplex ponitur pro simplici, nempe et separatum et Verbo suffixum, ut:* ek berak. Grim. I. 5. ek fiac. Harb. VIII. 2. ek viliac. Hym. VIII. 6. Vilcat ek. Æg. XVIII. 6. Sáca ek. Þrym XXV. 5. ek fák. Alv. XXXII. 2. *Dan.* ieg. *Al.* ich, ih. *Belg.* ick. *Gall* je. *Angl.* i. *Ital.* io. *Hisp.* yo. *Goth.* ik. *Asax.* ic. Gr. ἐγώ. *Ex* Junio.

ec Ek, Þrym. XIII. 9. *praet.* ók, *non* ok *ut excusum est.* Þrym. XXI. 8. *Infin.* at aka. Þrym. XII. 7. XX. 5. *Ago currum l. rhedam. vehiculo porto; vehiculo l. curru feror, vehor, aurigo, aurigor. Dan.* jeg ager. Gr. ὀχέω *veho, porto. Gr. et Lat.* ἄγω, *Ago, duco, impello, moveo.*

Ekki, Ecki, m. *Luctus, moeror, calamitas.* Fiöl. XXV. 4. var. g. *et* i. Gloss. Diatrib.

ek El, 3. *sing.* elr *gignit, fovet, nutrit, educat.* Hrafn. I. 5. *vide* at Ala. Gr. ἀλδέω, ἄλδω, *augeo.*

* Eld-bera, *igni inferre, imponere; aut adolere, suffire.* Fiöl. XXIII. 2. var. z. *ab* Eldr, *et* at bera.

Eldi, n. *aut* Eldir, m. *accusativo* Eldi. *Sylvae l.* Ligni *vocabulum poëticum.* Alv. XXVIII.

XXVIII. n. 60. Eldi, *n. etiam obvium in prosa in* Fóstbrædra-Saga, *quasi Foculum, fomes, ignis nutrimentum, ab* Eldr, *et* ek Eldi; *aut, si ducitur ab* ek El, *suboles, germen, arbor propullulans* (*alias* Ung-vidi, *arbor adolescens*) *conf* Gr. ἄλδω, *Lat. adoleo, adolesco.* Eldir *ignem faciens, l. nutriens, ab* Ek eldi *ignem accendo l. nutrio, adoleo, unde et* Elder, Eldir, *n. pr. famuli.* Form. Æg. *pag.* 149. 150. Æg. I. 1. *verbo, Focarius, Foculator, focariae provinciae praefectus. Aut* Eldir, *de Arbore, ab* aldr *est dictus, et sonat, Vivax, annosus.*

Eldi, n. *alitura, alitus, nutritio; item vita, aetas:* Her mvnda ek eldi vna. Fiöl. V 6. var. c. *sic dicimus* at ala manninn, *pro vivere, degere*, hvar ætli han ali manninn *ubi credam eum aetatem agere?*

Eldr, m. *Ignis* (*elementum*). Alv. XXV. 2. n. 52. XXVI. 1. 2) *Ignis succensus, flamma, focus, Dativo sing. cum artic. suffixo*, Eldinum. Epilog. Grim. *pag.* 66. *Genitiv. pl.* Elda, í milli elda tveggia. Form. Grim. *pag.* 39. *conf.* Grim. II. 2. *add.* Sol. XVI. 6. n. 19. *Hinc* Eld-hrimnir, *Cacabi divini n. pr. ad Verbum, ab igne fuligineus.* Grim. XVIII 2. Eldz-liós *lumen igneum, pro nudo* Liós. Form. Æg. *pag.* 148. *ad distinctionem ab Lumine diurno sive solari. Dan.* Ild. Gr ἀλέα, ἀλέη, *calor, ab sole*, ἕλη *idem,* ἀλεεινὸς *calidus. Persis* ala *est ignis, auctore* Hadr. Relando *apud* Ihreum.

Elian, f. *genitivo* Elivnar, *Dativo* Elivn, *Labor, opera, conatus, studium, industria.* tár elivn faldin. Hrafn. XII. 7. *Aliàs* 2) *vis, robur, vigor,* Gr. ἀλκή: *ut in his:* Han hafdi ecki elivn til at halda, *non habuit vires ad tenendum.* Sigurdar Saga þavgla. Nú lezt Halli þat þikia um fram elivn oc styrk annarra manna (*sc.* hversu Sigvrdr bar sik í pínzlvnvm) i. e. *jam vero* Hallus *praedicabat, id sibi visum fuisse supra (praeter) fortitudinem ac robur aliorum hominum* (*quod* Sigurdus *ita fortiter se gessit in cruciatibus*). Hryggiar-stycki *in* Sigurdi Slemberi *supplicio.* 3) *Animus, ingenium, indoles, in* Edda, *Animi appellationibus. hinc locus noster praesens haud absurde potest parenthetice accipi sine connexione cum verbis antecedentibus et sequentibus, hoc modo:* Elivn Faldin, *mens tecta* (*sc. erat mulieri*). *Asax.* Ellen *vis, vigor, virtus, robur,* elnian *aemulari, contendere.* Elnung *Zelus, aemulatio.* Elivr *feminae rivales, dicuntur quae unum virum habent sive uxor et concubina. Unde autem* Elian 1 *et* 3 *significatu derivanda sit nihil dicere habeo, cum* 1 *tamen conferri potest* Gr. ζῆλος.

Ellifo, *undecim.* Skirn. XIX. 1. XX. 1. Fiöl. XV. 3. *Alam.* Einlif, *qua voce signi-*

ſignificatur, *unum ſupereſſe ſuper primum denarium*, *ab* ein *unus et* liban [Iſl. lifa, leifa] *remanere.* Junius. *ſic* Tólf *contractum eſt ex* Ulphilano Tvalib, *quaſi duo reſtant vel ſuperſunt decadi. Hinc ordinale eſt* ellepti *neutr. plur.* elleptu. Grim. XVI. 1. *alias* ellefti *per* f.

Ellri *pro* elldri, *major natu; etiam* ellri *in genitiv. plur.*, ellri barna ýngſta. Hrafn. VI. 8. n. 28. *Comparativus ſine poſitivi origine*, *ab* aldr *aetas.*

at Elta, *pellere*, *in fugam agere*, *perſequi.* Harb. XXVII. 5. Gr. ἐλαύνω, ἐλάω, *agito.*

Em ec, *ſum.* Fiöl. IV. 3. ek Em. Alv. III. 4. Emkat ec *non ſum.* Harb. XXXIV. 1.

End-lángr, Endilángr, Enn-lángr, *adj. de domo*, Endlángan ſal. Þrym. XXVII. Skirn III. 5. var. n. *Continuus*, *perpetuus*, *totus*, *quantum in longitudinem porrectus l extenſus eſt; vel etiam prolixus*, *quaſi inter extremitates longus: prior tamen ſenſus magis eſt uſitatus.* Endilangr *in Hiſtoriis*, *ut et in hodierno ſermone frequentius eſt. Ab* Endi *et* lángr, *longus.* Endi m. *eſt finis*, *terminus*, *extremum*, *mihi quidem*, *cum* Junio, *à* Gr. ἀνύττω, *perficio*, *conſummo*, *vid.* Gloſſ. Niálae *in* V. Raſſ, *potius quam ab* ἀντὶ, ἄντα, ἀντία, *contra*, *coram*, *ex adverſo. Dan. Aſax. Belg. Germ.* Ende. *Alam.* Enti. *Ulph.* Andei. [Enn lánga, *totos*, *ſc.* daga *dies. Unam eſſe puto vocem compoſitam*, *pro* Endlánga, — *qualia ſunt* Mvnn-laúg, hannyrdir, ſvnninn, *pro* Mvndlaúg, handyrdir, ſvndinn. G. Pauli, *ad locum è* Skirn. *citatum*, *ubi conf.* n. 5.]

Endr, *ſive potius* endvr, *pro* hendvr *manus in pl.* Hrafn. XII. 8. n. 52. *Sic:* Travllendvr, *pro* travlla hendvr, *in* Ol. h. Saga, Thomas-ſkinnae, cap. CLVII. *et* at afenda, *pro* afhenda, *tradere*, *commendare*, *in ipſa* Thomasſaga *ejusdem Codicis. item* annfetlvm, *pro* hann-fetlvm, handfetlvm, *apud* Hornklofium poetam, *in* Panegyrico Haraldi, *ex* Mbr. Fagr-ſkinna: *nam quicquid ibi per* ann-fetlar *intelligendum ſit*, *prior certe vocis pars ab* havnd, *manus*, *brachium*, *eſt variata.*

Endr, *adverb. iterum*, *rurſum.* Sva kom han endr at hamri. Þrym. XXXII. 9 *et* 10. *add.* Hrafn. XII. 8. n. 52. *Aſax.* Eþ. Gr. αὖτις, αὖθις, αὖτε, *et* ἀνὰ *in compoſitis.*

Engi, *nemo*, *nullus.* Skirn. VII. 5. *ab* einn-gi, *pro* Einn eigi, *verbo*, *unus non*, *ne unus quidem.* Engi, *neminem*, *in accuſativo.* Vaf. II. 4. *quae flexio etiam invenitur in Proſa*, Edda Snorr. *in Fabula de* Thoro *et* Scrýmere: han gat engi álar endan hreypt, i. e. *nullam lori extremitatem quivit movere. Nam altera flexio accuſativi*, Engan, eingan, *eſt ab altero nominativo*, Engr, Eingr;

Eingr; *et* aungvan, öngvan, aúngan, *est ab* Aungr, öngr; Eyngan *in* Thomas-saga *ab* Eyngr, *mutato* au *l.* ö *in* ey.

Enkis, *nullius.* Sol. XXVIII 5. *Genitivus ab* Engi, k *pro* g *substituto. vid.* Eingi *et* Engi.

Enn, *pro* hinn, *pronomen, interdum, adjectivis praemissum, articuli definiti vicem obtinens*, ille, iste. Sá enn baldni jötvnn. Vaf. XXXII 3 4. Harbarþr enn ragi. Harb. XLIX. 1. *genitivum masçul. et Neutr. facit* Ens Skirn. XL. 5. *Genitiv. Fem.* Ennar. Æg. XXXVII. 4. *ubi* ennar *et* hinnar *mire junguntur. Accusativ. fem.* Ena. Harb. XXIX. 5. *Dativ pl.* envm, þeim envm aldrænnvm. Harb. XLII. 2. *Substantivis junctum suffigitur, unde est nostrum* madrinn, konan, barnit, *Dan.* Manden, Qvinden, Barnet. *Ab* Han (hann). Gr. ἐκεῖνος, ὗτος, αὐτὸς.

Enn, *etiam, adhuc, amplius, insuper, porro.* Æg. XXVIII. 1. Hynd. XXIX 4. Veg. XIII. 4. Hym. XXVIII. 1. *ubi duo* Enn *juxta se ponuntur, sensu diverso, nam prius est at, sed, verum: Sic in* Sp. R. *pag.* 304. Enn enn heldr skaltv þat varaz. Gr. ἔτι.

Enn, en, *at, sed, autem, in plurium enumeratione saepius repetitum.* Grim. XLIII. 3. 5. 7. 9. XL 3. 6. 7. 10. Enn, *servit transitioni ad aliam materiam.* Hym. IX 5. *Ejusd. familiae cum* Gr. ἀτὰρ, αὐτάρ, *uti et cum Latinis à me adscriptis: Nisi malimus ducere ab* And *contra.*

Epli, n. *pomum, malum.* Skirn. XX. 1. *Angl.* Apple. *Asax.* Æppel, Æppyl. *Dan.* Abel (Æble). *Belg.* Appel. [*Germ.* Apfel]. *Cymr.* Afal. *Ex Junio. De omnium origine nihil constat.*

Ept, post. Skirn. XXXIX. 4. *per Apocopen ab* Eptir.

Eptir, *Conj. post, secundum, hafa* Favþvrleifd eptir frændvr sína. Hynd. IX. 3. 4. Sá er eptir teim ferr. Fiöl. XXVIII. 3 Gr. ὄπιθεν *pro* ὄπισθεν. Eptir, *adverbialiter positum.* Sol. XXII. 1. 2.

Er, *indeclinabile et omnis generis, qui, quae, quod, saepe expresso ante Pronom: Demonstrativo* sá, *sed alias subintellecto.* Grim. XXII. 2. Skirn. XXI. 5. XXIII. 3. XXXIX. 2. Harb IV. 2. XIV. 4. Fiöl. X. 5. XII. 4. Gr. ὅς. *hinc est:*

Er, *particula relativa, Adverb. quod, eo quod, quoniam, quippe, quum, quando, ubi. Saepe expressum ante habet* þá *l.* þar, *saepe omissum at subaudiendum.* Grim. XI. 2. XLI. 6. Skirn. XI. 2. Harb. XIV. 2. XXXVI. 2. XXVII. 2. Hynd. VI. 2. 5. VII. 3. Hym. XXIX. 2. XXXII. 3. Æg XXVIII. 5

Er, *Conj. pro* at, *ut; cum Indicativo.* Æg. XLVIII. 4. 6. *cum Subjunctivo, praecedente* Sva. Sol. LXXXIII. 4. 6. *ab* Er *qui, sicut* Gr. ὅτι *ab* ὅς.

Er,

Er, *quod, quia, particula vacans, ſeu expletiva, quemadmodum* Gr. ὅτι *ſaepe in* N. T. Harb. XXIV. 2. Fiöl. XV. 5. XLI. 2. var. h. LI. 2. Sol. XLIX. 5. L. 5. Alv. VII. 2. *ita quoque accipi poteſt*, Grim. XII 5. XLIX. 2.

Er, *pro* þer, *vos* Hym. XXXVIII. 1. Æg. VII. 1. þá er er, *cum vos.* Æg LII. 3. *Germ.* ihr.

Er, *pro* ert, es. þú er avrviti. Æg. XLVIII. 2.

Era, *non eſt.* Æg. XXX. 3. Skirn. XXII. 4. *vide* a *negativum ſuffixum.*

Erat, *quae non.* Veg. XVII. 3. var. m. *conf.* a *negativum pronomini ſuffixum.*

Erendi, n. *Negotium, legatio, itineris l. legationis exitus, ſeu Scopus: ſcribitur* Örindi, Skirn. XXXVIII. 1. hefer þú erendi ſem erviþi? Þrym. X. 1, 2. *conf.* XI. 1. 2. *Angl.* Errand, Chaucero, Erandi, *Nuntium, Negotium* [*Iſl.* Erendi] *Aſax.* Ærend *Negotium, mandatum, nuntium, legatio;* Ærend-raca [*non* Erend-draca, *ut vult optimus* Junius, *nam eſt idem cum Noſtro* Erendreki. G. M.] *inter alia Legatum ſignificat. Dan.* Ærende, *negotium, Theotiſc. Arunti. Videntur ortum traxiſſe ex* ἔρειν *dicere, loqui.* eerend, eerenden, *nuntium, nuntiare, Teuton.* Junius. *Deſcendunt ſine dubio à Gotth.* Airus, *nuntius. unde fit Aſax.* Ar *ejuſdem ſignificationis.* Edw. Lye *ad* Junium. *Vide ſupra* Ar Ár.

Ergi, f. *Nefaria libido, nequitia.* Skirn. XXXVI. 7. n. 45. Ergi f. (*nec male quoque Neutr.*) *ut in* Hiſt. Egils Einhendta; Argr *et* ragr *idem ſunt per Metatheſin.* Argr er ſá ſem öngvu verſt, Argr *eſt qui nulli injuriae reſiſtit* [*aut, qui nulla ſui defenſione utitur.* G. M] Eg ergiz, fio argr, ɔ: *puſilli animi.* Svo ergiz hver [hverr] ſem han eldiz, ɔ: ſvo bilar hvgr ſem dvgr *et in* cant. Eccl. ydr ſkal kvöl ei ergia, *non terrebit, ne tereat. Ex* ira, *quae ex Zelotypia * et foeta* ſ. *ob foetum* [* *ſenſum horum non ſatis capio* G. M.] *ſaepe acerrima oritur, ſaepe quoque vana et ſine viribus, Danica videntur orta,* Arrig, Arrighed, Ærgelſe, Ærgerſig. *G. Pauli. Conf.* Ergi *apud* Snorr. *in* Yngl. ſaga, Edit. Hafn. Cap. VII. *ubi an Vox recte ſit expoſita, dubitari merito poſſit. Forte* Ergi, *Libido, in nulla eſt cognatione cum* Argr, *neque hujus derivatis*, at Ergiaz *et* Ergia, *ſed referenda potius ad* Gr ὀρέγω *et* ὄρεξις, *aut ad* ὀργή, *quatenus haec Animi inclinationem notat. Nam de Lat.* Ira, *et Vocibus Danicis, quas* G Pauli *adtulit, dubium vix eſt, quin* Eæ *ab* ὀργή *ortae ſint.*

Erome, *eſt mihi.* Æg. XXXV. 1. *vide* vmk, omk, vmz, *terminationes.*

Ertv, *tu es, ab* er *et* þú. Alv. II. 2. Ertattv, *non es* tu. *Ibid. Stroph.* 6. Veg. XVIII. 1. 5.

Erviþi,

Erviþi, (Erfiþi) n. *Opera, opus, negotium, Labor, molestia, aerumna.* Askr Ygg-drasils drýgir erviþi. Grim. XXXV. 1. 2. Hafa erendi sem erviþi (erfiþi ok erendi). Þrym. X. 1. 2. XI. 1. 2. *Asax.* Earbeþe *negotium*, Earfoþ *difficilis, Nobis* Erviþr. Arbeyd, *molestia, difficultas*, Willeram. *Germ.* arbeit. *Belg.* Arbeydt, *Dan.* Arbeid. *Forte Nostrum est ab* Ar, Ár, *superius visendis, et* at Viþa (*pro* vinna) *operari; Reliqua ab Nostro, permutatis inter se literis cognatis* v. f. b.

Esir, *pro* Æsir, *Asi l. Asiani.* Form. Æg. *pag.* 150. var. k. *Cogitata Gunnaris Pauli super Asorum et Asiae nomine, suo loco supra male mihi omissa, hac occasione inferre lubet:* "Ásum [*Dativ. pl. ab* Ásar *l.* Æsir]. *Nomen nusquam non occurrens. Ab* Asia *duci solet, vel quod inde revera essent, nomine terrae late sumto, vel specialius, quod pro Trojanorum posteris haberentur.* Asiae *nomen derivari potest ab* Ás, *quod tum axem notat, tum collem. Priori modo Terram suppolarem significare poterit, qualis haberi poterat eo usque boream versus profectis: posteriore terram clivosam, ab uno aliquo insigni (forte monte* Taúro) *vel pluribus dictam.* Aspurgum [*non invenio hoc nomen in meo Hederici Lexico, sed Aspropolis, Aeschecher, urbs minoris* Asiae, *sine auctore*, Assos, Assus, *urbs in* Troade, *ex* Strabone, *et* Aesacus, *Fluvii nomen in* Troade, *ibi adlata video.* G. M.] *pro* Asgardo *merito habent doctissimi nostri Antiquarii, quod tamen ab* Asis *nomen accepisse non aeque certo asseruerim: poterat n. urbs in colle (oblongo) sita ab eo nomen ducere, et sic forte* Æsir *nihil aliud quam* Ásbúar, Ása-menn, Asenses, *l.* Asburgenses. *G. Pauli. Suetonius in Augusto* Cap. 97: Aesar Etrusca *lingua Deus vocatur. Ad quae* Casaubonus: Hesychius: Αισοὶ θεοὶ ὑπὸ τυῤῥηνῶν. *Est vero Graeca vox* Aesar *Hetrusca terminatione formata. nam αἶσα est Fatum, Deus, qui fatorum auctor.* „ *Haec ad* Áss *et* Æsir *haud inepte possunt applicari.*

Eskis-meý, Eski-mey, f. *cistellatrix, puella l. famula capsaria, quae feminae illustri est a cistella l. pyxide cosmetica,* ɔ: *ejus curam habet.* Form. Grim. *pag.* 38. *Fundus hujus explicationis est* Edda *in Dearum recensu; adeo erravit Sandvigius, dum Danice vertit* önskemöe, *quod et alioquin obscuritate non vacat.* Eski n. *theca l. pyxis fraxinea, ab* Askr, *aut forte generalius capsa, theca, conceptaculum, armariolum, ab* ἔσχω *pro* ἔχω, *capio, contineo.* Meý, *pro* Meýg, *est femina* τȣ Mögr, *vide* Gloss. Nialae: *ubi autem Famulam notat, ut hoc loco, ad* Gr. δμωὴ, *famula, adludit.*

ek

ek Etla, *pro* Ætla, *decerno, ſtatuo, conſtituo, cogito, puto, credo. neutr. participii paſſ.* etlad. Skirn. XXXVII. 4. *Scot.* Etle, Ettle, *conari, parare, animum ad hoc vel illud tendere, cum nostro* at Ætla *confert* Junius, *et derivat à* Gr. ἐθέλω, *volo.*

Eva, Evagi, *Adverb.* Skirn. XXVI. 6. Hym. XXXII. 7. n. *. *Reſpice* Æva, Ævagi. *Lapp.* heivege, *notat* Det aller mindſte, *apud* Cn. Leem *in Nomenclatore.*

Eý, *f. Inſula.* Harb. XV. 3. Gloſſ. Niálae. Ebr. ai, *l.* i, *eſt Inſula, regio.*

Eý, *pro* Eýg, *f. ab* Eýgr *in Compoſitis, oculis praeditus quomodocunque, in n. pr. mulieris factitio,* Rád-eý. Sol. XVI. 2. n. 18. Eý *nude, vocabatur filia* Geirmundi Heliarſkinni, *in* Landn. b. *Ab* Auga *oculus.*

Eý-fvra, *f. n. pr. uxoris* Arngrimi berdſerki. Hynd. XXII. 4. *verbo: jugis l. perpetua abies, vel ſemper ignea ſ flagrans, ab* ey, *pro* æ *ſemper, jugiter. conf.* var. r. *et* Fvra *abies,* Fvrr, fýrr, *ignis. Cum vero hoc ſenſu Veteres magis ament* Ei, Ey-fvra *eſſe poteſt oculis ignea, ab* Ey *praeced.* Ey-vör *dicitur recentioribus, quaſi oculis circumſpecta vel perſpicax. Si denique vocem eſſe putemus ſimplicem, formatam ab* Ævi, Ævum, *notabit Aeternam, et erit cognata* Ivarr *Viri nomini proprio.*

Eý-gló, *f. Solis vocabulum poëticum.* Alv. XVI. 4. *ab* ey, *et* at glóa. *Licet quoque vertere, Oculis coruſca l. micans aſpectu.* Eý-glóa, *praeferunt quaedam Exemplaria* Eddae Snorrii, *quod neque improbaverim. conf.* Fagr-glóa.

Eýlimi, Eý-lími, m. Sol. LXXX. 6. var. *et* n. *Formidabile flagellum vertere licet, ſi* Ey *ſit derivata ab* at Ægia, óga, *terrere, et vel terrorem notet, ut id in Compoſitis ſaepe notare credit* J. Olavius Grvnnavicenſis, *vel terribilem, à maſcul.* Ægr, eýgr. *conf.* Limar.

Eý-limi, *l.* Eý-lími, *n. pr. viri.* Hynd. XXIV. 6. n. 48. 49. *verbo, Ramus perpetuus, aut ſemper protegens, conf.* Lím, *pro* Líf ɔ: hlíf. *Aut eſt Aeternus, variatum ab* Eilífr.

Eý-mvndr, m. *n. pr. viri.* Hynd. XIV. 1. *verbo: perpetuum munus, aut oculos certo dirigens, ab* auga, *et* at mvnda, mynda, *quae vide in* Gloſſ. Nialae, *neque aliud puto ſonare n. pr.* Avgmvndr; *aut denique terribilis jaculator, ab* Eý *ſupra ſub priori* Eylimi. At mvndaz til, *ap.* Snorr. Tom. II. *in* Jarla-Sögv, *eſt proprie ictum l. jactum in ſe invicem intendere:* Mvndr, *utroque iſto nominis proprii ſenſu, contractum ex nomine verbali concreto* Mvndvdr; *alias* Mvnd f. *et* n. *Scopus, meta, nec dubia*

mihi eſt inter Meta, metor, mvnd, *et* ek mvnda, *cognatio.*

Eyra, n. *Auris. Vera* æ at eýrvm *eins.* Æg. XLV. 4. 5. han liggr í eýrvnvm á honvm, *cubat illi in auribus, eſt phraſis, de aliorum calumniatore apud quem. Angl.* Ear. *Alam.* Ora, oora. *Gall.* oreille. *Ital.* orecchia. *Dan.* öre. *Belg.* oor. *ex* Junio. *Cetera pete in* Gloff. Synt.

Eýrendis-leýſa f. *Negotium l. iter irritum, effectu caſſum, fruſtraneus legationis exitus.* Hrafn. XXI. 5. Eýrendi, *pro* Örendi, Erendi *ſupra*, leýſa *in Compoſitis, carentia, abſentia, defectus, ab* Laúſſ, *in Compoſitione, carens, expers, vacuus.*

Eýri, *f. ora, lacinia ſoli arenoſa fluvio l. mari adjacens: hinc* Eýri Aur-glaſis, *mulieris adpellatio.* Fiöl. XXIX. 6. var. a. *forte ab* Aur *limus, aut* Aur *aqua; conferri poteſt et Lat.* Ora, *quam à* Gr. ὅρος *terminus, extremitas, formavit* Voſſius.

ek Eýſſ, *in ſingul. per omnes perſonas, haurio, item fundo, effundo.* at auſa hrópi ok rogi á einn. Æg. IV. 4. 5. Gloſſ. Synt.

Eý-vani m. Sol. LXXX. 6. var. *et* n. *forte eſt Cacoëthes*, eý *ſumto pro* ó *negativo; forte et horrenda conſvetudo, ſumto* eý *pro terrore, de quo ſuperius in* Eýlimi.

Eýxn, *m. pl. boves jugales, et inde boves ſimpliciter.* Hym. XV. 8. *ab* Eýkr *jumentum*, Gloſſ. Synt. *conf.* var. n. *et* Öxn.

Eþ, Ed, *pro* Eþa, Eda. Skirn. XXXI. Ed, *communiter* eda, edr, Gr. ἢ (εἴτε, εἴθ'. G. M.) *Lat.* aut, ve, *Germ.* oder. [*ASax.* aþor, ouþer, oþer, oþþe. *Ulph.* aiþþau, Uþþau. *Angl.* or. G. M. *ex* Edw. Lye, *ad* Junium] *Hinc* Ella, *pro* edla, ɔ: edliga [*aliter, alioquin, ſin minus.* G. M.]; *item* Ellegar (ella vegar *l.* ell-vegar, *ut* Norvegr, Noregr) *Dan.* Eller, *Lat.* vel. *G. Pauli. Cum* Ella *conferri poteſt* Gr. ἄλλος, *Lat.* Alius, *item* Alis *et* alid *obſoleta.* Eþ, eda, edr, *cognata ſunt forte noſtro* annarr, Gr. ἕτερος.

Eþa, Eda, *aut, vel, ſive.* Veg. XV. 5. Æg. VII. 6. *in percunctando iteratur.* Fiöl. II. 5. 6.

Eþli, n. *animus, mens; aut ſors, conditio.* her mvnda ek eþli vna. Fiöl. V. 6. *vide* Avþli, Öþli.

Eþl-vina, *f.* Hynd. XLIII. 5. XLII. 5. var. n. n. 74. *aut genuina, germaniſſima, ingenua amica, per ironiam, aut aperto convicio, Viperina amica, viperarum ſocia, aut venefica, conf.* Eitr *ſub finem. Cum* Eþla *Vipera conferri poteſt* Gr. ἔχιδνα.

Eþr, *aut, vel,* Skirn. X. 5. hvart — eþr, *utrum — an.* Skirn. XII. 1. 2. *ſervit tranſi-*

transitioni ad quaestionem. Harb. VI. 3. Eþer, *pro* Eþr, *scribitur in* Vaf. IX. 6. X. 3. *et saepius in* Ea Oda, *quod ejusdem est farinae ac* Áþer *pro* Áþr, *de quo dicta non repeto.*

Omissa in Lit. E.

Einmæli, *n. colloquium singulare, privatum, secretum, sine arbitris;* mælti karl einmæli viþ Geir-ravd. Form. Grim. *pag.* 37. *ab* Einn *solus, et* Mæli, *vox, loquendi facultas, in Compositis Verbum, sermo, quod à* Mál *vox, sermo.*

Ein-mana, *omnis generis et indeclinabile, solus, solitarius.* Sol. XLVIII. 4. *unde sit, et quid proprie notet, illud* Mana *in hac voce, non liquido dixerim. forsan est ab* at Mæna *prominere, eminere, suspicere (in coelum), ut* Ein-mana *sit,* sá sem stendr einn vpp, *qui solus existit, l. exstat. conf. Lat.* Minor *ap.* Virgil. *notum illud: Germinique minantur In coelum scopuli. Item de arbore* Lib. II. Aen. vers. 628. — *illa usque minatur, i. e. aut eminet: ut Murorumque minæ (conf.* Aen. IV. 88) *aut, movetur, inquit Servius. Adde Lat. Mineo, quod apud Lucretium exponunt, propendeo tanquam casurus. Potest et conferri* Mavn *infra.*

Eir, *f. n. pr. Deae Asianae, quae arte salutari excelluit, in* Eddae Snorr. *Dearum recensu. conf.* Eir *supra. hinc* Eir aúr-glasis, *Dativo* Eiri, *Mulieris adpellatio poëtica.* Fiöl. XXIX. 6.

Eld-vina, *f.* Hynd. XLII. 5. n. 74. *potest et verti, antiqua l. vetus amica, quasi* Alda-vina, *ab* Aldr *aetas, senectus, et forsan* Eldi *idem, unde,* her mvnda ek eldi vna, Fiöl. V. 6. var. c *forte rectius redderetur: hic consenescere adprobarem, l. consenescendo contentus forem.* 2) Eldvina *esse posset Coqua i. e. atra colore coquae instar, vel Venefica; conf. supra* Eþlvina, *et* G. Pauli *sub verbo* at Drepa, *item si quid observamus infra ad* Seiþr. 3) *Posset esse Caprae nomen, et synonymum* τῆς Kolmúla, *quod Capellae est vocabulum in* Eddae *nomenclaturis, et sonat: carbone os atrata, aut ore (rostro) carbonis instar atra. Huic acceptioni favet, subjecta in iisdem Versibb. comparatio* Hyndlae *cum* Capra, *item ipsum* Hyndlae *nomen, quod videtur ratione originis notare Hinnula,* ɔ: *Capreola.*

Ellísv, *etiam habetur,* Hynd. XXVII. 1.

Erfit (Ærvit), *pro* Ervitt *n. sing. aut* Ervid, *n. pl. a Nominativo* Erviþr, *Laboriosus, molestus, incommodus, inquietus, sollicitus;* Er mer hefir a ukit ærfit sinni. Veg. X. 3. 4. *vide* at Aúka, Sinni, *et* Erviþi *supra.* [Erfitt (ervidt) sinni. Ervidr, *difficilis, Laboriosus: de quo videatur, doctiss.* Joh. Olav. Hypn: *qui in voce* ervidi, ár, ári, árnadr, ármadr, *pro solita sua dexteritate ac diligentia, in*

utroque suo Glossario, quae huc pertineant egregie ac feliciter suggerit. Ad quae addi merentur, ardr, (at eria) ördvgr, ar-mæda, *quorum primum* aratrum *significat* (*Aratrum* plógr, ardr, Sr. Jón Þórþarson í Lióda-glósvm, *de quo* Sciagr. Hist. Lit. Isl. *pag.* 35) *sed frequentissime hodie Lucrum. Ad quorum utrumque respicit locutio vulgata:* Þad dregr mer litin ard. *Et quemadmodum* Ardr *proprie Aratri proventum notat* (*Synecdochice autem Lucrum*) *ita* Ardruxi *hinc dicitur bos praepinguis, frugibus saginatus, potius quam qui aratrum trahit, quem labor gravissimus pinguescere vix siuit. Alterum s. Secundum,* ördvgr, *active, erectum* (*quasi stivam tenentem*) *item strenuum significat;* at rísa vpp ördvgr, *se strenue erigere: Passive vero Acclivem, et hinc Laboriosum* (*passive*) *ac difficilem. Et priori quidem modo de* Jove Ovidius Met. 2. *Summam petit arduus arcem. Cum tertio,* Armæda, *mire conveniunt* Gr. *μεριμνα, et Lat.* Ærumna. *Ad primum addatur, quod inter scribendum memoriae se subduxit, et vel unicum adducendum erat.* *Landn. partis* Iæ *Caput* 6. [*vid. Libri Indicem*] *ubi vocabulum* ardr *habetur pag.* 15. *edit. Hafn. olim quotidianum, hodie desuetum. Nescio annon huc pertineat* Arnır *infelix, fortuna ac felicitate destitutus, quasi infeliciter semper arans, vel etiam serviliter ipse aratrum trahens, ut servi* Hiörleifi *in* Landn. *loco cit. Potest et* Arfr *huc referri, ut signet reliquias aratri proventus. G. Pauli*].

Eýra, *huc adde phrasin:* at mæla (segia) nockvt í eýra einvm, *Loqui* (*dicere*) *aliquid in aurem alicui,* ɔ: hvísla þui at honvm, *insusurrare id ei in vel ad aurem.* Vaf. LIV. 2. 4. LV. 3. *hinc,* Eýra-rúna *mariti sui, vocatur uxor in* Völv.-spá, *verbo: Auricularis confabulatrix; re: arcanorum socia l. conscia.*

F.

at Fá, 1. *praes.* ek Fæ, *praet.* Feck, 1) *comprehendere,* 2) *capere, accipere, nancisci, adipisci. Han* feck á þremi, Hým. XXXIV. 2. n. 50. *sic in* Hryggiarstycki, þeir fengv jarl höndvm. *hinc particip. pass.* Fánginn, feinginn, fínginn, feginn, *captus* (*in specie, bello*) Fáng, Feingi, *captura, venatio,* herfáng, *quasi bellica captura, praeda.* Feigr, *ad capiendum oportunus, capturae obnoxius, morti videlicet. Construitur cum Genitivo rei, in* 2do *sensu etiam,* Skirn. XXXVI. 1. 2. *ubi* G. Pauli *haec adnotavit:* "Eg fæ þess edr þess, *hoc "vel illud nanciscor, acquiro, impetro, "frequentissime de proco voti compote. "Eadem est constructio verborum similium, ad* orka, afla; *Sic* bidia, leita, *"ut merito hic* Æþri dryckia *in genitivo plurali accipiatur."* 3) *Adfero, pario,*

pario, concilio, arcesso: Fekk þat ángrs Frigg ok Svafni. Veg. III. 4. *Cogn. Angl.* Fetch *Repetere, adducere, adferre, pro quo Asax. passim habent,* Feccan, Feccean, Fettan, Fetigean. *Germ.* Fahen *in* Empfahen *capere, accipere*; Fahig *capax, compos. Dan.* at faae, jeg faaer. *Lat. paro et pario.* Gr. πάω *acquiro. Ulph.* Fahan, *quod* Junio *est à* Gr. πιάω, *pro* πιέζω, πιάζω, *injecta manu premo, capio, comprehendo.*

Fæddr, *particip. pass. à verbo* ek Fædi. Sol. XLVI. 2. n. 61. *ubi forsan Sacrae coenae compos debet intelligi; nam Verbum* at Fæda *tam gignere notat quam alere, uti et Dan.* at Föde. Ek var fæddr í borginni Nobe, *Cibum adeptus sum (victu recreatus sum) etc. sunt verba Davidis in Sp. Reg. pag.* 753. *Vide* Gloss. Synt.

ek Færi, at færa, *fero, adfero.* Færa einnvm eitt, *muneri adferre, l. offerre quid cui.* Fiöl. XXIX. 4. 6. *Qui specialis verbi usus, hodiedum à Nobis frequentatur.* Færa sik í fat, *alias* Fara í fat, *induere se veste; unde Verb. Deponens Reciprocum,* Færaz í, *pro* Færa sik í: hún let í færaz vargs-belg. Hrafn. VIII. 4. 5. *Induebatur, indui se siuit, eleganter, ut* Let skírazt, berazt, sígazt *etc. inquit* G. Pauli. Þórr færdiz (Fördiz *ambigue*) allra í ásmegin. Hým. XXXI. 2. 3. 4. *ubi, num Induendi significatio locum habeat, non omni dubio caret, nam potest non minus, quanquam parum Latini, exponi: Transtulit se (transiit) usque (l. usquequaque, ut* vegna, *ad* allra, *sit subaudiendum) in robur divinum,* ɔ: *omnimodum divinum robur adhibuit, arcessivit l. advocavit sibi, adsumsit. Haud absimiliter de* Grettero Robusto, *cum Lemure* Glámo, *an cum* Bárdardalensi oreade? *luctante dicitur:* han Færdiz í alla auka, *quod neque promtum est Latine ad verbum exprimere. Ab* at Fara, *ire. Conv.* Gr. φέρω, *Lat. Fero.* Gr. φορέω. *Germ.* ich Fuhre. *Dan.* jeg förer, at före.

Fæstr, *pro* Færstr, *Superlativus* τȣ̃ Fárr, Færri, *paucus, paucior.* Fiöl. XXI. 5. *ubi singularis, pro plurali, ex nostro Idiotismo expressus est.*

Fagna, *ab* at Fá, *proprie est complecti, comprehendere, cum lubentia accipere. De canibus adhibetur* Fiöl. XLV. 4. n. 56. *hinc Angl.* Faune *Adulari, blandiri, Asax.* Fægenian: þa ongan *Cerberus* fægenian mid his steorte and plegian (pleigan) wiþ hine, *i. e. tunc coepit Cerberus adulari cauda [sua] et alludere ei.* Aelfredus *Potens Angliæ rex, in Versione* Boethii, *apud* Junium *in* v. Faune. *Literis transpositis conveniunt Germ.* Fangen, *Dan.* at Fange, *in Compositis,* Empfangen, *et* Undfange.

Fagr, *f.* favgvr, *n.* fagvrt, *Lucidus, candidus, clarus, ſerenus, illuſtris, ſplendidus, nitidus, fulgidus, amoenus. Til* fagra Freýiv túna. Þrym. III. 2. *ubi* Fagra *eſt Genitivus pl. contractus ex* Fagvrra. 2) *Venuſtus, ſpecioſus, pulcher.* Form. Skirn. *pag.* 68. Þrym. XII. 1. Gloſſ. Synt. Gr. φάω, *Luceo,* φάος, *Lux. Angl.* Fair. *Aſax.* fæger. *Alam.* Fager. *Dan.* vet. Faver, *pl.* Favre. Junio *omnia haec ſunt, vel à* Gr. φαιδρὸς *hilaris, alacer, ſplendidus; vel, et in ſpecie quidem Angl* Fair, *a* Gr. φίαρος, *quod* Heſychio *et* Suidae *exponitur* λαμπρὸς. *Addi poteſt et Lat. Purus. Quomodo autem noſtrum* Fagr *à* φάω, *ita Germ Dan.* Schön, Skiön. *ab* ek ſkínn, *Germ* ich ſcheine, *Dan.* jeg ſkinner, *Luceo, ſplendeo, derivata ſunt.* Fagvrt vedr, *noſtro ſermone Tempeſtas ſerena,* Suecis *dicitur* wackert, wæder; *unde etiam videri poſſit illud Germ. Suec.* wacker, *Dan.* vacker, *noſtro* Fagr *eſſe adfine.*

Fagr-glóa, *mulieris formoſae epithetum,* Alv. V. 3. *verbo, ſplendore nitentis; illud autem* glóa *aut eſt Adj. omnis gen. et indeclinbile, aut facit in Nominativo maſc.* Glói, *fem. et n.* Glóa. *vide verb.* at glóa.

Fagra-hvel, *n. Solis appellatio poëtica.* Alv. XVI. 5. hvel n. *à* Gr. κυλίω *volvo, rota, globus rotundus, orbis; conf.* Gr. κύκλος.

Fagra-ræfr, *Coeli vocabulum poëticum.* Alv. XII. 5. *conf.* ræfr *ſibi, et* himinn, heimr. Fagra *autem id hic dicitur ob aſtrorum ſplendorem.*

Fagr-ligr, *Specie fulgidus, amoenus:* Flet fagrlig. Veg. XI. 8. ligr, *in talibus vocabulis, vel nuda eſt novae vocis formativa, vel variatum à* líkr, *in compoſitis, facie praeditus hac l. illa, item nude, ſimilis, quod porro eſt ab* Lík Forma, *corpus. Ab hoc vero,* Fagrligr, *procvſum eſt fortaſſe Recentiorum* Fallegr *pulcher, vox priſcis, quod ſciam, ignota.*

Fáinn, -in, -it, *hinc Accuſativus contractus,* Fán, *in Compoſito* Eitr-fán, *veneno nitentem, l. coruſcum.* Hým. XXIII. 3. *conf.* Gr. φαεινὸς *ſplendidus, et ſic Lucidus anguis, alicubi, opinor, dixit Virgilius. adde et Lat. Pingo, quod* Scaliger *et* Becmannus *à* Gr. φέγγω, *Luceo, formarunt, ut* Fáinn, *pictus, dicatur Serpens, ab diverſicolore macularum quaſi pictura.* [Eg Fái, *pingo, lino, verbum priſcum poëticum, (opinor et in proſa me vidiſſe, ſed locus non occurrit* G. M.) Fánn, fáinn, Fádr, fáidr, *pictus, politus. (an* Fánn *dicatur, poteſt ambigi.* G. M.) Mann-fá *f. g. hominis picta effigies.* Króka-fá, *via tortuoſa, veſtigia ultro citroque errantia,* krákv-ſtígr. *G. Pauli.*] *Forte veteres crediderint, Venenum ex oculis micare Anguibus, aut viroſum illum humorem*

eorum

eorum cutem reddere lævem ac coruſcam, vel per illam quaſi translucere, atque inde ortum ſit Anguis Epithetum Eitr-fáinn. *Denique fieri poteſt, ut* Fáinn *in hac voce ſit à Verbo* at Fa, *ut* Eitr-Fáinn *ſit Veneno (ab natura) inſtructus, aut 3tia notione verbi ſupra allata, venenum ex ſe praebens l. offerens aliis. Inſpiciendum quoque eſt* Málfáinn *l.* Mál-fán.

Fákr, *m. Equus, poëtica vox, in Compoſito* Lavg-fákr, Hým. XXVII. 4. *conv. Hiſpan.* Faca, *Equus parvus, mannus, quod in Fabula nota, Don Quixot, occurrit, teſte Sobrino; ſed alias dicitur Haca apud Hiſpanos, unde Gallòrum haquenee.* Fákr, *ratione originis, forſan eſt* Fugax, *i. e. Velox, ab Lat. Fugio, quatenus celeriter eo l. feror notat, unde eſt noſtrum* at Fiúka, *cum impetu agi, raptim ferri. Alioquin duci poſſit* Fakr, *vel à* Veges *Alacer, vel ab* at Vega *portare, vehere,* v *in* f *converſo.* G. Andreae *duxit à* Fagr.

Faldinn, -in, -it, *Velatus, tectus, involutus.* Elivn faldin, *vel* Tár — elivn faldin. Hrafn. XII 5. *et* 7. *conf.* Elian, *et* Tár. *Participium paſſivum eſt à Verbo* ek Feld, *praet.* Felt, *de quo egi ad* Egils-ſagam Cap. 60. pag. 385. 386. n. 5.

Falla, *cadere, item Cadunt, à prima* ek Fell Þó let ek hann falla. Harb. XIV. 5. *árnar* falla. Grim. XXVIII. 11. 12. Látvm honvm — kven-váþir vm kne falla. Þrym. XVI. 1. 3. 4. *conf.* XIX. 7. 8. *Dan.* Falde. *Angl.* Fall. *Aſax.* Feallan. *Alam.* Fallan. *Germ.* Fallen. *Belg.* vallen. Junio *ſunt à* Gr. *βάλλεσθαι, projici, quod cadant projecta.* Ihreus *radicem eſſe credit, ut antiquiſſimum, Ebr.* naphal, *cecidit, decidit.*

Fallaz, 3. *plur. Indicativi praeſ. prima* ek Fellzt, ɔ: læt mik falla, felli mik, *facio ut cadam, dejicio l. projicio me; ſublabor, decido, deficio.* Opt ſitianda ſavgvr vm fallaz, *proverbii ſpeciem habet.* Þrym. X. 5. 6. Fallaz, *neutraliter, ut* honvm fellvz hendvr. *G. Pauli.*

Fán, Fiöl. V. 2. *acccuſativ. ſing. pro* Fáan, *paucum, et hoc pro plurali* fáa.

Fán, Ibid. *forte eſt nom. Subſt. fem. formatum eodem modo ac* Spán, *vaticinium, oraculum; ſonaret autem, acceptio, acquiſitio, uſus, fructus: et ordo foret:* augna gamans fan, ɔ: Fengi, fýſir aptr, *oculorum delectamenti fructus (lucrum) injicit, cupidinem eodem redeundi. Eſſet autem τὸ* fán *a verbo* at fá. *Sed poteſt et* Fán *eſſe ſplendor, à φάω luceo, eodem verborum ordine: ut* augna-gamans Fán *ſit ſplendor oculis delectabilis, l. viſum oblectans. Hoc obſervare neceſſum erat, cum Genitivus ille,* Gamans, *pro,* þar ſem gaman er, *paucis forte probabilis ſit futurus.*

Fáni,

Fáni, *m. in composita voce* Gunnfáni, *vexillum, Signum militare, labarum.* Harb. XXXVIII. 3. *Dan. Angl.* Fane. *Cambr.* penion. *Germ.* Fahne. *Dano-sax.* Fana. *Isl. hodie* Fána. *Fortasse sunt á* φᾶναι, *apparere; quoniam omnium conspectu exponuntur: vel à* φαίνὲν, *ostendere; quod militantibus proprias cohortes, et navigaturis ventos, ostendant. Ex* Junio. Fanins *panni in genitiv. sing. apud* Ulphilam. Marc. II. 21. *Germ.* fane *pannus laneus, l. lineus, item fascia, quodcunque involucrum ex panno, l. linteo; item mappa, ut in Gloss. Vet. Alamann: mappa* hanch-fano, (hantfane); *mappula* Tisch fano. Fanonem *Alcuinus vocat sudarium.* Fane *Dialecto l. lingua Francica est linteolum ex hastili dependens, sensu a mappulis ad Labara et vexilla ob manifestam similitudinem translato. ex* Wachtero. *Conf. ergo ex ejus mente Lat: pannus, et* Gr. πῆνος πήνη *tela textum.* [*Ad* Fáni *pertinent* fánalegt, *et* láta ser fánalega, *de vehementia vulgo dictum, cui in prœlio vel maxime locus. Et quid si forte* Fáni *nihil aliud quam* máni? baudmáni, randar máni. *G. Pauli*].

Fár, *pro* fáir *pauci.* Fiöl. XLIV. 5. var. r. *ita* Bragius *Poëta in* Landn. b. *Pag.* 122. *dixit;* Far mano verri. *á prima sing.* fárr.

Far, *n. Genitiv.* Fars. Harb. LII. 2. LVII. 3. *vectura, trajectus; usurpatur et de navigio ipso. Ab* ek ferr, *eo, item porto, qv. vide*

at Fara, *ire,* 2) at fara einn *consequi quem, praecedentem l. fugientem* (at ná einum) þá er þessa (Sól) hefir Fenrir farit, Vaf. XLVI. 6. *conf.* XLVII. 3. Jonsb. memb. Barth. *in* Mannhelgi. Cap. VII. *renna* allir *eptir* — þeim er víg vakti. Nú verdr han farinn, ɔ: *omnes cursu persequuntur — eum, qui caedem orsus est; jamque contingit eum assequi (jam ille excipitur l. comprehenditur).* Elís-Saga *membr:* Elis feck miök farit hann í dal einvm. *Quod* at fara *significet perdere, non nego, sed desidero exemplum, quod id in hoc sensu cum Accusativo construatur, cum Dativo autem construi notum est, ut in Phrasi* at fara ser, *se ipsum interficere, conf.* Farinn. Fara litum. Harb. XLVIII. 4. n. 56. *fortasse verti potest: mutare l. variare speciem. A prima,* ek Ferr l. Fer, *praet.* Fór: *quod pete suo loco.*

Farandi, m. *accusativo* Faranda, *nominativ. pl.* Farendvr. *Ambulator, viator, peregrinator, advena.* Fiöl. XI. 5. *hic participium activ. verbi* at Fara *in nom. subst. transiit.*

Farar, *f. pl. elegantiori terminatione, pro* Farir. Harb. L. 3. *à Singul.* För, *infra videnda.*

Fari, m. *pro* Farandi, *ambulans, l. vehens, in compositis vocibus,* Dyn-fari. Alv. XX. 5. *et* Mvndil-Fari (-föri, *ambigue*

bigue). Vaf. XXIII. 1. var. r. *et* n. 26. *eſt nomen verbale concretum*, *ab* at Fara, *f.* ek Ferr.

Farinn, -in, -it. 1) *profectus*, *digreſſus*. 2) *perditus*, *amiſſus*, *conſumtus*, *abſumtus*, *confectus:* verdr þá þínv fiörvi um farit, Æg. LVIII. 6. þeir letu hans fiörvi farit, Sól. XXII. 6. *In quibus locis* τὸ farit, *eſt neutr. Particip. Paſſiv. vel ſi mavis Supinum*, *verbi* at fara, *quatenus notat perdere*, *conf. ſupr.* at fara, *hoc ſenſu:* Menn — þá er miök havfþu húngri farit havrvnd. Sol. LXXI. 1. 2. 3. *hic* farit *abſolute poſitum eſt*, *non cum verbis auxiliaribus*, láta *et* verda, *ut in locis modo præcedentibus.*

Fárr, fá, fátt, *adj. paucus*, *rarus*, *-a*, *-um.* Harb. IV. var. p. Str. 5. m. *pl.* Fáir. þat fáir *vito* (*vitv*) Grim. XVIII. 5. XXII. 5. Fiöl. XXI. 2. à Gr. παῦρος. *Angl.* Few, *Ulph.* Fawai, *Aſax.* Fea *l.* Feawa, *Alam.* Fahe, *Dan.* Faa, *pauci. Gall. peu*, *parum.*

Farþv, *pro* far þú, i tu, abi. Harb. LII. 1. LVIII. 1.

Faſtr, *adj. Dativo in neutr.* Fauſtv, *Fixus*, *firmus*, *firmatus*, *ſtabilis*, *conſtans.* Bregþi engi favſtv heiti Fíra, *Proverb.* Alv. III. 6. *vide* Feſtar. *ASax.* Fæſt. *Alam.* feſt. *Belg.* Veſt. *Dan. Angl.* Faſt. *Ulph.* Faſtan, *Servare*, *firmiter tenere. Ipſum* Fæſt *videri poteſt ortum ex* ἑςὼς, *pro* ἑςαὼς, *ſtabilis*, *firmus. Ex* Junio. *Omnia forte ab* at Fá *Comprehendere*, *aut*, *quod potius crediderim*, *ab Lat. Fixus*, Gr. πηκτὸς *compactus.*

Fátækr, *adj. pauper*, *inops*, *egenus. Veita* Fátækvm *frama.* Sol. LXX. 3. Gloſſ. Synt. *Convenit.* Gr. πτωχὸς, *quod et mendicum notat*, *atque ita* Fátæki *f. ſonat Mendicitas*, Gr. πτωχεία, *in phraſi*, at gánga á Fátæki, Jónsb. Mbr. Barth. *in* Framfærzlv-bálki, cap. VII.

Favlr, *adj. in fem.* Favl, *in Neutr.* Favlt. *Pallidus*, *helvus*, *luridus.* hví ertv ſua favlr vm naſar? Alv. II. 2. hin favlva gígvr, *cum Articulo.* Fiöl. XXX. 4. *Germ.* Fahl. *ASax.* Feahl, Fealo, Fealwe. Gr. πολιὸς *canus.* πηλὸς, *Lutum.* πελὸς, *niger.*

Favþvr, *pro*, *duriore et minus uſitato*, Favþvrs, *patris.* Grim. XI. 6. Skirn. XXII. 6. Hynd. XIX. 4 Form. Grim. pag. 37. *ſic enim ibi legendum eſt*; *pro* Favþvrs; *nam alias monitum in* var k, *nugatorium foret.*

Favþr, *nominativus*, *pro* Faþir, *pater; in* Odini *nominibus compoſitis*, Sig-favþr Al-favþr, Val-favþr. Grim. XLVI. 9. 10.

Favþr-leifþ, *f. patrimonium;* — eptir frændr ſína. Hynd. IX. 3. 4. Leifþ *f. reliquum*, *reliquiae*, *ab* ek Leifi λείπω.

Favþvr-jörþ, *f. patria* [*terra*] *genitale ſolum*, — Fenris, *gigantis Eddici*, *qui hic pro gigante quocunque capiendus*, *et ita Ejus* Favþvr-jörþ *erit Plaga*

ſepten-

ſeptentrionalis, gigantum praecipua patria. Hrafn. XXIII. 3. 4. var. a. Favþvr lardr Fenris, *vide* Fenrir.

Fáþr, *pictus.* Sol. LX. 6. *vid.* Fáinn.

Fe, *n. pecunia, opes, facultates, res.* Fíkiaz á fe. Sol. XXXIV. 3. ræna *einn* Fe ok Fiörvi. Sol. I. 1. LXIV. 3. *Genitivum facit*, Fiár. Æg. XII. 1. 2. *ubi de Equo et machaera adhibetur. ab* ek Fæ. *Conv. ASax.* Feoh, *Alam.* Fio, Fihu, *pecus, pecunia. Ulph.* Faihus *pecunia.*

Fe-giarn, *adj. pecuniae avidus.* Fe-giarns borg, *Locus in inferno.* Sol. LXIII. 5. *forte carcer avaris ibi deſtinatus, ex mentae Poëtae.* giarn *avidus.*

Feginn, *adj. Laetatus, exhilaratus, exſultans, geſtiens, (proprie ob votum impetratum ſ. ex re cupita obtenta):* Verþr þuí hin favlva gígvr fegin. Fiöl. XXX. 4. Gagni vrþv þeir lítt fegnir, *victoria illi parum laetabantur,* ɔ: *eam non obtinuerunt.* Harb. XXVIII. 6. *ab* ek Fæ, *et quidam revera hujus particip. activ. praeteritum,* ſa ſem hefir Fengit, *nactus. conv. Angl. Scot.* Fain, Fane, *ASax.* Fægn, *hilaris, laetus.*

Feginn, *particip. paſſiv. pro* Fenginn *acceptus, captus; unde,* þú Fegit hefir, *pro* Fengit hefir, *legit* Erl. in Skirn. XXXIII. 5. *Sic apud Valgardum poëtam in* Hrýggiarſtycki: Fegin vrþv favgvr ſprvnd, *captae ſunt elegantes feminae.*

Feginſ-dagr, *Dies laetitiae l. lubentiae, Dies optata*, — — Fíra. Sol. LXXXII. 3. *Ita dicimus et* Fegins hendi, *manu lubenti, alacri, promta ad accipiendum; ſed ratio loquendi in dictione* Feginſ-dagr, *mihi quidem magis eſt ambigua.*

Fe-hirþir, *m. in accuſativo* -hirþi, *cuſtos pecoris, paſtor.* Skirnisför *in proſa pag.* 74. *ubi ſine dubio mendoſe excuſum eſt,* Ferhirþir. *conf.* Skirn. XI. 1. *et* Harb. L. 3. *à* Fe *pecus.* Gr. πῶυ, grex. hirþir, *m. cuſtos, curator, nomen verbale activum ab* ek hirþi, *qv. vide ſibi.*

Feigr, *adj.* Veg. III. 2. Harb. XI. 4. hvart ertv feigr, eþa ertv framgenginn? Skirn. XII. 1. 2. Verþr þinn feigr faþir. Skirn. XXV. 6. Feigvm mvnni *at mæla, Figurate, pro ipſe* Feigr. Vaf. LV. 4. 5. framm (frammi) erv feigsgötvr, *Proverb.* Sol. XXXVI. 6. Feigr, *Morti jam deſtinatus, l. morti imminenti propinquus: Forte à* V. eg fæ, *quod apocopen patitur, cum revera ſit* Fæg, *ut alia nonnulla; ut ſit* Feigr, fægr, *quod ſuum eſt, jam aſſecutus, vel mox aſſecuturus: vel paſſive* Odino *l.* Helae *lucro acceſſurus [aut Iis ad capiendum oportunus, expoſitus, obnoxius. G. M.]* G. Pauli. Feigr, *brevi moriturus, et quidem caſu aliquo inopinato. Primitivum forte videbitur, quod nec nego [at* Ego *pernego, eſt enim commode ſatis derivatum modo ab* ek Fæ. G. M.] *Suggerit tamen ſubmonetque duplex ſignifi-*

ſignificatus vocis Feigd *aliquid meditandum, quae quidem, quatenus hominis talis ſtatum ſignificat, rem in incerto relinquit; ſed quando haec pro appetitu vehementi ſumitur, et hinc ducta locutio obſervatur* at láta ſer feigdarliga, ɔ: *avide ſe circa aliquid gerere, eſt quaſi Cynthius aurem vellat, jubeatque hic conferri, quae in Indice* Gunnlaugs-Sögv *docentur de* Feikn, fíkn, Fíkia, [*conf. infra, ſub* V. at Fíkiazt. G. M.] fíkiazt; *unde applicatio:* Feigr, *quem* (*deſiderantes*) *depoſcunt dii mortuorum præſides; vel qui ita invitatus, vocatus, poſtulatus, ſui non bene compos, mortis vel viæ ad mortem cupidus, eo feſtinat. Longe autem alia eſt ſignificatio ejusdem adjectivi Danis uſitati* Fej, *quod timidum l. meticuloſum notat; ubi tamen commodam facilemque conciliandi viam ſuppeditant* Asbiörni prúda*ſ.* ornati *hoc modo moribundi verba:* Bregdzt [Bregzt] hverivm á bana dægri hiarta ok megin, ſem heill bilar; *nec non in ſimili caſu Hallmundi Monticolae in* Grett. S. cap. 65. G. Pauli, *in additamentis animadverſionum ad* Veg.

Feikr, *pro* Feigr. Sol. XXXVI. 6. var. ý.

Feiknaztr, *Superlativus* (*fortaſſe ſine poſitivi origine, a nom. ſubſt.* Feikn) *immaniſſimus, atrociſſimus.* Skars allra [ſkarſa] feiknazt. Hynd. XXXVI. 6. *neſcio, an* Feikn *adjectivum exiſtat. conf. ſequ.*

Feikn-ſtafir, *m. pl. immanitates, dirae, diritates, intemperies, intemperantia.* heiþnar ſtiörnvr — ſáþar Feiknſtöſvm. Sol. LX. 6. Á þuí landi (*ſc.* Breiþa-blikvm) — ek liggia veit fæſta feikn-ſtafi. Grim. XII. 6. Feikn, *incerti generis et numeri, vehementia, immanitas, prodigioſa magnitudo, à* Fíkr *avidus, immodicus, intemperans, item translatè, ingens, quod ipſum eſt ab* ek Fæ; *conf. not.* 55, *ad* Alv. *et infra* at fíkiaz. Stafr *et* Stafir *vid. ſuo loco.*

Feldr, *m. pallium, toga, amiculum.* Sá var í feldi blám. Form. Grim. pag. 38. *quaſi Velum, operimentum, ab* at fela *velare, abſcondere. cognata ſunt Lat. Pellis, Germ.* Fell.

ek Felli, *cadere facio, mitto, demitto, dejicio. opt* Alſviþr ofan fellir. Hrafn. IV. 5. 6 n. 19. *collata cum* n. 18. dropa fellir han. Vaf. XIV. 4. Fella val. Harb. XV. 6.

Fengr, *adject. in compoſitis, ut in* Aud-fengr, *n. pl.* auþfeng, *parabilis, captu facilis.* Hým. XVIII. 4. *Alias* Fengr, *Activa notione, eſt unum e Nominibus* Odini, *quaſi occupator. ab* ek Fæ.

Fenrir, *m. Genitivo* Fenris, *n. pr. Lupi Lokii Filii, qui vulgo appellatus eſt* Fenris Ulfr. Æg. XXXVIII. 6. *conf.* Form, Æg. pag. 149. Fenris Úlfr *et* Fenrir *eadem ratione dicuntur, ut* Aſkr Ygg-draſils, *et ſimpliciter* Ygg-draſill. *item apud Latinos, Urbs Romae, et*

nude Roma. conf. Me ad Grim. XXI. n. 14. membr. *β.* 2) Fenrir *dicitur Lupus folaris*, Vaf. XLVI. 6. *conf.* Hrafn. XXIII. 3. 4. var. b. Fenris vellir. *Ibid. pag.* 229. Fenrir *gigantis nomen in* Edda. *Ibid. cujus pater forte fuerit unus ex Lucifugis*, (*vid.* Hrafn. XXV. 6. n. 87. *et* Alv. XVI. 3. n. 37) *ut adeo* Sol *dicatur* Fenris favþvr lardr, Fenreri *patris languor, quod hunc aliquando deprehenderit, atque in faxum mutaverit; poffet quoque* Favþvr Fenris *per Antonomafiam de quocunque gigante lucifuga accipi. Quod autem fi per* Favþvr Fenris *intelligendus fit Lokius, poffet* Sol *vocari ejus* Lardr, *quod eum aliquando in furtivis fuis flagitiis oppreſſerit et aperuerit, quemadmodum Marti et Veneri olim feciſſe eum narrant Fabulatores: Verum reftat interim quomodo* Sol, *fi vel maxime ita fecerit* Lokio, *ejus* Lardr *dici potuerit, ad quod, ut nunc eft, nihil habeo adferre, nifi, quod eum in opere furtivo languidiorem reddiderit, aut obftupefecerit necopinato indicatum, et ita cepiſſe erit melius. Denique Lokius aliquando fuit Incola fubterraneus, ut difcimus ex.* Æg. XXIII. 4. *et feqq. Eo tempore fortaſſe acciderit, ut ille ab* Sole *intempeftive fupra tellurem noctivagus fuerit oppresfus, et proxime abfuerit, ut in faxum aliorum lucifugarum more mutatus fit: et hoc pofito,* Sol *ejus* Lardr *eadem ratione diceretur, atque gigantum fupra. Reliqua pete in* Lardr, *ubi oftendere conor id, de quo prius dubitavi, quomodo haec vox languorem l. ftuporem posfit notare: quid autem petrefactio lucifugarum fibi velit, attigi in* n. *ad* Alv. *modo allegata.* Fenrir, *à* fön *lanugo, ducit* G. Pauli, pag. 229: *Ego, à* Gr. *φένω, φόνος, φονεύς, conf. Lat. Funus; aut à φαεινὸς, φανερὸς, fplendidus, illuftris, clarus; quae pofteriora apte quadrant in Lupum folarem, neque abhorrent ab Lupo Lokii gnato, fi in celibritatis notione capiuntur, quomodo hic dictus eft* þióþvitnir, *ex mea opinione*, Grim. XXI. 2. n. 14. membr. *β.* pag. 50.

Ferginf dagr fíra (fyra). Sól. LXXXII. 3. var. † Fergin *hic, aut ab* at Farga *perdere, aut ab* at Fergia *premere. Alias* Fergin *eft Marifcum, ulva paluftris, neque huc eo fenfu adplicari poteft, nifi fatis quidem contorte* Fergins-dag *accipiamus Diem viridem,* ɔ: *florentem, amoenum; translatione facta ab hujus herbae colore.*

Feria *portare, transportare,* — *einn* vm vaginn. Harb. LIII. 3 *à prima Indicativi* ek Ferr, *quod infra.*

Ferill, *mafc. Verbale Activ. ab* at Feria, *l.* Færa, *ferens, gerulus, portator, vector; hinc* Vín-ferill, *poculi vocabulum poëticum.* Hym. XXXI. 7. *Vox quidem* Ferill *hoc fenfu eft infolens, verum tamen*

men analogiae sermonis haud repugnans. At 2) Ferill *m. à Verbo neutro* ek Ferr, *aut à Nomine* Far *Vestigium, tritum est, et notat, Viam, semitam, vestigiorum continuam seriem: unde* Vínferill, *Calicis vocabulum, ambigue satis formaretur.*

Feriv-hirþir, *m. Portitor; verbo, Lintris custos, vel curator.* Harb. *in Prologo, pag.* 90. var. b. Str. 5. Feria *f. ponto, Linter, Dan.* Færge, *Germ.* Fähre; *ab* ek Ferr *veho. Simili sensu dicitur* Farhirþir *in* Jonsb. Mbr. Barth. Landzleigvbálki cap. XLIV. hirþa, *curare, vide sibi.*

ek Ferr (*vel* Fer), *praet.* fór, *Infin.* at Fara, Eo, vado. Farþv í sess, Far þú á beck. Vaf. IX. 3 XIX. 2. *De Vento usurpatur;* Alv. XIX. 3. n. 41. *conf.* Vaf. XXXVI 5 *et* var. *. *De* luna: Máni — ferr menn yfir, Vaf. XXII. 4. 5. *De Die:* Dagr ferr drótt yfer, Vaf. XXIV. 4. 5. *De* Hyeme *et* Aestate *absolute* Vaf XXVII. 2. 3. 5. *De Terra movente* [*se*] Hym. XXIV. 3. 4. n. 38. Fiöld ek Fór. Vaf. III. 1. n. 4. XLIV. 1. *et alibi saepius iteratum in hac* Oda; *sed diverso sensu accipitur ab* J Olavio, *in Gloss. Diatribes, sub Voce* Freistni, *qv. vide; nempe transeundi notione ad experiendum translata; quando Ego interpretarer: Multa expertus sum, et Stroph. sequ. Multa conatus sum. Sic et,* Gr. *πεῖρα experientia, πειράω, πειράζω, conor, tento, volunt quidam esse à πείρω transeo. Dan. Angl.* Fare, *Ire, proficisci, ASax.* Faran, Færan, *Goth.* Faran, *Alam* Faren, *Belg.* Varen, Vaeren, (*Isl.* Fara). *Videri possunt originem traxisse ex πείρειν vel περᾶν, transire. Ex* Junio. *Add.* at Fara, *supra.*

ek Ferr, *Verb. Activ. praet.* Farþi, *Infin.* at Feria, *quod supra allatum, porto, veho, transveho, trajicio, in specie navi.* Ferþv mik vm svndit. Harb. II. 1. *Ratio flexionis est eadem, ut in* Berr, barþi, at beria, *verbero*, Merr. marþi, at meria, *contero*, Sver (Sverr), *Veteribus interdum* svardi, at sveria, *juro. Adeo ut nihil opus sit statuere,* Ferþv *hic positum esse, pro* Færþv, *à Verbo* at Færa *supra adducto:* G. Pauli *mecum sentit.*

Ferþ, *f. iter.* 2) *Comitatus, cohors, caterva.* 3) *hinc à poëtis extenditur in pl. ad homines collective sumtos.* Ferþa eingi. Sol. LXXXIII. 4. *ab* ek Ferr.

Festa, *à* 1. *praes. et praet.* ek festi, *figere, firmare;* festa *skip.* Hym. XXVI. 6. Hun festi vpp eitrorm, *suffixit, suspendit. Epilog.* Æg. pag. 180. Ráþ ser festv, Veg. III. 8. *i. e. Consilium sibi constituerunt, inventum confirmarunt, Scil. illud ipsum, quod mox sequitur* Versu IV. G. Pauli. *à* Fastr *supra.*

Festar, *f. pl. Sponsio, stipulatio, pactum,* taka festar ok færi. Veg. IV. 7. 8. *Singularis.*

gularis Feſt *non eſt in uſu, quod ſciam.* Feſta, *pl.* Feſtvr, *alia vox eſt, et interdum alius notionis, e. gr. ubi Fiduciam notat, ſive pignus, foederis aut promiſſi firmandi cauſa datum et acceptum; Conf.* Snorr. Tom. II. pag. 194. *Ab* at Feſta.

Fet, *n. gradus, pes, paſſus, veſtigium.* Áþr þú ſtígir feti framarr Skirn. XL. 3. Sva at þú einvgi feti gángir framarr. Æg. I. 2. 3. *Accedit in ſenſu ad Lat. e veſtigio, eſtque Formula inſtantis, ut aliquid ſtatim fiat. A* Fótr *pes. cum* Fet. *conv. Dan.* Fied *Veſtigium.*

Feþi, *pro* Fæþi, *alo, cibum praebeo.* Harb. II. 2. *vide* Fæddr *ſupra.*

Fïa, *vel* Fiá (*nam incertum eſt, unane an duabus ſyllabis ſit efferendum*) *averſari, deteſtari, odio habere.* Æg. XXXV. 5. Fy, *Hybernis eſt ira. Angl.* Foe, *ASax.* Fah, *inimicus.* Gr. φεῦ, *Lat.* phy, *averſantis vocula.* Gr. φεύγω, *fugio, vito.* Fiandi *hoſtis, Dan.* Fiende, *Germ.* Feind, *revera eſt participium praeſens hujus Verbi. Conf. infra* Fion *et* at Fióna.

Fiadr-hamr, Fiaþr-hamr, Fiadr-hamſ, *m. pennatum* (*alatum*) *involucre, forma l. habitus alitis.* Þrym. III. 6. n. 5. IV. 6. var. f. IX. 2. *Scot.* Fedderrame Douglaſſio, Fedirhames (*Angl.*) *Roberto de Gloceſtria, Plumae, talaria. ASax.* Feþerhaman, Induviae plumoſae. *Ex* Edw. Lye *ad* Junium. Fiadr *aut eſt variatum* Fiödvr, *f. penna,* Fiþr *n. pluma; aut adjectivum contractum ex* fiadradr *pennis inſtructus,* Fidradr *plumatus; aut eſt Subſtantiv. Maſcul. variatum ex* Fidr *ales, avis, quae vox occurrit in* Egils-ſaga *Impr.* pag. 152. var. æ. *Conv. ASax.* Feþer, Fyþer, *Angl.* Feather, Fether, *pluma, penna, Alam.* Vedere, *Belg.* Veder, veer, *Dan.* Fiæder, fiær. Junius *omnia haec refert ad* Gr. πετερὸν, *pro* πτερὸν, *ala; addo* Gr. πέτομαι, πετάομαι, *volo,* πετεινὸν *volucris.* Hamr *vide ſeorſum.*

Fialarr, *m. Nani nomen pr. item gigantis, in* Völv-ſpá *et* Edda Snorr. *Tribuitur* Utgardalokio, Harb. XXV. 9. n. 32. *Verbo ſonat, Tectus, aut tegens, re fortaſſe eſt Perſonatus. ab* at Fela, *velare, operire. conf.* Fialgr, *quod eſt* Thiodolfi *poëtae ap.* Snorr. Tom. I. pag. 56. *cum* J. Olavii *verſione.*

Fialla vavtn. Sol. XLV. 3. n. 60.

Fiarr, *Longinquus, remotus.* Fiarra ſteina, *in genitivo pl.* Alv. V. 4. n. 12. *eſt et* Fiarr *Adverbium, vulgo* Fiær, *Dan.* fiern, *Germ.* Fern; *Angl.* Farr, *longe, procul, porro. Goth.* Fairra. *ASax.* Feorr, Feor, Fyrr. *Alam.* ferro, uerro. *Belg.* varre, verre, verde. *Manifeſte ſunt, inquit* Junius, *ex* Gr. πόῤῥω. *Antiqui noſtrates etiam dixerunt* Firr, ferr, Firri, ferri, *adverbialiter et nominaliter, eodem ſenſu.*

Fïaſk,

Fïafk, *l.* Fiafk *una fyllaba*, *idem quod* Fïa, *unde Deponens eft.* Þik fkal Freyrr fiafc. Skirn. XXXIII. 3.

Fikiaz, *verb. neutr. concupifcere*, *adpetere;* — *à* Fe. Sol. XXXIV. 3. *à* Fíkr, *fupra fub* Feiknftafir *adducto. Alias dicitur* mik fíkir, *Imperfonale*, *cupido mihi eft*, *cujus fortaffe Infinitivus eft illud* Fíkia, *quod fupra fub* Feigr *attulit* G. Pauli. *Omnia ab* ek Fæ.

Fimbvl, *in Compofitis*, Fimbvl-vetr, *m.* Vaf. XLIV. 6. *et* Fimbvl-Þvl, *f. amnis n. pr.* Grim. XXVII. 4. *videtur, in re incerta, Sonorum, l. ftreperum quid, aut murmurans notare, et adfine effe* Gr. βόμβος, *fonus raucus, vocabulum proprie de fono apis ufurpatum, fed translate de aliis fonis*, *in his etiam de* Tonitru: *a* βόμβος *eft* βομβύλη, *apis*, *à fufurro fic dicta*, *unde Lat. Bombilare*, *murmurare*, *et Becmannus in Origg. pag.* 710. *ait Lat. Bombalio non aliunde effe*; *forte fcribere voluit. Bambalio*, *nam illud alterum in meo Lexico non comparet*, *Bambalio autem exponitur balbutiens*, *fortean potius notaverit hominem inepte garrulum.* βομβήεις *eft bombum edens item ftridulus*, βαμβαίνω *confufum fonum edo*, *item crepito dentibus*, βαμβαλίζω *prae frigore tremo. Quae omnia facile posfunt ad* Fimbvl, *in plerisque cum eo compofitis vocibus*, *adplicari. Erit ergo* Fimbvl-vetr, *hyems tempeftatibus ftridula l. crepitans*, Fimbvl-Þvl, *amnis, confufo fonitu garrvla. Alias conferri poteft Lat: Fabula*, *quatenus Sermonem notat*, *et unde eft fabulari*, *pro Loqui fimpliciter; inde* Fimbvl-vetr *foret hyems fermonibus multum jactata*, *famofa*, Fimbvl-Þvl, *amnis loquax, garrvla. Sunt porro*, *qui per* Fimbul *intelligant grande quid; quando* Gr. πίμπλημι *conferendum crediderim. Denique* Fimbvl *occulti notionem quiverit habere*, *et componi cum* Gr. πέπλος *velum.*

Fimm (Fim) *Quinque.* Harb. XV. 2. var. c. Fimti, *quintus.* Grim. VIII. 1. Fimmhvndrvþ, (Fimmhvnd) Grim. XXIII. 1 *et* var. u. *Dan.* Fem. *Ulph.* Fimf. *Alam.* Fvnf. *ASax.* Fif. *Angl.* Five, *Belg.* viif. *Cymr.* pvmp. Gr. πέντε, *et Aeolice* πέμπε, *Dorice* πέγκε, πίγκα, *tefte Salmafio apud Junium in Gloff. Ulph*; *e quibus ultimis ille ortum credit Lat. Quinque. Ex Junii Gloff. Goth. et Etymolog. Angl.*

Fínn, *adj Bonus*, *aut elegans*, *amoenus.* Fegins dagr [inn] fíni. Sol. LXXXII. var z. *forte cognat. Lat. Bonus*, *aut variatum a noftro* vænn *pulcher.*

Finnomk, *pro* Finnvmzt, *hodie corrupte* Finnvnft, *convenimus invicem*, *congredimur*, *jungimur.* Harb. LVII. 4. *Eft paffivae formae*, *fed notionis activae reciprocae*, *quafi:* Finnvm hvarr annan, finnvm okkr. *Ab* ek Finn, *quod*, *in re ambigua*, *retulerim ad* ek Fæ.

Fiöld,

Fiöld (Fiölþ), *f. multitudo*, *multum*. Fiöld ec þer fagdac Grim. LI. 1. Fiölþ ek fór *etc.* Vaf. XLIV. 1. *fequ. et alibi faepius in* Ea Óda. *Germ.* Viel. Gr. πολὺς. Gr. πλῆθος, *literis transpofitis.* Fiölþ-höfþadr, *multiceps.* Hym. XXXV. 7. var. x. *in ipfo Textu*, Fiöl-havfdaþr, *à* Fiöl, *in compofitis recepto, pro* Fiöld: *unde* Fiöl-varr *adj. multimodis cautus*, *aut multarum rerum fagax.* Sol V. 6. *n. pr. viri eft* Harb. XV. Fiöl-vitr, *adj.* Sól. V. 6. var. y. *ubi* Fiol vitrann *divifim male excufum eft.* Fiöl-fviþr, *adj. et n. pr. viri*, Fiöl. IV. 1. *item* Odini *nomen.* Grim. XLVI. 7. *vide* Svinnr. Fiöl-kaldr, *adj. et n. pr. viri fictitium.* Fiöl. VII. 3.

Fiölnir, Odini *n. adfcititium*, Grim. XLVI. 5. *aut Multa expertus*, *aut vario ingenio praeditus; aut Tectus*, *perfonatus; vide* Fialarr.

Fiör, *n. vita.* Meþan okkat fiör lifir. Skirn. XX. 5. Hyrr gaf hrími fiör. Vaf. XXXI. 6. *Dativo* Fiörvi. Sol. I. 1. *et vide* Farinn *fupra.* Gr. βίος, *Lat. vis*, *vires. noftr.* Fyrr, fyrr Gr. πῦρ, *collato loco ex* Vaf. *adducto.*

† Fiörgvall (Fiorgvall), *vox incerti numeri*, *generis*, *et notionis*, Fiörquall, *fcribit* Sveinfon *in* E. Æg. XIX. 6. *Secundum Verfionem meam*, *ab* at Farga, *pro* Fara, *perdere, et* Vall, *pro* Valld, *vis*, *poteftas*, *ut* Ellr, *pro* Elr *in* Gvnnlögs-faga, *aut* 2) *à* Fiör *vita*, *et* gvall *pro* giall, ɔ: gialld, *quando* Fiör-guall *foret poena capitalis* (*imminens.*) 3) *ab eodem* Fiör, *et* gvall, *pro* kvall, *et hoc porro pro* kvell, quell, ɔ: kvelld, *quando Vefper vitae intelligeretur.* 4) Gvall *pro* quall, *à* kaldr, (*pro quo quidam Libri habent* kvaldr, *in* Fiöl. VII. 3. var. h.) *foret* Gelu, *frigus*, *fc.* lethale *imminens. Aut* Gvall *pro* kvall, *et hoc porro pro* kvöl, qvöl, *fupplicium*, *nex*, *conf.* Gloff. Nialae. *Denique forte* 5) Fiörguall *non fit vox compofita*, *fed formata à Vocis* Fiör, *quatenus Vigorem et alacritatem notat*, *poffibili etfi inaudito derivato* Fiörvll, *inferto* g Fiörgvll, *Vivax*, *vitalis*, *vigens*, *vividus*, *deinde immodica alacritate l. laetitia gestiens lafciviensve*, *unde abftractum* Fiörgvall *talis hominis ftatum notaret. Aut tandem* Fiörgvall, *ab* Fyr *Ignis*, *eodem modo* Fervorem, ɔ: *vehementiam in agendo defignaret: huc pertinet*, *quod* Áfergia, Áfergi, *forte etiam fimplicia* Fergia *et* Fergi, *denotant ardorem in urgendo negotio. Si* Fiörgvall *referimus ad verbum* ek Ferr, *quod interdum fonat*, *cum impetu* feror, *nihil aliud quam Impetum fignificaverit*, *facile adplicatu ad praefentem animi habitum et agendi modum Lokii.* [Fiorgvall, *idem effe poterit ac* Fiorgavll, Fiorgallar, *vitae nocumenta; vel a* Völva, *incantatrice*, *ductum*, *per epenthefin* τȣ g; *vel à* gall, (*adde*, giall, *ab* ek gell, at gialla, *ftridulum*

dulum resono. G. M.) gal, *cantu, eadem manente priore vocis parte.* Ná-göll *et* Ná-gól, *mortuorum voces.* G. Pauli]. *Si peregrina expetis, confer Lat.* Ferox, *Feroculus quod non longe abit à* Fiorgvall, Ferocia. *Angl.* Fierce, ferox. *Gall.* Farouche.

Fiörgyn, *f. genitivo* Fiörgyniar, *non* Fiörgynar, *quod Viro docto placuit; Telluris vocabulum poëticum.* Harb. LIV. 8. *à* Fiör *vita, inserto* g, *et* yn, ɔ: vin *pro* vina *amica, uti Bergarum urbs in Norvegia* Biörgvin-vinar, *et* Biörgynyniar, *veteribus indifferenter vocatur. De cetero nemini mirum visum iri putem, quod, alma mater omnium nostrum, Vitae amica appelletur. Confer tamen* Fergin *supra, si à virore mavis nomen ducere.*

Fiörgynr, *m. genitivo* Fiörgyns, *n. pr. patris Friggiae s. Phrygiae, Asorum reginae.* Æg. XXVI. 2. *vide modo ante* Fiörgyn. *Pergama in pl. dicebatur arx Troiae, unde Pergameus Trojanus, et haec forte verior est origo hujus nominis proprii, quod peregrinum esse, quomodo fuit Phrygiae pater, credibile est.*

Fiörlag, *n. Interitus, exitium, quasi depositio vitae; aut ictus lethalis.* Æg. LI. 5. *Lagd positio, stratum, item impulsus teli, ictus punctim illatus. an* Lag *in Singulari sit Statutum, constitutio, lex, dubitari potest, etsi hujus pluralem* Lavg *omnes norimus; sed si est,* Fiörlag *potest accipi, Statutum Parcarum de Vitali termino,* ɔ: *fatum quatenus mortem notat. ab* at leggia, *ponere, constituere, etc.*

Fiör laúsn, *f.* Hynd. XLV. 4. n. 78. Laúsn, *f. laxatio, liberatio, ab* at leysa *laxare, solvere, etc.* Lauss *Liber, laxus.*

Fiörm, *f. genitivo* Fiarmar, *Amnis n. pr. in Deorum regione.* Æg. XXVII. 4. 8. *forte truncatum è Permessus, fluviolus Heliconis, musis sacer. conferri tamen possunt: Parma, fluvius apud Parmam urbem Italiae, et Farfarus fluvius Italiæ in Sabinis. Verbo tenus* Longinquam *notat, à* Fiarr *procul, aut mobilem à* Far *motus.*

* Fiötvrr, *m. in pl.* Fiötrar *Vinculum, catena.* Fiöl. XI. 4. *et* var. a. *ubi fortasse est Sera forium, conf.* Láss. *De sensu proprio et origine vocis haud contemnenda habet* Th. S. Liliendal, *in Scriptis Societ. Litt. Isl.* Tom. II. pag. 133. *seq. sub* Fiötradr: *Cogitandum tamen censeo, anne* Fiötvrr (Fiötr) *potius sit pedica, compes, proprie, quemadmodum ex his locis videtur probabiliter concludi:* Rúna-talsþáttr Odins:

Sprettr mer af fótvm fiötvrr
Enn af höndvm hapt, ɔ:
Dissilit mihi à pedibus Fiotvrr
At a manibus hapt *(catena, manica).*

Völvndar-Quiþa, *de* Völvndo, *cum vinctus evigilaret:*

Viſſi ſer á havndvm
Havſgar nauþir,
Enn á fótvm
Fiötvr vm ſpenntan, ɔ:
Senſit ſibi in manibus
Graves nodos,
At in pedibus
Fiötr *intenſum* (*injectum*).

Hólmveria-Saga *de* Sigurdo Torvii *alumno* (*praeceptore*) *à piratis vincto:* Han var bvndinn á havndvm, enn fiötradr á fótvm. *Deinde autem Vox translata eſt ad quaelibet Vincula. Conv. Angl.* Fetter, *Compes, pedica, ASax.* feter, Fetter. *Belg.* veter, *Alam.* vesſer, [*Germ.* Feſſel, *Isl.* Fetill *funiculus, Indice ad Landu.* b.] Cymr. lyffethair [*quaſi* Líf-fiötr *vel* Lim-fiötr *corporis, l. membrorum vincula*] *Dan.* Fiedder *Ex* Junio; *qui in Derivatione mecum ſentit, et ſimile exemplum adfert, in* Gr. πέδη *et Lat. pedica, ex* πȣ̃ς, *et pes. E* Fiötr *decurtatum eſt* Fiöt *in* Egilſſaga pag. 356. 357. n. c. *mutata vox in genus Neutr. quomodo et Recentiores in hoc genere ſolum uſurpant* Fiötr.

Fión, *f. odium, irae, offenſio, diſſidium, diſcordia.* Vekia fión meþ firvm (fýrvm — *inter principes*) Sol. LXXVI. *6. Verbale ab* at Fía *vel* Fiá, *et incertum eſt, uniusne an duarum ſyllabarum ſit. Angl* Fewd, *odium Dan* Fejde. *Germ.* Fehde, *Lat. Barb.* Faida, Feida, Feidia, *bellum, hoſtilitas. Noſtrum* Fæd, *f. familiaritas infrequens, frigusculum in amicitia, eſt à* Fárr *paucus, quod norunt omnes Linguae non ignari, atque adeo ad* Fion *nihil quicquam attinet.*

* at Fióna (fióþa), *odio habere, averſari;* -einn. Sol. XXVII. 6. *et* var. h. *à* Fión *praeced. conv. Lat. Vet.* Fendo, *irrito;* Fenſus *iratus, in* Gloſſis Iſidori. [*ASax.* Feogan, Fean, Fian, *Ulph.* Fjan, *Alam.* Fien, *ſunt Odiſſe. ex Junio*].

Fiórir, -ar, Fiögvr, *Quatuor, Genitivo* Fiögra *et* Fiögvrra, *Dativo* Fiórvm, *Accuſativo* Fióra, Fiórar, fiögvr. Grim. XXXIII. 1. *ubi in Verſione emendetur, quatuor.* Vm fiórvm togom, *Antiptoſis, pro* Fióra tigi, *in accuſativo, cujus nominativus eſt* Fiórir tigir *l.* tvgir, *unde nos fecimus* Fiörvtív. Grim. XXIII. 2. XXIV. 2. Fiórdi, *quartus.* Grim. VII. 1. *Dan.* fire. *Germ. Belg.* vier. *Alam.* Fior. *Angl.* Four. *ASax.* Feower, Feoder, Fyder. *Goth.* Fidwor, Fidur. *Cymr.* pedwar. Gr. Æol. πέτορα, *pro* τέτταρα. *Ex Junii Gloſſariis Angl et Goth.*

Fírar, *m. pl.* Hynd. III. 4. n. 7. Alv. II. 1. III. 6. X. 2. n. 19. Fiöl XXXIII. 6. Æg. XXV. 6. Skirn. XXVII. 7. Sol. LXXII. 3. *Uſitate adhibetur a Poëtis pro hominum vocabulo in genere: Mihi quidem eſt à* Fiör *vita, vigor, ut proprie notet, Viventes, vigentes. Conf. Lat. vir, viri.*

Firnaz

Firnaz *veterascere, obsolescere.* Firniz forn ravk, Fírar, *ubi hoc* Fırar *est Vocativus.* Æg. XXV. 6. var. g. *à* Forn *priscus, antiquus, vetus; et exactius scriberetur* Fyrniz, *per* y; *at ipsae Mbr. talia non usquequaque curant, dum subinde habent* firi *pro* fyri, *à* for *l.* fvr, ifir *pro* yfir, *ab* of.

Firraz, *verb. deponens, vitare, refugere.* Æg. XXV. 6. *à* Firr, *pro* Fiarr, *procul.*

at Físa, *Suppedere, levem flatum l. crepitum ventris edere.* Harb. XXV. 6. 7. 8. Físa, *pedere (fit* h. a.) *ad* Físa í elld (ore *l.* folle) *leviter ignem sufflare.* Fífir (*quibusdam*) *follis minor, coquinarius.* Fífisveppr, al. Kerlingar elldr, *fungus levissimus, ignem facillime concipiens.* Gr. *φυσα, follis. G. Pauli. Lat. Visire, Vissire, pedere sine crepitu. Gall. Vessir. Ital. Vessare. Dan.* at Fise. *Angl.* Fieste. *Belg.* viisten. *Germ.* Fisten, Feisten. *Angl.* Fiest *flatus ventris. Asax.* fisting, *Feficulatio, è Glossis apud Junium. Lat. Visio, Vissio, Vissium, in Gloss. Graeco-Latinis exponuntur βδόλος, βδέσμα, ap. Eundem: Qui originem omnium ducit è* Gr. *φῦσα vel φύσσα flatus, crepitus ventris (addo, ut magis generale,* Gr. *φυσάω, φυσσάω, sufflo, inflo; conf.* G. Pauli, *supra). Nisi malis, inquit Junius, esse ὀνοματοπεποιημένον, ut exprimat sonum illum tenuem, qui sine ullo fit strepitu.*

Fiskr, *m. Piscis.* Grim. XXI. 2. 3. *de Angue Midgardensi usurpatur in* Hym. XXIII. 6. *Utrumque* (ɔ: *Serpens et piscis*) *conjunxit Cicero in Carmine Arati, versu* 328. *Exin Squamigeri serpentes ludere pisces* [Fiskr, *Lat. piscis etc. etc. dictum puto pro* fitskr, *à* fit, f. g. *Membranula f. junctura pinnarum caudæ præsertim, unde et* fitleiki (*quibusdam minus recte* Feitleiki *pingvedo,*) *tenuissima vertebrarum ante ipsam caudam pars,* þar sem fitin leikr til og frá, *ubi plana illa animalis pars, (cauda) ultro citroque motitatur.* Fiör-fiskr, *piscis, vitalis haud dubie est appellatio animæ periphrastica.* Fiör-fiskrinn sprikklar, *quando caro in hac vel illa corporis parte palpitat, cum quodam veluti titillationis sensu, subito, nec fere diu; qui ita dictus vitalis piscis si comprimatur, id noxium, si non potius lethale habetur. Ad hoc nostrum* Fiskr *haud immerito forte (rejecta altera vocis compositæ parte) quis retulerit Græcum vocabulum ψυχη, per Metathesin. potest etiam indidam esse ιχθυς per Apheresin, Metathesin, et ecthlipsin literæ* s, *retento* t. *Cum dicta Vocabuli ψυχη origine conferri meretur Magni Boni Norv. Regis piscis auricolor, ejus animæ symbolum, et siquæ plures ejusmodi similitudines apud priscas gentes ocurrent. Ratio autem appellationis* Fiör-Fiskr *non incommoda esse potuit, quod veluti piscis*

piscis aquæ (motu celerrimo) innatat, ita anima ut sanguini innatans consideratur, vetustissimo hominum sensu. Conf. Levit. 17. *et* Schwarzii Lexic. N. T. *sub voce* σαρξ, *qui ipse sensus Mose longe Antiquior esse potuit, utut ejus tempore memoratus.* G. Pauli]. *Piscis ab Ebr.* pusch *quod est abundare, augere, multiplicari, derivat Becmannus in Origg. Lat. pag.* 865. *Conveniunt. ASax.* Fisc, *Dan.* Fisk, *Germ.* Fisch, *Alam.* Fisg, *Cymr.* pysg, *Ulph.* fisks, *Angl.* fish, *Belg.* Visch, *Gall.* poisson, *Ital.* pesce, *Hisp.* pescado; *Ex Junio. A* fiskr *derivatum est* Fiski, *in Genitivo* Fiskiar, *f. piscatus, piscatura, quod occurrit in composita voce* smá-fiski, Form. Grim. pag. 36. *sed invenitur etiam separatum:* Fiskirí *idem notans vocabulum a corruptoribus linguæ introductum est.*

Flá, *Adjectiv. gen. fem. fallax, perfida, fraudulenta.* Hynd. VI. 1. Æg. XXXI. 1. *masculin. est* flárr, *neutr.* Flátt. *conv. Lat. Barb.* felo, fello *perjurus. Lat.* fallo, Gr. φῆλος, φηληξ Fallax.

ek Flæ, *Infinitiv.* at flá *corrumpo, vitio, violo, lædo.* Fiöl. XXII. 4. Flærat, *non lædit,* Fiöl. XXI. 6. *forte a præcedenti* Flárr, *ut proprie sit: Fraudem adferre decipere, fraudare, et eodem modo Fraus interdum damnum significat. Alias* ek flæ *et Infinit.* at flá, *est pellem detrahere (Dan.* Flaae) *item exuere, detrahere (vestem) spoliare* Sturlunga-Saga *Parte* 7. Cap. 21. Vermundr fló af ser yferklæde sitt. Hryggiar Stycki *in Supplicio* Sigurdi Slemberi: Þeir flogu hann úr klædunum. *Sine dubio hoc verbum primario significarit decortico, à* Gr. φλοιός *cortex (Sicut* at birkia, *à* Börkr) *et deinde ad generaliorem exuendi significatum traductum fuerit, atque inde forsitan ad lædendi notionem applicatum. Add.* Gr. φλοιόω, *corticem aut pellem detraho. Angl.* flea, flaw, *ASax.* Flean, *excoriare, deglubere.* Gr. φλάω *contundo, frango.*

Flærþ, *f. in plur.* Flærþir, *fraudulentia, fraus, fallacia,* Sól. XXI. 6. *à* Flárr.

Flagþ, *n. monstrum, homo portentosus v. belluæ similis.* Hvat er þat Flagþa? Fiöl. II. 1. III. 1. *conf.* Hýnd. XXXVII. 8. *et totum Vers. vox est mihi ignotæ Originis; in specie usitata fuit olim de mulieribus giganteis.*

Fleinn, *m. telum, spiculum.* Alv. V. 4. *ASax.* Flan, Flæn, *Angl.* Flaine, Flane, *Sagitta.*

Fleda, Fleþa *f.* Harb. XXXIV. 3. var. c. at fladra *nobis est blandiri, adulari. Gall.* Flatter; *quo in versione mea respexi: sed non minus verisimile est, quod* Fleþa *sit leve quoddam et volaticum, et vox adfinis sit verbo* at fliúga, *pr.* fló, *et huic acceptioni favet,* Str. *sequens loco citato.*

Flesk,

Flesk, *n. genit. pl.* Fleska, *Caro; in specie lardum:* Sæhrimni — flesca bezt. Grim. XVIII. 3. 4. *forte proprie caro excoriata ab* at flá. *ASax.* Flæc, flæsc. *Angl.* Flesh. *Germ.* Fleisch.

Flestr, *plurimus; item maximus.* Alv. IV. 2. 3. Gr. πλεῖϛος.

Flet, *n. lectus, aut potius locus, sedes, domicilium.* Veg. XI. 7. Fletz Strá. Æg. XLVII. 4. *à* flatr, *planus. conferri potest, Lat. Palatium, quæ quidem vox Lat. est obscuræ originis;* Flet vmbodsmannz *est Sedes praefecti, in* Jónsb. Þiófabálki, Cap. II. [Flet, flód í gvlli, *Scamna (Epexegesis enim est) auro strata l. obtecta. Hic* Flet *quod modo erat* bekkr: *et de sede Balderi primaria testatur* Eddae Mythologia 44. G. Pauli].

Fleyri, *in neutr.* Fleyra, *plus, pro* fleiri, *per* i. Hynd. XXXV. 2. var. v. *invenitur et Scriptio hæc per* y *in Sp. Reg. pag.* 303, 304. *et accedit quidem propius quam altera ad Latin. plus, plures.*

Flióþ, *n. Feminae vocabulum poëticum, obscurae notionis et originis.* Alv. V. 3. *E nostris conferri possunt* Blíþr *et* Fleþa *supra: E peregrinis autem, Lat. Puella, et Gall.* Fille *quatenus puellam notat.*

Fló, *volabat, à prima praes.* ek Flýg, *Infinitivo,* at Fliúga. Þrym. IV. 5. IX. 5. Sol. XLVI. 4. *Vulgata forma praet. est* Flaúg, Sol. *Ibid.* 1. *Cognatum Lat. Volo. Ab* ek Flýg *ortum est Activum* ek Fleýgi, *projicio, emitto;* from fleýgþi, *Scintillae projectae sunt.* Vaf. XXXI. 4. *ubi* Fleýgþi *est praeterit. Impersonale, passivi vim habens.*

Flód, *n. fluentum, fluvius, flumen, aqua.* Grim. XXI. 3. *Cogn. Lat.* Flúo. Gr. βλύω.*add Gloss.* Gunnlaugs-sagae. Flódr, Flóþr; *inundatus, superstagnatus, aquis superfusus, translate:* Flet flóþ í gvlli (bekkir flóþir gvlli) Veg. XI. 5. 7. 8. *et* var. u. *particip. pass. verbi* ek Flóa *et* Flói flúo, *proprie in abundantia; aut potius ab* at Flæþa *inundare, quod à* Flód *derivatum.* [Flód *particip. à* v. *ad* flóa, *supernatare.* Flóir út af *effluit liquor, ultra nim. vasis labra.* Flói, *sinus latior quam longior maris, item planities depressior, aquis supernatata.* G. Pauli].

Flokkr (Flockr) *m. grex, caterva, globus (hominum).* Flockvm þeir fóro. Sol. LXIII. 4. *ASax.* Flocc. *Angl.* Flock. *sine dubio à* Gr. ὄχλος: *aut si mavis à* Gr. πλόκος, *nexus, contextus, sicut.* Gall. Bande. *Grex, cohors, á* Band; Ridill *caterva ab* at rída *nectere;* Rote *v.* Rode *agmen indidem. Et sane* Flockr *in priscis monumentis sæpe notat factionem,* f. *globum consensionis.*

Flötr, *m. planities.* Fiöl. XI. 4. var. a. *à* flatr, Gr. πλατύς.

Fluga, *f. volatile, in specie et usualiter musca,* -á vatni. Harb. XXXIV. 3. var.

c. *ab* ek flýg. *ASax.* Fleoge, *Alam.* Vliega, *Angl.* Flie, *Dan.* Flue.

Fluttr, *vectus;* Forniots fefum fluttir. Hrafn. XVII. 3. 4. *eft Particip. Paff. à verbo Activ.* ek flyt, *quod diftingvendum eft ab* ek flýt, *fluo, unde videri poteft derivatum.*

at Fnafá, *iras proflare, fremere.* Þrym. XIII. 2. *verbum ex narium (indignantium) fonitu factum* (Þegar þýtr i Nafir) *quemadm. et forte* πνεω, *flo, et* blæs. Eitri ek fnæfta, *funt verba* Fafneri *ad* Sigurdum, *quod et dicere poterat* bles. *Conferri cum his poteft, Danorum* at fnyfe. *Forte à* Nös, Nafir *per Prosthefin, et* Nös *per* ὀνοματοποΐαν. G. Pauli. *Cognata funt Angl.* Fneefe, Sneefe, *fternutare, ASax.* Fneofung *fternutamentum,* Fnæft *fpiritus, anhelitus. Dan.* Folk-fnyfen *fremitus multitudinis; apud Junium.*

Fódr, *n. alimentum, nutrimentum; ufurpative pabulum, paftus.* † Fódrlardr Fenrif, *Solis vocabulum.* Hrafn. XXIII. 3. 4. var. b. *conf.* Fenrir *fupra. Ab* at Fæda, Gr. βοτεῖν, *pafcere.*

För, *f. genitiv.* Farar, *itio, iter.* vera á för. Æg. LVI. 2. *ab* ek Ferr.

Föti, *pro* Fæti, *pede.* Vaf. XXXIII. 4. *Epilog.* Grim. pag 66.

Föfta, *pro* fæfta, *pauciffimos.* Grim. XII. 6.

Fold, *f. Tellus, poëtice.* Alv. XI. 2. Hym. XXIV. 3. 4. *Dativ.* Foldv, Folldv. Hynd. XXXVII. 7. Sol. LV. 5. *ASax. et Angl. Vet.* Fold, *idem. Asax* Feald *et* Fald *proprie Septum, ex ftipitibus cratibusque in terram defixis complicatisque factum, vulgo Stabulum.* Fold *Dan. et Angl. feptum ovium, caula. Poteft ergo fieri, ut* 1) Fold *proprie notaverit fpatium terrae vallo cinctum, et deinde certis limitibus circumfcriptum, unde adeo Regio in Verfione dedi; ab Rego quatemus notavit olim, aut Determino, aut cohibeo, contineo, ut in: Actio finium regundorum. Cum vero* 2) Fold *Dan. et Angl. etiam notet rugam veftis, plicam, finum, neque abfurdum fuerit conjicere terram aratam, à fulcis fuis et porcis, ita primitus translate fuiffe appellatam.* 3) Fold *quiverit effe formata per Antiftoechon ex* mold *pulvis, terra pulverata: et fane* Mold, *pro* jörd *terra, interdum pofita invenitur, ut:* Fyri mold ofan, fyri mold nedan, *fupra terram, fub terra, in* Grípisfpá, *et* Völvfpá; *ita* Mold-vegr *bis occurrit in* Odd-rúnar-Grát, *fine dubio idem cum* Fold-vegr *mox adducendo: jam vero* f *pro* m *fubftitui, non modo in medio et fine vocis, fed etiam in principio, videmus ex* Fikill, *pro* mikill, *magnus,* Fedan, *pro* medan, *interea, quae habet* Membrana *optimae notae, et fcriptionis caftiffimae, in Bibliotheca* A. Magnæi No. 132. *formae maximae,* Fol. 122 *et* 207. *Cum* 1a. *et*

et 2a. *notione conferri possunt* *Germ.* Feld *campus*, *rus*, *ager*, *arvum*, *Angl.* Field, *Asax.* Feld, *campus*, *ager*. [Fold, *terra graminosa*, *gramine densiore quam altiore vestita; et hinc atque hoc modo certus quidam locus* Folldir *proprio nomine in Via montana* Þíng-mannaheidi *in tractu* Barda-strandensi. Liáfyldíngr *et* Liá-fyldingsgraf *huc pertinent*, *item* Fyldr saudr. *Cognatum videtur* Feldr *pellis*, *si non etiam primitivum.* G. Pauli. *Cognatum etiam Lat. Vellus*, *item Velo*, *ut et nostra* ek Fel, Feld. *Tego*, *velo*, *operio*, at fella, *in* Sol. LIV. 3. *cujus* *a. praef. foret* ek Felli, *à* Fell, Fiall, Tegmen, *not.* 60. *ad* Sol. XLV. 4. *conv Germ.* Fell. *add.* n. 23. *ad* Alv. *G. M.*]

Fold-vegr, *m. via terrestris; videtur esse Terrae periphrasis in:* Fold-vegr dvndi, Veg. VIII. 2. Fold-vegr, *via per graminosos campos ducens*, *proprie scil. Notat enim saepe* Folld *per Synecdochen Terram in genere*, *nec graminis hic* (*in inferno s. via ad infernum.* G. M.) *spes aut copia. Sed et forte hic* fóldvegr *terrae superficies*, *quemadmodum* Vegr *interdum Latus significat*, *ut* annars, hinf vegar, beggia vegna, alla vega, hinv-megin *etc. sic Dan.* Allevegne. *Et hinc haud dubie praepos.* vegna, *propter*, *hoc sc. intuitu*, *hanc in partem acie mentis flexa. Lat. Via. A v.* eg veg, *qua scil. vehi licet*, *ac vehimur*, *oneraque vehuntur. Vel alia ratione*, *nim. quatenus saxa avehuntur*, *vectibus eruuntur*, *attolluntur*, *amoventur.* G. Eauli. *Conf. supra* Fold *membr.* 3. *Sed forte* Fold-vegr *est Fundamentum telluris*, þat sem vegr (ɔ: berr) hana, *quod eam fert vel sustentat; adeoque infimae telluris substructiones*, *sive columina saxea*, *quibus ea innititur* (*ex opinione veterum*) *hic possent intelligi. Aut* 2) Fold-vegr *Telluris pondus notat*, Vegr *enim*, *quibusdam* Veigr, *est interdum pondus*, *gravitas*, *ab* at vega, *attollere*, *item inde ponderare*, *sicut* at halda vpp, *et* halda á lopt, *utramque hanc notionem habent*, *ut in* Hrakfallabálki *et* Tíma-rímv; *similiter* Havfgi, *ab* at hefia *attollere*, *est pondus*, havfvgr *gravis. Conf. supra* Avnn *pro terra*, *ubi puto me attulisse*, *ex* Hallgrimo *poëta*, hin þúnga iörd. 3) Foldvegr *accipi potest via subterrana*, *aut etiam via occulta. Vide* Fold *sub finem. Ultimam rationem nominis* vegr *via à* G. Pauli *adlatam non satis percipio.* G. M]

Folginn, *occultatus*, *absconditus*, *particip. passiv. anomal. verbi* ek fel. Þrum. VII. 3. 4. VIII. 1. 2. Eg hefi hamar — fólginn, *habeo malleum absconditum: hæc vera genuina et naturalis constructio*, *quomodo hæc in plurali diceres:* eg hefi hamra fólgna; *et in feminino:* eg hefi konu fólgna, konor folgnar, *etc. in neutro:*

neutro: — barn fólgid, börn fólgin; *qui neutrius generis hujus participii accusativus singularis ita invaluit, ut cæteris quoque generibus ac numero plurali pariter inserviat, ut:* eg hefi fólgid hamar, hamra, kono, konor; *quæcunque demum fuerit verbi cum suo casu constructio:* e. g. eg hefi bedid mer konu, *genit.* eg hefi neitad l. iátad þvi, *Dativus* p. (*Forsan hoc* p *valere debet porro* l. *et sic porro.* G. M) *Idque adeo, ut altera illa naturalis constructio, apud veteres non admodum rara, antiquum quid non tamen sine elegantia, sapere hodie videatur, altero illo neutro, jam, qua genus, suo loco moto, pro verbo quodam auxiliari impersonaliter valente, una cum verbo,* hef, l. hefi, *in perfecto et plusquamperfecto: potestque hic usus similiter spectari, ac quando neutrum pronominis relativi orationem* l. *sententiam antecedentem repetit, ut uxorem nunquam habui, quod illi fortunatum putant.* G. Pauli.

Fólk, *n. populus, multitudo hominum;* med Fólkum *inter gentes.* Grim. XLVI. 13. 2) *Acies militum, item ipsa pugna,* fólkum Gramr *dicitur* Sigurdus Fafnisbani. Hynd. XXIII. 7. *et* 9. *conv. Lat. vulgus.* Fólk-drótt, *f.* agmen, Hym. XXXV. 7. Fólk-valldi, *m.* Skirn. 1. 2. — Goda, *de* Freyero; *ubi potest etiam verti gubernator* l. *magistratus inter deos, aut dux bellicus inter deos; quo posteriore sensu* Fólk *erit exercitus aut pugna, unde et Freyerus à poëta, nescio quo, in* Edda *appellatur* Bödfrodr *belli peritus, vel ut quidam legunt* Bodfrodr *imperandi peritus; et in eodem carminis fragmento de eo prædicatur:* Freýr ok Fólkum stýrir, *id est Freyerus et cohortes regit.* Fólk-vig, Hynd. XIII. 5. n. 26. *Cum* Fólk *acies, pugna, conferri potest, Lat. bellum. ASax.* Fälaica *hostilis. Germ.* Feld *bellum. Longobard.* Falda *idem. Lat. barb. Faldosus hostis publicus. Longobard.* Faltho *invasio, insultus, bellum privatum: Armoricis, teste Pezronio,* dufel, *est bellum inter duos:* Fel *hostis, apud Martinium. hoc maximam partem excerpsi ex Wacthero.*

For, *pro, præ, ante.* Æg. XLI. 2. þau höfþu gull for gamni. Sol. XIIX. 3. n. 20.

Foraþ (Forat), *n. Fraus, dolus; aut pestis, pernicies.* Fiöl. X. 6. XII. 5. XLI. 4. *quo ultimo loco potest etiam verti per, procera l. immanis oreas, nam* Foraþ *est mulieris giganteæ vocabulum in* Edda. *Cum* Foraþ 1. *sensu conv. Lat. Fraus, fraudis; in* 2. *sensu potest duci ab* at fara *perdere, et forsan hinc orta est nota vox,* Forátta, *res mala et noxia: ad* 3. *Sensum pertinet, quod Jones, Hesychio teste, Satyros vocarunt* φηρῆας: φῆρες *vocabantur Fauni. Alias* Foraþ, *hodie* forrædi, *est vorago, palus coenosa, profunda, unde nom. pl.* Forut, *in* Jónsb,

Jónsb. Landzleigubalki. *cui cognat. nostrum*, For, *ejusdem ſenſus, item Lat.* Foria *etſi ſenſus aliquid diſtet. Verbulo moneo* Foraþ *proprie accipi poſſe prodigium, portentum, monſtrum à vocula,* For, *ante, ſicut,* Furda, *prodigium, indidem, vide* Gloſſ. Syntag. *et* undr, *miraculum, ab* und *ante, ut mihi quidem videtur.*

Forbrennir, *m Actuſ.* -ni, *ignis vocab. poet.* Alv. XXVI. 5. n. 56.

Fordæþa, *f. malefica, venefica* Æg. XXXII. 2. *à* For *quod in compoſitione interdum notat, (uti Lat. per,* Gr. παρὰ) *pravè, perperam, et* dáþ, *vis, factum, ſupra.*

Fordaz, *pro* forda ſer. Hým. XII. 3. *vide* forþa.

Forgardr, *m. in pl.* Forgardar. Fiöl. III. 2. 2.

Forgera, *pro* ſyrigera. Form. Grim. pag. 38. var. u.

Forkunnar, (Forkunar, *ut quidam hodie loquuntur)* Forkunnar ſýn Fiöl. XLIX. 4. *hic* forkunnar *eſt adverbiale, vel ſaltem, nomen monoptoton, cujus nominativus, tamen, ſi daretur, Foret* Forkunn *f. et notaret rem incognitam, aut ut in Verſione mea eſt, poſcente contextu, improviſam, à* for *negativa inſeparab. et* kunnr *notus; alias, in uſu apud nos,* forkunnar *notionem habet excellentiæ l. præſtantiæ, quaſi rei præ aliis notæ.*

Forn, *Adj. genit.* Forns, *priſcus, antiquus, vetus,* hin forna Fold. Hým. XXIV. 3. 4. Forn Jötunn, *de* Hymere. Hým XIII. 6. Forn miödr. Skirn. XXXVII. 3. Fornir Stafir, *antiquitates.* Vaf. 1. 5. LV. 5. Alv. XXXV. 3. Fornar tóptir *et* Forna-tóptir. Grim. XI. 6. var. c. Forn rök, Æg. XXV. 6. *à* For *ante.*

Fórod (Fóroþ, E;) *pro* fóru at *non iverunt.* Hym. XXXVII. 1. *rectius ſcriberetur* fórvt.

Fórt, *pro recentiore et aſperiore* Fórſt, *ibas.* Harb. XXXIX. 2. Fiöl. XLVII. 1.

Forvitinn, -in, *providus, præſcius; aut etiam conſcius.* Hrafn. VI. 2. *ad poſteriorem ſenſum pertinet illud non uno loco occurrens in* Gerſpeki Heidreks: at forvitni födr. Vitinn *hic poſitum eſt pro* vitandi, *ſciens, ſed in* forvitinn *curioſus; unde* forvitni, *f.* Vaf. 1. 4. *eſt ſciendi cupidus, quid autem* for *ſignificet in hac voce, utrum* ante, *an* nimis, *non definio.*

at Forþa, *cum Dat. perſonæ et rei, removere, proſpicere, conſulere, tueri, defendere.* Forþa fiörvi *ſínu* for *einum.* Harb. XI. 2. 3. Forþa ſer. Hym. XII. 3. var. þ. *vel á* for *pro* fiær *procul, vel á* for *ante.*

at Fóſtra, *propriè alere, paſcere, à* Gr. βόσκω: *de inſtitutione puerorum* (kennsla) *adhibetur* Form. Grim. *pag.* 36. *ita* Niála, *de* Thordo *Libertino:* han hafdi fóſtrad alla ſonv Niáls, ɔ: *praeceptor*

ceptor iis fuerat. Similiter intelligendus est locus Orkneýia-Sagae, *de* Thorkillo Fostrio (*magistro*) *pag.* 8: fór han — til þorfinnz jarlz, var han þar lengi, ok fóstradi hann Jarl, er han var ungr, ok var sídan kalladr Þorkell fóstri: *Ubi illud* fóstradi, *nimis late transtulit Interpres, per educavit, non enim, ut opinor,* Thorkillus *à suis bonis profugus Comiti puero alimenta præbuit, quod pars est educationis, cum præsertim credibile sit, eum potius e quadra Comitis victitasse; verum sine dubio artibus eum et disciplinis, principe puero dignis, imbuit, moresque ejus ac ingenium moderatus est et formavit Sic quoque* Fóstr *accipiendum est in* Óláfs. h. Saga Thomas-Skinnae, Cap. XX. Hrani hinn Vidförli var med Ástu, han veitti Óláfi fóstr; *cum tamen sine dubio rex Sigurdus* Sýr *esset nutritius pueri* Olafi.

Fótr, *m. pes.* Fótr *vid* Föti gat — ser höfþaþan (Sex höfdadan) son. Vaf. XXXIII. 4. 6. *ubi non omittenda erat lectio membr.* U. Fót *in Accus. pro* Fótr, *excluso verbo* gat; *quicunque sensus ejus lectionis sit, diversus certe est ab receptæ lectionis sensu.*

Frá, *ab*, máttug — Frá því sem fyrri var, — *præter, ultra, l. supra id, quod prius erat.* Sol. XL. 4. 6 kominn frá einum, *de prole.* Hynd. XXXVI 7. 8. vera fra einum, *de secta, respectu primi auctoris.* Hynd. XXXI. 1. 2. 4. 6.

Frá *quaesivit, vide* ek Freg.

Frægr, *adj. celebris, inclytus.* Fræg — Fólk-víg. Hynd. XIII. 4 Lítil-frægr, *inglorius, ignobilis; aut in activo sensu, pro,* lá sem lítit hefir fregit, ó-fróþr, *parum notitiae sciscitando adeptus, indoctus, ignarus, ignorans.* Hrafn. XXI. 4. *hoc posteriore sensu* Lítil-fræga *potest, si ita lubet, de ipsis legatis intelligi. Fatendum interim est hanc vocis* Frægr *acceptionem à consvetudine abhorrere, etsi cum analogia bene conveniat. Ab* ek Freg.

Frækn (Fröcn), *adj. Vegetus, acer, alacer, fortis, strenuus.* Grim. XVII. 6. *possit referri ad* Frakkr *citus, agilis, promtus; hoc autem ipsum per Prosthesin formatum erit ab* rakkr, *quod vide in* Gloss. Diatrib *sub* Reckr. *Germ.* Frech, *Lat. Ferox, vix est, ut huc pertineant, licet* ferox *interdum in bono sensu, pro forti, apud Auctores Latinos inveniatur.*

Fræþi (Frædi), *n. sing. doctrina, disciplina, dogma, scitum, praeceptum.* dásamligt frædi, *de poëmate.* Sol. LXXXIII. 1. 2. Fræþi, *de incantamentis.* Fræþi tók þylia. Veg. IX. 5 *à* Fróþr.

† Fræþvr (Fræþr). Veg. IX. 5. *Aut est Nom. subst. plurale f. à Singulari* frædi, *scientia, in* Gloss. Synt. *unde pluralis in* vr *eodem modo fieret, ac* mætvr, *aestimatio, à Sing.* mæti *idem Aut est nom. adj. variatum à* froþr *doctus, sicut*

bræþr

bræþr *fratre*, *à* bróþr, mæþvr *matre*, *matrem*, *à* moþvr.

Fram (Framm), *adverb. protenus*, *prorſum*, *porro*, *porro verſus*, *proverſus ultra*, *ulterius*, *in futurum*, *in poſterum.* Þeir fóro fram. Hým. VI 5 6. *quod alias dicitur*, á-framm. Hún geck fram, *ea proceſſit.* Hym. VIII 1, 2. Framm reid Odinn. Veg. VIII. 1. Fram tel ek lengra. Hynd XIX 5. Viſſi han vel fram. Þrym. XV 3. * Framm erv feigſ gavtvr; *Proverb* Sol. XXXVI. 6. n. 47. *Dan.* Frem. *à* Gr. πέραν, πέρα, *ultra*, *aut* Gr. πρὸ *ante*, *Lat. Pro.*

Framan, *adverb. aut Adject. Indeclin. ante*, *anterius*, *à fronte*, *in adverſa parte*; um brióſt framan. Veg. VII. 2. For (fvr, fyri) brióſt framan. Sol. LVIII. 5. var. g *à* Fram.

Fram-genginn, *particip. activ. praeteritum*, *ab* at gánga fram, (*conf. Gloſſ. Diatrib. in* Fram-lidinn) Skirn. XII. 2. Framgenginn, *Spatium* (*vitae*) *emenſus. Alia praeterea atque alia*, *pro re nata reſpicit*, *quemadmodum et de animalibus vim hiemis eluctatis dicitur.* G. Pauli.

Frami, *m. genitivo* Frama, *profectus*, *progreſſus*, *promotio*; *item praeſtantia*, *praerogativa.* Freiſta *ſínſ frama*, Vaf. XI. 3. *Veita* ſátækvm frama. Sol. LXX. 3. *Alias* Frami *eſt decus*, *honor*, *laus*, *gloria*; *quae notiones ad loca allata facile applicantur.* *à* Fram, *l.* Framr.

Frammi, *adverb. exterius*, *in anteriore loco*, *in primore parte*; *aut in propatulo*, *in promtu.* Frammi erv feigs gavtvr. Sol. XXXVI. 6. var. x. *à* Fram.

Framr, *adj. ad verbum: Primoris*, *in primore loco conſtitutus*, *princeps*, *primarius. Regum epitheton eſt* Framir. Hynd. XIII. 6. *à* Fram. *vide* Gloſſ. Diatrib. *item* Gloſſ. Synt. *in* Frómr.

Fram-víſſ, *adj. praeſagus*, *rerum futurarum providus.* Spár framvíſar. Veg. II. 6. *à* Fram, *et* Víſſ *ſapiens*, *prudens.* At vita fram, *in poſterum proſpicere*, *habemus*, Þrym. XV. 3.

Fránn, *adj. cum articulo* enn fráni, *anguis epithetum.* Skirn. XXVII. 6. *lævis*, *l. acutum videns exponit*, G. Pauli.

at Frata, *crepitum* (*ventris*) *edere.* Æg. XXXII. 6 Oc mvndir þú þá Freýia Frata. *Forte:* oc ſkylldir þú þá nockud mæla? Ei ſkammaz þín at gefa þik framm í tal manna? Frata, *contemtim*, *ut Lat. Crepo.* G. Pauli. *Praeteritum* Frat *habet* Droplögar-ſona Saga *parva*, *et* Hryggiar-ſtycki *in Vita* Haraldi *ſeveri: Infinitiv. vulgaris eſt* at freta: *quid autem verbum in præſenti indic. habeat*, Fret *an* frata, *incertum eſt. conven* Gr. πέρδω *idem notans*, *ad quod paulo propius accedunt. ASax.* Feort, *Dan.* fiert. *Belg.* vert, vort. *Germ.* Furtz (*et* Fartzen *pedere*). *Angl.* Fart, *crepitus ventris. Quæ omnia ſunt a ſono ficta. Sed ſi* at frata *eſt crepare*, *ſc. ore*

l. lingua, ut G. Pauli *conjecit; conferri cum eo possunt. Angl.* prate, *garrire, otiose fabulari, nugari, Belg. praeten, Svec. prata; in Gloss. Belg. ap.* Edw. Lye *ad Junium, prahttit, garrit, et prahta, perstrepebat: Angl. prattle, deblaterare, obgannire, obstrepere. Belg preutelen et protelen, subringi, leviter conqueri, i. e. cum obscuro murmure aliquem increpare Ex Junio; cui affinia videntur* Gr. *φραζω vel φράζομαι. Sed fatendum est,* at frata *in hoc sensu apud Nos esse insolens, cum tamen at* prata, *garrire, non sit inauditum.*

ek Freg, *præt.* frág, *et* frá, *infinit anomalos,* at fregna, *cum Accus. personæ, et genitivo rei, aut ablativo cum præpositione* at, *quæro, interrogo.* Hrafn. XI. 1. 3 XX. 1. Fiöl. X. 2. *conv. forte Lat. rogo, item* Gr *φραζω.*

Fregn, *f. quæstio, inquisitio, sciscitatio.* Fregnar braut, *vel* -brauti. Hrafn XVI. 2. *vide* braút, *et* braúti.

at Freista, *periculum facere, experiri, tentare.* Alv. IX. 1. — sins frama. Vaf. XI. 3. *vide* Gloss. Diatrib. *in* v. Freistni *add* Gr *πειρᾶσθαι.*

Freki, *m lupi Odiniani n. pr.* Grim. XIX. 1. 2) *ignis vocabulum poëticum.* Alv. XXVI. 4. n. 55. Frekan, *tamen, ibi accipi potest pro neutr. à seq.* Frekar, *in pl virorum nomina propria, pro* Úlfar Hynd. XVII. 6.

Frekr, *adj. avidus, vehementer appetens;* — At reýna eitt, Alv. IX. 2. 3. *vide* n. 55. *ad* Alv. *conv. Lat.* ferox, *Germ.* frech.

Fremr, *adverb. ulterius, amplius.* Æg. XXXI. 2. *à* Fram.

Fremstr, *primus, antiquissimus;* hvat þu fyrst of mant, eþr fremst vm veitzt? Vaf. XXXIV. 3. 4. *Sic* fyrst ok fremst, *pleonasmo quodam, jungit consvetudo; cujus haud absimilis ratio est ac Latini: Nihil prius, nihil antiquius. Interim tamen fieri potest, ut* Fremst, *hic denotet ultimum. conf. ut alia omittam, versum* Odæ 52. *et* 53. *Superlativus est, vel à positivo* Framr *supra, vel, sine positivo Origine, à Comparativo* Fremri, *prior, anterior.*

Frett, *f. rumor, relatio, auditio.* Fiöl. XXXIII. 6. *in plur.* Frettir, *usurpantur, de oraculis, vaticiniis, et responsis mortuorum* Veg. III 1. n 5. IX. 6. Frett *pro* Fregd *l.* Fregt, *à V.* eg freg, fregn, — *interrogo, audio s. accipio. Germ.* Fragen, Frage *G. Pauli.*

at Fretta, *rogitare, rumores exquirere, vatem consulere, — einn, eins, edr* at einu. Hrafn. IX. 4. 5. Fretti, *diplasiasmus evphonicus, pro* fregti, *à* v. eg freg, *per meton: accipio, Germ. habent* Fragen, *etc.* G. Pauli. Fretti, *à* Frett *præcedenti.*

Frí, *m procus, amasius, concubinus.* Hym. IX. 1. Frí, *maritus, Forma quidem insolenti,*

ſolenti, *cum regularis eſſet* Frír, Fríer, *l.* Fríe, *à* Fría, *amare*, *quod habet* Hypn. *in* Gloſſ. Synt. *ad* v. Frídr. Frí *liber et* fría *liberare*, *vix forte in monumentis noſtris occurret*, *quod tamen linguæ cognatæ habent*, *et* friáls (*liber*) *dictum videtur contracte pro* frí háls, *liberum* (*à jugo*) *collum* at Fría hugar, Fríunar-Ord, Friu-lauſt, *nota ſatis ſunt*, *animi fortitudinem in aliquo deſiderare*, *l. requirere*, *p. quemadmodum et communiter dicitur*, at fría því edr því (til) *laxare; a quibus non longe abit Dan:* at frie til en, *expetere, procari*, *et vincula quaſi relaxare; Cum quo et apprime convenit illud*; ſá ſærr er fríar, *obtinet qui pet t. Poteſt etiam exiſtimari* Frí *l* Fríe, *venire ex* Fiarri *procul et* Firra *privare*, *ab abducenda uxore* G Pauli. *Cum* Frí *conf. Lat. privus*, *eo ſenſu*, *quo id á me ſupra allatum eſt ſub* Brúþvr.

at Fría, (*an* Friá *una ſyllaba?*) ok hann fiorgvall Fria. Æg. XIX 6. Fria *liberant* (*ſiquidem aliud non ſuppetit*), *ad dicacitatem inſtigant. G. Pauli. qui de ſenſu verbi dixit*, *quod ſatis ſit*, *ſub voce præcedente: id ſaltem moneo de ſcriptione*, *quod Membr.* Laxdælæ *magnæ*, *et* Eddæ Snorrii Cod. Worm. y *inſertum habent*, *in* at frýia einum hugar, *et* frýiv ord, *Sicuti et bonum exemplar Eyrbyggiæ in complexa dictione* kvenna frýia. *Unde ſuſpicio merito oriri poſſit*, at fría *et* frýia *eſſe verba diverſa. Ut de illo eſt*, *conferri poteſt* Gr. φρέω; *item*, *quod* Juba, *apud* Heſychium *in* βρίγες, *tradit* βρίγα *à Lydis dici* τον ελεύθερον, *docente Junio in Etymolog. Angl. unde Dan.* Fri, *cum ſuis cognatis*, ɔ: *ASax.* freoh, frig; *Alam.* friger. *Germ.* frey. *Ulph.* Fryai, *liberi. His inſpectis*, *minuitur quadam tenus prior ſuſpicio de diverſitate verborum* at fría *et* frýia; *nempe* y *in verbo noſtro refert quodam modo illud* g *in verbis exteris*, *quæ altuli. Maneat ergo*, *in re incerta*, Gunnaris Pauli *explicatio verbi noſtri*, Fria. *De* Fiörgvall *ſatis ſuperque nugatus ſum ſuperius.*

Frilla, *f. amica*, *concubina.* Hym. XXX. 2. Gloſſ. Diatrib. *alias ſcribitur* Fridla, *nempe á* friþr *amor; ita* midle *pro mille*, *inter*, *á* med *cum.*

Fríþr, *adj. venuſtus*, *pulcher*, *ſpecioſus*, *expetibilis; hin* (iþ) fríþa Frilla (it fríþa ráþ) Hym XXX. 1. 2. var. y. Fríd *regin* Vaf XXVI 6. var. u. Fríþra koſta, *in Genit. pl.* Hynd. XLII. 4. Friþr, *celebris l. fortis*. Sól. V. 6. var. * Gloſſ Synt. Fríþ, *virginis nom. prop.* Fiöl. XXXIX. 5.

Friþr, *m. amor*, *benevolentia*, *gratia.* Skirn. XIX. 4. 2) *pax*, *venia:* bidia einn friþar. Harb XXVIII. 7. 8. Gloſſ. Synt. *et* Diatrib.

Frörinn, *gelatus*, *congelatus*, *glaciali cruſta obductus*, *obtectus:* Kinn-ſkógr frörinn.

 Hym.

Hym X. 4. *particip. pass. aut ab imperf.* þat frerar, *gelat, aut sine verbi origine á* frer *l.* freri, *pluralis certe in usu est*, frerar *m.* gelu *l. magna ejus vis. Conv. Gall.* Frire. *Lat. frigere.* Frörinn *autem, per* ö, *etiam nunc dicunt* Östfiördenses Islandi, *cum ceterarum provinciarum dialecti praeferant* fredinn *et* frerınn.

Frost, *n. Frigus, gelu, algus;* midli Frostz ok funa Sol. XIX. 6 n 21. *Asax. Alam. Germ. Belg. Dan.* Frost, vrost. *ASax. et Belg. etiam* Forst, vorst; *omnia ab Lat. frigus. quod* Hedericus *ducit á* Gr. ῥῖγος, *sed* Edw. Lye *ap. Juuinm, sub voce* furl, *credit Latinos id formasse á* Gr. κρύος, *frigus, mutato* k, *in* f, *quemadmodum* κλαίω, *in Fleo Latini, et mucus in mussa, Itali.*

Fróþr, *doctus, eruditus, peritus, sciens, sapiens, prudens, callidus,* Fróþr — eþr alsviþr, *junguntur.* Vaf. VI 5. *et* 6. *ubi vitiose editum,* Fróþer-eþer Alsviþer. Fród *regin* Vaf. XXVI. 6. *vide præpos* Meþ Froþr, *et* Fiolvarr *junguntur.* Sól. V. 6. Fróþr *et* Svinnr *alternant pro se invicem.* Vaf. XXXIV. 2. XXXVI. 2. Fátt — Froþra kosta. Hynd. XLII. 3. 4. var m. *vide* Gloff. Synt *sub* Frædı, *adde* Gr. φρονέω, *intelligo, sapio,* φρόνιμος, *prudens, á* φρὴν, *mens, sapientia.* Fróþr, *pro noto, celebri, accipi forte debet* Vaf. XXXIII. 5. XXXV. 5. *et* Sol. *loco. cit. sic gnarus, Latinorum, etiam interdum notum significat. A* Froþr *composita sunt:* Fróþ-geþiaþr, *adj. sagaci mente præditus.* Vaf. XLVIII. 4. Fróþ-geþr, *idem elegantius, ibid.* var. * * * Ged n. *vide in* Gloff. Synt. *unde* geþiaþr, geþr, *particip. inseparab. notant mente præditum qualicunque. Quomodo autem* Fróþ-geþr, *ita formatum est* blíþ-geþr, hard-gedr, *etc* Fróþ-marr, *viri nom. pr.* Hynd. XVII. 5. Fróþi, *m. n pr. viri, est terminatio definita τῦ* Fróþr, *subaudito articulo* hinn, Hynd. XII. 5.

Frvm-kvavdvll, *m.*—Fregnar braúta. Hrafn. XVI 1. 2. *ubi mendose expressum est,* Frvm kvavdvll, *divisim.* Frvmkvödvll *active significare solet eum, qui primus sententiam fert, vel aliquid movet; hic qui prae aliis alicujus rei caussa compellatur, aut cui aliquid primo, l. aliis praeteritis, committitur.* þig kved eg *ad* því [*vide* Niáls-fagam, *pag.* 150. G. M] *hanc ob rem vel ad rem te compello, et* kvöd, *petitum, hic habent locum; in priore autem significatione* ad kveda vpp, *vocem rumpere l. silentium rumpere. G. Pauli. Prior notio vocis probabilior est, idque eo magis, quod* Frvmkvödvll *vulgo auctorem notat; et hoc sensu quoque cognatam vocem* Frvmkvedi, *m.* Edda *adhibet de Lokio, ubi eum vocat* Frvm kveda flærdanna. *Proprietatem vero quod attinet, non est*

est improbabile, quod Frvmkvavdvll *sit praecentor, à* frvm *inseparab. primum, ante, prae, et* kveda *canere; translatis inde ceteris notionibus.*

Fvlla, *f. n. pr. nymphae Asianae, quae* Friggae *vestispica et arcanorum particeps fuit.* Form. Grim pag. 38. Edd. Snorr. *in Divarum recensu. Conf.* Gr. *Lat.* φύλλις, *Phyllis, nom. pr. Feminae.*

Fvllr, *adj plenus, repletus, oppletus,* hornvm fvllvm drvckv þeir — miöþ. Sol. LVI. 4 5. *conf.* Æg. LIV. 3. Fvll *in compositis, plene, satis, abunde, affatim, cumulate, prorsus, penitus; unde:* Verþr — vel fvll-mikill Hym XVI. 4. Þik kann ek fvll-gerva Æg XXX. 2. *ubi hoc* Fvll-gerva *potest accipi pro Accus. sing. fem. adjectivi* Fvll-gerr, *et, per acerbissimam ironiam, esse sensus: Novi te plane perfectam, aut cumulate instructam, vitiis sc quae subjicit* Str. 3. *et seqq. ASax. Angl* Full. *Alam.* fol. *Belg.* Vol. *Germ* Voll. *Dan* Fuld. *Ulph.* Fulls, *quorum omnium originem Junius ait peti posse ex* Gr. βυλλὸς, *oppletus, confertus, apud* Hesychium. *Adde* Gr. πλέος, πλέως, *literis transpositis.*

at Fúna, *verb neutr. putrefieri, putrescere, 3tia sing. praes.* Fúnar, *et* Fúnir. Grim. XXXV. 5. var. q. Fúi, *m. putredo.* Gr. πύθω *putrefacio.*

Fvni, *m. Ignis vocabulum poëticum.* Alv. XXVI. 2 n. 53 Grim. I. 3. miþli frostz ok fvna. Sol XVII. 6. Á fergins degi fvna. Sol LXXXII. 2. var. *Ulph.* Fon, Funin, *ignis Germ* Funcke *scintilla,* Fvni, *in prosa dicitur, flammula praeceps quidem, sed cito evanescens*

Fvr, *pro* Fyr, Fyri, fyrir, *cum Dativo: prae, ante, coram.* Alv X. 5. Æg. LXV. 1. 2. Þrym XXVI. 2. 2) *ob, per, propter.* Æg. LXV. 4. Harb. XXV. 7. 3) *pro, vice, loco.* Þrym. XXXII 6. 8 4) *adversus.* Harb. XI 3. Fvr *nema, demere, adimere, eripere,* — einom mál. Æg. LVIII. 3. *rectius, ut opinor, junctim,* Fvr-nema. *Vita* fvr. Harb III. 3 Fvrhníga. Harb. XIV. 6. Fvr, *cum Accusativo, ante, prae.* Grim XXXIX. 6. *ob, propter.* Sol. XIV. 5. *Germ.* Fur

ek Fvr-býd, *interdico.* Skirn XXXIV. 5. *à* Fvr, *pro* for *l* fyri, *quatenus hoc privationem notat in compositis, et* ek býd, at bióda, *offero, jubeo.*

Fúss, *adj fem.* fús, *pronus, promtus, propensus, libens, volens* Fúss [at] fara, *vel* Fúss, fára, *conf* Fár *in Addendis.* Skirn. XIII. 3 Gloss. Synt. *add.* Gr. ποθος.

Fylgi, *n. genitiv.* Fylgiss, *comitatus; Nema einn* til fylgiss, Hrafn. XVI. 5. 6. *à sequ.*

ek

ek Fylgi, *praet.* Fylgdi, *infin.* at fylgia, *comitor*, *duco.* Hym. XI. 7 8. *et* var. t. [*pone*] *sequor.* Grim. XXXIX. 2. *conf.* 6 Fylgia ofmetnaþi. Sol. XV. 1. 5. *Dan.* Fölge. *Germ.* Folgen. *Belg.* Volgen. *ASax.* Fylgan, folgian. *Angl.* Follow. *Forte omnia à* Gr. πέλας *prope*, πελάω, πελάζω, πέλω, *admoveo, propinquo*, *adpropinquare facio; aut contracta à* πέλας ἔω, *l.* ἕω, *prope sum l. eo.* Fylgia einvm at lagi, *et* fylgia einvm *simpliciter*, *dicitur de concubina*, *amica*, *f. femina quae cum quo vivere consuevit*, *et nobis inde vocatur* Fylgikona; Orkn. saga pag. 140. 142. þá fylgdi honvm (Sigvrdi slembi) Aúdhildvr *etc ubi Interpres nimium negligenter: eum tum sequebatur.*

hin Fylva, *pro*, hin Favlva, av *in* y *licite converso.* Fiöl. XXX. 4. var. c. Favlr, *supra.*

Fyr, *pro* fyri, for, *praepos. cum Dativo.* Grim. XXII 3. var. s. *Cum Accus.* 1) *ante*, *pro*; Fyr ná-grindvr neþan. Æg. LXIV. 4. Fiöl. XXVII. 3. 2) *ad*, *adversus*, *ob oculos*, *in conspectum.* Hym. XXIX. 8. 3) *ob*, *propter*, *pro*, *in usum*. Fiöl. XXIII 3. 4) * *Adverb. pro* Fyrr, *prius.* Skirn. XXXIII. 4.

† Fýrar, *m. pl. viri principes*, *proceres*, *praefecti.* Hynd. III. 4. var. n. Sol. LXXVI. 6. var. z. *hoc sensu vocem accipit* G. Andreae, *nempe à* Fyr, for.

Fýrar, *m. pl. ab Sing.* Fýrr, *alias* Fvrr, *ignis*, *flamma.* † Fergins-dagr Fýra. Sol. LXXXIII. 3. var. *ASax. Dan.* Fyr. *Alam.* Fiur. *Germ.* Feuer. *Belg.* vier, Fuyr. *Angl.* Fire. Gr. πῦρ.

Fyri, *Praep. pro quo recentiores malunt* Fyrir. 1) *ante*, *prae*; Sólo fyri. Grim. XXXVIII. 2. *cum verbo*, *subaudito nomine.* Hym XII. 4. XXXVIII. 4. Sitia fyri, Standa fyri. Hym. II. 1. 2. XVIII. 7. 8. *est Idiotismus Nostratium*, *quem Latine vix est exprimere*, *nisi forte*, *per*, *Sedentem adesse* (*praesto esse*), *stantem adesse*, *advenientem sedens aut stans excipere.* 2) *causale*, *ex*, *ab*, *per*, *prae*, *propter*, *ob*: hníga fyri eggivm. Skirn. 4. 5. Svndr stavck súla fyri sión jötvns. Hym. XII 5. 6. hve ek komvmz-fyri greýivm Gýmis. Skirn. XI. 4. 6. þeir æddvz fyri einni konv. Sol. XI. 4. 5. *Cum Accus.* Fyri þá hvítv meý. Sol. XII. 2. *conf. praeced.* var. t. 3) *pro*, *ad*, *in*: hafa annars víti fyri varnaþi Sol. XIX. 5. 6. *Conv. Dan.* fore, *in compositis.*

ek Fyri-banna (fyrir-banna) *prohibeo.* Skirn. XXXIV. 6 Fyrir banna, *divisim*, ɔ: set bann fyrir. *G. Pauli.* Ek Fyrir býþ (Fyribýþ) *interdico Ibid.* 5. var. q. *Invertit hic significationem verbi particula* fyrir. *G. Pauli.* Fyri, *in priore*, *forte sensum Verbi intendit*, *ut subinde Lat. per: in posteriore sensum verbi tollit*, *ut quandoque* Gr. παρά; Figura

Figura in loco nostro, et quidem verbis Fyri-býþ *et* Fyri-banna, *similis est illi, de qua monui ad* Fiöl. II. 5. n. 6.

at Fyri-gera (*einum*) *nocere cui, aut interficere quem, idque tum aliis modis, tum in specie arte venefica. Form. Grim. pag.* 38. *Dan.* Forgiöre, *Svec.* Förgiöra, *similiter significant. A* fyri *privativo, et* giöra, gera, *facere.*

Fyri at verþa. Sol. XXVII. 4. n. 34. *Verbo et usu tenus est: obviam fieri, objici, offendi; re fortasse: periculo aut damno obnoxium fieri.* Fyri-verþa sik, *Ibid. n. cit. ratione dictionis mihi ignota.*

Fyrin, *in verbis hisce:* Enn (En) fyrin illa mær, *etiam est in* Erl. Skirn. XXXIII. 4. var. o. *Nomen est, sive subst. sive adj. sed hic adverbialiter usurpatur, aut certe jungendum est cum Adj. ut sit,* Fyrin-illa, *et* en, ɔ: hin, *pro* enn, *substituendum ante, quomodo etiam opinor esse in* R. *Sensum autem vocis quod attinet, ponamus* 1) Fyrin *esse à* Fyri *prae, et notionem habere primarii, praecipui, ita* En fyrin-illa *erit apprime maligna, in primis prava.* 2) Fyrin *sit à* Fiarr, firr, *procul, ita* en Fyrin ílla *erit, aut, ad excessum (ultra modum) maligna, aut improbitate alias longe antecellens, et sic conveniet dictioni usitate,* Fiarska íllr, *et* Fiarskaliga íllr. 3) *Erit,* en fyrin-ílla, *mire prava, insolenter l. prodigiose perversa, et convenient* Firn, *miracula, monstra, prodigia, res insolentes et incredibiles,* ɔ: *omnem modum et omne exemplum excedentes, à* Firr *procul; quo et pertinet fortasse,* at firna einn nockvrs, *aliquid in aliquo mirari, malo sensu, ut:* Ástar firna Skyli engi maþr Annan aldregi, ɔ: *amorem nemo in alio nunquam (unquam) miretur; et:* Eý-vitar firna Skyli engi maþr annan aldregi, ɔ: *Insipientiam — nemo miretur: Utrumque hoc in* Háva-mális, *et sic,* Firnattv mik, *dixit* Kormakus Ögmundi *in carmine ad* Steingerdam *suam. Addi huc possunt* Firin verk, *rectius, opinor, junctim* Firinverk, *apud Nostrum in* Helga-Qviþa 1a. *Neque est, ut quenquam ab hac acceptione deterreat* Fyrin, *per ý, pro i, nam istae literae etiam in* Mbr *variant inter se. Fieri denique potest ut Lat. Mirari cognatum sit Nostris.* 4) Fyrin, *culpae l. criminis notionem habere quiverit, ab: Alam.* Firina *scelus,* Firintat *crimen: ASax.* Firen, *causa, crimen, peccatum,* ic firinade, *peccavi,* ne fyrena þu, *non moechaberis (quanquam hoc ultimum potius referendum videri possit ad* Gr. *πορνεύω): Ulph.* Fairino, Fairin, *causa, culpa. Alam. iterum,* Firine *publicani, quasi Legis transgressores, inquit Junius. Erit adeo, si ita placeat,* En Fyrin-ílla, *culpose perversa; et, ex eadem ratione,* at Firna, *in*

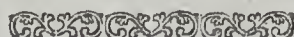
 locis

locis supra adductis, erit culpare, vitio vertere. Quod si ergo fyrin *servetur Auctori nostro, ut id ego quidem servandum esse censeo, distinctio in fine praeced. Strophae* 3 *expungenda est, ipsa autem* 4*ta Stropha colo claudenda.*

Fyrndr, *particip. pass. à* 1*a praes. activ.* ek Fyrni, *antiquo, invetero, vetustati mando, item ad vetustatem conservo;* 1*a Passiv.* ek Fyrniz *Vetustesco, veterasco, inveterasco, item Vetustate obliteror, obsolesco, obsolesio:* Fyrnd er sú mægþ. Hynd. XIX. 5. *à* Forn *antiquus.*

Fýsi, *f. inclinatio animi, voluntas, lubido, cupido* Hym. XX. 7. *à* Fúss.

Fýsir mik, *Imperf. Lubido mihi est, cupio;* Aúgna gamans fýsir aptr sán. Fiöl. V. 1. 2. *vide supra* Fán. ek Fýsi, *personale, cupidinem injicio l. excito, svadeo, hortor, instigo; vid. Ibid. à* Fýsi.

Addenda in F.

Fagr-limi, *m. Arboris l. sylvae vocabulum poët.* Alv. XXVIII. 5. *conf.* Lim, *et* Limar.

Fálv, *occultarunt, abdiderunt.* Grim. XXXVII. 5. 1*a praet.* ek Fal (fól) 1*a praes.* ek Fel. *Lat. velo, Ebr.* phala *latere, velatum esse.*

Fannta-þu, Fannt-attu, *pro* Fant eigi þú, *tu non invenisti.* Harb. XIII. 3. var. s.

Far, *n. iter, de morte.* Harb. XLIV. *etiam simpliciter iter notat in* Höfvd-laúsn, I. 4. *Sed in loco praesenti* Harb. *fortasse legendum est* Fár, *quod notat luem, pestem, perniciem, ab* at Fara *perdere, item periculum, ut:* þat er fár mikit, Ef þú fæti drepr, þá er at vígi vegr *i. e. periculum est magnum, si pedem offendis, ubi in pugna pugnas: Verba* Hnikaris *ad* Sigurdum Fafnericidam *ap. nostrum. Foret ergo sensus* Harbardi: *Ita judico de tali peste,* ɔ: *censeo mortem non esse aliud quam translationem domicilii; item de altero: quod homines (inquit* Harb.) *tam periculosum putant (sc. mori) non est aliud quam transmigratio nuda, mea quidem sententia. conf. praecedd* XLII. 3. XLIII. 2. 4. *Sic et* † Fára, *in genitivo pl. legi potest.* Skirn. *ut* Fúss fára *ibi sit: promtus ad pericula (adeunda); verum tamen dubium est, an* Fár *pluralem habeat.*

Fara, *perire, interire.* Fúss [at] fara. Skirn. XIII. 3.

Farma-týr, *m. in genitivo* -týs, *Vecturarum Deus, Deus vector l. veterinus, Odini n. adscititium.* Grim. XLVI. 11. Farmr, *m. onus, ab* at Feria *vehere:* Týr, *in hoc nomine, ut et in* Hánga-týr, *mihi quidem, dum aliud non occurrit probabilius, est vel à* Gr. θεός, *vel à* τύραννος *rex, princeps, decurtatum. Conferendum tamen propono* Gr.

σύρω

σύρω trabo, quod fortasse in τύρω migraverit per Antistoechon. Rem quod attinet, ipse Odinus, *in* Grim. XLVII. 4. 5. *ait se Traham traxisse, et Vectoris personam gerit in* Harb. *vide* Me n. * *pag.* 91 *è quibus de nominis ratione satis liquere potest.*

Fax, *n. sing. in* Vallar-fax *Sylvae vocabulo poetico.* Alv. XXVIII. 2. *ASax.* Feax *coma:* Faxi, *Nostratibus olim viri n. pr. et canis n. pr. hodie, quasi hirtus, aut villosus: conf.* Gr. *πόκος vellus.*

Felldr, *plura vid. sub* Gervi.

Fella, *operire, pro* Felda, *conf.* Fold *sub fin. aut viare, vadere, pro* Ferla, *à* Ferli *l.* Ferill *viator, quod ocurrit in composita voce,* Vegferla, *ambigui numeri et casus, in* Jónsb. Mbr. Barth. Landzleigv-bálki Cap XLV. *item in* Frvm-ferlar, Niálae cap. LVIII. Fella glæ-valls (glævaldz) götv. Sol. LIV. 3. var. r. n. 76. *ubi aliae verbi notiones adductae, quibus addo, aptare, coaptare, concinnare, committere.*

Feriv-karl, *m. pontonis custos l. rector, vector.* Form. Harb. pag. 90.

Firr, *praepos. procul, ab;* Farþv firr svndi, *pro* frá. Harb. LII. 1. Göngome firr. Grim. I. 3. *conf.* Fiarr.

Fleý, *n. navigium* Harb. var. b. Str. 4. pag. 90. *ab* at Fliúga *volare. conf.* Gr. *πλέω navigo, πλοῖον navigium.*

Fólk-vángr, *m. fundus populosus, aut campus acierum, n. pr. domicilii* Freýiae. Grim. XIV. 1.

For, *adde:* For Menglaþar kneám. Fiöl. XXXVIII. 3. For, *cum adverbio loci, ab:* For svndit handan. Harb. I. 2.

Forn. *adde:* húþ-skórr forn. Harb. XXXIV. 2.

For-niótr, *m. in antecessum fruens aut fructum ante capiens, n. pr. regis vetusti, de quo consulendae Origines Norvegiae in* Ol. S. Tryggu. *Edit.* Skalholt: For-niótz sesar, *Venti, aut Ventus et mare, nam* Hler, *maris cognominis, etiam erat Fornioti filius.* Hrafn. XVII. 3. *Si* Forn-iótr *scribatur, erit ad literam: Vetus dens maxillaris.* Forniördvr, *pro* Forniótr, *effictum esse opinor in* Schlözeri *Island. Literatür, quod plane contra Linguae genium est.*

† For-ráþ, *n. sing.* Fiöl X. 6. var. þ. XII. 5. var. f. Hátt Forrat. Fiöl. XLI. 4. var. k. For-ráþ *imperium, regimen, gubernatio, potestas, praefectura, vix invenitur nisi in plurali: Singularis alio sensu occurrit in* Ol. S. Tryggu. Þorsteins þætti Uxafóts: hún var ecki forrádf há, enn ógna digvr ɔ: *ea non erat inusitate (eximie) procera, at crassa usque ad terrorem. Ab* at ráþa for, *dominari, praeesse, gubernare.*

G.

at Gá, 1. *praes. Indic.* ek Gái, *praet.* Gáþi; *observare, curare, attendere, advertere (animum), respicere.* Guþs han gáþi. Sol. IV. 4. Gr. *κοάω audio, κοέω, intel-*

intelligo, ſentio; κῆδος cura, κηδέω curo, Noſtr. at gæta.

at Gá *ire, procedere, evenire:* þer man allt gá at auþnv (vilia þíns) Sol. XXV. 5. 6. n. 32. Gr. *κίω, vado, eo. Dan.* at gaa. *Verbum noſtrum eſt Defectivum, neque, praeter Infin. dicitur, quod ſciam, niſi in 2da et 3tia ſing. Indic. praeſ.* þú gár, han gár (gárr), *et 2da Imperativi,* gáck þú, *quanquam haec potius referenda ſit fortaſſe ad* ek Geng.

* at Gæla, *proprie blando cantu delinire.* Sol. XXVI. 4. d. Gæla, *nom. f.* Hrafn. XIV. 6. var. n. *ab* at gala, 1a ek gel, *cano. conf.* Gr. *κηλέω mulceo, decipio.*

Gætir, *m. Genitiv.* -tis. *Dat. et Acc.* -ti, *Cuſtos, obſervator.* † Gýgiar gætir, *Thori titulus.* Hym. XIV. 3. var. i. *ab* at gæta, *curare, ſupra ſub* gá *priore.*

Gafl, *n. extremitas rei quadrangulae transverſa, ut* Kiſtv-gafl, trogs-gafl. *vel etiam baſis trianguli, ut poſtica pars Cymbarum fluviatilium, quae* Gafl-kænvr *dicuntur.* Salar-gafl, *paries aedificii transverſus poſterior.* Hym. XII. 2. *Angl.* Gable, Gable head [*quaſi* Gabli *caput*], Gable-end, *Frontiſpicium aedium, vel potius faſtigium frontiſpicii, medio aevo Gabulum dicebant. Gallis* Gable *d' une maiſon* [*quaſi Gablus domus l. aedis*]. *Danis quoque Faſtigium illud, ſive cacumen, quod ſpectatur in aedium frontiſpicio, vocatur* gafl [gavl *ſine dubio hodie*]. *Belg.* gevel. *Ulph.* Lucae IV. 9 giblin *pinnaculum* (*templi*), *quod Junius, unde haec excerpſi, derivat à* Gr. *κεφαλὴ caput. Hibern.* gabhal, *furcalis finis in aedificiis, contulit Baxter, et Edw. Lye adjecit Alam.* Gauele, *Belg.* Gaffel, *furca. Adde, etſi aliquid diſtet ſenſus, Germ.* Gipfel, Giebel, *cacumen, faſtigium. Cognationum habemus ſatis, ſed originem adhuc quaero; conf. tamen. Ebr.* Gabal *terminavit,* gebul *terminus.*

Gaft, *2da praet. ſing. pro aſperiore, et magis trito,* gafſt, *dabas.* Æg. XXII. 4. *ab* ek Gef.

þat Gafz ſua, *Imperſ. paſſiv. praet. vide ſub* ek Gef.

Gag-hálſ, *pro* Gagr-hálſadr, *obliquo, diſtorto, incurvo, collo praeditus: pl.* Gaghálſir, *de cervis.* Grim. XXXIII. 3. *Gall.* Gauche *Lævus, obliquus, et noſtr.* Gagr, *ſine dubio ſunt cognata; vide* J. Jonſonium *in* Gloſſ. Niálae: *add.* Lapp. gav, Krumming, Bugt *è* Cn. Leemii *Nomenclatore.* [Gag-hálſir. At bíta (gnaga, *hoc loco* G. M) á (þad edr þad, því edr því, *ut loquitur* Edda Fab. 24) gaghálſir *de ramorum arboris admorſione accipio: eſt enim* at gægiaz, *caput exſerere vel protendere ſciſcitatum ac ſpeculatum, tum intro, tum extrorſum; et* Giögr *m. g. promontorium, vel quod protendatur ipſum, vel ob longiorem hinc quam aliunde in al-*

tum

tum prospectum. Gag-hálsir *ergo idem quod* gægiv-halsir, *à nominat.* gægiv-hálsa *f. g. isque accusativus pl. anomalus quidem, sed libere ac leviter, praesertim in carmine, cum etiam prosa (e. g.* Árna biskvps S.) *habeat* kyrkir *pro* kyrkivr. *Dicta autem appellatio metaphorica ramorum longe lateque protensorum ac diffusorum ipsa se haud inconvenientem ostendit, ostendente hac ipsa Stropha, una cum praecedente, et eas conjunctione* oc *connectente, nec non* Edda Sn. Fab. 14. *qua de re hic agatur.* Gagr *quoque et* gagaraligr *l.* gagrligr *dicitur homo animo ac verbis aversus et perversus, et hoc vitium* gagrleiki, [gagrleikr. G. M.] *quae dictio ut de aliis etiam usurpatur, ita et de ramis in diversa tendentibus adhiberi poterat.* G. Pauli.

Gagn, *n. Lucrum, usus, emolumentum;* 2) *victoria, etiam in prosa:* Gagni vrþv þeir lítt fegnir. Harb. XXVIII. 6. Gloss. Synt. *Quidam, Gall et Angl.* Gain *Lucrum, derivarunt ab Ebr.* kanah *comparavit, emit, acquisivit; Alii à* Gr. *καίνυμαι, Vinco, supero: Alii ab Hesychiano γαίνομαι perficio. ap. Junium.*

Gagn-ráþr, *utiliter consulens, aut victoriae arbiter, Odini n. fictum.* Vas. VIII. 1. *et saepius.*

at Gala, *prima praes. Indic.* ek Gel, *acutam l. stridulam vocem edere, garrire, canere;* heliar hvelpr — gól vm (honvm) lengi. Veg. VII. 8. *conf.* VI. 7. 8. Túnga — mvn þer ógott vm gala. Æg. XXXI. 1. 3. † at gala grættan med goþvm hlvtvm, *transitive, et translate, a nutricibus, pueros querulos nenia sopientibus.* Sol. XXVI. Gal, *n. Sonus argutus et tinnulus. Ebr.* Kol *Vox, sonus, concentus, strepitus.*

Galdr (Galldr) *n. Cantus, carmen, in Composita voce, Odae titulo,* Hrafna-galdr Óþins. *pag.* 205. *conf. pag.* 200. *et* 203. *et in* Val-galldr. Veg. IX. 2. *ubi in specie magicum carmen intelligitur.* Galldrs faþir, *Odini appellatio.* Veg. VII. 7. *Cujus rationem adfert* Snorrius *in* Ýngl. Saga Cap. VI. VII. Galdr (galldr) gólv — Rögnir ok regin. Hrafn. X. 1. 3. *ab* at Gala.

Gálgi, *m. Dativo* gálga, *patibulum.* Fiöl. XLVI. 2. Gloss. Gvnnl. S. *in* Gálkn, *et* n 36. *ad* Hym. *Eccardus in parvo Glossario Venedo habet* Galchwoi *patibulum. Hispan.* Colger *l.* Colgar, *est, opinor, strangulare aut suspendere. Lat. Barb.* Gaggo, *est strangulo. Conv. cum nostro: Ulph.* Galga, *ASax.* Gealge, *Alam. Germ. Belg. Dan.* Galge (*Danis, in elocutione,* gallje), *Angl.* gallowes; *Sed omnium origo est obscura; conf. tamen Lat.* Gula, *Germ.* kehle, *ut* at kyrkia. *Nobis est, strangulare, a* kverk, kverkar, *faux, fauces.*

Gálkn, *n. in Composita voce* Hrein-gálkn. Hym. XXIV. 1. n. 36. Gloss. Gvnnl. S. *Lapp.*

S. *Lapp.* Galko à Cn Leemio *in Nomenclatore exponitur*, Eet vilt Dyr, som har een flet Farve.

Galli, *m. Macula, labes, naevus, vitium. Forte culpa, delictum, aut damnum.* Sol. XXVI. 4. *seqq. ubi* Galla *foret Ablativus modi, et* Grættan galla *in sensu conjungendum*, Gr. κηλὶς, *macula, naevus.*

han Gallt, *solvit, mulctae nomine dedit l. reddidit*, — bædi börn sín fyri. Hym. XXXVIII. 7. 8. *praet. verbi* ek Geld.

Gaman, *n.* Skirn. XXX. 8. Harb. XVII. 12. *Gaudium, ludus, lusus, jocus, oblectamentum;* Hafa eitt for gamni. Sol. XVIII. 3. *De amoribus saepe ab Auctore usurpatur, ut:* Vaf. XXXII. 6. Skirn. XXXIX. 6. Harb. XVII. 12. XXIX. 6. Fiöl. XLIV. 6. LI. 2. *De levamento, l. solatio aegrotorum adhibetur.* Fiöl. XXXVII. 3. *forte cognatum sit Lat. Gaudium, quod et ipsum, de Venereis deliciis, apud Plautum est invenire:* Gr. γάδομαι *gaudeo*, γάνος *gaudium, voluptas; et sane sunt, ex vulgo nostrate, qui* ganni *pro* gamni *dicere ament.* [*Angl.* Game, *Ludus, oblectamentum, festiva ludentium hilaritas.* — *Dan.* Gammen *est Gaudium. ASax.* gamenian *jocari. ex Junio*].

† Gaman-svml, *festivum epulum.* Æg VIII. 6. var. d.

Gamban, *vox obscura, in Compositis:* Gamban-tein. Skirn. XXXII. 3. 4. Harb. XIX. 6. *ubi scribitur.* Gambantein var. a, *et expositum est à me, tanquam vox composita esset ex* gam, *truncato e* gaman, *et* band *vinculum, aut ex* gan *Veneficium* (*Ind. Landn* b. *in* gandr), *et* band: *unde* Gam-band *foret Lusus, illusio, l. fascinum, ligandi vim habens.* Gamban-reiþi goþa. Skirn. XXXIII. 6. Gamban-svmbl. Æg VIII. 6. Gamban, *vel divinum quid, vel magnum notare videtur, et forte interdum utrumque.* Gamban-svmbl *idem est in* Loka-senna, *quod* mær dryckr miaþar [*Ibid.* VI. 6.] Ad gambra, *magnifice loqui, se et sua jactare, in* Alexanders-Saga. Gemblíngr, *Vervex majorennis, quamvis hodie anniculus.* Gamban-teinn, *in* Skirn. *et* Harb. *lignum divinum sive magicum videri potest significare, cujus virtute patrata, quae narrantur; vel patranda, quae praedicuntur.* Gamban-reidi, *vel magna ira, vel mala immissura.* Gambr-mofar *late patent.* G. Pauli. *Cum hac ignotae Vocis notione conferri quidem possunt, Ebr.* Gabha *altus, elatus, excelsus;* Gabar *valuit, praevaluit: Lat. Guber et Gubernio,* κυβερνήτης: Gr. γέμω, *plenus sum: Lat. Geminus, duplex, de cujus origine laborant Etymologi. Ad notionem divinitatis in Voce* Gamban, *adferri meret* Kamban, *cognomen Viri in* Landn. b. *quod Ei non videtur prius inditum, quam defunctus pro Divo religiose coleretur:*

leretur: Vide Eam pag. 28. *Haec ut ſunt, diverſam prorſus notionem* τῦ Gamban, *de qua opinio non levis mihi incidit, nihil eſt cur omittam, quod nimirum notet Mutationem, commutationem, permutationem, viciſſitudinem, talionem, retributionem, aut etiam mutuum quoddam, alternum, reciprocum; quando Vocem retulerim ad Lat. Vet.* Cambio, *permuto, commuto, unde Cambitus, et Cambium, commutatio, permutatio, et quidem* τὸ *Cambium ſpeciatim permutatio pecuniae, ipſum autem Cambio volunt eſſe à* Gr. *κάμπτω flecto. Foret ergo* Gamban-teinn, *Virga magica, quomodocunque mutans, quos tetigit:* Gamban-ſuml *foret copioſa poculorum invitatio, potantes alterans, ut in Paroemia eſt:* Avl er annarr madr; *aut foret Convivium mutuum, reciprocum, alternum, amoebaeum, e. gr. Aſorum et Ægeri inter ſe, quod ideo fortaſſe vocatur* opt-ſuml *in* Hym. II. 8. Gamban-reiþi *autem foret Ira mutua l. ultrix.* Kamban, *cognomen Grimi modò adlatum, foret, vel vices reddens, talionem ſervans, vel Mutatus, ſc. in Divum poſt mortem. Quodſi* Gamban, *praefixo* g, *ducere malimus à* Gr. *ἀμείβω, ἀμεύω, muto, permuto, commuto, vices reddo, ἀμοιβαῖος, mutuus, alternus, ἀμοιβαδὸν, ἀμοιβηδὴν, viciſſim, alternatim; eòdem maximam partem redit adplicatio: at* g *praefixum non debet ulli mirum videri, ita enim* Gimbvr, *agna parvula, ab ἀμνὸς aut ab ἀμνοφορος,* kambr, *rupes prominula, ab ἄμβη, veriſimiliter orta ſunt.*

Gandr, *m. Lupus.* Gavndom riþo. Hrafn. X. 2. *vide* Ind. Landn. b. *in* Gandr, *et ad* Grim. not. 14. membr. ♂. pag. 50. *ubi Graecam originem attuli; quo nunc addo Lapp.* Gaine *Lupus. De Lupis vectariis ſ. equitando adhibitis memorant* Hynd. V. 1. *ad* 4. *et* Edda Snorrii *in Balderi exſequiis.*

Gánga, *ire, ambulare, in ſpecie circum ambulando victum quaerere; unde particip.* Gángandi, *in dictione complexa,* Geſtr gángandi. Sol. II. 6. n. 3. *conf.* Sol. XVIII. 5. n. 21. *Sic Mendicabula olim dicebantur* Göngv-madr *et* Göngvkona, *Verbo Vir et Femina ambulationis. à prima* ek Geng, *quod pete infra.*

Gánga, *f. Dativo* göngv, *ambulatio, iter pedeſtre.* Vaf. VII. 2. *ab* ek Geng.

Gáng-leri (Gánglari) *m. Odini nomen adſcititium.* Grim. XLV. 2. *et* var. r. at laraz *fatigari. nec forte aliud* Gángleri, *quam* Gáng-lari, *quemadmodum dicitur* Ætt-leri *degener (ferendo nominis ac ſplendoris oneri impar)* Sóttlera, *viribus poſt longam decubitionem adhuc deſtitutus. Et de* Mannlóra *et* mannlæra *videri poteſt* Wormii Lexicon Runicum. *G. Pauli.* Leri, *à* Gr *λορδὸς, curvus, cernuus, vel à χλοιὰς invalidus, unde*

et

et Lat. Lassus, de quo Etymologi parum probabilia commenti sunt, deduxerim.

Gáng-rádr, *m. Viator pedes; Odini nomen adscititium.* Vaf. VIII. I. n. II. *à* gángr, *m. gressus, incessus, et* rád *n. conditio, status.*

at Gapa, *hiare, hiscere, oscitare;* Gapiþv grindvm (girndvm) frá, *pro* gapi þú *divisim.* Skirn. XXVIII. 7. *et* var. d. *Alam.* gipan. *Angl.* gape. *Belg.* gapen. *Dan.* gape. *Omnia, inserto* p, *ab* Gr. *χάω hio.*

Gardr (Garþr) *Agger, sepes, murus, item domus, aedes;* Giöra garþ. Fiöl. XII. 3 *et* XIII. 2. Utan garþa. Fiöl. I. I. garþar — of fali. Fiöl V. 4. *et* 5. gardar Gýmis. Skirn. XIV. 6. XXII. 5. VI. I. Gánga her at gardi gvllhyrndar kýr. Þrym. XXIII. I. 2. Midra garda, *Genitivus loci, pro Ablativo,* i midivm gavrdonvm, *et Pluralis pro Singul.* í midivm gardinvm, *in medio subdiali atrio l. vestibulo, in media corte s. curte, in media aedium area.* Þrym. IX. 8. Ása garþar, *Asorum et gigantum confinium, et forte intelligendus est Midgardus.* Þrym. IV. 8. IX. 6. *et sic etiam* Midra garda, *modo allatum, accipi potest, apud Midgardum. Forte per transpositionem orta sit Vox ab Ebr.* gáder, geder, *sepes, murus,* gadar, *sepem obduxit; vide tamen* Gloss. Synt. *Cognata sunt: Lat. Agger, cortis, hortus;* [*Angl.* garden, *hortus. Alam.* gardo, garten. (*Germ.* garte,) *Belg.* gaerde. *Gall.* Jardin. *Ital.* giardino. *Hispan.* gardin *Dan.* Gaard. *Ulph.* gards. *ex Junio*].

Garmr, *m. in pl.* Garmar, *canis.* Fiöl. XIV. 2. *est n. pr. canis primarii.* Grim. XLIII 9. *ubi sine dubio mendose excusum est,* Gramr. *An hic sit Canis Helae ambigi potest, cum id* Eddae *auctoritate destituatur: sed quod ad* Gnípahelli *fuerit ianitor, colligitur ex his in* Völv-spa: Geýrr garmr miök for Gnípa-helli; *etsi plane ignoratur, ubi locorum fuerit antrum istud.* Garmr, *mihi quidem, in re incerta, Voracem notat, ab* Gerr, *Germ.* Ger, *avidus, quae infra adfero sub* Geri *n. Subst.* Ger *n. est ingluvies animalium. ASax.* Gara *est gurges. Cum* Garmr *convenit Gall.* Gourmand *lurco, gulo, helluo, gumia. Alia originatio tangitur sub* gervi. Gormr, *priscum n. pr. viri, vix aliud est, quam* Garmr *variatum.* Gormr, *intestinum piscis, aliunde est, nempe à* Gor *excrementum alvi: nisi quis maluerit referre ad* Ger, giör, *ingluvies.*

Gastropnir, *m. n. pr. domus perpetua firmitate praeditae.* Fiöl. XIII. I. n. 16.

Gata, *f. via, iter.* Varþa götv. Sol. I. 4. 5. glævallz gata. Sol. LIV. 3. gánga glæddar götvr. Sol. XXXI. 6. þær (reiþar) eiga götvr til guds. Sol. LXXIV. 3. Gloss. Synt. *Angl.* gate, *via. Belg.* gatte, *vicus, platea.*

Gáta

Gátt, *f. Suppositum adpellationis muliebris poëticae est, in* Gsallar svnnv gátt. Hrafn. IX. 3. 4. Gátt, *forem notat, ut* hníg-in hvrd í hálfa gátt, hvrd var á giætti *l.* gætti *etc. et hinc rima postem inter et parietem. Cum vero forem domus ligna constituant, et foemineis paraphrasibus arborum lignorumque foeminini generis vocabula inserviant, quale est* gátt, *hinc per hypallagen iste hujus vocis usus.* Gátt *autem non incommode derivari potest à verbo ad* ga *ad, observare, attendere, à prospiciendo videlicet et introspiciendo.* G. Pauli. *Ego tamen credebam* gátt, *ab* at gá *ire, esse proprie introitum domus, s. aperturam forium, ostium, portam, januam, deinde, per Metonymiam ligneum claustrum ostii s. forem: Ad priorem notionem pertinet illud initium* Odae Háva-mál: Gáttir allar Áþr gángi fram, *ostia tota priusquam ingrediatur quis,* ɔ: *priusquam penitus intret; ita enim haec intelligenda esse, colligo ex duabus Strophis ultimis ejusdem hujus Versus. Conv. Angl.* Gate, *janua, porta, Belg. Vet.* gat, *ASax.* geat, *hoc ultimum perparum distans à* gætti *superius adducto: Ea tamen Junio et* Edw: Lye *sunt à Belg. et Nostr.* Gat *foramen, quomodo, inquit Junius, Ostium quoque Latinis dictum vult Priscianus, quod sit veluti apertum os aedium. Quam derivationem Ego in medio relinquo.*

Gavsvgr, *contracte* Gavsgr, *Praeclarus, excellens, Venerandus.* Sol. XLI. 3. *ubi Dei epithetum est, quod tamen Toparchae nostri hodie, tanquam sua dignitate inferius, despiciunt. Vid.* Gloss. Synt.

Gavlltr, *m. Dativo* Gellti, *porcus, verres.* Hynd. VII. 5. XLI. 2. var. f. *Femininum est* gylltvr, *porca, Angl.* yelt *porcetra, ASax.* gilte, *Suilla, sucula, ap.* Edw. Lye *ad Junium.* Gavlltr *in Lingua nostra etiam dicitur Porcus integrae virilitatis s. non castratus, vid.* Landn. b. *pag.* 230. *quod est contra* G. Andreae, Ihreum, *et plures, qui ducunt vocem hanc ab* at gelda *castrare, cui verbo cognata sunt.* Gr. κολούειν *amputare, et* γάλλος *Spado, eviratus; nam verisimile non est, appellationem petitam fuisse à parte viliori, nisi forte ideo, quod haec pars alterá fuerit numerosior. Porcus quidem castratus Danis vocatur* Galte, Gragalte *autem Verres Norvegis; prius est pro originatione allata, posterius contra eam, nam* Gragalte *dictus est quasi* Grad-galti, gradr gavltr, *admissarius porcus. Mihi ergo* Gavlltr *et* Gylltvr *sunt: vel ab* at vellta *Volutare, ob libidinem animalis in luto se volutandi; vel ab Lat.* Gula, Gulo, Gulator *in Glossis, ob animalis ingentem aviditatem s. voracitatem, addo Ebr.* Galal *stercus, ob sordes animalis.*

Gavmvl, *f. amnis n pr.* Grim. XXVII. 7. *hujus Genitivum* gamlar *habet Fragmentum Poëtae veteris in* Edda Snorrii: Glódvr hygg ek Gamlar flódv, *ubi* Glodvr Gamlar, *prunae* Gamlae, *notant aurum. Vocabulum referri potest ad* Gýmili, *hiatus, chasma.*

Gavndler (Gönder) *m.* Odini *nomen adscititium.* Grim. XLVIII. 4. *et* var d. Á Gandr *et* Gand-reid. *G. Pauli.* Gönddvll *m. plurali* Gavndlar, *nodulum, et tricas, ut opinor, significat, e. g. in filo se implicantes; ergo* Gavndler *forte sit tricas nectens, turbas et dissidia excitans, qualis Odinus fuit; simul videmus, quid vi vocis souet* Göndvl *f. nympha bellica. Cum* Göndvl *conf.* Gr. κόνδυλος *junctura digiti, forte latius olim nodus, nexus.*

Gavpol, *f. genitivo* gavplar, *amnis n. pr.* Grim. XXVII. 6 *ab* at gapa *supra.*

Gaútr, *m custos, conservator.* Allda gautr Odini *titulus.* Veg VI. 2. XVIII 4. *a V.* ek gæti, *observo, custodio. G.* Pauli. *Etiam nudum* Gautr *est Odini nomen, vide Indic ad* Landn. b.

Ged (Geþ) *n animus, ingenium.* Þitt ged grípi þik, *tuus adfectus,* ɔ: *amor.* Skirn. XXXI. 4. n. 35. Glepia konv at geþi Æg XX. 3. *forte, vitiare mulierem in amore, per amorem. Vide* at glepia. hafa allt geþ konv. Harb. XVII. 12. *Dan.* besidde hendes ganske Hierte. Gloss. Synt. *in* Ged skiótr, Gedspeki *f.* Vaf. XIX. 6.

Geda, *pro* gæda; Folk valldi geda, *Titulus* Freýero *tributus.* Skirn. III. 2. var i. *aut populi princeps egregie, aut Dux eximie!* Gædi, *bona, n. pl.*

Geda, *pro* gæda, *bonum impertire, commodum suppeditare,* -einvm eitt *l.* einv. Fiöl. XIX. 5. var. i.

ek Gef, *do, praebeo, dono.* Skirn. XXI. I. VIII. 1. Hynd. III. *per totum versum.* Han gaf — Sigmvndi sverþ at þiggia. Hynd. II. 5. 7. 8 n. 5. han gaf honvm horn fvlt at drecka Form. Grim. pag. 39. Gefi þeir þer geitahland. Skirn. XXXV. 4. 6. Gefa einvm svmbl, *epulum praebere.* Hym. II. 7. 8. Gefzt, *impersonale, cedit, evenit, exitum habet, usu venit l. evenit;* Sva honvm gafz — þá er *etc* Sol. XX 1. 3. n. 24. Sva man gefaz þeim *etc.* Sol. XXXI. 4. 5. *convenit dictio Plauti, Sic datur.* Menaechm. IV. 2. 4. Trucul. II. 8. 4. *etsi aliter exposita Interpretibus: accedit hoc Terentii in* Hec. III. 3. 20. *omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus; cum mea annotatione.* Chald: iehab, *dedit, tradidit.*

Gefion *f. n. pr. nymphae Asianae.* Æg. XX. 1. XXI 3. *forte quasi dilecta, grata, ab* ἀγαπητὸς; *aut Fortunata, beata, à* gæfa; *aut patronymice Gepidana, à Gepidis, prisca Gothorum natione. Conf. Ebr.* iaab *desideravit,* iaah *pulchrum esse, et* Gefn Freýiae *nomen.*

Gegn

Gegn (í gegn) *contra*, *viciſſim.* Sol. XXI. 3. *et* var. h. Skirn. XXX 9. var. h. *Germ.* gegen. *Angl.* gain, *contra*, *in compoſito* Gainſay *contradicere*; *et* again *iterum*, *ASax.* agen; againſt *adverſum*, *contra*, *ASax.* ængen, ongen, ongean, ongeond, ongægn, ongegen. *Dan* gien *in compoſitis*, *et nudum* í gien, *contra*, *iterum. Forte ab Lat. contra. conferri tamen poteſt noſtr. adj.* Gagr, *ſi tamen Adverſi notionem habet*, *quod certum non ſcio.*

Gein, *hiavit*, *rictum diſtendit* — ſtórvm, *de cane.* Veg. VII. 6 Gein viþ agni (aungli) *de* piſce. Hym. XXII. 5. *1a praeſ.* ek gín, *l* gínn, *Infinitivus*, at gína, *ASax.* ginan, ginian, geonian, *Alam* gewen, gienen, *l* giinen, *Belg.* geewen, gienen, giinen, *Angl.* yawn, *hiare*, *oſcitare*: *omnia à* Gr. χαίνω. [at gína vid flvgv, *è re magica petitum*, *tali n. muſcae* (gan, gandr) *ſi os operietur*, *de vita hominis actum*, *cujusmodi exemplum non admodum priſcum me puero conſtanter narratum memini. Hinc* Flvgvmadr, *ſicarius conductitius*, *quales promiſſis allecti*, *ipſorum ut plurimum malo. Hinc et Verba* Gunnari *in* Niala *ad Sigmundum cognatum intelligenda. ſimiles forte interdum novitates*, *peregrinitates etc.* G. Pauli].

Geirr, *m. Lancea*, *haſta*; geir at rióþa. Harb. XXXVIII. 4. *ASax.* gar (*enuntiatum fortaſſe* ger *l.* gier) *jaculum*, *telum. Lat. ſive Sabin.* *Quiris*, *curis.*

Geira-höd, *f. n. pr. nymphae*, *bellicae.* Grim. XXXVI. 6. var. t. *verbo Lancearum actio*, *conf.* Gloſſ. Diatrib. *in* hái *pag.* 21. *et* 22. *aut* höd, *ab* at halda, *Belg.* houden, *unde* Geira-höd *foret* haſtigera, haſtata; *aut* höd, *ab* at há, elevare, attollere, *quod verbum aliquando extitiſſe*, *hypotheſis mea eſt haud improbabilis*, *et neceſſaria fere ad nonnullas voces Linguae noſtrae intelligendas: foret autem verbum* at há *hoc ſenſu ſimiliter formatum* ab hárr *altus*, *quemadmodum verbum* at ſmá *parviſacere*, *contemnere*, *à* ſmárr *parvus*, *minutus*, *huc pertinet* Höd (Hödd) *Inſulae in Norvegia n. pr. ab altitudine*, *ut opinor ſic dicta*, *quaſi* hæd *eminentia*, *aut quaſi* háid, *contracte* hád, *exaltata*, *ſublata. Ergo* Geira-höd, *ex hac notione*, *eſſet vel haſtarum elevatio*, *vel quae haſtas ſublimes geſtat.*

Geir-avlvl, *f. n. pr. nymphae bellicae.* Grim. XXXVI 6 *haſta inſtructa potum praebens*, G. Pauli. *aut quae haſtam inebriat.*

Geirrödr (Geírravdr) *m. genitivo* Geirradar (Geirrödar) *n. pr. viri.* Form. Grim. pag. 36. 37. Grim XLVII. 2. var. æ. II. 7. *verbo*, *haſtam ungens aut rubefaciens.*

Geir-römvl (Geirravmvl) *f. n. pr. nymphae bellicae.* Grim. XXXVI. 6. var. t. *à verbo* at rymia, *quod eſt rudere*, *haſtarum ſonitum excitans*, *vel etiam haſtae*

 ſono-

ſonorae ac caedium praeſciae (qualis fuit Gunnari *de* Hlídar-enda *bipennis) domina: convenientiſſime ac decentiſſime.* G. Pauli.

Geir-vimvl, *f. genitivo* Geir-vimlar, *amnis, n. pr.* Grim. XXVII. 7 *forte ſcribendum* Ger-vímvl, *ut ſit*, ſú ſem gerir vímv, *quae inducit vertiginem transeuntibus, quod ſcimus magna flumina facere inſuetis. Si vulgata lectio ſervetur, erit à* Geirr *et* at Veifa *vibrare, notabitque eam, quae volvitur lanceae miſſae inſtar. Forte ſit* Garumna Galliae.

at Geiſla *radiare, radios emittere; de ſole.* Sol. XLII. 2. *à* Geiſli *radius, unde:* hvílvr-hafþar á himingeiſlvm. Sol. LXXII. 4. 5. 6. Gloſſ. Synt. *ſub* Gisling. *Mirum tamen eſt, ſi ejus originis ſit Vox, quod* t *ab ea extritum ſit, aut quod ſaltem non ſcribatur potius per* z geızli, *ſicut* Gætſla, Gæzla *cuſtodia, vox ab eodem fonte orta, conſtanter ſcribitur, non autem* gæſla, *ſic ab* at veita, *ſcribitur* Veitſla *l.* veizla *munus, convivium, non enim* Veisla. *Forte ergo* Geiſli *eſt ab Lat. Baculus l. Bacillus,* b *in* g, *et* c *in* ſ *converſis, cujus converſionis exempla adtulit Ægidius Menagius, in Introductione ad Origines ſuas Gallicas: ita et fortaſſe noſtra* at gá, *et* gánga, *ſunt a* Gr. *βάω et βαίνω. Quod autem ſi omnino* Geiſli *ſit prioris originis, potius ab* at gá *cuſtodire, quam ab* at gæta *idem ſignificante, erit deducendus; eſt et ut referri poſſit ad* gá *ire, tanquam inſtrumentum ſ. fulcimentum ambulantis.* † Geiſlvm, *adj. in Dativo, contractum ex* Geiſlvdvm *l.* Geiſlvgvm, *radiato l. radioſo.* Sol. LXXII. 5. 6. var. g. h.

Geit, *f. capra.* Grim. XXV. 1. Geitahland, Skirn XXXV. 6. *hoc Latine vocatur Graveolentia, in Gloſſis Medicis, obſervante* Keuchenio *in notis ad Serenum Sammonicum, unde intelligimus, cur id potiſſimum* Gerdae *propinandum minitetur Skirnerus.* Geit, *ab Ebr.* gedi *haedus; ejusdem originis noſtrum* kid *haedus,* kida *capra.*

ek Gel, *vide* at gala.

ek Geld, *praet.* galt (gallt), *Infin.* at gialda. Han (heriafaþir) gefr ok geldr Gvll verþvgvm. Hynd II. 1. 3. 4. n. 4. Síþr þú Áſom avſvnd vm gialldir. Æg. XII. 4. 5. Gloſſ. Diatrib. *origo et primaria notio eſt obſcura. Helvigius tamen deduxit Teutonicum* gelden, *ab Ebr.* gaal *redemit: Wachterus contulit.* Gr. *ἀλλάττω.*

Gelmir, *m. in nominibus pr. compoſitis trium gigantum ante mundanorum (ante diluvianorum).* Vaf. XXIX. 3. 4. 5. n. 32. *et* 33. *literis tranſpoſitis variatum ex* Gemlir. *Alias clamatorem l. cantorem notaret, ab* ek gell *vel* gel. Galm, *Otfrido apud Wachterum, ſonum, tinnitum, clamorem, deſignat.*

Gellri,

Gellti, *vide* Gavlltr.

Gemlir, (*à* gamall *adultus*, *vetus*) *Senem vel prifcum fignificat in Nominibus pr.* gigg. Vaf. XXIX. 3. 4. 5. var. *vide* Gelmir. *Sic* Gemlir *dicitur aquila*, *ob longaevitatem fuam.*

ek Geng (*minus recte*, geing) *eo*, *ambulo*, *procedo; Praet.* geck, *Imper.* gack, gacc) *Infin.* at gánga: þeir gengv — fkídbladni at fkapa. Grim. XLII. 2. 3. *fe ad opus accinxerunt — fabricandi*, *vertente* G. Pauli. Vega þú gack. Æg. XV. 4 Eiga geck han Álmveig. Hynd XIV. 5. *Idiotismus noftratium*, *vid* Gloff Diatrib. Honvm gengr greitt. Sol. VIII. 3 *conf.* at gá *ire.*

Gengi, *n. proceffus*, *fucceffus; item comitatus*, *auxilium:* þú ert hnvggin mínv gengi. Grim. L 4. 5. Gengi, *comitatus.* Hác. M. vex nú gengi goda. Braútar gengi, vígs-gengi, *deductio in viam*, *focia ad alicujus necem itio*, *fine ulteriori auxilio.* G. Pauli. Gengi, *hoc fenfu*, *ab* at gánga *ire*, *ut* lid, *idem*, *ab* at lída *ire*, Sinni, *idem*, *ab* at finna *ire.*

at Gera (giöra, geöra, göra) *facere*, *inftruere*, *parare:* — Avl, fvmbl. Æg. LXIV. 1. 3 Hym. II. 8. var. n. — för Fiöl. XLVII. 2. han gerdı fer vaþ viþ velar. Hym. XXI. 7. 8. n. 31. At giöra *etiam mittere*, *l. ablegare fignificat:* ad giöra mann ut, útgiörd, gagngiört, giöraz *l.* giöra fig til þeff edr þeff, *cum pluribus aliis*, *hue pertinent.* G Pauli. *Conf.* Harb. XXXVIII. 1. 2. *feqq. ubi ordo et contextus verborum commodiffimus eft:* Gördiz híngat, gnæfa (*pro* meþ gnæfvm) gvnn-fána, geir at rióþa, ɔ: *huc ire occupavit* (*fe contulit*), *fublimi* (*cum*) *vexillo*, *ad haftam rubefaciendum. altera acceptio talis eft:* híngat gördiz gnæfa gvnnfána *etc. i. e. qui huc* [*iturus*] *fe inftruxit fublimi vexillo etc. Utroque hoc modo* Gördiz, *Verbum medium eft*, *pro*, gördi fik, *fed diverfo tamen fenfu. Tertia acceptio eft haec:* híngat gördiz gnæfa gvnnfána, *i. e. huc* [*inferenda*] *fecit fibi fublimia vexilla: hic in* gördiz, *pro* gördi fer, *eft anomalus ufus Verbi medii f. Formae mediae; conf. terminationes* vm, vmk, vmz, omk. *Quarta hujus loci acceptio exhibetur in ipfa Verfione; conf.* at gnæfa, *Verbum*, *et* gnæfr, *Nomen.* G. Pauli *non hic magis*, *quam ad locum ex* Hym. *fupra*, *Verbum* gördiz *expofuit: Eum vide fub* gnæfa *et* gnæfr. *Cognationes Verbi pete in* Gloff. Synt.

Gerdvr (Gerþvr, *male* Gerþr v *fuppreffo in terminatione feminina*) *n. pr. mulieris giganteae*, *Freyeri conjugis* Hynd. XXVIII. 3. 4. 5. Skirn. XIX. 3. Skirn. *in Profa pag.* 74 *A* Gardr *fupra*, *vi vocis eft Sepes*, *et inde munimentum*, *tutela; ita mafculinum* Gardr *adhibitum eft olim in nominibus pr. virorum*, Griótgardr *et* Val-gardr, *verbo; Saxeus mu-*

rus,

rus, et Electus murus, quanquam forte rectius Valgardr *explicetur, per, Strages caesorum aggeris instar magna, aut adversus stragem munimentum,* Gerdvr *autem, sive ut nomen propr.* Gerdae *nostroe, sive ut appellativum, suppositum est in multis nominibus pr. mulierum nostratium, e. g. in* Ásgerdvr, Ei-gerdvr (*perpetua tutela*), Járngerdvr, Hall-gerdvr, Steingerdvr, *quae Lapideum munimentum significant, conf.* Griótgardr *supra, pro quo* Hall-gardr *posuit* Eivindus *poëta ap.* Snorrium Tom. I. pag. 88. *porro* Sal-gerdvr, Val-gerdvr, *conjugatum* τῷ Valgardr *supra,* Þorgerdvr, Ingi-gerdvr, *etc. Imo et simplex* Gerdvr *tres sibi cognomines habet in* Landn b. *Haud absimili ratione* Hlíf, *clypeus, tutela, olim fuit nom. pr. muliebre: inspice Indicem N. pr. ad* Landn. b.

Geri, *m. n. pr.* Lúpi Odiniani Grim. XIX. 1. *item n. pr. Canis* Fiöl. XV. 2. *collat. cum* XIV. *à* Gerr *cupidus, Germ.* Ger, *conf.* Garmr *supra, et* Gloss. Synt. *in* Giarn. *videndum interim, anne cognata sint Lat. Avarus aut Voro; inspice* Gifr *infra.*

Gerr (görr, giörr) *factus, structus, perfectus, exactus, absolutus; est particip. passiv. Verbi* at gera: Þar Ullr hefir ser vm gerva sali, *aut habet facta sibi domicilia, aut ipse sibi fecit, ut* Ek hann giörvan hesk. Fiöl. XIII. 2. *de qua flexione participii, cum Verbo auxiliari et nomine construcii, superius egit* G. Pauli, *sub.* V. Fólginn. *Superlativus hinc est* Gerstr, *quo etiam Totus significatur ideo, quia Totum, omnibus suis partibus instructum, eatenus perfectum est: unde* Gerstan dag, Skirn XXX. 2. *ubi* Gunnaris Pauli *parenthetica Versio quovis die, in medio relicta sit, donec eam probaverit.* Fvll-gerva *vid. supra.*

Gerva (giörva, görva) *perfecte, plene, plane, probe.* Kenna gerva. Harb. VII, 8. telia giörva. Æg. LIII. 5. *adverbium factum ex Dativo Definito praecedentis.*

Gervi, *f. in pl* Gervar (*conf. Thiodolfum poëtam, apud* Snorr. T. I. pag. 56. *stropha* 6.) *apparatus, ornatus, habitus, amictus;* Braútinga gervi. Harb. V. 5. *vid.* Gloss Synt. *in* Giörfiligr, *et* Gloss. Landn. b. *in* Giorvi-búr *Conv. Angl* Gear, gere, *ornatus, vestitus, armatura, item bona, facultates, artium instrumenta, itineris impedimenta et alia quaevis utensilia; eodem quoque pertinent Angl. Garment Vestis, amictus,* Garnish *instruere, Gall.* garnir. *Omnia ab* at Gera *parare.* [An Braútingia gervi *sit Mendici habitus pelliceus, non dixerim, voces* Garyer *et* gerber, *item nostram* Gæra, *cum* gervi, giörvi, georvi *conferens; notat autem* Gæra *pellem ovillam cum sua lana, qualis corpori animalis mortuo detrahitur; (vocatur et* Gærv-

Gerv-ſkinn, *quaſi lanata l. villoſa pellis, forte ab Ebr.* gas *vellus. G. M.*) *unde* Gervi *ductum videtur, ut proprie et primario videntur talem veſtem denotare, ſ. ex tali pelle confectam:* rhenonem *ſ.* renonem (hreinbiálfa) *vel* endromidem *dicere non abſurde, puto, quis poſſit. Ad delicatiorem veſtem translatum poterit eſſe* búin ſkyckia *l.* hladbúin (Niála pag. 48.) toga *pellibus pretioſis ornata, exterius ſcilicet, iis n interius ſubducta* Skinn-dregin *audit. Hirtus Latinum poteſt eſſe* hærdr (*ab* hár *Subſt.*) *piloſus, et talis tunica Datamis apud Nepotem vel pellicea, vel per texturam villoſa, ex quo forte hirſutus per adjectionem, quo et referri poteſt hircus Convenit cum* Gæra, Gári: *et* Golv-gári á ſiónvm *idem eſt ac* Kaſtar ſkinnvm á ſióinn, *de minimo ventulo exiguum maris ſpatium movente, ac velleris inſtar criſpante, tranquillo caetera aëre.* Gervi-búr, fata-búr, útibúr, *unum idemque, mercibus, cibariis etc. ſervandis, admodum late.* Greifíngi, *melis, taxus, nihil forte aliud quam* Gervingi, *per antitheſin, à* Gervi, *ut ſit animal pretioſe pellitum, ſ. pretioſis veſtimentis materiam ſuppeditans: Ita quoque à* Gervi *oriri olim potuit nobilitatis titulus* Greifi, *vel ab eodem modo ſpectato* reifi, ɔ: *vellere, pelle ſcil. villoſa, per proſtheſin Germanis familiarem: cui et perinde voci locus ex actione forenſi* at reifa mál, *adſtipulante quodammodo* Jure-Corbejenſi, *mihi ad* Hymis-qvidam *allegato.* Gaútr grárra ſkinna, *in* Hátta-lykli *Lopti divitis, medio accipi poteſt ſenſu. Cum* Gervi *convenit* (*quod ad notionem*, G. M) Felldr, *Lat. pellis*, (*e. g. ap.* Snorr. pag 176.) *cognatam habens vocem* Folld, *tellus denſo gramine veſtita; quo et pertinet* Fylldr ſaúdr, *et* (Liá-) fylldingsgras: *Incidens hic mentio vocis* Felldr *tacite dimitti non vult, aut tacitum à ſe dimittere: originem autem ducit* (Felldr) *à verbo* at fella, *ſternere, et quidem, ut puto, potius, à rugis vel plicaturis, quae* Fellingar *dicuntur, quam ab humi ſtrato animali, ad quorum pelles à re veſtiaria* [*forte corrigendum ex antecedentibus apud Interpretem: à quorum pellibus ad rem veſtiariam*, G. M.] *translata vox, et late ſatis ſparſa atque extenſa, per varias gentes, et pro vario uſu. A Monomachiis* ɔ: hólmgavngv, *ſpatio taurinae vel urſinae pellis latitudine deſignatio* (kaſtad felldi vndir fætr: *vid.* Kormak-S.) *Danis et Germanis ad rem militarem, quemadmodum à re veſtiaria ſive hac vocabuli notione et uſu* Filt *et* Filtz. Þyckt ſem felldr, *dicitur de linteis denſioribus, quando hinc laudantur. Ad ante dictum* folld *referenda eſt Germ. notio* Feld, *quando de rúre et rebus ruſticis uſurpatur.* Felldir, vararfelldir, grá-felldir, *Veſtes panneae quidem,*

dem, fed ferarum pilofis pellibus exterius vel interius ornatae ac firmatae, vulpium hinc certe potiffimum, quarum hic nulla inopia, et magnum alim capiendarum ftudium, uti nec pannorum Vad-mál *dictorum copia minor, potisfimaque mercimonii pars, quod multa oftendunt loca, et inter alia egregie ille ap.* Snorr. pag. 176. *navem enim mercatoriam folis ferarum pellibus nunquam oneraffet unus aliquis Infulae tractus, cum plures certe intermearint, nec nimis paffim fingulari quodam ftudio pelles iftas conquifitas mercatoribus ulla nitatur verifimilitudine. conf.* Ind. Landn. p. 483. Mvffv-, peifv-, hettv-garmr, bvxna garmar *etc. dicuntur Veftes detritae et paunofae, à qualis habitus fimili tetro atque horrido afpectu nomen forte nactus moloffus infernalis* Garmr [*quam vocem vide, et conf. Ebr.* karah *laceravit, rupit.* G. M.]; Gervi *autem et* Garmr *cognata videntur, uti nec diverfum forte à* Garmo Cerberi *nomen. Nec tamen ideo dixerim* Garm *aut* Gervi *proprie, unice, aut primario talem vilem veftem denotare, cum diferte* Staf-karls geörvi *memoretur* (*haud dubie diacriticôs, cum peculiare veftis genus vix fuerit, quali alii pauperes non uterentur, fed veftis vilis potius in genere fignificetur, à meliore et honoratiore multum differens et origo vocis generalis fit à* V. ek giöri, *facio, idemque fvadeant cognata, ut* giörla *l.* görva, giör, [giörr; *conf.* gerr. G. M] giörfamliga, giörvi-ligr, gerfemi, at giör-eýda *etc. perfectionem quandam fignificantia; adeo ut non male forte quis exiftimare poffit, Veftitum regium potius per* gervar, *quam* gerdar, *in* Oda Hákonar-málvm *poëtam eximium expreffiffe.* G. Pauli].

Geftr, *m. hofpes, advena, extraneus.* Vaf. IX. 6. Fiöl XLV. 3. han qvelr (quedr, Anon) gefti fína (*iis abitum denuntiat*) Form. Grim pag. 38. Geftr gángandi af götv kom. Sol. II. 5. 6. *forte ab Lat. Hofpes,* p *in* t *converfo, uti in* ek ftel *à fpolio,* ftund, *ftudium, à* σπȣδὴ: *aut ab Lat. Hoftis, quatenus haec vox prifcis Latinis peregrinum notavit, tefte Cicerone in Officiis* Lib. I. cap. 12.

ek Get, *praet* Gat, *Inf.* at geta, *adfequor, impetro, obtineo, potior, percipio, accipio.* Skirn. XXXII. 3. 4. Hým. IV. 1. 4. *conf.* Hrafn. II. 1. 2. var g. *ubi tamen de lectione et interpretatione merito ambigitur.* Geta giöld. Grim. III. 6. -giaford. Alv. VII. 3. *fic* at geta konv, *habet* Laxdæla Magna, *in* Olai *Pavi petitione uxoria. Conftruitur et cum genitivo.* Hrafn. XXI. 8. XV. 4. *quod* G. Pauli *recte adfirmat rarius effe, perinde tamen dici ac* Afla *et* Árna, *eadem fignificatione, quibus ego addo* at fá. *Cum Infinitvo ponitur.* Fiöl. V. 3. Sol. VI. 4. 5. 2) *cum Genitivo, men-*

mentionem facio, in ſermone tango. Harb. XIV. 1. Æg. XX. 2. LIII. 4. *dicitur et hoc ſenſu* at geta vm eitt: *notio trànslata à priori.* Gloſſ. Synt. 3) *Conjicio, opinor, ſuſpicor, ſubaudito Infinitivo,* vera, *eſſe (nam alias hoc ſenſu Genitivum adſciſcit).* Hrafn II. 1. 2. *ſed poteſt et ibi reddi per, animo percipio, ſentio, intelligo.* 4) *Gigno, ſobolem procreo, quaſi* prolem adipiſcor Æg XXXV. 4. XXXVI. 5. *unde particip. paſſ.* getinn *natus.* Hynd- XVIII. 8. 5) *Foetum concipio.* Hynd XXXVI. 3. 4. 6) *Prima notione in tranſitivam migrante, compotio, impertio, do, promo, praebeo, eadem analogia atque,* ek fæ *ſupra, notat accipio et* do: Geta einvm ſvmbl. Æg. VIII. 6 *et ex Lectione Anon. in* E, þú gaſt þeim ſigr. XXII. 4. *pro* gaſt: *Sic* at geta einvm horn, *cornu potorium tradere cui, ex* Membr. Guelf. *habet* Egils - Saga, *pag.* 206. var. e. *in proſa: et* Spec. R. *pag.* 20. Get þer *vel* at bordi þínv, *largiter tibi indulge ad menſam tuam. nam apud Poëtas paulo frequentius occurrit:* Hávamál, *ex* Lectione Anonymi: Get þú volaþvm (valoþvm) vel, ɔ: *praebe egenis (viantibus, peregrinantibus) benigne.* Biarnius Gvllbrár-ſkálld, Kálfi (Galbae) Arnaſoni encomiaſtes: Gátvþ grídar ſóta Gólig faúng til jóla, ɔ: *praebuiſti gigantidis jumento (lupo l. feris carnivoris) lautam copiam ad feſti julenſis epulas.* Þat getvr einvm ílla, *male cui commodat, malum cui importat l. adfert, malum cui dat.* Vaf. X. 4. 5. *Noſtro* ek get *conveniunt Angl.* get *acquirere, nanciſci, Scot.* get, gett, *proles, Angl.* beget, *gignere, ASax.* begitan, *invenire. quae omnia retulerim ad Ebr.* chata, *accepit.*

Geýrr, *pro* gerr, giörr (*conf.* Geri *nomen, et* Gerr, *ſupra*) — ílz hvgar. Hym. IX. 4. *inſtructus, promtus, paratus,* giörvar at rída grvnd val - kyrivr. *G. Pauli. Forte* Geýrr *ibi disjungendum eſt in ſenſu ab* ílz hvgar, *et vel per petulans, vel per avarus, exponendum, quod poſterius apte convenit cum praecedente,* glöggr viþ geſti; *ſic autem τὸ* ílz (íllz) hvgar *ſibi ſeorſum valebit, malignus. Cum* Geýrr *conf. Germ.* geyer, *vultur.*

Gi, *detruncatum ex* eigi, *non, vocula inſeparabilis nominibus et pronominibus ſuffixa, ut in:* Mangi. Æg. XXXV. 5. Úlfgi. Æg. XXXIX. 4. ſiálfgi. Æg. XXIX. 6. einvgi. Æg. I. 2. evagi. Hym. XXXII. 7.

Giaſa, *f. datrix, donatrix, in n. pr. mulieris,* Avrgiaſa. Hynd. XXXIV. 6. *conjugatum hujus maſculinum eſt* Giaſi *dator; ſunt verbalia activa ab* ek Gef.

Giavſir, *m. in genitivo* Giavſis, *Verbale agentis haud vulgatum, ab* ek gef; dator, *ſpeciatim mulieris in matrimonium, ejus collocator.* Alv. IV. 6. Giptíngar - madr *et* Giptandi *vocatur in* LL. *noſtris,*

nostris, Jónsbók *et* Grágás. At gefa *simpliciter*, *frequenter usurparunt prisci nostrates*, *pro nuptui dare; itidem quoque suum* Dare *adplicarunt Latini: vide Indicem Terentii mei*, *et* Me *ad* Phorm. V. 7. 22. *consule et* Gloss. Niálae *in*, ek gef, *et* gipti.

Giafar, *f. pl pro* giafir *vulgatae terminationis*, *dona*, *munera*. góþar giafar. Harb. XX. 2. *à* 1. *sing.* giöf. *sic* farar, *pro* farir, sakar *pro* sakir. Harb X 2.

Giálp, *f. n. pr. virginis giganteae*, *unius è matribus* Heimdalli. Hynd. XXXIV. 1. *quasi* garrula, *à* Giálfr *n. murmur tinnulum*, *garritus*, *gannitus*, *item mare*, *ab strepitu suo*, *ubi commotum est*. *Angl.* yawlp, yealp, *Belg.* galpen, *Gall.* glapir, *quae notant gannire*, *plorare*, *item ASax.* gealpan, gilpan, *exclamare*, *gloriari*, *cognata sunt nostro* Giálfr, *quod ipsum ab* at gella, *l.* gialla, *superius adductо sub* Gavll *derivarim*.

Giarn, giörn, *avidus*, *-da*, *supra in* Fegiarn *et infra in* Ver-giörn. *à* Gerr, *sub* Geri, *n. allato*.

Gífr, (Gívvr) *adj. cupidus*, *vel vehemens*, *immanis; conf.* Fíkr *sub* Feikn-stafir, *item* Frekr; *est n. pr. Canis*, Fiöl. XV. 1. *de Diis praedicatur*. Hrafn. XII. 3. *conf.* var. y. Gíf, *ut* æ em ek gífrvm gramastr. gifur rata (hrata) gífurligt *p.* G. Pauli. *Vera notatio et origo vocabuli est incerta: conferri interim possunt*, *Lat. cupio*, *aveo*, *avarus*; Gr. γύψ γυπός, *vultur: et*, *alia ex ratione*, Gr. γυπὸς *magnus*, *altus*, apud Hesychium.

Giavll, *vide* Giöll.

Gien (ígen), Sol. XXI. 3. var. i. *novitium*, *ex* gegn *supra adducto*.

Gildi, *n. Compotatio*, *comissatio*, *convivium*. Hrafn. XXIII. 4. *ab* at gialda *dare*, *praestare*, *tribuere*, *ut sit proprie*, *vel convivium sumtuosum*, *in quod multum expenditur*, *vel eranum*, *coena collativa*, *comissatio*, *ad quam suam quisque contribuit symbolam*. *Dan.* gilde, *Angl.* guild, *collegium*, *sodalitium*, *Belg.* gilde, gulde, *societas mercatorum et opificum*. *Cambr. Brit.* gildio, *compotationum expensas persolvere*. *ASax.* gegylda *socius*.

Gilfr, *pro* Giálfr *adj. variato à* Giálfr *Subst. supra sub* giálp, *quod foret garrulus*, *streperus: hinc fem. Subst.* Gilfvr, *genitivo* Gilfar, *amnis inferni nomen*. Sol. XLII. 4. 5. var. m.

† Gilin, *f. genitivo* Gilnar, *amnis inferni nomen* Sol. Ibid. *participium sine verbi origine à* Gil *n. hiatus terrae; vid. Ind.* Landn. b. *in* Geil, *et conf* Gr. κοῖλος, *cavus*; *Lat.* Gula; Gr. γωλεὰ, γωλιὸι *speluncae*.

Gils, *m. obses*. Æg. XXXIV 3. *fuit quoque n. pr. Viri*, *cum simplex*, *tum compositum in nominibus* Hergils Þórgils (*quod hodie nondum prorsus obsolevit*) *et* Auþgils, *quae nomina in priscis monumentis etiam scribuntur* Þorgisl Auþgisl,

gisl, *unde probabiliter colligitur*, Gils *è* Gisl, *aut saltem alterutrum ex alterutro, esse variatum per literarum metathesin. Ponamus jam, ex hypothesi posteriore*, Gils *esse genuinum et primarium, unde alterum* Gísl *formatum sit*, *et erit* Gils 1) *pro* gildr *positus, quasi* gilds *per terminationem Gothicam s. Ulphilanam, sed quid* gildr *proprie sonet, docet* Gloss. Diatrib. *in* Geld: *Fuerit ergo Obses ita dictus, vel ob dignitatem natalium et fortunae, neque enim ignobiles l. obscuri ad obsidatum censebantur esse idonei; vel ob finem, quo dabatur, qui sine dubio erat, valorem et firmamentum foederi addere: hac occasione in mentem venit, quod* Hallfredus (*Dan.* Hellfrid) Vandrædaskáld (*s. ambigui ingenii poëta*) *extulit nom. pr.* Aúþgils *per* Aúd-gildandi, *quemcunque demum sensum cum hoc participio*, gildandi, *ille voluerit connectere, sive justum pretium addens l. statuens, opibus sc. sive eas amplas et firmas reddens, utraque hac notione ab* at gilda *activo sensu; sive opibus Valens potens, ab* at gilda *neutro sensu; sive denique* gildandi *posuit pro* gialdandi, *ab* ek geld, *quando foret vel opes reddens, vel praebens, vel in passivo potentiali sensu, facile idoneus ad reddendum, valore suo facile probus: an omnes hae notiones cum nostro* Gils *conciliari possint, non vacat disquirere, plerasque id posse liquidum est. Ponamus* 2) *quod* Gils, *ab* ek geld, *positus sit pro particip. pass.* goldinn, *datus, traditus, sc. in pignus foederis rati futuri, idque vel simpliciter, vel mutuo (invicem, inter se) datus, sc. ab utraque parte contrahente, ut saepe legimus in historiis:* þeir seldvz gíslar á ɔ:*dabant inter se obsidatus (pignora personalia); quod autem* ek geld *aliquando notare potuerit invicem do, videtur ab ejus compensandi notione probabiliter posse concludi.*

ek Gín (gínn),[1] *pete sub hujus praeterito* gein.

Ginn-regin (Gin-regin) *n. pl.* Hym. IV. 3. *ubi viderentur distingui à* Mærir tífar, *qui praecesserunt stroph.* 2. *nisi nossemus morem Auctoris, quo ille idem saepius repetendo variat: Sit ergo* Ginnregin *Deorum titulus, et notet, vel* 1) *fortes, vehementes, validas potestates, deducto τῶ* ginn *à* Gr. *γενναῖος, quatenus significat strenuum, validum: vel* 2) *Ingentes, immensas, infinite magnas potestates; quem in sensum conveniunt haec* Georgii Hickesii, *in Grammatica Anglosaxonica pag.* III. " Gin — chasma, *abyssus, vastum spatium, et in sensu adjectivo, amplus, latus, spatiosus, vastus, à Cimbr.* [*imo rectius, Vetere Septentrionali, aut Islandico*] ad gína hiare: *hinc vastus Æthiopiae tractus vocatur* Gin-rice *vel* Ginne-rice, — Ginnan byrig, *urbs ampla*, gin-fæstum, gisum,

gifum, *amplissimis donis. Hinc quoque* Gin *in compositione valde, vaste, immense significat: unde* Gin-fæst God, *firmissimus, immutabilis, veracissimus Deus; et in* Völv-spá Stropha 6, Deastri *Cimbrorum vocantur* Gin-heilög [ginnheilög] god, *sanctissima numina. perperam igitur omnia, quae de hac voce scripsit* Gudm. Andreae *in* Völvspá Str. 6, *et in Lexico suo Islandico.* „ *Itidem* Me *quoque erraße credibile est, cum apposui in Versione, fallaces, quasi* Ginn *foret ab* at ginna, *illicere, pellicere, splendidis promissis et vana spei ostentatione illudere.* G. Pauli *hanc culpam vitavit in sua Versione, ubi τὸ* Gin *reliquit in medio non expositum; hanc tamen annotationem subjecit:* Gin-regin *à* gani *vel* gandi *dictum volunt, nec forte aliud melius suppetit.* Regin *autem et* rögn *non incommode a* Regn *quis deduxerit, quod pluviarum datores haberentur dii.* „

Ginnúngr, *m. unde* Ginnungs niþr, niþir, (niþiar *rectius*) *et* Ginnúngs heimar. Hrafn. IV. 2. 3. 4. n. 18. † Ginnungr *vel* Ginnúngi, *pro* Ginnúnga gap, *in eadem nota.*

Giöld, *n. pl. à* 1*a Sing.* giald *expensa, debiti praestatio, compensatio, remuneratio, pretium, praemium, merces, gratia;* geta giöld, Grim. III. 4. 6. *ab* ek geld.

Giöll (giavll) *f. genitivo* Giallar, *n. pr. fluvii infernalis, orci claustris proximi.* Grim. XXVIII. *io. quasi strepera, argutum sonora, conf.* Gavll *et* Giálp *supra. occurrit et haec vox in Compositis,* Þrym-giavll, (Þrim-giavll) Fiöl. XI. 1. var. æ. *et* Ár-giöll, *Iridis nomine, quod vide, et super sensu posterioris partis consule* Gloss. Diatrib. *in* Gvll, *ubi adsertur* Giall (*aut* geallr) *splendidus.*

Giörfvm, (*melius* giörvum) *pro* giörvm. Hym. VI. 4. *vid.* at gera.

Giörla, *contractum ex* giörliga, *perfecte, exacte, probe, in Composito* jafn-giörla. Æg. XXI. 6. *à* Giörr, *pro* Gerr.

Giörr, giörva, *vid.* gerr, gerva.

Giörv-allr, *universus.* Hynd. XXXIX. 8. *conflatum ex* giorva allr.

Gípvl, *f. genitivo* Gíplar, *amnis fabulosi. n. pr.* Grim. XXVII. 6. *vel verbo tenus idem sonat cum* Gavpvl; *vel est* garrula, *blateratrix, à verbo* at geipa, *garrire, voces temere jactare, quod tamen ipsum Verbum suos natales refert ad* Gapa hiare.

Girnd, *f. cupido, libido;* Gapiþu girndvm frá. Skirn. XXVIII. 6. var. d. *à* Giarn.

Gísl, *m. nom. pr. unius ex Asorum equis sellariis.* Grim. XXX. 4 *verbo Virgatus l. radians.*

Gísl, *m. pignus personale, obses.* Æg XXXV. 3. *alias* Gísli. Gísl, *f. ocurrit ap. Snorrium, unde Accus. plur.* gíslar, *in phrasi,* at seliaz gíslar á; *et forte huc referenda sit*

ſit var. lect. c. giſlvm ſendr, *ſive* Gíſl *f. proprie notet*, *cautionem*, *ſponſionem*, *pignerationem*; *ſive perſonam pigneratam*. *Alam.* Geiſel *eſt Sponſor*, *fidejusſor*, *item obſes*, *quaſi* "*ſponſor partis ſuae* (*inquit Wachterus*) *qui corporis ſui oppignoratione hoſti de periculo cavet*, *et ſponſor dici poteſt*, *quia revera pactionis publicae pignus eſt.*" *Haec Wachterus*, *qui tamen non incommodam cenſet Stadenii derivationem* τȣ Geiſel *à* Selen *vel* Sellen *tradere*, *quod Obſes ſit perſona ſecuritatis gratia hoſti tradita*; *ad quam ſententiam et Ego acceſſi ſupra in* Gils. *Aliam derivationem dedit* J Ólavius *in* Gloſſ. Synt. *voce* Giſling, *cum quo opinor* Ihreum *facere*, *ſed haec derivatio laborat nonnullo incommodo*, *quod attigi ſupra ſub* Geiſli, *etſi ea de cetero in rem ipſam probe convenit*, *ſive quod* Giſl *cuſtoditur*, *ut* Olavius *inquit*, *ſive quod cuſtos eſt ne foedus rumpatur. In Gloſſ. Lat. Theot. apud Wachterum* Kiſal *dicitur obſes*, *ASax.* Giſel, Gyſel, giſle, *obſes*, giſlhad *obſidatus*, Frythgiſlas [*quaſi* Fridgíſlar *pacis ſponſores*] *attulit Wachterus ex Somneri Dictionario ASax. Ego denique*, *anne* Giſl *f. et Lat. cautio*, *ſint cognata*, *tanquam conjecturam incertam propono.*

Giſling, *f. obſidium*, *obſidiatus*, *oppigneratio perſonae*; ſelia einvm einn at giſlingv. Vaſ. XXXIX. 3. *vel Verbale actionis ab* at giſla, *vel*, *ſine origine Verbi*, *à* gíſl.

Gív, *conf. ſupra* Gifr.

Glada, *nomen*, *et verbum*, *vide* Glaþa.

Gladdac, *pro* Gladda ec. — ena Gullbiörtu Harb. XXIX. 5. 1 *a præſ.* ec Gled, *Infinit.* at Gledia *à* Gladr.

Gladr, (Glaþr) *adj.* Sol. XXXV. 1. n. 43. Grim. VII. 6. XIII. 6. Gloſſ. Synt. *et* Diatrib. *in* Gladr *et* Gledi.

Gladr, *m. equi nomen proprium.* Grim. XXX. 1. *quaſi alacer.*

Glads heimr, *m. nom. prop. loci.* Grim. VIII. 1. *i. e. mundus* (*regio*) *hilaris. ſic* Gladt Sólſkin, *laetum*, *coelo ſereno*, *ſolis jubar*; *intelligitur locus amoenus ſole colluſtratus.* G. Pauli |

Glæddr, *prunis candentibus obſitus*, *l. ſparſus*, at gánga Glæddar Götur. Sol. XXXI. 6. n. 40. *à* Glód, *pl.* Glædur, *f. pruna*, *carbo candens.*

Glæ-valdi *et* Glævald, Sol. LIV. 3. var. r. n. 76.

Glapti. (Glapþi,) *vide* at Glepia.

Glaſir, (Glaſi,) *m in compoſitis* Aur-glaſir, *et* Veþr-glaſi, *Splendens*, *micans* Fiöl. XXIX. 6. XXV. 2. *ab* at glóa *micare*, *ſplendere. conv.* Gr. ἀγλαὸς *ſplendidus.*

at Glata, *amittere*, *item oblivisci*, *quaſi è mente l. memoria amittere.* Sol. XXXII. 4. *adſciſcit Dativum rei. Eſt vel ab* at láta *amittere*, *vel à* Gr. λήϑω, λάϑω, *pro* λανϑάνω *lateo*, *obliviſcor*, λᾶϑος, λῆϑος, λήϑη *oblivio*,

 Glaumr

Glaúmr, *m.* ek fvr-býd — manna glaum mani Skirn. XXXIV. 7. *ubi* Glaúm, *per Delectationem*, *vertit* G. Pauli, *annotans:* Glavmr *convicium* [*prima et propria significatione*, *pro*, *clamor magnus*. G. M.] eg glym, *resono*. Ne [hún] glaúm hialdi. Hrafn XII. 4. Glavmr *à V.* eg glym, *gravem sonum edo*, *hoc loco; ne inconditam quidem vocem edidit ullam. Usurpatur potissimum de plurium liberius una atque hilarius garrientium convicio vel cantu.* G. Pauli. *Adde* Gloss. Synt. *sub* at Gleýma. *Cognata sunt nostra* Hlymr (hliómr) *et* at hlymia, *infra*, *item* at glamra, *clangere*, *vide* Landn. b. pag. 238. *et* 414.

Glaþa, *f. pro* glaþan *l.* gladning; *à verbo* at glaþa einn, *pro* gledia. Fiöl. XLIX. 5. *et* var. e. at glada *habet* Höfvdlausn Egils, Vers. XVII. str. 5. *ex* Lectione Eddae Snorr. Codd. Worm. *et* Reg. *et sonat*, *nescio quomodo*, *suavius quam* at gledia; *conf. meam* Egilssagam pag. 450. var. p. Á gladr.

at Glepia, *1a praes. Indic.* ek Glep, *corrumpere*, *vitiare*, *impedire*, *labefactare;* — Konv at geþi. Æg. XX. 3. Er þic glapþi at geþi, *cum te animo tenus*, (*tuum animum*) *dementavit l. decepit.* Eg glep (siónir) fyrir cinvm, *visum* (*externum l. internum*) *hebeto*, *quod humori*, *lacrymis*, *pluviae saepe tribuitur.* Völvspá: annars glepr eýra-rúnv. Elli-glöp, *neut. pl. errata senilia.* glæpr *m. g. maleficium.* glópr *et* glappi, *homo stultus*, *qualem*, *ni fallor*, *stultividum Plautus dixit.* G. Pauli. *conf.* Gloss. Synt. *in* Glæpr, *et* Egils-sagam *meam pag* 273. n. 2. *Nostris*, at glepia *et* glæpr, *adfinia sint fortasse*, *Lat. Culpa*, *Laevus.* Gr. χαλεπὸς, χαλέπτω. At glepia farar *eius*, *turbare* — Harb L. 3.

Glepsa, *f. in nomine proprio* Odae Lokaglepsa. *pag.* 151. *proprie carptus canis mordacis*, *appetitio mordaci dente facta; Verbum talem actionem designans est* at glepsa (glipsa) í eda til, *et* Glipsa *f. memini vocari Nostratibus caniculam mordacem. In nomine autem Odae nostrae* Glepsa *translata est ad maledicam vellicationem*, *s. petulantem verborum contumeliam. conf.* Horatii Epod. VI. 1. 4. 15. *origo vocis mihi ignota.*

Gler, *n. Vitrum.* Hym. XXIX. 4. var. x. *ubi de Calice gigantis usurpatur.* Griót — at gleri orþit (vorþit) Hynd. IX. var. x. n. 17. *Dan.* Glar, Glass. *à* Gr. χλωρὸς, χλοερὸς, *viridis; aut potius ab nostro* Glærr *pellucidus*, *quod ipsum à* Gr. γέλα *splendor*, γελέω *splendeo. Conv. Lat. clarus.*

Glerr (Gler, Glær) *m. equi n propr.* Grim. XXX. 2. *quasi Fulgens*, *nitens; ita* Skióni, *notum nomen equi albis maculis splendidi*, *ab* at skína.

at Gleýpa, *devorare*, *deglutire.* Vaf. LIII. 1. *Verbum forte à sono fictum*, *conveniunt tamen aliquatenus*, *Lat. Glutio*, *Gluvia*,

Gluvia, femina vorax apud Lucilium, gluvies in Ingluvies, Gr. λαβρὸς *vorax. Ab nostro est Norveg.* Gloupen, Mave' Búg, *ex quorundam locorum dialecto, apud Cn Leemium in Nomenclatore.*

Glier (glígr) *adj. similis, pro* líkr, Hým. II. 3 var. i.

Glitnir, *m. Domus n. propr.* Grim. XV. 1. *quasi, coruscans, resplendens. ASax.* glitinian, *Angl.* glister, glitter, *Alam.* glizzan, clizzan, *Belg.* glisteren, glinsteren, *Dan.* glindse, *significant fulgere; quorum omnium origo Junio videtur petenda ex* Gr. ἀγλαΐζεσθαι *fulgere, splendere conf.* at glitra, *in* Egils-saga *pag.* 242. *et* 243. n. 2. *huc quoque pertinent nostra Impersonalia*, þat gliáir á (þat), glittir í (þat), *etsi horum significatio aliquid differat, nam posterius, ut arbitror, notat, candicat, prius, ex politura l. laevore micat.*

at Glóa, 1*a Indic praes.* Glóa *et* gloi, 3. *Ejusd.* glóar *et* glóir, *micare, fulgere, resplendere.* Mars — mavn af (of) glóar. Hrafn. XXIV. 5. 6. *conf.* Vaf. XII 1. 2. 3. 6. Gavlltr glóar (glóir) gvllinbvrsti. Hynd. VI. 5. 6. var. l. Garþar glóa — of gvllna sali. Fiöl. V. 3. 4. Allr han viþ gvlli glóir, *de gallo quodam.* Fiöl. XXIV. 4. *hinc adj.* Glói, glóa, *pete in* Fagr-glóa. Gr. ἀγλαΐα αἴγλη, *splendor, fulgor; et respice quoque* Gler *praecedens.*

Glöggr, *adj. perspicax; item ad rem attentus, tenax, parcus,* — viþ gesti. Hym. IX. 3. Glöggr, *cito et certo res dignoscens* [*e. gr. in composita voce* Saud-glöggr, *oves in numeroso grege accurate ab adspectu dignoscere valens, quam dotem in me puero mirari memini parentes.* G. M] Glöggt er gests auga, *Proverb. unde et in* Loka-senna löggva *nihil certe aliud est quam* glöggva ɔ: glöggt, glöggliga [*sensu sic satis jejuno* G. M.] *ut* giörva *l.* görva *pro* giörla, ɔ: giörliga. *Et primario quidem forte* glöggr, *attentus, quasi per fenestram l. rimulas prospiciens, à* glvggi, glvggr, *fenestra. Hinc specialius ad rem attentus, triparcus, ut* glöggr er sá sem götvna sparar [*l. sparir, Proverb. i. e. parcus est qui viam parcit,* ɔ: *transitum per eam non praebet.* G. M.] *plene etiam* Fe-glöggr. Gleyggr flvgar, *à fuga abhorrens.* Grípis-spá. *Hinc* glöggr viþ gesti, *in hospites parum benignus, quocunque demum modo.* G. Pauli. Glöggr, *Verbum* at glöggva, *curiose speculari, distincte noscitare, et* glvggr, *Ego quidem refero ad* Gr. λυκὴ *Lat. Lux; quo et pertinent Angl.* look, *videre, ASax.* locan, locian, *Alam.* luogan, luwen. Cambro-Brit. llug, *lux, lumen. ex Junio.*

Glýgia, *f. ventulus.* Rýgiar glýgia, *animus poëtice.* Hrafn. XIV. 6. glygg n. *Ventus,*

Ventus, *à* Gr. κλάγγω, *ut* Gola *ventulus*, *ab nostro* at gala.

at Glymia, 1*a praes.* ek glym, 1*a praet.* glvmdi, *resonare, clangere, argutum strepere;* glvmdv jöklar. Hým. X. 2. *hinc* Glymr, glvmr, *m. et n. sonitus tinnulus*, *et verbum* at glvmra, Eivindi *poëtae ap.* Snorr. T. I. pag. 157. *ubi* Glvmrvdv glymríngar *ego verterim, resonabant tinnuli gladii in craniis, nam* hríngr *est gladii nomen.* [Eg glym, *gravem sonum edo.* Glavmr, *m. g. convicium, plurium cantus, vel strepitus.* Glúmr *nomen virile.* Eg gleými, *negligo, quod in tali sodalitio facile accidit. Conv. Lat. Clamo, item cum nostro* eg hlióma. G. Pauli] Þar — knegv vnnir yfir glymia. Grim. VII. 2. 3.

Gnæfa, *verbum aut nomen.* Harb. XXXVIII. 3. *de cujus loci sensu meam mentem jam aperui supra sub* at gera. *vid.* Gloss. Synt. [*Potest et* gnæfr (*imo* gnæfa. G. M) *esse adjectivum, cum Subst.* Gvnnfána *cohaerens, ut et* gnæfa *verbum activum s. transitivum, attollere, quemadmodum* giördiz híngat *cohaerent.* giördiz híngat at rióda skiölld ok geir, *l.* til at setia vpp herskiölld ok rióda geir. giördiz gnæfa —, *pro* giördiz til at láta gnæfa — *extolli, ellevari.* Gnæfa. Sinfiötli slavng vpp *vid.* rá raúdvm skilldi. Helga qv. G. Pauli. *Vid.* Gvnnfáni.]

at Gnaga, *rodere, carpere dente, mordere;* — á einv. Grim. XXXIII. 3. *ASax.* gnagan, gnægan, gnafan, *Dan.* gnave, *Belg. ap.* Kilianum, Knauwen, Gr. χναύειν *carpere, vellicare.*

Gnegioþr (Gneggiöþr) *m. Venti vocabulum poëticum.* Alv. XX. 3. *et* var. q. *Verbum* at gnegia, gneggia, *unde hoc* Gneggivþr *videretur esse verbale agentis, non habemus, quod sciam, sed* at hneggia hinnire, gnýia, *crepitare, stridere, quod posterius de vento usurpat Laxdæla magna. conf. Lat. Gannio*, Gr. καναχὴ *crepitatio, sonitus, Dan.* at knage, *Nostr.* Gnýrr *infra.*

at Gneýpa, *flectere, incurvare, inclinare;* Tramar gneipa þik skolv. Skirn. XXX. 1. 2. *haec acceptio verbi fundata est in loco* Eýrbyggiae *de* Capite Thoroddi Álptafiördensis *in collo vulnerati, ubi adj.* gneýpr (gneipr) *videtur incurvum l. inflexum notare, Verba* Eýrbyggiae *sunt de Capite post vulneris sanationem:* höfvdit stód gneýpt af bolnvm *i. e. caput prominebat ante corpus, l. — stabat obstipum de trunco (corporis), juxta Lat. voce obstipus, pro inclinatus, ex auctoritate Veteris Scholiastae in Persium. Quod autem* Gneýpr *ita significet, patet ex Ejusdem* Eýrbyggiae, *de eodem capite, in rectum positum restituto, verbis subditis:* súa fór sem Snorri sagdi, at höfvdit hóf vpp þá er sinarnar knýtti, *ita evenit ut Snorrius dixit, erige-*

erigebatur caput, cum nervi (in nodum) coalescerent. Conf. tamen Egils-sagam *pag.* 304. *et* Olafs-sagam. Tryggu. *in* Þorsteins Þætti Uxa-fóts, *et quidem Somnio* Thorsteini, *de* Oddo Bryniari *fratre, quibus in locis magis ambigua est notio vocis* gneýpr; *nam prior locus habet:* han sat vpprettr ok var gneýpr miök, *posterior habet:* Oddr — sat vpp miök gneýpr ok helldr ó-frýnligr, *quae loca, maxime prior, non videntur facere cum* J. Olavio, *cui, in* Gloss. Synt. *sub* Nýpa, gnæpr (*mihi ipsum nostrum* gneýpr, *variatum*) *est erectus, arduus; Fortasse* gneýpr *in utroque hoc loco est capite obstipus l. prominulus, nam fieri potest, ut capita iis fuerint in tali situ, licet truncus corporis esset erectus; nisi utrobique velimus intelligere repandum, capite reclinato, in cervicem reflexo.* At gneipa, *invenio illatum Lexico meo, ex* Oda Hallmundi Rupicolae, *non noti illius amici* Gretteri, *sed recentioris nescio cujus, et expositum per, pugno comprehendere, forsan debuerit exponi, comprimere, coarctare, constringere, angere, adfligere; quo sensu, angent, ab initio verti, in loco* Skirn. *supra scripto, et cum hoc conveniret Dan.* at knibe, *item nostr.* hnipinn *suo loco visendum, uti et Verbum* at hnipna. *Verum alterum illud* at gneýpa, *et* gneýpr, *in incurvandi, incurvi, notione, haud dubito referre ad* Gr. *γνάπτω, pro γνάμπτω, inflecto, γναπτὸς, pro γναμπτὸς, incurvus. Verbum neutrum* at gnapa *occurrit in* Quiþa Sigvrþar, *de* Grána (*Griseo*) *equo Sigurdi:* Gnapir æ grárr jórr yfir gram daúþvm *i. e. incurvato* (*demisso*) *capite adstat perpetuo griseus equus heroi mortuo, aut animo dejecto jugiter est ob ejus mortem. Siquid certius invenero, adferam sub* Tramar, *et* hnípinn. [Gneýpa þik scolo, *Vexabunt te.* Gneip *est Gigantidis nomen in* Skálda: Neip *dicitur quibusdam (nempe ab curvatura sua, quasi* gneýp, *per mea praemissa, aut ab* at gneipa, *quod sibi prehensa comprimat, aut à* gneipr *arctus angustus, nam est angustum spatiolum digitis utrinque arctatum.* G. M.) *quod aliis* greip, *f. g. digitorum intercapedo:* Gnúpr *et* Núpr, *m. g. mons praeruptus, isque vel solitarius, ut ad sinum* Díra-fiörd, *vel cum alio conjunctus, spectatus ut villae cuidam imminens, ut in Lingula borealis Islandiae* Siglv-nes, *a verbo* at gnæfa *eminere, vid.* Edd. Fab. XXX *Et* gnýpa *f. g est montis, tum prominentia, tum eminentia. Horum quid aut quomodo, aut aliud forte quippiam, huc quadret, aliis judicandum relinquo.* G. Pauli.]

Gnýrr, *m. genitivo* gnýs, *Dativ. et Accus.* gný, *strepitus, stridor, crepitus, murmur;* grimmligr gnýrr. Sól. LVII. 3. *forte proprie est, crepitus, qui per frictum,*

frictum, attritum, flictum, l. collisionem duorum vel plurium inter se excitatur; quando ducenda foret vox ab nostro, at gnýia, núa, nvdda, *fricare, atterere, quod sine dubio à* Gr. *κνήθω frico. cognata τῶ* gnýrr *sunt:* gnaúd *n. murmur,* nidr *susurrus, sonus subsurdus. Alia originatio data est supra sub* Gnegioþr.

Gó, *ganniit, latravit;* gó han á móti — galldrs favþr, *oblatrabat* — Veg. VII. 4 7. *infinitivo* at geýia, 1*a Indic. praes.* ek geý. *Verbum à sono fictum videri potest: Conferre tamen licet* Gr. *γογγύζω, ἰωγὴ et ἰωή clamor, Lat* Barb, gaja *avis pica, forte à garrulitate sic dicta: adde* Gr. *βοάω, boo, ratione quam attuli supra, sub* at geifla.

God, (Goþ) *genit.* Goda, *Dat.* Godum, *Dii.* Æg. LXI 6. Skirn III. 2. Alv. XVI. 2. *Singularis est* God, *n.* (*vide* Gvd *infra*) Grim. XXXIX. 2. XXXVIII. 3. var. æ. *ubi de Sole dicitur.*

Gódr, (Góþr) Gódrar meýiar Gymis. Skirn. XII. 5. Gód man-kynni Harb. XXX. Góþar giafar, Harb. XXII. Gódr þiónuftu, Form. Æg. pag. 149. Gr. *χαιὸς, et ἀγαθος.*

God-málugr, *adject.* Hym. XXXVIII. 3. Gód-málugr, *ibid.* var. l.

Gód-rádr, *adj* Sól. XX. 2. n. 25.

God-speki, *f Theologia; e lectione Cod. Svec. in* Vaf. XIX. 6.

God-vegr, Hynd. V. 6. n. 12.

Göngomc (Göngvmz) *Verbum deponens, actionis reciprocae,* — firr. Grim. I. 3. var. f. *ab* ek Geng.

Görn, *f. Dativ. pl.* Görnum. *Nom. pl.* Garnar *et* Garnir; Æg L. 6. *Lat. Chorda. conferri tamen potest.* Gr. *γῦρος. Lat. gyrus, ob circularem intestinorum positum. Alia ratione duci potest à* Gor, *n. excrementum alvi*

Góinn, *m. nomen serpentis.* Grim. XXXIV. 5. *Junius derivavit à* Gr. *κοίνος, impurus.* Gr. *κόαξ. est* rana; *Lat.* boa, *est nomen variorum serpentum.*

Gól, *baubatus est, de cane,* Veg. VII. 8. *præteritum ab* at gala, *quod vide supra.*

Gólf, *n. solum, pavimentum,* Vaf. XI. 2. i gegnum ftód (fteig) Gólf nidr á Sal, *de nitente Thoro.* Hym. XXXIV. 3. 4. *quasi ambulacrum ab* at gá.

Gotnar, *m. pl Equites, aut viatores, poëtice viri.* Grim. II. 8. var m.

Gotna-land, *n. pr. terrae.* Grim. II. 8. *forte sit* Gotlandia (*hodie* Gulland) *Sueciae Insula prope Finniam, conf. Snorrium, et Ottarem poëtam, in* Olafs helga Saga. Cap. VI. pag. 6. *Alias per* Gotna-land *intelligi possit Veterum Gothorum (Gothonum s. Getarum) regio apud Danubium.*

Grá-bakr, *m. Serpentis vocabulum, quasi griseo l. cinereo tergo praeditus.* Grim. XXXIV 7. *à* Grárr, *f.* grá, *de cujus origine non liquet; Schytae, auctore Plinio*

Plinio in Nat. Hist. Lib. VI. cap. 17. *Caucasum montem, Graucasum, hoc est, nive candidum appellavere, quod Junio observatu dignum visum est, sub voce* Grai, gray, *caesius, glaucus, leucophæus, in Etymolog. Angl.* Bakr, *in Compos. tergo praeditus qualicunque.*

Graf-vitnir, *m. Fodiendi gnarus, n. pr. Serpentis, patris* Goïni *et* Moïni. Grim. XXXIV. 5. 6. *ab* at grafa *fodere, et* Vitnir, *Sapiens, callens, sagax.*

Graf-völlvþr, *m. Serpentis vocabulum.* Grim. XXXIV. 7. *quasi* Vall-gröfvþr, *solum fodiens, per speciem Hypallages: aut foveae potens,* ɔ: *ibi habitans: aut fodiendo pollens; utroque posteriore significatu* Völlvþr *foret ab* at Vallda.

Gramr, *adj. in fem.* gravm, *iratus, asper, saevus, crudelis, severus, austerus.* Kona gravm at veri. Æg. LV. 3. n. 66. þik hafi allan gramir! Harb. LVIII. 2. n. 43. Gloss Synt *in* Gramr *rex, quem ita dictum, credibile est, ab animi saevitia bellica, olim in laude habita.* Hynd. XXIII. 9. var. x.

at Granda *einvm, noxam adferre cui, laedere, violare quem* Veg. IV. 4. *à* Grand. Hrafn. III. 4. *quod forte diminutionem primario notet, ab* grannr *tenuis, minutus,* Germ. ran.

Grani, *barbatus, in composito* Síþ-grani, *quod nomen est* Odini. Alv. VI. 3. n. 15. *à* Grön *f barba brevior, quae forte ab* at Gróa, *germinare.* Granar (granir) *in pl, sunt labia boum.* Grani *olim fuit nomen virile proprium, quomodo* Skeggi *olim et hodie.*

Gras, *n. gramen, herba, in complexa voce,* há graf. Grim. XVII. 2. *Ulph.* gras. *ASax.* græs, gærs. *Alam.* gras, cras, graft. *Belg.* gras, gars, gers. *Angl.* graff. *Dan.* græff. Gr. χόρτος, *et* κράσις, γράσις, *quod posterius Eustathio, apud Junium, est à.* Gr. γράω *comedo.*

Grátr, *m fletus, ploratus.* Grát at gamni ſkaltv — hafa. Skirn. XXX. 8. 9. *hinc Verb. activ.* at græta *einn, unde:* Mey han ne grætir Ne manns konv, *de* Freyero. Æg. XXXVII. 4. 5. n. 43. *unde particip. passiv.* grættr. Sol. XXVI. 4. *et nomen verbale agentis,* grætir, *in Accus* græti, *in Thori titulo,* gýiar grætir. Hym. XIV. 3. at gráta *et* grátr, *forte ab* Gr. κράζω. *Angl. Bor.* Griet *et* Greet, *Angl. Vet.* greede, *est flere, clamare. Vid* Gloss. Synt.

Gráþ, *f. genitivo* Gráþar, *Amnis n. pr.* Grim. XXVII. 11. *quasi Vorax, à* Gráþr, *m. voracitas, quod à* Gr. γράω *comedo: aut clamosa, à* Gr. γῆρυς *clamor, unde et* Gráþ, *n. Venti nomen, probabiliter duxerim. Interea* Gerrhos *est Fluvius Sarmatiae apud Melam Geographum.*

ek Gref, *praet.* gróf, *Infin.* at grafa, *fodio.* þær — úr dali diúpum grvnd vm gröfv. Harb. XVII. 5. 7. 8. n. 15. *Ebr.*

Ebr. chaphar, *fodit*, *effodit*, *per metathesin.*

Greip, *f. in pr. mulieris*, *unius e matribus* Heimdalli. Hynd XXXIV. 2. Greipr, *m. hodiedum est n. pr. viri*, *licet usu rarum*, *revera est nomen adj. et sonat*, *ut opinor*, *rapax*, *petulans*, *vehemens*, *ab* at grípa; Greypr, *scribitur in* Egils-saga pag. 369 *nisi hoc sit aliud nomen et alius originis. Diversam interpretationem* τȣ̃ Greipr *pete in* Gloff. Landn. b. *Alludunt* Gr. κραιπὸς *celer*, γρὺψ γρυπὸς, *gryphus avis*, γρυπὸς *incurvus*, *inflexus.*

ek Grem, *Infinitivo* at gremia, *irrito*, *iratum reddo*, *exacerbo;* Grem þú eigi goþ at þer. Æg. XII. 6. *à* Gramr.

Gremi, *f. ira*, *indignatio.* Fá ler *einn* at gremi. Æg. XXI. 3. *à* Gramr.

at Grenia, *rudere*, *rugire*, *mugire*, *altum et inconditum sonum edere*, *de amne dicitur.* Sol. XLII. 4. 5. *ASax.* grenni-an, grunnire, *frendere*, *mugire. Ab sono ficta videri possunt.*

Greppr, *m. vir poëtice.* Sol. I. 3. n. 1. *proprie est poëta*, *auctore* Edda. Hrafn. XVI. 7. *quasi* Kreppr, *quod orationem vinculis metricis adstringat: possit tamen*, *loco* Sol. *esse*, *Vexator*, *oppressor*, *ab* at Kreppa, *curvare*, *coarctare; aut Latro*, *raptor*, *ab* Gr. κρύπτω, κρυπτὸς, *vel ab nostro* at grípa. *Quatenus poëtam notat*, *ab eodem* κρύπτω *haud absurde duceretur*, *ob priscae poëseos obscuritatem. Denique* Greppr *poëta dictus esse possit quasi* Gerpr, *ab* at gera, *quo absolute*, *pro carmen componere*, *usus est magnus poëta* Einarr *Lancicrepus* (Skálaglam) *in* Egils-Saga; *et simili modo.* at yrkia, *opus facere*, *pro Carmen facere*, *vel in prosa oratione tralatitium est. Cum meis tentaminibus super ratione vocis* Greppr, *poëta*, *conf.* Gloff. Gunnl. S.

Grey, *n. Dativ. pl.* Greyivm, *canis.* Þrym. V. 3. Skirn. XI. 6. Grey-hvndr, *canis foeta*, *in* Olafs S. Tr. *f.* Jómsvíkínga þætti. *Angl.* Greyhound, Graihound, *ASax.* Grighund, *canis venaticus*, *vertagus; An ergo* Grey *proprie est talis canis*, *ducto vocabulo à* Gr. ἄγρα, *venatio*, ἀγρεύω *venor? An potius canis à voracitate sua ita dicatur*, *petita origine à* Gr. γράω *comedo*, *sicut* Garmr *supra ab aviditate nomen meruit*, *et sicut in* Helga-Qviþa Hvndingsb. *priore Bestiae carnivorae dicuntur* Viþris grey, *canes* Odini? *Belg.* Graeg, *vorax*, *cum hac notione convenit. An denique etymon quaerendum in* Gr. γρηγορέω *vigilo? juxta hoc Lucretii*, Lib. V. 867.

> *At levisomna canum fido cum pectore corda.*

Grid, Grida-ftadr, *vide* Griþ, Griþa-ftaþr. Grida at beida. Veg. IV. 3.

Grímarr, Grímir, Grimnir (*in Dativo et Accusativo* Grimni), Grímr, Odini *nomina*

mina adſcititia. Grim. XLVI. 6. var. u. Hrafn. XVI. 7. var. z. Form. Grim. pag. 38. 39. Grim. XLVII. 1. XLV. 1. *notant perſonatum, aut galeatum, à* Gríma. *f. perſona, tegmen faciei, item* galea *in* Edda *Ipſa autem* Gríma *ſine controverſia orta eſt à* Gr. κρύπτω, *aut ſaltem ab hujus derivatis,* κρύφιος, κρυφὸς, *occultus, celatus,* κρύφος *occultatio, tenebrae, qua occaſione quoque in mentem venit* Gríma, *vocabulum noſtis poëticum.* Alv. XXX 3. n. 65. *Adde et* Gr. κρυφᾶ, κρυφῆ, *latenter, occulte.*

Grimmr, *adj. trux, torvus, atrox, ferox, ſaevus, iracundia furens.* Fólkvm grimmr (*genitivo* grims) *dicitur* Sigurdus Fafnis-bani. Hynd. XXIII. 9. *à* Gramr *iratus,* gremi *ira. Conferre tamen licet Lat. rabo, rabio, furo et rabies, de quorum origine parum extricant Etymologi. Dan.* Grumm, *et* Grimm, *quod poſterius in uſu notat, facie torvum l. foedum Angl.* Grimm. *ASax.* Grimma *Belg. Alam* Grim, crim. *Germ.* Grimm, *ſaevitia, Nobis* Grimd *f.*

Grimmligr, *adj.* grimmliga, *adv.* Sol. LVII. 3 XIV. 3. *à praeced.*

Grind, *f. crates, clathrum; foris clathrata, cancellata, l. cratitia, aut etiam tale ſeptum; Foris ſ. clauſtrum oſtii ſimpliciter.* Grim. XXII. 4. 1. 3. Fiöl. X. 4. *conf.* XI. 6. *hinc* Valgrind. Grim. *loc. cit. ad quem* G. Pauli *ſic commentatur:* "*Clathratam hanc ſ cancellatam januam* Valhallae *fores clauſiſſe, vel ei circumjectum ſepimentum ita dictum fuiſſe, tam prior vocis pars, quam* Helgrindarum (Edd. Fab. 44) *ſimilitudo ſuadet.*" *Pluralis* Grindvr, *in Compoſito,* Ná-grindvr. Skirn. XXXV. 3. Æg LXIV. 4. *Ihreus vocem ducit à Verbo,* at greina, *ob interſtitia coſtarum. Ego conferri volo* Gr. κρατέω *teneo,* κρατύνω *confirmo, munio, item Lat. Crates.*

Griót, *n. ſing. Lapides, ſaxa.* Grióti þeir mik bavrþo. Harb. XXVIII. 5. Griót — at gleri orþit. Hynd IX. 7. 8. *conf.* 5. 6. *Suec.* Gryt. *Gall.* Gres, *Lapis ad pavimenta aptatus. Lat. Rudus, Raudus, ſaxum, teſte Feſto: et Livius* Libr. XXVI. cap. 11. *dicit Milites Hannibalis rudera* (*h. e. lapides*) *in locum deſtructi templi conjeciſſe. Ex Ihreo. Scot.* Grete, *arena, ſabulum, glarea. Angl.* Gritt *Arena, ſcobs, pollis.* Gritty *Arenoſus. Teut.* gruys [*Dan.* grús] *eſt Rudus, fragmenta lapidea. Alam.* Greiz *eſt glarea. ASax.* grytta, greot, *Terra, pulvis terrae; Caedmon:* þu ſcealt greot etan, þine, lif-dagas *i. e Pulverem comedes cunctis diebus vitae tuae Gall.* Groute *eſt terra arenoſa. Ex* Edw. Lye *ad Junium.*

at Grípa, 1a *Ind. praeſ.* ek Gríp, 1a *praet.* ek Greip, *rapere, prehendere.* Þitt ged grípi þik Skirn. XXXI. 4. 5. Hlórr-

5. Hlórriþi greip á ſtafni. Hym. XXVII. 1. 2. Gloſſ. Synt.

Griþ, *n. pl gratia*, *venia*, *pax*, *ſecuritas*, *ſalus*. Griþ han þeim ſeldi. Sol. XXI. 1. Griþaſtaþr, Aſylum, Form. Æg. pag. 149. Grith *et* Grete *Chaucero eſt Pax*, *ASax.* Griþ, *Franc.* Griz, *Fris.* Greet, Griet, Grith. *Gall.* Gre, *gratia*, *bene placitum*, *voluntas. Omnia mihi ab Lat. Gratia. Junius tamen ſuſpicatur ASax.* Griþ *variatum eſſe ex antiquiore* Friþ, *quod ego in medium relinquo. A* Griþ, *per Metatheſin*, *eſt Scot.* Girth *Aſylum*, *ut recte obſervat* Edw. Lye *ad Junium. Conf.* Setv-grid *in meo* Nìálae Gloſſario.

Gróandi, *gen. incert. Telluris vocabulum* Alv. X. 5. n. 26. *revera eſt participium Activ. Verbi* at Gróa, 1*a Ind. Praeſ.* ek Græ, *Germinare*, *vireſcere*, *creſcere*, *ASax.* Growan, *Dan* at Groe. *Angl.* Grow *creſcere. Junius cenſet originem petitam eſſe ex Gr.* χρόα *color*, *— propter laetiſſimam virentium germinantiumque herbarum hilaritatem —. Arbitratur autem Germinandi notionem eſſe primariam*, *atque inde translatam Adoleſcendi creſcendique ſignificationem*, *propterea quod germinatio certiſſimum creſcendi ſit indicium.*

mik Grvnar, *Verb. Imperſonale*, *opinio aut ſuſpicio mihi eſt.* Hrafn. III. 3. Gloſſ. Synt. *in* Grvna.

Grvnd, *f. proprie planities*; *translate humus*, *ſolum.* þær — or da i diúpvm Grvnd vm gróſv. Harb. XVII. 5. 7. 8. *item Regio*, *fines.* Vaf. XVI. 3. Grvnd, *Semiplena feminae adpellatio*, *quales in priſcis poëmatibus raro ſunt obviae.* Hrafn. XVI. 8. Jórmvn-grvnd *vide ſibi. Angl.* Ground, *fundus*, *ſolum*, *ASax.* grund. *Alam.* Grunt. *Belg.* Grond, aerd-grond, (*quaſi* jard grvnd G. M.), *fortaſſe ita dictum à Virore*, *quaſi* Growend (Groandi, *modo allatum*; *conf. et* Igrön *infra*, *et* Grvnd gróin grænvm lauki, *Terra florens viridi planta*, *in* Völv ſpá. G M) *Unde et Cædmoni* Ælgrene (*quaſi* Al græn G M.) *paſſim eſt epitheton Terrae. Caſaubonus* Groúnd *refert vel ad* ἀγρὸς, ager, *fundus vel ad* χῶρα, *locus*, *regio Ex Junio.* Grvnd, *quaſi* grænd, *campus viridis*, *virens planities*, *et quidem ſolum firmum fixumque*, *non paluſtre.* Grænn, gróinn, grión, *cognata videntur*, *item* Greni *ligni ſpecies*, *et* Gren *ſpecus vulpis.* G. Pauli. *Ego originem Vocis adhuc inter dubia repono*, *motus imprimis vocabulo compoſito* Grvndvöllr, *Fundamentum*, *cujus rationem non ſatis percipio.*

Gvd, *gen. neutr. Deus*, ſkínanda gvdi, *in Dativo*, *de* Sole. Grim XXXVIII 3. *conf.* var. a, *et* Snorr. *in* Oláfs helga Saga Cap. CXIX.

Gvll

Gvll, *n. aurum, genitivo* Gvllz. Skirn. XXII. 4. Salr gvlli ſtuddr. Grim. XV. 2. Flet — flóþ í gvlli. Veg. XI. 8. Gvlli keypta leztv Gymis dóttvr. Æg. XLII. 1 2. n. 48. Allr hann (haninn) viþ gvlli (gvll) glóir Fiöl. XIV. 2. 4. *ita in* Olafs-Saga Tryggu. þætti Helga Þórisſonar: allr reidíngr heſtanna þá glódi vid gvll, *i. e. omnis apparatus equorum ab auro fulgebat.* Grıþ han þeim ſeldi —, Enn þeir hetv honvm gvlli í gegn. Sol. XXI. 1. 3. *à* γέλα *ſplendor,* γελέω *ſplendeo. Conf.* Gloſſ. Diatrib. *ASax.* Gold, *Junius refert ad Cambro-Britann.* Coleu, *lux, lumen, luminare* (*Unde in tranſitu obſervo commode derivari poſſe Noſtrum* Kola *lucerna, et* Kolv-liós *in* Egils-Saga, pag. 215. var r. G. M) *Prorſus, inquit Junius, ut complures viri docti Lat. Aurum, Ital. et Hiſp.* oro, *Gall.* or, *Cambro-Britann.* aur, *jam olim deduxerunt ab Hebræo* Ur, *Lux, lumen; quod aurum acri ſuo ſplendore mortalium oculos feriat, atque ad ſe attrahat. Hactenus Junius. Huc adludit ſatis commode,* Lýſi-gvll, *Aurum luminare vel Luminis uſum praebens,* Form. Æg. pag. 149. *Quam fabulam ſ. traditionem non ignotam fuiſſe Raudulfo* (*Rudolpho*) *philoſopho Sveco, qui ſeculo XImo vixit, patet ex his ejus Verbis in* Raudúlfs-þætti, Oláfs helga Saga Thomás-ſkinnae, Cap. CLXVII: þer þótti havfvdit (ródvnnar) af raúdv gvllí giört, ok þar lyſti af ſem fordvm af liósagvlli, *i. e. Tibi videbatur caput* (*Statuae l. Simulachri, conf.* Gloſſ. Niálae *in* Róda *l* Ródv-Kroſs) *ex rutilo auro factum, atque inde effulſit* (*effundebatur*) *lux, quemadmodum olim ab luminari auro* (*auro luminis vicem fungente*).

Gvll-biartr, *in fem.* gvll-biört, *et in flectione definita ſ. cum articulo,* hin Gvll-biarta, *de* Val-halla, Grim. VIII. 2. 3. Gvll-biört Kona. Harb. XXIX. 5. Biartr *lucidus, clarus, ſerenus, ſplendidus, ASax.* Beorht. *Alam.* berht, bert, pert, bereht, bret. *Ulph.* bairhts. *Angl* Bright, *ſplendidus, fulgidus, illuſtris, Cymr.* berth. Gr. φιαρὸς *l.* φαιρὸς, *item* φαιδρὸς, *Heſychii* βρίθκσα *pro* λά. πκσα, *Alam* brechen *nitere, fulgere, Ebr.* bar, *mundus, purus,* barur, *purum, clarum, nitidum, Lat. purus, iterum Ebr.* barak *fulgur, coruſcatio, fulgor. Cum ſuo loco neglexerim vocem* Biartr, *unde* Beört *n. pr mulieris.* Fiöl. XXXIX *occurrit; et* Kyndlar brendir biartliga. Sol. LXIX. 4. 6. *haec favente occaſione huc inſinuare viſum fuit. Adde* Gloſſ. Diatrib. *in* Biartr, *nam in* Gloſſ Synt. *ſub hac Voce mendum non mediocre irrepſit.* Gull-biört, *in loco* Grim. *ſupra citato, non minus apte et ſignificanter redderetur: auro coruſca l. nitida, ita enim re vera fuiſſe* Valhallam *credibile eſt; conf.* Grim. XV. 2.

Gvll-

Gvll-hvitr, Gvllhvít Kona. Harb. XXIX. 5. var. m.

Gvll-hyrndr, *adj. auratis cornubus praeditus; in fem. pl.* Gvll-hyrndar Kýr. Þrym. XXIII. 2. n. 30. 31*. *male excusum est divisim*, Gvll hyrndar, *si vel ipsa Mbr. ita haberet.* Hyrndr *cornutus*, *participium sine verbi origine ab* horn. *cornu.*

Gvllinn, *adj. aureus, auratus;* Gvllnvm Kervm, *Dativ. pl.* Grim. VII. 6. Garþar glóa — of gvllna fali. Fiöl. V. 4. 5. *hinc Compositum* Al-gvllinn, *unde* Al-gvllin Kona. Hym. VIII. 2. *ubi forte hoc Epithetum magis ad formam puellae (conf.* XXX. 1. 2) *quam cultum spectat; quomodo et, Venus aurea, alicubi dixit Virgilius.* Epli al-gvllin (all-gvllin). Skirn. XIX 2. *conf* not. 48. *ad* Æg. Gvllinn, *vel est particip. passiv. à Verbo* ek Gylli, *vel potius sine Verbi origine à* Gvll.

Gvllin-bvrsti, *m. nomen Verris.* Hynd. VI. 6. n. 15. *Germ.* Borste *seta, unde Dan.* Börste *Nostr.* bvsti, *scopula, verriculum (vestium) Germ.* Kehr-börste. *Alias* Bvst *f. Nobis est apex fastigium, unde* Hús-bvst *summum aedis frontispicium. De origine τῶν* Borste *et* Bvst *ulterius quaerendum.*

Gvll-toppr, *m. nom. propr. unius ex equis Asorum.* Grim. XXX. 5. *quasi Aurea juba l. aureis capronis praeditus.* Toppr *apex, conus, crista. Cymr.* Topp, *ASax. Angl. Dan. Suec. Belg.* Top, *incertae originis, etsi omnium rerum fastigio nomen hoc κατ᾽ ἐξοχὴν inditum putet Harmarus apud Junium.*

Gvmi, *pl.* Gvmar, *m.* Æg. XLVI. 3. LVI. 6. *ubi junguntur* Goþ avll ok gvmar. Gvma, Hrafn. III. 3. *ubi* Gvma *vel accusativus est pl. num. deos hominum vocabulo appellans (quemadmodum.* Skirn.. VII. 5. *G. M.*), *idque satis apte, quasi Servatores, observatores, curatores*, geymandi, gaúm at gefandi; *Vel* þá grvnar gvma grand, *hominum metuunt damnum, malum, l. noxam. Priorem tamen sensum hic praeferendum existimo.* G. Pauli. *conf.* Gloss Synt. Gvmar, *heroes, principes.* Hynd. VIII. 5 *conf.* 3. Hynd XXVI. 9 *ubi* Gvma *in Num sing. habet* var. h. *de Odino accipiendum.* Edda i Manna heitvm: Gvmar heita fólk-stiórar, *i. e.* Gvmar *vocantur populi gubernatores, aut Duces exercitus, vide* Fólk *supra Ab hac propria acceptione vocem transtulerunt Poëtae ad generalem illam, qua homines cujusvis conditionis designat, quemadmodum fecerunt in* Fírar, havldar, konir, liónar. *Conv. Alam.* Gomo, *ASax.* Guma. *Angl. vet.* Gom, Gome, *homo, vir; nec forte aliorsum pertineant Suec.* Gubbe *vir et* Gumma femina. *Lapp.* Guoime *est Socius. Belg.* Gome, Gomme, *est paterfamilias, et oecono-*

miae

miae praefectus; sic hús-gvmi *herus in* Rigsþvla.

Gvmnar, *m. pl. Viri, homines poëtice.* Grim. XXVIII. 11. Hynd. VIII. var. p. Gvmna fynir, *pro* Gvmnar *simpliciter.* Skirn. XXVI. 5. *ut* Áfa fynir, Allda fynir, *et similia, conf* Son fynir. Otfrido Gomman *est Vir. Ulph.* Gumeins *est masculus. Gall.* Humains *poëtice dicuntur homines.*

Gvnn-fáni, *m. Vexillum militare,* Harb. XXXVIII. 4. *vid.* Fáni *supra, item* at Gera *et* Gnæfa. G. Pauli. *videtur* Gvnnfána *pro Clypeo, vexilli usum praebente, accipere, nam, praeter superius adlata locis citatis, haec habet:* "Gvnnfána. Fáni, *forte* Máni, *ut ante dictum: vel etiam à Verbo* at fá, *polire, pingere s. picturare, quemadmodum dicitur* [*subaud. Clypeus, nam quae hic adfert Clypei sunt vocabula.* G. M] Vedr-gladr (*ut* gladt fól-fkin *etc.*) Víg-gladr, giallr, bavd-liós, fkips-fól; *et* Galea *dicitur* Gvll-fáinn. — Ólvbann, — banni *l.* bannr, *circumscribi poterat Clypeus belli nuncius: Fune erat ad ejiciendum* (*slavngva*) *opus l. c. et in terra retinaculo ad perticam erectam.* (NB. *Ejiciendum* (Slavngva) *dixit Interpres, sed, quid ejiciendum fuerit, non dixit; clypeum tamen fine dubio voluit intelligi, et per illud* Slavngva, *uti et sequ. l. c.* (*quod etiam obscure posuit, nescias enim quem l. c. vel locum citatum designet*) *respexit fortasse ad haec Verba* Simfiötlii *in* Helga-Quiþa: — Slavng vpp viþ rá raúþvm fkilldi, *i. e. Subjecit ad antennam* (*suspendit ex antenna l. pertica*) *rubrum clypeum, bellum sc. denunciantem.* Ólv-bann *vide sibi infra, et* Harb. XXXIX 3. var. n. G. M.] *Adoptavit, ni fallor, Latinitas barbara vocabulum* Gunnfanones, *l. quod idem,* Guntfannones, *de quo Libris destituto silentium convenit.* Helga *qv. altera:* Lætr gvnn-fana gollin fyrir ftafni. *conf.* Hác. mál *ap.* Snorr. Fani, *per* a *lene s. obtusum, a* fön *f. g.* [lanugo *l.* pinna] *duci potest, quod vocem ipsam concernit, sed qua ratione, non liquet.*" Gonfanon *Chaucero est Vexillum, Gall.* Gonfanon, *Ital.* Guntfano, *Dano-Sax.* Guþfana. *Edw. Lye.*

Gvnnvr, Gvþvr, *n. pr.* Erinnyos *sive Nymphae bellicae, poëtice bellum ipsum s. praelium; in compositis effertur* Gvnn, *quod solitarium non invenitur. conf.* Gr. *κονέω festino, item κονὴ caedes, sicut* Morþ *et* Víg *etiam interdum ipsam pugnam notant apud Poëtas per Metonymiam Adjuncti. Consule et* Gloff. Nialae, *et add.* Gr. *κηδὸς, molestia, damnum. Alam.* Gvnd *est bellum.*

Gvnn-tamiþr, *Bello adsuetus, Odini Epitheton.* Grim. XIX. 2. tamiþr, *pro* taminn, *particip. pass. Verbi* ek tem *domo, adsvefacio; vel* tamiþr *activo sensu, pro* temiandi *l.* temivþr, *adsvescens;* *exercens*

exercens; aut coërcens, compescens, reprimens, illatum sibi bellum scilicet.

Gvnn-þorin, *f. Amnis n. pr.* Grim. XXVII. 11. *quasi, ad bellum audax.*

Gvnn-þrá, *f. Amnis n. pr.* Grim. XXVII. 3. *quasi bellum,* ɔ: *laborem et molestiam augens;* ek þróa *augeo* ἀ τρέφω *nutrio:* Þrórr, *Odini nom. quasi Augustus. Aut* þró, *pro* þrá, *ab adject.* þrárr, *contumax, obstinatus.* [Gvnn-þró *habet uterque meus Codex,* Eddae *scil.* Sæmundi *et* Snorronis: *Resenii, si recte memini,* Gvnndra, d *pro* þ *minus commode posito.* Þrá *notat dolorem, tergi versationem, adversitatem, forte et desiderium* [*Vid.* Fiöl LI. 1. G. M.], *ex* v. ad þrá, þreýia, *desiderare, et adjectivum* þrár *pertinacem et refractarium notat.* Þró *fossam sive cavitatem notat,* [*à* Gr. τερὲω, τορέω, τορέυω, *terebro, perforo.* G M] *quales etiam in fundo amnes habere possunt, et vere habent, ut utravis dictio hic aeque locum habere possit, et altera istarum vocalium pro altera poni, ut passim alias, relatione ad* Gunnam *deam bellicam, incerta manente.*

Gvþ, *m. Deus Opt. Max.* gavfgr, máttkr, fannr, virkr, vitkr. Sol. XLI. 3. X. 5. XXIV. 2. XLVIII 2. *et* var. o.

* Gvþ-mæli, *n. sing. Dictum, effatum, oraculum divinum.* Sol. XLVII. 5. mæli *n. in Compositis, Verbum, absolute autem vox, loquendi facultas.*

Gydia, *f. Dea, item femina sacerdos, sacrorum antistita.* Hynd. XII. 4. *à* God, Gvd.

Gygvr, *f. femina gigas, oreas, genitivo* gýgiar *et* gýiar. Gyiar grætir, *Thori appellatio.* Hym. XIV. 3. Gýgiar sól. Sól. LI. 4. n. 72. *ubi Lunam intelligendam esse, acute observavit amicus meus suavissimus, homo eleganter doctus, Geirus Vidalinus; conf.* Hrafn. *Vers. penult. Str.* 5. *seqq. Diceret ergo Auctor noctu se elatum fuisse, quod tamen, ut opinor, priscae LL. Ecclesiasticae nostrates non permittebant. Dativum facit* Gygi Form. Grim. pag. 37. *non enim* Gýgvr *l.* Gýg, *ut quidam recentiorum vitiose usurparunt. Nominativus pl.* Gýgivr, Hrafn. XXV. 6. *obvius est. Ab Lat. Gigas,* Gr. γίγας, *quam vocem ortam volunt à* γή *terra et* γάω *genero, nascor, sicut Gigantes ex terra orti traduntur; Homerus in Batrachomyomachia, apud Becmannum Origg. Lat. pag.* 508:

γηγενεων ἀνδρῶν μιμὅμενοι ἔργα γιγάντων.

Orpheus apud Eundem:

Οὔς καλέὄσι γιγαντας ἐπωνυμον ἐν μακάρεσσιν
Οὔνεκα γῆς ἐγένοντο καὶ αἵματος ὀρανίοιο.

Ovid.

Ovid. Fast. V.

Terra *feros partus immania monstra,*
gigantes.
Edidit, ausuros in Jovis ire domum.

Sic et Titanes, τιτῆνες, *recte dicuntur ab Hebr. tit, terra, lutum. Haec ex laudato Becmanno. Add.* Gr. γύα *arvum, fossa, et cum hac posteriore significatione conf. phrasin* at giöra gýg í eld, *i. e. cavum facere in candentis cineris acervo s. favilla, quo facilius succendatur ignis, ad* γύα, *et* Gýgvr, *hoc sensu, pertinet* Giá *chasma.* Gygvr, *et* Gifvr *mulier gigas, fortasse adfinia sint.* Gyas *n. pr. gigantis est apud Horatium.*

* Gyl, *f. genitivo* Gylvar, *idem quod* Gaúl, *amnis infernalis n. pr.* Sol XLII. 4. var. m. at gaúla *est, horrendum triste et inconditum vociferari, et* Gaúl *n. talis clamor, ab* ek gel, *l.* gell, *significatione aliquid variata.*

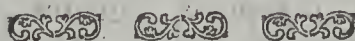
Gýla, *f. pro* Gola, *flatus, flabrum, vel pro* Gióla, *quod Venti est vocabulum apud poëtas.* Rýgiar gýla. Hrafn. XIV. 6. var. n. *conf.* Glýgia *supra. ab* ek gel, *l.* gell, *ita ut* þiótr, *venti vocabulum, ab* at þióta *resonare, fremere. Ad* Gýll, *parelius, solis prodromus, allatum à Gunnare sub* var. n. *modo citata, addo ex Ejusdem annotatis ad* Grim. XXXIX. "Gýll, *venti nuncius.* gola *ventulus, interdum etiam non ita levis;* Gúll *bucca [proprie inflata, item tumor.* G. M.] *indidem, alteri* (gýll) *simile vocabulum*." *Haec Ille.* Gýll *tamen, mihi quidem potius est à* Gvll, *ob splendorem suum;* Gúll, *m. autem cognatus,* Gr. κήλη *tumor in specie scroti, et* κοῖλος *cavus.*

Gýla, *f. pro* gælá *cautio,* Hrafn. XIV. 6. var. n. *quod haec vox non sit ficta, colligi potest ex plurali in composita voce* Spán-gýlvr, *qua significatur lamentabilis canum baubatio, sive funestus ululatus, creditus a quibusdam mortem portendere uni vel alteri ex vicinia, ubi auditur; dictae autem sunt* Spán-gylvr *à* Spán, *vaticinium, quasi Vaticinae cantiones vel baubationes, et* gyla *formata à* Gól, *n. quod originarie, ab* at gala, *est cantus, usurpative autem restringitur ad cantum rudem et inficetum, item caninum ululatum. Scio, qui* Spánggýlvr *scribant et efferant, quasi posterior pars vocis foret ab* at ýla *ejulare; a quibus si quaeratur, quid* Spáng *sonet in hac eorum distinctione, haereant ut opinor.*

Gyllir, *m. n. pr. unius ex Asorum equis sellariis.* Grim. XXX. *quasi Aureolus, à* Gvll.

Gýmir, *m. n. pr. gigantis, Gerdae patris.* Skirn. VI. 1. Hynd. XXVIII. 4. 5. *item alterum nomen Ægeri Asorum hospitis.* Form. Æg. pag. 148. *quasi* Geymir *custos, conservator, quomodo et scribitur* Hynd. *loco cit.* var. q. *Aut Vastus, ingens in extensione; vide, quae attuli*

attuli sub Gavmvl *supra;* Gýmir, *vocabulum oceani.* Gýma, *f. telluris vocabulum.*

Omissa in litera G.

Gaútr, *absolute, unum ex Odini nominibus inter Deos* Grim. LIII. 6. *vide supra.*

Geir-vanr, *adj* Hynd. XXXIX. 6. var. c.

Getall, *adj. in composito nomine Odini,* Sanngetall. Grim. XLVI. 2. *in conjectando sagax l. solers; ab* ek get *supra.*

Geymir, *m. nom. pr. patris* Gerdae. Hynd. XLVIII. 4. var. q. *vide* Gýmir.

Giaforþ, *n. matrimonium.* at geta giaforþ. Alv. VII. 3. *vide* Giavfir *supra.* Orþ *hic est nuda terminatio vocis, ut in* Eginorþ, *pro* Eign *possessio, in* Egilssaga, *conf* Leitord, Letord, *in* Húngrvakae *Indice.* Giaford *hic potest pro ipsa femina nuptum data accipi, quomodo et matrimonium apud Latinos, et* Kostr *in monumentis priscis nostratium.*

Giallar-horn, *l.* Horn giallar, *tuba, buccina.* Hrafn. XVI. 3. 4. *vide* Gavll, gióll *Supra, ab* at giella.

Gifvr, *monstra gigantea.* Fiöl. XIV. 3. *ubi vocabulum cepi pro fem. plur. conf.* Gifr *supra item* Rekar *infra.*

Gin-heilagr, *adj.* ginheilög god. Æg. II. 3. *ubi videntur distingui ab* Asis *et* Asyniis. *Vide* Ginnregin *supra.* Ginregin *etiam occurrit* Alv. XXX. 3. *ubi quoque tanquam a diis diversa ponuntur* Ginregin; *vide* Me *ad* Alv. IX. 4. n. 18. membr. I. pag. 259.

Giuki, *m. n. pr. viri* Hynd. XXV. 2. *Forte idem quod* gaukr *cuculus, quod etiam n. pr. viri est in* Niála *et* Landn. b.

Glap-sviþr *aut* Glaps-vidr *unum ex Odini nominibus* Grim. XLVI. 7. *Forte sonat, visu captus, Odinus erat captus altero oculo; Forte etiam, maleficus. Vide* at glepia *supra.* At Glapna, *corrumpi, vitiari, deficere, de visu et auditu adhibet* Egilssaga.

Glaumr, *m. equi vocabulum, in composita voce* Valglaumr, Grim. XXI. 6. membr. 8 *quasi streperus.* * Glauma, *f. in composito vocabulo amnis* Valglauma, *Ibid.* var. p. Val-glaum *hoc loco habet Cod. Svec. quæ lectio e pluribus malis minime mala est, et proxime ad genium linguae accedit, sive* Glaum *in gen. masc. pro equo, sive in gen. fem. pro amne, velimus accipere.*

Glevr, *equi nomen, supra, quo adde:* "*Qui equus hic* Gler *dicitur,* ɔ: Glær, *l.* Gliár, *Splendens, lucidus, politus, in* Edda Snorr. *scribitur* Glenr, *quod et Solis mariti (in meo Cod.) nomen, etiam a Splendore ductum.* Gladr *a. quod hilarem significat, et interdum cum his idem, ab alacritate tu. ita dictus, quemadmodum*

admodum vulgo dicitur, at rida gladt, *alacriter l. celeriter equitare:* Drecka gladt, *inpigre potare*. At Sigla gladan byr *etc.* „ G. Pauli.

at Greida, *promere, præbere*, — *einvm* mál Hrafn. XII. 2. 3. *vel ab* at reida, *pendere, expendere, vel ab* greidr, *promtus, facilis, expeditus.* Gr. ῥάδιος, ῥηΐδιος. At reida, *pro* vega *pendere, est ab* at rída *sublimem ferri, de quo vide* Me *in* Gloss. Niálae.

H.

Há, *pro* háv, *l.* háfv, *Dativ. neutr. ab* hárr *altus, procerus, in* há grasi. Grim. XVII. 2. Há, *pro* hátt *in complexa dictione* Há-fiall skarar. Hym. XXIII. 6.

Há-brók, *f. n. pr. falconis primarii.* Grim. XLIII. 8. G. Pauli *exponit per Altipes. vide* Brækvr *supra. Ebr.* Berech *est* Genu, *unde forsan* Brók *aliquando notaverit Femur.*

† Hæfing, *f. elevatio, eminentia, cacumen, summitas.* Grim. XXXIII. 2. Hæfingi, *in pl.* hæfingiar, Hæfingr, *in pl.* hæfingar, *m. sublimis, in sublimi positus, de Cervis* Yggdrasilli *incolis, accipi potest.* Grim. *Ibid.* var. b. *Ab* ek hef *extollo.* Hæfning, *pro* Hefníng, *ultio, Ibid.* var. b. *conf.* Á *nomen.* J. Erici *vir perillustr. per* Hæfing, *l.* Hæfing *arbitratur intelligendum esse pascuum sive pabulationem, quod Norvegi* Havn *et* Fæhavn *pascuum, et* havning, *actum pascendi, habilitatem terræ ad pascendum, adpellent. Scio quidem, quod verbum* at hafa *inter alia notet, curare, colere, alere, unde in* Grettisfaga. illa þiki mer hrossin havfd — at jöfnun vetri, *i. e. male curatos censeo esse equos etc. sed istam tamen acceptionem vocis* Hæfing *in medio relinquo.*

Hælbítr, *m.* Harb. XXXIV. 1. n. 36. hæll *vide in* Gloss. Synt. bítr, *ab* at bíta *supra.*

Hætigi, *pro* hot *l.* hæti eigi, *ne hilum quidem, plane nihil.* Harb. LI. var. m. pag. 114. *Vide* hot.

at Hætta, *cessare.* Æg. XXXVI. 1. var. f. *ab* háttr *modus, quasi modum ponere, ut latini loquuntur eodem sensu: Ihreus duxit ab Lat. cesso, inde* hættomc, *verbum reciprocæ terminationis vel actionis.* Harb. LI. 3.

at Hætta, *audere, periclitari.* Harb. LI. 3. var. m. *cognat. Lat. audeo.*

Hættingr, *m. comminatio.* Harb. LI. 3. *ab* at hætta *periculum vel malum alicui intentare;* Ölkofraþáttr: þu hættir oss höfdingium; Kormaksfaga, þarstadu — at hætta mer nídi. *ab* hætta *periculum.*

Haf, *n. altum, oceanus.* Hynd. XXXVIII. 1. *ab* hárr *altus.*

Hafr, *hircus, caper.* Hym. XXXVII. 3. Hafrar horngavfger. Hym. VII. 1. 2. hafra drottin, Thori *titulus.* Hym XXXI. 2 *cog-*

2. *cognat. Lat. caper, quod forte est ab Ebr. Zaphir, hircus.* κάπρα αἶξ τυρρηνη *apud Hesychium.*

Hafrar, *m. pl. avenæ.* Harb. II. 7. *Germ.* Haber. *forte tamen vilis quidam potus, in loco* Harb. *intelligendus sit, idem cum* afr, afri, *vel* afrar, *in* Eigils Saga *mea, pag.* 204. var. a. *quæ voces etiam sunt ambiguae significationis.*

Hagr, *dexter (in fabricando,) artifex.* Hynd. VI. 8. *forte ab* Gr. ἥκω *pertineo, convenio, unde* καθῆκον *decorum; aut ab* hægr, *facilis, commodus, quod ipsum ad* Gr. ἧκα *sive* ἦκα *retulerim, nam commoditas ad usum non est minima dos artificii; conv.* Hagr, *m. conditio, status. Ab altero illo est* Hagliga *adv. decenter, apte, scite, congrue, commode, dextre.* Sol. LXXII. 6. hagliga um höfud typpum, Þrym. XVI. 8. *Conf.* XIX. 11. 12. *ab* hagr.

eg Hái, *unde præt. cum suffixo* háþac, *ago, gero, administro, exerceo, infinitivum facit* at heyia, *potius quam* at há; at heyia þíng, *conventum agere, colloquium habere* — vit konu. Harb. XXIX. 4. *forte conv.* Gr. αγω *Lat. ago.*

at Hala, *trahere, ducere, vide sub* Hali.

Hali, *m. cauda,* at leika lausum hala, *locutio proverbialis.* Æg. L. 3. n. 58. *cum qua conferri possunt:* Skaltu ecki svo lausum hala um veifa, og bad menn sína havndla hann, *non adeo liberam versabis (vibrabis) caudam, et jussit suos manus illi injicere.* Sturl. saga Lib. VIII. Cap. 14. *Skaptius de Ölkofrio in* Olkofraþætti: Se ek at þú heldr nu nockuru rakkara halanum, enn fyri öndverdu, ɔ: *gestu magis es alacri.* Hali *aut est ab* at hylia, *nam velamento s. tegmini est animalibus, Vide Spec. Reg. pag.* 504: *aut est ab* at hala trahere. Sol. XXVI. 4. *sub* var. d. *quod verbum hoc sensu in* Thomas Saga *me invenisse puto: Huc pertinet Paroemia,* lett er þat sem ecki dregr halann; *conf.* Gr. εἵλκω, ἕλω; *aut denique* hali *est ab Lat. culus per metonym. adjuncti.*

Halr, *m. viri nomen poëticum* Harb. XLVII. 3. *proprie est, ex mea hypothesi,* helæ *civis, infernicola, homo defunctus;* Halir, *manes.* Alv. XXIIX. 3. n. 59. *coll. cum* Alv. XXVI. 6. *et cum mea nota ad* Alv. IX. 4. pag. 259. Gvdrunarhvaut, *ubi ea Sigurdum adfatur jamdiu mortuum,* Vers. XVII. At þu mundir mín — vitia, halr or heliu. Grottusaungr: sua flöngdv þær snuþga steini, Havsga-halli, at halir tóku, *i. e. ita jactarunt versatile saxum — ut (tellluri immersum) inferi illud caperent.* Hinnig deyia or helıu halir. Vaf. XLIII. 8. *potest et* halr *proprie accipi, Mortalis, ab* Hel mors.

Háls, *m. collum, cervix;* drepa havsvþ af hálsi. *einum.* Æg. LVIII. 4. 5. Hálsa-

skaut,

ſkaut, Halſa himin. Veg. XVII. 4. 5. n. 34. 35. *forte ab Lat. collus.*

Hám, *pro* háum, *vel* háſum, *alto:* á hám gálga. Fiöl. XLVI. 2. *ab* hárr, *altus.*

Hamarr, *in dativ.* hamri, *malleus, tudes.* Þrym. 1. 3. *et ſæpius.* Harb. XLV. 6. Hym. XXIII. 5. *Angl. Dan.* hammer. *ASax.* hamer, hamor. *Alam.* hamer. *Belg.* haemer. *Homines aliquot longe doctiſſimi miro jamdudum conſenſu, deduxerunt ab Hebr.* Hamam, *frangere, conterere: Junius.*

Hamingior, Veg. V. 3. n. 9. *ab* hamr, *de quo alibi, eſt* hamingia, *genius,* fylgia, *quod tales naturæ qs. aſſumta aliqua viſibili ſpecie interdum apparerent. Et hinc* hamingia, *felicitas, fortuna benigna. ab* hamr *eſt Germ.* Hembd. G. Pauli. *Qui et cum* hamingia *contulit.* Gr. δαίμων, *ſed ubi, non memini. Adde* Vaf. XLIX. 4. n. 51.

Hamr, *in complexa voce* Fiadr-hamr, Þrym. III. 6. 4. 6. *habitus, amictus, indumentum, pellis, corpus adſcititium. Lat. habitus, item particula* am, *circum, in compoſitis,* Gr. αμφι *Ebr.* amam *texit, operuit. add.* Gloſſ. Diatrib. *Dan.* Ham *dicitur de avium et ſerpentum pelle.* Jötunn i Arnarham Vaf. XXXVII. 3. Hams, *m. idem quod* hamr *induvium, involucre.* Þrym. IV. 6. var. ſ. *Dan. ſive Norveg.* hams *pellis, ſive tegillum temporarium, larva inſectorum, et veſtis ſerpentum. Conv. forte Gall. Camiſe, chemiſe induſium, item Camaſus Amphimallus in Gloſſis Iſidori. Adde Lat. Camiſcia, Camiſia, induſium, lorica, Feſti et Fresnæi, item Camix Fresnæi.*

at Handtaka *einn, comprehendere quem.* Form. Grim. pag. 38. *quaſi manu capere, ab* Havnd, handar, *manus, et* eg tek, *infinit.* at taka, *capio.*

Hángatýrr, *m. in Accuſ.* — ty *Odini nomen.* Hrafn. XIXI. 1. *conf.* Snorr. *in* Yngl. Saga. Cap. VII. *et me in* Farmatýrr *ſupra.*

Hani, *m. gallus.* Fiöl XXIV. 2. *ab Lat. cano non male derivavit* G. Andreæ.

Hapt, *n. copula, nexus, vinculum, proprie manuum, ut probatum dedi ſupra, ſub* Fiötvrr, *hodie contra in ſpecie adhibetur de pedica vel compede equorum.* Hapt *de Divo, ob animorum inter Deos conjunctionem, vel nexum inter eos mutuum.* Veg. II 1. n. 3. *Vide* havpt, hapt *manifeſte eſt à* Gr. ἅπτω.

at Hara, *a præſ.* eg hari, — á einn. Skirn. XXIIX 3. *forte eſt* hærere, *Suſpenſum eſſe,* hönum harir ecki (aldri) uppi, *dicitur de eo qvi perpetuis premitur adverſitatibus, quaſi dicas, ex ærumnis nunquam levatur. Nec alibi usquam hoc verbum mihi obvium fuit.* [Hari, *conferri forte poteſt verbum* Germ. harren. *Fixus in tui contuitu maneat.* G. Pauli.]

Haraldr, *m. n. pr. viri.* Hynd. XXVI. 1. *vel est ab* Harri *dominus*, *vel a verbo præcedente* at Hara. Aldr, *vel forct ætas*, *vel non esset nisi productio vocis formativa*, *ut in* Faraldr *viator*, *quod occurrit in* Sturlunga saga, *ab* at fara. *Eyiolfus ait nomen esse obviæ notionis*, *ab* hár *canus*, *et* aldr, *ætas. cur ergo et legitur et scribitur* Haraldr *per a tenue in* Har? *melius homo Mulensis præfecturæ*, *me puero hoc nomen gerens*, *de se dixit:* Ieg heiti Haraldr, hart nafn, og hægt at muna; *Voluit nempe*, *ut videtur*, Har *ducere ab* hardr; *Ideo autem dixit*, hægt at muna, *quod infrequens esset nomen.*

Hár-badmr, *m. de* Yggdrasillo. Hrafn. VII. 3. *vide* Badmr. *Sic Comas arboribus dat Horatius.* Carm. IV. 3. 11. IV. 7. 1. *et* Anacreon. Od. XXII.

Har-bardr, *m. Odini nomen inter Deos.* Grim. XLVIII. 4 *vide notam * ad inscriptionem* Odæ Harbarz-liod, *forte* Har *detruncatum ex* hardr; Bardr *barbatus* a bard, barba, *in* Edda. *Germ.* Bart. *Angl* Beard.

Hard-módgr, *adj. saevo ingenio praeditus. in* hardmodgu sky. Grim. XL. 11. *contractum ex* hardmódugr, *quod ab* hardr *et* módr, *animus.*

Hardr, *vide* Harþr, Hardhugadr, *vide* Harþhugadr.

Harmr, *m. dolor, aegritudo animi*, *cura, molestia; de amore adhibetur.* Sol. XIII. 4. Gloss. Synt. *Forte cognat. Lat. aerumna*, *hinc* * harmliótan *n. foeda molestia.* Harb. XII. 1. var. l. *nomina generis neutrius in* an *terminata*, *et genitivum facientia in* ans, *assero contra quosdam*, *in* Oliúfan *vel* ókynian.

Hárr, *genitiv.* hás, *et cum articulo* háva, hàa, *altus*, *procerus*, *profundus*, *immanis*, *gravis*, hátt foraþ. Fiöl. XLI. 4. *Vide* foraþ. *Lat. arduus.* Gr. αἴρω *tollo.*

Hárr, *Odini nomen.* Grim. XLV. 6.

Hárr, *adj. Dativo* Hârvm. Hym. XVI. 1. 2. *canus*, *incanus*, *alias* hærdr, gráhærdr. Háva-mál: at hárvm þvl hlæ þú aldregi. [Hárr í skeggi: Laxdæla *magna*, cap. LXIII. G. M.] *Primitivum est*, Hár, *n. g. pilus quilibet*, *et per Synecdochen capillus.* G. Pauli.

Harþr, *adj. durus*, *validus*, *strenuus*, *acer*, *asper*, *austerus*, *saevus*; *de* Thoro. Hym. XXXI. 1. Harþ-hvgaþr, *de Eodem.* Þrym. XXXI. 3. n. 50. Harþ-úþgr, *pro* harþúdvgr, Hrúngneri *gigantis epithetum* Harb. XIV. 3. ver. þ. *quae Lectio si admittatur*, *in Str.* 4. *legendum erit:* Er havfvþit var úr steini á, *vel* Er hiartaþ var úr steini í; *vid.* n. 14. Harþráþr, *adj.* Hymeri *Epitheton.* Hym. IX. 7. *aut Immitis*, *inclemens*, *atrox.* Ráþ, *n. consilium*, *imperium*, *vitaè conditio l. institutum*, *unde* ráþr *in compositis*, *varie significans.* Harþr *forte à* Gr. καρτερὸς.

Hati

Hati, *m. osor, infestus, n. pr. Lupi, qui Solis est praecursor.* Grim. XXXIX. 4. 6. *contractum ex* hatandi, *participio activo verbi* at hata, *aut nomen verbale agentis, indidem.*

Há-timbraþr, *adj. f. particip. pass.* Grim. XVI. 6. *vide* Timbraþr.

Há-tún horna, *Capitis bovini periphrasis,* Hym. XIX. 3. 4. n. 28. *Serenus Sammonicus, in lepido de Medicina poëmate vers.* 13. *Caput vocat Arcem corporis, et vers.* 194. *Summam arcem, non addito corporis* [Há-tún *altum campum l. circum notat:* horna hátún, *caput, non sine elegantia poëtica, petita à capite humano locutione;* Havfvd *enim à Verbo* at hefia, *attollere, elevare (Os homini sublime dedit), et inde ad animalia prona atque cernua deductum; nec aliud certe caput aut* κεφαλη. Tún *autem n. g. a V.* eg tíni, *terrae elapidatæ portio, quae quod cingi soleret, hinc* Tún, *terra aggere cincta, unde et haud dubie ortum Gr.* ζωνη. G. Pauli.

Háva, *pro* háa, *Dativus definitus, ab* Hárr *altus.* Fiöl. XXIV. 3. Hávar, *pro* háar *nominativ. pl. fem. Ejusdem Nominis.* Sol. LXXIV. 1. *hiatus vitandi gratia, et ut vox plenius sonet, hic insertum est v. conf.* Veg. VIII. 3.

Havdd, *pro* hodd, Grim. XXVII. 8. var. k. *forte regionem situ editam notat, ab* heid *l.* hæd, *locus editus, altitudo, conf. supra sub* Geira-höd *plus nugarum dabo in* Hodd.

Havdr, *m. n. pr. Divorum unius, percussoris* Ballderi. Veg. XIV. 1. *seqq. videtur Celsum notare, ab* hæd; *et facit genitivum* Hadar, *Edda auctore, non enim* Haudrs, Haúdar, Hauds, *ut doctis hominibus visum est, ad Nidlam Latinam pag.* 348. 349. *Dativum facit* Haudi, Hödi, Hædi. Veg. XV. 2. var. d.

Haúdr (Hauþr) *n. terra, solum, poëtice.* Hynd. XLV. 2. *vel ab* hæd, *eminentia, quam respectu maris Tellus habet: Cognatus meus et amicus suavissimus, philologus et poëta elegans, Sigurdus Petersen, ducit vocem à* Gr. ὖδος, *solum, pavimentum, unde* ὐδαῖος *humilis, terrestris.*

Havfvd, *v. caput.* Skirn. XXIII. 4. 5. *vid.* G. Pauli *supra sub* Há-tún. *Hinc:* Havfvþ-bani, *auctor necis.* Hynd. XXVII 8. var. p. Havfþaþr, *particip. pass. sine Verbi origine, vix enim dicitur* ek havfda *eo sensu,* κατ᾽ ἐξοχὴν, *Capite praeditus, magno scilicet, aut multis capitibus praeditus.* Vaf. XXXIII. 6. *ubi praecedens* ſer *in sensu conjungendum est cum* gat Str. 4. *ut sit:* gat ſer, *genuit sibi, vel genuit seorsum, conf.* Ser. *potest tamen* Ser-havfþaþr *junctim sonare, Singulari capite praeditus,* ɔ: *figurâ ejus quomodocunque inusitata: nam Versionem Interpretis quod attinet, nondum video, priusquam mihi monstratum sit, quomodo ea cum genio linguae queat consistere.*

consistere. Havfvd *facit Dativ. sing.* havfþi. Vaf. XIV. 3. *ubi* at veþia havfþi, *magis proprie, et minus ambigue, redderetur: sponsionem capitis facere, vel sponsionem facere in caput, caput pignori opponere. Genitivum pl. facit* Havfda. Hym. VII. 7. 8. Láta *einn* havfdi skemra, *et* at Typpa vm havfvþ, *vid.* Skemri, *et* at Typpa.

Havfvgr, *adj. gravis, ponderosus, item molestus, incommodus;* -blvndr. Veg. II. 2. *ab* höfgi *m gen. pondus,* (*imo hoc ab illo contractum* G. M.) *à V.* at hefia, *attollere, elevare, quod ponderosa elevationi resistant.* G. Pauli. *Rationem hanc non satis percipio, et derivarem potius* havfvgr *ab* at hefia *ob eam rationem, quod elevando pondus rerum probatur et sentitur. Ebr.* chabad *est grave esse,* chobed *gravitas. Angl.* heavie. *ASax.* hæfig, hefig. *Alam.* hebig, hevig, *ejusdem valoris et familiae sunt cum Nostro.*

Havgg, *n. verber, ictus;* hlióta af hamri (hamars) havgg. Harb. XLV. 6. Þrym. XXXII. 5. 7. Gr. *αἰκία plaga, verbera, αἰκίζομαι pulsor.*

at Havggva, 1*a praes.* ek havgg, 1*a praet.* ek hió, *ferire, percutere, caedere;* -havfvd af hálsi *einvm.* Skirn. XXIII. 4. 5. Gloss. Synt. *add. Ebr.* hiccah *ferire, caedere. Hinc Verbum reciprocae actionis,* at havggvazt, *se invicem ferire, ictus ictibus alternare, inter se pugnare,* Vaf. XLI. 3.

Haúgr, *m. Locus editus, collis, tumulus;* at sitia á haúgi. Skirn. XI. 2. *et in prosa praeced.* Þrym. V. 1. 2. n. 8. *forte ab* hárr, *celsus.*

Haukr, *m. genitivo pl.* haúka, *Falco, accipiter.* Grim. XLIII. 8. *Angl.* Hauk, Hawk. *ASax.* Hafoc, Heafoc. *Alam.* Hauech. *Belg.* Havick. *Cambro-Brit.* Hebog, *quod Junius, unde haec exscripta, ait Cymræos fecisse ex* hafog *devastamentum, ex quo adhuc remaneat Anglorum* to make havock *vastare. Ego nihil causae video, quin* Haúkr *cum suis cognatis referam ad* Hárr *celsus, vel ob altum volatum alitis, vel ob ejus prae vulgo alitum praestantiam; quò pertinet, quod* Haúkr *invenitur à poëtis optimis usurpari absolute, de Viro, aut magnanimo, aut quomodocunque aliter praeter ceteros egregio et insigni; Sic* Arnorr Jarlaskáld *de Magno Bono:*

Haúkr rettr ertv Havrda drottinn
Hverr gramr er þer stórvm verri.

et Thiodolfus nostras de filiis Haraldi Severi:

Haraldz erv haúkar giörvir
Hefnendvr —

Neque aliam ob rationem ipse Haraldus epitheto Haúkr-lyndr, *ab elegantissimo poëta, Steino* (*Sthenio*) Her-disae *filio, honestatus est.*

Havldar, *m. pl. hominum vocabulum poëticum* Sol. L. 2. *et* var. n. *magis adstricta notione*

notione occurrit in composita voce Havld-borinn, *unde* Havld-borit manna-val. Hynd. X. 9. XV. 9. Gloff. Gvnnl. *In Edda alicubi memini legere:* þegnar ok havldar þat erv bændvr, *de cujus loci sensu disquirere nunc non vacat. Forte* Havldar *proprie sint Tutores, protectores, ab* at hylia.

Havlkn, *n.* — þvtv. Hym. XXIV. 2. n. 37. *Forte vel ab* hollt *glabretum editius; vel ab* hallr *lapis.* Haulkn *aspretum esse mihi videtur, idem quod* hólkn, *quam vocem in historiis et legibus nostris habemus. In specie ita dicitur Saxetum igne adustum, liquefactum atque induratum.* Holr *cavus,* κοιλος. Hola *f. g.* [*Lat. caula, eodem sensu apud Lucretium aliquoties.* G. M] *cavitas, foramen, rima.* Hólkr, *m. g. manubrii vel baculi circulus muniens. Mille autem habent aspreta nostra,* Hraún, *cavitates.* G. Pauli].

Havll, *f. genitivo* hallar, *Dativ.* Havllv, *Nominat. pl.* hallir, *Dativ. pl.* havllvm, *usualiter aula, palatium. forte proprie sit Tectum, domus quaevis, ab* at hylia *tegere, aut domus saxea, ab* hallr *lapis. De domo gigantea saepe adhibetur, ut:* Vaf. V. 4. VI. 2. VII. 5. Skirn. XXX. 4. Hym. VII. 3. Æg. III. 2. IV. 2. *prosa pag.* 153. VI. 2. X. 6. XVI. 6. XVIII. 3. *ASax.* hal, heall. *Angl.* hall. *cognata sunt etiam Gall. Belg. Germ.* halle, *porticus, Vestibulum. Ebr.* Hechil, *palatium, regia, templum, et sic quoque* Havll *de templo usurpatur in* Oláfs-Saga Tryggu. Part. II. pag. 323. *quomodo et Lat. Basilica apud Isidorum. Ulph.* alhs, *templum basilica. Ebr.* ohel, *tentorium, contulit* Edw. Lye, *ad Junium, unde quaedam horum excerpsi.*

Havll, *f. Amnis n. pr.* Grim. XXVII. 10. *quasi Saxosa; aut Vergens, ab* hallr *inclinatus.*

Havnd, *f. manus. Genitiv. sing.* handar. Æg. XXXVIII. 4. handar vanr. Æg. XXXIX. 1. *Dativ. Sing.* hendi; Ber þú Ottari biór at hendi. Hynd. XLV. 5. 6. Er at havndvm kom, *subaud.* kalkrinn *l.* leikrinn. Hym. XXIX. 2. *ab* havnd *est* Hand-bani, *m.* Hynd. XXVII. 7. *quasi manu occisor,* ɔ: *actu, re ipsa, patrator necis, auctor ejus physicus, ad distinctionem ab* Ràd-bani *occisor consilio, moralis auctor necis.* Havnd, *vel ab Ebr.* iad *manus, vel à Gr.* χάζω *praet. med.* κέχανδα *capio, sive, ut vult Martinius, à* χανδάνω *idem significante.*

Havpt, *n. nexus, catenae, vincula, manicae, vid.* Fiötvrr *supra.* Leýsa einn or havptvm. Æg. XXXVII. 6. *est plurale* τȣ Hapt, *quod respice.* Havpt, *Dii* Hym. XXXIX. 8. var. u.

Havrgr, *m. delubrum;* — hladinn steinvm. Hynd. IX. 5. — há-timbraþr. Grim. XVI. 6. Hof *et* Havrgar *junguntur.* Va-

Vaf. XXXVIII. 6. *ubi aliter vocem accepit Interpres, quocum facit Ind.* Landn. b. *in* Hörgr, *item fortaſſe quod non ſemel occurrit in* Oláfs-Saga Tryggu: at brenna hof ok brióta havrga; *interim tamen quid eſt Deorum ſimulacra regere?* Havrgar *videntur pro Deabus ipſis, non modo earum ſimulacris, poni* Hrafn. XX. 4. *niſi* havrgar *ibi ſit genitivus ſing. pro* havrgs, *quando* havrgar god *forent in ſenſu connectenda vid.* n. 74. *ASax.* hærg, *Lupercal, Panos delubrum, item quodvis delubrum vel ſacellum, ap. Somnerum. Forte ſunt ab* hárr *celſus, quandoquidem vocatur* há-timbraþr, *ut modo vidimus; aut, quod eodem abit, ab* Avrdvgr, *arduus, erectus, unde Verbum,* at ardga augunvm, *exſtat in* Hryggiarſtycki, *de Inſania regis Sigurdi.* at havrglazt á fætvr, *erigere ſe in pedes, quod habet* Hálfdánar-Saga Brönv-fóſtra *in* Mbr. *item* at örglaz vpp vid olnboga, *in* Vínlandz Saga *cum* Snorrio *edita.* Tom. I *pag.* 316. *haud abſurde hic conferri poſſunt. Alias* Havrgr *duci poſſit à* Gr. ἱερὸς, *Sacer,* ἱερον *ſacrum, fanum, ſacellum. Quod autem* Havrgr *etiam pro Deaſtro ponitur, id eodem modo ſit, ut in Latinis, Sacrum, et Delubrum, quae et de templo, et de Divo (templi praeſide), priſcis inveniuntur adhibita. Wachterus* Hörg *ducit à* Gr. ἕρκος *ſeptum.* Arx-cis, hörgr, *auctore* G. Pauli *ad* Hym. XXXIII. 4. *tanquam velit* Arx *et* Havrgr *eſſe cognata.* Havrgr, *quatenus ab* ἱερὸς *venit, ut paulo ante conjiciebam, et Sacrum, n. ſignificat, adfine ſibi habet priſcum vocabulum Latinum* Haruga, harviga, *quod hoſtiam notat, et unde Haruſpicis nomen formatum eſt.* Gr. ὀργάς, *locus l. lucus deo ſacer, an ejusdem familiae ſit cum* Hörgr, *merito ambigitur; uti et de* Gunnaris Pauli *conjectura ad locum* Hrafn. *allegatum, nempe legendum ibi eſſe,* "Havrgvr, *f. pl. deae, ab* Horgis, *Dearum delubris, ſic dictae.*„

Havrr, *m. linum. forte à* Gr. εἶρος, *Lana, quaſi Lana agreſtis. Hinc* Havr-meitiþ› *Accuſativus participii* Havrmeitiþr; *item* * Havr-meiti, *nomen fem. aut neutr.* Hym. XXXIX. 8. n. 62. *et* * Havrmeitir, *m. Ibid.* n. 61. pag. 145.

Havrvnd, *n. cutis, item corpus, caro.* at hafa húngri *farit* havrvnd. Sol. LXXI. 2. 3. Havrvndar húngr tælir havlda *etc.* Sol. L. 1. *ſeqq. haec Genitivi nominis neutrius terminatio in* ar *rariſſima quidem eſt, non tamen prorſus caret exemplo, ita enim* Kyn *genus n. genitivum facit* Konar; *et* Havrvndar litr *bis numero occurrit in* Raúdúlfsþætti, Oláfs helga Saga, Thomás-ſkinnae, Cap. CLXVII. Sigurdus Peterſen, *ſupra mihi laudatus,* Havrvnd *arceſſit ab Ebr.* or, *cutis; neque prorſus aliena inde ſunt* Gr. χρόα, χρὼς χροὸς, χρὼς χρωτὸς,

χρωτὸς, corpus, cutis, item Lat. caro, et corium.

Hauſs, *m. in accuſativo* haús, *caput, cranium.* Vaf. XXI. 4. Grim. XL. 6. at drepa nockrv viþ haus einvm. Hym. XXX. 4. 8. *forte ab* Gr. *κόσση, pro κόττη caput, aut ab κόρση crinis; cognatum eſt* hiarſi, *m. caput, in Edda.*

Háþac, *pro* háþa ek Harb. XXIX. 4 *vid.* ek Hài.

Hedan, *hinc*, Gr. *ἔνθεν, ἐνθεῦθεν. eleganter ponitur pro Adverbio in loco, hic:* Ek mvn þín hedan bída. Harb. XIII. 1. 2 *Similiter opinor eſſe alicubi in* Helga-Qvidis: þadan beid viſi Vals ok ſtyriar *Inde (i. e. ibi) expectabat rex ſtragem et bellum; eadem ratione Caeſar B. Gall.* II. 6. *dixit: Oppidum ex itinere oppugnare coeperunt, i. e. in itinere,* paa *l.* i marchen; *et* Virgilius Aen. II. 2. — thoro *pater Aeneas ſic orſus* ab *alto; cum dicere potuiſſet, in alto* [þín hedan bída, ɔ: her, *quemadmodum* híngad þángad í lönd, *pro* her *vel* þar í löndvm; Helga qv. 1. þadan beid þengill; Hiſt. Ol. Sti. Fvrdv íll læti erv her inn at heýra; *quale etiam eſt nutricum Cantilenae initium:* Heýrda ek í hamarinn, hátt var látid. *Simile eſt Lat.* olim (ádan) *praet. et fut. temporis.* G. Pauli.]

ek Hef, *praet.* hóf, *Infin.* at hefia, *elevo, attollo, levo;* Hóf ſer á havſvþ vpp hver —. Hym. XXXIV. 5. 6. Hóf han ſer af herdvm Hver ſtandanda. Hym. XXXVI. 1. 2. n. 54. *Germ.* heben. *Dan.* at hæve. *Ab* Hárr, *altus, et quidem ex ejus Genitivi vel Dativi flexione definita*, ins háva, invm háva. *convenit tamen fortaſſe* Gr. *αἰπὺς, αἰπὸς, altus, ἄπος, altitudo.*

Hefd, *f. Dativ. pl.* hefdvm, -dom, *celſitudo, eminentia, pompa; † honoris exhibitio, reverentia.* Hym. III. 3. var. q. *a Verbo praeced. Forte tamen hoc loco ſit, ultio, etſi ea acceptio ſit plane inſolens, ab* Gr. *ὄπις, -πιδος, ultio, ὀπάζω perſequor.*

ek Hefi, (Hefi ek), Habeo. Skirn. XXV. 3. XIX. 2. Hef, *in 1a praeſ. quod video in* Gunnl. S. *Indice, eſt ex recentiorum confuſione. 2da et 3tia praeſ.* hefir (*non* hefr). Æg. XXIII. 7. Þrym. X. I. *item* hefer. Skirn. IX. 6. Hefir, *Imperſonaliter, pro,* er haft, *l.* madr hefir. Fiöl. XLIX. 6. Hefir, *in prima praeſ.* Fiöl. L. 5. Hefic, *pro* Hefi ek Fiöl. XLIX. 2. 2) *obtineo, adipiſcor, lucror;* þat hefir eik Er af annari ſkefr, *Proverb.* Harb. XXI. 1. 2. hefir þú erendi. Þrym. X. 1. at hafa geþ konv allt ok gamann. Harb. XVII. 12. 3) *Fero, porto;* þú heim hvali Haf til bæiar. Hym. XXVI. 4. 4) *geſto, utor, de veſte, aut ornamento corporis,* hafi han — men briſínga. Þrym. XV. 7. 8. 5) at hafa vel, *bene ſe habere, in bono ſtatu eſſe;* Úlfgi hefir — vel, *pro,* Úlfr

Úlfr hefir — eigi *vel* XXXIX. 4. 6) *Verbi, ubi auxiliare est, constructionem cum participiis passivis, sive potius horum cum illo, respice supra sub* Fólginn. 7) *Sibi ipsi Verbum auxiliatur.* Fiöl. LI. 1. 2. *Angl.* Have, *habere, tenere. Goth.* haban. *ASax.* habban, hæbban. *Alam.* haben. *Belg.* hebben. *Gall.* avoir. *Ital.* havere. *Hispan.* aver. *Dan.* haffue [*hodie melius,* have]. *Fortasse facit ad Verbi originem, quod* ἄβεις *Hesychio exponitur* ἔχεις, *atque ita quoque Phavorinus, addens ita loqui Pampyhlios. Aliam originem Verbi Habeo tradit Salmasius, Cap.* 6. *opusculi de Usuris. censet enim Lat. Habere, mutato* π *in* β, *desumtum ex illo* ἀπέχειν, *quod ponitur pro* ἔχειν ἀπὸ τίνος, *Habere vel accipere ab aliquo. Hesychio certe* ἀπέχης *exp.* λάβης. Gr. *quoque Scriptoribus* καρπὸν ἀπέχειν *est Fructum reportare.* ἀπέχειν χάριν, *reportare gratiam.* ἀπέχειν τὰ διδασκάλια, *recipere docendi mercedem, prorsus ut* Matth. VI. 2; ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτών, *Receperunt mercedem suam; et* Luc. VI. 24; ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν, *Habetis consolationem vestram. Ab hac significatione verbi* ἀπέχειν *ortum quoque traxit* ἀποχὴ [*Lat. in Digestis, Apocha, Dan.* Qvittering] *cautio, i. chirographum, quo creditor testatur se pecuniam recepisse à debitore, ut idem Salmasius ibidem docet. Ex Junio in Etymolog Angl.*

† Hefing, *f. in pl.* hefíngar, *eminentia, cacumen,* — á *vidi.* Grim. XXXIII. 2. var. b. Hefíngar, *m. pl. elati, sublimes. Ibid. Utrumque, si daretur, referendum ad verb.* ek Hef. *vid.* Hæfing *supra.*

at Hefna, *ulcisci, vindicare, regulariter adsciscit genitivum rei l. personae propter quae ultio fit, et Dativum personae in quam vindicatur.* Grim. XVII. 6. *Hinc particip. passiv. gen. neutr.* hefnt, *in:* Hverr man heipt Hödi hefnt of vinna. Veg. XV. 2. 3. n. 29. *Forte á* Gr. ἀμύνω, ἀμύνομαι, *quatenus haec Ulciscor notant; confer tamen allata sub* Hefd *supra.*

Hefnd, *f. Dativ. pl.* hefndvm, *ultio, vindicta.* Hym. III. 3. 4. vinna einvm hefnd. Veg. XV. 3. var. c. *à praeced.* † Hefníng *f. Ultio* Grim. XXXIII. 2. var. b. *ubi* G. Pauli *legit* af hefníngar á, *quod ex ejus mente exponi debet, per, ex ultionis cupiditate; conf.* Á *supra. Ipse in Versione exposuit per nudum, avide, in nota autem per Ultores instantes; adeo parum sibi constant tales fictiones, porro subdit in eadem nota:* "*Sic poëta, illiteratus quidem, minime vero ineptus, quem novi:* Minn hefr haldit mágr þriá, matnum á at hefna, ɔ: *Meus affinis sustentavit* (*homines*) *tres, ad cibum ulciscendum,* ɔ: *qui cibos absumerent,*"

Hegómi,

Hegómi, *m.* (*in elocutione*, Hiegómi) *vanitas, res vana, inanitas, frivolum quid et futile, figmenta, nugae.* Form. Grim. pag. 38. *in specie Nobis usurpatur de Tela araneoli, sive materiola illa lanuginosa, quae adsidet trabibus et angulis aedificiorum, et formatur ex pulvere adscendente, ut quidam volunt. Vox simplexne an composita, externa an domestica sit, in ambiguo est.* Hie, *dicitur esse minutissimum quid et levissimum, ut in composita voce* Hie-gilia, *quae reculam speciosam quidem, at in se frivolam et nugatoriam, notat, ut opinor;* gómi *potest esse positum pro* gvmi, *ita* Hie-gómi *foret res, quae nihil in se habet* (*servat, nam* Gvmi *est ab* at geýma) *solidi, sed vanitatem et inaniam meram: aut* gómi, *pro* komi, ɔ: *komandi, veniens, accedens, ut* Hiegómi *sit quod pro levissima minutia venit*, ɔ: *ea constat, pro ea valet, nam* at koma til *hac significatione opinor adhiberi. Haec erat prima Hypothesis mea. Altera est haec:* Hie *est ignis, ut in Composita Voce*, Hie-getill, *quae Silicem notat, quasi Ignem praebens l. pariens, et occurrit in* Gudmvndar biskvps Saga. *conf.* Lexicon Gudmundi Andreae *in* Hie *et* Hiegómi; *Sic autem* gómi, *pro* gvmi *ut supra, erit Socius, Lapp.* guoime, (*et ita* gvmi *in* Brúd-gvmi *etiam accipi potest, ut* Brúdgvmi *sit proprius socius, quod hic incidenter moneo*) *jam vero ignis Socius, Fumus est, ut opinor, atque adeo ex hac Hypothesi* Hegómi *proprie et primario fumum notaret. Si* Gómi *capiatur pro* gvfa, *vapor, evaporatio*], *ab* Gr. *κάπτω, κάπω,* flo, *spiro*, *καπνὸς fumus, κάπνη fumarium, unde ortum fortasse Lat. caminus, καπνία fuligo, si, inquam,* gómi *hisce cognatum esse statuatur*, hie *autem sit ignis ut supra*, hiegómi *notabit ignis evaporationem, quae non alia est quam fumus ut opinor. Et haec notio quoque adplicari potest ad telas aranearum, vel quod ex evaporatione fiant, vel quod fumi speciem praebeant, vel quod sua substantia et soliditate à fumo parum differant. Haec erat altera* Hypothesis, *sequitur tertia, qua* Hiegómi *ponitur dictum esse quasi* Hia-geými *vel* Hia-gaúmi, *quod ad verbum sonat, praeter curam, i. e. talem rem, quam nemo curat, aut curare debeat. Danis non alienum est Vocabulum, etsi scriptione aliquid variet, vide Ostersoni Glossarium; neque etiam Suecis, quibus scribitur,* Hægoma, hoeggoma; Ihreo *tenui cum probabilitate derivatum, ab* Hiá, *apud, juxta*, Gómr *palatum*, [*quae derivatio vuomodo cum notione vocabuli concilietur, Ejus manes viderint. Septimius apud Ihreum observat*, Hiog *veteribus Danis significasse Stultitiam, quae vox an ad* He-gómi *sit referenda, ut opinor putasse Ihreum, nondum definire possum,* quamdiu

quamdiu de vera ejus notione parum constat. Si tandem Hegomi *sit externum simplex, duci poterit haud absurde vel ab* εἶγμα, εἰκων, *imago, simulacrum, quod rei verae et solidae nihil fere in se habet, sed meram tantummodo speciem. Adde Lat. Vaco et Vacuum, Ebr.* bhak *inanis fuit; vel à* Gr. εἶκη *temere, frustra, ut dictum sit quasi* εἰκαιόμα. *Quomodo autem* Hegómi *ab* εἶγμα, *ita* Hiegilia *ab* εἴκελος *formata esse quiverit; nisi tamen* Hiegilia *potius videatur ducenda ab* Gr. αἰκάλλω *blandior. Nostrum* Hí *n. sing. pili tenues et rari, item* Hióm, *tenue quoddam et evanidum, uti spuma, fucus, etc. an ad* Hegómi *referenda sint, non audeo definire, cum eorum origo et vera notio adhuc mihi in ambiguo sit; conf. tamen* Gr. ἴονθος, *lanugo, nostr.* Hiúngr.

Heid, *f, pro* hæd, *altitudo, sublimitas. unde* Heidar svþa *accipi potest pro Sol altus,* ɔ: *in sublimi coeli regione, l. amplo supra horizontem spatio, positus.* Harb. XXXIV. var. c. Str. 3. *ab* Hárr *altus.*

Heidr, *adj. clarus, sudus, serenus; —* himinn. Harb. XVII. 5. Heid brúþvr himins, *suavis adpellatio Solis.* Grim. XXXIX. 6. † Heid svþa, *in genitivo* Heidar svþv, *cum tamen ex regula esse deberet,* Heidrar svþv. Harb. XXXIV. var. c. Heiþr, *nom. propr. aut epithetum honestum Hrimthursi.* Hynd. XXX. 5. 6. n. 58. Gr. αἰθὴρ *aether,* αἴθρα *aëris serenitas,* αἴθριος *serenus, quae omnia ab* αἴθω *accendo, fulgeo.*

Heilagr, *adj.* Land heilagt. Grim. IV. 1. *forte Regio situ alta, conf.* Gloss. Diatrib. *in* Háligr; *aut quasi* hiálægt, *posita l. seposita extra usum et cultum humanum, atque eâ tenus à violatione immunis* ɔ: *sancta, conf.* Me *in* Gloss. Nialae *voce* Óheilagr. Heilög grind svr helgvm dyrvm, *de* Val-grinda. Grim. XXII. 3. Heilög vötn. Grim. XXIX. 7. *Dei Opt. Max. epithetum est.* Sol. XXIII. 5. 6. *ubi ex circumstantiis exponi potest, celsus, sublimis; vid.* Gloss. Diatrib. *loco modo citato.*

Heill, *adj. integer, solidus, illaesus, incolumis, sanus, salvus.* Hým. XXIX. 7. XXXI. 5. 6. at veita einvm af heilvm hvg. Sol. IV. 2. 3. Heill skaltv, Heill ver þú, *Formula bene precantis, propinantis, et saluti alterius libantis.* Grim. III. 1. Skirn. XXXVII. 1. 2. *conf.* Vaf. IV. 1. 2. 3. Æg. LIV. 1. 2. *coll. cum Prosa praeced. interdum Verbum subauditur, ut:* heill þú nú Vafþrúþnir! *Salutantis formula.* Vaf. VI. 1. Heilir Æsir! Heilar Ásynivr! Æg. XI. 1. 2. þeir báþv heilan Hánga-tý, *de Salutantibus.* Hrafn. XVIII. 1. 4. Gloss. Synt.

Heill, *f. in pl.* heillir, *Salus, incolumitas, felicitas, fortuna secunda. —* hrapar einvm. Sol. IX. 3. *Forte de geniis tutelaribus*

telaribus accipiendae sint heillir, Veg. II. 3. 4. *conf.* Veg. V. 3. n. g. *et* Hamíngior *supra.* Gloss. Synt. Heillin mín! *Salus mea! est blanda conjugum nostratium inter se compellatio.* Heilla mín! *est plebeium et humile inter alios blandimentum.*

Heill, *n. fatum, omen, in media significatione;* íllv heilli, *inauspicato.* Hynd. XLV. 8. *vide omnino Indic.* Landn. b. *add.* Gloss. Nialae,

Heim, *adverb. ad locum, domum* heliar meýıar bvþv ıner heim. Sol. XXXVIII. 4. 5. 6. *est revera accusativus ab* Heimr *habitaculum, domus, in adverbium transiens per Ellipsin praepositionis* á *vel* í, *ad, in. Hinc Dan.* Hiemm.

Heima, *adverb. in loco, domi; letia einn* heima. Vaf. II. 1. *vid.* at letia. *Est revera genitivus loci, ab* heimi, *gen. incert. sed potius Masc. quam Neutr. vide* Gloss. Diatrib. *Hinc Dan.* hiemme. Heima, *pro* i heimi, *in mundo l. coelo, item* Heima *mundorum l. coelorum.* Hrafn. VII. 8. † Heima, *genitiv. pl. ab* Heimir *vel potius* heimi, *domesticus, incola.* Hrafn. *Ibid.* n. io.

Heiman, *adverb. de loco, domo, ab domo.* Harb. II. 6. Æg. LVI. 3. *ab* heimr. *Hinc Dan.* hiemmen fra.

Heimdallr, *m. nomen propr. Asorum unius;* — hvítastr Ása. Þrym. XV. 2. *Lucis vel albedinis haud parum habuisse vel ipsum nomen indicat, quod quando cum Dellingi nomine conserimus, magna cum probabilitate statuitur; ab hoc enim filius Dagus suam lucem habuit, docente* Edda *Fab.* 8. *cf. et* Suhm *de Diis pag.* 26. *uti nec aliud sibi velle putem virgini nobili inditum nomen* Dalla, lucida, *quemadmodum* Halla gemmata: *ut* Heimdallr *eo dictus sit, quod mundo lucem impertiatur. Et verba [in citato loco* Þrym. *sequentia]* vissi han vel fram *etc. facile retundunt insulsum illud scomma, cujus sit mentio Lib. cit. p.* 309. *qualia sunt* Sinfiötli *et* Gudmundi, *quaedam in* Niálv, Banda-manna-S. *etc, dicacitati, non veritati litantia. Quando autem rem curatius perpendo, mihi* Dellíngr *nihil aliud esse videtur, quam* döglíngr *vel* daglíngr, *per* ἀντιστοιχον *diplasiasticum, non quidem* Dagi *filius aut nepos, ut ille* Ol. S. Tr. Lib. 2. p. 333. *sed diei* (dags) *pater, secundum Eddam loco modo citato [et* Vaf. XXV. 1. 2. Hrafn. XXIV. 2.]; *et hic quidem vere* Sol, *recte observante* Torfæo Ser. R. pag. 117. *et perill.* Suhmio *l. c. p.* 26. *quo ita bene constituto, quid aliud, quæso, potius fuerit* Heimdallus, *quam Dies vel* Dagr, *totum mundum illustrans? Coelitus per omnia effunditur lux diurna, novem Veteribus coeli, et novem sorores virgines* Heimdallo *matres; quid autem coelo mundius? Sanctus dicitur* Heimdallus, *quod purissimae diei luci optime convenit;*

nit; visu audituque mire valere, quemadmodum per diem videntur audiunturque omnia, quae nocte, silente, latent. Plura conferre possunt, qui volent, me alia alio vocant, praecipua tetigi atque aperui: nec omnia forte in mythologiis, magis quam in parabolis, ad pulvisculum excutienda. Interim tamen non male praeficitur Heimdallus *pontes coelestis custodiae, cum Iris sit meteoron diurnum, coelum terramque quodammodo conjungens, quemadmodum et lux omnia implet ac pervadit, dieque quam nocte pericula facilius evitentur. Ad etymologiam quod attinet, prodit se quidem primo mox intuitu figura composita, cujus priorem partem constituit* Heimr, *mundus, posteriore manente obscura.* Dallr *et* Dagr *mihi certe idem esse nequeunt, ob nimium literarum dissonantiam. Ad* Dæll, *facilis, commodus, unde compositum* indæll, *l.* eindæll [*velim scire ubi hoc posterius inveniatur, nam mihi plane est inauditum; prioris tamen veram vim et originem, quod illud initiale in attinet, magis ambiguam esse fateor.* G. M.] *jucundus, non improbabiliter forte quis retulerit, cum luce nihil sit jucundius, nec fere sine ea jucundum quidquam; et haec quidem* [Dæll *et* indæll *sc.* G. M] *à* Dalr, *vallis, in quam et per quam proclivis est descensus.* (*Fateor tamen hanc originationem mihi non nimis arridere*). Dallr *igitur pulcrum jucundumque significaverit, et* Dalla *similiter in genere foeminino, nec non* Mardöll Freya, *mulierum pulcherrima* (Savrla þ) *et praeterea* χρυσοδακρυς. *Sed nec nimis mihi hanc arridere originationem fateor, cum et ea facile inverti possit, et à* Dallr, *substantivo vel adjectivo,* Dæll *adjectivum derivari; verbumque occurrat Graecum admodum conveniens ac plausibile* τελλω, *quod et nostra lingua, suo modo sonans, habere olim potuit, quamvis perdiderit. Hinc ergo* Dellíngr, *oriens vel ortus,* ἀνατολη, *ipse nim.* Sol, *et* Heimdallr, *lux mundana, dies, Solis filius. Conveniunt quoque* δηλος *et* δηλοω, [*add.* δαλὸς *titio, olim fortasse etiam fax, à* δαίω *uro; ut et* δαυλὸς, *idem notans, quod proxime ad* Dallr *accedit.* G. M.] *quanquam per unicum* λ, *nec non et nostrum* ek deili, *divido discerno, tam temporum, quam visus ac rerum aspectabilium respectu; ut circa has derivationes cuilibet suo sensu abundare liberum relinquatur. Et quid si forte* dæll *à verbo* eg deili? *ut* dæll *sit idem quod* gódr vidskiptis; eindæll, *cum quo potissimum tibi rem esse velis, vel in commerciis simplex ac candidus;* ódæll, *difficilis, audax, improbus,* [*importunus.* G. M.] íllr vidskiptis. *Ad discernendi significationem verbi* eg deili *pertinet Subst. n. g.* deili, *nota, character* Eg veit eingin deili á honvm, ad segia deili á því edr því. *Habet aliquo-*

aliquoties Oda Getſpeki [Heiþreks-konúngs] *verba:* Fyrir dellíngs dvrvm, *et ſemel (probum, quo hic utor, exemplar)* döglings dvrvm; *quae quemadmodum ad aenigmatis ſenſum nihil faciunt, ita* Fyrir dellings dvrvm *idem eſſe poteſt ac Foris, ſub aperto coelo, coram ſole, cujus* dvr *l.* dyr *(fores) vel ubique per diem ſpectantur, ſicut in* Völvſpá *dicitur:* Sól varp ſvnnan — — — vm himin-jódyr, *vel minimum ortus triplex, et hic tum brumalis: vel in ſpecie punctum meridionale, oppoſitum* jódyri nyrdra *in* Hrafnagalldri Odini. Fyrir döglings dyrvm, *vel idem, vel ante aulam regis. Et in Aenigmate de Follibus fabrum, intus haberi ſolitis, latius extenditur, quatenus lumen coeleſte etiam per feneſtras domuum infunditur. Sed quicquid horum ſit, cum* Dellíngr *ſit* Sol, *et Solis currum equi trahant* Ár-vakr *et* Alſviþr, *oportet ſane auſtrale coeli oſtium equeſtre [in* Völvſpá*] punctum eſſe meridionale, in ſummo coeli, qua Soli iter eſt, loco, ubi quamvis nulla ejus habeatur ſtatio, reſpicitur, tamen ad oppoſitum alterum boreale, quod non* Himin-jódyr *audit, ſed* jormvngrvndar jódyr, ɔ: *terreſtre, infra vel pone terram, ubi nocturna ſtatio vel carcer, quemadmodum in oriente apud* Ovid. Metam. L. 2. *Origo autem diverſa* Dago *et* Heimdallo *tribuitur, diverſo modo reſpectu. Sed Tantum!* G. Pauli.

Heimir, *m. aut* Heimi *n. habitaculum, domicilium tectum; hinc* Heimis-ſkógar, *habitacula opaca, allegorice tumuli defunctorum.* Harb. XLII. 3. n. 50. XLIII. *per totum.* Heimi *eſt ab* heimr *ſedes, domicilium, qu. vide;* Skógr *à* ſkvggi σκιὰ, *quaſi Umbraculum, locus opacus, umbroſus,* σκιαρὸς, *alias* mörk, *à* Myrkr *tenebrae, item* Myrkr viþr, myrk-viþr *idem.* Rann heimiſ. Hrafn. X. 4. *ubi* Heimir *l.* heimi *accepi pro coelo, variatum ab* Heimr *idem notante.*

Heimr, *m. in pl.* heimar, *in 1a notione tegmen, tectum, Sedes, aut cavum, vacuum; deinde domicilium,* heimar ginnúngs. Hrafn. IV. 2. 3. n. 18. 2) *coelum, (cohum Feſto, covum Voſſio)* Hrafn. IV. 2. n. 18. *Fragmentum Membran.* Eyrbyggiae, *de loco Sepulturae Berſerkorum:* þar ſer hvergi vtan vpp í heidan heiminn. *conf.* Eddam *in* Sylva *Nomenclationum coeli.* 3) *orbis terrae, mundus.* Vaf. XLIX. 5. Veg. XI. 4. heimſ, *in mundo, genitivus loci, pro Ablativo cum praepoſitione* í heimi. Hrafn. IX. 5. *ubi ordo verborum ſive diſtinctio eſſe poteſt:* Fretta at hvívetna, heimſ, *non* hvívetna heimſ *junctim.* 4) *Terra, regio, tractus, fines: ut in* Vana-heimr. Vaf. XXXIX. 1. Jötvnheimar. Þrym. VI. 4. Jötna heimar. Þrym. IV. 10. Hvern hefi ek heim vm komit. Nío kom ek heima *etc.* Vaf. XLIII. 4. *ſeq. et* Heima alla nív hefic of farit. Alv. IX.

IX. 4. 5. n. 18. *item* Heimi hverivm í Alv. X. 6. *quod ſaepe repetitur in ſeqq. ejusdem* Odae. *Radicem Hebraeam propono in cognata, ut opinor, voce* Himinn. *Interim tamen conferri poteſt.* Gr. *κώμη pagus, vicus.* Heimſ, *mundi etiam accipi poteſt.* Hrafn. XI. 5. *et* 6. *ſi diſtinguatur ita:* Ef (hún) viſſi Hlýrnis, heliar, heimſ, æfi, aldrtila, ártiþ, *atque ſic haec tria poſteriora tribus illis prioribus quomodocunque reſpondeant. Prius acceperam τὸ* Heliarheimr, *de Inferno, Textu haud ſane refragante.*

Heimſkr, *adj. cum Articulo definito, expreſſo vel ſubaudito*, heimſki, *ſtultus, fatuus, brutus, imperitus, inſipiens.* Ottarr heimſki, *in Vocandi caſu.* Hynd. 10. n. 30. *et ſaepius in ea* Oda. Gloſſ. Synt. *quo addo Paroemiam:* Heimſkt er heimalit barn, ɔ: *ſtultus eſt domi educatus puer. Eadem ex ratione apud Veteres invenitur* heimſliga, *pro* heimſkliga, *ſive, quod hodie malunt*, heimſkvliga: *Fragmente Membr.* Olafs Saga. Tryggu. *in* þætti Þorſteins Uxafóts: hon hlóp á hvrdina hart ok heimsliga, — *praecipitantur et ſtulte. conf.* Th. S. Liliendal *in Compendio Gloſſ. Codicis* LL. *inter Scripta Societat. Lit. Isl. voce* Heimſkr.

Heimt, *f. in compoſita voce, Odae Titulo*, Hamarſ-heimt. *pag.* 182. *repetitio, requiſitio, receptio, recuperatio. à ſequ.* [Heimt, *recuperatio:* Heimta, *poſtulatio, jus poſtulandi. cf.* Hypn. Gloſſ. Diatrib. G. Pauli.] Heimtvr *in pl. dicitur Recollectio ovium e paſcuis montanis, ubi per aeſtatem libere erraverunt, et* gódar heimtvr, illar heimtvr *bonus aut malus hujus negotii exitus.*

ek Heimti, *requiro, repeto, recipio, rem abſentem vel amiſſam;* hann (hamarinn) eingi — aptr vm heimtir, nema *etc.* Þrym. VIII. 5. 6- 7. *ab* heim *domum.* Gloſſ. Synt. Heimta ſer eitt. Þrym. XVIII. 7. 8.

Heipt, *f. iracundia, ira inveterata, odium atrox.* Veg. XV. 2. var. c. n. 29. Heipt rann ſaman midlvm — vina. Sol. XIII. 5. 6. Gloſſ. Diatrib. *conf.* Gr. ἵπτω, ἰάπτω, *noceo*, ὄπις *ultio*, ἔχθος *odium*, ἐχθρος *inimicus.*

Heit, *n. promiſſum, ſponſio;* bregdi engi favſtv heiti ſira Alv. III. 6. *ab* at heita, *dicere; ſimili ratione Germ.* Zuſage, verſprechen. [Heit, *n. g. in bonam partem ſolum accipitur, ſed* Heiting *et plur.* Heitíngar *f. g. minae, in ſolam malam partem.* Eg heiti, *nomen impono: cum vero inter promittendum vel minandum certa res ſaepe declaretur, vel in genere bonum aut malum, ideo et huc verbum translatum, ut ſit rem ſuo nomine exprimere*, het honvm gódvm launvm, afarkoſtvm, því edr því; *in utramlibet partem.* G. Pauli. *ad* Harb. LI. 3. at Heíta, *dicere, vocare.* Gloſſ. Synt. *forte à* Gr. αὐδή, *vox, oratio*, αὐδάω *loquor.*

loquor. 2) *nominare, adpellare,* Grimni mik hetv. Grim XLVIII. 1. Iþvnni hetv. Hrafn. VI 6. *cf.* Fiöl. XLVII. 3. ek heiti *nominor; forte subaud.* mik, *ut sit me nomino.* Grim. LIII. 1. Hve sú jörþ heitir. Alv. X. 4. *et saepius similiter in ea* Oda, *per Anomaliam quandam, si praecedens conjectura admittitur, quam de cetero firmat locus in* Helga Qviþa: hve þik heitir, Halr inn ámattki; *ita enim quosdam Libros ibi habere opinor, non* þú heitir; *adde* hetomk Grim. XLV. 1. *et* Einv nafni hetomc aldregi, *pro* heto mik, *me vocarunt, vel* het ek mik, *me vocabam.* Grim. XLVI. 11. 3) *in Verbis Lokii,* Æg. VII. 6. heitid mik heþan, *vel est, edicere, indicere, denuntiare, jubere, ut Verbo cognato* at kvedia *utimur in phrasi,* at kvedia einn *l.* einvm bvrtv; *vel est nominatim compellare seu appellare, de abitu sc. Invenitur autem locutio ista et in prosa oratione,* Stvrlúnga Saga Part. VII. cap. 20. Vermvndr het hann á braút, kvad hann eigi lengr skylldv þar vera. *notum est hoc* Sighvati *poëtae, de se ipso ab hospitio excluso:* Út var ek eitt kvelld heitinn — fiörvm finnvm. [Heitiþ mik heþan, *me nominatim hinc facessere jubete.* Eg heiti, *transitive, nam et saepe absolute usurpatur, nomino, appello, nomen impono, unde* at heita einvm því edr því, *promittere, at* heita á einn, *auxilium alterius implorare; à votorum verbis conceptis ductum. Sicut Nuncupo Lat. quod nomen capiatur, sicut et nos:* ad taka ser í mvnn. G. Pauli.] 4) At heita á einn til einf hlvtar, *invocare quem ad quid:* Á gvþ skal heita til góþra hlvta. Sol. XXVII. 1. 2. *conf.* G. Pauli *modo ante.* 5) *Spondere, promittere:* þá er þer heitiþ var. Alv. IV. 5. *ubi* heitiþ *potest accipi pro feminino participii passivi, vide* var. o. *In malo sensu adhibetur,* at heita bavlvi. Hynd. XLVI. 4. -hamri. Æg. LXIII. 3. var. q. *conf.* G. Pauli *supra sub* Heit; *ita et Verbo promittere usus est Virgilius* Aen. II. 96. *Promisi ultorem, per contrarium, pro minatus sum, inquit Servius.*

at Heita, *calefacere, coquere;* einvm öl. Hym. III. 8. *ubi* Heita *in prima Subjunctivi habet* G. Pauli *in suo Textu haec annotans:* "Heita *Subjunct. præs. antiquus* [*pro* Heiti] — *et Verbum* at heita *usitate de cerevisiae coctione adhibetur* [*sive potius adhibitum est olim.* G. M] *unde et* hitv-ketill *Lebes cerevisiae coquendae in* Orms Storolfs *s.* þætti *etc.* ... Grettis-Saga: þá var ölheita at Grímf. Egils-saga pag. 88: þórólfr — hafdi heita lárid farar mvngát sitt. *Ab* Heitr, Gloss. Synt.

* Heitíngr, *in Dativo* Heitíngi, *comminatio.* Harb. LI. 3. var. m. *ex* Gunnaris Pauli *supervacanea conjectura;* "Heitíngi *in se non rigidum, ab* Heit-

 íngr

ingr' *masc. inaudito, et asperius sonante „ Haec Ille. ab* at heita, *conf. et* Heit.

Heitt, *adverb. calide, fervide, vehementer.* Þú ert (er) avldr of heitt, *tu nimium vehementer es inebriatus,* Hym XXXII. 8. var. i. *neutrum adjectivi* Heitr *hic in adverbium migravit. conf.* Avldr *supra.*

Heiþ-rún, *f. n. pr. Caprae Asorum, quae iis medum perpetuum praebuit.* Grim. XXV. *per totum Versum* 2) *nomen adpellativum caprae cujuslibet, poëtice:* sem meþ havfrvm heiþrún fari, Hynd. XLII. 7. 8. XLIII. 7. 8. *aut quasi Moutium exploratrix vel* gnara, *loca enim edita et rupes amant caprae, ab* Heiþ, heiþvr *et* Rún, *pro* Raún, *experimentum; aut ab* at renna *currere,* rvni *sursus in compositis, quo mea Versio spectavit in loco citato posteriore; aut denique,* Heiþ *in hac voce est* Haedus, Rún *autem decurtatum ex* Rúna *socia, familiaris, conf.* Rúni *infra;* Hauþna, *capella dicitur in* Edda, Hadna, *ut opinor, quibusdam adhucdum in Islandia. Potest et* Rún, Rvn, *in hoc et similibus vocabulis notare, orta, vel ortus nomen, ab* at renna [vpp] *oriri; sic:* Sól-rún, (Sólrvn *quibusdam enuntiatur*) *Sole orta, l. Solis ortus, Sol ortus,* Dag-rún, *die orta, l. diei ortus,* aúrora, Gvdrún, *Deo orta, divina progenies; nomina propria mulierum nostratium.*

Hel, *n. mors, item fortasse locus mortuorum, infernus.* at drepa einn í hel. Harb. XXVI. 2. koma einvm í hel. Æg. LXIV. 3. 4. *decurtando variatum à sequenti nam caret casibus obliquis, quantum scio.*

Hel, *f. Proserpina Septentrionis, inferni et ex morbo mortuorum domina.* Veg. VIII. 3. 4. Heliar siöt. Fiöl. XXVI. -heimr, *sedes l. regio.* — Hrafn. XI. 5. 6. -retp. Sol. XXXVII. 1. -hrafnar, Sol. LXVII. 4. -meýiar, Sol. XXXVIII. 4. 2) Helae *sedes, Locus mortuorum, infernus.* Vaf. XLIII. 8. Veg VI. 8. XI. 3. Heliar grind. Sol. XXXIX. 4. Þær (ár) — falla til heliar heþan. Grim. XXVIII. 11. 12. *ubi forte sensus latenter subest: ad regionem gelidam l. glacialem,* ɔ: *septentrionem versus. vide infra in Etymo vocis.* Niflheliar, *pro simplici* Heliar, Veg. VI. 6. *à Nominativo* Niflhel *in* Edda Snorr. *non* Niflhelia; *unde verisimiliter colligo* τῆς Heliar, *quatenus locum notat, nominativum esse* Hel, *non* Helia *ut est in* Gloff. Synt. *certe mihi nusquam, quod meminerim, in libris antiquis visus est hic Nominativus.* Hel, *n. gen. quibusdam in Islandia vocatur frigus intensum, sine dubio orta voce ab Lat.* gelu, *et crediderim hunc esse sensum ejus primarium, ceteros inde translatos, quibus* 1) *mortem, ob frigus mortuorum;* 2) *regionem frigidam, mortuorum habitaculum;*

bitaculum; 3) *hujus regionis dominam significat.* G. Pauli *non videtur prorsus alienus ab hac opinione, quem nunc audiamus:* "Niflhel, *ronus mundus, et quidem infra* Helam *s. ejus habitaculum; secundum* Eddae Fab. 3. *Dedit* Odinus Helae *in vastissimo* Niflheimo *novem mundorum imperium* Fab. 28. *quorum hunc* [Nifl-hel, *cujus mentio fit* Veg. VI. 6.] *ultimum atque infimum fuisse, ex his colligitur [ambiguum est, quid per illud, his, hic intelligat Interpres]* — — *Fit praeterea mentio loci l. regionis* Niflhel Fab. 3. *antequam referatur* Helae *nativitas, et frigida omnia atque atrocia* Niflheimum *spirasse testatur* Fabula 4. *ut videri possit* Helae *nomen tum demum Lokonis filiae fuisse inditum, cum illa inferis hisce regnis praeficeretur, sive aliud ei ante fuerit, seu non: quemadmodum ejus fratri tum primum* Midgards-ormi *s* Jormvngandi *nomen imponi potuisse videtur, cum ille in mare abjectus orbem terrarum suo amplexu cingere coepit. Suadet et idem nominis ratio, ab* Hela, Hiela, ɔ: *pruina, frigoris comite ac filia, commode petenda:* Hel-kaldt *dicitur, ut* Hrímkaldr *in* Lokasenna; *et vel ab hoc frigore vel nomine* Helae *deae dictum videtur* hel, lethum. Helblár, *ingrate caeruleus v. gr. prae frigore, luridus, lividus:* Himinblár, *grate caeruleus.*" *Dani dicunt et scribunt* hiel, *non* hel, *in locutione* at slaae i hiel; *occidere, quod favet derivationi ab* Hiela *petitae.* Helkvndv-heidi *vocatur mons inter* Lánganess-strandas *et* Vapnafiordum, *in* Landn. b. pag. 273. Helkvndar-heidi, *ubi* Hel *vix aliud notare credibile est, quam* gelu *l. pruinam, sive posterior pars vocis sit* kvnda (*pro* koma) *ut in composito* Samkvnda *conventus; sive* kvnd *filia, cognata. Cum* Hel *etiam haud absurde conferri potest Lat. Algeo.*

ek Held (Helld) at halda, *teneo, contineo, detineo.* 2) *servo, custodio,* honvm halda niarþlásar nív. Fiöl. XXVII. 6. Halldin vndir meidi, *quasi in custodia ibi habita:* Hrafn. VII. 3. 4. 3) *colo, observo,* halda helga daga, *festorum dierum religionem observare, ferias agere.* Sol. LXV. 4. 4) *Iter tendo, cursum dirigo,* haltv — til vinstra vegsins. Harb. LIV. 5. haltv heim heþan. Fiöl. III. 6. *in qua significatione ellipticum est, et* Ferd *vel* göngv *subauditur. Vide* Gloss Synt.

Heldr, *adverb. magis, potius.* heldr til, heldr miök. Grim. I. 2. Sol. XLIII. 5. *ubi augendi voculae geminantur, ad sensum magis intendendum.* 2) *quo magis, eo magis, ut.* Æg. LIV. 4. 3) *Sed, verum.* Veg. XVIII. 3. 7. Gloss. Synt.

Hel-genginn, *mortuus, quasi in Heliam profectus aut etiam magis stricte, in* Niflheliam *delatus, locum suppliciorum inferna-*

infernalium. Sol. LXVIII. 3. *coll. toto Versu.*

Helgr, *contractum ex* Heilagr *sanctus.* Helgar dyr *l.* helg dyr, *de porta* Valhallae *l.* Ásgardi. Grim XXII. 3. Helgar-bækvr, -meýiar. Sol. LXX. 5. LXXIII. 1. helgir englar, -dagar. Sol. VII. 1. LXV. 3.

Hellir, *m. antrum, spelunca saxea, Dativum et Accusativum facit* Helli, *non* Hellir *quod sequior aetas invexit* Hynd. I. 4. *cum artic. defin. suffixo Dativum facit* Hellinvm, Form. Grim. pag. 37. *vel est ab* Hallr *m. Lapis, saxum,* Hella *f. Silex planus: vel ab* holr *cavus* Gr. κοῖλος, *qua ratione etiam* Huule *à Danis adpellatur.*

Hendi, *Dativus ab* havnd *manus, qua voce totum brachium saepe designant prisci; hinc* vndir hendi, *sub ala.* Vaf. XXXIII. 1. *conf.* Gloff. Niálæ.

Heppinn, *in Superlativo* Heppnaztr, *felix, fortunatus;* Heilan Hánga-tý heppnaztan Áfa — báþv. Hrafn. XVIII. 1. *seqq. Anglis* happie *felix, prosper, beatus, Nobis et Anglis* happ, *fors, fortuna, casus fortuitus et fortunatus, Angl.* happen *evenire, Nobis,* at heppnazt. *Cymr.* happus *est felix, apud Junium.* happ *ab* ek hefi, *quatenus notat capio, percipio, obtineo. conf.* Gloff. Gvnnl. Saga.

Herdar, *f. pl. humeri. Singularis* herd *obvius est in* Thomás-saga, *alias inauditus. Inde* Herþa Klettr *capitis adpellatio poëtica.* Æg. LVIII. 4. 5. n. 75. Gr. ἀρτὴρ, *ab* ἀιρω *tollo, exponitur humerus. adde* Gr. ἀίρεσθαι *gestare, quod bajulationi serviant humeri.* Etymon *domesticum datum est in* Gloff. Synt.

Herdir, *m. nomen verbale agentis, pro adjectivo* hardr, *et quidem nom. propr. fictitium Tyranni alicujus, aut malorum spirituum principis.* Sol. LXXVI. 2.

Her-fiötor *et* Her-fiötra, *f. nom. propr. pocillatricis* Odini *et* bellicae erinnyos. Grim. XXXVI. 5. *et* var. ll. *ab* Herr *bellum, exercitus, populus, hominum multitudo, et* fiötvrr *supra. Fieri potest, ut hoc nomine allegorice respiciatur ad id, quod vinum immodice sumtum pedes et linguam quasi vinciat.*

Heri, *m. bellator,* Heria *f.* Heriar *bellatores; vide sub* Ein-heri, Einheria f. *et* Einheriar.

Heria-favdor, *m.* Odini *titulus.* Grim. XXIX. 3. Vaf. II. 2. *ubi expositio in* n. 3. *Interpreti relicta esto. divisim scribitur,* Heria favdr. Hynd. II. 1. Herfavþr *praefert* Völv-spá. Heria *est genitiv. pl. ab* Her, *sive potius* Herr *nominativo sing. genitivus sing.* heriar *invenitur in composita voce* allzheriar, *quae ad verbum sonat: Totius multitudinis l. populi; notat enim* Herr, *non modo exercitum, verum etiam congregationem:* Edda í Safnaþar heitvm: Herr er hvndrad, Herr *est centum; atque inde porro multitu-*

multitudinem, *populum*, *ut in* Hrygg-iarſtycki *de Olao Quieto:* allr herrinn elſkadi hann. *Sumitur quoque* Herr *pro bello*, *etiam in proſa oratione*; Olafs-Saga Tryggu. *in* Norna-Gefts þættí*:* Sigvrdr Konungr Hringr beiddi at þeir (Giúkungar) mvndi lúka honvm ſkatt, eda þola honvm her ella — *alioquin bellum ab ſe paterentur.* Olafs Helga-Saga *in* Thomás-ſkinna Cap. XIV: Ef herr væri í landi, *quod alias efferre ſolent*, ef ófridr væri *etc. Unde autem* Herr *ſit ortum*, *et quae prima ejus ac propria ſit ſignificatio*, *non auſim decernere; eo tamen potiſſimum inclino*, *ut* Belli *ſignificationem originariam putem*, *et ducam* Herr *ab* ἄρης *Mars*, *praelium; ſic Exercitus notio erit ſecunda*, *Multitudinis*, *caetus*, *catervae*, *popu*[illegible], *tertia. Si Congregationis notio foret primaria*, *ducerem Vocem vel ab* εἴρω *necto*, *ratione quam attuli ſupra in* Flockr, *vel crederem adfinem eſſe Latinis Caterva aut Cohors; ita Exercitus notio foret altera*, *Belli notio tertia. Quibus ita conſtitutis expono denique* Heria-favdr, *per*, *Bellorum aut Populorum parentem.*

Herian, *m.* Odini, *nomen.* Grim. XLV. 3. Gr. ἥρανος *rex*, κοίρανος *princeps*, *dominus. Alias commode ſatis duceretur ab* at heria *belligerare*, *aut ab* Herr *populus*, *ut* þioþan *rex*, *princeps*, *à* þióþ.

Herr, *m. vide ſub* Heria-favdor.

Herþa-klettr, *vide ſub* Herdar.

Heſtr, *m. Equus*, *genitivo pl.* heſta. Vaf. XII. 4. *invenitur et ſcribi* Herstr *in* Mbbr. *cum vero*, e *pro* æ *ſubſtitui ſaepe*, *conſtet*, *hinc veni in eam opinionem*, *quod* Heſtr *vi vocis notet Altiſſimus*, *Summus*, *cum praeſertim hoc animal inter ſeptentrionalia utique*, *corporis et animi altitudine emineat: huic opinioni porro favet*, *quod pro* Hæſtr, Hærſtr, *ſuperlativo adjectivi*, *nonnunquam in bonis Membranis occurrat*, heſtr; *item*, *quod* Hárr *Equi vocabulum eſt in* Edda. *Derivatio* ihrei, *ab* at haſta, *merito in dubium vocatur*, *cum*, *ducat vocem antiquiſſimam ab novitia. Collega meus*, J. Jonſonius, *magnus antiquarius*, *philologus*, *et poëta*, *ducit* Heſtr *ab* Hors *idem notante; ſed in eodem*, *ut ajunt*, *luto haeremus; nam unde eſt* hors? *et an unquam hanc vocem poſſedit noſter priſcus ſeptentrio?*

Hetomc, Hetumz. Grim. XLV. 1. 2. var. q. *et* r. LIII. 3. *et* var. *s. pro* het ek mik, *vel* ek var heitinn. *vid.* at Heita *ſupra.*

at Hetta, *pro* hætta *ceſſare.* Hettv nú Niörþr. Æg. XXXVI. *vide* at Hætta.

Hialdi, *garriit; Ne* (hún) glaúm hialdi. Hrafn. XII. 4. Hialdi *vel contractum ex* hialadi: *vel verbum duplici modo formatum*, eg hiel, hialdi, *et* hiala, hialadi, *ut* eg tel taldi, mel, ſel, vel: *item*

item gel, gól, gala, galadi, *in Infinitivo utrumque* ad gala. *Conveniunt autem cum hoc nostro Lat.* Lallo *et* Gr. λαλεω: *idemque illud nostrum proprie de infantibus primum loqui incipientibus usurpatur.* G. Pauli. *Chald.* kal, *vox, sonus, Ebr.* kol *vox, concentus, strepitus.* Gr. καλέω, *Lat calo, voco, nostro Verbo cognata sunt, quod usitate, ut opinor, de sermone familiari, amatorio, otii consumendi causa etc. habito, dicitur:* þau hiölvdv (*ser* gaman), *de amantibus, habent quatuor Codices* Snorrii, Tom. I. pag. 28. *pro* tölvdv.

Hiálmr, *m.* Umbella, *Tegmen, operimentum, ut in* korn-hiálmr *apud* Snorrium Tom. II. pag 31. *quod Latine per Tegmen pensile apte transtulit* Schöníngius, *potest tamen et exprimi per Nubilarium:* Kornhiálmr af tre *occurrit in* Vínlandz-Saga *apud* Snorrium Tom. I. pag. 313. 2) Galea. Hynd. II. 6. Hiálmr hvliz *sive* hvliz-hiálmr, *Nubis adpellatio poëtica.* Alv. XVIII. 6. *alias olim nubes magica alicui circumfusa, cujus beneficio fiebat invisibilis; vide* Sc. Th. Thorlacium *ad* Háconar-Quidam, Vers. III. pag. 46. Hiálmr *proxime venit ab* at hylma *celare, quo adludunt Ebr.* alam *occultum fuit,* haalim *celavit, occultavit,* hileph, *texit, obtexit. conveniunt cum nostro Gr. Barb.* ἕλμος galea, *Ital.* Elmo, *apud Meursium in Glossario Graeco-Barbaro, quod Scapulae suffixum est; item Calpes, galeae militum, in* Glossis Isidori. *Add.* Gloss. Gvnnl. S. [*Convenit cum nostro* Hiálmr (*a v.* eg hyl) *Lat.* galea. G. Pauli]

Hiálm-beri, *m. verbo* Galeae gestor, Odini *nomen.* Grim. XLIII. 3.

Hiálm-stofn, *m. Vocabulum capitis poëticum.* Hým. XXXI. 6. n. 46. *quasi Basis s. Statumen* galeae. Stofn *ab* at stá *stare.* G. Pauli *fallitur, opinor, si credidit* Stofn, *quatenus Stipitem notat, esse suppositum hujus adpellationis. Adnotatio ejus est haec:* "Stofn, *Lat Stipis.* Hiálmstofn, *capitis periphrasis.*" *quae parum facit ad periphrasin istam illustrandam.*

Hiarnr, *m. genitivo* hiarnar, *cranium, caput, poëtice;* Hiarnar tavrgvr *l.* torg. Hrafn. XII. 6. Hiarni, *vocabulum, poëticum, idem.* Gr. κάρηνον *caput,* κράνον, *idem* κρανίον *calvaria, caput, Ulph.* Qwairn *calvaria, calva. Ab nostro per translationem metonymicam sunt Dan.* hiærne, *Germ.* gehirne, gehirn, *et* hirn *in compositis.* Hiarnr *autem eadem analogia, per variationem ab* hiarni, *rite formatum est, ut* bálkr *à* bálki *supra in* bál, kiannr gena, *alterum latus capitis, à* kianni *nobis* kiammi *hodie.*

Hiarta, *n.* cor; -rvnnit svndr í siga. Sol. XLIII. 4. 6. blóþvg hiörtv hengv þeim fyri brióſti vtan mædd viþ-trega. Sol. LVIII. 4. *seqq.* 2) *Animus fortis, animi fiducia;* han á ecki hiarta. Harb. XXV.

XXV. 2. *quo sensu etiam venit Danis et Germanis*, hiærte, hertz, *unde iis* behiærtet, hertzhaft, *animosus: ita et Gall.* courage, *animi fortitudo, ab Lat.* cor *formata est.* Hiarta *Angl. dicitur* heart, *ASax.* heorte, *Ulph.* hairto, *Alam* herza, *Belg.* hert. *Videntur, inquit Junius, per quandam literarum transpositionem, spiritu solummodo mutato, facta ex* ἦτορ, cor. *possunt quoque deduci ex* κέαρ, κῆρ, καρδία, cor, *mutato* k *in spiritum asperum, quod frequens. Haec ex Junio.*

Hiarþar, *genitiv. sing. à* hiörþ, *qu. vide.*

Hildi-svíni, *n.* Hynd. VI. 7. *ubi* Svíni *positum pro* Svín, *sicut* Fari, liki, þíngi, *pro* Far, lík, þíng. *cum* Hildi, *notione Splendidi hac in voce accepto, conf. Germ.* helle, *clarus, splendens, nitidus. et per illud* Hildi *allusio fieret ad nomen* Gvllin-bvrsti Str. 6. *Ceterum non est praetereundum,* Hildi-svíni *hic rectius fortasse accipi in Ablativo, ut in sensu jungatur cum verbo* glóar, *et sit:* þar er gavlltr glóar — hildisvíni, ɔ: *ubi verres fulget bellico aut corusco sue, hoc est,* galea, *rostrata l. cristata. Erat autem* Hildi-gavlltr, *et* Hildi-svín, *nom. propr.* galeae, *quam Aloni (Aulio) Norvegiae regi caeso abstulit Adilsus Sviorum rex, teste* Edda: *hanc galeam nomen* gavlltr *et* svín *adeptam esse à figura cristae, aut etiam nasalis tegminis, l. munimenti* (nefbiargar), *rostri suilli in modum formati, vix est dubium: Inde porro ab insigni hac* galea *nomen tropice ad quamcunque galeam à poëtarum licentia translatum est, e. gr. à Snorrio in Clave Metrica:* Hollt felr helldi-gellti Heila-bæs, *i. e. Colliculum (sylvetum, sit venia verbo) domus cerebri tegit* Hilldi-gavllto, ɔ: *galea caput munit. Ita ergo melius erit accipere* Hildi-svín *in nostro loco* Hynd. *idque maxime ob sequens* er mer — gerþv Dvergar, Str. 8. 9. *Nanos enim Verrem fecisse, nec re nec verbis est probabile. Quod si quis chronologiam hic opponat, quasi* Ottarr (*Heros in* Hyndlv-lióþvm) *aetate prior fuerit Adilso, eum hoc probare oportebit. Denique verbulo monea,* Hildi *in hac voce habere posse servandi vel tegendi notionem; prius* ab ek held *supra, posterius ab* at hylia *celare, tegere, operire, unde certe sunt* Hildir *f. pl (quibusdam* heildir, *suspecte) secundinae, involucre foetus in utero;* Hildir, *m. viri n. propr. vetus, ab alterutro istorum verborum petita origine, accipi potest Servator, protector,* Hildíngr, *regis vocabulum, itidem.*

Hildi-tavnn, *f. cognomen regis prisci celeberrimi.* Hynd. XXVI. 1. n. 51. *vel ab* Hildvr *pugna, vel ab* Hildir *m. modo adducto sub finem vocis praeced. vel ab* Hildi *splendor, l. splendidus, sub ejus initio; quanquam hoc ultimum hodie*

hodie in nostra lingua sit insolens, potuit tamen olim extitisse.

Hildvr, (Hilldvr) *f. nom propr.* Erinnyos bellicae. Grim. XXXVI. 4. var. s. *ab* hialdr *strepitus, praelium.* Gr. κέλαδος *strepitus, tumultus, clamor. alias conferri potest* Gr. ἆθλος *certamen.*

Himia, *pro* himna, *coelorum.* Hrafn XX. 8. himirınn, *pro* himininn, *audivi unum et alterum è plebe Islandica dicere; jam si unquam dictum fuit* Himir, *certe non minus recte dici potuit* himi, *uti* heimir, heimi, *supra, et* Vísi, Vísir, *dux, rex. Hic ferente occasione observo,* heimr *coelum, mundus, à* Gr. κόσμος *haud absurde posse derivari, extrito* s *more Latinis familiari.*

Himinn, *m. Tegmen, velum, integumentum, umbella,* 2) *coelum.* Alv. XI. 3. XII. 1. *et* n. 29 *ita* heimtiald *mundi velum, aut velum coeleste, dicitur coelum à poëta vetere in* Edda, *Coeli appellationibus: huc quoque pertinet* hreinvers hvítt riáfr, *coeli periphrasis, apud* Stvrlam Theodori *in* Hakonar-Quida, *à* Sc. Th. Thorlacio *edita, pag.* 22. *ubi per* Hreinver, *machlis habitationem aut mare, tellurem intelligo, et per* Riáfr *tectum: neque alia ratione Lucretius aliquoties dixit Tegmen coeli,* ɔ: *tegmen telluris coeleste; item Lucanus: Coelo tegitur qui non habet urnam; et poëta Vetus apud Becmannum in Originibus pag.* 370: *in altisono coeli clypeo. Quod autem* Himinn *proprie sit tegmen, colligo ex* Hákonar Quida *supra citata, ubi* Gautz himinn *vocatur scutum pag.* 14. (*pro quo Thorarinus Niger in* Eyrbyggia *dixit,* Gautz þekia, *Teges l. tectum Odini*) mergs himin *brachium pag.* 24 *quod si quis objiciat* Himin *coelum in hisce translate usurpari, nihil quidem dicit quod meae multum obsit sententiae, nam translatio ista petita foret ab eo Coeli munere, quo tellurem tegit et omnia, ut inquit Ovidius. Ut autem Coelum Nobis a tegendo dicitur* Himinn, *ita et Anglis indidem vocatur* Skie, *Suecis* Sky *aether; atqui* Ský *nostrum, unde illa coeli vocabula sunt orta, proprie notat velamentum, tegmen, à* Gr. σχέπω *tego ut in* Rifs ský *in* Niala, *Carminibus Darradianis, vide Versionem Lat. pag.* 606. n. 1. þvndarský *in* Grettis-saga, Södvl-kollv Vísvm, *quod cum modo adlatis* Gautz himin *et* Gautz-þekia *conferendum est; et* ský *simpliciter in* Niála, *Carmine primo* Karii (Curii) *in* Skaptium Str. 3. *quod per Scutum vertit doctissimus Interpres.* Biadar ský *coelum vocavit Vir priscae Linguae doctissimus, et poëtarum nostratium recentiorum facile princeps,* Eggerhardus Olavius, *in Poëmate* Mána-mál, Vers. XIV. Str. 4. *verbo Telluris tegmen, non autem ejus nubem, nisi quatenus haec vox pro velamine sumitur, quae prima*

sane

sane est ejus notio, ab Lat. nubo, velo, quod ipsum ab Ebr. chanaph, *velatus est, ducit Becmannus in Origg. pag.* 766. *Ceteris superius adductis, quae notionem tegendi praeferunt, coeli vocabulis, addi potest* Folldar hattr, *pileus telluris, in* Vínlands-Saga Snorrio *inserta* Tom. I. *pag.* 304. *quam periphrasin non vidit Doctiss.* J. Finnæus *ad* Landn. b. *pag.* 404. *Ego denique, missis aliorum derivationibus, duco* Himinn (Hifinn) *ab Ebr. amam texit, operuit, vel ab Ebr.* chapha *et* chaphaph *texit, operuit, obtexit.* Himin-skaut *neutr. pl.* Hynd. XIII. 8. *vide* skaút. inn sletti, svasi, svali himinn. Vaf. XLVI. 4. *et* var. ***. inn heidi himinn. Harb. XVIII. 5. himin *at* hversa, *de* Sole *et* Luna- Vaf. XXIII. 4. hálsa himinn. Veg. XVII. 4. 5. n. 34. pag. 246.

Hinníg, *adverb. pro* híngad huc. Vaf. XLIII. 8. *quasi* híngat á veg, *horsum; neque enim, hoc sensu, potest esse ab* hinn *iste, alter ille, quod vide in* Gloss. Synt. *et* Gvnnl. S.

Hinnstr, *postremus, ultimus.* hinnsta sinni. Sol· XLI. 4. *Germ.* hinten *post, pone,* hinter *posticus. conf.* Gloss. Diatribes *in* hindra, *ubi tanquam nostrum affertur adj.* hindr *posterus, quod ego, ut ignotum mihi, in medio relinquo.*

Hiorr, *m gladii vocabulum poëticum, genitivo* hiörs, *et* hiarar *apud* Stvrlam *in* Hákonar-Quida pag. 14. *Dativo* hiörvi, *eadem ratione, qua* Avlvi *ab* avl, bavlvi *à* bavl. *de petra acuta adhibetur.* Æg. L. 4. n. 59. Gloss. Diatrib. *adde* Gr. κείρω *seco.*

Hiörtr, *cervus.* Grim. XXVI. 1. *genitive* hiartar, *in* hiartar horn. Sol. LXXVIII. *vide Plural.* Hirtir.

Hiörþ, *f. grex, armentum.* Hým. XVII. 5. *Angl.* heard, *Ulph.* hiarda, *ASax.* heord, *Alam.* herd *et* herdnisse, *Belg.* herde, *Dan.* hiord. *Gall.* harde *est multitudo cervorum gregatim incedentium pascentiumque. Ex Junio. Ab* at hirda *quod vide ut et* hird *in* Gloss. Diatrib. *conf. Lat. cohors-tis, item caterva, necnon* herr *quatenus cohortam notat, quod referri possit ad* Gr. ἄγυρις *coetus, congregatio,* ἀγείρω *congrego, colligo.*

ek Hirdi, *1a praes.; qua cum coïncidunt 1a et 3ia praet. sing. Servo, curo, custodio; condo, recondo, compono, pecus in stabulo colloco, ut:* hirdi han hafra. Hým. VII. 1. Gr. ἐρύω *servo, custodio. Hinc Nomen verbale agentis* Hirdir (Hirþir) *m. Accusativo* Hirdi, *curator, custos, procurator, praefectus.* Skirn. XI. 1. *qui in prosa praecedente* Fehirþir *appellatur, ubi pecorisne an pecuniae custos, sive rei familiaris apud Gymerum procurator, intelligendus sit, in ambiguo est, conf.* Gloss. Gvnnl. S. *sed* Harb. L. 3. Fe-hirdir *sine controversia pastorem notat,* Ferivhirdir, Form, Harb-

var. b. Str. 5. Hirþir at horni giallar. Hrafn. XVI. 3 4.

Hirtir, *cervi.* Grim. XXXIII. 1. Hiörtr *haud dubie* af hiarta, *magno sc. corde, quod animalibus timidis tribuitur.* Eg hirti *castigo*, ɔ: *cordatum facio*, *certe facere conor.* G. Pauli. *in eadem sententia super origine vocis* Hiörtr, *sunt* J. Olavius, *antecessor meus, et Fr. Junius in Etymolog. Angl. voce* Hart *cervus; ubi inter alia haec habet: "Pavoris causa est cordis magnitudo, dum spiritus vitales in laxiori sede nimium dissipantur; uti contra plus audaciae solet inesse animantibus, quorum spiritus in angustiori corde magis constipantur. Apposite* Plinius Hist. Nat. Lib. XI. cap. 37. Bruta *existimantur animalium, quibus cor durum riget; audacia, quibus parvum est; pavida quibus praegrande. Maximum autem est portione muribus, lepori, asino, cervo, pantherae, mustelis, hyænis, et omnibus timidis ac propter metum maleficis." De re partim consentit* Fóstbrædra-Saga, *at aliam adfert rationem*, Cap. XVII. *Ejus verba:* Sua segia svmir menn at þeir klyfdi hann (Þorgeir Hávarzson) til hiarta, ok vildv siá hvílikt veri sua hvgprúdr sem han var. en menn segia at hiartad veri hardla lítid; ok höfdv svmír menn þat fyri satt at minni sie hvgprudra manna hiörtv enn hvglaússa; þúiat menn kalla minna blód í litlv hiarta enn miklv; en kalla hiarta-blódi hræzlv fylgia: ok segia menn þuí datta hiarta manna í brióstinv at þá hrædiz hiarta-blódet ok hiartad í manninvm, ɔ. *Ita narrant quidam, quod exsecuerint illi* (Thorgeiro Havari *filio*) *cor, volentes videre quale esset [ei], qui tanta animi fortitudine fuerat praeditus: Ferunt autem, cor fuisse perexiguum: et fuerunt, qui sibi persuaserint, minora esse corda hominum animo fortium, quam timidorum; nam ajunt minus sanguinis esse in parvo corde quam magno, censent autem sanguini cordis junctam esse trepidationem (junctum-pavorem) atque ideo vulgo dicitur labare cor hominum in pectore, quia tum micat (tremit) sanguis cordis et cor in homine. Ista ut sunt; non minori tamen cum verisimilitudine Vocabulum* Hiörtr, *Dan.* Hiort, *ASax.* Heort, *Angl.* Hart, *Alam.* Hirz, *Germ.* Hirsch, *Belg.* Hert, *duci possunt ad* Gr. κέρας-ατος, *cornu, ob eximiam proceritatem cervinorum cornuum, miramque in his ramorum multitudinem, ut adeo* Hiörtr *dictus sit quasi* κερατώδης *per excellentiam. Quatenus denique Cervus est animal gregale et sociabile in suo genere*, Hiörtr *referri poterit ad* Hiörd *supra.*

Hirþ, *f. corporis custodes, comitatus principis, satellitium.* 2) *aulicorum coetus.* 3) *domicilium principis, aula.* Hynd. XXIII. 3. 4. *De ultimo significatu scio ambigi*

ambigi posse; quem tamen adstruere videtur Snorrius, Tom II. pag. 78. *et* 129. Gloss. Synt. *Conv. Gall.* cour, *Angl.* court, *item Lat.* curia, *in usu barbaro, quatenus Comitatum principis et aulam Pontificis Romani notat.*

Hitt, *neutrum* τȣ̃ hinn *adlati sub* Hinnig, *illud alterum, ceterum; potest et verbi adverbialiter, de cetero, de reliquo, quod reliquum est.* Vas. III. 4. VI. 4. Æg. XXXIII 4. Gr. ἕτερος, *Lat. ceterus.*

at Hitta, 1*a Praef.* ek hitti, *offendere, incidere in, invenire.* 2) *convenire, visere, accedere.* Harb. LI. 4. at hittaz, *in significatu reciproco, se invicem convenire l. videre.* Sol. LXXXII 2. Gloss. Synt. *Cum tamen Angl.* hitt *notet ferire, cogitandum censeo, anne is fuerit primarius significatus nostri Verbi*, at hitta, *quasi ictu contingere, atque inde ceteri significatus translati sint; ita Germ.* treffen, *Dan.* at treffe, *est et certo ictu ferire et invenire. Ista autem notione verbum* at hitta *referendum foret ad Lat. caedo, Ebr.* carhath.

Hiú, *n. pl.* Fiöl XLVII. 3. n. 59. Gloss. Diatrib. *in* Hión, hiún. *ASax.* hiwe *est domus*, hiwan *familiares*, hiwisce, *nobis* hyski, *familia. conf. Lat. jungo, jugo.*

Hladinn, *stratus, structus, constructus.* havrgr hladinn steinvm. Hynd. IX. 5. 6. *particip. pass. ab* ek hled. *conf.* hlad *in Indice ad* Landn. b. *et* Húngrv. *et* at hleda *infra item* Hlaþinn.

Hland, *n. Lotium, urina.* Geita hland. Skirn. XXXV. 6. *vide* Geit. Hlandtrog. Æg. XXXIV. 5. *ASax.* hland, hlond, *Anglis Lancastriensibus* Land *ap. Somnerum. convenit forte Lat. Lotium, quod Etymologis dicitur venire à Lavo, luo, sive potius à lotu supino* τȣ̃ *lavo, ideo quia hoc humore intus abluantur corporis partes, per quas meat. Ego utriusque Vocabuli aptius etymon adhuc requiro, aut saltem adplicationem aptiorem.*

Hlavcc, *in genitivo*, Hlackar, *f. nom. pr. Erinnyos bellicae.* Grim. XXXVI. 5. *Mihi ab* at hlacka, *exsultare, quod potius retulerim ad* Gr. ἀγαλλίαω, *quam ut garriendi notionem ei tribuam, referamque ad* Gr. κλάγγω, κλάζω, λακέω; *conf Ind.* Landn. b. *in* Hlacka. *Erit adeo* Hlavck *vel exsultatio, vel quae exsultat, ob stragem hostium et victoriam scilicet, aut etiam quae victis insultat.*

Hlaút Hým I. 6. *proprie f. vi originis Sanguis sortilegus*, a hlvtr, *sors, pars*, hleýti, leyti *idem:* hlýt *sortior.* G. Pauli. *Est generis neutrius apud* Snorr. Tom. I. pag. 139. var. 7. *in Fragmento autem* Eyrbyggiae Mbr. *praefert speciem mascul. aut fem. et scribitur* lut. *Origo est altioris indaginis; conf. Lat. Luo*, Gr. κλύζω *abluo, eluo, purgo, Germ.* Lauter *purus, Dan.* at luttre *purgare, nostr.* Lút *lixivium, aqua per cinerem*

cinerem colata; cum Snorrii *loco citato.*

Hlaþinn, *à* 1a *praef.* ek hleþ, *Infin.* at hlaþa *dejicere, prosternere.* Seglvm Oþins Kvanar verþr siþ-hlaþit, *sero vela ejus deponuntur.* Sol LXXVII. 1. 4 5. n. 107. *forte* ek hleþ *sit ab* læ *l.* le *cubatus.*

Hle-barþr, *m. gigantis nom. propr.* Harb. XIX. 4. 5. *quasi barbae tegmine opertus, l. ejus umbraculo tectus*; Hle, *in enunciatione* hlie, *n. locus à vento immunis, umbraculum, Scena, tegmen, quae ultima notio locum habet in* Hle-bardr *clypei vocabulo Eddico, ubi* bardr *sonat marginatus à* bard ora, *sicut in priori barbatus à* bard barba. *Origo et proprietas vocis* Hle *est ambigua. conf.* Hlý *infra et* Le *in* Le-rádr *l.* Læ-ráþr. [*ASax.* hleow *l.* hleowþ *proprie significat locum apricum et à vento immunem, deinde, ut* Thwaitesius *ait, domum, asylum, refugium, quae dimanarunt ab Isl.* hle, hlie, *ejusdem significationis.* Edw. Lye, *ad Junium sub voce* Le *l.* Lee, *quae Scotica est et notat vitam tranquillam ac commodam*] *J. Olavius opinatur* Hle *venire ab* at liggia, *et proprie locum humilem significare; cognatum autem esse credit* Lá *maris vocabulum, addo* Lægi *n. malaciae et portus vocabulum. Dan.* Le *f.* Lee *et* Ly *ad nostrum* Hle *referenda sunt.* Hlefródr, *Odini nomen, sciens tegendi, se et alios.*

at Hleda, *sternere, onerare;* vil ek mar minn -hleda Hynd. V. 7. 8. *ubi rectius fortasse verteretur: volo equum — adscendere l. insidere, me equo imponere.* Hamdismál: Hlódvz mærir á mara bógv, *i. e. ad verbum, collocabant se illustres super equorum armos; constructione quidem alia, sed unde tamen probetur, verbum* at hlada *hunc significatum non respuere: Sensu opposito habetur in* Grim. XVII. 4. Mavgr af læze af marf baki, *i. e.* hledr *l.* hlædir fer af baki, *deponit se ab dorso equi. An* at hleda *hoc nostro loco positum sit pro* hlada *sive ex eo variatum, an vero potius substitutum sit pro* hlæda, *quod apud poëtas invenitur, et cujus* 1a *Indic. praef. est* ek hlædi, *pro certo non dixerim.*

Hlenni-madr, *m. in pl.* Hlenni-menn, *Latro, lavernio, levator, pilator, suppilator.* Harb. VII. 5. *Simplex* Hlenni *m. idem notat apud Sighvatum poetam, in* Óláfs h. Saga Snorrii pag. 316. *ubi ab eo junguntur,* Hvinna ætt ok hlenna. *Verbum autem* at hlanna *invenio apud* Gvll-Ásv-Thordum *in* Hrygg-iarstycki: þinn hefir havldr vm hlannat Hıaldr-gegninn mik tialdi, *i. e.* — *me spoliavit velo. ASax.* hloþian *est praedari, deripere,* hloþere, *praedator, raptor, spoliator.* Gr. λεία -ας, *et* ληΐς -ιδος *praeda, unde* ληΐζω *praedor,* ληϊστής, ληστής, *latro. Potest fieri, ut*

Hlenni,

Hlenni, *in* Hlenni-menn, *ſit gen. fem. diverſum ab* Hlenni *gen. maſc. et notet Latrocinium. Alias* Hlenni *m. referri poteſt ad* Gr. λανθάνω, λάθω, *lateo.*

Hlid-ſkiálf, *f.* (*non* Hlid-ſkiálfr, *m.*) *in Dativo* Hlid-ſkiálfo. Form. Skirn. pag. 68. n. 1. Hrafn. X. 6. var. s. *et* n. 43. Form. Grim. pag. 37. *ubi in var. eſt* Hlid-ſkiálg *ASax.* hleþa *eſt Sedile, ſine dubio ab* Gr. κλίνω, Skiálf *forte ſit Templum* (*i. e. locus circumſpiciendo aptus*) *theatrum, ſpecula, ſcopulus* (*apud Virgilium in* 1*a* Æneide). Gr. σκόπελος, *unde et orta videri poſſit vox, niſi eam ducere quis malit à verbo* at ſkiá (*pro* ſiá) *quod* Thorkelinus *attulit in* Orkn. Sagae *Indice. Hinc adeo conſtare poteſt quid ego per* Hlid-ſkialf *intelligendum putem, Sedem ſc. vel locum ſpeculationis. Si erravero, veniam merebor, ut qui primus, quod ſciam, vocabuli hujus expoſitionem tentaverim.* Lid-ſkiálf *ſcribitur in* Atla-málvm: Land ſá þeir Atlæ ok lid-ſkiálfar diúpa, *ubi turrem l. palatium videtur notare, translatione facta ab* Hlid-ſkiálfa *Odini, ſicut* Val-havll *in Eadem Oda vocatur aula Atlii* (*Attali*). *Si* Lid *cohors, multitudo, populus, priorem vocis partem conſtituat, notabit ea locum unde omnes populos liceat conſpicere; ſed enim* hlid, *pro* lid *hoc ſenſu, vix usquam poſitum invenias. Si denique* Hlid *duceretur* (*ex tenui auctoritate.* Hrafn. X. 5. 6.) *ab* at hlýda, *audire, auſcultare, ſonaret quidem et auditorium et theatrum; atqui ſic ſcribendum foret* Hlýd-ſkiálf, *cujus ſcriptionis nullum exſtat exemplum.* Sin *per* i *grave ſcribatur,* Hlíd-ſkiálf, *ſignificabit Declive theatrum l. locum deſpiciendo oportunum; conf.* Hlid (Hlíd) *in* Gloſſ. Synt. Hleod *ASax. eſt clivus collis altior, Cambro-Brit.* lethr, *apud Ihreum in voce* Lid *clivus.*

Hlíf, *f. tegmen, tutela. eſt n. pr. mulieris,* Fiöl. XXXIX. 1. *conf.* Gerdvr *ſupra.* Hlíf-þvrſa *l.* -þvrſa, *itidem n. pr.* Str. 2. *et* var. b. Gr. καλύπτω *tego, velo,* κάλυμμα *tegmen, velum,* καλύβη *tugurium,* κέλυφος *cortex, quaſi tegmen arboris, uti nobis* börkr *ab* at berga, *l.* byrgia *operire;* Gr. κλέπτω *occulo, Lat. clepo idem, ut et Lat. clypeus nobis* ſkiöldr *ab* at ſkýla *tegere omnia haec noſtro* Hlíf, *et verbo* at hlífa *protegere, cognata ſunt.*

Hliþ, *n. oſtium, porta.* láttv hliþ-rúm (hliþ rúm) Fiöl. XLIV. 2. *et* var. q. *ubi* hliþrúni *male expreſſum eſt, cum deberet eſſe* hliþ rúni *diviſim.* At heſia grind frá hliþi. Fiöl. XI. 6. *quaſi tranſitus, aditus, introitus, ab* at hliþa (líða) *ire, tranſire. Ihreo eſt, ut opinor, a* κλειδόω *l.* κλείζω *claudo, ut forem ſ. clauſtrum oſtii notet, quod noſtrum vocabulum non facit, quantum ſcio. conf.* Gátt *ſupra, utriusque enim vocis eadem eſt ratio.*

Hliþ, *f. Latus.* Gloff. Synt. Gr. κλίτος -εος, *idem, e Suida attulit Ihreus.* Hliþo, *pro* hliþ, *Dativus paragogicus ad diſtinctionem ab Nominativ. et Accuſ.* Grim. XXXV. 5. *alibi apud Noſtrum:* Gvll var þar eigi á grána leiþo, *i. e.* hliþv; *et ſimiliter apud Sighvatum poëtam:* Eida-ſkógr á leidv, *pro* á leid, *in itinere.*

Hlíþ, *f.* Gloff. Synt. * Hlíþ-þáng, *ad verbum, clivorum l. adclivitatum alga marina, Sylvae vocabulum poëticum.* Alv. XXVIII. 3. þáng, *plantae marinae genus, ponitur hic, Edda permittente, pro planta terreſtri, cum adſit idonea diſtinctio in voce* hlíþ, *quae Terrae partem notat, imo et Terram ipſam in Ejus Nomenclationibus Eddicis.* Þáng *autem eſt, vel ab Gr.* τένα γος *locus humidus; ubi ſc. naſcitur, vel à* φῦκος *alga, herba marina.*

† Hlíþángr, *m. vel* Hlíþángn. *Sylvae vocabulum* Alv. *Ibid.* var. d. *forte quaſi Clivius aut Clivium, quod Sylva amet loca adclivia, quando illa* ángr *et* áng *forent novae vocis formativae, nihil ſeorſum ſignificantes.* Hlíþúngr, *m. idem Ibid.* úngr, *terminatio, ortum, aut flaſtum, qualitatem, notat.*

at Hlóa, *calere, tepere.* Heilög-vavtn hlóa (lóa, *in Excerptis* J. Olavii Grvnnavicenſis, *qui et* Hielög vötn, *gelidi fluvii, legit in Commentario Eddae*). Grim. XXIX. 6. *Conv. Lat. calea.* Gr. κήλεος *calidus. Ebr.* kalah *torruit, uſtulavit, Scot.* Lew *tepidus. Germ.* laulich *idem. Ab* at Hlóa *venit noſtrum* Hláka *f. tempeſtas tepida, item* hlærr *et* hlýrr *tepidus* Gr. χλιαρός. *Verbum hoc non temere alibi occurrerit.*

Hlór-riþi (Hlóridi) *Thori nomen.* Hym. IV. 6. XXVII. 1. XXIX. 1. Æg. LVI. 3. LV. 6. Þrym. XIV. 7. *Ratio nominis varia adferri poteſt, ut ſonet vel:* 1) Hlorae *neceſſarius, ſive haec* Hlora *alumna fuerit Thori, quae mea fuit opinio ad* Alv. n. 9. pag. 256. *ſive Ejus nutrix l. educatrix, quod quidam ſtatuunt, ſine dubio inde, quia in Eddae Appellationibus periphraſticis dicitur* Fóſtri Víngniſ ok Hlórv, *ubi ut alias ſemper, quando per circumſtantias non determinatur, vocabulum* Fóſtri *eſt ambiguae notionis. Foret autem* riþi *in hac acceptione, nexus, adnexus, quaſi* riþinn vid hana Hlórv, *à verbo* at ríþa, *nectere.* 2) *Si Loritus fuit unus ex majoribus Thori, quod tamen Eddâ deſtitutus pro certo nunc adſirmare non poſſum, poteſt* Hlóridi *inde eſſe variatum.* 3) *Ab* at hlóa, *et* ríþa *ſublimem ferri, vehi, unde verbale agentis* riþi, *pro* ríþandi, *ſonabit* Hló-riþi *Calidum aurigam ſ. vectorem. aut denique* 4) *notabit fervidum fulminatorem, ab* hlórr *pro* hlærr *calidus, et* Reiþ *fulmen.* Gloff. Synt, *in* Ríd. *Rationem* 3*tiæ et* 4*tæ accep-*

acceptionis pete Grim. XXIX. 3. 6. 7. n. 17. Þrym. XXI. 5. 6. 7.

Hlvnn-goti, *m. navis appellatio poëtica.* Hým. XX. 1. Hlvnnr, *m. g. palanga,* plánki, blöck; goti, *equi vocabulum.* G. Pauli. Goti *ab* at gá ire, *l.* gata *iter; eadem ratio nominis est in* Gángari, *Dan.* Ganger. Hlvnnr *erisma, fulcimentum, adminiculum, machinamentum cui navis in sua statione collocata incumbit. ASax.* hlonan, hlinan, *recumbere, inniti, incumbere, Somnero à* Gr. *κλίνειν; hlininga, sedilia, fulcimina, apud Eundem. Alam.* Linen, hlinen. *Belg.* Lenen, Leynen. *Angl.* Lean, *inniti, incumbere, adclinare, apud Junium. Germ.* Lehnen, *idem, et* Lehne *fulcrum, acclinatorium. Nostrum* at hlinna, *fovere, patrocinari, fortasse huc referendum sit, et proprie notet sustentare, suffulcire.* Phalanga, *sive ut alii scribunt, palanga, est cylindrus ligneus navi subducendae l. deducendae subjectus, haec videtur diversa esse ab* Hlvnnr, *et adpellatur, ut opinor,* Skip-drag, *item simpliciter* Drag *in* Eyrbyggia, *tropica locutione,* at leggia drag vndir ofmetnad eins, *subjicere* drag *ambitioni alicujus.*

at Hlvsta, *auscultare, auribus admotis sonum captare.* Hrafn. X. 5. 6. Hlvst, *f. in pl.* hlvstir, *meatus auris, instrumentum auditus, à* Gr. *κλύω, audio.* Gloss. Synt. *in* Hlýda.

Hlý, *n. in composita voce* Of-hlý. Alv. XXII. 4. *aut ab* at hlóa *tepere, aut* hlýia (hlúa, *quibusdam hodie*) *tepefacere, fovere, contegere; aut variatum ab* Hle *supra, quando notaverit recubitum l. requietem, venti sc. et maris.* Of *positum foret, l. pro* vm *circum, vel pro* yfir *super. Fieri interim potest, ut hoc* Hlý *sit à nominativo* Hlýrr, *m. calor, tepor, vapor, quam vocem ex* Hryggiarstycki *in sua Excerpta intulit homo in priscis monumentis versatissimus,* Oddus Johannæus.

at Hlýda (Hlýþa) *auscultare, attendere.* hlýþ þú sögo minni. Hynd. XXIII. 8. Gloss. Synt. Gr. *κλύω.*

Hlymr, *m. in Dativo* hlym, *et* hlymi, *genitivo pl.* hlymia, *Sonitus gravis.* hvat er þat hlym hlymia *etc.* Skirn. XIV. 1. 2 *et* var. r. *Dictum hic est,* hvat er þat hlym *(in Dativo illud* hlym) *eodem modo ac saepe in Historiis,* huat manni er han, *pro quo recentiores,* hvada madr er han, *quid hominis est ille? adeo ut necesse non sit cum* Gunnare Pauli *dicere* Hlym *esse neutrum, quod vocabulum mihi plane ignotum est, Ille autem ait id idem esse quod* hliómr *masc. hoc autem à* hliód, *sonus quilibet. Est autem* Hlymr *ab* ek hlym, *praet.* hlvmdi, *unde* 3. *pl.* hlvmdv (*inepte* hlvmþv, *licet* Mbr. *id praeferat*) *in* Hrein-gálkn hlvmdv. Hym. XXIV. 1. var. t. *et Infinit.* at hlymia *resona-*

resonare, *perstrepere*. Skirn. *loc. cit.* Str. 2. G. Pauli *ad l. cit. ex* Hým. *optime observat, verbum* at hlymia, hlvmka, *vulgo euphonice* hlúnka, *inanimatis tribui solere*, *sed tamen ibi per catachresin necessario ad animal vivum referendum esse*, [*recte, si Lupi intelligantur; vide* Hreingálcn *infra*]*: unde et* (*inquit*) *alia necessitas*, *cum mutuo respectu ac collatione*, *το* þvtv (Str. 2.) *similiter de animali intelligendi*, *nihil enim notius* Úlfa-þyt, *et* þióta heýrir úlf vndir ask-limvm *p. utut hoc ipsum verbum de inanimatis usurpetur. Haec ille; dedit autem duplicem versionem hujus loci* Hým. Str. 1. 2. *nempe unam in Contextu sic: Ejularunt rangiferi*, *ulularunt aspreta*, *vel lupi;* [*Haec posterior versio nititur conjectura Interpretis parum plausibili: Lupo*, *eo quod sua quaerat latibula* (holvr), *facile imponi potuisse appellationem* Hólknir *l.* haulknir, *et per metonymiam loci* holkn *l.* haulkn. G. M.] *Alteram autem in Commentario*, *quae vel magis à Textu recedit, et talis est: Resonuerunt antra lupis eo confugientibus*, *ibique ululantibus. conf.* Havlkn *supra et* Hrein-gálkn *infra. Tam difficilis hic locus visus est* Gunnarj Pauli, *ut super eo exclamaverit, hic Rhodus! quare Ejus expositiones qualescunque huc inferendas putavi: sed mihi omnis difficultas cubare videtur in Voce* Hrein-gálkn, *de qua meas proposui opiniones ad locum citat.* n. 36. Hlymr hlymia *in* Skirn. *est figuratum more Hebræo, uti* Hynd. I. 1. 5. *et* n. 1. *vide Buxtorfii Thesaurum Grammaticum pag.* 362. 363. *ASax.* Hlynn, *sonus*, *strepitus*, hlynnan *sonare.* Gr. *κλόνος strepitus, tumultus, κλονέω concutio*, *forte cognata sint nostris* Hlymr *et* at hlymia; *magis tamen adludunt Lat. clamor et clamo*, *quae quidam formant à* Gr. *κλάω pro κλάιω ploro ejulo*, (*unde κλαυθμὸς ploratus*, *haud multum distans ab* Hlymr) *Alii autem à κάλω voco*, *utrobique inserto* m, *Alii denique à κλάζω clango*, *clamo.* Hlymr varþ hellis kvmra, *i. e. ut opinor*, *Sonitus ortus est antri camerarum*, *dixit Thiodolvus in* Hauſtlöng; *quod cum loco* Hým. *conferri volo.* Hlymr var at heýra hóf-gvllinna, *de Terra ab equorum cursu concussa et insonante, aut de equorum fremitu*, *occurrit*, *ut arbitror*, *apud Nostrum in* Atla-Qviþa.

Hlýrnir, *m. Coeli vocabulum poëticum.* Alv. XII. 2. Hrafn. XI. 5. 6. *ubi tamen* hlýrnir heliar heimſ *de nostra tellure acceptum est. conf.* heimr *supra. Ab* at hlýia *fovere sub* Hlý *adlato, vide* n. 29. *ad* Alv. *Aut proprie est* Aether, *ab* hlýrr *calidus.*

ek Hlýt, *praet.* hlaut, *Infin.* at hlióta, *accipio*, *mancipor*; *etiam in malam partem adhibetur*, *ut:* Ef þú hlýtr af hamri

hamri havgg. Harb. XLV. 6. *ab* hlvtr ſors. Gloſſ. Synt.

Hnæfiligr, *Comparativo* hnæfiligri. Harb. XLI. 2. 4. hnæfilig ord, *petulantia, acria etc. ut et hodie* hnæfilyrdi [*quod vocabulum legitur in* Ölkofra-þætti. G. M.] *dicuntur, et* hnýfilyrdi, *à* hnýfill *m. g. corniculum, quod à* hnúfa *tuber. Dicitur quoque* at hneýfa einn, *verbis l. factis ſuperare: et* hneyf *l.* kneyf, hamus. *G. Pauli. Hoc ultimum per i ſcribitur* kneif *in Indice ad* Landn. b. *et inde in re ambigua potius derivandum crediderim noſtrum vocabulum, quam à* hnýfill. at hneýfa einn, *prorſus ignotum mihi eſt.*

ek hníg, *praet.* hne, *Infin.* at hníga, *cado, decido.* hníga á heliar ſlót. Fiöl. XXVI. 4. hníga fyrir eggivm. Skirn. XXV. 4. 5. Baldr -hne viþ bana-þúfv. Hynd. XXVII. 3. 4. *particip. praeteritum* hniginn *m.* -in *f. delapſus, in inferiorem locum delatus.* Hrafn. VI. 4. *Indic.* Húngr-v. *Conf.* hnvgginn.

Hnikarr, (Hnicarr) *et* Hnikvþr, Odini *nomina.* Grım. XLVI. 3. 9. *adſpiratio abjicitur in* Edda Snorr. Cod. Worm. *unde videri poſſint notare Victorem, à* Gr. *νικάω vinco, νῖκος victoria, et νικάτωρ victor, quod parum diſtat à* Hnikvþr. *Alias duci poſſent ab* at hnika *commovere, inflectere, cum ob varium Odini ingenium, tum ob virtutem ejus perſuaſoriam.*

Hnik-bródir Ulfs, *Serpentis Midgardenſis periparaſtica adpellatio.* Hým. XXIII. 8. var. s. hnik *n. flexio, ab* at hnika *ſub voce praeced.*

at Hnióſa, *ſternutare* (*1 a praes. Indicativi probabiliter eſt* ek hnýs, *nam praet.* hnaús *habet* Orkneyia-Saga) Harb. XXV. 8. Hnióſa, *idem eſt quod* hnióta, *nutare, ceſpitare: hic* (*aliud verbum*) *pro* fnióſa, *ut* fnióſkr, hnióſkr, *truncus arboris aridus* (berbeina), Fnióſk-þvrr, *ligni. ſ. trunci inſtar aridus,* [*conf. Indic.* Landn. b. *in* hnióſkr. G. M.] Fnióſa *vero* [*quod hoc loco mutatum eſt in* hnióſa. G. M.] *nihil certe aliud, quam* Fnaſa, *nares inflare.* Reid vard þá Freya ok fnaſadi [Þrym. XIII. 1. 2.] Eitri ek fneſta, fnæſta [*in* Fafnis-málvm], *ut ſit Indic. praeſ.* ek fnæſi, ɔ: fnaſa. *Dan.* Fnyſer, *communis omnia originis cum* Gr. *πνεω et Lat.* flo. *Et forte in* Fafnis-málvm [*His verbis:* hinn fráni ormr þú gerdir fræs mikla] *non minus legendum* Fnæs *quam* fræs, *quod tamen bene convenit cum equorum flatu vehementiore* at Fryſa, *niſi forte et hic* R *ex* N *factum.* G. Pauli. Hnióſa *ceſpitare, audio quosdam noſtratium occidentalium uſurpare, cum quo convenit balaenarum generis minimi vocabulum* hníſa [delphin] *quod nutantis inſtar ſe celeriter mergat, quemadm. et delphini paullo majores, unde et curvi dicti Naſoni Met.* 2. *Scribendum eſſet* hnyſa,

 ſed

ſed alterum in Skállda *invenio*, *ut et alibi. Hoc ipſum verbum firmat quoque, quod dicitur* at ſtínga ſer koll-hnís *l.* kollhnys; *in caput, curvato corpore, ſeſe ad terram dare, quod puerile eſt luſus genus.* Hnióta *habent boreales* [*et* Öſtfiordenſes, *quod propius accedit ad Lat. nuto.* G. M.], *et inde* hnotgiarn heſtr, *facile ceſpitans. Ab his autem toto cælo diſtat praeſens* hnióſa, *haud dubie idem quod Germ.* nieſen, *Dan.* nyſe, *ſternuere; qualis nec ignota hodie ſternutationum ſuppreſſio. Cognatum eſſe videtur, quod idem ſignificat* at hnerra [*à ſono probabiliter fictum, cui tamen adſinia ſunt: Lat.* Naris, *Ebr.* nachir *nares, et* nachar *ronchus.* G. M], *ſi non omnino alterutrum ex altero factum. Referri poſſunt ad* Nös, *narem, reſpirationis jugis et ſternutamentorum inſtrumentum, et hoc vocabulum iterum ad verbum* at ſnaſa *l.* ſnæſa, *per aphæreſin, quod primum forte fuit* ek ſnáï *l.* ſnæ, *cui* πνεω *ſimillimum, ſed Latinum* Flo *tam huic, quam alteri*, ek blæs, *ejusdem ſignificatus.* Flæſa *ventulus, aura, vel ex* blæſa *factum videtur, vel* ſnæſa: *et per* ονοματοποιΐαν *factum forte verbum, quod extitiſſe ſuſpicatus ſum*, eg ſnáï, ſnæ. *Ex* Fnaſa *l.* ſnæſa [Fnyſa, *apud* Hornkloſium *poëtam, in Snorrio* Tom. I. pag. 86. G. M] *factum* Fnioſa, *et ex hoc* hnióſa, *unde et facile* hníſa *l.* hnyſa, *delphin minimus, minimis intervallis emergens et reſpirans, ſonitu leni litterarum vel ſyllabae* pſu, *auribus non ingrato, quemadmodum ipſa* (*vel ipſe*) *eſt corpore pulchro. Hinc* Fnióſkr *l.* hnióſkr *proprie dictus truncus arboris humilior relictus, ſive ejus ima pars, ab ariditatis cauſa efficiente* (*una cum ſole*) *videl vento.* G. Pauli, *in Addendis.*

Hnipinn, *inclinatus, incurvatus; aut contractus, compreſſus, adflictus, vexatus, anxius.* Sol XLIII. 3. *et* n. 5. 7. *Nempe vox eſt ambiguae notionis; priori autem ſenſu foret particip. praeteritum verbi* at hnipna, *quod de* Gránio, *equo* Sigurdi Fafnis-banii, *caſum domini maerente, habet Auctor noſter:* þá hnipnadi gráni, ok drap havfdi í graſ, ɔ: *tum incurveſcebat griſeus, et demittebat caput in herbam; cui loco alterum de eodem equo locum parallelum adduxi ſuperius ſub* V. at Gneypa, *huc quoque pertinet* hnipr n. *in phraſi vulgata,* at ſitia í hnipri, *incurvo corporis poſitu ſedere* (*et pedibus ſub femora replicatis*), *nec non, in* Grettis-ſaga, at hnippa kolli at einvm, *capite nutare cui. conv. Ulph.* hneiwan, hnaiwan *inclinare, declinare.* Gr. νεύειν. *Cum poſteriore ſenſu vocis à me allato conferri poteſt Index* Landn. b. *ſub* Kneif, *et meus ſupra ſub* at Gneypa, *adſinia ſunt noſtra,* at hneppa *compingere, coarctare, comprimere,* hneppi *n. portio foeni, quanta brachio-*

brachiorum ambitu comprehenditur, et hnipringar *f. pl. tusiones (sit venia verbo), impactiones (ingestiones) ictuum pugno aut cubito factae.*

Hnipinn, *m. frumenti vocabulum poëticum; item n. propr. agri infernalis, forte ab hujus sterilitate.* Alv. XXXII. 6. n. 71. *conv. nostr.* hnept *adstricte, parcè. Dan.* knap.

Hnitbróþir *Ulfs, Serpentis Midgardensis vocabulum periphrasticum.* Hym. XXIII. 8. Hnit-bródir, *conjunctus frater.* hnitvdr, *annulus* hnıtadr ſaman í ſiö ſtavdvm. Nornag. Þ. hnútr, knútr, *nodus.* G. Pauli. *Lat.* Necto. *Ebr.* anad *alligavit, nodo annexuit.*

† Hnögginn, *pro* hnvgginn, *et inde fortasse variatum; non enim permittunt circumstantiae, ut referatur ad* hnöggr (*ASax.* hneaw) *tenax, parcus,* hnöggvi *f. tenacitas, de quorum etiam ipsorum origine parum constat.*

at Hnúca, *praet.* hnucþi. í hanſka þvmlúngı hnúcþir þú. Æg. LXI. 4. 5. *Forte ab* at hneigia *l.* hneygia *flectere, inclinare, curvare; conf. Lat. uncus, curvus, per metathesin, nostr.* hnocki *unciaulus in fuso,* hnaekr ſella *equestris, utrumque à curvitate sua, ut opinor, nomen adeptum. Ebr.* hichnia *est depressit, abjectum, humilem reddidit,* nichna *depressit, demisit se, depressus, abjectus fuit. conf. et sequens* hnvgginn. [Hnúctir. eg hnúki, *idem forte quod* húki, *posticam corporis partem inclino.* Hnúkr *et* hniúkr, *mons prominulus, propendulus, altior quam amplior.* Hneyking, *declinatio, ignominia.* Hneyksli, *scandalum.* G. Pauli.]

Hnvgginn, *inclinatus, caducus, delapsus, deciduus, dejectus;* miklv hnvgginn; *item* -gengi, gedi, hylli einſ, -einvm, *destitutus, orbatus —.* Grim. L. 4. 5. 6. *vel est variatum ex* hníginn *participio praet. verbi neutri* at hníga, *vel participium passiv. verbi activi* ek hnigg *l.* hnygg, *quod invenio in hoc Veteris poëtae:* hniggr þú annſkotum tiggi, ɔ: *dejicis adversarios, princeps! Quod autem* hnvgginn *hic ponitur cum Ablativo rei amissae, non caret exemplo, ita enim poëta* Giſl Illugii, *in* Hryggiarſtycki, *dixit,* Sömnud Svía ſigri hnvgginn. *Gunnaris Pauli interpretatio et commentarius in locum Auctoris nostri ita se habet: "Magna cares re (l. privatus es) cum meo cares comitatu (l. auxilio).* Hnvgginn (hnögginn) *tristis, solicitus, sine casu poni solitum,* hníginn, *lapsus, caesus, à v.* eg hníg, *labor, decido, quod et absolute usurpatur, cujus tamen participio melius cum casu convenire videtur, quam cæteris: nisi per hypallagen per* gengi, Einherivm *et* hylli, *harum rerum desiderium et carentiam intelligamus."*

Hó,

Hó, Harb. XLVI. 1. *accusativus ab* hórr *moechus, formatus ut*, Sió *a* Siórr *mare*, jó *à* jórr *equus.*

Hodd, *incerti numeri et generis, sed potius* f. *sing. quam n. pl.* Atla-Quiþa *in* Grenlenzka, *notante* J. Jonsonio: Er —avll —fólgin hodd. G. Pauli *ad* Egils-sagam *pro neutr. pl. accipit, pag.* 309. *Nimium dixit Auctor Indicis* Gvnnlögs-Sagae, *adserens* Hodd, *praeterquam in Edda Auri Apellationibus, vix occurrere nisi in Genitiv. et Dat. plur. occurrit enim, praeter locum ex* Atla-Quiþa *modo adductum, in* Hryggiarstycki: Hodd ok rekna brodda; *et in* Oláfs-Saga Tryggu: Jóms víkínga þætti: Meidr sparir hodd vid hródri; *quibus accedit* Hodd goda, *apud Nostrum in* Grim. XXVII. 8. *sed sensus vocis eo loco haud parum habet ambiguitatis, nam locum quomodocunque hic significat* Hodd, *quod verisimiliter colligitur ex Edda Snorrii à G. Pauli citata, quae, de iisdem hisce amnibus loquens, quod Auctor noster poëtico sermone hic extulit:* þær hverfa vm hodd goda; *id prosa oratione reddidit per:* þessar falla vm Ása bygdir, ɔ: *hae cadunt (fluunt) per Asorum territoria: In Glossis* J. Olavii Grvnnavicensis *super* Grimnismál *loco praesenti legitur* haudd (*quod consule supra*), *et* hverfa vm havdd *exponitur: divitias, diademata, tiaras interfluunt; sine ulteriore illustratione; cum tamen mirum et insolens merito videri possit, quod amnes diademata l. tiaras interfluant; saltem dici poterat Hypallagen figuram hic esse, et Divitias, diademata etc. Asorum poni, pro Asis divitibus, diadematis etc. et hos porro pro Regione quam incolebant. Gunnaris Pauli Versione careo; at observatio ejus in hunc locum talis est:* "Hodd *cimelia, quod Dii his abundarent: vel* hadd *gramen, solum herbidum: vel forte* haud *s.* haudr *terram.*" *Primum utcunque procedit; sed posteriora duo sunt figmenta, neque enim* hadd, *neque* haudr *in textu est. Ego in re incerta eo potissimum inclino, ut putem* Hodd *proprie notare circulum, orbem, septum, ab Ebr.* hatar *circumcinxit, circumclusit,* hatarah *corona; fuerit ergo* hodd goda *fines l. regio deorum, aut etiam Asgardus ipse vel Midgardus. Cum* hodd *circulus conv. Lat. annus, idem notans auctore Servio; unde Lat. annus et annulus. Ex hypothesi mea facile est colligere, qua ratione* hodd *notet armillam vel monile, quod bene et solide demonstratum est in Indice* Gvnnl. Sagae; *nempe generalem circuli notionem ad hanc specialiorem restrinxit usus. J. Jonsonius ducit* hodd *ab* haddr, *quae vox* Gunnari Pauli *ad* Egils-sagam pag. 309. n. a. *exponitur per anulum, sed res eodem redit; nam si* haddr *anulum notat, de quo mihi non satis constat,* nisi

nisi tamen verisimile est ob femininum hadda, *semicirculus quo ollae suspenduntur, pro qua in* Hýmisquida *usurpantur* hringar *circuli: Si, inquam,* haddr *circulum notet, unde convenientius quam ab Ebr. supra adductis derivari possit, non video. Si rationes velimus invertere, et ducere* hodd *ab* at há, *quod superius ex propria hypothesi adtuli sub* Geira-höd, *et cui cognata sunt, Ulph.* hahan *suspendere, Franc.* hahen *sursum tollere, suspendere. ASax.* hon *crucifigere; si ergo inde ducamus* hodd, *notabit sublatum quid, suspensum, pensile, et tum notio armillae, torquis, annuli, erit primaria strictior, circuli l. orbis secundaria laxior.* Hángi handar *poëtice vocatur armilla in Edda, quasi ad verbum: pensilis l. pendulus brachii: ex hac hypothesi* hadda *f. foret vi vocis suspensorium instrumentum, et* Haddr *m. coma muliebris, Foret proprie coma pendula, promissa. Germ.* kette, *Lat. catena, cum priore originatione vocabuli* hodd, *conferri possunt. Vide et supra* Haudd *et* Geira-höd.

Hodd-mímir, *m. incertum an nom. propr. an appellativum; et inde aeque obscura* Hoddmímis holt (hold). Vaf. XLV. 3. var. *. *Mimas gigantis n. pr. est, apud Horatium,* Mímir *in Edda nostra.*

Hof, *m. aedes, domus; de antro giganteo adhibetur* Hým. XXXIII. 4. 2) *Fanum;* hofvm ok havrgvm han rædr, *de* Niördo. Vaf XXXVIII. 6. 7. *ASax.* hofe, *domus, aedes, spelunca; Lat. Barb:* hoba *praedium, apud Vossium de Vitiis Serm. Lat. Germ.* hof, *praeter notam aulae significationem, etiam notat aream, cavaedium, circulum. Omnia sint fortasse, vel ab Ebr.* chaph *cavum, cavitas, quod in terrae cavitatibus primitus habitarint homines; vel ab Ebr.* chaphah, chaphaph *texit, operuit, protexit, uti Lat. casa, unde* hús *domus, ab Ebr.* casah *texit, Martinio et Vossio derivatur. conf.* heimr *supra sub initio.* [Hof, *domus sublimis, in sublimi posita, arx, celsum, in specie delubrum. Arx-cis,* hörgr. G. Pauli. *quocum facit* Gloss. Synt.]

Hóf. *n. modus, mediocritas, temperamentum, continentia;* hafa sik á (í) hófi, *sibi temperare, intra moderationis (modestiae) limites se continere.* Æg. XXXVI. 2. *et* var. g. Hóf, *à v.* at hefia *attollere.* Tvö erv hófin, ok ratar heimskr hvörvgt, *à lancibus petitum, de iis, quae prope ad ipsam mediocritatem accedunt, nec tamen eam omnino attingunt, aliquid excessus vel defectus habentia, nec tamen in extremis versantur: medium autem, quod tenent beati, est tertium* hóf, ɔ: medalhóf *et* mvndángs hóf: Á hófi, *qs. eo s. justo in loco staterae.* G. Pauli.

Hóf, *praeterit. verbi* ek hef *elevo, qv. vide.*

Hollr, *adj. favens, benevolus, propitius; vera einum* hollr í hvgvm. Sol. XXV. 3. *quasi ab* hallr *inclinatus, vergens, propensus, animo sc. in quem. Sigurdus Petersen contulit* Gr. ἵλαος *propitius. Inde Germ.* hold. *Dan.* huld. *ASax.* hold. *Belg.* hold, huld, houd, *fidus, fidelis, amicus.* Holl regin, *clementes dii.* Æg. IV. 5. Hallr *et ad* hallaſt *vide in Addendis*

Holt (Hollt) *n. colliculus, salebra, grumetum (sit venia verbo); aut Saltus, sylva, locus sylvester.* Vaf. XLV. 3. Skirn XXXII. 1. *Solum tuberosum, caetero aliquando altius, infrugiferum, quibusdam saxis asperum, sive Saxetum editius. cum hoc vocabulo, perinde ac* Hóll *et* háls; *convenit Lat. collis,* [*et* Gr. κολωνὸς *tumulus, collis.* G. M.]. *Potest et forsitan* Hollt *hoc loco* [*sc.* Skirn.] *Silvam denotare, quamvis nostrae Linguae insolenter, cum idem certe sit vocabulum Germ.* holtz, *lignum; et conjunctim haec habuerunt olim quaedam ita dicta loca, ut* Hiardarhollt *in Dalis et prope amnem* Hvitá *in* Borgarfiörd, *nimirum colles, saxa, silvam* G. Pauli. Hollt *et* hreýſi *jungit Snorrius in* Olafshelga Saga, *oratione Sigurdi Episcopi, pag.* 358. *ubi videndi sunt Interpretes. In* Vavlvndar - Quiþa *videtur* Hollt *Silvam denotare, his verbis de* Vavlvndo *è* Sylva *veniente:* Era nú ſá hýrr er úr hollti ferr: *Neque forte alind proprie significat haec vox in nota Paroemia,* Opt er í hollti heýrandinær, *ad verbum, Saepe in silva prope* [*tectus l. non conspicuus*] *adest auditor; nisi cavernam saxeam hic significet* hollt (*conf.* havlkn *supra*), *sicut* Hollta þórr *quibusdam appellatur vulpes, verbo Thorus,* ɔ: *dominus* Holltorum, *quod cava saxetorum incolat. Laxdæla magna cap.* XXIII. *de loco, ubi praedium supra memoratum* Hiardarhollt *in Dalis conditum fuit:* þar var havggvit riódr í ſkóginvm. — í þuí ſama hollti let Oláfr bæ reiſa, *i. e. in sylva spatium erat arboribus excisis vacuefactum. — in eodem* hollto *fecit Olaus villam exstrui; Intermedia, quae hic omisi, nullam* hollti *mentionem faciunt, adeo ut mihi videatur Auctor Laxdælae vocabula* Riódr *et* Hollt *tanquam synonyma usurpasse; crediderim ergo* hollt *olim notasse tam sylvam stantem, quam locum sylva caesa denudatum s. apertum. Quatenus autem sylvam l. arboretum notat* hollt, *duci commode poterit ab* at hylia *tegere, eadem ratione, qua* Skógr *à* σκία, mórk myrk-vidr *à* myrkr *obscurus, opacus. alias conferri possunt Gr.* ἄλσος *l.* ἄλσος *lucus, nemus,* ὕλη *materia, sylva,* κᾶλον *lignum; Lat. Saltus. ASax.* holt, holte, *sylva, in Ælfrici Grammatica; Belg.* hout. *Angl.* holt, *sub qua voce* Edw. Lye *tanquam radicem adfert Isl.* holt, *sylva, tesqua.*

Hollt-

Hollt-riþ, Holt-rib. Hym. XXVII. 9. var. b.

Horfinn, *in pl.* horfnir, horfnar, *participium praeteritum verbi* ek hverf, *eo, abeo, discedo, dispareo, evanesco;* Heillir — horfnar fýndvz. Hamíngivr ætlar horfnar mvndv. Veg. II. 3. 4. V. 3. 4. Heillvm horfinn, *quem fortuna deseruit.* G. Pauli. *Vide* ek Hverf *et adj.* hverfr.

Horn, *n. cornu. Syr.* carna, *Arab.* karn, *Ebr.* keren. 2) *poculi genus apud antiquos, qui in cornubus bovinis s. potius bubalinis bibebant* han — gaf honvm horn fvlt at drecka. Form. Grim. pag. 39. hornvm fvllvm drvckv þeir — miöþ. Sól. LVI. 4. 5. horn *pro* hrím-kalkr *substituitur,* Æg. *in Prosa pag.* 174. *coll: cum* 173. 3) *in Nomine* Hrvma-horn *l.* Hvima-horn, *est angulus acutus montis l arcis, extremitas eorum in longum exserta, extensa, prominula, et synecdochice ipse mons l. arx tali figura praedita.* Fiöl. XXXVII. 1. var. x. *Ita* Horn *in* Horna-fiördo *et* Hornstrandis *Islandiae.*

Horn-gavfvgr, *contracte* Horn-gavfgr, *unde in superlativo* hafrar horngavfgaftir, *de hircis Thori, i. e. cornibus ornatissimi, cornuum dono l. cultu insignes.* Hym. VII. 2. n. 17. *quo* G. Pauli, *adjecit ex Virgilii* Æneid. VII. *hos Versus:*

"*Cervus erat forma praestanti, et cornibus ingens,*
Tyrrhidae *pueri: quem matris ab ubere raptum*
Nutribant Tyrrhusque pater — —
Assuetum imperiis soror omni Sylvia cura
Mollibus intexens ornabat cornua sertis,
Pectebatque ferum puroque in fonte lavabat.

Horn-gavfvgr, *ut* vopn-gavfvgr, hiálmgavfvgr, klæd-gavfvgr, *item* hnoffvm göfgvd ſkrín ok kroſſar *in* Knytl. S. *add.* Gloff. Synt *v.* göfvgr. G. Pauli: *conf. Eundem ad* Þrym. n. 30. *Sic et* kona menivm gavfg *dicitur in* Hynd. XII. 1. 2. n. 24. *Potest tamen fieri, ut in praesenti loco* Hým. *cornuum decus et magnitudo per se spectetur, sine ornamentis adventitiis, quae ulla in cornubus gestasse hircos Thori, nusquam quicquam invenitur.*

† Horn-meitir, *in genitivo* -meitis, *Thori vocabulum, et* ætt hornmeitis *Dii; utrumque ex Gunnaris Pauli conjectura.* Hým. XXXIX. var. u. *conf. Eundem ad* Hým. n. 44.

Hórr, *m. genitivo* hóff. Æg. XXXIII. 3. *accusativo* hór *et* hó. Æg. LV. 6. Harb. XLV. 1. *amasius, concubinus, stuprator, adulter, moechus.* Æg. XXX. 6. XXXIII. Harb. *loc cit. Aut rivalem, aut concubitum, adulterium, notat* Æg. LV. 6. *ubi* G. Pauli *ita:* "Einn hór, ok af Hlórrida, *eodem consuetudini licitae*

citae atque illicitae indito vocabulo. ok var þat ſá inn læviſi Loki, Sc. ſem þat giördi, *concise dictum. Vel alio modo, ſcil. ut bis intelligatur, quod ſemel dicitur vacabulum* hór, 1. *pro commixtione,* 2. *pro adultero* „ *Ulph.* horos *ſunt adulteri. Sclavon:* kurwa. [*Gr. Barbar.* κȣ́ρβα, *Lat. Barbar. curba*] *eſt meretrix; ASax.* horewena (*nobis* hórkona), *Angl.* whore *meretrix, ſcortum, ASax.* hor (*inquit Junius, ſed eam vocem ſimplicem non invenio apud Somnerum*), *Alam.* hvar, huor, [*Germ.* hurc] *Dan.* hore, *Belg.* hoere, *Vet. Belg.* huere. *Junio, unde haec maximam partem excerpta, ſunt vel ab* hueren [*Dan.* at hyre] *conducere mercede, idque omnium jam olim miro conſenſu, ut ille ait, prorſus ut Graecis Meretrix dicta eſt* πόρνη *a* περνάω, *vendo; immo et Latinis Mulier vulgo quaeſtum corpore faciens dicta Meretrix, a Merendo. Notum eſt illud Ovidii Amorum* Lib. I. Eleg. 10:

Stat meretrix certo cuivis mercabilis aere,
Et miſeras juſſo corpore quaerit opes.

Vide interim (pergit Junius) annon ASax. hor *potius videri poſſit detruncatum ex* ὡραῖα, *pulchra atque in primo etiamnum flore aetatis conſtituta; quod tales plerumque ſint mulieres quaeſtuariae, aut ſaltem videri laborent. hactenus Junius. Cujus ad poſteriorem derivationem ego quidem magis inclino, analogia ductus, qua Scortum Gallis belle fille, pulchra puella, et Anglis* prette wench *elegans puella, nuncupatur. Aut* hórr, *m. nom. perſonal. et femin.* hóra *ſunt à* Gr. κόρος, κȣ̃ρος, *puer, juvenculus;* κόρη, κȣ́ρη, κώρα, *puella, pulchra mulier, et vel idem cum hiſce ab initio ſignificarunt, vel certe amaſium et amaſiam, propterea quod aetatula juvenilis amoribus maxime apta maximeque dedita ſit; poſtea vero ab hac honeſta ſignificatione ad turpem illam, in qua* hóra *cum ſuis cognatis adhuc ſupereſt, (nam* hórr *de perſona jam dudum adeo obſolevit, ut, praeterquam in Edda noſtra, nuſquam mihi, quod meminerim occurrerit.* hórr *adulterium, ſcortatio, non eſt inſolens quidem, ſed neque admodum frequens vocabulum) ad illam igitur nefandam ſignificationem detorta ac reſtricta ſunt, quod multis vocabulis, multis in linguis accidiſſe notum eſt: e. gr. Angl.* wench, *mihi ab Lat. juvenca, et puellam et ſcortum denotat obſervante Junio ſub voce* Harlot *meretrix, ſcortillum; Angl.* Quean *meretrix, ſine dubio ab noſtro* kven, kvæn, kuan, kuon, *mulier, uxor,* Gr. γυνή. *Neque abſurde ab* Gr. ἐράω *amo,* ἔρως *amor, quis deduxerit* hórr *et* hóra, *eadem ſub hypotheſi. Sed ſi haec uſque ab initio ſuo turpiter et impure ſignificarunt, non video unde magis congrue arceſſantur quam à* Gr. κόπρος *ſtercus,*

ſtercus, quomodo et Scortum fortaſſe venit à σκῶρ, *unde et* hórr *eſſe poteſt, abjecto ſibilo* [Hure, *olim Anglis, meretrix. hanc Scorti denominationem Mer Caſaubonus de Vet. Lingu. Angl. pag.* 292. *refert ad* κόρη *puella, filia. plane ut Gallis* garce *tam puellam quam meretricem ſignificat. Ex Junio, ſub* hure].

Horſkr, *adj. animoſus.* Skirn. IX. 6. *ubi exponitur per ſapiens, quomodo certe ſignificat in* Háva-málvm *his verbis:* heimſka úr horſkvm giörir havlda ſonv ſá enn mátki mvnr, ɔ: *ſtultos ex ſapientibus facit potens ille amor.* 2) *Superbus, aut Sagax, in* horſkir hrafnar. Fiöl. XLVI. 1. *ad poſteriorem interpretationem pertinet, quod Corvus in Edda dicitur* Viti *ſciens, et ei epithetum* viti (vitz) borinn, *ſagacitate nativa praeditus, tribuitur à Thiodolvo poëta apud Snorrium* Tom. I. *pag.* 40. *ibi enim in ſenſu conjungenda ſunt* hergammr viti borinn, *quod non adverterunt Interpretes, dum* viti borinn *ad Ottarum retulerunt, et* þann viti borinn *junxerunt in ſenſu, genio Linguae minus convenienter.* 3) *Scitus, lepidus, elegans, concinnus, decorus*; iþ horſka víf. Sol. XIV. 5. *origo et proprietas nominis hujus mihi eſt ignota, niſi primo ſignificatu referenda ſit ad* hárr *ſublimis.* moþum horſce *occurrit apud Somnerum in Dictionar. ASax. de Tribus Adoleſcentibus in fornacem conjectis, et redditur ab Eo, magnanimi; ubi et monet eam vocem quoque de* Moſe *uſurpari.* Horſkr *ſapiens forte eſt diverſum nomen, formatum ab* at horva *tueri, ſpectare, quaſi* horſſkr, *et ex hoc etymo proprie perſpicax, l. prudens.* horſkr *elegans vel indidem eſt, quaſi ſpectabilis (nobis* ſielegr); *vel convenit Germ.* hubſch *venuſtus, lepidus, concinnus, quod forte ab noſtro* at hæfa *decere; adde* hæverſkr *modeſtus, civilis, urbanus.* [Horſkr, *alias et* hoſkr, *dictum videtur quaſi* hoſadr, *caligis* (brynhoſvr) *inſtructus, quod fidentius ſe gerat armatus, quam inermis. Vulgatum eſt:* Þó ek (hann) væri (ſe) ecki á hoſvnvm, *non obſtante aliquo defectu.* G. Pauli.]

at Horva, *tueri, ſpectare;* — heimi úr. Skirn. XXVII. 3. *vel ab* at hverfa *vertere, quaſi faciem, oculos, adſpectum, aliquo convertere; vel ab* Gr. ὁράω *video.*

Hoſkr, *pro* horſkr. Fiöl. XLVI. 1. var. x. Sol. XIV. 5. var h. *Forte conv.* kaskr *validus, alacer, Ebr.* chaſach *fortis.*

Hóſſ, *pro* hórs. at ſá ſer hóſſ. Æg. XXXIII. 3. *genitivus ab* hórr, *uti* Sióſſ *maris ab* Siórr, jóſſ *equi ab* jórr, máſſ *gaviae à* márr.

Hót, *n. alias* Hæti *ſupra adlatum;* Hóti beztr *paullo optimus.* Hynd. XXX. 2. n. 57. *vel eſt minutia, minimum quid,* quando

quando conveniret Lat. Barb. hetta *perparum quid et vilissimum;* Gr. ἧττων *minor, et verb.* ἡττάομαι; *Ebr.* katon *parvus, minimus. Vel* Hot *et* hæti *idem sunt ac* heiti, *aut certe inde orta, et significant rem, quae aliquod habet nomen, vel aliquo nomine potest designari,* þat sem nafni tiáir at nefna, *quod nomine nominare est, ut dicere solemus. Aut* hót, *pro* hvat *quodcunque, qualecunque per contemtum. unde* hóti beztr, *quomodocunque (utcunque) optimus, Nobis* i-skáſtr. *Vide sequ.*

Hót-vætna (Hót-vetna) Skirn. XXVIII. 3. *Quicquid est Vætturum, geniorum, creaturarum [entium, Gall. des Etres.* G. M.] Hót, hæti, *aliquid,* ɔ: hvat? *de quo quaeri potest per* hvat? G. Pauli. *conf.* Vetvr, vætvr, vættvr. *Aut* hot *in hac voce à* hvat *quodque, quodcunque, unde* hvatvetna, hvetvetna, *idem.*

Hræda, *f.* horror, *terror. proprie f, usualiter terriculum, terriculamentum, res horrenda.* † hrædv hiarta. Sol. III. 4. var. l. *vid. sequ.*

Hræddr, *adj. timidus, proprie tremulus, tremens, tremebundus, trepidus.* hræddv hiarta. Sol. III. 4. *i. e. palpitante corde; conf. locum* Fóstbrædra-Sagae *superius sub* Hirtir *insertum. Spec. Reg. pag.* 536. *de protoplastis lapsis*: Bárv þau hræddan allan lík-ham sinn, *ubi utrumque Interpretum consule.* Hrædsla *f. palpitatio, trepidatio, tremor, horror; unde* Hrædslv-fvllr. Sol. XLIII. 3. n. 37. *conf.* Gloss. Synt. *in verbo* at hræda. *Cognata sunt Lat. Horreo, item nostr.* hryggr, *et* at hrista, *quod vide.*

Hræ-svelgr, *m. n. propr. gigantis, aquilina specie praediti, ventorum parentis.* Vaf. XXXVII. 1. *sequ.* n. 36. *Valet Carnivorus, l. crudivorus ab* Hræ *cadaver; et proprie; ut opinor, nomen l. epithetum est aquilae, translate gigantis, ab Aquilae forma quam praefert.* Hræ *et Lat. caro fortasse sint cognata; aut* hræ *est ab* Gr. ῥαίω *corrumpo, destruo, certe* Skip-hræ *vocatur navis lacera in* Grettis-saga. [*Aliud Etymon* τῦ Hræ, *non minus plausibile, dat* Gloss. Gvnnl. S. *ASax.* hreaw *crudus item cadaver,* hræw *cadaver,* hra-gyfra *funestus* hralic *funebris, eo pertinent; item Alam.* hreu, hreo, *cadaver.*

Hræra, *movere.* Hým. XXXIII. 6. Gr. ὀρώρω *excito.*

Hræzla, *f. pro* hrædsla. Harb. XXV. 3. *pavor, formido. vide modo* hræddr. *Dan.* Rædsel.

Hrafn, *m. corvus.* Horskir hrafnar. Fiöl. XLVI. 1. *seqq.* Heliar hrafnar. Sol. LXVII. 4. Gloss. Synt. *ASax.* hræfn, hræmn, hremn, hremm. *Alam.* rauen. *Angl. Belg.* raven. *Dan.* ravn. *Germ.* rabe. *Ebr.* oreb. ῥάφοι, ὄρνεες τινὲς, *Hesychio apud Junium.*

at Hrapa,

at Hrapa, *ruere*, *praecipitari*, *dejici*, *pessum ire.* at þeim mvndi heill hrapa. Sol. IX. 3. Gr. ῥέπω *vergo*, *propendeo*, *incliuo*, ῥίπτω *projicio*, *praecipito.*

Hrárr, *genitivo* hráſ (*ut* háſ *ab* hárr *altus*, ſmáſ *à* ſmárr *parvus*, ſáſ *à* ſárr *paucus*) *crudus; item de ligno viridis;* ek geck — til hrás vidar, — *ad ſucculentum arboretum*, *vertente.* G. Pauli. Skirn. XXXII. 1. 2. *invenitur et demta adſpiratioue* rárr, *ut iu Edda noſtra:* á rótvm ráſ vidar. *conv. Angl.* raw, *Alam.* ro, *Germ.* roh, *Belg.* rouw, *Dan.* raa, *ASax.* hreaw. *Lat. crudus, et rudis adj.*

Hráſ, *ſub praeced.* Hrárr.

at Hrata, *unde neutr. participii* hrataþ. Alv. I. 4. *uſitate eſt lapſare*, *ceſpitare*, *cernuum* (*praecipitem*) *ferri l. agi*, *ab* at hrióta *ruere*, *deciduum agi; inde translate* † *offeudere*, *hallucinari*, *peccare*, *Ibid. n.* 2. *Aut inſoleuti notioue* 2) *praecipitare*, *praefeſtinare*, *praepropera* (*praecipiti*) *feſtinatione inſtare; itineri l. negotio. Aut* 3) *adſpiratioue addita*, *pro* at Rata *gradi*, *ire*, *proficiſci. vid. not. citatam.*

Hraun-bui, *m. aſpreti incola*, *gigas.* Hým. XXXVIII. 5.

Hraun-hvalir, *m. gigantum adpellatio.* Hým. XXXVI. 5. *conf.* var. a. *pag.* 142. Gloſſ. Synt.

Hravnn, *f. genitivo* hrannar, *Amnis nom. propr.* Grim. XXVIII. 5. *forte Rhodanus Galliae* (Róne, Rhone). *Alias* Hravnn *fluctus*, *ab* at hrynia *ruere*, *aut ab* at renna *fluere*, *ut Fluctus a Fluo; Verbo autem* at renna *adſpiravit Vetus Poëta in hoc:* Hrann lid búand-manna, ɔ: rann *fugiebat.*

Hraún-valir, *ſ.* valar, *nam accuſativus eſt* -vala, *gigantum adpellatio.* Hým. XXXVI. 5. var. a. *conf. ſuperius* Bergdanir. τῷ Hraún *forte cognata ſint Lat. Rudus*, *raudus*, *item Germ.* Rauh *aſper*, *ſcaber*, *rudis.*

Hravþvþr, *m. Ignis Vocabulum poëticum.* Alv. XXVI. 6. n. 57. ek hryd, hraud, at hrióda, *vacuefacio*, *vaſto. adfine* Hravdvngr, *viri n. propr.* Form. Grim. *pag.* 36.

at Hraþa, *feſtinare; unde neutr. participii* hraþaþ. Alv. I. 4. var. b. *ab* hraþr *celer*, *properus*, *promtus. ASax.* hrade, *agilis*, *celer*, *alacer*, to hrade *praeceps. forte ab* at renna *fluere*, *currere*, *potius quam ab* Gr. ῥάδιος, ῥηΐδιος, *facilis*, *proclivis*, *quod cum Angl.* ready *promtus*, *expeditus*, *Junius contulit.*

* Hreckr, *m. in pl.* hreckir, *fraus*, *dolus*, *crimen*, *peccatum.* Sol. XXX. 1. var. *Germ.* Ranck, *Dan.* Rænke, *in pl.* Rænker. Gr. ῥικάω *decipio.* ῥικνὸς, ῥοικὸς, *curvus.*

Hrein-gálkn, *n. pl.* -hrvtv (hlvmdv, *conf.* hlymr *et* at hlymia). Hým. XXIV. 1. n. 36. *De* galkn *vid. Indicem* Landn. *in voce* Finngalkn, *opuſculum doctum*

et

et laboriosum. Hreinn *et* Hreindýr *est* machlis, rheno, *animal suo certe (admissurae) tempore satis ferum saevumque.* G. Pauli. Hreinn, *Suec.* Ren, *ASax.* hran; *Iidem Damam* ran *et* ra *appellant, uti et Belgae* reen, reyn, reyner *et* reynger; *quod vel ideo annoto, quia verisimile est, aliquando. haec animalia, ut cagnati generis, eodem nomine adpellata fuisse. Nicotus apud Menagium in Origg. docet* Rangier (*Gallis*) *esse animalis genus inter cervum et damam medium. — Alii à puritate (ab* hreinn *adj.) alii á pedum velocitate (ab* at renna, *unde ortum est Germ.* Rennthier) *animal nuncupatum volunt. —* Reun *in Lingua Armorica dicitur notare setam s. pilum crassiorem, qualem revera haec animalia habent; — idem inculcat Pelletierius in Dictionar. Britann. voce* Rean. *Petrus Gran in Dissertatione de Rangiferis docet, Lapponas animal in genere* raingo *nuncupare, et rangiferos speciatim: cumque hoc unicum animantium genus sit, quod illorum constituit opes, probabile est, nomen hoc ab illis ad ceteras nationes dimanasse. Haec ex Ihreo excerpta. Damula vel caprea, vel dorcas, in Ælfrici Grammatica Anglosax: exponitur* hrægc. Hranas, *apud Somnerum, sunt Rangiferi, cervi quidam cornibus ramosis, Angl.* Raine-deer. *Lapp.* Ravnok *apud Cn. Leemium in Nomenclatore est* Rangifer *domitus:* Rodno, *pl.* raanok, *apud Eundem dicitur* Rangifer *femina adulta, per annorum vices foeta aut sterilis.* Hræn *ASax. est capreolus,* Ran *capra, apud Somnerum.*

Hreinn, *adj. purus, mundus, tersus, castus, serenus, nitidus, clarus, innocens, intaminatus.* Sál hans skal lifa (í) hreinv lífi: Sól. VII. 4. *sequ.* var. b. Hreinir Kyndlar. Sol. LXIX. 4. Hrein-lífi. Sól. VII. 4. Hreinliga *munde, laute.* Sol. LXXIII. 2. 3. *Germ.* Rein. *Dan.* Reen. *forte ab* Gr. *καθαρὸς per literarum transpositionem; Aut, ut quidam volunt apud Junium sub* Neat, *à* Gr. *ῥαίνω adspergo, aqua perfundo: sic Angl. clean purus, mundus, à κλύζω abluo, eluo:* Germ. Lauter, *Dan.* Lutter, *à λέω lavo, λετρὸν Lavacrum; Angl.* Neat, *Gall.* Net, *nitidus, mundus, Lat. Niteo et Nitidus, à* Teuton. natten, *l.* netten *humectare, proluere, et* Gr. *νίπτειν, νίζειν, lavare, abluere. Haec partim ex Junio.*

Hreysi, *n. in pl.* hreysar *m. habet* Oláfs-helga-Saga *ex* Mbr. *à Magno Einarsono exscripta, ubi in Snorrio editum video* hreýsi, Cap. CCXXX. pag. 358. *est ergo vocabulum heterocliton; imo invenio* hreýsar *f. pl. latibula ferarium, ab* Oddo Johanneo *ex* Edvardar Saga Helga Codicis Flateyensis *annotatum; sic et* Holltar *m. pl. Snorrio dicitur, quod Thiodolvo poëtae vulgari modo* Hollt

Hollt *n. fing.* Tom. I. *pag.* 60. *Dativus pl.* Hreýfum *occurrit* Hým. XXXV. 5. *ubi* Saxorum cavernae, Latibula in cavis afpretorum, antra, fpeluncae faxeae, *probabiliter intelligenda funt;* Dan. *per* Steen röfer *in Verfione* Olavii *in* Snorrii *locum ex* Oláfs h. Saga *fuprà citatum exponuntur* Hreýfi, *at per* cumulos lapidum *in Latina Verfione* Schöningii. Belg. rotfe *eft* rupes, Suec. acervus lapidum, ftrues faxea, *apud* Ihreum; *conv.* Gall. roche, rocher, rupes, Angl. rock, *quae* Junio *videntur ortum traxiffe ex* ῥὼξ (ῥωγος) *quod exponitur* ῥῆγμα, σχίσμα, *ab* ῥήσσω rumpo. *Aliàs* Hreýfi, afpretum, faxetum, *ab* ASax. hreofan, ruere, corruere, *duci poterit, quomodo* Hraun *ab* at hrynia, ruere. Hreýfi, Latibulum, luftrum, *fi haec ejus notio fit propria & primaria, ad* Gr. ὀρύσσω *non incommode quiverit referri, ut fit ad verbum* Fovea. [Hreýfi n. g. Cafula: *forte à* hrís (n. g.) *vel vice verfa, quamvis conftanter, quod norim, diverfa fcriptione* Hrís virgultum. — Domus antra fuerunt, Et denfi fructices *cet.* Ovid. Met. I. Hrióftr *n. g.* terra afpera [fcabra, confragofa, falebrofa. *conf.* Lat. Rudus, Rudetum, *et adj.* Rudis. *G. M.]* Hreýftr n. g. Squama. Hreýfi-köttr, Dan. *et* Norv. Röfekat, melis. *G. Pauli.*

Hríd (hríþ) f. Haf gengr hríþum viþ himin fiálfan. Hynd. XXXVIII. 1. 2. *ubi* Tò Hríþvm *poteft de* Tempore *accipi adverbialiter*, per vices, per intervalla, interdum; *ut in* Stvrlúnga Saga. Lib. III. Cap. XXXVII: *voro þeir í* Hvammi ftvndvm, enn *hrídvm* at Stad. *conf.* Glofs. Synt. *in* Ríd, *et* Glofs. Nialae *in* at Rída. Hríþ, amnis n. pr. Grim. XXVIII. 6. Celt. Rad *notat* fluvium impetuofe currentem, *apud* Wachterum.

Hrím *n.* ros gelatus, pruina, *item* gelu, frigus. Vaf. XXXI. 6. 2) fuligo, *quae eft effluvium uftivae materiae concretum.* Gr. κρυμὸς, frigus, glacies. *Inde funt:* Hrím-kaldr, *in* Edda *noftra faepius obvium, ut* Æg. L. 5. *ubi fine dubio fignificat* Mortuum, exanimum, *a frigore mortem confequente.* Hrím-kaldr jötvnn, *de* Ymero, Vaf. XXI. 1. 5. *vel quia occifus materiam mvndi elementarem Diis ex fe fuppeditavit, vel quia ex pruina ortus eft*, Not. 24. *ad* Vaf. *membr.* 6. 7. Þvrs hrímkaldr, *extat* Hrafn. XIII. 4. *conf.* var. c. *et* n. 56. Hrímþvrs, *de* Avr-gelmero, Ýmeri *pofterorum uno.* Vaf. XXX. 3. XXVIII. 5. XXXIII. 2. Hrím-þvrfar, *a gigantibus et* Svttungi *progenie diftincti.* Skirn. XXXIV. 1. 2. 3. *ubi, ut alias faepe, reddidi* Gelu-torridi, *refpiciens originem* Ýmeri, *qui* Hrímthurforum *ftirpis primus auctor, de qua re* Edda Snorrii *infpicienda. conf.* Grím.

Grím. XXXI. 5. *ubi* Arimaspi *in* Verſione *adpoſuit* G. Pauli. *Forte* Geloni *et* Agathyrſi Virgilii *non alii ſint a* Borealium Hrim-thurſis, *de qua ſuſpicione diſquirant, quibus vacat.* Hrímgrimnir, *quaſi* Gelonus (gelo) perſonatus, *aut* fuliginea perſona tectus, *n. pr.* Thurſi infernalis, Skirn. XXXV. 1. 3. Hrímnir, Gelo, *aut* fuligine atratus *ejusve* inſtar ater, n. pr. Thurſi, Skirn. XXVIII. 3. *conf.* Hynd. XXX. 6. n. 58. *occurrit et in Compoſitis,* And-hrímnir (n. pr. coqui Aſorum) fuliginoſo halitu praeditus, Eld-hrímnir (*ſub* Eldr *ſuprà*, Cacabi n. pr) *et* Sæhrímnir, *perpetui ſuis* n. pr. *verbô* Sus fuliginoſus.

Hrím-kalkr (-calcr) *m.* calicis *l.* poculi vocabulum. Skirn. XXXVII. 2. n. 46. Æg. LIV. 2. cum proſa *ante et poſt, et* n. 63. Hrím *fortaſſe in hoc vocabulo ſit a* Gr. κεράννυμι miſceo (potum ſc.), *vel a* κέραμος, terra figularis, teſta, vas fictile, crater lapideus; *vel forte* Hrím *translatum hic ſit ab* Hrím, gelu, *notetque* vitrum, *ob glacialem vitri colorem; ſane* Calicis Vitrei *mentio in* Hým. XXIX. 4. var. x. *Sunt, qui velint* Hrímkalk *notare* fuliginoſum calicem, *adpellatione ductâ inde, quod compotationes ad focum habuerint* Veteres; *eò attinere putant adpellationem* Arinshorn *apud* Snorrium Tom. I. *pag.* 43. *Quam originationem in medium relinquo.*

ek Hrind (þú, han, hrindr) *et* Hrindi (þú han, hrindir) trudo, projicio, impello. *in* Imperativo, hrittv á hvrþir (*quod factum ex* hrind þú) Fiöl. XLIV. 1. Gr. ῥάττω, *pro* ῥάσσω allido, dejicio, ἀράττω, ἀράσσω. pulſo. Lat. arieto. *Conf.* Gloſs. Diatrib. *in* ek Ryd, dejicio.

Hríngr *m. in pl.* Hríngar, Circulus, orbis, anulus, armilla. láttv þer af havndvm hrínga rauþa. Þrým. XXIX. 5. 6. n. 46. *conf.* XXXV. 8. Hríngar, *de* anſa *vel* auribus *immanis* cacabi Hymeriani *uſurpantur*, Hým. XXXIV. 8. *ob figuram anſae ſemicircularem, aurium autem circularem. Si* Anſa (Hadda) *hic intelligenda ſit, quod certum non eſt, videri poteſt ea ex duplicibus aut multiplicibus conſtitiſſe ſemicirculis ferreis, quò tantae moli ſuſtinendae eſſet idonea; atque eam ob rem* Poëta *probabiliter uſus eſt numero plurali.* G. Pauli Tò Hríngar *vertit* Climacteres, *ambiguè ſatis; neſcias enim an intellexerit* Anſam, *an vero* Catenam ſuſpenſoriam, *quae* Nobis *Hórr*, Danis Kedelkrog, *dicitur, et quae clarius ut opinor, Latinè redderetur* Cremaſter, *à* Gr. κρεμάω ſuſpendo; *Vix tamen permittunt circumſtantiae, ut hoc noſtro loco Hórr* Cremaſter *intelligatur.* Hríngr, ASax. Hrincg, Dan. Germ. Angl. Ring; *quae* Junio *adſinia* videntur Gr. κρίκος cir-

culus; *admittit enim* Ille *talem epenthesin Literae* n, *tanquam exemplis sibi antea evictam. Propius accedit* Gr. ῥικνος, curvus.

at Hrióra, 1a. *Praes.* ek Hrýt, *praet.* Hraút, raptim jaci, projici, prosilire, desilire, procidere, decidere. Hreingálen hrvtv. Hým. XXIV. 1. *conf.* at Hrinda, Hrata, *et* Hríd. *add.* Gr. ῥίπτω.

Hripvþr, *m* Ignis *vocabulum Poët.* Grim. I. 1. Gr. ἐρείπω, everto.

Hrís, *n.* Virgultum, frutex, sarmentum. Hrísi vex land. Grim. XVII. 1. 3. Gr. ῥώψ. Ebr. *choresch.* Lat. Barb. *Rauseum*, apud Gerh. Vossium *de* Vitiis Sermonis Lat. Gr. ῥὼς frutex, *apud* Nicodemum Frischlinum in Nomenclatore pag. 325.

Hrist, f. *in Genitivo* Hristar, *n. pr.* Pocillatricis Odini *et* erinnyos. Grim. XXXVI. 1. *ad verbum*, Concussa, *vel* Qvassatrix, *a* seqv.

at Hrista, 1a. *Praes.* ek Hristi, commovere, agitare, quassare, concutere. — skegg. Þrym. I. 5. — tenna. Hým. I. 5. Ebr. *charaz* movit, motus fuit. Rhatsaz conquassavit. Lat. Corusco, *in* Vibrandi *notione*, *et* Coruscus tremulus, *auctore* Servio *ad* Æneid. II. 172.

Hríþ, f. amnis *n. pr.* Grim. XXVIII. 6. *Vide* Hríd.

Hródigr, *adj.* Veg. XIX. 2. *vid.* Hróþvgr, hróþigr; Hróþr; hródr, *m* honor, fama, gloria, celebritas, praeconium, laus; *vel ab* at reida, extollere, elevare, *uti* Hrós *et* at hrósa *ab* at Reisa, erigere, attollere, Heidr *ab* Hæd altitudo, Vegr, honor, decus, *ab* at Vega, tollere, in altum, l. in sublimi librare, Æra ab αἴρω tollo. *ipsum autem* at Reida *est ab* at Rída, *de quo egi in* Glosf. Niálac. *vel* 2) hrodr *est* à Gr. κρότος plausus; *vel* 3) *ab* ek rædi, loquor, Gr. ῥέω, *et aspiratum quidem vocabulo esset, ut distingueretur ab* Ródr, remigium.

Hródr-barmr (-badmr) Veg. XIV. 2. *var.* a. *vide* badmr *et* barmr. † Hrod-badmr (Hroþ-badmr, *Ibid.*) arbor vastatrix, *a v.* at hrióda, vastare, vacuefacere. G. Pauli. *Conf.* Hroþvitnir. Hródrs andscoti, famosus adversarius. Hým. XI. 8. *et* var. t.

Hrollr, *et* Hrolli, *m.* horror, tremor (*proprie ex frigore*) angor. Sol. XXXVIII. 5. 6. *ubi* hrolla *cepi pro* Ablativo *a* hrolli, *subaudita praepositione* med *aut* vid. *Nominativus autem* Hrolli *eádem variatione formaretur à* Hrollr, *qua* hugi, mvni, bálki, *ab* hvgr, mvnr, bálkr. *Quod si* Hrolla *sit genitivus pl. jungendum est cum* Heim; *et tum* Bvdv mer hrolla heim *valebit:* ostenderunt (obtulerunt) mihi horrendum domicilium, *apud inferos scilicet.* at Hrolla, horrere, horrescere, *verbum est apud* Thorleifvm Jarla skáldum *in illo noto:* hrollir hvgr minn ílla. *Conv.*

 Ebr.

Ebr. *rhaal* horrere, tremere. Gr. ῥιγελὸς rigidus, horrendus. *Potest denique* Hrolli *esse nomen verbale agentis, pro* Hrollandi, *et*, mer hrolla bvþv, *me lethali frigore horrentem* ɔ: *in ipso mortis articulo ferè constitutum invitarunt exponi.*

Hróp, *n.* calumnia, convicium, contumelia, opprobrium, probrum. *at ausa* hrópi ok rógi á *einn.* Æg. IV. 4. 5. Hróp, convicia, flagitium, infamia. *Exteris* clamor, *alter irae comes.* G. Pauli. *conf.* Gloff. Niálae *in* Rópa *et* Gloff. Gunnl. S. *in* Hrópa (hræpa). *Significatio tamen* Clamandi *in* at Hrópa *et* Hróp *apud* Nostrates *est neoterica, certè mihi nusquam in priscis obvia fuit quod meminerim, et idem sentire videtur* Vir Doctiss. *dum eam ad* Exteros *restringit.*

Hroptr, *aut* Hróptr, *.m unum ex* Odini nominibus Grim. VIII. 4. Veg. II. 1. var. g. Hrafn. XXIII. 7. Hropts megir. Æg. XLVI. 5. *in* Háva-málvm *ponitur relative,* Hroptr ravgna. Hroptatýrr, Odini *etiam nomen, habetur* Grim. LIII. 5. Gr. ῥάπ]ω, consuo, sarcino, machinor. ῥίπ]ω praecipito, dejicio; *quod* Odinus *fuerit veterator insignis, quodque multos dynastas de vita et imperio dejecerit, non est dubium, unde quid sit* Hroptr ravgna, *et cur ita adpelletur* Odinus, *intelligere datur, collatis vocibus* Raknar *et* Regin *infrà in hoc* Glossario. *Si quis mavelit* Hroptr (*quasi contractum ex* Hrapvdr, *aliàs* Hröpvdr, *quod ignem notat in* Edda) *ducere ab nostro* at hrapa, *in activa notione*, præcipitare, detrudere, *res redit ad posterius* Graecum *etymon; nec minus* Hropta-týrr *eòdem referri potest, et* Hroptar dejicientes, deturbatores, *per* Bellatores *exponi, quorum* týrr, Deus *l.* auxiliator, *appellatus fuerit* Odinus. Hróf á hiálmi, *vertitur* Crista galeae, *in* Vilkina Saga, *unde deductum* Hróptr, Cristatum *notaret; est autem* Hróf *vel* erectum quidpiam, *ab* at Hreifa excitare, attollere; *vel* involucrum, tegmen, umbella, *à* Gr. ἐρέφω, tego, *unde* nostr. *Ráf* laquear, fornix tecti, vulgò *Riáfr, Ræfr, adde verbum* at *Reifa*, involucris circumdare *l.* amicire. *Est et* Gr. *poëticum* ἐρέπ]ω tego, orno, corono, *quod facile ad* Hroptr *adplicari potest.* Hropti (*potius quam* Hrotti) *occurrit in* Svarfdæla, *locô mihi quidem nunquam intellectô, sed adducendô tamen, si fortè perspicaciores plus quàm ego in eo videant: nempe, cum in convivio quodam id oblectamenti genus usurparetur, ut profiteretur quisque, quo in exercitio plurimum valeret, tum unus è convivis nomine* Ögmundus *suam navigandi artem his verbis jactabat:* han kvazt

* mvn-

• mvndv ſigla vm þveran hroptann, • *Alii legunt*, þá eigi mvndv ſigla lengra enn vm þv. hr. Latino-Barbara *ſunt*, *Rupta*, - ae, manipulus praedonum, *Ruptarius* eques, *aliis* praedo; *an aliquid affinitatis cum hiſce habeat* Hroptr, *non auſim decernere. Denique* Hróptr *quiverit eſſe* Calumniator, *et* Hróptr ravgna, Calumniator principum inter ſe, *quod aptè in* Odinum *congruit; vide* Me *ad* Harb. XXIII. 3. n. 27. *ita* Hróptr *foret contractum ex* Hrópvdr, *verbali agentis ab* at *Hrópa*, *Rópa* in *Niálae* Gloſſario.

at Hróſa, extollere, jactare, laudare. Árligvm verkvm hróſar þú verþinvm. Harb. III. 1. 2. *ubi* af *ante* Árligvm *ſubaudiendum eſt*; *vide tamen ſuprà* Árligr. At Hróſa *propriè eſt*, elevare, in ſublime tollere, ſublime geſtare *l.* oſtentare quid; Ektors Saga ok Kappa hans: han *hróſadi miök vopnum ſíuum* ſva ſem lengſt mátti ſiá, ſublimia valdè geſtavit arma ſua, quam longiſſime proſpici potuit. *Dani demta adſpiratione ſcribunt* at Roſe. *derivationem poſui ſuprà ſub* Hródigr.

Hroſs *n.* Equus, equa. *ab* at Reiſa elevare, erigere, *eâdem ratione quâ* Heſtr *ab* Hárr *ſuperius duxi*; *vel ab* Rás, curſus, Ebr. *Rutz* currere, *cui poſteriori cognatum eſſe* Germ. Roſs *probabiliter ſtatuunt* Joachim Largius *et* Andr. Brunchmannus. Hroſsa þiófr. Harb. VII. 6. Hroſs-þiófr *n. pr.* viri *vel* gigantis. Hynd. XXX. 5.

Hróþvgr, Hróþigr, hródigr. Æg. XLVI. 4. Veg. XIX. 2. Grim. XIX. 3. *in utroque priore loco valet:* exſultans, ovans, triumphans, geſtiens, ſuperbiens, *ſc. ſorte ſua*, *vel ſucceſſu alicujus negotii*, *ab* Hródr, *quatenus vi vocis et primariò notáſſe videtur* exaltationem; *ſic enim intelligi debet ratio derivationis meae* ך Hródr *ab* at reida, *praeoccupatae ſuprà ſub* Hródigr. *Poteſt et* Hróþvgr *exponi* alacer, hilaris, animo erectus, *ſicut oppoſitum* Ohróþigr *valet* triſtis, animo dejectus, *in* Sigvrþar-Quida, *ſi rectè memini*, *ubi de* Gunnare Giuki filio *ſororem* Gudrunam *poſt caedem mariti ejus* conſolari *fruſtrà tentante habetur:* Hvarf ſer *óhróþigr* anſpilli frá; *quanquam hic oppoſitum prioris acceptionis locum habere poteſt*, *ut* Ohróþigr *ſit* exitu negotii non triumphans, propoſito ſuo non potitus; *ita et intelligere licet* Fáhróþigr, *quando leniſſimo ſenſu caperetur hoc epithetum.* Sigvaldo Comiti *e* praelio Jomsvikingorum *fugienti*, *à* Vagno Ákaſono *datum. In loco* Grim. *citato* Hróþigr *eſt vel* celſus, ſublimis; *vel* praeclarus celebris, glorioſus, inclytus, *quem ſenſum unicum huic voci tribuere videtur*

G. Pauli; *audiamus* Virum Doctiſſimum *ad ſupra allegatum locum* Veg. *ita commentantem*: „Hróþigr, glorioſus, inclytus. Fáhróþigr [*in* Carmine Vagni *de* Sigvaldo, *ut modò attigi*] parum laudatus, Ol. S. T. lib. I. *pag.* 185. *ubi male in* Impr. Fáfróþigr. Hródigr, *active et paſſive. Tritum eſt apud nos hodie* ad þykiaz *hródugr.* Knytl. S. *Hródugr* átti brynþíngs beidir *&c.* Hródr *maſc. g.* laus, *et inde* poëſis *l.* poëma. Hród-mögr (*de* Rögnv. rettilb.) *vel quod talis haberetur, cum minimè mereretur, vel quod talem eſſe deceret.*" *Hactenus Ille. Qua ratione* Hróþr honorem *notet*, *dixi prius ſub* Hródigr.

Hróþrs vitni, *n.* honeſtum teſtimonium, honeſta fama, praeclara exiſtimatio. Æg. XXXIX 2. *n.* 46. Hróþrs vitnir *m.* famoſus lupus, *eſt adpellatio* Lupi Lokii filii, *ad excellentiam ejus prae vulgo lupino ſignificandam*, *et ſimili modo ille nominatur* þióþvitnir, Grim. XXI. 2. n. 14. membr. *β. niſi mea ibi fallat conjectura. Vitnir* Lupus *dicitur ab ſagacitate ſua*, *eſt enim* vitnir *nomen verbale agentis*, *ab* at vita, ſcire, ſentire; *quod* Lupus *procul conſtitutus* ſentiat *praedam ſibi oblatam. Eſt et, ut* Vítnir *legi poſſit*, *à* Víti *n.* noxa; damnum, mulcta, *et* Vítnir *ſit* Noxam inferens, maleficus. Hrodrs vitnis, *per* o *tenue*, *legit* G. Pauli, *videndus ſub* Hroþvitnir.

Hroþ-vitnir, *m.* Lupi *n. pr.* (*an inter plures appellatio*, *ut ait* G. Pauli *ad* Æg. XXXIX. 2.) *qui parens fuiſſe* Hateo, *ſolis praecurſori*, *traditur*, Grim. XXXIX. 4. 5. Hroþ, *n.* ruina, vaſtitas [*à verbo* ad *hrioda*, vaſtare. *G. Pauli*], *Hrodi* m. homo ingenio ac moribus immanis ac effrenatus. *Rodi* ventus vehemens. *Pro* Hroþvitnis, *quod* Æg. XXXIX. 2. var. n. *conjececerat* G. Pauli, *ſed deinde cenſuit* Hrodrs vitnis *eſſe legendum. Verba ejus:* „Hrodrs vitnis. Hým. qv. *dicitur* Týr Hroþrs andſkoti, *ut hoc modo*] *&* Hroþr *à v.* at hrióda, *idem ibi ſit ac* Hrod-vitnir, *quae* lupi *eſt*, *inter plures*, *appellatio*, *et haud dubiè hujus loci.* Týr *autem* Lupo *illuſit. Hrodvitnir*, lupus vaſtator *vel* vaſtans." *Haec* Ille. *Eſt autem hic duplex error*, *nam primo* Hrodrs andſkoti *in* Hymis-Qvida Vers. XI. 8. *non dicitur de* Tyro, *ſed de* Thoro, *niſi forte ex Lectione* Fragm. Mbr. U, *quae tamen non videtur nota fuiſſe* Gunnari Pauli; *deinde* Tyrus *ille*, *in* Hýmis-Qvida, *non fuit* Tyrus Aſianus Fenris-Úlfi *illuſor*, *ſed erat filius* Hymeri, *vide ad* Hym. IV. 6. n. 13. *Interim tamen non prorſus negaverim* Hrodr *in loco* Hým. *appellationem* Fenris-Ulfi *eſſe poſſe*, *cujus* Andſkoti Thorus *vocetur*, *et eo modo in loco* Æg. hroþr *foret* vaſtator, *hroþr vitnir* vaſta-

vaſtator lupus; *ſed rationabiliter magis formaretur* Hrióþr, *ſi eſſet verbale agentis ab* at hrióda, *ut vult* Interpres; *ſiu eſſet ab* at rydia, dejicere, vacuefacere, *hrodr*, *quaſi* rudr, *fortaſſe procederet;* rvd n. *cum articulo ſuffixo* in pl. *rvdin*, arboretum exſtirpatum, excidium ſilvae, ɔ: *locus, ubi ſilva exciſa eſt*, *occurrit ap.* Snorrium *in* Ýngl. Saga *cap.* XXXVII. *ubi* rudinn *in* Textu *et* rödinn *in* Var. Lect. *expreſſum eſt*, *utrumque minus accurate per duplum* n *in fine*, *tanquam ſorent accuſativi ſingulares à* Maſcul *rudr*, *rödr*, exſtirpator; *arbitror quoque* rodin *rectius lectum iri pro* rödin, *ſive* rod *ab* at rydia, *ſive ab* at hrióda *deducendum ſit*: *Quod* Snorrius rvd, *l.* ravd *l.* rod, *id olim et hodie* riódr n. *magis appellitant.*

Hrugnir, *pro* Hrungnir, *n. pr. gigantis.* Harb. XIII. 4. *var.* u. XIV. 2. *var.* z. Æg. LXII. 3. *var.* o. Hrvgni, *pro* Hrugnir. Harb XIV. *var* z.

Hrvma-horn. Fiöl XXXVII. 1. Hrvmr, *adj* infirmus, invalidus, imbecillus, *inde fortaſſe deflexum ſit* Hrvmi *ſubſt.* m. *idem ſignificans.* Hrvmr *forſan eſt* à *Kröm* f. aegritudo lenta et pertinax, k *in adſpirationem mutatâ.* Ebr. *Raphah*, remittere, remiſſum eſſe, deficere, *et* Gr. ῥυφος incurvus, *poſſunt etiam cum* Hrvmr *conferri.*

Hrungnir (Hrúngnir) *in Accuſ.* Hrungni, n. pr. gigantis. Harb. XIV. 2. *ſeqq.* XIII. 4. à *Hraun* ſaxetum, *ob* Harb. XIV. 4. n. 14. *Hrungnis bani*, malleus Thori. Æg. LXII. 3. n. 81. LXIV. 2. *ob caedem* Hrungneri *prae cetera gigantum et gigantidum caede celebrem*; *ſimili ratione* Tirfingr *in* Hervarar-Saga *vocatur* Hiálmars-bani. Hrungnis ſpialli *eſt appellatio* Hymeri *aut* gigantis *abſolute.* Hým. XVI. 2.

Hryggr, *adj.* triſtis, moeſtus, *forte et* anxius, trepidus. Æg. XXXI. 6. Sol. XXX. 2. var. x. *Comparativo* Hrygguari. Sol. XLIV. 2. Ebr. *hharag* horruit, tremuit. Gr. ῥιγέω horreo, obſtupeſco. Hryggr, dorſum, Gr. ῥαχις, *alio ſpectat.*

at Hrynia, argutum crepare, tinnire, clangere. látvm vnd hánvm Hrynia lvcla. Þrym. XVI. 1. 2. *conf.* XIX. 5. 6. *Hrynia*, ruere *latine: quae tamen notio hic locum non habet*, *niſi quatenus* ſaxa ruentia *(ſkridur) ſonum edunt*, *ſed gravem*, *qualem non* claves (inter geſtandum) colliſae, *ſed tenuem ac tinnulum*, *ut ſuſpicari liceat primitus fuiſſe* hríngia, *vel* hríngla, *ab* annulorum, *dum filo ſuſpenſi* (Völundar Qv) *vel ſcrinio incluſi moventur*, colliſione *petitum*; *non obſtante* alterius verbi *ſignificatione Eccleſiaſtica*, *cum vox non ſit peregrina ſed domeſtica.* G. Pauli.

Ad-

Adludunt tamem Ebr. *ranah* sonuit, *ranán*, cecinit, exclamavit, *rinna* cantus, clamor; Gr. κροτέω pulso, plaudo, κρότος plausus, κρόταλον, crotalum, crepitaculum. *conf.* Glósf. *Niálae* in *at Ríngia.*

Hvadan (Hvaþan) unde, ὅθεν? Fiöl. XLVII. 1. 2. *ponitur et pro* hvar af, hvernig, ex quo, qui, quomodo? Vaf. XX. 4. 5. XXVI. 4. 5. XXXVI. 3. *a* Hvat (hvad) *neutro* ?? hverr quis. *Alteram notionem quod attinet, confer* Vnde *in* Indice Terentii mei, *et* þaþan *in hoc* Glossario.

Hvalr, *m. in Accus. pl.* hvali. Hým. XXI. 2. XXVI. 3. *Hvalr*, balaena, βαλαινα, [φάλαινα. G. M.] *et* hvalfiskr, *à* hvel, *alias etiam* hjól, rota, *quod* rotae *instar profundum petat se incurvans.* G. Pauli. ASax. hwæl, Angl. whale, Belg. Alam. wal, walvisch.

Hvalr, *m.* gigantis *nomen Eddicum. hinc* Hraun-hvalir gigantes. Hým. XXXVI. 5. var. pag. 142.

Hvar *n. pl. pro* hver, quaeque *substitutum in Libris* Fiöl. XLI. 1. var. g. *a* 1a *Sing.* hvarr, *quod de* utrovis duorum *proprie ap. veteres adhiberi solet, sicut* hverr *de* quovis multorum.

Hvarb, *pro* hvarf *praeterito verbi* ek Hverf. Sól. XLV. 6. *var.* þ.

Hvarf *n.* receptus, refugium, *forte et* amplexus, *in* at leita ser hvarfs. Æg. XXXIII. 3. var. a. at hverfa, circumire, discedere.

at Hvarfla, vagari, errare, circulari, volitare, — vm loga Fiöl. II 3. hvarfla þóttv hans verk meþ hinnin skaútvm Hynd. XIII. 7. 8. *ab* at hverfa, vertere, *unde* hvarfa, versari *est apud* Egillum *in hoc*: Hvarfa ek blindr vm branda; *et hinc ut videtur frequentativum* at Hvarfla. Hvarflanar-madr, circulator, erro, vagus, planus, *occurrit in* Flóamanna-Saga.

Hvarki, *pro* hvarrgi, *in Genitivo* hvarkis, neuter. Sol. XII. 1. *à* hvarr uter, utervis, singulus, *et suffixa negatione* gi. *Recentiores pronominis loco substituerunt Adverbium* hvorki, hvörki, *pro* hvarki, neque.

Hvarr, *m. f.* hvár, *recentioribus* hvörþ, *n.* hvart, uter, uterlibet, utervis, singulus, *item latius extensum*, Quivis, quilibet, quicunque. Æg. XXXIII. 3. *ita* hvar *est* ubique, *in* Havfvdlausn Egils, Her sem hvar, *et in* Hryggiar-Stycki, þar landz sem hvar. *Huc quoque pertinet*, at hvarv. Hym. XXXIII. 7. ɔ: quomodocunque, quantumvis, *subaud.* niteretur Tyr, *aut sine ellipsi*, omni ex parte, usquequaque, in totum.

Hvarrgi. Sol. XI. 3.

Hvars, *pro* hvar es. Vaf. IV. 5. Fiöl. V. 3. XLIX. 6. *var.* f.

Hvart, an. Fiöl. XXVI. 2. *var. n.* XVIII. 2. *in talibus subauditur* eda eigi, *nec ne.* Hvart edr. Skirn. XII. 1. 2.

Hvass.

Hvafs. *at* bíta hvaffara. Þrym. XXV. 4.

Hvat, *pro* hve mart. Grim. XVIII. 6. hvat, quodcunque, beina hvat Æg. LXII. 6. vætna hvat. Alv. IX. 6.

Hvat, cur, quid? Harb. X. 1.

at Hvata. Alv. I. 4. *var.* b.

Hvatr *adj* acer. Æg. XV. 6.

Hvatti, impulit. Æg. LXV. 3. *à prima praes.* ek hvet.

Hud Skórr. Harb. XXXIV. 2.

Hve, qui, quid *aut* quomodo, *indefinitum.* Alv. X. 4. *et ſaep.* Grim. XXII. 6. Æg. XLII. 6. Skirn. XI. 4. *conf.* Glofs. Diatrib. *add.* Fiöl. XLVII. 3.

Hveim, cui. Skirn. I. 5. Veg. XI. 5. hveim, *indefinitum* Hrafn. XIII. 5. *valde ſuſpectum.*

Hvel, rota. v. *Fagra-hvel,* et *hverfanda-hvel.* Alv. XIV. 3.

Hver, quis, *pro* hverr. *m. male poſitum.* Fiöl. VIII. 4. XXXIV. 2.

Hver. *n. pl. a* hverr, quisque. Fiöl. XLI. 1.

Hver, *accuſ.* lebetem, cacabum. Hym III. 6. *à* hverr, *n.*

Hver, aula, caldarium, hypocauftum, vaporarium. Hym. XXVII. 7. 8. n. 41.

Hvera, *accuſ. plur. à* hverr, lebes. Hym. VIII. 8.

at Hverba, *pro* hverfa. Sol. XV. 4. *Ex Dialecto qvorundam* Nordlandorum.

at Hverfa, circumire. Vaf. XXIII. 4. *item* ire *ſimpliciter.* Grim. XXVII. 8. *confr.* Hym. VII. 3. XVII. 5. *item* Deficere Sol. XV. 4. 6. *vid.* Sequ.

Hverfanda hvel, Lunæ *adpellatio.* Alv. XIV. 3.

Hverfr, *adj.* Hverfr hugr. Sol. XXXI. 3. Veg. II. 4. *var.* h. Hverfr, *adj.* qui facile *l.* fubinde defparet, parum fidus, *&c.* Hverf er hauft-gríma, parum fida eft nox autumnalis, *obſcura ſc. et longa, fortuitorum caſuum facile capax, quâ, utpote longa, multa mutari et accidere poſſunt. Hverfr* adj. ex *hverfi* verto. *Horfinn* particip. ex *eg Hverf* difpareo. *G. Pauli.* ek Hverf, *conv. forte* cum Lat. Vet. *Urbo* cingo, circumdo, *Urbus, Urvus* furfum inflexus, repandus. *alia ratione conf.* Gr. γῦρος, circulus, Gr. χώρεω, proficifcor.

Hver-gelmir (hvergemlir) *nom. propr.* Fontis. Grim. XXVI. 5.

Hveria, *genitus pl.* a hverr, lebes. Hym. I. 8. *var.* f.

Hverian, *pro* hvern, qvemcunqve. Hym. XXXIX. 5. n. 61. Grim. XIV. 5.

Hverian, *pro* hverinn, lebetem. Hym. XXXIX. 5. *n* 61.

Hverio *pro* hveria, *Accuſ. ſing. fem. a* hverr, qvisqve. Skirn. XXI 6. *ita* hinu *pro* hina, *in* Kormaks Saga Membr.

Hverr, qvisqve, Seggia hverr. Sól. XLIX 2.

Hverr, *relativum l. Indefinitum*, qvi, *In accuſ. ſingul.* Hverian. Hym. XXXIX. 5. *ſuſpectum.*

Hverr (hver) lebes, cacabus Hym. XXXIII. 8. XIII. 3. *niſi hoc loco* hverr *ſit* quis-

que

qve, *conjungendum in ſenſu cum* einn. ſtr. 2. *ut ſit* einn-hverr.

Hvers. Fiöl. XLIX. 6. *var. f. vel contractum ex* hverr es, *id eſt* hverr er, *vel* hverr ed, qvicunqve. *vel eſt genitivus, a* hverr, qvisqve.

Hvervetna, *in* Ablativo, *anomalως*, Sol. IX. 5. *var. lect.* l. *a* hverr *et* vættr (vetr) res, Natura.

ek Hvet *vide* hvatti.

Hveþna *f. nom. propr.* mulieris. Hynd. XXX. 1. *forte variatum ex* hadna, haudna, capella. (*ſcribitur etiam* hvedna).

Hugi, *in Genit., Dativ., Accuſ.* huga; *Harb.* XX. illum huga *at laúna* godar giafar. af gódum huga *at giöra eitt.* Sol. XXI. 1. 2.

Hugfullr, *adj.* Hym. VIII. 4. *forte rectius exponitur* ſollicitus, anxius, curarum plenus; Angloſax. Hofull, ſollicitus.

Hugr, *Dativ. pl.* hugum. *af heilum hug.* Sol. IV. 3. *at vera i hugum gódum*, eſſe animo hilari. Hym. XI. 1. 2. *at ſitia i hugum einum.* Hynd. II. 2. *n.* 3. *at vera einum hollr i hug* (hugum) Sol. XXV. 3.

Huginn *m.* Corvi *nomen*. Grim. XX. 1. 4.

Hugſa, meditari. Hrafn. XXII. 5.

Hug-Sótt, *in pl.* hug-ſóttir. Skirn. *in* prol. *pag.* 68. Norveg. Dialecto hugſot *et* hugs-hou

Hugþuz, Cenſebant ſe 3. *pl. præt. Verbi Medii ek* hygz. Sol. XVII. 3.

Hugþa ek, Cenſebam, credebam. Æg. XXII. 8. XXIII. 8. 1*a. praeſ.* ek hygg.

Hvi, qvi, qvare, quomodo. Vaf. IX. 1. XLII. 2. *hví ne* qvidni. Æg. XLVIII. 3. *Germ.* wie. *Dan.* hvi.

at Hvíla — hiá konv. Harb. XVII. 11.

Hvíla, *f.* cubile. Sol. LXXII. 4.

Hvíld, *f.* Harb. II. 5 at hafa hvíld. Sol. XLVI. 6. ek hvíli, ceſſo, qvieſco, *forte a* Graeco *παύω*, *quo pertinet παῦλος* qvietus, *παῦλα* qvies, *apud* Becmannum *in* Origg. Latin. *Voce* Paulus.

Hvima-horn, Fiöl. XXXVII. 1. *var. lect* x.

Hví-vetna, *Ablativus regulariter formatus a* hverr-vetna, hvar-vetna. Hrafn. IX. 5. næmir hvívetna. Sol. IX. 5.

Hvítr. in hvíta mey. Sol. XII. 1. hvíti Aſs. Hrafn. XIV. 4. hvítaſtr Aſa. Þrym. XV. 2.

Hviþuþr, *m.* Alv. XX. 6. *n.* 43.

* *at* Húka, *allatum ſupra ſub verbo* at hnúka, *confr.* Belg. *huiken* incurvari, *et* Germ. *hocker* Gibbus.

Huliz-hiálmr (hiálmr huliz). Alv. XIIX. 6. *n.* 40. Huliþr *aut* Occultatus *aut* Occultatio.

Hund, *pro* hundrad *vel* hundrud *in* V-hund. Grim. XXIII. *var.* u.

Hundvíſs. *Adj.* Hym. V. 3.

Húngr, *n.* Fames, Jejunium. Æg. LXIII. 7. húngri farit hörund. Sól. LXXI. 3. deſiderium intenſum, orexis, Havrvndar

dar húngr Sol. L. 1. *verti poteſt* Carnalis cupiditas.

Hunn-margr. *Adj.* Vaf. XXXIIX. 7.

Húnr, *m.* Hym. XIII. 3. *var.* d. *vel* Húnr *dici poſſet* Lebes *a* paxillo columnae, *ad quem ſuſpenſus.* Hún *m. g. in janua cornicis vicem præſtat nim. ad claudendum; in ſummitate baculi lignum transverſarium, palmari longitudine, manum firmat, inſtrumentum ſenibus commodum.* G. Pauli. Húnr *non dicitur, quod ſciam, verum alia terminatione* Húni, *cujus tamen ſignificatio ab hoc loco videtur aliena.* Hún (Húnn, *priſcis*) *cum* Lat. conus *cognatum eſſe adparet.*

Hurþ, *f.* hrittu á hurþir. Fiöl. XLIV. 1.

at Hyggia, Exiſtimare, credere, animo comprehendere. hyggi *pro* megi *vel* kunni. hyggia Grim. XXXIV. 3. at hyggiaz ſyri (Dan. betænke ſig). Æg. XV. 6.

Hykk, *pro* hygg eg, *et* hykka ek *pro* hygg eg eigi. Skirn. V. 1.

Hylia, celare. — um natn. Harb. IX. 2. X. 1. Hylk *pro* hyl ek. Harb. IX. 2.

Hýmir *nom. propr.* Gigantis. Hym. V. 3. *forte* ab *húm* crepuſculum, vel *húmr*, mare. *Adde* Lat. Cimmerius, *quod a Phoenic.* Cimmer, *nigreſcere, deducit* Bochartus.

Hyndla, *nom. propr.* Mulieris. Hynd. I. 3. G. Pauli *alicubi exponit per* Canicula, *ab* hundr.

Hý-nótt, Skirn. XLII. 6. *Prior pars mihi eſt ab* A. Sax. *Higen*, *hicgan* adſpirare ad aliqvid, vehementer aliqvid expetere, Belg. *hiigen*, Dan. at *Hige* efter en Ting. *qvæ omnia forſan ſunt ab* Noſtro *Hugr* animus, *item* Cupido, *ut cum dicimus*, mer er hugr á því, ek hefi Hug á því. *Confr. tamen* Ebr. *iva* concupivit, deſideravit, *ava* deſiderium. *G.* Pauli *vertit* Hýnótt, Nox conjugalis, connubii exſpectatrix; *hæc adnotans:* „Hý-nótt, hiú-nótt, *ex* Hiú, hiún, hión, hiúſkapr, *de qvibus videri poſſunt* Hypn. Gloſſaria. Hý-nótt *eodem modo dixit* Ragnar Lodbrók *in caſu ſimili.*" *Et* Virgilius *haud abſimiliter dixit* Nox Jugalis *in* VIIIva Æneide: *Debuerat tamen Exemplum adferri quod* Hý *idem ſit ac* Hiú, *ego quidem nullum ſcio, niſi in unica voce Compoſita* Hý-víg, *quæ exponitur* cædes Servi *vel* ancillæ *in* Grágáſæ Vigſloda; *atqui notum eſt* Hiú *vocari* famulos Domeſticos *et* Conjuges; *vide* ſupra.

Hyrr, *m. in Accuſ.* hyr. Fiöl. XXXIII. 1. Hynd. XLV. 1. Vaf. XXXI. 6. Ebr. *Ur*, ignis, focus.

Omiſſa in H.

Hallr, *Adj.* Inclinatus, or heimi hallr. Sol. XL 3. XLIV. 3. Gr. χαλάω *vel* χααλζω, Demitto, ceſſo.

Handan *ἑτέρωθεν*, for Svndit handan. Harb. I. 2.

Hanzci (Hannſki) Harb. XXV. 4. Æg. LXI. 4. Germ. *Hand-Schuh.* Dan. *Handſke.* Ab *Hönd.*

ad Haralldr *addendum. Rectiſſime ſine dubio* Haralldr *ſtatuitur eſſe idem cum* Angl. *Harold, Herauld,* Germ. Dan. *Herold,* Gall. *Herault, Heraut.* Ital. *Araldo,* Lat. Barb. *Heraldus*, Fecialis, Caduceator. *forte* ab *Herr*, *her*, bellum. Wachter *duxit à* Germ. *Haren*, clamare.

ek Havllumz, *in præt.* ek hölludumz. Sol. XXXVI. 2.

Heili, *m.* cerebrum. Grim. XL. 10. *confr.* lat. Calva.

Helblindi, Odini *nomen.* Grim. XLV. 6. *confr.* Snorrium *de artibus* Odini.

Hers-borinn, — it, Hynd. X. 10. XV. 6. Herſir, praefectus *proprie. vide* Herr.

Her-teitr, Odini *nomen, in prælio alacer.* Grim. XLVI. 3.

Him-biörg, *pro* heim-biörg *et* himinbiörg. Grim. XIII. 1. *var.* l. *conf.* heimr *et* heimi, himi.

Hiúfr. Sol. XXXVI. 1. *var.* r.

Hrímfaxi, *m. nomen propr.* Eqvi Noctis. Vaf. XIV. 1. 3. Hrafn. XVIII. 6. *ubi* hrímfaxa *eſt Dativus, et* fór *imperſon. paſſivi ſenſus pro* fórz. Hrímfaxa noctis vocabulum. Hrafn. *ib. n.* 81. *ad verbum foret* Gelu-coma. *ſed* Edda *hoc vocabulum non agnoſcit.*

Hriúfr. Sol. XXXVI. 1. *var.* r. *ſub finem. fortè* ſpoliatus, Orbatus, Exutus, *ab at reyſa, rauſa.* rapere. Eckian yndis hriúfa *dixit J. Magnæus* Lövâſianus.

Hvergi, *adv. loci*, uſqvam. Þrym. II. 5. a *hverr* qvisqve *et* Gi, *quod reſpondet interdum latinorum* qve. *alias* hvergi *poteſt hoc loco eſſe* nuſqvam, *ut vulgo ſignificat. Et ſic duæ* Negativæ Eigi *et* hvergi *pro una ſunt poſitæ, quod* Authori *non eſt inſolens.*

Hug-bleýdi *f.* Harb. XXV. 3.

Hugr, Corvus. Hrafn. III. 1. *var.* o.

Hug-ſteinn, Cordis *adpellatio.* Hindl. XXXVI. 4.

Hyfia berg. Fiöl. XXXVII. 1. *confr. etiam* hiúfr.

Hylli, *f.* Gratia. Grim. L. 6.

Hýrr, *Adj.* Svavis, Renidens, Serenum vultum præferens. Fiöl. XXXIII. 1. *var.* k.

I.

I, *præpoſ. ad locum, omiſſa vel ſubaudita* Vaf. XLIII. 5. 6. *ubi rectius verteretur:* Veni in, *quam* Obivi, luſtravi; *neque enim* at koma *eſt* ire *vel* transire, *quod ſciam.*

Jadarr, *m.* Áſa-Jadarr. Æg. XXXV. 6. Jadarr, margo, crepido, *unde et facile* Apex, Summitas, *et hinc iterum ad* virum primarium *translatio. vel etiam a* lateribus pannorum *ducta Metaphorâ, quorum extrema aliis partibus firmiora. G. Pauli.* Ebr. *iad* eſt ripa, latus, cardo.

Jaſ-

Jafnendur *m pl.* Arbitri. Harb. XL. 3. *Singularis foret* Jafnandi *in Genitivo* Jafnanda, *particip. præſ. activ. verbi* at Jafna, aeqvare, complanare. *vide* Gloſſ. Niálæ *in* Jafn.

Jálkr, Odini *nomen.* Grim. XLVII. 3. *Quaſi* Cereviſiæ (Cæliæ) confector, *aut ejus* amans, *a* Jól *pro* Öl. *forte & fuerit Patronymicum, et notaverit* Colchicus ɔ: *a* Colchide Aſiæ Regione, *hodie* Mingrelia, ortus. *Jálkr*, eqvus gallus, Cantherius, Dan. Vallak, *vix hic locum habet; confr. tamen* Graec. κόλος mutilus, κολούω mutilo. Odinus *altero oculo mancus erat.*

Jamt, *Adv* aeque, ita, item, haud aliter, haud ſecus. Eins ok — iamt, *longo tractu orationis diſtracta ſibi reſpondent.* Hrafn. XIII. 1. XV. 1. Jafn *et* Jamn *alternant pro lubitu, et poſterius in compoſitione ſæpè abit in* jam.

Jarl *m.* Harb. XXIII. 5. *Jara*, prælium *in* Edda. *Unde forſan* Jarl *ab initio nihil aliud fuerit, qvam* Bellator, *qvaſi* Jarill, *ſed labente tempore ad ſolos* Imperatores, *ſive* præfectos *poteſt eſſe reſtrictum. Alias forte* Jarl *ſit* vir illuſtris, *ab* ár, *quod vide in* Árgiöll; *aut deniqve* Jarl, *qvatenus Servo videtur opponi, loco* Harb. *citato, etiam eo ſenſu ab Lat.* Herus, Herilis *deduci poteſt, quod homo Liber ſit, Dominus ſui ipſius, et Actionum ſuarum ac rerum, id quod Servo non contingit.*

Jarkna-Steinar, *m. pl.* Hrafn. XXIV. 4. Ebr. Jerek *eſt* viridis, Jarek, *viride.*

Járn. Járna-Dreyri, ſangvis, *ad verbum,* Ros ferreus. Sol. LXXVII. 4. *n.* 103. *vide* Dreyri.

Járn-Saxa, Fæmina Gigas, *una ex matribus* Heimdalli. Hynd. XXXIV. 8.

Jarteikn (jartegn) *f.* Fiöl. XLVII. 5. Germ. *Wahr-Zeichen.*

Jarþar-Burr, Thori *adpellatio.* Æg. LIX. 1.

Jarþar-megn *vide ſub* Jörd.

Ic (ik) *Verbo ſuffixum pro* Ek. Hynd. VI. 2. *var.* g.

Id (iþ) *pro* hid *neutr. ab* hinn *et* inn *pronom. et Artic.* Þrim. XV. 7. Hym. XXX. 1. *var.* y. Æg. XLIX. 3.

I-gröu (I-græn) Telluris *adpellatio.* Alv. X. 4. I *præp. ſæpe in adjectivis notat paullum qvid.*

Ikorni, *m.* Sciurus. Grim. XXXII. 1. Norveg. *Eikorn*, *Ikorn.* Svec. *Ekorn.* Dan. *Egern.* Gloſſ. Ælfrici: Scirra, aqvilinus, ſciurus, *acwern* ɔ: *æcwern. quaſi* Fraxini Defenſor. *ubi notabile eſt illud Nomen* aqvilinus *et cum* Noſtro Loco *conferendum.*

Illr, *Adj. in genitivo* ílz *pro* ílls. hann er ílls hugar. Hym. IX. 4.

Ilt *pro* íllt. Ilt er med Aſum. Þrim. VI. 1.

Im, *pro* Um, *priſca & genuina terminatio verborum in* 1*a* *perſona pl. ſubjunctivi, præſentis et præteriti, ſic:* mættim (*pro* mættvm). Skirn. V. 6.

Imir, *nom propr* Gigantis elementaris *et* omnium gigantum primi parentis.

Hind. XXXI. 8. *var. z. vide* Ymir.

Imr, *m. nom. propr.* Viri, Vaf þrudneri *filii.* Vaf. V. 5. Ebr. *Em.* formidabilis, *Emim* gigantes, *Ema* terror.

Imſum. Sól. XVI. 6. *ab nominativo* Imiſs varius, alternus, *contractum.* Graec. ἥμισυς. á mis *nobis eſt* alternatim; *confr.* Miſſeri *in* Gloſſario Lıliendalii.

Ingunar-Freyrr. Æg. XLIII. 2. *forte* Ingun *hic ſit* gentilitium, *ab* Jonicus *l.* Jon.

Innan. han for innan kom Aſa-garda *pro* Innſyri. Þrym. IX. 5. 6.

Jó, *Accuſativus a* Jórr. Hrafn. XXIV. 3. Jóſs (Jós) *Genitiv. Indidem.* Æg. XIII. 1. Jóm (Jóum) *Dat. plur. indidem, et* Jóa *Genit. pluralis.* Grim. XXX. 6 XLIII. 5. Jórr *forte* ab Örr citus, velox.

Jó-dyrr. *n.* *ſ.* Hrafn. XXV. 2. Jódyrr, ab *jao* Ἰαω Dei nomine priſco. Jódyrr *ad verbum* janua *l.* porta Dei, ɔ: cardo coeli, *qvo Sol terram ſubit*; Jódyrr nedra Jórmun-grundar. Solem *pro* Deo *veneratos eſſe priſcos, jam Alii ante* Me *obſervarunt, et expreſſe* Sol. Dei nomine *cohoneſtatur.* Grim. XXVIII. 3. XXXIX. 2. *Forte tamen* Jó *hic ſit adfine* Gr. ἠὼς aurora, ἠῷος Eous, matutinus, *ut* Jódyrr *ſit punctum mundi ubi dies exoritur, qvaſi* atrium, janua auroræ. *haec ad* G. Pauli *interpretationem poſſunt adplicari.*

Jöfurr, *m.* Viri *nom. propr.* Hynd. XVII. 7. *var. z. ab* Ob *vel* Yfir, ſuper.

Jökull, *m.* Glumdu Jöclar. Hym. X. 2.

Jörþ, *f.* Alv. X. 4. X. 1. Jardar *genitiv. loci, pro* á Jörþu. Þrym II. 6. Jarþar-megn (magn) *vox ambigui ſenſus.* Hynd. XXXIV. 9. 10. XXXIX. 3. *var. æ.*

Jötunn, *m.* gigas. Hym. III. 1. G. Andr. *ducit* Jötun *ab* Ébr. *Eten*, robuſtus, aſper, horridus. G. Pauli *ad* Veg. II. 4. *hæc adnotat:* „Jötnar, *qvamvis male hoc loco, mihi hic in memoriam revocant, qvod ante iis aſſignavi, etymon, eos qvaſi* ætnir *ita dictos fuiſſe. Poſt vero aliqvanto alia qvoqve cogitatio incidit, poſſe nim. nomen eſſe patronymicum, ex* Japhetnar *contractum, non obſtante, qvod plures gentes ita appellari potuerint. Forma eſt eadem, qva,* Bragnar, Skatnar, Gotnar, *olim dicti. Ab his commodè* Ætnæ *nomen deducitur, de qvo diverſa tradiderunt diverſi. Qvodſi ab* αἴθειν, *qvod in Etymologico vult* Joh. Fungerus, *mirari licet, cur hinc expulſa adſpiratio, ſecus qvam in Aethiops, Phaëton &c.*"

Joll. Æg III. 4. Joll *forte eſt* contentio, rixa, *qvaſi* Jorl *ab* Jora, pugna.

Jólnar, Dii. Hrafn. XV. 2. *et* Veg. II. 4. *pro* Jötnar, *ex conjectura* Gunnaris Pauli, *quaſi* Altores, *l.* almi. Jólnar, Dii, *a perpetua Valhallæ hilaritate convivali. De* Jól (Jó-öl, *in honorem Dei* Jaw) *aliqvid ante, ni fallor, vel movi, vel monui: et qvemadmodum* Öl *in*

in genere alimentum notat vi originis, a Verb. ek el, alo, *atque adeo simul cibum potumque in se comprehendit, ita fere specialius, lætum lautumque convivium designat.* Jólseitt kiöt *dicitur* caro præpingvis, *et* Jólalinn hestr *equus probe Saginatus, inepte quibusdam* Hiólalinn. *Habebat autem ethnicorum Jóleuse Festum triduum, nec non plura pocula sacra, passimque celebrabatur, unde non incommode plurale tantum habetur vocabulum* Jól. Jó-öl *s.* Jól *ab* equinæ carnis *Esu haud absurde forte quis derivaverit; sed res propemodum eodem recedit; erat enim animal hoc Soli* (Jaw) Sacrum, *et haud dubie in illius honorem (primitus certe) mactatum &c. nec non forte* Jór (*genit.* Jos) *ab eo dictum. Habebant et alia festa, ex. gr auctumnale, solennem hunc esum, præprimis tamen illud hiemis mediæ: et sciendum tam auctumnale quam vernum ad annuum solis cursum fuisse ordinata, quamvis redeuntis ad Septentrionem Solis habita vel maxime ratio.*

Jórmun-grund. Hrafn. XXV. 1. *item* Grim. XX. 3. *var.* g. *Ubi etiam scribitur* Jörmun-Grund. Jórmun *est ambigui sensus, sola autem per se in* Edda Snorrii Tellurem *significat, si recte mimini: potest autem esse sic dicta quasi* ἀρȣ̃μένη arata. Gr. ἄρομα *est* seminatum, satum. Jórmunr *et* aurmunr *sunt* bovis *vocabula, probabiliter* Aratorem *significantia, aut* 2. Jórmun *composita est ab* aurr, largus *et* munr, desiderium, res desiderata, *et* grata, *ut* Tellus *ita dicta sit, quasi rerum gratarum proma, nempe* Jór *ita variotam foret ex* avrr, *sicut* Jól *ab* Öl, *ut optimi Etymologi volunt.* 3. Avr, lutum, limum *significat, et* Telluris *nomen est, in* Alvis-málum, *hinc* Jórmun *potest esse formata, ut* mun *decurtatum a* munr, Gr. μένος, *hic notionem habeat Substantiæ vel rei simpliciter. confr. Dan.* Jordmon, *et* Aphelenum *in* Jordbund. *adde* 4. *alia ratione* Lat. *Germen, item* Gr. ἕρυμνος firmus, Germ. vet. *irmin* fortis. ἁρμονια (Harmonia) *apud* Macrobium *universum illud Spatium quod* Coelum *et* Terram *intercedit. id quod hic non male forsitan observaverim. vid.* Me *in* Avnn *tellus.* [Jórmungrundar í Jódyr nyrdra. — Jórmungrund *interpretatur* Barthol. *in* Antt. orbem universum, *quæ universitatis* notio *ut bene cum latissimo* Odini corvorum *volatu convenit, modo libere adhibita videtur, saltim metri causa; nisi forte quatenus totum hunc terrarum orbem, ostium illud spectatur. Nec facile omni hoc modo* Irminsal, *Solem omnia collustrantem illis significasse, quod ut cætera ad eruditorum pedes abjicio, quicquid demum de etymo vocis possit videri,* G. Pauli.]

Jór-

Jórmundr, *pro* Jórmunrekr. Hynd. XXIII. 6. *var.* u.

Jórmunrekr, *nom. propr.* Regis. Hynd. XXIII. 5. *In* Edda *est Bovis vocabulum*, *quasi* Agricola. *a* Jormun, tellus *et* Rekr *pro* Rækiandi, colens, exercens.

Jórunn, *nom. propr.* Nymphæ fatidicæ. Hrafn. XV. 1. *n.* 61. *forte est ab* Jóra *apud* Snorrium *in* clave, *Jara in* Edda codice Regio, *quod unum est e pugnæ vocabulis*: *ergo* Jórunn *foret* pugnæ dedita, contentiosa. *ita masculinum* Jórundr, pugnæ amans, Odini *nom. propr.*, *et* viri *nunc et olim.*

Jórr *v.* Jó.

Jós, *Genit. sing. vide* Jó.

Iri, *nom. propr.* Viri Fiöl. XXXV. 1. *Aut est ad verbum* placidus, *ab* Eir, pax; *aut* Sagittarius, *ab* Ör, sagitta; *Et hinc forte* Irar, Hyberni, Iverni, *dicti sint.*

Ís-arn-kol. Grim. XXXVII. 6.

It *pro* i-at. 3ia- *pers. præt. sing. Indicativi*, *ubi* it *valet* non, *ut in* sagdit, *contractum ex* Sagdi-at, non dixit, *vel* dixit non. Hym. XIV. 1. *sic* Þígit *pro* Því-eigi at, Þvígit fleira *pro* Því eigi at fleira, eo non plus, *in* Oddrúnargráti Eddæ Nostræ.

Itr-Þveginn, Eximiè lotus, *de brachiis mulieris.* Æg. XVII. 5. ítr *vide in* Gloss. Niálæ.

Ivalldi, Ivalldr. *n. pr.* Grim. XLII. 1. Hrafn. VI. 7.

Ivarr, *nom. propr.* Viri. Hynd. XXVI. 6. *quasi Æviternus. ab* If (Iv) ævum, ætas *apud* Sigvatum poëtam *in* Ol. h. Saga. *An* varr *hic sit* durans, *ab* at vara, *an vero nuda formatio nominis ab* If (Iv) *liquido non dixerim.* Eyjolfus *in Onomastico suo nomen hoc componit ab* Ýrr, arcus, *et* varr. *Sed enim nomen ita scribendum foret per* Y *ab initio*, *quod caret autoritate veterum. Aut* Ivarr *merè est verbale ab* at ifa dubitare, *quasi tu dicas* suspicacem. *Ab antiquo* Ivarr *Dani variarunt suum* Nom. propr. *Jver.*

Ividia, *f.* Hrafn. I. 4. *ab* I, in, *et* vidr sylva. *quasi* Dryas *aut* Hamadryas. *aut* ab Iv, vita (æfi) *et* vidr, *quasi* nympha arboribus æqualem ætatem degens. Hynd XLV. 2.

IÞ *pro* ÞiÞ, vos, duo. Skirn. XXIV. 5. Æg. XIX. 1. XXV. 4. ASax. Eov, Jov, Angl. Ye, You. Belg. Gy. Alam. Ge, Gi. Dan. I, vos. It *habet* Niála *in prosa pag.* 66.

IÞar *pro* Innar; Idar-ganga, intro eunt. Hrafn. XVII. 5.

IÞr, *pro* Inn, *terminatio prisca participii pass. ut in* ÞakiÞr *pro* Þakinn. Grim. IX. 5.

IÞunn, *nom. propr.* mulieris. Hrafn. VI. 6.

K.

Kæmimz *pro* Kæmiz. ef ek vidr of kæmimz. Harb. XXXII. 2. *præterit: Sub-*

Subjunct. 1 *a. perf. fingul. Verbi medii* at komaz, *quod vide.*

Kaldr, *Adj.* Gelidus. 2. *per fpeciem Charientifmi*, incommodus, Importunus, *tranflatè a frigoris incommodis.* Köld rád. Æg. LII. 6. n. 62.

Kald-rifiadr, *Adj.* Vaf. X. 6. *forte etiam* triftis, morofus, feverus, hypochondriacus, *a* Rif, cofta, *hic* crates pectoris; *unde* rifiadr *participium nominale*, Coftatus, pectore, *vel* animi affectione, præditus hoc *vel* illo. Þá vard Piláti þelit kallt, *dixit* Hallgrimus *in* Hymno Paffionis XIIX. i. e. tum coepit Pilatus indignari *v.* fuccenfere.

Kalkr, *m. et* kalk *n.* Calix, poculum, fcyphus, cyathus. Hym. XXX. 8. *et var.* æ. XXVIII. 8.

ek Kann (cann.). þik kann ek fullgerva, *pro* kenni, nofco. Æg. XXX. 2. *Infinitivum facit* at kunna, *ubi plura vide.*

Kángin-yrdi, *n. pl.* Harb. XII. 5. Kángin-yrdi, *hod.* kánk, kánk-yrdi, dicteria, acutiora *fere*, *quam* graviora, *et* at kánkaz á, his fe invicem petere. Kánk-vífs, dicax, *quod et dici poteft* kánkinn *l.* kánginn. *Ad verbum* at kunna (kann ek) *referendum videtur*, reprehendere, habere quod reprehendas. Gr. καγκάζω convitior, *adludit.*

Kappi, *m.* Æztir kappar. Hynd. XVII. 4. Kapp, certamen. Germ. *Kampf.* Dan *Kamp.*

Karl, *m.* Homo plebejus. Form. Grím. pag. 36. *Karl*, vir, fenex. Hym. XXXI. 5. X. 3. Karl *eft* Rufticus, Agricola, *apud* Snorrium *in* Ýngl. Saga Cap. XXI. Karl Karla. Harb. II. 1. Konúngr ok Karl, rex et civis, fubditus, *junguntur tanquam contraria plus femel in* Jónsb. Mannhelgi. Karlfólk ok fvo Jarla, *dixit* Sighvatus poëta, *ut videtur de* plebe, *et* nobilitate.

Kavgr-Sveinn, *m.* Harb. XII. 5. n. 13. Þar var breiddr yfir Kaugr, *alicubi apud* Snorr. *aut in* Hryggiarftycki; *unde* Kavgr *videri poffit effe* opertorium, velum, velamentum, *Covœrtvr in* Sp. Reg.; Angl. *Cover*, Gall. *Couvrir*, Lat. *Cooperire*, Ebr. *Caphar*, tegere, *quod in meo lexico non apparet*, *fed ab* Edw. Lye *allatum video hac notione fub* Angl. *Cover*. *Sed* Ebr. *Chaphah eft* texit, occultavit, operuit. *adde* Gall. *Cacher*, celare. *Alias perparum diftat* Kavgr, (Kögr) *a* Gr. κόκκυς, *quod* Hefychio *exponitur* λόφος καὶ περικεφαλαῖα, *notante* Junio *fub* Angl. *Cowle* (*nobis* Kufl) *ex* Salmafio *ad* Scriptores Hift. Auguftæ pag. 129. *qui pofterior ab ifta græca voce deducit.* Lat. Cucullus, *cujus forte primitivum* Cucus *aliquando extiterit.* Cucufa, capitis operimentum, *apud* Frefnæum. Cucurum, *Germ.* Köcker *apud Eundem*, Graec. κουκουρον. *Kögrfveinn*, Ihreo *eft* fervus a pharetris, Dvergorum, *ut ille ait*, nomen;

nomen; *falso autem ibi statuit* Kögr Pharetram *esse* Islandis, *adfert tamen præter alia* Fenn. *Kuckari*, Crumena. *Pílna-Koffr* Isl. *est* pharetra, *non* Kögr, *quod sciam.* [Kögr *autem dicuntur* fila, pendula 2. 3. 4. digitorum, ornatusque vestium *vel aliorum, quæ aliis* insternuntur *l.* prætenduntur, extremitatibus affigi solita; *hic imae vestis, atque adeo vel primum madori obnoxia magno sui detrimento. In fabella quadam:* Alldrei koma Kögr-börnin Kóngsins, svo sem hún Systir mín lofadi mer, *verba gigantis.* G. Pauli.]

Kavrmt, *f.* Amnis *nomen.* Grim. XXIX. 1. *Genit. facit* Karmtar.

Keli-siúkar konr. Fiöl. XXIII. 3. Ebr. *Chul est* parturivit, doluit.

ek Kem, Kemz, *vid.* at Koma, Komaz.

ek Kembi (havfvd), como, pecto. Veg. XVI. 6.

Kemt, *pro* kemzt, transit, penetrat. Fiöl. XVII. 6.

at Kenna, notum facere, monstrare. Harb. VI. 2. at kenna á, libare, gustare, sentire, *Impersonaliter occurrit* Alv. XI. 5. n. 28.

Ker, *n.* vas potorium, poculum. Grim. VII. 6.

Ker-laug, *f.* Grim. XXIX. 2. Ker, *n. g.* vás; lavg *f.* lavacrum. ek lauga, λούω, lavo, *Kerlaug*, lavacrum, calidum domesticum (Jómsvík. Þ. et Eyrb.) *diversum a thermis naturá calidis. Sed et* Ker *dicitur profundior amnis cavitas, vasis instar e. gr. in* Nordr-á *apud Borgfiordenses, et hic in* Lax-á, *&c. unde his fluviis nomen, quæ etiam similitudo in sicco observatur, ut* Vídirker, *non procul ab* Öxar-á, *et forte* Steinker *in Þrandheimi.* G. Pauli.

Kerlíng, *f.* fæmina plebeja. Form. Grim. *pag.* 36.

Ketill, *m.* Cacabus. Æg. *pag.* 148. *confr. Lat. Barb.* Caldarium, *quod idem notat.* ASax. *Cetil, Cetl.* Angl. a *Kettle, a Cauldron.* Gall. *Chaudron.* Dan. Kiedel. Germ. *Kessel.* Belg. *Ketel, Brouwketel* ɔ: Brygger-Kiedel. J. Olavius Grunnavicensis *non malè deduxit a* Germ. *Kiesel. Convenit* Lapp. *Gedge* lapis, *adde et nostrorum* Getill *in* Hegetill, *quasi* Igneus lapis, l. ignitus; *sic et* Grýta, Dan. Gryde, *ab* Griót. *Adde tamen alia ratione* Gloss. Synt. [Ketill a Kiöt, ɔ: *a carnibus coquendis, non incommode dicitur, cui non absimile Lat.* Catinus *et* Catillus. *Hinc et nomen virile* Ketill, *perinde ac* Bolli, *vel etiam a Carnibus edendis. Sed et forte uterque* Ketill *proprie Appellat.*, *quod ad ipsam originem et nativam notionem, nihil aliud quam* Kætill, *ab* exhilarando, *quod satis bene, tam in* filium *quam* Cacabum *quadrat: quamquam et* Kætill *de utroque possit accipi subjective,* drengrinn kátr [*puer hilaris*] *et* Pottrinn [kátr] af ok med vellunni eda Sudunni [*cacabus*

cabus a fervore, l. fervendo lasciviens] *metaphorice, quemadmodum* de mari ventoque [sævientibus] *dicunt:* feck hann nógu kátann. *Item* gladr elldr gefr mönnum hreſſing [*ignis* hilaris, ɔ: *vivide ardens, reficit homines*] *ut dicitur; et*, Engi ber allt mein frá elldi [*nemo omnes dolores reportat ab igne, l. doloribus non imminutis f. lenitis in de redit*] *qualia de* Cacabo, *qui suo more igne maximè fruitur, dici facile potuerunt.* G. Pauli.]

at Keyra. Jó framkeyrdi. Hrafn. XXIV. 3. Gr. ἀγγαρεύω, cogo, κρȢω, pulso, impello, *per metathesin.*

Kiálki, *m.* Veg. VII. 4. Hybern. *Giall*, maxilla. Kiálki, traha, Grim. XLVII. 5.

Kialarr, Odini *nomen.* Grim. XLVII. 4. *ab* at kiala, trahere, portare. *vide* Kiöll.

Kiaptr, *m.* Veg. VII. 3. Vaf. LII. 4. Bucca, rictus. Angl. Bor. *et* Scot. *Caffts*, fauces animalium. Dan. Kiæbe, (Kieve *in elocutione*). Angl. *jaw, chaw, chew. a* Gingiva *ducit* Valicius *in* Grammat. Anglicana *pag.* 171.

Kind, *f.* genus, gens. Hynd. XXX. 4. Gloſſ. Diatrib. *in* Kind.

Kinn, *f.* gena, mala, maxilla. Hym. X. 4. *ubi* Kinn-ſkógr *occurrit.* Gr. γένυς mentum, *et* γένειον, mentum, barba. *Quod ad* Kinnſkógr, Barbæ *adpellationem adtinet, conferre libuit hæc è* Lat. *et* Gr. Auctoribus. Sylva Capilli *dixit* Serenus Sammonicus de Medicina, Verſ. 72. 73.

Unda maris lendes capiti deducit iniquas
Et quicquid denſi defendit Sylva Capilli.

Ubi Keuchenius Capillos denſos *et* ſylveſcentes *interpretatur. sic (inquit) Græci dicunt* ὑλήματα τῶν τριχῶν. *Sic de Pilis nimiis superciliorum vel palpebrarum oculos infestantibus*, Idem Poëta, *versu* 680.

Avulſamque vetat rurſus procreſcere ſylvam.

Arnob. Libr. II. *Capillos imminuant* ſylveſcentium Crinium *Velleribus involutos. Quemadmodum autem* Crines ſylveſcere, *sic Sylvæ dicuntur* τριχοφυεῖν, *inde* comantes *et* crinitæ *passim apud Poëtas.* Prudentius II. *in* Symmachum:

— Seges crinitis fluctuat agris.

Anacreon Od. XXII.

Παρὰ τὴν σκιὴν βάθυλλε
Κάθισον. καλὸν τὸ δένδρον
Ἁπαλας σείει δε χαίτας
Μαλακωτάτω κλαδίσκω.

Kiöll, *m.* navis, celox; *unde* Öl-kiöll, lebetis cereviſiæ coqvendæ (deſtinati) *adpellatio.* Hym. XXXIII. 4. AS. *Ceol*, navis, *forsan ab* at kiala, trahere, vectare, *quod exstitisse olim concludo ex verbo* at kialaz med einn, *quod est in* Droplaugarſona Sagá *Magna.*

Kiöla valldr, navarchus, *viri periphrasis.* Hym. XIX. 7.

Kióſa, eligere. *vide* ek Kýs.

at Kippaz viþ. Epilog. Æg. *pag.* 180. Gloff. Synt. *in* Kippi. Ebr. *Chaba*, rapuit, *Chabaz*, collegit, contraxit.

Klæki, *f.* ignaviæ Crimen, Nequitia, flagitium. Klæki vanntu þá — er þú á konum bardir. Harb XXXVI. 1. 2. *not.* 41. Klækis-verk *appellatur* manus inferre puero duodecenni *in* Laxdæla magna *Cap.* LXIV. *Confer* Gloff. Niál. *in* Klækiſkapr.

at Klaka. Æg. XLV. 6. Klauk fugla *occurrit in* Rígs-þula. Lat. Glocire.

at Klaukka (Klaucqua), Singultire, flere. Skirn. XIII. 2. Gloff. Niálæ. *adde* Gr. *κλαίω*, *Præterito κεκλαύκα*. Atla-mál in Grænlendſku: Klukku þeir Karlar er kunnaztir varv. Spec. Reg. *de* Davide *ſtragem* Nobeanam *audiente*: þá klökk han, *pag.* 716. þá klaukr han af harmi hugar. *Ibid. pag.* 226.

Klettr, *m.* petra, Rupes, Scopulus. *Herþa-klettr*, capitis *appellatio*. Æg. LIIX. 4.

ek Klif *et* Klifa, ſcando, adſcendo. Fiöl. XXXVII. 6. AS. *clif*, *cliof*, rupes, clivus. Germ. klettern *eadem ratione*, *ſi hoc ſit ab noſtro* klettr.

at Klyfia. Vaf LIII. 5. diffindere, diſcindere. *Vulgatum eſt* at kliúfa. Alam. *kliuban*, Angl. *Cleave*. Junius *eſſe credit a* Gr. *κλάειν* frangere, *interjecto Digammate Æolico. propius accedit* Gr. *γλύφω*, *etſi non nihil diſtat ſignificatio.*

Kná-at (*Rectius quam* kná at, *disjunctum*) non poteſt. Grím. XXV, 6. Knácat, ego non poſſum. Hym. XXXII. 6. *pro* Kná-at ek.

Kne, *n.* genu. han reis a kne. Hym. XXXI. 1. at ſitia ſyrir Kneám einum. Fiöl. XXXVIII. 3. n. 47. Er han kemr fyri kne, ubi coram venit. Hreidars-þáttr *in* Hryggiarſtycki. Cicero *pro* Cluentio: *hominem* ante pedes Q. Manilii, *qui tum erat Triumvir*, *conſtituerunt*. at hrinda einu ýr kniám. Hým. XXXII. 3. 4. at leggia *eitt* i kne *einum*. Þrym. XXX. 5. 6. at falla um kne, *de veſte muliebri*. Þrym. XVI. 3. 4.

Knegi, *ſubjunct.* poſſit. Fiöl. XXVI. 3. *item* licentiam, veniam, occaſionem habeat. Fiöl. XLII. 3. Knegv, poſſunt, Grim. VII. 2. *ubi eſt ſpecies verbi auxiliaris*, *vel periphraſticum abundans.*

at Knía, 3*ia præt.* Kníþi, *non* Knúdi, tundere, adfligere, percutere, pulſare. — *eitt* hamri, Hym. XXIII. 5. 6. Angl. *Cnoch*, ferire, pulſare. AS. *Cnucian*, *Cnucigean*. Cymbr. *Cnocc*, ictus, *Cnoccio*, tundere, ferire. *Ex* Junio. [Kníþi *præt. v.* ek kní *Conv.* kne *n. g.* genu, *γόνυ*. let kne fylgia kvidi, Grettl. &c. Knúi *et* hnúi, digiti nodus. gánga ad med hniám ok hnúum, *vehementer urgere ac premere.* G. Pauli.]

Kol, *n.* refrigerium. v. Isarn-kol *ſupra.*

Kólnat, gelatum, frigefactum, — at fyri utan, Sol. XLIV. 6. *ubi forſan omnes membrorum extremitates, quas*

letale

letale frigus primum occupat, intelligendæ ſunt. à prima præſ. ek kólna, frigeſco.

at Koma, *in ſpecie de alienis l. extraneis advenis, qui ideo Nobis* komu-menn *et* adkomandi *appellantur.* Fiöl. XLV. 2. *n.* 55. *confr.* Þrym. XXIV, 2. AS. cuma, Hoſpes, Advena.

at Koma (endr) at einu, Þrym. XXXII. 9. 10. at komaz at einu *uſitatius eſt hodie.*

Koma, *activo ſenſu cum Dativo rei conſtruendum:* ferre, portare, adigere, redigere, impellere, ſiſtere. — Öl-kiöl út or Hofi. Hym. XXXIII. 3. 4.

Koma, non venit. Æg. LVII. 5.

at Komaz, *verb. med.* ef ek vidr (vid) of kæmimz. Harb. XXX. 2. Egils Saga *active effert phraſin hanc:* ef han má ſer ſvo vidkoma. *Uſitatius eſt* at komaz til. *aliud eſt* at komaz vid, Dan. blive rört, animo (*ad miſerationem*) commoveri, *et rurſus aliud:* at koma ſer at einu, adduci, impetrare ab ſe, ut quis quid faciat. *Confr.* Gloſſ. Niálæ.

Komir, ne veniat. *contract. ex* komi-at, Veg. XIX. 3.

ek Komk, *pro* komz. Skirn. XIIX. 4.

Kona, *f.* Fæmina, mulier. *Genit. pl. facit* Kvenna, *mutuo ſumtum ab* Kven, Kvæn, Kvan, Kvon. Æg. XVII. 2. Manns kona (*egingipt Kona*), Mulier cum viro nupta, marita. Æg. XXXVII. 5. Vergiörn Kona, Æg. XVII. 2. 3. Svip-víſar, döckvar konvr. Sol. LVII. 5. LVIII. 2. *vide ſeqv.*

Konar, *genitiv. anomalus a* Kyn, *potius quam a* Kon, *n. idem ſignificante, quod nuſquam mihi viſum nec auditum.* Als-konar *genitiv. pro nominativo.* Veg. IV. 5.

Konir, Conſangvinei, Fiöl. XVII. 6. *var.* Þ. *Niſi* Konir *hic ſint* Kánar, *canes.*

Koſs, *m.* oſculum. Fiöl. XLIX. 3. *vide* at kyſſa.

at Koſta, inſumere, in uſum vertere; mans at koſta. Harb. XV. 8. *ab* koſtr, ſumtus.

Koſt-móþr, *Adj.* Hym. XXX. 7. Koſtr, cibus, *it.* virtus, facultas.

Koſtr, *m.* optio, facultas, virtus *&c.* Þat er til koſtar. Hym. XXXIII. 1. *ubi tamen exponi poteſt:* ad virtutem referendum, in virtute habendum, eſt, ad bonam naturæ dotem pertinet. Koſta-vanr, Koſta-lauſs (vavn, laus) Skirn. XXX. 6. 7. *Adde* Skirn. XIII. 1.

Kot-bóndi, *m.* vilis ruſticulus, *ad verbum* caſæ incola. Form. Grim. *pag.* 36. Angl. *Cot*, Belg. *Kot*, *Keete*, caſa, tugurium. Lat. Barb. *Chota.* ASax. *Cote*, *Cyte.*

Koþo, *pro* Kvoþv, *id eſt* kvádv, *ab* ek kved, cano, dico, 3*ia perſ. præt. Indicativ.* Æg. XXIV. 1. *ita* kon *et* kvon *mulier*, koma *et* kvoma, *adventus*, korta *et* kvarta, *queri, indifferenter dicuntur.*

Kráka, *f.* cornix. *Hinc* Mein-Kráka, *de homine petulante, aut male ominante* Æg. XLIII. 5. n. 51. *confr.* XLII. 3. *sqq.* Dan. *Krage*, Germ. *Krehe*, Ebr. *Raah. Vide et* Gloss. Niálæ *in* Krákr. Junius *ducit* Angl. Crow. *a* Gr. κραυγὴ, *quod* avis *sit* garrula.

Kránga. Skirn. XXX. 6. 7. Angl. *Grank* qvestus, *apud* Junium. Dan. *krænge*, excoriare (glubere) *ut opinor. Aut* Kránga *hic est nomen, ut sit:* Þú, kránga! skallt til Hrím-þvrsa hallar. *Certe* Krángr *olim ut adjectivum videtur exstitisse, unde apud Nostrum:* hun kröng um kom fyri kne módr, *de* Brynhillda, *cum* nasceretur; *et* at stýra Kraunku vedri, *molesta tempestate uti, est vulgata phrasis, ubi forsan rectius foret* Kraungu *vel* Krángu. *Forte* Krángr *sit a* rángr, Obliqvus, scævus, pravus. [Kránga, *verbum, de* itione *vel* incessu *accipi manifeste jubet* Strophæ versie. 4. *sed cum adsignatione, cum* krángaligr, *adjectivum*, macilentum *l.* strigosum *significet: ubi observandum, tum hominem modicè gracilem ad cursum aptiorem esse, quam pingvem, tum macie confectum miserè inter ingrediendum vacillare.* G. Pauli.]

Krás, *f. in plur.* Krásir. Þrym. XXIV. 7. 8. Sá hefir Krás er krefr, *proverb.* Sol. XXIX. 6. *Origo vocis mihi est plane ignota.*

Kravptorligr. at róa kravptorligan. Hym. XXII. 7. *var.* t.

ek Kref, krafdi, at krefia, petere, poscere. Sol. XXIX. 6. *videtur proprie esse cum clamore atque contentione aliquid poscere. a* Gr. κραυγὴ, Ebr. *Kara*, vocare, clamare, invocare. Tomás-Saga *in* Fabula bovis resuscitatæ: Nú kemr hún (kýrin) æpir ok krefr húss med svo myklu megni, at nú kallar Kálfr á móti. *Invenitur tamen quoque* at krefia *de humili et supplici Precatione*, Olafs H. Saga *in* Tomáss-Skinna: gaf han þeim öllum Grid, er þess kröfdu. Dan. at kræve, *est* ex jure et debito postulare.

Krepp-vavr, *f. Nomen fictum* Musæ Sol. LXXIX. 5. Krip-vavr *ibid.* var. k. *aut* Tibicina; *quia variè contorquentur et inflectuntur labia iis, qui tibia canunt.*

Kvalrædi, *n. usualiter*, tormentum, cruciatus. *alias* molestia, calamitas, *ut hoc loco*, opt verdr kvalrædi af konum. Sol. X. 3. *Forte et* Exitium, pernicies, pestis, interitus, *siquidem*, at kvelia, *interdum est in Edda Nostra* occidere. Angl *Cill.*

Kvan, Kvanar, Kván, Kvánar, *Uxor.* Þrym. VIII. 8. XXII. 6. Kvon *idem.* Sol. LXXVII. 1. *ubi* Kúon *mendosum est.* ef ek var þer kvan of qvedin, Fiöl. XLVII. 6. *Scribitur et* qvæn.

Kvatt *pro* qvedit, confatum *aut* recitatum, Sol. *vers. ult.* 1 *et* 2. *suspectum.*

Kvav-

Kvavlum, doloribus, ſuppliciis." Sol. XLV. 6. XXIV. 6. *a 1ma Sing.* Kvöl, poena. *Vide* Gloſſ. Niálæ *in* Q.

Kvedinn, Dictus, addictus, pactus, deſponſus. Kona kvedin manni, Fiöl. XLVII. 6.

Kven-váþir, *f. pl.* veſtes muliebres. Þrym. XVI. 3. Ebr. *Bad* linum, Lat. *Pannus*, Gr. ἕω induo, ἐσθης veſtis; *omnia hæc conveniunt cum noſtro* Vád, vod, *veſtis*, *pannus*, *velum*.

Kverk, *f.* faux, jugulum. Æg. XLV. 6. *var.* c. Gloſſ. Niálæ.

Kvern, *vide* Qvern.

Kveþ *l.* Kved, kvad, at kveda, *et* Kved, *l.* Kveþ, kvaddi, at kvedia, *vide in lit.* Q.

Kvidr, *m.* teſtimonium. *at bera Kvid*, teſtem adeſſe, *improprie ſatis.* Hrafn. IX. 8. *ab* at kveda, dicere.

Kvikr, *adj.* agilis, (at kvika, *movere*), 2) Vivus. Sol. I. 6.

Kund, *f. Conjugatum* 7g̃ Kundr, gnata, cognata. at kundar Nörva. Hrafn. VII. 6 n 31. Kyn, *genus.*

at Kunna, *a 1ma præſ.* ek kann, noſcere. Hynd. XXIII. 1. Æg. XXX. 2. at kunna einu ílla, Hrafn VII. 4. 5. *at kunna*, accuſare, incuſare, *cum genitivo rei poſitum.* Alv. V. 4. 5.

Kýmilega, *Adverb.* Comice, joculariter, ridicule. Sol. LXVI. 4. at kýma, cavillari, irridere. *a* Gr. κῶμος, comiſſatio, laſcivia, luſus convivalis. *confr.* at gemſa *in* Gloſſ. Niálæ. *at giamma*, jocoſos ſermones conſerere, *et* Angl. *Game*, ludus, *huc quoque pertinent.*

Kynd, *f.* progenies, ſtirps, gens. Hynd. XXX. 6. *Vide* Kind. *item* XXXIII. 4.

Kyndill, *m.* candela. Sol. LXIX. Ebr. *Cadah* incendit, *unde* Lat. *Candeo.*

Kyndugr, *Adj.* Callidus, vafer, improbus, pravus. vard Loptr kyndugr af Konu illri. Hynd. XXXVII. 5. *confr.* n. 65. Græc. κίναδος, vulpes, Aſtutus, καυνος, malus.

Kyni, *pro* Kyn, genus, *in compoſita voce* man-kyni, Harb. XXX. *var.* q. *dictum hic eſt* Kyni *ut* fari, *pro* far, þíngi *pro* þíng, líki *pro* lík.

Kynliga, *adv.* mire, inſolenter, abſurde. Sol. LXVI. *var.* m. *Kyn*, res mira, monſtrum, *a* Gr. καινος, novus.

Kynni, *pl. in compoſitis*, man-kynni, mann-kynni, manna-kynni. Harb XXX.

Kynni, *in* Sala-kynni, Sal-kynni, Vaf. III. 6. Grim. IX. 3. *invenitur et* kynni *abſolute*, *quod notat* Domicilium; Háfa-mál verſu XXXVII. 3. *e lectione codicis anonymi:* kvikt er *kynnis* hvar (*forte* hvat) *quod in proverbio noto ſic effertur:* kvikr er hverr um *kunngan* rann; *unde concludo, hoc* kynni *tam in compoſitione*, *quam extra eam, eſſe ab* kunnr, notus, *quod domicilium notius et ſamiliarius ſit aliis locis.*

Kýr,

Kýr, *f.* vacca. Gull-hyrndar kýr, Þrym. XXIII. 2. n. 30. Gloff. Niálæ.

Kyrr, *in fœm.* Kyr, quietus, immotus. at fitia kyrr. Hym. XIX. 8. *Ubi* Kyr, *merito fufpectum eft, fi vel ita legerint* membranæ. Gr. ἐκυ̃ρος firmus, *fc. in fuo loco et ftatu, quæ notio ftabilitur ex* Hym. XXXIII. 8. *inde*

ek Kyrri, quieto, tranquillo, fedo, placo, Æg. XIIX. 4.

ek Kýs *vel* Kýfs, *Infin.* at kiófa, eligo. Grim. XIV. 4. val þeir kiófa, *de* Einheriis. Vaf. XLI. 4. Gloff. Niálæ.

at Kyffa, ofculari. Þrym. XXVII. 2. Gr. κύσσαι [*alias* κύειν, *fut.* κυσω] *ex* Homeri Odyffea ω. *verf.* 234. *et alias paffim, obfervante* Junio; *verbum tamen utrumque effictum videri poteft ab* fono, *quem dant labia bafiantium; quod idem de vocibus* Bafium *et* Svavium *fuo modo valere poteft.*

L.

Læ, *n. in Dat.* Lævi, Fraus, malum, noxa. Hrafn. V. 3. *Cum* Læ *conv. forte* λοίγος, pernicies, λόχος infidiæ.

Lægi, *n. Synonym.* 7̃8 Logn. Alv. XXII. 2. *n.* 44. 45.

Lær, *n.* Femur, *aut* brachium, latus, *pro* hlýr, ala, gena, altera pars duarum conjunctarum. Æg. XXVI. 6. *convenit forte Lat.* Lacertus, *cujus in origine hærent Etymologici.* Græc. χηλὴ, Ebr. *Lechi*, gena, maxilla. Gr. πλευρὰ, Latus, cofta.

ek Læt, let, at láta, pono, colloco, ftatuo. *Servit Periphrafi verbi, cum cujus participio paffivo conftruitur, et nihil fenfui addit, ut in hifce*: gulli keypta leztu Gýmis dóttur, *pro* keyptir þú. Æg. XLII. 1. 2. Lætr fodinn *pro* Sýdr. Grim. XIIX. 1 *et* 3. letv hans fiörvi farit *pro* fóru fiörvi hans. Sol. XXII. 6. *Vide* Gloff. Niálæ. ek læt, let, cenfeo judico, pronuncio, prædico. Hrafn. XXI. 1.

Lætt er þer. Æg. L. 1. *forte* Gefticularis, *ab* læti, *n. pl.* geftus varie compofiti et ficti; *aut Lufitationi indulges. Lat.* Ludus *haud multum abit; aut* Lætt *pro* lett, *quo verfio in textu fpectat.*

Læ-vífi, *f.* verfutia, fallacia. hun lek at lævífi. Hrafn. XVIII. 7. *Confr.* Sörlaþátt *in* Ol. Tr. S. Saga *ab initio. a* feqv.

Læ-vífs, *Adj. cum Artic.* hinn lævífi. Æg. LV. 7. Lokii *epithetum. Forte* vífs, *hic nihil aliud fit quam terminatio formativa novæ vocis, ut in* Svipvífs. *quanquam nihil obftat, quo minus* vífs *in* lævífs *fit* peritus, gnarus.

Læzk *v.* Lezk.

Læþfkr. Fiöl. XXXV. 6. *var.* u. *ab* at lædaz, *repere, molli gradu ferri.*

Laga ftafr, *m.* maris *vocabulum.* Alv. XXIV. 5. n. 50. 2) *Frumenti vocabulum.* Alv. XXXII. 5. n. 70.

Laginn,

Laginn, *pro* lagdr, *partic. paſſ. a verbo* ek legg. þeim var lagit mis-ſvefni, *fato iis attributum* — Fiöl. XVII, 1. 2. — Þer var it lióta líf um lagit. Æg. LIX. 2. 3. kona mönnum til lýta lagin. Sol. XI. 6.

Lagiþr, *pro* Laginn, lagdr. Vaf. XXXV. 6.

Land, *de* prædio, fundo, loco, *accipi poteſt*. Grim. XII. 4.

Lángi, *pro* appetitu *l.* deſiderio *forte accipi poteſt*. Sol. L. 3. 4. *var.* z.

Larþr, *m.* Hrafn. XXIII. 3. *conf. var.* b. *Si ambigua hæc Vox* languorem, *l.* virium defectionem *notat*, *conferri cum eo poteſt* Gr. λορδὸς *cernuus*. Honum ſikkadi ómegin, *opinor eſſe in* Grettis-Saga, *quod nonnihil fulcire videtur hanc vocis* Lardr *acceptionem*. *Inſpice et* Gángleri *ſupra*. *Alias a me acceptum eſt pro* vis, vigor, alacritas, robur, firmitas; *qui ſenſus probabiliter elicitur ex Phraſi illa, in qua ſola adhibetur vocabulum nusquam alias in Libris obvium; ea autem Phraſis allata eſt ſub* var. lect. *citata. ſed unde ſit* Larþr *hoc ſenſu, amplius quærendum otioſis, an ab* Ardor, *præfixa* l. *quod in quibusdam derivationibus uſu venit; an vero ab* Arduus, *ut* Larþr *proprie ſit* Elatio, altitudo, faſtigium, *quemadmodum* margr *dicitur pro* Mergd, *multitudo; ergo* Föþrlarþr Fenris, *foret* Sublime alimentum Fenreri: *aut ſi* Fenrir *Lucidi notionem habeat*, ſublime alimentum (*Fomentum*) lucidum. *aut* Larþr *eſt* humor, liquor, ſuccus *a* Gr. ἀρδω, rigo. *Sangvis autem atque ſuccus vitam ac vigorem animalium, plantarumque ſuſtentat et fovet; hinc metonymice* vigor *ipſe*.

Láſs, *m. Sera* (*penſilis*), *clauſtrum*. grind i lás lokin. Grím. XXII. 6. *ab* Lat. ligo, *aut ab* Laqueus, *ut ſit quaſi Ligamen, laqueus. Sic etiam* Lat. Sera *ab* σειρὰ, *catena, funis, linea*. Lás bannar þer ráſir, *dixit* Rögnvalldus Kalius Comes *de homine* vincto *in* Orcneyia Saga; *et* Valgardus *Poëta uſurpat quoque* lás *de* vinculis: lás hellt liki Drólar. *conv.* Gall. Lacs *et* laqs, *item noſtrum* látz *in* Hryggiarſtykki, *Vita* Olai Tranquilli; *confer et* Snorrium *in* eadem. *Conv. porro Angl.* latch of a dor, *quod* Junius *exponit* cadanaſcus (Gall. cadenas, *a* catena). *Item huc pertinet* Angl. lace, *tænia, vinculum, quo aliquid conſtringitur, et* to lace together, *conſtringere, item* lace, *laqueus, tendicula*. Chaucero laas, latche, lecs, lece, *item* leash, *retinaculum, lorum canum*, Gall. Leſſe, Ital. Laſſo, Hiſpan. Laza, *quæ* Edwardo Lyeo *ſunt ab* AS. liſan, *colligere, et* leſe, *collectio*. Ihreus *mecum facit*. J. Olavius *ducit* láſs *a* Gr. κλεὶς, Lat. clavis, *rationem afferens, quod utrumque de* ſera *adhibitum inveniatur. Ado*,

dó, quod at lúka *et de* obserando, *et de* referando (*adjecto* upp) *usurpetur; non tamen improbat* Olavius *meam origirationem.* G. Pauli *in omnia alia abit, quem nunc audiamus.* „Lás *m. g.* sera (pensilis) *a verbo* ek les, *carpo, carptim aliquid facio, ut* ek les ber, *baccas lego*; les mik upp eptir Axarskapti, *per manubrium securis me attraho, (et murum adscendo)* Sigm. Brest s *&c. In* Cantilena *quadam*: Kom þú á morgun í kastala skemmo mína, þar er hlemmr og hángir [ofan úr lína, þar er svo liúst at lesa sig [upp, og líta á kærustu sína: *hic per funem praecipitur sui ipsius attractio. Hinc et* undan-lás, *festucae et alia ejusmodi ex cumulo aliquo l. re cribratâ residua, ubi secretio fit et collectio. Quemadmodum quoque nos dicimus:* ad lesa sig upp, *ita et Latini* legere *littus, idque haud dubie primitus remigando, vel etiam ad unum post alterum littoris locum habito respectu. Ad librorum lectionem s. ad rem librariam ac literariam quando in his et pluribus linguis adhibetur hoc verbum, petitum id a pueris syllabicantibus, ac literam unam post alteram (perinde ac baccas) legentibus et assumentibus; uti nec aliter respectu vocum se habet verbum graecum* λέγω, *cujus, ut et latinae linguae, plura ex his verbis composita cum suis derivatis, quae hactenus dicta sunt, ulterius confirmare possunt. Ducta est autem denominatio vocabuli* Lás *a v.* ek les, *quod ad claudendum vel aperiendum certo modo vertendus esset unus post alterum exterius prominentium clavorum (orbiculorum, lunularum), quale quid in pyxide una alterave vidi, qualem et seram domui suae s. cellulae domesticae pensilem fabrum nostrorum unum obdere novi, non nisi luci aperiendam. Nec forte aliunde deducta Graecorum* κλεὶς *per aphaeresin, et Latinorum* Clavis, *una cum* clavo, *quam ex veteris linguae* Lás; *haec enim, quae dixi, proprie* leguntur, *non ipsa sera, ad quam ab illis facta translatio, et hanc fuisse primam ac vetustissimam formam autumo, antequam nunc usitatae claves sunt inventae, et haec ipsa forte difficultas ac Daedaleae artis miraculum, id ipsum, quod respicit stropha praesens.* Sera *Lat. cum nostro* Skrá *facile convenit, quae non sunt hujus loci.*"

Lasta-stafir, *m. pl. Maledicta.* Æg. X. 5.

Latr, *adj. piger, deses, socors, l. etiam Languidus,* lassus. Sol. XXXVI. 1. *var.* r. *ab* ek lær, *mitto, omitto.* G. Pauli.

Laug, *f. lavacrum, balneum.* Lauga-vatn. Sol. L. 4. *a.* Gr. λόω.

at Lavggra (lavgra, Anon.) lavggva Æg. XLV. 2. *Priori sensu referri possit ad* liggia, *cubare,* leggia sig, *decumbere, procumbere, aut* lægia sik, *se de-*

demittere, humiliare; conf. Dan. at logre *vel* loggre, *adulari, quasi* repere, at krybe; *et tamen hæc omnia parum conveniunt analogiæ. Altero sensu licebit ducere, aut ab* Lat. Lingo, Græc. λείχω, *item* γλυκὺς, λιγυρὸς, λίγυς, *stridulus, argutus, suavis,* λίγγω *strido* [*unde et sine dubio* Glygg, *Venti nomen, cujus diminutivum* Glyia *in* Hrafn. *add.* Lat. *Lingua et loquor*]. *conf. et* Lat. Glocio, *et nostrum* at klaka, *hoc ipso versu* Str. 8. *Erit ergo* at lavggra, *vel* Lingere *patinas, catillari, suaves escas carpere, cupedias sectari l. adpetere,* [*conf.* Germ. Lecker, Dan. Lækker] *vel* adulari, *dulcia verba dicere cui, vel* garrire, *argutum, stridulum loqui, quæ singula satis commode applicari possunt ad circumstantias Textus nostri. Si lectionem,* þer lavgra, *admittimus, sensus fuerit ex eadem ratione,* tibi garrire, *aut etiam* adulari. *Posteriori sensu* 7ó þer *valet,* Tibi, Freyere; *priori sensu* tibi Beygguere. *et per* þat it litla *intelligeretur* lingva Beyggueri. *Quodsi hoc* Lavgra *ab* Lavgr *deducimus, erit sensus:* tibi fluere *l.* manare, *non absurde de lingua intemperanter garrula. Sin ab* Lágr, *humilis, aut* at lægia, *ducimus verbum,* Er ek þat lavgra sec, *erit* quod repere humi *l. subsidere video.* Lauggva, *fortasse optima est lectio, et adverti sane siglam compendii, qua hic utitur* R. *in aliis* Mbbr. *sæpe notare* va, *non* ra; *admitteret autem, præter sensus sub* Lavggra *allatos, etiam hunc:* Curiosis *l.* attentis oculis tueri, observare. *Nobis* Glavggr, *perspicax, lynceus;* at glavggva, *perspicere, subtiliter et exacte oculis observare et distingvere.* Glvggi (Glvggr) *fenestra, quasi visorium instrumentum, quod ejus beneficio res intus et extus perspiciantur.* Angl. Look, *videre, evolvendum in* Junii Etymolog. Angl.

Lavgvellir, *m f. in Accusativo* — velli, Cacabi *vocabulum.* Hym. VI. 2. *ab* lavgr *liquor, et* at vella, *coquere,* at vella mat, *coquere, habet* Fóstbrædra Saga: *cum hoc verbo convenit* Gall. boiler.

Laun-þíng, *n. Clandestinus conventus de re amatoria.* Harb. XXIX. *var.* l. Gloss. Niálæ *in* Laun *l.* ek leyni, þíng *pete infra.*

at Laupa, *salire, currere, in* Fiöl. XIX. 6. Angl. Leap.

Laufs, *Levis, expeditus, Oneris expers.* lett er laufs at fara, Sol. XXXVII. 6. *vulgato proverbio paullo aliter effertur:* lett fellr þeim sem lauss (laust) flackar, *leve evenit ei* [*iter*] *qui ab onere immunis vagatur.*

ek Laut, *corpus inclinabam venerabundus.* — henni *sc.* Sólinni, Sol. XLI. 1. *a* 1*a præs.* ek lýt, *Infinitiv.* at lúta.

Laþar þurfi. Vaf. VIII. 4. *v.* Löd.

ek Leidi, *præt.* leiddi, *duco,* at leida einn Siónum. Hym. XIII. 7. 8. *Phrasis est*

est non protrita, et sapit Hypallagen, pro leida Siónir á einn; *occurrit etiam in prosa in* Hallfredar Saga Cap. II. Gvnnhilldor kvat þat mein, at hún hafdi eigi þá menn augvm leitt *&c. paulo aliter effertur in* Spec. Reg. Skalltu iafnan leida augvm til Kóngs-fætis. 2) *continuare*, at leida med tárum trega, Skirn. XXX. 10. *ab* at Lída.

Leidi, *n. Tumulus.* Veg. VIII. 8. *forte ab* læ, *cubatus, quasi* cubile, *ut sit* leg, leg-stadr. *aut est variatum ab* Lád, *locus humilis, depressus.*

at Leika, *salire, subsultare, agiliter commovere l. versare, aut versari. item* 2) *ludere*; at leika yfir, *supervolitare, insultare, de flamma.* Æg. LXVI. 5. at leika lausum hala. Æg. L. 3. *n.* 58. han er leikinn. Æg. XIX. 5. *n.* 19. Ulph. laikan, *exsultare*, Lat. ludicer, *unde* ludicrum *pro Ludus, certamen &c.* Lat. laxus. *Hinc* Leika viþ konv, *de re amatoria.* Harb. XXIX. 3.

Leika, *f.* (leik) *Ludia, Ludificatrix, quæ cum aliquo ludit, aut alicui illudit.* Dvalins leika, *Solis appellatio mythica.* Alv. XVI. 3. *n.* 37. Hrafn. XXIV. 7.

Leiptr, *in genitivo* leiptrar, *f.* Amnis *nom. propr.* Grim. XXVIII. 10. *ad verbum foret* Levis, *aut* elevata, *Saliens.* Leiptr *nomen est* Balenæ *parvæ in* Edda, *quæ hodie vocitatur* lettr, *et* Stökkull, *a* levitate *et* saltu, *sive* subsultu.

Leir. leir-brímir (-Brímr) *forte est* aurum; *quasi* limi ignis ɔ: *fulgor, splendor: Ejus* limar *forent Venæ auriferæ.* Fiöl. XIII. 3.

Leit, *f. in pl.* leitir, *quæsitio, exploratio, investigatio*, hvers þú á leitum ert, *in cujus investigatione es*, ɔ: *quid quæris.* Fiöl. II. 5. *ab*

at Leita, *quærere, investigare, examinare. cum Genitivo construitur* Sol. LII. 4. Fiöl. II. 4. *ab* at líta, *adspicere; quod is, qui quærit, omnia sollicite circumspiciat. alias ordinarie adsciscit Ablativum cum præpositione* at, *de.*

Leitz, *apparuit, videbatur.* Sol. XL. 4. *imperfect. Indic. pass. verbi* ek lít, *video, adspicio.*

Leiþr, *Odiosus, Ingratus, in Comparativo* leidri *ex* leidari *contractum.* Skirn. XXVII. 5. *sqq. n.* 25. Leiþazt, *neutr. superl.* Sol. L. 5.

Leiþstafir, *m. pl. Fastidia, tædia, facta turpia et detestanda.* Æg. XXIX. 8. *vide* Stafr.

Lemþa (*pro* lemda, *quod ex lingvæ genio, saltem ex enuntiatione rectius foret*) 1*a. præt. Subjunctivi, a* 1*a. Indicativi præsent.* ek lem; at lemia einn allan í liþu. Æg. XLIII. 6. *forte ab* Gr. κλάω *frango, aut potius a* κολάπτω *tundo, unde* Lat. colaphus, Gr. κόλαφος.

Lerádr,

Le-rádr, (læ-rádr) *Arboris nom. propr. in* Edda Grim. XXV. 3. *var.* * XXVI, 3. *quod nonnihil faciat ad notionem* ꝗ Le *l.* Læ *in hac voce, leviter attigi supra in* hle-rádr, *potens, l. consulens. Forte* le-rádr *est idem cum* Hlynr, Dan. Lön, *platanus, de quo vide* Bomareum *ex versione Danica* Apheleni *in* Lön.

at Letia, *tardare, remorari, sistere, quiescendi l. cessandi consilium alicui dare.* — einn heima. Vaf. II. 1. *Haud aliter verbo* Tardare *usus est* Lactantius Placidus *in* Enarrationibus Fabularum Ovidii Lib. XI. Fab. 10. *Conjugi,* — tardanti *profectionem ob desiderium, adfirmat intra alterum mensem se reversurum. Adde* Virgil. Æn. I. 674. *Hunc Phoenissa tenet Dido, blandisque moratur vocibus. Ab* Latr (*supra*), Angl. Lett *impedire, injicere moram,* Belg. Letten.

Letr, *pro* Lætr, *finit, facit.* Skirn. XV. 3.

Lett-feti, *m. Levipes, n. pr.* Equi *Asiani.* Grim. XXX. 5.

Lettr, *in Comparativo* lettari, *levis, alacer, commodus, lubens, comis.* — i málum vid einn. Æg. LIII. 1. Lett er þer. Æg. L. 1. *var.* l. lett er laufs at fara, *Adag. vide in* Laufs.

Letztv, *præt Dixisti te &c.* Æg. IX. 5. *ab* ek læt, læizt.

Leyni-gata, Sol. XXIII. 2.

Lezk, *pro* lezt, *idem quod* Lætz ɔ: læt mik. Mavgr af lezk af Mars-baki. Grim. XVII. 4. *et* var. a.

Leztaþv, *pro* lezt þú eigi, *vel* lætr þú þik eigi, lætr þú eigi undan. Æg. XLVIII. *ab* at láta *l.* at letiaz.

Liá, *Falcem.* Fiöl. XXXI. 1. *a Nominativo* Liárr. *Origo est incerta. forte ab* Le, Læ, *Cubatio, quod gramen dejiciat.*

at Liá, *commodare, utendum dare; cum genitivo rei construitur* Þrym. III. 6.

Líd, at lída, Lídendr, Lídr *&c. vide in* Líþ *&c.*

Líf, *n. corpus.* Sol. XII. 6. *var.* þ. Thomás-Saga *capite Miraculorum primo*: allt Líf sýktiz af upp ok nidr. *ibid. cap.* Miracul. II. Sǫtt ok skiálfti hristir þat auma líf. Líf ok Sál, *corpus et anima, in re Theologica frequentatur.*

Líf, *nom. propr.* mulieris *mythicum.* Vaf. XLV. 1.

Líf-þrasir, *m. nom. propr.* viri *mythicum.* Vaf. XLV. 1.

ek Ligg, *in Infinit.* at liggia, *de Tellure et Aëre adhibetur.* Grim. IV. 2. Alv. XXI. 3. liggiandi lýgi um bellir, *proverb.* Þrym. X 7. 8.

Lík, *n. corpus, forma.* Sol. XII. 6.

Líki, *n. corpus, facies, figura* Alv. II. 4. *potius a* Lík, *corpus, quam a* líkr, *similis.*

Líkn, *f. solatium, lenimentum, salus.* Æg. XXXV. 1. Sol. *vers. penult.* 6.

† Lím, ɔ: hlíf, *munimentum.* Fiöl. XIV. 4. *aut* Lím *pro* Lióm *ɔ:* hlióm, *sonitu*, *clamore.*

Limar, *m. aut f. pl.* Fiöl. XX. 4. *Ramalia arboris.* Limi, *aut Ramosus, aut Ramale, in* Fagr-limi. Alv. XXVIII. 5.

Limum *aut* Límum, *Dativ. plur.*, *cujus varia interpretatio tentata est parvo cum fructu* Fiöl. XIII. 3. *n.* 17. *potest tamen*, *ut* limum *hic nihil aliud sit quam* Brachiis, *ɔ: manibus, hoc verborum ordine in textu:* ek hefk hann limum giörvan úr brímis leir, *cum construxi manibus ex cocta argilla. A nominativo sing.* limr, *m vel* lim *f. l. n. Membrum, brachium, ramus.*

Lína, *f.* Þrym. XXVII. 1. n. 40. *De sensu hujus vocabuli mecum sentit* J. Olavius *Grunnavicensis.* Kormakus Ögmundi *Mulierem appellat* Hlín skrautligrar línu, *in* Kormaks-Saga. *Ab* Lín, *linum*, *byssus*, *sindon; unde* at binda konu brúdar-líni. Þrym. XV. 6. *n.* 21.

Lind-hvít, *Epithetum fœminæ pulcræ.* Harb. XXIX. 3. Lind, *tilia*, *sunt qui a* linr *mollis derivent.* Ihreo *est a* Ligando, *quod ejus cortex funibus aptus sit.* Plin. Hist. Nat. XVI. 14.

Lín-hvít, *Epithetum feminæ pulcræ.* Harb. XXXI. 3.

ek Linni, *cesso*, *deficio*, *desino. Impersonaliter*, lopti linnir ei straumi. Hrafn. V. 3. 4. *ubi et exponi potest:* Aëri suus cursus constanter cessat, *l.* aër in perpetua est desidia, *quod non potuit aliud quam morbos gignere. nempe* ei *hic sumitur pro* æ, *semper*, *non enim temere invenitur in negandi significatione apud veteres. Vide* Gloss. Niálæ. *confr.* at líþa, *abire*, *transire.*

Lióss, *Lucidus*, *splendidus.* þat lióſa lík. Sol. XII. 6. hióſir aurar. Sol. XXXIV. 4.

Liótr, *foedus*, *deformis*, *turpis.* Þer var iþ liöta líf um lagit. Æg. XLIX. 5. 3. *inde* lýti. *forte proprie* Liótr *est* illitus, *maculatus*, *a* Litr, *color*, *unde certe* Liótr, *Nom. propr.* viri *vetus deducendum esse censeo*, *ut notet* Coloratus.

Litr; *m. color*, *species*, *figura.* at fara litum. Harb. XLVIII. 4. Skipta litum. Hrafn. VIII. 8. *Ubi* G. Pauli *hæc adnotavit:* „Litom skipti. *Phrasis est satis usitata*, *et colorem mutare significat*, *quando* sc. *de uno eodemque est sermo*, *a* litr, *color*, *quod a verbo* ek lít, *aspicio; spectatur n. sive apparet, et quidem primo intuitu*, *in qualibet re visibili*, *color aliquis. Sed quando de duobus dicitur* (þeir skiptu litum) *non exulare quidem jubeo* 7ó litr *m. g. suspicor tamen hic verius adesse vocabulum* lit, *n. g.* facies, species, *id quod spectatur*, aspectus sc. totus, *cujus sunt composita*, andlit, auglit, ílit, tillit, álit, *ut totus*, *personæ spectabilis habitus notetur.* (*adfert inter alia veteris linguæ Germ.* anliton J. Lipsius Cen-

tur.

tur. *ad* Belgas 3 Epift. 44). *Ad vocem* Litr *fubit memoriam fynonymum* farfi *vel* farvi, *quod apud veteres me deprehendere non memini*; *unde et mihi fufpicio, peregrinum effe ac recens nobis vocabulum; utuntur hic* Germani *lit.* b, Dan. v. Sveci (*fi memoria non fallit*) g, *unde a* farg, preffum, *vocem ductam exiftimo, quod ponderis aliquid pannis, recens tinctis, fuerit impofitum.*"

Liþ, *n. auxilium.* Harb. XXXI. 1. *Ab* at lída, *ire, ficut* gengi *et* finni *idem notantia ab* at gánga *et* finna, *ire, proficifci. Eft adeo* Liþ, *ut et illa duo altera, proprie et primario* comitatus.

at Líþa (lída) *labi, moveri, ferri, vehi, incedere, transire, abire, ire.* at lída úr böndum. Veg. XIX. 6. leid — til fkeida flióđ mart; Valgardus poëta *in* Hryggiarftykki *de feminis captivis, quæ ad naves agebantur.* þá er Hundarnir lidu þángat, *apud* Snorrium *in* miraculis Olavi Sancti, Tom. III. *Prope abfunt, inquit* Ihreus, Gr. λιάζομαι, *eo, venio, et inufitatum* ἐλεύτω, *venio. Adde* Leiþ, *via*, Gr. κέλευτος. Haf líþr lönd yfir, Hynd. XXXVIII. 3. Líþendur, *tranfeuntes, viatores.* Fiöl. III 3 *particip. præf. activ. ab* at lída.

Liþr, *m. artus, articulus*, at lemia einn allan í liþu — *artuatim contundere.* Æg. XLIII. 6. Gr. γλήνη, *offium commiffura. forfan tamen* Liþr *fit a* Ligare, Gall. lier; *nam articuli colligant offa; aut ab* at Líþa, *velociter moveri, nam articulorum beneficio membra commode moventur.*

† Liþku-álfr, *de* Lokio. Fiöl. XXXV. 6. *var.* u *Ab* Liþugr, *agilis, expeditus.*

Liþfkr, *vel* Líþfkr, *Lokii epithetum.* Fiöl. XXXV. 6. *a* Liþ, lióþ, *pro* hliþ, hlióþ, *filentium, quafi* tacitus, tectus, *qui per filentium ftruit fallacias; alias duci quiverit a* Liþr, linnr, *Serpens, ob hujus beftiolæ vafritiem; Sed, quando* fceleftum *fignificat, eft ab* Liódr, *vitium, Labes, quam vocem habet* Laxdæla magna, *de* Melkorka Olavi Pavi *matre.*

Lodi, *m.* Grim. I. 4.

Löþ, *f. in genitivo* Laþar, *invitatio hofpitum, hofpitalitas.* Vaf. VIII. 4. Fiöl. III. 3. Germ. Einladen, Belg. Laeden, *invitare. confr.* Laþa *in* Indice Landn. b.

Lofn-farar (lofa-farar). Skirn. XXXIX. 3. *var.* c. *forte* lofa *hic fit ab inufitato* Lof, *amor*, Leyfd, *amor, libido, apud* Einarum Skulafonum *in* Geifla. Gr. λίπτω, *cupio*, λάω, *volo.* Lat. Libet, Libido.

at Loga, *ardere, flagrare.* Hynd. XLV. 2. *vide* Logi.

Loga, *f.* (*Dat.* Logo) *pro* Logi. Grim. XXIX. 5. *var.* r. *Inaudita vox, fed fortaffe ibi illud* Logo *eft Accuf. pl. pro*

pro Lavgu (lögv) *positus ex inepto more* Membranarum O *ubique pro* Ö *scribendi, et sic distinguendus locus:* Ásbrú brenn öll, lögv heilög vötn, - - - *liquores sancti amnis tepefaciunt; per* Hypallagen *quandam, pro* tepefiunt liquores *eorum.* Lögr *cognatum est* Lat. Lix, *aqua, et* Lacus, *et Nostro* at laga, *stillare, manare, vide* Lavgvellır *supra.*

Loga-farar, *f. pl.* Skirn. XXXIX. 3. *var.* c. *Lectio* Loga-fara *ad res amatorias satis commodè traducitur, sed et in lucis nocturno tempore tædæ accensæ. conferri possunt, quæ ad vocem* Lucus *in* Sanctii Minerva *annotavit* Perizonius Lib. IV. cap 16. G Pauli.

Logi, *m. Flamma;* Ásbrú brenn loga. Grim. XXIX. 5. Gr. λιγνὺς, *fumus, flamma,* Hebr. Lahab, *flamma,* Lahat, *flammare, ardere.*

Logn, *n.* Alv. XXI. 2. *item* XXII. 1. *n.* 44.

Logn-fara, *in Genit. f. pl. aut m. pl. aut n. pl.* Skirn. XXXIX. 3. *n.* 47. För *l.* faur *f. g. iter, itio.* Fari, *m. g. itator, viator.* Far, *n. g. nubium motus, seu tardus fuerit, seu celer. Ab horum nullo alienus est Genitivus pluralis vocis compositæ* Logn-fara. *Conf. Perill.* Suhm *de* Diis *pag.* 173. 4. G. Pauli. *Nempe, si* Logn-fara *foret a* för, *f., faceret nominativum pluralem* Lognfarar, *et similem Nominativum faceret, si esset a* Fari, *m., sed si a* Far, *n. faceret Nominativum pl.* Logn-favr. *Forte* Logn *est idem quod* Lofn, *de quo supra in* Lofn-farar. Gr. λάγνης *est Libidinosus, lascivus. Litteræ* F *et* G *interdum alternant invicem.*

Loki, *n. pr.* Aforum unius, *unde* Lokasenna *l.* Loka-Glepsa, *Oda, nomen accepit pag.* 151. *forte variatum est nomen ab* Logi, *Flamma. Alias* Loki *ad verbum foret* Claudens, *Nomen verbale agentis ab* at Loka, *claudere.*

Lokinn, *clausus, opertus, pro* Lokadr; Grind í Lás lokin. Grim. XXII. 6. *particip. pass. ab* ek Lyk, Loka, *v.* Gloss. Niálæ, *item* Láss *supra.* ASax. Loc, *sera, claustrum.*

Lopt, *n coelum, aër.* Hrafn. V. 3 Lopt bilar. Hynd. XXXVIII. 4. á lopti, *in sublimi, aut Erectus.* Þrym X 3. *n.* 17. Sandvigius *inepte vertit* paa Loftet, *et si hic sensus foret, dicendum erat ex usu linguæ* í Loptinu. á Lopt, *sursum.* Grim. I. 5. Lat. Levo, *unde et nostrum* ek Lypti.

Loptr, *alterum nomen* Lokii. Hynd. XXXVII. 5. *quasi* Sublimis, *ut sæpe fuit* Lokius *inter volandum.*

Lopzci (Loptzki). Æg. XIX. 4. *n.* 18.

Loþi, *m. amiculum hirsutum, vel villosum.* Grim. I. 5. Loþi *ibid. var.* g. *Ignis. confr.* Logi *supra. Plura attulit Ampliss.* Sc. Th. Thorlacius *in* Commentatione *de* Hludana *pag.* 57. 58. * Loþi, Odini

Odini *nomen*, *ibid. ex plausibili conjectura* Viri *modo laudati*, *pag.* 59. *n.* 4. *coll.* §. XXVII. *ab initio*, XXXI-*pag.* 68. *et* XIII. *pag.* 31.

Luktuz, *claudebantur*, *claudebant se*, — saman, *coïbant*, *contrahebantur*, *condebant se*. Fialla vötn luktuzt yfr mer saman. Sol. XLV. 4. *a* 1*a. præsent. Act.* ek lyk.

Lundr, *m. Arboretum*, *lucus*, *nemus.* — Logn-fara. Skirn. XXXIX. 3. *Forte ab* Le, Hle, *umbraculum*, *supra sub* Hlebardr, *aut ab* Hlynr *supra sub* Leradr, *allatis.*

Lútr, *pronus*, *prominulus*, *procurvus*, *cernuus*, *deorsum inclinatus.* Sol. XXXVI. 1.

Lúþr, *m. Culeus.* Fiöl. XXXI. 2. Vaf. XXXV. 6. *proprie* Saccus molarius, *ut opinor*, *qvo far inter molandum excipitur; hoc colligi potest ex* Odis Grottu-Savng *et* Helga-kvida IIda, *etsi utroque loco* Lúdr *pro ipsa* mola *videatur positus Synecdochice. Convenit aliquatenus nostrum* Leþr, *corium*, Ler *in* Hardar Saga, Dan. Lær, Lat. Lorum *et* Lura. *Hoc sensu adoptato*, *explicari potest* Lúþr *in* Vaf. *loco citato*, *neque adeo ibi est sollicitandum ea significatione* J. Olavius Grunnavicensis *exponit* Lúþr *illic per* Arcam, *cogitans forte Arcam Noachi.* Lúþr *Lituus*, *tuba*, *minus ibi quadrare videtur; sed est tamen vox antiqua ab* Hlióþ, *clamor. Quid hæc sibi velint in* Oda Gróú-galdr: Logn (Log) ok lögr gángi þer í Lúþr saman ok liái þer æ friþ driúgrar farar, *amplius cogitandum est.*

* Lykia ek, 1*a. præt. subjunct. verbi* ek Lýk, *solvo*, *rependo*, *reddo.* Æg. XIV. 6. *var.* s. *est sensus translatus verbi* at lúka, *claudere*, *finire.*

Lyndi, *n. Ingenium*, *indoles animi.* Hrafn. VIII. 6. hiarta lyndi brent. Hynd. XXXVII. 1. 2. Lund, *animi affectio l. habitus*, Germ. Laune, Dan. Lune, *animi dispositio læta l. tristis.* Gloss. Synt. *adde* Gr. κλίνω, *ut* Lund *et* Lyndi *sit Animi inclinatio*, *affectus.*

Lystir (mik) *imperf. Cupido est mihi*, *appeto.* Þrym. XXVII. 2. Hynd. XLII. 2.

Lystr, *Cupidus*, *appetens*, at lisa. Sol. XXXVI. 3.

Lýti, *n. Labes*, *vitium*, *turpitudo.* Konan var þeim til lýta lagin. Sol. XI. 6. *Forte exponendum*: *Iis in crimen*, *culpam*, *l. scelus erat destinata*, ɔ: *ejus causa crimen admiserunt. A* Liótr, Gall. laid, *confr.* Gr. λοίδορος, *convicium*, λαιδρὸς, *sinister. Adde* Lat. Lædo.

M.

Madr, *m. Homo*, *vir*, *mas. de* Diis *adhibetur* Skirn. VII. 3. 4. *confr.* Alv. XIII, *n.* 31. Madr, *de advena ignoto.* Fiöl.

Fiöl. XLV. 2. Skirn. XV. 1. Ebr. Metim, *homines*, Lat. Mas.

Mæddr. Sol. LIX. 2. *var.* i. LVIII. 6. *particip. paſſ. Verbi* ek mædi, *fatigo. confr.* Germ. müde, *laſſus*, Gr. μόϑος, *labor.* Ebr. maat, *nutavit*, *lapſus eſt. Alias* mæda *et* mædi, *n. et* ek mædi, *referri poſſunt ad* Módr, *anhelans, difficulter trahens ſpiritum.*

Mægi, *n. Affinitas.* Alv. I. 4. *n.* 2.

Mækir, *m.* Æg. XII. 1. Skirn. XXIII. *Accuſat.* mæki. *forte a verbo* at maka, *ungere.* Hálfs-Saga: driúpa mvn vax af Söxum vorum. *Convenit* Gr. μάχαιρα, *et* Lat. Machaera. G. Pauli.

at Mæla, *Loqui*, *fari*, at mæla einn ordvm. Æg. VII. 3. Vaf. IV. 6. *inſolens atque adeo ſuſpecta dictio. Forte ſit ſenſus: In loquendo ſuperare quem; certe eo ſenſu audivi hominem doctum conterraneum dicere:* at mæla einn málum.

at Mælazt fyri *pro* Mæla fyri ſik, *pro ſe dicere*, *ſuam rem proloqui*, *ſuam cauſam orare l. dicere.* Vaf. IX. 2.

Mælgi, *f. Loqventia*, *loqvela*, *Sermo*, *vitio caret* Hrafn. XV. 8. Æg. XLVIII. 6. *Loquacitas, nugacitas*, *a* Málugr, *multiloqvus*, *nugax. vide* Mál.

Mælomk, *loquamur inter nos.* Vaf. XIX. 3. *Deponens l. verb. Med. reciprocum.*

Mær, *f. virgo,* Vaf. XLVIII. 6. Hynd. I. 1. *Forte* Mær *nihil aliud ſit Origine ſua, quam femina* זכר Mar *l.* Mavgr, *mas*, *vir*, *quaſi* Vira. *conf.* Meyia (Mey).

Mærr, *merus*, *purus*, *illuſtris*, *inclytus.* — miöþr. Skirn. XVI. 3. — Drykkr miaþar. Æg. VI. 6. — Viþr. Fiöl. XXII. Mærir tívar. Hym. III. 2.

Mæti, *n. pl. Res magni æſtimandæ*, *eximiæ.* Hym. XXXII. 1. Fiöl. XXX. 2. *ab* ek met. *an in ſingulari exiſtat, ambigitur.*

Mættak, *pro* mætta ek. Þrym III. 8.

Magar, *Filii.* Grim. XXIV. 6. *vide* Mavgr.

Mágr, *m. Affinis*, *gener.* Hynd. XXIII. 7. *Ab* ek má (*valeo*, *polleo*), *quod vires mutuæ augeantur affinitate.*

Mál, *n. Vox.* Hrafn. XII. 2. *Loquela, Sermo, colloquium.* at vera á máli. Veg. I. 1. 4. at krefia einn máls. Skirn. *prolog. pag.* 68. *pro* tala til eins, *alloqui*, *appellare l. compellare quem*, *periphraſtice; Nam ea intentione alios alloquimur, ut nobis loquantur viciſſim, ſ. reſpondeant*; *alloquium ergo eſt tacitum poſtulatum*, *ut alter loquatur*, *ſi tacita ad loquendum invitatio alteri facta. Alias in hiſtoriis hoc effertur per:* at yrkia orda á einn, *et* Leita orda vid einn. *Incertum eſt*, *an conveniat*, at ſpyria einn máls um eitt, *apud* Snorr. Tom. II. Cap. LXXXIX. Edit. Hafn. *ubi illud* Máls *a neutro Interprete expreſſum eſt*, *et mihi quidem eſt ambigui ſenſus.* Rationem ſ. Cauſam *fortaſſe notet*, *et eo loco et noſtro præſente; ita* Gunnarr Hamundi: Mál nem þú mín ok greinir; Karius,

Karius, Sighvatus, *et* Einarr Skulii: menn nemi mál ſem ek inni, ɔ: *percipiant homines* rationes, *quas reddo. ſ.* argumenta *a me prolata l. proferenda. Nam ſi aliter hæc accipiantur, ſenſus ſit jejunus, niſi ſolum modo* Mál *in hiſce* carmen *debeat ſignificare.* Egils Saga Cap. LXXX. Egill leitadi máls um viþ Asgerdi hvöriu þat gengdi. — *ejus ſententiam requirebat, quo hoc ſpectaret, l.* cauſam rei *ex ea percontabatur.*

Mál, *n. Carmen, in nominibus propriis Odarum* Grímnis-mál, Alvíſs-mál, *&c.* Gr. *μέλος. confr. ſeqq.*

Mál, *n. Menſura, Terminus.* 2) *Certa temporis menſura, hora definita, ſummus temporis articulus; punctum temporis ultimum, l. terminus, ultra qvem differre negotium non licet, neque expedit; tempus inſtans, hora tempeſtiva.* Mál kved ek okkr fara — Skirn. X. 2. Gr. *μέλος, membrum. Noſtr.* ek mæli, *metior.*

Mál fán, *accuſ. ſingul. a nominat.* Málfáinn, *Gladii epithetum.* Skirn. XXIII. 2. *item* XXV. 2. *Confr.* Fán, *l.* Fáinn, *ſupra; item* Mál *in* Vígaglúms Saga, *et* Gíſla Súrz ſonar Saga; *item* Málajárn *in* Orms þætti Stórólfs-ſonar, *ubi per* Mál *Chalybem intelligit Auctor incertus* Fragmenti Phyſico-theologici *de* Elementis rerum *et* creatione, *Lingva Islandica ſcripti.* Málvitnir, *Gladii appellatio Eddica eſt, confr. noſtr.* at mála, *pingere.* [Mál-ſán, ɔ: Málm-ſán; *ſic* Mállindi, Málbellti, Málfrídr. *G. Pauli.*] *Crediderim* Mál *in tribus poſterioribus denotare* Fibulam, Gall. Maille, Angl. Mail, *orbiculus, hamus, fibula.* Ital. Maglia, Hiſpan. Malla, Belg. Malie, Dan. Malle. *Hæc partim ex* Junio; *adde noſtrum* Milla, *fibula parva, et* Mella, *obex.*

Mál-ſteſna, *f. Conventus deliberandi cauſa, colloquium arcanum.* Veg. V. 5. *Confr.* Bandamanna Saga Cap. VII. ſteſna *forte eſt* vocatio, *ratione Etymi, a* Stafr, *vox,* Germ. Stimme; *confr. tamen* Viku-ſtef *in* Egils Saga. [Mál *inter alia ſæpe ſignificat Rem momentoſam, Litem forenſem &c.* Þykir máli ſkipta, *de re momenti aliquid trahente. Hinc* Mál-ſteſna, *conventus ſ. conſeſſus ſuper re quadam vel negotio graviore;* ek ſteſni, *neutr. Iter dirigo, recta aliquorſum tendo.* Steſni, *Tranſitiv. Certum aliquem locum alteri petendum deſigno.* Steſna, *iter directum. ἄντοπαθῶς, Dica, ἀλλοπαθῶς* Stafn, *prora, prima navis (prorſum tendentis) pars.* 2. *et Puppis, ob alterius ſimilitudinem, plene* Skut-ſtafn. *Ab hac ſimilitudine dicuntur (præter alia) et Lunæ cornua* Stafnar, *unde* ſtafnahvaſt Túngl, *quando hæc acuta apparent. Cum* Málſteſnu *conferri quoque poteſt* rádſteſna, *et*

cum Rádſtofu, málſtofa. *Nec memoratu indignum Adjectivum* Stefnligr, *juſtum vitæ tenorem ſervans, non præcipitans.* G. Pauli.] Stefna *mihi quidem eſt Tempus vel Locus conſtitutus ac definitus ad aliquid agendum, ab* at ſtafa, *ſtatuere, decernere, conſtituere*; at ſtafa fyri einum, *occurrit apud* Snorrium *in* hiſtoria Thoroddi Snorraſonii; *hoc autem verbum cum ſuis cognatis eſt ab* at ſtá *ſtare.*

Mál-tíd, *f. Coena.* Hrafn. XX. 2. *verbo tenus videtur eſſe Hora prandii vel coenæ.* Germ. Mahlzeit, Dan. Maaltid.

Man, *n. Femina, virgo, puella.* Alv. VI. 5. *item* VII. 6. Skirn. XXXIV. 7. 8. Mans at koſta. Harb. XV. 8. Finnland. Man, *parvus, ab* AS. Mæþen, *puella*; Lat. manceps, mango, mancipium. *Certe* Man *utriusque ſexus,* Mancipium, *ſ. hominem venalem, notaviſſe olim, conſtat ex Appendice ad* Olafs Tr. Sagam *impreſſam, et* Snorrio Tom. II. *de moribus* Erlingi. Mans menn *quoque occurrit in* Egils Saga. *Jam vero feminas etiam cum viro nuptas olim in commercio fuiſſe interdum, atque adeo quadamtenus ad Servilem conditionem eas acceſſiſſe, locuples teſtis eſt* Landn. b. *de* Sigrida Hofſtadenſi, *et* Vita Thorgilſi Orrabeini Alumni, *de* uxore *ſua priore, quam amico cuidam extraneo donavit in uxorem; quod jus ex emtione uxoria ortum eſſe credibile eſt.*

Mana-þeingill, *l.* Mána-þeingill (*incerta enim eſt lectio*) Niördi *titulus.* Grim. XVI. 4. *var.* x., *aut eſt ad verbum: Feminarum confabulator, ab* man. *aut ſi a* máni, *Luna, valet: Lunæ inſtar ſplendidus princeps, aut Lunæ curſum dirigens, quod tamen in* Edda Snorrii *videndum,* Niördo*ne tribuatur an* Freyero.

Mánaþr, *m. Menſis.* Skirn. XLII. 4. *a* máni, *quod vide.*

Mangi, *pro* Madr eigi, *l.* manna eingi. Grim. II. 3. Æg. XXXV. 5. LX. 4. *Alias* Mangi *eſt Nemo, ut in* Landnama b. Mangi hugdi manna *&c.*

Máni, *m. Luna, poëtice fere.* Alv. XIV. 1. *n.* 32. *Græcam vocem ibi adductam* Becmannus *derivat ab* Ebr. Manah, *diſtribuit, numeravit, computavit; omnis enim diſtributio annorum digeritur pro motu Lunæ, et pro ratione menſium, qui a Luna; nec tamen Sole excluſo, qui tanquam primaria fax, ubi loqvimur de coeleſtibus, includitur.* Becmanni *derivationem egregie confirmat his ipſe* verſus Str 6. *cum nota.* Germ. Mond, Dan. Maane, *uſitatum et proprium* Lunæ *vocabulum,* Alam: Belg Mane, Angl. Moon, AS. Mona, Ulph. Mena, *confr. et* Lat. Mane.

Man-kynni. Harb. XXX. *vide* Kynni.

Manna-þeingill, *Niördi titulus* Grim. XVI. 4.

Mann-

Mann-femi, *f. Mascula Indoles l. affectio, virilitas, virtus*, ἀρετή, *a* madr, *mas, vir, et* famr, *congruus, decens, par, aut* Semi *hic est nuda terminatio.*

Mann-velar, *f. pl. Technæ, stratagemata, artificia insignia.* Harb. XIX. 1. *var.* z.

Mann-vit, *n. Ingenium, consilium, prudentia, intelligentia.* Hynd. III. 4. Mann *hic in sensu abundat, fere ut in* Mannfrædi, Mannhætta, *et similibus.*

Mannscis, *Genitivus a* Mangi (manngi). Skirn. XX. 3. *Sic* Einskis, *Genitiv. pervulgatus ab* eingi.

Mans Kona, *l. rectius* Manns Kona, ɔ: eigingipt Kona, *mulier cum viro nupta.* Æg. XXXVII. 6. Mans-Kona *foret mulier serva.*

Man-velar. Harb- XIX. 1.

Mar (marr), *Equus, Jumentum, poëtice.* Hynd. V. 7. Germ. Mar, Celt. Marcha, Ebr. Beir, *brutum, Jumentum.* Lat. Ferus, *Equus, apud* Virgilium *in* IIda Æneide, *item Veredus, et* Meo, *vado, uti* Gángari *et* Goti, *equus, ab* at gá; Ebr. Mahar, *festinavit.*

† Mar (marr) *in Dativ. pl.* Mavrum, *Præses, Procer, Dominus, princeps.* Hynd. III. 3. *Alludit* Chald. Mere, *Dominus.*

Marg, *in compositis, truncatum ex* margr, *multus*; Marg-úfegin. Sol. LXII. 2. *var.* y.

Mark, *n. Signum, Nota.* at gefa mark at einu, Dan. lægge Mærke til noget, *observare quid.* Sol. LXIX. 2. 3. *var.* x.

† Mark *pro* Mörk, *f. Selibra, summa certa pro incerta l. indefinita, ibi accipi potest.*

Mat, *præt. a 1a præsentis* ek met, *metior, per mensuram distribuo, quantitatem examino.* Hún mat hornum Skaptker af miþi *pro* miöþ af Skapt-keri. Hrafn. XIX, 5. *seq.* n. 72. Ebr. madad, *mensus est*, mid *et* midda, *mensura, dimensio.*

Mata, *f. Esca, victus.* Sinn (sín) mavtu, *sibi vescens.* Fiöl. XXV. 6. *var.* m. *confr.* Sín.

Mat-góþr, *Cibi benignus.* Form. Grim. *pag.* 38. *Sic:* Gódr af tídendum *in* Grettis Saga. *Confr.* Indicem Hungrvakæ.

Mat-nídíngr, *m. subst. Cibi præparcus.* Form. Grim. *pag.* 38.

Mavgr, *m. Filius.* Æg. XXXVI. 5. *Juvenis, aut Socius.* Fiöl. L. 6. XLVI. 6. *potest et accipi* Mas, vir; Mær ok mögr, *Fœmina et* mas, *puella et puer, recens nati, junguntur in* Oddrúnargráti. [Maugr *a verbo* at mega; *valde viribus pollent Juvenes, et parentum ac seniorum hastæ et robur sunt. Sic et* Magi, Stomachus, *quod corpus firmet, ut est in Fabula.* G. Pauli.] *Sic vires parentum fulciunt Liberi, et Affines sibi vires fulciunt invicem per affinitatem; unde* Barna-stod, Mága-stod, *et in* Hyndlu-lióþum *vers.* XIV. 1. *cum nota.* Stod *est* columen, fulcimentum.

 Unde

Unde adeo et Maugr *et* Mágr *ab* at mega *plausibiliter deducuntur.* Maug, *m. Filius, proles, quod a* Thorchelino *affertur in* Indice *ad* Vafthrudnis mál, *non existit ea terminatione in nominativo, quod sciam.*

Maug-þrasir, *quasi* filius rixæ *aut Vir rixosus. Ejus* Meyiar, *filiæ, Nymphæ quædam obscuræ, memoratæ* XLVIII, 2. *et* XLIX. *per totum.*

Mavlda (maulþa, *male*) 1 *a imperfecti Subjunctivi ab* ek mel *l.* myl, *molo, contero.* Æg. XLIII. 4.

Maun, *f. Extremitas rei.* 2) *Juba equorum.* Hrafn. XXIV. 5. mavrum ínum mavn iafnadi. Þrym. V. 3. 4. Angl. Mane, Belg. Mane, Maine, Cambro-brit. Mwng. Germ. Mähne, Dan. Manke; *Nobis hodie* Macki. *Quidam apud* Junium *derivant ab* Graec. $\mu\alpha\nu\grave{o}\varsigma$, *laxus, quod effusa quodammodo et laxa e collo defluat Juba.* Lat. Minere *est propendere, apud* Lucretium, *unde* Emineo, *et* promineo. *optime tamen fortasse* Mavn *et Cognata retulerimus ad nostrum* Mænir, *Culmen, summitas tecti, et* at Mæna, *sursum spectare*, Lat. Minari.

Med (meþ) *Præpos. apud, inter.* íllt er med Asum, íllt er med Alfum. Þrym. VII. 1. 2. *confr.* VI. 1. 2. Grim. LIII. XLVI. 10. Æg. XXXVIII. 3. Fiöl. XII. 4. Alv. X. 1. 2. *et sæpe alibi in ea* Oda. Med, *ad, motum ad locum notans.* Vaf. XXXIX. 8. *usu perraro; ita tamen dixisse videtur* Einarr Skulii *in* Geisla: Þá er avnd meu ser senda samdægris Gud framdi, *pro* til sín senda. *Est tamen, ut* Med *in loco* Vaf. *citato significet Cum, ut vulgo solet, aut saltem Inter.*

Megi, *filio.* Hym II. 3. *var.* k. *not.* 7. Megir *in pl. Filii, in composita voce* Hropts-megir. Æg. XLVI. 5. *ubi* Megir *exponi possunt Socii; Amici. ab* Mavgr, *ubi vide*

Megi *pro* Megin, *Vis, robur*, Alv. I. 4. As-megi, *dixit* Einarr Laucicrepus *apud* Snorrium Tom. I. *pag.* 204. *cum versione* Schöningii. Megi, *forte etiam Conjunctio, Necessitudo, Amicitia*, Alv. *ibid. nota* z.

Megin, *n. Vis, vigor.* Megin-lítill. Sol. II. 5. *confr.* Ás-meginn.

Megum, *in* audrum megum sundsins. Harb. *in Prol. pag.* 91. [Auþrum megum; *constructio recta et naturalis,* ɔ: *Substantivi et Adjectivi convenientia, subintellecta ut videtur præpositione* á, *nec aliud certe hic* Megvm *quam* vegvm, *Euphoniæ causa. Eódem modo se habent*, Bádum megum, aullum, þessum, hinum, *quæ interdum* M *finale amittunt; a qua concordantia deflectunt vulgata, nec tamen nova,* hinum meginn *&c.* G. Pauli]

ek Meidi, *Saucio, mutilo.* Sol. XXII. 4. Meiddr *particip. pass.* Sol. LIX. 2.

Meiddr

Meiddr Magnúſs konúngr, *eſt* lemma capitis *in* Snorrio; *ubi Oculorum effoſſio, et Caſtratio intelligitur. confr.* Lat. Mutilo, *et* Minuo, *item* Th. S. Liliendalii Gloſſ. *in* Meidir.

Meidr *vide* Meiþr.

Meili, *nom. propr.* Meila bródir, *Thorus.* Harb. VIII. 5.

Mein, *n. Malum, Damnum, morbus, peſtis, pernicies.* blend ek þeim Mein i miöþ, (meini miöþ) Æg. III. 6. meini blandin. Æg. XXXII. 3. *Hinc compoſita:* Mein-kráka. Æg. XLIII. 5. n. 51. Mein-ſtafir. Æg. XXVIII. 3. Meinsvanr, *mali expers, innocens, ſanctus,* Niördi *Epithetum.* Grim. XVI. 4.

Meingr, meingar þær urdu, *de mulieribus.* Sol. X. 4. n. 15.

Meirr, *Magis, amplius.* 2) *porro, poſt, poſtea.* Veg. XIX. 4. Vaf. XLI. 8. *Ubi Interpres erravit. Mea autem poſterior verſio ex una* Rigsþula *abunde firmatur; addo hoc ex* Banda Drápa: Meirr vann miklu fleiri Málm-hríd Jöfvrr ſídan. ɔ: *porro — deinde. Licet tamen in loco* Vaf. 7⁄6 Meirr um *vertere, Tanto magis; quaſi certamine illo magis intendatur l. gliſcat concordia Einheriorum.* Gloſſa *J. Olavii* Grunnavicenſis, meir um, ut plurimum, *jure etiam exploditur.*

Meiſs, *m. in Accuſ.* Meis. Harb II. 3. *Vas clathratum exponit* G. Pauli. *Forte eſt ab* Lat. *Fiſcus*, fiſcella, *et idem notat. Aliter in* Niálæ Gloſſario.

Meiþmar, *Cimelia, theſauri.* Þrym. XXIII. 5. A. Sax. Madmas, *cimelia, gemmæ, Gazæ, Clenodia*, Madmhus, *Gazophylacium*, Gr. *μήδομαι curo, μάω, appeto.*

Meiþr, *in Genitivo* Meiþar *et* Meiþs. Grim. XXXIV. 9. Fiöl. XXV. 3. *Origo eſt incerta; conferri tamen poſſunt:* Lat. Materia, Ebr. Manor, *Jugum textorium*, Metil, *vectis, palus;* Hybern. Maide *eſt lignum.*

Mel, *in Elocutione* Miel, *n. pl.* orea freni, lupatum. *Hinc* Meldropar. Vaf. XIV. 4. n. 19. *Ab* ek mel, *molo, contundo, quod dentibus equi identidem tundatur; eadem ratione* Germ. Gebiſs, Dan. Bidſel, *Noſtrum* Bitull [Bitill] *formata ſunt.*

Men, *Gen. pl.* Menia. Þrym. XXIII. 6. *in Dativ. pl.* menium, *Monile, item Aurum.* Kona menium gaufg. Hynd. XII. 2. *n.* 24. *Sic in* Guþr. Quida: Gvlli gavſgvt ok geſin Atla. *De* Men *vide* Gloſſ Landn. b. *Cæterum fortaſſe* menium *hoc loco ſit a nominat. pl. f.* Meniar, *Monumenta, fama poſthuma, memoria illuſtris. Confr.* Gloſſ. Niálæ *in* Meniar, *l.* minniar. Men bríſinga. Þrym. XIII. 7.

Menſkr, *humanus.* menſkir menn. Grim. XXXI. 6. *a* Maþr.

Mergr, *m. Medulla.* Mergi ſmærra at mylia eitt. Æg. XLIII. 4. Gloſſ. Synt.

Merktr, *adj. in pl* merktir, merktar, *ſignatus, inſcriptus, inciſus, exaratus.* blódgar rúnir — á brióſti merktar Sol. LXI.

LXI. 4. 5. 6. *a 1a præſ.* ek merki. *vide* Mark.

Meſtr, *ſuperlat. anomalus, a* Mikıll. Þat er hverium Þiker meſt at vita, *id quod cuique maxime moleſtum l. ingratum eſt ſcire.* Harb. VI. 3. *et var.* p. Stroph. 1. 2. at Þikia mikit fyrir *l.* um, *in malam partem, magnopere affici aliqua re, gravari, moleſte ferre quid.* Gr. μέγιςος.

Metinn, *Æſtimatus, exiſtimatus.* Túnga mín var til tres metin. Sol. XLIV. 5. *particip. paſſ. a 1a præſ. Ind. Act.* ek met, Metior, *menſuro, æſtimo.*

Metti *pro* mætti, *occurrebat, obvium habuit, obviam factus eſt.* Þrym. IX. 7.

Mey, *f.* Þrym. XXX. 6. Alv. VIII. 1. *Virgo, puella. in genit.* Meyiar. *in nominativo pl.* Meyiar. Veg. XVII. 2. Fiöl. XXXVIII. 2. Helgar Meyiar. Sol. LXXIII. 1. *Gen. pl.* Meyia. Vaf. XLIX. 3. *non* Meya, *extrito* i, *ut ibi video editum eſſe, ſicuti et in verſ. præced.* Str. 2. Mey, *Filiam notat* Skirn. XII. 5. Æg. XXXIV. 4. *Eſt autem* Mey *apocopatum ex antiquo* Meyg, *quod Femininum eſt* ꝩ꞉ Maugr *ſupra memorati, et a me in* Gloſſario Niálæ *ullatum et adſtructum eſt.* Meý ok mavg, *in Accuſandi caſu junguntur.* Vaf. XXXIII. 3. Mær *eſt vocabulum diverſum.* [Mey *mihi aliquando quaſi* mió *Tenella, Gracilis, quod pulcre convenit cum noſtro* Kraki, Kraka, Stióra kraka (*videtur obiter notare velle convenientiam inter* Gracilis *et* Kraki *&c.* G. M.). *Sed rectiſſime docet* Hypnon. *in* Gl. Synt. *a voce* Mavgr *duci* Mey *l.* Meya, Meyia, *quaſi* Meygia, *quemadmodum* Köttr, Ketta, Hundr, Hyndla, Ulfr, Ylfa, Bvr, Bvra, *et alternare ſæpiſſime* ö *et* ey *res eſt notiſſima. Accedit et noſtrum* Mcgda, *puellula, ſtaturæ admodum brevis,* (*imo* gracilis *et* macra, *ut opinor.* G. M.) *et* Germ. Magd, Magdlein. G. Pauli].

Miall-hvítr, *Niveus, nivis more candidus, puellæ epithetum.* Alv. VII. 8. Miöll, *nix recens caduca tranquillo aëre incorrupta et intacta, cujus etymon mihi eſt ignotum.* Snióſrídur *et* Sniólaug, *ſ.* Snæfrídur *et* Snælaug *ſunt nomina propria mulierum noſtrarum olim et hodie, vel ab niveo Candore ducta, vel ab antiquo uſu nivis in lotionibus.*

Midli, midlum, *præpoſ. cum genit. Inter.* Sol. XIII. 6. XIIX. 6.

Míga, *1a præſ. Ind.* ek míg, *3ia pl. præt.* migv, *mejere, mingere.* Æg. XXXIV. 6. Gr. ὀμιχέω, mingo. *Huc pertinet* Dan. Tyremie, *penis, l. nervus taurinus. Iisdem* Pıt (*forte* Pyt) *appellatur Penis, ab* Lat. Putus, *a quo poſteriore Verbum pleriſque Linguis Europeis uſitatius,* at piſſa, *probabiliter ortum eſt, quæ hic in tranſitu obſervare liceat.* ASax. Migan, Micgan *eſt*

est mingere, Migga, Miega, *Urina*, Belg. Meghe, miige, *idem*.

Milli, (millum) *præp. facta ex* Midli, Midlum, *qv. vide*.

Mímir, *m.* Odini *Nomen adscititium.* Hrafn. XIX. 8. n. 73. *item* gigantis *nomen insigniter sapientis*, *et Divinatoris*, *unde* Mímis-brunnr. Hrafn. V. 6. Mímis höfud, *Mimeri caput Odinus traditur servasse ad consulendum in rebus ambiguis*. Völv-Spá: mælir Odinn viþ Mímis höfud. *Confr.* Snorrium *in* Ynglínga Saga. *Hinc etiam* Mímis-Vinr, Odinus *appellatur in* Edda. Mimas, *nomen gigantis*, Lat. *et* Gr. *cum* Mimere *nostro conferri potest*. *Occurrit et* Mímir *in Compositis*, Hodd-mímir, *unde* Hodd-mímis holt (hold). Vaf. XLV. 3. *ubi nondum scio quid sit* Hodd-mímir, *resne an persona*; Söccmímir (Sök-mímir) Gigantis *nomen*. Grim. XLIX. 2. 3. *Posterius occurrit et in Fragmento* Evindi poëtæ *in* Edda Snorrii. Hregg-mímir, *Cæli vocabulum*, *est in* Edda. Vet-mímir, *Coelum*, *an Clypeus ibid.* Míma-meiþr, *arboris Nomen*. Fiöl XXI. *cujus vocabuli prima pars foret a Nominat.* Mími. AS. Meomor *est Peritus*, *expertus*; Mimor, *notus*, *familiaris*; Mymerian, *memoria tenere*, *reminisci*, *apud* Somnerum.

Minni, *n.* Hrafn. XIX. 8. minnis avl. Hynd. XLI. 1.

Miödr (miöþr) *in genit.* Miadar. *Dat.* Midi. Grim. L. 3. inn mæri miödr. Skirn. XVI. *Medus*, *aqua mulsa*, *hydromeli*. *De cerevisia s. quavis potione præstantiore adhibetur* Alv. XXXIV. 5. *confr.* XXXIII. n. 72. Hynd. XLV. 6. 7. *De Lacte Caprino* (Heidrúnæ) *dicitur* Grim. XXV. 5. Forn miödr. Æg. LIV. 3. Angl. Mead, *Hydromeli*, *melicratum*. AS. Medu, Miodu, Alam. Medc, Germ. Meet, Dan. Miöd, (Möd) Belg. Meed. Edw. Lye *derivat a* Gr. μέθυ, *vinum*.

Miöllnir (Miölnir) *Dativ. et Accusativ.* Miöllni. Æg. LVIII. 3. Vaf. LII. 5. Hym. XXXVI. 3. *ab* ek mel *l.* myl, *contundo*.

Miötudr, *m.* Fiöl. XXIII 6. *ubi mihi expositum est per* Medicina, *sed sine dubio erravi*; *debuit enim exponi*: *Creator*, *Opifex*, *Architectus*, *Auctor*, *Effector*, *Machinator*. AS. Metod, Meotod, *Creator*, *Dei epithetum*. Gr μῆτις, *consilium*, μητίζομαι, μητίομαι, *machinor*. μητιέτης, *consultus*, *consiliosus*, *Jovis epithetum*. *Aut* Miötuþr, *est ab* at meita, *secare*, *ut sit primario Sector*, *deinde Creator*, *sicut Verbum* at skapa *notat et Secare et Creare*. *Vide* Gloss. Niálæ *in* at Skapa. Nema Miötudr skildi, *alibi habetur in* Edda *Nostra*, *ubi incertum est*, *an* Miötudr *sit Gladius*, *an vero Fatum*. Mans-miötudr

udr *in* Hervarar-Saga, *itidem ambiguum.* Mála-miöt *in* Havfud-Laufn Egils *videtur esse Fabrica l. artificium Carminum. Denique cum* Miöt *conferri potest* Lat. Modus, *Nostrum* Máti, *vocabulum recentioris ætatis.*

Miófan, *tenerum*, *Accusativus a* Miórr. Skirn. XVIII. 2.

Mifkr-blindi. Hym. II. 4. n. 7.

Mis-fvefni, *n. sing.* Fiöl. XVII. 1. Svefni *in neutro etiam datur*, *Somnus, Concubitus. Occurrit in* Grágás Festa þætti.

Mift, *f. nom. propr. Nymphæ bellicæ.* Grim. XXXVI. 1.

Miþ-garþr (Mid-garþr). Harb. XXII. 8. *n.* 25. Grim. XL, 9. *n.* 19. Hrafn. XIII. 7. *ubi ei additur epithetum* Mærr. Hynd. XV. 8. AS. Middan geard, Middan eard, *mundus*, *orbis terrarum.*

Mód-giarn, Hym. XXXVI. 4. *ubi verti potest Iracundus*; Módr, *Iram, Indignationem, interdum notat. aut* Módr *hic est Animi ardor et vehementia, atque sic* Malleo *tribueretur* Thori, *ejus possessoris, epitheton,* Módgiörnvm hamri *pro* Siálfr módgiarn.

Módr, *&c. vide* Móþr.

Móinn, *n. propr. Serpentis.* Grim. XXXIV. 5.

Mold (Molld) *f. Humus, proprie Commolita, pulverata, terræ pulvis.* Maþr er moldu famr (moldar-famr). Sol. XLVII. 6. *var.* m. Moldar geingin. Sol. LX. 2. *in* Gloff. Ælfrici ASax. Molde *est Sabulum.* Saxon. Infer. Mold, *humus effossa, aut aestu in pulverem redacta.*

* Moldr, *pulvereus.* Sol. XLVII. 6. *var.* m.

Mólu, 3*ia præt. pl. Verbi* ek mel. mólu mold til matar. Sol. LVII. 6.

Morn *pro* Morgvn; Morn Morni ɔ: Morgun af *l.* at Morgni, *nova quotidie miseria.* Skirn. XXXI. 5. Morgun, Morn, *vide in* Gloff. Synt. *G. Pauli.*

Morn, *incerti generis, sed magis f.* Skirn. *ib. forte exponendum est Tabes, Putredo. Et* morni *ibid. pro Verbo accipiendum, ut,* þik morn morni, *fit: Te putredo putrefaciat l. tabes tabefaciat, Lenta tabe consumaris.* Biarnar Saga Hytdæla Kappa *de morbo* Oddnyæ Eykindils, *quem ex desiderio* Biörni *Amantis sui cæsi videtur contraxisse;* hún mornadi öll, *emarcuit, intabuit.* Módir Atla hún fkyli morna, *est Imprecatio in* Edda *nostra.* Gr. *μαραίνω, marcescere facio.*

Móþr, *m. Mens, animus.* Móþr — vidar. Fiöl. XXII. 2. 3. *n.* 27.

Móþr, *Fessus, anhelans.* Sol. II. 4.

Móþ-tregi, *m. Animi ægritudo.* Skirn. IV. 3.

Móþugr. Sol. LXXVII. 3. *et* Hym. V. 6. *ubi tamen* Jötvnmód *Furorem giganteum potissimum spectari observandum, ut vis epitheti plena habeatur.* G. Pauli.

Mull,

Múll, *m. Dativ. pl.* múlum, *Capiſtrum, camus, item Capiſtratus.* Hynd. V. 4. Germ. Maul, *Os, unde forſan* Múli, *Roſtrum, mons prominulus, inter duas valles.*

Munaþar-lauſs, *Adj.* Sol. XLVIII. 4. *var.* p Munaþr, *m.* Sol. LXXVII. 3. *vid.* Munud.

Mund, *f. Manus*, Mundr, *m. Munus. Ab alterutro horum eſt* munda-baugr. Harb. XL. 2. *Aut* munda-baugr *eſt Satisfactio pecuniaria, ad Delicti magnitudinem determinata. Confer* Baugr, *et* at mynda, mvnda, *in* Gloſſ. Niálæ.

Mundil-fari (Mundil-favri). *nom. propr. Patri Solis et Lunæ.* Vaf. XXIII. *var.* r. *n.* 26. *An* Mundill, *l. ut hic ſcribitur in nota,* Maundill, *ſit Coelum, Mundus, dubitari poteſt. confer quæ ſcripſi ſupra ſub* Eymundr, *et* at munda *in* Glofs. Niálæ.

Mundu, *pro* Muntu ɔ: Mun þú. Æg. XIII. 2. XLI. 4. Hym. XXVI. 1.

Mundu, *præt. Infinitivi, a verbo auxiliari* ek mun. Harb. L. 2.

Muninn, *alter ex Corvis ſpeculatoribus Odini.* Grim. XX. 1. 5. *quaſi Memoria præditus.*

Mun-mæli, *n. Grata oratio, grata verba.* Hrafn. XII. 1. *var.* x.

Munr (Muni) *m. Mens, animus, arbitrium, ſententia, voluptas, Lubido.* Skirn. XL. 6. XXIV. 3. XXXVI. 3. 4. IV. 6. Fiöl. LI. 3. Mun at mæla, *mentem ſuam eloqui, aut gratum loqui.* Hrafn. XII. 1. Gráta at muni. Veg. XVII. 3. Munir, *m. pl. Curæ, deſideria.* Skirn. V. 1. *ut* Land-munir, *Patriæ deſiderium:* Mik munar í, *deſidero, cupio.* G. Pauli.

Munud, *f.* Munadr, *m. Libido, voluptas, deliciæ.* æ koma mein eptir munud (Munuþ, munat) *proverb.* Sol. LXVIII. 6. Munaþ-lífi. Sol. XIIX. 1. Munaþar-ríki. Sol. X. 1.

Mvnv, *Infinit. præſ. Verbi Aux. futuri.* ek mun. Harb. XLV. 5.

Múspells-ſynir. Æg. XLII. 4.

Mý, *n. Muſca, ſpeciatim et uſitate Culex, Oeſtrum.* Svo margir ſem mý. Sol. LIII. 6. ASax. Mycg. Gr. μυῖα, *muſca.*

Myrk-riþa. Harb. XIX. 2. *n.* 19.

Myrk-viþr, *m.* Æg. XLII. 5. *vide* Heimis-Skógar, *l.* Heimir.

at Myrþa, *præt.* Myrþi, (*non* Myrdti *ut hodie*), *Interficere, in ſpecie olim et hodie, actu doloſo et clandeſtino.* Sverdvm þeir myrþu þann er ſaklavſs var. Sol. XXII. 4. *var.* o. Sofandi myrþi — fiölvaran. Sol. V. 6. menn — myrþir — for eingar Sakir. Sol. LXXIV. 4. 5. 6.

N.

Ná, *adverb. Prope.* Harb. LVI. 4. Germ. nahe, Ebr. nagad, nachach, nochach, *coram.*

coram, contrà. Raro obvium nisi in Compositis.

at Ná, *nancisci, obtinere, adsequi, posse.* Sol. LX. 3. I. 6. Ebr. naga, *tetigit, attigit, pertigit. Impersonaliter videtur accipi posse* Harb. LVI. 4.

Ná, *adj. Vicinam, contiguam.* Harb. LVI. 4. *Nominativus sing. foret* Nárr, *sed magis in usu est et fuit* Náinn *et* Náidr.

Ná, *nom. subst. in Dandi et Accusandi casu, a Nominativo* Nárr. Alv. II. 3. *conf.* Náir, *et* Harb. LVI. 4. *n.* 62.

Nabbi, *m. tuberculum, ab* at Ná, *pertingere, exserere se.* Nani *nom. pr. est* Hynd. VI. 6. 10.

Nád, *vide* Náþ.

Næmr, *adj. Orbatus, spoliatus, exutus.* — hví-vetna. Sol. IX. 5. *ab* at Nema, *capere, auferre, demere. Uti autem* Næmr *hic pro particip. passivo* Numinn *ponitur, cum tamen sit Adj. ut ita dicam Potentiale, ita et* Bærr, *ejusdem potestatis adjectivum pro participio* borinn *usurpavit* Thiódólfus *Norvegus, cum dixit:* Vara þat bært, *id non erat portatum,* ɔ: *relatum inter homines; cum tamen* bærr *proprie sit Portatilis; quomodo et* Næmr *hic esse potest: Spoliationi expositus l. obnoxius,* ɔ: *cujus bona in commissum ceciderunt.*

Nær, *pro* hvenær, *quando, interrogative aut indefinite.* Skirn. XXXVIII. 4. *Proprie notat Prope, ab* Ná *supra; hic autem detruncatum videri potest ex* Hvenærr, *quod ad verbum sonat, Quam prope. In transitu notare licebit* Nær *in sensu definito pro* þá, þegar, *cum, non temere occurrere apud Veteres. Conv.* Dan. naar.

Nágrindvr, *f. pl.* Skirn. XXXV. 3. Æg. LXIV. 4. *a* Nárr, *mortuus, et* Grind, *q. vid.*

Náir, *adj. Propinqui.* Hrafn. XXV. 7. *suspectum.* Náir, *m.* νεκροὶ, νέκυες, *mortui, umbræ defunctorum, manes.* Hrafn. XXV. 7. *Nominativus sing. est* Nárr.

Nakinn, *in pl.* Naktir, *Nudus, nudatus, ad egestatem redactus.* Sol. IX. 4. *forte ab* Lat. Nudus *l.* Nudatus, *sicut* Leikr *quibusdam est ab* Lat. Ludus, Germ. Nackend, Goth. Naquaþs, Dan. Nögen, *Nudus, investis, intectus.*

Nál, *f. Acus. it. nom. pr. Mulieris, matris Lokii.* Hrafn. XVI. 5. Gr. νύττω, *pungo.* Germ. Nadel. Nál, *Lokii mater, nomen sortita est a* Gracilitate *sua, ut docet* Oláfs S. Tryggv. *in* Sörla-þætti.

Nam, *cepit.* Hrafn. XVI. 6. *præterit. verb.* ek Nem.

Nám, *Dat. pl. Funeribus, umbris.* Sol. XXXIII. 6. *a Nominativ. sing.* Nárr.

Nám, *n. Occupatio, Captura, interceptio, præda.* at verda at námi. Sol. XXXIII. 6. *var.* m. *ab* at nema.

Namtv, *didicisti.* Harb. XLI. 1. *pro* mamst þú *Recentiorum.*

Nanna, *nom. propr.* Nymphæ, *l.* mulieris *appellativum.* Hrafn VIII. 2. *forte ad verbum Puella; simpliciter, et proprie quidem Filia;* Nún Ebr. *est Filius,* Teut. *et* ASax. *Filius, pupillus. alias referri potest ad verbum* Nenna, *opus lubenter facere, l. ad* Gr. νεανίας ὁ, νεᾶνις ἡ, *Adolescentulus, adolescentula.* Quidam *putavit esse ab* Lat. Nana, *quasi Parva corpore, atque* Idem *contulit* Gr. νάννη, *patris matrisve soror.*

Narfi, *nom. propr. Viri, filii Lokii.* Æg. Epilog. *pag.* 180. *cognatum τῷ* Navrvi (Nörvi); *est tamen, qui ab* Lat. Niger *derivet*; Gall. Noir.

Nari, *nom. propr. alius filii Lokii.* Æg. Epilog. *pag.* 180. *videtur priori cognatum.*

ek Nari, at Nara æ med einum, *semper alicui adhærere, l. alligatum esse, aut semper cum aliquo ægram vitam ducere.* Skirn. XXXI. 2. *Verbum hodie est inusitatum, atque adeo vis ejus incognita; priori explicatione respexi ad verbum* Niörva (Nióra), *cum posteriore conferri possunt* Lat. Nutrio, Ebr. Naar, *puer, tam ætate quam ministerio,* Dan. Noer (Noor) *infantulus, planta, Germen. Nobis* Nióri *dicitur esse Surculus nascens.* [Nára, *quasi* Næraz, *vesci, victitare; l. forte Liberos parere, nutrire.* G. Pauli].

Nasar, *f. nares.* Alv. II. 2. *ita* Granar *a* grön, *labium,* Sakar *a* sök, *apud Veteres, pro* Granir, Sakir, *quod magis amant hodie.*

Násord (Náss-Ord) Veg. IX. 8. *Larvarum voces, i. e. tenues, tristes, et acutæ, ut opinor in* Lucano *esse, aut etiam Murmur earum obscurum, uti in* Cantilena Magi *ad Larvam*: ecki skil ek þitt þvol, þú ruglar dimt mugl, *i. e. non intelligo tuas nugas, tu obscurum et confusum murmur edis.*

Naud, *f. in plur.* Naudir, *angustiæ, nodi, aerumnæ, miseriæ.* at nema einn úr Naudum Fiöl. XLI. 6. Germ. Noth, Dan. Nöd, Angl. Need, *inopia, item Vis, necessitas, compulsio,* ASax. *neod;* Helwigius *ducit ab* Ebr. Nadha, *impulit,* Junius *a* Gr. νύττω, *pungo, impello.* Mihi *est aut ab* Lat. Nodus, Ebr. Anadh, *alligavit; conf.* Fiötvrr *supra; aut ab* ná, *prope; quid enim Ærumna est aliud, quam Vis malorum de proximo premens et stringens.*

Naudgr, *contractum ex* Naudvgr, Naudigur. Sol. XXXIII. 6. Veg XII. 7. IX 7. *Coactus, vi necessitatis actus, necessitate adactus l. subactus (agere l. pati)* Dan. nödig, Germ. genötiget, *ab* Naud.

Naudliga, *arcte, anguste, adstricte, stricte, presse.* Sol. LXV. 6 *a* Naud.

Nauma, *f. Mulieris appellatio.* Hrafn. VIII. 2. *et var.* h. *aut ab Adj.* Naumr, *minu-*

minutus, cui aliquid deest l. demtum est, tenuis, exiguus, modicus, exilis. Alias Nauma *est mulieris Giganteæ nom. propr.*

Navnn, *f. Amnis nom. propr.* Grim. XXVIII. 5.

Navrvi. Alv. XXIX. 3. *not.* 63. Vaf. XXIII. 3. *nom. propr. Gigantis Eddici, Noctis patris. hisce autem locis* Navrvi *est Dandi casus, qui postularet Nominativum* Nórr *l.* Nörr *l.* Navrvir. Nörva *ab Nominativo* Nörvi *scribitur* Hrafn. VII. 6. *conf. n.* 31. *in* Edda Snorrii *Niörvi. Vel ab* at nóra, nara, *ut sit quasi Vivax l. vitalis, l. Almus, nutriens. Alios sensus Verbales attigi sub* Narfi *supra*; *nam hoc esse censeo idem nomen cum aliqua variatione. Vide* Niard-Láss *et* Niórvn; *quo sensu* Navrvi *et* Narfi *cognata sunt et adludunt ad* Lat. Nervus, Gr. *νεῦρον*, *quatenus Vinculum significat, et* Germ. Narbe, *Cicatrix, quasi Colligatio plagæ b. cutis.*

Naut, *f. Amnis nom. propr. Edd.* Grim. XXVIII. 4.

Naut, *n. bos.* Hynd. IX. *n.* 10. Angl. *et* ASax. *bestia, jumentum, apud* Somnerum; *ASax.* nyten *apud* Junium, *ab* nyt, not, *fructus, utilitas*; *sicut* Jumentum *ab* Juvando Vossius *post* Columellam *deduxit, confr. tamen* Gloss. Niálæ.

Nauþ, *confr.* Naud.

Náþ, *f. pax, qvies, otium, unde* Náþgavfgr, *Heimdalli epithetum.* Hynd XXXIII. 6. Ebr. nucha, *quievit.* Náþ, *clementia, gratia, quod alludit ad* Ebr. Nathan, *dedit, priscis inauditum est eo sensu; nam quod* Ríkisins nádvgr herra *occurrit apud* Snorrium *in* Sveinkaþætti, *id de Principe pacis amante accipere licet.*

Ne, *non.* Grim. XX. 5. Æg. XXVII. 4. XLVII. 5. XLVIII. 3 *et* 6. Grim. II. 3. Ne, *neque.* Hrafn. XII. 1 *et* 2. *ubi priori loco pro* hvarki *ponitur, et notandum* Ne *ter numero ibi iterari.* Mangi — ne, Grim. II. 3 *et* 4. *duplex negatio* gi *et* ne, *pro simplici ut apud* Græcos, *inquit* G. Pauli. *sic etiam* Knákat ek ævagi, *duplex aut etiam triplex negatio pro una, in* Hym. Quida. *ad intendendam negationem. Invenitur quoque simile apud* Lat. *e. g.* Plautum *in* Epidico IV. 1 *et* 6. Neque *ea ubi nunc sit* nescio; *et in* Milite Glorioso V. 18. *Jura te* non *nociturum esse homini de hac re* nemini; *Confr. Indicem* Terentii mei *in* Haud. *add.* Grim. XX. 4. Ne, *Nostrum et Latinorum videtur esse a* Gr. *μὴ*, *nam quod quidam* ne *Latinum derivant a* Gr. *νὴ et νέ*, *quæ idem significent, fateor me ignorare, voculas illas existere ea significatione. De cetero* m *interdum mutatur in* n *in derivatis, ut videmus in* Nunna (Nonna) *a μόνος.*

Nefa.

Nefa, *pro* Nema, *nisi*, *præter*. Æg. XI. 4. *Cognata Litera* f *pro* m, *non tantum in ceteris locis verbi*, *verum etiam quod plus est*, *in ipso principio*, *substituitur; exempla attuli supra sub* Fold.

Nefi, *m.* Hrafn. XVI. 5. *var.* y. *vid.* Nepi.

at Negla, *unde particip. Pass.* Negldr, *clavatus*, *l. clavo adfixus.* Sol. LXV. 6. *vid.* Gloss. Niálæ *in* Nagli. Ebr. naal, *forte legendum* Nagual, *est claudit sera l. pessulo.* Negla, *nom. f. est Obturamentum in foramine sentinæ emissario.*

ek Nem, *Inf.* at Nema — veiþar. Hym. I. 2. — einn ser til fylgiss. Hrafn. XVI. 6. — einn úr naúdum. Fiöl. XLI. 6. — einum hvíld. Alv. I. 6. *ubi Demere l. Auferre significat.* at Nema, *discere.* — at einum. Harb. XLII. 1. *Sine dubio est ab* at Ná. Gr. Thorkelinus *alicubi* Gr. νέμω *huc pertinere voluit*, *neque sensus multum distat*, *quando* νέμω, *possideo*, *habeo*, *significat.* add. νόμος, νομέω, *in Compositis*, *ut* κληρονόμος, κλερονομέω. *neque* Lat. Demo *multum abludit.* [Eg Nem, *apprehendo*, *capio*, *attingo*, *etiam ad animum transfertur*, *unde* Næmi, (Dan. Nemme) *ingenii Capacitas.* G. Pauli].

ek Nem, *Verbum auxiliare periphrasticum*, *aut si ita placet*, *Inceptivum.* Nam qveþa. Veg. IX. 1. *variato usu a priore.* [Nam, ἤρξατο, nam queda ɔ: kvad, *et sic sæpissime; plane eodem modo*, *ac suo verbo utuntur Græci.* Eg Nem, *capio*, nam, *cepit*, *et vere hic ita.* G. Pauli.] *Similiter etiam* Lat. Incipio *et* Insisto *periphrastice quandoque usurpatur.*

at Nenna, — einum, *ad res Amoris translatum.* Skirn. XXXVIII. 6. Gloss. Synt. *forte ab* ek knái, *valeo*, *possum*, *unde* Næfr *et* Knæfr, *vegetus*, Lat. Gnavus, Gr. γενναῖος, *strenuus. Confr. etiam Verb.* at nunna *in* Niálæ Gloss. J. Olavius Grunnavicens. *exponit verbum* ek Nenni, *per Alacritatem spontaneam habeo ad aliquam rem peragendam*, *et simul observat*, *id aliquando accipi pro* Volo *simpliciter.*

Nepi (Nefi), *puer*, *aut Propinquus*, *cognatus*, *hoc sensu ab* ek Nem, *tango*, *attingo; illo autem sensu forte a* Gr. νεβρὸς, *pullus Cervi*, *ut* húnn, hinnus, *etiam de Filio aut* Puero *usurpatur; aut a* Gr. νέος, *juvenis.* Nálar-nepi (Nefi) *Locii vocabulum complexum.* Hrafn. XVI. 6. *n.* 64. *Ad priorem sensum conferri potest* Gr. νήπιος, *item* Lat. Nepos, (Gall. Neveu, Germ. Neffe) *qui* Becmanno *in* Originibus Lingva Lat. *dictus videtur quasi* νέος ποῦς *novus pes*, *i. e. Novum fulcimentum generis; imo quasi* νέος παῖς, *novus filius*, *dictum videri possit.*

Ner,

Ner, *pro* Nær. Grim. IV. 3.

Neſt, *alias* Neſti, *n. viaticum*. Æg. LXIII. 4. *proprie ſorte Alimentum*, *nutrimentum*, *conf.* Egils-Sagam Cap. LXXIV. *pag. Impreſſ.* 550. *ab* at Næra, *nutrire*, *fovere*, *quaſi* Nærſt, Nerſt. ASax. Neſt, *ſtipendium notat. Vel*, *ſi mavis*, *duci quiverit ab* Gr. νοςέω, *redeo*, *proficiſcor; Sic* iisdem Græcis ἧιον *eſt Viaticum*, *ab* ἶεμι, *Eo*, *tanquam Itineris ſubſidium*, *quod in Itineris uſum deſtinatum ſit*, *et Nobis* Víg-neſt *poëtice eſt Clypeus*, *ob præſidium quod inter pugnandum præſtat.*

Niarþar dætvr. Sol LXXIX. 3. *cum Nota.*

Niarþ-láſs (Niarþar-láſs) *Sera penſilis adſtricta l adſtringens*, *l. robuſta*, *firma.* Fiöl. XXVII. 6. *ab* at nióra, *quod ſupra ſub* Narfi *allatum eſt.*

Nidiar *vide* Niþr, Niþiar.

Nifl, *in Compoſitis vocibus* Nifl-hel *et* Niflheimr. Veg. VI. 6. *n.* 13. Hrafn. XXV. 3. Vaf. XLIII. 7. [*Faciunt Voces* Germ. Nebel, Lat. Nebula, *et* Gr. νεφέλη, *admodum veriſimile*, Niflheim *a Tenebris dictum; ubi ſimul obſervandum*, *aliam eſſe rationem nominis* Nifl-úngr, *quod patronymicum eſt*, *ex nomine proprio Regis* Næfill. G. Pauli.] *Conferri poteſt etiam* Ebr. Nabal, *cecidit*, *decidit*, Nebelah, *cadaver*, *quaſi Caducum*, *deciduum; ut* Niflheimr *ſit Mortuorum regio.* Niflhel *autem ad verbum Mortuorum gelu*, *aut Locus eorum gelidus. conf.* Hel.

Nío, (Nív) *novem.* Nío nauta blód *in aſperſione ſacra.* Hynd. IX. 9. 10. *var.* y. Nío heimar. Alv. IX 4. *n.* 18. Vaf. XLIII 6. Angl. Nine, Goth. *et* Alam. Niun (Germ. Neun), ASax. Nigone, Belg. Negen, Dan. Ni, Gr. ἐννέα, Cymr. Naw, *ex* Junio.

Nіól, *f. Noctis vocabulum.* Alv. XXX. 2. *n.* 64. Nióla, *f. idem.* Hrafn. XXV. 4. *n.* 90.

Niördr, *nom propr. Divi.* Grim. XVI. 2. *et alias ſæpe. Videtur eſſe idem cum* Gr. *et* Lat. Nereus, *quod ex* Edda Snorrii, *ubi de* Niördo *agit*, *probabile ſit*, *cum præſertim*, *ut* Vanus, *Græcæ gentis fuerit Genitivum facit* Niardar. Skirn. Prolog. *pag.* 68. *poteſt et referri ad verba* Nióra *et* Næra *alias allata.*

Niörvi (Niörfi) *vide* Nörvi *et* Narfi.

Niórvn, *in Compoſita voce* Draum-Niórvn, *quod Noctis vocabulum eſt* Alv. XXX. 6. *n.* 66. *quo adde* Niördúngr, *nectens*, *adſtringens*, *ut in appellatione Eddica* Víga-Niördúngar, *prælia conſerentes l. committentes*, *et* Skorduſkæ Niördúngar, *Equi deſtinae* (*i. e. Navis*) *alligatores*, *ſc. Nautæ*, *apud* Sighuatum poëtam *in* Snorrio, Ol-helga Saga. *Alias* Niórvn *videtur fuiſſe Divæ l. Nymphæ nomen antiqvum; invenitur enim ut Suppoſitum in appel-*

pellationibus Mulierum poëticis, quocum conferri potest Gr. νηρεΐς-δος *et* Lat. Neriene, *Nympharum nomina, item* Gall. Nerine, *nom. propr. Mulieris.*

Niþ, *n. incerti numeri, Lunæ decrementum, luna intermenstrua, silens.* Vaf. XXIV. 6. XXV. 4. *Forte decurtatum ab* Nidr, *deorsum*, nidri, *infra, subtus; quoniam Luna, quando* Niþ *est, l. tendat deorsum l. subsit Horizonti. conv.* Dan. Næc, Need, Ned. *Vide* Ný. *Conf.* G. Pauli *sub finem in* Síþ.

Niþ-havggr, *in Dativ.* Niþ-höggvi. Grim. XXXII. 6. *nom. propr. Serpentis sub Aesculo* Yggdrasilli *habitantis, et eam inferius rodentis.* Grim. XXXV. 6. *Vel a* Niþ, *depressio, humilitas, vid. locum* Grim. *modo citatum; vel a* Níþ, *contumelia, violatio, quando per* í *grave* Níþhavggr *scribendum foret, et ita sane in elocutione frequentatur.*

Niþiar, Nidiar, *Cognati, gentiles.* Ýmis Niþiar, *Hrim-thursorum appellatio.* Vaf. XXVIII. 4. *ubi non nimium bene vertitur: Ymeri posterorum;* Niþiar *enim latius se extendunt quam ad Filios et posteros; sic* fornir Niþiar *sunt Majores.* Hynd. X. 1 *et* 2. *et* Höfvd-niþr, *pater, apud* Bragium *Poëtam in* Edda Snorr. Niþia synir. Sol. LVI. 2. *Nominativus singularis est* Niþr, *non* Niþie, *ut Recentiores frequentant, cujus Genitivus et Dativus est* Niþia, *non* Niþs *aut* Niþi. *Confer* Hrafn. IX. 4. *n.* 18. Niþi, *Gigantis nomen, est in* Edda. Niþr *vi vocis videtur significare Nexus, alligatus, sc. cognationis l. affinitatis vinculo. Conf.* Lat. Necto *et* Nodus, *item* Nauþir, Nauþ, *supra.*

Níþingr, *m. Homo nequam, infamis, flagitiosus, de homine præparco adhibetur in composita voce* Matníþingr. Form. Grim. *pag.* 38. Níþ, *probrum, flagitium, cui forsan convenit* Gr. ὄνειδος, *sed verius tamen refertur ad* Niþr, *deorsum. Quando autem* Níþingr *hominem sordide tenacem significat, non male arcescitur ab* Naud, *quatenus Vinculum notat l. angustiam. ita* Nyrfill *ejusdem significationis cum* Níþingr, *probabiliter venit ab* at Nióra, *ut sit ad verbum: Homo nimium adstrictus, s. restrictus ad expendendum largiendumve.*

† Nonna, *f. Monoeca, Monacha, mulier solitaria.* Hrafn. VIII. 2. *var.* h. Gr. μόνος. *Alias* Nvnna, *item* Munna *in* Vínlands-Þætti *apud* Snorrium *Cap. ult. si tamen vera ibi est lectio.*

Nótt, *f. Nox.* Alv. XXIX. 2. *n.* 62. Nótt skal nema nýræþa til, *habet speciem Proverbii.* Hrafn. XXII. 3. 4. *n.* 78.

Ný, *n. Novilunium.* Ný *et* Niþ *junguntur* Vaf. XXV. 4. Edda Snorr. Máni stýrir

ſtýrir gaúngv túngls ok rædr Nýum ok Nidvm, ɔ: Manius (*tanquam perſona mythologicè conſideratus*) *regit curſum Lunæ et* Ný *ac* Nid *moderatur. Hinc loquendi modus:* Þat gengr eptir nývm ok nidvm. *Danis:* Det gaaer ſaa efter Nye og Næe, *et* kommer ved Nye og Næe, *quem in* Lexico *ſuo adfert* J. Olavius Grvnnavicenſis, *et interpretatur ſic: Res illa alternatur, et varias ſubit vices, ſeu Lunæ inſtar, nunc pleno ſuo vigore valet, nunc decreſcit, aut, Ita alternatim, quaſi ad motum lunæ, accidit.* Nida-myrkr *ſunt* Tenebræ *interluniorum, ſ. Nox illunis.*

Ný-rædi *et* Ný-rád, *n. pl.* Hrafn.XXII.4.

Nyt, nytiar, *in pl. et ſine dubio etiam in Genitivo ſing. etſi* Nytar *malint* Recentiores; *Uſus, fructus, commodum emolumentum.* Manna nyt, *fructus* (*voluptatis*) *ex hominum* (*virorum*) *præſentia l. conſortio, fortaſſe ſpeciatim de Re Venerea accipiendum.* Skirn. XXXIV. 8. *ab* at Nióta, *frui*, 1a. *præſ. Ind.* ek Nýt, *unde et* Not *n. pl. fructus, utilitas alicunde percepta.*

Nyt, *f. Amnis nom. propr.* Grim. XXVIII. 4. *Genitivus* Nytiv *invenitur apud Veterem Poëtam in* Skálda.

Nýtr, *adj. Utilis, commodus, idoneus, beneficus, benignus, ſalutaris, ſalubris, Deorum et Freyeri epithetum.* Vaf. XIV. 5. Grim. XLII. 6. *ab* at Nióta.

O.

O, *pro* v, u, om *vel* vm, *ſequente* v, *Euphoniæ gratia ſubſtitutum*, bindo ver *pro* bindvm ver. Þrym. XV. 5.

Óaúþigr, *pauper, inops.* Vaf. X. 1.

Ódfúſs, *vide* Óþfúſs.

Ódrærir (Ódhrærir), *m.* Hrafn. II. 5. *n.* 11.

Ö (Oe) *pro* æ *et* e *in* Föti *et* ígögnum. Grim. Epilog. *pag.* 66.

Ödi (Öþi) *pro* ædi (*et* æþi) *ingenium.* Vaf. IV. 4. XX. 2.

Öfstr *pro* Efstr. Æg. LI. 4. LII. 1.

Öl, *vide* Avl.

Öldr, *n.* Hym. XXXIX. 5. *Conf.* Avldr.

Öl-kiöll, *ad verb. Cereviſiæ navigium, ſynonymum Cacabi magni.* Hym. XXXIII. 4. *Alias eſſe poſſit* Kiöll *contractum, et* i *in* ö *mutatum, ex* Ketill, *quando tamen potius foret* Kell, *ut* Þorkell, Áskell, *ex* Þorketill, Ásketill. *Alio ſenſu a* Kiölr, *Carina, quaſi Carinatus.* Germ. Kiel. *aut a* Κοῖλος, *cavus*, Κόιλη, *concavum, pars navis.*

Ölv-bann, *n.* Harb. XXXIX. 3. *var.* u.

Öndvegis, *Genitivus loci pro Ablativo cum præpoſitione* i (Öndvegi). Hrafn. XVIII. 3.

† Önn, *f. Cura, labor, moleſtia; ſic accipi ſeu reſtitui forte debuerit illud* Önn, Hynd. XXII. 1. *var.* p. *Conf.* Aunn *ſupra. Alias* Önn *eſt nomen partis gladii*

dii nescio cujus, in Edda [*quasi ἐμπρόσθια, aut primus mucro, et forte Conjugatum f.* ꝿ Oddr. *J. Johnson.*]

Örr, *pro* ærr, *insanus, vesanus, delirus.* Æg. XXI. 1. Dan. Ör.

Örvit, *n.* Hrafn. XIV. 5. *var.* l *et* n. ör *particula privativa in Compositis.* [*pro* úr, *ex, de*].

Öxn, *m. pl. Boves, tauri jugales.* Þrym. XXIII. 3. *n.* 31. *Occurrit quoque* Öxn *in gen. masc. in* Sturlunga S. *Part.* 2. *Cap.* XXXVIII. *ita et* Yxn, *m. legitur in* Eyrbyggia *Cap. de* Thorolfi Bægifoti *inhumatione.*

Öþli, *n.* at eiga Öþli. Æg. XLIII. 1. *ubi forsan Sortem seu Conditionem notet. Conf.* Adal, aþal, *ab* auþr, *quod vide*; *hoc ab* ek á *l. ab* eg ann, *inf.* at vnna, *indulgere.*

Of, *particula expletiva, nihil fere significans.* Grim. IV. 6. *var.* p. *ubi apponendum signum* Codicis U. Grim. LI. 3. *Conf. tamen* Vela. Grim. VIII. 3. Hynd. XXVII. 7. Fiöl. IX. 1 *et* 2. *Non tantum Verbis præponitur, verum etiam Nominibus, ut patet ex hoc* Landn. b. *pag.* 73. lengr enn íllt of gengi, *et ex hoc* Eyvindi Poëtæ *in* Haconar-málvm *apud* Snorrium: Sköglar vedvr l..v vid skýs of bauga. *Hoc notandum est adversus* Eos, *qui negant* of *παρέλκον nisi cum Verbis locum habere.*

Of, *de.* Grim. XX. 3. Of, *super, in, accipi potest* Grim. VIII. 3.

Of, *per.* Hrafn. XIII. 5.

Of, *ob, ex.* Hrafn. XIV. 3. Lat. ob, Gr. ἐπὶ.

Ofliótt (havfuþ). Hym. XXIII. 7. *nisi tamen ibi legendum sit* Ó-fliótt, *non celeriter, tarde, quasi* Thorus *lente percusserit, quo graviores essent ictus. In Masculino foret* of-liótr *l.* O-fliótr.

Ofrá. *Monstrosa vocula, pro* frá. Vaf. VII. 5. *aut ejicienda est, aut in* Of-frá *diducenda*; *quando* Of. *foret παρέλκον, ut sæpe.*

Ofr-mælgi, *f.* Vaf. X. 4.

Ofreidi (Ófrædi, Ofraidi) *offensus, irritatus, ira incitatus.* Skirn. I. 6. *est nomen substantivum masculinum, ut bene observavit* G. Pauli; *nam pro adjectivo capi Analogia Linguæ vix sinit, verum pro Substantivo eadem ratione atque* Forvitri, Málódi, *et similia, quæ ab Adjectivis in Substantiva transierunt.* Of-rædi *etiam accipi potest Loquelæ impos, mutus, tacitus, sermone hominum abstinens; Ab* Of *pro* O *Negativo, et* ek rædi, *loquor; unde* Rædi, *nomen verbale agentis, foret Locutor, Orator. Posset et* Ofrædi *esse* Yfirrádandi, *Imperans, Rector, Consul, Moderator, Magistratus; Tum vero* Afi *illic notaverit Aversum, Indignabundum, animo alienum, infestum. Licebit quoque* Ó-frædi *legere, ab* O *Negativa et* Frædi *pro* Frædandi, *passive accepto, atque sic* Ó-frædi *foret, Ab nuntio vel Indi-*

cio abhorrens, *indocilis*, *vel* Of-rædi (fá fem ekki lætr fer ráda), *Is*, *qui confilia non admittit*, *aut Qui fe regi non patitur*, *priori acceptione lepida Paronomafia foret in* Fródi *et* Ó-frædi.

Of-væni, *f. aut n. Defperatio.* Veg. XII. 6. Væni *fimpliciter eft Spes*, *exiftitque apud* Hornklovium Poëtam *in* Snorrio Tom. I. *pag.* 95. *item in* Edda: fterkvm Stilli ftyriar Væni. *Aliter* Avr-væna *videtur effe Subft. Fœm. in* Laxd. Magna *Cap.* Pepli Amiffi, *eodem fenfu.* Of, *privativa eft modo ut in* Oflióft, *obfcurum*, *quod* Skalda *habet*; *fic et* Anglofax. Oflican *eft Difplicere*, Ofunnan, *denegare [invidere] apud* Somnerum; *hoc autem fenfu* τό Of *æquipollet* Lat. præter, Gr. ὑπὲρ, *eodem fenfu.*

at Óga, *terrere*, *minitari*, Ógþy mer járnlurki. Hrafn. XXXVII. 5. *alias* at Ægia. *Vide* Óvmk.

Ógnir, *f. Terrores*, *Res terribiles*, *Supplicia horrenda.* Sol. LXVIII. 1. 3. *de Suppliciis infernalibus. Vide* at óga *et* óvmk.

Ó-gódr. Æg. XXXI. 3. *fapit Litoten*, *pro* íllr, vándr, *ab* O *negativa et* gódr. *ita* Ólítill *pro* mikill *veteris Poëtæ apud* Snorrium Tom. I. *et talis Compofitionis atque Ufus Adjectiva pertinent ad elegantes Linguæ noftræ Idiotifmos.* Ógód módir *dixit* Grimkillus *Pontifex in* Hardar-Saga.

Ok *pro* Of, *fuper.* Vaf. XI. 3. *Conf.* XIII. 4. XIV. 3. *duobus tamen prioribus Locis* Of *præfert* Anonym. Ok *pro* Of παρέλκον Grim. XVII. 6. *var.* b.

Ok *pro* er, *relativum*, *Quod.* Skirn. III. 3. *ita cenfet* G. Pauli, *fed exemplum vel autoritatem non adfert*, *nifi*, *quod huc non pertinet*, Ok *redditivum fæpe haberi*, *ut*: ok ver þat fkóggáng. *i. e.* tum *&c. hæc* Ille.

Ok, *et*, *recte omiffum* pag. 39. * * Ok, *et*, *fuo loco motum* Sol. III. 3. *var.* i. Ok *convenit quidem* Lat. Ac, *fed ortum tamen videtur a Noftro* auk, *infuper*, *etiam*, *quod fæpe fcriptum per* ouc *adhibet* Nor. K. Tal. *adde* Germ. auch, Belg. oeck, Afax. eac, Angl. eak.

Okkat *pro* Okkart, *l. Genitiv. plur.* Okkar, *noftrum; mafc.* Okkarr *f.* Okkvr. Skirn. XX. 5. Harb. LVII. 1. ASax. uncre, uncer, *nofter.* Vid, *dualis Pronominis perfonalis* 1*æ. perf. Nos duo*, *Genitivo* Okkar, *Dativo* Okkr.

Ókynian, *n.* Æg. LVII. 4. *ab* ó *pro* á, *intenfivo*, *et* Kyn, *res infolens.* Ókynni *in* Háfa-mál *occurrit*; *Locus ita habet:* Ókynnis þefs ver (vari) þik engi madr. § þú gángir fnemma at fofa ɔ: *Id. nemo de te miretur (l. tanquam vitium tibi prohibeat)*, *quod invenitur quoque fcriptum* Úkynni *in* Arna Bifkups Saga: Han koftgæfdi af

af þeim at venia avll úkynni, *Ille studebat iis detrahere consuetudinem omnium vitiorum.* [Ókynian, *a* Kyn, *genus*, *Mali generis l degener.* G. Pauli.] *Potius Gener. neutrius est quam feminini*, *quod contra Quosdam observo*, *qui neutra taliter formata negant existere; ita Ipse* Ólyfian *attuli in* Húngr-Vakae indice. Óordan, *n. habetur in* Laxdæla magna Membr. Fol. 197. Col. 2. Úþoran *itidem in* Thómáss-Saga Membr. Fol. 24. Óliúfan, *apud* Nostrum *infra.*

Óleidr, *in Superl.* Óleidastr, *per Litoten quandam pro* Kærastr. Skirn. XIX. 6. *Vide* Leidr.

Óliúfan, *n.* Harb. XXXIX. 3. *Res molesta*, *ingrata*, *ab* O *negativa et* liúfr, *gratus*, *jucundus. Talem formationem Neutr. in* an *probare conatus sum sub* Ókynian, *ubi exempla quædam attuli contra Eos*, *qui nomina formata in* an, *ad sola fæminina volunt restringere.*

Ólmr, Form. Grim. *pag.* 38. *Rabidus*, *furens*, *de Cane.* ASax. Welme, Wylme, *furor*, *fervor*, *æstus maris;* Weallan, *furere*, *fervere*, *æstuare*, Lat. Bullio, *a* bile *ebulliente*, *Nostris* at vella, *ebullire*, *effervescere. Forte tamen proprie* Ólmr *sit Incitatus*, *concitatus*, *a* Gr. ἅλλομαι, *salio; conjungimus sane Verba* at æraz ok springa, *de Homine excandescente.*

Ólv-bann, *pro* Ólar-band. Harb. XXXIX. 3. *var.* u. *conf. et* Fáni.

Ómi, *Odini nomen.* Hrafn. XXII. 1. *ab* Ómr.

Omk, *usitatius* Vmk *et* Vmz, *terminatio Verbi l. particula inseparabilis tertiæ Personæ verborum suffixa*, *notans in Compositione* mik *l.* mer, *mihi l. me: ut* Brennomk, *uritur mihi.* Grim. I. 6. Verpomk, *jacit ad me. Conf.* Vm, Vmk, Vmz.

Omk, *usitatius* Vmk, Vmz, *terminatio Verbi reciproci plur. aut dualis 1æ. Pers. ut.* Göngomk, *eamus invicem*, *uterque.* Grim. I. 3. Hættomk, *cessemus inter nos.* Harb. LI. 3.

Omk (Om) *pro* Vmk, vm, *terminatio Verbi medii. Vide* Vm.

Ómr, *m. Sonitus l. fremitus subobscurus.* bornir ómi. Hynd. XXII. 1. *de filiis* Arngrimi. Ebr. amar, *loqvutus est.*

On, *f. pro* Von, *Spes*, *suspicio*, *præsensio*, *opinio.* Skirn II. 2. Æg. XXXVI. 6. *conv.* Germ. es ahnet mir, Dan. det aander [ahner, aner] mig. Gr. οἰωνός, *augurium*, *omen*, *et ipsum* Lat. Omen, *it.* opinio, Gr. οἴω, *puto*, *opinor.*

Onn, *Odini nomen.* Hrafn. XXII. 1. *var.* x. *alias Nani nomen est.*

Opi, *m. Aversatio*, *retrocessio*, *fuga. Nom. propr. Literæ Magicæ; aut est ad Verbum* Hiatus, *ut intelligi possint* Gapandi *vel* Ginfaxi, *notæ illæ Veterato-*

 rum

rum magicorum Literæ. Aut Ópi, *Vociferator, ſcribendum.* Skirn.XXIX.1.

Opt, *adv. Cito, promte, continuo.* Hym. II. 8. *not.* 10. *Aut Rurſum, reciproce, viciſſim, mutuo, iterum; atque ita* Opt Svml, *conjunctim reciprocum l. amoebæum Epulum, notaret. Ab* aptr; Gr. ἀῦ̓ϊς *eſt Rurſum,* AS. eft, æft; *unde et* Junius *bene deduxit* opt, Angl. often *ſæpe; Nam ea, quæ iterum atque iterum eveniſſe dicuntur, confeſtim quoque ſæpius accidiſſe intelliguntur.* Oft Germ. *ab* oppido *factum putat* Martinius *in* Spiſſus. *Hæc partim ex* Junio.

Or, *pro* úr, *ex, Cauſam materialem ſignificans* Grim. XL. *per totum.* Germ. ur, *Initiale in compoſitis,* ár, *initium, et* Lat. orior.

Or, *n. pl. pro* Vor. Skirn. XVII. 6. *Sic* orum *pro* vorum. Vaf. VII. 5. Orr *pro* Vorr, *Noſter.* Vaf. IV. 5. *ubi minus recte, vel ſi auctor eſſet* Membrana, *editum eſt* or, *una* r, *quæ foeminina, l. neutrius pluralis eſt terminatio.*

Ord, *in compoſitis, vide* Orþ.

Orfrá, *pro ſimplici* frá, *q. v.* Vaf.VII. 5. *var.* f. *Sic* ífrá *pro* frá, *id.*

Orgán, *n. Unde* Orgáns ſtóll [ſlot]. Sol. LXXVI. 3. *Forte accipi debeat pro* Ur-gán, *Incuria, ſecuritas; ut* gán *variatum ſit ab* gá, *ſic ut* Spán, *vaticinium, a* Spá. *Alias* Organum *ab* ἔργον Martinius *deducit.*

† Organ, *n. Vociferatio, clamor vehemens.* Sol. LXXVI. 3. *Ab* at orga, *vociferari, vel ſi mavis ab* org, *n. Vociferatio, eadem formatione, ut* Líkan, *n. Forma, ab* likr, Ólyfian, *n. Venenum, ab* Lyf, *Potus, pharmacum; plura dedi ſupra ſub* Ókynian.

at Orka, *Pollere, valere, item Operari, agere.* Hrafn. I. 1. XXII. 6. Dan. at orke, *non penitus ignotum eſt priori ſenſu. Ad poſteriorem ſenſum pertinet, quod* vár-orka *dicitur Opus l. occupatio verna, in* Jónsbók Landsleigubálki, Cap. LIII. — Frá því er lokit er vár-orku (ɔ: er menn hafa unnit völlu ſína, *quod paullo ante præceſſit*) ok til Heyſláttu, ɔ: *Ab opere verno abſoluto et uſqve ad foeniſecium.*

Orlög (Avr-lög, Örlog) *n. pl. Fata, Eventa fato deſtinata.* Æg. XXI. 4. XXV. 1. XXIX. 4. *Forte variatum eſt ſ. potius contractum ex* Orda-lavg, ord-lavg, *Effata, pronuntiata, dictiones, oracula, Deorum ſc. ſive Parcarum decreta (è Veterum ſententia) de iis, quæ hominibus in vita ſunt eventura. conf.* Urþar orþ — viþ lagit. Fiöl. XLVIII. 4 *et* 6. *cf. n.* 62. *item* Skirn. XIII. 4. *ad* 6. *Eodem plane modo* Lat. Fatum, *de quo ita* G. J. Voſſius *in* Etymologico: Fatum *a* fando. *nam ita dicitur* Dei fatum, *hoc eſt Dictum, juſſum, decretum, voluntas Dei. Sic* Nonius Cap. IV. *item* Priſcianus *in*

XII.

XII. *Gentilium more si (forte, sic) loqui visum*, Fatum *dictum*, *quia illud* Jupiter *sic* fatus *Parcis*, *quæ voluntatem ejus aeneis inscripsere tabulis*, *sive quia id Parcæ sint* fatæ. *Hæc* Vossius. *Alias* Ord-lag, Orda-lag, *in pl.* Ordlavg, Orda-lavg, *est Certus loquendi modus*, *formula*, *l. phrasis*; Lag *tamen in mea acceptione* τῶν Orlavg *magis responderet acceptioni* τῷ háttr *in* Ordzháttr, *Verbum l. dictum vulgatum*, *proverbium*, *proverbialis sententia.* J. Olavius Grunnavicensis *ducit* Örlög, *Fata*, *ab* ör, *ex*, *de*, *et* lög, *leges*, *quasi Fata legibus non sint subjecta*, *vel* Lög, *positio*, *ab* ek legg, *pono*, *quasi Positiones*, *unde cætera proveniunt. Hactenus Ille.* G. Pauli *in Commentario ad Carmina* Egilli Skallagrimi filii, *Capite* Egils-Sagæ *Impressæ* LXVII. *pag.* 487. *ita censet:* „Örlog, *fata*, ɔ: Úrlög, *quæ sc. Dii huic l. illi e multis dabilibus* proponunt, *expromunt*, *adjudicant*; *ut* hluta, leggia úr mörkvm.“ *Quid hæc ultima Phrasis sibi velit*, *videat ipse* Interpres, *mihi utique inaudita et obscura est.* *Consule etiam* Gloss. Niálæ.

Ó-rof, *n.* Fiöl. XXV. 5. *conf. var.* g. h. *et* i, *ubi varie pro meo tenui captu vocem et locum totum exponere conatus sum*; *quæ omnia eo fere tendunt ut* Órof *sit: Res dissolutionis, destructionis, l. diminutionis expers l. incapax, ab* o *negativa et* at riúfa, *rumpere*, *disrumpere*, *disjicere*, *unde* Rof *est Disruptio et disruptum quid*; *ista autem notio* τῷ Órof *etiam ad* Immensitatem *reduci seu adplicari potest*, *quando* Órof *per Hyperbolen foret id*, *Quod adeo magnum est*, *ut destrui l. diminui posse non videatur*, *quantumvis multum ei detrahatur*, *atque adeo aliis verbis*, *Infinite magnum l. multum*; *ea Hyperbole* Órof bædi vapna ok manna, ɔ: *Infinita vis et armorum et militum, habet* Sveinka-þáttr Steinars-sonar *in* Hryggiar-stykki. *Quibus hæc mea nimium longe petita et contorta videntur*, *eorum in gratiam adscribo* Gunnaris Pauli *interpretationes Vocis* Órof, *ex* Indice *ad* Vafþrúþnis-mál *a* Gr. Thorkelino *edita seorsum ante aliquot annos*; *Exstat nimirum in* Vafþr. m. Vers. XXXV. Str. 1. Orofi vetra áþr væri jörþ vm skavpvþ, *ubi et a* Thorkelino *et in Nostra Editione video expressum esse* Orófi; *in* Edda *autem* Snorrii Cod. Reg. *legitur* öræfi vetra, *ubi* Oræfi *fortasse notat* Vacuum, Inane, *ut sit sensus: Quando nullæ adhuc hiemes existebant.* *Sed redeo ad* G. Pauli *Interpretationes Vocis* Orof, *quæ ita habent*: Orofi, *vox difficilis plures admittit derivationes*, *sc.* a) *ab* Orofi, Oræfi, *deserta*, *loca vacua*, *inculta.* b) *ab* Or *et* hóf, *per aphæresin* Óf, *modus*; *unde* Or-óf, *immensitas*, *Ablat.* Orófi,

Orófi, *immensitate.* c) *a part. neg. nominibus præfigi solita* O *et* rof, *penetrabile*, *ab* at riúfa, *findere*, *retegere*; *Respectu temporis* Orof *dici potuisset Immemorabile, tempus* ἄδηλον. *hæc* Ille.

Orpinn, *in f.* Orpin, *jactus*, *stratus*, *exstructus*, *congestus*, *cumulatus.* Sandi orpin fæng, *periphrasis allegorica Sandapilæ aut Sepulcri.* Sol. XLIX. 6. *part. pass. Verbi* ec Verp, varp.

Òrr, *pro* Vorr, *noster.* Angl. our, ASax. ure. *Vide supra* Or.

Órunn, *f. nomen Fluminis pr.* (*forte* Orontes); *appellative Fluxus l. motus fluidi.* — rýgiar glýgiv; *duplici sensu.* Hrafn. XIV. 5. *n.* 59. *Habet Genitivum* Oranar (Óránar) *in Fragm. Carminis* Biarkamál. *Alias hic possit* Orvnn *esse Noctis vocabulum*, *a quiete animalium*, *quando sensus*: *Nox demit cogitationem aut Animi vigorem.*

Orþ, *n. Verbum*, *sententia*, *decretum*, *effatum*, *pronunciatum.* Vrþar-orþ. Fiöl. XLVII. 4.

Orþ-bæginn (ordbæginn) Orþboginn, Ordboginn. Hym. III. 2. *a Verbo* ek bægi, *incommodo*, *impedimentum affero*, *molestiam facesso*, *quod ad verb.* at beygia, *et* boginn, *Curvus*, *referri potest.* jarla bagi, *v.* bági, *vocatur* Hakon bonus *ab* Eyvindo Poëta.

Orþborginn *pro* Borginn-orþr *l.* halldinnorþr, *Verbis firmus*, *verbis fidem servans*, *qui non aliud loquitur*, *quam cujus veritatem præstare potest.* Hym. III. 2. *var.* o, *ab* ek berg, *tueor*, *servo. Conf.* Borginn-módi *in* Gloss. Landnam. b.

Orþheill, *f. Augurium*, *verbale auspicium*, *improprie Sinistrum omen.* Hyndl. XLVII. Heill, *salus*, *prosperitas. De* Olao Pavo, *cum primum migravit in prædium* Hiardarhollt, *ita habet* Laxdæla: Oláfr sendir nú ord feþr sínum, at han staþi úti, ok sæi ferþ hans þá er han fór á þenna nyia bæ. ok hefþi orþheill fyrir honum (*Ominibus faustis prosequeretur*). Höskulldr qvaþ sva vera skylldv.

Orþkríngi, *f. Argutia* (Dan. Spitzfindighed). Harb. XLV. 1. *quasi Sermonis rotunditas.* Kríngr, *Circulus*, *figura perfectissima*, *unde et* Kríngr, *adj. Rotundus.*

Orþ-speki, *f. Eloquentia*, *facundia*, *Rhetorica.* hennar at freista viþ einn. Vaf. V. 2. 3. deila Orþspeki viþ einn. Vaf. LV. 8.

Ófátt, *f. Dissensus*, *injussus.* at úfátt minni. Alv. VI. 4.

Ósk-megir, *Genitivo* — Maga, *Nominativo sing.* — Mögr. Æg. XVI. 3. *n.* 15.

Ossvm, *nostris.* Skirn. XIV. 3. *est Pronomen defectivum formatum a Pron. pers. Dat. Plur.* Oss, *Nobis*, *potius quam ab* Orr, *Noster*, *ut sit quasi* Ors. *Dubium est*, *an et quibus in casibus*, *dicatur*

dicatur in Singulari [probabiliter non nisi in Dat. & Abl.]

Ósviþr, *Insipiens, inscitus, insulsus.* Ósviþra apa, *Gen. plur.* XXIV. 4.

Ó teitr, *adj. Tristis.* Hym. XXV. 1. Teitr, *alacer, hilaris.*

Ó tíþr, *Exosus, invisus, offensam gerens l. movens, discors.* Þóri er ótítt viþ jötvns brúþir ɔ: þat er sæd eþa sátt i millı hans oc þeirra, *Non multa ei sunt, quæ velit, cum iis, ut* Plautus *loqvitur in* Casina, *loco paucis intellecto*, ɔ: *Concordia eorum est infreqvens, Discordia ei intercedit cum iis.* Hynd. IV. 5. *vide* Tídr. *conf.* Ebr. dod, *dilectus.*

Ótraúþr, *non tardus, intrepidus, non refugiens l. detrectans, Alacer, lubens, promtus.* Vígs ótrauþr. Skirn. XXIV. 6.

at Óttaz, *Verb. deponens, Metuere.* Engi óttaz nema illt giöri; *sententia proverbialis.* Sol. XXX. 4. 5. Ótti, *metus, ab* at óga, *terrere*, Agi, *metus.*

Óvmk, óumz, *pro* ógar *l.* ægir mer, *paveo, formido, horreo, vereor.* Grim. XX. 4. *ab* ek óga *et* ægi, *terreo, et hoc porro ab* Agi, *timor, reverentia,* Sp. R. Gr. ἄγος. ASax. Egé, *timor,* Egesa, *horror, terror.* Ulph. ogan, *metuere*, Agis, *metus.*

Óþfúss, *in fœm.* Óþfús, *appetitu, cupidine, vel lubidine insaniens*, — i einhvern staþ. Þrym. XXVI. 7. XXVIII. 7. 8. *Conf.* Ódr *in* Gloss. Niálæ.

Óþinn, *nom. propr. Famigeratissimi septentrionalium Ethnicorum Dei.* Grim. LIII. 1. Hrafn. X. 5. *et alias sæpe. Sunt, qui ducant ab* Óþr, *ingenium, mens, ut sit Cordatus, ingeniosus. Sed magis inclino in sententiam* Sc. Thorlacii, Commentatione *de* Hludana, pag. 26. *Verba* Ejus *hæc sunt:* „*Veri Dei nomen* Adon *f.* Adonai *in nomine* Odin *apud quosdam* Japheti *posteros, qui nempe in loca mundi borealia progeniem sparsere, ab ultima inde antiqvitate conservatum, non magis miror, qvam qvod alterum* Jehova *in antiqvo Græcorum et Latinorum* Jao *et* Jove *superfit.*" Idem *in* nota *pag.* 30. *sic pergit:* „*Hæc Deorum gentilium nomina a tetragrammato Judæorum* Jehova *originem traxisse, docet memorabile* Apollinis Clarii Oraculum *apud* Macrobium L. I. Sat. Cap. XVIII. *ubi consulentibus respondit* Apollo: *Omnium supremum* Deum *esse* Jao, *hieme qvidem* Plutonem, *et* Jovem *vere incipiente, et* Solem *æstate; autumno autem festivum* Jao *dicendum. vid.* Voss. *de* Or. *et* Progr. Idololatr. L. II. Cap. XIV."

Þ.

P.

P *pro* f. *fubftituitur in* Elleptv. Grim. XVI. 1. *var.* u.

Penníngr, *m. Nummus*, *denarius*. Æg. XI. 4. Angl. Penníe, ASax. peneg, penning, Belg. penning, Alam. pfening, Germ. pfenni, *numulus*, Dan. Penge *et* Pending. Martinio *eft a* Pendo, ɔ: *folvo*, *numero*, Wachtero *a* Celt. pen, *Caput*, *qvo denarii infigniti fuerunt.* ab Ebr. panim, facies, *ob effigiem impreffam.*

at Pína, *torqvere*, — einn til fagna. Form. Grim. *Pag.* 38. 39. at pína fiálfan fig. Sol. LXXIII. 6. Lat. poena, *et* Punio, Gr. ποινὴ, ποινὰ.

Q.

Qvæn, *f. Uxor.* Æg. LVII. 2. Þrym. VIII. 8.

Qvan, Qván, *f. Uxor.* Þrym. XXII. 6. *vid.* Kvan *et* Kona.

Qvaþat, *non dixit*, *negavit.* Hym.XXVIII. 5. *ab fequ.*

ek Qved (qveþ) *Præt.* qvad, *Inf.* at qveda, *dico*, *loqvor*, *pronuncio*, *ajo*, *prædico.* Qveda *pro* Qveda menn, *l. Imperfon. paff.* þat er qvedit; þar Heimdall qveda vallda veum, *ibi ferunt*, *fertur*, *&c.* Grim. XIII. 2. 3. Angl. Chatt, Belg. Couten, *fabulari*, *garrire*, *dicere*, *cum hoc noftro contulit* Junius, *deducit autem a* Gr. κωτίλλειν, *garrire*, *loqvi.*

ek Qved, qvaddi, at qvedia, *adloqvor*, *adpello*, *vel Pofco*, *peto*, *poftulo.* — einn máls. Skirn. Prol. *Pag.* 68. *conf.* Skirn. I. 2. 3. *refpice et* mál *fupra.* — einn laftaftöfum. Æg. X. 4. 5. *a præced. variatum.*

Qveld, *n. Vefper.* at qveldi, *vefperi*, *hodie magis* um qveldit. Þrym. XXIV. 1. Gloff. Diatrib.

at Qvelia, *Cruciare*, *forte etiam Necare*, *ut alibi in* Edda *noftra videtur accipi.* Form. Grim. *pag.* 38. *conf.* Gloff. Niálæ *in* Qvöl, *et* Gloff. Synt. Angl. Cille, *occidere.*

Qvern, *f. Mola manuaria*, *trufatilis.* vnd qvernum, *ad molas l. fub molendi labore.* Æg. XLV. 6. Angl. Qvern, Qvearn.

Qveþi, *pro recentiori et magis perfpicuo* Qveþie. Æg. X. 4. 5. *Subjunct. verbi* at qveþia.

Qvikr, *vide* Kvikr.

R.

Rád, *vide* Ráþ.

Rádbani. Þvrs rádbani, *Thori appellatio.* Hym. XIX. 2.

Rádgríþ, *nom. prop.* Erinnyos *bellicæ.* Grim. XXXVI. 7. *ad verbum fonat Poteftatis aviditas*, *l. Imperiofa furia.*

ek Ræd (ræþ), *Auctor vel caufa fum.* Æg. XXVIII. 4. at ráda einum Ró. Æg. LVI. 4. Orþheill þín fkal engv ráþa. Hynd. XLVI. 1. 2.

Rædi,

Rædi, *n. Remigandi instrumentum, remigium, remus.* Hym. XXV. 5. vel líkvdv Godrædi, Gódrædi, Skallda *in* Homonymis.

at Rægia, *probris afficere qvem, conviciari cui, criminari qvem.* Æg. LVI. 5. A. Sax. wregen, Theotisc. roogen, *accusare.*

ek Ræni, *præt.* rændi, *rapio, spolio.* at ræna einn alldri. Veg. XIII. 8. — Fe oc fiörvi. Sol. I. 1. 2. *ab* rán, *rapina.*

Ragna-ravk. Veg. XIX 7. *n.* 42. Vaf. LV. 6. Ragna *est Genitiv. plur. ab* Reginn, *Regens, rector, imperans, Magistratus, qvasi Reginus, qvod tanqvam Reginæ conjugatum adfertur in* Auctorib. Ling. Lat. Putschii. *Conf.* Hrafn. XIX. 4. *var.* g.

Ragr, *adj. Convicii nomen in Ignavum, et flagitiosis ac nefandis Stupris inqvinatum.* Harb. XXVI. 1. XLIX. 1. Æg. XXXIII. 4. *fem.* Ravg, *unde* Ravgvettr, -vettvr, -vættvr, *convicium in* Lokium. Æg. LVIII. 1. *n.* 73. Ebr. Rach *est Mollis.*

Raknar, rakna, *Regnatores, imperantes, magistratus, Dynastæ, Dii.* Hrafn. XXV. 1. XIX. 4. *a* Reginn, *Rex, magistratus.*

Rám, *f. pro* Reim *in Compos.* Of-rám. Hrafn. XX. 7. *aut etiam pro* Rámi (ráma *f.*) ɔ: listi, *Limbus, jugamentum, jugatum.* Dan. Ramme. Germ. Rahm, Rähm. *Ita* rák *et* reik, *stria, item pars capitis, Discrimen verticale crinium, linea verticalis capillorum discretiva, inter se alternant. Aut* Rám, *n. hic positum pro* Ráf, *laqvear, ex solenni literarum* f *et* m *inter se permutatione.*

Ramm-avkinn. Hynd. XXXIII. 3. *de* Heimdallo.

Randgríþ, *nom. propr.* Erinnyos *bellicæ.* Grim. XXXVI. 7. *ad verbum est Scutorum furia, aut in clypeos sævitia l. violentia.*

Rann, *n. Domus.* Grim. IX. 4. XIII. 5. XXIV. 4-6. Veg. VIII. 3. 4. Ulph. Razn, *tectum,* ASax. Ræsne, *laqvear. Alias* Rann *est Regio, locus;* úr ödru Ranni, Gisla Súrsf. S. *Membr. Cap.* 33. Skýrann, *nubilum laqvear,* Coeli *appellatio, apud* Arnorum poëtam. Reifnis rann, Reifneri (*Regis marini*) *tectum l. tegmen,* Clypei *appellatio, apud* Einarum Skulasonum *in* Geisla, *ubi masculini generis est, idqve merito suspectum, cum nusqvam fere apud Veteres legatur nisi in genere Neutro, atqve adeo vitiose irrepsit* Rannr, *m. in* Hungrvakæ Indic. *ibi enim genus ex Orationis constructione est ambiguum. Ex auctoritate qualicunqve* Króka-Refs Sagæ, Rann, *in ea corrupte* Rannr, *significat Longum aedificium, qvasi sit ab* at renna, *currere,* ɔ: *in magnam longitudinem excurrere, l. extendi; sed melius* Rann *proprie accipitur de Tecto, uti*

uti in locis poëtarum a me superius adductis.

Rannt (rant *pro* rannzt) *cucurristi*. Hynd. XLIII. 1. 1a *præf.* ek renn.

at Rata, *transire, permeare, penetrare.* — Víþa. Alv. VI. 2. *forte cogn.* Lat. Gradior. at rata einn, *in aliquem fortuito inter viandum incidere, habet* Laxd. magna. *Et hodie dicimus* at rata, *viam nosse*. Rati, *nom. propr. Terebræ in* Edda, *quod transitum per* Hvítbiörgensem petram *sibi valeret facere l. invenire*. Ulph. Wraton, *ire*.

Rata-töskr. Grim. XXXII. 1. *et seq. Sciurus, qui currit per Aesculum* Ygg-drasilli. *ab* at rata, *vagari, et* Tauta, *susurrare, quasi* Tautskr. *nam vagabundus inter aqvilam et angvem, suis nuntiis reciprocis, lites eos inter ciet. Haud alienum erit per hoc mythicum animalculum* Famam *intelligere*. Gr. δάσκιος, δασὺς, *hirsutus, cum posteriore vocis parte conferri potest.*

Ravdvll (ravþvll) *m.* Hrafn. V. 2. *quasi Radiolus. Vide* Alf-ravdvll.

Ravk, *n. pl.* — sira. Alv. X. 2. *n.* 19. tíva ravk. Vaf. XXXVIII. 2. XLII 2. Firriz æ forn ravk sírar. Æg. XXV. 6. *neutrubi promptum est definire, qvid* Ravk *significent: forte prioribus locis* Vaf. *Discrimina, distinctiones, notas l. notiones distingventes; posteriore loco Dissensiones.* G. Pauli *ad hunc locum ita commentatur:* „forn ravk *a verbo* at rekia, *explicare, percensere, hic pro Factis, sed qvatenus evolvuntur, repetuntur, cet. Alias Argumenta, rationes, fundamenta.*" *Hæc* Ille.

Ravk *in complexis vocibus*, Ragna-Ravk. Vaf. LV. 6, Veg XIX. 7. *et* Alldar-ravk. Vaf. XXXIX. 4. *videtur Terminum, Exitum, qvomodocunqve significare, qvasi tu dicas Evolutiones, Explicationes.* Gr. Thorkelinus *bene cum hoc sensu contulit notum illud* Explicit, *quod cernitur ad finem librorum medio ævo exaratorum.*

Ravk, Ravkr, Ravckr, *Dativ.* Ravkvi, Ravkri, *Genitiv. pl.* Ravkva, Ravkra, *Crepusculum, Caligo.* Ravk Ravkra, *tenebræ maximæ, conticinium noctis.* Hynd. I. 4. *Mihi est ab* Ravkr, Reykr, *fumus*, Germ. Rauch, *et hoc ab* Ebr. Ravach, *respiravit, quod fumus sit Vapor, qvem exhalat ignis; Crepusculum autem non absimile luci mixtæ fumô aut nebulâ.* Ragna-ravkr *occurrit* Æg. XXXIX. 6, *quod haud absurde ibi acciperetur pro Summis tenebris. conf. not.* 42. *ad* Veg. *sub finem pag.* 250. [„Röckr, *a verbo* at hröckva, *quod dies s. lux diurna qvasi absiliat;* ek hröck fyril, *item* undan, *fugio*, hröck við, *contrasalio*: — til, *sufficio ad qvam rem.* Hrucka, *ruga.*" G. Pauli.]

Raúsn, *f.* at leggia ráþ til Ravsnar einum. Hrafn. XXII. 7. 8. n. 79. Dan. Opreisning. *ab* at reisa, *levare, erigere, sustollere.*

Ravst,

Ravſt, *in* Bif-ravſt, *vide* Bif-ravſt. *forte adfine* Germ. Gerüſte, *cataſta.* Ravſt *in loco obſcuro:* Rann med Ravſtum. Hrafn. XXIII, 1. *Conf. pag.* 227. *et ſeq.*

Ravſt, *f. Spatii menſura.* Vaf. XVIII. 4. Hym. V. 8. Þrym. VIII. 3. *n.* 10. *conf.* Gerh. Voſſium *de* Vitiis Sermonis *in* Raſta, *et* Sc. Thorlacium *in* Commentario *in* Snorrium, Tom. 3. Cap. *de* Olavo Ugæſa. *Per* ſtadium *exponit* J. Olavius Grunnavícenſis, *quod eſt octava pars milliarii, at id ſine dubio juſto minus eſt. conf.* Ruſs. Verſt. *Ad locum* Hym. *ita commentatus eſt* G. Pauli: „Hver raſtar diúpan Röſt, *milliare ſeptentrionale, ſic ſatis frequenter occurrit, cujus an hodie ſuperſit, aut per inquiſitionem haberi poſſit, notitia, ego quidem ignoro; conferre tamen libet noſtrum* Röſt *cum Ægyptiorum Schœno.* Σχοῖνος *igitur Ægyptiorum, teſte Herodoto lib* 2. *cap.* 6. *Sexaginta ſtadia complectitur, quæ hic Eratoſthenica intelliguntur, Ptolemaicis nondum exiſtentibus, quorum* 45 *vel* 46. *milliare germanicum conficiunt. conf.* Er. Schmidium *ad* Luc. 24. v. 13. *hoc eſt milliare Germ. cum qvadrante circiter vel propemodum. Jam vero aſſumo Sex* Raſtarum *iter nocturnum* Olafi Ugæfu *ſ.* Infortunati, *cujus mentio fit in Hiſt. Norv. in Vita* Erlingi Skackii, *idque circa Purificationem* Mariæ, *quod ille per glaciem confeciſſe dicitur. Hanc viæ longitudinem pono reſpondere quam proxime octo mill. Germ. noſtræ* 1⅗ þíngmanna-leid, *quod quidem certe ſatis magnum arduumque iter pedeſtre, nec tamen impoſſibile aut exemplis carens. Et quid attinebat in hiſtoria id memorari, niſi magnum eſſet? Nunc porro, ut* σχοῖνος *funem ſignificat, ita et* Röſt *nobis Oblongum quid, et quod in amne* Strengr (*funis*) *aquæ impetus in oblongum contortus, id in mari* Röſt; *et* Röſt *veriſimiliter a Verbo* eg riſti, *Corium in funes ſ. corrigias diſſeco: quod et forte* Roſtúngr, *qs.* Röſtúngr, *bellua marina, ex cujus Corio olim optimi funes nautici. Nec obſtat Septentrionalium ab Ægyptiis diſtantia, cum etiam diverſiſſimarum, ac diſſitiſſimarum gentium ſimilia, vel eadem eſſe poſſint plura vel pauciora inſtituta, et utrique rerum ante diſperſionem communium meminiſſe; docente præterea* Scytharum (*ex quibus noſtri*) *et Ægyptiorum mutuam notitiam Vet. Hiſtoria. Ad dicta addere licet* Þángröſt í fiöru, Hey-röſt med vatni, Straum-röſt á ſió, *nec non et Latinum* Reſtis. *Ad XXII Stadia extendiſſe corium taurinum reginam Dido, narrat* Servius *ad verba* Virg. *Æn. I.* Taurino qvantum, *quo alius belluæ exuvium* (*ex gr. phocæ maximæ ſ.* Roſtúngi) *duplo v. triplo facile majus.*

Raut *pro* Hraut, *et pro* rítti. Hynd. XLIII. 1. *var.* o. *vid.* ek Hrýt, at hrióta.

Ráþ, *n. Poteſtas, arbitrium.* Ráþ konu at eiga; í ráþum konu at vera, Alv. IV. 2. 3. V. 2. 3. at Bavlverks ráþi, *ejus Juſſu et Auſpiciis.* Hrafn. XIX. 2. Ráþ, *decretum, conſtitutum, deſtinatum.* þá er í ráþi at regn vm þrióti. Hynd. XXXVIII. 7. 8. *Simili ſenſu:* Er þá nockvt til ráþs vm þat? Halla-þáttr *in* Hryggiarſtycki.

at Ráþa, *conſulere, conſilium dare.* — einum ráþ. Harb. LI. 1. *dictum eſt uti* Senda ſending, gefa giöf, *et ſimilia.* 1*a præf. eſt* ek Ræþ (ræd) *quod vide ſupra, ubi* Æg. LVI. 4. *exponi poteſt, Paro, comparo, concilio, procuro; aut etiam Statuo, conſtituo, deſtino, decerno; neque eſt prætereundum, quod eodem loco accipi poſſit pro Caſtigo, animadverto in quem, ſi* Ró. *ibi ſit ab* Rór, *ut* G. Pauli *vult.* ek hefi þer ráþit hiartar-horn. Sol. LXXXVIII. 2. ɔ: *procuravi, l. impertivi, aut utendum commendavi, aut interpretatus ſum.*

Regin, *n. pl. Reges, Principes, Poteſtates, Dii.* Grim. VI. 2. XXXVII. 5. XL. 8. Vaf. XXXIX. 2. *Genitivum facit* Ragna. Hrafn. XIX. 4. *var.* g. *Adde* Vaf. XIII. 4. XXVI. 6. *ubi tamen* Regin *forte notet* Regn, *Imbres, ut* Meþ fróþ regin *ſit exponendum: Cum notis imbribus.* Regin, *f. ſing. forte Regina, Domina.* Æg. XXXII. 5. *conf.* Síþv, Síþv. *item* At, Att. [Regin *et* Rögn, *Dii, non incommode a* Regn *quis deduxerit, quod Pluviarum datores haberentur Dii.* G. Pauli.] *Conf.* Eum *etiam ſub voce* Siþo.

Reginleif, *nom. propr.* Erinnyos *bellicæ.* Grim. XXXVI. 8. *Vita coacta, Servitus, exponitur* Gr. Thorkelino, *quaſi ab* Reginn, *poteſtas, imperium, et* líf, *vita. quidni potius, Poteſtas vitæ, l. potens arbritra vitæ, quippe in cujus arbitrio eſſet (ut* Valkyriæ), *quos vellet, ad cædem eligere. Geſſit hoc nomen filia* Sæmundi Haebudenſis *in libro* Originum Inſulæ noſtræ. Leifr *et* Leif *in talibus rectius crediderim per* Y *ſcribi, ut vel ſit idem quod* liúfr, *charus* (Germ. Lieb. *cogn.* Lat. libet), *vel Amans, quod ſonare videtur in* Gudleifr, *nom. viri.* Gudleif, *nom. mul.* Þorleifr, Þorleif; Ingileif, *Juventute amabilis.* Egi- *vel* Ægi-leif, *Oculis amabilis.*

Reid (Reiþ), *in pl.* Reiþar, *Rheda, currus, carrus, carruca, carpentum.* Hrafn. XXIV. 8. Sol. LXXIV. 1. Gloſſ. Synt. *in* Ríd, *et* Gloſſ. Niálæ, *in ead. Voce.* Alam. Reit, *currus.* Iſidoro Rheda (Reda, *ita enim hanc Vocem ſcribit*) *eſt ab* Rota.

Reifnir, *n. propr. Viri.* Hynd. XXI. 6. *Eſt nom. Regis marini in* Edda, *et apud*

apud Skulium Thorst. *in* Snorrio, *Tom. I. ad verbum Exhilarans*, *aut Ornans*, *amiciens. aut etiam Hilaris l. Ornatus; nam istud* ir, nir, *in formatione nom. masc. Verbalium sæpe Statum indicat*, *non Actionem transitivam.*

Reip, *n. Funis*, *restis*, *lorum.* Heliarreip. Sol. XXVII. 1-3. Ulph. Ræp. Germ. vet. Reif. Gr. ῥωπες, *virgulta*, ὑμαν θαδῆ φυ]ὰ, *plantæ lori vicem præbentes*, *ut ait* Eustathius.

Reist (*pro* Risti) *præt. Verbi* ek Rist. Skirn. XXXVI. 9.

at Rekia, *evolvere, explicare*, *exponere, recitare.* — ættir. Hynd. XLI. 8. ASax. Reccan, *declarare*, *enumerare*, Swaifn reccan, *somnia interpretari, quo cum componi potest hoc* Starphedini *in* Niála Cap. CXIX. lítt rekivm ver dravma til flestra hluta.

Rekki. Hynd. III. 8. *pro* Rekk *in Dandi casu per Paragogen.* Rekkr, *Vir animo erectus*, *manu promptus.* Gloss. Diatrib.

ek Renn, *præt.* Rann. 2a *Pers.* rannt, 3. *pl.* runnu, *fluo, mano;* 2) *curro;* 3) *fugio.* Vaf. XVI. 4. Sol. IX. 6. Hynd. XLIII. 1. Heipt rann saman midli vina, *iræ atroces conflatæ sunt inter amicos.* Sol. XIII. 5. 6. Dan. *primo sensu* Rinder. Gloss. Niálæ.

Rennandi, *Amnis nom. propr.* Grim. XXVII. 5. *ad verb. Flumen*, *fluentum*, *profluens. Forte tamen sit* Rhodanus, Gall. Rône, Germ. Rhone; *ab* ek Renn.

ek Renni, *pello*, *fugo*, *aufero; aut impersonaliter* rennir, *aufertur*, *fugatur.* Hrafn. XIV. 5. *n.* 59.

Reptr, *contignatus*, *sudibus contabulatus.* Grim. IX. 4. XXIV. 4. 5. *forte ab* Rof, Hrof, *n. sing. Laquear*, *tectum*, *camera*, *supera contignatio ædis. Alias conferri potest* ASax Ræfter, Angl rafter, *tignus*, *item Ames.* Gr. ῥάβδος.

Ríkr, *adj. Potens. Dynastarum*, *Regum*, *Divorum*, *epitheton.* ríkir tívar. Þrym. XIV. 6. Veg. I. 6.

Rín, *f. Nom. propr. Amnis*, *Rhenus.* Grim. XXVII. 5. *forte ab* at hrína, *vel* hrinia, *resonare.*

Rindvr, *nom. propr. Divæ.* Veg. XVI. 1. *n.* 31. Hrafn. XXIII. 2. *var.* þ. a. b. *n.* 80. Rindvr *interdum pro Terra sumitur*, *et tum ab* Rotunda (Dan. Trind, *teres*) *derivari potest. Quibusdam est Patronymicum* Ruthena.

at Rísa, *erigere se*, *surgere*, *speciatim e lecto.* Hrafn. XXV. 1. Ital. Rizzer *si*, *Rissar si*, Lat. Erigo, *contulit* Wallisius *in* Grammatica Anglicana, *pag.* 223.

Risni (*alias* Risna, Rysna), *f. ad verbum Eminentia*, *exaltatio*, *celsitudo*, *status excelsus; hinc* Víg-risni, *forte sit victoria*, *Triumphus*, *aut Belli felicitas*, *su-*

ſuperior in bello locus. Æg. II. 2. *ubi de Gloria rerum bellicarum, l. in bello parta accepi, ſicut* Hrós *et* hródr *ſunt primario ab* at Ríſa, Reiſa. [Vígriſni, *fortitudo bellica a Verbo* ek rís *ſurgo, me erigo, unde* ek reiſi, *ſurgere facio, erigo.* Ek Reiſi ferd, *Iter ingredior, l. inchoo, quo Verbo abſolute et elliptice utuntur exteri et cum ipſis hodie noſtratium multi. A* Rauſn *et* Rıſni *derivari poteſt* Hrauſtr, *ſicut* Rauſn *dicitur* Rýſtna, Ol. S. Tr. lib. 2. *pag.* 149. *fortis, ſtrenuus, &c. nec non forte* Ræſir, *poët.* Rex, *quod et ad* Hrós *referri poteſt per Aphaereſin.* G. Pauli.]

ek Riſt, *pro vulgato* riſti, *ſeco, inciſionem facio, charaxo, ſculpo, incido, exaro.* Skirn. XXXVI. 5. 8. Gloſſ. Niálæ.

Riſtiþ, *particip. Paſſ. neutr. vel ſi cum Recentioribus mavelis Supinum adpellare.* Rúnir er riſtiþ hafa Niarþar dætvr. Sol. LXXIX. 1. 2. 3. *utrum a prim. Præſ.* ek riſt, *an ab* ek riſti, *non liquet.*

Ríſtu, *vulgatum pro* rís þú. Æg. X. 1.

at Riúſa. vnz riúſaz regin. Fiöl. XV. 6. Þá er riúſaz regin. Vaf. LII. 4. *a Verbo* ek ríf *eſt* riſa *et* rauf, *et ab hoc, Verbum* ek rýf, rauf, riúſa, *et hinc* riúſendr. [ek ríf, *avello: hinc* rífr, Germ. reiff, *maturus (quaſi ad avellendum idoneus, l. tempeſtivus.* G. M.) *item Largus, liberalis,* ríſligr, *ſucculentus,* ríſliga, *largiter, liberaliter.* G. Pauli]

Riúſendr, *pl. Evertentes, diſcutientes, diſſolventes, deſtructores. Triplex acceptio Dictionis,* Ragna ravk riúſendr, *exſtat* Veg. XIX. 5. 6. *n.* 42. *Particip. act. Verbi* at riúſa. *Ind. præſ.* ek rýf. Gloſſ. Niálæ.

Ro, *pro* ero (erv), *ſunt.* Grim XXXIV. 6. Skirn. XLII. 2. Sol. LXXIX. 1. *non temere uſurpatur, niſi ubi lit.* r *præcedentem vocem clauſerit.* Thormodus poëta *dixit* rom *pro* erom, ervm, *ſumus, apud* Snorrium *in* Olafs Helga Saga Cap. CCXLVII. *var. lect.*

Ró, *f. Requies.* Sol. *pag.* 403. at ráþa einum Ró. Æg. LVI 4. *conf.* at ráþa, *it.* Gloſſ. Niálæ. G. Pauli *in locum Æg. modo citatum ita commentatus eſt:* „Rædr, *in cauſa eſt, ut Catullus ad paſſerem: Tua nunc opera &c.* Ró, *ex Nominativo* rór (*ut* Mór, mó; Siór, ſió.) *quod contractum ex* rógr, *quemadmodum ex* Sægr (*a Verbo* at ſiúga) Sær, *unde* ſiór *et* ſær.

at Róa, *remigare, navem remis impellere.* — kraptorligan, *ſuband.* ródr. Hym. XXVIII 6. 7. *ſic* róa hand-ſtinnan, *ad verbum: Validum manu remigium remigare.* Finnb. Sag. Mbr. Fol. 103. colum. 3. þeir róa mikin. Niála Cap. LXXXV.

Rögn,

Rögn, *n. pl. vid.* Regin.

Róg, *n Crimen, Criminatio, Calumnia, Convicium, Maledictum.* — at avsa því á einn. Æg. IV. 4. *vide* Gloss. Niálæ, *ubi genus neutrum adstruxi; consule etiam* Egilss. *pag.* 55. *var.* r. *et pag.* 59. *var.* y.

Roþinn, *part. Pass. verbi* ek ryþ, *tingo, ungo, inficio, rubefacio.* Andlit — blóþi roþin. Sol. LIX. 4. 5. 6. Gloss. Niálæ *in Verbis* rid *et* ryd.

Rúm-brygdr, Rúmbrvgdinn. Hym. V. 7. Rúm, *spatium, Laxitas. Qvid posteriores harum vocum dicant, nihil certum occurrit; potest tamen reddi: In ambitu, circuitu, circumferentia, periocha, ab* at bregda, *vertere, convertere, cirumagere, aut* brygdr, *a* bragd, *forma, qualitas.* περιάγω, *circumago, converto, circumeo, verto,* περιηγὴς, *Rotundus, curvus.* [Rúmbrvgdinn. eg bregd, *inter alia significat, necto, e. gr. fruticam, cingulum, corbem, ex quorum ultimo hic petita translatio.* Rúmr, *laxus, de veste, loco, &c. cui opponitur* þravngr, *angustus. Hic Laxitas s. Amplitudo lebetis spectatur, ut mox altero* (diúpan) *Profunditas.* G. Pauli.]

Rúnar, Rúnir, *f. Vide* Rúnum.

Rúnar, *m. pl. Socii.* Hrafn. II. 4. *var* i. *conf.* Gloss. Niálæ *in* Runi, Rúni, *Congerro, socie, amice!* Fiöl. XLIV. 2. *var.* q. *ubi corrigendum* hlid rúni *divisim.*

Rvni, *forte Rostrum.* Hynd. V. 4. *ab vel pro* Rani, *conv.* Gr. ῥὶν, *nasus.* Rvni, *verres, ibid. quasi Rostratus, a priori: et tum* runa-múlar *forent Capistra, verri vectario imponi solita.*

Rvni, *m. Cursus,* runa-múlar. Hynd. V. 4. *ab* at renna. *sic* Merg-runi, *fluxus medullæ, dysenteria.*

Rvnnit svndr, *diffluxum, dilutum, in liquorem resolutum, liquatum.* Hiarta mitt var runnit sundr í siga, ɔ: *contabuerat, omnem vigorem et firmitatem amiserat.* Sol. XLIII. 4-6. *a prima Particip. Pass.* Rvnninn *Verbi* ek renn.

Rúnum, *Characteribus l. literis magicis, vel Scriptis magicis.* Veltar-rúnum, *Runis inversis, aut varia trajectione turbatis, aut Evolutione librorum magicorum.* Hrafn. II. 4. *var.* k. Rúnvm, *sermonibus, effatis, oraculis. ibid.* Gloss. Niálæ. Rúnum, *pro* Ravnvm, *experimentis ibid. var.* k.

Rýgiar Glýgiar. Hrafn. XIV. 6. *var.* m. *n.* 59. Rýgvr, *nomen Mulieris giganteæ.* Rýgiar dalr. Sol. XXII. 3. *n.* 29. *ubi, ut et in* Rýgiar-blóð, Sol. LIX. 6. ꝛó Rýgiar *pro* reykiar, *positum esse suspicatus sum, nisi utrobique* rýgiar *sit ab* Róg, *turba, contentio, certamen, bellum, ut* Rýgiardalr *foret Vallis certaminis* (Orrvstv-dalr *in* Landn. b.). rýgiar-blóþ, *idem quod* heiptarblóþ *in* Eyrbyggia *et* Landn. b. Róg *autem forsan*

forsan a Germ. Regen, *movere, ciere, et huic cognatum* at roga, *cum nisu attollere*.

Rýia, *f. ab* Rauf, *rima, ruptura. pl.* rýivr *potius quam* rýiar, Sol. LIX, 6. *var.* I.

S.

Sá, *pro* sáu, *viderunt*. Grim. Form. *pag.* 37. Hym. I. 6.

Sá, *pro* sva mikill, *tantus*. Form. Grim. *pag.* 38. han er matnídíngr sá, at &c.

Sadr, Odini *vocabulum*. Grim. LXVI. 1. *variatum a* sannr, *et est vel Verax, Veridicus, l. Æquus, firmus*. Lat. Sanus.

Sægr, *m.* Fiöl. XXVII. 4. Sægr *idem est quod* Sár (sárr *rectius*) *utrumque m. g. Vas ingens. Est et Maris appellatio poëtica, quemodmodum et in Script. S. legitur. Dicitur etiam* Sægr *vulgo Hominum confluxus, s. Colluvies, quod vase magno varia ac multa queant contineri. ex Commentario* G. Pauli *ad* Grim. VII 1. *Cum* Sárr, *dolium* G. Andreæ *contulit* Ebr. Seah, *Satum, mensura aridorum, tricesima pars cori, tertia ephæ, continens sex cabos; sed* Sálld, *Mensuræ genus, potius cum hac Ebraica voce convenire videtur.*

Sæhrímnir, *nom. propr. Porci, perpetuæ Asorum dapis.* Grim. XVIII. 3. Hrafn. XIX. 3. 4. *quasi Sus fuliginosus, ater fuliginis instar.*

ek Sæki, *præt.* sókti, *Infin.* at sækia, *repeto, recupero, recipio, l. recipere conor, arcesso, peto; Imperf. Subjunct.* sætti. Þrym. XIV. 8. *item Urgeo, insto, contendo.* Hrafn. XV. 5. *item Opprimo, supervenio, offendo, deprehendo, s. impersonalit. Accidere, expetere, evenire, incidere, malo sensu.* Sol. VIII. 4. 5. *conf. n.* 12. *Invenitur et in bono sensu, ut* Landn. b. *in* Vaticiniis Gesti: Happ sótti Þic nú enn brátt mvnn annat. *pag.* 153. Gloss. Niálæ, Sækia, *in Eundi notione, Petere, concedere, tendere, pergere, sequi* Virgilio, *adspirare* Ciceroni. NorÞr at Nifl-heim Nióla sótti. Hrafn. XXV. 3. 4. at sækia, Angl. seek, *quod a* Graec. ζητέω *ducit* Wallisius. *adde* Lat Seqvor, seqvo, *apud* Priscian. lib. VIII. pag. 799. *et* Seco, *ut viam* secare, *spem* secare, *apud* Virgilium.

Sækin, *f. Amnis nom. propr.* Grim. XXVII. 2. *forte* Gallorum Seqvana; *ad verbum est Petulans, infesta, aut Incursu suo pertinax vel perseverans. facit in Genitivo* sæknar *l.* sækiniar, *uti* Fiörgyn, fiörgyniar, Hlódyn, hlódyniar, *quanquam ratio non prorsus in hisce eadem est.*

Sæmr, *vide* Söm.

* Sæni, *n. Seminium, semen, suboles, progenies, proles.* Fiöl. XXXI. 5. Ebr. Sun, *aluit, pavit.*

Sær,

Sær, Særr, *m. Mare.* Grim. XL. 3. Alv. XXIV. 1. n. 47. ASax. Sæ, Seeg. Belg. Sie.

Sætr, *ſvavis, jucundus.* Sætar ſyndir. Sol. LXVIII. 4. Gr. ἡδὺς.

Sætti, *imperf. Subjunct. vide in* Sæki.

Saga *l.* Sága, *f. Divæ nom. propr.* Þrym. VII. 4. Sága *a vaſis cereviſiariis dici potuit.* G. Pauli. J. Olavius Grunnavicenſis *vult eſſe a* Sagg, *mador, humor. Mihi ad verbum eſt Loquacula, garrula, facunda, a Verbo* ek Segi. *an potius ipſum Latinum* Saga, *ut ſit Sapiens Dea, et Præſcia rerum futurarum.*

Sakar, *pro* Sakir, *Culpæ crimina, injuriæ, a* 1. *ſing.* Sauk (Sök). at eiga Sakar, *pro* eiga ſavkótt, vera Sekr. Harb. X. 2. *vide* Me *in* Gloſſ. Niálæ, *Voce* Saka-ſtadr.

at Sakaz, *accuſare ſe invicem, aut inſectari ſe invicem. Verbum deponens, reciprocum.* — Sár-yrdum Æg. V. 3. Sök, *culpa, crimen, item, ut in* Niála *aliquoties, Petitio, l. Perſecutio judicialis.* Ulph. Sacan, *arguere, corripere.* Alamann. Secho, *rixæ.*

Sakna, *cum Genitivo, Deſiderare, requirere* (Dan. Savne). Þrym. I. 4. *quaſi Petiturire, a* Sæki, *peto, quæro. Eadem ratione Latini utuntur Verbo Requiro. conf. tamen* Gr. ἰχνεύω, *ſcrutor.*

Sál, *l.* Sála, *f. Salus.* Sol. XXVI. 6. *var.* f. Þat ſamir Sálv, *id congruum eſt* (*convenit*) *ſaluti,* ɔ: *ſalutare eſt.*

Sala-kynni (Sal-kynni). Grím. IX. 3. X. 3. Vaf. III. 6. *a* Salr, Salir. *Vide* Kynni *ſeparatim ſupra.*

Salar-gaſl. Hym. XII. 2. *vide* Gaſl. Salar, *formatio Genitivi antiqua pro* Sals *Recentiorum.*

Sáld, *n.* Þrym. XXIV. 10. n. 36. *Vide* Sægr *ſupra.*

Salir, *m. pl. Ædes.* Grim. VI. 3. XII. 3. *Conclavia, cubicula:* at ſitia einn ennlánga ſali. Skirn. I. 4. 5. *pluralis a ſequ.*

Salr, *m. Ædes, domus, Aula.* Vaf. VII. 2. Þrym. XXVII. 4. *ædes Virginalis, alias* Skemma. Skirn. X. *in proſa, conf. Proſam Pag.* 68. Ebr. Schalah, *tranquillum eſſe, quieſcere.*

Samt, *adv. Una, ſimul, invicem, conjunctim.* at vera ſamt, ɔ: áſamt, *convivere, in conjugio vivere.* Skirn. VII. 6. *Sic* at koma ſamt, *conjugium inire.* Arna b. Kriſtinn-R. *pag.* 132. *et* Kalla brædr ſamt, *convocant fratres*; Fatækir koma ſamt, *conveniunt pauperes, utrumque ex* Thómás Saga, Mbr. opt. Leyfþi Erkibiſcvp at þav ſkylldi ſamt vera, — *in conjugio viverent.* Sturl. ſ. III. 38. Finnb. ſ. Mbr. opt. Rída þeir allir ſamt. Fol. Mbr. 108. Col. a. *Iterum* Sturl. ſ. *de* Avgmundo Sneiſa, *ſ. Naſo,* (*conf.* at ſnýſa *l.* ſnaſa) *et ejus Concubina;* þav — vorv óþockaliga ſamt, þvíat hvarvtveggiv voro óſkaps menn. Part. III. Cap XVII.

Nnnn 2 Sár,

Sár, *n. Vulnus, ulcus, dolor, ægritudo, Sensus acerbus.* Fiöl. XXXVII. 3. ASax. Sar, Alam. Ser, Angl. Sore, Dan. Saar. Sár, *ut arbitror, a Gr.* σχάω, *extrito* χ. *sic* Saur, *sordes, a* σκῶρ; *alias non ineptè retulerim ad Gr.* ζύρος, *acutus. conf.* Ebr. Zur, *arctari. Aliter* J. Olavius *in* Sorg, Gloff. Synt. *ubi* Sárr *adj. videtur derivare a* Svárr, Germ. Schwer, Dan. Svær *et* Svare, *gravis, quæ a Gr.* σφοδρὸς, *vehemens.*

Sárliga, *acerbe, sæviter, atrociter.* Sol. LXVII. 6.

Sárr, *fem.* Sár, *acerbus, cruciabilis, dolorosus.* Sætar syndir verþa at sárum bótum. Sol. LXVIII. 4. *Vide* Sár, *modo supra, et* Gloff. Niálæ *in* Sárafar.

Sáryrdi, *n. pl. Verba acerba, aculeata convicia.* Æg. V. 3. *Vide* Sár *l.* Sárr. Yrdi *in Compositis variatum ex* ord.

Sátt, *videbas, 2da perf. singul. Imperf. Verbi* ek fe, fá. Sol. LXXXIII. 3. *hodie corruptum est in* Sáft.

Sátt, *n. pl. de Viro et femina inter se amantibus.* Skirn. VII. 6. *var.* z. *ubi* Sát *video expressum uno* t, *quod non arbitror rectum aut imitandum esse, etsi* G. Pauli *et* Mbr. R. *ita habeant. a nominat. sing.* Sáttr, *concors, conciliatus, hic Amicus vel Amans, per Litoten quandam. Conf.* Gloff. Niálæ.

Saucqua-beckr, *Habitaculum Deæ* Sagæ. Grim. VII. 1. *ad verbum* Gurgitum fluentum, *aut* submersionis fluentum: *a Verbo* at Sökva, *demergere, et demergi, et hoc porro a verbo* ek Sýg, faug, fiúga, fúga, *sugo, sorbeo, unde* Sog, *Euripus, Gurges, item Aquæ stagnantis collectio, aut Maris reflui impetus.* Gudmundus Andreæ τό Söckva *ducit ab* Hebr. Soka, *demersus est.* [ek Söck, *sido, mergor; — profunditatem non minimam indicat Vrb.* at Söckva, *ut in* Söckva *l.* fen *l.* mýri. G. Pauli.] *Quod* beckr *attinet, vide* Eum *sub illa voce.*

Savkvdólgr, *m. Homo nocens, maleficus, aut Qui alteri injuriæ nomine aliquid debet, qui ob crimen commissum alteri quomodocunque obstrictus est.* Sol. XXIV. 4. *Vide* Me *in* Gloff. Niálæ, *voce* Sakaftadr *et* Saukvdólgr. Saukv *hic positum est pro* Saka, *ut* Lögu *pro* laga *in* Lavgunautr, *consors, socius.*

Saudull (Savþvll), *m. Sella equitantium, Ephippium; Dativ. pl.* Sauþlvm. Hynd. VIII. 1. leggia favdvl á heft. Veg. VI. 4. *quod hodie elliptice efferimus,* leggia á [heft]; *ab* at Sitia, *sedere.*

Savrvi, *catena, torquis.* Gr. σεἰρα. Savrva-nanna (Navma), *mulieris appellatio.* Hrafn. VIII. 2. *var.* g.

Saþr, *certior factus, scientiam l. notitiam alicujus rei adeptus.* Hym. I. 4. *pro* Sannr.

Sáþ,

Sáþ, *n. Seges, seminium, fruges, frumentum.* Alv. XXXI. 2. 3. *quasi* Satum *ab* at sá.

Se, se þú, *pro* siá (þú), *Vide*, 2. *sing. Imper. verbi* ek se. Hym. XII. 1. *Sic* Edda Snorr. Se þar liótan harm faþir, *et in Hymno nuptiali*: Se her þá semdir sá. [Se, *Imperat. antiquus*; Scálda: Se þú hve vel þeir sedu, *&c. quemadmodum et* Dan. See. *G. Pauli.*]

Se, *pro* siái, *Videant l. videre possint.* 3. *plur. Subjunctivi.* Harb. XVIII. 9. Skirn. XXVI. 6.

Sefi, *m.* Hrafn. XIV. 7. *Animus, mens, adfectus*; *de persona cara, quæ alicui cordi et curæ est.* Veg. III. 3. *var.* n. *et* n. 6. *Cognatus, ibid.*

Sefi- *pro* sæfi-sveiflvr, *f. pl.* Hrafn. XIV. 7. *lit.* o. *ab* ek Sæfi, *soporo, placo.* † Sefi, *torpor, languor.* Sol. XLIII. 6. *var.* s.

Seggr, *m* Skirn. V. 3. *n.* 7. ASax. Secg, Secga, *nuncius, item* ærentsecg, Ambihtsecg, (*quasi* Embættis Seggr). *Alias Iisdem* Secg *nihil est.* Seggr, *vir.* Segi, *m. g. Caruncula.* Sigdr, *et* Sigdir, *poët. Gladius, item* Falx, *olim masc. g. Recentioribus* Sigd *fæm. Videtur primitivum fuisse Verbum* ek Seg, Lat. Seco, *ejusdemque originis esse* Sög, *serra, et Verbum* ek saga, *serro: nec non* Sagla, *serro obtuso (aliquid) scindo. Referri quoque huc haut absurde potest* ek Segi, *dico, ut proprie sit: Articulatam vocem edo; quæ derivatio suo modo æque ratione nititur, ac Latinorum Cædere sermones, et Græcorum* ῥήματα κόπτειν, *de Colloquentibus.* Seggr *ergo, qui gladio utitur, ut* Sicarius *a* sica.

† Segi, *forte Humor, liquor, ab* at síga. Sol. XLIII. 6. *var.* s.

at Segia, *pro* tilsegia (heita), *spondere, ut* Lat. dico. Skirn. XXIII. 6.

Segia aptr, *revocare dictum l. promissum.* Hym. XXXII. 6. 7. *Sic* segiz þetta meþ engv móti aptr, *hoc nuntium haudquaquam refellitur, aut vanum esse deprehenditur, vanitatis arguitur.* Haconarsaga *ad* An. 1239. Ecki skal nú aptr mæla. Bandam. s. Cap. 9. *conf.* Sturl. s. Part. III. Cap. 16. aptr kippa ordvm sínum. Sp. Reg. *pag.* 680.

Segiac, *pro* Segia ek, *dicere debeam aut possim.* Skirn. IV. 2. *Subjunctivus Verbi* ek Seg *l.* Segi. Gloss. Niálæ.

Seidr (Seiþr) *in composita voce* Seiþberendr. Hynd. XXXI. 5. *conf.* Gr. σίζω, *strido, item* ψίθυρος.

Seigr, *lentus, tenax.* Sol. XXXVII. 5. Germ. Zach, Zache, *lentus, vitilis,* Angl. Tough.

at Seilaz, *manum extendere*, — vm svnd. Harb. XXVI. 3. XXVII. 1. *quasi a* Seil, *funis lorum*, Gr. ἵλλας, *quasi Funem extensum (explicitum) aliquo injicere. add.* Gr. ἑλῶ, *capio, prehendo,*

item Ebr. Schalach, *misit*, *emisit*, *extendit*, *immisit.*

Seinn, *tardus*, — at einv. Harb. XLVIII. 2. Lat. Segnis.

Sek, *pro* Sec, se ek. Æg. XLV. 2.

ek Sel, *præt.* seldi, *Infinit.* at selia, *abalieno.* *Sed potest tamen pro Vendo sumi, noctione vulgari, propter Stroph.* 1. Æg. XLII. 3. Selia einum eitt. Fiöl. XXXI. 4. Þrym. VIII. 3. Dan. overlade det, *tribuere*, *impertire*, *concedere*, *offerre*, *dare*, *vel in usum l. possessionem transferre quid in quem.* Hrafn. VIII. 4. *Sine dubio a* Gr. στέλλω, *mitto*, *unde* ἀποστέλλω, *dimitto*, *trado; hanc enim notionem habet hoc Verbum apud* Matth. Evang. XXI. 3. *et permutantur utique inter se Verba* ek Sel *et* ek sendi *in* Spec. Reg. *pag.* 695. Gud selldi (sendi) Ressíngar-vönd sinn í hendr Sauli. *Alam.* selen, *ASax.* syllan, *Ulph.* Saljan, *Deo offerre. conf.* Ebr. schalach, *misit*, *remisit*, *extendit*, Lat. solvere.

Sem, *pro* Seïm *l.* Sevm, 1*a plur. Subjunct. præs. verbi* ek Er. Skirn. VII. 6. *in elocutione* sjem.

Senna, *f. in Nom. propr. Odæ* Loka-Senna, *jurgium*, *rixa.* Germ. Zanck, Lat. Sannium, *querela*, *apud Incertum Autorem de Orthographia inter* Heliæ Putschii Autores *antiquos Grammaticæ Latinæ*, Col. 2799.

at Senna (viþ einn). Hym. XXVIII. 4. n. 43. at Senna, *colloqui*, *sermocinari*, *differere*, *disputare.* Hynd. VIII. 1.

Seólar (Siólar), *Reges*, *Dynastæ; vide* Sióli.

Seónir, siónir, *f. pl. Visus*, *oculi.* Fiöl. XLVI. 3. Sol. LXVII. 6. *conf.* Sol. XLII. 3. *Sic* Egillus *Oculos suos appellavit* Svar-brúnar siónir. *ab* at siá. Sión, *phænomenon*, *spectaculum*, *ostentum.* Skirn. XXVIII. 1. *ubi conjunctim scribendum est* Undr-siónir, *prodigiosa phænomena. Vide* Siónir, *quæ ordinaria vocis Scriptio est.*

Seot, *f. Cohors*, *præsidium* (*alias* Seta *veteribus*). Fiöl. I. 3. *Vide* Siöt *et* Siót.

Ser, *pro* sert *l.* siert, 2. *pers. Subjunct. sing. Verbi* ek Er. Æg. XV. 5. *Ita vett. Lat.* sies, siet, *pro* sis, sit. Germ. sey, seye. Guþrúnar-qviþa 1a. þótt mer leidr ser. *Adde* Vaf. IV. 3. VI. 5. VII. 6.

Ser, *sibi*, *seorsum*, *secum*, *solus*, Dan. for sig selv. Hym. XXI. 2. *Dativus Pron. personal.* 3*iæ pers. sing. et ita* Sibi *quoque adhibuisse Latinos invenimus. atque sic intelligendus est* Terentius *in* Adelphis, *de homine coelibe dicens: Vixit sibi; et* Juvenalis *in* Satyra XIII. 46. *Prandebat* sibi *quisque Deus*; Donatus *in* Commentario Terentii: *Hoc loquitur* sibi.

† Ser-varþir (*al.* -varþor *et* -varþkur) *mulieres.* Æg. XXXIII. 2. Ser, *sericum*,

cum, *unde et* Serkr, *indusium*, Silkiserkr (Ol. S. Tryggv. libr. 2. *pag.* 30.) *Indusium bombycinum. et* Silki *forte nihil aliud quam* Serki, *et hoc ipsum* [*Romanorum*] Serum *linum vel textura*, *quem populum bene poterant cognitum habere*· Asæ. Servarþir *ergo Mulieres serico ornatæ.* þótt Servarþir fái vers, hóss eþr hvars, *si mulieres acquirant* (*l. nanciscantur*) *virum*, *adulterum aut quemcunque. Dicitur et* at fá ser þess eda þess, *sibi acquirere*, *quod tamen hic non locum habet*, *cum nudum* varþir, *vel* vardkvr, *vix pro plena fœminarum periphrasi adhiberetur*, *et illud* Ser (*sibi*) *in hac locutione indifferenter abesse et adesse possit*, *ut* fá ser konv, *&c.* G. Pauli. *Ego tamen* Ser *accepi in nexu cum Verbo* at Fá, *et* Varþir vers *in sensu conjunxi. vide* Ver.

Sess, *m. Sedes*, *sedile*, *solium* ráda sessa kostum. Grim. XIV. 3. Sessi, sessar *plur. alias* Sessor, *consessor*, *unde* rædr sessa kostum, *potest verti*, *Sessorum, accumbentium, epula ordinat*, *v. Regina convivii est.* Grim. XV. 3. *ab* ek Sit. Sess-rúmnir, *Freyiæ palatium*, *quasi laxans sedilia*, *l. laxis* (*spatiosis*) *sedilibus præditum.*

Setze, *neutr. particip. Verbi* ek Setze *pro* Setzt, *pro* setia sik. Skirn. Prol. *pag.* 68. *Verb deponens intransitivum vel immanens. Vide* Gloss. Niálæ.

Settr, *obsitus*, *consitus*, *sparsus*; *circumdatus*, *circumfusus.* — Jórr jarkna steinvm. Hrafn. XXIV. 1. 3. 4. Sól sett dreyr-stöfvm. Sol. XL. 1. 2. Dan. besat.

Seydi, *n. vel* Seydir, *m. pl. Focus*, *flamma*; Hym. XV. 3. Edda *in Ignis nomenclationibus*: Nú ero sextíu Seydiss heita. Eigilss. þeir giördu Seid, *Incendium incitaverunt.*

Seztv niþr. Skirn. XXIX. 4. *pro* Set þú þig nidr.

Siá *pro* líta, *vel* horfa, *prospicere*, *respicere*, *adspicere*, *visum dirigere aliquo.* han sá í Jötunheima. Skirn. Form. pag. 68 *ab* ek Se. *v.* Gloss. Niálæ.

Sía, *Contus l. Sudes ferri candens*, *a* ζέω, *ferveo. item in* Vaf. XXXI. 4. *scintilla*, *quæ forte cognata vox*; *an potius* Sýia *scribendum*, *in* Edda R. Snorriana *quærendum. Forsan a* Gr. σύω, *inflammo. Inspiciendum est partim*, *quod scripsi in* Gloss. Niálæ *voce* Sangrídr. Ebr. Sik *est Scintilla*, *ferrum ignitum*, *malleolus.*

Siálfgi. Æg. XXIX. 6 *pro* siálf egi.

Siámc, Siámz, *pro* se mik, *Cura anxius sum*, *respicio*, *observo*, *circumspicio*, *metuo.* Grim. XX. 6. sá sezt fylkir fæzt at lífi. Fafn. m. lítt sezt Atli övo þína, *alibi ap.* Nostrum. *videtur esse Deponens Intransitivum*, *pro* se mik *l.* se mer; *sed quomodo hunc sensum habere*

bere possit, mihi non constat (Vide Terminationes Um, umk, umz); *nisi sit pro* se um mik, *quod solent timentes.*

Siárr, *m. Mare.* Grim. XL. 3. Angl. the Sea. *conf. Not. ad* Alv. *in Maris vocabulis.*

Siavndv. Grim. XII. 1. 9. *pete in* Sivndv. hinn Siavndi maþr, Gísla f. Súrssonar *Cap. antepenult. Mbr.*

Síd, *adv. vide* Síþ.

Sif, *fœm. sing. Nexus, conjunctio, necessitudo, cognatio.* Hynd. XXXIX. 7. *in pl.* Sifiar *usitatius, Vincula cognationis l. affinitatis.* Barnasifiar. Æg. XVI. 2. Sifiaþr einvm, *sangvine junctus, de filio dicitur* Hym. XXI. 7. Germ. Sippschaft, *prosapia, progenies, consangvinitas, aut a* Sefi, sævi, *animus, adfectus.* Veg. III. 3. *var.* n. *et n.* 6. *quod possit referri ad* Chald. Seba, *voluit, cupiit, optavit*; Ebr. Saphach (Siphach) *est Adgregavit, admovit, adhærere fecit, associavit.* Sif, sifiadr, Hynd. *loco cit.*

Sif, *nom. pr. Divæ, uxoris* Thori, *qui inde* Sifiar verr *appellatur.* Hym. XV. 5.

Sifr, *m.* Hynd. XXXIX. 7. kvensifr *occurrit apud* Snorrium Tom. I. pag. 112. Sá er kvensifr væri af hans ætt komiun, *qui ex ejus prole muliebri esset procreatus l. descenderet.*

Sifiaþr, *particip. sine Verbi origine.* Hynd. XXXIX. 7. Hym. XXI. 6.

Sigfavþr, *Odini vocabulum.* Grim. XLVI. 9. Sig, *incerti generis, sed potius fem. quam neutr. Prælium, bellum,* ASax. Secce. Favþr, *pro* Faþir, *pater.*

Sígi, *m.* Sol. XLIII. 6. *et n.* 58. *ab* ek Síg, *sido, lente defluo.* Sigi, *homo lentus, tardigradus.* Æg. XXIV. 1. *ubi tamen* Síga, *verbum, Lente gradum inferre, legi potest, aut etiam* Sıga, *verbum aliud, Ciere, in bellum concitare homines, uti dicitur,* at siga hundi.

Sigli, *monile.* Æg. XX. 5. *unde* Sigli sága *est Mulieris appellatio apud* Kormakum poëtam. Hrodit sigli, *occurrit in* Sigurdar Qvida, *ubi* hrodit *sine dubio positum est pro* rodit, *rubro tinctum,* ɔ: *inauratum.* Gr. σίγλαι *et* σίγλος *est Inauris, apud* Hesychium, ψάλιον, ψέλλιον, *torques, monile*; ψάλιον, bulla, buckeln, spangen, *exponitur in Nomenclatore* Frischlini, *pag.* 285. Sigle *Anglis olim denotabat Monile, teste* Junio, ASax. Sigele, *monile, gemma, bulla, fibula, apud* Somnerum, Lat. Barb. siglo, *apud Eundem. Conf. denique* Jevell, Dan. Juvel, Lat. Barb. *Jocalium.*

Sigrheimar. Sol. LII. 3. n. 74. Sígr, *adj. ibid. conf.* Sígi.

Sigtifasynir, *Si* ⁊ó Sigtifa *sit Genit. sing. Bellicosi Dei subditi, id est* Odini *subditi, qui* Alfavdr *initio* Hrafn. *item in* Grim. *et* Heriafavþr *vocatur in* Hynd. *et de quo ibid.* Gefr han sigr Sonvm

Sonvm, *prædicatur.* Æg. I. 6. II. 3. *alias* ⁊ò Sigtifa fynir, *accepto* Sigtifa *in Genitivo plur. per* Hellenifmi figuram *pro fimplici* Sigtifar, *Dii bellicofi, promptum eft fumere.*

Sílægia (Sílæigia). Alv. XXI. 2.

Síldr (Síldor). Harb. II. 7. Gr. ψίλος *minutus, aut ab* Lat. Halec.

Silfr, *n. Argentum.* Grim. VI. 3. a Gr. ϛίλβω, *fplendeo, extrita litera* t. Silfrin-toppr, *Equi nom. propr.* Grim. *a* Silfrinn *participium fine Verbi origine, Argentatus, Argentei Splendoris, et* Toppr, *apex, hoc loco Caprona.*

Sími, *m. Funis, Vinculum, lorum,* at vinda Síma úr fandi. Harb. XV. 5. 6. *n.* 15. Gloff. Niálæ.

Sín, *Genitivus Pron. perf.* 3*tiæ perfonæ pro accufativo Pronominis poffeffivi* Sinn, *fuus;* Sín mavto; *aut* Sín *pro* fer. Fiöl. XXV. 6. *var.* m.

Sinir, *m. Equi nom. propr.* Grim. XXX. 3. *quafi Nervofus, ab* Sin, *nervus. conf. tamen* Sinnir *infra.*

Sinn, *fing. Solitarius, fibi vivens.* — mavtv. Fiöl. XXV. 6.

at Sinna viþ einn, *fuccenfere cui.* Hym. XVIII. 4. *var.* r. *Dubium, forte rectius Altercari, a* Sinni, *vicis, fi tamen hic Vocis fignificatus fit genuinus.* Angl. Sith, *vicis, invenitur apud* Junium.

Sinni *l.* Sinn, *n. Iter, comitatus.* Alv. I. 3. á finnum, *in itineribus.* Vaf. IV. 3. *ubi lectionis* Áfinnvm *interpretationem Auctori fuo relictam volo, neque curo in ejus veritatem inquirere, quæ mihi quidem fufpecta eft. at* ASax. Siþ *eft Iter, expeditio; et* Sinna, *eft Ire, apud* Sighvatum *in* Olafs h. Saga. *conf.* Ebr. Zad, *gradi, progredi, procedere.* Sinni, *ambiguum eft;* Iter *ne fit, an* Mens, fenfus. Veg. X. 4. *conf.* at Aúka. *Ajo dubium effe, an* Sinni *l.* Sinn *in Lingua Vetere* Mentem *fignificet, etfi non nefciam dixiffe* Hornklofium *Poëtam apud* Snorrium *de* Berferkis:

Grenivdv Berferkir
Gvdr var þeim á Sinnvm.

et videam Interpretes Snorrii Sinni *eo loco de* Mente *accepiffe. Si tamen* Sinni *l.* finn *Mentem fignificavit antiquitus, ille fenfus poteft effe translatus a priori, ut* Mens *ita dicta fit ob mobilitatem fuam, et actum, in quo eft perpetuum; potius quam ut deducenda fit Vox ab* Lat. Sentio *et* Senfus.

* Sinnir, *m. Equi nom. propr. quafi Curfor, viator.* Grim. XXX. 5. *rectius quam* Sinir.

at Sióda, *Elixare.* Hym. XIV. 8. *aut forte etiam Affare, propterea quod integros boves igni impofitos fuiffe e* verf. XV.

XV. 1 *ad* 4. *colligi posse videtur; at tales coctos fuisse non est probabile. conf.* Gloss. Niálæ *in* Seydi. Germ. Sieden, *bullire, coquere;* Gr. ζέειν, *fervere,* Ebr. Sud, *coctus;* Gr. ἕψω, *coquo.*

Siöt, *f. pro* Sveit, *coetus, classis, cohors, tribus, caterva, societas;* Siöt rakna (ragna). Hrafn. XIX. 4. *sic* flotna siöt, *nautarum cohors, nautæ,* Getspeki Heidriks, Gall. Svite, Lat. Coetus. [Siöt, *Cœtus, h. l. Consessus, assidentes; Genus hic exprimitur fœmininum, alibi eo rarius obvium, quo vocabulum poëtis frequentius.* G. Pauli]. *Mihi tamen vocabulum* Siöt *vel* Siot, *nusquam alias fuit obvium, cum aliquo epitheto, unde ejus genus determinare potuerim.*

Sióli, *in pl.* Siólar, *Reges, Dynastæ, principes.* Hynd. XXXIX. 8. *a* Sæll, *et quasi Homines felices et beati.* J. Olavius Grunnavicensis *duxit* Sióli *ab* at siá, *ut sit* Spectabilis, *aut idem esse conjicit cum* Skýli, Skúli, *protector; Neutrum quidem sine ratione.*

Siónir, *f. pl.* at leida einn Siónum Hym. XIII. 7. 8. *vid.* Scónir, *et* ek Leidi.

Siót, *f. Sedes, regio, territorium.* Fiöl. I. 3. *n.* 1. *et var.* d. *vide tamen* Seot. at hníga á heliar siót. Fiöl. XXVI. 4. *ab* ek sit.

Sítztv, 2. *perf. sing. præt. Verbi* ek Síþ (Síd). Æg. XXXII. 4. *Eadem foret formatio hujus præteriti, atque est in* ek Sýþ, *coquo, præt.* Sauþ. 2. *perf.* sauþzt, *et* fell, *cado, præt.* fell. 2. *perf.* þú fellzt, *aut* Sítztv *pro* sauþztv, *coxisti. conf.* at (át). *aut denique rectissime forsan* ꝺ̄ Sítztv *est formæ Passivæ, sensus activi intransitivi, sive in se ipsum agentis;* Seido, *te armasti adversus fratrem; aut in passivo sensu: Lento igni urebaris erga fratrem, sc. amoris.*

Sítztú, *pro* Síþan þú, *postquam l. quoniam tu, &c.* Æg. XXXII. 4. *conf.* At *verbum, et* Síz, *Adverb.*

Siúk, *f. Ægritudo.* Fiöl. XXXVII. 3. *var.* y. *dubium tamen et insolens hoc sensu; paullo melius foret* Siúk *per apocopen accipere pro* Siúkvm *l.* Siúkri, *aegroto l. aegrotæ. conf.* Siúkr *in* Gloss. Diatrib. *et* Sótt *in* Gloss. Synt.

Sivndv, *n. plur. pro* siövndv, *Septima.* Grim. XII. 1. Siv *pro* Siö *habet quoque* Olafs Helga saga Tomasskinnæ, *Cap.* CCXXXIV. Siö, *septem, ab* Hebr. Scheba, *idem.*

Síz, *postquam, ex quo.* Grim. XLVI. 13. *contractum ex* Sidan es (*pro* er) *aut* sídan at, *id.*

Síþ *l.* siþ, *f. Amnis nom. propr.* Grim. XXVII. 1. *aut est ad verbum profunda, aut Vaga.* Síþ, *adverb.* Sero. Harþ. Prolog. *var.* b. *Stroph. carm.* 3. kom at sundi síþ. *Nihil hac voce frequentius, cui igitur novi nihil accidit, si parum curetur, communi talium rerum fato.*

fato. Sídr *Adject. est Demissus, promissus, deorsum majorem in modum pendulus, de barba et veste dici solitum, et* Sídd (*f. g.*) á fati, *Vestis prolixitas. Hoc ipsum de Sole multum declinante dictum quoque videtur* Síd sól, *qui et sensus forte fuit* Hnikaris *in illis*: Engi scal gumna í gögn vega Síþscínandi systor mána, *ubi tam sero lucens, quam humiliore statione lucens, intelligi potest; et quemadmodum dicitur* Víd *et* Vídd *a* vídr (*unde* á víd og dreif, *et* á vídum úti) *a* Vídr, *adject. ita quoque* Síd *et* Sídd *a* sídr, *qua ipsa voce dicitur* um Síd, *tempore solis declinantis, et pluraliter* um Sídir, *per declinantes scil. soles.* ɔ: *eo magis magisque declinantes, quomodo et forte suo sensu, seu ex opposito* ἀνα-τολαι *apud* Græcos *intelligendæ. Adverbiascit autem vox* (um sídır, *et poët.* um síd) *cum idem significat ac Tandem, adeo ut hic tandem solus usus obtinuerit, quod idem plures expertæ sunt fatum. Sed particula seu præpositio* um *adverbiis adjungi non solet; licet enim opponatur* um seinna, *respondetur, ibi* um *vel redundare, vel* τὸ seinna *Adjectivum esse, non Adverbium. Ex dicta autem origine, non mirum est* Síd, *simplex et in compositis, et hinc ductum Adverbium* sídla, *Sero significare, cum hæc se mutuo ponant et tollant.* Síd-brýnn *l.* sídbrýndr, brúnsídr, *et* Síd þoka í fiöllum, *latiorem, quam primum indicavi, ostendunt usum adjectivi* Sídr. *Sed de his jam satis, cum plura (sed hinc fluentia) se sponte oblatura sint latius cogitanti. Ad dictionem* Síd sól, *addo, quod inter scribendum excidit,* Síd nótt, *occupante jam majorem coeli partem noctis umbra, et magis magisque ad ima occasus tendente: et quemadmodum dicitur* síd *vel* sídla dags, *ita quoque* síd um aptan, *late patente istarum locutionum usu; qui respectus tandem refertur, cum dicitur* síd um nott *vel* nætur. *Similis est ratio vocabuli* nid, *interlunium, ultima lunæ (non apparentis) tempora, a* nidr, *deorsum, vel* nidri, *infra, in loco depressiore, infra conspectum vel horizontem; quemadmodum in* Grettis s. medan lönd erv nidri. *Et hoc ipsum vocabulum* (nid) *aliquando ad ipsa noctis tempora ac tenebras translatum animadverti, tum ad Solem lucemque infra terram latentem habito respectu.*

Síþgrani, *m. Odini vocabulum.* Alv. VI. 3. n. 15. Grön, *barba.*

Síþhöttr, *Odini nomen.* Grim. XLVI. 8. *quasi Promisso cucullo tectus.*

Síþskeggr, *Odini nomen.* Grim. XLVI. 8. *promissa barba præditus.*

Siþo (Siþv) Æg. XXXII. 5. *Vox hæc, ut et Locus integer, est ambiguæ atque adeo obscuræ significationis; tentemus*

 aliquid,

aliquid, quod ad eam illustrandam faciat, si tamen ullius lucis capax est. Potest ergo 1) Siþo, *scriptum per* i *lene, esse Accusativ. plur. a* Siþr, *mos, pro Ablativo positus; atque* Siþo blíþ, *quasi* Siþum blíþ (regin), *id est, Placide morata numina, quam acceptionem sequutus sum in versione mea. Eodem, quod ad vocem* Siþo, *res redit, si* Regin *Reginam accipere volumus. vel* Siþo *pro* siþa *in gignendi casu positum est, uti* lavgv-navtr *pro* laga-navtr, *Consors, commilito; falluntur enim qui* Lavgv-navtr *aliter interpretantur.* Siþo blíþ *ergo pro* siþa-blíþ *redderet sensum modo ante memoratum.* 2) Siþo *forsan substitutum hic sit pro* Sinno, sinnv, *sensu, animo, a Nominat.* Sinna, *sensus, ratio, mens, et quidem hic præcipue intelligeretur Cura, solicitudo, ægritudo ex amore, quasi* Freyia *per veneficia immiserit* Freyero *amorem* Gerdæ *immoderatum, de quo in* Skirnis-för *agitur, et ordo verborum foret:* blíþ Regin! Sítztv ɔ: síþir þú (síddir þú) siþo at bræþr þínum. *Aut* 3) *si* Síþo *per* í *grave scribimus, sensus existit alius, neque is unus, nam a) vel est generis masculini vel fœminini: ponamus ergo esse gen. masc. atque ita erit accusat. pl. a Nominativo sing.* Síþr *l.* sídr *pro* Seiþr. *et ordo verborum:* Sítztv siþo at bræþr þínum, *ut ita dicat* Lokius Freyiam *plures instituisse magicas operationes ad nocendum* Freyero, *neque unam operationem fuisse satis: atque sic in* blíþ Regin, *fem. sing. amarè foret Ironia in* Freyiam. *Faciamus b)* Síþo *esse gener. fem. ita valebit* Síþo, *Operatione Seidica, incantatione, et* Sítztv síþo *pro* þú síþir (Seiddir) meþ Síþi (seidi), *Incantatione incantasti amica numina adversus fratrem tuum. et ita* Síþo *foret Ablativus causæ l. instrumenti. aut: Incantasti incantamentum adversus fratrem, amabilis Regina, per Ironiam. ita* Síþo *erit Accusat. sing. utrobique a* Síþa, *insolenti quidem voce, sed ad analogiam tamen haud inepte formata; aut denique si* Síþo *in Dandi casu accipiatur,* Síþo blíþ regin, *Veneficiis dedita Regina, aut Incantamentis indulgentia numina, exponendum esset, quod ultimum placuit Viro amplissimo* Sc. Thorlacio. *Hæc est mea symbola ad locum huncce difficillimum, nunc* G. Pauli *audiamus.* „Sítztu, Síd (sídan) es (er) þú at, át, átt, átz *l.* átst, *degustasti,* Síþo-regin, *pluvias laterales l. Seidicas.* blíd regin, *pluvias jucundas.* Regin, *neutr. plural. alias* regn: *neque enim hic numinis l. numinum vocabulo locus, ut verbis junctim sumtis sensus aliquis annectatur. consentit quodam modo cum hac corporum commixtione*

tione horum numinum hinc inde deprehenſa confuſio, de qua ſuis locis de Diis agens Perill. Suhmius."

Skadi, *nom. propr. Mulieris Giganteæ,* Niördi *conjugis.* Hynd. XXVIII. 7 *ad* 9. Grim. XI. 2. 3. 4. *Vis nominis latet; nam Damni notio non convenit, Veteres enim tam infauſtis nominibus non utebantur.* Skadi, *Pica, citta,* Gr. κίττα, *eſt nomen Avis garrulæ.*

ek Skæli, *præt.* Skældi. Harb. XXXVII. 3. *var.* k. Gr. σκολιὸς, *tortuoſus.*

Skæting, ſkötíng, *f. ſing. Sermo petulans.* Harb. LVII. 2. *uſitatius eſt* Skætíngr, *m. Dicteria, verba prætextata. ad Verbum* at ſkióta, *jaculari, referri poteſt. et hinc forte per craſin* Skútyrdi [*et* at Skattyrda *rixari.* Hryggiarſt. Skútyrdum ſkióta, *dixit* Hallgrimus *in* Moribus Seculi]. at Skúta einn út, *graviter objurgare.* G. Pauli. *Melius hoc eſt, quam a* Skot, *angulus, anfractus, circuitus, quò mea ſpectabat Verſio.*

at Skaka, *agitare, concutere, quaſſare.* Vængi þeir ſkókv. Sol. LIV. 4 Æſir ſkókv ſkiöldv ſína *[ſc. haſtis,* bördv á, *indignantes ac minitantes.* G. Pauli] *a prim. præſ.* ek ſkek, *Infinitivum* at ſkekia, *video in* Orkneyia ſ. *Indice, ſed bona fide dicam, non datur ille in lingva noſtra.* Angl. Skake, Belg. Schocken, *quatere, commovere.* Gall. Schoquer, *impingere,* Schock, *impulſio, offenſio, Nobis* Skak.

Skackr, ſcacr, *Obliquus, diſtortus,* — á banni. Hym. XXXVII. 6. Lat. Scævus, Gr. σκαιὸς, *ſiniſter,* σκάζω, *claudico.*

Skáld. Grim. XLIII. 7. *a* Gr. ψάλλω, *quaſi* ψάλτες; *confr.* Ebr. Zalal, *tinniit. item* Germ. Schall, Schallen.

Skáli, *m. Tectum, domus, ædes.* Skirn. Prolog. *pag.* 69. *alias Aulam notare invenitur interdum apud Antiquos, ut in hoc* Sighvati *ad* Olaum *Regem:*

Allr er þeckr meþ þollum
Þinn Skáli mer innan.

et in Grípis-ſpá *Autoris noſtri:*

Gengr or Skála
Skatna drottinn.

at Skapa, *formare, fabricare,* — Skip. Grim. LXII. 3. 4. Gloſſ. Synt. *et* Niálæ.

Skap ker (Skapt-ker) *n. Crater.* Grim. XXV. 3. *n.* 15. *et var.* e. Hrafn. XIX. 6.

Skapt, *n. Haſta, pilum, telum.* Grim. IX. 4. *Sic Vocem hoc loco accipiendam cenſet* G. Pauli, *et id ſine dubio recte, quod tam ex contextu loci apparet, quam ex aliorum Autorum locis, nunc afferendis.* Edda Cod. Wormii:

Enn kveþ ek heita
Öll Vapn ſaman
Skavpt, ſlavg ok ſnavr.

Stiörnu-Odda draumr: hverr maþr, er Skildi má valda, eþa Skapti ſkióta. Snorrius *in* Olafs helga Saga *Cap* XCIV. *pag.* 320. *Edit. Hafn.* ek ætla han eigi muno eino Skapti ſkióta móti Olafi Konóngi. ASax. *in* Gloſſ. Ælfrici: Aſta (*i. e.* haſta.) Quiris, Sceaft; Angl. Shaft, *telum ſagitta; conv. porro* Lat. Scapus, ſcipio, ſceptrum. Virgil. *etiam in* XII. Æn. Haſtilia *pro* Telis *poſuit his verbis*:

Stridentque Haſtilibus *auræ.*

Skatnar, *m. pl.* Hynd. XX. 6. *Proceres, primores, item poëtice Viri quilibet.* Skati Haldani filius, *ſi* Eddæ *ſit fides, huic appellationi originem dedit, quod ejus Commilitones appellarentur* Skatnar *ex Ducis ſui nomine.* Skati *alludit ad* Gr. ἔσχατος.

Skaugvl; *in Genit.* Skavglar, *nom. propr. Erinnyos bellicæ, et Pocillatricis* Odini. Grm. XXXVI. 3.

Skavkvll, *m. Temo.* Hym. XXXVII. 5. Þrym. XXI. 3. *ab* at Skaga *prominere, protendi, in longum exſerere ſe; potius quam ab* at ſkaka, *ob concuſſionem perpetuam inter aurigandum. Interim adludit* Gr. ζεύγλη, *ſignificatu fere congruum.* Skavkvll á heſti, *membrum equi genitale, ab ſimilitudine quadam cum Temone nomen obtinuit.*

Skaull, *incerti Generis et flexionis, nom. propr. Lupi, qui ſolem pone ſequitur.* Grim. XXXIX. 1. 2. Skaull *in pluraIi, Clamor immanis, præcipue Cachinnantium, vix huc pertinet: potius* Skaull, *lupus, retulerim ad* Gr. σκύλλω, *vexo, aut* σκολιὸς, *obliquus, diſtortus, tortuoſus, Nobis* Skældr; *adde* Skolli, *nomen Vulpis, quod huic ſine dubio ab indole tortuoſa* ɔ: *vaſra inditum eſt. Etſi* J. Olavius *a* Cilleo *ducat, quod ſignificat Moveo.*

Skavllgiarn, *adj.* Hynd. XXVIII. 9. *var.* *. Thiaſſii *Gigantis epithetum; vel a* Skolli, *vulpes,* Skollr, *dolus, vid.* Skavll; *vel a* Skavll, *Sermo clamoſus, cachinnus.*

Skavr, *f. Caput.* Þrym. I. 7. Skarar fiall. Hym. XXIII. 6. *n.* 34. [Skavr, *f. g. Sinciput, a Verbo* at ſkera, *a raſura ductum, quod et interdum ad barbam referendum videtur; unde* Skörúngr, *vir gravis, barbâ, ſapientiâ, conſtantia, auctoritate venerandus.* Háfiáll ſkarar, *altus Sincipitis vel raſuræ mons, Caput, conf. de τῷ* höfud *ſupra.* at gióra Skör ſína eptir, *caput objectare periclis* (*dubitem ſane de hac interpretatione; mihi foret aliquid negotium aliis rebus antevertere l. prævertere.* G. M.) G. Pauli]. Skavr, *ab* at ſkera, *ſecare; anterior capitis pars radi ſolita.* at ſkera hár. Har. S. Hárf. Hárſkurdir Norrænir. Kr. R. Víkveria. *Idem alio loco. conf. Me* Indice *ad* Húngrvakam.

Skaut,

Skaut, *n. in compoſita voce* Himinſkaut, *Limbus*, *Lacinia*, *extremitas*, *proprie de Veſte*, *et inde ad alia translatum.* Hynd. XIII. 7. 8. *ubi habetur:* Hvarfla þóttv hanz verk meþ himin-ſkautom, *de rebus geſtis viri celebris. Ita* Gunnlavgr Múnkr *in* Merlíns Spá:

Hanz Hróþr fara mvn
Meþ Himin-ſkautum.

Aliis verbis idem dixit Einarr Lancicrepus poëta, *apud* Snorrium Tom. I. *Pag.* 245. *Stroph. Carm.* 5. 6. *et* 8. Skaut *forſan iſto ſenſu referendum ſit ad* Gr. ἔσχατος, *et noſtrum* Skot, *angulus; cognata vox eſt* Skutr, *puppis.* Skaut *etiam Sinus*, *velum*, *tegmen*, ASax. Sceate, Scete, Scyte, *Veſtis*, *ſagum*, *ſudarium.* Angl. Sheet, *Lodix*, *a noſtro vet.* Ský, *velum*, *quod occurrit in* Niáls-Saga, *Cantilenis* Darradi. *ab* Skaut, *poſteriori ſenſu accepto*, *eſt* Skaut-giarn, *ad verb. Se operiendi aſſvetus*, forma *ſc.* adſcititia; *aut quaſi Tegmen adpetens*, *Epithetum* Thiaſſii *Gigantis.* Hynd. XXVIII. 9. *var.* *.

ek Skef, *rado*, Skef af, *abrado*, *detergeo*, þat ſkefr af, *abraditur*, *Imperſonal.* þat hefir eik er af annari ſkefr, *proverb.* Harb. XXI. 1. 2. *n.* 22. *conv.* Lat. Scabo. *adde* Gloſſ. Niálæ.

Skegg, *n. Barba.* Þrym. I. 5. ASax. Sceacga, *a* Ský, *quatenus Velum et tegumen notat. conf.* Niála *pag.* 276. *lin.* 3. *et Verſionem ac Notas* J. Jonſonii *pag.* 606. Gr. σκέπω, *tego. Alias* Skegg *referri quiverit ad* ſká *ſecare*, Gr. σχάω, *quemadmodum* Caeſaries *a* caedo: *Aut denique eſt ab* at Skaga, *eminere*, *prominere; unde et* Skeggia *et* Skegg-öxi, *ſpecies Securis*, *alias* ſnag-hyrnd öxi.

Skegg-ölld (Skeggiölld). *Nom. propr. Erinnyos bellicæ et Pocillatricis Odini.* Grim. XXXVI. 3.

Skeidbrímir, *m. nom. propr. Equi.* Grim. XXX. 2. *quaſi Curſu ardens; alias Equus in* Edda *periphraſtice vocatur* Reidar-brími. *Vide* Skeid *in* Gloſſ. Niálæ.

* ek Skelfi, *quaſſo*, *aut etiam Cædo*, *percutio.* Harb XXXVII. 3. *var.* k. Gr. σκύλλω, Lat. cello *in* Percello. Skelfdu aſka, *in* Rígs-þula, *vix poteſt aliud eſſe*, *quam Arbores ceciderunt l. dejecerunt.*

ek Skell, *præt.* ſkall, *et* 3. *perſ. pl.* ſkvllv, *cum ſonitu l. fragore allidor ſ. illidor.* á hælvm hríngar ſkvllv. Hym, XXXIV. 8. Teuton. Skellan, *perſtrepere*, *perſonare cum quodam tinnitu*, *Gloſſ. Lipſii* Irſcal, *quaſi* Erſchallet, *Increpuit*, *ſonorum crepitum edidit.* Germ. Schelle, *Tintinnabulum.*

ek Skelli, *præt.* Skeldi, *elido*, *adfligo*, *verberibus ſonoris tundo.* þær ſkeldo ſkip mitt. Harb. XXXVII. 3. *ab ſequ.* Skellr, *conf.* Lat. cello, percello, Gr. κέλλω,

κέλλω, *ſibilo præfixo*, Germ. Schellen, *percutere*, *quaſſare*.

Skellr, *m. Ictus l. flictus ſonorus*. Þrym. XXXII. 5. Germ. Schall, *ſonus*, *ſonitus*, Angl. Shill, Scot. ſcill, *ſonorus*.

Skemma, *f. Gynæceum*, *virginum exedra l diæta*. Skirn. Prolog. *pag.* 68. *olim et hodie etiam de aliis ædificiis uſurpatum eſt. vel ab* Skammr, *brevis*, *l. ab* at ſkemma, *ſecare*, *ut ſit Domus ab aliis ædibus quaſi abſciſſa*, *i. e. diſcreta*, *disjuncta; alias ad* Gr. *σκέπω*, *tego*, *poteſt referri*.

Skemri, *brevior*, *minor; truncatus*, *mutilatus*, *decurtatus*. at láta einn höfþi Skemra, *Capite minorem reddere quem*, ɔ: *caput ei amputare*. Hym. XV. 1. 2. *Comparativ. a poſitivo* Skammr *brevis*, *curtus*, *parvus*, *minutus*. *Conf.* Skadd *in* Nálæ Gloſſ.

ek Skenki, *præt.* ſkenkti, *Infin.* at Skenka [ſkenkia], *infundo potionem*, *pocillor*, *propino*. Æg. X. *in proſa Pag.* 155. Gr. *σπένδω*.

ek Skerdi, *accido*, *circumcido*, *attero*, *attenuo*, *imminuo*. Grim. XXXV. 6. *ab* ek Skerr, *ſeco*, *ſcindo*.

Skiálf, *in compoſita voce* hlid-ſkiálf, *ibi quantum fieri potuit*, *expoſitum eſt*, *quo addo* ASax. Skylf, *ſcamnum*, *tabulatum*, *cacumen*. *forte et huc pertineat* Angl. Schaffold, Gall. Eſchaffaut, Belg. Schafot: Dan. *vulgari enunciandi modo corrupte*, Skamfot, *Theatrum*, *proprie Supplicii*, ɔ: *Pegma ſ. cataſta*, *ubi nocentes capite plectuntur*. Angl. Shelf, *exponitur abatus vaſarius*, *cui aliquid imponitur*, *et qui Scamni præbet uſum*. *De cætero credo fore quosdam*, *qui* ſkiálf *ab* at ſkýla *vel* Skiól *derivatum velint*, *ita ut Tectum l. Umbraculum ſignificet*. *Erunt et qui Lat.* Solium *collatum voluerint*. *Ego cum neutris diſcepto*. *Occurrit et* Skiálf *in* Vala-ſkiálf, *Loci l. Domus nomine propr.* Grim. VI. 4.

Skiálg, *pro* Skiálf, *in* Hlid-ſkiálg. Form. Grim. *Pag.* 37. *var.* o.

Skiarr, *in Superlativo* Skiarraſtr, *vitabundus*, *pavidus*, *trepidus*, — vid Skot. Æg. XIII. 7. Germ. Scheu, *formido*, *pavor*, ſich ſcheuen, *refugere*, *reformidare*, *abhorrere*, Dan. at ſkye. Ebr. Saar (Saguar) *horrere*.

Skilfíngr (Skylfíngr), Odini *nomen*. Grim. LIII. 4. *aut eſt Sector*, *digladiator*, *ab* at Skelfa, *cædere*, Skálm, *framea*, *aut Separator*. *conf.* Harb. XXIII. 8. 4. *n.* 27. *aut Protector*, *ſi per* y *ſcribatur*, *ab* at ſkýla, *tegere*.

at Skilia, *disjungere*, *item impersonaliter*, *disjungi*. *Subjunctivus* Skili, *antiqua ſcriptione*, *et ambigua nimium*, *pro recentiore et magis diſtincta* Skilie. Sol. XLVIII. 6. *Conf.* Sol. LXXV. 4. Gloſſ. Diatrib.

Skillíngr, *m. Numulus*. Þrym. XXII. 6. Angl. Shilling, *ſolidus argenteus*. Germ. Schil-

ling, *Solidus.* Belg. Schelling, Dan. Skilling. ASax. Schill, Schyll, Scilling, *lunula, item Solidus, qui, auctare* Somnero, *constabat ex quinque Denariis. In versione mea expressa est Origo vocis, quantum ego quidem opinor, nempe ab* at Skella, ſkialla, *tinnulum l. argutum sonum edere, clangere. Sunt tamen, qui ab Lat.* Solidus *derivatum velint.*

Skin, *n. Lumen; splendor; Lunæ vocabulum poët.* Alv. XIV. 5. *ab* ek Skínn, *quod vide.*

Skínanda Guþ, *Solis titulus.* Grim. XXXVIII. 3. *neutr. Particip. præsentis Verbi* ek Skínn.

Skin-faxi, *Equus diei.* Vaf. XII. 1. 2. 3. *conf.* Hrafn. XXIV. 5. 6.

ek Skínn, *præt.* Skein, *Infin.* at ſkína, *corusco, mico, splendeo, fulgeo.* Sol LI. 5. Alv. XXXV. 6. ASax. Scinan, Goth. Skeinan, Germ. Scheinen, *splendere, radiare, lucem emittere.*

Skiöldr, *m. Umbraculum, umbella, velum, tegmen; clypeus, munimentum,* — fyrir Sólu. Grim. XXXVIII. 2. 3. *ab* at ſkýla, *operire, protegere,* ſkiól, *operimentum, tegimen.*

Skióm *pro* ſkiám (Skiáum), *Specularibus ex transparente membranula confectis, metaphorice Aperturis nubium.* Sol. LI. 6. *var.* f. *1a Sing. est* Skiárr. *vide* Orkneyia-ſagæ *Indicem.*

Skip, *n. Navigium, item Scapha.* Harb. VI. 3. *Conf.* Harb. LI. 2. *ubi* Bátr *appellatur, quod prius appellatum erat* Skip; *atque adeo non sine ratione* Skip *a* Scapha *deduxit* Ihræus. *Ad locum* Harb. *priorem hæc commentatus est* G. Pauli. „Skipit, *vox notissima, multisque usitata s. communis, de majoribus nunc ut olim navigiis, quamvis et Myvatnenses (in boreali Islandia) ita etiam minutulas suas Cymbulas appellent, ridentibus partim aliis hanc nomenclaturam.* Skipuligt, Skipuliga, *concinnum, ex* ek Skipa því edr því (nidr) *ordino,* Skipa þat edr þat; *Lat.* jubeo *aphær. et antith.* Skipari, *nauclerus, cum quo pulchre convenit (sive apocope) Lat.* Guber, *in noto illo versu* Titinnii; *Sapientia* guber *sám* [ɔ: *suam*] *navim torquet, non valentia. Ex conjunctis vero* Skipari (Dan. Skipper) *et navis vocabulo* Nór; *m. g.* (*Gen.* nós, *Dat. et Acc.* nó) *facile nasci potuerunt* κυβερνάω, -νήτης, guberno, -nator *et* -naculum. *Ex verbo* at ſkipa, *haud dubie factum alterum (pluribus commune)* at Skicka. *Vid.* Hypnon Gloſſ. Synt. *in voce* Lopt. *Verbum igitur nativum aliis immutatum, nobis admissum et adoptatum, veteri simul atque una retento, adeo ut hæc duo* (at Skipa edr Skicka) *satis inepte interdum, modo*

do quodam pleonastico, conjungantur. — Eadem apud Danos accidit metamorphosis vocabulo Lopt [Luft] *modo memorato, ex quo factum* Lugt: *quemadmodum et* Vedr, *aer, ventus, aëris constitutio, Odorem notat, qui sine aëre sentiri non potest; nec forte aliud quam* Vedr, ek vidra, ὄζω *et* Odor. *Sed de his ultimis aliqvid forte ad* Grettis S. *Dani dicunt:* at komme under Veyr med, ɔ: hafa Vedr af, *Lat. Odorem,* [*olfacere, subolere*].

Skírleitt Guþ, *Solis titulis.* Þrym. XXXIX. 2. *Neutr. a* Skírleitr, *Serena forma præditus.*

Skirnir, *m. Aether.* Sol. LI. 6. *var.* f. *Alias nom. propr.* Freyieri *Pedisequi, qvi Odæ* Skirnis-favr *nomen dedit.* Form. Skirn. *Pag.* 68. *Ad verbum foret Illustrans, Declarans.*

Skírr, *clarus, illustris, purus, merus, splendidus, serenus, candidus, lucidus. Diei epithetum est* Vaf. XII. 2. Freyeri *epithetum* Grim. XLII. 5. Skadeæ *epithetum* Grim. XI. 4. 5. Skírar veigar. Veg. XII. 3. Chald. tschar, *lucidum esse,* Ebr. tschar, *splendor, fenestra, parum distans a nostro* Skiárr, *speculare membraneum.* Ebr. tsachach, *candidum l. serenum esse.*

Skirr, *idem quod* Skiarr. Skirr Skaukvls. Hym. XXXVII. 5. *n.* 56. *variatum a* Skiarr; *Conf. tamen* Gr. σκαίρω, σκιρτάω, *salio, ut* Skiarr, skirr, *proprie sit Resiliens, atque inde Refugiens, subterfugiens.*

Skiþ *pro* Skin, *unde* Skiþ-rofnir, *Opacus, aut alia acceptione Luce transverberatus.* Sol. LI. 6. *var.* e.

Skíþrofnir, *quasi Liquirupa, Venti appellatio.* Sol. LI. 6. *var.* e.

Sköting *f. vide* Skæting.

Skógr, *m. vide supra* Heimis Skógar.

Skóku, 3. *plur. præt. Verbi* at Skaka, *supra allati.*

at Skorþa, *destinare, statuminare, fulcris suppositis firmare.* — Skip. Harb. XXXVII. 4. Angl. Shore, *fulcrum,* to Shore, *fulcris sustinere. Nobis* Skorþa, *f. Destina, tibicen, fulcrum, erisma. Origo omnium est obscurior; tamen conferre licet* Gr. στηρίζω, *stabilio, fulcio;* Gr. Barb. *apud* Meursium σκάριον, *pro* ἐσχάριον, *basis,* ἐσχάρα, *idem.*

Skórr *in Composito* Húþ-Skórr. Harb. XXIV. 2. Germ. Schuh, Svec. *vet.* Sko, Ihreo *est Tegmen, quod rem quamlibet tuetur, speciatim quod Extremitates munit, specialissime de Indumento pedum usurpari, optime attulit* Germ. Handschu, *manuum indumentum. Arbitratur cum* Stiernhielmio *esse a* Ský a, *tegere. Fatetur quidem Vocem illam in* Script. vett. *sibi non obvenisse, sed quod aliquando in usu fuerit, colligi putat posse ex derivatis* Ský, *nubes* (*quod Lat. formarunt a*

Nu-

Nubendo, ɔ: *tegendo*) ſkýla, *tegere*, Dan. Skytte, *protegere*. Skaud, *Calceus*, Ulph. *unde* Skaudaraip, *calceamentorum corrigia*. Marc. I. 7. Scydi, Leg. Gothl. *calcei*, clædi ok ſkydi, (*Nobis* ſkædi), Skyfwe *tegmen*, ſkúr, *idem*; ſkida, *vagina* (*Nobis* ſkeid) (ſkaut) *et* ſkó, *promiſcue uſurpaſſe Veteres credit* Ihreus, *unde hæc maximam partem ſumta ſunt*. *Addo* at ſkædaz, *induere ſe*, *obvium in hoc* Knytl. Sagæ:

Ört mvn Skáld í ſkyrto
Skædaz hamri Sæþa.
ɔ: *Cito Poëta* induſium
Induet *malleo Sutum*.

Neque omittendum quod Skind, *Veſtem, togam, ſ. amiculum, ſæpe notet in Odis* Dan. *priſcis*, *ut in hoc*: klædde ſig i Skarlagens Skind. *Et in proverbio*: at gaae alletider i et Skind, *eadem ſemper veſte uti*. Skúadr, *pro* Skýiadr, *nubilus*, *habet* Spec. Reg. *pag*. 226. þá ſkrýdiz han med ſkúadri loþkápv.

Skóſveinn. Skirn. Prol. *pag*. 68. *ad verbum Servus l. famulus a Calceis*.

Skravtgiarn, *adj*. *Elegantiæ ſtudioſus, Splendori deditus, in cultu et moribus magnificus, et Glorioſus, faſtoſus*. Thiaſſii *Gigantis epitheton*. Hynd. XXVIII. 9. Skraut *eſt leviter deflexum a* Skrúd, *cujus vocabuli verum ſenſum et thema nemo adhuc, ut puto, invenit; vide* J. Olavium *in* Gloſſ. Synt. *et* Junium *in* Etymolog. Angl. *Obſervatu dignum arbitror, quod* Skrúdklædi *et* Litklædi *pro ſynonymis ponuntur interdum a Veteribus, ex. gr. in* Eyrbyggia *Capite de* Geirrida Oddum Katlæ filium *inveſtigante, et in* Grettisſaga, *Capite de* Gislio. *Conf.* Legem veſtiariam *in Codice Legg. noſtr.* Framfærſlv bálki, *Cap. ult. adde hoc* Niálæ: þú ert Skrautmenni mikit Þráinn. *Quibus ex locis opinor liqvere*, Skrúd *non Sectionis vel Segmenti habere notionem, ſed Coloris, ſplendoris, elegantiæ, pulchritudinis, venuſtatis. Conf.* Germ. Zierde, Zierath, *decus, ornamentum, ornatus, cultus veſtium elegans. adde* Gr. χρώτον, *pictum, coloratum. Forte transpoſitis Literis a* Gr. σκεθρὸς, *exquiſitus, eximius. An huc ſpectet* Dan. Skryder, *oſtentator, homo glorioſus, pro certo non dixerim, ſed arbitror tamen*. Skrautgirni, *f. ſplendoris ſtudium, habetur in* Olafs h. Saga Thomas-Skinnæ, *de* Steinio Skaptii Nomophylacis *filio, qui equos ſuos argenteis ſoleis ornavit, atque ungulas eorum, (ſi recte memini) etiam inauravit*. Knúti konongi þótti Steinn vilia iafnaz um Skrautgirni vid ſik.

Skrautuþr, *m*. *Exornator, decorator*. beck-ſkrautuþr. Æg. XV. 3. *aut verbale agentis ab* ek Skreyti, *aut ſine Verbi origine ab* Skraut.

Skúr, *fing. et* Skúrir, *pl. fœm. Imber tranfitorius.* Alv. XVII. 3. Angl Shower, *Imber*, *nimbus.* Belg. Scheure *l.* Regen-Scheure, *vehemens pluvia*, *quod* Junius *vult effe a* Scheuren *l.* Schoren, *rumpere.* Ulph. Marci IV. 37. Skúra Vindis *eft* λαίλαψ ἄνεμȣ; Hefychius *autem dicit* λαίλαπα *effe* ἄνεμȣ συςροφὴν μετὰ ὑέ]ȣ, *Venti vorticem cum imbre.* Junius

Skúr-ván, *Nubis vocabulum.* Alv. XVIII. 2.

Skutull, *m. Menfa*, *in Dativ. pl.* Skutlum. Hrafn. XIX. 4. (Skutull *et* Skutill *ab* at Skióta, *ponere*, Ebr. Schut, *appofuit.* G. M) *Menfa*, *quod hæ pro pofcente ufu apponerentur et removerentur*: *hic a priori fit denominatio*, *quemadmodum* at fkióta hefti undir mann.

Skutr, *m. Puppis* Hym. XXI. 4 *a* Skaut, *finus*, *item Limbus*, *Lacinia*, *aut a* Skott, *cauda*, *l.* Skot, *angulus*, *recesfus. Conf.* Gr. ἔσχα]ος.

Ský, *n. Nubes.* Alv. XVIII. 1. Gr. σκία, *umbra*, σκέπω, *tego*, *operio. Sæpius in hoc Indice monui* [Ský] *effe Tegmen*, *velum.*

* Skýdrifnir, *m. forte pro corrupta lectione* Skýdeipnir *fubflituendum fit* Sol. LVI. 1. *var.* e. *Poteft autem Coelum notare*, *quod in* Eddæ *Nomenclationibus invenio appellari* Drífandi, *a motu fuo perpetuo*; *atque ita fieri poteft*, *ut*, und drifnu Tialdi, *apud* Arnorem Poëtam *fignificet*, *fub Coelo. Alias* Skýdrifnir, *Nubila pellans*, *poteft effe venti appellatio*, *et* Skýdrifnis fký, *Nubes vento actæ.*

Skýdrupnir, Skýdrypnir, *Tegumen inclinatum*, (*a Figura*) *aut Velum ftillans*, *Coeli adpellatio poëtica factitia.* Sol LI. 6. *quod ad priorem vocis partem attinet*, *conf* Himinn, *et quod ad pofteriora*, *conf.* at drúpa.

Skylldr, *neceffitudine fanguinis* (*l. affinitatis etiam*) *junctus.* Sol. XLVIII. 6. *a* Skyllda, *officium*, *obligatio*, *ob mutuas talium obligationes inter fe. Oppofitum eft* Vandalaufs, *extraneus*, *alienus*, *quo cum minus arcta intercedit obligatio*

Skylldira, *non deberes*, *non debuiffes.* Æg. XXII. 5. *imperf. Subjunct. Verbi* ek fkal, *cum fuffixa negatione* a.

Skyli *pro* Skuli. Grim. XXXIV. 8. *Subjunctiv. Verbi* ek fkal.

Skylfíngr (Skylvíngr) *vide* Skilfíngr.

Skyndir (Skindir) *m. in Accufativo* Skyndi, *Lunæ vocabulum.* Alv. XIV. 4. *Eft nomen Verbale concretum a Verbo* ek Skynd, fkyndi *l.* fkvnda, *nam quomodo rectiffime formetur in præfenti*, *liquido non dixerim. Conf.* Germ. Gefchwind, Dan. at fkynde. Skyndo Skýþundar *dixit* Stvrla *in* Hrafnsmálum *a* Sc. Thorlacio *editis.*

Skyndir, *m. pl. Rapti*, *cito acti l. ducti.* Þrim. XXI. 3. *Incertum an Participium*

cipium sit, an nomen adj.; prius intendit Versio, posterius simpliciter diceret, Citi, celeres.

Skyrm *pro* Skurm, *Crusta, testa, involucre. Unde diminutivum videtur* Skurmzl, *quod occurrit in* Hryggiarstykki *Cap. de Supplicio* Sigurdi Slemberi, *in complexa dictione* Valhnotar-skurmzl. Skýdrupnis skyrm. Sol. LI. 6. *var.* f. *Dubium non est, qvin cognata sint* Germ. Schirm, *Umbraculum, munimentum,* Dan. Skierm; *sed unde omnia sint, amplius quærendum.*

Ský rofnir, *m. Venti vocabulum, quasi Nubila disrumpens.* Sol. LI. 6. *var.* e. Rofnir *ab* at riúfa *l* rýfa.

Skýr-ofnir, *nimbi l. procellæ vocabulum.* Sol. LI. 6. *var.* e. *ab* Skúr, *et* at vefa, *texere. potest et esse Coeli vocabulum, sicuti Coelum* Vind-ofnir *appellatur.* Alv. XII. 3.

Skyrta, *f. Indusium, amiculum, thorax, item Perizonium, perizoma, succinctorium, subligar l. subligaculum, præcinctorium, semicinctium.* Skyrta fyri, *pro* Fyri-skyrta. Hynd. XLIII. 4 Germ. Schürtz, Vorschürtz, Dan. Skiört (*item* Forklæde, *Nobis* Svinta, Sveipa). *Conf. et* Schirm; *utrumque potest esse a* Skyrr, *quatenus Clypeum notat, et porro hæc vox* at Ský, *velum, referri.* Skyrta *etiam Loricam notat;* Germ. Panzerzer Schürtz. *Est qui vocem Germanicam* Schürtz *derivet a* kurtz, *curtus, aut a* gürten, *cingere, Nobis* at girda.

ek Slæ, *verbero, percutio, pulso.* Ek slæ elldi of íviþiv. Hynd. XLIV. 1. 2. *n.* 77. Gr. σαλεύω, τλάω.

Slæfr (slævr) *Hebes, obtusus; Ignavus, iners.* Æg. XXII. 6. Slævörum, *Comparativus a* slærr, slíór, (slíófr) *hebes*: slærri *et* slævari. *Hinc nom. fem.* Slefa, sleva, ɔ: slæva, *secundum vocem, molle quid l. lene, Lat.* Saliva. [Slefu mælltr, *saliviloqvus.* Sliáleiki, — leikr, *pusillanimitas, a Verbo* ek slæ; *obtusus, qui facile retunditur.* G Pauli.] — Dan. Slöv, *obtusus;* Angl. Slow, *piger, iners;* ASax. slaiv, slav, sleav, *deses, iners;* Slæfd, *pigritia;* Frisiis Sleeuw, *piger, tardus;* Slee, *apud* Tevtonistam, *stupidus, obtusus. omnia fortasse ab* at Liggia, *et* Læ, *cubatus.*

Sleginn, *percussus, pulsatus, tunsus, adflictus,* — regni Veg X. 6. *obsitus, opertus, circumdatus;* Klædi, elldi (elli) umslegin. Sol. LXVI. 6. *var.* m. *Particip. passiv. Verbi* ek slæ, *qv. vide.*

ek Slepp, at sleppa, *cadere, labi, fortuito (temere) nolenti elabi l. excidere.* Sverþit slapp or hendi honom. Grim. Epilog. pag 66. *hinc formatum est* ek sleppi, slepti, *facio labi, mitto, amitto, missum facio, laxo.* Angl. Slipp, ASax. Slipan, *laxare et labi* Dan. Slap, *laxus, fluxus, male intensus, debilis.* Cambr. Brit. Lippa, *flaccidus, pendulus. Componi quidem potest* Gr. λείπω, *linquo.*

linquo. Cum Verbo autem ek Slepp, *Latin.* Labor, labo, *sine controversia cognata sunt.*

Slettr, *planus, lævis; Coeli epitheton est* Vaf. XLVI. 4. ASax. sliþ, Ulph. slaight, Franc. sleht, Belg. Shleet, slecht, Gr. λεῖος [λειώδης] *lævis, planus;* λειότης *lævitas.*

Sliþ *l.* slíþ, *Amnis nom. propr.* Grim. XXVIII. 6. *ad verbum, Caduca, labilis, lubrica, eadem forte cum amne tartareo* Sliþr, sliþrar, *in* Vaulospá. *Conf.* Angl. Sliþi, *labi, Nostr.* Sliþra, *Subst. Lapsus.*

at Slíta, *rumpere.* Sol. XXXVII. 4. *lacerare, dilacerare,* — Siónir or einum. Fiöl. XLVI. 3. Sol. LXVII. 6. Alam. Sliffam, Germ. Schleiffen, *rumpere, carpere, findendo lacerare,* Gr. λιάζω, *separo.*

at Slokna, *exstingui, de Flamma.* Vaf. LI. 3. *Origo est obscura hujus Verbi, uti et Verbi act.* ek Slöck, *extinguo; conferre tamen licet* Lat. *obsol.* Leo, *unde* Deleo. *item* Gr. ἐξαλείφω, *extinguo;* Germ. leschen, auslefchen.

Slot, *n. Arx, Castrum, palatium.* Sol. LXXVI. 3. *var.* u. Schlotz, *quod etiam Claustrum notat, ab* Lat. Claudo. Angl. Slott, *pessulus, sera,* Alam. Slot, *sera.*

Slúnginn, *implicitus, intortus, involutus, circumcinctus.* Salr slúnginn Vafr-loga Fiöl. XXII. 3. *ubi in* slúnginn *videtur adludi ad* 7ò Vafr. *ab* ek Slíng *l.* slýng, *l.* slaungvi. ASax. Slingan, *torquere, circumagere.* Belg. Slinger, *spira, circulus funium in se contortus, atque involutus.* Dan at ringe Tov.

Smýl, *larvæ, lemures.* Form. Grim. *pag.* 37. *ob Tenuitatem et subtilitatem, fortasse ita dicti, a* Smárr, *parvus, minutus,* r *in* l. *mutato.* (*vide Ind.* Húngr-vakæ *in* Smala-maþr). Smárr *autem est a* Gr. σμικρὸς, *idem. Ceterum haud absurdum est tamen* Smýl *deducere a* moli, *mica, recula minuta,* Dan. Smule, *sibilo præfixo, et* o *secundum regulam abeunte in* y. Smiila *Infernum notat, in* Glossar. Venedico, *apud* Eccardum, *in* Historia Studii Etymologici Germanorum *Cap.* 1. J. Olavius Grunnavicensis Smýl *hoc loco accipit de Spectris.* Smíla-villvr *exstat apud* Egerhard. Olavium *in* Fridreks-drápa, *notione forte eadem, locus enim est obscurus.*

at Snapa, *a* 1a *Præsent. Indicativi* ek Snapi. Æg. XLV. 3. *ab* Nef, *nasus, et translatum videri potest verbum ab avibus, rostro escam captantibus.* Germ. Schnappen, *ore velle aliquid captare, morsu petere quid,* auffchnappen, *aperto ore petere quid,* Erschnappen, *rostro capere, ut avicula muscas.* Schnapp, Schnappe, *quantum hianti ore una vice capitur.* Schnabel, *rostrum, item* Os, *in humili et jocoso sermone;* Schnepf, Schnepfe,

Schnepfe, *Rusticula, gallinago, perdix rustica, gallina sylvestris l. fera, quasi Rostrata, ab eminenti rostri longitudine. Hæc omnia cum Verbo* at Snapa *conferri possunt. Alias* at Snapa *figurate magis accipere hic licet, pro Nasutum l. sciolum se præbere, ingerere se in aliena negotia, aliena facta et dicta captare, atque in ea curiose inquirere, carpendi atque obtrectaudi gratia.* Snápr *in* LL. *nostris, Sycophanta, ardelio, homo qui se alieni pueri patrem ultro profitetur, ad hanc significationem verbi commode quadamtenus potest referri.* [Ek snapi, *inhio, appeto, quemadmodum cibum infantes, pulli, cæt.* Snöp, *n. Cibus minutim colligendus l. carpendus.* at snapa úr því eda því, *cibum hunc vel alium viliorem carpere.* at snapa gams, *vulturem hiantem agere.* G. Pauli.]

Snapvíss. þat litla — er snapvist (snápvíst) snapir. Æg. XLV. 3. *Sensus hujus vocabuli, atque adeo totius strophæ hujus et 1æ quodam modo apparet ex iis, quæ de Verbo præcedente scripsi, unde prior pars Vocabuli descendit. Quæ ad hunc locum et alia pollicitus sum in Commentario, ea præstare mihi non permittunt res meæ præsentes et urgens temporis angustia. Nolo tamen præterire, quod* 7ò Víss, *unde posterior pars vocabuli constat, mihi magis videtur hic esse terminatio quædam, et* Lat. osus *in Adjectivis respondere, quam ut Sapientis, Sagacis l. gnari, notionem in hac compositione habeat; certe non perspicio, quomodo hanc notionem commode admittat in* Svipvíss *infra, et* Hvatvíss, *temerarius, præceps, inconsulte festinus; conf. et* Lævíss *supra.*

Snemma, *adv. Maturè, promtè, citò, propere.* Alv. VII. 2. *Eadem ratione ab* at Snúa, *vertere, qua* Snart, *idem notans.* Snemr, *prius, apud Poëtam* Thorbiörnum Dísarskálld *in* Edda Snorrii *est priscus comparativus istius* Snemma.

Sniallr, *fortis, strenuus, vegetus, animo et manu promtus, animis acer.* Æg. XV. 1. *ab* at Snúa, *vertere, versare, quasi Versatilis, agilis.* Snillíngr, *Bellator fortis et alacer, in* Sverris-Saga.

Sniófi *pro* Snio, *in dandi casu.* Veg X. 5. *a primo* Sniórr, *nix.* Gr. *νίφω, ningo.*

Snívinn, *nivatus, nive obrutus l. coopertus,* — sniófi. Veg. X. 5. *vel particip. pass. ab Impersonali* þat Sniovar (Snýr, *apud* Eyvindum *Poëtam in* Snorrio), *vel Adjectivum participiale, aut participium sine Verbi origine ab Nomine* Sniórr, Snærr, Sniárr, *Nix.* Sniúvinn *hic legit* G. Pauli, *hæc adnotans:* „Sniúvin, ɔ: Snýsn, *ut* Júfr, *n. g.* Júvr, Dan. Yver, Lat. Uber: Júríngr, *m. g.* Ýríngr, *vulgo* hiúríngr, *ab* Úr, *Subst.* [*pluvia tenuis*]. *Sic* Hiúpr, hypia; gliúpr, glypia. ek Lýg, flýg,

flýg, ſýg, *dant in Infinitivo* Liúga, fliúga, ſiúga."

Snöri, *pro* Sneri, *præt. Verbi* ek Snýʒ, *neo, necto, torqueo, plecto, item Verto.* Greýivm ſínvm gvllbavnd ſnöri. Þrym. V. 4. Dan. at Snoe, *et* Germ. Schnur, *cognata ſunt, quorum poſterius ſunt qui ab* Lat. Nervus *arceſſant. Variationem* ö *in* e *in* ꝩω̃ Snöri *quod attinet, reſpice ad* Frörinn.

Snotr (Snotvrr), *Elegans, lepidus, argutus, doctus, callidus, cordatus, ſagax, ſcius, eruditus, intelligens. Comparativo* Snotrari; nema þú enn ſnotrari ſer, *ubi* enn *eſt articulus pro* hinn, *et ſubauditur forte* mer. Vaf. VII. 6. *In* alſnotra ambot, *de* Lokio *Pediſequæ perſonam geſtante, repetitur in* Þrym. XXVI. 1. *ubi promtum ejus acumen in ſolvendis* Thrymi dubiis (*Suſpicionibus eludendis*) *reſpicitur hoc epitheto; forte ab* at Snýta, *ut, Emunctæ naris homo,* Latinis. Gr. νόος, νȣ̃ς, *mens.* íllt er heimſkan at ſnotra. Hálfd. S. Brönvfóſtra, *ubi* at ſnotra *eſt Erudire.*

at Snúaz, *verti, converti; item Deponens intranſitivum, pro, vertere ſe,* — heim í ſinni meþ einvm. Alv. I. 3. *ubi Properandi habet notionem, quo et Verſio ſpectat, quaſi dicat* Pygmæus: *cito ſe paret ſponſa ad iter mecum domum, l. Cito id iter ingrediatur ſ. aggrediatur; Poteſt et ſimpliciter accipi: Transeat celeriter domum mecum.*

Snvgga, *celeriter ſe convertere, properare, accelerare,* — heliar til. Skirn. XXVII. 4. at ſnvgga ſik til, *celeriter ſe apparare ad quid, ut iter l. aliud negotium, opinor me audiſſe unum l. alterum in Islandia dicere, et* at ſneggia, *haud longe abit, Cito ire, quod dixit* Thordus Siárekſonus: Sneggia let ſyri Siggiv, Sólborþz goti (gota) nordan; *a* Snöggr, *citus, quod referas ad* Snúa, *vertere, quaſi* Snúþgr, *verſatilis, volubilis;* Slúngv ſnúþga ſteini, *rotabant* (*circumagebant*) *verſatilem lapidem,* Grottv-Söngr. Angl. Snudge along, *feſtinanter et inclinato capite incedere.* [Snvgga Heliar til, *Singultire adverſus Helam;* Snvgga, *verbum mihi non obvium memini, præterquam in* Hiſtoria Norv. *ſemel* (*locus debuerat citari; eſt autem in* Hryggiarſtykki, *vel* þætti Sveinka Steínarsſonar, *vel* Gvlláſv-þórdar. *G. M*) *ubi legitur:* Snæliga ſnvggar (*ſed forte hic* ſnvggar, *pro* ſnöggar *l.* ſnöggvar, *ſit fœminin. Adjectivi;* Snæliga *arbitror eſſe in* Grettis-ſ. *de* Thorbiörni Ferþalangi *Cæde, aut* Snæfrliga. *G. M.*) *de aëre nivicidium prænunciante, ſive tempeſtatem nivoſam, quod* (*aliis mox memorandis*) *circumſtantiis ſvadentibus, ad ſonitum aëris referre libet, tum quod Verbum quotidie uſurpatum* (*a Sono, mea opinione fictum.* G. M.) at ſnögta *l.* ſnökta *de Flentium ſingultu dicatur, tum rei reſpectu*

ſpectu, de qua hic ſermo, ɔ: *Neceſſario puellæ moerore ac fletu.* G. Pauli.]

at Snúna, *evenire, expetere, cadere, cedere, vertere, bene vel male.* Hverſv ſnúnvþv yþr konvr yþrar? Harb. XVI. 1. 2. [Grípisſpá: hueamun Sigurþi ſnúna æfi? *Metaphora dici poteſt a Ductu et tortura filorum fatalium.* G. Pauli]. *ab* at Snúa.

Söm, *pro* Sæm, *n. pl. Congrua, apta, idonea,* — vapn til vígs. Fiöl. XXXI. 5. 6. *Nominativ. ſing.* Sæmr, ſamr, *conveniens,* þat ſamir, ſæmir, *congruit, convenit. ab Inſeparabili* Sam, *ſimul, una, conf.* Gloſſ. Synt. *in* Samr.

Söni, *vide* Sæni, *et* Soni.

Sörvi, *vide* Savrvi.

Sókn, *f. Agmen, coetus, congregatio.* Hrafn. XIV. 8. *ubi per* Sókn, *conatum, molimen, contentionem, rectius intelligi putat* Sc. Thorlacius. *ab* ek ſæki.

Sól, *f. in Gen.* Sólar. Vaf. XXIII. 3. *Dat.* ſólv [ſólo]. Grim. XXXVIII. 2. Gýgiar-ſól. Sol. LI. 4. *unde* Gýgvr, *vide* Gýgvr.

Sól *pro* ſúl *l.* ſúla. Hym. XII. 4. *var.* æ. *vide* Súl.

Sól-beartr. Fiöl. XLIII. 5. en Sólbearta brúdvr.

Sollinn, *tumidus, turgidus.* — Sútum. Hrafn. XV. 3. *i. e. Triſtitiis onerata l. cumulata.* Sollinn [*part. præt.* G. M.] *a Verbo Neutr.* at ſvella; *vide Ind. Voc.* Gunnl. S. *in voce* Sullr, *quod de vulneribus, ulceribus, animique affectibus, ira inprimis uſurpatur.* G. Pauli. *Vide* ek ſvell *et* ſullu.

Són, *m.* (*non* Sóni, *ut ſine auctoritate poſitum eſt in* Ind. Kriſtni-Sagæ) *Expiatio, piaculum, propitiatio, placamentum, ſacrificium.* Sónar dreýri. Hynd. XXXIV. 12. Sonar dreyri. *ibid. var.* n. *ſi* ſon *pro* ſán, *Semen, ſeminium, accipiatur.* Germ. Söhnen, Al. Sühnen, *expiare.* Sone, ſun, ſöne, *pacificatio, reconciliatio*; *quæ Quidam ducunt ab* Lat. Sons, ſontis. *Si* ſón *ſangvinem notet, quæ mihi non tenuis ſuſpicio eſt, conferre licet* Lat. Sangvis *et* Sanies; *de prioris horum origine magnopere fluctuatur inter* Etymologos.

Soni (ſöni) *pro* ſyni. Fiöl. XXXI. 5. *var.* h. Soni (ſöni) *hic forte eſt Sanies, Sangvis, et* Söni-vapn *ſint Cruenta (funeſta,) arma.*

Spá, *f. in pl.* Spár. Veg. II. 6. *n.* 4. Hrafn. XX. 5. *ab* ek Spái, *quod referri poteſt ad* Gr. σπέω *pro* ἔπω, *dico. Conf. tamen* Germ. Späen, *inveſtigare, explorare. item* Gloſſ. Synt. Spár eda Spakmál *junguntur* Hrafn. *loc. cit.*

Spakmál, *n. pl.* Hrafn. XX. 5. Spekivr, *f. pl. Sermones, confabulationes.* Adrar voro ockrar ſpekivr; Qviþa Guþrúnar oc Þióþreks. Angl. to Speech, *loqui.*

Spakr,

Spakr, *ſagax, cordatus, quietus;* Spakar konvr. Harb. XVII. 2. Gloſſ. Synt.

Sparkr, (Spárkr) *adj. in fœm. pl.* Sparkar konvr. Harb. XVII. 1. *et var.* g. *ubi Paronomaſia eſt in* Sparkar *et* Spakar. *vel pro* Sprækr, *alacer, veges, per Metatheſin*; *vel ab* at Sparka, *calcitrare, ut* Sparkar konvr *ſint mulieres calcitroſæ, refractariæ, obſtinatæ. Quomodocunque accipiatur vocabulum hoc, inauditum eſt et inſolens.* [Spárkar; *velle videtur accentus Divinas intelligi, quod nec diſſvadet mox ſequens* ſpaukum, *quamvis dure ſatis a Verbo* at ſpá *vel ſubſt.* Spá *formetur adjectivum* Spátkr, *cum paſſim habeatur* Spárr, *ut* forſpárr, *cet.* Spakr, *ſapiens, prudens, item Quietus, manſvetus, ſi a* Spá *derivandum, contractum ex* Spáigr *l.* Spáugr, *triſyllab. Forte a* Spor, *quaſi dicas Sagaces, ut neque literam amittat, nec admittat: nec cognata ſignificatio hic magis quærenda in* Sparkr *et* Spakr, *quam mox in* horſkr *et* hollr, *quæ æque conjuncta ac ſeparata eſſe poſſunt. Crediderim potius* Sparkar *dici quaſi* Svarkar *a* Svarri, ſvarkr *(per Antiſtoechon) graves, ſtrenuas, in quibus vocibus literas huic etymo videmus faventes. Eſt et Verbum* at Sparka *pedibus trudere, impellere, &c. unde Ad id valens, vel iſti actioni deditus,* Sparkr *dici poſſet; quod m. hic in medio relinquo.* G. Pauli].

Spialli, *m.* Hrúngnis ſpialli. Hym. XVI. 2. *Confabulator, convictor.* [Spialla *in fem. perinde ac* rúni *et* rúna. Konongsſpialli, *Vir aulicus, ſatelles;* ek Spialla, *loquor, cognatum haud dubie* at ſpila (Dan. *et* Germ.) *quod* Græce *eſt* ψάλλειν. G. Pauli]. Angl. ſpell, *narratio,* Ulph. Spillon, *narrare,* ASax. ſpellian.

* Sprakr, *Loqvax, garrulus, aut Famoſus, inclytus.* ſprakar konvr. Harb. XVII. 1. Spraki, *m. Sermo, rumor, in* Sverris Saga. ASax. Spræce, *idem,* Gr. σφάραγος, *ſonus.*

ek Spríng, *præt.* ſprack, *inf.* at ſprínga, *diſſilio, diſrumpor.* — mer þótti ſprínga havþr oc himinn. Sol LIV. 6. Ebr. parak, *rupit, disrupit.* Germ. Brechen, *frangere.* Gr. σπαράσσω, *l.* σπαράττω, *lacero,* σπαραγμὸς, *laceratio;* σφριγάω, *turgeo; vegetus ſum, laſcivio, quod tamen potius ad* τὸ Sprínga, *ſalire, exſultare, referendum eſt.*

Sprvnd, *Mulieris apellatio poëtica.* Hrafn. XX. 6. Germ. Spröde, *aſper, faſtidioſus, delicatus; alias forte ab* at ſpretta *(quod cognatum eſt Verbo* at Sprínga, *modo ante allato) ſalire, exſilire, germinare, pullulare; vel ob progeniem ex Ea ſperandam, vel ob florentem Ejus ætatem.* AS. Sprytting, *gemmæ arborum, et plantarum germen.* Angl. Sprouts, Belg. Spruyte.

Stafr,

Stafr, *in pl.* ſtafir *in vocibus compoſitis* Feikn-ſtafir. Grim. XII. 6. Leiþ-ſtafir, Æg XXIX. 3. Mein-ſtafir. Æg.XXVIII. 3. *et ſimilibus. Item in* Laga-ſtafr. Alv. XXIV. 5. *videtur eſſe Baſis, ſtamen, fundamentum, columen, ſubſtantia, materia, unde aliquid conſtat; pluralis hujus vocis in compoſitis freqvens eſt, nec tamen ſenſum vocis, qua cum componitur, mutat, ſed aliquantum forte intendit. Poteſt et pro Cauſa, origine, principio, interdum probabiliter accipi.* Stafir, *in complexa voce* Fornir ſtafir, *incertum eſt, an Res notent an Voces, ſermones.* Alv. XXXV. 3. *Ab* at Stá, *ſtare.*

Stafir, *m. pl. Voces, Dicta, in compoſita voce* Laſta-ſtafir, *maledicta.* Æg. XVIII. 1 *et* 2. Germ. Stimme, *vox,* Dan. Stemme. *Vide* G. Pauli *Introductionem in* Höfud-lavſn Egils, *pag.* Egils-Sagæ *Impreſſæ* 428.

Stall-helgr, *Adj.* — Staþr. Fiöl. XLI. 3. Stallr *et* ſtalli, *Ara, pulvinar Deorum. Vide Indicem* Hungrvakæ.

Stallr, *m. Stabulum.* taktu úlf — af ſtalli. Hynd. V. 2. *Hodie vox nobis obſolevit, niſi quod de Præſepi adhibetur, ab* at Stá. *alias priſcis* ſtallr *eſt Conſiſtentia, firmamentum, durities, ut* Stallr i hiarta, Gr. στάλη Heſychio *exponitur* ταμεῖον κτηνῶν, *Receptaculum jumentorum.*

ek Stavck, *Infinit.* at ſtöckva. *3ia præt. pl.* Stvkkv; *ſalio, diſſilio.* han utan ſtöck endlángan ſal, — *reſiluit.* Þrym. XXVII. 4. Stökk — men brífinga. Þrym. XIII. 5. 6. ſundr-ſtöck ſúla. Hym. XII. 5. Stucko átta hverar — af þolli. Hym. XIII. 1. 3. 4. Gloſſ. Synt. *in* Síg *et* Stöckvi.

Stavþ, *f. Sedes, domicilium. Genit. pl.* Stavþva. Form. Grim. *pag.* 37.

Stavþ, *f. Statio, in Accuſat.* ſtavþna *per Syncopen pro* Stavþina. Harb. VI. 2. *ita in* Niála *Cap.* CXXXI. *pag.* 205. Kne-ſkelna *et* Savdvl-fiölna.

at Stavþva, *ſiſtere.* Harb. VI. 2. *var.* x.

Stefna, *vide* G. Pauli *in* Málſtefna.

Stiarna, *f. Sidus, aſtrum, ſtella, in compoſita voce* Dag-ſtiarna, *qui Solis eſt titulus.* Sol. XXXIX. 3. *et in* vonar ſtiarna. Sol. XLVI. 1. Gr. ἀςέριον, Gr. Barb. *in* Gloſſario Meurſii ςέριον, *ſtella.*

Stockr, *m. Stipes, palus.* Harb. LIV. 3. Wachter *confert* Gr. δοκὸς, *trabs, Sibilo, ut ſæpe, præfixo.*

Stolinn, — einu, *ſpoliatus, de perſona, cui furto quid ablatum eſt.* Þrym. II. 8. [Jónsbók *in* Þiófabálki Cap. I. várr ſkal eingi annan ſtela, *et* Cap. VI. þar er maþr er ſtolinn, Dan. Beſtiaalen *eadem ratione. Eſt participium paſſ. verbi* at ſtela. Ulph. Stilan; *quæ mihi ſunt a* Lat. Tollo; *ſic* at Taka, *capere,*

capere, est Furari: Kona hafdi tekit. Hryggiarstykki *Cap. de Sigurdo Slembere in Irlandia hyemante; et* Tökvr, *furta*, Fostbrædra-saga *Cap. de fure* Veglago. *Alias* at stela *conferri potest cum* Lat. Spolio, *per literarum* p *et* t *inter se permutationem. Adde et* Gr. Τίλλω, *vellico, carpo.* Junius *contulit* ϛείλαϛαι, *fallere,* ɔ: λανθάνειν, *ut* Budæus, κρύψαι, *ut* Svidas *exponit.* Mericus Casaubonus *censet* Angl. Steale, *furari, esse a* Gr. ϛερέω, *privo,* r *in* l *mutato, quod frequentissimum, ita inquit ille, an* Junius, *ab* ἔρις *est Lis, ab* ῥάκνω, *lacero,* λείριον, *Lilium,* μύριοι, *Mile, et post Mille,* παῦρον, *paulum.*

Strá, *n. Stratum, lectus, suggestus.* Fletz strá. Æg. XLVII. 4. Strá *in pl.* er ek lá stirþr á stráum, *notat fortasse Lectum funebrem* (Börurnar). Sol. XLIII. 3. *Dani vocant* Straae en Lavette *sive Fulcrum, quod substernitur Tormentis bellicis. ab Sequ.*

at Strá, *sternere, insternere, obtegere, obducere, cooperire* — becki (*quod alias* at breiþa bekki). Þrym. XXII. 4. bat ek upprísa becki at strá, Odinus *in fragment. Poëmatis* Ericks-mál *in* Edda Snorronis *et* Nor. K. Tali. Beckir baugum strádir. Veg. XI. 6 Brynium um becki stráþ. Grim IX. 6. [ek strái, *Lat.* Sterno, stravi, stratum: Gr. ϛρωννύω, ϛρώω *l.* ϛρύω, *a* Strá, *culmus, stipula, caulis:* Dani *et* Germani *quædam habent communia, et* ϛορέω Gr. *qv.* ϛροέω, ek strái; *adeo late se extendit hoc verbum.* G. Pauli].

Straumr, *m. Fluxus, cursus aquæ.* — Lopts, *ventus; nisi quis malit potius de Nimbo simpliciter accipere.* Hrafn. V. 3 *et* 4. Wachtero *Germ.* Strohm *est a* Gr. δρομὸς, *præfixo sibilo*; Helwigio *est a* ϛρόμβος, *vortex. Interpretationem loci præsentis quod attinet, consulendus est* Lucretius *de* Ventis *cum* Flumine *comparatis.* [Straumr *usitate est Maris,* Stormr *Aëris; re tamen vera haud certe dubie unum idemque vocabulum; sola Metathesi et levi Vocalium Antithesi variatum, quemadmodum de* Draumr *loquitur* Hypnon. *in* Gloss. Synt. *Utrum autem horum ex altero ortum sit, eo difficilius determinatur, quod Etymon satis commode constitui possit tam* Stör *quam* Strá, *et vice versa, et hoc respectu vocabulum eadem ratione dici ac Lat.* Calamitas. *Conferri quoque hic meretur* Króka-Refs S., *ubi* Ventus Stábeygir *appellatur. Probabiliter tamen dici potest, adfligente sæpius vegetabilia vento vehementiore, quam maris l. aquarum æstu; primariam originem servare vocabulum* Stormr, *et hanc usum communem secutum hodieque retinere. Sic facile*

facile a Dúr, Durmr, Dormr, *et hinc per Antithesin* Draumr. *Impetui autem utriusque Elementi unum idemque vocabulum bene convenire poterat. Addo ex* Skálda *de* Maris *vocabulis:* Stormr, Díki, Hylr, ſtraumr, lækr, oc beckr. *G. Pauli*]. — Stormr hafs *pro* ſtraumr *ſubſtituit* Speculum Reg. *pag.* 225. Mækis ſtravmr, *Machæræ ruentis impetus, bene exponitur apud* Eyvindum *Poëtam in* Snorrio *Tom.* I. *pag.* 162.

Stravnd, *f. Amnis nom. propr.* Grim. XXIIX. 9. *forte* Strymon *Macedoniæ fluvius; alias* Strönd, *ora, litus maris.* Germ. *et* Dan. Strand. Wachtero *non male a* Gr. στρίζω, *Lat.* ſtrideo, *inſerto* n, *ſicut Latinis* Crepido *a* Crepo.

Strÿnd, *f. Ora, littus, ſynecdochice Tellus.* Hrafn. V. 2. *Sic et aliquoties apud* Virgilium *Litus pro Terra legitur; ſine dubio variatum a* Strönd; *ipſa autem* Stravnd *deflexa eſſe poteſt a* Stravmr, *quaſi* Straumd, *Maris impetu vexata.* Stryndr *in Fabula* Sigurdi *Taciturni* [Þögla] *de Homine uſurpatum, videtur Aſperum et Rigidum denotare; ſed quomodo, quæritur.*

Studdr, *ſtaturninatus, columnis ſuffultus l. ſubnixus, de Ædificio.* Fiöl. XIII. 4. 5. Gulli ſtuddr. Grim. XV. 2. *particip. paſſ. ab* ek Styd, *fulcio, ſuſtento,* Stod, *f. Columna, ſtatumen. Origo omnium petenda a* Lat. Sto, *nobis* Stái, Gr. στάω, *pro* ἵστάω.

Stund, *f. Spatium viæ, fortaſſe quod unius horæ ſpatio tranſiri poteſt.* Harb. LIV. 3. n. 59. Stund er á meþan ſtendr, *Proverb. quod innuere videtur* Stund *eſſe derivandum ab* at Standa, *ut proprie notet Tempus inſtans* ɔ: *præſens.*

at Stýra, *regere, dirigere, gubernare, ducere, præeſſe, potiri, uti; quemadmodum dicimus* at ſtýra kraunku veþri, Stýra reiþum. Sol. LXXIV. 1. 4. Angl. Steer, *quod* Junius *ait proprie dici de Nave gubernanda, et ex quorundam ſententia derivat a* Gr. στεῖρα *l.* στείρωμα, *Carina navis.* Martinius *putat eſſe a* στερεόω, *confirmo, corroboro.* Tyrannus, *Rex, Princeps, ſignificatu innocenti, fieri poteſt ut cognata vox ſit Verbo* at ſtýra.

Sva (*et* Svá, *ut apud* Snorrium *in* Clave: þat er ſvá Siklíngr á), *Sic, ita, item Tam, adeo, multum, valde, admodum:* ſva hátt foráþ. Fiöl. XLI. 4. *var.* 1. *ita* Sturlúnga-ſaga *Part.* III. *Cap.* XVII. kom þat ſva illa viþ þvíat *&c. ita* Dani *abſolute utuntur hac vocula:* Jeg ſkulde hilſe ham *ſaa* flittig; *et* Latini *quandoque, ut* Terentius *in* Eunucho: *Adoleſcentem* adeo *nobilem, ubi notam inſpice.* Sva, *tum, temporis vocula* Ef ſva kom. Fiöl. XVII. 6. *var.* þ. AS. Swa. Ulph. Swa, iſwa, ſwe. Angl. *et* Nobis *hodie* ſo [ſvo]. Junius *contulit* Gr. ὥς, *tranſpoſitum.*

ek Svæfi, *fopio*, — fakir. Grim. XV. 6.

Svafnir, Odini *vocabulum*. Grim. LIII. 7. *quafi Sopiens*, *vel Vagus*. *Conf.* Germ. fchweben.

Svafnir, *Serpentis Vocabulum*. Grim. XXXIV. 8. *quafi Sopiens*, *morfu fuo fomnum inducens*. Hypnalis [*hypnale* Solino] *genus ferpentis*.

Svaligr, *frigidiufculus*, *fubfrigidus*, *nonnihil refrigeratus*. Grim. XXXVII. 3. *var*. y. Svaligir, *epithetum Equorum Solis*, *forte ab illo* Ifarn-kol, *quod fub armis gerunt*. Svalinn *vid*. Svalr.

Svalinn, *m*. *Clypeus folaris; umbella vel pluteus ante folem collocatus*. Grim. XXXVIII. 1. *quafi Refrigerator*.

Svalr, *Adj*. *Gelidus*. Svalar unnir. Grim. VII. 2 *et* 3. Svalar eggiar. Hynd. XIV. 4. *Ab* Lat. Gelu, *unde et* Gall. Gêle, *gelidus*, *ex Eorum elocutione* fgele *l*. fjele, *unde porro vox ad Sepentrionáles tranfiit*, *atque in* Svalr *abiit*. *Quod autem* Svalr *aliquid differat a* kaldr, *quod ejusdem tamen eft originis*, *videmus ex* Hyndlu-liódum *in Ortu* Heimdalli *Verf*. XXXIV. 11. *ubi* Svalköldum fæ *legitur*.

Svanni, *m*. *Fæminæ vocabulum poët*. Hrafn. XXI. 7. *Forte a* Sveinn, *filius*, *juvenis*. *Commode tamen ducitur a* Svanr, *ob Candorem cygno æmulum*.

Svarángr, *Gigantis nomen propr*. *in* Edda Snorr. *et* Harb. XXVIII. 4. *Forte ad verbum Refponfator*, *oblocutor; ut* ángr *fit mera vocis novæ productio*.

Svarr. Skirn. XXIX. 6. Gr. σφοδρὸς, *vehemens*. [Svaran, *gravem*, *quod et habent linguæ cognatæ*. Sva fló hann (Sig. Fafnb.) fvarar fínar hendvr; Svarri, *Mulier magnifica*. G. Pauli]. Germ. fchwer, Lat. Severus.

Svartr, *in Compofito* alfvartr, *pl*. alfvartir, *ater*, *niger*. Hym. XVIII. 8. Þrym. XXIII. 3. Ebr. fcacher. Gr. ψαφαρὸς, *fqualidus*, *obfcurus* [*tenebrofus*].

Svas, *fvavis*, *jucundus*, *delectabilis*. Svas konu armr. Fiöl. XLII. 3 *et* 4. Svas himinn. Vaf. XLVI. 4. *var*. ***. Svas ylr. Harb. XXXIV. 3. *var*. c. *Stroph*. 3. Alam. Suoz. AS. Suæs. *Hinc haud dubie* (*aut alterutrum ab altero*) Lat. Svavis, *cujus originem tacent Etymologi*, *quos vidi*.

Svafligr, *Adj*. *idem; epithetum Equorum Solis*. Grim. XXXVII. 3. ligr *hic*, *ut in multis*, *eft mera vocis productio*.

Svavl, *idem quod* Svalinn. Grim. XXXVIII. 1. *var*. z.

Svefni, *n*. *in compofita voce* Mif-fvefni. Fiöl. XVII. 1. *Somnus*, *cubatus*, *quies*. *Vocem feorfim habet* Grágás *in* Fefta-þætti: Ef maþr brýtr kono til fvefnis, *Si vir ad fomnum* (*fecum*) ɔ: *concubitum*, *adigit mulierem*.

Sveifla, *f*. fefa-fveiflvr. Hrafn. XIV. 7. ek fvíf *et* fvifa, *huc vel illuc feror;* Sveif, *anfa*, *qua quid vertitur aut rotatur*, *e. gr. Gubernaculi:* ek Sveifla

því

því eþr því ſaman, *convolvo*: *in Luƈta eſt Per aërem circumrotare*, *quæ aƈtio dicitur* Sveifla, *cujus hic eſt Ablativus modi*. G. Pauli.

at Sveigia, *adſtringere*. *particip. paſſiv.* Sveigdr. Heliarreip ſveigd at ſíþum. Sol. XXXVII. 3. *vid.* Svik.

Sveinn, *m.* Hym. XVIII. 5. Sveinn ſveina. Harb. I. 1. *Conf.* Hynd. I. 1. *not.* 1. *Ad Locum* Hym. *hæc commentatus eſt* G. Pauli: „Sveinn, *puer*, *famulus*, *hic Viri vocabulum.* Verit hefi eg í Sveina ſid, *verſatus ſum cum viris vel juvenibus egregiis.* Sveinsligr madr á heſti, *audivi aliquando puer ſenem dicentem de Parente meo* (*b. m.*) *tum ſexagenario procul equitante*, *quo ſignificare voluit*, *eum pulcre equo inſidere*, *quicunque demum eſſet.* Sigurdr Sveinn *diƈtus olim* Sigurdus Fafnericida, *quod tam ad formæ morumque ac geſtuum elegantiam*, *quam ad ſtatum Exulis minus Principe dignum referri poteſt.* Sveinn *aliquando contuli cum* Sunna, *quod Solem notat*, *cum celeritatem*, *tum pulcritudinem ſpeƈtans. Scopum an ferire contigerit neſcio*: *ſed* Sunna *mihi jam eſt* Sýn, ſýna [*nempe* Söl *expreſſe vocatur* Sýn *in* Edda Snorr. *Solis vocabulis.* G. M.] *a Videndo et Oſtendendo. Dignæ voces*, *quæ diligentius excutiantur.*"

Sveiti, *m. Sudor.* 2) *Sangvis.* Grim. XL. 3. *Hanc acceptionem probat* Edda Snorr. Fab. VI. *et Poëtæ priſci frequentant.*

ek Svelg, *præt.* ſvalg, *particip. paſſ.* ſólginn, at ſvelgia *in Infinitivo*, *Deglutio.* Æg. LIX. 6. Germ. Schwelgen. Lat. Gula *et* Helluo *conferri poſſunt.*

ek Svell, *præt.* ſvall, 3*ia plur. præteriti* ſullu. Sullv ſútir mer. Sol. XXXVIII. 3. *intumuerunt*, *efferbuerunt*, *exæſtuarunt*; *ab* at vella, *ebullire.*

ek Svelt, ſvalt, *eſurio*, at ſvelta húngr. Æg. LXIII. 7. *Origo eſt plane ignota*; *cæterum in* Edda *noſtra ſæpius uſurpatur pro Intereo.*

ek Svíf, *præt.* ſveif. Hym. XVIII. 6. *vide* Sveifla, *quo adde hoc Commentatoris*: ek Svíf, *item* ſvífa, *convertor.* Sveif, *anſa verſatilis*, *e. g. gubernaculi*, *quaſi anſa verſa.* [Gr. σοβέω, σείω, *moveo.* Ebr. Sabab, *circumiit.* Germ. Schweben. mer Svífr, *imperſonaliter*, *Leute jaƈtor*, *huc l. illuc vacillo.* Hrafn. XIV. 3. þat ſvífr of *vel* á mik ſvimi, *illabitur mihi ſcotomia*, *ibid.* G. M.]

Svik *pro* Svig, *incertum fœm. an neutrum*, *Flexus*, *inflexio*, *incurvatio*, *inclinatio*, *curvor.* Fiöl. XXXVIII. 3. *a Verbo* ek ſveigi, *curvo*, *torqueo*, *infleƈto.* *Hinc neutrum plurale* Svik, *fraudes*, *quæ nihil aliud ſunt*, *quam Agendi ratio*, *ab aperta et reƈta via detorta.*

Svim, *n. et* Svími, Svimi, *m. Gyratio capitis*, *vertigo*, *ſcotomia.* Hrafn. XIV. 3. *ab* at Svífa.

Sviphall.

Sviphall, *Odini nomen.* Grim. XLVI. 1. *Mobilis, varius, instabilis.*

Svipr, *m. Vultus, facies, species.* at ypta svipum for einum. Grim. XLIV. 1. n. 21. Svipr, *ab* at svífa. *a) Genius, simulacrum, qualis umbra Creusæ*, Æn. 2. *b) Vultus, qui facile mutatur, in quo etiam celeriter perspiciendo mira fuit Veterum attentio, et ingenii acumen.* Siónar-svipr (ad siá eptir); *Ostendent terris hunc tantum fata, nec ultra Esse sinent. Hinc derivare vix dubitem* Græcorum ὤψ, ὤπος; *sed alii viderint.* G. Pauli.

Svipvífs. svipvísar konur. Sol. LVII. 5. *vid.* snapvíls *supra.*

Sviþinn, *adustus, ambustus, ustulatus.* Sviþnir svglár, er Sálir voru. Sol. LIII. 4.

at Sviþna, *aduri.* Grim. I. 4. Gr. ζέω, *ferveo*, ψάω *rado, uro.* Sviþnir *pro* Sviþnar, *aduritur.* Grim. *Loc. cit. var. lectio. Sic* viþrir *pro* viþrar, *tempestas evenit hæc vel illa*, Háfa-mál *vers.* 73. *ex lectione* Anonymi.

Súl *et* Súla, *f. Columna, columen, erisma, destina.* Hým. XII. 4 *et* 5. *Nominat. et Accusat.* Súlvr. Hym. XXIX. 6. Germ. Seule, Säule, Gr. ζύλον, *item* σ]ύλος, *eliso* t. Cambr. Sail. AS. Syl. Gloss. Lipsii Sule, *columna*, Ulph. Sulan, *fundare;* Wachtero *hæc sunt a Lat.* Solum, *et allegat* Servium *in* Vta [Æneide *scribentem: „unicuique rei quod subjacet* Solum *est ei, cui subjacet.*"

Sullu, *vide* ek svell.

Svmbl (Suml) *n. Cerevisiæ s. potionis cujusvis præstantioris et inebriantis vocabulum.* Alv. XXXIV. 6. *ab* at Súpa, *sorbere, potare, sicut Synonymum* Biórr *a* Bibere: *Inveniuntur et* Varro *et* Plautus *Verbo Lat.* Sumere *pro* Bibere *esse usi. quomodo etiam* Terentius *accipi potest his verbis: Hilarem hunc sumam diem. In promtu est, Nostrum* Suml *ad hoc* Sumo *referre.*

Sumbl, *compotatio, sympofium, coena convivium, epulum.* at gera, (giöra) Suml. Hym. II. 8. *var.* n. Æg. LIV. 3. *conf.* Æg. III. 3. Sumbli at. Æg. VII. 5. sitia at Sumbli (svmbli at). Hrafn. XVII. 5. Æg. III. 3. *variato aliquid sensu a priore. Conf. tamen Lat.* Symbola. [Sumbl, *cerevisia, potus inebrians; dictum per Epenthesin evphonicam pro* Suml ɔ: sviml, *a* svím *l.* svima, ɔ: vertigine, *quod a Verbo* ek svim, *urinor, cujus usitatum est præteritum* svam, *ut* bid, bad, finn, fann *&c. Simili modo se habet alterum ejusdem significationis vocabulum* Sundli, *et Verbum* mik sundlar, *afficiente sensum Elementi mobilitate, cujusmodi quoque perturbationem insvetis adfert Navigatio, quæ adfectio* Siórida *appellatur.* G.Pauli].

Sumbl-samr, *in pl.* sumbl-samir. *Asorum epitheton.* Hym. I. 3.

Sund,

Sund, *n. Fretum, ſinulus, fauces maris.* Harb. Prol. *pag.* 90. *item* I. 2. II. 3. Vagr *appellatur alias aliquoties in iisdem* Harb. *Forte ab* Sundr, *Separationis vocula, et hæc ab Lat.* Scindo, *ut* Sund *proprie ſit Sciſſura, fiſſura; certe* Sund, *interſtitium, ſpatium vacuum inter duo, etiam in terra notat, ut* Húſa-ſund, *et* Búda-ſund, *hoc poſterius in* Grettis ſaga. *Sunt tamen, qui* Sund *in mari ducant ab* Germanico Sieden, *Nobis* at Sióda, *fervere, ut dictum ſit quaſi* Sud, *quod in* Fretis *mare perpetuo* ferveat *propter fluctus ingentes. Iidem obſervant Latinos ſimili Metaphora talia* Freta *vocaſſe* Æſtuaria; *et certe* Fretum *a* ferveo, *quaſi* Fervetum *dictum volunt Etymologi Latini.*

Sunna, *f. Solis vocabulum.* Alv. XVI. 3. *n.* 36. XXXV. 7. *var.* n. XV. 2. *var.* m. *non omnino eſt poëticum quod liquet ex* Sunnudagr, *et* Hvíta-ſunna. Germ. Sonne. *Conf.* G. Pauli *ſupra ſub* Sveinn, *et infra* Suþa.

Surta *pro* ſvrtar, *Genitivus, quaſi a Nominativo* Surti, *in Compoſito* Surta-logi. Vaf. L. 4. LI. 3. *aut* Surta-logi *quaſi* Svartr Logi, *atra flamma, ut* þúnga-draumr *pro* þúngr draumr. Hrafn. III. 6. Hvíta-kriſtr *pro* hvíti kriſtr, Forna tóptir *pro* Fornar-tóptir.

Svrtr, *pro* Svartr. Fiöl. XXV. 6. Surtar Órof. Surtar ecki *ibid. var.* i *et ſeqq. Subſtantive, et quidem tanquam Nomen proprium magis invenitur, quam Adjective.*

Sús, *in compoſita vel complexa voce* Súsbreki. Skirn. XXIX. 5. *vel eſt Amaritudo, Acerbitas, ab* Súrr; Súſkapr *occurrit apud* Snorrium *in* þætti Steins Skapta ſonar: þeim þótti mikill ſúſkapr hafdr viþ ſik; *aut* Sús *eſt Turba, moleſtia, labor; quocum conferre licet* Gr. σέω, *ruo,* σύω, σείω, *moveo.* Gall. Souci, *cura, ſollicitudo, adludit; verumtamen ſine dubio multo eſt recentius; probabiliter ortum a Lat.* Solicitus. [Sús, (*vocis compoſitæ pars prior*) *vel* Súr, *acidus, per Antitheſin* : *l.* Sús-breki, *fluctus ſonorus, quemadmodum* Suſen *et* ſauſen *habent Linguæ cognatæ.* G. Pauli.]

Sút, *f. Morbus, dolor, ægritudo.* Sol. XXXVIII. 3. *pro* Sótt, *ab* ek Sæki, *impeto, unde et apud Lat.* Impetigo, *morbi contumacis ſpecies, morbus impetibilis apud Plinium. Conf.* Gloſſ. Landn. b.

Suttúngr, *nomen propr. Gigantis, quicum* Odino *fuit negotium.* Syuir Suttúnga. Skirn. XXXIV. 3. Suttúnga, *Genitivus ſing. anomalus, potius quam plur. regularis, cum unum tantum habeamus* Suttúngum; *quanquam et Antonomoſiæ hic locus.* G. Pauli. Suttúngs ſynir. Alv. XXXIV. 6. *conf. meam notam ad* Alv. IX. 4. *pag.* 259. *et*

et videntur Suttúngs ſynir *a* Jotnis *et* Thurſis *diverſa natio fuiſſe, ſed gigantea tamen. Conf.* Taciti Sitones *et Aliorum* Suthungos. *Perilluſtris* P. F. Suhmius Suttungum *facit Boruſſiæ Dynaſtam.* Suttúngar, *ſi nomen nationis ſit, dicti eſſe poſſunt a* Suþr, *meridies, quaſi* Suþúngar, Suþr-menn, *et* ſynir Suttúnga *pro* Suttúngar *ſimpliciter, per figuram Hebraiſmi et Helleniſmi.*

Suþa, *pro* ſunna, *Sol; aut* Suþa *eſt Fervor ſolis, æſtus vehemens.* Harb. XXXIV. 3. *var.* c. *conf.* Sía, *ſupra.* Lapp. Sudam, *foveo, calefacio;* Sauþr, *ignis, unde* Sauþar-fiörþr, *nomen propr. Pagi in Mulenſi Provincia*, Droplaugarſona ſaga *parva*, *Cap.* IX. *Membr. Vulgo* Seydar-fiördr, Seyþis-fiördr.

Sýia, *ſcintilla, vide* Sía.

Sylgvr, *f. Amnis nomen propr.* Grim. XXXVIII. 7. *Genit. facit non* ſylgs, *ſed* Sylgiar, *ut* ylgr *facit* ylgiar. *Ab* ek Svelg.

Syn, *f.* Hrafn. XV. 6. *Abnegatio, repulſa.* Naud-ſyn 1) *Impedimentum inevitabile, inſuperabile.* 2) *neceſſitas ſummæ indigentiæ; unde:* opt er þörf en nú er naudſyn. *G. Pauli.* At koma ſyn fyrir ſik, *inficiari, purgare ſe crimine, exſtat apud* Snorrium *in Vita* Haraldi Pulcricomi, *ut opinor. Nugas Eddicas de* Nympha Syn *omitto.*

at Synia, *negare, inficiari, recuſare, abnuere, repulſam dare,* Harb. LIV. 1. Angl. Eſſoyn, *eſt cauſari*, Cambrobrit. Aſswyn, *abſentiæ excuſatio. Vide* Voſſium *de* Vitiis Sermonis *in* Exoniare. Soinum, Eſſonium, Exonium, Exonia, Soniaþ, Sonnis, Sunnis, Soinus, Sonius, in LL. vett. Germ. *et* Wiſigothorum, *nunc Impedimentum, nunc etiam Excuſatio, latine transferuntur, cum quis in jus vocatus, per alium mittit, cauſam oſtendens, qua impeditus ad curiam non poterat venire. Hæc ex* Junio. *adde* Ictorum *Cauſa* Sontica, *item* Lat. *particulam* Sine.

Synd, *f. Delictum, peccatum.* Sol XXX. 1. Helgar meyiar höfdu ſál af ſyndum þvegit. Sol. LXXIII. 1 *et* 3. AS. Synne. *Convenit Lat.* Sons, ſontis, Gr. σίντης.

Synir, *in complexis vocabulis:* Alda-ſynir, Aſa-ſynir, Jötna-ſynir, Sigtiſa-ſynir, *periphraſticum eſt, et figuratum ex* Hebræo *et* Græco, *pro ſimplici* Aldir, Aſar, Jötnar *&c. Talia ſæpius occurrunt in hac* Eddæ *parte. confer* Suttúngr *in fine.*

Syniun, *in Genit.* Synianar, *et* Synian, *in Genitivo* Syniunar, *f. Recuſatio, repulſa.* far-ſynian. Harb. LVII. 3. *Adhuc in ambiguo vertitur, utrum Nominativus in talibus rectius exeat in* an *quam in* un.

Syrgia. Hrafn. VIII. 2. *Ab* Sorg, *dolor, triſtitia.*

Syrgr, *Adj. aut* Syrgi, *substantivum*, *Æger animi, mæstus, solicitus, anxius.* Sol. XXX. 2. *et var.* x. Sorg, *ægrimonia, mæstitia; convenit Lat.* Æger, ægror; *dolor enim est animi ægritudo.*

Syrvi, *pro* Savrvi, *quod vide.*

Sýsliga, *Adverb. Gnaviter, diligenter, sedulo.* Hym. XIIX. 5. at sýsa, *est Operari, opus facere, rem gerere, curare, procurare.* Hún sýsti um þörf gesta, *ea procurabat necessitates hospitum.* Sýsti verk, *opus administravit, vel exegit.* Rafns-saga Sveinbiarnarsonar *Cap.* IX. eigi er allvel sýst, *pro* sýslat, *non sane bene res gesta est; in* Hymno Confessionis *antiquo.* Konúngr sagdi at mikit væri at sýst, *Rex prædicavit multum in ea re esse transactum.* Hryggiarstykki. *Hinc sunt* Sýsla, *Verbum et nomen. Conf.* Sús, *labor, supra.* [Sýsliga, *celeriter.* ek sýsla (um þat eþa þat) *circa rem aliquam vel negotium occupor.* Sýsla, *f. g. Talis occupationis objectum.* Sýslumadr, *Toparcha. Derivare libet a Verbo* at siá, *videre, curare; scribitur etiam* Síslumadr, *forsitan* (*nobis hodie*) *indifferenter.* G. Pauli.]

Systir, *f. Soror, item Cognata, socia, amica.* Þrym. XXIX. 2. Hynd. I. 3. *n.* 2. *de origine nihil dum certi constat.* [Sclavon. Sestra, *Germ. infer.* Süster.]

T.

T *pro* K *positum, in* sætti, *pro* sækti, *repeterent.* Þrym. XIV. 8.

Tældr, *deceptus, in fraudem inductus.* — Miþi. Grim. I. 3. *part. pass. Verbi* ek tæli. Sol. L. 2. *a* Tál, *dolus*, Gr. δολὸς, δέλω, *inesco*, δηλέω, *lædo, decipio. Aliud est* at tæla um barn, *puerum instituere, mores ejus formare, quod occurrit in* Egilssaga. *hoc enim est a* tól, *instrumentum.* Lat. Telum.

Tál, *n. aut f.* (*dicitur enim in plurali* Tálar, *in phrasi vulgata*, at draga á tálar) *dolus, fallacia.* Miklvm tálum tældr. Alv. XXXV. 4. 5. verþa at tálvm. Sol. XX. 5. *vid.* Tældr.

Tams-vöndr. Tamsvendi at drepa einn. Skirn. XXVI. 1. *quasi* Tama *l.* temianda vendi, *ut* fegins hendi, vinar augum, módur höndum, *&c.* G. Pauli.

Tannfe. Grim. V. 6. *Peculium puero datum in primæ dentitionis monumentum l. memoriam.*

Targa, *f. Clypeus, in complexa voce* Tavrgr hiarnar, *qv. vid.* AS. Targ, Targa, Angl. Target, Belg. Targie, Tergie, Germ. tartsche; *forte omnia a* Gr. θώραξ, ακος, *munimentum pectoris, lorica. Adde* Gr. θυρεὸς, *scutum.*

Tavrgr-hiarnar, *Oculorum periphrasis poëtica.* Hrafn. XII. 6. *n.* 50. *possunt et Tempora aut etiam Frons intelligi, per Metonymiam adjuncti.*

ek Tek, tók, at taka, *capio, tango, attingo.* jó lætr til jardar taka. Skirn. XV. 3. *sic in* Finnbogasaga, at láta hestana taka nidr, *facere ut equi gramen degustent.* Tóko horn til himins — *pertigerunt ad, &c.* Sol. LV. 6. *alias* at taka *in hoc significatu eleganter cum Accusativo construitur, quasi foret:* tóko horn himin. Mun ek taka þángat í dag? Harb. LV. *et* LVI. 1. *Ita* ek tek eigi heim í kvelld þar sem ek á heima. Niál. *Cap.* CLVIII. *pag.* 275.

ek Tel, *dico, ajo, narro, prædico.* Alv. XXXV. 5. *præt.* taldi, Hym. XX. 6. Angl. tell, *narrare,* Dan. at fortælle. *Origo est incerta.*

ek Tem, *domo,* at temia einn tamsvendi. Skirn. XXVI. 1.

at Teyma, *ductare, a* Taumr. Sol. LV. 3. *Helcio ducere.* Germ. ziehen, *Nobis* at toga, *ducere, trahere.*

Tián, *terminatio in Numeralibus Cardinalibus compositis. Vide* Attián.

Tiausull, *m.* Skirn. XXIX. 2. Gr. δέω, *ligo.* Tiasna, *vinculum, in* Kormakssaga.

Tídr, *Carus, expetibilis, desideratus, qui curæ et cordi est.* Skirn. VI. 3. VII. 1. Ebr. dod, *dilectus;* Lapp. Datom et Sídam, *volo.* Gloss. Landn. *in* útídr. G. Pauli *hæc commentatus est ad locum priorem:* „Mer tída mey, *ut* tíd er mer bók ok smídir, *assvetus sum, voluptatem inde capio.* honum er tídt um tóit, tamt, giarnt, edr annat til. *Prov. Et quidem vulgo:* mer er ecki svo tídt um tóit, at ek tæti á nætt urnar. Tídrædt um þat eþr þat, *frequenter l. libenter;* Mig tídir, *cupio, discupio* [Skirn. XXIV. 6.] Vafþrúþnismál init. *Ratio forte inde petita, quod tempus quodlibet aptum videtur appetendi;* alldri kemr mer gódr dagr of snemma. Tídr, *creber, ex. gr. de Equo.* Sem tídaz, *quam celerrime, et sane ex celeritatis notione ducta videtur altera Crebritatis.*" Tíþúngr, *Taurus, eodem sensu ac* Graþúngr, *quasi Coïtum adpetens.*

Tifar, *vide* Tívar.

Tigum, *Decadibus.* Grim. XXIV. 2. *var.* b. Tigr, *decas.*

Til, *Præpos.* Ad, *cum Genitivo. Ea subauditur raro exemplo* Þrym. III. 1 *et* 2. *cum Dativo insolenter ponitur* Sol. XVI. 6. *adverbialiter Ponitur et notat, Admodum satis ac nimis,* Sol. L. 3. *pro Tanquam, ad instar, adhibetur* Sol. XLIV. 5.

Tilt, *f.* þú kunnir alldri bera Tilt med tveim. Æg. XXXVIII. 2. 3. n. 44. *Vocem hanc penitus mihi ignotam accipio de terminatione litis sive Sententia decretoria, petens* ἔτυμον *a* Gr. τελὸς *l.* τελέω. *Aut* Tilt *est Dodecas, hoc loco Duodecim-virale judicium Asorum*

rum (conf. Snorrium *in* Ynglínga Saga *Cap.* II.) *et porro Sententia in eo judicio lata, aut, ſententia judicialis in Genere.* [Tilt, Tilgt *l.* Tilgd, *gladius, a Verbo fabrili* at tálga, *quod eſt Lignum cultello ſecare, aptare ac formare, qui inde* Tálguknífr *dicitur, et ab Arborum exciſione* Olaus *Rex dictus* Tretelgia, *Lignator. Vel* tilt, *Clypeus,* ɔ: Hlakkar Tialld; *huic enim geſtando altera manu deſtituebatur Tyr.* G. Pauli.]

at Timbra, *fabricare, formare, architectari, ædificare, fingere, temperare, concinnare.* Timbradum ver himna| konongi ſtirnt háſæti (Qvædd. Mbrr. Tempradum — ſtirkt) Sp. Reg. *pag.* 626. *forſan a Gr.* τεμάομαι, *fabrico, ſtruo. aut a* τέμνω, *ſeco, ſicut* at Skapa *eſt a* σχάω; *nam forma inducitur ſecando materiæ fabrili. Add.* δέμω *ſtruo, ædifico.* Hátimbradr Havrgr. Grim. XVI. 6.

at Tínaz. Tár af tíndvz törgum hiarnar. Hrafn. XII. 5. 6.

ek Tíni, *carptim lego, non uno modo uſurpatur, ex. gr.* at tína ſaman, *res diſperſas colligere:* tína grös (fialla, *vid.* Itiner. Isl.) *expurgare, glumas et aliena quæque ab iis ſ. eſculentis carptim ſeparare:* tína ad einum, *paulatim minutimque vel dare, vel, quod debetur, expendere, ac ſolvere; hinc Recitare, referre. Aliud eſt* ek týni, *perdo, amitto. Hic de lacrymis ex oculis guttatim cadentibus.* G. Pauli. *Origo hujus Verbi eſt incerta.*

Tindr, *m. Dens, caculeus, apex, nom. propr. unius* Arngrimi *filiorum.* Hynd. XXI. 6.

Tirfíngr, *ad verbum, Muniens, Protector, Servator. Nom. prop. unius* Arngrimi *filiorum.* Hynd. XXI. 6. *Eſt et* Tirfíngr *nom. propr. nobilis Gladii, in* Hervarar-ſaga. *Cognatum arbitror* Tiörfi, *Viri nom. propr. vetus. Utrumque fortaſſe a* Gr. τηρέω, *ſervo.*

Títt, *a* Tidr, *creber, familiaris, gratus, amicus.* |Þú kunnir alldregi bera títt med tveim. Æg. XXXVIII. 2. 3. *var.* m. *Vide* Ótídr, Ótítt.

Tivar, *Dii, atque interdum Principes.* Veg. I. 6. Þrym. XIV. 6. Vaf. XLII. 2. Grim. V. 6.

mik Tíþir, *Imperſ. Lubet mihi, appeto* Vaf. I. 2. *Conf.* Tídr *ſupra.*

Tíþr *vide* Tídr.

Togum, *pro* tigvm *l.* Tvgvm. Grim. XXIII. 2. XXIV. 2. Tigr, Togr, Tvgr, *decas, decuſſis, unde* Gr. δέκα. Cambrobrit. Dêg. Ulph. Taihun.

Topi, *n. propr. Literæ magicæ.* Skirn. XXIX. 1. Germ. toben, *furere, inſanire;* Tómr *vacuus, inanis.* Tap, *perditio, damnum.* Topar, *opinor vocari Trochum ſ. Turbinem, quem percutiendo in Gyrum agunt pueri.*

Tóptir, *f. in complexa voce* Fornatóptir. Grim. IX. 6. *in sing.* Tópt, *notat Domum tecto carentem s. parietes nudos, cum spatio iis incluso. Derivant quidam a* Tómr, *vacuus, et* Tomt *pro* Tópt, *opinor* Danos *dicere. interim tamen conferri debet* Gr. *τόπος, locus, item δωμάτα, ædificia.* At flytia hús sitt á fornar Tóptir. Jónsbók *in* Landsl. *b.*

Torg, *n. Forum.* Hiarnatorg, *poët. Caput.* Hrafn. XII. 6. *var. z. utut* Torgum *in hac Lectione suspectum sit, tamen* Torg *est vox proba antiqua, forte a* Gr. *δέρκω, video, ut sit Locus apertus, amplum prospectum præbens; aut ubi venalia spectanda proponuntur, aut a θεωρέω, specto, quasi Theatrum. adde Lat.* Forum *et* Turris. *Apud* Polonos Targ, *et apud* Russos Torg, *mercem, mercatorem, et item Forum, denotare observavit* Ihreus. [A Targa *ductum videtur* Torg, *forum, suspenso videlicet l. erecto Clypeo, rei gerendæ indice ac tutamine, perinde ac se suo modo habebant* Herskiölldr *et* Fridskiölldr. *G. Pauli.*]

Tramar, *m. aut f. pl. obscura et inaudita vox, quam Ipse* G. Pauli *in sua versione inexplicatam dedit per* Tramæ, *voce tantum in latin. deflexa.* Tramar Gneypa þik skulu. Skirn. XXX. 1. 2. *Vel sunt 1o. Vincula, nervi pedum, Cippi.* Germ. Stock; *et cum Voce, eo sensu accepta, convenit forte Svec.* Trem, Trum, *frustum arboris.* Germ. vet. Thrame, *trabes, apud* Ihreum, *est* Stadenio. *Etiam* Germ. Tram *est Lignum, arbor, trabs;* Gr. *τράμβη, et δρέμελ, fustis. Possunt et hac Etymologia vocis posita,* Tramar *esse Septa lignea l. Cancelli, intra quos* Gerdam *clausam iri comminetur* Skirnerus, *aut etiam Trabes l. Pali, quibus alliganda sit.* 2o. *Quo versio mea spectat,* Tramar *accipere licet pro Monstra, larvæ, terriculamenta, terriculæ, quasi a τρέω, terreo, tremo, horreo. adde τάραγμα, ταραγμὸς, turbatio, tumultus, terror.* Tremill *in* Islandia *adhuc dicitur Cacodæmon* (Tramen, *corr.* Traminn, *larva, Cacodæmon, apud* G. Andreæ); *item, ut me unus e Conterraneis monuit, Cumulus stercoris.* [Allr traminn, *dicitur vulgo de rebus vilissimis seu nihili, etiam de ipso genio malo.* G. Pauli.] Norv. Trame, *est Diabolus. Nisi forte* 3io. Tramar *hic dicantur pro* Travar, *quod legitur in voce* Trafr, *Velamentum in* Kormaks-Saga, *ut* Skirnerus *interminetur Ei opertam iri faciem, ne Solis lumine fruatur.* 4to. Tramar *quiverint esse* Tribones, *tribonia, i. e. vestes, laceræ ac detritæ.*

Trog, *n. in composita voce* Hlandtrog. *Alveus, trulla, trua.* Æg. XXXIV. 5. Germ.

Germ. Trog, ASax. Trog, troh, Angl. Trough, Dan. Trug, Angl. Tray, *trulla*. Alam. troch, Ital. truogo, Svec. Träg. *A* Lat. Truncus, Gr. Τρέχνος *apud* Hesych. *ut primorio dictum fuerit de* Monoxylis *ex arborum caudicibus excavatis. Add.* Gr. Τορέω [τρέω] *perforo.*

at Trúazk, *sibi invicem credere. Verb. reciprocum, sive mutuæ actionis inter duos.* Skirn. V. 6. Gr. ταῤῥέω, *confido*, θάῤῥος, *fiducia. hinc Nobis* Trú, *fides, et* at trúa, *fidere.* Æ trúþi Óttar á Asyniur. Hynd. IX. 11. 12.

Tryggiliga, *confidenter, secure, credule;* tryggiliga han trúdi. Sol. XX. 4 - 6. tryggi, *fæm. videtur olim in usu fuisse, et Credulitatem notasse, certe compositum inde* audtryggi, *f. comparet in* Gísla Saga Súrss. *Mbr. Cap.* XXXII. Hávamál: Verit maþr sva tryggr at þessv trúi, *ne sit ita Credulus, ut his credat.*

Tveir, *m. duo*; let bresta í tvö. Hym. XXIX. 3. 4. i tvo, *ibid. var.* x. *ubi subauditur* hluti, *partes. Sic* skipta í tvo, *pro* í tvent, *dixit* Sighvatus *Poëta in* Olafs h. Saga Thomasskinnæ *Cap.* CIV. Dan. i to.

Tylft, *vide* Tilt, *dodecas.*

at Typpa. 3. *plur. præt.* typtu, hagliga um höfut typpum. Þrym. XVI. 7. 8. *et* XIX. 11. 12. *fastigiare, in coni figuram exstruere, mulieris caput lino redimire in modum apicis; a* Toppr, *conus, apex, quæ Vox forsan est a Lat.* Tubus, *quod ejus similitudinem aliquam habeat. Conf. etiam* Lat. Tuber.

Týrr, *vide* Farmatýrr.

Tysvar, *bis, pro* Tvisvar. Hym. XXXIII. 6. *ita etiam* Vi *transit in* y *in* Kykr (kikr) *pro* kvikr, Biörgyn *pro* Biörgvin.

U. V.

V *pro* U *substituitur in* Lvkla. Þrym. XVI. 2. XIX. 6. *vide et* Fvr *pro* Fyr, fyri, for.

V *pro* Vm, *terminatione Verbi.* Þrym. XV. 5. *sequente voce a* V *incipiente.*

U *vel* V *euphoniæ causa quibusdam vocabulis inseritur, ut* byggvir *pro* byggir. Grim. XI. 4. *unde* Byggvíngr, *incola, apud* Eyvindum *Poëtam in* Snorrio. *Sic* Lat. *prisci* Ningvo, tingvo, *pro* Ningo, tingo, *dixere. Conf.* Me *supra in* Aulvi.

V *Consona, interdum perinde se habet ut vocalis, in adliteratione sive harmonia literarum capitalium poëtica, ut* Æg. II. 6. X. 1. 2. XV. 4. 5. *var.* s. Þrym. XXVIII. 5. 6. *var.* m.

Va *vel* Vá, *vide* Válítid.

Vad, *Amnis nom. propr.* Grim. XXVIII. 8. *var.* o. Vada *appellatur in altera Membrana* Eddæ Snorrii.

Vadr, *vide* Vaþr.

at

at Væla einn *pro* Vela ; — úr Viti, Harb. XIX. 6. — einn í trygd. Harb. XXXIII. 2. Konvr frá vervm. Harb. XIX. 3. at Væla um *l.* of einn, *vid.* at Vela. at Væla ser eitt. Grim. VI. 5. *forte Occupare ac vindicare sibi, aut sibi artificiose fabricare, machinari.* [at Væla *l.* Vela um, *tractare, circa aliquid occupari, administrare, hic obtinere, mereri, suum jure quoddam facere.* Vel *sæpe Instrumentum vel Machinam significat, ut* Vígvelar, *machinæ bellicæ.* at Væla, *simpliciter et absolute.* Vant at væla verda myndi, sva *&c.* Hrafn. XXI. 5. 6. *&c.* Væla, vela, Viela, *sæpius quidem in malam partem accipitur, non tamen semper. ut et* væl, vel, *f.* viel, *machina*; han hefr ecki margt umvelis [*in enunciat.* umvjelis] ɔ: med at fara, um at leika, *de homine paupere, circa pauca occupato.* G. Pauli.] *Confr.* βουλή, *consilium, et quantum ad* τὸ væla, *decipere, attinet,* Gr. ψῆλος, *impostor, et* ψηλέω, ψηλόω, *decipio, item* Lat. Fallo.

Vængr *vide* Vengr.

Væntir mik, *imperf. cum Genitivo, Opinio est mihi, suspicor, credo.* Hym. XVIII. 1. *ab* ek vænti, *et* von. *vide* On *supra.*

Væra, *f. Mansio, quies.* Væru-rann *accipi potest Domicilium,* Grim. XIII. 5. *aut etiam* Væra *pro* Sefi, *animus tranquillus, et* Værurann, *cor, pectus.* Væra, *in complexa voce* Dags-væra, Alv. XXII. 6. *var.* u. *ab* at vera, *manere.*

Værr, *Adject. Placidus, commodus, jucundus, amoenus.* : í værum Ranni. Grim. XIII. 5. Væri, *Comparativus.* Hrafn. VII. 7. *var.* ** Skálda *in* Homonymis, *de Muliere*: sva er mörg viþ *ver* sinn vær at varla ser hun af honum nær: *et ex adverso,* nú er *vær* konan færi.

Vætt *l.* Vættvr, *tectum, aedes, receptaculum, præsidium, munimentum.* draptv á vætt sem vavlvr. Æg. XXIV. 3. *cf.* Gloss. Synt. *in* Vættr. *aut* Vætt *hic est Genius, larva defuncti l. tumulus, ut tangatur* Odini *foedum exercitium in Mortuorum Umbris evocandis.* Vætti, *gen. Neutr. est Arca, Scrinium, quasi Custodia, eadem ratione atque* Hirdzla, *ab* at Hirda, *servare, condere, recondere.*

Vætvr, *nihil.* Þrym. XXVIII. 5. XXVI. 5. Vætvr-manna. Harb. XXII. 7. *vid.* Vættvr.

Vætvr, vættvr, *f. Ens, res substantia, natura, potestas, animans.* Ravg-vættvr. Æg. LVIII. *var.* b. allar vættir. Veg. IV. 2. ek Vætti, *spero, exspecto, credo, opinor.* Hym. XI. 5. Vætna-hvat, *pro* hvatvætna, hvat-vetna. Alv. IX. 6. *Fortasse* vættvr *sit a* Vætt, *pondus, ut sit Res alicujus ponderis, vel momenti; conferre tamen liceret* Gall. Etre, *nisi hoc videretur multo recentius.*

Vættvr,

Vættvr, *nullum Ens, nulla natura, l. creatura.* Fiöl. XVII. 6. Gi *negativa suffixa, hic usurpative omissa est, et tamen vox ipsa negationis vim retinet. ita* Galli, *ut opinor, dicunt:* pas, rien, point, personne, *pro Non, nihil, nemo, exclusa negativa* ne *l.* non; *Et in* Edda *Nostra*, Æva, *nunquam, nihil, ponitur pro* Ævægi.

* at Væþaz, *indui, vestiri.* Sol. LXVI. 3. *var.* l. *a* váþ *et* váþir, *velum, vestis.* At hærvædaz, *armaturam induere, invenitur apud Veteres etiam in prosa.*

Vafr-logi. Skirn. VIII. 3. Fiöl. XXXII. 3 *et* 4. *conf.* Fiöl. II. 3. *et* Introductionem *meam in hanc* Odam *pag.* 276. *Flamma cingens, aut Vaga, erratica, vel a Verbo* at vefia, *cingere, amplecti, ut* Brynh. let han *um* sal minn sunnanverdan hávan brenna Hrotgram viþar, *fecit* circa *domum meam austrum versus ardere. vel forte* Vafa *l.* vafra, *a mobilitate.* ef ek se i tre upp vafa Virgilná. *G. Pauli.* At vafa *est Pendulum moveri, hoc loco.* AS. Vafian, *vacillare, nutare, fluctuare.* Angl. to wave. Joh. Olavio Grunnavicensi Vafrlogi *est vel Flamma nimia, quasi* ofrlogi, *per Prosthesin* 7ȝ v, *vel est Flamma vaga et vacillans, qualis inter meteora Ignis saltans, fatuus l. lambens, l. forte quem Capram saltantem vocant. Posterius etymon Ego vero proximum esse arbitror.*

Vafudr, (vafoþr) *Odini nomen, in Genitivo* Vafadar *apud* Einarum *poëtam in* Edda. Grim. LIII. 5. *aut est Textor, ut* Ofnir, *aut, ut* G. Pauli *vult, Colligans, a Verbo* at Vefia, *circumligare, constringere. Aut, quod malim, Impediens, laqueos injiciens, implicans, tricas, ambages, turbas nectens l. serens. Ratio est apud* Snorrium *in* Ýnglíngasaga, *et in* Harb. XXIII. 3 *et* 4. *n.* 27.

Vagnaverr (ver). Alv. III. 4. *n.* 7. Vagnar-ver *hic legendum censet* J. Olavius, *ut* Vagnar vnni *l.* vagnar rúni, *a* G. Pauli *repositum est in* Sonar-torreko, *pro* Vagna runni, *tanquam* Vavgn *fuerit* una *ex Concubinis* Odini, *quod, etsi* Fabulæ *taceant, per se non est repugnans veritati. Interim* Vavgn, *et* Vigg *in* Hrafn. *et* Vega, *f. in* Alv. *forte sint una eademque,* Tellus *nimirum, pro persona sumta; notum autem est ex Fabulis, Tellurem unam fuisse e Concubinis* Odini, *ex qua primum filium suscepit.*

Vagr, *m. Mare, sinus, fretum.* Harb. I. 4. XII. 2. Hym. XVII. 2. Vagr, vogr, *communissime nunc et olim Recessum litoralem notat, s. ea sit Intima sinus pars, seu laterale brachiolum; a Verbo* ek Veg, *libro, quod ibi aqua marina attollatur, et decrescat; poëtice Mare:* Vogr, *sanies; forte quod aperto ulcere libenter ebulliat.* ek vægi, *paro,*

eo, qui enim ulcus aperit, Dolorem lenit. G. Pauli. Gall. Vogue, [Dan. Vove] *unda. Forte a* Vagor, *et* Vagus, *ob Mobilitatem hujus elementi; aut ab* at vikia, *cedere, recedere,* Gr. εἰκεῖν, *cedere, quatenus* Vagr *Secessum maris notat. ad idem Verbum etiam referendum est Verbum* at Vægia

Vagr. *m. Ignis, poëtice.* Alv. XXVI. 3. *n.* 64. *quo Lat.* Focus *addi potest.* Veginn *Ignis nomen est in* Edda.

Vakr, *Odini nomen.* Grim. LIII. 4. *quasi Veges, vegetus.*

Vala, *Saga, in Genit. sing.* völv (Vavlv), *in Nominat. pl.* Vavlvr. Veg XVIII. 5. *var.* q. VIII. 8. Hynd. XXXI. 1. *Origo et vis vocis mihi est ambigua, nam potest esse* 1) *a* Volvo, *unde* Völvi, *in composita voce* Brún-völvi, *et* völva *sane est variata et probata scriptio pro* Vala. *Sic* volvere *Parcas, dixit* Virgilius, Æn. I. *vers.* 26. *foret ergo* Vala *dicta a Volvendis filis fatalibus: quâdam enim tenus* Valæ *s.* Völvæ *Parcarum vices obibant, in puerorum recens natorum genesi constituenda. Vide* Helga Qvidam I. *vers.* 11. *Vel* 2) *ab* at Velia, *quod crederentur arbitrium habere sortis eligendæ et tribuendæ cuique.* Val *autem et* Vala *ita formatur ab* at Velia, *sicut* Sal *et* Sala *ab* at Selia, Tal, Tala, *ab* at Telia. *Vel* 3) *a* Germ. Vet. Wallen, *ire, cf.* Gall. aller; *ut* Vala, Völva, *dicta sit quasi* Vagula, *quod hoc genus feminarum ut plurimum vagabundum esset, uti ex* Orms þætti *et* Nornagestz-þætti *constat.*

Vala, *f. Ala.* Fiöl. XXXI. 3. *alias Ramale, baculus teres in* Droplaugar-sona Saga Magna. Vala *usitate Vertibula poplitis, s. Trochlea, committens femur et crus animalium. Conf.* G. Andreæ *in* Vaulur.

Vala-málmr. Hynd. VIII. 8 *pro* Dánarfe, Dáinn-málmr, *ut* Dáinn arfr *in* Jónsb. Memb. Barth. *pro* Dauds-manns arfr ɔ: *Hæreditas a mortuo relicta. aut a Germ. vet.* vallen, vahlin, *ire, perigrinari, ut sit vel Pecunia vulgaris,* Courant, gáng-silfr, *l. pecunia peregrina.*

Vala-skiálf, *f.* Grim. VI. 4. *unum ex* Odini *palatiis, quasi* Valii *theatrum, vel Sedes. vid.* Skiálf *et* Hlidskiálf.

Vali, *Odini filius, alias* Ali, *ab* Alendo *derivatur, quasi* Almum *dicas; vide et* Snorr. Fab. XXVI. *Quanquam Odinus fuit possessor* Valaskiálfi, *potuit tamen ejus possessionem dicis caussa tribuere filio* Valio, *atque ipsum Palatium inde denominare; Quemadmodum hodiedum faciunt parentes in Islandia, cum liberis parvulis donent oves et boves &c. verbo tantum, non re, qui actus dicitur* at ánafna, ɔ: *nomine tenus attribuere l. adsignare.*

Val-

Valgaldr, *nænia umbris mortuorum evocandis.* Veg. IX. 2. *n.* 18. *vide* Valr.

Valglaumir, — Glaumnir, *m.* Valglauma, Vallglauma, *fluvii nomen, suspectum.* Grim. XX. 6. *var.* p. *n.* 14.

Valgrind, *Foris nom. prop.* Grim. XXII. 1. *seq.*

Válítit. Æg. XXXIII. 1. *n.* 35. *Sensum in ea nota propositum ita firmare conabor.* Vá, *f. Miraculum, prodigium, res inopinata, et insolens,* Helga-Qviþa IIItia, *ut arbitror: Non potest* Va *hic de Malo l. Noxa capi, nisi sensus oppido fiat jejunus, et a sequenti contextu alienus. huc etiam pertinet illud* Vitgeiri *apud* Snorrium: þat er válítit (va-lítil) þótt ver sídum; *nempe non erat mirum rusticanos (plebejos) Sidum exercere, qvum ipse Regis filius id factitaret.* Honum *l.* þeim brá vá fyri grön. Fóstbrædrasf. *ut arbitror in* Butralldi *Historia, aut* Grett. Saga, *de eo præsente in* Foro Hegranesensi; *i. e. Res mira et improvisa barbæ (ori, conspectui) eorum objecta est. Non tamen ideo nego* Vá *sæpe notare Rem formidabilem, terrorem, malum, cladem periculum, et vertitur in Etymologia, utra notio sit prior, quam tamen excutere operæ non est. conf. Lat. Partic.* ve, vae, *et* vah, *admirantis, item* Angl. Voe.

Valkyria, *in pl.* Valkyriur, *Stragium Nympha, Erinnys, bellica furia,* Hrafn. I. 8. *a* Valr, *et* ek kiöri, *opto, eligo.* ASax. Væl-Cyrge, Velcyri, *Bellona, Alecto.* AS. Cyre, *arbitrium.*

Vallar-fax, *n. Sylvæ vocabulum poëticum.* Alv. XXVIII. 2. *vide* Fax.

Valr, *adj. Teres, cylindraceus, aut etiam substantive, Res tali figura prædita.* Hym. XXXI. 8. *sine dubio a* Volvo, *ut* Valr, *volucris, a* Volo. Völr *est Figura cylindracea, convexitas oblonga; adde* ávalr, Sívalr, *Adjectiva.* Lat. ovalis *adludit.*

Valr, *m. Strages, cumulus cæsorum in acie.* at fella val. Harb. XVIII. 6. at falla í val. Harb. XXIII. 6. kiósa val. Vaf. XLI. 4 egg-módr valr. Grim. LII. 1: *ubi* Valr, *alias Collectivum, de uno homine adhibetur.* Gr. ὄλλυμι. ὄλεθρος, *pernicies, interitus, mors,* ὄλος *perniciosus.*

Val-finni, *n. et* Val-finnir *m.* Hynd. V. 6. VI. 4. *n.* 14a - 14b.

Valtamr. Veg. XI. 2. *quasi in Cædibus exercitatus.*

Vamm, *n. in pl. cum articulo* Vömmin, *Vitium, flagitium, probrum, turpitudo.* Æg. LIII. 6. *eodem genere legitur in* Qvida Sigurdar: Vamm þat er væri. Vömm *in f. hodie frequentatur.* ASax. Vem, Angl. whem, *nævus, macula,* Wam, *livor,* ASax. *apud* Somnerum; Wom, *macula, labes, dispendium, lues, apud Eundem.* Ebr. Mum, *vitium, macula.* Gr. μῶμος, *macula, probrum.*

Vammalavſs. *Æg.* LIV. 6. Gott er vamma-lauſum vera. *Sententia moralis.* Sol. XXX. 6. *n.* 37*.

Van *l.* Ván, *Amnis nom. propr.* Grim. XXVIII. 8. Ván *in* Edda Snorr. *vocatur Amnis, qui e Saliva* Fenris-Ulfi *exiſtit.*

at Vanaz, *minui, abſumi, deficere.* Grim. XXV. 6. *Paſſiv. ab* at vana, *diminuere, defectum reddere quid.* Van, *inopia, defectus.*

Vángr, *m. in Dat. plur.* Vöngum, Vángum. Æg. LII. 5. *ubi vitioſe editum* Vavgnum. Wang. Germ. *campus paſcuus ſepimento cinctus.* Finn. Wænio, *arvum.* Scänvænge, *in ceteris dialectis, inquit* Ihreus, *eſt Planities herbida, et* Ille Vang *format ab* Ang, *pratum, præpoſito* V. Gr. ἄγκος *eſt Vallis.* ἀγυιὰ, *vicus. adde* Germ. wohnen, *habitare.*

Vaníngi, *m. nomen Patronymicum a* Vanr, *Adjectivo gentili ductum.* Skirn. XXVII. 6. Vanir, *nomen nationis, forte a* Gr. Ἴωνες; Ebr. Iavanim. Vanus *fuiſſe græcæ originis, ab aliis demonſtratum eſt.* Alv. XVIII. 3. Skirn. VII. 3. Þrym. XV. 3. *n.* 20. Vaf. XXXIX. 6. Vanaheimr. Vaf. *ibid.* 1. *not.* 40.

Vanr, *Adject. Carens, expers, inops, vacans.* Handar — Æg. XXXIX. 1. — Hródurs-vitnis. *ibid.* 2. *n.* 46. — józ ok armbauga. Æg. XIII. 1. 3. Gr. εὖνις, *privatus, orbus.* Lat. Viduus.

Vanretti, *n.* Æg. XL. 6. van, *diminutio, defectus.*

Vapn-daudr, *ad verbum Ferro l. armis extinctus*, ɔ: *ferro, l. in acie cæſus.* Grim. VIII. 6.

Vapn gaufugr, *armis inclytus*, Ódini *epithetum.* Grim. XIX. 5.

Var *l.* Vár, *nom. propr.* Divæ Eddicæ. Varar-hönd. Þrym. XXX. 7. 8. *n.* 48. G. Pauli ℸ̊ Varar *hoc loco facit nomen plurale, et exponit Sermones, promiſſiones, fœdera matrimonialia, allegans* Eddæ Fab. XXX. *et ex* Edda *noſtra:* Helgi ok Svafa veittuz varar, ɔ: *ex ejus interpretatione: fidem conjugalem mutuam dederunt. Porro ſic pergit:* „*Vox eſt indeclinabilis, utpote Genitivus ſingularis a* vör, *Dea iſtorum contractuum præſide, ſubintellecto* Eidarmál, heit *pl. quemadmodum in lingua Latina ad* Veſtæ *ſc. ædem.*" *Quæ omnia Ego illi relinquo; neque enim mihi ſatis inter ſe cohærere, neque ad locum præſentem facile applicari videntur.*

Varar, *noſtræ, nobis faventes.* Varar ro Díſir. Grim. LII. 4. *var. r. a 1a. ſing.* Várr, *noſter.*

ek Vardveiti, *præt.* Vardveitti *cuſtodio, aſſervo.* Hrafn. XVI. 6. *Uſitate cum Accuſativo rei conſtruitur; ſed ex ratione derivationis potius adſciſceret Dativum, nam eſt compoſitum ab* at veita vard *l.* vörd. Jónsb. *in* Qvenna-giptíngum *Cap.* VI. *Mbr. Barth.* Þá ſkal bóndinn

bondinn vardveita öllum fiárhlutum þeirra.

Vargr, *m. Lupus.* Grim. X. 4. Norveg. en Varg; *forte a* Gr. ὀρεγω, *appeto,* Lat. voro *et* vorax; *Lupus enim est vorax bellua, unde et* Germ. Wolfs-Hunger, *Fames f. appetitus insatiabilis, curcilla, nomen invenit. adde* Gr. ἀρκέω, *propello, arceo;* Grettisſaga *in* Hafrs-griþum: ſem menn vídaſt Varga reka.

Vargs-belgr, *m.* í hann at láta færaz. Hrafn. VIII. 4. 5. n. 34.

Vargynia. *in pl.* Vargyniur, *Lupa, item Mulier mala.* Harb. XXXVII. 1. *istud* ynia *est formativum feminini, ut in* Aſynia, *et* Germ. in, *ut in* Wölfin, Dan. inde, *ut in* Lövinde, *conf.* Aſynia.

Variþ, *prohibitum, denegatum.* Alv. VIII. 1. 2. 3. *Particip. paſſ. a 1a. Indic. act.* ek verr, *defendo, prohibeo.*

Varna-viþr, *appellatio Maris.* Grim. XXXIX. 3. Hrís *est maris appellatio in* Edda, *fine dubio a virgata facie maris, cum moveri incipit;* Viþr *autem et* Hrís *quodam modo ſunt Synonyma.* Varna *est genit. pluralis vel a Nominativo ſingul.* Vörn, *custodia, munitio.* Varnaviþr *ergo diceretur mare ex eo, quod terram ſuo ambitu circummunit. aut* 20. Varna *est a ſingulari* Vörr, *mare, portus,* Gr. ὗρος, *quod autem* Vörr *talem Genitivum pluralem faciat, probatur ex hoc* Egilli *diſticho*:

Vel mátti þeſſ varna
Viggrídandi bída.

ubi varna vigg, *jumentum pelagi, nihil aliud quam Navis est.*

Varp, *vid.* ek verp. ek varp upp, *ſubjectavi, ſurſum miſi.* Harb. XVIII. 3.

Varr, *Superlat.* varraſtr, *providus, circumſpectus, cautus.* — vid Víg, *pugnarum fugitans.* Æg. XIII. 5. Gr. ὁράω, *video,* ἐρῶειν, *retrofugere, devitare.*

† Varta, *f. Conſervatrix, defenſtrix, in nomine propr.* þiód-varta. Fiöl. XXXIX. 3. *ab* vördr, *Custos, ſervator, curator. alias* Varta, *verruca, ab hac Latina voce ortum.*

Varþa, *custodire, tueri, ſervare.* at varþa Vörþ. Fiöl. XV. 5. Varþa götu. Sol. I. 5. *obſidere viam, clauſam tenere tranſire volentibus.* Varþa alla vega. Skirn. XI. 3. *hinc est* Gall. *verb.* guarder, garder. Dan. Garder, *Corporis Regii custos;* Gr. ὠρέω, *curo.*

Vardir, *f. pl. a Nom. ſing.* vörþ, *custodia, ſtatio, a præcedenti.*

Varþir, *m. Custodes.* — Vers, *Mulierum aut Uxorum appellatio ſuſpecta.* Æg. XXXIII. 2. 3. *vide* Ver, *n.* Ser-varþir, *Custodes ſerici, Mulierum appellatio* Æg. XXXIII. 2. *vide ſupra.* Varþir vers, *velorum l. involucrium custodes, itidem Mulierum appellatio ibid. a Nom. ſing.* Vavrþr, vavrdr, *qui tamen Nominat. pluralem regularem facere deberent* Verþir.

Varzla. Fiöl. XVII. 3. *var.* u. *idem cum sequente.*

Varþzla, *f. Custodia, cura, tutela, custodis officium.* Þeim var Varþzla vitud. Fiöl. XVII. 3. *ab* at varþa.

Vascapaþr *l.* Váskapaþr. Hym. IX. 5. *mira l. portentosa forma præditus, accipi potest. conf.* Válítit *supra, et* at skapa *in* Gloss. Njálæ. *Alias* Vaskapadr, *noxio ingenio præditus.* [Vascapaþr, va *et* vo, *f. g. Malum l. periculum, præsertim improvisum.* veþr aull Valynd, v. spá, *tempestates omnes inconstantes;* Valíngr, Ol. S. Tr. *Libr.* 2. *pag.* 40, *Fallacia l. fraus inopinata.* Voveifliga, *subito et periculose.* hvat skalltu vitia va af landi, *Quid ex continente subito visitabis.* Voskeyttr, *incertus, facile fallens, teli instar aberrantis.* Voladr, *mendicus, fortuitis et incertis utens invitationibus.* Skapadr, *h. l* Skapi farinn, *a* Skap (*a Diis assignatum quid*) *animus.* Vaskapaþr *ergo Iracundus, animi incerti, a quo nihil sibi boni quis certe polliceatur.* G. Pauli.]

Vatt, *præt. Verbi* ek Vind. Vatt upp, *raptim sustulit l. extollit,* — lögfáki. Hym. XXVII. 3. 4. Niála. Cap. XCIX. *pag.* 153. hún vatt upp skriþliósi.

Vavlva, *vide* Vala.

Vavm, *vide* Vamm.

Vavnd, *f. in Genit.* Vandar, *Amnis nom. prop.* Grim XXVIII. 9. *forte ab* at Vinda, *torquere, glomerare, ut ita sit dicta a suis Mæandris, sive tortuosis anfractibus. Cognatum est* vandr, *impeditus, implicitus, intricatus, perplexus.*

Vavoþr, Vafuþr, *Venti vocabulum poëticum.* Alv. XX. 2. *Vide* at Vafa *sub* Vafrlogi. Vau-oþr, Vauoþr *in dicto loco var.* p. *corrupte editum est, et reponendum* vav-óþr, vavóþr.

Vavrþr *vid.* Vörþr.

Vavtn, *aquæ, lacus.* Fialla-Vavtn, *operientes aquæ, Coeli periphrasis.* Sol. XLV. 4. *n.* 60.

Vavttr *pro* Hanzki. Harb. XXV. 4. *var.* r. Norv. Vet, Lappon. Vatza, Fatza, *apud* Leem. *in Nomenclatore.*

Vavxtr, *in Accus.* Vaxt *pro* Vavxt, *Frumenti vocabulum.* Alv. XXXII. 3. *Eadem ratio est, etsi significatio aliquid distet in* Germ. Gewäche, *et nostro* Aldin. *ab* at vaxa. Gr. ἄυξω, *augeo.*

Váþ, *f. in plur.* Váþir, *usitate* Voþ, voþir, *Indumentum, vestis, amiculum, velum, toga, pallium;* kven-váþir Þrym. XVI. 3. 4. XIX. 7. 8. Ebr. bad, *linum,* Lat. Pannus. Gr. ἕω, *induo,* ἐσθὴς, *vestis.*

Vaþr, *m. Funis piscatorius. l. linea* Hym. XXI. 7. 8. *Conv.* Norv. Vaad, Germ. Wade, Wathe, *sagena, tragula, species retis.* Lat. Funis *et* Pando.

Udr, *nom. propr.* Odini. Grim. XLV. 3. *ab* Úd, *ingenium.*

Ve,

Ve, *in Genit. pl.* Vea. *Dat.* Veom, *Sedes, mansio, habitaculum, domicilium.* Vaf. LI. 2. Hrafn. VIII. 3. Æg. LII. 4. 5. at vallda veum. Grim. XIII. 3. *ubi forte rectius vertitur, Habere sedem. alias* Ve *in plurali notat Sacra, Loca sacrosancta, sacrosanctam Loci religionem, asylum, pacem, ab* at vera, *esse, manere in uno loco. Interdum notare videtur Arma, ab* at Vega, *pugnare, aut* Veria, *defendere.*

Vear, *Divi.* Hym. XXXIX. 5. *quasi Defensores l. Pugnatores.*

Vedr, *n.* Vedurs annars til. Hym. XXV. 6. ἀὴρ, *aëris quævis temperies.* 2) *Odor, quem sc. aura vehit*; at hafa vedr af einu, *olfacere.* Dan. at komme under Væjr med. [In Finnboga-saga, *an* Grettis Saga, *opinor esse:* Biörninn hafdi vedr af manninum, *et* vedr *de Levi sensu l. notitia invenitur, ut:* Hiallti let koma vedr á þau um rædr þær, *&c.* ɔ. *aura sermonum illorum eos adflavit, l. subolfacere eos fecit (Sic Aura famæ, apud* Virgil) Ol. H. S. *Cap.* LXXI. *Ed. Hafn. ubi nimium jejuna est versio.* G. M] *Hic plagam Coeli commodissime significaverit.* G. Pauli.

Vega, *f. sing. et* Vegar, *m. plur.* Alv. Xb. 3. *n.* 24. Vega, *f. Tellus, quasi* Veha, *ab* at vega, *portare, gestare, sustinere. vide* Vigg.

at Vega, *portare, aut extollere, sustollere*, — einn á bál. Veg. XV. 5. Gr. ὀχέω, Lat. Veho.

at Vega, *pugnare, dimicare, absolute positum.* Æg. XLVII. 6. XV. 4. Skirn. XXIV. 6. Æg. LXV. 6. Harb XV. 5. Veg. XVI. 1. n. 32. at Vega vid einn. Grim. XXIII. 1. Æg. LIX. 5. at Vega, *ferire, cædere, unde Particip. pass.* Veginn. Sol. VI. 3. n. 8. Lat. ico, Gr. μάχομαι, Germ. fechten, Dan. at fegte, Lat. pugno. at Vegaz, *Verb. Reciproc. Inter se dimicare, confligere.* Æg XVIII. 6 at Vegaz, *pro* Vega sik *aut* Vega med ser, *de ense, Se attollere, librare, l. vibrare.* Skirn. VIII. 5. IX. 5.

Vegr, *m. Via. Vid.* Folld-vegr. Vegr, *Latus, pars, regio, tractus.* á hverian Veg. Vaf. XVIII. 5.

at Veifa, Veifdi han ræþi. Hym. XXV. 5. Veifdi, veifadi, *vibravit, a v.* ek veifa. Veifa, *f. g.* Vapor. Lat. *ut* Gufa, καπνος. G. Paul*i*. *Lat.* Vibro.

Veig, *f. potio eximia, inebrians, Cerevisiæ vocabulum est* Alv. XXXIV. 3. *De Lacte* Heidrunæ Capræ *adhibetur.* Grim. XXV. 1. 4. 5. 6. Skírár veigar. Veg. XII. 3 Dýrar veigar. Hynd. XLVI. 6. *Conf* Lat. *Vegeo, veges, vegetus, quod bene cum Lætitiæ notione, in qua multi* Veig *accipiunt, convenit l. conciliatur. Alias* Veig *esse possit ab* at Vega, *librare, extollere, quod animos erigat aut extollat; vel a* Vegr, Veigr, *pondus, quod nimium sumta adgravet. add.* Gr.

βία,

βία, quæ notio facile ad fortes potiones adplicatur.

Veit, *impersonaliter, pro,* er vitad, *notum est, constat.* Þrym. II. 5.

at Veita, *dare, præbere, offerre, præstare, facere, in bonam et malam partem* — einym liþ. Harb. XXXI. 1. XXXII. 1. — einum óliúfan. Harb. XXXIX. 3. *Verbi hujus usus in utramque partem latissime patet, sed origo mihi est ignota; nisi sit ab* at ota, ýta, *porrigere, protendere, exserere, aut est ab* at vita, *scire, et proprie ac primario notat, Ostendere, demonstrare, atque inde Producere, uti in* at veita Vatni.

at Vekia, *excitare (in specie e Somno)* — einum blód. Sol. LXXX. 4. *Lat.* Veges, *et* Vigeo; *Nostr.* Vakr, *alacer.*

Vel, *n.* (*in Enunciatione* Vjel) *cauda, uropugium avium.* Fiöl. XXXI. 3. *n.* 33. *a* Volvo, Gr. εἰλέω, *item* πολέω, *verso, ob assiduum motum, aut ab* Velo, *tego, ob usum suum.*

Vel, *f.* (*in Enunciatione etiam* Vjel) *pl.* Velar, *Consilium, ars, artificium, machina, Stratagema, stropha, techna, fallacia, fraus.* at giöra Velar til eins hlutar. Hym. VI. 3. 4. Vid Velar. Hym. XXI. 7. Man-velar. Harb. XIX. 1. Smid-velar, *artificia,* Dan. Kunstgreb, Germ. Kunstgriffe. *vide* at væla.

at Vela einn, *seducere, in fraudem inducere quem, imponere cui.* Þær havfþv — velta þióþ alla. Harb. XXXV. 4. Vela konvr frá vervm. Harb. XIX. 3. *vid* at væla, *fallere.* of at vela einn. Grim. LI. 3. *Sed potest et ejus Loci sensus esse: Amici sua voluntate l. arbitrio te tractant, consulunt in te l. statuunt de te pro lubitu; Sic* at vela vm sína kosti, *suae rei consulere, suam rem privatam curare l. administrare, proprio marte vivere.* Spec. Reg. *pag.* 266. *quocum conf.* Egils-Sagam *Impr. pag.* 66. *ex qua etiam Noster præsens Locus reddi potest: Amici (inimici) te in sua potestate habent. Cum Verbo* at Vela *l.* Væla of (vm) einn, *conferre licebit* Gr. εἰλύω, *verso, volvo,* ASax. walvian, *volvere,* Gr. πολέω, *verso,* Lat. Valeo *et* Polleo. *Haec ut sunt, Explicationem* Gunnaris Pauli *ad locum* Grim. *cit. n.* 25. *nonnihil firmare videtur iste usus Verbi* at vela, *qui occurrit in* Hervarar-Saga *pag.* 192. Mvn ek ym þik sitianda silfri vela ɔ: *involvam, cooperiam, circumfundam te argento;* Dan. Jeg skal svöbe dig i Sölv, overhylle dig med Sölv. *Quo etiam* Volvendi *Etymon supra propositum adstruitur.*

ek Veld (Velld), *præt.* voldi, *apud Veteres interdum obvium, et usitatius* Olli, *Valeo, polleo, possum, possideo, guberno, in potestate habeo, potior.* at Valda vevm. Grim XIII. 3. *item, Auctor sum, efficio, facio ut, eo redigo ut, &c.* Æg. XLVIII. 3. *ad* 6.

Veldr,

Veldr (velltr). Hrafn. II. 4. *var.* k.

Vengr (Vængr), *m. Ala.* Sol. LIV. 4. Vaf. XXXVII. 4. Veng-bráþir, *f. pl.* Fiöl. XIX. 1. *forte ab* at Víngia, *pro* Vinda, *ut in Cantilena* Gretteri: Víng ek havfvþ af Kiúklíngvm. Ihreus *petit Vocem a* Cambr. guingo, *quod* Richardo *Interprete notat Motitare.*

Veorr, *Thori nomen.* Hym. XI. 10. n. 23. XVII. 1.

Ver, *n. Involucre, velum, pannus.* Varþir (Varþkvr) Vers, *Mulierum periphrasis, quod hae pannos magis tractent, quam Viri.* Æg. XXXIII. 2. 3. *ab* at Veria, *involvere, operire, cingere; adludit tamen* Gr. φάρος, *pallium, vestis exterior, velum capitis.*

Ver, *vir, maritus. vide* Verr.

Ver, *m. forte est Verres.* Hynd. VI. 3. *conf.* V. 5. *et not.* 14*a.* 14*b.* Belg. beer, Germ. Eber, Theot. Euer, Lat. Aper.

Vera, *f.* Hrafn. V. 7. *var.* z.

Vera, *Gen. pl. Virorum.* Hrafn. V. 7.

at Vera, *habitare.* Grim. IV. 5. *conf.* at búa.

Verar, *viri, homines, aut etiam in specie Bellatores.* Grim. VIII. 6. Æg. XLVII. 6. ASax. Ver, *bellum.* Belg. erre, Gall. guerre. *vid. et* Verr.

Vera-týrr, *Odini nomen.* Grim. III. 3. n 3. *quasi Hominum auxiliator;* Týrr *hic ab* ek tiái, *contracte* tæ *l.* te, *do, prabeo, juvo. vid.* Farma týrr.

Ver-giavrn, *Adj. f. Viri cupida, salax, libidinosa.* Æg. XXVI. 3. XVII. 3. Ver, *et* Giarn.

Veri, *viro, marito.* Kona vavr ok graum at veri. Æg. LV. 3. n. 66. Verr *infr.*

Veri *pro* Væri, *esset.* Form. Grim. *Pag.* 38. E *pro* Æ *substituere amant Veteres, et suavius quidem est Mea utique sententia.*

Veriód, *f.* Æg. XXIV. 5. *quasi Virorum progenies; conf.* ASax. Werod, *agmen, Cohors, Coetus.*

Verlaus, *Adj. f. Viro (marito) orba l. carens, Coelebs, innupta, vidua.* Skirn. XXXI. 3.

Verlidar, *m. pl. aut Nautæ, aut Milites, et inde Hominum vocabulum poëtic.* Vinr Verlida, *Thori Vocabulum.* Hym. XI 9. *var.* x.

ek Verp, *jacio, conjicio, mitto.* upp ek þer verp *&c.* Æg. LX. 2. Verpome á *pro* Verpr á mik. Vaf. VII. 3. *vid.* varp. Junius *contulit* Gr. ῥίπτω *et* ῥιπή, *per Metathesin.* Germ. werfen. Gall. Guerpir, *abjicere, relinquere.*

Verpir-Vettar (Veltar). Hrafn. II. 3. 4. *var.* k. *aut Missores sortium, aut Caduci, ingenio varii, Spiritus; aut Missiles tali, sortium sc.*

Verr, *vir, mas, maritus.* Varþir vers, *mulierum appellatio, tanquam Viri l. virorum amplexatrices.* Æg. XXXIII. 3.

3. *var.* z. at fá fer vers, *virum fibi qværere. Ibid. Qvando* fer-varþir, *pro* ferva *l.* favrva-varþir *foret Mulierum appellatio.* ASax. Ver, Vear, *vir.*

Verþióþ, *f.* Æg. XXIV. 5.

Verþr, *m. Victus, Cibus, dapes, Coena,* Hym. XVI. 3. *ab* at vera, *esse, vivere, victitare, nam cibo sustentatur et protrahitur vita. Eadem ratione formata est* Vist, *esca, commeatus, nempe ab* at Vefa, *esse; Nam nihil est, cur hanc vocem ad* Lat. Vefcor *malimus referre.*

Vefall, *mifer, misellus, infelix.* Æg. XL. 6. XLII. 6. *forte est a* Lat. Mifer, *potius qvam ut variatum fit ex* Ve-fæll ɔ: Ú-fæll. Vefalmenni, *n. fing. et* Vefalmanligr. Harb. V. *var.* t. Vefall *cum Genitivo Rei constrctum, vide sub* þefs. *De cetero conf.* Gr. ὀϊζὺς, *aerumna, miseria, item Nostr.* Vos *et* Vesöld, *Labor aerumnosus.*

Vefslaus, *pro* Vers-laus, ɔ: Ver-laus, *varietas Lectionis in* Erl. Skirn. XXXIII. 3. *item* Máfs *pro* Márs, *Lari, aut Marii Nom. propr.* Beffi *pro* Berfi, *Urfus; it. Viri nom. propr.* hás *et* háfs *pro* hárs, *celfi.*

Veftr, *Occidens, occidentalis plaga l. regio.* Veg. XVI. 2. Junius *ducit ab* ἑσπέριος *l.* ἑσπερινὸς, *occidentalis, mutato* p *in* t.

Veftv, *esto, pro* Verþú, vertu, *varietas Lectionis ex* Erl. *inferenda* Skirn. XXXIII. 6. *ita in hoc* Elldjarni *Poëtæ nostratis in* Hriggiarftykki:

Veftv nú þótt kiöl kosti
knár Riddarinn hári,
Esto nunc, etsi laboret Carina,
Gnavus, Eques cæfariate!

ad Giffardum (Gebhardum) *Eqvitem Gallum.*

Vettar, *m. pl. pro* Vettir *l.* Vættir, *f. pl.* Verþir Vettar. Hrafn. II. 3. *var.* h, i, k. *aut* Vettar *hic est Genit. Sing. a* Vett, Vætt, *pondus, et intelligitur Sors jacta.*

Vettvr, Vetvr, *idem qvod* Vættvr, *in Negandi significatu.* Fiöl. XII. 6. *var.* z. XLIII. 1. *vid.* Vættvr *et* Veri.

Vf *pro* Of. Grim. XXXIV. 3. *var.* f.

Ufr, *vid.* Uvar dífir.

Úfeginn, *ad verbum, Lætitia carens, non gestiens, ægre ferens statum suum, poenitens fortis fuæ.* Sol. LXII. 2. *vid.* Feginn.

U-heill, *n. pl. aut* Úheillir, *f. pl. Malum, pestis, pernicies.* Germ. Unheil. Apaz at úheillum. Sol. LXII. 6. n. 87. *Conf.* Heill; *cum negativo* U *convenit* Gr. οὐ, οὐχ, οὐκ.

Vid (Viþ) *Præpof. cum Abl.* at ala, gera Börn viþ konv. Form. Grim. *pag.* 37. Hynd. XXXVI. 1. *ad* 4. Æg. XXXVI. 4. 5. XL. 3. Viþ, *ad, in, super;* hne viþ bana þúfu. Hynd. XXVII. 4. Vid, *Causale, Ex, ab, ob.* Mædd viþ miklvm trega. Sol. LVIII. 6. Vid, *ad, ob, adverfum, contra;* Gein viþ Agni, (ungli) Hym. XXII. 6. *et var.* n. Viþ, *Cau-*

Caufale l. inftrumenti cum Accufativo pofitum, Ex, ob, propter, per. Efldizt han viþ Eymvnd. Hynd. XIV. 1. Angl. With; Wallifio *a* Gr. μέτὰ, Æol. πέτὰ. *Conf.* Lat. Ad, apud.

Vidólfr, *n pr. Viri, unde feminae fatidicae* (Völae *l.* Sibyllae) *ortae funt.* Hynd. XXXI. 1. 2. *quafi Sylvarum femideus l. genius.*

Vidr, *Odini nomen.* Grim. XLVIII. 1. *quafi Victor, ab* at Vida *pro* Vinna.

Vidr, *m. Lignum, materia. vid* Viþr.

Víg, *n. pugna, dimicatio.* Vaf. XVII. 3. Skirn. XXIV. 6. Æg. XIII. 6. Fólk-víg. Hynd. XIII. 5. *ab* at vega, *elevare, pugnare.* at vígvm. Grim. XLVIII. 1.

Vígfrekr, *Adj. de Ricta canis infernalis.* Veg. VII 3. *pugnandi (hic proprie mordendi) avidus, vel etiam pugnando, in pugna valens ac ftrenuus, vel fanguine, qvo afperfus erat; tefte, qualem et habere decebat mortuorum dominam.*

Víg, *pugna, aliquando eft Telum, ut* Spec. Reg. er hönum (náhvalnum) ekki víg í tönninni. *hinc et* vígtennur, *canum dentes, qvibus pugnant; ut etiam hic intelligi poffit, probe dendatus f. armatus.*

Vigg, viggiar, *f.* Viggiar at Vevm. Hrafn. VIII. 3. *n.* 33. *Vel Tellus hic dicitur* Vigg *eadem ratione ac* Vega, *f. in* Alv. X. 3. *n.* 24. *vel eft* Hela, *infernalium regionum domina, ab* at Vega, *occidere; non quod mortua jam fuerit Nympha, fed quod tamen in fpecu aliquo fubterraneo abfcondita fuerit, ne* Afi *eam offendere, et oraculum inde, atque remedium malo præfenti, auferre poffint.*

at Vígia, *confecrare.* — Brúþi. Þrym. XXX. 4. *a* Ve, *facrum.* [*Verb.* eg Vígi, *a* Víg, *pugna, inftruo, ad pugnam habilem reddo, contra ferrum &c. munio, inviolabilem facio, ut* Odinus *fuos.* G. Pauli] *Potius, fi hoc* Etymon *ad Verbum recte velimus adplicare, a* Víg, Vígi, *propugnaculum.*

Vígrifni, *f.* Æg. II. 2. Vígrifinn, *concretum hujus vocabuli, in* Helga-kvidis *alicubi occurrere opinor. vid.* Rifni, Rifna, *fupra.*

Víg-þrot. Vaf. LI. 6. *vid.* at vinna.

Vika, *f. Spatium temporis.* Sol. XXV. 4. *n.* 32. *ubi indefinite adhibetur, ficut* Stund *in* Harb. Mihi *ab* at Víkia, *cedere, tranfire.*

Vil, *incerti generis et indeclinabile, Lubido, cupido, animi inclinatio, lubentia, res lubita, grata. poteft et de Licentia interdum accipi.* Sol. XXXIV. 1. *conf.* Dvl. *Alius fine dubio originis eft* Vil, *n. pl. Vifcera, inteftina* (ilia; *a* Gr. εἰλέω) *quod habet nota* Fabula *de* Sacerdote Mióafiordenfi *furiofo:* Takit or mer *Vilin* ok Svilin, Fram vil ek ganga

ganga í gilin; *Conferri tamen poterit usus* Gr. *Vocabuli* σπλάγχνον.

Víl, *aerumna*, *miseria*, *querimonia*. Harb. LVI. 1. *conf.* Sol. XXXIV. *. *forte ab* at Væla, *ejulare*, *plorare*; *forte a* Gr. ἀλύω, *animo sum anxius*. *Incertum est*, *an* Vil, *annè* Víl *scribendum sit*, *et qvid significet in Cantilena* Kormaki Ögmund-soni: Þeir hafa Vil at vinna, er mer varda gnà borda; *idem dictum volo de* Gislei Sursfonii *in* Vitæ *suæ Cap.* XXXIII.

Hvgda ek blód om bádar
Benvídis mer sídr,
Þann haufum vær at vinna
Vil, senn ofan renna.

Vilgi. Vilgi mikit — (mikils) *valde*. Harb. XXIV. 3. Vilgis lengi, Hreiþars heimska þáttr, *in* Hryggiarstykki: Er nú ok ecki vel selld vist þín Vilgis lengi í Noregi, *aut est sem.* *a* Vil *l.* vili; *aut est ipsum* Vil, *distributiva inseparabili* Gi, *ad modum* Latin. que, *suffixa. ut* hverngi veg, *pro* hvernveg, Hryggiar-St. *in* þætti Ulfs audga: hvegi sem þú lætr nú; *Idem liber in* þætti Halldórs Snorrasonar. [Vilgi, vili (viliadr, sinnadr) *fautor:* Vilgi, eigi viliadr, óvilia madr. *G. Pauli.*]

Vill *pro* Vilr, *l.* Villr. Harb. LIII. 2. enn vill þú. 2. *pers. Ind. præs. sing. Verbi* ek vil. Æg. XXVIII. 1.

Vilmegir (Vílmegir) *Homines miseri aut egeni.* Harb. V. *var.* *t.* Vilmögr *in Nominativo sing. qvam vocem arbitror* Eddam *habere inter Vocabula hominum viliora s. sordida.*

Vílmögvm, *Dat. plur. in Fragmento Carminis* Bödvari Biarkii (*Betuleji*), *qvod conservarunt nobis* Thormodus *Poëta et* Snorrius, *sine dubio valet Servis; quid enim miserius est damno libertatis? a* Vil, *et* mögr, *vir*, *mas*, *filius*, *cognatus.*

Vin, (Vina) *Amnis nom. propr.* Grim. XXVII. 9. *&* XXVIII. 1. *var.* m. *quasi Grata*, *jucunda.*

Vín, *n.* *Vinum*, *item qvilibet potus*, *apud Poëtas.* Grim. XIX. 4. Gr. οἶνος; *utrumque ab* Ebr. jain *derivat* Vossius.

ek Vind, at Vinda, *præt.* Vatt; þær or Sandi sima vndv. Harb. XVII. 5. 6. *n.* 15. *vide sibi.* Gall. Guinder, Ulph. Windan, Belg. Winden, *idem cum* Wenden, *vertere.* Junius.

Vindflot, Vinzflot. Alv. XVIII. 3. XXII. 3. *var.* *t.*

Vind-ofnir, *in Accus.* Vind-ofni. Alv. XII. 3.

Vindr, *m.* *Ventus* Alv. XX. 1. *not.* 42.

Vín-ferill, *Gestator vini*, *aut Vehiculum vini*, *calix*, *poculum.* Hym. XXXI. 8. *Sic* Vínfar, *Vini navis*, *apud* Sturlam *in* Háconar-Quiþa. Far *autem vi vocis notat Vehendi instrumentum*, *vehiculum*, *ab* at feria, fara.

Víngnir,

Víngnir, *in Gen.* Víngnis, *Odini aut Thori nom. pr.* Vaf. LIII. 6. *var.* m. *si prius, valebit Tortuosus, perplexus, qvo ingenio* Odinus *fuit præditus. si posterius, valebit idem fere cum seqventi.*

Víngþórr. Þrym. I. 1. Alv. VI. 1. IX. 1. *aut per insertionem literæ* n *quasi* Thorus homicida; *aut qvod rheda vehi consvesceret, qvasi* ἡνίοχος, *auriga, agitator, vector, sicut* Akuþórr (*ab* Aka, *vectura, vectatio,* Græc. ὀχέω, *veho,* ὄχος, *currus*) *alias appellatur; aut simplicius, inserto* n, *ab* at venga (vega), *vehere, portare, in sublime tollere, sublimem ferre. Cujus originis etiam videntur esse* Víngnir, *bos, a Vectando,* Vig *et* Vigg, *eqvus.* Vigg, *fœm. Tellus in* Hrafn. Víngameidr, *patibulum, quod sublimem teneat pensilem;* Víngmolld *in* Landnáma-bók, *suspensa. l. pensilis humus, qvod suo pondere in vacuo suspensa libretur, l. quod ponderi lapideo, juxta Veterum fabulas, superinnitatur.*

at Vinna, *laborare, operari, opus facere.* hvat einheriar vinna. Vaf. XL 4. hvat vantv þá. Harb. XIV. 7. 2) *Effectum reddere, conficere, patrare, præstare.* Veg. XV. 3. *var.* c, d *et* e. *Verbum sibi ipsi est auxiliare in hoc*: Vann allzkonar eid at vinna. Veg. IV. 5. 6. *var.* r. Vinna at Vígþroti. Veg. LI. 6. *forte Vincere in exitu pugnæ, alias Elaborare, ut pugna cesset, pugnam sua opera conficere.* Gr. πονέω, *laboro,* πένομαι, *facio.*

Virkt, *f. et* Virr, *Gen. pl.* Virkta (*virta*), *cura, studium, sedulitas, officium, observantia, cultus, item forte per metonymiam Adjuncti, Adsectus amoris, caritas, quod curæ sint, qvæ cara sunt.* Virtar, virkta vinir. Sol. XIII. 6. *Vel ab* at varda, *servare, curare, l. a* Verd, *pretium,* (*sicut* Vird, virt *referri potest ad* Verdr, *victus.*) *vel deniqve* Verk, virki, *opus, opera, labor.* Spec. Reg. *p.* 131. *seq.* han er sva virkr-at tönn sinni, at han lætr þar ecki vætta vidkoma, *ubi* Interpres Danus *pro more suo egregie expressit:* Han er saa næntsom ok kjær af den. Hrólfsf. Gautrekssonar: han vardveitti hrossin virkuliga, *studiose eos custodivit.* Vandvirkt, vanvirkt, *cura exacta, cultus impensior.* Virkr, *adj.* Dei *opt. Max. epithetum est* Sol. XLVIII. 2.

Virt *et* Vird, *f. Potus præstantior.* at vallda Virt. Hrafn. XVIII. 3. 4. *conf. Ind.* Kr. R. Arna biskups. *Origo est incerta.*

Vísa, *f. Ratio, intelligentia, cognitio.* Hrafn. V. 7. *var.* l.

at Vísa, *monstrare, indicare.* Hrafn. I. 4. einum leid Harb. LIII. 1. at vísa augum á einn, *intendere oculos in qvem.* — augum á einum, *oculos alicujus dirigere, ut videat sc. qvod alter vult,* non

non qvod verum est. Hynd. V. 3. 4. *a* Víſs, *ſciens, gnarus.*

Víſs *l.* Víſs, *certus, pro certo exſpectandus, inevitabilis; aut Salvus, tutus, qvatenus* Víſs *opponitur* ꝉ͡ω týndr, *perditus; aut ingenioſe et callide excogitatus, artificioſus.* Skirn. VIII. 3. Fiöl. XXXII. 4. *cum Nota, ad qvam adde, qvod a Latino-barbaris haud aliter machinæ bellicæ appellentur* Ingenia, *nempe qvod ingenioſe repertæ et conſtructæ, atqve adplicatæ ſint.* Víſſa *pro* Víſra, *Sapientium, peritorum, prudentum, a* 10 *ſing.* Víſs, *fem.* Vís. Skirn. XVII. 3. XVIII. 3. Gr. ἴσεμι.

Víſſa, *f. Certitudo, notitia, ſcientia.* Hrafn. V. 7. *Tralatitium eſt*, at giöra einum víſſu um eitt, *certiorem reddere qvem cujus, ſignificare qvid cui.*

Vit, *n incerti numeri, ab* at Vitia, *viſere, repetere.* at koma á vit eins. Alv. III. 4. 5. Veg XIX. 4. Gunnlaugr Múnkr í Merlíns Spá: hallda heir ſunnan — Bretlandz á vit. Stiörnu-Odda draumr *Cap.* 1. Oddi var ſendr út í Flatey á vit Fiſka; *ſic enim Exemplar Manuſcr. explet lacunam in impreſſa obviam.* [Hávamál: gánga ſíns verks á vit Arna biſcups Saga: rída á vit ſín. *G. Pauli.*]

Vita, 1*a. Subjunct. præſ. Verbi* ek veit. Grim. XXIV. 5.

Vita, *videre, ſentire, ſcire.* Viſſi han vel fram Þrym. XV. 3. 2) *Experiri, explorare.* Alv. IX. 6. 3) *Spectare, directum l. converſum eſſe aliqvo, vergere in aliqvam partem;* viſſu hiöltin nidr. Epilog. Grim. Pag. 66. Gr. εἴδω.

Viti *pro* megi *edr* kunni Vita, *ſcire poſſint. Modus potentialis Verbi* ek Veit. Grim. XXXV. 3.

Vitkar, *Sagi, Magi, Vates.* Æg. XXIV. 4. Hynd. XXXI. 3. *ubi hujus generis Princeps, ſive artis primus Inventor nominatur.* ASax. Witega, *vates;* Germ. *vett.* Wicker, *Divinator.* Lat. Barb. *vel* Franck. Vegius, *Lat.* Vates.

Vitkr, *Sapiens, præſcius, cum articulo,* inn Vitki. Sol. XLVIII. 2. *var.* o. *ubi Dei epithetum eſt.*

Vitnir, *lupus.* Grim. XXIII. 6. Vaf. LIII. 6. *forte Sagacem notet, ab* at vita.

Vitv *pro* Vita, 3*tia plur. Indicativ. præſent. Verbi* ek Veit. Grim XXII. 5.

Vitvgr (Vittvgr) *Sagax, præſcius.* Vitvg, *f. mulieris fatidicæ epitheton.* Veg. IX. 1. *Conf.* Vit *in* Gloſſ. Landn. *item* Vitkar *ſupra.*

Viþ, *vide* Vid.

Viþ, Víþ, *Amnis nom. propr.* Grim. XXVIII. 8.

Viþarr, *Odini nomen inſolens.* Hrafn. XVII. 2. *n.* 67.

Víþir, *Dativ.* Víþi. Grim. XVII. 3. Germ. Weide. ASax. Wiþig, Græc. ἴτέα, ἴτέη. *Lat.* Vieo, Vitilis.

Víþr,

Viþr, *m. Arbor, lignum.* Alv. XXVIII. 1. *n.* 58. *Etymologiam ibi propositam firmat* Viþia, *Catena, quæ conjugatum videtur* 7g Viþr. *Conf.* Grim. VIII. 3. *var.* x. Varna-viþr *vide supra.* Viþr, *arboretum, sylva.* Skirn. XXXII. 1. *Adde* Gr. φιτρὸς, *stipes,* φιτὸν, *planta, stirps.*

Um, *vocula expletiva, nihil significans.* Þrym. I. 4. Grim. IV. 6. Veg. VI. 4. *et alias sæpius.*

Um, *præter, ultra, supra.* Grim. XXIV. 2. *adverbialiter illic ponitur.*

Um, *circa, cum Dativo positum.* Grim. XLI. 5. at vera um sik í einv, *sibi consulere, suam rem curare.* Harb. XXI. 3. Dani *similiter dicunt de homine in re[?]quærenda et tuenda industrio:* Han er om sig.

Um, *in, super;* han hafdi Sverd um kne ser. Grim. Epilog. Pag. 66. Gr. ἐπὶ, *Lat.* Ob. Gr. ἄμφι, *Lat.* Am, *in Compositis.*

Um, *terminatio Verbi Medii, pro* Umk *l.* Umz. Alv. XXVII. 3. *var.* a. *adludit haud obscure ad Græcam terminationem* ομαι, *quacum et conferri potest terminatio Verborum* Lapponica *in* Am. Umk, Umz, *terminatio Verbi Medii f. Intransitiva, ut* Vörvmz. Hynd. XXIX 3. *n.* 56. Alv. X. 3. *et sæpius.* Grim. XX. 4. *et var.* h. *sic in* Egils Saga: hrædvmz ek Biörninn, *et* ek slikt of vndrvmz.

Umgiörþ allra Landa, *Anguis Midgardensis appellatio.* Hym. XXII. 7. 8.

Unad, *n. Jucunditas, amoenitas, voluptas, deliciæ.* Sol. LXXI. 6. Unvþ, *fem. ibid. var.* c. *ab* ek Uni.

Und, *sub.* Und quernvm. Æg. XLVI. 6. *et var.* c. *Conf.* Grim. XXXI. 3. *var.* y. Und Miþgardı. Harb. XXII. 8. *var.* g. Hynd. X. 12. látvm vnd hánvm hrynia lvkla. Þrym. XVI. 1. 2. *n.* 22. *ubi* Und hánvm *verti potest, Ante eum, ab adversa parte corporis, adpensas claves. Conf.* Gr. ἀντι, *contra,* ἄντα, *coram, Lat.* Ante.

Und, *f. Vulnus, aut Sanguis.* Sol. [*alicubi*], *ubi* Beniar vndir *possunt accipi Funesta vulnera.* Und *a* Gr. οὐτάω, *vulnero.*

Undan, *Adverb. Desub, subtus, ab inferiori parte.* Grim. XXXI. 3. Germ. Unten.

Undorn, *incerti Generis, Numeri et significatus.* Hrafn. XX. 1, *n.* 75. *Forte est Tempus antelucanum l. sublucanum, ab* Und, *sub, ante, et* Örn, *negotia, in Indice* Landn. ASax. Undern *apud* Somnerum *exponitur Tempus antemeridianum, hora diei Veterum tertia, nostra nona. Conf. Indicem* Rimbeglæ, *et* F. Johannæi *Præsulis* Tractatum *ad Calcem* Rimbeglæ *editum.*

Undrsiónir, *f. pl. Portenta, prodigia.* at Undrsiónvm þá verdir. Skirn. XXVIII.

XXVIII. 1. Undr *ab* Und, *ante*, *ut* fvrda *a* for.

Undv, 3*tia pl. præterit. Verbi* ek Vind *ſupra.*

Uni, *nom. propr. Viri*, *quaſi Tranquillus.* Fiöl. XXXV. 1. *hujus foemina* Una, *nom. propr. Mulieris*, *hodiedum nobis in uſu eſt.*

ek Uni, Undi, at Una, *adqvieſco*, *delector conditione mea vel loco*, *lubenter ſum alicubi.* Grim. XXI. 2. her mvnda ek edli (eldi) vna. Fiöl. V. 6. *var.* c. Gamni mær vndi. Harb. XXIX. 6. Frank. Wune, Wunna, *gaudium*, Germ. Wonne, *voluptas*, Gr. ἄδος, *gaudium*, ἅδω, *placeo*, ἡδονή, *voluptas.*

Unn, Unnvr, Udvr, *f. Unda.* Svalar vnnir. Grim. VII. 3. *Convenientia*, *vel ſi mavis identitate palpabili cum Lat.* unda. *G. Pauli.*

at Unna, 1*a. Præſ.* ek ann, *favere*, *amare.* Skirn. XXXVII. 6. 2) *Indulgere*, *concedere*, *impertire*, *copiam facere.* — einvm gamans. Skirn. XXXIX. 5. 6. *Sic* Niála *in Lite incendiaria:* ann ek eigi — íſeto í dómi, *non permitto* — *ſeſſionem &c.* Germ. Gönnen, *forte ab* Úþ, *animus. Conf.* ek Uni.

Unnv, *pro* Unna. Harb. XL. 3. *a præcedenti.*

Unz, *uſque ad*, *uſque quo*, *donec*, *antequam.* Grim. IV. 6. Veg. XIX. 5. Hrafn. XX. 8. *ab* Und, *ante.* G. Pauli Unz *derivat ab* Ungr; *verba ejus:* „Uns, Ungs, *Genitivus poſitivi*, til þeſs Ungs, *uſqve ad hoc novum.* Unſt, Uns, *Superlativus*, *vel adverbialis* ýngſt, *noviſſime* (*ſive elliptice*, *ſive plenè:* til þeſs unſt) *vel Adjectivi in Genitivo poſiti*, *omiſſo ob nimium ingratumqve conſonantium concurſum* S *finali.*“

Völva, *vide* Vala. Völvr *vid. Ibid.*

Vöndr, *m. Arboris vocabulum.* Alv. XXVIII. 6. *conf. not.* 58.

Vörþr, *m. Cuſtos.* — Goþa, *Heimdalli appellatio.* Grim. XIII. 4. Æg. XLIX. 6. Vörþr bifraſtar, *Idem.* Hrafn. IX. 2.

Vörvm, Vörvmz, Vörvmk, *pro* mik varir, ek verþ varr, *ſentio*, *præſentio*, *comperio*, *ſuſpicor*, *ſuſpicio l. opinio eſt mihi*, *ignarus haud ſum.* Alv. X. 3. XVII. 3. *var.* a. Vörvmz *ab* at varaz, *obſervo*, *proſpicio*, *curo*, *caveo.* Hynd. XXIX. 3. *n.* 56. XXXV. 3. *var.* p. *Conf.* omk, vm, vmk, *et* vmz, *terminationes.*

Uppheimr, *Coeli vocabulum.* Alv. XII. 4. *vide* Heimr.

Upprennandi, *exoriens*, at vpprennandi Sólv. Harb. LVI. 3. *var.* d. *vid. ſeqv.*

Uppverandi Sól, Harb. LVI. 3. *i. e. Nondum occiduus*, *ſuperſtes adhuc ſupra Horizontem*; *ſic et* ſtanda upp, *Germ.* aufrecht ſtehen, *exſtare*, *erectum ſtare*, *ſuperſtitem eſſe*, *intereſſe*, *ſc. pugnæ vel Stragi*, *non autem*, *qvod ordinarie valet*, *Surgere*, *ſurrigere l. erigere ſe. Priori illo ſenſu ſæpe in Hiſtoriarum* ap-

optimis Exemplaribus occurrit at ſtanda upp, *pro quo neoterici noſtri depravatores obtrudere amant*, at ſtanda vppi. [*at* vppverandi ſólu, *quemadmodum de hominibus*, at vera árla uppi, *non melius*, *et alterum quodammodo pulchrius*, *nec ab inanimatis alienum:* Han var uppi ſem Bodi á Skeri, *de homine iracundo*, þad e. þad uppi, ɔ: á lopti, gángi, *de cibo, potu, adveniente hoſpite.* Uppi Svörin, *reſponſa in promtu. Aliud eſt:* þad e. þad er uppi, *exhauſtum, conſumtum.* H. M. Öl var uppdrückit. *G. Pauli.*]

Upregin (Uppregin), *n. pl.* Alv. X. 6. *Conf. n.* 18 *membr.* 9.

Urar-díſir, *aſperæ, horridæ, auſteræ, ſeveræ.* Grim. LII. 4. *var.* r. *ab* úr, *n. gen. Pluvia minuta quidem, ſed crebra ac denſa, et quicquid huic ſimile corpus aliquod emittit* [*Conf.* G. Andreæ *in* Úr. *G. M.*] *unde* Úrillr, *aſper, quaſi ferreas vel igneas particulas ſpargens, et ſimpl.* Úrigr *in* Ol. S. Trygg. f. *lib.* 1. *pag.* 205. *cui ſimile eſt* tandillr, *ſcintillas l. favillas ex ſe emittens, a* tandr, *ſcintilla, particula ignea.* Sköglartandr, *ſagitta. Vid.* Svolldarorufta. *Cognata ſunt* tundr, *n. g. Fomes, et Verb.* ek tendra, *accendo.* G. Pauli.

Urþvr, *nom propr. Parcæ, quæ præteritis eventis præeſt.* Hrafn. II. 4. 5. *n.* 11.

Urgr, *Udus.* Fiöl. I. 4.

Úr, *udor, humor, pluvia minuta.* Avr, *aqua, lutum.* Gr. ὕω *pluo.* ἄρδω, *irrigo.*

Úrigr, Úrig Fiöll, *pruinoſi montes.* G. Pauli.) Skirn. X. 3. *vide* Urgr, *quod hinc eſt contractum.*

Úrvan, *f.* Alv. XVIII. 4.

Urþar-ord, Fiöl. XLVIII. 4. *Sententia fatalis.*

Uvar díſir. Grim. LII. 4. *ſævæ, horridæ, crudeles.* Ufr *in* Edda Snorr. *eſt belluæ carnivoræ appellatio, in ſpecie Lupi.* [Ufar, *haud incommode*, ɔ: *Iratæ, irritatæ, ducta ab animalibus brutis Metaphora, quando vel avibus pennæ, vel terreſtribus pili ſurgunt ſ. eriguntur. Hinc ad* ýfa, *irritare.* G. Pauli]

Vunnit *pro* Unnit, *neutr. Particip. paſſ. Verbi* ek Vinn. Harb. XXXV. 4. Sol. XXXVI. 2. *var.* b. *ita* Vyrdi *pro* yrdi: at þat *vyrdi* alldri at Vandrædum, Páls biſk. Saga *Impr. et* Vylldi *pro* ylli, *ab* at Vallda: Konongr ſpyr hvat Vylldi ógledi hanz; Hryggiarſtycki. Lilia: Vunnin ydr af þeſſum munni.

Vurþv *pro* vrdv, Landn. *pag.* 17.

Y.

Ýdalir, *m. plur. Nom. propr. Loci.* Grim. V. 1. i. e. *Valles pluviæ, aut profundæ, nam in hisce magis pluit, ut observat* G Pauli. *Quo pertinet in* Getspeki Heiþreks: Dögg fellr í dúpa Dali. *Aut sunt Valles arcuatæ* ɔ: *sinuosis montium lateribus septæ, si prior pars vocis sit ab* ýrr, *arcus, Dativ. et Acc.* ý [Ýdalir *vix aliud esse potest, quam valles pluviæ, secundum Perill.* Suhmium Tom. 3. *pag.* 213. *ab* Úr, *n. g. psecas, abjecta in compositione litera* r, *perinde ac sit in compositis ab* ýr, *m. g quod Arcum notat: et pluviarum in valles decidentium mentionem faciunt aliæ Odæ, quemadmodum et notum est, valles, intimas præsertim et profundas, aperta planitie magis esse pluviosas.* G. Pauli.]

Ydvr, Yþvr, *neutr. plurale Pronom. possessivi* ydarr, ydvarr. Skirn. XVIII. 6. *Pro hoc Recentiores amant* ydar *Genitiv. plur. Pron. pers. 2dæ personæ.*

Yggdrasill, *humore, l. pluvia irrorans, s. rore humectans, per speciem quandam Hypallages.* Askr Yggdrasils, *Aesculus illa sacra, talem usum præbens, Auctore* Völuspá, *ubi et* Yggdrasill *vocatur, adeo ut* Yggdrasils, Grim. XLIII. I. XXXII. 3. *et alibi, in Gignendi Casu positum sit figurate pro Nominandi casu. Componitur ex* ὕω, *pluo, aut* ἰχὼρ, *pluvia minuta, cui adfine est nostrum* Vökvi, *humor, succus; aut prior pars foret ab* at ykva, *pro* vökva, *irrigare, aut* ykvà *pro* auka, *augere.* Drasill, Dröfull, *pete supra.*

Yggr, *in Genitivo* Yggiar, *unum ex nominibus* Odini. Grim. LIII. 2. Hrafn. XVII. *aut ab* yggr, *metus, aut ab* Auga, *Oculus, Conf.* Báleygr. *aut ab* at ykva, avka, *augere, quasi Augustus, amplificator, unde et* Yggiúngr *appellari videtur* Hrafn. XVIII. 7.

Ylgvr, *f. in Genit.* Ylgiar, (*Conf. Not.* m. *ad* Hrafn. XIV. 6.) *Amnis nom. propr.* Grim. XXVIII 7. *aut ab* Ólga, *Aestus, tumor, aut ab* at Vella, *bullire, et sane in Amnium nominibus Eddicis invenitur* Vella. *Forte sit* Volga, Moschoviæ *fluvius.*

Ylr, *m. Calor, vapor.* Harb. XXXIV. 3. *var.* 7. *Stroph.* 3. Gr. ἀλέα, ἀλέη, *calor s. tepor e Sole.*

Ýmir, *nom. prop. Gigantis, Gigantum omnium primi parentis.* Hynd. XXXI. 8. Ýma, *sonitus confusus, turba, tumultus;* Ýmóttr, Ymleitur, *facie torvus.* Gr. ὠμὸς, *crudus, rigidus, sævus, conf.* G. Andreæ *in hac voce atque* Eddam Snorrii *Fab.* IV. 5. *adde* ímir (*per* I.)

Ýms, *f. ex more Veterum* ýmiss, *diversus, varius, alternus, per vices exstans.*

I Sol;

Sol. XVI. 6. *Origo vocis est incerta, nisi sit ab* á Mis, *forte* um Mis *olim, per vices, alternatim; Conf. tamen* Gr. ἄμφις, *utrinque, item seorsim.* ýms, *olim neutr. plurale fecit* ýmsi, *in* Sp. Regali, *et apud* Snorrium *in* Yngl. S. *Cap.* XXI. *Ed. Hafn.*

Yndi, *n. Voluptas, deliciæ, acquiescentia animi in sorte sua.* Hrafn. XVIII. 8. *ab* ek Uni; *adludit* Gr. ἡδονή.

ek Yppi, *præt.* ypti, *attollo, levo; item Offero, repræsento, ostendo, edo.* Svipum hefi ek nú ypt fyri *&c.* Grim. XLIV. 1. *n.* 21. *ab* Upp, *sursum.* G. Pauli *versio hujus loci talis est: Momenta nunc tetigi (l. celebravi,) coram Deorum filiis (de d. f. verius); in quam porro sic commentatur:* „Upp, *sursum.* ek yppi, *tollo, elevo, eveho,* yppa lofi eins, Alex. S. *laudare liberaliter. Frequentativum hinc esse potest hodie* at ypta; *ut* ypta vörum, *labia movere,* ypta öxlum, *axillas attollere, quod tædii est vel aversationis rei cujuspiam. Utriuslibet verbi Participium esse potest in* Úlfs-Rímum Uggasonar: Þræll var kipptr, ofan af ypptr eydi hrínga.

Ýr *pro* Úr, *ex.* Hym. XXXII. 4.

Ýrit, *pro* ærit, *multum, nimium, abundans.* Harb. XXV. 1.

Yrþi, *imperfect. Subjunctivi, pro* hafi orþit *l.* varþ, *l.* hefir orþit. Vaf. XXVII. 6. ek Verþ, *fio, existo.*

Þ.

Þá, *tum*, Gr. τόκα, τότε. 2) *deinde, porro.* Hynd. XVIII. 5. 3) *Ergo, adeo, itaque.* Þrym. XV. 5. *ubi Sensus particulæ* þá *pendet ex hoc subintellecto,* med því Freyia vill ekki fara.

Þá, *Nomen, et* þána, *Verbum.* Harb. LVI. 1. *var.* f. Er ek get þána, *quem (Solem) incaliturum spero,* ɔ: *aërem calefacturum, vel absolute vel impersonaliter,* þána, *res incalituras.* Þeyr, *m. Ventus calidus:* þá, *f. g. Tabes nivis, gramen nive soluta madidum.* Hvarm-þeyr Freyiu, *aurum, ubi una cum calore mador s. humiditas graphice et emphatice attenditur.*

Þána, *forma incoativa, ut* batna, versna, sofna, sígna, (*a Verbo* ek síg). *G. Pauli.* Þá *cum* Gr. τήκω, *liquefacio et Lat. Tepeo, convenit. At Lectio* þána, *Verbum, adhuc mihi suspecta est hoc Loco.*

Þakiþr, *tectus, contectus.* Grim. IX. 5. *Particip. Pass. priscæ terminationis Verbi* ek þek.

Þáng, *n. vid. in* Hlíd-þáng. *conf.* Latin. Fucus.

Þannz, *pro* þann es, þann er. Hym. XXXIX. 4.

Þarfar, *pro* þarfir, *prisca et proba flexione, Nominativ. plur. foem. a Singul.* Þörf, *Indigentia, opus, usus:* Ef giö-

 ra

raz þarfar þess. Fiöl. XL. 4. Dan. Tarv, *usus*, *commodum*: ASax. þearfi, *egestas*, *necessitas*, *utilitas*. Germ. Dürfen, *et* Bedürfnis. *Origo remotior ignoratur.*

Þarmar, *m. pl. Intestina ventris*, *cordæ*, *lactes Epilog.* Æg. *pag.* 180. *a* 10. *Sing.* Þarmr. Germ. Darm, Belg. Darm, Dorm, Dan. Tarm, ASax. þearm, *fortasse a* Gr. Ͳορέω, *perforo*, *ob cavitatem suam.*

Þars, *pro* þar es ɔ: þar er. Grim. VIII. 2.

Þatki, *pro* þat eigi, *ne id quidem*, *nequidem*, *nedum.* Harb. V. 5.

Þavll, *f. Amnis nom. propr.* Grim. XVII. 10. *quasi Garrula*, *strepera.*

Þaþan, *inde*, *Ortum l. Stirpem indicat* Grim. XXVI. 6. Hynd. XV. *per totum.* XXXVII. 7. 8 XXXVIII. 5. 6. Þaþan af, *causale*, *non Ordinis*, *ac Temporis*, *ut aliat solet.* Æg. Epilog. *pag.* 180. Gr. Ͳόθεν, Ͳηνῶθη. Dan. *vet.* Deden, Germ. *vet. forte* dannen.

Þeckr, *Odini nomen.* Grim. XLV. 4. *Gratus*, *acceptus*, *amabilis.*

at Þegia, *tacere*, *cum Genitivo Rei constructum:* þegi þú Þórr, þeirra orda. Þrym. XVIII. 3. 4. *sapit Hellenismum Constructio illa*, *uti apud Horatium:* Desine qverelarum, *et* Regnavit populorum.

Þengill, *Princeps*, *Procer*, *Magistratus.* Minna Þengill *Niördus vocatur* Grim. XVI. 4. *Forte proprie est Orator l. Judex*, *ab* at Þínga, *loqui*, *colloquium habere*, *conventum agere*, *jus dicere.*

Þer *pro* þær, *illæ.* Harb. XXXVII. 1.

Þera, *tibi non*, *aut te non*, *in Ablativo casu.* Æg. XXXVI. 6. *Vid.* A *Negativam*; *vel* þera, *contractum est ex* þat era, *id non est*, *l.* þá era, *tum non est.*

at Þerra, *a* 1*a. præsent.* ek þerri, *sicco*, *torreo*, *tergeo.* Þerra á einvm þat (hróp edr róg) sem han eyss á annan: *translata Locutio.* Æg. IV. 5. 6. *not.* 6. *a* þurr, Germ. durr, Gr. ξηρὸς.

Þess, *pro* Vegna þess, fyrir þat, *ob illud*, *pro illo.* Æg. XL. 5. 6. *sed potest*, *si ita lubeat*, Ͳὸ þess *ad* Vesall *referri*, *ut sit:* Vesall þess Vanrettis, *quemadmodum in* Hryggiarstycki: Vesöl erv ver Konóngs, *miseri sumus istius Regis causa*, ɔ: *qui talem Regem habeamus: et* Vesall þóttiz hann sinnar Ógæfo, Olafs h. Saga Thómasskinnæ *in Miraculis. Est autem* þess *Genitivus anomalus*, *et adscititius Pronominis demonstrativi* Sá.

Þeygi, *contractum ex* þó eigi. Skirn. IV. 6. Harb. V. 1. *et adeo rectius scribitur per* ey *quam* ei.

Þiálfi, *Nom. prop. Viri*, Thori *pedisequi.* Hrafn. XXXVII. 6. Þiálm, *quibusdam* þálb, *proprie est Duritia et firmitas in laboribus perferendis.* Gr. ταλάω, *suffero*, *Lat.* Tolero; *Nostr.* ek þoli.

Þiassi (Þiazi) *nom. propr. Gigantis* Skadeæ *patris*. Hynd. XXVIII. 7. Æg. LI. 6. Harb. XVIII. 1. 2. *a* Þuss, *turba, impetus tumultuosus, aut a* Þiarr, *gravis, vehemens*.

at Þiggia, *pro* Ná *l.* fá. Gaf han — Sigmvndi sverþ at Þiggia. Hynd. II. 5. 7. 8. *n.* 5. Veiztv ef Þiggivm, *nosti, an obtinere possimus*. Hym. VI. 1. Gr. δέχομαι, *capio, admitto*.

Þikkak *pro* Þigg ek eigi. Skirn. XXII. 1. *var.* n. *Contractum ex* Þigg, gg *in* kk *mutatis, particula negativa* a, *et Pronomine* ek.

Þikkat, *pro* Þiggat, *ex negativa* at. Skirn. XXII. 1.

Þikki, *pro* Þikkir, *Euphoniæ gratia*. Þikki mer. Alv. II. 5. Gr. δοκεῖ, *videtur*, δοκέω, *censeo, existimo*.

Þíng, *n. Colloquium, item Concilium, conventus;* at heyia Þíng vid *konv*. Harb. XXIX. 4. *Kona* nennir *Manni* á Þíngi. Skirn. XXXVIII. 4. *et* 6. *de negotio amoris*. Gr. φθέγγομαι, *loquor*.

Þinnig, *Adverb. ad Locum, illuc, istuc*. Veg. XIV. 2. *aut accipi potest pro Ita, ad eum modum. Effictum ex* Þann veg.

Þínvm, *Dativ. Pronom. possessivi* Þinn, *tuus, pro personali Pronomine* Þú, *Tu, substitutus*. Kögr-sveini Þínum, *pro* Þer Kögrsveinn. Harb. XII. 5. Þínvm *similiter ac pro Concreto ponitur Abstractum;* Þínvm *frequens in aliis varie petendis;* ekki af hundinum Þínvm, *inquit* Finnus Arnæus. Vöknadi nú dyrdill Þinn. Ol. Tr. *G. Pauli*. Hryggiarst. *in* Þætti Sigurdar Hranasonar: diarfr geriz nú Þiófr Þinn. *et sane magis in malam partem, atque ad convicia applicatur hic Idiotismus*.

Þiódmærr, *fem.* Þiódmær, *illustris, insignis, celebris, aut Insigniter purus, serenus l. splendidus. Epithetum puellæ Regiæ*. Fiöl. XXXVI. 4. Þiód *in Compositione interdum habet notionem Excellentiæ et celebritatis*.

Þiódnuma, *nom. propr. Amnis*. Grim. XXVIII. 3. *ad verbum, Quæ valde capax l. rapax est*.

Þiódvitnir. Grim. XXI. 2. *not.* 14. *pag.* 50. *potest tamen intelligi Oceanus, quasi Populi violator*.

Þiónvsta, *f. Ministerium, officium, in specie sacrum, et hoc restringitur ad absolutionem, et sacræ Coenæ communicationem, præsertim ægroto exhibitam*. Þá er eigi máttv Þiónvstu ná. Sol.LX. 3. Þión, *famulus, minister*.

Þiórr, *m. in pl.* Þiórar, *bos masculus, taurus*. Hym. XIV. 5. Chald. Thor. Gr. ταῦρος, Dan. Tiur, Tyr; *Nostr.* Tarfr *per Prosthesin sibili*, Germ. *et* Angl. Stier, AS. Steor, Ulph. Stiur, *Eddæ* Stióri, *in boum vocabulis, ubi*

quidem in Codice Wormiano *visitur* Víngnis-ſtióri, *ſed corrigendum omnino eſt*, Vingnir, Stióri, *ut duo diſtincta ſint vocabula*. Þiórr *Dativum facit* Þióri. Hym. XIX. 1. *Conf.* G. Andreæ. [Þiór *et* Þiór-neyti *eſt hodie Taurus*, *ſero caſtratus*, *biennis fere*. G. Pauli.]

at Þióra, *vid.* ek Þýt.

Þiſtill, *m. Sentis*, *carduus*, *ſcolymus*, *cactus*, *tribulus*, *cynara*. — Þrúnginn í avnn ofan verþa. Skirn. XXXI. 6. Þiſtil, *f. Ibid. var.* m. *Conf.* Avnn *pro* Vin. Germ. ASax. Alam. Diſtel, Belg. Dieſtle, Dieſtel, Angl. Thiſtle, Svec. Tiſtel, Dan. Tidſel, *quorum omnium Etymon mihi ignotum eſt. Conferri tamen poſſe arbitror noſtr* Þurr, *ſiccus*, *aridus*, *et* Þyrſta, *ſitire*, *quod quomodo ad naturam hujus plantæ adplicetur*, *diſpiciant rerum naturalium periti*.

Þó, *repetitum*, Veg. IV. 1. 3. Þó *ſequente* Þótt, Veg. *Ibid.* 1. 2. Þó at, *tamen etſi*, *diſtractis Voculis*. *Ibid.* 3. 4. *longius diſtrahuntur voculæ illæ in* Sp. Reg. *pag.* 123. Þó man illa halda — at horn ſe.

Þollr, *m. Arbor*, *in* Adal-Þollr. Hrafn. XXV. 4. 2) *Columna*. Hym. XIII. 4. *ubi* Súl *in præcedd. appellatur*. Gr. ξύλον, θαλάω, *tollo*, *elevo*, *libro*, *ſuſtineo*. Ebr. Thala, *ſuſpendit*, Latin. Tholus.

Þorn, *m. Spina*, *item Acus*, *ſpiculum*. Hrafn. XIII. 3. Angl. Thorn, ASax. Þorn *et* Þyrn, Germ. Dorn, Dan. Torn *et* Tiörne. Leonhard. Friſch. *contulit* Ebr. Dardar, *Carduus*, *tribulus*. Junio *Origo petenda videtur ex* θέρος, *penetrans*, *acumine ſuo pertranſiens*.

Þorri, *m. Cumulus*, *vis*, *copia*, *turba*. Hrafn. II. 8. *Non ponitur fere niſi cum Adjectivis* allr, mikill, meſtr, *et videtur deſignare proprie*, *Maximam partem totius*, *qua demta*, *res*, *l. totum illud notabiliter deficit vel abſumitur*; *quando origo petenda erit a Verbo* at Þverra, *deminui*, *ceſſare*, *deficere*, *abſumi*. *Et ſane* Þorrin, *abſumtus*, *in Verſiculo* Egilli, *hujus Verbi particip. paſſiv. eſt*. Þori *per unum* r *ſcribitur in* Finnboga Saga, *Mbr. optima:* Meſtr Þori var á land rekinn fiárins. *Alia ratione conferre licet* Gr. ταρφὺς, ταρφὴς, *denſus*, *creber*, *frequens*.

Þótti, *m. Opinio*, *ſenſus*, *ſententia*. Hrafn. III. 5 *et* 8. *ab* mer Þikir, *præt.* Þókti, Þótti.

at Þrá, *pertinaciter l. vehementer deſiderare*. Hrafn. I. 8. *Forſan et Durare*, *laborare*, *tolerare*, *aut Contendere*, *obniti*,

niti, certare. Gr. τϱάω, *ſedeo*, ἀθϱέω, *video*, *forte et exſpecto*, δηϱέω *contendo.*

Þrá, *f. in pl.* þrár, *Deſiderium intenſius*, at hafa þrár til eins. Fiöl. LI. 1 2. 3. Þrá, *orbitas, aut ærumna.* Æg. XXXIX. 3. *Translatum ex altero.* Þrágirni, *f.* Hym, XXVIII. 3. Þráinn, *nom. propr.* Nani. Hrafn. III. 5. *aut Deſiderans, deſideratus, aut Contumax, contentioſus.*

ek Þraſi, *fremo, garrio, rixor.* Æg. LIX 3. Gr. δῆϱις, *contentio, rixa.* θϱάσσω, *perturbo*, θαϱάσσω, *turbo*, τϱέω, *tumultuando clamo*, τϱίζω, *murmuro.* Þraſir þú, *altercaris, indignaris.* Dólg-þraſir, *Dvergi nomen.* Þræſur, *fœm. pl. ut* margt er í þræſum, *litigia.*

Þravm, *incerti Generis et terminationis in Nominativo.* Jardar-þravm. Hynd. XXXIII. 6. Han feck á *Ketils* þremi. Hym, XXXIV. 2. *Tria loca mihi occurrunt, ubi vocem hanc in genere maſculino invenerim:* Droplaugarſona S. *parva, Cap.* X. *Mbr. opt.* þeir ſneru upp á Gilsþruminn. Laxdæla *Magna, Cap.* XLVIII. *ejusdem Mbr.* han lá uppi hiá Gils-*þreminum. Poëta* Thordus Siáreksſonus (*l.* Háreksſonus, Hárcki *de* Thiótta *filius, in* Nor. K. Tali) *apud* Snorrium *Tom.* I. Sinn rópþs vid þravm ſtinnann. Græc. τέϱμα, Latin. Terminus, *transpoſitis literis.*

[þrem *n. g. et* þröm, *f. g. Margo, crepido.* Þrem *pulchre et recte dicta Villa Eyiafiordenſis, in extremitate rupis, ſ. ſupra rupem ad Amnem* ytri *l.* nedri þverá *ſita. Cognata ſunt* ek þrym, þrumi, *quaſi in Crepidine hæreo:* þruma, *perinde ac ſi Saxa per præcipitia ruant.* Þrymill, *lapis ceraunius: et* þrymr (þurſa drottinn), *quaſi Tonantem diceres.* G. Pauli.]

at Þreifaz vm, *pro* þreifa vm ſik, *manus circumferre quærendi gratia.* Þrym-I. 8. ek þreifa á, *tango, attracto, contrecto, palpo.* ek þríf, *prehendo, adripio, pro* hríf, *ab* Lat. Rapio. *Conf.* Ebr. Tharaf, *rapuit.*

Þrekr, *m. forte Facinus, magnæ molis opus, robur animi et corporis.* þann mvntv þrek drýgia. Harb. XLVI. 3. Gr. δϱάω, *facio*, *Noſtr.* þróaz, *angeri, creſcere, adoleſcere, ut* þrekr, *m.* þrek, *n. proprie ſit Augmentum virium, robur hominis adulti. Conf.* Gloſſ. Diatrib.

Þremi *vid.* Þravm.

at Þreyia, *impatienter exſpectare.* Hrafn. I. 7. Skirn. XLII. 3. *ubi habetur* Þreyiak *pro* þreyia ek, *i. e.* kunni ek þreyia, *communis originis cum Verbo* at þrá, *ſupra allato.*

Þrídi,

Þridi, *tertius*, (*subaudi ex tribus illis* Celsis, *qui* Gylfium *Regem advenientem exceperunt*, *de quo* Eddam *consule.*) *Unum ex* Odini *Vocabulis.* Grim. XLV. 4.

Þröm *vid.* Þravm.

Þrórr, *m.* Odini *nomen in Conventibus forensibus.* Grim. XLVII. 6. *forte variatum ex* Þrárr, *pertinax. aut valet Almus*, *Augustus*, *ab* at Þróa, *alere, augere*, *amplificare*; Gr. τρέφω. Þrórr (Þrór). Hym. XXXIX. 1. *var.* q. *forte est* Thori *nomen*, *variatum a* Tros; *Conf. Introductionem in* Eddam Snorrii.

Þrot-öflugr. Hym. XXXIX. 1. *var.* q.

Þrótt-avflugr. Hym. XXXIX. 1. Thori *epithetum.* Þróttr, *Fortitudo*, *vigor animi*, *Constantia*, *patientia in laboribus perferendis.*

Þrúdhamar. Æg. LVIII. 2. *Conf.* Þrúdvgr *et* Þrúdvr.

Þrúdheimr, *nom. propr. Domicilii* Thori *in* Edda Snorr. *etiam appellatur* Þrúdvángar *in pl.* Grim. IV. 4.

Þrúdvgr, *Adj.* Þrúdvgr áſs, *Thori titulus*, Þrym. XVII. 1. *forte a* Græc. θάῤῥος, *unde formatum sit* Þrúdr, *validus*, *firmus*, *fortis*; *et hoc ultimum fieri potest*, *ut cognatum sit quomodocunque.*

Þrúdvr, *f. nom. propr. Nymphæ bellicæ.* Grim. XXXVI. 4. *vid. præcedd.* θρέττε, *barbaricum, pró* θαῤῥεῖν *vel* θαρσαλέον *adfert* Scholiastes Aristophanis. *Conf. et* Þróttr, *sub* Þrótt-avfligr.

ek Þrvmi, *Infinitiv.* at Þrvma, *permanere*, *perdurare*, *constanter et obstinate in eodem loco l. statu esse*; *inniti*, *subniti.* Fiöl. XXXVI. 4. Grim. VIII. 3. Gr. ἵδρυμι, *colloco*, *stabilio*, ἵδρυμα, *firmamentum*, *stabilimentum*, *fundamentum. Conf. et Lat.* Firmus. *Adde* G. Pauli *sub* Þravm.

Þrúngr *pro* Þravngvir *l.* Þreyngr, *quasi a 1a. person.* ek Þrúng, Þrýng, *compello*, *cogo*, *arcto*, *coarcto*, *comprimo*, *constipo*, *conferceo*, *compingo*: han Þrúngr ekka: han Þrúngr saman ecka. Fiöl. XXV. 4. 5. n. 30. *var.* g. h. i. *a* Þraungr, *arctus.* Gr. τρύω, *tero*, *vexo*, τρύχω, τρυχόω, *idem.* Þrúnginn; Þrúngin God. Æg. VII. 2. *aut est Compressus*, *contractus*, *tristis*, *a Verbo præced. Particip. pass.*; *aut Turgidus*, *tumidus*, *ira sc. aut fastu. Sed unde* Þrúnginn *sit in hac notione*, *amplius est cogitandum.* Þrúng-móÞgr, *epitheton* Thiassii *Gigantis superbi.* Harb. XVIII. 2. *n.* 16.

Þrúþ-

Þrúþhamarr, Þrúþheimr, Þrúþ-móþgr. Harb. XVIII. 2. *var.* h. Þrúþ-valldr Goþa. Harb. VIII. 7.; *vid.* Þrúdhamarr, Þrúd-heimr, *item* Þrúdugr *et* Þrúdvr.

Þrym heimr, *nom. propr. Loci l. Regionis, quam* Thiasſius *gigas* Skadeæ *pater coluit.* Grim. XI. 1. *forte idem ac* Þrándheimr; *conf. Hiſtoriam* P. F. Suhmii, *Viri Perilluſtris, pag.* 41. *Tom.* 1. *Alias exponi poteſt, Stabiles et firmae ſedes, aut aſper locus, vid.* Þrymr.

Þrymr, *nom. propr. Gigantis,* Thurſorum *Dynaſtæ,* Þrym. XI. 3. 4. V. 1. 2. Gr. δριμυς, *aſper, vehemens, vid.* ek Þrvmi, *ſupra. Item* G. Pauli *ſub.* Þravm, *et* G. Thorkellini *Indicem ad* Orkneyia Saga *in voce* Þruma.

ek Þrýng, *pro* Þraungvi, Þreyngi, *Verbum, vide* Þrúngr.

Þvdr, *Odini vocabulum.* Grim. XLV. 5. *forte variatum a* Þvndr, *quod notum* Odini *nomen eſt; aut a* Þunnr, *tenuis, tener, gracilis; aut denique a* Þýþr, *comis, commodus, civilis.*

Þúfa, *f.* Bana-Þúfa. Hynd. XXVII. 4. Ara-Þúfa. Skirn. XXVII. 1. *n.* 23. *Lat.* Tuber, Tumulus, Tumeo, *Ebr.* Tabor, *locus eminens.*

Þula, *f. Series orationis prolixa.* Hynd. XVI. 8. Þulr *orator, fabulator.* Vaf. IX. 6. *n.* 13. *Origo Vocis eſt ignota. Sunt tamen, qui a* Tala, *Oratio, derivari velint.* Gr. ὕθλος, *nugæ, loquacitas, et Lat.* Fabula, *conferri poſſunt.*

Þvnd, *f. Amnis vocabulum.* Grim. XXI. 1. *quaſi Extenſa, porrecta, cujus ratio petenda eſt ex Stroph.* 5 *et* 6.

Þvndr, *Odini nomen.* Grim. LIII. 3. *alias* Þvndr *eſt Arcus, ab* at Þenia, *pandere; an* Þvndr *inde ſit Sagittarius, in medium relinquo.*

Þúnga, *ponderis, oneris, aut Adjectivum indeclinabile in complexa dictione* Þúnga draumr, *moleſtum ſomnium.* Hrafn. III. 6. *adjectiva in* a *indeclinabilia, uno et altero loco hujus* Gloſſarii *allata ſunt.* Þúngr, *gravis;* Gr. δεινὸς, *et* ὄγκος, *pondus.*

Þvrfi, *inops, indigus.* Drycks of Þurfi. Sol. III. 1. *ab* ek Þarf, *Infinit.* at Þurfa, *egere, opus habere, de cujus* Etymo *nihil mihi conſtat.*

Þvrr *vel* Þyrr. Hrafn. II. 1. *Volat, ſi Verbum ſit; at ſi Nomen, Alatus, volatilis. vid.* at Þyria.

Þvrs, Skirn. XXXV. 1. *Recentioribus vulgo* Þvſſi, *Gigas, quem ſæpe per* Torridum *reddidi, et* Hrím Þurs *per* Gelu-torridum, *rationem* Mihi *ſubgerente* Edda Snorrii *de ortu* Ýmeris *et ejus* poſte-

posterorum. Cæteroquin Þvrs *referri potest ad* Thyrsagetes, *nomen Gentilitium, quod alicubi me vidisse opinor, sed ubi, non occurrit. Neque omittendus est* Thiras, *qui auctor generis Thracum fuisse narratur* Beckmanno *in* Originibus. *Genitivum facit* þvrs. Hrafn. XIII. 4. *Dativum* þvrsi. Skirn. XXXI. 1. Þvrs, *ambiguæ notionis, Virine, an Characteris magici* Skirn. XXXVI. 5.

† Þvrsa, *f. conjugatum prioris.* Fiöl. XLIX, 3. *var.* b.

Þvþr, *vid.* Þvdr.

at Þylia, 1*a. Indicativi præs.* ek þyl, *præt.* þvldi, *Fabulari, sermones fundere, orationem habere.* at þylia frædi, *de Evocatione mortui* Veg. IX. 5. *ab* þvla.

Þyn, *in Genitivo* þyniar, *nom. propr. Amnis.* Grim. XXVII. 9. Gr. τείνω, τανύω, *tendo, extendo.* Dwina, Duna, *fluvius Rusfiæ.* Thynus, *fluvius Angliæ.*

at Þyria, *festinare, proprie volare.* Skirn. X. 4. *var.* f. Hrafn. III. 1. *var* o. *ubi* þyrr, 3*tio sing. Indicat. præs. ex mea opinione habetur. Etymon sine dubio verum dedi ad Locum* Skirn. *citatum, quod frustra in Nostra lingua quæsitum iri arbitror: Add.* Chald. Dera, *brachium, et Conf.* þærvr, *in composita voce* öxar-þærvr, *in Legibus nostris, de qua voce Varii varia senserunt, neque ea quidem certissima, aut ullo solido Etymo fundata. Locus* Skálldæ *ad* Skirn. *allegatæ ita sese habet*:

Svanr þyrr beint til benia
blódz vind-ára ródri.

Addo Sighvatum *Poëtam apud* Snorrium *in* Ol. H. Saga *Cap.* 155. Þvrþv — kilir — til Sælunnz; *ubi* Glede, *prolapsæ sunt, dederunt Interpretes.*

† Þyriar, *in Genitivo.* þyria *l.* þyrrir, þyrir *in Nominat. insolenter pro* þvrsar. Skirn. X. 4. *var.* f.

Þyrr *vid.* Þvrr, *et* at þyria.

ek Þýt, *Sonitum edo (argutum); ululo.* Hym. XXIV. 2. Grim. XXI. 1. Hynd. XXXVIII. 8. *var.* þ. Sol. XXXIX. 4. 6. Gr. ψίθυρος. *Conf.* G. Andreæ. *Adde Lat.* Tono, *et Nostrum* at dynia, *atque nomen* dynr. Þytvalldr *in composita voce* Horn-þytvalldr, *quæ Buccinatoris est appellatio, Tonandi potens l. sciens.* Hrafn. XXV. 7. *n.* 93. *Sic* at þióta í horn, *in* Hamdis-málum, *cornu inclamare, Tuba signum dare.*

INDEX RERUM ET NOMINUM PROPRIORUM.

A.

Con-

D.

E.

F.

G.

H.

Ha-

I.

L.

M.

Mu-

T.

V.

Y.

IN PRÆFATIONE AD LECTOREM EMENDANDA.

Pag. XXVII. *lin.* 3. להם *lege* להט. *ead. lin.* הטתהפכת *lege* המתהפכת

CORRIGENDA IN VITA SÆMUNDI MULTISCII.

Pag.
V. *lin.* 19. finni, *lege* finni.
ibid. — 24. concinnatorum, *l.* concinnatorem.
VIII. — 23. Moftorum, *l.* Manufcriptorum.
IX. — 18. poëemata, *l.* poëmata.
XIII. — 10. Svecia, *l.* Svecica.

Pag.
XVI. *lin.* 3-4. Wormis, *l.* Wormio.
XVII. — 3 *a fine*: præclarum, *l.* præclaram.
XVIII. — 5. Domiti, *l.* Comiti.
ibid. — 14 liberariis, *l.* librariis.
XXVI. — 3 *a fine*: fectutum, *l.* fectatum.

ERRATA SUBTILIORA IN TEXTU, VERSIONE, VARIETATIBUS LECTIONUM AC NOTIS.

Pag.
10. *lin.* 4. *in Verfione:* hominum, *lege* Gigantum.
14. *not. Col.* 2. *lin.* 6. recentior *aut dele, aut repone* Antiqva. (*Conf. tamen* Edd. Snorr.)
27. *lin.* 2. *in Textu:* Hiuig, *l.* Hinnig.
37. — 2. *Text.* favdvrs, *l.* favdvr.
40. *Var.* h. *Haec verba:* atque ita, *vfque ad* Feldr, *pertinent ad Lit. præced.* g. *in fine.*
41. — m. apellative. *l.* appellative.
42. — p. *ad* of, id *adde* U (*nomen Codicis.*)
43. — t. *in fine adde:* U.
47. *not.* 9. prædicat, *l* prædicet.
49. *lin.* 1. *Text.* jörmvngrvnd, *l.* jórmvngrvnd.
51. *not.* 14b. portet, *l.* oportet.
52. *lin.* 9. kná at, *fufpectum divifim pro* knáat.
55. — 20. qvatur, *l* qvatuor.
59. — 11. *Text.* hver, *l.* hverr.
62. — 17. — gramr, *l* garmr.
68. *not.* 1. *lin.* 2. Vaihalla, *l.* Valhalla.
— — — — 11. apellaret, *l.* appellaret, *& fimile mendum alibi in hoc libro vifitur.*
74. *lin.* 4. *Text.* ferhirdir, *l* fehirdir.
78. — 3. — *commate claude.*
— *var.* n. fnnfu, *l.* fenfu.
79. *lin.* 3. *Text.* fe, *l.* fe.
80. — 7. — jötvunn, *l.* jötvnn.
85. — 13. — ac, *l.* ek.
91. *var.* f. Chartacrus. *l.* Chartaceus.

Pag.
91. *not.* * *lin.* 9. æqvæ, *l.* æqvè.
96. *var.* q. kanglnyrdi, *l.* kánginyrdi.
98. — g. *lin.* 5. fprakli, *l.* fpraki.
— *not.* 15 *Col.* 2. *lin.* 2. fore, *l.* forte; *& lin.* 4. complanerent, *l.* complanarent.
105. *lin.* 15. *in Verfione:* fupetiffet, *l.* fuppetiffet.
108. — 9. *Text.* af, *l.* at.
111. *not.* 50. *Col.* 1. *lin.* 7. conftitutus, *l.* conftitutis.
116. *lin.* 10. *in Verfione:* fæve, *l.* fævæ.
123. — 4. — — tera, *l.* terra.
127. — 3. — — onfpectum, *l.* confpectum.
128. — 18. *Text.* Sifiarr, *l.* Sifiar.
130. *var.* y. ögn, *l.* ógn.
131. — e. *poft* Pauli, *puncto, & poft* föra, *commate diftingve.*
141. — a. *lin.* 8. Vocabaulo, *l.* Vocabulo.
144. *not.* 61. — 1. et, *l.* ef.
152. *feqq. Titulus marginalis* Lokafenna *reponatur. cfr. Infcriptionem meam* Ægis-dreckæ.
153. *not.* 7. æqvæ, *l.* æqvè.
155. — 9. proculum, *l.* poculum.
166. — 41. Paroemina, *l.* Paroemia.
— & 167. *not.* 43. qvorum, *l.* qvarum.
170. *var.* b. Snápivft, *l.* Snápvíft.
173. *lin.* 6 *Text.* vavgnvm, *l.* vavngvm.
174. — 4. — hanc, *l* hana.
176. — 14. — Sigeavþr. *l.* Sigfavþr.

Pag.
185. *lin.* 17. *Text.* Fiadr hamr, *l.* Fiadr-hamr.
186. — 11. — opt-fitianda, *l.* opt fitianda.
191. — 18. — er, *l.* or.
192. — 32. *Col.* 1. Jotvnnxa, *l.* jötvnvxa.
203. — 45. Pooemium, *l.* Prooemium.
— — 9 hodie, etiam, *l.* hodie etiam.
210. *not.* 19. *lin.* 17. *poft* fatis *dele comma.*
213. — 31. — 2. Enare, *l.* Onare.
214. *var.* 9. *prius* förva, *l.* fyrva.
215. — m. capienti, forte, *l.* capienti forte.
222. *lin.* 7. *Text.* frvm kvavdvll, *l.* frvm-kvavdvll.
235. *var.* i. *lin.* 4. *poft* Gignendi, *adde* Cafu.
244. — g extrinfcecus, *l.* extrinfecus.
254. *not.* 6. *lin.* 2. *poft* etiam *adde* nullibi.
255. *lin.* 2. *Text.* komin, *l.* kominn.
263. — 10. — Sepþu, *l.* fegþv.
287. — 11. *in Verf.* abspula, *l.* abspulfa.
295. — 12. *Text.* apr, *l.* aptr.
297. *not.* 33. *lin.* 5. cep, *l.* cepi.
300. *var.* s. — 2. Ori, *l.* óri (*per* O *grave.*)
316. *lin.* 8. *Text.* han, *l.* hon.
318. *not.* 13. Vahallam, *l.* Valhallam.

Pag.
325. *var.* n. Ælveig, *l.* Alveig.
336. *not.* 58. *lin.* 4. Hrimneruem, *l.* Hrimnerem.
346. — 78. — 1. Fertu, *l.* Fer tu.
349. *lin.* 10. *Text.* at, *l.* át.
— *not.* 79. Sa-faga, *l.* Saga.
355. — 16. *Col.* 2. *lin.* 6. amatum, *l.* amatam.
356. *var.* s. *poft* hvergi, *commate diftingve.*
359. *not.* 20. *lin.* 14. accandebat, *l.* accendebat.
360. *var.* æ. *poft* ineptè, *commate diftingve.*
361. *not.* 25. *lin.* 2. *poft* qvod, *adde* colligo.
365. *var.* f. *poft* þína *dele comma.*
366. *lin.* 10. *Text.* þavrf, *l.* þavrf.
367. *not.* 35. apperet, *l.* apparet.
— — 36. Verfum, *l.* Stropham.
— *lin.* 7. *Text.* krefir, *l.* krefr.
368. *lin.* 8. — eiga, *l.* eigo, *vel* eigv.
— *var.* y. *lin.* 2. Familiarus, *l.* Familiaris.
373. — e. dyrbeimvm, *l.* dyrheimum.
— — *ib.* jo-dyr, *l.* jó-dyr (*per* y *grave.*)
375. *lin.* 5. *Text.* eft, *l.* ek.
398. — 5. — kúon, *l.* kvon.

MENDÆ IN GLOSSARIO.

Pag.
406. *lin. penult.* Aectionem, *l.* Lectionem.
407. *Col.* A. *lin.* 5. hadie, *l.* hodie.
— — B. — 22. pomtur, *l.* ponitur.
409. — — — 10. æki, *l.* æfki.
411. — — — 20. tornatio, *l.* tornati.
413. — A. — 14. haemoniam, *l.* harmoniam.
414. — B. — 4. *à fine:* Juuius, *l.* Junius.
415. — A. — 4. *a fine*: keroni, l. Keroni.
418. — — — 14. ia, *l.* in.
— — B. — 6. *a fine:* efficatiam, *l.* efficaciam.
419. — A. — 3. fófa, *l.* fofa.
423. — B. — *ult.* ab gunft, *l.* Abgunft.
— — — — 19. quamqum, *l.* quamquam
435. — — — 1. cuje, *l.* cujus.
437. — — — 11. búndo, *l.* bvndo.
438. — — — 20 præteriti i, *l.* præteriti.
439. — A. — 8. Cnriftiana, *l:* Chriftiana.
— — B. — 7. Uiphilæ, *l.* Ulphilæ.
443. — — — 7. *a fine*: brennloga, *l.* brenn loga.
444. — A. — 9. incerte, *l.* incertæ.

Pag.
444. *Col.* A. *lin.* 13. ftamma, *l.* flamma,
— — — — 5. *a fine*: Brim-gavlr, *l.* Brim-gavlt (*vel* Brim-gölltr.)
461. — A. — 18. formatuum, *l.* formatum.
463. — — — 13. amplus, *l.* amplius.
— — B. — 12. tereat, *l.* terreat.
— — — — 17. ærgerfig, *l.* ærger fig.
473. — A. — 21. berdferki, *l.* berferki.
475. — — — 22. Germiniqve, *l.* Geminiqve.
— — B. — 7. *a fine:* a ukit, *l.* aúkit.
477. — — — 3. Latini, *l* Latinè.
480. — A. — 4. *a fine:* far, *l.* fár.
482. — — — 16. mentæ, *l* mente.
489. — — — 4. *a fine:* Lagd, *l.* Lag.
— — B. — 14. ftuvius, *l.* fluvius.
494. — — — 11. qvatemus, *l.* qvatenus.
495. — A. — 9. *a fine:* fóld, *l.* fold.
— — B. — 4. Eauli, *l.* Pauli.
496. — — — 14. Peξvonio. *l.* Perizonio.
501. — — — 13. altuli, *l.* attuli.
502. — A. — 16. Juninm, Junium.
505. — B. — 19. per ÿ, *l.* per y.
510. — A. — 21. fit, *l.* fit.

512.

Pag.
512. *Col.* A. *lin.* 11. gape, *l.* gabe.
513. — — — 2. Gſallar, *l.* Giallar.
528. — — — 3. *a fine:* ſúa, *l.* ſva.
532. — — — 3. in, *l.* nomen.
540. — — — 8. *a fine:* Glevr, *l.* Glerr.
542. — — — 3. — *pro altero* Hæſing, *l.* Heſíng.
543. — — — 6. geſlu, *l.* geſtu.
551. — — — 6. *a fine:* vuomodo, *l.* quomodo.
554. — — — 9. pontes, *l.* pontis.
— — — — 19. nimium, *l.* nimiam.
— — B. — 10. lngva, *l.* lingva.
556. — A. — 20. flultus, *l.* ſtultus.
— — — — 27. præcipitantur, *l.* præcipitanter.
563. — B. — 18. mon a, *l.* moneo.
565. — — — 17. cohortam, *l.* cohortem.
567. — A. — 8. verbi, *l.* verti.
570. — — — 22. Hlíþángn, *l.* Hlíþáng, *n.*
— — B. — 1. calea, *l.* caleo.
572. — — — 2. *a fine:* manciſcor, *l.* nanciſcor.
577. — A. — 13. ſi, *l.* ſi.
584. — A. — 5. *a fine:* ferarium, *l.* ferarum.
593. — B. — 5. deſparet, *l.* diſparet.
594. — — — *ult.* χαχλζω, *l.* χαλάζω.

Pag.
601. *Col* A. *lin.* 5. καγχαξω, *l.* καγχάζω.
— — B. — 18. noctione, *l.* notione.
614. — — — 10. liöta, *l.* lióta.
617. — A. — 14. radr, *l.* rádr.
— — B. — 2. Gróú-galldr, *l.* Gróu-galldr.
618. — — — 22. ſi, *l.* ſive.
622. — A. — 10. *adde* Vaf. *ante* XLVIII.
630. — — — 23. plagæ b. cutis, *l.* plagæ *vel* cutis.
631. — B. — 5. *a fine:* Lingva, *l.* Lingvæ.
652. — A. — 6. ζυρος, *l.* ξυρὸς.
663. — — — 3. auctare, *l.* auctore.
664. — — — 13. Guþ, *l.* God, *&* *mox* Grim. *pro* Þrym.
667. — — — 5. *a fine:* at, *l.* ad.
— — — — 3. — zer-Schurtz, *lege* Schurtz.
671. — — — 6. hveamun, *l.* hve mun.
673. — B. — 8. Síg, *l.* Stíg.
676. — — — 19. Svaſligr, *l.* Svaſligr.
683. — — — 4. caculeus, *l.* aculeus.
690. — A. — 25. Vanus, *l.* Vanos.
692. — B. — 19. conſtrctum, *l.* conſtructum.
706. — — — *ult.* *l.* Manna.Þengill.
NB. *alicubi irrepſit* Walicius *pro* Walliſius.

